Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 34. schůze Poslanecké sněmovny

- 1. Návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/7/ zamítnutý Senátem
- Návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/5/
   zamítnutý Senátem
- 3. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/8/ zamítnutý Senátem
- 4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/8/ zamítnutý Senátem
- 5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/5/ zamítnutý Senátem
- 6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 452/6/ vrácený Senátem
- 7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ vrácený Senátem
- 8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/7/ vrácený Senátem
- 9. Návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/6/ vrácený Senátem
- 10. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/6/ vrácený Senátem

- 11. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/7/ vrácený Senátem
- 12. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/8/ vrácený Senátem
- 13. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/5/ vrácený Senátem
- 14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ druhé čtení
- 15. Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ druhé čtení
- 16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ druhé čtení
- 17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ druhé čtení
- 18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 483/ druhé čtení
- 19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ druhé čtení
- 20. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ druhé čtení
- 21. Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ druhé čtení
- 22. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ druhé čtení
- 23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/ druhé čtení
- 24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/ druhé čtení

- 25. Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ druhé čtení
- 26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ druhé čtení
- 27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ druhé čtení
- 28. Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/ druhé čtení
- 29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 454/ druhé čtení
- 30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ druhé čtení
- 31. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ druhé čtení
- 32. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ druhé čtení
- 33. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ druhé čtení
- 34. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ druhé čtení
- 35. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ druhé čtení
- 36. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka, Jiřího Běhounka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ druhé čtení

- 37. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádka, Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ druhé čtení
- 38. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ druhé čtení
- 39. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ druhé čtení
- 40. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ druhé čtení
- 41. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase, Pavla Kováčika a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ druhé čtení
- 42. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ druhé čtení
- 43. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ druhé čtení
- 44. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o právu na digitální služby a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 447/ druhé čtení
- 45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 501/ prvé čtení
- 46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 502/ prvé čtení
- 47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ prvé čtení

- 48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 514/ prvé čtení
- 49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ prvé čtení
- 50. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 527/ prvé čtení
- 51. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony /sněmovní tisk 529/ prvé čtení
- 52. Vládní návrh ústavního zákona o volebních obvodech pro volby do Senátu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 528/ prvé čtení
- 53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ prvé čtení
- 54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ prvé čtení
- 55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 534/ prvé čtení
- 56. Vládní návrh zákona o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 535/ prvé čtení
- 57. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ prvé čtení
- 58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 545/ prvé čtení
- 59. Návrh poslanců Lukáše Koláříka, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ prvé čtení
- 60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 553/prvé čtení

- 61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ prvé čtení
- 62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ prvé čtení
- 63. Vládní návrh zákona o lobbování /sněmovní tisk 565/ prvé čtení
- 64. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 566/ prvé čtení
- 65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ prvé čtení
- 66. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů Evropské unie a v oblasti zamezení dvojímu zdanění /sněmovní tisk 572/ prvé čtení
- 67. Vládní návrh zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 575/ prvé čtení
- 68. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 576/ prvé čtení
- 69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ prvé čtení
- 70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 581/ prvé čtení
- 71. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ prvé čtení
- 72. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ prvé čtení
- 73. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ prvé čtení

- 74. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ prvé čtení
- 75. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ prvé čtení
- 76. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 189/ prvé čtení
- 77. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ prvé čtení
- 78. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ prvé čtení
- 79. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ prvé čtení
- 80. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ prvé čtení
- 81. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ prvé čtení
- 82. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ prvé čtení
- 83. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ prvé čtení

- 84. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 213/ prvé čtení
- 85. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profanta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ prvé čtení
- 86. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ prvé čtení
- 87. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ prvé čtení
- 88. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ prvé čtení
- 89. Návrh poslanců Romana Kubíčka, Lukáše Černohorského, Ivany Nevludové, Vojtěcha Munzara, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 236/ prvé čtení
- 90. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ prvé čtení
- 91. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ prvé čtení
- 92. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ prvé čtení
- 93. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ prvé čtení
- 94. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Zbyňka Stanjury, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 245/ prvé čtení

- 95. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čižinského, Víta Kaňkovského, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ prvé čtení
- 96. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 254/-prvé čtení
- 97. Návrh poslance Jana Lipavského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ prvé čtení
- 98. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 275/ prvé čtení
- 99. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ prvé čtení
- 100. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ prvé čtení
- 101. Návrh poslanců Jana Bauera, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 290/ prvé čtení
- 102. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Lukáše Bartoně a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ prvé čtení
- 103. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů /sněmovní tisk 292/ prvé čtení
- 104. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka, Olgy Richterové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 293/ prvé čtení

- 105. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ prvé čtení
- 106. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 309/ prvé čtení
- 107. Návrh poslanců Jana Farského, Víta Rakušana, Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona o změně sídel některých státních úřadů /sněmovní tisk 313/ prvé čtení
- 108. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ prvé čtení
- 109. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Koláříka, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ prvé čtení
- 110. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Koláříka, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 319/ prvé čtení
- 111. Návrh poslanců Patrika Nachera, Roberta Králíčka, Marka Nováka, Petra Venhody, Tomáše Kohoutka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 320/ prvé čtení
- 112. Návrh poslanců Jana Chvojky a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 325/ prvé čtení
- 113. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 328/ prvé čtení
- 114. Návrh poslanců Tomáše Vymazala, Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Pávka, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ prvé čtení
- 115. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/ prvé čtení

- 116. Návrh poslance Jana Schillera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií) /sněmovní tisk 346/ prvé čtení
- 117. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Leo Luzara a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 349/ prvé čtení
- 118. Návrh poslanců Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka, Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 350/ prvé čtení
- 119. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ prvé čtení
- 120. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony související s potíráním lichvářských půjček, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 377/ prvé čtení
- 121. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Miroslava Grebeníčka a Ivo Pojezného na vydání zákona o státním jazyce České republiky /sněmovní tisk 378/ prvé čtení
- 122. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jiřího Dolejše a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 380/ prvé čtení
- 123. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 383/ prvé čtení
- 124. Návrh poslanců Václava Klause, Zuzany Majerové Zahradníkové, Aleše Juchelky, Patrika Nachera, Stanislava Juránka, Radima Fialy, Iva Pojezného, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. /sněmovní tisk 384/ prvé čtení
- 125. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jakuba Michálka, Marka Výborného, Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského, Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Petra Pávka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 387/ prvé čtení podle § 90 odst. 2

- 126. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Františka Váchy, Václava Klause, Terezy Hyťhové, Jaroslava Foldyny a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 389/ prvé čtení
- 127. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jaroslava Faltýnka, Jana Farského, Tomia Okamury a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 390/ prvé čtení
- 128. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Petra Fialy, Františka Váchy, Lukáše Bartoně, Terezy Hyťhové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 396/ prvé čtení
- 129. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Radka Kotena, Jana Bartoška a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 399/ prvé čtení
- 130. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Adama Kalouse a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 400/ prvé čtení
- 131. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ prvé čtení
- 132. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ prvé čtení
- 133. Návrh poslanců Vojtěcha Pikala, Jana Farského, Lukáše Černohorského, Jakuba Michálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 405/ prvé čtení
- 134. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Mikuláše Peksy, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích a zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem /sněmovní tisk 406/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 135. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 418/ prvé čtení

- 136. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 421/ prvé čtení
- 137. Návrh poslanců Moniky Červíčkové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Romana Onderky, Ivana Jáče, Evy Fialové, Jiřího Maška, Karly Šlechtové, Františka Kopřivy, Olgy Richterové, Věry Procházkové a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 424/ prvé čtení
- 138. Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 139. Návrh poslanců Julia Špičáka a Stanislava Fridricha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 436/ prvé čtení
- 140. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Pavly Golasowské, Jana Bartoška, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 439/ prvé čtení
- 141. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jany Krutákové, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 440/ prvé čtení
- 142. Návrh poslanců Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Vojtěcha Munzara, Radima Fialy, Martina Jiránka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti zakládání obchodních společností /sněmovní tisk 446/ prvé čtení
- 143. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Pavly Golasowské, Víta Kaňkovského, Jana Bartoška, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 457/ prvé čtení
- 144. Návrh poslanců Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 145. Návrh poslankyň Heleny Válkové, Aleny Gajdůškové, Moniky Červíčkové, Kateřiny Valachové, Radky Maxové, Věry Procházkové a Karly Šlechtové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 462/ prvé čtení

- 146. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Koláříka, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/prvé čtení
- 147. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Jana Lipavského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 464/ prvé čtení
- 148. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ prvé čtení
- 149. Návrh poslanců Heleny Válkové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Zdeňka Ondráčka, Marka Výborného, Tomáše Kohoutka a Dominika Feriho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 466/ prvé čtení
- 150. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 467/ prvé čtení
- Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Terezy Hyťhové, Iva Pojezného, Martina Baxy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 470/ prvé čtení
- 152. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 153. Návrh poslanců Heleny Válkové, Františka Elfmarka, Tomáše Vymazala, Leo Luzara, Aleny Gajdůškové a Lubomíra Španěla na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 475/ prvé čtení
- 154. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ prvé čtení

- 155. Návrh poslanců Petra Třešňáka, Olgy Richterové, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/-prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 156. Návrh poslanců Ondřeje Polanského, Zuzany Ožanové, Leo Luzara, Marka Výborného, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové, Jany Levové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 484/ prvé čtení
- 157. Návrh poslankyně Lenky Kozlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 488/ prvé čtení
- 158. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 491/ prvé čtení
- 159. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Víta Rakušana, Kateřiny Valachové, Terezy Hyťhové, Františka Váchy, Jany Krutákové, Jana Farského, Petra Pávka, Romana Onderky, Petra Dolínka a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 494/ prvé čtení
- 160. Návrh poslanců Mikuláše Peksy, Olgy Richterové, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 498/ prvé čtení
- 161. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 500/ prvé čtení
- 162. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Jaroslava Bžocha, Jany Černochové, Jana Lipavského, Radima Fialy, Jana Chvojky, Markéty Pekarové Adamové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 504/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 163. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Lenky Kozlové, Martina Baxy, Františka Váchy, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 506/ prvé čtení
- 164. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré a Marie Pěnčíkové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 508/ prvé čtení

- 165. Návrh poslanců Marie Pěnčíkové, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 515/ prvé čtení
- 166. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 517/ prvé čtení
- 167. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Pavly Golasowské, Jana Čižinského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 518/ prvé čtení
- 168. Návrh poslanců Evy Matyášové, Heleny Válkové, Lubomíra Španěla, Františka Elfmarka, Lucie Šafránkové a Moniky Červíčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 520/ prvé čtení
- 169. Návrh poslanců Evy Matyášové, Heleny Válkové, Lubomíra Španěla, Františka Elfmarka a Lucie Šafránkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ prvé čtení
- 170. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Zbyňka Stanjury a Marka Výborného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 171. Návrh poslanců Martina Kupky, Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Jiřího Běhounka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 525/ prvé čtení
- 172. Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Miholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 526/ prvé čtení
- 173. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Vojtěcha Pikala, Víta Rakušana, Marka Výborného, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 536/ prvé čtení

- 174. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 542/ prvé čtení
- 175. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích) /sněmovní tisk 546/ prvé čtení
- 176. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka a Jiřího Valenty na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/ prvé čtení
- 177. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdíka a Petra Pávka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 549/ prvé čtení
- 178. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Ivany Nevludové, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/ prvé čtení
- 179. Návrh poslanců Jana Farského, Jana Chvojky, Jakuba Michálka, Miroslava Kalouska, Pavla Kováčika, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 180. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 554/ prvé čtení
- 181. Návrh poslanců Jany Černochové, Andreje Babiše, Jana Hamáčka, Petra Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 557/ prvé čtení
- 182. Senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 560/ prvé čtení
- 183. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně /sněmovní tisk 543-E/

- 184. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016/sněmovní tisk 196/ druhé čtení
- 185. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ druhé čtení
- 186. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/ druhé čtení
- 187. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ druhé čtení
- 188. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů přijaté v Manile dne 28. října 2017 /sněmovní tisk 248/ druhé čtení
- 189. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kambodžského království o leteckých službách /sněmovní tisk 252/ druhé čtení
- 190. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicínským výzkumem, který byl podepsán dne 11. května 2018 ve Štrasburku /sněmovní tisk 253/ druhé čtení
- 191. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Korejskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Soulu dne 12. ledna 2018 /sněmovní tisk 255/ druhé čtení
- 192. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mnohostranná úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám, která byla podepsána v Paříži dne 7. června 2017 /sněmovní tisk 264/ druhé čtení
- 193. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, sjednaná v Bernu dne 19. září 1979, a změna přílohy II této Úmluvy, přijatá ve Štrasburku dne 8. prosince 2017 /sněmovní tisk 281/ druhé čtení
- 194. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017) /sněmovní tisk 294/ druhé čtení

- 195. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení mezinárodní nadace EU LAC podepsaná v Bruselu dne 7. listopadu 2018 /sněmovní tisk 341/ druhé čtení
- 196. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Japonskem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 17. 7. 2018 /sněmovní tisk 348/ druhé čtení
- 197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením /sněmovní tisk 356/ druhé čtení
- 198. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 15. října 2018 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 19. října 2018 v Bruselu za Evropskou unii a Singapur/sněmovní tisk 379/ druhé čtení
- 199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Singapurskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 386/ druhé čtení
- 200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o aktualizaci hraničního dokumentárního díla, podepsaná dne 20. listopadu 2018 v Praze /sněmovní tisk 393/ druhé čtení
- 201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě podepsaný 6. února 2019 v Bruselu /sněmovní tisk 450/ druhé čtení
- 202. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ druhé čtení
- 203. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství přijaté na 66. a 67. zasedání Mezinárodní velrybářské komise (Portorož, Slovinsko, 20. 28. října 2016; Florianópolis, Brazílie, 4. 14. září 2018) /sněmovní tisk 416/ prvé čtení
- 204. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o letecké dopravě /sněmovní tisk 430/ prvé čtení
- 205. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 459/ prvé čtení

- 206. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Kyrgyzské republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Biškeku dne 9. dubna 2019 /sněmovní tisk 487/ prvé čtení
- 207. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 499/ prvé čtení
- 208. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Argentinskou republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách /sněmovní tisk 507/ prvé čtení
- 209. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Mongolskem, podepsaná v Praze 20. května 2019 /sněmovní tisk 511/ prvé čtení
- 210. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o zřízení Mezinárodní investiční banky v části uvádějící sídlo této instituce sjednána dne 4. prosince 2018 ve Varaderu /sněmovní tisk 512/ prvé čtení
- 211. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Nizozemským královstvím ve vztahu ke Curaçau o letecké dopravě /sněmovní tisk 513/ prvé čtení
- 212. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Sultanátu Omán o letecké dopravě /sněmovní tisk 522/ prvé čtení
- 213. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 20. května 2019 v Praze /sněmovní tisk 533/ prvé čtení
- 214. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 326/ třetí čtení
- 215. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ třetí čtení
- 216. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 420/ třetí čtení
- 217. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/ třetí čtení

- 218. Návrh poslanců Jana Birke, Pavla Kováčika, Karla Turečka a Zdeňka Podala na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 321/ třetí čtení
- 219. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ třetí čtení
- 220. Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ třetí čtení
- 221. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ třetí čtení
- 222. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ třetí čtení
- 223. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ třetí čtení
- 224. Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ třetí čtení
- 225. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ třetí čtení
- 226. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/ třetí čtení
- 227. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/ třetí čtení
- 228. Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ třetí čtení
- 229. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ třetí čtení
- 230. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ třetí čtení

- 231. Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/ třetí čtení
- 232. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 454/ třetí čtení
- 233. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 483/ třetí čtení
- 234. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ třetí čtení
- 235. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ třetí čtení
- 236. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ třetí čtení
- 237. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/-třetí čtení
- 238. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ třetí čtení
- 239. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ třetí čtení
- 240. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ třetí čtení
- 241. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka, Jiřího Běhounka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ třetí čtení
- 242. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádka, Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ třetí čtení

- 243. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ třetí čtení
- 244. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ třetí čtení
- 245. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ třetí čtení
- 246. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase, Pavla Kováčika a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ třetí čtení
- 247. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ třetí čtení
- 248. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ třetí čtení
- 249. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o právu na digitální služby a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 447/ třetí čtení
- 250. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
- 251. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
- 252. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
- 253. Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Technologické agentury České republiky
- 254. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
- 255. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
- 256. Žádost Senátu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky Miloši Zemanovi k Ústavnímu soudu pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku podle čl. 65 Ústavy ČR /sněmovní tisk 561/
- 257. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/

- 258. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/
- 259. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 143/
- 260. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 251/
- 261. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 /sněmovní tisk 266/
- 262. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018 /sněmovní tisk 392/
- 263. Zpráva o využití doporučení veřejné ochránkyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017 /sněmovní tisk 306/
- 264. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2018 /sněmovní tisk 444/
- 265. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/
- 266. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2017 /sněmovní tisk 228/
- 267. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/
- 268. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 257/
- 269. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2017 /sněmovní tisk 282/
- 270. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 305/
- 271. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2017 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2017 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 314/
- 272. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (říjen 2018) /sněmovní tisk 322/
- 273. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2017 /sněmovní tisk 327/
- 274. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 339/
- 275. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2016 /sněmovní tisk 340/
- 276. Zpráva o životním prostředí České republiky 2017 /sněmovní tisk 355/
- 277. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2017 /sněmovní tisk 362/

- 278. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2019 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů 2019 a střednědobých výhledů na roky 2020 a 2021 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 372/
- 279. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2017, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu v roce 2017 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2018 /sněmovní tisk 385/
- 280. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2018 /sněmovní tisk 423/
- 281. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2018 /sněmovní tisk 426/
- 282. Návrh na vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky s vysíláním sil a prostředků Vzdušných sil Armády České republiky do vzdušného prostoru Slovenské republiky a s přijímáním sil a prostředků Vzdušných sil Ozbrojených sil Slovenské republiky ve vzdušném prostoru České republiky za účelem provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci při vzájemné ochraně vzdušného prostoru /sněmovní tisk 449/
- 283. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2018 /sněmovní tisk 442/
- 284. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2018 /sněmovní tisk 443/
- 285. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 445/
- 286. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2018 /sněmovní tisk 461/
- 287. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2018 /sněmovní tisk 469/
- 288. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2018 /sněmovní tisk 474/
- 289. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 480/
- 290. Zpráva o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2018, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu v roce 2018 a Koncepce boje proti projevům extremismu a předsudečné nenávisti pro rok 2019 /sněmovní tisk 486/
- 291. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2018 /sněmovní tisk 492/
- 292. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018 /sněmovní tisk 495/

- 293. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí červen 2019 /sněmovní tisk 505/
- 294. Zpráva o finanční stabilitě 2018/2019 /sněmovní tisk 510/
- 295. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2018 /sněmovní tisk 537/
- 296. Zpráva České národní banky o inflaci červenec 2019 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2019) /sněmovní tisk 564/
- 297. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2018 /sněmovní tisk 523/
- 298. Informace o podpořeném financování za rok 2018 /sněmovní tisk 539/
- 299. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2018 /sněmovní tisk 540/
- 300. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2018 /sněmovní tisk 541/
- 301. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 548/
- 302. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2018 /sněmovní tisk 570/
- 303. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 573/
- 304. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2018 /sněmovní tisk 574/
- 305. Zpráva o finančních opravách EU prostředků v České republice /sněmovní tisk 583/
- 306. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém
- 307. Projednání sankcí vůči Saúdskoarabskému království
- 308. Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku
- 309. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise PSP ČR pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému /sněmovní dokument 1778/
- 310. Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu
- 311. Informace vlády o ochraně klimatu
- 312. Informace předsedy vlády o postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, který nás nutí přijmout dvojí kvalitu potravin
- 313. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 3275/

- 314. Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví
- 315. Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 416 ze dne 7. 12. 2018 ve věci valorizace příspěvku na péči
- 316. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
- 317. Ústní interpelace
- 318. Stanovisko Poslanecké sněmovny k sílícímu antisemitismu

Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019

VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA o 34. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané ve dnech 10. až 27. září 2019

Strana:

Obsah:

10. z	září 2019	
	Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.	
	Usnesení schváleno (č. 700).	
	Řeč poslance Ivana Bartoše	60
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	60
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	61
	Řeč poslance Víta Rakušana	
	Řeč poslance Jana Bartoška	62
	Řeč poslance Petra Bendla	62
	Řeč poslance Jana Bartoška	63
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	63
	Řeč poslance Dominika Feriho	63
	Řeč poslance Petra Dolínka	64
	Řeč poslankyně Jany Černochové	66
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	
	Řeč poslance Mariana Jurečky	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	71
	Řeč poslance Martina Jiránka	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	
	Schválen pořad schůze.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
1.	Návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /s tisk 72/7/ - zamítnutý Senátem	němovní
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové Řeč senátora Lumíra Kantora	
	20	

	Reč poslankyně Heleny Válkové	
	Řeč poslance Marka Bendy	79
	Řeč poslance Jakuba Michálka	80
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	81
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	82
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	
	Řeč senátora Lumíra Kantora	
	Řeč poslance Marka Bendy	
	Usnesení schváleno (č. 701).	
2.	Návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmo - zamítnutý Senátem	ovní tisk 73/5/
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	85
	Řeč senátora Lumíra Kantora	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	
	Řeč poslance Martina Baxy	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	91
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	
	· · ·	
	Řeč poslance Dominika Feriho	
	· ·	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Rec postance Jakuba Michaika	93
	Usnesení schváleno (č. 702).	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	95
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Rec postatikytic Jany Cernochove	91
3.	Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijo znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/8/ - zamítnutý s	a o soudních
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	98
	Řeč senátora Lumíra Kantora	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	
	Řeč poslance Dominika Feriho	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	
	Usnesení schváleno (č. 703).	

4.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve z pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve z pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/8/ - zamítnutý Senátem	
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové Řeč senátora Herberta Pavery Řeč poslance Vojtěcha Munzara Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Jana Skopečka	102 103 107
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Jana Skopečka	110
	Řeč poslance Jaroslava Martinů	111
	Řeč poslance Martina Kupky	111
	Řeč poslance Jana Chvojky	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
11. zái	ří 2019	
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	115
	Řeč poslance Jana Chvojky	115
	Řeč poslance Jana Bartoška	
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	115
	Řeč poslance Ondřeje Veselého	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Jana Chvojky	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Jana Chvojky	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
318.	Stanovisko Poslanecké sněmovny k sílícímu antisemitismu	
	Řeč poslance Jana Bartoška	121
	Řeč poslance Radima Fialy	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Lubomíra Volného	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	

Další část	schůze ří	ídil místo	předseda	PSP V	oitěch	Filip.

	Reč poslance Lubomíra Volného	127
	Řeč poslance Miloslava Janulíka	127
	Řeč poslance Lea Luzara	128
	Řeč poslance Pavla Bělobrádka	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Lubomíra Volného	
	Řeč poslance Vlastimila Válka	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslance Pavla Žáčka	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslance Ondřeje Veselého	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	131
	Usnesení schváleno (č. 704).	
	Řeč poslance Jana Bartoška	132
215.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /stisk 408/ - třetí čtení	
	tisk 40% - tieti ctelli	
	Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	132
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	133
	Řeč poslance Ondřeje Veselého	135
	Řeč poslance Radka Holomčíka	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Pavla Bělobrádka	
	Řeč poslance Vlastimila Válka	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Jana Čižinského	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Pavla Bělobrádka	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	
	Řeč poslance Vlastimila Válka	
	Řeč poslance Jana Čižinského	
	Řeč poslance Mariana Jurečky	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	147
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	148

	Rec poslance Mariana Jurecky	
	Řeč poslance Radka Kotena	
	Řeč poslance Josefa Kotta	
	Řeč poslance Vlastimila Válka	
	Řeč poslance Davida Pražáka	
	Řeč poslance Mariana Jurečky	
	Řeč poslance Jana Čižinského	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala Řeč poslance Radka Holomčíka	
	Řeč poslankyně Evy Fialové	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	100
178.	Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Ivany Nevludové, Jana B a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, v pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/ - prvé čtení	policii,
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	154
	Řeč poslance Josefa Bělici	
	Řeč poslance Radka Kotena	
	1	
	Usnesení schváleno (č. 705 - 1. část).	
	Řeč poslance Jana Schillera	156
	Usnesení schváleno (č. 705 - 2. část).	
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	156
	Usnesení schváleno (č. 705 - 3. část).	
	Pokračování v projednávání bodu	
215.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sntisk 408/ - třetí čtení	
	Řeč poslankyně Evy Fialové	157
	Řeč poslance Radka Holomčíka	
	Řeč poslankyně Věry Adámkové	
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další žáat sahůza žídil místanžadanda DSD Tamio Okamura	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 452/6/ - vrácený Senátem	pojištění,
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	160
Řeč senátora Miloše Vystrčila	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	
Řeč poslance Pavla Plzáka	166
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
Řeč poslance Josefa Hájka	166
Řeč poslance Lubomíra Španěla	167
Řeč poslance Jaroslava Holíka	
Řeč poslance Pavla Plzáka	
Řeč poslance Lubomíra Španěla	
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	
Řeč poslance Josefa Hájka	
Řeč senátora Miloše Vystrčila	
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	
Řeč poslance Jana Bauera	
Řeč poslance Tomáše Martínka	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč senátora Miloše Vystrčila	
Řeč poslance Jana Bauera	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
Řeč poslance Romana Sklenáka	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslankyně Jany Černochové	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	
Řeč poslankyně Věry Kovářové	
Řeč senátora Miloše Vystrčila	177
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	178
Usnesení schváleno (č. 706)	

,

6.

146. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Koláříka, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění ozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ -

- × × × ×	×+0	-4
prvé	cie	Ш

	Rec poslankyne Aleny Gajduskove	1/9
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
	Řeč poslankyně Andrey Brzobohaté	181
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
	Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	182
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	183
	Řeč poslance Víta Kaňkovského	183
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	184
	Řeč poslance Víta Kaňkovského	
	Řeč poslankyně Lenky Dražilové	
	Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč poslance Ivana Adamce	188
	Usnesení schváleno (č. 707).	
26.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veteri a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění předpisů /sněmovní tisk 435/ - druhé čtení	pozdějších
	Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	189
	Řeč poslance Pavla Kováčika	189
	Řeč poslankyně Moniky Červíčkové	190
	Řeč poslance Jana Zahradníka	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslankyně Moniky Červíčkové	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Jana Zahradníka	
	Řeč poslance Davida Pražáka	196
29.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolék a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpi související zákony /sněmovní tisk 454/ - druhé čtení	
	Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	196
	Řeč poslance Josefa Kotta	
	Řeč poslance Radka Holomčíka	
	Řeč poslance Petra Bendla	198
	Řeč poslance Josefa Kotta	
	Řeč poslance Radka Holomčíka	
	Řeč poslance Josefa Kotta	199

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve z č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - druhé čto	znění zákona
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	200
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
Řeč poslance Jakuba Michálka	201
Řeč poslankyně Karly Maříkové	204
Řeč poslance Marka Bendy	204
Řeč poslance Dominika Feriho	205
Řeč poslance Jiřího Strýčka	206
Řeč poslankyně Karly Maříkové	206
V -	
Řeč poslance Marka Bendy	207
Řeč poslance Lea Luzara	208
., 1	
Reć poslankynė Karly Marikove	212
, I , I	
*	
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	214
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	214 215
Řeč poslankyně Jany Pastuchové Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	214 215 215 215
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal. Řeč poslance Jakuba Michálka Řeč poslance Lea Luzara Řeč poslance Dominika Feriho Řeč poslance Jana Chvojky Řeč poslance Jana Chvojky Řeč poslance Dominika Feriho Řeč poslance Dominika Feriho Řeč poslance Dominika Feriho Řeč poslance Jiřího Strýčka Řeč poslance Jiřího Strýčka Řeč poslance Jana Chvojky Řeč poslance Jana Chvojky Řeč poslance Marka Wýborného Řeč poslance Marka Bendy Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů práv s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - druhé Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové Řeč poslance Lea Luzara Řeč poslankyně Jany Pastuchové Řeč poslankyně Heleny Válkové Řeč poslankyně Heleny Válkové Řeč poslankyně Karly Maříkové Řeč poslankyně Karly Maříkové Řeč poslankyně Karly Maříkové Řeč poslankyně Terezy Hyťhové Řeč poslankyně Terezy Hyťhové Řeč poslankyně Jany Černochové Řeč poslankyně Terezy Hyťhové Řeč poslankyně Terezy Hyťhové Řeč poslance Lea Luzara Řeč poslance Jakuba Michálka

	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové Řeč poslance Marka Výborného Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa Řeč poslance Jakuba Michálka Řeč poslance Marka Výborného Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury Řeč poslance Marka Výborného Řeč poslance Marka Výborného Řeč poslance Jakuba Michálka	217 218 219 219 220 220
12. zá	iří 2019	
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
316.	Odpovědi členů vlády na písemné interpelace	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	
	Řeč poslankyně Jany Černochové Řeč poslance Jakuba Jandy	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Jakuba Jandy	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	
	Řeč poslance Lukáše Bartoně	
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	
	Řeč poslance Jakuba Jandy	237
	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	
	Řeč poslance Jakuba Jandy Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	210
201.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení so s ratifikací Protokol o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatl smlouvě podepsaný 6. února 2019 v Bruselu /sněmovní tisk 450/ - druhé čtení	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	241
	Řeč poslance Jaroslava Bžocha	
	Řeč poslance Radovana Vícha	
	Řeč poslance Jiřího Kobzy	
	Řeč poslance Karla Schwarzenberga	
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč poslance Josefa Hájka	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	247

	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka
	Usnesení schváleno (č. 708).
184.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016/sněmovní tisk 196/ - druhé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce249Řeč poslance František Navrkal250
	Usnesení schváleno (č. 709).
185.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - druhé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce250Řeč poslance František Navrkal251
	Usnesení schváleno (č. 710).
186.	Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/ - druhé čtení
	Řeč poslance Jiřího Strýčka
	Usnesení schváleno (č. 711).
187.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ - druhé čtení
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.
314.	Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 253 Řeč poslance Daniela Pawlase 256

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pik	'ıka	ιk	3	а	a	1	3	2	ć	;	ĺ	ζ	S	K	k	ŀ	l	J	L	ı	J	ı	ı	L	L	L	L	L	L	l	1	1	'	'	,	,	•	,	,	•	•	•	•	•	•	,	•	,	,	•	_	_	ľ	ľ	ŀ	J			l	ı	n	Ì	:	С	(	)	3	E	Ì	t	1	1	ľ	)	C	(	/	۷	١				•	۲	ŀ		,	5	:	ï	•	ŀ		l	а	1	c	е	ϵ	S	S	1	C	)(	2	E	. (	r	D	)1	С	.(	U	ĭ	S	S	ľ	1	ľ	1	n	r	ľ	1	n	ľ	1	]	1		l	l	l		L.	l	1	1	.]	ľ	ľ	l	l	l	l	1
---	------	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--	--	--	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	------------	---	---	---	---	----	---	---	-----	---	---	----	---	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	--	----	---	---	---	----	---	---	---	---	---	---	---

	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	260
	Řeč poslance Vlastimila Válka	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Milana Brázdila	
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	
	Řeč poslance Víta Kaňkovského	
	Řeč poslance Jiřího Maška	
	Řeč poslance Rostislava Vyzuly	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslankyně Karly Maříkové	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	267
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
317.	Ústní interpelace	
	Řeč poslance Františka Kopřivy	268
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	
	Řeč poslance Ondřeje Profanta	
	Řeč poslance Jiřího Miholy	
	Řeč poslance Víta Rakušana	
	Řeč poslance Dominika Feriho	270
	Řeč poslance Marka Výborného	271
	Řeč poslance Dominika Feriho	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	272
	Řeč poslance Dominika Feriho	
	Řeč poslance Víta Rakušana	
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	274
	Řeč poslance Josefa Kotta	
	Řeč poslance Jiřího Valenty	
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	276
	Řeč poslance Pavla Jelínka	
	Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	278
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	278
	Řeč poslance Miloslava Janulíka	278
	Řeč poslance Ondřeje Babky	
	Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	279
	Řeč poslance Radka Zlesáka	280
	Řeč poslance Ondřeje Profanta	
	Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	281
	Řeč poslance Marka Výborného	283
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	284
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	284

	Řeč poslankyně Věry Kovářové	285
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	285
	Řeč poslance Zdeňka Podala	286
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	287
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	287
	Řeč poslance Aleše Juchelky	289
	Řeč poslance Františka Elfmarka	289
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
	Řeč poslance Marka Nováka	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	
	Řeč poslance Pavla Jelínka	
	Řeč poslance Marka Výborného	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Řeč poslance Marka Výborného	298
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	300
	Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	301
13. z	září 2019	
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
	Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	304
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Tomáše Vymazala	305
	Řeč poslance Jaroslava Foldyny	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Jana Čižinského	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Řeč poslance Ivana Bartoše	309
	Pokračování v projednávání bodu	
4.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,	

pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/8/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 712).

214.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 326/ - třetí čtení	znění
	Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	311
	Řeč poslance Ivana Adamce	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč poslankyně Květy Matušovské	
	Řeč poslance Milana Ferance	
	Řeč poslance Ondřeje Polanského	
		510
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	316
	Řeč poslance Mariana Jurečky	
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč poslance Ivana Adamce	318
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Řeč poslance Dominika Feriho	325
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Usnesení schváleno (č. 713).	
216.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektroni komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektroni komunikacích), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 420/ - třetí čtení Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka Řeč poslance Martina Jiránka Řeč poslance Jiřího Valenty Řeč poslance Patrika Nachera	330 330
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslance Jana Schillera	333
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslance Martina Jiránka	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslance Radka Kotena	
	Řeč poslance Martina Jiránka	
	Řeč poslance Lukáše Černohorského	
	Řeč poslance Martina Jiránka	
	Usnesení schváleno (č. 714).	
	Řeč poslance Martina Jiránka	340
	Pokračování v projednávání bodu	

	a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů tisk 408/ - třetí čtení	/sněmovní
	Řeč poslance Karla Turečka	341
	Řeč poslankyně Evy Fialové	
	Řeč poslance Vlastimila Válka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslance Karla Turečka	
	Řeč poslance Radka Holomčíka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	345
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Karla Turečka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	351
	Usnesení schváleno (č. 715).	
217.	Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se m č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další souvise /sněmovní tisk 191/ - třetí čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	
	Řeč poslance Milana Ferance	353
	Usnesení schváleno (č. 716).	
218.	Návrh poslanců Jana Birke, Pavla Kováčika, Karla Turečka a Zdeř na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon pozdějších předpisů /sněmovní tisk 321/ - třetí čtení	ı plánování ů, a zákon
	Řeč poslankyně Evy Fialové	354
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	
	Řeč poslance Josefa Kotta	355
	Řeč poslance Jana Čižinského	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	356
	Řeč poslance Karla Turečka	357
	Řeč poslance Petra Bendla	357
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	358
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
	Řeč poslance Martina Kupky	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč poslance Jana Čižinského	359

215. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně

	Ďaž naglanga Jana Dirkoha	250
	Řeč poslance Jana Birkeho	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Radka Zlesáka	
	Řeč poslance Martina Kupky	
	Řeč poslance Adama Kalouse	
	Řeč poslance Jana Čižinského	
	Řeč poslance Pavla Jelínka	
	Řeč poslance Václava Klause	
	Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	
	Řeč poslance Ondřeje Profanta	
	Řeč poslance Pavla Plzáka	
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč poslance Vlastimila Válka	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslance Pavla Plzáka	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
	Řeč poslance Martina Kupky	365
	Usnesení schváleno (č. 717).	
	Ďaž maglamas Jama Cabillama	260
	Řeč poslance Jana Schillera	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	309
24. zc	<i>Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.</i>	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	371
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslance Lukáše Bartoně	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Marka Výborného	
	Řeč poslance Jana Bauera	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance František Navrkal	
	Řeč poslance Jana Chvojky	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	3/8
308.	Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	380
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	
	Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	
	Řeč poslance Radka Kotena	

	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč poslance Jaroslava Holíka	388
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	389
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Jiřího Maška	
	Řeč poslance Jiřího Kobzy	
	Řeč poslankyně Moniky Jarošové	392
	Řeč poslance Zdeňka Podala	
	Řeč poslankyně Evy Fialové	
	Řeč poslance Radka Kotena	
	Řeč poslance Františka Váchy	394
	Řeč poslance Pavla Bělobrádka	
	Řeč poslance Zdeňka Podala	
	Řeč poslance Pavla Bělobrádka	
	Řeč poslance Pavla Růžičky	
	Řeč poslance Pavla Jelínka	
	Řeč poslance Josefa Hájka	
	Řeč poslance Jana Lipavského	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Jana Bartoška	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Usnesení schváleno (č. 718).	
5.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obeve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (kraj ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním rve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/5/ - zamítnutý Senátem	ské zřízení),
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	404
	Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	404
	Řeč senátora Miloše Vystrčila	406
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	408
	Řeč poslance Ivana Adamce	
	Řeč poslance Jana Birkeho	
	Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	
	Řeč poslance Pavla Blažka	
	Řeč poslance Ivana Adamce	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Pavla Jelínka	
	Řeč poslance Pavla Blažka	
	Řeč poslance Jana Birkeho	
	1	

	Řeč poslance Pavla Bělobrádka	415
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	417
	Řeč poslance Václava Klause	417
	Řeč poslance Ivana Adamce	
	Řeč poslance Marka Výborného	418
	Řeč poslance Ivana Bartoše	
	Řeč poslance Jana Birkeho	
	Řeč poslance Pavla Bělobrádka	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Jana Birkeho	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Ivana Bartoše	
	Řeč poslance Marka Výborného	
	Řeč poslance Jana Bauera	
	Řeč senátora Miloše Vystrčila	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Petra Dolínka	
	Řeč poslance Martina Kupky	
	Rec postance Wartina Rupky	423
	Usnesení schváleno (č. 719).	
	nělytaných goverigajících –ályanů (–ályan a láživyach) vya mění na	المناه المسلمة
	některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění po a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem	1
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	426
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Bohuslava Svobody	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč senátora Václava Hampla	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Bohuslava Svobody	
	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč senátora Václava Hampla	
8.	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč senátora Václava Hampla Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	
8.	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč senátora Václava Hampla Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Usnesení schváleno (č. 720). Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozems pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/7/ - vrácený Senátem	
8.	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč senátora Václava Hampla Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Usnesení schváleno (č. 720). Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozems pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/7/ - vrácený Senátem Řeč poslance Ivana Adamce	
8.	a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Řeč senátora Václava Hampla Řeč poslankyně Věry Adámkové Řeč poslance Kamala Farhana Řeč poslance Petra Třešňáka Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura. Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč poslance Jiřího Maška Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Bohuslava Svobody Řeč senátora Václava Hampla Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha Usnesení schváleno (č. 720). Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozems pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/7/ - vrácený Senátem	

	Řeč poslance Lukáše Bartoně	437
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	437
	Řeč poslance Marka Bendy	
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	
	Řeč poslance Vlastimila Válka	439
	Řeč poslance Ivana Adamce	
	Řeč poslance Petra Pávka	439
	Řeč poslance Stanislava Juránka	440
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Řeč poslance Martina Jiránka	
	Řeč poslankyně Věry Adámkové	441
	Řeč poslance Václava Klause	
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	
	Řeč poslance Petra Dolínka	
	Řeč poslance Lukáše Bartoně	442
	Řeč senátora Iva Valenty	443
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	444
9.	Návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní ti vrácený Senátem	
	Řeč poslance Karla Raise	111
	Řeč senátora Raduana Nwelatiho	
	Řeč poslance Romana Onderky	
	Řeč poslance Karla Raise	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Řeč poslance Václava Votavy	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč poslance Dominika Feriho	
	Řeč poslance Tomáše Martínka	
	Řeč poslance Jana Skopečka	
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Řeč poslance Václava Votavy	
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Řeč poslance Jana Skopečka	
	Řeč poslance Karla Raise	
	Řeč senátora Raduana Nwelatiho	
	Usnesení schváleno (č. 721).	

10. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/6/ - vrácený Senátem

	Řeč poslance Patrika Nachera Řeč senátora Zdeňka Nytry Řeč poslance Jiřího Miholy	457
	Řeč poslance Petra Dolínka	
	Řeč poslance Ondřeje Veselého	
	Řeč poslance Patrika Nachera	
	Řeč poslance Václava Klause	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Jiřího Bláhy	462
	Řeč poslance Jiřího Miholy	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
25. zd	áří 2019	
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
315.	Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 416 ze dne 7. 12. 2018 valorizace příspěvku na péči	3 ve věci
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	465
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	
	Řeč poslance Pavla Juříčka	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
	Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
	Řeč poslance Jana Bauera	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	
	Řeč poslance Petra Dolínka	
	Usnesení schváleno (č. 722).	
31.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souv zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - druhé čtení	islosti se
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	479
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Milana Ferance	481
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	ree positifies ivinositiva realouska	703

	Řeč poslankyně Věry Kovářové	487
	Řeč poslance Jana Bartoška	489
	Řeč poslance Radka Kotena	491
	Řeč poslance Jana Hrnčíře	492
	Řeč poslankyně Jany Krutákové	493
	Řeč poslance Radka Holomčíka	
	Řeč poslance Václava Klause	495
	Řeč poslance Pavla Plzáka	496
	Řeč poslance Václava Klause	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	497
	Řeč poslance Václava Votavy	500
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	500
	Řeč poslance Patrika Nachera	500
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslance Václava Votavy	501
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	
	Řeč poslance Jana Bartoška	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	507
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Řeč poslance Jiřího Maška	507
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Jiřího Maška	
	Řeč poslance Jana Bartoška	
	Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	508
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	508
250.	Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	509
	Usnesení schváleno (č. 723).	
252.	Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	510
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	

253.	Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Technologické agentury České republiky	7
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	510
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
254.	Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka Řeč poslance Tomáše Martínka Řeč poslance Radima Fialy Řeč poslance Tomáše Martínka Řeč poslance Jana Birkeho Řeč poslance Martina Kolovratníka Projednávání bodu bylo přerušeno.	511 511 511 511
255.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	512
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	513
	Pokračování v projednávání bodu	
252.	Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky	
	Usnesení schváleno (č. 724).	
	Pokračování v projednávání bodu	
253.	Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Technologické agentury České republiky	7
	Usnesení schváleno (č. 725).	
	Pokračování v projednávání bodu	
254.	Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře	
	Usnesení schváleno (č. 726).	

Pokračování v projednávání bodu

255.	Návrh na	volbu	členů	Dozorčí i	rady	Státního	fondu	rozvoje	by	/dlení

313.	Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zák rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu stát České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a je/sněmovní dokument 3275/	ního rozpočtu
	Řeč poslankyně Miloslavy Vostré Řeč poslance Jana Chvojky	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Řeč poslance Jana Chvojky	516
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	516
	Řeč poslance Jana Chvojky	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Jana Chvojky	517
	Řeč poslance Pavla Kováčika	517
	Řeč poslance Jana Bartoška	517
	ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ - druhé čtení Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	
31.	Pokračování v projednávání bodu Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - druhé čtení	
	Zvysovamini prijina verejinyen rozpoeta / snemovin tisk 505/ - arane etem	
	Řeč poslance Jana Skopečka	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
	Řeč poslance Tomáše Martínka	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč poslance Václava Votavy	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč poslance Radka Kotena	
	Řeč poslance Jana Hrnčíře	
	Řeč poslankyně Jany Krutákové	531

	Řeč poslance Ondřeje Veselého	
	Řeč poslance Jana Bartoška	531
	Řeč poslance Radka Holomčíka	
	Řeč poslance Martina Kupky	532
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	533
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	545
	Řeč poslance Pavla Juříčka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslance Jana Skopečka	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
	Řeč poslance Tomáše Martínka	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč poslance Milana Ferance	
	Tee positifico ivittana i oraneo	550
	Pokračování v projednávání bodu	
313.		
313.	Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/	rozpočtu
313.	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech
313.	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/	rozpočtu orgánech
313.	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech
313.	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech
17.	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 í podpoře, 552
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 í podpoře, 552
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 552 553 554
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 í podpoře, 552 553 554
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 í podpoře, 552 553 554
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 í podpoře, 552 553 554 554
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 í podpoře, 552 553 554 554
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 552 553 554 555 556
	rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích /sněmovní dokument 3275/ Řeč poslance Václava Votavy	rozpočtu orgánech 551 551 552 553 554 555 556

	Řeč poslance Jana Bauera	560
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	561
	Řeč poslankyně Pavly Golasowské	
	Řeč poslance Jana Chvojky	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	
	Řeč poslankyně Jany Pastuchové	561
	Řeč poslance Tomáše Martínka	561
44.	Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, a dalších na vydání zákona o právu na digitální služby a o změně ně /sněmovní tisk 447/ - druhé čtení	Věry Kovářové
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové	562
	Řeč poslance Jana Kubíka	
	Řeč poslance Tomáše Kohoutka	
	Řeč poslance Ivana Bartoše	
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové	
	Řeč poslance Martina Kupky	
	Řeč poslance Pavla Jelínka	
	Řeč poslance Tomáše Kohoutka	
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové	
	Řeč poslance Martina Kupky	
	Řeč poslance Ondřeje Profanta	
	Řeč poslance Jana Chvojky	568
171.	Návrh poslanců Martina Kupky, Ondřeje Profanta, Barbory K Běhounka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvi zavedením, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 S plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších p související zákony /sněmovní tisk 525/ - prvé čtení	č. 200/1994 Sb., isejících s jeho Sb., o územním
	Řeč poslance Martina Kupky	568
	Řeč poslance Ivana Bartoše	
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	
	Usnesení schváleno (č. 728).	
180.	Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o ba pozdějších předpisů, a zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozd/sněmovní tisk 554/ - prvé čtení	Věry Kovářové ankách, ve znění proti legalizaci
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové Řeč poslance Jiřího Dolejše	

	Řeč poslance Ondřeje Profanta571Řeč poslance Martina Kupky572
	Usnesení schváleno (č. 729 - 1. část).
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové
	Usnesení schváleno (č. 729 - 2. část).
	Řeč poslance Romana Kubíčka573Řeč poslance Jana Bartoška573
89.	Návrh poslanců Romana Kubíčka, Lukáše Černohorského, Ivany Nevludové, Vojtěcha Munzara, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 236/ - prvé čtení
	Řeč poslance Romana Kubíčka573Řeč poslance Martina Kupky574Řeč poslance Jana Bartoška574
	Usnesení schváleno (č. 730).
	Řeč poslance Pavla Žáčka
26. zá	ří 2019
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.
316.	Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
256.	Žádost Senátu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky Miloši Zemanovi k Ústavnímu soudu pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku podle čl. 65 Ústavy ČR /sněmovní tisk 561/
	Řeč senátora Václava Lásky
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
	Řeč senátora Tomáše Goláně586Řeč poslankyně Zuzany Ožanové587Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka588Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury590Řeč poslance Jaroslava Faltýnka593
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

	Reć poslankyné Kateřiny Valachové	596
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	598
	Řeč poslance Jana Farského	599
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	601
	Řeč poslance Radima Fialy	603
	Řeč poslance Jakuba Michálka	604
	Řeč poslance Marka Výborného	606
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	608
	Řeč senátora Tomáše Goláně	610
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	611
	Řeč poslance Jana Čižinského	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Řeč poslance Mariana Jurečky	
	Řeč poslance Marka Výborného	
	Řeč poslance Lubomíra Španěla	
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	
	Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Řeč poslance Jana Lipavského	
	Řeč poslance Víta Rakušana	020
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
317.	Ústní interpelace	
	Řeč poslance Jana Lipavského	621
	Řeč poslance Jiřího Valenty	622
	Řeč poslance Zdeňka Podala	
	Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	
	Řeč poslance Patrika Nachera	
	Řeč poslance Jana Lipavského	624
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	
	Řeč poslance Tomáše Vymazala	
	Řeč poslance Martina Kupky	
	Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	629

	Ďaž maslamos Josefa Džiloi	631
	Řeč poslance Josefa Bělici	
	Řeč poslance Pavla Jelínka	
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	
	Řeč poslance Petra Třešňáka	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	627
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	
	Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	
	Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	642
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Pokračování v projednávání bodu	
256.	Žádost Senátu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s podáním ústav proti prezidentu republiky Miloši Zemanovi k Ústavnímu soudu pro hrubé Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku podle čl. 65 Ústavy ČR /stisk 561/	porušení
	Řeč poslance Patrika Nachera	644
	Řeč poslance Milana Brázdila	645
	Řeč poslance Milana Brázdila	645 645
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka	645 645 646
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera	645 645 646
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	645 646 646 646
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského	645 646 646 646
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny	645 645 646 646 647
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka	645 646 646 646 647 647
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Miroslava Kalouska	645 645 646 646 647 648 649
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Vlastimila Válka	645 646 646 647 647 648 649
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky	645 646 646 647 647 648 649 649
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	645 646 646 647 648 649 649
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslankyně Zuzany Ožanové Řeč poslance Zdeňka Podala	645 646 646 647 647 648 649 649 652
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky	645 646 646 646 647 647 648 649 649 652 652
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky	645645646646647648649649652652
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Wlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky	645 646 646 646 647 647 648 649 649 652 652 653
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky	645 645 646 646 647 647 648 649 649 652 652 653 653
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Wlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky	645645646646647648649649652652653653
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Wlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Marka Výborného Řeč poslance Miroslava Grebeníčka Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Jana Lipavského	645645646646647647648649649652652653653654654
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Wilastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Marka Výborného Řeč poslance Miroslava Grebeníčka Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Jana Lipavského Řeč poslance Dominika Feriho	645645646646646647647649649652652653653654657
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Marka Výborného Řeč poslance Miroslava Grebeníčka Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Jana Lipavského Řeč poslance Dominika Feriho Řeč poslance Dominika Feriho	645645646646646647648649649652652653653654657657
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Wlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Miroslava Grebeníčka Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Jana Lipavského Řeč poslance Dominika Feriho Řeč poslance Dominika Feriho Řeč poslance Mariana Jurečky	645 646 646 646 647 647 648 649 652 652 653 653 654 657 658
	Řeč poslance Milana Brázdila Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslankyně Miroslavy Němcové Řeč poslance Jana Čižinského Řeč poslance Jaroslava Foldyny Řeč poslance Josefa Hájka Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Zdeňka Podala Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Mariana Jurečky Řeč poslance Marka Výborného Řeč poslance Miroslava Grebeníčka Řeč poslance Vlastimila Válka Řeč poslance Jana Lipavského Řeč poslance Dominika Feriho Řeč poslance Dominika Feriho	645 646 646 646 647 647 648 649 652 652 653 653 654 657 658

	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	659
	Řeč poslance Mariana Jurečky	661
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	
	Řeč poslance Jana Lipavského	
	Řeč poslance Jaroslava Foldyny	665
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Řeč poslance Milana Ferance	
	Řeč poslance Pavla Růžičky	666
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč poslance Josefa Hájka	666
	Řeč poslance Jana Lipavského	666
	Řeč poslance Mariana Jurečky	667
	Řeč poslance Jaroslava Holíka	667
	Řeč poslance Stanislava Grospiče	667
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	669
	Řeč senátora Václava Lásky	672
	Řeč poslance Václava Klause	
	Řeč poslance Martina Kupky	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	674
	Řeč poslance Dominika Feriho	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	675
	Řeč senátora Tomáše Goláně	675
	Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	676
	Řeč poslance Jana Bartoška	677
27. z	áří 2019	
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	679
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	680
	Řeč poslance Marka Výborného	680
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	681
18.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o p	odmínkách
	obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu stav energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákonů stavení předpisů).	átní správy
	pozdějších předpisů /sněmovní tisk 483/ - druhé čtení	
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	
	Řeč poslance Pavla Pustějovského	
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	
	Řeč poslance Petra Třešňáka	
	Řeč poslance Jana Schillera	
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	
	Řeč poslance Jana Zahradníka	688

	Řeč poslance Jana Čižinského	689
	Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	
	Řeč poslance Jana Zahradníka	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	691
	Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	692
	Řeč poslance Petra Dolínka	692
	Řeč poslance Petra Třešňáka	693
	Řeč poslance Mariana Jurečky	693
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	695
	Řeč poslance Petra Třešňáka	695
	Řeč poslance Jana Schillera	696
	Řeč poslance Jana Zahradníka	
	Řeč poslance Jana Čižinského	
	Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	
220.	Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnick s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - třetí čtení	ých osob
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	
	Řeč poslance Mariana Jurečky	698
	Řeč poslance Jakuba Michálka	699
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	700
	Řeč poslance Tomáše Martínka	702
	Řeč poslance Jakuba Michálka	702
	Řeč poslance Lea Luzara	702
	Řeč poslance Mariana Jurečky	703
	Řeč poslance Lea Luzara	
	Usnesení schváleno (č. 731).	
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	706
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
221.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastu ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení	m (trestní
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	707
	Řeč poslance Marka Výborného	
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslance Lubomíra Volného	

	Řeč poslance Miroslava Kalouska	711
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	711
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	
	Řeč poslance Marka Výborného	
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	
	Řeč poslance Lubomíra Volného	
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
	Řeč poslance Dominika Feriho	
	Řeč poslance Lubomíra Volného	
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
	Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	
	Řeč poslance Pavla Staňka	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	
	Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	
	Řeč poslance Jiřího Kohoutka	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	, , _ ,
	Řeč poslance Dominika Feriho	720
	Řeč poslance Jana Farského	720
	Řeč poslance Pavla Růžičky	
	Řeč poslance Jana Farského	. 722
	Řeč poslance Stanislava Grospiče	. 722
	Řeč poslance Jakuba Michálka	. 724
	Řeč poslance Stanislava Grospiče	724
	Řeč poslance Marka Výborného	725
	Usnesení schváleno (č. 732).	
229.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdě předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdě předpisů /sněmovní tisk 435/ - třetí čtení	jších
	Řeč poslance Pavla Kováčika	728
	Řeč poslance Jana Zahradníka	
	Řeč poslankyně Moniky Červíčkové	
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Mariana Jurečky	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	

20. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon

o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - druhé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	731
Řeč poslance Patrika Nachera	731
Řeč poslance Dominika Feriho	732
Řeč poslance Adama Kalouse	732
Řeč poslance Petra Dolínka	733
Řeč poslance Milana Poura	734
Řeč poslance Jana Zahradníka	735
Řeč poslankyně Heleny Válkové	737
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	737
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Řeč poslance Radima Fialy	738
Řeč poslance Jakuba Michálka	738
Řeč poslance Radima Fialy	
Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny 10. září 2019 Přítomno: 187 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 34. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech. Aby byla zaznamenána vaše účast, tak vás právě odhlašuji a poprosím vás, abyste se přihlásili znovu, aby byla zaznamenána vaše účast, a případně mi sdělte, kdo hlasuje s náhradní kartou. V tuto chvíli mám nahlášeno, že paní poslankyně Šafránková hlasuje s náhradní kartou číslo 19, pan poslanec Černohorský s náhradní kartou číslo 10, paní poslankyně Pastuchová s náhradní kartou číslo 15, pan poslanec Birke s náhradní kartou číslo 16, paní poslankyně Richterová s náhradní kartou číslo 12, pan poslanec Bartoš s náhradní kartou číslo 18.

Ještě jednou vás poprosím o klid, a abyste už si každý našel své místo. (Bez odezvy.)

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 34. schůze dne 29. srpna tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne. Já bych byl rád, kdybych vás nemusel překřikovat, už opravdu začala schůze.

Nejprve přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Jaroslava Dvořáka a poslance Leo Luzara. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení. Není-li tomu tak, budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navržené ověřovatele. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Přihlášeno 158, pro 156, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 34. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jaroslava Dvořáka a poslance Leo Luzara.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Jiří Běhounek do 18 hodin – pracovní důvody, Petr Beitl – zdravotní důvody, Marian Bojko – zdravotní důvody, Jaroslav Foldyna – pracovní důvody, Pavla Golasowská – pracovní důvody, Stanislav Grospič – zahraniční cesta, Stanislav Juránek – zdravotní důvody, Vít Kaňkovský od 14.00 do 14.45 – osobní důvody, Jiří Kobza – zahraniční cesta, Pavel Kováčik od 14 do 16 hodin – pracovní důvody, Jana Levová – rodinné důvody, Zdeněk Podal – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Zbyněk Stanjura – osobní důvody, Kateřina Valachová – pracovní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Radek Zlesák – rodinné důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jan Hamáček – zahraniční cesta, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Vladimír Kremlík – zahraniční cesta, Lubomír Metnar – zahraniční cesta, Tomáš Petříček od 16.30 – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 34. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Už se mi tady hromadí další přihlášky. Nejprve vás seznámím s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium. (Hluk v sále trvá.) A už opravdu žádám o klid, protože to, co teď budu číst, je důležité pro hlasování.

Grémium navrhuje zařadit pevně na čtvrtek 12. září v 11 hodin tyto body:

bod 202, sněmovní tisk 450 – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě podepsaný 6. února 2019 v Bruselu – smlouva ve druhém čtení;

dále bod 185, sněmovní tisk 196 – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016 – smlouva, druhé čtení;

dále bod 186, sněmovní tisk 197 – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách – smlouva, druhé čtení.

Dále zařadit nový bod do návrhu pořadu, název – Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví – a projednat jej a pevně zařadit ve čtvrtek 12. září ve 12.00.

Dále grémium navrhuje zařadit jako první bod pevně na pátek 13. září bod 215, sněmovní tisk 326 – Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony – třetí čtení.

A dále po případných třetích čteních zařadit body: 258, sněmovní tisk 113 – Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016; bod 259, sněmovní tisk 114 – Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016, bod 260, sněmovní tisk 143 – Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017; bod 261, sněmovní tisk 251 – Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017.

Dále zařadit pevně na středu 25. září ve 12.30 volební body 251 až 256;

dále zařadit jako první bod pevně na středu 25. září ve 14.30 bod 314, sněmovní dokument 3275 – Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech.

Tak. To je ze strany grémia vše. A nyní poprosím tedy poslance a poslankyně, kteří mají návrh ke změně pořadu schůze, aby se přihlásili. Nejprve s přednostními právy. První písemně před zahájením se přihlásil pan předseda Ivan Bartoš. Poté se z místa jako první hlásil pan předseda Faltýnek. (Domluva mimo mikrofon.) A omlouvám se panu místopředsedovi Filipovi. Takže ten jde druhý, třetí jde pan Faltýnek, čtvrtý jde pan... Takže okamžik. Prosím. Omlouvám se...

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych vás chtěl taky přivítat po těch sněmovních prázdninách. Já bych si dovolil navrhnout zařazení pevného bodu. Navrhuji tedy na program 34. schůze zařadit pevně bod číslo 45 ke sněmovnímu tisku 447, právo občana na digitální službu, na středu 25. září odpoledne jako druhý bod po bodu 314. Jak zde již zaznělo, je to ten harmonogram rozpočtu. Variantně bych navrhoval, pokud toto neprojde, zařadit tento bod pevně na 27. září jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dále pan místopředseda Filip, poté pan předseda Faltýnek. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážený pane předsedo vlády, členové vlády, paní a pánové, jenom mi dovolte, abych stručně uvedl to, co navrhl pan předseda Sněmovny, protože došlo k dohodě na politickém grémiu. Je to navrženo

z grémia jako zařazení nového bodu na čtvrtek na 12. hodinu. Jde o ten spor, který asi vnímáte, o dostupnou a kvalitní zdravotní péči, který se vede. Myslím si, že by bylo dobře, aby Poslanecká sněmovna tento bod projednala.

My jsme proto připravili otázky na ministra zdravotnictví, abychom to ve čtvrtek mohli projednat. Já je panu ministrovi zdravotnictví samozřejmě předám po tomto úvodním slově, tak abychom mohli ve čtvrtek ten bod efektivně řešit. Bude to úspornější. Ale podle mého soudu také pro důstojný průběh rozpravy bude důležité, abychom dospěli k závěru, protože nejde o nějaké mlácení prázdné slámy, ale o vážný spor, který bychom nechtěli, aby se vyhrotil do nějaké krize ve zdravotnictví. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s přednostním právem je přihlášen pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych s dovolením navrhl zařazení bodu, tak jak jsem avizoval na jednání grémia Poslanecké sněmovny s jednou výjimkou, kterou jsem tam neřekl. Ta vznikla až na jednání našeho klubu a tou bych začal, a sice nově zařadit do bloku třetích čtení sněmovní tisk 420, což je novela zákona o elektronických komunikacích, a současně jej pevně zařadit jako druhý bod třetích čtení v pátek 13. 9.

Za druhé pevně zařadit na středu 25. 9. odpoledne po již pevně zařazeném harmonogramu projednávání státního rozpočtu na rok 2020 následující návrhy zákonů:

sněmovní tisk 509, nyní je to bod 31, je to vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, a jedná se o druhé čtení;

dále sněmovní tisk 580, nyní je to 70, vládní návrh daňového řádu, prvé čtení;

dále sněmovní tisk 236, nyní je to bod 90, jedná se o poslanecký návrh zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, první čtení;

dále sněmovní tisk 581, nyní je to bod 71, vládní návrh zákona o léčivech, první čtení.

Dále mi prosím dovolte, abych navrhl, tak jak jsem avizoval dopoledne na jednání grémia Poslanecké sněmovny, abychom dnes a v úterý 24. 9. v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny § 53 odst. 1 jednali a meritorně hlasovali o zákonech zamítnutých a vrácených Senátem do 21 hodin. Čili dnes a v úterý 24. 9. zákony vrácené a zamítnuté Senátem do 21 hodin.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jenom o upřesnění. Jedná se o návrh dvou poslaneckých klubů, předpokládám? (Ano.) A sociální demokracie. Děkuji. Teď tuším, že další byl pan předseda Rakušan. Je to tak? Prosím máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Hezký den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dovolte mi, abych navrhl na zařazení do programu – a to jako pevný bod – na středu 25. 9. před body třetího čtení zařadit sněmovní tisk číslo 1418 bod v navrženém programu 136. Jedná se o bod, který se týká odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.

Proč chceme zařadit právě tento bod na tuto dobu? Za prvé, jedná se o materiál, který je ve sněmovním systému vložen už od února, a nepodařilo se nám ho přes grémium stále ještě

zařadit. Za další bych chtěl upozornit na to, že podle posledních statistik škody vyplacené českým státem za škody způsobené úředními osobami překročily dvě miliardy korun v letech 2014 až 2018, přičemž stát, který má právo tuto škodu vymáhat, nicméně v zákoně mu není dána tato povinnost, v současné době vymohl pouhých 0,71 % z této částky, což z těch dvou miliard cirka dělá 14 milionů korun. Myslím si, že je to závažná záležitost, která by si zasloužila být projednána, když už je od února ve sněmovním systému. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako první bod před třetí čtení. Takže já vycházím z toho, že jako první bod ve středu 25. 9., jestli jsem porozuměl správně návrhu. Další – pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl navázat na pana kolegu Faltýnka. Týká se to sněmovního tisku 236 a týká se to platů v Nejvyšším kontrolním úřadě. Je to otázka růstu mezd, kdy v podstatě vzniká rozdíl mezi státními zaměstnanci a pracovníky NKÚ. Vzniká tam nerovnost a tato norma daný stav napravuje, nebo respektive rozšiřuje tento mechanismus týkající se NKÚ.

Návrh pana kolegy Faltýnka je 25. 9. po bodu (tisku) 580 odpoledne. Já jsem přesvědčen, že vzhledem k tomu, že se budou projednávat daně, tak reálně hrozí to, že by tento bod nemusel být projednán. Jsem přesvědčen, že není složitý, a navrhuji variantní hlasování, aby tento bod byl hlasován a zařazen jako první před bod (tisk) 509 dne 25. 9.

A druhý návrh, s kterým přicházím, se týká sněmovního tisku 436. Jedná se kompenzaci dopadů, kdy v důsledku zvyšování minimálních mezd v podstatě lidé se zdravotním postižením a různě invalidní, kteří jsou zaměstnáváni, začínají být ohroženi a reálně hrozí, že o svá pracovní místa mohou přijít, protože nejsou skutečně schopni, nemají takový pracovní potenciál. Tento návrh to řeší a zavádí přiměřenou kompenzaci, určitou valorizaci. Tak bych vás chtěl, kolegové, poprosit o podporu tohoto bodu a zařazení na středu, na zítřejší odpoledne, jako první bod. Ani u tohoto bodu neočekávám nějakou rozsáhlou diskuzi. Myslím si, že to pomůže řadě lidí se zdravotním postižením. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem v tuto chvíli nikoho jiného přihlášeného nevidím, takže přijde řada na poslance a poslankyně bez přednostního práva. Jako první zde má písemnou přihlášku pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, kolegyně, kolegové, pane předsedající. Dovolte i mně navrhnout změnu pořadu schůze. Jde mi o bod, který máte na pozvánce pod číslem 62, neboli tisk 556, takzvaný vodní zákon, neboť reflektuje, jak řada poslaneckých klubů se skoro, řekl bych, předhání v tom, jak začneme ústavně chránit vodu, neboť voda je problémem pro Českou republiku navýsost důležitým vzhledem k tomu, co se v oblasti vody v České republice děje. A reálně hrozí, že bychom vodní zákon vůbec neprojednali. Nicméně tam jsou praktické věci, které potřebujeme v legislativě, abychom vodu mohli chránit, abychom se mohli postavit jako český stát k té situaci, která se suchem je spojena.

Proto navrhuji, abychom tisk 556, na pozvánce bod 62, projednali, a to buď 25. září 2019 po pevně zařazených bodech – ale vzhledem k tomu, že jsem slyšel, co vše se tady hrne na to září, dovolím si navrhnout ještě jinou alternativu, a ta alternativa by byla 27. září 2019 po pevně stanovených bodech, čímž by to mohlo přijít v pátek ráno nebo dopoledne. Nemyslím si, že to je bod, na kterém se velmi střetneme, možná, že se střetneme až při projednávání ve výboru, ale považuji za důležité, aby se vodní zákon na jednání Poslanecké sněmovny dostal. A tohle by mohla být alespoň trochu jistota, že jej projednáme.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je přihlášen poslanec Munzar. Moment, s přednostním právem pan předseda Bartošek. Máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Pane předsedo, děkuji. Omlouvám se, když jsem načítal návrh na úpravu programu, tak jsem si spletl číslo tisku. Je to číslo 463, je to ten bod týkající se zdravotně postižených. Omylem jsem uvedl 436. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poslanec Munzar k pořadu schůze.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si navrhnout změnu v programu, a to stávající bod 4, sněmovní tisk 205, to znamená vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, posunout na závěr bloku zákony vrácené Senátem, to znamená za stávající bod 13.

Důvod je jednoduchý. My jsme tady rok diskutovali o tomto zákonu, nicméně nenašli jsme společnou shodu, sněmovna je stále rozdělená. Teď do toho přinesl Senát svůj pohled a myslím si, že diskuse bude o to košatější. Takže bych prosil, abychom posunuli tento bod na konec zákonů vrácených Senátem, aby se dostalo i na ty důležité zákony, které jsou zatím dnes v programu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další v pořadu schůze je přihlášen poslanec Feri. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, vítám vás po létě. Léto je zejména pro studenty obdobím studentských brigád. Touto věcí jsme se zabývali společně s kolegy ze sedmi poslaneckých klubů – TOP 09, hnutí ANO, dále Piráti, Starostové, lidovci, ODS a sociální demokracie – v návrhu, který najdete pod sněmovním tiskem číslo 182.

O co jde. Jde o zvýšení hranice, od které se platí odvody u dohod o provedení práce, což je ta nejčastější forma výkonu právě té brigády, z 10 tisíc na 11 500 korun. Ta hranice byla takto kategoricky stavěna, zakotvena, nějakým způsobem se nemění, a takto se nemění už od roku 2011. Jistě seznáte, že od té doby se významně zvýšila průměrná mzda a rovněž do toho zasáhla také inflace. Čili vlastně dochází ke zvyšování té daňové zátěže. Podle těchto sedmi klubů je vhodné, aby studentům, a nejenom studentům, toto se týká i pracujících seniorů i pracujících maminek, aby jim zůstalo v kapse více. Tento návrh jsme předložili již 24. května 2018 a i po 16 měsících zůstává stále neprojednán před prvním čtením.

Navrhuji proto, aby byl pevně zařazen k projednání. Je bod číslo 76 návrhu pořadu, sněmovní tisk 182, aby byl pevně zařazen na zítra, středu, od 14.30 hodin jako první bod odpoledního jednání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poslanec Kaňkovský ruší svoji omluvu, je již přítomen v sále. Jako další v pořadu schůze je přihlášen poslanec Petr Dolínek.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vystupuji s dvěma věcmi. První je návrh na stažení bodu 38, sněmovní tisk 247 ve druhém čtení, a bodu 243 ve třetím čtení. Jedná se o tisk, který mění živnostenský zákon. Je to předklad navržený hlavním městem Prahou. Navrhuji stáhnout tento tisk po dohodě s paní Marvanovou, kterážto je zmocněna městem zastupovat město zde na jednání Poslanecké sněmovny. Po konzultaci s Ministerstvem pro místní rozvoj bylo zjištěno, že probíhá v rámci tohoto zákona notifikace u Evropské komise, která musí proběhnout do poloviny října. Proto žádost, zda bychom mohli vyřadit tento bod a zákon z jednání zářijové schůze, tak aby mohly proběhnout procesy, které Ministerstvo pro místní rozvoj považuje na nutné před možným projednáním zde ve Sněmovně. Pevně doufám, že na toto přistoupíte. Takže opakuji, vyřadit bod 38, sněmovní tisk 247, druhé čtení, potažmo ve třetím čtení. Je to bod 243.

Druhý bod, který zde chci navrhnout, je zařazení nového bodu. Je to zařazení bodu, který navrhuji jakožto Petr Dolínek, poslanec zvolený v hlavním městě Praze. Nenavrhuji to jako poslanec zvolený z řad sociální demokracie ani jako poslanec zmocněný klubem sociální demokracie, ale jako člověk žijící na Praze 6, který strávil mnoho let v tomto skvělém městě. A cítím se nejenom já, ale řada lidí v Praze, kteří mne volili a podporovali, dotčen některými věcmi, které v minulých týdnech a měsících zazněly a které byly zjištěny.

Ten bod se jmenuje poměrně prostě, sněmovní řád v zásadě ani neumožňuje nic jiného než začít tímto bodem. Je to bod Projednání výroku místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Vojtěcha Filipa.

Všichni jsme zde byli zvoleni voliči ve svých krajích, ve svých okresech, ve svých místech, kde žijeme, abychom reprezentovali, a byli jsme sem zvoleni, abychom kromě prosazování našich programových priorit a kromě hlasování o zákonech také plnili své povinnosti vůči vážnosti tohoto úřadu a vůči naší zemi. Mimo jiné jsme jako poslanci zvolili své vedení. Zvolili jsme místopředsedy a předsedu Sněmovny. Předseda a místopředsedové nemají za úkol jen vést jednání dolní komory Parlamentu, Sněmovny Parlamentu, ale jsou zároveň vysokými ústavními činiteli, kteří nás reprezentují uvnitř České republiky i navenek. Obzvláště ve funkci pana místopředsedy Filipa jest tomu tak tím, že by nadán tím, že je místopředseda s odpovědností pro zahraniční záležitosti Sněmovny. Jejich funkce na ně klade vysoké nároky a v tomto volební období jsme již z mého pohledu setkali s několika situacemi, kdy vystupování bylo na hraně důstojnosti. Nebudu zde opět řešit vystupování pana místopředsedy Okamury, již to proběhlo, určitě se tomu dnes vyhnu. Sněmovna k tomu svůj postoj sdělila.

U některých místopředsedů to překročilo únosný rámec, a proto zde dneska vystupuji. Jsme svědky vysmívání se poslaneckému slibu, jsme svědky pošlapávání základní lidské slušnosti a pohrdání jak demokracií, tak základním respektem k Ústavě a zákonům České republiky. To si nemůže podle mne většina z nás nechat líbit. Máme možnost to dát najevo.

K mé osobní lítosti už téměř neřešíme, že v nejvyšších ústavních funkcích nás zastupují lidé s minulostí agentů zpravodajských služeb či státní tajné bezpečnosti komunistického režimu – byť vědomě, nebo nevědomě. Ale co je moc, to je moc. Já jsem poměrně mladý, ale o naší minulosti toho vím dost, abych neprominul výrok, že komunistický puč v roce 1948 bylo pouze masové vystoupení lidí proti tehdejšímu zmatku ve společnosti, které bylo v souladu s Ústavou. Jako sociální demokrat jsem z toho znepokojen dvojnásob. Nikdy jsme nebyli schopni se vyrovnat s tím, jak probíhaly justiční procesy a vraždy v padesátých letech. Nikdy ve finále nebylo vůči sociálním demokratům vyjádřeno něco jako pokora a omluva za to, co se dělo vůči našim členům v těchto letech. A nedočkali se toho často ani běžní lidé, děti, vnoučata těch, kterým se to stalo, a nějaké veřejné pokání určitě neproběhlo.

Také bych chtěl zdůraznit, že řada z vás, moji rodiče a další si dobře pamatují rok 1968, a proto by asi nikdy nepovažovali vpád vojsk Varšavské smlouvy za – cituji – "realizaci tehdy platných mezinárodních smluv". Ale správně by to pojmenovali tak jako každý normální – okupace. A potírání demonstrací v roce 1969, měli jsme letos výročí, je později jako násilí komunistického režimu na vlastních lidech své vlastní země. Celý život, a to je o mně známo, jsem byl velmi významně a budu významně proti všem projevům nacismu a s tím souvisejícími. Je o mně známo, že jsem byl kvůli protestu proti pochodu neonacistů dokonce zatčen v centru Prahy. Takže mě zvedá ze židle, když se dozvím, že někdo lže a vyvolává nenávist kvůli koncentračnímu táboru v Letech. Tvrdit, že vepřové zdražilo kvůli uctění památky romského holokaustu je lež. A nejenom že je to lež, je to zlo. Je to lež a zlo, které je neslučitelné s veřejným funkcionářem, druhým nejvyšším funkcionářem této ctěné Poslanecké sněmovny.

Když jsme u toho komunistického puče, pojďme se podívat na další výrok. Prvními oběťmi nové totality byla svoboda a novináři jako její nositelé jak v roce 1948, tak v roce 1968. Řada z vás má ve svém okolí známé, příbuzné, kteří působili v médiích nebo ve veřejném prostoru a nemohli již následně působit. Proto asi ale nepřekvapují nápady pohrobků KSČ ústy i pana místopředsedy na omezení svobody a nezávislosti médií, zejména těch veřejnoprávních. Stačí se podívat na nápady nechat novináře do veřejnoprávních médií volit nebo třeba neschvalovat veřejné zprávy. Takže volit novináře, jak mají ve veřejnoprávních médiích psát, a neschvalovat potažmo jejich zprávy.

Drobnost už je, že zřejmě ze zvyku komunistických bafuňářů se pak stane, že námi zvolený místopředseda Sněmovny zastrašuje státní úředníky a vyhrožuje jejich nadřízeným a ovlivňuje správní řízení a to vše ve prospěch nějakých firem. Nebudu říkat jakých. Trestní odpovědnost není v mých rukou a doufám, že policie to vyšetří sama. Ale v posledních dnech jsme zažili, že zmiňovaný místopředseda podle pokladů, které byly zveřejněny právě těch veřejnoprávních médiích, tak tento místopředseda se snažil působit a vyhrožovat kontrolním výborem Poslanecké sněmovny na finanční úřad a na sociální správu zabezpečení.

Mohl bych mluvit o dalších věcech, ale již budu končit. Máme dneska řadu dalších bodů a myslím si, jak jsme se bavili na klubu sociální demokracie, že to, o čem mluvím, je problém. Ale určitě sociální demokracie chce především schválit zákony týkající se důchodů, týkající se dalších důležitých věci pro občany této země. Ale já jsem nebyl schopen toto přejít, co se děje v posledních měsících. My máme totiž štěstí, že už třicet let žijeme v demokratické společnosti, kde diskusi si může dovolit každý a nehrozí mu za to represe. Někdy slyším názor, že svoboda slova je bezbřehá a nemají se na ni uplatňovat limity. Ano, svoboda slova je asi jedním z hlavních základů toho, v čem chci žít i do budoucna, jedna z nejvyšších hodnot. Ale právě proto si musíme svobodu slova hájit. Třeba tím, že dáme jako poslanci najevo, že porušování poslaneckého slibu, to znamená obcházení a porušování zákonů, je nepřijatelné a že na lži o historii i současnosti budeme jednoduše reagovat. Pokud dokážeme, že hájíme nějaké etické principy a hodnoty našeho státu, povede to pouze ke kultivaci a k tomu, že v příštích letech a měsících každý zváží, jak se bude vyjadřovat.

Zástupce Poslanecké sněmovny v nejvyšších volených funkcích není pouze za sebe. Je i za Sněmovnu a měl by vážit to, jak hovoří.

Při této souvislosti bych se ještě rád zmínil o výroku ruského ministra kultury na starostu Prahy 6. Já nemusím s politikou pana starosty souhlasit. Ale nemohu souhlasit ani s panem místopředsedou Filipem, který řekne, že nebude interpretovat slova pana ministra, ale že to, jak to Praha 6 nezvládla, a tak dále a tak dále. Přece je povinností místopředsedy Sněmovny, ať je za jakoukoliv stranu, že se zastane zvoleného starosty jakékoliv obce této země proti tak nehorázným výrokům, jaké učinil ministr kultury Ruské federace.

Za sebe tedy zopakuji návrh, který jsem přednesl – a opakuji, dávám ho jako řadový poslanec, ne jako politické poselství, jako člověk, který byl osloven řadou svých spoluobčanů –, abychom zařadili na tuto schůzi bod Projednání výroků místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Vojtěcha Filipa. Vzhledem k navrženému programu bych si dovolil navrhnout tento bod jako první bod odpoledního jednání dne 11. 9., to znamená ve středu odpoledne. Ale samozřejmě, pane předsedající, pakliže budou schváleny jiné body jako ty hlavní, tak na konec schválených bodů pevně zařazených. Předám vám samozřejmě název tohoto bodu ještě nyní písemně.

Děkuji za vaši pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem paní místopředsedkyně Černochová, poté s přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, musím říct, že většinu z toho, co tady před malou chvílí zaznělo, určitě nejenom já, ale i moji kolegové z Občanské demokratické strany můžeme podepsat. Ale trošku mě překvapuje ten způsob. Trošku mě překvapuje ta forma. Protože jestli se nemýlím, tak pan poslanec Dolínek je stále člen vládní koalice, která je držena u vlády i díky hlasům poslanců za komunistickou stranu. A možná i ten způsob, který navrhuje pan poslanec Dolínek, není dokonalý. Mně by se, pane poslanče Dolínku prostřednictvím pana předsedy, moc líbilo, kdyby v předsálí byl podpisový arch, a to podpisový arch v souladu s § 31 jednacího řádu, kde stojí, že odvolat předsedu Sněmovny nebo místopředsedu Sněmovny lze jen na písemný návrh nejméně dvou pětin všech poslanců. Pak by vaše slova měla váhu, pak bychom rozuměli tomu, co jste tady před malou chvílí přednesl.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem původně vůbec nechtěl vystupovat, nicméně vzhledem k tomu, že kolega Dolínek tady otevřel takovou v podstatě perestrojku v rámci vládní koalice, tak se nemůžu tohoto nezúčastnit. Myslím si, že to je vhodný okamžik, abychom začali nový školní rok s čistým štítem a abychom budovali důvěru občanů v instituce, které nám tady vládnou.

Já jsem byl velmi překvapen, když jsem si přečetl v médiích, že pan předseda vlády Babiš se musí omluvit za své výroky o zaplacených demonstrantech. Rozhodl soud a premiér se odvolává. Já si myslím, že to je velmi důležitá věc, kterou bychom měli tady nějakým způsobem vyřešit, že to nemůžeme přejít pouhým mlčením, stejně jako v případě problému, na který upozornil pan kolega Dolínek. A jde o věc, která se týká i bezprostředně této komory, protože se týká demonstrací, které byly tady před Poslaneckou sněmovnou.

Já bych rád začal tím, že uvedu, jakým způsobem tato kauza vznikla, a to tak, že když se hlasovalo o důvěře vládě Andreje Babiše, tak ve zpravodajství televize Nova, čili v nejsledovanějším pořadu tady v České republice, pan předseda vlády uvedl výroky, o kterých soud prohlásil, sice nepravomocně, že jsou nepravdivé, a nařídil mu se omluvit. Konkrétně šlo o pořad Televizní noviny od 19.30, který sledoval 1 158 068 osob, podle odhadu agentury NEWTON Media. Takže tímto způsobem byly vyřčeny výroky, já připomenu, jak to přesně bylo:

Kristina Kloubková, moderátorka – a teď čtu transkript, jak to zaznělo tady v Poslanecké sněmovně: Demonstranti, kteří včera večer protestovali proti druhé vládě Andreje Babiše, byli podle poslance z hnutí ANO Pavla Růžičky zaplaceni. Tvrdí, že byl svědkem toho, jak nějaká žena lidem říkala, kam si mají jít pro peníze. Podle něj si demonstranty měly zaplatit opoziční demokratické strany. Ty to ale považují za absurdní.

Redaktor: Podle vás objednal někdo nebo několik opozičních stran.

Pavel Růžička, poslanec ANO: Já si myslím, že určitě.

Jakub Pacner, redaktor: Poslanec Pavel Růžička z hnutí ANO je přesvědčen, že demonstranti za účast na protestech včera před sněmovnou dostali zaplaceno. Poslanec Pavel Růžička měl zaslechnout informaci o rozdávání peněz zhruba ve 2 hodiny ráno v těchto místech na rohu Sněmovní ulice u Malostranského náměstí.

Pavel Růžička, poslanec ANO: Já jsem po jednání Sněmovny se šel převléct. Převlíkl jsem, sundal jsem si sako, kravatu, vzal jsem si normální oděv. Ještě před sněmovnou neustále byli demonstranti a za mnou šla skupinka, skupinka lidí, zhruba, já nevím, šest až osm, a nesli transparenty. Oni prošli za mnou za zádama a já slyšel rozhovor, kde si říkali, že do auta se všichni nevejdou, ať transparenty dají vedle a ať si dojdou pro peníze k Hance.

Jakub Pacner, redaktor: Pouze na základě toho, že jste viděl demonstranty s transparenty, jste přesvědčen o tom, že šlo o peníze za demonstraci a za účast na ní, pouze na základě toho?

Pavel Růžička, poslanec ANO: Jako z toho, z tý daný situace vycházím, že ano. Já pro to důkaz, já pro to žádný důkaz nemám. Říkám to, co jsem slyšel.

Jakub Pacner, redaktor: Do opozice se opřel i na sociální síti.

Redaktor – citace Pavla Růžičky: "Takže demokratická žumpo, dobře placený komparz. Největší zlo je Kalousek a ubrečení lidovci. Hodně štěstí v opozici."

Pavel Růžička, poslanec ANO: Já bych nerad tady jmenoval, samozřejmě, každý divák usoudí, jaké strany se snažily průběh jednání narušit. Demokratické strany.

Jakub Pacner, redaktor: Pravicové, levicové?

Pavel Růžička: Demokratické strany.

Tak teď jsou tady nějaké citace, opozice samozřejmě s tím nesouhlasí, to si dovolím přeskočit. Poslanec Růžička tvrdí, že o plánu zveřejnit svědectví na sociálních sítích s nikým z hnutí ANO nemluvil. Jakub Pacner, televize NOVA.

Moderátor Martin Pouva. A ve vysílání teď už vítám premiéra Andreje Babiše. Dobrý večer. – Dobrý večer.

Martin Pouva, moderátor: Pane premiére, my jsme teď slyšeli poměrně vážná obvinění od poslance hnutí ANO Pavla Růžičky. Věříte jeho slovům i přesto, že svá tvrzení nemůže podpořit žádnými důkazy? Nejsou taková nařčení zbytečná?

Andrej Babiš, premiér, ANO: Tak já jsem o tom přesvědčenej. My ty lidi totiž známe. Oni protestují proti mně už rok a půl, dokonce protestovali proti mojí svatbě, protestovali před zámkem v Lánech, my je známe z naších demonstrací, demonstrací, pardon, z naších, z naší kampaně, kde vlastně nám bránili, abysme mluvili s občany, takže to jsou stále stejný lidi a neumím si představit, že by nějaký, někdo demonstroval 16 hodin v kuse a 16 hodin v kuse řval jen tak, že se nudí, takže asi nějaká motivace tam bude. Já neříkám, že všichni, ale my některý ty lidi známe, protože chodí s námi už rok a půl a dělají všechno proti nám, takže si to umím představit.

Takže tohle je to, co zaznělo v televizi NOVA. Následně to projednával Okresní soud pro Prahu-západ, který rozhodl rozsudkem, který ovšem zatím není pravomocný, a nařídil panu předsedovi vlády, aby se za svoje výroky omluvil. Konkrétně paní soudkyně Kačerová uvedla, že soud dospěl k závěru, že je oprávněnost jako fyzická osoba, jako jednotlivec, domáhat se ochrany osobnosti z důvodu těchto výroků. Uvedla taky, že Babiš je veřejně činnou osobou, která musí snášet značnou míru kritiky vůči svým politickým krokům, a je povinen tuto kritiku tolerovat. V daném případě je nutno dospět k závěru, že žalovaný tuto kritiku neunesl a naopak reagoval zcela nepřiměřeným způsobem a dopustil se nepravdivých, hanlivých výroků. – Řekla soudkyně Kačerová. Nicméně rozhodně není povinna snášet – ta paní Fialová rozhodně není povinna snášet nepravdivou kritiku, která představuje spíše hanobení její osoby. V omluvě, kterou měl premiér Andrej Babiš zaslat Janě Fialové, má být mj. uvedeno – označení demonstrantů za zaplacené a objednané jsou dehonestující a urážlivé a za toto tvrzení se omlouvám.

Takže máme tady poměrně jasný skutkový průběh, máme tady velmi jednoznačné hodnocení soudu, který dospívá k závěru, že ty výroky jsou v rozporu se zákonem a že předseda vlády by se za ně měl omluvit. Myslím si, že dnes máme jedinečnou příležitost, abychom ušetřili daňovým poplatníkům 100 milionů korun, protože jestli 10 tisíc lidí tady bude žalovat předsedu vlády a nároky na to řízení jsou cca 10 tisíc korun na straně soudu, nemluvím o nárocích na straně žalovaného, tak jde o nějakých 100 milionů korun, pokud by se každý z těchto lidí, kteří byli poškozeni výroky Andreje Babiše, rozhodl žalovat Andreje Babiše osobně, nebo Českou republiku.

Takže já jsem chtěl požádat pana předsedu vlády, aby zvážil svoji odpovědnost za uvádění nepravdivých lživých výroků k událostem, které poškozují občany České republiky, a aby se zde na jednání pléna Poslanecké sněmovny omluvil. Jde o výroky, ke kterým se nějakým způsobem vyjadřovala i paní ministryně Benešová. A myslím si, že pokud máme hájit důvěryhodnost toho, co tady vláda dělá vůbec pro občany, tak je položeno na faktech, a nejsou to věci, které jsou vycucané z prstu, které jsou zaslechnuty někde ve dvě hodiny ráno, které, pokud k nim vůbec došlo, se týkaly pravděpodobně toho, že si nějakým způsobem ti lidi platili – já nevím, jestli se dohodli, že pojedou společně autem, ale rozhodně to neznamená to, že dostali peníze na účast na demonstraci. Toto zkrátka jsou výroky, které absolutně žádným způsobem nemají podklad v tom, co by bylo možné na plénu Poslanecké sněmovny nebo v médiích, aby něco takového mohlo zaznívat z úst předsedy vlády.

Takže já jsem chtěl požádat pana předsedu vlády, aby se k tomu vyjádřil, aby vystoupil jako seriózní politik. Každému se nám to občas stane, že řekneme nějakou věc, která není pravda, a každý z nás by to měl unést a omluvit se za tu věc. A pan předseda vlády by měl vystoupit a předejít tomu, že to budou naše soudy dále projednávat v odvolacím řízení, v dovolacím řízení. To přece není možné, abychom se tady donekonečna soudili, když ta skutečnost je naprosto jednoznačná. Jednoduchá věc, kterou je možné udělat, je, aby se tady pan předseda vlády veřejně omluvil všem těm lidem, do jejichž dobré pověsti neoprávněně zasáhl. A můžete mi věřit, že to jsou lidi, kterým se ozývají jejich spoluobčané na základě reportáží v televizi NOVA nebo v TV Barrandov u pana Soukupa, kteří jim vyhrožují. A samozřejmě někteří díky tomu, že se k této věci vyjádřil i soud, třeba své stanovisko přehodnotí. Takže já si myslím, že není potřeba, abychom čekali na odvolací řízení, další soudní řízení, ústavní stížnost nebo já už nevím na co, ale měli bychom předejít těm dalším možným žalobám ze strany účastníků těchto demonstrací na předsedu vlády, kterým samozřejmě vadí, že o nich šíří nepravdivé informace, které je poškozují v jejich osobním a soukromém životě.

Pokud pan předseda vlády nevystoupí a za svoje výroky se neomluví, tak navrhuji, abychom to zařadili jako bod číslo jedna – omluva předsedy vlády Andreje Babiše za

nepravdivé výroky o údajně placených demonstracích. Děkuji za pozornost a za podporu tohoto návrhu. (Potlesk z řad Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže první bod, předpokládám, první bod schůze, první bod dnešního jednání. Vystoupení pana Michálka vyvolalo zájem. Já chci jenom upozornit na to, že se stále nacházíme v diskusi o pořadu schůze, nemohu vyhovět žádostem o faktické poznámky. Mluvíme pouze k pořadu schůze, mohou vystupovat pouze poslanci s návrhem konkrétního určitého bodu, příp. osoby, které disponují přednostním právem.

Do pořadu schůze je v tuto chvíli přihlášená paní poslankyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych vás požádala o zařazení úplně nového bodu, a to bodu, který vyplývá z jednoho z našich hlasování, ke kterému došlo 7. 12. minulého roku, kdy jsme v rámci projednávání novely zákona o sociálních službách řešili zvýšení příspěvku na péči. Tehdy jsem předkládala pozměňovací návrh, který by zajistil automatizaci valorizace této sociální dávky, na které jsou závislé tisíce lidí. V tomto případě mi bylo odpovídáno Ministerstvem práce a sociálních věcí, potažmo vládou, že je nutné, aby takovýto mechanismus byl lépe připraven technicky, aby byl lépe proveditelný. Proto jsme my všichni téměř, protože opravdu pro to byla naprostá většina přítomných poslanců, tedy konkrétně 156, hlasovali pro doprovodné usnesení k návrhu zákona, a tím jsme zavázali vládu, aby do 1. září 2019 připravila předvídatelný valorizační mechanismus navyšování příspěvku na péči. Toto datum již vypršelo, už je to více než týden od 1. září, a proto bychom měli dát příležitost paní ministryni Maláčové, aby nás seznámila s tím, jak práce na tomto valorizačním mechanismu pokračují na ministerstvu, zda už se můžeme těšit na předložení zákona. A abychom si toto mohli vyslechnout, tak samozřejmě je nutné, abychom zařadili nový bod na program.

Já bych si tedy dovolila požádat o zařazení bodu s tímto názvem: Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny číslo 416 ze dne 7. 12. 2018 ve věci valorizace příspěvku na péči. Říkám, tehdy pro to byla naprostá většina z vás, takže věřím tomu, že chcete vědět, jak se s tímto Ministerstvo práce a sociálních věcí popasovalo, že to považujete taktéž za důležitou oblast a že příspěvek na péči, který pobírají desítky tisíc českých občanů, tedy chceme do budoucna opět zvyšovat, aby se jim žilo lépe. Myslím si, že ten automatický mechanismus valorizací těchto sociálních dávek je velmi namístě. Samozřejmě že u důchodů k takové valorizaci dochází, je to vlastně obdobný, podle mého názoru, princip. Mělo by nás zajímat, jak se s tím ministerstvo popasovalo, a proto ten bod navrhuji na týden, který je až v tom dalším našem jednacím týdnu, tedy 25. 9. ve středu, jakožto první bod po bodech třetího čtení, abychom tím nenarušovali samozřejmě důležité body ve třetím čtení. Takže 25. 9. jako první bod po bodech třetího čtení.

Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je přihlášen pan poslanec Marian Jurečka k pořadu schůze. Připraví se pan poslanec Ferjenčík, který se mi hlásil z místa.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, pane premiére, členky, členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych navrhl změnu programu u tisku 439 u této schůze tak, aby tento tisk, který je novelou zákona číslo 155, o důchodovém pojištění, měl reálnou šanci, abychom tento tisk na této schůzi projednali.

Proč toto navrhuji? Protože tento tisk jednak jsem rozeslal v polovině března, byl vložen do systému, byl projednán vládou, máme ho tedy připraven pro první čtení. A my jsme tady v posledních měsících projednávali a diskutovali o mnoha důležitých sociálních opatřeních, která se týkala jak důchodců, zvýšení důchodů, na této schůzi budeme projednávat senátní vratku, která zvyšuje důchody, valorizuje o 918 korun všem starobním důchodcům. Ze Senátu se nám to také vrací v úpravě, která říká, že by se ještě navíc mohl zvýšit důchod o tisíc korun všem lidem, kteří jsou 25 let a více v penzijním systému a pobírají starobní důchod. Případně můžeme potom přehlasovat sněmovní variantu, která říká, že to zvýší o tisíc korun těm, kteří mají 85 let a více.

Paní poslankyně přede mnou mluvila tady o příspěvku na péči. Ale zapomínáme tady na jednu velice důležitou skupinu lidí, která v našem sociálním i penzijním systému je dlouhodobě trvale znevýhodňována. A právě tuto skupinu lidí řeší tento poslanecký návrh tisku 439, kdy vlastně v principu se zaměřujeme na situaci vdov a vdovců, kdy jim upravujeme nejenom doby, po které jim potom může být přiznáván vdovský a vdovecký důchod, ale také jim zvyšujeme, valorizujeme ten příspěvek.

Uvědomme si prosím pěkně, že v penzijním systému v České republice jsou na tom nejhůř dvě skupiny. Vdovy a vdovci, těch je zhruba přes 600 tisíc lidí, kteří mají v průměru měsíčně důchod nižší o 2 500 korun. A pak jsou to ženy, které obětovaly část svého života pro to, aby vychovaly budoucí generaci. Těmto maminkám dnes penzijní systém křivdí, mají průměrný svůj důchod nižší zhruba o 1 500 korun. A je jich více než 1,2 milionu. My tímto návrhem cílíme na to, abychom těmto lidem umožnili, maminkám, případně otcům, kteří měli děti v péči, aby se jim zvýšil jejich starobní důchod o 500 korun za každé vychované dítě. Abychom jim umožnili případně dřívější odchod do důchodu za každé dítě o rok, aniž by se jim výše důchodu krátila. Myslím, že to jsou důležité věci. Diskutuje se tady o tom dlouho, jsme v polovině funkčního období této Poslanecké sněmovny, a prosím pěkně, poslankyně, poslanci, kdybychom dali šanci pustit tento návrh k projednání v prvním čtení na této schůzi. Potom parametricky zajisté může mít vládní koalice velký prostor pro to, aby třeba mohla do tohoto tisku uplatnit pozměňující návrhy, které třeba vyjdou i právě z činnosti komise, která byla zřízena pro spravedlivé důchody.

Tedy si dovoluji zařadit, a prosím o to podpoření, aby tento sněmovní tisk byl zařazen 25. 9. odpoledne po těch už navržených pevně zařazených bodech. Takže pokud počítám správně, byl by to v tento okamžik šestý bod. Když tak mě pan předseda opraví. Ale prostě po těch předřečnících přede mnou, pan Faltýnek, pan Bartošek i teď paní poslankyně navrhli, tak kdyby to mohlo být zařazeno jako ten další bod.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Uvidíme, kolik jich bude odhlasováno. Eviduji po pevně zařazených bodech, tak jak projdou hlasováním. Dále se hlásil pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji předřadit bod číslo 148, sněmovní tisk 464, a navrhuji ho umístit za bod 31, sněmovní tisk 509, hned za něj, podle toho, kam bude zařazen, předpokládám, že návrh kolegy Faltýnka projde. Jde také o daňový zákon. Já si myslím, že ve chvíli, kdy vláda zvyšuje zdanění spotřeby, tak je namístě doprovodit to snížením zdanění práce. Proto jsme s kolegou Lipavským předložili návrh zákona, který za prvé zvedá slevu na poplatníka na 30 tisíc korun, tzn. snižuje zdanění práce o 5 000 korun všem zaměstnancům v České republice. A navíc se tam ruší jedna daňová výjimka velkých korporací, takže to by mělo

přinést asi miliardu do rozpočtu. Věcně to souvisí s tím sazbovým balíčkem, tak navrhuji, abychom to projednali hned po sobě. Že pokud vláda zvyšuje daně ze spotřeby, ať také sníží zdanění práce.

Proto prosím o podporu návrhu číslo 148, bod schůze 464, sněmovní tisk ať se zařadí rovnou za sněmovní tisk 509. Díky za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem. Paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji pane předsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych navrhla zařazení ještě jednoho bodu, a to v případě, že se podaří schválit zařazení bodů, které navrhl pan poslanec Faltýnek na středu 25. září, čili po nich. Jde o bod číslo 150, sněmovní tisk 466. Důvodem je možnost jeho společného projednání s novelou, která již přišla z vlády a týká se trestního zákoníku. Je to problematika velmi příbuzná – trestní sankce, hranice škod, potřebujeme tyto dvě normy spojit.

Když už mám slovo, tak ještě k tomu programu, samozřejmě, protože se toho musím držet. Jenom bych chtěla upozornit svého vzácného kolegu, jak on mě takto také rád nazývá, pana poslance Michálka, že to, co citoval, a když navrhoval zařazení toho nového bodu, který se měl týkat omluvy pana premiéra demonstrantům, tak jak byl rozhodnut nepravomocně soudem prvního stupně, tak že jde o takové velmi zajímavé rozhodnutí, které prolamuje dosavadní judikaturu, a doporučuji všem, aby se seznámili třeba s vyjádřením nezpochybnitelné autority pana profesora Telece v oblasti práva autorského, ale i ochrany osobnosti, a v této souvislosti mně dovolte jenom upozornit, že i já ctím rozhodování soudů, nicméně myslím si, že poslední slovo k tomu řekne odvolací soud, vrchní soud a měli bychom být trpěliví, počkat si na ten verdikt, protože jak říkám, to rozhodnutí je opravdu překvapivé, zlomové i ve vztahu k tomu, že poprvé tam vychází z tvrzení, že se to dotklo konkrétního člověka, a přitom, jak on sám říká, by se to mohlo dotknout všech. Čili tam ta příčinná souvislost a prokázání toho úmyslu bude jistě velice, velice obtížné a já se těším, jak se vrchní soudce s touto komplikovanou, ale zajímavou právní otázkou vypořádá. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pochopil jsem to tak, že by to byl ten bod za bod 71, tisk 581. Po něm.

Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, tak nyní se musíme vypořádat se všemi návrhy, které zde zazněly.

Nejprve samozřejmě budeme hlasovat ten návrh, který předložilo grémium. Jestliže není zde námitek, hlasovali bychom o návrhu grémia jedním hlasováním. Nevidím nikoho, kdo by měl námitku vůči takovému postupu. Kdo je pro návrh tak, jak ho předložilo grémium?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2. Přihlášeno 182, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Bartoše, který navrhl bod 45, tisk 447, zařadit jako druhý bod ve středu 25. 9. po před chvílí schváleném harmonogramu projednávání státního rozpočtu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3. Přihlášeno 184, pro 101, proti 48. Tento návrh byl přijat, proto už o alternativě v pátek nebudeme hlasovat.

Dále zde vystoupil pan místopředseda Filip. Ten pouze upřesňoval ten bod, který byl navržen v rámci grémia a byl přijat a pevně zařazen na 12.00.

A je zde tedy nejprve návrh pana předsedy Faltýnka zařadit tisk 420, týká se to elektronických komunikací, jako druhý bod 13. 9., v pátek 13. 9.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. – Omlouvám se. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Ten bod není v pořadu schůze. Musíme ho napřed zařadit jako bod do pořadu.

Takže nejprve budeme hlasovat o zařazení tisku 420 jako bodu na pořad této schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? – Do třetice všeho dobrého i zlého. Ještě jednou vás odhlásím. Poprosím vás přihlásit ještě jednou...

Ještě jednou. Hlasujeme o zařazení tisku 420 do pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6. Přihlášeno 183, pro 125, proti 1. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o pevném zařazení jako druhý bod 13. 9.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7. Přihlášeno 182, pro 121, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní se dostáváme k návrhům pana předsedy Faltýnka na středu 25. 9. Tady se musíme vypořádat s tiskem 509, bod 31, protože bude už tedy v pořadí třetí bod v případě, že jej schválíme, protože byl přijat návrh pana předsedy Bartoše a byl zde ještě alternativní návrh pana předsedy Bartoška a musíme se nějak vypořádat s tím, jak budeme hlasovat. Zpravidla dávám hlasovat podle pořadí, ale tady spíše logika věci se nabízí, že by se nejprve hlasovalo o tom protinávrhu pana předsedy Bartoška. Jenom se obracím na pana Faltýnka, zda by s tím souhlasil, že – pan předseda Bartošek navrhoval zařadit jako první NKÚ, jestli se nepletu, ano, takže nejprve bychom hlasovali, že se tisk 509 – říkám to dobře? (Výkřik ze sálu: Ne.) 236 před 509 by byl ještě. Pardon.

Takže tisk 236 by byl zařazen v tuto chvíli po bodu pana předsedy Bartoše.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8. Přihlášeno je 184, pro 171, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme tedy hlasovat o tisku 509, bod 31 by následoval po tom právě přijatém bodu. Dále bod 70, tisk 580, bod 90, tisk 236... ne. Pardon, škrtám si to. Bod 71 – 581. To jsou body, které by přicházely na středu 25. 9. Souhlasíte s jedním hlasováním? Postupně.

Dobře, takže nejprve bod 31, tisk 509.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9. Přihlášeno je 184, pro 85, proti 10. Tento návrh byl zamítnut.

Bude probíhat kontrola, či neprobíhá? (Bez kontroly.)

Dále se vypořádáme s návrhem bod 70, tisk 580, daňový řád, prvé čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 10 přihlášeno 184, pro 84, proti 19. Tento návrh nebyl přijat.

Z návrhů na středu nám zbývá bod 71, tisk 581, o léčivech, prvé čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 11 přihlášeno 184, pro 89, proti 3. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasováním rozhodovat o návrhu pana předsedy Rakušana, který jako úplně první bod ještě před třetími čteními navrhuje zařadit bod 136, tisk 418, jestli jsem si správně poznačil, odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 12 přihlášeno 184, pro 67, proti 41. Tento návrh přijat nebyl.

Dále návrh pana Bartoška týkající se Nejvyššího kontrolního úřadu – již jsme hlasovali.

A ještě zde byl návrh tisku, mám to spravené, doufám, dobře, 463, kompenzace dopadu, na středu 11. 9. jako první bod odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 13 přihlášeno 184, pro 101, proti 43. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Bendla. Jeho první návrh byl zařadit bod 62, tisk 556, vládní návrh novely vodního zákona, prvé čtení – jako první variantu navrhoval 25. 9. po pevně zařazených bodech, o kterých jsme doposud hlasovali.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 14 přihlášeno 184, pro 81, proti 36. Návrh přijat nebyl.

Jeho alternativní návrh byl 27. 9. taktéž po pevně zařazených bodech, takže to vychází po případných třetích čteních.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 15 přihlášeno 184, pro 80, proti 30. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Munzara, abychom tisk 205, je to vrácený tisk o EET, zařadili jako poslední ze senátních vrácených či zamítnutých zákonů. Byl by to fakticky bod 13.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 16 přihlášeno 184, pro 82, proti 67. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Feriho, abychom bod 76, tisk 182, zařadili pevně na středu 11. 9. ve 14.30.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 17 přihlášeno 184, pro 63, proti 58. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Dolínka, abychom body 38 a 243, týkající se tisku 247, novela živnostenského zákona, vyřadili z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 18 přihlášeno 184, pro 177, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Dolínek navrhl zařadit nový bod na pořad této schůze s názvem Projednání výroků místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Voitěcha Filipa. Opakuji – bude to zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 19 přihlášeni 182, pro 65. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana předsedy Michálka, abychom zařadili nový bod na pořad této schůze s názvem Omluva předsedy vlády za nepravdivé výroky. Může být? (Ano.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 20 přihlášeni 182, pro 52, proti 82. Tento návrh přijat nebyl. O zařazení už tedy nebudeme hlasovat.

Dále je zde návrh paní poslankyně Pekarové Adamové o zařazení nového bodu s názvem Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 416 ze dne 7. 12. 2018 ve věci valorizace příspěvku na péči.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 21 přihlášeni 183, pro 95, proti 50. Návrh byl přijat.

Pak tam padl návrh na pevné zařazení 25. 9. po pevně zařazených bodech. Mám to dobře? Omlouvám se, po třetích čteních.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 22 přihlášeni 183, pro 91, proti 43. Tento návrh přijat nebyl.

Bude kontrola hlasování. Počkáme chvíli... Tak prosím, máte slovo. Prosím o klid v sále.

Poslanec Martin Jiránek: Kolegyně, kolegové, omlouvám se, zpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem pro, ale jsem tam jako, že jsem se zdržel. Takže... (Rozruch v sále. Poslanec mluví potichu, není mu dobře rozumět.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem vám špatně rozuměl.

Poslanec Martin Jiránek: Zpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem pro a ukázalo se, že jsem se zdržel. Takže...

Předseda PSP Radek Vondráček: Údaj na sjetině neodpovídá vašemu projevu vůle, zpochybňujete hlasování. Takže budeme nyní hlasovat o námitce pana poslance.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přihlášeno 184, pro 174, proti 1. Návrh byl přijat, námitce bylo vyhověno.

Je zde žádost o odhlášení. Právě jsem jí vyhověl. Poprosím vás, abyste se přihlásili znovu.

Zopakuji, že hlasujeme o pevném zařazení bodu paní poslankyně Adamové Pekarové ve středu po třetích čteních. (Dotaz ze sálu: Kterou středu?) Tuto středu. (Poslankyně Adamová Pekarová ze svého místa: Dvacátého pátého.) Dvacátého pátého? 25. 9.

Zahajuji. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, přihlášeno 179, pro 91 (proti 7). Návrh byl přijat.

Další kontrola hlasování už nebude. Signál ze sálu nevidím, takže tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Jurečky, který navrhl, aby tisk 439, týkající se důchodového pojištění, byl zařazen po pevně zařazených bodech 25. 9.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, přihlášeno 182, pro 76, proti 48. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Ferjenčíka, abychom bod 148, tisk 464, zařadili za bod 31, tisk 509. (Porada mimo mikrofon s pracovnicí organizačního odboru, protože pevné zařazení bodu 31 neprošlo.) Já bych poprosil pana poslance, zda by nám neupřesnil, jak to bylo míněno, protože se nám tady vlastně zařazuje prvé čtení mezi druhá čtení. Ten bod nebyl pevně zařazen totiž. Návrh pana Faltýnka neprošel. A vy jste navrhoval, aby... jestli si rozumíme. Takže budeme potřebovat nový návrh z vaší strany, kam to chcete. (Výbuch smíchu v sále.)

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Rozumím, pane předsedající. Mě také překvapilo, že dneska Pirátům procházejí návrhy lépe než panu Faltýnkovi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Všichni jsme z toho trošku špatní. (Výbuch smíchu v sále.)

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: My z toho teda vůbec nejsme špatní. Každopádně já asi pro jednoduchost stahuji ten návrh a předložím to zítra třeba, až se bude znovu projednávat pořad. To bude asi nejjednodušší.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobře. Děkuji. A pak je tady návrh paní poslankyně Válkové, která je v obdobné situaci, protože navrhla po bodech pana Faltýnka zařadit bod 150, tisk 466.

Poslankyně Helena Válková: Je to bod 150, sněmovní tisk 466. Já na rozdíl od pana kolegy Ferjenčíka vím, kam bych tento tisk ráda zařadila. Navrhuji, aby byl zařazený na to místo, na které měl být zařazený první tisk, který navrhoval pan Faltýnek. (Výbuch smíchu v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: V okamžiku, kdy to zařazoval pan Faltýnek... My jsme si schválili gremiální návrh – harmonogram rozpočtu. Pak tam prošel návrh pirátský – bod 45. A prošel bod pana předsedy Bartoška. Takže za ten.

Poslankyně Helena Válková: Mně tady napovídají kolegové, že pro zjednodušení mohu navrhnout konkrétní číslo – za bod 236.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, ale to říkáme to samé.

Poslankyně Helena Válková: Výborně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Je to sněmovní tisk 236, Nejvyšší kontrolní úřad. A budeme hlasovat o zařazení bodu 150 za tento bod 25. 9.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno 183, pro 174, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Takže v tuto chvíli jsme se vypořádali se všemi návrhy, tak jak zazněly, a budeme hlasovat o návrhu pořadu schůze jako celku ve znění přijatých změn. (Připomínky v sále.) Ale je otázka, jestli chcete už v pořadu hlasovat o prodloužení. (Ano.) Dobře.

Tak teď budeme hlasovat o prodloužení hlasovací doby, nebo jednací doby, tak jak navrhovaly kluby ANO a ČSSD, do 21.00. Víme všichni, o čem hlasujeme?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, přihlášeno 183, pro 86, proti 27. (Návrh byl zamítnut.)

Já jsem vyšel vstříc, ale mám za to, že logické je hlasování o prodloužení, až když máme schválený pořad schůze. A ten ještě pořád nemáme schválený. Ale nechal jsem se ovlivnit.

Teď budeme hlasovat o pořadu schůze jako celku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro navržený pořad schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno 183, pro 156, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem schůze vyslovili souhlas.

Přečtu omluvy. Dnes od 18.30 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Václav Klaus, zítra od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů se také omlouvá pan poslanec Václav Klaus a současně se pan poslanec Václav Klaus s paní poslankyní Zuzanou Majerovou omlouvají od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A ještě jedna dodatečná omluva. Omlouvá se pan poslanec Petr Dolínek z dnešního jednání od 15.45 do 17.15 z pracovních důvodů.

Minule jsme si říkali, že zkusíme zavést novou tradici, že popřejeme vždy kolegům, kteří se dožívají buď významného jubilea, nebo slaví jenom narozeniny, jak tomu je v jiných parlamentech. Příště to udělám asi hned na začátku, protože ta pozornost už je teď rozptýlená. V každém případě se dnes 10. září pan poslanec Václav Klaus dožívá 50 let. Takže všechno nejlepší, pane kolego, hodně zdraví! (Potlesk.)

A nyní budeme postupovat dle schváleného pořadu. Předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Podle pořadu schůze, který byl právě schválen, začínáme bodem číslo

1. Návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/7/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 72/8. Vítám mezi námi senátora Lumíra Kantora, je to tak? (Ano.) Prosím, aby se k usnesení Senátu a k zamítnutí nejdříve vyjádřila paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová. Než jí udělím slovo, požádám o klid... Myslím, že už je situace dostatečně zklidněná. Ještě posečkáme, až bude volno u stolku. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo. Zdravím Sněmovnu po prázdninách a doufám, že budete konstruktivní.

Dámy a pánové, vážené vedení, pokud jde o zákon o znalcích, znaleckých kancelářích a ústavech, sněmovní tisk číslo 72, nebyl schválen bohužel v Senátu, přestože tento návrh zákona doznal celou řadu změn už z Poslanecké sněmovny a ty různé výtky, které byly poměrně četné, byly zapracovány.

Já bych chtěla jenom zdůraznit, že zákon, který je nyní platný, je z roku 1967 a zákon už zcela nevyhovuje. Cílem nového zákona je stabilizovat a zkvalitnit výkon znalecké činnosti a dostat trošku také znalce, kteří, jak vidíte, dneska žonglují se znaleckými posudky ve velkém, pod kontrolu. Rozdílných zájmů a názorů na znaleckou činnost bylo nespočetně –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás ještě přeruším a znovu požádám sněmovnu o klid. Pokud máte jiné téma k diskuzi po schválení pořadu schůze, prosím v předsálí, a nechte paní ministryni, aby uvedla tento návrh, který Senát, tedy druhá komora našeho Parlamentu, zamítl. Prosím, pokračujte.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Takovýchto tedy rozdílných zájmů a názorů na znaleckou činnost bylo nespočetně a příprava nového zákona byla poměrně náročná, trvala léta, začali ji moji předchůdci a já v podstatě šla obhajovat až do Senátu ten návrh, který prošel Sněmovnou. Znalecký zákon je projednáván zde v Parlamentu od začátku roku 2018 a diskuze byly nad ním tedy intenzivní a rozsáhlé. Na základě připomínek odborné veřejnosti a ústavněprávního výboru byl částečně tento zákon i přepracován. Nyní je předmětem kritiky ze strany některých senátorů, ale já mám za to, že ta kritika není spravedlivá a je poněkud předimenzovaná. Nejedná se o adekvátní kritiku a bylo by nešťastné, kdyby tento zákon nakonec nebyl schválen, protože tato země jej podle mě potřebuje a přímo po něm volá.

Hlavní výhrada, která zazněla ze strany Senátu, je centralizace znalecké agendy na Ministerstvo spravedlnosti. Já musím ale zdůraznit, že centralizaci, tento návrh, doporučil právě ústavněprávní výbor Poslanecké sněmovny a dohled ministerstva považuji za účelnější než stávající dohled krajských soudů. A jako argument mám zkušenost, že soudy především by měly soudit, a ne se tedy věnovat takovéto správní činnosti, která jim nepřísluší. Ministerstvo spravedlnosti navíc je velmi dobře vybaveno na tuto kontrolní činnost a má své zkušenosti, pokud jde o tyto profese. V současné době existuje odbor, který se znaleckou činností intenzivně zabývá, a máme i poradní sbory, kde se tedy odborné otázky konzultují, a kde tedy máme možnost tyto připomínky vyslyšet a nějak propracovat. V těchto sborech máme odborníky v daných profesích.

Stávající podoba zákona je výsledkem dlouhodobého projednání a také celé řady kompromisů. Zájmy v oblasti znalectví jsou extrémně rozdílné a jediné, co je spojuje, je v podstatě požadavek na vyšší finanční ohodnocení. Dnešní zákon nepovažuji za funkční, dohled nad znalci není efektivní. To jistě máte tu čest sledovat i z různých televizních reportáží. Systém potřebuje změnu a věřím, že nový zákon by přispěl ke zkvalitnění a stabilizaci znaleckého odvětví.

S ohledem na tyto skutečnosti, které jsem zdůraznila a které už jste tady několikrát vyslechli, a já je jenom opakuji, bych vás chtěla touto cestou požádat, abyste hlasovali pro přijetí tohoto zákona a přehlasovali ten poněkud zbrklý názor Senátu, který byl zaujat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti Marii Benešové. Požádám pana senátora Lumíra Kantora, aby se vyslovil ke stanovisku Senátu, proč zamítl návrh zákona. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Lumír Kantor: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, já si za Senát PČR dovolím udělat jakýsi úvod ke všem třem tiskům, které půjdou po sobě, a potom se vyjádřím k jednotlivým tiskům.

Výše uvedené návrhy zákonů byly na plénu Senátu projednány dne 2. května 2019. Tehdy předtím to měly dva senátní výbory. Ústavně-právní výbor jako garanční výbor doporučil zamítnutí všech tří návrhů a výbor pro zdravotnictví a sociální politiku doporučil vrátit návrh zákona s pozměňovacími návrhy a neprojednával sněmovní tisk číslo 73, návrh zákona o soudních tlumočnících. A ten třetí zákon potom jsme doporučili schválit ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Plénum Senátu schválilo návrh na spojení obecné rozpravy ke všem shora uvedeným návrhům zákona.

V obecné rozpravě vystoupilo osm senátorů, z toho jedna senátorka dvakrát. Na základě následné diskuse na plénu Senátu byly nakonec všechny tři návrhy zákonů zamítnuty. Odůvodněním na půdě Poslanecké sněmovny jsem byl pověřen já, Lumír Kantor, s panem senátorem Zdeňkem Hrabou. Pozměňovací návrhy výboru pro zdravotnictví a sociální politiku nebyly nakonec hlasovány vzhledem k tomu, že Senát rozhodl předložené návrhy zákona zamítnout.

Z výše uvedených důvodů tedy za Senát Parlamentu ČR žádám zdvořile Poslaneckou sněmovnu o podporu senátních návrhů, tedy o zamítnutí tisku 62, poslanecký 72, 63, poslanecký 73, a 67, poslanecký 74.

Teď ohledně zákona o znalcích a znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. Hlasování číslo dvacet čtyři proběhlo tak, že z přítomných 67 senátorů hlasovalo pro zamítnutí 39 senátorů, proti zamítnutí 4 senátoři a 24 senátorů se zdrželo. Důvodem zamítnutí zákona byla především centralizace znalecké agendy na Ministerstvo spravedlnosti jako orgán politický. Dále byla kritizována obsáhlost navrhovaných zákonů, kdy oproti dosud platné právní úpravě dochází k fakticky ke zdvojení legislativního textu. Nepřiměřené penzum povinnosti vyplývající z nové právní úpravy pro znalce a tlumočníky. V neposlední řadě drakonické sankce ukládané na základě objektivní odpovědnosti za souběžného vypuštění limitace správního trestu. Potom tam jsou nejasnosti, a kontroverze vyvolávala rovněž promlčecí doba přestupkové evidence znaleckých posudků. A byly zmíněny některé výhrady týkající se... takové dílčí problémy. Například zkrácení původní délky praxe soudních znalců z vládním návrhem daných deseti let na pozměňovacím návrhem daných pět let. Například to by mohlo znamenat, že lékař, který má v podstatě po škole a nemá ještě hotovou atestaci, už může psát soudněznalecké posudky. Mohlo by se stát takto.

V diskusi zaznívaly rovněž hlasy podporující přijetí navrhovaných zákonů zejména s ohledem na nutnost přijetí nové právní úpravy s akcentem na stáří dosavadních zákonů.

Z výše uvedeného důvodu tedy za Senát Parlamentu ČR žádám zdvořile o podporu senátního návrhu, tedy o zamítnutí senátního tisku 62 a poslaneckého tisku 72. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi. A nyní se ptám zpravodajů, nejdříve zpravodajky garančního výboru paní poslankyně Heleny Válkové za ústavněprávní výbor, jestli se chce vyjádřit. Ano. A dále je pan kolega Vít Kaňkovský, jestli se bude chtít vyjádřit. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já jsem tady řečnila hodně k tomuto zákonu. A tenkrát, jestli si vzpomínáte, ve sněmovně jsem i řekla, že si beru za úkol vyjít vstříc těm námitkám, o kterých tady hovořila

paní ministryně. V létě 2018 jsme připravili v úzké součinnosti s Ministerstvem spravedlnosti komplexní pozměňovací návrh, který se týká nejenom znalců, ale i tlumočníků, a toho sněmovního tisku 73, to znamená souvisejících změnových zákonů.

Myslím si, že s nimi byl nakonec vysloven... Ne myslím si jako zpravodajka, byl s nimi vysloven souhlas i na ústavněprávním výboru, a proto mě velmi překvapilo potom, že někteří kolegové setrvali na svém zamítavém stanovisku, i když neformálně vědí a znají velice dobře, jak nám současný znalecký stav, resp. situace v oblasti znalecké činnosti komplikuje život. Jak některé soudní procesy se protahují a jak potom na to doplácí i běžný občan. Protože pochopitelně když je někdo buď zproštěn, nebo když se dlouho soudí, potom žádá o odškodnění stát, tak nakonec to zaplatíme my všichni.

Nezřídka, nikoliv výjimečně, jsou u zrodu těchto problémů právě znalecké posudky, které jdou proti sobě, a samozřejmě se musí nařizovat i revizní znalecké posudky. Je to kromě jiného dané i tím, že zde neexistují standardy, které by nařizovaly znalcům, aby dodržovali určitý postup, aby tak, jak třeba k pozměňovacímu návrhu pana poslance Michálka i zdůvodňovali pravděpodobnost objektivity a relevantnosti svých závěrů, případně vysvětlovali, proč se nelze na ně spolehnout, na závěry toho znaleckého posudku, stoprocentně.

Další návrhy, které jsme zapracovali, zazněly od pana poslanec Ondráčka z KSČM. Čili opravdu to šlo, tento zákon, napříč politickým spektrem. A bylo by teď nešťastné, kdyby tato soudní reforma, protože já tomu říkám – tady nejde jenom o reformu znalecké činnosti, ale bude to přímo ovlivňovat i rozhodování soudů –, čili v přeneseném smyslu slova soudní reforma byla vetem Senátu, které není dobře zdůvodněné. Navíc používá argumentaci, která je částečně i neobjektivní, protože kritizuje něco, co v tom návrhu bylo přiloženo. Viz např. kritické připomínky k absenci vyhlášek, odvolávání se na body, které tam nejsou, nebo jsou v jiném pořadí. Takže kdyby byl tento návrh po tolika měsících, vlastně dvou a půl letech úsilí, neschválen, a tím celá práce by šla vniveč.

Čili připojuji se k doporučení, aby zákon o znalcích a s tím úzce související zákon o tlumočnících – já už k tomu zákonu o tlumočnících asi vystupovat nebudu jako zpravodajka, protože to je bezprostředně spojené a spjaté – a související zákony byly Poslaneckou sněmovnou schváleny, a to v tom potřebném počtu hlasů 101. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní Heleně Válkové. Ptám se, jestli má zájem pan kolega Vít Kaňkovský, ale toho tady nevidím. V tom případě otevírám rozpravu. Ale do rozpravy žádnou písemnou přihlášku nemám. Vidím pana kolegu... Tak s přednostním právem pan kolega Michálek, poté pan kolega Marek Benda. Ne, tak dobře, tak pan kolega Benda, potom pan kolega Michálek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, ministryně, dámy a pánové, já snad jenom stručně chci zdůvodnit, proč my nepodpoříme původní usnesení Poslanecké sněmovny a budeme hlasovat v tomto případě se Senátem.

Já bych skoro řekl, že to dokonce není vina ani nikoho z těch, kteří jsou dnes tady v sále přítomni. Nová paní ministryně za to nemůže. Nepochybně paní kolegyně Válková ve snaze opravit návrh zákona připravený panem ministrem Pelikánem odvedla velké množství práce. A já ho nijak nezpochybňuji. Přesto si myslím, že prostě norma tohoto charakteru, která, jak bylo tady řečeno, přináší reformu v jedné části justiční práce, což je právě znalecká činnost – k té tlumočnické se dostaneme v příštím bodu, kde budu možná ještě o kousek kritičtější –, se má zpracovávat opravdu na ministerstvu, s řádným připomínkovým řízením, a ne tak, že

bývalý pan ministr si něco připravil už v roce 2016, pak mu to neprošlo Poslaneckou sněmovnou, téměř bez jakékoliv opravy, bez jakékoliv snahy se domluvit s jednotlivými profesními uskupeními, vyslechnout si všechny strany, které tady vystupují, protože těch znalců je opravdu velikánská řada, v řadě oborů, s úplně jinou velikostí, ať už znaleckých kanceláří, znaleckých ústavů, nebo i váhou a velikostí znalců. Někdo se tím je schopen živit úplně, někdo dělá jenom občas nějakou činnost. Prostě je to velmi různorodé a mělo se tam mnohem pečlivěji vážit.

Já si vážím toho, co odvedla na věci paní kolegyně Válková. Myslím, že se pokusila ten návrh zákona vylepšit. Ale přesto se domnívám, že by bylo lépe, aby se ministerstvo a vláda jako celek znovu nad tím zamyslely. Já prostě nesouhlasím vnitřně s tou úplnou centralizací, ke které má dojít tím, že všechno se má rozhodovat na Ministerstvu spravedlnosti ve Vyšehradské. Tuto centralizaci pokládám za nešťastnou. Těch různých typů znalců, znaleckých ústavů, znaleckých kanceláří je příliš velké množství. A pak samozřejmě snaha rozhodovat to všechno z jednoho místa, nevytvořit tam alespoň minimální konkurenci – a dobře, možná se dneska vedou polemiky o tom, jestli ten který předseda soudu nejmenuje příliš benevolentně, ten který předseda soudu naopak není příliš přísný ve jmenování znalce nebo znalecké kanceláře. Ale ten fakt, že to pak všechno zcentralizujeme na jedno místo a budeme mít pocit, že to bude mnohem objektivnější, já z toho mám velké obavy, já tomu prostě nevěřím. Já celý život věřím na jistou míru konkurence, nevěřím na to, že centralizace na jednom místě je to, co nám pomůže.

Z tohoto důvodu náš poslanecký klub nepodpoří původní usnesení Poslanecké sněmovny, bude podporovat rozhodnutí Senátu. Domníváme se, že by bylo nejlépe, aby se vláda i s tím, co už bylo odpracováno, znovu k návrhu vrátila a znovu po řádném připomínkovém řízení a zejména po vypořádání všech těch zájmových a profesních skupin přišla s opraveným návrhem zákona. Proto budeme hlasovat proti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní pan poslanec Jakub Michálek v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, já už jsem tady taky vystupoval v minulých rozpravách. My se snažíme konstruktivně zachovávat podle obsahu návrhu. Pokud jde o tu základní myšlenku návrhu zákona o znalcích, to znamená, aby došlo k centralizaci dohledové činnosti nad znalci, tak to je věc, kterou já absolutně podporuji. Protože ten současný systém, kdy je to decentralizováno na těch soudech, má několik vážných nedostatků, včetně toho, že my jako poslanci nemůžeme řešit ta podání, která dostaneme, a kdy si lidé, novináři, veřejnost, stěžují na to, jakým způsobem v některých oblastech kontrola znalecké činnosti probíhá, nebo spíš neprobíhá.

My tady samozřejmě nemůžeme interpelovat logicky předsedy soudu, to by asi opravdu úplně nefungovalo. Ale pokud se ta činnost převede na Ministerstvo spravedlnosti, tak ty věci, podněty, připomínky budeme moct předávat Ministerstvu spravedlnosti, tak aby náležitě vykonávalo dohled nad znalci. Všichni velmi dobře známe, že se znaleckou činností je spojena celá řada úskalí, výhrad, stojí na tom opravdu velké kauzy. Je tam velký problém s tím, že ocenění znalců neodpovídá tržní úrovni, klesá zájem o to, aby lidé vykonávali znaleckou činnost, a tak dále.

Takže já jsem v tomto případě spíše na straně toho, aby ten návrh v té podobě, jak jsme ho v Poslanecké sněmovně schválili, vešel v platnost. Protože pokud se nám nepodaří teď

provést tu centralizaci znalecké činnosti, tak už se v tomto, respektive v dohledu, tak už se to zkrátka do konce volebního období nepodaří, což by byla škoda.

Nám se tam podařilo prosadit i některé věci, které považuji za důležité. Například standard pro určitou úroveň spolehlivosti toho znaleckého posudku, tak aby se to blížilo nějaké vědecké úrovni, aby tam byla jednodušší přezkoumatelnost, tak aby skutečně ti soudci se na to mohli spolehnout a měli jasné vodítko, podle kterého ty znalecké posudky případně přezkoumávat.

Současně považují za nezbytné promluvit o zákonu, který je s tímto spojen, protože tady v podstatě projednáváme jeden balík, což jsou sněmovní tisky 72 až 74 – znalci, tlumočníci a změnový zákon. Všichni dobře víme, že ty zákony, sněmovní tisky, jsou tak propojené, že si nemůžeme dovolit situaci, že bychom jeden z nich schválili a některý neschválili. To je samozřejmě velmi nepříjemná situace, protože my jsme přednesli poměrně zásadní výhrady k zákonu o tlumočnících, my jsme na ně upozornili, dali jsme konkrétní pozměňovací návrhy, jednali jsme s tlumočníky. Bohužel se tyto naše návrhy nepodařilo prosadit v rámci legislativního procesu a nyní, když projednáváme vratku ze Senátu, už není možné tímto způsobem zákon opravovat. Ale protože ty zákony jsou projednávány tak, že jsou propojené jako siamská dvojčata, není možné je takto rozříznout a nechat je vykrvácet oba – a my chceme, aby se ta reforma znalecké činnosti uskutečnila –, tak pro tento okamžik je nutné, abychom podpořili i ten zákon o tlumočnících, ačkoliv tam ty naše pozměňovací návrhy zapracovány nebyly.

My jsme samozřejmě jednali – a já v tomto ohledu absolutně respektuji výhrady odpůrců, které zazněly k tomu návrhu o tlumočnících, jak jsem říkal. Ani my jsme nebyli uspokojeni tak, aby se ty absurdní věci, které tam dneska jsou, že si ten tlumočník bude muset doma v kamrlíku schraňovat ty překlady, které učinil, ačkoliv už jsou na tom soudu nebo na tom orgánu veřejné moci, který je pořídil, tak aby se ty absurdity a výhrady vyřešily, zlikvidovaly. My jsme o tom jednali s paní kolegyní Válkovou z ANO. A pokud dostaneme příslib, že bude novela, která nabude účinnosti spolu s tou legislativou, to znamená, pokud se nám opravdu podaří vyřešit, opravit ty chyby, které jsou v tom zákoně o tlumočnících, tak my, pokud tady dostaneme ten příslib, ten návrh zákona taky podpoříme, tak aby nedošlo k chaosu a byli schváleni jak znalci, tak tlumočníci. Ale je opravdu potřeba, aby tady zazněl jasný závazek ze strany, řekněme, té politické části zodpovědné vládní koalice, že tyto věci se opraví, protože jak jsem řekl, máme s tím vážné problémy. A pokud nebudeme mít jistotu, nebo alespoň nějaký rozumný stupeň jistoty, že k té opravě, shodě dojde, tak ten návrh podpořit nemůžeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Michálkovi. Nyní paní zpravodajka paní kolegyně Helena Válková, potom paní Richterová. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Ano. Tak já reaguji na projev svého předřečníka pana poslance Michálka. Nevím, jestli tedy mohu vůbec dávat nějaké závazné přísliby. Ale to, co můžu slíbit, že určitě – protože vím, o jakou novelu jde, vedli jsme o tom diskuzi. Jde o archivaci po určitou dobu, z původních deseti let se to zkrátilo na tři roky. Ani ty nejsou dostatečné, já chápu kolegy. Mluvila jsem také samozřejmě v mezidobí s tlumočníky, s některými tedy. Takže oni to, myslím, nevidí tak dramaticky. Ale vidí to dramaticky dost na to, že nechtějí archivovat. Takže ne že by ten zákon jako takový nechtěli, ale nechtějí archivovat. Alespoň pokud jsem to pochopila z vyjádření některých.

Takže já tomu vycházím vstříc, protože si myslím, že kompromisy člověk má dělat, v politice dvojnásob, pokud to nemění obsah, páteř, systém a smysl reformy. A to rozhodně nemění. To rozhodně nemění, to beru za technickou záležitost. Čili za sebe, já návrh té novely, pokud ji pan poslanec Michálek a jeho kolegové připraví, spolupodepíši, ráda, nebudu mít pocit, že dělám něco za něco, že je to nějaký byznys. Budu mít pocit, že vycházím vstříc jedné profesní skupině. A v rámci svých možností, dobrých vztahů s Ministerstvem spravedlnosti si myslím, že k tomu konsenzu v rámci té relativně dlouhé legisvakanční lhůty dojdeme. A bude záležet už samozřejmě na poslancích. A tady asi už nemůžu slíbit nic, ale za nás můžu předslíbit, že k takové změně budeme vstřícní.

Takže za mě to, co můžu slíbit, a to, co nemůžu slíbit, tak tam je třeba určitá důvěra v politickou kulturu. A i právní. A tou novelou by určitě ta právní kultura ohrožena nebyla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její vyjádření. Nyní v rozpravě pokračujeme vystoupením paní poslankyně Olgy Richterové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážení další přítomní členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se ráda vyjádřila k tomuto balíku bodů, protože opravdu ty dva zákony jsou siamská dvojčata, nelze je oddělit. Netušila jsem, když jsem byla zvolena do Sněmovny, že využiji i svoji původní profesi – a sice já jsem vystudovaná tlumočnice, překladatelka. Čili logicky mám v tomto oboru řadu kolegů.

Není mi lhostejné, že naše pozměňovací návrhy, které jsme předkládali, byly prostě smeteny ze stolu. Jsem ráda, že Senát znovu upozornil, že opravdu ty chyby jsou závažné. Současně respektujeme to, že je potřeba novela zákona o znalcích. Jsem ráda, že paní poslankyně Válková přislíbila vlastně svoji podporu, abychom připravili nápravu ve věcech týkajících se soudních tlumočníků. Je to pro nás jediná možnost, aby skutečně nedošlo i k významnému ohrožení veřejného zájmu. Já k tomu ještě něco řeknu podrobněji.

Možná si totiž, vážené kolegyně, vážení kolegové, mnozí z vás neumíte představit, co obnáší profese soudního tlumočníka a proč je to tak celé i klíčové pro zaručení skutečného práva na soudní ochranu. Jde o to, že je potřeba tlumočit nejenom z běžných jazyků, z jazyků, které skutečně umí kde kdo, ale i z jazyků velmi vzácných. A ten zákon má dopadnout na všechny.

Stejně tak si prosím představte, že komerční tlumočníci, kterých je samozřejmě většina, kteří pracují na volném trhu, komerční tlumočníci mají úplně jiné sazby, než za jaké dnes tlumočí ti tlumočníci soudní. Jen malá část tlumočníků dělá oboje. Takže si musíme klást otázku proč, proč si ti komerční nepřivydělávají i tím, že by byli tlumočníky soudními? A zase, už to tady zaznělo, že právě třeba to ohodnocení není dneska dostatečné. Ale ony jsou naprosto nesrovnatelné i ty podmínky. Je zkrátka něco úplně jiného, pokud vystudujete tlumočení, jste jaksi naučení fungovat s určitým typem klientů, a potom se máte setkávat s pachateli trestných činů, být kdykoliv k dispozici. Zkrátka ta psychologická zátěž je také nezanedbatelná. A toto je standardní agenda soudních tlumočníků.

Ráda bych ještě jednou shrnula, že už dnes mají tlumočníci vlastně jak správní, tak trestní odpovědnost. A ten návrh zkrátka ty sankce ještě zpřísňuje, a přitom vlastně neošetřuje práva. Neošetřuje, aby ty uložené povinnosti byly přiměřené poměrům ve výkonu profese. Jednak už to je ta zmiňovaná archivace, ale jde i o další věci. Ještě jednou zdůrazňuji, pokud dojde k nedostatku tlumočníků pro určitý jazyk, tak vlastně potom budou orgány veřejné moci

odkázány na to, že budou jednorázová ustanovování. A tam absolutně není možné zaručit, že ten jednorázově ustanovený člověk bude mít všechny odborné předpoklady, aby splňoval také požadavek nezávislosti a nestrannosti.

Poslední bod. Chci zdůraznit, že vůbec celkový dopad toho současného návrhu zákona může být, že to prostě dál odradí zejména nedostatkové tlumočníky vzácných jazyků, tlumočníky v regionech a také, a to zase ještě nebylo zmíněno, tlumočníky pro komunikaci s osobami neslyšícími, nevidomými a hluchoslepými. I těchto tlumočníků je už dnes nedostatek.

Jediná možnost pro Piráty, abychom hlasovali pro balík těch dvou zákonů, je opravdu příslib, že i když to bude námi připravený návrh zákona spolu s poslankyní paní profesorkou Válkovou, tak že bude urychleně projednán, aby opravdu během té legisvakanční lhůty v těchto věcech mohlo dojít k zjednání nápravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslankyni Richterové. To byla poslední vystupující v rozpravě. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně? Ano. Máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Já bych chtěla ještě jednou zdůraznit, že ty tři zákony jsou natolik provázané, že jeden bez druhého nemůže být, takže zvažujte pečlivě, jak to tedy je.

A chtěla bych poděkovat Pirátům za překvapivý konstruktivní názor, který tedy oceňuji, a myslím si, že vždycky musíme myslet na to, co je podstatné a co je nepodstatné. A tady paní profesorka to řekla jasně. My tam leccos oželíme, můžeme to i novelizovat v budoucnu. Já netvrdím, že je to světoborný, úplně maximálně správný zákon, některé ty věci můžeme vychytat a nějakou malou novelu tam pak udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se pana senátora, jestli má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Já už jsem zagongoval, pane senátore, takže pravděpodobně bude trochu větší hluk. (Poslanci přicházejí do sálu) Posečkám, než vám dám slovo, protože... je důležité, aby na hlasování byli přítomni ti, kteří mají zájem o tomto návrhu zákona hlasovat.

Prosím o klid. Slovo má pan senátor Lumír Kantor. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Lumír Kantor: Ještě k tomu senátnímu tisku 63, vašemu tisku 73. O návrhu zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích hlasovalo v hlasování z přítomných 68 senátorů pro zamítnutí 52 senátorů, proti zamítnutí 4 senátoři a 12 senátorů se zdrželo. Obracela se v hojné míře odborná veřejnost, organizace sdružující tlumočníky a překladatele, kdy zcela převažující názor k navrhovaným zákonům byl ostře odmítavý.

Nejpodstatnější výtkou odborné veřejnosti bylo neúměrné stanovování dalších povinností a významné navyšování sankcí za stavu, kdy odměny znalců a tlumočníků jsou dlouhodobě nedostatečné.

Jako základní nedostatek zákona o tlumočnících se jeví zjednodušená paralela zákona o znalcích a tlumočnících. Tady je potřeba si uvědomit, že znalec není tlumočník, a naopak. Každá taková profese má svá specifika. Téměř identický zákon je pro současných 3000 tlumočníků naprosto nevhodný především z důvodu navrhované zákonné regulace profese soudního tlumočníka i překladatele, nereflektuje specifika právně tlumočnické a právně

překladatelské činnosti. Ta vyžaduje víc než pouhou jazykovou kompetenci. Tato profese zásadním způsobem ovlivňuje výkon veřejné správy a spravedlnosti.

Zákon stanoví podmínky vzniku tlumočnicko-překladatelského oprávnění, ale neupravuje další odborný růst tlumočníků a překladatelů. Další odborné vzdělávání je zcela nezbytné a mělo by být uloženo i přinejmenším v obecné rovině v zákonu. Možnost odmítnout tlumočnický překladatelský úkon je nepřiměřeně omezena. Ze strany státu neexistuje garance stálého přísunu zakázek a většina tlumočníků tak vykonává své zaměstnání, jiné zaměstnání nebo samostatnou činnost, takže to neumožňuje například, ta novela, odmítnout zaměstnanému tlumočníkovi úkon, který má být proveden v jeho pracovní době, a nemůže odmítnout úkon, na který se necítí odborně kompetentní.

Maximální sazby pokut jsou příliš vysoké, jednak vzhledem k povaze přestupků a vzhledem k tomu, že tlumočníci a překladatelé jsou fyzické osoby, z nichž malá část má výrazně nadprůměrné příjmy. Například v oblasti takzvaným malých jazyků je výkon omezen na několik tlumočení či překladů ročně.

V Senátu byla dne 12. 8. 2019 konstituována pracovní skupina ze sedmi profesních organizací s přesahem do evropského prostoru i malých či znakových jazyků. Dalšími členy jsou vzdělávací instituce a skupina senátorů. V případě zamítnutí zákona o tlumočnících by došlo k doladění zákona i dle potřeb tlumočníků v souladu s potřebami a požadavky Ministerstva spravedlnosti. To je možné i při schválení tisku 62 a 64 senátního, neschválení tisku 63. V případě schválení ostatních tisků tedy bude nutné tento nově navrhovaný zákon schválit doslova do roka a do dne. To je reálné, neboť účinnost je navrhována k 1. 1. 2021.

Z výše uvedených důvodů tedy za Senát Parlamentu České republiky žádám zdvořile Poslaneckou sněmovnu o podporu senátního návrhu, tím tedy o zamítnutí tisku senátního 63, poslaneckého 73.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zazněla závěrečná slova. Já jsem zagongoval, ještě zagonguji jednou. A ještě mi došla oprava omluvy pro předsedu Poslanecké sněmovny od pana poslance Václava Klause, a to dnes od 18.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů a zítra 11.9. od 9 do 13 hodin a potom od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Přistoupíme k hlasování. Podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, kteří souhlasí, 101 poslance. Máme – ještě nemáme nastavené – tak máme nastavené nezbytné kvorum.

Rozhodneme v hlasování číslo 29, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí následujícího usnesení, že Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích, znaleckých ústavech podle sněmovního tisku 72/7. Kdo je proti?

(Výkřiky, neklid, poslanci nevědí, o čem se hlasuje.) Ne, to je zamítnutý zákon Senátem. Hlasuje se jenom o tom... (Nesouhlasné projevy z pléna.) Tak ještě jednou. (Nesouhlasné projevy.) Dobře, dobře. Prohlašuji hlasování číslo 29 za zmatečné. (K řečnickému pultíku se blíží poslanec Benda.) Já rozumím panu kolegovi Bendovi.

Poslanec Marek Benda: Já prosím souhlasím s tím, že hlasování je zmatečné, a poprosím pana místopředsedu, aby neurychloval jednání umělým způsobem. Nejprve řekněte, o čem se bude hlasovat. Potom spouštějte hlasovací zařízení. Ta situace, do které jsme se teď

dostali, že teprve v průběhu hlasování nám říkáte, o čem hlasujeme, byla pro většinu sálu opravdu matoucí. Takže bych poprosil, abychom uměle se nepokoušeli dostat příliš...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem také to hlasování prohlásil za zmatečné.

Budeme tedy hlasovat v hlasování číslo 30 o tomto návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech podle sněmovního tisku 72/7."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 30 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 30: z přítomných 182 pro 107, proti 32. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Děkuji paní ministryni, děkuji zástupci Senátu a zpravodajům a končím bod číslo 1. Budeme pokračovat dalším bodem. Je to

2. Návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/5/ - zamítnutý Senátem

Paní ministryně spravedlnosti zůstává u stolku zpravodajů, stejně tak zástupce Senátu. Konstatuji, že usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 73/6. (Hluk a neklid v jednacím sále.) Vítám pana senátora, který je připraven, a prosím paní ministryni spravedlnosti Marii Benešovou, aby se ujala úvodního slova. Ještě než tak učiníte, požádám sněmovnu o klid. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo. Tak tento návrh zákona navazuje na ten předchozí. Jak jsem řekla, jeden bez druhého nemůže být. A dá se říci, že v současné době je problematika tlumočníků upravena společně se znalci v jednom zákoně. Odborná veřejnost dlouhou dobu volala po vyčlenění, a aby byla úprava tlumočníků řešena samostatným zákonem, což se stalo. Bohužel zákon byl v Senátu zamítnut a v současně době jsme se tedy dostali do patové situace. Zdůrazňuji, že jak tlumočníci, tak i překladatelé jsou pro justici velice, velice důležití a bez nich justice by nemohla fungovat.

I v tomto případě byla nad zákonem velmi intenzivní a rozsáhlá diskuse, dlouhodobá. Nejvíc se vytýkalo tedy, že v komerční sféře dostávají tito lidé trojnásobek státem přiznané sazby. Ovšem zapomínalo se na to, že právě to kulaté znalecké razítko činí tedy zázraky a přináší i v té komerční sféře velké výhody a využívají to v podstatě jako značku kvality, což je pravda.

Pokud jde o ostatní výhrady, tak zejména tam byly výhrady, pokud šlo o povinnost původně tedy archivovat věci v době desetileté. Tato povinnost archivace pak byla upravena na tři roky a já se domnívám, že není v budoucnu problém, jakmile budeme mít s tím zákonem zkušenosti, dojít třeba k užití elektronického podpisu, archivovat v elektronické podobě a tak dále. Nebráním se této úpravě.

Znovu tedy prosím Sněmovnu, aby schválila tento návrh zákona, který neprošel Senátem, a znovu zdůrazňuji, že jeden bez druhého nemůže být a je to existenčně důležité. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti a prosím pana senátora, aby odůvodnil senátní rozhodnutí. Prosím, máte slovo.

Senátor Lumír Kantor: Já se tedy pokusím mluvit o senátním tisku 63, v Poslanecké sněmovně 73, o návrhu zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích.

V Senátu z přítomných 68 senátorů bylo pro zamítnutí 52 senátorů, proti byli čtyři a 12 se zdrželo. Obracela se v hojné míře odborná veřejnost a organizace sdružující tlumočníky a převažující názor byl ostře odmítavý k tomuto zákonu. Nejpodstatnější výtky odborné veřejnosti směřovaly zejména proti neúměrnému stanovování dalších povinností a významnému navyšování sankcí za stavu, kdy odměny znalců a tlumočníků jsou dlouhodobě nedostatečné.

Jako základní nedostatek zákona o tlumočnících se jeví zjednodušená paralela zákona o znalcích a tlumočnících. Znalec není tlumočník a naopak tlumočník není znalec. Každá tato profese má svá specifika. Pro současných tři tisíce tlumočníků je naprosto nevhodný tento zákon především z následujících důvodů. Navrhovaná zákonná regulace profese soudního tlumočníka či překladatele nereflektuje specifika právně tlumočnické a právně překladatelské činnosti. Ta vyžaduje víc než pouhou jazykovou kompetenci a tato profese zásadním způsobem ovlivňuje výkon veřejné správy i spravedlnosti. Potom dále zákon sice stanoví podmínky vzniku tlumočnicko-překladatelského oprávnění, ale neupravuje další odborný růst tlumočníků a překladatelů. Další: odborné vzdělávání je zcela nezbytné a mělo by být uloženo i zákonem, nejmíň v určité obecné rovině. Možnost odmítnout tlumočnický úkon je nepřiměřeně omezena. Novela neumožňuje odmítnout zaměstnanému tlumočníkovi úkon, který měl být proveden v jeho pracovní době. Přitom většina tlumočníků zároveň vykonává jiné zaměstnání nebo samostatnou činnost. Závažné je také to, že tlumočník nemůže odmítnout úkon, na který se necítí odborně kompetentní. Maximální sazby, pokud jsou příliš vysoké, jednak vzhledem k povaze přestupků a vzhledem k tomu, že tlumočníci jsou fyzické osoby, z nichž má jenom malá část výrazně nadprůměrné příjmy. Například v oblasti takzvaných malých jazyků je výkon omezen na několik tlumočení či překladů ročně.

V Senátu byla dne 12. 8. konstituována pracovní skupina ze sedmi profesních organizací s přesahem do evropského prostoru i malých či znakových jazyků. Dalšími členy jsou vzdělávací instituce a skupina senátorů. V případě zamítnutí zákona o tlumočnících by došlo k doladění zákona pomocí mj. i této skupiny, podle požadavků Ministerstva spravedlnosti, a to je možné jen při schválení tisku 72 a 74, a neschválení tisku 73. V případě schválení ostatních tisků by bylo nutné tento navrhovaný zákon schválit doslova do dne a do roka. To je reálné, neboť účinnost je k 1. 1. 2021.

Žádám tedy za Senát Parlamentu České republiky zdvořile Poslaneckou sněmovnu o podporu senátního návrhu, tedy o zamítnutí tisku 73. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi a nyní se ptám zpravodajky paní Heleny Válkové, jestli se chce vyjádřit za garanční výbor. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Já jenom odkazuji na to, co jsem řekla už v souvislosti s tím svým vystoupením ke sněmovnímu tisku 72 o znalcích, a potvrzuji svůj slib participovat na novele, která odstraní archivační povinnost tlumočníků – aby to tady ještě jednou na ten mikrofon zaznělo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní Heleně Válkové za zpravodajskou zprávu a nyní otevírám rozpravu, do které jsem měl dvě faktické poznámky, které nemohu realizovat, protože až v rozpravě je možné se přihlásit k faktické poznámce. Tak nyní pan poslanec Martin Baxa, připraví se paní kolegyně Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážený pane senátore, dámy a pánové, dovolte mi, abych se vyjádřil k návrhu zákona, který v tuto chvíli projednáváme, tedy o soudních tlumočnících.

Já nejsem expertem na tuto oblast, nejsem soudním tlumočníkem, ale byl jsem v této věci osloven odbornými složkami z jiného důvodu. Já jsem primátorem města, na jehož území je problém se soudními tlumočníky velmi aktuální. Tím, jak naše země ekonomicky prosperuje, dochází také k tomu, že v našem městě se soustřeďuje velké množství zaměstnanců, kteří hovoří jinými jazyky než češtinou – je to aktuálně 16 tisíc zaměstnanců –, a s nimi je spojena často agenda, která vlastně vyžaduje přítomnost soudních tlumočníků. A zaznamenal jsem od složek na území města Plzně právě řadu stížností, ať už se týká policie, soudu, na to, jak obtížně dostupné jsou služby soudních tlumočníků v kontextu toho, jak naléhavé tyto potřeby jsou, a které se týkají, jak už tady zmiňovala paní poslankyně, také jazyků, které nejsou zcela běžné v našem prostředí, souvisí s tím, z jakých zemí, ať už to jsou členské státy Evropské unie, nebo i nečlenské země, pocházejí lidé, kteří mají potřebu tuto agendu řešit. Tak to jenom ke kontextu toho, jak jsem vlastně já byl v této záležitosti osloven.

Oslovili mě zástupci pracovní skupiny soudních tlumočníků, kdy příprava této legislativy – to považuji za korektní říct –, k níž se paní ministryně Benešová dostala až v průběhu času... Do této pracovní skupiny byli spojeni zástupci všech významných asociací, které v této oblasti působí, profesní organizace, asociace konferenčních tlumočníků, Česká komora tlumočníků znakového jazyka, European Legal Interpreters and Translators Association, Iniciativa za lepší zákon o soudních tlumočnících, Jednota tlumočníků a překladatelů a Komora soudních tlumočníků. Tato pracovní skupina měla podle informací, které jsem dostal, ambici velice aktivně se podílet na přípravě zákona o soudních tlumočnících. I tito zástupci velice vnímají to, že se stávající zákon, nemýlím-li se, v důvodové zprávě považuje za jeden vůbec z nejstarších účinných zákonů v naší legislativě – myslím, že pochází z roku 1967 –, kde řada jednotlivých ustanovení vůbec neodpovídá současné době. A i tato pracovní skupina vnímá jako naléhavé to, aby se legislativa v této věci upravila.

To, že vlastně došlo k tomuto kroku, nemýlím-li se, až v roce 2016, nebo kdy tento zákon začal být připravován, je věc nějaká, nicméně zaznamenal jsem také stesky spočívající v tom, že odborná veřejnost nebyla dostatečně při přípravě této legislativy oslovena, či spíše její připomínky nebyly dostatečně akceptovány. A z toho vlastně také vyplynula ta iniciativa směřující k nesouhlasu, v jaké výsledné podobě se teď po projednání v Poslanecké sněmovně, v Senátu tento zákon k nám vrátil.

Já bych, dámy a pánové, zahájil jenom takovým stručným shrnutím, co k tomuto zákonu říkají experti z Ústavu translatologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, což je přední pracoviště v této oblasti, kde studují budoucí tlumočníci a překladatelé a také soudní tlumočníci a soudní překladatelé. Ústav translatologie považuje za důležité tři klíčové připomínky k této legislativě, a to:

Fakt, že zákon stanoví podmínky vzniku tlumočnického a překladatelského oprávnění, ale neupravuje další odborný růst tlumočníků nebo překladatelů, a to i přesto, že dle těchto

expertů se odborné vzdělávání pro tlumočníky a překladatele považuje za zcela nezbytné a mělo by být v tomto zákoně zmíněno.

Druhá připomínka, velmi závažná, se týká možnosti odmítnout tlumočnický a překladatelský úkon. Tato možnost je v navrženém zákoně nepřiměřeně omezena, ze strany státu neexistuje garance stálého přísunu zakázek a většina tlumočníků nebo překladatelů tak zároveň vykonává jiné zaměstnání nebo samostatnou činnost. Novela neumožňuje odmítnout zaměstnanému tlumočníkovi nebo překladateli úkon, který má být proveden v jeho pracovní době. Závažné je také to, že tlumočník nemůže odmítnout úkon, na který se necítí odborně kompetentní.

A pak bych zmínil třetí připomínku odborníků z Ústavu translatologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, a to je maximální sazba pokut za přestupky. Maximální sazby pokut za přestupky jsou příliš vysoké jednak vzhledem k povaze přestupků – musím říct, že když jsem to, dámy a pánové – dovolím si přerušit své přednášení tohoto odborného stanoviska – když jsem si přečetl v tom zákoně, že je tam stanovena sankce do výše 250 tisíc korun, čtvrt milionu korun za odmítnutí provedení tlumočnického nebo překladatelského úkonu, tak mě to šokovalo. Vůbec by mě nenapadlo, že něco takového vůbec je možné. V kontextu toho, kdybyste si přečetli návrh toho zákona, tak já to považuji za úplně neuvěřitelné, aniž by byla vlastně jakýmkoli způsobem reflektována komplikovaná situace těch, kteří tyto služby poskytují. Může se stát, že překladatel nebo tlumočník nemůže úkon provést z rodinných nebo pracovních důvodů, které však soud nevyhodnotí jako závažné, mimořádné nebo neočekávané, a dále vzhledem k tomu, že tlumočníci a překladatelé jsou fyzické osoby, z nichž jen malá část má výrazně nadprůměrné příjmy, tzn. naprostá neadekvátnost této sankce. Tak tolik tedy na úvod vyjádření Ústavu translatologie.

A nyní bych se dostal k přednesení komentáře, který právě definovala tato pracovní skupina soudních tlumočníků sestavená z těch zmiňovaných šesti profesních organizací, ve kterých se vlastně sdružili tlumočníci a překladatelé, kteří působí v České republice. Podle nich je návrh zákona o tlumočnících postaven tak, že se opírá o nesprávná vstupní východiska a podklady. Nezohledňuje primární rozdíl mezi znalci a tlumočníky a jejich profesní postavení. Tam navazuje na to, že návrh zákona o tlumočnících vlastně dle názoru těchto expertů v zásadě vychází, či spíše kopíruje tzv. znalecký zákon. Tlumočníci a překladatelé jsou samostatnou profesí a odborností, která má jasné standardy, etické zásady, předpoklady kvalitního výkonu, nutné zázemí, hodnoticí kritéria a je samostatným oborem vysokoškolského studia. Nic z toho v zákoně zmíněno není.

Tito experti také poukazují na to, že tlumočník není, v uvozovkách, stroj, který jen mechanicky překlápí slova z jazyka do jazyka. Tlumočník se musí orientovat v odlišných právních systémech různých zemí, netlumočí slova, ale musí pochopit a převést význam. V žádném případě neplatí, že tlumočník nemá přemýšlet a má tlumočit, co slyší. Zákon tedy musí reflektovat specifika právně tlumočnické a právně překladatelské činnosti, která vyžaduje více než pouhou jazykovou kompetenci. Jenom se také připomíná, že rozsah tlumočnických úkonů sahá od jednoduchých, typově rodné listy, až po překlady velmi složitých znaleckých posudků. Zákon nezohledňuje citlivost postavení tlumočníků, jeho velkou náročnost, odborné požadavky na průběžné celoživotní vzdělávání, s nímž souvisí i nutné náklady.

A nyní se dostávám k tomu, co bylo zmiňováno již v předchozím stanovisku Ústavu translatologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Podle návrhu zákona se na tlumočnický úkon kdykoli, v noci, o víkendu, v sociálně či eticky náročných podmínkách nahlíží jako na povinnost. Při odmítnutí pak návrh zákona počítá se sankcí. Oprávněnost či neoprávněnost důvodů pro odmítnutí však má posuzovat od stolu orgán veřejné moci, který si vyžádal tlumočnický úkon. Podle těchto expertů je tedy nepochopitelné, že předkladatel propojil

legislativní osud obou zákonů, a tlumočníky tak odsoudil fakticky k roli statistů, kteří musejí přijmout úpravu, která byla primárně vytvořena pro znalce.

Další připomínka se týká toho, že žádný jiný zákon v České republice tlumočnickou ani překladatelkou profesi neupravuje. Z tohoto důvodu způsob vypracování projednávaného návrhu, který připomínky odborných pracovišť opominul, širokou překladatelskou obec znepokojuje. Mnohé principy, které mají platit pro soudní tlumočníky, se také automaticky přenášejí dál na všechny překladatele.

Stížnosti na nekvalitní překlady jsou realitou, která kvalitní tlumočníky trápí, jelikož zhoršuje celkový obraz o profesi. Nedostatečnou kvalitu se však nepodaří vyřešit zpřísněním a rozšířením okruhu přestupků a drakonickou výší pokut. Tyto skutečnosti naopak kvalitní a spolehlivé tlumočníky odrazují od dodávání služby státu za ekonomicky nevýhodných podmínek, pod úrovní nákladovosti, při vědomí, že je na ně nahlíženo nikoli jako na dodavatele důležité služby, ale vlastně jakoby na potenciální pachatele.

Další připomínka se týká toho, že kvality lze dosáhnout pouze zapracováním požadavků na etiku výkonu profese, vzdělávání tlumočníků, nikoli pouhým zvyšováním rozsahu povinností, ale především uvedením v návrhu zcela opomenutých práv tlumočníků, a to především základního práva na seznámení se v dostatečném předstihu s tlumočeným tématem a podklady, práva na součinnost, práva odmítnout překlad, aniž by tím tlumočníci riskovali postih ze strany úřadů.

Další blok těchto připomínek se týká toho, v čem je návrh zákona dle pracovní skupiny soudních tlumočníků neúměrně excesivní a represivní. Za prvé zpřísňuje a rozšiřuje už dnes neúměrně rozsáhlý výčet možných přestupků. Neúměrně zvyšuje pokuty pro tlumočníky, kteří jsou vždy fyzickými osobami, na rozdíl od znalecké činnosti, již mohou vykonávat též právnické osoby. Navržená výše pokut je přibližně, dámy a pánové, čtyřikrát vyšší než v sousedním Německu a pokuty mají vlastně likvidační charakter. To už jsem tady demonstroval uvedením té sumy o maximální výši pokuty za odmítnutí tlumočnického úkonu ve výši 250 tisíc korun.

Je důležité zmínit, že tlumočník je svými úkony naopak jedním z garantů základních lidských práv účastníků řízení – konkrétně práva rozumět a vyjádřit se, když nehovoří jazykem řízení. Je to tedy vlastně činnost, která má přímý vliv na rozhodování soudů, a role tlumočníků je v tom naprosto zásadní.

Třetí bod této části se týká už toho, co zde zmiňovali kolegové poslanci z pirátské strany, a to je povinnost archivovat citlivé dokumenty. Já jsem v této části zaznamenal příslib paní poslankyně, paní profesorky Válkové, případně i paní ministryně, toho, že by se toho měla týkat připravovaná, chystaná, možná připravovaná novela tohoto zákona, bude-li schválen. Ale je to vlastně jenom jeden z aspektů celé této problematiky. Je zde vlastně uvedeno to, celkem jednoduchý příměr, že lékař si karty pacientů také nesmí odnášet domů, zatímco tlumočník by měl překlady lékařské dokumentace doma archivovat.

Další bod se týká zavedení povinného pojištění pro všechny tlumočníky, byť se nerozlišuje míra pracovního vytížení jednotlivých tlumočníků ať už z hlediska využitelnosti jednotlivých jazykových zaměření, či regionálního působení. Pro některé regiony a zejména méně využívané jazyky by náklady na pojištění mohly převyšovat výši příjmů z tlumočnické činnosti. To zde zmiňovala, co se týká těch menších jazyků, i paní poslankyně doktora Richterová, kde samozřejmě toto hraje svou roli.

Další připomínka se týká faktu, že osobní údaje tlumočníků jsou komukoli veřejně dostupné.

Třetí blok tohoto odborného stanoviska se týká toho, co je uvedeno v důvodové zprávě, nebo co je předkladatelem deklarováno, ale co není naplněno. Zvýšení sazeb deklarované v důvodové zprávě vychází z mylné interpretace statistických údajů. Zvýšení dnešní sazby 100 až 350 korun na 200 až 450 korun za jednu normostranu překladu nebo hodinu tlumočení je označováno jako navýšení o 60 %, nicméně to neodpovídá realitě trhu, ve kterém se tlumočníci pohybují, a fakticky se jedná o zvýšení pouze o 25 %. Stávající velmi nízké sazby se nezměnily od 1. ledna 2003. Při předpokládaném nabytí účinnosti k 1. lednu 2021 by šlo tedy o dlouhých 18 let. Nedůstojnou výši odměn a dlouhodobé odmítání zvýšit sazbu si tlumočníci vykládají jako příklad nerovného přístupu k profesi.

Předkladatel dále deklaruje – to je další připomínka v tomto bloku – že dojde k trojnásobně vyššímu zájmu o výkon činnosti poté, co nový návrh zavede princip nárokovosti jmenování po splnění formálních zákonných požadavků. Tlumočníci jsou však naopak přesvědčeni o devastačním účinku tohoto návrhu zákona. Platí, a předpokládám, že dámy, by to případně kolegyně mohly potvrdit, že zájem o tuto profesi již dnes není vysoký. To rozhodně mohu potvrdit já na základě svých zkušeností, resp. názorů, které slýchávám ve městě Plzni. A zejména se to netýká zájmu tlumočníků a překladatelů mladší generace. Zpřísnění represe a ukládání dalších a dalších povinností naopak vede k tomu, že tlumočníci a překladatelé a zejména ti, kteří překládají třeba z méně obvyklých jazyků, přestanou vykonávat svoji činnost, nebudou se o ni ucházet, protože to bude pro ně znamenat pouze administrativní zátěž a finanční ztráty. To také souvisí s tím, že je sice deklarován zájem o stabilizaci odvětví, což ale neodpovídá negativní odezvě, kterou tento chystaný zákon vyvolal u všech relevantních profesních odborných organizací. Už jsem to tady zmiňoval.

Předkladatel také deklaruje, že hlavním benefitem návrhu zákona je, že je moderní, přičemž ovšem není zřejmé, v čem tato modernost nakonec spočívá. Koneckonců oproti zákonu z konce 60. let přináší také jednu nedůstojnou novinku, i to pro mě bylo velkým překvapením, v podobě klauzule o výtkách za drobné poklesky v chování tlumočníka. Citát zní tak, že drobné poklesky v chování předseda krajského soudu tlumočníkovi písemně vytkne, písemná výtka se zaznamená jako neveřejný údaj do seznamu tlumočníků a překladatelů. Údaj o uložené výtce se v seznamu tlumočníků a překladatelů vede po dobu tří let.

Dámy a pánové, tolik tedy shrnutí toho, co říkají zástupci odborné obce k návrhu zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích. Kombinuje se tedy zde to, co je stanovisko, nebo to, co jsou sdělení odborné obce lidí, kteří se v této problematice každodenně pohybují. Koneckonců s tím, co já mám, jak už jsem zmínil v úvodu svého vystoupení, jako osobní zkušenost z našeho města, kde je velký nedostatek soudních tlumočníků a soudních překladatelů, komplikuje současnou situaci. A i já jsem při seznámení s návrhem tohoto zákona nabyl dojmu, že tato právní úprava nezaručuje v žádné své části, že by mělo dojít k tomu, že by se zájem o vykonávání činnosti soudního tlumočníka a soudního překladatele zvýšil.

Jsem si samozřejmě, paní ministryně, vědom složitosti situace, kterou jste zmiňovala v úvodu svého vystoupení, tedy provázanosti těchto tří návrhů zákonů. Nicméně považoval jsem za svou povinnost z důvodů, které jsem zmiňoval, tady své připomínky přednést, a pokud bude tento zákon i ten, který následuje v dnešním projednávání Sněmovny, nakonec schválen, tak věřím tomu, že tyto připomínky nezůstanou oslyšeny a že Ministerstvo spravedlnosti, předpokládám ve spolupráci se Sněmovnou, bude pracovat nejenom na tom, aby se odstranila ta část, která se týká povinnosti archivace, tak jak tady zaznělo, ale i novely některých dalších částí, které jsem zde popsal.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Baxovi. Nyní mám jednu faktickou poznámku a přihlášku s přednostním právem paní ministryně spravedlnosti, potom řádně přihlášená paní kolegyně Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Válková: To je opravdu jenom faktická poznámka. Děkuji panu poslanci Baxovi za přednesený souhrn těch kritických připomínek. Jenom tedy chci upozornit na jednu věc. Tím, že byl spojen ten zákon o znalcích a soudních tlumočnících v jedno, z roku 1967, tak nám nezbývalo než rozdělit do dvou a ta specifika, o kterých tady hovořil, o některých, která velmi dobře znám, bychom tedy ještě mohli v rámci novely, v rámci legisvakanční doby delší než jednoho roku – paní poslankyni Richterové vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, tím jenom potvrzuji, že nebudeme čekat na nabytí účinnosti –, přizpůsobit specifikům té soudně tlumočnické činnosti. Já jsem byla také soudním tlumočníkem, takže vím, že některé ty připomínky jsou oprávněné, ale bylo to dáno tím, že to byl jeden zákon a společně se připravoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem paní ministryně spravedlnosti. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Já jsem velmi pečlivě ty připomínky tady registrovala a poslouchala a připojuji se tady ke slibu paní poslankyně Válkové s tím, že tyto připomínky samozřejmě můžeme zapracovat v rámci novely v rámci legisvakanční lhůty, která, tuším, je více jak jeden rok. Takže prosila bych znova, oba ty zákony jsou provázané nádoby, takže tyto drobnosti můžeme samozřejmě odstranit. Takže připojuji se k tomu návrhu, jestli vám to takto stačí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Richterová. Ještě než se ujme slova, omlouvá se z dnešního jednání od 17.00 do 19.00 hodin z pracovních důvodů Ondřej Benešík a Jiří Běhounek již ruší omluvu z dalšího jednání, je přítomen od 16.30 hodin. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající, děkuji také za ty sliby paní kolegyni Válkové i paní ministryni. Jenom chci upozornit, že to jsou věci, které nezaznívají nově. Ono to zaznívalo už při třetím čtení, při projednávání tohoto zákona. My jsme za Piráty příslušné pozměňovací návrhy předkládali.

Já opravdu považuji za příležitost se teď chytnout za nos, že tato Sněmovna měla šanci, aby ten zákon prošel v dobré podobě. Prostě se to dalo vychytat v průběhu legislativního procesu. A místo toho až teď, úplně jako záchranná brzda, Senát musí říct, že skutečně tak, jak je to teď navrženo, je to likvidace a šikana těch živnostníků, kterými soudní tlumočníci jsou. Já si myslím, že je to opravdu špatná medvědí služba těch, kteří mohli opravdu ovlivnit ve stadiu příprav a potom toho rozhodování, a opravdu nás všechny prosím, abychom věcným argumentům týkajícím se takovýchto věcných věcí přikládali více sluchu. Znovu říkám, ty pozměňovací návrhy tady byly.

Pokud se jedná o tu archivaci, tak opravdu podstatná věc je, aby tato zbytečná administrativa – proč zbytečná? Protože dnes jsou veškeré tlumočnické úkony součástí příslušného spisu. Takže pro účely kontroly lze ten spis na příslušném soudu vyhledat a ten tlumočnický úkon zkontrolovat. A my jsme ještě chtěli uložit, ať to musí archivovat sami

tlumočníci. Přece je úplně jedno, zda tuto povinnost budou mít na deset let, nebo na tři roky, jak se to jakože zmírnilo. Tam jde o to, aby takovouto zbytečnou zátěž neměli vůbec. A zase ten příklad z praxe. Jakmile jste tlumočník vzácných jazyků, tak se vám vlastně vůbec nevyplatí kvůli těm pár tlumočením ročně si platit nějaké pojištění na to, aby vám nedošlo k úniku dat z toho archivu. Nevyplatí se vám tohle řešit, prostě se na tu práci vykašlete.

A znova říkám, stejně tak je ta materie nesmírně citlivá, co se týče rozmanitosti různých témat. Tlumočníci nemají šanci obsáhnout úplně všechno, protože druhý klíčový bod, aby měli možnost odmítnout úkon, to tady podrobně rozříkal pan kolega přede mnou.

Já opravdu tohle považuji za dva klíčové body a je mi líto, že Sněmovna bude muset patrně přijmout zákon, který se zase bude muset opravit ještě předtím, než vejde v účinnost, ale je to lepší řešení, než abychom opravdu buď zatížili neúměrnou šikanou, anebo donutili k rezignaci na výkon svojí profese řadu soudních tlumočníků. Proto si dovolím se ujistit, že takto ty dva body jsou v souladu s tím – kývá na mě paní profesorka Válková, takže jsme v souladu – a že tímto směrem půjde návrh té rychlé novely. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Richterové. Nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní ministryně, pane senátore, kolegyně, kolegové, v podstatě vystupovat po dvou mých předřečnících je celkem skoro zbytečné, protože na všechny zásadní nedostatky tohoto zákona upozornili. Ale opakování je matka moudrosti a já si dovolím i nějaké zamyšlení ve vztahu k své předřečnici poté.

Takže ty tři základní věci, proč poslanci klubu KSČM nebudou hlasovat pro tento návrh, byly zmíněny. Nemožnost odmítnout provedení úkonu. Každý má právo odmítnout, pokud nechce nebo nemůže z nějakého důvodu úkon provést. Tento zákon to tomu člověku neumožní. A v případě, že by tak chtěl učinit, bude někdo od stolu rozhodovat o sankci, o které hovořil pan kolega Baxa, která je v porovnání se znalci podstatně jiná, došlo k tomu nedostatku, a je podle vyjádření mnoha tlumočníků nebo překladatelů v podstatě likvidační, protože ne každý provádí desítky, desítky těchto úkonů týdně nebo měsíčně. A třetím důvodem, proč nemůžeme podpořit tento legislativně nedostatečně projednaný a kvalitní materiál, je již zmíněná archivace. Archivace, která má být na mnoho let, myslím, že tam je deset, a mluvíme o tom, že ne každý materiál, který dostává soudní znalec nebo soudní tlumočník nebo překladatel, nemusí být veřejný, a pokud takový materiál dostane, tak by s ním podle toho stupně neveřejnosti – a nechci mluvit zrovna o stupni utajení – měl také nějakým způsobem nakládat, to znamená budovat si svoji archivaci.

Jsou to nedostatky, které jsou pro nás natolik zásadní, že nechceme přistupovat k tomu, abychom se podíleli na tom, že přijímáme zcela nový zákon, na kterém se zde pracovalo v průběhu několika let – v současné době už můžeme mluvit o minimálně čtyřech letech, kdy o této věci diskutujeme, protože už v rámci minulého funkčního období jsme o této věci diskutovali na podvýboru pro justici a soudní samosprávu, kterému předsedala paní profesorka, paní kolegyně Válková. Tehdy jsme s Ministerstvem spravedlnosti nedošli k žádnému závěru a na konci volebního období ten materiál v podstatě neprošel. Ale k našemu údivu, přestože jsme na podvýboru – a i díky paní kolegyni Válkové – předložili mnoho a mnoho výhrad k tomu původnímu materiálu, tak po volbách, když jsme se do této Sněmovny dostali, byl předložen nový návrh, který byl ovšem k našemu překvapení, nebo k naší lítosti, lidí, kteří jsme v tom podvýboru pracovali, zcela totožný s tím původním materiálem a bohužel vůbec nereflektoval výhrady, připomínky, to, co odpracoval podvýbor

pro justici a soudní samosprávu. Kdyby Ministerstvo spravedlnosti tehdy chtělo, mohlo předložit materiál, který jsme my odpracovali pod vedením paní profesorky, a mohli jsme být někde dál.

Proč také nechci tento materiál hlasovat, přestože vím, že už dnes několikrát a opakovaně zaznělo "my to přepracujeme, předložíme novelu, máme na to rok a tři měsíce"?

Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vám říct o průběhu jednání tohoto materiálu. Tento materiál jsme začali jednat v červnu loňského roku. Ministrem spravedlnosti tehdy byl pan ministr Pelikán. Mezitím zde sedí paní kolegyně, která už je čtvrtou ministryní spravedlnosti od té doby – čtvrtou, takže ona něco zdědila. Když jsme to v červnu projednávali, tak si vzpomínám, jak jsme zde vystupovali a říkali jsme, že materiál není dobrý. Pan tehdejší ministr spravedlnosti způsobem sobě vlastním a s úsměvem, který on uměl, si ještě nechal zkrátit lhůtu na projednávání na dva měsíce, nebo měsíc, o dvacet dní, nevím, jak to tam přesně bylo – byla tam zkrácena lhůta. Já jsem tehdy, a můžete to dohledat ve stenozáznamu, popřál paní profesorce Válkové krásné prázdniny, že určitě ona bude ten, kdo to bude muset odpracovat, protože pan ministr už měl sbalené kufry a věděl, že na ministerstvu dlouho nebude. V podstatě paní kolegyně Válková za Ministerstvo spravedlnosti a za tři ministry, kteří se mezitím vystřídali, odpracovala kus práce a za to je potřeba určitě říci díky. Udělala jste jako předchozí ministryně před panem Pelikánem, to znamená už dneska pátá v pořadí, ohromný kus práce, kdy ale samozřejmě vzhledem k tomu, že jste za sebou neměla ten tým lidí z Ministerstva spravedlnosti, a bohužel jsme ani často nenaslouchali odborné veřejnosti, jste se zde dopustili řady chyb. A to jsou ty chyby, které zde dneska vyčítáme. Vzhledem k tomu, že dneska už je září, to znamená od prvního projednávání, kdy si pan ministr Pelikán nechal zkrátit lhůtu na dva měsíce, uplynulo 16 měsíců, tak mám velkou obavu, abychom do termínu 1.1.2021, kdy má dojít k nabytí účinnosti, tento zákon vůbec stihli projednat, protože pak by přešel v platnosti i v účinnost zákon, který zde všichni hodnotíme jako nekvalitní.

Dovolím si ještě malou vsuvku ke své poslední předřečnici, a to paní kolegyni poslankyni Richterové. Ona psala, nebo respektive řekla: dalo se tomu zabránit v rámci legislativního procesu – nedostatkům, které zde jsou. Ano, paní kolegyně, máte absolutní pravdu. Dalo se tomu zabránit. A vaši kolegové, kteří sedí v ústavněprávním výboru, někteří tomu zabránit také chtěli, předkládaly se pozměňovací návrhy, které neprošly. Ale ono se tomu dá zabránit i dnes už jenom tím, že na přehlasování by musel být 101 poslanec. Takže počkám, po mně je ještě jeden řečník, těch pár minut, než dojde k hlasování. Počkám si, jak vy Piráti budete hlasovat, a budu v případě toho, že budete hlasovat pro tento návrh, o kterém sami říkáte, že není dobrý, potichu přemýšlet, za co jste to vyměnili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Nyní je přihlášen pan kolega Válek, ale předběhl ho s faktickou poznámkou jeho stranický kolega Dominik Feri. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane senátore, nemohu si odpustit poznámku k tomu, co se tady teď děje. Kdykoliv my jako opozice předložíme nějaký návrh, ať už ve vládních stanoviscích, nebo při projednávání v prvním čtení, anebo ve výborech, v tomto případě u nás v ústavněprávním výboru, jsme peskováni za to, že na nějakou problematiku nepohlížíme komplexně, že jsme něco opomenuli a že je potřeba proto ten návrh shodit a začít znova. A najednou je tady vládní návrh senátní vratky, zamítnutého návrhu, a řešíme, že budeme v rámci legisvakance ještě přijímat nějakou dodatečnou novelu.

Vážení kolegové, mně to přijde úplně absurdní. To je naprosto zjevný dvojí metr, shodnu se se svými předřečníky. A nemohu se rozhodně spokojit s garancí, kterou nám tu dává paní Válková, byť si velmi vážím její práce, kterou odpracovala na těchto třech předlohách v ústavněprávním výboru, že to bude úspěšně vypořádáno. Kdyby to chtělo být vypořádáno, tak už se tomu dávno stalo. To znamená, že tady existuje velký dvojí metr, a vzpomenu si na tady to projednávání, na dohánění hlasů do 101, až v dalším vládním stanovisku k jakémukoliv našemu návrhu uvidíme, že je tam nějaký nedostatek, obzvláště je to flagrantní u vládního návrhu, kterému ještě předcházejí věci, jako je třeba mezirezort. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Myslím, že tady je vzácná shoda o tom, že novela není dobrá, že byla zoufalá snaha to napsat dobře, v možnostech, jaké byly, v rychlosti a situaci, jaká byla, ale dobrá není, měla by být napsaná lépe, měla by být napsaná ministerstvem, projít řádným vnitřním a vnějším připomínkovým řízením. Myslím, že tak jako já i všichni z vás dostávají řadu dopisů od soudních znalců a tlumočníků, kteří upozorňují na faktické chyby. A myslím si, že kdybych všechny ty námitky opakoval, vy je všichni máte, slyšeli jste je, znáte je, četli jste je, tak bychom tady byli do večera a to není mým cílem. Myslím si, že když to takto je, tak je naší povinností, abychom podpořili Senát a legislativa se nachystala pořádně, kvalitně, cestou ministerstva. Nechť většina bude nějak hlasovat a nějak rozhodne, tomu já rozumím. Čemu nerozumím, je obchod, i když chápu, že takto politika funguje, ale takhle si o něho říkat, prostřednictvím pana předsedajícího, přátelé z Pirátů a ještě do mikrofonu: my vám to podpoříme, vy nám slibte a furt dokola. Nezlobte se, to se mi fakt nelíbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Nyní paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, já se tady musím vážně ohradit ke svému jmenovci, vaším prostřednictvím, panu poslanci Válkovi, vůči jeho tvrzení. Tady opravdu nejde o obchod. Já bych nikdy na žádný obchod nepřistoupila. Tady jde o to, že pokud je zde potřeba 101 hlasu a jde o změnu, kterou jsem sama, když jsme o tom diskutovali – jsem také bývalá soudní tlumočnice – zvažovala, a pak jsem se přiklonila při hlasování k většině v ústavněprávním výboru, a byla jsem tedy proti archivaci, nepodpořila jsem tento návrh, jde o archivaci, z deseti let se to snížilo na tři roky, a to je technická novela, tato archivační povinnost se může zrušit, tak to není žádný byznys nebo deal.

A já odmítám to, že je to špatně napsaný zákon. To není špatně napsaný návrh. To za prvé. A za druhé, pokud se novela bude dělat, a máme na to rok a něco, to je zase, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, k panu poslanci Ondráčkovi, nepřímá odpověď, tak vůbec není problém do toho zakomponovat, jak jsem říkala, specifika, která ale nemění systém a celou koncepci zákona a 90 % ustanovení. Tady teď slyším, že to je nekvalitní zákon. To opravdu nekvalitní zákon není. Není dotažený možná tak, jak by mohl být, ale po všech těch peripetiích je to pořád výsledek, který bych označila jako kvalitní normu. Hned ze začátku ho označovat jako nekvalitní, proti tomu se ohrazuji. A žádný byznys a deal, alespoň z naší strany, to rozhodně není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jakub Michálek. Stále jsme v rozpravě. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Musím kolegy zklamat. Myslím si, že by nás asi neměli soudit podle svých měřítek. Bohužel jsem za to nic nedostal. Takový způsob fungování u nás nefunguje.

Vzhledem k tomu, že tady zazněl příslib od paní ministryně spravedlnosti, že jsou ochotni zapracovat zásadní věci, a já si velmi vážím posunu tohoto stanoviska, tak navrhuji, aby se vzhledem k tomu, že dneska tady pravděpodobně není 101 hlas pro schválení tohoto návrhu, projednávání návrhu přerušilo na dva měsíce a aby během té doby byl předložen upravený návrh novely, který by se schválil v režimu § 90, kde budou vyřešeny hlavní námitky, a následně to bylo souběžně projednáno tak, aby se odstranily největší výhrady vůči návrhu zákona. Děkuji za konstruktivní přístup k řešení tohoto problému.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, je tady ještě faktická poznámka pana poslance Válka, ale vy jste dal procedurální návrh na přerušení projednávání zákona, který se vrátil ze Senátu zamítnutý. Je to procedurální, ale musím o něm nechat hlasovat. Ale popravdě řečeno, ještě jsem ústavně takovou situaci neviděl. Ale nedá se nic dělat.

Zagonguji. Požádám kolegy a kolegyně... Já neříkám, že jsme odročovali ze schůze, ale připomínám ústavní prerogativu pro všechny kolegy a kolegyně, že zákon vrácený nebo zamítnutý Senátem se zařazuje na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny. To snad je mé právo jako předsedajícího, abych to připomněl.

A opakuji pro příchozí, že pan poslanec Jakub Michálek navrhl přerušení projednávání bodu číslo 2 dnešní schůze, to je zákon o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, sněmovní tisk 73/5, který je zamítnutý Senátem, na 60 dnů, o 60 dnů tedy přerušit. Takže to je věc, kterou musíme řešit hlasováním, a to rozhodneme v hlasování číslo třicet jedna. Prosím o klid. Všechny vás na požadavek z pléna odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o procedurálním návrhu na přerušení projednávání sněmovního tisku 73/5 na 60 dnů.

Zahájil jsem hlasování číslo 31 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 31 ze 171 přítomného poslance pro 149, proti 9. Návrh byl přijat.

V tom případě mi nezbývá nic jiného, než ukončit projednávání bodu číslo 2. Musím říct, že se tím omlouvám i kolegovi Válkovi, který byl přihlášen k faktické poznámce. Nedá se nic dělat. Došlo k prohlasování procedurálního návrhu a jsem vázán usnesením Poslanecké sněmovny. (Hluk v sále.)

Než budeme pokračovat, předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. S přednostním právem paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Přece jenom, jak to tady zaznělo od pana místopředsedy Filipa, ani já jsem nezažila podobnou situaci, jako byla ta před chvílí. To hlasování prošlo. Můžeme poprosit o stanovisko legislativy, jestli bych v této věci mohla požádat o nějakých deset, patnáct minut přestávky, tak abychom obdrželi, že skutečně postupujeme lege artis.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Myslím, že to je rozumný požadavek – žádost o přestávku. Současně prosím, aby předsedové klubů vyjasnili postup u toho souvisejícího bodu, který budeme teď projednávat. Takže vyhlašuji deset minut přestávku do 17.14, pardon, patnáct minut, přestávku do 17.20.

(Jednání přerušeno v 17.04 hodin.) (Jednání pokračovalo v 17.20 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 17.20, skončil čas určený na přestávku a budeme pokračovat v pořadu schůze. Dostali jsme se do legislativně ne úplně jednoduché situace s tím, že jsme schválili jeden zákon, ale další související jsme přerušili, a nyní se s tou situací musíme vypořádat. Řešení, které navrhuje legislativa, je takové, že otevřu projednávání bodu soudní tlumočníci, tedy toho třetího bodu, který máme nyní na programu, navrhnu přerušení a odhlasujeme přerušení na 60 dnů, tak jak jsme to udělali u toho předcházejícího bodu. Samozřejmě záleží na vůli Poslanecké sněmovny, jestli toto doporučení legislativy, která ho považuje za jediné možné, hlasováním schválí.

S přednostním právem paní místopředsedkyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Ještě je férové kolegyním a kolegům říct, že ta situace není standardní i z toho důvodu, že ty tři návrhy spolu souvisejí. My jsme schválili jeden. Dva neschválíme, přerušíme, a tady je ale problém, že samozřejmě pan předseda Sněmovny v zákonné lhůtě musí ten schválený návrh zákona, který nelze revokovat, poslat panu prezidentovi, aby ten zákon mohl nabýt účinnosti, platnosti, čímž pádem se dostáváme do složité situace, protože pan prezident dostane pouze jeden návrh, nedostane ty další dva navazující, a pak bychom vlastně měli tedy doufat v to, že buďto nám to pan prezident nemůže to zadržet, předseda Sněmovny to nemůže zadržet – a prezident (poznámky z pléna) – první jsme odhlasovali. Dobře, ale jde o ten první. Ten první jsme odhlasovali a pan předseda Sněmovny v zákonné lhůtě musí tento návrh poslat prezidentovi. Prezident ve lhůtě 15 dnů má dvě možnosti. Buďto se pod ten zákon podepsat, aby byl platný a účinný, anebo nám ho vrátit, abychom my ho zase museli přehlasovat stojedničkou, čímž pádem se my dostaneme do situace, že prezident z trojice zákonů dostane jenom jeden a u těch dvou nevíme, jak tady vlastně ten proces dopadne, a nelze – tohle také jsme diskutovali s legislativou – nelze ten první schválený zákon tady zadržet. To by se zase dopustil porušení Ústavy pan předseda Sněmovny. Tak jenom tohle považují za férové, abyste slyšeli všechno, co jsme projednali s legislativou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom poznámka ke stanovisku legislativy. Ústavou tady není uložena žádná lhůta pro odeslání. Z tohoto hlediska se legislativa Poslanecké sněmovny přiklání k názoru, že lze počkat na schválení těch dvou dalších zákonů. Ale je to skutečně něco, co je tady nové a čím se vytváří určitá precedentní situace.

S přednostním právem paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený pane předsedo, vážení poslanci, poslankyně, já jsem věc konzultovala se svým předchůdcem, který dneska v podstatě působí v Legislativní radě vlády, a ten mi tady posílá esemesku, že je potřeba schválit i ten doprovodný zákon, protože jinak by z toho opravdu byl zmatek. Takže bych

prosila aspoň ten doprovodný, protože tady bude nějaká jistota. Máme tedy odlišný právní názor. Já panu doktoru Kněžínkovi věřím, protože je zkušený legislativec.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Michálek s přednostním právem.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom podpořit to, co tady říkala kolegyně paní místopředsedkyně Černochová. Rovněž se kloním k závěru, že bychom neměli ohýbat to, co je v Ústavě zakotveno, a to, že se návrhy zákonů po schválení Poslaneckou sněmovnou – bez ohledu na to, co si o nich myslíme, jestli jsou dobré, špatné, obsahují chyby atd. – postupují prezidentovi republiky a ten už se může zachovat tak, jak uzná za vhodné.

Já jsem jenom chtěl uvést k tomu hlasování, které bylo poněkud nestandardní, to určitě souhlasím, o přerušení projednání vratky – citace z komentáře k jednacímu řádu, který tedy zpracoval kolektiv autorů, že pokud se týká návrhu procesního charakteru, dosavadní sněmovní praxe připouští návrh na odročení, resp. přerušení bodu při projednávání návrhů zákonů vrácených Senátem, resp. analogicky při projednávání návrhů zákonů zamítnutých Senátem, viz stenoprotokol schůze Poslanecké sněmovny 4. volební období, 16. schůze, 10. 6. 2003, bod číslo 116. Takže byť jde o situaci, která je nestandardní, nejde o situaci, která by se již neopakovala. Takže myslím si, že jsme se zachovali v souladu s jednacím řádem a ústavním pořádkem. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom připomínám, že nejsme v rozpravě, to znamená, že mohu dát slovo jenom těm, co mají přednostní právo, a to má paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych doplnila pana předsedu Michálka. Ano, už jsme v podobné situaci byli, ale ta podobná situace se týkala přerušení návrhu, který nám vracel Senát. Netýkala se situace, kdy bychom tady měli nějaký balík zákonů, který spolu souvisí. To jenom abychom zase si tady říkali ty věci úplně stoprocentně, jak jsou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Takže v tuto chvíli v každém případě otevírám projednávání bodu

3.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/8/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 74/9. Vítám tady znovu pana senátora. Obdržel jsem doporučení legislativy Poslanecké sněmovny, abych navrhl Poslanecké sněmovně přerušení tohoto bodu. Já tomuto návrhu vyhovím, byť jsem pochopil, že ne všechny poslanecké kluby si myslí, že je potřeba tento sněmovní tisk nyní přerušit, nicméně vznáším tento procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto návrhu na 60 dnů, tak jak jsme to udělali s tím předcházejícím bodem. Přivolám poslance a dám o tomto návrhu legislativy Poslanecké sněmovny hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení na 60 dnů? Kdo je proti?

V hlasování číslo 32 přihlášeno 176 poslanců, pro 65, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Takže prosím, aby se k usnesení Senátu o zamítnuté tohoto návrhu zákona vyjádřila za navrhovatele ministryně spravedlnosti Marie Benešová, a budeme pokračovat v projednávání. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, ten třetí doprovodný zákon už je v podstatě doprovodným zákonem, který navazuje na ten první, co jste schválili, v daném případě, protože ten druhý byl přerušen, a jak jsem se dozvěděla, naše legislativa už má v podstatě připravenu tu novelu. Takže myslím si, že to zvládneme, ale potřebovala bych tento doprovodný zákon, který bez toho prvého vlastně nemůže existovat, podpořit, protože aspoň tedy tady bude právní jistota, pokud jde o znalce, a proto prosím, abyste hlasovali pro jeho prohlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Nyní prosím pana senátora Kantora, aby se ujal slova. Prosím, pane senátore.

Senátor Lumír Kantor: Vážený pane předsedající, paní ministryně, vážené kolegyně, poslankyně a páni poslanci, já jenom k senátnímu tisku číslo 64, Poslanecké sněmovny 74. O návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích atd., hlasovalo v hlasování číslo dvacet devět v Senátu z přítomných 69 senátorů tak, že pro zamítnutí bylo 58 senátorů, proti byli 2 senátoři a 9 senátorů se zdrželo.

Odmítnutí senátního tisku je logicky zdůvodnitelné v případě odmítnutí ostatních tisků z trojice zákonů o znalcích a tlumočnících, Senátem zamítnutých. Z výše uvedených důvodů tedy za Senát žádám zdvořile o podporu senátního návrhu, o zamítnutí tisku číslo 74. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. A než otevřu rozpravu, tak se ptám zpravodajky garančního výboru paní poslankyně Válkové, zda si přeje vystoupit. Přeje. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, ten změnový zákon podle mého názoru, stejně jak už řekla paní ministryně spravedlnosti, je opravdu natolik důležitý proto, abychom uzavřeli alespoň jeden legislativní proces ohledně jednoho zákona, že nezbývá, než ho přijmout. Ti, kteří opravdu hlasovali v té stojedničce, bylo nás 107, pro zákon o znalcích, by měli zvednout ruku i pro tento zákon, protože jinak ten zákon o znalcích fakticky není komplexně schválený, protože nenavazuje a nemění ta ustanovení, která jsou nutná změnit, aby byl životaschopný. Aby prostě byl platný a účinný. Jinak jsme schválili zmetek. To je třeba tady si jasně říct. Jinak jsme schválili totální zmetek. Říká se tomu mrtvě narozené dítě. Nebo možná spíš potracené dítě, které se ještě ani nenarodilo.

Takže bez toho změnového zákona, který mění ustanovení, která umožní, abychom mohli aplikovat zákon o znalcích – ten nový zákon o znalcích jsme v podstatě schválili jenom na formální úrovni, ale z hlediska jeho platnosti a účinnosti ho nebudeme v praxi moci používat. On bude jako platný, ale jenom v uvozovkách jako. Nikdy nemůže nabýt účinnosti. A museli bychom, a to si troufnu říct tedy na 99 %, přijmout další normu, která by ho udělala životaschopným, což v té krátké době, z tohoto hlediska krátké době, tedy nejde o nějakou malou technickou novelku, není v silách Poslanecké sněmovny. Čili vás opravdu prosím,

abyste v tomto případě třeba i překonali nějaké své nechuti a zvedli ruku, pokud jste zvedli ruku pro sněmovní tisk 72, zákon o znalcích.

U toho zákona o tlumočnících se skutečně tady řešení teď nabízí: ta specifika tlumočnické činnosti promítnout do novely, která nabude účinnosti ještě v době, kdy běží legisvakanční lhůta. Já jsem velmi ráda, že v tomto směru s paní ministryní souzníme a že můžu ten slib také opakovat. Ale myslím si, že hodně bude záležet i na těch, kteří vyvolali tuto aktivitu, to znamená na poslancích za Piráty, jestli ji využijí v rozsahu, který bude užitečný pro tlumočníky, anebo této šance využijí, tak jak by mohli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A ještě se ptám zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Kaňkovského, zda si přeje vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám rozpravu. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Feri. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si dovolím paní kolegyni Válkovou opravit. Není to tak, že my jsme schválili zmetek. Vy jste schválili zmetek tím, že jste nedopřáli vůbec během toho projednávání sluchu námitkám opozice, a teď tady šturmujete stojedničku na úplně tu poslední chvíli.

Já se přikláním k tomu, že zdravé řešení je postoupit to... ten bod přerušit, postoupit to na Hrad. A pak tedy apelujte na pana prezidenta, ať uplatní suspenzijní veto a vrátí nám to zpátky. Ale po mém soudu prostě není vhodné tento zákon pouštět dál. Protože... Ano, paní ministryně má pravdu. Tento zákon je změnový, je doprovodný. Ale on není doprovodný jenom tady k tomu, co jsme schválili. On je doprovodný k těm tlumočníkům. Vy zkrátka přijímáte změnový zákon, který mění něco v souvislosti s něčím, co nebylo přijato. To nedává vůbec žádného smyslu.

A já si dovoluji předložit ještě opakovaně ten procedurální návrh k tomu, abychom to přerušili na 60 dnů. V tomto případě to dává smysl. (Námitky ze sálu.) Tak v tom případě 59 dnů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pokud zazněl návrh na 59 dnů, abychom přerušili, procedurální návrh, tak o tom hlasovat můžeme. Kdyby to bylo na 60, o tom hlasovat nemůžeme. Ještě s přednostním... (Hlásí se mpř. Pikal.) Ale já bych... Pane místopředsedo, měl bych dát hlasovat bezprostředně. Je to procedurální návrh, takže abychom nečinili výjimky a nezaváděli nová pravidla.

Přivolávám poslance z předsálí a budeme hlasovat o procedurálním návrhu, kterým bychom přerušili tento bod na 59 dní. (Chvilku čeká.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 33, přihlášeno 178 poslanců, pro 69, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Pokračujeme v rozpravě. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Pikal. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Není to k věci. Jenom jsem chtěl uvést svůj názor procedurální, abych tak řekl, že přerušení před zahájením rozpravy a během již zahájené rozpravy považuji za procedurálně jinou věc, protože teď už například zazněla úvodní slova, což mohlo situaci změnit pro některé. Nicméně tolik asi k tomu proběhlému hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji za názor. Ale nezpochybňujete postup, ano?

Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Výborný. (Rozruch v sále.) Ne, nemá faktickou poznámku. Ještě se někdo hlásí do rozpravy? Nehlásí, tedy rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova.

Takže přistoupíme k hlasování. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. To znamená, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Už máme toto kvorum nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, podle sněmovního tisku 74/8".

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 34, přihlášeno 178 poslanců, pro 117, proti 32. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní ministryni a panu senátorovi.

Seznámím vás s omluvami, které mezitím přišly. Pan poslanec Farský se omlouvá z dnešního jednání z důvodu jednání od 17.40 do konce jednacího dne. Pan předseda Rakušan se omlouvá z dnešního jednání mezi 17.45 a 21. hodinou – my jednáme do 19.00 – z důvodu jednání. A pan poslanec Dolínek se nakonec omlouvá až do 19 hodin.

Další bod, kterým se budeme zabývat, je

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/8/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 205/9. Vítám mezi námi pana senátora Herberta Paveru, který už zaujal místo u stolku zpravodajů, a prosím, aby se k usnesení Senátu a zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřila za navrhovatele místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. (Ministryně Schillerová vyjadřuje údiv, že má jít k řečnickému pultu.) Paní místopředsedkyně vlády, dal jsem vám slovo, protože je potřeba, abyste se vyjádřila k usnesení Senátu. Prosím máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Omlouvám se. Dámy a pánové, dobrý den po prázdninách.

Dovolte mi, abych stručně uvedla návrh zákona, kterým se mění zákon o evidenci tržeb a zákon o dani z přidané hodnoty. Elektronická evidence tržeb byla spuštěna 1. prosince 2016 jako logická reakce na poptávku veřejnosti po systémovém řešení problematiky nepřiznaných tržeb, které podle čísel Českého statistického úřadu dosahovaly závratných 160 miliard korun ročně. 160 miliard! Tedy více než dvojnásobek tehdejšího schodku státního rozpočtu.

Přiznám se, že při přípravách architektury elektronické evidence tržeb na Ministerstvu financí někdy v roce 2014 nikoho z mých kolegů ani ve snu nenapadlo, že se z ní stane

výsostné politikum. Vždyť Česká republika se díky EET zařadila mezi bezmála dvě desítky zemí v Evropě, které některou z forem evidence tržeb využívají. Vláda vyslyšela přání tří čtvrtin obyvatel naší země, podle kterých bylo akutní povinností státu hledat cesty, jak zlepšit daňovou morálku. Vláda vyslyšela také přání 60 % českých firem, které jasně deklarovaly, že šedou ekonomiku považují za reálný problém, který ohrožuje jejich vlastní podnikání.

Možná, že za ty tři roky, během nichž jsme v České republice dokázali z EET vykouzlit div ne hlavní jablko sváru politických diskuzí o našem hospodářsko-politickém směřování a světonázoru, jsme už úplně zapomněli na základní důvody, kvůli kterým EET vznikalo. Ale ty výzkumy, které dokládají alarmující nespokojenost veřejnosti s tím, jak státu přes dvě desetiletí unikaly miliardy na daních... A jeho kompetentní představitelé místo příslušné akce rostoucí díru sanovali trestuhodným a ve volbách také potrestaným zvyšováním daňových sazeb. Ty výzkumy jsou pořád tady – STEM, KPMG. Jsou dohledatelné na internetu a jsou seriózní.

A pokud nevěříte výzkumům, tak snad věříte své vlastní paměti. A když se oprostíte od absurdních, či spíše ubohých, pomluv – tu o šmírovacím tunelu, tu o nástroji likvidace konkurence Andrejem Babišem, tu o frontálním útoku na podnikání – možná byste si mohli vzpomenout, s jakou bezmocí naše veřejnost dlouhá léta musela přijímat zprávy o zvyšování DPH a s jakou bezmocí zároveň sledovala, jak každý den státu utíkají stovky milionů korun, například na nepřiznaných tržbách, protože vládní představitelé byli naprosto lhostejní k jakémukoliv systémového řešení evidentních problémů této země.

A logicky ti, kteří byli po léta lhostejní, tak dnes, aby svou nečinnost omluvili, torpédují všechna opatření, díky kterým se daně konečně začaly vybírat. A podívejte se, kam ta lhostejnost vedla. Podívejte se, jak rostla snížená sazba DPH na potraviny, léky, vodné, stočné, teplo. Z 5 % na 15 %, na trojnásobek. Chápu, že se pak musí hledat argumenty všude možně, protože strašení frontami se nepotvrdilo. Každý to už dneska v této zemi ví. Decimace podnikání se nepotvrdila. Veškerá čísla o počtech živností vám to dlouhodobě nekompromisně bourají. Nepotvrdilo se vůbec nic.

Vytvořili jsme z EET nepřiměřené politikum a dnešní den nemá být opět ničím jiným než další smutnou oslavou tohoto politikaření. Politikaření jako vystřiženého z kontury úvah jednoho významného amerického ekonoma, kterou si dovolím citovat. Je jím nositel Nobelovy ceny za ekonomii Robert Shiller, který v roce 2016 v rozhovoru pro Die Zeit došel k poznání – a teď cituji: "Příliš morálky si člověk nemůže dovolit, jinak bude smeten nemilosrdnou silou kapitalismu. Přežít z jeho pohledu mohou pouze ti, kteří jsou ochotni podvádět, přičemž podvádějící jednotlivci nejsou sami o sobě nemorální, pouze reagují na realitu, jaká je. Potřebují především vydělávat a čelí přitom tvrdé konkurenci."

Shiller má za to, že: "Pokud někdo oklamává jiné, musíte tak činit také, a kapitalismus tudíž podporuje podvody, pokud jej neregulujete. Jakmile promluvíte o nutnosti kapitalismus regulovat, zastánci liberalismu prohlásí, že regulovaný kapitalismus je vlastně socialismus a ten je v naší společnosti nepřípustný." Tolik konec citace. Takže nic nového pod sluncem.

Dovolte mi prosím, dámy a pánové, požádat vás, abychom to ukončili. Ať toto představení je jeho derniérou. Není žádný důvod ponechávat zbylé segmenty mimo EET a není žádný důvod EET rušit. EET bylo od počátku konstruováno jako plošné opatření se základním cílem narovnat podnikatelské prostředí v této zemi a jako takové si okamžitě vysloužilo silnou a jasnou podporu všech relevantních podnikatelských a oborových svazů a asociací. Tato podpora neklesá, ale roste, stejně jako neklesá, ale roste podpora veřejnosti. Z 63 % v květnu 2016 na bezmála 70 % v říjnu 2018. Proč? Řekla bych proto, že zatímco nepravdy o EET se jedna po druhé ukazují v celé své nahotě jako mylné, cíle EET se naplňují.

Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás požádala o schválení návrhu zákona ve znění již dříve schváleném Poslaneckou sněmovnou. Umožníte tím dokončení úspěšné reformy, naplnění hlavního cíle, kterým je narovnání podnikatelského prostředí, a řeknete ano dalšímu výraznému snížení daňové zátěže v České republice prostřednictvím související novely zákona o DPH. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců z klubu ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a prosím, aby se slova ujal pan senátor Herbert Pavera. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Herbert Pavera: Děkuji, pane předsedající. Hezký a příjemný podvečer.

Vážená paní ministryně, vážený pane předsedo vlády, vážení – ne, další členové vlády tu nejsou. Takže milé kolegyně, milí kolegové. Nebudu reagovat na paní ministryni, na to, co tady říkala, a řeknu jenom k tomu, co jsme schválili a projednali v Senátu. Senát projednal návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, a č. 254/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, na své 10. schůzi 25. červenci 2019. Ústavněprávní výbor ve svém usnesení navrhl předlohu schválit tak, jak byla předložena, sice rozdílem jednoho hlasu, garanční hospodářský výbor pak doporučil plénu schválit jej s pozměňovacími návrhy. Nechci vás sice zatěžovat pozměňovacími návrhy, ale možná že by bylo dobré je tady slyšet, abyste věděli, o čem se diskutovalo v Senátu.

Pozměňovací návrh senátora Tomáše Goláně, Lukáše Wagenknechta a Lumíra Aschenbrennera. Ti navrhovali zrušit celý zákon 112 o evidenci tržeb. Tento návrh nebyl přijat – s rozdílem jednoho hlasu.

Pozměňovací návrh výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu – tam bylo cílem návrhu, který jsem navrhoval i já, rozšíření limitu pro zvláštní režim EET z 600 tisíc na 1 milion korun, vyjmutí z evidence tržeb podnikatelů a firem s ročními příjmy do 1 milionu korun a příjmu z provozu pěstitelských pálenic. Pálenice jsou už evidovány jinak. Tento návrh také nebyl přijat.

Poté se hlasoval návrh senátora Pavla Stohla. Podstatou jeho návrhu bylo vyjmutí drobných živnostníků, kteří neměli v předchozím roce příjmy vyšší než 500 tisíc korun. Ani ten návrh nebyl přijat.

Poté navrhoval senátor Ivo Valenta svůj pozměňovací návrh. Jeho cílem bylo vyjmout z EET veškerou vedlejší podnikatelskou činnost veřejně prospěšných poplatníků, jako jsou spolky a podobné organizace, u kterých roční výše příjmů, které jsou rozhodné pro stanovení daně z příjmu, nepřesáhla za poslední předcházející běžné zdaňovací období částku 1 milion korun. Ani tento návrh nebyl přijat.

Tyto návrhy nebyly přijaty z jednoho prostého důvodu – protože pak byla shoda na zamítnutí novely. Ale ještě tam zazněl i návrh senátora Zdeňka Hraby. Cílem návrhu bylo vynětí kulturních festivalů z povinnosti elektronické evidence tržeb. Ani tento návrh nebyl přijat. O zamítnutí projednávané novely v rámci hlasování číslo padesát devět při kvoru 34 bylo pro zamítnutí 47 senátorů, proti 15, 15 senátorů bylo nepřítomných a 4 se zdrželi.

Nyní mi také dovolte, proč Senát novelu zamítl. Využiji několik argumentů svých kolegů, kteří to přednesli v průběhu projednávání. Na začátku zdůvodnění si dovolím jen malou poznámku ke změně zákona o dani z přidané hodnoty, která však se samotnou elektronickou evidencí úzce souvisí. Na jednu stranu vláda říká, že EET pomáhá s výběrem daní, samozřejmě naprosto odmítá to, že vyšší výběr daní není jenom zásluhou EET. Dle řady odborníků je zvýšený výběr DPH a daní především následkem přirozeného hospodářského růstu. Na druhou stranu daně snižuje, což je samozřejmě dobře, chci však podotknout, že

docela nesystematicky. Jinak by se nemohlo stát, že na čepované pivo je daň ve výši 10 % a na dětské pleny 21 %.

Celý systém EET je od svého zavedení docela drahý. Jsem přesvědčen, že nepřináší moc velký výběr daní a zároveň decimuje především malé živnostníky a drobné podnikatele, kterých by si každá rozumná vláda i politici měli vážit, nikoliv jim ustavičně házet klacky pod nohy. EET se bohužel stala nástrojem šikany živnostníků a podnikatelů. Přiznejme si, že účinek je ve skutečnosti zcela opačný, než jaký měl být. Na řadě vesnic to lze prostě vidět. Zavírají se malé provozovny, obchody a hostince.

Nyní něco málo k pokutám v případě porušení tohoto zákona, tedy v případě nezaevidování tržeb. Dovolím si uvést příklad, který zmínil senátor Goláň. Případ, kdy prodejce prodal bez dokladu koláčky za 10 korun a po kontrole dostal pokutu 10 tisíc korun. A on tam uváděl příklad, že když vjedete na železniční přejezd na červenou, ohrozíte životy lidí a milionové majetky, dostanete pokutu pouze 5 tisíc korun. Za koláče tedy nesmyslná pokuta 10 tisíc, naštěstí soud to zrušil a dal pouze tisícovku. Udělal k tomu i moderaci, což v našem soudnictví není tak obvyklé. A sám soud ukázal, že tudy cesta nevede, protože koláček za 10 korun má také nějaké náklady.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vím, že po vystoupení paní ministryně v řadě z vás je zakotveno to, že nepodpoříte senátní návrh, přesto vás o to žádám, abyste podpořili zamítnutí této novely zákona. Pomůžete tím nejen našim malým podnikatelům a živnostníkům, jako jsou instalatéři, zedníci, kadeřnice a podobně, ale také našemu venkovu, na který se bohužel někdy hodně zapomíná. Žiji na venkově, setkávám se s drobnými podnikateli. Zrovna nedávno jsem byl u kadeřnice, která mi říkala "doufám, že to nepodpoříte, že to neprojde", protože se toho docela bojí. Nevěřím v narovnání daňového prostředí prostřednictvím represe těch nejmenších podnikatelů, kteří mají opravdu velmi malé příjmy a po státu nic nechtějí, protože nedostávají zaplacenou dovolenou, neberou si nemocenskou a podobně, jenom platí daně, platí sociální, zdravotní a nic od toho státu nechtějí, tak samozřejmě ten stát si s nimi lehce poradí. Vytvoří zákon a samozřejmě řadu z nich pošle, jak se říká, na úřad práce nebo do pracovního procesu, což je škoda.

Ono narovnání daňového prostředí se musí hledat především ve velkých firmách. Velké firmy, hlavně takovéto komplexy složené z několika firem, si mezi sebou posílají peníze. A tam unikají ne miliony korun, ne stamiliony korun, ale pravděpodobně miliardy.

Dámy a pánové, děkují vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. A než otevřu rozpravu, tak se opět zeptám zpravodajů výborů, zda se chtějí vyjádřit k usnesení Senátu. Nejprve zpravodaj garančního výboru, což byl rozpočtový výbor, poslanec Volný, který zde není. Zpravodaj hospodářského výboru poslanec Munzar je přihlášen do rozpravy a nemá zájem se vyjádřit před rozpravou a zpravodaj ústavněprávního výboru, poslanec Marek Benda se také vyjadřovat nebude.

Takže otevírám rozpravu. Do rozpravy je jako první přihlášen poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý podvečer, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. V prvé řadě bych chtěl poděkovat panu senátorovi a jeho prostřednictvím Senátu za zamítavé stanovisko k tomuto návrhu. Pan senátor tady správně poukázal na to, že tento zákon se točí zejména na těch malých podnikatelích, kteří přispívají naší ekonomice, a přitom stát by se měl soustředit spíše na ty velké.

Na základě historie tohoto projednávání, a už je to více než rok, je vidět úporná snaha protlačit vládní koalicí za každou cenu tento zákon bez ohledu na názory opozice a dnes už bez ohledu na názory Senátu. I když je Sněmovna názorově významně rozdělena a Senát je pro zamítnutí rozšíření EET na třetí a čtvrtou vlnu, stejně stále slyšíme a vidíme argumenty a snahu za každou cenu tuto novelu schválit.

Já bych nesouhlasil s paní ministryní v tom, co říkala: Pojďme ukončit tu nedůstojnou debatu. Já spíš považuji za nedůstojnou tu absenci ochoty koalice a vládních stran naslouchat našim argumentům a přijmout alespoň některé z pozměňovacích návrhů, které jsme předkládali, které se týkají například pokut.

Ta ochota naslouchat se rovnala nule. Takže mě docela vadí, když tady paní ministryně hovoří o nedůstojných debatách a o jejich ukončování. Považuji za nedůstojné nedebatovat a nenaslouchat. EET není totiž jenom nástrojem na vydávání účtenek, jak se to snaží zástupci vlády a Ministerstvo financí veřejnosti prezentovat. Je to nástroj on-line kontroly a sledování podnikatelů zasahující významně do svobody podnikání. Je to on-line kontrola, kterou musí živnostníci sami na sebe a také pro stát zabezpečit, a to na svůj náklad. A už to samo o sobě je nespravedlivé. Aby prosadili tuto svoji vlajkovou loď, tak představitelé hnutí ANO dlouhodobě rétoricky, uměle rozdělili společnost na zaměstnance a živnostníky a zaseli a zasévají mezi nimi nedůvěru. A potom samozřejmě paní ministryně tady může mávat grafy, jaká je podpora EET u veřejnosti. Ale skutečně, my bychom měli myslet dlouhodobě na požadavky ekonomiky, na jejich dlouhodobý růst, a nikoliv se řídit jenom populisticky podle grafů a mínění veřejnosti.

EET se u velké části veřejnosti stalo symbolem permanentní a preventivní nedůvěry, kterou vůči živnostníkům má hnutí ANO a ostatní vládnoucí strany. Já bych zde mohl přečíst opět celé disentní stanovisko ústavních soudců, když se rozhodovalo o žalobě na EET, na třetí a čtvrtou vlnu. Toto stanovisko obsahuje z mého pohledu, řekněme, velikou vnitřní moudrost při hodnocení významu svobodného podnikání pro společnost. Opravdu by stálo za to celé to přečíst, ale já to celé číst nebudu. Ale vybral jsem si citát, který přesně sedí na tuto situaci. Ústavní soud, respektive část ústavních soudců řekla v tom disentním stanovisku, že je to jako ponechání celé třídy po škole jen proto, že v hodině vyrušoval jediný žák. A já k tomu chci dodat, že hnutí ANO způsobilo, že zbytek školy si na tu třídu ukazuje prstem. Stát chce po živnostnících a podnikatelích, aby znali veškerou legislativu, byli daňaři, účetními, experty bezpečnosti práce, manažery kvality, statistiky, personalisty, experty na odpadové či energetické hospodářství a znali mnoho dalších norem a regulací. Když přijde kontrola, nejenom z daňového úřadu, ale jakéhokoliv státního úřadu, tak ten úředník zná dokonale zákony v tom svém daném segmentu. Ale po živnostnících stát chce, aby znali dokonale všechno. To vše si vyžaduje na jejich straně čas a energii, kterou podnikatelé, místo aby ji věnovali svému podnikání a rozvoji svého podnikání, věnují státu, a to na základě rozhodnutí státu, který jim ukládá další a další regulace. Přitom jejich každodenní úsilí a aktivita je základním předpokladem ekonomické prosperity našeho státu. A jak jsem řekl, za tuto svoji aktivitu jsou odměnění permanentní nedůvěrou a brutální regulací, která z nich dělá preventivně sprosté podezřelé. A ta té, to mi můžete věřit, ta té masivní většině poctivých podnikatelů vadí, protože doléhá nechtěně i na ně. Jizvy, které takto vznikly na tváři společnosti touto negativní rétorikou a tímto negativním přístupem k podnikání, se budou dlouho v naší společnosti hojit.

V diskusi od obhájců EET, od vlády zaznívaly postupně dva argumenty. Zajímavé je, že nejdříve to byl příjem do státního rozpočtu, a když se ty předpoklady nenaplňují, nevidíme mohutnou výstavbu dálnic, škol, školek ani stadionu pro Martinu Sáblíkovou, tak se postupem času ta rétorika změnila. A od paní ministryně i dneska jsme slyšeli, že hlavním důvodem pro zavedení EET je narovnávání podnikatelského prostředí. Ta rétorika se z mého pohledu

změnila, protože z finančního pohledu to není žádná taková sláva, jaká nám a veřejnosti byla slibována.

Nejdříve tedy k tomu prvnímu argumentu, k výnosům. Důvěryhodnost a věrohodnost dat o finančních přínosech EET je slušně řečeně minimálně sporná. Cíle se nenaplňují. Ale já se dnes nechci zdržovat polemikou s rozborem čísel. A i kdybych přijal čísla Ministerstva financí, tak i deklarovaný výnos EET nedosahuje ani jednoho procenta celkových příjmů státního rozpočtu. Opravdu to velké haló za to stálo, paní ministryně? Já bych navázal a jenom upozornil na to, co tady řekl pan senátor, že mnoho ekonomů se domnívá, že přínos se nedá přičítat jen EET, ale zejména růstu ekonomiky. My totiž nemáme a nemůžeme rozlišit, zda ta koruna, která přišla do státního rozpočtu od toho podnikatele, je proto, že dříve ji zatajil, to znamená, že by to byl přínos EET, anebo proto, že v době ekonomického růstu má nové zákazníky nebo stávající zákazníci více nakoupí. Každý si může odpovědět, co je asi v době růstu ekonomiky věrohodnější.

Když paní ministryně mluví o narovnávání podnikatelského prostředí, tak narovnávání podnikatelského prostředí brutální regulací je samo o sobě protimluv. Nejlepším podhoubím pro růst soukromých aktivit je liberální prostředí. Jen pro představu, kam to narovnávání podnikatelského prostředí vede. Podle údajů Asociace českého tradičního obchodu skončilo v roce 20171 082 venkovských prodejen se smíšeným zboží, v roce 2018 dalších 513. Devadesát procent z těch 513 bylo vedeno na drobné živnosti, aspoň takto hovoří Asociace českého tradičního obchodu. EET sice není jediným faktorem, ale podle mě se stalo pověstným posledním hřebíčkem do rakve těchto obchodů. V menších obcích se tak snížila obslužnost obyvatelstva. To je to narovnávání podnikatelského prostředí. V mnohých obcích skončily a končí místní hospůdky a místo toho někde vznikají nové kluby v hasičárnách, na fotbalových hřištích a podobně. Opravdu zánik hospod a vznik nových klubů vede k narovnávání podnikatelského prostředí? Tak dlouho, vážená vládo, budete různými regulacemi, povinnostmi a pokutami narovnávat podnikatelské prostředí, až ho jednou úplně dorovnáte a srovnáte se zemí. A i tyto příklady jsou jako zdvižený prst, když diskutujeme původní vládní návrh a rozšíření EET na další živnostníky, na řemeslníky, ale nejenom na řemeslníky, ale například na veterináře či lékaře.

Já bych tu teď také mohl předčítat výčet profesí, ale to nebudu dělat. Ale chtěl bych vás upozornit na několik věcí. Všichni víme, jaká je dnes situace v řemeslech. Naše zemí trpí nedostatkem řemeslníků. Nějakého rychle sehnat se rovná doslova malému zázraku. Podobný problém máme dokonce s lékaři, zejména v odlehlých obcích jsou mnohdy lékaři, kteří už jsou dřívějšího data narození a už přesluhují třeba do důchodového věku. A my máme obavy, že mnoho z nich se po rozšíření EET zkrátka na to vykašle, aby si kvůli pár úkonům a platbám v hotovosti za různé drobné posudky buď pořizovali EET, anebo leželi v dalších papírech ve zvláštním režimu. Opravdu nevím, jestli to přispěje k obslužnosti, v tomto případě lékařské, v odlehlých oblastech.

U řemeslníků se obáváme toho, že mnozí skončí, když na ně dolehne EET. Některé z nich s tím vyženete do šedé zóny. Ti, kteří už dnes účtenky nedávají, tak asi nelze očekávat, že to najednou začnou dělat, že si to EET pořídí. A já si nedokážu představit efektivní kontrolu služeb řemeslníků. Takže ve finále na to doplatí ti poctiví, kteří si EET pořídí a ty náklady na pořízení EET zaplatí. Pro ty nejmenší sice navrhujete zvláštní režim, ale fakticky nahrazujete elektronickou buzeraci, já se nebojím to slovo použít, tou papírovou.

Podnikatelské prostředí EET nenarovnává, naopak plánovitě vytváří nepřátelské prostředí pro podnikání a pro soukromé aktivity lidí, a to všemi pokutami a způsobem kontrol, které EET přineslo a tento zákon přináší. Většina pokut totiž není za snahu vyhnout se daňové povinnosti, ale za různá administrativní pochybení buď těch podnikatelů, ale mnohdy i jejich zaměstnanců.

Už i soudy začínají konstatovat, že ukládané pokuty jsou nepřiměřené. Posuďte sami. Pokuta za nezaúčtovanou krabičku tic-tacu 71letou důchodkyní 15 tisíc korun. Za minutový rozdíl mezi nákupem a evidováním v EET pokuta 3 tisíce. Za to, že si nějaká restaurace nepřenastavila čas EET z letního na zimní pokuta 2 tisíce. Pokuta za nevydání účtenky za koláček v hodnotě 10 korun 11 tisíc korun – soud tuto pokutu naštěstí snížil na tisíc korun. Opravdu vám to přijde správné? To opravdu není přátelské podnikatelské prostředí. To není ta správná atmosféra v naší zemi pro rozvoj podnikání. Po jiných chcete naprostou neomylnost, ale chyby na straně Ministerstva financí a Finanční správy buď neřešíte, nebo je ignorujete, nebo je přecházíte. A přístup Finanční správy možná někdy naopak adorujete. A to je nerovný přístup naší státní správy k občanům.

A vše to zapadá do mozaiky cíleného postupu a tažení proti svobodnému podnikání. Pravomoc státních orgánů a kontrol a jejich nadužívání se zvyšuje. Státní moc v podobě Finanční správy dostává zelenou v čemkoliv, jen aby se mohlo vedení resortu chlubit zvýšeným výběrem daní. EET není to jediné. Zlikvidovalo se tady několik firem. Zneužívání zajišťovacích příkazů. V letech 2009 až 2010 bylo vydáno zhruba kolem 100 zajišťovacích příkazů. V roce 2015 byl skokový nárůst na 1 605. V roce 2016 více než 1 500. Skutečně to vedlo k likvidaci neoprávněně několika firem.

Já bych tady mohl mluvit, a říkal jsem to ve třetím čtení, o příkladu společnosti Tabák Plus, ale to si kdyžtak nechám do pokračování rozpravy. Jenom k tomu řeknu, že soudce, který tuto kauzu rozhodoval, uvedl, že podle názoru soudu se dopustil správce daně hrubého a závažného porušení procesních práv daňového subjektu. Symbolikou pro postup Finanční správy vůči občanům jsou např. výzvy státní správy novomanželům pod hrozbou půlmilionové pokuty, aby sdělili podrobnosti o svatební hostině, jen proto, že kontrolovala jednu restauraci v okolí jejich bydliště. A můžeme se bavit i o tom, že se ovlivnila nezávislost kontrolorů Finanční správy tím, že byli motivováni finančně ke krácení odpočtu daně na vědu a výzkum.

A já tady připomínám, že s každým návrhem – a já jsem ve Sněmovně první období – s každým daňovým návrhem, který tady projednáváme, přichází nějaké ustanovení v zákoně, které komplikuje a má komplikovat život podnikatelům. I v novém daňovém řádu, který nás čeká k projednávání, je prodloužení vratek odpočtu DPH z 30 na 45 dnů. Co nový zákon tady, to snížení tolerance a zvýšení přísnosti. Je to dlouhodobé a je to plánovité vytváření nepřátelského prostředí pro podnikání. Tato atmosféra ve společnosti a v podnikání skutečně nepřiláká zejména mladé lidi pro podnikání, ba právě naopak. A naše ekonomika do budoucna potřebuje silnou střední třídu. Potřebuje lidi, kteří svými soukromými aktivitami budou přispívat k ekonomické síle naší země, kteří se dokážou postarat o svou rodinu a o sebe. A vy jste, vážená vládo, příspěvek takových lidí v celé ekonomice zredukovali pouze na jejich příspěvek do státní kasy. Aktivní lidi zatěžujete další a další administrativou. Nadměrná byrokracie, regulace a pokuty dusí podnikání a vlastní aktivity lidí. A pokračujete ve svém tlaku na drobné živnostníky. Nyní chcete rozšířením EET a novými náklady zatížit tisíce drobných živnostníků, řemeslníků, kadeřnic, švadlen, lékařů, zahradníků a mnohých dalších a z nich chcete vyždímat každou korunu. Na ty malé jste přísní, ale těm velkým nadbíháte, jak tady správně řekl a upozornil pan senátor.

Důvod, proč tomu tak je, se možná dá najít ve vyjádření premiéra, předsedy hnutí ANO Andreje Babiše v roce 2013, který tehdy prohlásil: Malé a střední podniky, to jsou klišé a kecy. My potřebujeme podporovat velký průmysl, který tu má tradici.

Ne, pane premiére, nepřítomný, my potřebujeme zejména silnou střední třídu, silný střední stav. A tento stav spoluvytvářejí aktivní lidé, kteří se nebojí postarat sami o sebe a své rodiny a vydali se na nelehkou cestu podnikání. Nabízejí svému okolí své služby a přispívají např. i do našeho sociálního systému. Takových lidí by si stát měl vážit, a ne jim házet klacky

pod nohy. Proto vítám a děkuji Senátu za jeho rozhodnutí novelu EET o rozšíření třetí a čtvrté vlny zamítnout.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Ferjenčík. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně hovořila o tom, že z EET se stalo nějaké politikum. Ale ve skutečnosti to tak není. Ten spor je podle mě věcný. Tam jde o to, jestli chceme, nebo nechceme několika stovkám tisíc lidí zasáhnout negativně do života, nebo nechceme. Ale současně se z EET stal určitý symbol. Symbol toho, že stát se soustředí na šikanu těch malých a kašle na úniky těch velkých. Ostatně tahle vláda to přímo symbolizuje i tím, jak sama funguje. Když na Čapím hnízdě se udělá daňový únik za 270 milionů, resp. 270 milionů se tam vypere za reklamu, aby se z toho nemusely platit daně, tak to tady paní ministryně financí zamete pod koberec. (Ministryně financí mimo mikrofon od stolku zpravodajů: Co si to dovolujete?) Ale když hovoříme o tom, jestli má mít každý živnostník i na vedlejšák v celé republice nějaké pokladny, tak to najednou je vláda hrr, aby se na ně došláplo. EET se stalo symbolem této šikany. A současně je to poslední kapka.

Těch problémů je daleko víc. U nás je extrémně obtížné přejít z garážového podniku do plného úvazku. Prostě když člověk začíná třeba na rodičovské dovolené podnikat a třeba pak ta paní se snaží přejít na půlúvazek nebo na plný úvazek, ta byrokratická zátěž je tam obrovská. Ale EET je symbol toho, že politici místo toho, aby tyhle problémy řešili, místo toho navalují další a další povinnosti, často zbytečné. Proč zbytečné? Protože výnosy EET si vláda nepokrytě vymýšlí. To nemá žádnou oporu v datech. Ostatně v oborech bez EET výběr DPH roste rychleji než v oborech s EET. Takže ta čísla, kterými vláda operuje, vůbec nedávají smysl. Prostě si je vymýšlí.

A co se týče té třetí a čtvrté vlny, tak tu ještě není vůbec možné reálně kontrolovat. Prostě to, jestli někdo má, nebo nemá EET pokladnu, a to, jestli vydá, nebo nevydá účtenku, jsou dvě diametrálně odlišné věci. Tenhle základní argument vláda úplně ignoruje. Zatímco v restauraci může sedět kontrolor a dívat se, jestli se to, když někdo u kasy platí, objevilo v tom systému – mimochodem kontroloři dávají pokuty i lidem, kteří to pošlou do toho systému, akorát nevydají účtenku, což je taky úplně na hlavu postavené – tak ten kontrolor v restauraci aspoň může fungovat, zatímco zahradníka, instalatéra, malíře pokojů a spoustu dalších řemeslných profesí a svobodných povolání není možné tímhle způsobem kontrolovat. Proto je úplně nedomyšlené zavádět tu třetí a čtvrtou vlnu.

A když se bavíme o těch grafech podpory atp., tak jeden důležitý graf je taky, jak se propadla podpora živnostníků pro hnutí ANO. To byli lidi, kteří v roce 2013 věřili, že hnutí ANO pro ně přinese spravedlivější stát, kde bude jednodušší podnikat, a místo toho na ně navalili další a další povinnosti, takže ta podpora pro ANO u živnostníků klesla na polovinu. Tak to jsou ty věcné důvody, proč Piráti rozhodně podpoří zamítnutí EET.

Další věci. Papírový režim je naprosto nefunkční. To prostě není systém, který by mohl fungovat. Vy jste to navrhli schválně tak, aby to prakticky nikdo nepoužíval. Je tam úplně nesmyslné opatření, kde musí živnostník každý den vypisovat úhrn tržeb do nějaké tabulky, kterou pak bude jednou za tři měsíce posílat na úřad. Je tam nesmysl, že zakazujete živnostníkům, aby si tiskli účtenky sami. Je to úplně nedodělané, ten off-line režim. Takže opatření, které mělo nějaký potenciál těm nejmenším pomoci, tak proto, že jste se vykašlali na jakoukoli věcnou debatu, a protože jste zamítli všechny pozměňovací návrhy, které jsme

podávali my nebo ODS a další opoziční strany, tak kvůli tomu je ten papírový režim naprosto nepoužitelný.

Další věc. EET nemá žádnou přidanou hodnotu pro své uživatele. Nikdo není motivovaný tím, že by mu EET nějak pomáhalo, že by mu zjednodušilo daně. Že by měl nějakou slevu, že by měl jakoukoli výhodu z toho, že na něj stát uvalil tuhle povinnost. Prostě je to jenom další buzerace navíc, ale nic to těm provozovatelům, těm podnikatelům nepřináší. To je strašná chyba. Místo toho, abyste se soustředili na to, jak dát EET nějakou přidanou hodnotu, aby si aspoň ti uživatelé, co už ho mají, říkali "něco z toho mám, stát mi něco zjednodušil, teď tenhle papír nemusím posílat navíc", tak místo toho akorát rozšiřujete EET na další povolání a i tu paušální daň, kterou my třeba podporujeme, chystáte nesrovnatelně pomaleji než rozšiřování EET. EET je teď před posledním hlasováním, zatímco paušální daň dneska není ještě ani ve Sněmovně, takže já si myslím, že se do konce volebního období ani nestihne při tom, jakým tempem vy na těch návrzích pracujete.

A poslední věc. EET je z hlediska rozpočtu státu a ekonomiky státu naprosto marginální otázka. I kdyby platila ta čísla, která si myslím, že si vymýšlíte, tak jde o jednotky miliard korun. Zvlášť u třetí a čtvrté vlny. Jde o jednotky miliard korun. Zatímco tady máme odliv kapitálu 400 mld. korun ročně, máme tady velké korporace, kde si nejsme schopni došlápnout na transfer pricing. Přímo předseda vlády dělá přes Čapí hnízdo daňové úniky a prostě takováhle je situace. A vy místo toho veškerou svoji politickou energii věnujete na to, abyste na sílu protlačili EET bez jakékoli debaty s opozicí. A to je prostě strašně špatně. Proto Piráti budou hlasovat pro zamítnutí tohoto nedomyšleného zákona.

Děkuji za podporu. (Potlesk poslanců pirátské strany.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Konstatuji, že pan poslanec Luzar bude hlasovat s náhradní kartou číslo 22.

Slovo má další přihlášený do rozpravy, pan poslanec Skopeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za pozornost. Dovolte i mně krátce vystoupit. Slibuji, že nic nebudu uměle natahovat, během těch několika čtení a toho dlouhého legislativního procesu ode mne všechny argumenty zazněly. Přesto pár poznámek a argumentů, proč nebudeme samozřejmě hlasovat pro další vlnu EET.

První argument je, že EET dělá z podnikatelů automaticky podezřelé. Obrací se tu princip, kdy obviněný musí dokazovat třeba policii, že něco udělal špatně. Tady to úplně otáčíme a podnikatel musí dokazovat paní ministryni, resp. Finanční správě, že jedná v souladu se zákony. To je pro mě princip, který podle mne do demokratické a svobodné země nepatří. Stát má dostatečné represivní nástroje, koneckonců i Finanční správu na to, aby případné hříšníky, kterých je podle mého názoru mezi našimi podnikateli minimum, malé procento, aby ty nepoctivé našla, aby je potrestala, a bránila tak férovou soutěž pro většinu podnikatelů, kteří podnikají čestně a v souladu se zákony. Čili první argument je, že se snažíme dělat z podnikatelů, kteří tento stát živí a bez kterých bychom tu ani my neseděli, protože za jejich daně se tady topí, svítí a my tady můžeme být, tak bez nich bychom nebyli. Oni jsou tou produktivní částí ekonomiky a my tu pouze umíme přerozdělovat plody jejich práce. A přesto z těchto lidí, kterých bychom si měli vážit na prvním místě, děláme automaticky podezřelé.

Druhý argument, který proti EET silně zaznívá a je platný, je, že samozřejmě jde o velkou administrativní a byrokratickou zátěž. A neplatí ta věc, ta administrativní byrokratická zátěž jenom na straně podnikatelů, kteří si musejí nově pořídit pokladnu, kteří

musí platit každý měsíc nějaký paušál, připojení na internet, papíry na tištění účtenek. Ta administrativní zátěž samozřejmě dopadá i na stát. Koneckonců když jsme viděli, kolik Ministerstvo financí muselo přijmout úředníků navíc proto, aby kontrolovali fungování EET – a já mám jeden osobní zážitek z hospody ve středních Čechách, kde jsem viděl dvě dámy, jakým způsobem se chovaly k podnikatelce a k hostinské, která tam fungovala; takovou aroganci státu jsem ještě neviděl, jako jsem viděl u pracovníků Finanční správy, kteří se, a velmi pozorně jsem to pozoroval, kteří se bavili s podnikatelem. Čili ta byrokratická zátěž je samozřejmě i na straně státu. I ten stát musí vydat více peněz na nové úředníky, které musí kvůli EET zaměstnat.

Třetí argument, proč nechceme EET, je ten, že neplatí argument, že by to vedlo k nějakému vysokému výběru daní navíc, že by to vedlo k odstraňování daňových nedoplatků. Tento argument je lichý zvlášť v České republice, která má jeden z nejsložitějších daňových systémů na světě, jak konstatuje řada mezinárodních institucí. A cesta k tomu, aby daňových úniků bylo méně, není určitě cestou tou, že budeme dál daňový systém a daňovou správu zesložiťovat, ale naopak ta cesta by měla jít opačným směrem. To znamená, že náš daňový systém se stane jednodušším, snížíme daně a podnikatelé budou mít méně příležitostí a méně motivace tyto složité daně a vysoké daně obcházet.

Paní ministryně ráda cituje ekonomy. Najdete spoustu citátů ekonomů, kteří jasně dokazují, že čím jednodušší daňový systém v dané zemi je, čím méně výjimek ten daňový systém obsahuje a čím nižší jsou daně, tím menší je tam riziko daňových nedoplatků, daňové optimalizace. A naopak i s takto nižšími daněmi často ty státy vybírají více daňových příjmů než státy, které mají daňový systém plný výjimek a které mají daňový systém vysoký.

Další věc, která je velmi vážná, je ta, že řada studií také ukazuje, že daňové úniky se dějí nejčastěji ve velkých mezinárodních, nadnárodních korporacích, kde poměrně sofistikovanou činností lze daňově optimalizovat. Tyto velké korporace právě využívají zákoutí složitého daňového systému, využívají velmi specializovaných daňových právníků k tomu, aby i tuto mezinárodní daňovou optimalizaci mohli realizovat. Tam utíká bezesporu nespočetně více peněz, než utíká z toho, že by malý živnostník zatajil nějakou drobnou platbu. Čili daňové úniky nejsou dominantně na straně živnostníků. Daňová optimalizace, což je legální cesta, jak si snížit daně, ale i daňové úniky, a jsem o tom přesvědčen, se dějí zejména na straně velkých korporací.

Zaznívá velmi často, že EET má narovnat podnikatelské prostředí. Je velmi úsměvné chtít narovnávat podnikatelské prostředí další regulací. Jestli je podnikatelské prostředí něčím pokřivené, tak je pokřivené velkou ingerencí státu do podnikání, velkou mocí státu, obrovským množstvím byrokracie a obrovským množstvím regulace, kterým jsme po liberalizačních 90. letech začali v novém tisíciletí naše podnikatele a naše podnikatelské prostředí zatěžovat, ať už ze strany nějaké socialistické představy, že více regulací přináší dobro, nebo i tím, že si nějaká lobbistická skupina, silná zájmová skupina na politicích vylobbovala nějakou výjimku, která šla pozitivně v rámci jejich zájmu, a naopak poškodila zbytek podnikatelského prostředí. Takže regulací se opravdu podnikatelské prostředí nenarovnává, regulací se podnikatelské prostředí komplikuje a vybízí k další snaze podnikatelů se té regulaci vyhnout. Motivuje k dalšímu nečestnému chování podnikatelů.

Chceme-li podnikatelské prostředí narovnat, snižme a zjednodušme daně a odstraňme celou řadu byrokracií, dotací a podobných věcí, které naše podnikatelské prostředí ničí.

Dopad EET je samozřejmě na všechny podnikatele. Paní ministryně často opakuje, že se to netýká jen živnostníků, ale že se to týká i velkých korporací. To je dozajista pravda, ale asi si všichni můžeme spočítat, jaký náklad relativně znamená elektronická evidence tržeb pro malého podnikatele na vesnici a jaký náklad to znamená pro velký prodejní řetězec, který už

dneska, nebo před zavedením EET měl vybudovanou softwarovou síť a v těch pokladnách jenom aktualizuje software, donahraje tam další aplikaci a může elektronickou evidenci tržeb spustit, na rozdíl od nějakého malého konzumu ve vesničce, kde si paní, která to dělá už desítky let, musí na stará kolena pořizovat počítač, pokladničku, zavádět do toho obchodu pokladnu. Je přece zřejmé, že tato regulace dopadne především na ty menší.

Je úsměvné a myslím si, že to vypovídá o fungování hnutí ANO velmi, poměrně před pár dny jsme měli tiskovou konferenci, kde paní ministryně financí s panem ministrem průmyslu představovali balíček pro podnikatele, kterým chtěli podnikatelům usnadnit život, a říkali věty, jako že podnikatel se znovu dostává do popředí zájmu hnutí ANO a že hnutí ANO přichází s celou řadou nápadů, jak podnikateli ulevit. To byla tisková konference, tam se to řeklo, do novin se to napsalo, ale přicházíme první den po prázdninách na jednání Poslanecké sněmovny a jeden z prvních zákonů, který projednáváme, nejde ve směru toho, že bychom chtěli podnikatelům pomoci, že bychom jim chtěli ulehčit, ale jde o návrh zákona, který podnikatelům ztíží. Čili na tiskových konferencích, před kamerami, to se to o pomoci podnikání, to se to o ulehčení podnikatelskému sektoru mluví velmi, z toho jsou hezké fotky, z toho jsou hezké nadpisy, ale když se začne pracovat, když se začínají projednávat konkrétní návrhy zákonů, tak jeden z prvních zákonů je zákon, který podnikatelské prostředí bude dál zatěžovat.

Ale já si myslím, že ten ideový základ paní ministryně pojmenovala poměrně přesně v tom svém úvodním vystoupení. Víte, vždycky když se někdo bojí říct něco na plná ústa, přestože si to myslí, tak si vypůjčí citaci někoho, kdo to v uvozovkách jakoby řekl za něj, tu odcituje a pak pokračuje ve své argumentaci. My isme tady slyšeli citaci paní ministryně jednoho nositele Nobelovy ceny ve smyslu toho, že kapitalismus vede k podvádění. Já bych se velmi kapitalismu chtěl zastat. Já vím, že to v této Sněmovně při tomto rozložení politických sil není módní, ale zanedlouho budeme slavit třicet let od roku 1989, od začátku budování tržní ekonomiky a kapitalismu v Čechách, a já myslím, že nejenom teorie ukázala, ale především realita po roce 1989, že kapitalismus, tržní ekonomika tuto zemi posunuly k bohatství, k úspěchu, k životní úrovni tak daleko, jako se to nikdy v historii České republiky, respektive Československa, nestalo. Zatímco během centrální ekonomiky se rozkrádalo státní vlastnictví, protože, jak se říkalo, kdo neokrádal rodinu, okrádá sám sebe, tak po roce 1989 spolu se začátkem tržní ekonomiky zažila Česká republika velmi vysoký ekonomický růst, obrovské zlepšování životní úrovně. A já si vážím všech podnikatelů, kteří po těch desítkách let komunismu, ač neměli tu zkušenost, ač neměli znalosti toho, jak se podniká, tak je obdivují a děkují jim, že po roce 1989 se rozhodli stát kapitalisty, rozhodli se stát podnikateli a posunovali tuto zemi dopředu naprosto neuvěřitelným tempem, které nemělo v historii naší země obdobu. (V sále je hlučno.)

Paní ministryně, já bych mohl citovat celou řadu nositelů Nobelových cen, kteří naopak tržní ekonomiku a kapitalismus hájí jako jediný systém, který vede k růstu bohatství. Kapitalismus nejenže pomohl České republice v tom, že se z ní stala opět vyspělá a bohatá země, ale když se podíváme i na země po celém světě, tak to byl právě kapitalismus a tržní ekonomika, která dostala z chudoby v posledních letech obrovské množství lidí.

Jestli můžu poprosit o pozornost...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych poprosil o klid Poslaneckou sněmovnu. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Protože je to právě kapitalismus a tržní ekonomika, která vede k dobrovolné směně vlastnických práv, jde o z principu svobodnou

volbu, tudíž musí být pro obě strany, které do ní vstupují, výhodná. A je to právě stát, který svými regulacemi, vysokými daněmi a razítky nutí nejenom podnikatele, ale i občany, aby tuto byrokratickou zátěž, vysoké daně a administrativní nároky obcházeli a občas u toho i podváděli.

Takže je to úplně naopak, paní ministryně. Pokud chcete, aby se v této zemi nepodvádělo, ale aby tato země bohatla, tak podporujte tržní ekonomiku, podporujte kapitalismus, rušte regulace a snižujte daně – v čemž jste, v jejich vytváření a v jejich navyšování, experti – podpořte kapitalismus, podpořte tržní ekonomiku, protože centrální řízení ekonomiky jsme tu měli – a to se teprve rozkrádalo, to se teprve podvádělo. Ale možná to je podle toho přísloví "podle sebe soudím tebe", ale všichni podnikatelé, paní ministryně, podvodníci nejsou. Drtivá většina z nich je slušná a drtivá většina EET nepotřebuje. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Teď tady mám jednu faktickou poznámku, ale mám tady předtím tedy žádost od předsedy poslaneckého klubu ANO – až před hlasováním, dobře – o kraťoulinkou přestávku. Pan poslanec Martinů, prosím. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký pěkný podvečer, vážení a milí kolegové. Já bych velice rád upozornil na studii Světové banky, která upozorňuje, že 92 procent všech daňových úniků nepochází od malých podnikatelů, ale z velkých korporací. A my tady kvůli osmi procentům vedeme takovouto ohromnou bitvu proti malým podnikatelům. Já myslím, že to je úplně ostudné. Dávám za pravdu panu senátorovi a ptám se paní ministryně, co udělá s těmi 92 procenty. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Rozhlédnu se po sále, jestli mám nějakou další přihlášku do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Vidím, ano, pan poslanec Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je hrozná škoda, že to nejznámější z digitalizace a z elektronizace státu se bohužel odehrává právě pod hlavičkou elektronická evidence tržeb. Myslím, že všichni se snažíme prosazovat to, aby se stát rozumně elektronizoval, a tím myslíme, že budou elektronické nástroje sloužit k tomu, aby lidé měli jednodušší život, aby se jim žilo snáz. Ale EET přece míří přesně opačným směrem. Míří k tomu, aby šmírovalo, aby se dívalo pod prsty úplně všem a aby zaměstnalo i pracovníky finančního ředitelství sledováním toho, jestli náhodou někde nechyběla účtenka na dva koláče, místo aby se zaměřili na daleko vážnější problémy, zejména u velkých holdingů. Takže pak třeba může podivná daňová optimalizace nejmenovanému rekreačnímu zařízení nedaleko Olbramovic projít a neřeší se, zatímco účtenky na tic-tac se stávají jedním z významných veřejných témat.

Praví se, že podle ovoce poznáte je. Tak přece každý normální zdravý stát na prvním místě svým občanům a lidem důvěřuje a zaměřuje se na to, aby trestal, aby se díval pod prsty těm, kteří jsou nepoctiví a kteří stát podvádějí. Tady ale elektronický nástroj funguje přesně obráceně – jako nástroj pro posilování nedůvěry ve společnosti, na to, že na prvním místě jsou všichni tak trochu podezřelí, všichni možná podvádějí, a tak je potřeba nasadit silné nástroje na to, abychom si na ně posvítili.

Jak jsem zmínil, podle ovoce poznáte je. Přece o tom, jak funkční je to nástroj a jak efektivní je ve skutečnosti, vypovídají důležité parametry, důležité hodnoty jeho vlastní. Nejvyšší kontrolní úřad v souvislosti s EET konstatoval: 428 milionů korun, to je celková

hodnota nehospodárně realizovaných veřejných zakázek v souvislosti s elektronickou evidencí tržeb – 428 milionů korun podezřelých veřejných zakázek u informačního systému, který má mířit k tomu, aby se v České republice nepodvádělo v oblasti daní. 70 milionů korun – další zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu – je hodnota neúčelně pořízených IT technologií souvisejících s EET.

A tady máme tedy podpořit nástroj, který vykazuje tyto vážné problémy, má mířit na to, aby se v České republice nepodvádělo, aby všechno bylo transparentní, a sám je zatížen těmito závažnými chybami podle konstatování Nejvyššího kontrolního úřadu. Podle mě by i tohle stačilo na to, aby takový zákon nikdy přijat nebyl a aby se takový informační systém zrušil, protože se zpronevěřuje základní intenci, základnímu smyslu dobré digitalizace, totiž že lidem prospívá, usnadňuje jim život a přispívá k transparentnosti místo toho, aby jim život komplikovala, tak jak to dělá EET.

Tak prosím zkuste i tato fakta zvážit, až budete zanedlouho o dalším rozšíření EET uvažovat a hlasovat. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy rozhlédnu po sále, zdali je ještě nějaká další přihláška do obecné rozpravy. Žádnou nevidím, takže pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova. Pan senátor? Paní ministryně? Nemáte zájem.

A nyní tady máme před hlasováním žádost poslaneckého klubu hnutí ANO, pan předseda Faltýnek – pět minut pauza na poradu poslaneckého klubu. Vyhlašuji pauzu pět minut na poradu poslaneckého klubu. Sejdeme se v 18.45 hodin.

(Jednání přerušeno od 18.40 do 18.45 hodin.)

Pauza tedy skončila. Budeme pokračovat. Předseda poslaneckého klubu ČSSD pan poslanec Chvojka a předseda klubu poslaneckého klubu TOP 09 poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, kolegyně, kolegové. Já bych si jménem poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické chtěl vzít pauzu na jednání klubu do 19 hodin. Děkuji. (Obrovský smích a potlesk z pravé části sálu, výkřiky od poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přerušuji do 19 hodin, nicméně dáme prostor ještě panu poslanci Kalouskovi.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. (V sále je obrovský hluk a velmi špatná slyšitelnost.)

Nebudu mluvit dlouze. Jenom, dámy a pánové, zejména z vládní koalice. Byl jsem tázán dnes na tiskové konferenci zástupci médií, zda se chystáme k nějakým obstrukcím. Já jsem řekl, že naše stanovisko k elektronické evidenci tržeb zůstává neměnné, dále bude neměnné, ale že už neuděláme vůbec nic, co by se dalo vykládat jako obstrukce. Domníval jsem se, že je zapotřebí dnes to nedůstojné divadlo ukončit. Nemohl jsem tušit ani vteřinu, a nikdo z mých kolegů z opozičních lavic nemohl tušit, že ten, kdo přistoupí ke zcela zásadní obstrukci, budou zástupci vládní koalice. Měli jsme ještě patnáct minut na to, kdy jsme mohli odhlasovat stanovisko Poslanecké sněmovny k vetu Senátu. Vy nechcete pracovat, vy děláte obstrukce, a pak nám vyčítáte, že se k něčemu takovému uchylujeme my! Měli byste se stydět! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy přerušuji schůzi do 19 hodin, tím pádem končí dnešní program schůze Poslanecké sněmovny. Mám tady ještě na faktickou přihlášeného pana poslance Bartoše. Přihlásil jste se před 30 sekundami, ale už také ne. Takže přeji hezký večer a sejdeme se zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 18.47 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 11. září 2019 Přítomno: 186 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 34. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, právě jsem vás odhlásil, poprosím vás, abyste se přihlásili, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. V tuto chvíli mám nahlášeno, že paní poslankyně Šafránková hlasuje s náhradní kartou číslo 10, paní poslankyně Richterová s náhradní kartou číslo 12.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Martin Baxa od 14.30 – pracovní důvody, Petr Beitl – zdravotní důvody, Pavel Bělobrádek – osobní důvody, Jiří Bláha – rodinné důvody, Marian Bojko – zdravotní důvody, Jaroslav Foldyna – pracovní důvody, Stanislav Grospič – zahraniční cesta, Tereza Hyťhová do 10 hodin – zdravotní důvody, Stanislav Juránek – zdravotní důvody, Václav Klaus od 9.00 do 12.00 – pracovní důvody a poté od 15 hodin, taktéž pracovní důvody, Jana Levová – rodinné důvody, Jan Lipavský od 14.30 do 16 hodin – pracovní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková od 15 hodin – pracovní důvody, Miloslava Rutová – zdravotní důvody, Zbyněk Stanjura – osobní důvody, Kateřina Valachová – pracovní důvody, Petr Venhoda – zahraniční cesta, Jan Volný – zdravotní důvody, Ivo Vondrák od 19. hodiny – pracovní důvody, Radek Zlesák – rodinné důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jan Hamáček – zahraniční cesta, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Vladimír Kremlík – zahraniční cesta, Lubomír Metnar – zahraniční cesta, Tomáš Petříček od 12 do 13 hodin – pracovní důvody, dále od 14.30 taktéž pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody.

S náhradní kartou číslo 18 hlasuje pan poslanec Bartoš.

A podzim byl zřejmě plodný, neboť dnes, 11. září, slaví narozeniny náš pan kolega František Vácha. Takže všechno nejlepší k narozeninám, pane kolego. (Potlesk.)

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním bodů z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 215, 217 a 218, sněmovní tisky 408, 191 a 321. Poté bychom pokračovali projednáváním bodů z bloku zákony druhé čtení. Připomínám, že ve 14.30 máme pevně zařazený bod 146, sněmovní tisk 463 – poslanecký návrh o zaměstnanosti, prvé čtení.

Já vás poprosím všechny o klid v sále.

Teď jsem si vzpomněl, že jsme nepřivítali nového ministra kultury včera. Takže pane ministře, ještě v nové funkci, hodně zdaru. (Potlesk.)

Tak. Poprosím poslankyně a poslance, kteří mají zájem o vystoupení k pořadu schůze... v tuto chvíli jako první s přednostním právem je přihlášen pan předseda Kováčik, poté pan předseda Chvojka. Prosím, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážená vládo, paní a pánové, dovolte, abych vás požádal jako zpravodaj veterinárního zákona o pevné zařazení tohoto bodu, a to je bod č. 26 – Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, veterinární zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chviličku přeruším. Opravdu žádám o klid v sále, abychom slyšeli jednotlivé návrhy. Děkuji.

Poslanec Pavel Kováčik: Já můžu kdyžtak zesílit, ale nerad. Děkuji.

Druhé čtení, sněmovní tisk 435 jako druhý bod odpoledního jednání dnes, ve středu 11. září 2019, a bodu č. 29 – Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, druhé čtení, sněmovní tisk 454, jako třetí bod odpoledního jednání ve středu 11. září.

Předkladatel, pan ministr zemědělství, bude současně předkládat, nebo v pořadí tedy, ale předkládat i některé jiné návrhy zákonů za jiné ministry a rád bych jako zpravodaj i jako aby ministr to měli všechno pohromadě. Je to v rámci druhých čtení. Je to zařazeno na schůzi. Je to jenom drobné předřazení. Prosím o podporu tohoto návrhu. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další s přednostním právem pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké poledne, respektive dopoledne, pardon. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl pevně navrhnout dnes po třetích čteních tu senátní vratku zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Tudíž prosím o zařazení dnes po třetích čteních jako bod číslo jedna. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále je zde s přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Pěkné dopoledne, dámy a pánové. Já bych chtěl na program schůze zařadit nový bod a ten se jmenuje Stanovisko Poslanecké sněmovny k rostoucímu antisemitismu projevujícímu se také aktivitami spojenými s hnutím BDS, což je Boycott, Divestment and Sanctions. A chtěl bych v případě, že Poslanecká sněmovna tento bod zařadí na svůj program, jej dát jako první bod dnešního jednání pevně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem v tuto chvíli nikdo. Mám zde písemnou přihlášku, pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Dobrý den, kolegyně, kolegové. Já bych vás chtěl požádat o pevné zařazení bodu 179, sněmovní tisk č. 550. Je to novela zákona o obecní policii. Je to materiál, který vznikl na podvýboru pro Policii České republiky, obecní policie a soukromé bezpečnostní služby.

Prošel v podstatě jednáním tohoto podvýboru. Když se podíváte na ten materiál, sněmovní tisk 550, tak pod návrhem jsou podepsáni kolegové z podvýboru, popř. výboru pro bezpečnost napříč politickým spektrem, takže existuje určitá shoda. Takže nepředpokládám nějaké delší projednávání. Vláda dala souhlasné stanovisko s tímto materiálem. Máte to jako sněmovní tisk 550/1. A Parlamentní institut vydal stanovisko, že tento návrh není v rozporu s legislativou EU.

Takže v podstatě my vás jenom žádáme, abychom na této schůzi tento materiál projednali, posunuli ho do výboru pro bezpečnost, kde my se jím pak budeme zabývat. A slibuji, že do konce roku určitě s ním nepřijdeme, protože bychom i požádali o prodloužení lhůty a zabývali bychom se tím potom na jaře příštího roku.

Takže jenom vás žádám o pevné zařazení tohoto bodu, a to na dnešek ve 12.30. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jenom jsem byl upozorněn, že jsme něco vyřazovali včera, takže je to aktuálně 178, tisk 550.

Pan poslanec Ondřej Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já také žádám o zařazení, nebo předřazení bodu, původně to byl bod 40, teď nevím, jestli to číslo tak přesně má. Je to sněmovní tisk 278, o provozu vozidel na pozemních komunikacích. Je to zvýšení rychlosti invalidních vozíčků. První čtení už jsme měli, v hospodářském výboru to prošlo. Do druhého čtení je jenom jeden pozměňovací návrh, a to můj, kterým vyhovuji požadavku, nebo návrhu Ministerstva dopravy. Věřím, že je to naprosto nekonfliktní zákon, zabere nám čtvrt hodinky. Podle mě je to druhé čtení, takže to bude velmi rychlé, nezdrží to pořad schůze.

A pokud jde o zařazení, tak jsem ho chtěl původně zařadit za bod 146, který je zařazen dnes pevně na 14.30, nicméně teď vystoupil kolega Kováčik, který tam zařazuje další dva body jako druhý a třetí. Takže za tyto body. Pokud by body kolegy Kováčika neprošly, tak jako druhý bod prosím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, takže by to měl být bod 39, sněmovní tisk 578? (Poslanec Veselý: 278.) 278, o provozu na pozemních komunikacích jako čtvrtý bod odpoledního jednání, v případě, že projdou návrhy pana předsedy Kováčika. Jinak druhý bod? (Poslanec Veselý: Přesně tak, děkuji.) Ano.

Ptám se, zde chce ještě někdo vystoupit k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, tak bychom hlasovali o jednotlivých návrzích tak, jak zazněly. Nejprve bychom tedy hlasovali asi jednotlivě. Nebo jedním hlasováním o návrzích pana předsedy Kováčika? Asi jednotlivě, vidím, že je tady vůle hlasovat takto. Takže je zopakuji.

Je zde návrh zařadit bod 26, sněmovní tisk 435, druhé čtení novely veterinárního zákona, dnes jako druhý bod odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 35, přihlášeno v tuto chvíli je 177 poslanců, pro 116, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

S náhradní kartou číslo 16 hlasuje pane poslanec Birke.

Dále budeme hlasovat o zařazení bodu 29, novela zákona o rostlinolékařské péči, sněmovní tisk 454, druhé čtení, jako třetí bod odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 36, přihlášeno je 177 poslanců, pro 115, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Chvojky, abychom Senátem vrácený zákon, v tuto chvíli bod číslo 1, důchodové připojištění – říkám to správně? (Se sálu zní, že se jedná o bod číslo 6.) Bod 6 je to – ale aby byl jako první po třetích čteních dnes zařazen.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 37, přihlášeno je 178 poslanců, pro 176, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Bartoška, abychom zařadili na pořad této schůze nový bod, který nazval, zdali jsem si to dobře poznačil, Stanovisko vlády k sílícímu extremismu... Stanovisko Poslanecké sněmovny k sílícímu extremismu a antisemitismu. Opakuji, že hlasujeme o zařazení bodu v tuto chvíli.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 38, přihlášeno je 179 poslanců, pro 166, proti 1. Tento návrh byl přijat, bod jsme zařadili.

A pan předseda navrhuje tento bod zařadit dnes jako úplně první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 39, přihlášeno je 180 poslanců, pro 157, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Ondráčka, abychom bod 178, sněmovní tisk 550, novela zákona o obecní policii, zařadili pevně dnes ve 12.30.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 40, přihlášeno je 180 poslanců, pro 154, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Úspěšnost návrhů je dnes velmi vysoká.

A jako poslední budeme hlasovat o návrhu pana poslance Veselého, který chce bod 39, sněmovní tisk 278, novela zákona o provozu na pozemních komunikacích, zařadit jako čtvrtý bod odpoledního jednání za body, které již byly schváleny, které navrhoval pan předseda Kováčik.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 41, přihlášeno je 180 poslanců, pro 80, proti 15. Návrh přijat nebyl. Zakřikl jsem to panu kolegovi.

Dovolte mi přečíst ještě několik dodatečných omluv. Omlouvá se pan místopředseda Tomio Okamura z dnešního jednání od 9.00 do 9.30 – a už je zde, takže zároveň ruší svoji omluvu. Paní poslankyně Zuzana Majerová se omlouvá do 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Kobza se omlouvá z důvodu pracovního jednání od 11 do 12 hodin a poté od 14.30 do 16 hodin. Pan poslanec Pavel Bělobrádek dnes upřesňuje svoji omluvu, že bude chtít omluvit až od 11.30.

S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, včera při zahájení schůze došlo k situaci, kterou poslanecký klub KSČM nemůže nechat ležet jen tak volně a bez povšimnutí. Od pana kolegy Dolínka zde došlo k útoku na svobodu slova pana místopředsedy Filipa, předsedy Ústředního výboru KSČM, a poslanecký klub se musí k tomuto problému nějakým způsobem postavit. Proto vás nyní žádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání půl hodiny. Pokud tato přestávka bude udělena, prosím klub KSČM, aby se co nejrychleji přesunul do prostor klubu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vyhovím návrhu. V tuto chvíli je 9.18. Přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny do 10.18. (Námitky ze sálu o délce trvání přestávky.) Já jsem slyšel v délce trvání jedné hodiny. Půl? Vidíte, vidíte, není tu slyšet. Tak v 9.49, přerušuji.

(Jednání přerušeno v 9.18 hodin.) (Jednání pokračovalo v 9.51 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušeném jednání a budeme pokračovat dle schváleného pořadu schůze. S přednostním právem paní místopředsedkyně Černochová. A poprosím o klid v sále! Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěla poprosit o revokaci dnešního programu, protože teď jsem mluvila s předsedou senátního klubu panem Milošem Vystrčilem, který byl velmi rozezlen na to, že byla jasná dohoda s organizačním výborem, nebo že mu volali lidé z organizačního, i s paní ministryní Maláčovou, která mu ale teď nebere telefony, na tom, že ten senátní bod, ta senátní vratka, která se týká toho bodu 6, důchodové pojištění, se bude projednávat ve 14.30. Pan Miloš Vystrčil není v Praze, jede sem, jede do Prahy z nějaké dálavy a tahle dohoda tady byla. On odsouhlasil 14.30. Nelze v 8 hodin ráno změnit ten program tak, že ten bod zařadíme po třetích čteních, aniž by to odsouhlasil ten, kdo to sem má přijít obhajovat. A skutečně ve chvíli, kdy se to pan Vystrčil od nás dozvěděl, tak od té chvíle se usilovně snaží spojit s paní ministryní Maláčovou, která mu ale nebere telefon.

Takže já navrhuji, aby se revokoval program dnešního jednání a ten bod se zařadil skutečně na odpoledne, tak jak to bylo dohodnuto. Ten návrh předkládal předseda poslaneckého klubu ČSSD pan poslanec Chvojka. Tak buďto si sežeňte nového senátora, který to sem přijde obhajovat, protože skutečně pan Vystrčil odsouhlasil čas 14.30. A není z Prahy, aby sem přijel z Kobylis.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím o klid. Já jsem krátce hovořil s předsedou Senátu panem Kuberou, který říkal, že by snad pan Vystrčil byl schopen tady být na oběd. Teď jsem mluvil s panem předsedou Kuberou, proto jsem se zdržel. My zde máme ještě několik bodů. Je možné, že diskuse o lesním zákonu, aspoň podle obsahu mailu, bude delší, a možná je ta diskuse zbytečná. Takže zvažme, jaké návrhy podáváme. Jinak z procesního hlediska já samozřejmě vnímám procesní návrh na revokaci hlasování o pevném zařazení bodu, tak jak ho navrhoval pan předseda Chvojka. Myslím si, že to není v rozporu s jednacím řádem, není to nový návrh, který bychom ještě teď dodatečně projednávali. Neotevřel jsem další bod.

S přednostním právem pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl jenom vyjádřit prostřednictvím pana předsedajícího k paní poslankyni. Já o žádné dohodě nevím, omlouvám se. Jestli někdo tu dohodu udělal s paní ministryní, tak já o tom nevím, ani můj poslanecký klub, ani koaliční poslanecký klub. My jsme se snažili tento bod zařadit tak, aby byl projednán tento týden. Jak jistě víte, kdyby se neprojednal tento týden a do konce září to nepodepsal prezident, tak by byl velký problém. Já bych to zatím, prosím, paní kolegyně, nechal, jak to je. Když se ten bod otevře, může se přerušit a můžeme potom pokračovat například ve 13.30. Já si myslím, že ta revokace je zbytečná.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, přece jenom jsem asi staromilec, ale pan předseda Chvojka řekl: když se ten bod otevře. Ale kdo ho otevře? Ten otevírá přece ten senátor. Já myslím, kolegové z vládní koalice, že opravdu tady děláte – za včerejšek i za dnešek těch zmatků, které tady děláte, je víc než dost. Pojďme tedy, jestli tady platila dohoda s panem senátorem, tak prosím, abychom hlasovali o procesním návrhu paní kolegyně Černochové. A je to prostě proto, že vy neumíte organizovat svoji práci a že tady děláte zmatky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní místopředsedkyně Černochová, potom pan předseda Chvojka s přednostními právy.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pan předseda Kalousek řekl to, co jsem chtěla říct já, ale já bych ještě doplnila. Pokud ten bod byl zařazen jako první po třetích čteních, tak není zařazený na odpoledne, podle té původní dohody. Takže revokace je nutná. V 8 hodin ráno volali panu Vystrčilovi z organizačního, že tady má být ve 14.30. Vy jste to načetl, pane kolego Chvojko prostřednictvím pana předsedy, bohužel špatně. Takže pojďme to změnit, ať se tady nezdržujeme. Opravdu to není žádná hra nikoho, ani taktika zdržování. Ten bod chceme projednat. Paní ministryně Maláčová chodila za senátory celé léto, žádala je, ať se to projedná co nejdřív. Senátoři jí chtěli vyhovět, my jí chceme vyhovět. My jsme ten bod podpořili, jenom prosím, všichni respektujme dohody, které děláme s kolegy, kteří jsou z jiné komory než my.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Na pana předsedu Kalouska a na paní kolegyni Černochovou prostřednictvím vás, pane předsedo. Tak za prvé, já jsem žádnou dohodu neudělal. Prosím, nepeskujte mě za něco, o čem nevím. To je, jako kdyby Pepa udělal dohodu s Frantou a pak byste se obraceli na mě. Já jsem u té dohody nebyl, nikdo za mnou nebyl. Omlouvám se, nevěděl jsem o tom.

Za druhé, pane předsedo Kalousku, nevím, jaké zmatky. Prostě se snažíme, aby se projednal zákon, protože když se neprojedná tento týden, tak bude velký problém. Snažil jsem se proto tedy ho zařadit na dnešní dopolední program. A není pravda to, co říká pan předseda Kalousek, že otevírá bod předkladatel. Bod otevírá ten, kdo předsedá konkrétní schůzi ten daný den.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, že jsem dával slovo panu Kalouskovi pouze pokynem ruky, protože jsem telefonoval právě s panem Vystrčilem v tu chvilku. On mi skutečně potvrdil, že by mohl tak v těch 14.30. A jenom abych trochu uklidnil ty zmatky, mluvil jsem i s příslušnými pracovníky. S panem Vystrčilem se mluvilo o pevném

zařazení na dnešní den po třetích čteních a těch 14.30 si pan senátor vydedukoval sám, nikoli že by se mu to takhle řeklo. Takže jsou tady možná trošku komunikační šumy.

Já bych zklidnil tu atmosféru, zkusme najít řešení. Já nechám hlasovat o revokaci pouze toho hlasování o bodu, o zařazení senátní vratky. Ostatní hlasování o programu považuji za řádně odsouhlasené. Přivolám kolegy z předsálí. Předpokládám, že paní kolegyně hlasovala pro, takže může navrhnout revokaci. (K poslankyni Černochové.) Hlasovala jste pro při schvalování toho bodu, takže můžete navrhovat revokaci a my bychom se s tím vypořádali hlasováním.

S přednostním právem ještě před hlasováním? Takže je navržena... S přednostním právem pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Jenom krátká reakce. Já jsem to ještě zkonzultoval s koaliční stranou, s koaličním partnerem. My opravdu nemáme problém s tím, aby to bylo o půl třetí. Jenom nás mrzí to, že nás tady dehonestujete, že byla nějaká dohoda. Žádná nebyla, to potvrdil i pan předseda Sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: (K paní poslankyni Černochové:) Můžete, je to sice nestandardní, ale pojďme si to vyříkat.

Poslankyně Jana Černochová: Nikoho nedehonestujeme, pane poslanče Chvojko prostřednictvím pana předsedy. My jsme dokonce pro ten váš návrh hlasovali, protože to cítíme stejně jako vy, jenom se mě dovolal kolega Vystrčil, možná ten šum mezi organizačním a panem Vystrčilem. Každopádně vy jste navrhoval zařazení toho bodu a já bych tedy považovala vždycky za logické, když budu navrhovat zařazení nějakého bodu, že to budu mít domluvené s tím, kdo ten bod bude předkládat. Prostě asi v tomto postupuju jinak než vy. Nebylo to tak, že bychom chtěli napadat vás. Jenom jsem tady oznámila to, že ten problém tady je a že není možné chtít po panu Vystrčilovi, aby prostě teď, v tuto chvíli, všeho nechal, veškerého programu, který má, a přijel do Prahy. A on se to snažil řešit s tím nejpovolanějším, protože ta dohoda byla s paní ministryní Maláčovou. Takže se snažil dovolat marně paní ministryni. Kdyby se jí dovolal, vůbec to tady neřešíme. A to, co tady říkám já, by tady možná říkala paní ministryně a žádala by o totéž. To je celé.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já opravdu poprosím o klid v sále, abychom se nemuseli překřikovat. Pan místopředseda Pikal s přednostním právem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já se omlouvám. Doufám, že tu diskuzi ještě více nerozjitřím. Nicméně způsob navržení toho postupu, jak se dobereme k cíli, se mi zdá nevhodný a do budoucna nebezpečný. A spíše než institut revokace při hlasování o pořadu bych doporučil, abychom se shodli, že to je mimořádná situace a navrhujeme změnu pořadu mimořádně až vlastně po těch prvních 30 minutách schůze, kdy je běžně povoleno navrhovat změny pořadu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Necítíme to asi stejně, pane kolego. Já si myslím, že vy chcete zatloukat hřebík parním válcem. Že jednodušší je řešení, které navrhuje paní místopředsedkyně Černochová. Revokace možná je, ale pak zbývá to B, to bychom ten bod neměli zařazený vůbec. A už máme čas, kdyby neměla být navrhována změna pořadu schůze, nicméně vzhledem k tomu, že byla půlhodinová přestávka, my bychom se jinak vešli do času,

kdy se může projednávat program, tak jestliže nikdo nevznese námitku proti takovému vedení schůze, tak bych umožnil panu Chvojkovi, případně někomu jinému, asi panu předsedovi Chvojkovi, po dohodě, aby navrhl nějaký upřesněný termín, v případě, že bude revokováno. (Poznámky z pléna.) Jsme schopni hlasovat, nebo chcete přestávku na domluvu? (Hlasy: Ne.)

Prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Jana Černochová: S panem předsedou Chvojkou jsme se dohodli, že by tento bod byl navržen po té revokaci jako první bod ve 14.30 hodin.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobře. Tam máme pevně zařazený, v tuto chvíli, bod. Ale když dáme pevně ve 14.30 hodin, tak si myslím, že to hlasovatelné je, že tamten je zařazen jako první, jestli se nepletu. (Nejsou námitky.)

Takž nejprve revokace. Všichni víme, o čem hlasujeme – revokujeme hlasování o zařazení vratky senátní za třetí čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro revokaci. Kdo je proti?

Hlasování 42, přihlášeno 182, pro 170, proti 1. Konstatují, že došlo k revokaci.

A budeme hlasovat o novém návrhu, abychom tento bod zařadili na přesný čas 14.30 hodin dnes.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 43, přihlášeno je 182, pro 174, proti 1. Návrh byl přijat.

Já vám děkuji. Doufám, že jsme se definitivně vypořádali s pořadem dnešní schůze, a budeme pokračovat dle schváleného programu.

Otevírám nový bod, který má označení 318. Je jím

318. Stanovisko Poslanecké sněmovny k sílícímu antisemitismu

Poprosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu pan poslanec Jan Bartošek. A ještě jednou poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Jan Bartošek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo.

Tento parlament se v posledních letech již víckrát vyslovil proti různým novodobým formám antisemitismu. Tato zrůdná ideologie se, jak víme, dostatečně poučila z historie a namísto hlásání přímočaré nenávisti k Židům, jak k jednotlivcům, či k etniku, bere na sebe většinou různé zástupné formy, které mají umožnit šíření jejího zlověstného poselství.

Její nejoblíbenější transformací posledních deseti let se stala rádoby kritika židovského státu, tedy Izraele. Tady mi dovolte, abych zdůraznil, že Izrael je samozřejmě kritizovatelným, může a musí být kritizován tak jako každý jiný stát na světě. Ale tady je důležité zdůraznit – pouze jako každý jiný stát. Ne nesrovnatelně více, jak se to v případě Izraele v naprosté většině děje.

Jedna z nejběžnějších forem protiizraelského antisemitského aktivismu se pak v posledních letech skrývá za písmeny BDS, neboli BíDýeS, anglickou zkratkou pro Boycott, Divestment and Sanctions, tedy česky Bojkot, stažení investic a sankce. Jde bezpochyby

jednoznačně o snahu Izrael izolovat nejenom ekonomicky, ale i ve všech dalších směrech a co nejvíce jej poškodit. Není určitě náhodou, že kdykoliv vidíme obrázky z protiizraelských demonstrací ze zemí západní Evropy nebo Spojených států, tak takřka vždy narazíme na plakát, na kterém je napsáno BDS, a případně i nějaký další, který nabádá k fyzické likvidaci Izraele.

V tomto případě jsem rád, že zde mohu konstatovat, že i nadále platí skutečnost, že v České republice je velmi nízká hladina antisemitismu a jeho různých projevů. Jedna z nejnižších, a to jak v evropském, tak i v globálním měřítku. V souladu s tím faktem se u nás BDS kampaň stále ještě nijak zásadně neprojevuje. I zde jsou však jedinci, kteří se ji snaží iniciovat. Většinou se pohybují na radikálním okraji společnosti, a jejich reálný dopad je zatím proto poměrně mizivý.

To v žádném případě neznamená, že bychom měli usínat na příslovečných vavřínech. V prvé řadě i u nás dorůstají další generace, které nemají žádnou přímou zkušenost se zločinným režimy, a proto jsou náchylnější k tomu přijímat radikální rétoriku. Jsme nedílnou součástí Evropské unie a jako takoví máme i svůj díl evropské zodpovědnosti a samozřejmě i zodpovědnosti globální. Před několika dny jsme si připomínali výročí začátku druhé světové války, která s sebou přinesla vedle nekonečné řady dalších zločinů a utrpení i holocaust, tedy systematické zabíjení konkrétního etnika s cílem jej totálně vyhladit. I tato hrůza svého času začala jen jednotlivými projevy antisemitismu, které nakonec narostly do systému, a zbytek toho příběhu všichni známe.

Jsem si velice dobře vědom toho, že toto přirovnání, které jsem uvedl, je výsostně nekorektní a neodpovídá současné realitě. Použil jsem jej však proto, abych takto natvrdo připomenul jednu základní skutečnost: každé, i malé zlo, když se nechá být, má vždy tendenci nekontrolovatelně růst.

Návrh usnesení bych poté přednesl v podrobné rozpravě, stejně tak jako po dohodě žádám, aby zpravodajem tohoto bodu se stal pan poslanec Janulík.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den. Děkuji za slovo. Dovolte, abych k tomuto bodu řekl také stanovisko hnutí SPD. Dovolte, abych využil této příležitosti a podpořil zde přednesený návrh.

Náš klub a naše hnutí SPD považuje Stát Izrael za příklad země, která jasně a důrazně hájí své národní a bezpečnostní zájmy. Naše vztahy s Izraelem ve všech oblastech by měly být vztahy partnerské a spojenecké. Izrael čelí dnes podobným problémům a hrozbám jako evropské státy, na rozdíl od evropských zemí má však plnou suverenitu těmto hrozbám čelit. Mluvím zde o hrozbě globalismu a především hrozbě agrese ze strany některých islámských zemí a hnutí. Protiizraelští aktivisté podporující projekty globalismu a multikulturalismu považují samozřejmě Stát Izrael v jeho současné podobě za nepřijatelný. Není bohužel výjimkou, že protiizraelské aktivity jsou velmi často podporovány z prostředků Evropské unie.

Já i klub SPD považujeme tento návrh stanoviska za správný a podpoříme ho ve všech bodech. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já zahajuji všeobecnou rozpravu. V tuto chvíli je přihlášen jako první pan poslanec Leo Luzar. Vidím, že z místa se hlásí pan poslanec Veselý.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, opět se nám na program dostává politický bod. Politický bod, který je předkládán mimo konzultace, mimo informace, s tím, že jeden z politických klubů chce využít atmosféru a náladu k prosazování svého jména. Považuji to za špatné. Ale chápu, co kolegy ze strany lidové k tomu vede.

My nemáme ten text, který chcete prosadit. Nikdo nám ho nedal. Nejsme s ním seznámeni. Neměli jsme čas ho konzultovat, popřípadě upravit a žádat změny v tomto textu. Proto považuji v prvém kroku tohleto za špatný postup.

V druhém kroku chci upozornit na licoměrnost tohoto návrhu, pane kolego Bartošku prostřednictvím pana předsedy. Vždyť my sami se podílíme na nálepkování jiných států stejnou měrou, kterou teď se snažíte obhajovat vůči Státu Izrael. Vzpomeňme si na rusofobii, sankce, které se snažíme obhajovat a uvalovat na tuto zemi. A vlastně ze stejných důvodů, když to takhle vezmeme, protože je skupina lidí, která ať Stát Izrael, ať stát Rusko vnímá velice negativně a říká, a dobře jim tak a třeba jim dát sankce, třeba je hospodářsky přinutit, aby. A za to aby si dodejte tečky a dejte si tam své důvody, které vidíte v rámci Izraele. Já ty důvody vidím nejen v rámci Izraele. Vidím je třeba i v rámci Ruska, které se tam dávají. Ale výsledek je stejný. A na jedné straně tleskáme, a na druhé straně tady od mikrofonu sršíte pohoršení nad tím, že v Evropě jsou lidé, kteří říkají, a uvalme sankce na Izrael – podle toho, že nerespektuje OSN, že nerespektuje směrnice, že nerespektuje zákony, že okupuje území, která mu nepatří. Okupuje území – upozorňuji. Což v tom Rusku byl taky argument, že okupuje cizí území. Ale tam to nevadí. Tady to vadí. Čili licoměrnost tady z tohoto návrhu je zřejmá.

Když se budeme bavit o antisemitismu, potom se o něm opravdu bavme. Bavme se o náladách, vyčleňování ze společnosti určitých skupin lidí, a nejenom o původ, rasu, náboženství. Bavme se i o politických názorech a dalších, které vyčleňují lidi ze společnosti. A potom hledejme usnesení, které je schopno pojmout tyto záležitosti. A věřím, že tato Sněmovna v drtivé většině, ne-li všichni přijmou takovéto usnesení odsuzující jakoukoli diskriminaci, která by se mohla na našich ulicích, v našich médiích, možná i v této Sněmovně objevit.

Ale to, co jste řekl na začátku, je opravdu, a znovu opakuji, určitá politická licoměrnost. Chápu, že Izrael je vám blízký. Zkuste tedy ale měřit stejným metrem vůči všem národům. Zkuste odsuzovat stejné metody a praktiky hospodářského embarga, jako se snaží někdo uplatnit vůči Izraeli, tak vůči ostatním státům, protože již prezident Zeman jasně říká, že ekonomická embarga nevedou k cíli. Ano, nevedou k cíli. A použiji tady jeho slova, protože uvalení ekonomického embarga hlavně postihne ty občany, a ne to zřízení, proti kterému bojujeme. Postihne ty, kterých se dotkne. Proto si myslím, že to, co vy říkáte, je licoměrná politika. A když mi ukážete a předložíte ten návrh usnesení, který opravdu nemám.

A nemůžu se k němu vyjádřit, budu s vámi rád polemizovat nad jednotlivými věcmi. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde jednu faktickou poznámku. Paní poslankyně Richterová? (Ne.) Nebo možná je to špatně jenom... (Přesně tak.) Takže ruším. S přednostním právem pan předseda Kalousek, poté s přednostním právem pan ministr Zaorálek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom krátké poznámky k mému předřečníkovi. Pan poslanec Luzar se pohoršil, že opět máme na pořadu politický bod. Chtěl

bych ho ujistit, že každý bod, který tady projednáváme, je politický, protože všechny návrhy podléhají našemu politickému rozhodnutí. A já si neumím představit, jak vrcholně politický orgán, kterým je Poslanecká sněmovna, činí svá rozhodnutí jinak než politicky. On je taky politicky činí. A každý bod je tedy politický. Takže máme tady k těm 365 bodům, které jsou na programu Poslanecké sněmovny, máme ještě jeden politický bod. Netřeba se nad tím pohoršovat.

Opravdu si nemyslím, že od předkladatele se jedná o licoměrnost nebo o účelovou snahu se zviditelnit. Pan poslanec Bartošek promluvil z duše mnoha z nás, kteří jsme v této Poslanecké sněmovně. Prostě ten text zvážíme a svým vlastním politickým rozhodnutím ho buď podpoříme, nebo odmítneme. Upřímně řečeno, byl bych skutečně překvapen, kdyby se snad poslanecký klub KSČM chystal k podpoře tohoto návrhu. Jeho dlouhodobá stanoviska vůči Státu Izrael jsou zcela konzistentní a asi to všichni přežijeme.

Nicméně hlasovat o tomto návrhu Poslanecká sněmovna má. A já bych chtěl vyjádřit jeho podporu. Nepokládám ho za licoměrný ani se nedomnívám, že se tady chce někdo zbytečně zviditelnit. Myslím si jenom, že Poslanecká sněmovna by měla podpořit jednoho ze svých nejbližších zahraničních partnerů, kterým Stát Izrael bezpochyby je.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Josef Bělica mezi 19. a 21. hodinou z pracovních důvodů. Uvidíme. Omlouvá se pan poslanec Karel Schwarzenberg mezi 9. a 13. hodinou ze zdravotních důvodů. A omlouvá se pan poslanec Stanislav Juránek ze zdravotních důvodů až do konce tohoto týdne.

Faktická poznámka – pan předseda Kováčik. Pane ministře, musíte ještě chviličku počkat.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Paní a pánové. Rád bych poprosil vaším prostřednictvím, pane předsedo, ctěného pana kolegu Kalouska, aby nepředjímal rozhodnutí klubu KSČM. A nám všem ostatním – já vím, že to víte – ale jen jemně připomenout, že na počátku vzniku Státu Izrael velmi rozhodujícím způsobem stála také pomoc tehdy z vašeho pohledu komunistického Československa. Nic není úplně černé ani úplně bílé. A naše rozhodnutí a naše vystupování při použití svobody slova, připomenu, je vázáno také tím, že chceme, aby se měřilo všem stejně. A my Stát Izrael respektujeme jako stát, který je členem Organizace spojených národů, je spojencem České republiky. Ostatně já jsem v Izraeli několikrát byl a vím, že dodnes jsou Izrael a jeho občané a jeho politici tehdejšímu Československu velmi vděční. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A je zde několik dalších faktických poznámek, které vyvolalo vystoupení. Takže nejprve pan poslanec Lubomír Volný, poté paní poslankyně Černochová. Všechno faktické poznámky. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Na začátku svého vystoupení bych chtěl říct, že osobně podporuji Stát Izrael v jeho boji o vlastní bezpečnost, podporuji přesun naší ambasády do Jeruzaléma. Ale ve stejný okamžik bych se potřeboval pana Bartoška prostřednictvím pana předsedajícího zeptat a požádat o bližší informace jak o znění toho usnesení, protože opravdu netuším, o čem máme hlasovat, tak o té organizaci, o které se zmiňoval, protože já osobně o ní nic nevím, nevím, jaké jsou její cíle, nevím, kdo ji založil, nevím, kdo jsou její členové, nevím, kdo ji financuje, nevím, kde má sídlo. A protože jsem otevřený svobodomyslný demokrat, tak mám ve svém okolí spoustu lidí, se kterými

běžně diskutují o jejich osobních rozhodnutích, takže vím, že jsou v mém okolí lidé, kteří se snaží nekupovat výrobky pana Babiše, vím, že jsou v mém okolí lidé, kteří se snaží nekupovat výrobky z Ruska, vím, že jsou v mém okolí lidé, kteří se snaží nekupovat výrobky z Číny, vím, že jsou lidé, kteří se snaží nekupovat německá auta.

Takže já bych potřeboval vědět, jestli ta organizace, o které mluví tady pan Bartošek, jedná skutečně rasisticky, antisemitsky, nebo jestli se jedná o organizaci, jejíž členové prostě prosazují své politické názory a politické cíle tím, že nechtějí investovat ve Státě Izrael, nechtějí kupovat izraelské výrobky a vyzývají své demokraticky zvolené legitimní politické zastupitele k tomu, aby je v jejich snaze podpořili. Protože v případě, že by se jednalo o organizaci, která je uznávaná mezinárodně jako rasistická, xenofobní, antisemitská, tak nebudu mít problém toto usnesení, pokud se s ním seznámím, podpořit. Pokud je to pouze další politické aktivistické hnutí na úrovni Milionu chvilek nenávisti, tak v tom případě opravdu netuším, proč bych měl vystupovat proti politickým, legitimním politickým názorům některých lidí na činnost Státu Izrael (upozornění na čas), který jak řekl pan navrhovatel, není nekritizovatelný. Děkuji za tyto informace.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Černochové, poté pan poslanec Luzar.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěla reagovat na své předřečníky z komunistické strany, zejména tedy na kolegu Luzara, ale i na kolegu Kováčika. Zmiňoval tady Organizaci spojených národů. A v tom je možná zakopaný pes, pane kolego prostřednictvím pana předsedy. Protože je to bohužel Organizace spojených národů, která byť tedy ve své zřizovací listině, když to zjednoduším, měla úplně jiné představy, jinou funkci. Je to organizace, která dělá společně – její organizace, jako je UNESCO – dělají mezinárodní politiku, což je ten kámen úrazu. A to je špatně. Není to jenom Evropská unie, ale je to UNESCO, které nepovažuje Hamás a Hizballáh za teroristické organizace. Naštěstí v tomto ohledu došlo k vetování ze strany Spojených států.

Stejně tak bych chtěla říct panu Luzarovi, který aspoň na mě bude moci reagovat. (Předsedající žádá o klid v sále.) Víte, pane kolego prostřednictvím pana předsedy Vondráčka, víte, jaký je rozdíl mezi Izraelem a Sovětským svazem? Izrael nás nikdy neokupoval ani nám neposílal spřátelenou armádu. (Ozývá se potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Luzar, pan poslanec Kalousek tu svoji ruší.

Poslanec Leo Luzar: Já bych si dovolil vaším prostřednictvím ke kolegyni Černochové dodat, ať se zeptá Palestinců, jak vnímají okupaci, a oni vám to... (Hlas ze sálu.) Vás nezajímají Palestinci, chápu, hrajeme si jenom na českém písečku a cizí neštěstí nás nezajímá. Ale to byste měla trošku zvážit, protože je to samozřejmě taky národ a má taky svá lidská práva.

Co se týče rezolucí Rady OSN, tak si taky řekněme, že když už je přijata takováto rezoluce, to znamená, že ji přijali i zastánci obou dvou názorů, jak ty Spojené státy, tak ten Sovětský svaz, potažmo Rusko, a vydiskutovali to. A toto jsou rezoluce OSN, které by měly být v mezinárodním právu závazné. Nejsou. Dobře.

Ale to nebyl důvod, proč jsem chtěl vystoupit. Já jsem chtěl reagovat na kolegu Kalouska vaším prostřednictvím, který správně pojmenoval, že jsme politici. Ale abych byl

dobrý politik, pane kolego, tak se potřebuji s těmi materiály seznámit. Stejně jak zákon je čistě politický, potřebuji ho dostat, potřebuji mít možnost diskutovat, potřebuji se seznámit s odbornými stanovisky lidí, kteří se touto věcí zabývají podrobně, abych se mohl jasně jako politik vyjádřit. Jestliže mi říkáte, že toto všechno mám opustit, protože je nějaké aktuální téma, že je tady nějaká organizace, kterou ani neznám, tu zkratku slyším opravdu poprvé, že tady se vyvíjí něco, že je tady usnesení, které nikdo nedostal, tak promiňte mi, toto není politika, toto je politikaření. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Černochová. Ne? Ruší. V tom případě s přednostním právem pan ministr Zaorálek se dočkal. Poté pan zpravodaj.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane předsedo. Já vám přeji dobrý den. Nedalo mi to, abych se nevyjádřil k tomuhle tématu.

Existuje několik takových neuralgických bodů na světě. Jedním je právě bod, ke kterému je to usnesení.

Já bych tady chtěl jenom upozornit na to, že já jsem pokládal za správné vždycky, aby česká zahraniční politika v této oblasti dělala takovou vyváženou politiku, jakou tam vlastně začal dělat už Václav Havel, který když navštívil tu oblast, tak jednal s Jásirem Arafatem, opakuji, jednal s Jásirem Arafatem, a stejně tak jednal i s izraelskou politickou reprezentací. A tady tohleto, co se od začátku přijalo, že jsme vlastně byli partnery na obou stranách, tohle dávalo České republice šanci sehrávat v tomto prostoru poměrně významnou roli. Ale bylo to založeno právě na tom férovém přístupu k oběma stranám.

A já vám mohu říci, že to byla politika, které jsem se poměrně hodně věnoval. Dokonce to fungovalo tak, že když jsem navštívil Jeruzalém, tak jsem z toho Jeruzaléma přejel třeba do Betléma a do Ramalláhu a pokračoval jsem rozhovorem s palestinskou stranou. A když vám teď mohu prozradit víc, tak jsem v podstatě přenášel vzkazy od premiéra Netanjahua k Abbásovi a od ministrů navzájem, až jsem se divil tomu, jak obtížně spolu komunikovali, a vlastně člověk fungoval v roli určitého prostředníka. A mohu vás ujistit, že z izraelské strany tuto roli nejen že kvitovali, že to akceptovali, že to přivítali, ale dokonce že si snad mohu dovolit naznačit to, o čem jsem nikdy veřejně nemluvil, že tady v České republice jsem organizoval schůzky, o kterých se dodnes neví, mezi izraelskou a palestinskou stranou. To je snad pro vás důkaz toho, že o tuto roli České republiky stály obě strany.

Ale chcete-li hrát takovouto roli v té diplomacii, tak musíte skutečně postupovat velmi vyváženě, starostlivě vážit každé slovo, aby obě strany tu vaši úlohu respektovaly. Proto je hrozně důležité každé slovo toho usnesení, aby bylo fér a aby žádná strana se necítila, že se porušuje pravidlo rovného zacházení.

Takže já tvrdím, že role české diplomacie v tomto prostoru bude fungovat jedině za předpokladu, že budeme úzkostlivě féroví k oběma stranám. A když to nebudeme dělat a budeme jednostranní, tak tam prostě budeme mít roli menší. A já jsem přesvědčen, že to není tak, že budeme méně přátelé Izraele, chápete, že tím budeme jakoby ztrácet. Protože já z těch osobních jednání mám naprostou jistotu, že Izrael o takovouto férovou roli stál víc než o to, abychom přijímali každý týden usnesení, kterým ho podporujeme.

Takže proto si myslím, že je správné tady navrhnout, aby takovouto věc, které já přisuzuji takovouto váhu, každému slovu, aby ji projednal zahraniční výbor, aby si zahraniční výbor pozval experty, když já vím, že oni to chtějí udělat dokonce, protože jsem s tím zahraničním výborem ještě donedávna pracoval, tak vím, jak funguje, že se chtějí zabývat

právě tím, jak formulovat takový text způsobem, který umožní české diplomacii pokračovat v té tradici role, kterou tam máme.

Já nechci upírat parlamentu právo otevřeně, suverénně mluvit, protože to je nezadatelné právo parlamentu. Ale diplomacie je v tomhle obtížná věc. Chápete? Diplomacie, to je oblast činnosti, která dokonce nemůže být transparentní. A říkám to natvrdo. Pokud by diplomacie měla být úplně ve všem transparentní, tak nebude existovat vůbec. Prostě diplomacie je takto složitá. Často když je někdo ministr zahraničí, tak vám tady ani nemůže věci říkat úplně otevřeně, protože by tím zničil to, co dělá.

Proto si myslím, že v takovéto věci se vyplatí nechat zahraničnímu výboru, který vím, že v tom postupoval poctivě, já jsem ho řídil, takže si myslím, že vím, že jsme se ty věci snažili dělat poctivě, aby se dostal k tomu, aby takovou věc měl možnost projednat a aby měl možnost se k tomu postavit. To je prostě moje stanovisko, které mně připadá, že jsem povinen tady dát nebo doporučit. Mně tohle připadá, že je správný postup.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Zaorálkovi. Nyní zpravodaj se ujme slova a mám tam faktickou poznámku. Pane zpravodaji, máte slovo. Ještě tady mám faktickou poznámku Lubomíra Volného, tak požádám, faktická má přednost, pane zpravodaji, ještě. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl za nezařazené poslance z hnutí Jednotní a alternativa pro patrioty podpořit návrh svého předřečníka k tomu, aby tento bod byl projednán na zahraničním výboru. A dovolil bych si poprosit Poslaneckou sněmovnu také o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Janulík, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mně to připomíná ten příběh, že jsme to mysleli dobře, ale zase to dopadne jako obvykle. Vypadalo to tak jednoznačně a snadně.

Já snad jenom na margo kolegy Luzara, to volání po stejném metru, doufám, že to nevezme úkorně, je přitažené za vlasy. Aspoň z mého pohledu, samozřejmě. Protože nikdo jiný nemusel strpět holocaust, takže o tom stejném metru se dá diskutovat.

Chápu, že diplomacie ústy ministra zahraničí musí být opatrná. My nejsme diplomati, my jsme zákonodárný sbor, takže nemusíme, aspoň si myslím, my nemusíme zachovávat ty jeho regule. I když samozřejmě zvažovat musíme taky, ale tady mně připadá, alespoň já jsem měl ten pocit zpočátku, že to je velmi jednoznačné, protože jestli někdo zneužívá UNESCO, což považuji za naprosto zřejmé, v podstatě k politickým věcem, tak to úplně míjí ten původní záměr, se kterým UNESCO bylo ustaveno. To, že tady stojím, že samozřejmě i důsledek toho, že jsem vedoucí skupiny přátel Izraele, je nás tady, pokud se nemýlím, k dnešnímu dni 55 z 200 poslanců, takže jsme nejsilnější skupina, takže mně to připadá logické, že není to tak, že bychom přijímali usnesení každý týden, to určitě ne, ale pokud je to takovéto flagrantní, takže mně připadá logické, že se k tomu nějakým způsobem vyjádříme.

Chápu kolegy, že třeba říkají, protože nesledují situaci, takže se v tom příliš třeba nemusejí orientovat, tomu taky rozumím. Ale ten, kdo se v tom orientuje, tak pozoruje celá léta tu změnu taktiky a takové to drobné okopávání a ten v uvozovkách mírný pokrok v mezích zákona, který neustále směřuje proti Státu Izrael. A nezlobte se, slyšel jsem tady

výhradu, že antisemitismus není totéž co protiizraelství. Mně to splývá. Jestli je někdo proti Izraeli, tak je z mého pohledu antisemita a to, že je to baleno do různých věcí, že to má vypadat jako bojkot, že to je snad hospodářské a není to politické – ne, vždycky je to politika a vždycky je to jenom ten antisemitismus, ale je prostě v jiném kabátě.

Nicméně dopadlo to, jak to dopadlo. Kloním se k názoru, že by to tedy mohl, předpokládám, v příštím týdnu projednat zahraniční výbor, tak abychom se, až se tady sejdeme příště v září, k tomu mohli i hlasováním vyjádřit. To je můj návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji kolegovi Janulíkovi. Mám tady přihlášku pana poslance Veselého a dvě faktické poznámky, Leo Luzara a Pavla Bělobrádka. A řádnou přihlášku, pane navrhovateli, dobře. Tak nyní faktická poznámka Leo Luzara. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Přitažené za vlasy to opravdu je. Přiznám se. Protože směšovat Radu bezpečnosti OSN s organizací UNESCO, to je opravdu možná nepochopení základního smyslu těchto organizací. To nejde takhle vnímat. A jestliže se máme řídit mezinárodním právem, a já jsem rád, že od konce války toto mezinárodní právo platí, tak bychom to měli ctít. A jsme svědky v poslední době opravdu porušování mezinárodního práva. Zdůrazňuji, na všech stranách. Nejsem a nedělám si iluze, že by se nesnažily ohýbat to mezinárodní právo různé strany. Ale vůči tomu Izraeli ty rezoluce jsou. A je otázka, jestli je budeme ignorovat a říkat: oni tehdy rozhodli špatně, to je špatné a my to budeme porušovat, nebo ne. To už závisí na každém zákonodárci, jak se na to bude dívat a jaký signál bude vysílat do společnosti, co považuje v mezinárodním právu za důležité.

Co se mě ale vnitřně trošku dotklo, je ten pojem holocaust. Jako by jedna oběť byla menší než druhá oběť. Jako by jeden život položený za druhé byl méně hodnotný než druhý život. A tady chci připomenout, jelikož jsme v dnešní době svědky toho, co se děje kolem Ruska, maršála Koněva a dalších, že tady položili životy za náš život, Slovanů, miliony Rusů. A přesto rusofobie tady je, a sám jste řekl, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, že vy to vidíte stejně. Antisemitismus proti Izraeli, tak to je špatné. A já vidím antirusismus proti Rusku, je to taky špatné. A z tohoto pohledu si myslím, že nemáte pravdu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas pro vaši faktickou poznámku. Nyní faktická poznámka pana poslance Bělobrádka, poté kolegyně Černochové, Volného a Válka. Tak kolegové řádně přihlášení Veselý a Bartošek ještě počkají na faktické poznámky. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já nevím, že by Gruzie nebo Ukrajina usilovaly o zničení státu Ruská federace. Nevím, že by ji napadly. To je první věc.

Druhá věc je, že bych se chtěl tady omluvit panu ministrovi Zaorálkovi, protože v době, kdy byl na návštěvě palestinských území, jsem to svým způsobem příkře odsoudil a nevěděl jsem ty podrobnosti. Takže se chci tímto omluvit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Bělobrádkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Černochové, připraví se Lubomír Volný. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Omlouvám se, že vás zdržuji, ale když pan kolega poslanec Luzar neumí pracovat s informacemi, tak mu to holt musím přečíst. UNESCO. Historie a organizační struktura UNESCO. UNESCO je mezinárodní odborná organizace Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu se sídlem v Paříži. Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu UNESCO byla založena roku 1946, tedy nedlouho po druhé světové válce znamenající velký počet lidských obětí, utrpení i dosud nebývalých ztrát na světovém kulturním dědictví lidstva. Roku 1972 byla na generální konferenci UNESCO ve Stockholmu jednomyslně schválena Mezinárodní úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, ze které pro smluvní státy vyplývá povinnost zajistit označení a zabezpečit ochranu kulturních a přírodních památek.

Můžete mi říct, pane kolego Luzare prostřednictvím pana místopředsedy, kde v tomto zřizovacím aktu je zmínka o tom, že se tato organizace bude zabývat mezinárodní politikou, že bude posuzovat, co má či nemá konat Stát Izrael nebo co má či nemá konat autonomní území Palestina?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Lubomír Volný, potom pan kolega Válek. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl ještě jednou zopakovat, že osobně podporuji veškeré akce Státu Izrael, které směřují k zajištění bezpečnosti jeho existence a bezpečnosti jeho občanů. Na druhou stranu nemohu souhlasit s názory některých kolegů, že cokoliv je protiizraelského, je zároveň antisemitské, protože například já podporuji pana prezidenta Trumpa. Jsem proamerický, nebo jsem protiamerický? Protože pro některé lidi jsem proamerický a pro některé lidi jsem fašista, který je proti základním principům svobody, které vládnou ve Spojených státech. Jsem proizraelský, když podporuji stranu Likud? Anebo jsem protiizraelský, když podporuji izraelskou Stranu zelených? Protože politická situace jak ve Spojených státech amerických, tak v Izraeli jako v každé zastupitelské demokracii se neustále mění a vyvíjí.

Takže ano, podporujme férový přístup ke Státu Izrael, podporujme jeho snahu a boj o jeho existenci, bezpečnost tohoto státu a jeho občanů, ale ve stejný okamžik měřme opravdu každému stejným metrem, protože přehnaná ochrana Státu Izrael bude vyvolávat antisemitismus. Tak je to vždycky – všeho moc škodí. Pojďme být racionální, objektivní, pojďme to probrat.

A ještě bych naposledy chtěl říct, že mě opravdu mrzí, že s tím textem toho usnesení jsme neměli možnost se seznámit před tímto jednáním, protože bychom ušetřili spoustu času a bylo by to jednodušší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Vítězslav (Vlastimil) Válek také s faktickou poznámkou, připraví se Leo Luzar a poté Pavel Žáček. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se strašně omlouvám, kolegyně a kolegové, za puzení, nicméně musím, protože jsem chtěl poděkovat voličům za tu možnost být tady. Je to unikátní příležitost slyšet prostřednictvím pana předsedajícího některé projevy kolegy Luzara, protože spojení slovanství, rusofobie a holocaustu, to slyšet Orwell, tak napíše u 1984 další kapitolu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Luzar také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Jsem ráda, že má slova vyvolala konečně pozornost někoho, že se i zamyslel a poslouchal. Bohužel neposlouchal správně. Možná by stálo za to, kdyby si přečetl stenozáznam v souvislostech a podíval se, co říkali předřečníci, na které jsem reagoval, a ne jenom na má slova. A to se týká, vaším prostřednictvím, i kolegyně Černochové, která správně popsala UNESCO, tak jak je definováno, ale nepochopila, že Rada bezpečnosti OSN je trošku jiný orgán, s jinou váhou než UNESCO. A jestli se UNESCO plete do politiky, tak máte pravdu. I já jsem odsoudil to jejich rozhodnutí a hlasoval jsem proti tomu, aby UNESCO toto dělalo. Ale uvědomme si, že nad Státem Izrael jsou sankce Rady bezpečnosti OSN, která říká a vytýká něco Izraeli, a ten to neplní, proto jsou možná ve světě tady tyto věci a tyto odezvy. A smíchávat to dohromady, to je opravdu problém a nelze to takhle dělat, protože UNESCO je jeden z orgánů Organizace spojených národů, který mám svůj konkrétní, jasný cíl v oblasti kultury a péče o památky. Ale Rada bezpečnosti OSN je výkonný orgán, který dokonce může rozhodnout o nasazení vojska na cizím území vcelku dle mezinárodního práva. Zkusme vidět ty mohutné rozdíly ve vážnosti toho orgánu jako takového.

A to jsme úplně odbočili od té základní diskuse, která tady byla uvedena. A já znovu opakuji, prostě já toto považuji za určitou licoměrnost, protože nejsme s tím seznámeni, nevíme, o co se jedná, je to předloženo okamžitě, není to prodiskutováno, a když jsem měl teď možnost si přečíst tyto body, ano, jsou tam body, které můžu okamžitě podepsat, nemám s tím problém, protože jsou jasné signály antisemitismu a to popírám a potírám, tady tyto věci, protože ano, jsem si vědom historických souvislostí a vím, jak tento národ trpěl. Ale to, co je momentálně předváděno, je politikaření. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Žáčka a poté řádně přihlášený kolega Veselý. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já si myslím, že je nutné jednoznačně odmítnout ten pohled KSČM a snahu o srovnávání ruské a sovětské imperiální politiky s politikou Státu Izrael. Já si myslím, že to je možná politické z jejich pohledu, ale rozhodně tedy ahistorické, protože takzvané sovětské osvobození střední a východní Evropy také znamenalo budování sovětského impéria, které přineslo obrovské ztráty na těch územích, kam vstoupila sovětská armáda. Víme o tom všichni.

Nedávno jsme si mimochodem připomněli kulaté výročí paktu Ribbentrop-Molotov, kterým sovětská politika také sehrála roli při vyvolání druhé světové války. Nemluvě o odělení Polska, nemluvě o okupaci baltských zemí, Besarábie a dalších území. Čili to je nutné si připomínat a rozhodně bych odmítl, aby tato ruská a sovětská imperiální politika byla spojována s politikou obrannou Státu Izrael. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka Leo Luzara. Rád bych tedy už dal řádně přihlášeným – kolegovi Veselému a Bartoškovi – slovo. Pane poslanče, máte faktickou poznámku.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Já se pokusím reagovat na kolegu předřečníka. Kouzlo nechtěného – před patnácti hodinami, budu citovat. "Pokud strana Likud vyhraje volby, anektuji strategicky významnou část okupovaného Západního břehu Jordánu," prohlásil izraelský premiér Benjamin Netanjahu.

Pane kolego, velkomocenské snahy určitých politiků na úkor jiných národů se objevují v každé společnosti, ať má historii jakoukoliv.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní tedy pan kolega Veselý. Připraví se pan navrhovatel. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo. Protože mám procesní návrh, tak jsem nechtěl přerušovat diskusi faktických, aby si každý mohl říct, co potřebuje.

Já jsem chtěl původně říkat hodně podobné věci, které říkal Luboš Zaorálek. On jako velmi zkušený a podle mě nejzkušenější politik v oblasti zahraniční politiky, kterého tady máme, to řekl velmi přesně.

K tomu usnesení jsem se dostal trochu pokoutně, takže si také musím lehce postesknout nad tím, že je škoda, že jsme ho neměli dřív, že jsme o něm nemohli debatovat. Jak to usnesení hodnotím já? Je to takové kombinované usnesení. Na jednu stranu, a to už tady zaznělo, bych některé části toho usnesení okamžitě podpořil, ale pak jsou tam části usnesení, které prostě považuji za problematické, a myslím, že by vyžadovaly diskusi, a proto konkrétně navrhnu to, co tady už několikrát z úst mnoha kolegů zaznělo, to znamená, že navrhuji přerušení tohoto bodu a jeho postoupení k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mám to brát jako procedurální návrh? Ano, děkuji. V tom případě o něm dám hlasovat bez rozpravy. Pan navrhovatel to jistě chápe a já zagonguji. Požádám kolegy, kteří byli v předsálí, aby mohli... Procedurální návrh, který zazněl, je přerušit toto jednání do projednání v zahraničním výboru. A tak to usnesení asi bude součástí toho jednání v zahraničním výboru. Takže to je záležitost, která je, protože bod byl řádně zařazen, procedurální návrh je na rozhodnutí o přerušení bodu a budeme v něm pokračovat po projednání v zahraničním výboru. Takže to je podle mého soudu věc, kterou můžeme rozhodnout. Rozhodovat budeme v hlasování číslo čtyřicet čtyři.

Paní zastupující předsedkyně klubu ODS, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Já si myslím, že vzhledem k tomu, že si někteří kolegové stěžovali, že neznají obsah toho usnesení, tak by to usnesení procedurálně před procedurálním hlasováním tady mělo zaznít, protože může být změněno i v zahraničním výboru a myslím si, že nebudeme nějak ohýbat jednací řád, když pan navrhovatel Bartošek to usnesení těm kolegům, kteří tady vznášeli námitky, že neznají jeho obsah, přečte, prosím pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní místopředsedkyně, já to udělat nemohu, protože jde o procedurální návrh, který je bez rozpravy. Vám jsem dal slovo, protože zastupujete předsedu klubu. Myslím si, že tohle už by bylo ohnutí jednacího řádu. Já nic proti tomu nemám, myslím si, že to normálně bude v zahraničním výboru projednáno a bude předloženo potom to usnesení a můžeme ho komentovat, jak původní, tak v té verzi, kterou projedná zahraniční výbor. Já prosím nechci také svým vystoupením ohýbat jednací řád.

Rozhodneme v hlasování číslo 44 o přerušení bodu, ve kterém budeme pokračovat po projednání v zahraničním výboru. Chcete odhlásit, tak vás všechny odhlásím. Jakmile se počet přihlášených ustálí, spustím hlasování číslo 44.

Kdo je pro přerušení tohoto bodu? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 44 z přítomných 173 pro 148, proti 20. Návrh byl přijat.

Přerušuji tento bod a budeme v něm pokračovat po projednání v zahraničním výboru. Ještě se hlásí pan navrhovatel. Máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Kolegyně, kolegové, já vám děkuji. Jsem přesvědčen, že v zahraničním výboru se tento materiál projedná. Věřte, že to, co mám na srdci, je, aby skutečně v míru na Blízkém východě žil jak Stát Izrael, tak i Palestinci. To je skutečně, myslím, cílem nás všech, protože mír v tomto území je naprosto klíčový pro mír ve světě i v Evropě.

Ještě na závěr. Ráno jsem mluvil s předsedy klubů. Já jsem byl přesvědčen, že jsem komunistické straně, jejich zástupcům, dal návrh usnesení. Omlouvám se za to. Patrně jsem prostě v tom zmatku za vámi nezašel, takže se omlouvám. Ano, jde to za mnou, respektuji to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Bartoškovi, kterému jsem udělil slovo mimo bod, protože je předsedou poslaneckého klubu.

Nyní tedy budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze, a to bodem 215. Jde o

215.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení

Požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujali ministr zemědělství České republiky Miroslav Toman a zpravodaj garančního zemědělského výboru pan poslanec Karel Tureček. (V sále je silný hluk.) Oba už se chystají. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 408/5, který byl doručen 19. července 2019, tedy dostatečně včas. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 408/6.

Ptám se navrhovatele, pana ministra zemědělství, jestli chce vystoupit před zahájením rozpravy. Ano, je tomu tak. Pane ministře, udělím vám slovo, až se situace zklidní a bude tady dostatečný klid pro projednání zákona ve třetím čtení. Budeme rozhodovat o jeho konečné podobě, tak bych prosil, aby tomu všichni věnovali pozornost, a kdo má jiné téma, tak zásadně v předsálí. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych pokud možno ve stručnosti uvedl vládní návrh novely zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem novely je řešit akutní problémy složité situace lesního hospodářství a vytvořit podmínky pro její lepší zvládnutí.

Vládní návrh zákona a přijaté pozměňovací návrhy projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny na své 25. schůzi 4. 9. letošního roku a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. S návrhem zákona, tak jak jej odsouhlasil zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, souhlasím. Přijaté pozměňovací návrhy k lesnímu zákonu systémově doplňují a rozšiřují novelu v jejím duchu a jde především o ponechání mrtvého dřeva zetlením v lesních porostech, snížení obmýtí pro nízký les, zpřesnění povinnosti odborného lesního hospodáře, uzákonění výjimek z pravidel pro použití reprodukčního materiálu, poskytování lesních hospodářských plánů České inspekci životního prostředí v elektronické podobě, posílení nezcizitelnosti státního lesa. Dále se jedná o rozšíření finančních příspěvků vlastníkům nestátních lesů k řešení dopadů kůrovcové kalamity v lesích a zpřesnění postupu jejich administrace.

Zároveň, vzhledem k potřebě souběžně řešit objektivní potřebu co nejrychlejšího vytvoření podmínek pro snižování stavu zvěře s ohledem na škody v lesích, akceptuji pozměňovací návrhy k zákonu o myslivosti v částech, které vycházejí z novely zákona o myslivosti, která byla schválena vládou v roce 2017. Jedná se o možnosti zásahu státní správy myslivosti do ustanovení výše lovu, o kontrolu plnění plánu lovu a sankce za nesplnění plánu lovu. V té souvislosti však zároveň musím konstatovat, že Ministerstvo zemědělství připravuje vlastní vládní novelu zákona o myslivosti, která bude pracovat s hodnocením stavu ekosystémů pro stanovení plánu lovu podle osvědčeného, takzvaného – pracovně řečeno – saského modelu, to znamená způsobem vhodnějším, než je pozměňovací návrh, který je navržen cestou znaleckých posudků a rozhodnutím státní správy myslivosti.

Jsem si vědom toho, že s ohledem na měnící se přírodní i společenské podmínky jsou potřeby komplexní revize stávajícího lesního zákona. V současnosti Ministerstvo zemědělství připravuje přípravu koncepce lesního hospodářství České republiky, na kterém se podílí široké spektrum organizací a odborníků od lesnických fakult přes státní správu, výzkumné instituce, vlastníky lesa i ekology. Tato koncepce na základě průřezové shody a za současného využití přijatých dokumentů vytvoří zadání pro zásadnější změnu lesnické legislativy, která nepochybně bude v souvislostech řešit i ty oblasti zákona, do kterých se pozměňovací návrhy, které nebyly v rámci tohoto sněmovního tisku přijaty, dostanou.

Pevně věřím, že Poslanecká sněmovna, a chci vás o to požádat a poprosit, přijme navrženou novelu tak, jak ji schválil zemědělský výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství Miroslavu Tomanovi a otevírám rozpravu, do které je jako první přihlášená paní poslankyně Pekarová. Paní poslankyně, jste přihlášená. Připraví se pan kolega Bendl. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, málokterá témata ve Sněmovně se dotýkají skutečně úplně všech občanů a s takovou naléhavostí, jako je právě stav českých lesů. Přes dvacet let upozorňuje odborná veřejnost na koncepčně špatné zacházení s lesy. Stejnověké lesy, které jsou doposud lesním zákonem upřednostněny, pomalu umírají, monokultury jehličnanů padají za oběť kůrovci a v rozsáhlých holosečích najdeme jen vyčerpanou půdu bez vody a života. Ostatně každé tři minuty u nás zmizí les velikosti fotbalového hřiště, a to je skutečně alarmující.

Novela lesního zákona, tak jak byla připravena, bohužel neřeší tento stav dostatečně. Naše pozměňovací návrhy komplexně přistupují k jednotlivým neduhům českých lesů způsobeným špatným hospodařením. Návrhy vycházejí z roky vedených odborných diskuzí,

z Národního lesnického programu z roku 2008, Zásad státní lesnické politiky z roku 2012, z loňského Akčního plánu adaptace na změnu klimatu i z letošního doporučení Evropského lesnického institutu. Stojí za nimi stovky vědců a odborných pracovníků a přes 60 tisíc petentů z řad veřejnosti. Ve vzácné shodě jej tak podporuje nejen odborná a laická veřejnost, ale i lesníci spolu s ekology. Apely od občanů na podporu komplexní obnovy českých lesů jistě mezi svou korespondencí našel úplně každý z nás.

Ve stručnosti se zde pokusím shrnout význam a důležitost každého z jednotlivých pozměňovacích návrhů, které předkládám spolu s dalšími kolegy.

První návrh G1 se týká rizikových dřevin a umožňuje ustoupit od doposud praktikovaného většinového sázení smrků i tam, kde se jim nedaří. Zavádí naopak maximální podíl ekologicky a klimaticky rizikových dřevin, například právě smrků, který nesmí být při obnově porostu překročen.

Druhý pozměňovací návrh G2 zabraňuje rozsáhlým holosečím, v jejichž důsledku není půda chráněna před sluncem a nedokáže zadržet vodu, eroduje a je odplavována deštěm. Návrh určuje, že při plánované těžbě nesmí velikost holoseče překročit půl hektaru. Výjimkou je těžba kalamitní a lesy s převážně ekologicky či klimaticky rizikovými stromy.

Návrh G3 prodlužuje lhůtu pro zalesnění tak, aby mýtiny dostaly delší čas na přirozenou obnovu a zalesnění až deset let. Lesy tak budou moci růst z přirozeného zmlazení a směřovat k různověkosti a druhové pestrosti, protože jen takové lesy jsou odolné, a to nejen vůči klimatické změně. Návrh nebrání vlastníkovi lesa, aby provedl výsadbu dříve, protože mu umožňuje tedy se zachovat podle svého přístupu, ale umožňuje nechat přirozenému porostu delší čas.

Návrh G4 má narovnat zákonem povinná ochranná opatření tak, aby byla úměrná možnostem vlastníků. V lesích chybí při těžbě technika i lidé, přesto vlastníkům lesů hrozí pokuty za nedodržení povinné těžby, ačkoliv ji objektivně nejsou schopni splnit.

Pátý návrh, tedy G5, narovnává vztah mezi lesním zákonem a zákonem o ochraně přírody tak, aby nebyly v konfliktu. Stávající úprava ukládá absolutní povinnost zasahovat proti škůdcům, což je vhodné v hospodářských lesích, ne už však v chráněných územích. V některých totiž plán péče stanovuje ponechání samovolnému vývoji, což však není definováno v zákoně na ochranu přírody, a tím se dostává do konfliktu. Pozměňovací návrh tam definici doplňuje.

Návrh G6 k ochraně půdy a biodiverzity zamezuje ztrátě živin z lesní půdy. Nadměrné odnímání živin z lesních ekosystémů, včetně odvozu větví, kůry, špiček stromů i veškerých kmenů, je jednou z podstatných příčin špatného zdravotního stavu lesů. Tento návrh umožňuje zejména ekonomicky nezhodnotitelné části vytěžených stromů ponechat v lese k přirozenému rozkladu a vyživení půdy.

A konečně pozměňovací návrh G7 se dotýká současné kritické nerovnováhy mezi stavem a kondicí lesních ekosystémů a vysokými počty spárkaté zvěře, které lesy v řadě oblastí nedokážou uživit. Škody způsobené na nové výsadbě zvěří čítají ročně až sedm miliard korun a ve čtvrtině případů zvěř zničí nový porost ze sta procent. Stavy spárkaté zvěře přitom od druhé světové války neustále rostou a v loňském roce byl dosažen absolutní rekord v jejich odlovech, dle kterých lze reálné počty odvozovat. Bez efektivního řešení těchto neúnosných škod působených býložravou zvěří v lesních ekosystémech není možné obnovit druhově pestré a stabilní lesy. Cílem návrhu je, aby myslivci lovili zvěř v takových počtech a tam, kde to odpovídá stavu lesního ekosystému a kde les tuto často zmiňovanou náhradu velkých šelem potřebuje. V praxi se tedy tam, kde je zvěř s lesem v rovnováze či je jí méně, bude možná střílet dokonce méně než doposud.

Vzhledem k tomu, že tento pozměňovací návrh ve výboru pro zemědělství prošel jenom v některých svých částech, chci velice apelovat na to, abychom hlasovali o tomto návrhu jako celku. Byl připraven tak, aby dával opravdový význam a smysl a pomohl řešit tento problém právě ve své komplexní podobě, a pokud jej budeme schvalovat jenom po určitých částech, může dojít k tomu, že paradoxně v praxi se neprojeví jako přínosný a že naopak bude způsobovat vlastníkům lesů problémy. Proto na vás chci apelovat, abychom v rámci procedury následně, já to budu navrhovat ještě v podrobné rozpravě, tento pozměňovací návrh hlasovali jako celek, a nikoliv po jednotlivých částech.

Vzhledem k naléhavosti situace jsem ráda, že jsme se na nezbytnosti komplexních pozměňovacích návrhů k lesnímu zákonu shodli i s kolegy jak z pirátské strany, tak i z hnutí ANO, s některými z vás. Věřím, že pro tyto pozměňovacími návrhy, za nimiž ve shodě stojí jak lesníci, ekologové, tak tedy samozřejmě veřejnost ve velkém počtu, najdeme i u vás, a že tím tedy návrh novely ještě vylepšíme, aby mohl skutečně pomoci českým lesům. Nechceme spoléhat na to, že ministerstvo přijde s vlastní novelou, protože to je opravdu v nedohlednu, a je opravdu otázkou, zda bychom k ní dospěli vůbec ještě v tomto volebním období. Celý ten problém bychom jenom odkládali do budoucna. Proto vás chci požádat, abychom tyto odborně připravené pozměňovacími návrhy podpořili a zároveň tedy abychom v některých případech neřešili jejich jednotlivosti, každé zvlášť, ale jako celek, protože tak dávají smysl, a tak mohou pomoci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Markétě Pekarové. Nyní mám faktickou poznámku pana poslance Ondřeje Veselého a přednostní právo pana předsedy klubu ANO Jaroslava Faltýnka, poté je řádně přihlášen pan kolega Bendl. Nyní tedy pan kolega Veselý. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Moje faktická poznámka je faktický dotaz na paní poslankyni Pekarovou vaším prostřednictvím. Ona mě teď neposlouchá. Markéta Pekarová – už mě poslouchá, výborně! Samozřejmě jsme všichni dostali řadu podnětů k té věci, řadu stanovisek, řadu vyjádření. Musím se přiznat, že k řadě těch pozměňovacích návrhů, které předkládala paní poslankyně Pekarová, jsem měl pozitivní náhled, nicméně dneska pro mě bylo poměrně zásadní stanovisko, které jsem obdržel buď večer, nebo dneska ráno, já jsem ho dneska četl, a to bylo Akademie věd, tuším, a to některá ta ustanovení rozporovalo. Například druhovou pestrost lesa rozporovala, myslivostí také nebyla úplně nadšená, a řeknu, mám spíš osobní obavy nad odborností těch návrhů.

Vy jste, paní kolegyně říkala, že to je odborně zpracováno, na druhou stranu pokud odborníci se vyjadřují tak, že to úplně odborně zpracováno není, resp. že to takto nelze, tak mám prostě pochybnosti. A teď úplně nevím, třeba mi pomůžete mé dilema vyřešit. Já samozřejmě jsem jednoznačně pro druhovou pestrost lesa, víme, co nám monokultury udělaly, to je jasné, ale na druhou stranu abychom přijali něco, co potom nebude v praxi možné takřka realizovat, tak to také nepovažuji za úplně šťastné. Takže to je můj dotaz na vás, jak z toho ven. Určitě předpokládám, že se všichni shodneme na tom, že potřebujeme druhově pestřejší les, ale také způsobem tak, aby to bylo realizovatelné.

Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě další dvě faktické poznámky – pana poslance Holomčíka a potom paní poslankyně Pekarové. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl jenom zareagovat na pana kolegu Veselého. Pro úplnost, to stanovisko, o kterém hovořil, nebyla Akademie věd, ale Česká akademie zemědělských věd. Akademie věd, resp. ta odborná pracoviště, která nějakým způsobem řeší krajinu, lesy a tyto obory, tak naopak naše návrhy podporuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Pekarové s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já už vlastně nemám moc co dodat, protože odpověděl pan předřečník. Kolega totiž zmínil přesně to, co jsem chtěla říci. Minulý týden v pátek právě Akademie věd, skutečně Akademie věd, tedy slovy svých zástupců a konkrétně tedy podpisy zhruba 350 vědců, mezi nimi je několik desítek docentů a profesorů, kteří se věnují této problematice, tedy podpořila právě ty pozměňovacími návrhy. Takže to je skutečný názor této instituce, kterou jste jmenoval, a tady se jedná tedy i o zástupce lesnických fakult atd. Takže opravdu je to ve shodě s těmito odborníky. Já jsem se nikdy nepasovala a nehodlám se pasovat na odborníka na tuto problematiku. Já jsem vždycky říkala a říkám, že jsem jenom prodlouženou rukou těch, kteří tomu skutečně dobře rozumějí a kteří s námi vypracovávali pozměňovacími návrhy tak, aby právě pomohli co nejvíce řešit situaci v lesích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jaroslav Faltýnek s přednostním právem, připraví se pan kolega Petr Bendl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já jenom pár nějakých svých poznámek a postřehů k tomuto zákonu z pohledu zemědělského výboru, který byl garančním výborem a této problematice se věnoval poměrně podrobně. Já bych začal možná tím, že jsem se potkal s panem Bláhou. To je nějaký funkcionář z hnutí DUHA. A my jsme spolu ještě s dalšími kolegy s ním dlouho diskutovali a on mně položil jednu základní otázku.

Nacházíme se v situaci, a hovořila o tom kolegyně Pekarová Adamová, kdy je krizová situace v našich lesích způsobená kalamitou kůrovce, a ať už ta kalamita vznikla z různých důvodů, a těch důvodů je mnoho, a je to kombinace sucha, nějaké historické práce v tom lese a dalších věcí, tak prostě je to fakt. A my, nebo stát – Ministerstvo zemědělství chce, a je připraveno, a my všichni asi, investovat nemalé prostředky do obnovy lesa pro příští generace. Je naše povinnost tam, kde se to vykácí, to rychle znovu zasadit a udělat všechno pro to, aby ty sazenice jedlí, listnáčů a dalších dřevin, přežily. A ten pan Bláha mně položil otázku, jestli má smysl vyhazovat státní peníze v řádu stovek milionů, možná miliard na tyto výsadby, když nám to spárkatá zvěř hned sežere.

Já vím, že je to velmi citlivé téma. Na zemědělském výboru jsme to diskutovali, tak seděli tři ministři zemědělství. Tři. Pan ministr Toman, několikanásobný ministr zemědělství v minulosti, seděl tam ministr Bendl a seděl tam pan ministr Jurečka. A ani jeden z nich, přátelé, pardon, kolegyně, kolegové... (Ohlas v sále.) Ani jeden z nich neměl odvahu otevřít myslivecký zákon, který by nějakým způsobem řešil regulaci zvěře.

Já jsem také dostal mnoho mailů a analýz atd. Ale nestačí nám na to se řídit v tomto rozhodování selským rozumem? To, co říká ten Bláha – a já přece, víte všichni, že nejsem

žádný ekoterorista. Ale prostě za mě, a já teď říkám svůj osobní názor – a nebyla lehká debata s Ministerstvem zemědělství, kdy jejich původní stanoviska byla negativní k těmto pozměňovacím návrhům. Debatovali jsme s Patrikem Mlynářem, s panem ministrem. A pan ministr je také myslivec! Je také myslivec. Na rozdíl ode mě.

Tady vlastně paní kolegyně Markéta Pekarová Adamová přišla v jedné části toho svého pozměňovací návrhu s tím, že by bylo dobře prostě otevřít lesní zákon, kterému se mnoho sněmoven před námi bránilo z různých důvodů. Nemá smysl tady ty důvody opakovat. A když dneska je to v té poloze, podle stávající platné legislativy, že regulace zvěře je na vlastníkovi honitby a myslivcích, kteří tam hospodaří a mají to pronajato, a je to na jejich dohodě, ale máme tady nějaký stav, který je kritický, tak by ta dohoda o regulaci stavu zvěře měla respektovat ten stav kritický, který dneska máme. A proto se domníváme, že je určitým kompromisem otevřít ten myslivecký zákon pouze v této záležitosti, aby stát měl možnost se na to podívat, jestli ta dohoda opravdu odpovídá stavu, v kterém ten les je.

A to vyvolává samozřejmě ty vlny. Budou tady diskutovat další mí kolegové, kteří to podpoří, anebo nepodpoří. Nicméně já bych v této souvislosti chtěl moc poprosit, abychom podpořili ty pozměňovací návrhy, které odsouhlasil garanční výbor po dlouhé debatě s Ministerstvem zemědělství. Protože já rozumím té kritice myslivců, kteří říkají, a navrhují to i v tom dopise, abychom to řešili formou veřejné odborné debaty. To určitě ano. Nicméně ta spárkatá zvěř nepočká, než si to vydiskutujeme, že? Oni tam chodí a ty sazenice sežerou.

Takže je tady z mé strany na vás na všechny, na celou Poslaneckou sněmovnu, prosba, abychom prostě šli na ten kompromis. Vím, že v tuto chvilku samozřejmě mluvím i proti některým pozměňovacím návrhům, které jsou z dílny Ministerstva životního prostředí. Jsem si toho vědom. Diskutovali jsme o tom s panem ministrem. A nějak to dopadne to hlasování. Nicméně zatím za činnost v lese odpovídá Ministerstvo zemědělství ze zákona. Až to bude jinak, pokud ta doba nastane, tak potom možná některé ty návrhy budou mít šanci na úspěch.

Takže tolik velmi stručně z mého pohledu jako předsedy zemědělského výboru. Vím, že je to do určité míry revoluční změna, že otvíráme zákon o myslivosti, novelu zákona o lesích, ale myslím si, že teď je šance vzhledem k tomu, že ta situace je opravdu kritická a složitá, a hlavně snažíme se ten les, ať už jsou to Vojenské lesy, Lesy ČR, ale i samozřejmě soukromí vlastníci, obnovit pro naše budoucí generace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Faltýnkovi. Ještě jednou požádám pana kolegu Petra Bendla o strpení, s faktickými poznámkami se přihlásili pan poslanec Pavel Bělobrádek a Vlastimil Válek. Tak nyní pan kolega Bělobrádek s faktickou poznámkou, pak kolega Válek následuje. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, za prvé ministr Jurečka měl odvahu otevřít zákon o myslivosti. Jenom to nedoputovalo na jednání pléna. Já osobně to nepovažuji za příliš šťastné, že to chtěl otevřít, to se přiznávám. Já jsem ve střetu zájmů, jsem vlastník honebních pozemků jak lesních, tak nelesních a zároveň jsem myslivec. Takže já bych chtěl říct, že považuji za velmi nešťastné, že tyto věci nebyly prodiskutovány s mysliveckými organizacemi. Já myslím, že to plánování je velmi složité. Mám také obavy z některých konkrétních věcí. Nevím, jak se budou ty markanty, které už jsou tam zmíněny, co to bude. Jestli to budou slecha, tedy uši, nebo v některých krajích to byla u zástřelného čelist od divočáka. A praxe ukázala, že to není úplně tak snadné.

Další věc je, že spárkatá zvěř přemnožená bezpochyby je. Ale já jsem zvědav, jestli mnohá sdružení – a upozorňuji, že jak uživatel, tak držitel honitby se často překrývají, že to je

to samé, že provozují myslivost ve vlastní režii, tak já jsem zvědav, co s tím budou dělat ti, kteří mají pronajaté honitby a řeknou, že se na to můžou vykašlat, protože věkový průměr třeba těch myslivců tam je takový, že prostě nejsou ani fyzicky schopni zvýšit obrovským způsobem potom ten odstřel. Tak co se s tím bude dělat, co s tím budou dělat ti držitelé honiteb? To si budou najímat nějaké lovce? Já nevím. Myslím si, že k té diskusi by bylo určitě vhodné prodiskutovat to i s mysliveckými organizacemi. Protože praxe pak může ukázat, že se to bude obcházet. A všichni víme, že je potřeba redukovat spárkatou zvěř. Všichni víme, že musíme změnit skladbu lesa. To všechno s tím souvisí. Já také nemám zájem, aby mi zvěř sežrala les. To je samozřejmé. To znamená, jde jen o to, jestli všechny ty detaily jsou domyšlené.

A poslední poznámka. Ten dopis, který nám přišel včera večer, byl podepsán, pokud se nepletu, děkanem Turčánim z lesnické fakulty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bělobrádkovi. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem nikdy netušil, že si budu muset o něčem, čemu jsem do té doby nerozuměl, nastudovat tolik jako o lesnictví a jako o tomto zákonu. Opravdu tolik času jsem s ničím nestrávil za poslední dva měsíce ve svém životě jako tady s touto problematikou.

Já děkuji prostřednictvím pana předsedajícího za velmi korektní a rozumná slova pana předsedy Faltýnka. A dovolím si parafrázovat: Zdravý rozum je úžasná věc. Kdyby fungoval, neřešíme v Poslanecké sněmovně D1. A bohužel to takhle platí i pro tyto regulace, které tento zákon definuje. Já – a bude to asi v diskuzích – si úplně nemyslím, že by bylo výhodnější vysekat některé paragrafy a neschválit celek, ale jistěže to bude otázka diskuze, která tady proběhne.

Já si nesmírně vážím myslivců, nesmírně si vážím hajných a nerad bych – a to prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegům lidovcům a svému předřečníkovi – aby tady tento souboj byl tím biblickým soubojem nimroda s Abrahámem. To bych byl velmi nerad, protože těchto nimrodů si moc nevážím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní je řádně přihlášený pan kolega Petr Bendl a připraví se pan kolega Holomčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, kolegyně, kolegové, já se pokusím nepřilévat oleje do ohně, neboť tohle téma je opravdu citlivé. I když neplatí, že bych neměl nikdy odvahu zvednout myslivecký zákon, Ministerstvo zemědělství ho tehdy připravilo. Tu odvahu neměli poslanci Poslanecké sněmovny, neboť byli postupně všichni masírováni napříč politických spektrem těmi, jichž se ten zákon týká.

Nicméně si myslím, že i vlastně projednávání lesního zákona nám ukázalo, že doba na otevření mysliveckého zákona tady je, a že byť to asi nebude úplně jednoduchá debata, protože těch konfliktů uvnitř myslivecké činnosti, hospodaření v lesích, hospodaření na loukách a polích, konfliktů vlastníků a mysliveckých spolků je poměrně hodně a najít v nich rovnováhu nebude vůbec jednoduché... ochránců životního prostředí i pseudoochránců životního prostředí. Prostě ta debata bude složitá, ale myslím si, že myslivecký zákon má být otevřen. Mám trochu strach, že to nakonec Poslanecká sněmovna neudělá. Odvozuji to od

toho, že se všichni shodneme na tom, jaký máme problém s vodou v České republice, s jejím nedostatkem, a když jsem tady navrhoval na jednání Poslanecké sněmovny, abychom se zabývali vodním zákonem, tak ho vládní koalice odmítla projednat. Takže je otázka, jestli bude odvaha projednávat myslivecký zákon, byť ho potřebujeme, z hlediska všech těch parametrů, o kterých tady mluvili pan ministr i mí předřečníci.

Já bych chtěl k tomu přílepku, a nebojím se říct, že to přílepek je, protože se bavíme o zákoně o lesích a řešíme tam paragrafy mysliveckého zákona – já za sebe říkám, že ty paragrafy týkající se regulace spárkaté zvěře podpořím a podpořil jsem je i na zemědělském výboru. I když, když si nalijeme čistého vína, všichni, kteří jsme se v tom pohybovali nebo pohybujeme, tak si musíme být vědomi toho, že to není deset nula.

Ten problém je daleko širší a fakt, že jsme jej nediskutovali, koneckonců zmiňuje i Ministerstvo zemědělství ve svém stanovisku, které původně k některým částem toho návrhu zákona dalo. Já to tady jenom zopakuji pro ty z vás, kteří jste neměli tu příležitost. Čímž to neberu jako kritiku, protože Ministerstvo zemědělství změnilo svůj původní názor s tím, že tedy spárkatou zvěř řešit chce.

Pro mě, když se tento paragraf v zákoně objeví, tak to bude taková jakoby větší naděje, že stoupne tlak na vyřešení a otevření mysliveckého zákona a případně i upravení některých těch věcí, které s sebou nesou některé ty návrhy, které navrhuje paní kolegyně v těch bodech G7.3.1, 3.8, navrhuje případně změnit. Protože ministerstvo tady upozorňuje, že by takový zásah, pokud bude přijat, znamenal podstatné zvýšení nákladů na výkon státní správy a myslivosti a zřejmě i nutnost personálního posílení orgánů státní správy myslivosti, zejména na prvním stupni. Takže je si vědomo toho, že to není úplně jednoznačné a že to je velmi citlivé. Umím si představit, že to nakonec někdo vůbec nepodpoří. Já jsem přesvědčený, že podpořením tohoto paragrafu podpořím i větší snahu otevřít už odbornou debatu na téma hospodaření v lesích a na téma myslivost jako takovou.

Pan předseda Faltýnek tady mluvil o potřebě finančních prostředků. Tento návrh zákona to mimo jiné také podporuje, pomáhá řešit nestátním vlastníkům lesa situaci spojenou s kůrovcem. Pan ministr to zmiňoval. To je věc, která je potřebná, neboť se dostávají do finančně i organizačně neřešitelných situací a tady je šance jim pomoci. Proto s tímto souhlasím a podporuji to. Jenom bych chtěl připomenout, nevím, jak moc to víte, když se konstruovaly finančně kraje v České republice, tak dostaly ze státního rozpočtu položku, která se týkala právě podpory nestátních vlastníků lesa. Některé kraje, pokud vím, se k tomu postavily čelem a dodnes tu finanční částku tam drží, byť není zamašličkovaná, a snaží se hledat a poskytovat podpory vysazování, obnovování lesa a podobně. Některé kraje tak nečiní. Já určitě budu interpelovat pana ministra zemědělství v této věci, aby jenom předložil nějakou rešerši, jak to kraje vlastně vnímají, neboť nejenom stát, ale i kraje by měly dokonce pomáhat, neboť na to finanční prostředky dostaly.

Myslím, že to snad stačí, že jsem snad příliš nepřiléval oleje do ohně. Těch souvislostí má ten zákon ještě spoustu. Já věřím, že v nějaké rozumné podobě projde, a budu se těšit na myslivecký zákon. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Než budeme pokračovat s řádně přihlášeným panem poslancem Holomčíkem, s faktickou poznámkou Jan Čižinský. Prosím máte slovo, pane poslanče, s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Já bych možná jenom na předřečníka. Asi bych nepoužíval ten pojem přílepek, protože přílepek je něco, co věcně nesouvisí, co se vloží

do zákona a nemá to žádnou souvislost, kdežto tady ta souvislost je. Ta zvěř prostě požírá ty stromky. Takže se skutečně domnívám, že o žádný přílepek nejde, protože to věcně souvisí.

Jenom ještě dovolte k tomu jednání. Českomoravská myslivecká jednota byla přítomna jednání o tom původním zákonu o myslivosti, který nakonec tedy nebyl projednán, a současně v červnu, červenci na výborech, jak zemědělském, tak na výboru pro životní prostředí, bylo o těchto návrzích jednáno. Určitě se nejedná o žádný zákon proti myslivcům. Jedná se prostě o zákon pro lesy.

A já bych ještě jenom jedno číslo. Národní inventarizace lesů uvádí, že je poškozeno asi 10,5 % stromů, co jsou ale všechny stromy, včetně těch starších, které už zvěř nepoškozuje. Ale z dat roku 2015 vyplývá, že celkové poškození mladých stromků je přes 55 %. A pokud vezmeme třeba listnáče a jedle, tak se to blíží až k 90 %. To znamená, já skutečně také podporuji rozumný přístup, který umožní těm mladým stromkům, aby vyrostly. Jak říkám, není to hrocení proti někomu, je to skutečně jenom pro ty lesy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. A nyní s přednostním právem paní kolegyně Jana Černochová. Pan kolega Holomčík je stále v pořadí. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Když tady můj předřečník zmiňoval Českomoravskou mysliveckou jednotu, tak bych si s ním dovolila polemizovat o tom, jaké informace oni měli a neměli. O tom, že to přílepek je, bych také nediskutovala. Je to přílepek. Co jiného může být návrh, který je předkládán až v rámci třetího čtení za zavřenými dveřmi tak, že se o něm nedozví odborná veřejnost, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy? To je nejkrystaličtější přílepek, jaký tato Sněmovna měla. A nijak nezpochybňuji právo některých kolegů hlasovat pro tyto přílepky, nijak nezpochybňuji to, co tady říkal i pan předseda Faltýnek.

Nejsem myslivec, nejsem držitelkou oprávnění, ani céčka, tedy oprávnění k tomu – když jsem si já dělala zbrojní průkaz, tak jsem se rozhodla, že se tomuto věnovat nechci, že se chci věnovat pouze sportovní střelbě, takže nejsem ve střetu zájmů, nemluvím tady za sebe. Ale dovolte mi přesto, abych po tom všem, co tady zaznělo, co tady bude zaznívat, co jsme dostávali za maily, a samozřejmě víme, jakým způsobem se zaplnily naše e-mailové stránky 20 tisíci e-maily, které víceméně byly stejného obsahu, takže ten nátlak na členy a členky této Sněmovny byl obrovský, myslím si, že by bylo fér, aby tady zazněla i druhá strana. Vy se rozhodnete stejně jako já, který z těch návrhů podpoříte. Není to vůbec o tom, že bych tady někomu já chtěla vnucovat svůj názor, ale myslím si, že je férové, aby tento názor tady také zazněl.

Dovolte mi tedy přečíst tiskovou zprávu Českomoravské myslivecké jednoty, která je největší mysliveckou organizací v České republice, která sdružuje 58 000 držitelů loveckých lístků. Nesdružuje tedy mě, jak už jsem tady řekla, takže nejsem ve střetu zájmů. Je to odborný spolek, aktivně se zapojuje do činností podporujících rozumné hospodaření se zvěří a ochranu jejího životního prostředí, má pověření od Ministerstva zemědělství organizovat zkoušky z myslivosti, pořádá kynologické, střelecké soutěže a školení, a je tedy i podporována Ministerstvem zemědělství.

Tisková zpráva. V Praze 9. září 2019. "Úředníci mají od stolu rozhodovat o množství zvěře v lesích, myslivci se bouří" – název. "V průběhu projednávání novely lesního zákona předložila skupina poslanců až do třetího čtení pozměňovací návrh zákona o myslivosti, který nechvalně známou formou tzv. přílepku mění princip fungování myslivosti, který v Česku existuje téměř 20 let, vytváří stamilionové náklady pro stát a nepřijatelně omezuje práva

vlastníků pozemků a osob vykonávajících na nich myslivost. O chovech zvěře nemají rozhodovat vlastníci pozemků a myslivci, ale státní úředníci takzvaně od stolu. Poslanecká sněmovna o něm bez jakékoli veřejné diskuse bude rozhodovat ve středu 11. září 2019." Dále tisková zpráva praví: "Pozměňovací návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Vlastimila Válka (oba TOP 09), Dany Balcarové a Radka Holomčíka (oba Piráti) k lesnímu zákonu je významným zásahem nejen do způsobu hospodaření se zvěří v České republice, ale rovněž do soukromého vlastnictví. Povinnost plánovat hospodaření se zvěří totiž přenáší z uživatelů honiteb na stát. Pokud bude tento pozměňovací návrh přijat, vlastníci pozemků ztratí právo rozhodovat o nakládání se zvěří na svých pozemcích a uživatelé honiteb, myslivci, přijdou o možnost se zvěří s ohledem na místní podmínky hospodařit, za niž obvykle vlastníkům pozemků platí. Plány hospodaření se zvěří budou nově od stolu určovat státní úředníci."

Dále v tiskové zprávě stojí: "Jedná se o nejvýznamnější změnu pojetí myslivosti v Česku za posledních téměř 20 let. Změnu uspěchanou, nepromyšlenou, neprodiskutovanou, protlačenou formou přílepku pouhý týden před posledním třetím čtením jiného zákona."

To je ta transparentnost, pane poslanče Čižinský prostřednictvím pana místopředsedy?

"Čeští myslivci si jsou vědomi lokálně zvýšených stavů zvěře, které neprospívají obnově kůrovcem postižených lesů, i slabin stávajícího systému sčítání zvěře. Tyto problémy však nelze řešit přílepkem bez jakékoli veřejné či odborné diskuse. Státní úředníci by podle návrhu měli připravovat tzv. plány mysliveckého hospodaření, které určují mimo jiné, kolik a jaké zvěře se smí v každé honitbě vyskytovat, a tudíž také, kolik se jí smí a musí ulovit. Dnes tyto plány připravují uživatelé honiteb, myslivci, v součinnosti s držiteli honiteb, vlastníky pozemků. Zohledňují přitom zájmy vlastníků, zemědělců, společnosti i zvěře samotné, a to při znalosti krajiny, zvěře, jejího chování a v souladu s vlastními chovatelskými záměry. Myslivci za možnost péče o zvěř a následně možnost využití zvěřiny vlastníkům pozemků obvykle platí nezanedbatelné nájemné ve výši stovek tisíc korun za honitbu ročně i kompenzaci případných zvěří způsobených škod. Myslivost je však pro myslivce koníčkem, který stojí značné prostředky i čas a za nějž ve společnosti neexistuje náhrada."

"Stát chce rozhodovat a myslivci mají platit." – Další pasáž tiskové zprávy Českomoravské myslivecké jednoty. – 'Pokud pozměňovací návrh vstoupí v platnost, budou si uživatelé kupovat příslovečného zajíce v pytli. Budou vlastníkům pozemků platit za výkon práva myslivosti. Co ale bude jeho obsahem? Jak přesně bude vypadat? Kolik bude zvěře a kolik se jí bude lovit? To sami neovlivní, to bude rozhodovat stát. Stát by tak chtěl vlastně, aby myslivci platili za jeho rozhodnutí. Vlastníky pozemků od rozhodování odstaví zcela,' vysvětluje princip pozměňovacího návrhu Jiří Janota, předseda Českomoravské myslivecké jednoty, a dodává: 'Pokud stát má nést rozhodovací pravomoc při stanovování plánů hospodaření se zvěří, musí také nést odpovědnost za případné neúspěchy. Pokud myslivci plán dodrží, neměli by nadále vlastníkům lesa a zemědělcům nahrazovat škody způsobené zvěří. S mocí rozhodovat je spojena i odpovědnost za toto rozhodnutí.' Konec citace.

Podobně nedomyšlená je i nemožnost odvolání proti stanovému plánu péče o zvěř. Ten bude státní správa připravovat na základě vlastního posudku, který však půjde revidovat nejdříve po třech letech platnosti, a to na náklady uživatele honitby. Pokud tedy orgán státní správy nastaví plán péče o zvěř nevhodně, uživatel honitby bude muset nejméně tři roky platit nájem honitby, v honitbě na své náklady hospodařit, přestože to třeba musí dělat způsobem, čili s cíli, s nimiž sám nesouhlasí. S tím souvisí i dopad na už teď křehkou ekonomiku uživatelů honiteb, mysliveckých spolků, kdy se může snadno stát, že po ztrátě vlivu na plánování vlastního hospodaření náklady převýší výnosy, spolky se dostanou do ztráty a svou společensky přínosnou roli pro zvěř, přírodu a krajinu přestanou vykonávat zcela.

Omezení práv vlastníků pozemků i nová administrativa. Návrh nejen uživatele honiteb zavalí množstvím nové administrativy, ale také jim dá povinnost odevzdávat státní správě důkaz o ulovení zvěře." – O tom tady mluvil pan kolega Bělobrádek.

Cituji dále: "Údajně má jít o slecho. Jen nerad si představují fronty myslivců každé ráno před úřadem a radost úředníka a z kanceláře plné zahnívajících uší zvěře včetně parazitů," poukazuje na zjevně uspěchanou přípravu návrhu Janota. "Předkladatelé návrhu údajně vycházejí ze saského modelu mysliveckého hospodaření. Ten nejen překrucují, ale rovněž se snaží do českého prostředí zkopírovat něco, co zkopírovat nelze. V Sasku totiž vlastníci honitby nepronajímají, ale sami rozhodují o tom, jak se na nich bude hospodařit se zvěří. V České republice do hry vstupují nájemci – uživatelé honiteb – a rozhodování o hospodaření se zvěří se předkladatelé návrhu snaží vlastníkům i nájemcům vyvlastnit ve prospěch státu. O to paradoxnější situace pak nastane tam, kde vlastník pozemku je zároveň uživatelem honitby –"

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní kolegyně, přeruším a požádám sněmovnu o klid. Já věřím, že někteří nemaji zájem o fakta, ale myslím, že je potřeba, aby každý měl klid na přednesení své připomínky k textu zákona. Můžete pokračovat.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

"- v níž hospodaří se zvěří dle své vlastní vůle. I jemu totiž bude stát nařizovat, jak má na soukromých pozemcích se zvěří hospodařit bez ohledu na to, jaký má sám postoj k lesu či zvěři.

Argumenty předkladatelů vzbuzují jen málo důvěry," stojí dále v tiskové zprávě. "Důležitým argumentem předkladatelů je údajná výše škod páchaných volně žijící zvěří na lesních porostech, která má dosahovat 7 miliard korun ročně. 'Pokud vím, je toto číslo' – opět citace – 'odhadem pobočného spolku České lesnické společnosti Pro Silva Bohemica, který jej prezentuje jako součást nátlakové kampaně za zvýšení lovu zvěře. Nevím však, z čeho tento odhad vychází. Rozhodně na něm předkladatelé zákona neměli stavět svou iniciativu v takto závažné věci,' podivuje se Janota. Státní podniky Lesy České republiky, který pečuje o téměř polovinu tuzemských lesů, vyčíslil škodu v mysliveckém roce 2017/2018 na pouhých 19 milionů korun.

S tím kontrastují předpokládané náklady. Odhad předkladatelů – 1,4 až 2,6 milionu korun – považujeme za velmi podhodnocený. Zpracovatel posudku bude muset vyhodnotit úživnost honitby a chování zvěře. Průměrná rozloha honitby je přibližně tisíc hektarů, je to přibližně 1 500 fotbalových hřišť. Jen projít a vyhodnotit takovou plochu zabere hned několik dní. Podle odhadu expertů budou náklady na každý posudek honitby činit přibližně 50 tisíc korun. Tyto náklady přitom ponese stát. 'Při 5 800 honitbách v zemi se jedná více než o čtvrt miliardy korun, které se každých pět let s kapes daňových poplatníků přesunou k hrstce zpracovatelů posudků,' vypočítává Janota.

Pozměňovací návrh je takzvaným přílepkem, protože je podáván jako součást novely jen okrajově souvisejícího zákona, přičemž dosáhnout stejného účelu lze i jinými prostředky, a to bez omezení práv vlastníků pozemků a myslivců a bez nárůstu byrokracie. Přílepky označil za neústavní Ústavní soud již v roce 2007.

Opět citace pana Janoty: 'Bohužel si motivaci tohoto přílepku nedovedu vysvětlit jinak než potřebou vyloučit k němu veřejnou diskuzi. Návrh, který formou nenápadného přílepku do třetího čtení významně mění dosavadní pojetí myslivosti a omezuje vlastnická práva

stylem o nás bez nás, však Českomoravská myslivecká jednota musí jednoznačně odmítnout, pokračuje Janota.

Českomoravská myslivecká jednota si je vědoma, že stavy zvěře jsou lokálně zvýšené a způsob sčítání zvěře není ideální. Existují však i jiné možnosti řešení nápravy následků kůrovcové kalamity, bez nutnosti omezování práv a navyšování byrokracie ze strany státu," stojí v tiskové zprávě.

Další citace, a už jdeme do finále: "'Rádi budeme o možnostech příspěvku myslivosti k obnově lesů diskutovat. Na mnoha místech myslivci přikládají ruku k dílu, na obnově lesa se sami podílejí. Jakákoliv změna zákona však musí projít standardní veřejnou a odbornou diskuzí v připomínkových řízeních. S omezováním práv nejen myslivců touto ukvapenou a nestandardní cestou nemůžeme souhlasit," uzavírá Jiří Janota.

Závěr tiskové zprávy: "Českomoravská myslivecká jednota vyzývá poslance Parlamentu České republiky, aby nedopustili omezení části vlastnických práv majitelů pozemků, svobody stanovování soukromoprávních vztahů mezi držiteli a uživateli honiteb ani zaplevelování právního řádu dalším přílepky a odmítli tento pozměňovací návrh označený jako G7. Vyvlastnění a přenesení rozhodování na stát nemůže bez širší společenské diskuze být řešením problémů českých lesů." Konec citace z tiskové zprávy Českomoravské myslivecké jednoty.

Já bych k tomu jenom doplnila, že jestli se nemýlím, pane ministře, tak v připomínkovém řízení myslivecký zákon je, takže možná by bylo fajn, kdybychom se tady dozvěděli od pana ministra, kdy předpokládá, kdy bude předložen myslivecký zákon, protože řada z nás je skutečně na pochybách, jak se má dnes zachovat a jak má hlasovat. Pokud budeme ujištěni, že tato legislativní norma, která by i věci řešila komplexně, bude záhy předložena, tak pak si myslím, že jsme v trošku jiné situaci než pod jistou mírou nátlaku, tak, že si tady říkáme, že všichni chceme bojovat za naše zdravé lesy. Chceme za ně bojovat, ale ne pod nátlakem v podobě přílepku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Vyvolala pět faktických poznámek. První je pana kolegy Bělobrádka, pokračuje paní poslankyně Pekarová, místopředseda Pikal, Vlastimil Válek a Jan Čižinský. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Já jsem omluven, takže už se nebudu moci dále účastnit, tak jenom bleskově.

S tím odpisem ČMMJ je potřeba si říct, že to není jediná myslivecká organizace, to znamená, myslivců je daleko více.

Druhá věc. Dneska vlastníci právě s těmi uživateli honiteb se můžou na tom domlouvat, to znamená, mají-li tam škody, mají vliv na to, jaký se udělá plán. Plán mysliveckého hospodaření jistě není dokonalý. Spárkatá zvěř je přemnožená, poškozuje lesy. To je všechno pravda. Tohle, co je nabízeno, není saský model. A chtěl bych zdůraznit praktický dopad. Vy, kteří jste starostové, nebo vy, kteří jste zastupitelé, tak si představte, že za prvé budete muset možná navýšit úředníky, že na tom úřadu – jsem zvědav, pan ministr by určitě na to mohl odpovědět, protože to je samozřejmě vedlejší živočišný produkt, to znamená, budou tam mít nějaký kafilerní box, kam ty uši, co se budou dávat, budou dávat, budou za to platit – nebo kdo za to bude platit, až to bude odvážet kafilerie?

Další věc, která je. Vezměte si, teď je červenec, parno, najdou padlinu, je zahnívající, takže uříznou ucho, dají si ho doma do ledničky, protože je pátek, to znamená, v pondělí to

můžou přinést na úřad. Manželka je nadšená, protože zahnívající ucho dáme do ledničky mezi jídlo, nebo do mrazáku, nebo to necháme venku, aby to ještě hnilo, nevím, jak to bude vypadat. Přinesou to na ten úřad. Oni řeknou – výborně. Udělají si čárku, dají to do kafilerního boxu. A můžu takhle pokračovat.

To znamená, já jsem určitě pro to, ať se redukuje zvěř. Jsem pro to, ať se zavede nějaká adaptace, nebo nějaká verze saského modelu. Určitě musíme redukovat zvěř, tak jak se plánuje, myslivectví není dokonalé, početní stav zvěře je, ale jde o ty vlastníky. Za prvé by neměli být vyloučeni z toho, aby do toho mohli mluvit, protože to jsou vlastníci. A za druhé, já jsem velmi zvědav, jak to bude vypadat, když právě myslivci řeknou, že se na to můžou vykašlat, a ti uživatelé odejdou, a jak to bude ten držitel dělat?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas pro vaši faktickou poznámku. Pokračujeme faktickou poznámkou paní poslankyní Markéty Pekarové, připraví se kolega Vojtěch Pikal. Máte slovo k faktické poznámce, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Bylo toho řečeno mnoho, takže se budu snažit reagovat aspoň na to nejzásadnější. Prostřednictvím předsedajícího paní kolegyně Černochová, nemáte pravdu, že je to nějaký teď najednou se objevený pozměňovací návrh, který se objevil až teď před třetím čtením. Já jsem členkou výboru pro životní prostředí. Kolegové jsou členové výboru pro zemědělství. A my jsme předkládali tyto věci v řádném termínu na těchto výborech, to znamená, že to bylo už před prázdninami. Představovali jsme tyto návrhy a ten, který tady diskutujeme teď nejvíce, byl představován už v květnu tohoto roku. Takže rozhodně čas na seznámení se s jeho obsahem tady byl dlouhý a prodiskutování na výborech taktéž proběhlo. Takže to, že se k němu na výborech nepřiklonila většina, alespoň tedy ne ze začátku, vedlo k tomu, že jsme ho předložili i na druhém čtení tady na plénu. Není pravdou, že se jedná o něco naprosto nového, co se objevilo až teď.

Stejně tak se nejedná o přílepek, protože jestliže se něco bytostně dotýká lesů a i hospodaření v nich, tak je to právě stav zvěře, její množství, a tím pádem samozřejmě i to, jak je možné ji regulovat, což řeší právě zákon o myslivosti.

Dále tedy předkladatelé rozhodně nezbavují vlastníka pozemků ani uživatele honitby práva rozhodovat o plánování lovu. To je prosím nepravda. V návrhu je stanoveno, že nejprve předloží uživatel, tedy myslivci, podklady k vypracování plánů k odsouhlasení držiteli, tedy vlastníky, a následně bude státní správou s přihlédnutím k nezávisle zpracovanému posudku s hodnocením stavu ekosystému rozhodnuto o výši plánu lovu. Jsou tam samozřejmě opravné mechanismy v případě, že s tím někdo nebude souhlasit. Ani stávající právní úprava nedává možnost rozhodovat o stavech zvěře jednotlivým vlastníkům zejména menších pozemků, které musí být přičleněné k některé z honiteb, a tak dále.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, i vám skončil čas pro faktickou poznámku. Nyní pan místopředseda Vojtěch Pikal s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Už to zde bylo částečně vysvětleno mou předřečnicí, nicméně přesto se musím zeptat na ta bombastická tvrzení, která tu zazněla, že je to přílepek a že je načítán do třetího čtení, protože do třetího čtení nic předložit nelze. To tady musí být jasné. Stejně tak že neprobíhá debata veřejná. Toto je veřejná debata. Já zdravím veřejnost.

Nicméně bych se chtěl obrátit na zpravodaje vaším prostřednictvím, pane předsedající, aby tedy uvedl, kdy tento návrh byl v rámci legislativního procesu poprvé představen, abychom se vyhnuli tvrzení, že na to byl jenom týden se s ním seznámit, což mi přijde jako absurdní tvrzení.

A pak bych se chtěl ještě vyjádřit k tomu, že by snad ta materie nějak vzájemně nesouvisela a že by to byl přílepek po věcné stránce. S tím prostě nemůžu souhlasit. Je to naprosto zřejmé, že pokud se staráte o lesní sazenice takovým způsobem, aby vám je nežrala zvěř, s čímž mám osobní zkušenost, tak prostě nemůžete tvrdit, že otázka odlovu a regulace stavu zvěře nesouvisí s lesním zákonem a pěstováním lesa. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek. Připraví se kolega Čižinský, poté kolega Marian Jurečka a paní kolegyně Černochová. Všichni s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Mnohokrát děkuji. Přihlásím se pak do řádné diskuse, ale jenom bych chtěl reagovat. Já prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyni moc děkuju. Já jsem samozřejmě taky četl ten text a teď jsem to ještě slyšel z druhé dobré krásným přednesem. A naprosto rozumím tomu, co myslivci říkají, protože prostě hájí svoje zájmy. To je logické. Každý hájí svoje zájmy. To je vcelku legitimní. Je to logické. Prostě myslivci nevidí les, nevidí houby, nevidí nic, vidí tu zvěř, kterou chtějí střílet tak, jak jim to vyhovuje. A připouštějí, že té zvěře je hodně. Připouštějí, že ta zvěř likviduje mladé stromky. Připouštějí, že dělá škody. Nemají žádný návrh řešení, ale používají všechny legitimní nástroje pro to, aby se jakékoli řešení, co nejdál oddálilo. A to všechno je naprosto v pořádku a nevidím v tom vůbec žádný problém, protože takhle by postupoval každý, kdo hájí zájmy určitého sdružení, určité skupiny. Tak se ta hra hraje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Čižinský, také s faktickou poznámkou. Připraví se kolega Jurečka. Máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Také děkuji za slovo. Situace je celkem jasná. Prostě lesy trpí tím, že je zvěře moc. Vlastníci lesů jsou mnohdy skutečně zoufalí, protože z dat z roku 2015 podle poslední inventarizace škod zvěří na lesním hospodářství České republiky prostě z toho vyplývá, že na čtvrtině území naší země jsou zvěří poškozené skoro všechny mladé listnáče a jedle, přes 90 % jich je poškozeno. Takže není rozumné nad tím rozhodit rukama a neudělat vůbec nic. To skutečně není rozumná situace.

Když tady vlastně cituji ten údaj 90 % na čtvrtině území, na polovině území je to více než 75 %, tak samozřejmě i to číslo, pokud tady padlo číslo, že škoda je 19 milionů, tak všichni cítíme, že to není možné, protože jedna věc je přímo ta škoda, kterou pozorujeme na těch stromcích, které ale nejsou sežrané, protože strašně moc sazenic je sežraných ještě předtím, než je vůbec možné nějakým způsobem konstatovat, že byly ožrané, ale musíme si také uvědomit, kolik stojí všechny oplocenky, všechna individuální ochrana, aby vůbec něco vyrostlo.

A také je potřeba říci, a skutečně to nechci hrotit, není to opatření proti někomu, je to opatření pro ty lesy. Ale skutečně si musíme uvědomit, že mnoha vlastníků lesů se nikdo na nic neptá a oni vlastně jenom trpí tou situací, která je. Ta teorie, že vlastník lesa skutečně má vliv na to, co se v lese děje – on má nějaké povinnosti, ty se snaží plnit, ale nedaří se mu je plnit prostě proto, že té zvěře je moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Mariana Jurečky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Milé kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, pane ministře, myslím si, že toto je jeden z nejdůležitějších zákonů, které vůbec v Poslanecké sněmovně v tomto volebním období projednáváme. Na rozdíl od všech daňových zákonů a jiných, které můžeme za rok za dva změnit bez nějakých větších dopadů pro budoucnost, tento zákon má dopad na budoucnost příštích šesti osmi generací, na příštích 80 až 120 let. V tomhle období podle toho, jak se začnou tito lesníci chovat, tak to budeme ovlivňovat.

Nicméně teď k debatě, která se tady vede. Kromě toho, že ten zákon vlastně dává vůbec šanci pro to, abychom mohli vyplácet odškodnění především drobným vlastníkům lesa, především region Vysočiny je tím obrovským způsobem postižen, tak se dneska tady bavíme také o tom cíli, to znamená řešit kalamitní stav v návaznosti na klimatickou změnu. A s tím také samozřejmě souvisí i oblast škod páchaných zvěří, které tady vznikají a jsou obrovské, a ta čísla tady padla.

A teď si troufnu říct, že nesouhlasím s tím, že by to byl přílepek. Děkuji i Ministerstvu zemědělství, které po těch debatách, které se tady vedly poslední čtyři měsíce, alespoň u části pozměňovacího návrhu paní poslankyně Pekarové Adamové změnilo své stanovisko, protože zoufalí lidé dělají zoufalé činy. A dneska mnoho vlastníků lesa je v zoufalé situaci, kdy obnovují les, a škody jsou neúměrné. U většiny uživatel honitby, kteří se chovají férově a zodpovědně jako řádní hospodáři, vůbec tento problém neřešíme. Jich se nebude týkat tady tento mechanismus, který dává nějakou šanci vlastníku lesa v situaci, kdy se není schopen domluvit s uživatelem, aby se úředník na obci s rozšířenou působnosti mohl na ty škody páchané zvěří podívat, kvantifikovat je, upravit do budoucna plán lovu a vést to k tomu, aby se stav zvěře v té lokalitě snížil.

Samozřejmě pokud tady bude za půl roku, za rok komplexní novela mysliveckého zákona, může ty věci docizelovat, může je zlepšit. Ale prosím vás pěkně, neodkládejme to. Protože já jsem zažil situaci, dva roky jsem tu novelu připravoval jako ministr, donesl jsem ji sem, rok se tady neposunula k vyjednávání. Nebyla vůle poslanců dát ji na program. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní kolegyně Černochové. A přihlášený do rozpravy je pan kolega Holomčík. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuju, pane místopředsedo. Myslím si, že by v nikom nevyvolávala tato norma nějaký pocit přílepku tehdy, pokud by zároveň – zároveň – nebyl v připomínkovém řízení myslivecký zákon. Tak by to nikoho ani napadnout nemohlo. Vy jste zbytečně myslivcům dali tento argument do ruky. Oni tady věnují svoji energii, svůj čas, svůj odborný vhled do tohoto zákona, který je v připomínkovém řízení. Ale někde v červenci, v letních prázdninách byl tedy vložen do systému tento návrh. Asi nikoho nenapadlo, když měl jistotu, že se ten zákon projednává v připomínkovém řízení jako myslivecký zákon, že zároveň někdo z Poslanecké sněmovny ve stejnou chvíli bude toto řešit tímto nestandardním způsobem. To je to, co vadí mně.

A jinak to, co jsem vám tady přečetla, citovala jsem slovo od slova z tiskové zprávy. Takže teď jakoby ty své připomínky k obsahu toho textu neadresujte na mě, ale adresujte na toho, kdo je autorem. Mně se jenom zdálo fér, když tady zaznívají jiné názory, aby tady někdo přečetl i názor této početné skupiny obyvatel. A jak říkám, v nikom by to nevyvolávalo

žádné otazníky, pokud by tady zároveň neprobíhalo připomínkové řízení k mysliveckému zákonu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Holomčík ještě posečká, protože se přihlásila s faktickou poznámkou paní poslankyně Markéta Pekarová. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Paní kolegyně, já s vámi mám velmi dobrý vztah prostřednictvím předsedajícího, budu vám sice vykat, ale normálně si tykáme. Každopádně nejste tady první rok, takže moc dobře víte, jak funguje předkládání pozměňovacích návrhů. A vím, že nejste členkou ani jednoho z výborů, který tuto problematiku řeší, ani pro životní prostředí, ani zemědělského. Takže si vám dovolím říci, že my, kteří jsme v těchto výborech, já tedy v tom životním prostředí, kolega Válek v zemědělském, jsme řádně při projednávání po prvním čtení tady na plénu, když se ta věc dostala do výborů, předkládali pozměňovací návrhy a tento byl už tehdy toho součástí. Tak tady prosím nepřekrucujme, že to bylo až někdy v průběhu letních prázdnin. My jsme, ještě jednou opakuji, to, že tento záměr máme a že to předložíme včetně tady této změny, avizovali už v květnu tohoto roku, takže to byla veřejně známá informace. A teď tady prosím nevytvářejme dojem, že se jedná o nějaký nestandardní postup a něco takového. Chápu, že některá sdružení se tímto takto snaží manipulovat, a já se proti tomu důrazně ohrazuji. Není to tak. Je to prostě standardní postup, který jsme zvolili. A tady v tomto případě máme na to stejné právo jako každý z 200 poslanců, takže jsme tak učinili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já můžu potvrdit naše velmi korektní vztahy s paní kolegyní, ale omlouvám se, jenom potřebuji skutečně si tady asi dovysvětlit tu věc, kdy to bylo vložené do systému. Ono my tady možná žijeme všichni v nějaké bublině, že si myslíme, že někdo sleduje to, co projednáváme někde v nějakých podvýborech, to, o čem si povídáme tady. Ne všechno. Něco veřejnost sleduje, něco veřejnost nezajímá. Pokud ten návrh byl vložen do systému 12. 7., tak nelžu, říkám pravdu, že to bylo v období letních prázdnin, když zároveň tady běží připomínkové řízení. 12. 7. se s tímto návrhem mohla seznámit veřejnost tak, že byl tento návrh zveřejněn standardním způsobem na stránkách Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následovat bude faktická poznámka paní poslankyně Pekarové, potom s faktickou poznámkou vystoupí pan místopředseda Pikal. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Tak já ještě připomenu pro ty, kteří to nevědí třeba, kteří sledují tento přenos. Jednání výborů jsou veřejná. Jednání výboru pro životní prostředí, kterého jsem členkou, pravidelně navštěvují zástupci různých skupin včetně těch, o kterých tady dnes hovoříme. Stejně tak, a určitě mi to potvrdí i členové výboru pro zemědělství, i vy jako poslankyně, která jste ve výboru pro obranu a bezpečnost, máte samozřejmě možnost se účastnit těchto jednání, žel neviděla jsem, že byste se účastnila.

Takže já jenom chci tady deklarovat, že skutečně neděláme nic, co by bylo nějak pokoutní, nestandardní a o čem by se veřejnost dozvídala až v průběhu letních prázdnin.

Prostě to tak není. Ale nechci tuto debatu extendovat, protože je opravdu o technikálii a máme se bavit o tom zákoně a máme se bavit o těch jeho věcných věcech.

Vy jste tady citovala, řekněme, nějaké vyjádření, nějaké stanovisko. Mohla bych tady donekonečna citovat stanoviska, která jsou opačná, a také to nedělám, protože opravdu v tomto směru nám jde o tu věc jako takovou. Akorát se tady krásně ukazuje to, co jsem říkala už ve své úvodní řeči, že ten pozměňovací návrh, který se týká myslivosti, tedy G7, je dobré, když prohlasujeme společně, a nikoliv jenom po jednotlivých částech, protože pak nebudou moci vznikat takováto nedorozumění a takovéto různé výklady toho, co tam skutečně je, protože právě jenom to určité okleštění toho návrhu pak vytváří tady celou řadu pochybností a dezinformací.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Pan místopředseda Pikal, potom paní místopředsedkyně Černochová a pan poslanec Jurečka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl jenom poděkovat za uznání toho, že v té citované tiskové zprávě byla nepravda, protože ten návrh tedy nebyl předložen týden před třetím čtením, ale 12. 7. nejpozději. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Černochová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já ještě musím zareagovat na paní poslankyni Pekarovou Adamovou. Všechny její pozměňovací návrhy byly vloženy do systému 12. 7. Ten den se konalo druhé čtení. Paní poslankyně Pekarová Adamová prostřednictvím pana místopředsedy, to jako ti lidé, kteří tam přišli, jak vy říkáte, si to poslechnout, tak jak se k těm informacím měli dostat? Měli číhat na to, až vy to vložíte do systému? Ano. Jsem ve dvou výborech a tam to tedy probíhá tak, že my před druhým čtením, pokud se jedná o závažný zákon, vedeme o tomto návrhu diskusi. A teprve když je nějaká většinová shoda, tak potom se dohodneme, jestli půjdeme tou cestou zákona, jako jdete touhle tou cestou vy, anebo počkáme na otevření toho příslušného návrhu zákona. Tady skutečně na základě toho, co já teď říkám, že všechny vaše pozměňovací návrhy byly vloženy do systému 12. 7., ale ten den se konalo druhé čtení a ti lidé nemohli už reagovat, tak tady je iluzorní se domnívat, že někdo mohl na tom něco změnit. Nemohl na tom nic změnit, protože vy jste to udělala ve stejný den. Kdybyste to tam dala předem, pak bych vám dala za pravdu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jurečka, po něm pan poslanec Koten a poté pan poslanec Kott, všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já bych se to pokusil z té debaty, která se tady vede o těch termínech, vrátit trošku racionálně k podstatě problému. Jenom připomenu, že na zemědělském výboru jsme o tom návrhu diskutovali dokonce i před prázdninami. Už tehdy se prvně vedla debata. Debata k tomu návrhu se vede přes tři měsíce. A i ten odraz postupu Ministerstva zemědělství, které vlastně napřed říkalo, že tuto úvahu by nechtělo připustit, mělo negativní stanovisko, a následně po těch diskusích se nakonec přiklonilo aspoň k části toho pozměňujícího návrhu dát kladné stanovisko, svědčí o tom, že ta debata tady byla poměrně intenzivní.

A jenom chci ještě připomenout, uvědomme si, že tento princip právě vychází z té připravené novely mysliveckého zákona, která byla připravovaná v minulém období, která se skoro dva roky diskutovala ve veřejných kruzích, prošla vládou, došla do Sněmovny a tento pozměňující návrh vlastně, ta jeho konstrukce, stojí na principu, který v tom mysliveckém zákoně byl obsažen. A mimochodem jenom si troufnu říct takovou věc: na základě osobní zkušenosti nečekejme, že někdy tady předložíme nějakou úpravu mysliveckého zákona, na které se absolutně stoprocentně shodne veškerá zemědělská a lesnická veřejnost. Takový vzácný okamžik bohužel nikdy nenastane.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Koten, faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Já bych tu diskusi rád vrátil také do nějaké věcné roviny a musím se tady ve všem, co říkala, kolegyně z ODS zastat. Jen by mě zajímalo, kdo z vás poslanců, kteří zde sedíte, ten návrh měl fyzicky v ruce. Já si tedy úplně nemyslím sám za sebe ani Českomoravská myslivecká jednota, že je cesta pro zachránění našich lesů právě v tom, že vystřílíme veškerou zvěř v těch lesích. To si tedy nemyslím. Naopak si myslím, že možná sto, možná více let tady funguje takové opatření, kterému se říká oplocenka. Ta oplocenka slouží právě pro ochranu menších porostů, aby právě zvěř je nelikvidovala. A v tom si myslím, že je celkem dobré řešení.

Na druhou stranu musím konstatovat další celkem zajímavý jev. Já jsem dostal několik mailů, mj. tedy od myslivců u nás na Vysočině i z Českomoravské myslivecké jednoty, ale musím se zeptat i vás: Kolik jste dostali spamových mailů na podporu právě těchto pozměňovacích návrhů? Já musím říct, že tady IT oddělení mělo celý víkend plné ruce práce, protože těchto spamových zpráv přišlo 200 tisíc a složilo to málem e-mailový server Poslanecké sněmovny. A to si nemyslím, že je správné používat takové nátlakové akce na naše zákonodárce. Kdo tedy tyto spamové útoky zařídil? Nebo kdo je zaplatil? Já se můžu pouze ptát. Já na nikoho neukazuji. Jenom se ptám, komu to prospělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kott, po něm pan poslanec Válek, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl trošku uklidnit situaci, protože obě předřečnice, které tady řeší, kdy a kým to bylo vloženo do systému, tak určitě paní kolegyně z výboru pro životní prostředí dobře ví to, že se to projednávalo na životním prostředí a projednávalo se to skutečně v květnu. A to, že to tam neprošlo, je druhá záležitost. A bylo to vloženo do systému těsně před druhým čtením. Tak to je jenom na vysvětlenou, abychom se tady navzájem nějak nemátli, že to bylo na poslední chvíli, skutečně bylo to zařazeno předně.

A druhá záležitost je ta, samozřejmě myslivecká jednota tady dlouhodobě zastupuje nějaký svůj názor a určitě ho nemůže takhle rychle měnit.

A to, co bylo přijato, jak tady řekl pan Faltýnek, kompromisem, tak děláme to přece proto, abychom zachránili to, co tam do budoucna chceme osázet. Takže já si myslím, že debata na téhle úrovni by asi měla skončit, a posuňme se, prosím, dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Válek, po něm pan poslanec Pražák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já jsem se po cestě sám sebe lekl, ale řeknu to: Já jsem fyzicky ten návrh v podstatě, i když jsem ho předkládal, nikdy v ruce neměl. Já to mám vždycky elektronicky. Tak teď úplně nevím, co je přesně fyzicky, ale pokud je to, kdy to bylo elektronicky k dispozici, tak to bylo elektronicky k dispozici, když to bylo načteno, to je jasné.

A druhá věc je ta, když si vezmete, kolik přišlo mailů, zase definice spamu neumím, ale já na ně odpovídal a kupodivu jsem dostával zpátky odpovědi s podpisy. Tak si úplně nemyslím, že je to spam. Protože když dostanu spam a náhodou na něj odpovím, tak většinou dostanu odpověď. To znamená, předpokládám, že to byli lidi, kteří ten mail psali, texty těch mailů byly hodně podobné, já jsem odpověděl třeba na 60, 70 těch mailů, protože ze začátku jsem pravidelně odpovídal. A upřímně řeknu, proč jsem odpovídal – protože tam figurovalo Pekarová, Filipová, Holomčík a ne Válek a mně to vadilo. Můžete se smát. Tak jsem odpovídal a Válek byl jeden z předkladatelů, tak to byl ten důvod, proč jsem odpovídal, a oni mně pak odpovídali všichni. Evidentně to ty lidi trápilo. Kupodivu se o tom nějak dozvěděli, a nedozvěděli se o tom myslivci. Já rozumím tomu, že zřejmě nepředpokládali, že se něco takového odváží Poslanecká sněmovna řešit. A ona se odvážila.

Mám ještě 45 vteřin, tak stručně – vrátím se k tomu zdravému rozumu. Furt s ním pracuji. Poslanecká sněmovna, to je, dřív jsem si to myslel, než jsem tady seděl, bych řekl přímo kvintesence zdravého rozumu. A vždycky když jsem o tom přesvědčený, tak jdu ven na chodbu k těm košům, kde je to třídění, a je tam ještě na nich napsáno, co se do kterého má házet – a v tom prvním je všechno a v těch dalších čtyřech nic. To začnu o tom zdravém rozumu lehce pochybovat vždycky, i o schopnostech číst. Tak já děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Pražák, po něm pan poslanec Jurečka, Čižinský, Pikal, Holomčík, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Dobré poledne. Nechci vůbec zpochybňovat názor Českomoravské myslivecké jednoty. Já mám myslivců kolem sebe mraky, vážím si jejich práce, všechno. Ale jenom dvě věci.

Co se týče oplocenek, které jsme tady prve slyšeli, myslím si, že pokud někdo si myslí, že oplotíme celý les, a tím to vyřešíme, tak asi kam ta zvěř potom půjde? Samozřejmě půjde do zemědělských pozemků, které budou okolo, anebo do těch, které nebudou tímto zabezpečeny. Takže ty oplocenky, které jsou v dnešní době, sice plní nějakou úlohu ochrany, ale určitě to není řešení, které by nám pomohlo. Nám zemědělcům, když to řeknu takhle.

A druhá věc. Jenom bych se chtěl vrátit k předkládání těch markantů. Já chápu, že samozřejmě je dobré slyšet a vyhrožovat tím, že budou někde s prominutím páchnoucí markanty v kancelářích atd. Ale já si myslím, že pokud to je dneska tak, že střelená zvěř je víceméně do poslední chvíle v majetku uživatele honitby, potažmo myslivce, tak nevím, proč by ten myslivec, pokud by předkládal ten markant, měl nechávat něco na tom úřadě. Měl by si to odnést zpátky, znehodnocené, třeba proskřípnuté slechy, odnést zpátky a zlikvidovat to úplně stejným způsobem, jako to likvidují dneska, ty kůže. Takže tam není o tom, že to musejí nechávat v té kanceláři. Jediný problém, věřím, by mohl být u toho, když je zvěř nalezena dejme tomu uhynulá. Ale určitě ne u klasicky zastřelených zvířat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jurečka, po něm pan poslanec Čižinský. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já tady musím reagovat na pana poslance Kotena z poslaneckého klubu SPD, protože jeho úvaha o oplocenkách je bohužel úplně mimo běžnou realitu. Jednak oplocenka je vždycky náklad. Oplocenku má smysl dělat opravdu u malých ploch, kdy obnovu lesa dělám, někde efektivní je to do půl hektaru. Ale jestli se byl pan kolega, kterého tady teď nevidím, podívat, jak vypadají lesy po kalamitní těžbě v České republice v posledních třech čtyřech letech, tak jsou to bohužel plochy jednotek i třeba v případě vojenského prostoru Libavá desítek hektarů. Neumím si představit, jak by se z hlediska těch finančních nákladů v praxi takto obrovské oploceny realizovaly. Teď kolega Pražák tady zmínil problém faktický – kde ta zvěř tedy potom v tom případě bude. Prostě to není cesta. Toto není řešení.

A teď k paní poslankyni Černochové prostřednictvím pana předsedajícího. Prosím pěkně, uvědomme si, že tento princip, který je tady navrhován, vlastně nejvíce pomůže nejdrobnějším vlastníkům lesa. Protože ti mají největší problém ty škody ustát, když zvládnou vytěžit, zvládnou už vysadit, tak dělat ty následné výsadby poté, co tam zvěř poškodí sazenice, je pro ně enormně náročné. Já mám spoustu reakcí z České republiky, kde několik let po sobě se tito drobní vlastníci, ať jsou to lesních pozemků, nebo i polních, domáhají nějakého řešení na obci s rozšířenou působností, ale bohužel ti úředníci v mnoha případech ignorují, protože prostě nemají tento mechanismus, který se teď snažíme zavést, který by jasně dával metodiku, jaká ta škoda je, jak se posuzuje a jak následně se to má promítnout do dalšího roku v rámci plánu lovu.

Takže chápu, že někdo může být trošku rozčarován, že neměl víc času třeba tyto věci diskutovat ještě třeba půl roku, rok, ale situace je tak vážná, že si myslíme, že teď alespoň přijmeme tento mezikrok a následně na to klidně naváže, jestli pan ministr řekne do roka, do roka a půl, velká novela mysliveckého zákona, tak zaplať pánbůh za to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a právě pan poslanec Maria Jurečka se omlouvá dnes od 13 hodin do konce pracovního dne a ve čtvrtek 12. září, tedy zítra, z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

Pan poslanec Čižinský má slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Čižinský: Díky za slovo. No tak pan poslanec Koten řekl silný názor a odešel. Něco vyvrátili mí předřečníci. Já bych chtěl ještě dvě informace. Zaznělo od něj, že někdo chce vybít zvěř. To je samozřejmě nesmysl. Jedná se o nalezení rovnováhy, nikdo nechce zvěř vybít. Takže to byla skutečně manipulativní informace.

A potom ještě se vyjádřit k tomu, že se lidé zajímají. Tak to je přece dobře, že se lidé zajímají. Pan poslanec Jurečka měl pravdu v tom, že říkal, že to je velmi důležitý zákon, jeden vůbec z nejdůležitějších za celé čtyři roky, co tady budeme schvalovat. A je dobře, že se lidé zajímají. A my jsme přece jako poslanci placeni za to, že s lidmi komunikujeme. Jestli se někdo cítí být obtěžován e-maily od lidí, kterým záleží na našich lesích, nebo cítí být obtěžován vůbec komunikací s občany, tak nemá být poslanec.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Pikal s faktickou poznámkou. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Holomčík. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Většinu předchozích tvrzení již vyvrátili mí předřečníci. Já se obrátím na jednu informaci, která zazněla, a to že 200 tisíc je nějaký brutální spamový útok a že to muselo být zaplaceno. Tak prosím vás, 200 tisíc, když je nás tady 200, to je zhruba tisíc občanů, kteří se zajímají – mně to nepřijde jako nějaké překvapivé číslo. Jestli každý občan obeslal pomocí aplikace, kterou je velice jednoduché napsat, všech nás 200, tak to mi nepřijde něco šíleného a není na to potřeba nějaká složitá technika a nějaké vysoce placené a sofistikované nástroje. Nástroje "Napište jim" a podobně jsou provozovány veskrze zdarma. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Holomčík, který je přihlášen s faktickou poznámkou jako jediný a současně je přihlášen v rozpravě, takže pokud chcete nevyužít faktickou poznámku a rovnou vystoupit v rozpravě, tak můžete.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Já to tedy využiji a vystoupím konečně v řádné rozpravě. Já jsem měl nachystanou takovou pozitivní řeč, kde jsem chtěl vyzývat, ať myslíme na tu budoucnost, ale tedy to, co se tady odehrálo, mi přijde úplně děsivé. A chtěl bych zareagovat na jednu věc. Chtěl bych tady říct, že by možná bylo fajn, kdybychom konečně veřejnosti začali říkat pravdu. Jestliže se tady objeví nějaký dopis, který píše, že je něco přílepek, beru. Kolegové už řekli, že prostě tvrdit o tomhle návrhu, který se věcně týká novely, a dokonce lesní zákon má v sobě dílčí ustanovení, kterým se novelizují body v zákoně o myslivosti, že to je přílepek, je prostě prachsprostá lež. Já si nemyslím, že to je nevědomá nepravda. Je to prostě prachsprostá lež.

Co se týče toho, že to nebylo s nikým projednáno, že jsme to někde pokoutně ušili, někde v nějakém sídle ekoteroristické organizace, abychom rozvrátili tuto zemi. Tak tady zaznělo, jak ten návrh byl podáván. Ale prosím vás, ono to jde ještě dále do historie, že ten návrh věcně a v některých částech i textově vychází z některých ustanovení mysliveckého zákona, tak jak byl předložený v minulém období. Ten zákon, prosím pěkně, byl v meziresortním připomínkovém řízení jeden rok. A hádejte, kdo byl jeden z účastníků toho meziresortního připomínkového řízení? Autoři toho dopisu. Takže to, že se to nediskutovalo, je prostě lež. Další.

A když budu chtít ještě dále do historie a vzpomenu na národní lesnický plán a na další dokumenty, které nějakým způsobem platí od roku 2008 a byly přijímané potom později, tak ten princip, který my ve svém pozměňovacím návrhu uplatňujeme, prostě vychází z těchto – v jednom případě jedenáct let starého, ale z celé řady strategických dokumentů. Tak jak dlouho chceme odborně diskutovat? Jedenáct let nestačí? (Zvýšeným hlasem.) Sakra už. Pardon, omlouvám se za to. Mně to ujelo, ale jsem opravdu rozčilený.

A ještě je tady v tom dopise jedna věc. Já úplně nechci zabředávat do těch odborných věcí, protože skutečnost není černobílá, nikdo netvrdí, že prostě nové skutečnosti nepřinesou nové problémy, ale mně se tedy krajně nelíbí ta bagatelizace škod způsobených okusem přemnožené zvěře. Tady si jenom dovolím přečíst krátký odstaveček.

Podle poslední inventarizace škod uvedené Ústavem hospodářské úpravy lesů je zvěří na obnovovaných plochách průměrně poškozeno 64 procent mladých listnáčů a jedlí, na polovině území České republiky je to více než 75 procent a na čtvrtině území České republiky je to 100 procent.

Výše uvedené finanční vyčíslení škod zvěří je sice správně uvedeno, ale je poplatné stávající, dnes již nevyhovující metodice, která nezohledňuje celou řadu faktorů. Vyčíslování škod je neefektivní a nedostatečně zohledňující všechny vzniklé škody. Jen Lesy České republiky měly v nákladech na pěstební činnost v roce 2018 vyčleněnou částku téměř 800

milionů korun na opatření proti škodám zvěří – nátěry, ochrany, oplocení, vylepšování a tak dále, což je cca 40 procent ze všech vynaložených nákladů. Takže ta uváděná částka sedmi miliard může být reálná při započtení všech nákladů a i v tom je psáno, že to je prostě odhad.

Totiž ve skutečnosti tohle není reakce na nějaký pozměňující návrh, na to, že se někdo někde dozvěděl z nějakých tajných žurnálů, že tady něco s paní kolegyní Pekarovou a dalšími chystáme. Ve skutečnosti je to reakce na změnu stanoviska Ministerstva zemědělství, protože dokud to vypadalo, že to bude návrh, pro který bude hlasovat dvacet třicet poslanců, tak nebyl důvod se proti tomu vůbec nějak vymezovat. V okamžiku, kdy ministerstvo změnilo názor, kdy to prošlo přes zemědělský výbor, najednou se prostě objeví takováto zpráva. A já jsem zklamaný z toho, že tahle šaškárna, která se tady odehrála, blokuje přijetí – a v tomto souhlasím s panem kolegou Jurečkou – jednoho z nejdůležitějších zákonů, jaké tato Sněmovna v tomto volebním období vůbec bude projednávat.

Závěrem bych se chtěl vrátit do té pozitivní roviny. Nebudu vůbec zmiňovat minulost, ale k té budoucnosti. To, co je předmětem jak našich návrhů – které jsme podávali ve spolupráci s TOP 09, nebo TOP 09 ve spolupráci s námi, také je i řada návrhů, které podávali kolegové z hnutí ANO –, má jeden hlavní cíl: vrátit lesy a lesní hospodaření a péči o lesy a jejich obnovu do rukou lesníkům, odstranit bariéry, které teď v té současné podobě toho zákona jsou a které je vlastně omezují v tom svobodně využívat přirozené přístupy obnovy a vlastně využívat tvořivé síly přírody. Tohle chceme změnit. Chceme v minimální míře někomu něco nakazovat, zakazovat, spíše naopak – drtivá většina těch návrhů je o nějakém rozvolnění a o tom, aby lesníci mohli využívat svých znalostí, zkušeností, ale i se třeba inspirovat v zahraničí tím, jak se to dělá jinde.

Poslední věc, kterou bych chtěl říct, je to, že tímhle naše práce nekončí. Tam je celá řada dalších výzev, ať už je to koncepce fungování podniku Lesy České republiky po roce 2020, ať už je to vlastně celkově debata o nějakém systému státní správy lesů, ochrany lesů, ale i státní správy myslivosti, tak aby ta legislativa, ať už bude jakákoliv, ať už bude ta stará, nebo projde nějaká nová, tak abychom měli reálné nástroje, tak aby ty zákony byly skutečně dodržovány. Protože jeden z klíčových problémů, které současný lesní zákon má – z mého pohledu je to největší problém, který ten zákon má – není až o tom, že byl zkostnatělý. On je, ale největší problém je v tom, že ten zákon se prostě nedodržuje. Takže to je jedna z těch klíčových výzev: podívat se na ten systém fungování státní správy tak, abychom byli schopni lesní zákon v jakékoliv podobě dodržovat. A to je všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí paní poslankyně Fialová. Jenom připomínám, že za necelé čtyři minuty budeme muset přerušit projednávání tohoto bodu, protože máme napevno zařazený jiný bod, nicméně paní poslankyně má teď slovo. (Poslankyně Fialová mimo mikrofon: Je možné dát pauzu? Protože já to nestihnu.) Kdyžtak začněte, paní poslankyně.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo a možnost vyjádřit se také k lesnímu zákonu. Předestírám dopředu, že opravdu tři minuty mi nebudou stačit k tomu, abych představila své pozměňovací návrhy a vysvětlila, co mě k tomu vedlo.

Já to vrátím malinko zpátky po této debatě o myslivosti, ač se jedním tím pozměňovacím návrhem, který právě reflektuje myslivost, budu taky zaobírat, ale vzala bych to postupně.

Já jsem velice uvítala, když Ministerstvo zemědělství přišlo s novelou lesního zákona. S nadějí jsem otvírala, že najdu luxusní Mercedes, vymazlenej, a konečně budeme moct dát našim lesům nějakou naději a postavit je tak, aby naše budoucí generace měly z čeho do

budoucna těžit. Bohužel, po přečtení jsem zjistila, že máme Škodu Octavii. Já proti ní nic nemám, taky dobrý, ale pouze v základní výbavě. Naše pozměňovací návrhy, nebo mé a současně i kolegů, které tady vznikly, jasně deklarují, že chceme mít Octavii aspoň ve výbavě exclusive. A jsem moc ráda, že Ministerstvo zemědělství k některým pozměňovacím návrhům přistoupilo kladně, ať už v průběhu času změnili stanoviska, a podívali se na věc z logického měřítka.

Já teď vezmu některé ty pozměňovací návrhy postupně, nebudu se vyjadřovat tam, kde Ministerstvo zemědělství má pozitivum, ale ráda bych třeba otevřela i samotné návrhy, které byly přijaty na Ministerstvu životního prostředí, konkrétně pozměňovací návrhy pod bodem B3, které uvolňují ruce našim lesníkům. A ptám se ministerstva, úplně čistě z pragmatického hlediska, proč nedáme možnost odkladu nebo doby prodloužení na zalesnění, když nemáme dostatek semenáčků? Jak to budeme řešit? Já bych ráda na tyto otázky dostala odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně, teď je asi vhodná chvíle, abych vás s omluvou přerušil. Samozřejmě ve chvíli, kdy znovu budeme pokračovat v tomto bodě, bude na řadě pokračování ve vašem vystoupení.

Přerušil jsem nejenom paní poslankyni, ale přerušuji i projednávání tohoto bodu, protože Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, že ve 12.30 se budeme zabývat jiným bodem. Jde o bod číslo

178.

Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Ivany Nevludové, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/ - prvé čtení

Nyní prozatím poděkuji panu ministrovi i panu poslanci. Konstatuji, že to, co nyní budeme projednávat, je sněmovní tisk 550. Jsme v prvém čtení. Máme k tomu k dispozici stanovisko vlády jako sněmovní tisk 550/1.

Prosím, aby předložený návrh představil zástupce navrhovatelů pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě jednou děkuji, že jste nám tento bod zařadili, zároveň se omlouvám kolegům, kteří projednávali předchozí bod, který byl přerušen, ale asi bychom ho stejně do 13 hodin nestihli. Věřím, že se nám snad podaří projednat aspoň tento bod, sněmovní tisk 550.

Jak jsem zmínil ráno na podvýboru pro Policii České republiky, obecní policii a soukromé bezpečnostní služby, zabývali jsme se právě obecními policiemi. Vznikl požadavek, nebo nějaké takové přání, na legislativní úpravu některých ustanovení současného zákona o obecní policii. Věc jsme konzultovali s garantem, což je Ministerstvo vnitra, a vznikl pozměňovací návrh tohoto zákona, který jsme my, členové podvýboru pro policii, popřípadě členové výboru bezpečnostního, připodepsali napříč politickým spektrem, tak jak vidíte podle předkladatelů.

Návrh jako takový zpřísňuje některé podmínky bezúhonnosti a spolehlivosti, přeformulovává některá oprávnění strážníků obecních a městských policií, posiluje pravomoc městské policie při vyšetřování přestupků, upřesňuje povinnosti orgánů činných v trestním

řízení a dalších orgánů týkajících se způsobilosti být strážníkem, rozšiřuje výčet přestupků podle zákona a částečně opravuje i zákon o Rejstříku trestů.

Stanovisko vlády, které zmínil pan předsedající, je souhlasné s tím, že jsou tam některé poznámky, se kterými je potřeba se legislativně vypořádat. My jsme na to připraveni jak po jednání s Ministerstvem vnitra, tak s kolegy ve výboru pro bezpečnost, takže bych vás požádal, abyste nám umožnili tento materiál posunout do výboru pro bezpečnost, kde se jím budeme zaobírat, popřípadě ho posuneme do podvýboru pro Policii České republiky, kde připravíme pozměňovací návrh, abychom vyšli vstříc požadavkům nebo námitkám vlády, popřípadě požadavkům, které budou vzneseny od kolegů na danou problematiku z výboru pro bezpečnost, nebo samozřejmě kohokoliv z vás, kdo se danou věcí zabývá.

Takže bych vás chtěl poprosit, jestli byste nám umožnili posunout to do výboru pro bezpečnost, a za tento váš přístup děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Josef Bělica. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Bělica: Vážený pane předsedající, děkuji vám za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si jen krátce navázat na svého předřečníka, protože ten již návrh zákona vyčerpávajícím způsobem představil. Jak již bylo uvedeno, jedná se o návrh skupiny poslanců, jehož cílem je zpřesnění stávající právní úpravy v oblasti obecní policie na základě zkušeností z aplikační praxe, tedy návrh, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů. Jde zejména o zpřesnění některých oprávnění strážníků pro efektivní zajištění veřejného pořádku, bezpečnosti a prevence kriminality na místní úrovni, nikoliv o posilování pravomoci obecní policie na úroveň Policie České republiky.

Tento návrh sice překračuje standardní návrh novely obvyklý pro poslanecké návrhy, nicméně vzhledem k tomu, že zákon o obecní policii již delší dobu takovouto komplexnější novelizaci postrádá, lze jej podpořit. I samo Ministerstvo vnitra jako věcně příslušný orgán pro danou problematiku v rámci připomínkového řízení přivítalo tuto snahu a návrh označilo za žádoucí podpory.

Podporu tomuto návrhu, který je uložen v systému Sněmovny pod číslem tisku 550, vyjádřila i vláda České republiky, která s návrhem vyslovila souhlas. Vláda doporučila ve svém stanovisku zvážit některé připomínky, které k němu dala a které se z mého pohledu jeví jako řešitelné v rámci následujících diskuzí při projednávání ve výborech a podvýborech Sněmovny. Nejedná se dle mého názoru o nic tak zásadního, co by nebylo možné zohlednit v rámci dalšího projednávání zákona. Stanovisko vlády k tomuto návrhu zákona je uloženo v systému Sněmovny pod číslem tisku 550/1.

Dovoluji si proto navrhnout ctěné Sněmovně se tímto návrhem zabývat a propustit jej do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které není nikdo přihlášen, ani se nikdo nehlásí z místa. Hlásí se pan poslanec Koten. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Velice rád bych požádal o prodloužení doby o 30 dnů k projednání, a to z důvodů, které zde byly anoncovány. Nechceme zatěžovat Sněmovnu, protože se bude schvalovat státní rozpočet, ještě tento rok.

Takže my si to v klidu projednáme ve výboru a v podvýborech a poté po Novém roce bychom to mohli projednat na plénu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Návrh jsem si zaznamenal. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Nezazněl návrh na vrácení ani na zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům.

Předseda Poslanecké sněmovny navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo ještě nějaký výbor jako výbor garanční? Ne. Takže budeme hlasovat o tom, že předložený návrh bude přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Přivolal jsem poslankyně a poslance do sálu. Myslím, že jsme připraveni na to, abychom hlasovali.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 45 přihlášeno 176 poslanců, pro 138, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru.

Pan předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Je zde takový návrh, se kterým bychom se měli vyrovnat hlasováním? Ano, prosím, pan poslanec Schiller bude mít návrh na přikázání dalšímu výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Dobrý den, pane předsedající. Chtěl bych ještě požádat, jestli by bylo možné přiřadit to do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je zde, prosím, ještě nějaký jiný návrh na přikázání výborům? Není, budeme tedy hlasovat o tom, aby se tímto návrhem zabýval výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 46 přihlášeno 175 poslanců, pro 140, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

V obecné rozpravě zazněl návrh na prodloužení lhůty o třicet dnů. Nicméně prodloužit lhůtu o více než dvacet dnů můžeme pouze, nebo můžeme o tom hlasovat pouze, pokud s tím souhlasí navrhovatel. Takže prosím pana navrhovatele, aby se vyjádřil, zda s tímto návrhem souhlasí.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, s tímto návrhem souhlasíme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o prodloužení lhůty o třicet dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihlášeno 176 poslanců, pro 141, proti 1. Návrh byl přijat. Lhůtu jsme prodloužili.

Já děkuji panu navrhovateli a panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Z dnešního jednání se v době od 12.35 do 14.45 z důvodu pracovního jednání omlouvá pan předseda Marek Výborný a pan poslanec Václav Votava od 12.30 do konce jednacího dne se omlouvá z pracovních důvodů.

Znovu otevírám přerušený bod

215.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení

Já jsem projednávání tohoto bodu přerušil uprostřed vystoupení paní poslankyně Fialové. Paní poslankyně, máte slovo a pokračujte prosím ve svém projevu. (Hluk v sále.)

Poslankyně Eva Fialová: Tak já moc děkuji. Já si to tu jenom zase porovnám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať může paní poslankyně pokračovat. Děkuji vám.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji. Plynule bych přešla v současné chvíli na své pozměňovací návrhy, kde bych ráda vyzvedla způsob hospodaření lesa, který v současné chvíli opět rozvolňuje ruce samotným lesníkům a de facto legitimizuje praxi, která je již dnes běžně praktikována v lesích, jak jsem se dověděla. Dává na roveň a možnost volby pasečného výběrového systému. Kdyby možná někdo nevěděl, co to znamená, ráda to zopakuji jednoduše. Buďto budeme dál dělat mýtiny, anebo budeme upřednostňovat jeden strom. Budeme ho kácet pilou a budeme přistupovat velice hospodárně. Současně budeme podporovat věkovou skladbu i různých stromů, udržovat tak vláhu a standardní teplotu v lesích. Nebudou nám vznikat holiny, kde vystavujeme naše semenáčky a znovu osázený přímému slunečnímu světlu a střídáním různých teplot během třeba letošního podzimu. A že je to běžnou praxí, jsou viditelná některá místa v naší České republice.

A můj dotaz je, když je negativní stanovisko od Ministerstva zemědělství, proč když je to praxí, proč se tomuto pozměňovacímu návrhu tolik brání a proč nedá možnost lesníkům, kteří tak chtějí hospodařit, to zlegitimizovat a následně jim dát tuto možnost.

Dalším návrhem je možnost vydávat vyhlášky Ministerstvu životního prostředí v národních parcích. Mně to přijde naprosto logické, když Ministerstvo životního prostředí vyhlašuje národní parky, dává různá opatření, jak se k jednotlivým druhům nebo ke své krajině chovat, proč nemá také možnost určovat, jakým způsobem se bude hospodařit v národních parcích. Tady zmiňuji, nebo vyzvedávám to, že naprosto respektuji, že o ostatních lesích má právo rozhodovat a stále rozhoduje Ministerstvo zemědělství. Ale proč nedat tu možnost do národních parků?

Posledním z mým návrhů, které bych zde zmínila, je vyplácení újmy. A újmy tak, že v současné chvíli vyplácí stát sám sobě státu. Přijde mi to nelogické. Ve chvíli, kdy my jsme se rozhodli darovat les, vlastně sami sobě, ostatní nájemci si buď les zakoupili, nebo ho mají v pronájmu, za který platí, proč sami sobě máme vyplácet újmy. Přičemž bych tady ráda zdůraznila, že s tímto počítal, že nebudeme vyplácet sám sobě náhrady za újmy, zaměstnávat spoustu úředníků, hrát papírovou válku, vykazovat, kolik toho je, a v dnešní době kůrovcové kalamity si můžeme počítat s nárůstem této administrativy. Proč, když máme od roku 2008

schválený národní program, lesnický program II, který s tím přímo počítá, budeme dále udržovat tuto vlastně nelogickou část v našem zákoně? Já bych ráda odcitovala přesné znění Národního lesnického programu schváleného vládou již v roce 2008, a to, že státní lesy nebudou příjemcem náhrady újmy za omezení hospodaření z důvodu naplňování veřejného zájmu. Státní lesy budou vyčíslovat a zveřejňovat výši ekonomické újmy vzniklé v důsledku omezení hospodaření z důvodu naplňování veřejného zájmu. V případě zavedení platby za využívání lesů se tato částka bude odečítat.

Dostala jsem spoustu kritiky, proč toto dáváme a proč budeme znevýhodňovat naše státní lesy. Ať najdeme jiný způsob, jak toho docílit, abychom našim státním lesům ulevili za to, jaké mají v současné chvíli poškození. Tady ho máme napsáno. Ale musíme udělat jednu změnu, a to je přijmout, abychom neměli v jiném zákoně samotné vlastně dávání příkazů, že újmy musí být vyčíslovány.

Za podporu svých pozměňovacích návrhů budu velice ráda. Ale byla bych ráda, kdyby došlo i k podpoře některých pozměňovacích návrhů, ať už z dílny pana kolegy Holomčíka, nebo kolegyně Adamové Pekarové, a zvlášť bych vyzvedla tady právě myslivecký zákon, a to přijmout změny jako celek. Pro celý tento pozměňovací návrh. Ale samozřejmě záleží jen na vás. Rozumím samotnému ministerstvu, rozumím všem zájmovým skupinám, obavám ze změn. Ale někdy je potřeba se změnám postavit čelem a hledat způsoby, jak to lze, a neztrácet čas hledáním někdy absurdních argumentů, proč změny nepovolit. Dnes jich tady byla řečena spousta. Například uvedu tlející uši v kancelářích úředníků. Nechme to na Ministerstvu zemědělství a samotných myslivcích, jaká si dohodnou pravidla, a nehledejme absurdní argumenty, kde je není potřeba hledat.

Proto prosím kolegy, pojďme udělat z té Octavie výbavy základ, tu Octavii výbavy exclusive. A i z tohoto důvodu upozorňuji na to, že budu předkládat změnu hlasovací procedury, aby některé z těch pozměňovacích návrhů měly možnost projít na plénu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Holomčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Já se moc omlouvám, a chtěl bych, aby to zaznělo, než skončí rozprava. Ve své předchozí řeči, jak jsem byl rozohněný, jsem zapomněl požádat, aby se hlasovalo o tom, že bych rád stáhl své dva pozměňovací návrhy vedené jako H1.1 a H1.2. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, čili navrhujete stažení svých dvou pozměňovacích návrhů. Předpokládám, že pan zpravodaj si to poznamenal, a budeme o tom hlasovat, až se dostaneme k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Na řadě je paní poslankyně Adámková v rozpravě, po ní vystoupí paní poslankyně Balcarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, díky předřečníkům mohu výrazně zkrátit svůj příspěvek, protože všechno podstatné k těm mým poznámkám již řekla paní magistra Černochová a pan doktor Bělobrádek. Takže pouze několik doplňujících věcí.

Chtěla bych říci jednu větu na úvod. Myslivost je činnost obecně prospěšná. Myslivci se starají o naše národní bohatství a tím je naše zvěř, což je nezpochybnitelné. O tom, že v současné době jsme se dostali do velmi nevhodného poměru lesního porostu a zejména spárkaté zvěře, víme také. Domnívám se, že – k tomu se vracet nebudu, protože oba dva jste se tomu výrazně věnovali a myslím si, že by bylo velmi dobré, kdyby bývala byla opravdu nějaká diskuze.

Ale pojďme se podívat na jednu jinou věc. Jestliže – jak tady teď s úsměvem říkala moje předřečnice, co se týče toho markantu, tedy slechu – jestliže je tam nějaká místní dohoda, budiž. Ale v momentě, kdy toto přikážeme zákonem, musíme domyslet všechno další. Nemůžeme říct A a neříci B. Takže je třeba to tady dopracovat, eventuálně se k tomu dále vracet.

Jestliže slecho, dobře. Nevím, proč zrovna slecho, protože uvědomte si jednu věc. Pravděpodobně to pramení z toho, že předkladatelé neznají tedy praxi. Protože mnoho mysliveckých sdružení se samozřejmě snaží také určitým způsobem zlepšit svoje portfolio a to znamená komerční odstřel. Ten lovec, který zaplatí za tuto zvěř peníze, si chce obvykle odvézt tedy i k dalšímu zpracování třeba hlavu. Takže slecho tam určitě nebude možné. Protože bychom se dostali k opačnému, to znamená, že bychom vlastně nemohli tuto zvěř prodat, takže by nám ještě narostla.

Co se týče hygienických věcí, tak ještě musím říci, že jestliže toto přikážeme zákonem, což může být, tak prosím vás, ten úředník, který by měl na starosti práci s tímto biologickým materiálem – upozorňuji dopředu, že tam může být v případě samozřejmě onemocnění, není-li žalobce, není soudce, vymáhána choroba z povolání. V tomto případě by se mohlo jednat o choroby přenosné klíštětem Ixodes ricinus anebo nově hepatitidou typu E. Takže na to musíme dát také pozor.

Jestliže je tam praxe, že tedy nosí nějaké ocásky a tak dále jenom tak ukázat, je to jinak. Přikážeme-li zákonem, musíme pamatovat úplně na všechno. V tom případě by bylo potřeba, kdybychom toto dali do praxe, aby toto oddělení státní správy bylo vybaveno mrazákem na minus 80, přátelé, a to není levná věc. Čili musíme opět říci, kdo by se tím měl zabývat.

Jenom bych uvedla trošku na pravou míru ty odstřely. Ani v současné době samozřejmě nemůže nikdo vlítnout do lesa a začít střílet, co ho napadne. To je velmi naivní představa. Ty plány zvěře jsou. (V sále je velmi hlučno.)

Další věcí je, že musíme tedy dořešit, jakým způsobem bude nakládáno s dokladem zvěře, která bude sražena, nejčastěji sražena na silnici nebo vlakem, což se běžně stává –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, paní poslankyně. Dámy a pánové, prosím o klid. Přestává být slyšet, co paní poslankyně říká. Děkuji. Prosím pokračujte.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji. Potom chci říci, že jak les, tak samozřejmě zvěř, která do něj patří, musí být v symbióze. Čili ano, pojďme se podívat na to, jakým způsobem stavy regulovat, ale opravdu je potřeba říci B, a nezatěžovat tudíž ještě státní správu tím, že by si museli dělat vybavení, potažmo by tedy vstoupili do jiných hygienických tříd zaměstnanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Balcarová je na řadě. Po ní paní poslankyně Krutáková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji, vážený pane předsedající, za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já budu mluvit pouze krátce, protože se pokusíme uzavřít tuto rozpravu ještě před jednou hodinou. Takže jsem vás chtěla jenom požádat, prosím podpořte pozměňovací návrhy, které podává TOP 09 společně s Piráty, a současně pozměňovací návrhy paní poslankyně Fialové. A chtěla bych říct, že důvodem je hlavně to, že už není na co čekat. V tuto chvíli je potřeba přijmout silný zákon, který bude řešit problémy českých lesů, současnost i budoucnost. A vzhledem k tomu, že příprava nové novely, která by měla být komplexní, by měla trvat až tři roky – pan ministr, nám tady řekl, že připravuje přípravu koncepce, to znamená, že fakt by to nebylo rychle –, je potřeba opravdu již teď přijmout zákon, který bude řešit současnou situaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Pávek, ale není přítomen. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? (Ministr: Není. Zpravodaj: Ne.) Není. Nejsme v úplně jednoduché situaci, protože ve 13 hodin podle dohody skončíme dopolední jednání Poslanecké sněmovny. A hlasování, které je před námi, není jednoduché a rozhodně ho nestihneme během několika minut. Takže i na základě konzultace se zpravodajem to provedeme nyní tak, že přeruším projednávání tohoto bodu, ukončím dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se znovu ve 14.30. Máme pevně zařazený bod. A členy organizačního výboru upozorňuji, že ve 13 hodin začne jednání organizačního výboru.

(Jednání přerušeno ve 12.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji hezké odpoledne. Z nějakého důvodu mi tady naskočila faktická poznámka pana poslance Ivana Bartoše, ale to je asi něco z minula, takže já ji s dovolením odmáznu.

A nyní bych přečetl omluvy. O zrušení omluvy žádá pan poslanec Radek Zlesák. Byla to omluva do konce týdne, ale pan poslanec je na jednání přítomen. A následně se omlouvá z účasti na jednání dnes mezi 14.30 a 15.15 z pracovních důvodů pan poslanec Jiří Mihola.

Nyní tedy budeme pokračovat v programu jednání. Jedná se o

6.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 452/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 452/7. Informace k pozměňovacímu návrhu vám byly rozdány do vaší pošty. Vítám mezi námi senátora Miloše Vystrčila a následně prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřila ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, máte hned slovo. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh zákona navyšuje k 1. lednu 2020 valorizaci důchodů nad rámec současné platné zákonné úpravy. K nadstandardnímu navýšení důchodů mě vede přesvědčení, že nejen pracující, ale i naši senioři a seniorky mají těžit z ekonomického růstu. Navrhuji tedy, aby od příštího roku vzrostly důchody v průměru o 900

korun měsíčně, což je nárůst o 6,7 %. Připomínám, že zaměstnancům podle nejnovějších dat rostou mzdy v průměru o 7,2 % ročně. Toto navýšení je také podstatným krokem ke splnění našeho vládního slibu o spravedlivých důchodech, kdy by průměrný důchod na konci volebního období vlády měl přesáhnout částku 15 000 korun.

Navýšení o 900 korun v průměru se skládá ze dvou částí. Je to navýšení o pevnou částku, která je v tuto chvíli odhadována na 151 korun podle nejnovějšího ekonomického vývoje, druhá část je daná zákonnou valorizací. Takto tedy vznikne suma 900 korun v průměru.

Pokud vás zajímají jednotlivé konkrétní částky, o které se navýší různě vysoké důchody, tak jen pro ilustraci, důchod ve výši 10 000 korun se navýší o 721 korun k 1. lednu příštího roku, důchod ve výši 11 000 korun se navýší o 773 korun, důchod ve výši 12 000 korun se navýší o částku 825 korun a důchod 13 000 korun, což je zhruba 400 korun pod současnou výší průměrného důchodu, se navýší o 877 korun. Nadstandardní valorizace si vyžádá dodatečné rozpočtové náklady a zde upozorňuji, že došlo opravdu v posledních týdnech a měsících ke zpřesnění těchto částek, to znamená, ta nadstandardní valorizace o pevnou částku bude stát nově 5,4 mld. korun a celkově odhadujeme náklady na valorizaci k 1. 1. 2020 na 31,1 mld. korun. Zde také došlo ke snížení celkových nákladů.

Připomínám, že ve Sněmovně byla tato novela přijata jednomyslně, záměr byl podpořen i v Senátu. Senát však přijal k novele pozměňovací návrh. Já bych k tomu podotkla, že jsem ráda, že senátoři přijali za svou vizi – mou vizi – spravedlivých důchodů pro matky, které vychovávaly děti – v naší společnosti jsou to stále převážně ženy, které primárně pečují o své potomky. Dlouhodobě se domnívám, že tento systém, nebo náš důchodový systém, musí pečující osoby oceňovat a jejich situaci zohledňovat. Ráda bych však podotkla, že návrh senátorů pomáhá jen seniorům, kteří se narodili v šestiletém období, a to v letech 1936 až 1941. Seniorům a seniorkám narozeným v roce 1942, 1943 i těm mladším již návrh nepomůže. Zároveň víme, že průměrný důchod seniorek narozených ve zmíněných letech, to znamená 1936 až 1941, je o 100 korun vyšší než průměrný důchod seniorek narozených v letech 1942 až 1947.

Aby toho nebylo málo, tak se domnívám – a reaguji tak na pozměňovací návrh Senátu Parlamentu České republiky – že si vyšší důchody pečující osoby, a ještě jednou připomínám, že v České republice jsou to v naprosté většině případů ženy, zaslouží již od prvního dne penze, a nikoliv teprve po 25 letech strávených ve starobním důchodu. Upozorňuji, že vláda v tuto chvíli připravuje důchodovou reformu, já raději používám výraz důchodovou adaptaci, kde navrhnu bonifikaci ke starobnímu důchodu pro všechny pečující, které vychovaly alespoň jedno dítě.

Z těchto důvodů žádám, aby byl návrh zákona schválen ve znění postoupeném Sněmovnou. Podpora seniorek, které vychovaly děti, si zaslouží samostatnou a lepší úpravu, více spravedlivou, a já ji předložím v následujících měsících. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní ministryně a nyní prosím, aby se slova ujal senátor Miloš Vystrčil. Máte slovo, pane senátore. Prosím.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jsem rád, že jsme se takto nakonec sešli, a děkuji za to zejména některým.

A teď k tomu tisku, který tady dnes budeme projednávat. Na úvod mi dovolte možná překvapivě poděkovat za spolupráci pracovníkům Ministerstva práce a sociálních věcí a nakonec i České správy sociálního zabezpečení, protože díky nim se podařilo odstranit

některé nedostatky, které vykazoval pozměňovací návrh, který k vám přišel ze Senátu v srpnu roku 2018 a který jste kvůli těmto nedostatkům – věřím, že to tak je – jenom kvůli těmto nedostatkům nakonec neakceptovali. To je první věc, kterou jsem chtěl říct.

Druhá věc je, že byť to nemusí být pro vás úplně závažné nebo směrodatné, tak je to tak, že pozměňovací návrh, který byl navržen Senátem a který je doplněn do zákona, který dnes projednáváme, byl v Senátu schválen všemi hlasy. Kromě jiného tedy i hlasy deseti z deseti přítomných sociálních demokratů a šesti z šesti přítomných senátorů zvolených za politické hnutí ANO. Možná že je dobré si to také uvědomit předtím, než budeme říkat, co je špatné a co je dobré.

Třetí věc, ta je úplně nejpodstatnější, je, proč ten pozměňovací návrh je předkládán. Jak v Senátu, tak v Poslanecké sněmovně se velmi často mluví o spravedlnosti a o spravedlivých důchodech a o tom, že obecně ženy mají nižší důchody než muži a že by bylo dobré s tím něco udělat a že by bylo dobré, kdybychom zvolili nějaké systémové řešení. Systémové řešení zatím nepřichází a to, co ale k vám dnes přichází, je, že navrhujeme jako senátoři řešení pro nepominutelnou, poměrně velkou skupinu žen matek, kterých je minimálně 130 tisíc, ten odhad je řekněme kolem 140 tisíc. Návrh, který tady předkládám, je, aby tyto ženy matky, které jsou v důchodu již více než 25 let, od 1. 1. 2020 měly důchod zvýšen o 1 000 korun měsíčně. Proč 25 let? Já to vysvětlím s tím, že zároveň budu předčítat čtyři připomínky, které měla paní ministryně, když jsem tady byl v srpnu roku 2018, a jsem přesvědčen, že všechny čtyři připomínky paní ministryně se podařilo vypořádat.

První připomínka byla, že když ten návrh zákona bude vypadat jenom tak, že dostanou navýšení o 1 000 korun jenom ti, co jsou v důchodu 25 let a výše, tak se to může dotknout části lidí, kterým je sice už 85 let, ale ještě nejsou 25 let v důchodu. Proto byl ten zákon upraven tak, že když platí jedno nebo druhé, tak se navyšuje. To znamená, pokud je mi více než 85 let, v tom okamžiku mám nárok na navýšení o 1 000 korun měsíčně, pokud jsem 25 let nebo více v důchodu, mám nárok na navýšení 1 000 korun měsíčně, obojí – jedno z toho stačí. To znamená, to je první věc, která byla odstraněna.

Tady řeknu první, řekněme další informaci, a to je, proč 25 let. 25 let proto, že 85 minus 60 je 25. Muži chodili do důchodu v 60 letech, jestliže je jim 85 let a navyšuje se jim důchod o 1 000 korun, tak to znamená, že jsou 25 let v důchodu. Tak proč by se to nemělo týkat i žen, které jsou 25 let také v důchodu?

Druhá připomínka paní ministryně byla, že to není systémové řešení, protože se to týká jenom části žen. Já si myslím, že lepší je nějaká spravedlnost než žádná. A těch žen není úplně málo a nemusí být ani pravdou to, že menší dobu přispívaly do důchodového systému a platily na důchodce, když ony byly v ekonomicky aktivním věku.

Uvedu příklad. Představme si muže, který se narodil v roce 1935, 24 let studoval, pak byl rok na vojně, to znamená, nastoupil do práce po 25 letech, to znamená v roce 1960, potom 35 let pracoval, to znamená, že mu bylo 60 let, a psal se rok 1995 a on šel do důchodu. Šel do důchodu v roce 1995, protože se narodil v roce 1935 a pracoval 35 let. Protože měl vysokou školu, byl na vysoké manažerské funkci, protože byl šikovný, tak si ji udržel ještě poté, co proběhl rok 1989, a má 16 nebo 17 tisíc důchodu. A protože se narodil v roce 1935, to znamená, že v roce 2020 mu bude 85 let, tak se mu těch 16 tisíc měsíčně nebo 17 tisíc měsíčně zvýší na 18 tisíc měsíčně. To se stane s tímto mužem, který 35 let pracoval.

Pak si představme ženu, která se narodila v roce 1940, o pět let později než ten muž, vychodila jenom střední školu, udělala si nástavbu a dělala účetní. To znamená, do práce nastoupila ne po 25 letech, ale po 20 letech. To znamená, do práce nastoupila stejně jako muž v roce 1960. Bylo jí 20 let. 35 let makala, to tady známe, to slovo se používá, a v 55 letech, protože mezitím vychovala dvě děti, a to je také makačka, tak šla v roce 1995, když jí bylo 55

let, do důchodu. To znamená, že je také 25 let v důchodu, ale 1. 1. 2020 jí bude jenom 80 let a tisícikorunu nedostane. Kolik si myslíte, že ta žena má důchod? 11 tisíc, 12 tisíc!

Takže tady máme muže vysokoškoláka, kterému je 85, má 16 tisíc důchod a my mu dáme 17 tisíc v roce 2020, nebo už ho má. Pak tady máme ženu, která vychovala dvě děti, také pracovala 35 let, protože nemá vysokou školu a dělala někde účetní, má důchod 12 tisíc, ale protože je 25 let v důchodu, ale je jí jenom 80, tak jí tu tisícikorunu prostě nedáme! Čili rozdíl mezi mužem a ženou se o 1 000 Kč zvýší. A to jsou ty spravedlivé důchody, že ten rozdíl zvýšíme mezi tím, kdo má vysoký a kdo má nízký důchod! A to my chceme odstranit alespoň tím, že u těch 130 tisíc žen, kterých se to dneska týká, chceme tu tisícikorunu také přidat. A pokud paní ministryně mluvila o dalších ženách, které se narodily v roce 1942, 1943, 1944, až budou 25 let v důchodu, tak se také na ně dostane. A nebude jim ještě 85. Čili jinými slovy, my na ně také v tom zákoně myslíme. Nemyslíme už na ty, kterých se týká vyšší odchod do důchodu, později, to znamená, ty výdaje nejsou konstantní, ale následně se to potom už později postupně se změnou věku odchodu do důchodu změní tak, že bude rozhodovat zřejmě jenom těch 85 let a těch 25 nebude hrát žádnou nebo marginální roli. Takže to je k té spravedlnosti.

To je konkrétní příklad. Mohl bych říkat i konkrétní jména, nebudu.

Třetí věc, že se dvojnásobně zvedají náklady. Je to tak, že těch lidí, kterých se to dotkne, je asi 160 tisíc. To znamená, je to více než těch asi 140 tisíc žen. Těch 20 tisíc jsou většinou horníci, pracovníci v uranových dolech atd., a přiznávám, že tam jsou maximálně 2 tisíce policistů a případně vojáků z povolání. Přiznávám to. Víc jich než 2 tisíce jich ale není, což je zhruba 1,5 %. Tak to je a není to rozšíření dvojnásobné, je to rozšíření asi o 160 tisíc lidí a ty rozpočtové náklady, které by to znamenalo, jsou zhruba 2 miliardy – necelé 2 miliardy. S tím, že je otázkou, jestli muž, kterému je 85 let a má důchod 16 nebo 17 tisíc korun, nutně potřebuje slevu na jízdném, tak aby byla třetinová. To si myslím, že je docela k zamyšlení. A tam, pokud se nemýlím, teče 6 miliard. Kdyby tito senioři s takto vysokým příjmem třeba nárok na tu slevu neměli, možná že by jim to úplně tak nevadilo, protože jiní, potřebnější by ty peníze naopak dostali.

Čtvrtý důvod byl, že to není formálně zpracovatelné, že to ministerstvo nedokáže. Tady už jsem mluvil o tom poděkování. Návrh zákona je upraven tak, že nyní tam žádný problém z hlediska informačních systémů České správy sociálního zabezpečení ani Ministerstva práce a sociálních věcí není. To znamená, je ten zákon proveditelný, bude realizovatelný, pokud bude schválen, a je možné skutečně ty peníze přidat, a tak ty důchody učinit alespoň trochu spravedlivějšími.

To je na závěr ode mě, nebo v tuto chvíli, pardon, ode mě všechno. Těším se na debatu a zejména se těším na to, že Sněmovna se v tomto případě třeba napříč kluby trošku podívá, jak hlasovali jejich kolegové v Senátu, a třeba i svým hlasováním se je pokusí napodobit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní se táži, jestli se chtějí k předloženému pozměňovacímu návrhu Senátu vyjádřit – zpravodaj garančního výboru, což byl výbor pro sociální politiku, poslanec Roman Sklenák. Nechcete. A dále zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Kamal Farhan. Také nemá zájem se vyjádřit.

Takže já tímto otevírám rozpravu a poprosím o vystřídání.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Do rozpravy je jako první s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Sněmovny Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážená dámy a pánové, za SPD jasně řeknu hned v úvodu, že kdykoliv podpoříme každé zvýšení starobních důchodů pro ty, kdo mají odpracovaný nárok nebo jsou a byli v čase před starobním důchodem nemohoucí či invalidní. Takže podpoříme i toto navýšení důchodů.

Ale řekněme si na rovinu, že návrhy, které tady řešíme, včetně dnes vráceného zákona, ve skutečnosti trpí strašnou nesystémovostí a nespravedlností. Zvyšujeme procentuálně a podle špatného klíče. V našem případě vládní návrh přidával jen občanům starším 85 let, a byť už poněkolikáté, fakticky přidává paušální částku a stále se motáme v kruhu a navyšujeme ze zákona procentuálně.

Vláda to komentuje tím, že relativně se posílí více příjmy poživatelů nízkých důchodů a sníží se poněkud relativní rozdíly mezi důchody osob s různými předdůchodovými příjmy. Na to upozorňujeme léta. Ale léta také dokola opakujeme, že řešení je valorizovat o pevné částky a podle toho změnit i principy valorizace, tedy tak, aby valorizace neznamenalo to co dnes. Tedy že důchodce s nejnižším důchodem dostane pár korun a ten s nejvyšším důchodem 3 tisíce. To je přeci absurdní.

Jestliže reagujeme na nízké důchody, pak mi ovšem uniká, proč klíčem k navrhovanému zvýšení je věk, a nikoliv skutečný příjem. Opět platí to samé. Ten, kdo má 30 tisíc důchod, tu tisícovku nepotřebuje, nebo v uvozovkách nepotřebuje, jako ten, kdo má 8 tisíc, byť mu je třeba o deset let méně. Znova prosím, vážené kolegyně a kolegové, myslete na to. Starobní důchod je primárně sociální dávka. Zásluhovost je až v druhé řadě. A stát nikdy nedosáhne spravedlivé zásluhovosti důchodů, protože na placení vysokých důchodů nemá a není to ani jeho práce. Stát má zaručit sociální jistotu všem svým občanům, kteří to potřebují, nikoliv zvýhodňovat rentiéry či lidi s vysokým majetkem.

Senát reaguje správně tím, že kromě 85 let přidává těm, co mají 25 let od přiznání důchodu. To je fajn. Za SPD to podpoříme. Neřeší to ale problém, kterým jsou nízké důchody. Návrh na mimořádné zvýšení procentních výměr důchodů je reakcí na pozorovatelný pokles poměru průměrného starobního důchodu vůči průměrné mzdě v několika posledních letech, z hodnoty 42,3 % v roce 2013 na 37,9 % v roce 2018. Vláda tento fakt ale řeší jen záplatami, a to ještě ne podle potřebnosti, ale věku.

Dámy a pánové, velká část našich rodičů, babiček a dědečků žije pod mírou chudoby danou evropskými standardy pro Českou republiky. Jenom připomenu, že dnes je hranice chudoby podle Eurostatu, Evropského statistického úřadu, přibližně 12 tisíc korun čistého pro Českou republiku. Premiér Babiš nedávno někde řekl, že na důchody bude. Že na ně stát vydělá. To je správná řeč. A bylo by fajn, kdyby po ní ale následovaly také činy, nikoliv jen slova, tak jako obvykle. Stačí zavést minimální důstojný důchod, což navrhuje SPD. Tento náš návrh zákona tady již delší dobu ve Sněmovně leží a vláda ho odmítá. Nechce uzákonit minimální důstojný důchod, přičemž to platí v mnoha západních zemích. Tím bychom garantovali všem potřebným důchodcům důchod alespoň ve výši hranice míry chudoby stanovené Evropským statistickým úřadem, Eurostatem. A jak jsem říkal, je to přibližně 12 tisíc čistého. A my v SPD jsme přesvědčeni, že za důchody do 12 tisíc čistého se skutečně vůbec nedá v České republice vyžít. Takže je skutečně nabíledni, abychom uzákonili ten minimální důstojný důchod a svázali jeho výši s hranicí chudoby. Takže přejděme tedy k činům, vládo, hnutí ANO, ČSSD a KSČM, a podpořte návrh SPD, aby měli konečně i všichni důchodci, to znamená i ti s nejnižšími důchody, důstojné životy. A mluvím i o těch invalidních. Mluvím o těch, kdo si nárok na starobní důchod skutečně odpracovali anebo byli invalidní. To by měla být minimální morální laťka, postarat se o ty, kdo si svůj důchod fakticky předplatili či skutečně zasloužili.

Takže tady přesně vidíme, jaký je rozdíl mezi slovy a činy, kdy se tady pořád mluví o nějakém navyšování důchodů. Pro to SPD vždycky hlasovalo a díky hlasům poslanců SPD se důchody navyšují. Nicméně mezitím vláda nechá neuvěřitelným způsobem všechno zdražit takovým stylem, že těm důchodcům nezbývá nic. A je to doslova, že nechá vláda zdražit. Připomenu, že hnutí SPD podalo na jaře ústavní stížnost ohledně zdražení cen elektrické energie, protože polská vláda a maďarská vláda zastropovaly ceny elektrické energie na výši za rok 2018. A Poláci s tím dokonce – teď se chystá perzekuce Poláků ze strany Evropské komise. Ale polská vláda vlastenecky stojí za svými občany a prostě si stojí za svým a bojují za to, aby se jim nezdražovala elektrická energie.

Co dělá vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM? Prostě se na to úplně vykašlaly i na rozdíl od maďarské vlády. Nechaly zdražit prostě horentně elektřinu. Díky tomu se zdražily i potraviny. Mimo jiné tedy, těch faktorů je víc, pochopitelně. Je to třeba i zemědělská politika EU. Ale to je pořád dokola. To znamená, díky tomu se nám zdražily potraviny, pečivo, všechno. V podstatě vy jste zpátky těm lidem ty peníze z kapes zase vytáhli. To je v podstatě systém vlády hnutí ANO, ČSSD a KSČM. Takový průtokový ohřívač, který je takové oblbování, kdy v podstatě těm lidem v peněženkách nezbývá potom nic.

Ta naše ústavní stížnost právě leží na Ústavním soudu, což je ještě další problém, že přestože tam leží už určitou dobu, tak Ústavní soud nekoná. To znamená, občané dál platí ty předražené ceny elektřiny, předražené ve srovnání s Polskem a Maďarskem, kde vláda zakročila ve prospěch občanů, a to je vlastně ten současný stav ohledně stavu v podstatě, co se týče i seniorů a i životní úrovně v České republice. Je to prostě tristní stav.

Takže zpátky k té garanci minimálního důstojného důchodu – to je ten návrh zákona SPD. To je něco, co ale požaduje nejen naše hnutí SPD, ale když jsme jednali i se seniorskými svazy v ČR, tak to požadují i seniorské svazy v ČR. A je to obvyklé i v Evropě. Například v Německu letos navrhli na jaře minimální důchod ve výši 900 eur. To znamená, je to věc, která platí i v některých západoevropských zemích, ale prostě česká vláda se k tomu nemá. Lepíte to prostě z rok na roku. Důchodová reforma opět v nedohlednu, přičemž bych upozornil, že koalice hnutí ANO a ČSSD už tady vládne šest let. Šest let. A za šest let, za dlouhých šest let, není na stole žádná důchodová reforma. Nic.

A dnes se dovídáme z médií, že počet obyvatel ČR stoupá díky migrantům. Nikoliv díky našim narozeným dětem. To je ale tristní stav. A vláda se k tomu vůbec nevyjadřuje. Žádná koncepce není na stole, aby počet obyvatel stoupal v ČR díky tomu, že mladé rodiny jsou motivovány k tomu mít druhé nebo třetí dítě. Abychom měli ty tři děti, aby vůbec ten systém průběžného financování důchodů v ČR byl ekonomicky udržitelný do budoucna. Ale to je prostě moc daleký horizont pro vládu. Ta kouká jenom do dalších voleb a v podstatě nějaká dohodová koncepce absolutně chybí. Samozřejmě koalice hnutí ANO, ČSSD je tady šest let. Ale ČSSD sama o sobě je ve vládě mnohem déle. To ale myslím, že všichni víme, a skutek samozřejmě utekl.

Jinak velká část států EU garantuje výši minimální penze. A ta je mimochodem ve většině zemí výrazně vyšší než životní minimum. Nárok na tuto penzi má občan, který splnil nárok na výplatu důchodu, tedy důchodový věk a minimální počet odpracovaných let. To je přesně to, co my navrhujeme také v našem návrhu zákona. Takže SPD v tomto směru předkládá návrh zákona o minimálním důchodu. Jak říkám, leží tady několik měsíců. Doufám, že tedy ho konečně vláda podpoří, abychom skutečně garantovali, jasně garantovali, peníze pro ty důchodce s důchodem do 12 tisíc čistého, ať to tady nelepíme každý rok, ať se tady nemusíme dohadovat a ať si také důchodci můžou naplánovat, a to invalidní (?) předem, svůj rozpočet, ať si můžou naplánovat také nějaký život v nějakém delším horizontu, aby věděli, kolik budou mít peněz.

Takže já bych vás chtěl požádat, vážené kolegyně a kolegové, abyste dali šanci na projednání našemu návrhu. Leží tady. A doufám, že nám dáte šanci ho projednat, abychom si prodiskutovali jeho principy a případně ho také co nejlépe, co nejdříve prosadili. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Plzák, připraví se pan poslanec Hájek, také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, tady zazněla od mého předřečníka jedna velká nepravda. On totiž řekl, že ten důchod – a myslel asi starobní důchod – je sociální dávka. Prosím vás, ten systém se jmenuje důchodové pojištění. (Mpř. Okamura: Já ho tak nazývám.) A každé pojištění, plnění by mělo alespoň přibližně odpovídat tomu, co do toho systému vložíte. A potvrdil to Ústavní soud a vedlo to k malé důchodové reformě.

Tak jak vy byste si to představoval prostřednictvím pana předsedajícího, by bylo, že si budeme oba platit úrazové pojištění – já tisíc korun měsíčně, vy sto korun měsíčně, a dokonce někdo si nebude platit nic, a když si zlomíme ruku, tak všichni dostaneme pět tisíc. Takhle vy to vidíte. Ale zatím, dokud se to jmenuje pojištění a dokud to není daň, tak prostě stačí jeden zase stěžovatel, nebo někdo, kdo podá podnět na Ústavní soud, a zase vám to celé rozbourá. Protože ten Ústavní zase řekne, jako to řekl minule, dokud se to jmenuje pojištění, musí plnění odpovídat tomu, co do toho vkládáte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já teď přečtu omluvy. Pan poslanec Ondřej Benešík se omlouvá od 14.30 do 17 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Václav Votava se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Jan Bartošek se omlouvá od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů.

Teď tady mám ještě dvě faktické poznámky. Za prvé pan poslanec Josef Hájek a připraví se pan poslanec Lubomír Španěl. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem čekal, až bude zahájena rozprava, abych mohl reagovat na pana senátora. Já jsem ho pečlivě poslouchal, dával tady určité příklady. Já bych chtěl vědět, kdo mu psal ten jeho projev. Protože člověk, který byl narozen v roce 1930, nastoupil do důchodu v roce 1990, jak může mít dneska 16 nebo 17 tisíc důchod? Prosím vás, v roce 1990 byl můj tchán horník v důchodu a měl nejvyšší důchod 3 tisíce korun. To znamená, že v tomhle případě, který uvádíte, v roce 1990 tenhle člověk mohl mít důchod nějakých 1 500 korun. To znamená, ukažte mi jednoho člověka, který byl řadový zaměstnanec, nikoliv horník, policajt, voják, který šel do důchodu a měl skutečně v roce 1990 takový důchod, aby valorizací dosáhl důchodu 16 nebo 18 tisíc, jak jste to udělal. Tomu nevěřím. To je za prvé.

A za druhé. Vy jste mě urazil. Já se omlouvám prostřednictvím pana předsedajícího, protože jste uváděl příklad, že žena vychovává dvě děti. Já mám taky dvě děti a myslím, že jsem je vychovával stejně jako moje žena. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zatím poslední faktická... ještě další potom. Takže teď na faktickou přihlášku pan poslanec Lubomír Španěl a ještě se přihlásil pan poslanec Jaroslav Holík. Tak vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já už tady několikrát opakuji, že nerozumím tomu, proč je důchod valorizován v procentech. Chtěl bych se obrátit na paní Maláčovou, jestli by to dokázala vysvětlit. Protože tím se rozevírají nůžky neustále mezi těmi menšími a většími důchody.

A reaguji také na to srovnání s úrazovým pojištěním. Úrazové pojištění, tam jste jednorázově odškodněni, nic se tam nevalorizuje, kdežto toto je průběžný důchodový systém, který valorizujeme. Proč ho valorizujeme? Protože rostou mzdy, takže je to přímo úměrné inflaci. Proto přidáváme postupně důchodcům, kteří odešli dříve do důchodu.

A už jsem tady jednou reagoval na paní Pekarovou, že rohlík na krámě se pak už každému tomu důchodci zdraží přece stejně. Co to má co společného se zásluhovostí? Vždyť zásluhovost byla zohledněna už při výměře důchodu. Paní ministryně, je pro to nějaké logické vysvětlení, proč nemůžeme přidávat pevnou částkou? Podle mě to logiku nemá v procentech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Holík. Pane poslanče, vaše dvě minuty, máte slovo. Zatím poslední faktická. Tak prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já tady podtrhnu slova svého předřečníka pana Španěla. Ano, valorizace je to, kdy kompenzujeme zvýšení životních nákladů, a ta by měla být každému stejně. Takže tady budu reagovat na slova svého předřečníka pana Plzáka. Pokud se vyměřuje důchod a je zásluhovost, tak tato částka je obsažena ve vypočítaném důchodu.

A ne každému se podaří, aby měl vysokoškolské vzdělání. Vezmu příklad své maminky. Ročník 1934, celý život, protože byla rozvedená, pracovala jako šička, starala se o dvě malé děti a má důchod 8 tisíc korun měsíčně. Podotýkám – 8 tisíc. To není ani na umírání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A ještě jedna faktická poznámka, pan poslanec Pavel Plzák. Pane poslanče, máte slovo. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Já nechci zdržovat, ale když to domyslím do konečného řešení – pokud budeme valorizovat pořád o stejnou částku, tak za chvíli budeme mít všichni ten důchod stejný, nebo minimálně rozlišný. Nezlobte se na mě. Je to pojištění? Je. A já jsem řekl jasně, plnění musí odpovídat, kolik tam dala ta šička. Je tam určitý princip solidarity, solidárnosti, to tady máme. Natolik jsme solidární, nikoho umřít nenecháme. I ten, co do toho systému nic nedal, něco dostane, alespoň minimální dávky na živobytí. Ale prosím vás, jak můžete chtít, aby dostal plnění, když si v životě nic nepojistil?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická poznámka, pan poslanec Lubomír Španěl. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Španěl: Dámy a pánové, nezlobte se, ale na tohle už musím reagovat prostřednictvím pana předsedajícího. Nejsem žádný vzdělanec, ale matematiku mě učili na škole. Jak může po valorizace pevnou částkou dojít k tomu, že důchody se srovnají? Co to mlátíte za slámu? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Prosím vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já budu faktickou poznámkou reagovat na vystoupení pana poslance Hájka. Pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, vy jste napadl mého váženého kolegu pana senátora Vystrčila kvůli informacím, které tady podával. A já samozřejmě nejsem odborník na valorizaci důchodů, ale otevřel jsem si internet, našel jsem stránku iDnes, zprávu z roku 2014 – iDnes, tomu byste mohl věřit – a tam se píše, že důchodci, kteří v době sametové revoluce pobírali důchod zhruba 1 600 korun, měli v roce 2014 12 tisíc. Takže to, co říkal pan senátor, tomu naprosto odpovídá, odpovídá to těm valorizacím a jsou to čísla, která jsou korektní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní nemám další faktickou... mám další faktickou poznámku. Takže pan poslanec Josef Hájek se rozhodl reagovat, tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Hájek: Já se omlouvám, pane předsedající, ale já jsem velmi mírumilovný. Kdybych napadl pana senátora, tak už je tady minimálně bez saka. Tak se na mě nezlobte, já jsem ho skutečně nenapadl. Já jsem v diskuzi řekl svůj názor.

A jestli tady říkáte, pane místopředsedo, že v roce 2014 byl důchod 12 tisíc, tak určitě valorizacemi, které byly vysoké díky našim vládám, tak ta valorizace nebyla o 4 tisíce korun, bohužel. Takže si myslím, že pokud byl v roce 2014 důchod ve výši 12 tisíc, tak může být dneska maximálně 14 tisíc. A to dokážu tady výpočtem dokázat. Takže si myslím, že jsem měl pravdu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se ještě hlásí pan senátor Vystrčil. Takže vaše dvě minuty vám dáme. Prosím.

Senátor Miloš Vystrčil: Děkuji. Dvě faktické poznámky. První projev jsem si nepsal a říkal jsem ho z hlavy.

A druhá. Hospodářské noviny, tuším z roku 2018 – jen desetina důchodců má penzi vyšší než 15 tisíc. Já jsem říkal 16 tisíc, to bude možná taková dvanáctina, pak čtrnáctina. Čili ti lidé existují a není jich tak úplně málo. Je to zhruba každý desátý.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní nemám žádnou faktickou poznámku, takže se vrátím do obecné rozpravy a požádám tedy o vystoupení paní poslankyni Lucii Šafránkovou. Prosím máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Jménem poslaneckého klubu SPD mohu říct, že všichni jeho členové podporují opravenou verzi novely zákona o důchodovém pojištění, která navyšuje starobním důchodcům, kteří důchod pobírají 25 let a

více, o dalších tisíc korun. Pro obdobný návrh jsme hlasovali již v loňském roce na mimořádné schůzi Sněmovny.

SPD i já osobně dlouhodobě usilujeme o co nejrychlejší a významné zlepšení příjmové a existenční situace starobních a invalidních důchodců, zejména těch jejich skupin, které jsou v tomto ohledu nejohroženější a kterým se objektivně žije nejhůře. V tomto směru jsme také podávali k právě projednávané novele pozměňovací návrh, který by speciální valorizaci ve výši 900 korun nad vládou formulované zvýšení penzí přiznával důchodcům s měsíčním příjmem pod 10 tisíc korun. Tento návrh přijat nebyl, a to hlavně kvůli nesouhlasu stran, které se jinak deklarují jako levicové a sociálně orientované. Mezi ty skupiny důchodců, které jsou na tom v mnoha ohledech dlouhodobě nejhůře, patří kromě zmíněných našich nominálně nízkopříjmových spoluobčanů také osaměle žijící penzisté, tzv. starodůchodci, a mnohé ženy důchodkyně. A zřejmě v nejhorší situaci se nacházejí osoby, u kterých se tyto zmíněné charakteristiky kumulují, tzn. starší ovdovělé ženy žijící v jednočlenných domácnostech. A samozřejmě znovu zdůrazňuji špatnou situaci invalidních důchodců.

Proto plně vítáme pozměňovací návrh, který by umožnil zlepšení mnohdy opravdu velmi tristní situace alespoň těmto penzistům, aby jim pomohl vrátit důstojnost do příslovečného podzimu jejich životů. V drtivé většině jde o lidi, kteří si vzhledem k dějinným a režijním zvratům v kombinaci s datem narození nemohli plánovat svou příjmovou situaci v penzi dlouho dopředu, řídili se platnými zákony v příslušném období a jsou do velké míry obětí toho, co označujeme za vis maior. Tisícikorunové měsíční přilepšení je minimem toho, co pro ně jako i jejich volení zástupci můžeme udělat. Jde takřka ve sto procentech o osoby, které si dodatečné příjmy na povinné životní náklady nemohou obstarat žádným jiným způsobem. Velmi často jde o osoby, které velkou část svého disponibilního důchodu musí věnovat na prostředky životně nutné zdravotní péče a léčby. O osoby, které bez dávek sociální podpory či pomoci nejsou schopny hradit náklady na bydlení. O osoby v dluhových, či dokonce exekučních pastech.

Hovořit v souvislosti s tímto návrhem o přílišné zátěži státního rozpočtu je neuvěřitelné chucpe, zejména z úst reprezentantky strany označující se za sociálně demokratickou. Tato reprezentantka paní Maláčová, která je současně ministryní práce a sociálních věcí, dokonce prohlásila, že tento senátní návrh je nepřijatelný i proto, že by mnoho lidí motivoval k předčasnému odchodu do důchodu. To je opravdu výrok z oblasti tragikomedie. Představa, že davy dnešních padesátníků začnou bez ohledu na současnou výši svého příjmu hromadně odcházet do předčasných důchodů proto, aby se jim měsíční důchod zvýšil o tisíc korun ne v 85, ale třeba v 83 letech, je více než úsměvná. A toto tvrzení je také v podstatě vůči mnoha lidem urážlivé, pokud bylo myšleno skutečně vážně.

Kolegyně a kolegové, podpořte také prosím jako my naše nejstarší seniory, kteří celý život poctivě pracovali a vychovávali děti. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Bauera a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych se krátce vyjádřil k senátní verzi návrhu novely zákona o důchodovém pojištění a vyslovil jí za klub Občanské demokratické strany plnou podporu. Jak už tady zaznělo z úst kolegy senátora Miloše Vystrčila, senátoři stejně jako poslanci napříč politickým spektrem podpořili vládu a vyslovili souhlas s tímto předloženým návrhem na zvýšení důchodů.

Já bych chtěl tady jen krátce odbočit a zdůraznit jednu důležitou věc, a to, že zásluhou této vlády resp. Poslanecké sněmovny – uvidíme, jak za malou chvíli budeme hlasovat – vzrostou důchody pouze o zhruba, bylo tady řečeno z úst paní ministryně přibližně 150 korun, ono to nebylo ještě dopočítané, a ten zbytek samozřejmě obstarává automatická valorizace, která je daná zákonem a kterou by se musela řídit každá vláda. Takže prosím mějme na paměti, že každá vláda podle platného zákona by musela podle valorizace zvedat důchody, a jestli jsem to správně dopočítal, tak je to někde v úrovni 750 korun a zbytek je na rozhodnutí pléna Poslanecké sněmovny.

Platí to, že senátoři však do toho aktuálního návrhu současně doplnili další dílčí úpravu, podle které by nárok na zvýšení důchodu o jeden tisíc korun vedle lidí nad 85 let získali všichni senioři, kteří jsou v důchodu 25 let a déle. Takto zní ten pozměňující návrh nebo stanovisko Senátu. V praxi by to pomohlo více než 140 tisícům seniorek, které vychovávaly děti v době socialismu, odcházely do důchodu dříve a jejich celkově nízké výdělky jim neumožnily dosáhnout na důstojné penze. Toto opatření vychází z už dříve prezentovaného návrhu Občanské demokratické strany, tak jak jsme ho tady předložili v prvním čtení, když jsme o něm hlasovali a jednali. Tehdy i nyní jsme chtěli pomoci jasně ohraničené znevýhodněné skupině seniorek, na které vláda při stanovení věkové hranice 85 let jako podmínky pro čerpání vyššího důchodu zapomněla. Jde o ženy, které sice věkovou hranici 85 let ještě nepřekročily, v důchodu jsou ale déle než pětaosmdesátníci a pobírají extrémně nízké důchody.

Já bych chtěl tady na plénu Poslanecké sněmovny poděkovat kolegům senátorům za jejich věcný přístup a podporu a za to, že návrh občanských demokratů vyslyšeli. Rád bych současně vyzval všechny své kolegy tady v sále, aby se k této podpoře přidali a pomohli schválit zákon v senátní verzi.

Jsem si samozřejmě vědom toho, že ve veřejném prostoru může být Občanská demokratická strana nařčena z toho, že nemá co kritizovat rozhazovačnou politiku vlády, když sama navrhuje další výdaj ze státního rozpočtu. Dovolím si proto ještě několik slov, abych takovým poznámkám předešel a náš postoj blíže vysvětlil.

S důchody se to má podobně jako s podporou rodin. Ta dnes není otázkou pravicovou, nebo levicovou, ale v České republice je to otázka přežití. Stejně tak není rozdíl mezi pravicí a levicí, když přijde řeč na podporu a zajištění důstojného stáří našich rodičů a prarodičů. Protože o zajištění důstojného stáří pro své občany musí usilovat každá vláda bez rozdílu. Jediný rozdíl je v tom, jak odpovědná konkrétní vláda a politická strana je. Některé stačí koupit si hlasy stávajících voličů, jiná se dívá dopředu a chce zavčas přijmout systémové změny, aby mohla důstojně dožít i dnešní mladá generace.

Chtěl bych říci, že předložená senátní úprava není pokusem koupit si hlasy voličů a není žádnou systémovou změnou. Není žádnou systémovou změnou. Jde o drobnou a dílčí úpravu, která jednoduchým způsobem pomůže napravit jednu konkrétní nespravedlnost našeho českého důchodového systému. Jako člen ministerské komise pro důchody jsem samozřejmě dobře obeznámen s plány paní ministryně, která místo hledání budoucích zdrojů penzijního systému směřuje svou pozornost v této chvíli právě na napravování jeho nerovností, především mezi muži a ženami, což je nesporně určitě správný počin. A musím také říci, že v některých bodech má i podporu Občanské demokratické strany. Jenže cesta ke konkrétním legislativním návrhům bude velmi dlouhá a já jsem si to uvědomil i při pátečním jednání, kdy jsme opětovně jednali v rámci důchodové komise. Oproti tomu tento návrh může těm nejpotřebnějším pomoci okamžitě. Je to rychlá okamžitá pomoc a řešení dílčího problému českého důchodového systému.

Potěšilo mě proto, že paní ministryně na půdě Senátu – doufám, že jsem správně viděl stenoprotokol – vyslovila s návrhem principiální souhlas. Už méně mě ale potěšilo, že následně přesto návrh odmítla s tím, že v rozpočtu není dostatek peněz a navrhované opatření stejně všechny nerovnosti nesrovná.

K tomu mám na závěr dvě poznámky. Za prvé to považuji za zástupné důvody, protože argumentace paní ministryně se v čase velmi vyvíjely. U původního návrhu z loňského roku vadily formální legislativní záležitosti a technické důvody. Obojí se nyní vyřešilo díky spolupráci s legislativci Ministerstva práce a sociálních věcí, jak tady o tom hovořil pan kolega, senátor Miloš Vystrčil. A za druhé, přijetí tohoto návrhu si vyžádá vícenáklady ve výši zhruba 1,9 miliardy korun, což není v porovnání s jinými výdaji státu nikterak vysoká částka.

A tady si dovolím skončit. Státní rozpočet a jeho nastavení je vizitkou každé vlády. A pokud vaše vláda, vážená paní ministryně práce a sociálních věcí prostřednictvím pana předsedajícího, miliardami dotuje lidi, kteří pomoc nepotřebují, například cestou plošných slev na jízdném, kde není nutné, aby bez majetkových poměrů konkrétních studentů nebo penzistů měli takovéto slevy, aby neuměla najít 2 miliardy pro lidi, kteří si pomoc skutečně zaslouží. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Tomáše Martínka a připraví se paní poslankyně Golasowská. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, Piráti podpoří senátní verzi zvýšení důchodů, která oproti původnímu koaličnímu návrhu přidává navíc 1 000 korun i osobám, které jsou v důchodu alespoň 25 let. Změna navržená Senátem pomůže řešit aktuální situaci nízkých důchodů stávajících důchodců, především žen s více dětmi. Obdobný návrh byl předložen v rámci řešení této problematiky také Komisi pro spravedlivé důchody MPSV, kam se snažím přinášet možné pozitivní změny důchodového systému.

Samotný návrh má nízké administrativní náklady i přijatelné rozpočtové dopady. Rozpočtové požadavky změny se také budou postupnou změnou věku odchodu do důchodu snižovat až na úplnou nulu. I proto jsme se jako Piráti rozhodli daný návrh podpořit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní si přeje paní ministryně Maláčová na faktickou. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Já mám velkou radost, protože to vypadá, že jsme přeprogramovali pravici. Mám velkou radost, že levicová politika sociální demokracie v této Sněmovně nemá žádnou opozici. To je dobrá zpráva. Nicméně dovolte, abych vám připomněla, že v minulosti, když tu vládly pravicové vlády, tak jste seniorům nepomáhali. Nechali jste je živořit! Probíhaly tu asociální diskuse a ty valorizace ani nedosáhly ve svém součtu za celou dobu vašich vlád naší jednorázové valorizace.

Odvoláváte se tady, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, na zákon o valorizaci. Ale kdo ten valorizační vzoreček před několika lety změnil? To byla opět naše vláda sociálně demokratická, hnutí ANO a KDU-ČSL, abychom to napravili na správnou míru. Já upozorňuji, a ještě jednou bych chtěla, aby to zaznělo. Doposud nebylo vysvětleno, proč se řeší situace seniorek až 25 let po nástupu do starobní penze. Proč až po 25 letech mají

mít seniorky a senioři vyšší penzi. Protože já říkám, že pokud tady je polovina obyvatelstva, která má kvůli své péči nižší důchody, tak si zaslouží, když už to nejde po dobu pracovní kariéry, tak si zaslouží to ocenění alespoň ve starobním důchodu, a to od prvního dne. A jsem velmi ráda, že tu zaznělo, že přesně tyto konkrétní návrhy my projednáváme. A jak jsem uvedla ve svém úvodním slově, tak je v příštích týdnech představím a navrhnu. Ale ještě jednou chci odpověď na otázku, proč si myslíte, že si ženy zaslouží vyšší důchod až po 25 letech nástupu do penze. Protože tento senátní návrh by to znemožnil. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ale mohla jste vystoupit i s přednostním právem a pak bych vás neomezoval, ale vybrala jste si faktickou. Upozorňuji, pro další vystoupení máte možnost přednostního práva, paní ministryně.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek nejprve a potom pan senátor Vystrčil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní ministryně, vy jste obvinila naše vlády, že jsme nechali důchodce živořit. To je v ostrém kontrastu s vaším veřejným mediálním výrokem, že za Kalouska se měli důchodci lépe než dnes. Budete-li si přát, rád vám ten výrok vyhledám, stále je ještě v otevřených zdrojích.

Ono je to totiž samozřejmě relativní, ale je to pravda. Zatímco za nás byl průměrný důchod 42 % ve vztahu k průměrné mzdě, dnes jsme na 38 % a ten pokles bude za vaší vlády pokračovat, i kdybyste se tisíckrát dostali na oněch 15 000 korun. Jinými slovy, průměrný člověk žijící ze mzdy ze závislé činnosti, který odejde do důchodu a bude závislý pouze na průběžném prvním pilíři, za vaší vlády zažívá mnohem větší propad životní úrovně při odchodu do důchodu, než zažíval za nás. To je objektivní statistický fakt. Prohlédneme-li si ceny z roku 2011 a 2012 ze spotřebního koše důchodců a porovnáme-li s dnešními cenami, tak vaše osočení, že za nás důchodci živořili, je opravdu jenom falešné matení veřejnosti. Přidržte se prosím toho svého původního výroku, který jste pronesla, že za Kalouska se měli důchodci lépe než dnes.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pořadí na faktickou poznámku, tak pan senátor Vystrčil, vám dám prostor. Potom pan poslanec Bauer a potom se přihlásila paní ministryně Maláčová. A paní ministryně, vy na faktickou, nebo s přednostním? Asi faktickou, aby vás někdo nepředběhl. Vaše dvě minuty, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Děkuji za slovo, budu velmi stručný. My se tady asi s paní ministryní neposloucháme. Proč po 25 letech? Protože 85 minus 60 je 25. A když jsme přidali mužům, kteří šli v 60 letech do důchodu, když dosáhli 85 let, tisícikorunu, tak proč bychom neměli udělat u žen, které šly v 55 letech do důchodu, protože vychovávaly děti, a byly tím pádem v jiné situaci? To jsem vysvětloval, opakuji to znovu. Říkám 85 minus 60 je – paní ministryně – 25.

A ta druhá věc, potvrzuji slova pana poslance Kalouska. Zatímco za vlád ODS poměr čisté mzdy, resp. důchodu k čisté mzdě, byl 43, resp. 42 %, tak vy jste se vyšplhala za vaší vlády z 37 % na 38 %. Tak to je.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bauer a připraví se paní ministryně Maláčová. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně práce a sociálních věcí prostřednictvím pana předsedajícího, myslím si, že ta nenávistná rétorika není úplně nutná ani není namístě.

Já jsem chtěl jenom zopakovat a možná připomenout diskusi, která tady probíhala v rámci prvního, druhého, třetího čtení. A já jsem se vás tehdy nejenom tady na plénu Poslanecké sněmovny, ale několikrát na výboru pro sociální politiku zeptal, jak jste přišli na těch 85 let. Jestli jste se podívali z okna, nebo jestli jste zjistili, že sociální potřeby lidí, kterým je 83 let, 79 let, takhle přesně jsem na tom plénu mluvil, jsou nižší, nebo vyšší. Já jsem se dokonce ptal vašich úředníků na ministerstvu, jak paní ministryně na to přišla, nebo jestli na to přišli ti úředníci – a ono z toho vyplynulo, že jste se opravdu skoro podívali z okna a našli jste prostě 85 let. A my jsme řekli, že to není úplně šťastné, a proto jsme tehdy přišli možná že ne s dokonalým legislativním návrhem, jak těch 85 let lépe vyjádřit prostřednictvím 20, resp. 25 let a déle u lidí, kteří jsou v důchodu. To je celá podstata našeho pozměňujícího návrhu. Protože jsme nepochopili, ani já a myslím ani většina lidí na výboru pro sociální politiku, jak jste na 85 let přišli.

A dobře si přečtěte vaši důvodovou zprávu, co tam máte napsáno. Tam nejsou žádné důvody, žádné zdůvodnění, proč jste si vymysleli nějakou (nesrozumitelné) na 85 let a nejste schopni vysvětlit, jestli ten, komu je 79, 83 má vyšší nebo nižší potřebu sociálních služeb, tak jak to máte v té důvodové zprávě. Proto jsme v podstatě i vás vyslyšeli, protože bylo jednoznačné, že to je trochu vycucané z prstu, tento věk, a přišli jsme s touto alternativou. Není to žádná reforma, je to dílčí krok, který mně osobně připadá spravedlivější. Proto tady máme dneska senátní verzi, která je legislativně i po dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí kvalitnější a podle mého názoru i férovější.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou paní ministryně Maláčová. Zatím nemám žádnou další přihlášku. Prosím, vaše dvě minuty.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já si myslím, že je potřeba se opravdu vrátit k jádru té diskuse. My chceme, aby ženy, které celý život pečovaly primárně o své potomky nebo také o zdravotně postižené nebo také o blízkého seniora a měly kvůli tomu nižší výdělky, které pak znamenají i chudobu ve stáří, měly spravedlivější důchod od prvního dne nástupu do penze. A myslím si, že celá ta debata je o tom, že my jako vláda říkáme "přijďme se systémovým řešením vyšší penze, která bude spravedlivější", a ještě jednou připomínám, že ty rozdíly jsou pětinové, od prvního dne nástupu do penze, a vy řešíte pouze penzistky, zejména penzistky – 140 tisíc ze 160 (tisíc) osob, kterých se to dotkne až 25 let poté. A já nerozumím tomu, proč až 25 let poté.

Co se týká faktické poznámky pana poslance Kalouska. Moc dobře víte, že ten výrok byl vytržen z kontextu, byla to replika na to, když jste mě kritizovali, když jsem chtěla navýšit v průměru o 900 korun, za to, že by zákonná valorizace stačila. A já jsem říkala ne, trvám na 900 korunách, protože ten náhradový poměr klesá. Takže prosím, berte to v celém tom kontextu. Jsem ráda, že za toho více než půl roku jsme se posunuli a opozice opět tvrdí 900 korun je málo, protože je to pouze 151 nad rámec zákonné valorizace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přečtu omluvu. Od 15.20 do konce jednání se omlouvá pan poslanec Jan Skopeček.

Nyní tady mám dvě faktické poznámky – pan poslanec Ferjenčík, prosím o vystoupení. Pan poslanec Ferjenčík, prosím, máte slovo. Připraví se pan poslanec Kalousek. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a vážení kolegové, já bych chtěl jenom stručně reagovat na paní ministryni Maláčovou. Co nám vadí? Že vy přidáváte 151 korun a tváříte se před veřejností, jako že přidáváte 900. Tak to je jedna věc, co nám vadí.

Druhá věc, co nám vadí, je, že jediný důvod, proč nepodporujete ten senátní návrh, je ten, že ho předložil Senát a ne vy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Kalouska a připraví se paní poslankyně Gajdůšková na faktickou. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za reakci, paní ministryně. To, že výrok byl vytržen z kontextu, neznamená, že není pravdivý, což jste nepopřela ani vy. Vy jste ho sice použila za nějakým účelem argumentace zvyšování důchodů, ale nikdy jste nepopřela, že ten výrok je pravdivý. Jsem rád, že si za ním stojíte, ano, za Kalouska se měli důchodci lépe, než se mají dnes, a koneckonců i kdybyste to popírala, tak ta čísla to potvrzují. Ta čísla prostě neobelžete.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní paní poslankyně Gajdůšková na faktickou, zatím poslední přihláška. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já si dovolím reagovat na pana kolegu poslance Ferjenčíka. Nechtěla jsem, ale skutečně už to nemohu vydržet, protože ono je potřeba taky vědět trošku historii a pamatovat si. My jsme jako sociální demokracie prosadili první zákon o valorizaci ve chvíli, kdy ty důchody byly zmrazené, roky se nezvyšovaly a senioři a důchodci skutečně živořili. Prosadili jsme zákon o valorizaci. Když jsme zjistili, že ta valorizace neodpovídá – a to bylo potom těch 40 přidaných korun podle toho zákona, které vláda musela udělat –, předložili jsme nový zákon, nový vzorec tak, aby ty valorizace odpovídaly alespoň trošku spotřebnímu koši a mzdám, které se mezitím, zaplať pánbůh, hodně zvýšily.

Víte, vůči té nízké mzdě i ten nízký důchod udělal ten vyšší náhradový poměr. My jsme usilovali a usilujeme o navýšení mezd a samozřejmě chceme, aby senioři měli stejný podíl na tom, že se zemi daří, jako všichni ostatní. Proto zde máme v této chvíli návrh, který zahrnuje zákonnou valorizaci, kterou sociální demokracie v minulosti prosadila, a proto zde je vlastně i ta pevná částka, o kterou se to zvyšuje plošně všem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, následně se připraví paní ministryně Maláčová a potom je v pořadí ještě pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jen chtěl stručně reagovat na kolegyni Gajdůškovou. Já si prostě myslím, že paní, která je v důchodu, je jí 83, je tam 25 let, tak to, že jí budete vysvětlovat, že jste před lety něco valorizovali, ji rozhodně nepřesvědčí o tom, že teď nemá dostat přidáno, když muž, který je v důchodu 25 let, přidáno dostane.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní paní ministryně Maláčová a připraví se pan poslanec Roman Sklenák. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já bych ještě reagovala na pana poslance Ferjenčíka, který tvrdil, že mi vadí, že ten pozměňovací návrh předložil Senát. Víte, kdyby mi to vadilo, tak bych nedala pokyn, aby ten pozměňovací návrh připravilo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Pan senátor Vystrčil to zmiňoval, že ten pozměňovací návrh byl připraven Ministerstvem práce a sociálních věcí, a to proto, že jsem tu debatu chtěla věcně posunout na rozdíl od vývoje minulý rok. Minulý rok byl ten pozměňovací návrh zpracován skutečně technicky špatně a já jsem letos chtěla věcnou debatu o tom, proč zvyšovat důchody ženám až po 25 letech. A myslím si, že to je jádro pudla. Pokud se skutečně zaklínáme tím, že chceme řešit nespravedlivé penze žen, tak moje otázka je – proč až po 25 letech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Romana Sklenáka, zatím poslední přihláška na faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já se tedy domnívám, že lepší byla ta praxe, když se ve třetích čteních nevedla rozprava. Postupem času se dostáváme k tomu, že v prvním, ve druhém i ve třetím čtení v podstatě jako bychom opakovali stejné argumenty a ty stejné odpovědi, tak jsem se snažil to jen poslouchat, ale přece jen věta pana předsedy Kalouska, že za Kalouska se důchodci měli lépe, kteroužto odvozuje od toho, že průměrný důchod byl procentuálně výše k průměrné mzdě než nyní, tak samozřejmě, na to se reagovat musí.

Jestli máme objektivně zhodnotit, jestli se důchodci měli lépe tehdy, nebo nyní, tak musíme zkoumat samozřejmě kupní sílu důchodců, nikoli poměr k průměrné mzdě. Ten je totiž dán tím, že v posledních letech mzdy a platy stoupají jako nikdy, a proto, samozřejmě, protože ty důchody kopírují s určitým zpožděním vývoj mezd, tak proto ten poměr je nižší, ale on samozřejmě tu průměrnou mzdu následuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě dvě faktické. Požádám o vystoupení pana poslance Miroslava Kalouska a připraví se paní poslankyně Jana Černochová. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte jenom dvě stručné reakce na vzácného kolegu pana poslance Sklenáka. On říkal, že musí poslouchat pana poslance Kalouska, jak říká, že se důchodci za něj měli lépe. Pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, tuhle větu jsem si nevymyslel já. Já jsem si dovolil citovat jenom vaši ministryni práce a sociálních věcí, která tuhle větu řekla, publikovala. A já ji v tom podporuji, protože to je věta pravdivá.

Co se týče kupní síly, tak vás prosím jako vysoce kompetentní osobu v této oblasti, abyste si porovnal ceny ze spotřebního koše důchodcovského v roce 2012 a dnešní ceny z téhož koše, a zjistíte, že to taková sláva není, jak nám tady tvrdíte. Takže paní ministryně, když říká, že za nás se měli důchodci lépe než dnes, tak má pravdu. Věřte svojí vlastní ministryni, pane poslanče.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych jenom chtěla upozornit pana poslance Sklenáka vaším prostřednictvím, že se nenacházíme ve třetím čtení, pane kolego. Nacházíme se v projednávání bodu, který nám s novou úpravou vrátil Senát. Jestli jste tady celou dobu nebyl, neposlouchal jste tu debatu nebo máte pocit, že tady došlo k nějakým změnám programu, tak se prosím zorientujte. Jste zmatený.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní je v pořadí paní ministryně. Ale teď na chviličku přeruším, protože přivítáme zahraniční delegaci. Na galerii pro hosty se dostavila delegace předsedy Jordánského hášimovského království, kterou vede předseda Senátu pan Faisal Al-Fayez, takže vás přivítáme. (Přítomní povstávají, potlesk napříč sálem.)

Budeme pokračovat v jednání. Na faktickou poznámku vystoupí paní ministryně Maláčová – zatím poslední přihláška. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já bych chtěla naposledy reagovat na pana poslance Kalouska. Vím, že z toho má velkou radost, ale já jsem neřekla, že důchodci se měli za Kalouska lépe. Já jsem řekla, a ještě jednou to uvádím na pravou míru, a myslím, že se to dá vygooglovat, protože to bylo řečeno v projevu na sjezdu, že za Kalouska měli senioři více, a myšlen tím byl, protože se počítá předchozí věta, náhradový poměr. Ještě jednou připomínám, aby ta věta nebyla vytržena z kontextu, že se jednalo o to vysvětlení, proč navrhuji 900 korun a nechci se spokojit se zákonnou valorizací. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zatím poslední faktická poznámka. Vrátíme se do obecné rozpravy. Mám tady přihlášenou paní poslankyni Golasowskou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, přeji vám pěkné odpoledne. Nebudu naskakovat na debatu, která tady před chvílí začala. Ráda bych se vrátila k projednávanému bodu. Myslím si, že debata, kdo kdy co udělal a neudělal a proč, tady byla úplně zbytečná, protože naši senioři a důchodci čekají na to, jak se postavíme k projednávanému návrhu.

KDU-ČSL určitě podpoří senátní návrh, protože vítáme jakékoliv zvýšení důchodů, které pomůže zejména nízkopříjmovým důchodcům. Chtěla bych jenom podotknout, že jsme v loňském roce i letos navrhovali formou pozměňovacích návrhů zvýšení důchodu zejména ženám. Už to tady padlo, že máme ženy, které mají v průměru o 2,5 tisíce nižší důchody než muži. Musím podotknout, že náš návrh nebyl diskriminační vůči mužům, protože jsme to navrhovali samozřejmě i pro muže, kteří se dostali do situace, že jako samoživitelé vychovávali děti, a mohou mít proto také krácené důchody, nicméně těch žen je mnohem více než mužů.

Vítám taky, že se ten návrh na zvýšení důchodu ženě za každé vychované dítě projednával taky v důchodové komisi. A myslím si, že byť nebyl prohlasován, tak tam měl ze strany poslanců i senátorů podporu, a věřím, že paní ministryně, jak říká, že připraví komplexní návrhy, aby se zvýšily důchody žen, k tomu přistoupí a převezme materiál také z důchodové komise. Věřím, že to není politické téma, ale je to téma společenské a hluboce lidské. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy rozhlédnu. Paní poslankyně Kovářová faktickou? Řádnou. Paní poslankyně Kovářová do řádné rozpravy. Prosím, máte slovo. Zatím poslední přihláška.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Možná se vejdu do dvou minut. Klub Starostů a nezávislých podpoří senátní návrh. Myslíme si, že je to krok správným směrem. Dost často tady zaznívá jedna věc od paní ministryně, že je to krok nesystémový. Já bych jen podotkla, že v oblasti důchodové komise, respektive komise za spravedlivé důchody, jsou zmiňovány jednotlivé kroky, se kterými můžeme souhlasit, ale nelze je označit za systémové. Proto bych chtěla od paní ministryně slyšet, zda bude... (U stolku zpravodajů je neklid.) Pane předsedající...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Chtěl bych zjednat klid. Prosím o klid v sále. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Byla bych ráda, kdyby paní ministryně připravila důchodovou reformu a zapracovala tam systémově kroky, které se právě na této komisi projednávají. Myslím si, když to vezmu na svém osobním příkladu, že tak jako jsem se před x lety dozvěděla, že půjdu do důchodu v 65 letech, že to byla dostatečná doba, abych se na důchod mohla připravit, a proto bych si představovala, že i tuto možnost budou mít ti, kteří budou do důchodu odcházet i po roce 2033, po roce 2050. Takže bych se připojila k těm, kteří říkají, že důchodová reforma je potřeba. A samozřejmě kroky, o kterých hovoříte na komisi, by do toho měly být zapracovány. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jako poslední se zatím hlásí pan senátor Vystrčil. Další přihlášku v rozpravě už nemám. Máte ještě taky zájem. Prosím.

Senátor Miloš Vystrčil: Spíš jsem si myslel, že už by to mohlo jít k závěru.

Některé reakce na vystoupení. První věc je, že potvrzuji, že návrh byl konzultován a připravován v součinnosti s Ministerstvem práce a sociálních věcí a s Českou správou sociálního zabezpečení díky paní ministryni, která to umožnila svým pokynem, protože jsme nechtěli, aby tam vznikly různé technické či legislativní problémy. Ale pokud se bavíme o historii návrhu, tak ten vlastně pochází ze Sněmovny, protože prvním předkladatelem tohoto návrhu byl mezi jinými pan poslanec Bauer. A to, proč nakonec v Poslanecké sněmovně neprošel, bylo právě způsobeno těmi legislativně technickými nedostatky. Čili asi by se to mělo doříci celé.

Druhá věc, která tady pořád padá, je, proč těch 25 let, na to už poslanec Bauer odpověděl. Prostřednictvím pana předsedajícího, paní ministryně, když se vám podaří vysvětlit, proč těch 85 let, tak potom bude jasné, proč těch 25 let: protože 85 minus 60 je 25.

Třetí věc, to je to přeprogramování ODS nebo jiných stran. Já jsem si vždycky myslel, že spravedlnost není ani levicová, ani pravicová a že je jenom jedna. A návrh, který předkládáme a přišel ze Senátu, je spravedlivější vůči těm, kteří to potřebují, kteří jsou těmi, kteří mají nejnižší důchody. A pokud jste říkala, že například nemyslí na ženy, které se narodily v roce 1945, tak se hrubě mýlíte. Samozřejmě myslí. A nevím, jestli si tady úplně všichni rozumíme. Žena, která se narodila v roce 1945, té bude v roce 2020 – omlouvám se za tu matematiku, ale fakt to tak je a je to potřeba vědět – 75 roků. To znamená, do 85 jí bude chybět deset let, ale zároveň, protože šla do důchodu v 57 letech, tak šla do důchodu v roce 2002, to znamená, že bude v roce 2020 v důchodu 18 let, čili do těch 25 to bude jenom 7 let. To znamená, že my jí říkáme, že jí dáme taky o tři roky dříve tisíc korun, než kdyby musela čekat do 85 let. A je správně, co říkal, myslím, pan poslanec Martínek, že postupně těch 25 let vymizí. Ale o vaše ženy, o které vám taky šlo a které měly ještě průměrně o sto korun menší důchod, taky dbáme a jich se ten pozměňovací návrh také týká. Tak tady prosím vás neříkejte, že se jich netýká, prostřednictvím pana předsedajícího, protože týká. A já jsem vysvětlil na příkladu té ženy, která se narodila v roce 1945 a měla dvě děti, jak se jí týká.

A poslední, co snad řeknu, pokud nebudu ještě znovu nějakým vystoupením vyzván k nějakému dopřesnění, je, že upozorňuji, že to je skutečně návrh celého Senátu. A já vás prosím, jestli byste to přece jen nebyli ochotni zohlednit, protože jak tady už někdo říkal, tady nejde o to, kdo je napravo nebo nalevo, tady jde o spravedlnost a ta není ani pravicová, ani levicová, ale je prostě jenom jedna. A my zákon činíme spravedlivějším, ne úplně spravedlivým, ale spravedlivějším tím, když pozměňovací návrh přijmeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan senátor Vystrčil. Nyní si ještě přeje vystoupit paní ministryně Maláčová – zatím poslední přihláška. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Naše vláda bude již podruhé v historii, již druhý rok po sobě, navyšovat důchody o rekordních 900 korun v průměru. My vlastně dokazujeme, že nemluvíme o spravedlivých důchodech, my dokazujeme konkrétními činy, že nekonáme proklamacemi, ale že skutečně pomáháme seniorům a seniorkám, že je podporujeme a že si vážíme toho, že tito lidé vybudovali naši zemi a tuto ekonomiku, ze které teď profitujeme a díky které máme hospodářský růst.

Ještě jednou upozorňuji na to, že chci pomoci všem seniorkám, které vychovávaly děti. Všem seniorkám, protože mají v průměru o pětinu nižší důchody. A myslím si, že si zaslouží vyšší důchod od prvního dne nástupu do starobního důchodu. Vy chcete pomoci jen ženám po 25 letech ve starobním důchodu. Myslím si, že opravdu potřebujeme systémovou, provázanou změnu, kterou naše vláda připravuje.

A moje otázka, která stále nebyla zodpovězena, proč má být podpořeno jen 140 tisíc žen a teprve až poté, co absolvují 25 let starobní penze. Tato otázka nebyla zodpovězena. A já se ptám, jak budou tyto ženy fungovat těch 25 let s nízkými důchody i přes naše rekordní navyšování. Proto říkám, že v příštích měsících přijdeme se systémovou změnou, která pomůže všem ženám ve starobním důchodu, které vychovaly alespoň jedno dítě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Rozhlédnu se po sále, zdali ještě někdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Nyní se táži na závěrečná slova, zdali máte ještě zájem. Paní ministryně? (Ne.) Pan senátor? (Ne.) Nemáte zájem.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Zagonguji. Odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 452/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 452/7."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 173 poslanců, pro 77, proti žádný. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 452/6."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 177, pro 176, proti žádný. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali. Tímto projednávání tohoto tisku končím.

Pan premiér Andrej Babiš se omlouvá z pracovních důvodů do konce jednacího dne. Pan ministr kultury Lubomír Zaorálek se omlouvá také do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Přistoupíme k projednávání dalšího tisku a je to bod číslo

146.

Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Koláříka, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 463/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla paní poslankyně Alena Gajdůšková. Paní poslankyně, máte slovo. (V sále je hluk.)

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejdříve chci –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid. Omlouvám se, paní poslankyně. Požádám Poslaneckou sněmovnu o klid, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit, abychom ji slyšeli. Ještě jednou vás žádám o klid. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Ještě jednou. Ctěná sněmovno, nejdříve mi dovolte, abych vám všem poděkovala za to, že jste tento návrh zařadili, vlastně předřadili před

některé další poslanecké návrhy či jiné návrhy zákonů. Děkuji za všechny předkladatele tohoto návrhu zákona, kteří jsou téměř ze všech poslaneckých klubů Poslanecké sněmovny.

Na projednání tohoto návrhu skutečně čekají lidé se zdravotním postižením, ale i jejich zaměstnavatelé. Návrh je směřován k těm, kteří i přes nepřízeň osudu, přes své zdravotní postižení se snaží být platní, pracovat alespoň tak, jak jim jejich postižení dovolí. To bohužel není přes úsilí těchto lidí, které skutečně lze jenom obdivovat a kterého je potřeba si velmi vážit, to není vždycky možné, aby pracovali na sto procent srovnatelně s lidmi bez těchto hendikepů.

Velká část lidí, kteří jsou zaměstnávání na chráněném pracovním trhu, mají přiznán druhý či třetí stupeň invalidity. Ekonomická stabilita zaměstnavatelů těchto lidí je proto do vysoké míry zcela závislá na státním příspěvku poskytovaném Úřadem práce České republiky podle § 78 zákona o zaměstnanosti. A zde je tedy problém, který tato poslanecká iniciativa, náš poslanecký návrh, se snaží řešit. Za poslední tři roky vzrostla minimální mzda o 4 200 Kč v průměru. Příspěvek na zaměstnávání lidí se zdravotním postižením ale takto nevzrostl. Konkrétně minimální mzda od roku 2015 u osob se zdravotním postižením s invalidním důchodem prvního a druhého stupně vzrostla o 6 200 Kč. Ve třetím stupni to bylo dokonce o 8 200 Kč. Snažili jsme se, aby to tak bylo, a myslíme si, že je to správné. Ale musíme vědět, že to představuje zvýšení minimální mzdy o 103 %, resp. 205 % u toho třetího stupně, kdežto limit příspěvku na zaměstnávání lidí se zdravotním postižením od roku 2015 se zvýšil jenom o 30 %. Tato disproporce je dnes již natolik veliká, že hrozí, že by firmy zaměstnávající osoby se zdravotním postižením musely snižovat počty svých zaměstnanců.

K tomu chci připomenout, že pro lidi s hendikepem je pracovní aktivita nejen zdrojem obživy. Tak jak to víme od těchto lidí, a vykládal to i pan Krása, šéf Národní rady osob se zdravotním postižením, je práce, pracovní aktivita, byť na nějaký zkrácený úvazek, současně pracovní rehabilitací, současně sociální terapií. Je tedy v zájmu společnosti zaměstnávat lidi se zdravotním postižením, vytvořit jim podmínky, aby i přes svůj hendikep zaměstnáváni být mohli. K tomu se také současná vláda zavázala při jednání tripartity na začátku tohoto roku současně s dohodou o navýšení minimální mzdy.

Zde musím ještě připomenout, že od 1. 1. 2019 došlo nařízením vlády ke zvýšení minimální mzdy z 12 200 na 13 350 korun. S respektem k této dohodě v tripartitě, kterou připomínám, navrhuji, nebo navrhujeme proto zvýšení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce o 800 korun, tj. ze současných 12 000 na 12 800 korun. Předpokládané dopady na státní rozpočet, pokud by zaměstnavatelé uplatnili nárok na navýšení po celý rok a u všech lidí, které takto mají zaměstnané, by byly přibližně 557 mil. Kč. Je potřeba připomenout zase, nebo říci, že velká část z těch lidí nepracuje na plné úvazky, ale na zkrácené, takže při přepočtení úvazku na plné úvazky by to znamenalo asi 336 mil. Kč. Pokud návrh schválíme ještě v tomto roce, a nabude tedy návrh zákona účinnosti od 1. 1. 2020 a zaměstnavatelé budou moci uplatnit navýšení za 4. kvartál tohoto roku, bude se letos jednat o jednu čtvrtinu této částky.

Ještě k tomu opět chci doplnit, že tento státní příspěvek pro zaměstnávání osob se zdravotním postižením jde v podstatě na jejich mzdy. To znamená, že se část tohoto příspěvku vrátí státu zpět na odvodech a pojištění a ten zbytek stát ušetří na podporách v nezaměstnanosti a sociálních dávkách, které by musel stát vyplatit, pokud by nám osoby se zdravotním postižením zůstaly nezaměstnané. To je ekonomická úvaha. Já ale věřím, že Sněmovna, vážené kolegyně, vážení kolegové, bude uvažovat i v těch kategoriích podpory lidí, těch, kteří to nejvíce potřebují, lidí s hendikepem.

Protože se již nyní hovoří o dalším navýšení minimální mzdy, měli bychom ale také zvážit, zda bychom neměli vytvořit valorizační mechanismus, který by zajistit stabilitu

zaměstnávání lidí se zdravotním postižením. Nebylo by asi dobře, abychom příští rok začínali celou debatu od znova a hledali cesty, jak zaměstnávání lidí se zdravotním postižením opět podpořit.

Jak jsem již řekla na začátku, firmy, které zaměstnávají lidi se zdravotním postižením, a i tito lidé, a věřte tomu, že jsem s mnohými z nich mluvila, čekají na tuto podporu, protože se skutečně obávají, že jejich zaměstnavatelé to neunesou a museli by omezovat počet svých zaměstnanců. Čekají na to, aby tento návrh zákona byl schválen co nejdříve. Oni na to již čekají vlastně celý rok. Budu proto v rozpravě navrhovat zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dnů.

Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám všem za předkladatele za pozornost, kterou věnujete tomuto návrhu, a prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Děkuji paní poslankyni za uvedení tohoto návrhu a poprosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Andrea Brzobohatá. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Dobrý den, vážený pane předsedající, milá paní ministryně, milé kolegové, milí kolegové. Sněmovní tisk 463 hovoří o změně výše příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce poskytovaného podle § 78a odst. 2 zákona o zaměstnanosti z 12 000 na 12 800 korun. Zvýšení se navrhuje v důsledku zvýšení minimální mzdy od 1. ledna 2019, a to na základě novelizace nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Nařízením vlády došlo ke změně výše minimální mzdy z 12 200 na 13 350 korun za měsíc. Změna výše minimální mzdy, tedy zvýšení osobních nákladů na zaměstnávání osob se zdravotním postižením nepodložené alespoň částečným zvýšením tržní hodnoty jejich práce, může mít negativní dopad na zaměstnanost osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce. Produktivita práce zaměstnanců se zdravotním postižením dle stanovisek jejich zaměstnavatelů ve většině případů neodpovídá minimální mzdě, a proto je ekonomická stabilita těchto zaměstnavatelů zcela závislá na příspěvku poskytovaném Úřadem práce České republiky.

Vláda České republiky dala k této novele neutrální stanovisko a upozorňuje, že bez ohledu na realizaci předloženého návrhu zákona výše podpory vynaložené pro zaměstnavatele na chráněném trhu práce zaměstnávající více než 50 % osob se zdravotním postižením neustále narůstá, přičemž v roce 2018 to bylo již téměř 6,8 mld. korun a od roku 2016 činí vzestup téměř 2 mld. korun.

Dále vláda poukazuje na skutečnost, že ačkoliv vynaložená podpora pro zaměstnavatele zaměstnávající osoby se zdravotním postižením neustále narůstá, nedaří se adekvátně snižovat počet dlouhodobě nezaměstnaných osob se zdravotním postižením. V meziročním srovnání mezi 31. prosincem 2017 a 31. prosincem 2018 došlo k výraznému nárůstu podílu na dlouhodobé nezaměstnanosti u osob se zdravotním postižením z 24,9 % na 32,9 %. I z těchto uvedených důvodů by bylo vhodné se zabývat touto oblastí na rezortu MPSV a připravit legislativní změny, které by stanovily optimální a transparentní podmínky pro zaměstnávání zdravotně postižených a znevýhodněných osob.

Jako zpravodajka k tomuto tisku navrhuji propustit tuto novelu v prvním čtení a jako garanční výbor bych doporučila schválit výbor pro sociální politiku. Doporučuji schválení zkrácení na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni a zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem je přihlášena paní ministryně Jana Maláčová. Než dojde k mikrofonu, tak přečtu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Věra Adámková dnes mezi 16.10 a 18.00 hod. z důvodů pracovních.

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k předloženému poslaneckému návrhu na zvýšení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením o 800 korun zaujímám souhlasné stanovisko a osobně ho velmi podporuji. Právní úprava by dle našeho názoru měla reagovat na letošní zvýšení minimální mzdy a na připravované nové zvýšení od 1. ledna příštího roku. V souvislosti s jejím růstem mohou vyplynout zvýšené náklady zaměstnavatelům zaměstnávajícím osoby se zdravotním postižením. K tomuto došlo např. již v roce 2018, kdy se tak oproti roku 2016 zvýšila spoluúčast zaměstnavatelů na vynaložených nákladech o 1 400 korun. Ve stejném období poklesl počet podpořených osob se zdravotním postižením o 1 386. Nenavýšení příspěvku v roce 2019 by znamenalo navýšení spoluúčasti zaměstnavatelů o dalších 1 150 korun. Je proto namístě předpokládat, že zvýšení minimální mzdy bez adekvátního zvýšení státní podpory by mělo na některé zaměstnavatelské subjekty nežádoucí negativní dopad a mohlo by vést ke snížení zaměstnanosti osob se zdravotním postižením. Jistě se shodneme, že by to byl velmi nežádoucí jev.

Zvyšování minimální mzdy lze vnímat jako pozitivní krok k zlepšení životních podmínek zdravotně postižených osob. Z těchto důvodů poslanecký návrh na zvýšení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce podporuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně, já vám děkuji, a poprosím vážené kolegy a kolegyně v sále, abychom se ztišili, protože jsou okamžiky, kdy ani já tady nahoře neslyším. Děkuji.

V obecné rozpravě máme zatím pět přihlášek. První v pořadí je paní poslankyně Tereza Hyťhová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych se jenom v krátkosti chtěla vyjádřit k tomuto bodu a chtěla bych říct stanovisko SPD. Za prvé jsme velmi rádi, že se ten bod objevil, nebo jsme si ho odhlasovali už na dnešní pořad, protože si myslím, že je to velmi důležité. Podporujeme samozřejmě zvýšení příspěvku zaměstnavatelům na platy pro lidi se zdravotním postižením na chráněném trhu. Je podle nás velmi důležité, aby se předešlo jak snížení zaměstnanosti a také snížení motivace pracovat u těchto osob. Jak my všichni víme, tak přes dnešní opravdu vysoké životní náklady jsme přesvědčeni, že je nutný přehledný systém valorizačního mechanismu na základě ekonomického růstu jak u výše růstu minimální mzdy, tak u příspěvku na podporu zaměstnávání u zdravotně postižených osob.

Takže to za nás, to za mě. Já myslím, že jsem to v krátkosti řekla, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Další v pořadí je paní poslankyně Markéta Pekarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, stanovisko TOP 09 k tomuto návrhu zákona je taktéž pozitivní v tom smyslu, že považujeme tu nesrovnalost, kterou je potřeba tímto napravit, za vlastně velmi chybnou a mrzí nás, že už to sem nepřišlo dříve. Vím, jak to tady bylo, už to nebudeme otevírat. Nicméně jsem ráda, že tady ta novela je. Mám však několik možná dotazů spíše na paní ministryni z hlediska budoucího vývoje právě v této oblasti, abychom právě předešli tomu, co se stalo, že ten příspěvek nekorespondoval s výší minimální mzdy.

V programovém prohlášení vlády je, že minimální mzda by neměla být určována, tak jako je to doposud, to znamená, že je to rozhodnutí nařízením vlády, tedy politickým rozhodnutím, ale že vláda připraví nějaký mechanismus jejího zvyšování, které bude více navázáno na jednoznačné ekonomické ukazatele. Vím, že na počátku tohoto volebního období tady ta snaha byla, nebyla však nakonec úspěšná. A mě by tedy zajímalo, jestli se vrátíte k této snaze právě předvídatelnosti zvyšování minimální mzdy, či nikoli, zda jste tedy už tuto snahu nějakým způsobem vzdali, nebo jestli jenom hledáte ten správný mechanismus, to nastavení. To je první otázka.

Další otázka. V případě, že tedy bude i nadále zvyšována tím stávajícím způsobem – zatím to tak vypadá, zatím nemáme informace, že by se cokoli mělo do budoucna měnit, protože i teď jsme svědky vyjednávání o růstu minimální mzdy na příští rok –, tak se chci právě zeptat, jestli opravdu můžeme být ujištěni ministerstvem, že takto nastavené zvýšení na těch 12 800 bude tedy dostačující, a jestli tady nebudeme před tím problémem za chvíli stát znovu, protože to by samozřejmě znamenalo, že než tady konečně dojde k finální platnosti tohoto zákona, tak už zase můžeme začít od znova a můžeme tu novelu otevřít zas a řešit to opět právě v návaznosti na nové zvýšení minimální mzdy. Tak proto já jsem vnímala to, že říkáte, paní ministryně prostřednictvím předsedajícího, že do příštího roku se to také promítne pozitivně. Ale mně jde spíše o ten výhled a ještě i dalších let, abychom tady opravdu nezpůsobovali těmto zaměstnavatelům problémy v dalších letech.

Takže tolik dva doplňující dotazy k této problematice. Jinak za nás podpora této novele. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský, připraví se paní poslankyně Dražilová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milí kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se jako spolupředkladatel tohoto tisku také krátce vyjádřil k dnes projednávané novele zákona o zaměstnanosti. Já bych chtěl za prvé poděkovat paní kolegyni Gajdůškové, že připravila tuto novelu, protože všichni cítíme, že je velmi potřebná, a na druhé straně považuji za velmi smutné, že i když tato novela byla připravena na jaře a v systému je někdy od dubna tohoto roku, tak že se k jejímu projednávání dostáváme až nyní v září. To si myslím, že je velká chyba.

Navážu na kolegy a kolegyně, kteří tady už hovořili. My všichni vnímáme, že navyšování minimální mzdy má i na zdravotně hendikepované svůj pozitivní vliv. Na druhé straně na chráněném trhu práce to přináší i své problémy. Jenom bych chtěl říci – a paní ministryně se tady o tom bohužel nezmínila – že my jsme na ten problém s tím, že když dojde k navýšení minimální mzdy od 1. 1. 2019, upozorňovali už na jednání sociálního výboru na konci roku 2018, už tehdy se tam ta otázka probírala, byli tam i zástupci chráněných dílen a dalších zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají zdravotně hendikepované, a mě v této souvislosti nezbývá, než se zeptat paní ministryně, proč vláda nepřipravila tuto novelu. Protože máme tři

čtvrtě roku už v platnosti vlastně navýšení minimální mzdy a až teď řešíme valorizační mechanismus toho příspěvku na zaměstnávání osob na chráněném pracovním trhu. Já to považuji za chybu.

Dneska máme samozřejmě šanci to posunout dál, ale musím navázat na to, co tady říkala už paní kolegyně Gajdůšková, co tady řekla paní kolegyně Pekarová a další. V tuto chvíli, pokud je nám známo – my jsme opoziční poslanci, ale hovoří se na úrovni koalice o dalším navýšení minimální mzdy od 1. 1. 2020. A já v tuto chvíli to nechci nějak kritizovat, navyšování minimální mzdy určitě má své opodstatnění a má také svá rizika, ale směrem k zaměstnávání zdravotně hendikepovaných ta rizika je potřeba vidět.

Já opravdu apeluji na vládu a chci požádat paní ministryni, a teď v tom není nic politického, aby v rámci projednávání této novely nám představila ten valorizační mechanismus. Vzhledem k tomu, že v minulých letech došlo opakovaně k navýšení minimální mzdy, tak podle mého názoru není efektivní, abychom tady každý rok znovu nominálně navyšovali příspěvek pro zaměstnavatele, kteří zaměstnávají zdravotně hendikepované na chráněném trhu práce, ale abychom dospěli k nějaké automatické valorizaci. To znamená, to je moje otázka a zároveň apel na paní ministryni. Myslím si, že by mělo být ambicí, aby se koalice co nejdříve dohodla na tom, jak bude výše minimální mzdy nastavena od 1. 1. 2020, a abychom zrovna formou pozměňovacího návrhu toto zanesli do této novely. V opačném případě tady budeme stát v lednu, v únoru a tak dále příštího roku a budeme mít úplně ten samý problém.

Je potřeba si uvědomit, že zaměstnavatelé, kteří provozují chráněné dílny, mají těch problémů se zaměstnáváním celou řadu. Dneska se daří ekonomice, to znamená, i pro tyto chráněné dílny je trošičku menší problém sehnat portfolio výrobků, které mohou ti klienti nebo zaměstnanci v chráněných dílnách na trhu práce odvádět. Ale všechno nasvědčuje tomu, že ekonomická krize přijde. My nevíme, kdy přijde, nevíme, jak bude hluboká, ale pro ty chráněné dílny je to obrovské nebezpečí už samo o sobě. A jestliže jsme je teď tři čtvrtě roku nechali na holičkách a hrozí tady, že jim tu krizi prohloubíme v příštím roce znovu, tak se obávám, že pro některé z nich by to mohlo znamenat stop. A co to bude znamenat ve svém důsledku? Zdravotně hendikepovaní, kteří se velmi obtížně zaměstnávají, přijdou o svá pracovní místa. A to si myslím, že bez rozdílu politického trička bychom neměli nikdo dopustit.

Proto žádám a apeluji na paní ministryni, aby se k tomuto vyjádřila a abychom i společně spolupracovali na tom, abychom v rámci této novely mohli vyřešit i rok 2020. Jinak klub KDU-ČSL tuto novelu jednoznačně podporuje a budeme, nebo jsme připraveni i spolupracovat právě na případném pozměňovacím návrhu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. S přednostním právem paní ministryně Jana Maláčová. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Já bych reagovala na ty tři dotazy, které tady na mou osobu padly.

Proč vláda nepřipravila tu novelu, když se minulý rok navýšila minimální mzda. My jsme chtěli, aby to bylo co nejrychleji, proto jsme ve spolupráci s paní poslankyní Gajdůškovou připravili ten pozměňovací návrh, který byl vtělen do zákona o zaměstnanosti, a připomínám, že jste ten pozměňovací návrh na jaře tohoto roku – ne, zákona o pobytu cizinců, omlouvám se – že jste jej zamítli. Takže z časových důvodů jsme to vtělili do běžící legislativy a návrh byl zamítnut. My jsme k tomu přistoupili, ale bohužel nedošlo ke schválení.

Co se týká dotazu paní poslankyně Pekarové Adamové, jak vypadá vlastně to jednání ohledně automatu nastavení minimální mzdy, tak mohu potvrdit, že ta jednání o novele zákoníku práce mezi sociálními partnery a Ministerstvem práce a sociálních věcí byla velmi intenzivní, probíhala zhruba půl roku, od podzimu minulého roku do jara minulého roku, a nedošlo na úrovni sociálních partnerů ke shodě. Řekla bych, že jádro pudla bylo zejména to číslo, na kterém by měla být minimální mzda zakotvena v poměru k průměrné mzdě, plus řekněme referenční rámec, to byla druhá problematika, kterého roku průměrné mzdy, respektive kvartálu by se to mělo týkat. To znamená, protože nedošlo ke shodě, která nebyla v tuto chvíli vyřešitelná, v podstatě jsme měli čtyři rozdílná stanoviska, tak v tuto chvíli k tomu automatu nebudeme přistupovat.

Co se týká posledního dotazu pana poslance Kaňkovského, jaká výše minimální mzdy bude k příštímu roku, k 1. lednu příštího roku, tak v tuto chvíli jako každoročně probíhá sociální dialog ohledně výše minimální mzdy. Ten dialog probíhá také ohledně navýšení platů ve veřejné sféře. Ráda bych připomněla, že v pondělí 16. září se přesně za tímto účelem setká tripartita. To znamená, je to běžící proces a myslím si, že v následujících čteních bude možnost na tu dohodu, u které očekáváme, že v příštích týdnech padne, reagovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám, paní ministryně. S faktickou poznámkou pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já bych si dovolil jenom krátkou poznámku k vystoupení paní ministryně. To, že jste dali pozměňovací návrh k věcně jiné novele, je pravda. To, že ten pozměňovací návrh nebyl schválen, je také pravda. Já si to ještě dohledám, ale myslím si, že náš klub ho podpořil. Ale přece vláda má možnosti, jak tu novelu předložit ve zrychleném čtení, a k tomu nedošlo. Jsme tady v září a já jsem nezaznamenal, že by během té doby, pokud nebyla novela zákona o pobytu cizinců s tímto pozměňovacím návrhem schválena, že by vláda mezitím připravila novelu ve zrychleném čtení. K tomu došlo poslaneckou iniciativou, pod kterou jsme podepsáni napříč kluby, a ta se dostala na program jednání Sněmovny až v září. To znamená, bohužel, nemohu se ubránit tomu, že skutečně vláda v tomto neměla prioritu, přes apel zaměstnavatelů na chráněném trhu práce.

A potom ještě dovětek. Paní ministryně nám vysvětlila, a to všichni víme, jakým způsobem probíhá jednání ohledně valorizace minimální mzdy, ale nevyjádřila se k tomu, jestli je připravena rychle zasáhnout i do toho valorizačního mechanismu týkajícího se příspěvku na chráněná pracovní místa.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu.

Přečtu tři omluvy: pana Lubomíra Volného, který se omlouvá dnes od 17 hodin do konce jednacího dne a celý zítřejší pracovní den, 12. 9., 2019 z pracovních důvodů. Dále paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová dnes od 16.15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A pan ministr Adam Vojtěch dnes od 16.15 hodin do konce jednacího dne z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

V rozpravě je další v pořadí paní poslankyně Dražilová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se i já jako spolupředkladatelka spolu s některými kolegy z hnutí ANO vyjádřila k tomuto návrhu velice krátce a poprosila vás

o jeho podporu. Chtěla bych zdůraznit, že skutečně na chráněném trhu práce jsou zaměstnavatelé, kteří přestávají mít motivaci zaměstnávat zdravotně postižené, pokud to skutečně nejsou srdcaři, protože často se ta práce zdravotně postižených blíží pracovní terapii. Já se nechci opakovat, ale tak jak tady již bylo řečeno, tím, že vzrostla minimální mzda a příspěvek na zaměstnávání osob zůstává stále ve stejné výši, tak u některých opravdu hrozí, že budou zdravotně postižené propouštět a že si ponechají jenom takový počet, aby naplnili povinný podíl, to znamená jeden zdravotně postižený na 25 dalších zaměstnanců. V současné době tyto vzniklé rozdíly hradí z prostředků, které mají určeny na investice a na rozvoj firem, ale samozřejmě tento stav je neudržitelný.

Já vás tedy prosím, abyste podpořili tento návrh, propustili ho do druhého čtení a podpořili i zkrácení 30denní lhůty. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Hana Aulická, připraví se paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já myslím, že asi budu jenom velice stručná, protože mí předřečníci už de facto řekli všechny důvody předloženého tisku, a proč by vlastně měl být tento návrh a tato novela přijata. Chtěla bych říci, že samozřejmě KSČM nejen že je připodepsána u této novely, ale že ji samozřejmě podporuje, a to nejen z důvodu toho, že se navýšila minimální mzda, ale je to především z důvodu, že podporujeme zaměstnávání osob zdravotně postižených a osob znevýhodněných.

Chtěla bych ale říci, že KSČM se i v minulosti účastnila řady odborných jednání a přicházeli jsme i s požadavky proti zneužívání systému, tedy paušální podpoře, a požadovali jsme diferenciaci u státních příspěvků dle stupně omezení zaměstnance, což je stupeň invalidního důchodu či rozdílné hodnocení dle pracovního lékařství. Já jsem přesvědčena, že tato změna, nebo tato novela na... o těch 800 korun opravdu pomůže v systému zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Každopádně, jak už tady řekla i paní zpravodajka v závěru své zprávy, jsem přesvědčena, že by mělo být na pořadu dne Ministerstva práce a sociálních věcí hledat nějaké parametrické změny, které by nastolily u této oblasti nějaké transparentní pojetí, kterým by se nemuselo neustále řešit to, jestli to navazuje na výši minimální mzdy, a aby to prostředí bylo uděláno i optimální tak, aby zaměstnávání osob se zdravotním postižením bylo důstojné a především se jejich počet zvyšoval. Protože i v důvodové zprávě stanoviska vlády je opravdu řečeno a jsou tam i uvedena čísla, že až tak razantní nárůst zaměstnávání osob se zdravotním postižením nenastává, a určitě by měly být nastaveny nové parametry, které by toto číslo razantně zvýšily. Takže děkuji moc. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji, paní poslankyně. V obecné rozpravě dále je na řadě paní poslankyně Gajdůšková a připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji ještě jednou za slovo. Přihlásila jsem se takto ještě do rozpravy, abych navrhla to, co jsem avizovala při předložení tohoto návrhu zákona. Navrhuji tedy tímto zkrácení doby na projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů.

Ještě poznámku k té debatě o valorizaci, o možné valorizaci, nebo potřebné valorizaci příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Já jsem připravena v rámci pozměňovacího návrhu v rámci druhého čtení tento návrh předložit. Ale protože to není jednoduchá materie a bude potřeba to skutečně udělat, tak aby to pomohlo a nezpůsobovalo

problémy v praxi, aby to také odpovídalo těm potřebám, které tato velmi citlivá oblast má, tak já věřím tomu, že se na to opět shodneme průřezem politických stran. A také jsem přesvědčena o tom, a doufám, že Ministerstvo práce a sociálních věcí bude nápomocno při zpracování toho návrhu, tak aby to bylo legislativně technicky v pořádku.

Ještě možná si dovolím repliku na paní poslankyni Aulickou. Této problematice je skutečně potřeba se věnovat. Samozřejmě v tom pozitivním. V tom, abychom vytvořili co nejlepší podmínky pro každého, kdo pracovat chce napříč tomu, že má prostě zdravotní hendikep. Je to obdivuhodné. Je to oceněníhodné. Je to příklad pro všechny ostatní lidi.

Na druhou stranu jistě i vy máte ty informace, o kterých mluvila paní poslankyně Aulická, že jsou subjekty, které zneužívají a jsou schopny zneužívat jak těch lidí se zdravotním hendikepem, tak i toho systému, tak jak je v této chvíli nastaven. I tomu se budeme muset věnovat. Já jsem hovořila s lidmi z Asociace pro zaměstnávání lidí se zdravotním postižením, hovořila s organizacemi, které sdružují lidi se zdravotním postižením, a skutečně je potřeba věnovat pozornost i tomuto aspektu problematiky, o které se v této chvíli bavíme.

Myslím, že... alespoň jsem vycítila tady podporu, myslím, že mohu dopředu říci, že nebudu asi využívat závěrečného slova. Řekla jsem vše, co jsem potřebovala sdělit při projednávání tohoto návrhu zákona. A ještě jednou děkuji za vyslovenou podporu všem i za tu fundovanou debatu, která tady zatím běžela. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji paní poslankyni. Dalším a posledním přihlášeným v obecné rozpravě je paní poslankyně Richterová, které tímto dávám slovo. A poprosím váženou sněmovnu, aby se ztišila. Já vám mockrát děkuji. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně... (Hluk v sále.) Je tady poměrně živo... Vážení kolegové, vážené kolegyně. Já bych se ráda vyjádřila vedle toho, že jako Piráti podporujeme předložený návrh, k tomu, že jsme svědky něčeho, co se tady v této Sněmovně děje opakovaně, a sice že věc, na které je široká shoda, věc, s kterou nikdo nemá problém, se předkládá s naprostým zpožděním. Připomínám rodičovský příspěvek. To je totožná situace. Tato vláda nám naprosto zbytečně předkládá věci, které chceme podpořit všichni napříč spektrem, pozdě. Přijde mi naprosto klíčové připomenout, že pak tady strávíme nejenom zde na jednání Sněmovny, ale i na jednáních výborů v různé snaze tyto věci připomínat desítky a desítky člověkohodin, které mohly být strávené mnohem užitečněji.

Ta otázka po valorizaci kladená mými předřečníky, mířená i na to, že je třeba jednoduchým mechanismem valorizovat třeba příspěvek na péči a další věci, pro mě má ještě jednu upřesňující otázku, a sice jestli by mně paní ministryně mohla odpovědět na otázku, zda tedy ta jednání, která mají být ukončena do 21. září – jak říkala, příští týden – já nevím, jestli mě paní ministryně poslouchá…? (Ministryně Maláčová hovoří ve vládní lavici s posl. Aulickou. Hluk v sále trvá.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vás poprosím o klid, protože opravdu není úplně příjemné hovořit do hučícího sálu. Každý z vás si to může zažít a nikomu to z vás není příjemné. Takže já bych poprosil, abyste opravdu se ztišili a poslouchali, co řečník říká. Děkuji.

Poslankyně Olga Richterová: Paní ministryně říkala, že do konce příštího týdne bude dohoda. Já bych ještě jednou poprosila o potvrzení toho, zda bude dohoda tedy valorizačního mechanismu, toho, jak se to bude každoročně řešit. Ne. Čili zase budeme tady další rok řešit to samé, případně za dva roky. To je naprosto neuvěřitelné.

A proto ještě poslední otázka. Kolik lidí se na ministerstvu této agendě věnuje? Kolik lidí má na Ministerstvu práce na starosti agendu zaměstnávání osob se zdravotním postižením? To by myslím také mělo ukázat, jestli vlastně je to ta dostatečná priorita. Shrnuji. Tohle je přesně příklad něčeho, čemu se my jakožto lidé, kteří jsme na této agendě, zdá se, ve velké shodě, vůbec nemusíme do této podrobnosti jmenovat, pokud bude pravidelný valorizační mechanismus. Naprosto nechápu, proč není.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano. Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já jenom takovou drobnost. Já jsem se chtěl vaším prostřednictvím zeptat paní kolegyně poslankyně Richterové, aby mi vysvětlila tvar, který jsem už možná někdy zaslechl, co je to člověkohodina. Já bych rád věděl, co to je. Já opravdu bych to chtěl vysvětlit, co je to člověkohodina, abych měl úplně jasno. Možná vy to někteří víte. Ale já to nevím teda.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak nemám nikoho přihlášeného v obecné rozpravě ani s faktickou poznámkou. Podívám se po sále, jestli někoho nevidím. Nikoho nevidím. Takže končím tímto obecnou rozpravu. Zeptám se na případná závěrečná slova. Není zájem. Není zájem. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím nikoho. Já zagonguji, protože budeme hlasovat. Chvilku počkám.

Budeme hlasovat o přikázání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Zahájil jsem hlasování, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 50, přihlášeno je 173 poslanců, pro 133. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům? Nikoho nevidím. Takže tento návrh nebude přikázán dalším výborům.

Padl tady návrh na zkrácení lhůty pro jednání na třicet dnů. O tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 51, přihlášeno 174 poslanců, pro 138. Návrh byl přijat. Konstatuji, že lhůta byla zkrácena na třicet dnů.

Tímto jsme se vypořádali s tímto tiskem. Děkuji předkladatelce i paní zpravodajce.

Budeme projednávat bod

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zemědělství Miroslav Toman, kterého prosím, aby se ujal slova poté, co v jednacím sále bude klidná atmosféra. Takže kdo má něco důležitého k řešení, nechť to prosím řeší v předsálí. Děkuji vám. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych ve stručnosti uvedl vládní návrh novely zákona číslo 166/1999 Sb., o veterinární péči. Předkládaná novela adaptuje nařízení Evropské unie o úředních kontrolách, které zavádí novou právní úpravu úředních kontrol v oblasti veterinární péče.

Nad rámec adaptace tohoto nařízení je cílem návrhu upravit veterinární podmínky chovu hmyzu jako hospodářských zvířat, stanovit veterinárně-hygienické požadavky na podniky, které zpracovávají a uvádějí na trh produkty z hmyzu, zakotvit průkaz prohlížitelů zvěřiny a průkaz prohlížitelů včelstev, stanovuje povinnost dotčených subjektů strpět zveřejnění informací nezbytných k ochraně zdraví lidí a zakotvit zvláštní opatření úřední veterinární závěry k zajištění živočišných produktů.

Součástí návrhu zákona je novela zákona o správních poplatcích, která zejména doplňuje správní poplatek za vydání souhlasu k neškodnému odstranění kadáveru koně v zájmovém chovu chovatelem na jeho vlastním pozemku.

Tento návrh projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny na své 25. schůzi 4. září 2019 a doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. S pozměňovacími návrhy přijatými zemědělským výborem souhlasíme. Přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu, a proto je podporujeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 435/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec Pavel Kováčik a informoval nás o projednávání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, zemědělský výbor na svých jednáních k tomuto tisku přijal dvě usnesení: 435/1, kterým 30. dubna přerušil projednávání tohoto bodu v obecné rozpravě a stanovil termín pro podávání pozměňovacích návrhů do středy 21. srpna 2019 do 12 hodin, a potom usnesení zemědělského výboru číslo 435/2, kterým 4. září doporučil Poslanecké sněmovně vládní návrh zákona schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Přijal řadu pozměňovacích návrhů, kterých bližší odůvodnění bude předneseno ve třetím čtení.

Já si dovolím ještě jako zpravodaj avizovat, že k dalšímu zkvalitnění vládního návrhu mám připravené dva pozměňovací návrhy, které tady ovšem přednesu, až bude čas v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli přihlášené tři poslankyně a poslance. První vystoupí paní poslankyně Červíčková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, novelizace zákona o veterinární péči je jednou z priorit Ministerstva zemědělství a dalo by se říci, že některé jeho části jsou i velkým tématem pro veřejnost, a to laickou i odbornou. Jsem přesvědčena, že takovou oblastí jsou například i útulky pro zvířata. Nejen ve společnosti, ale i zde ve Sněmovně rezonuje téma takzvaných množíren a domnívám se, že snahou nás všech je dát jasná pravidla pro provoz útulků pro zvířata, a to i s ohledem na potřeby měst a obcí.

Na základě spolupráce s odborníky v oboru jsem připravila pozměňovací zákon (návrh), který odráží praxi v zahraničí, zejména na Slovensku, v Polsku, v Británii a ve Francii. Pozměňovací zákon (návrh) je vložen do systému pod číslem 3280 a obsahuje pět bodů, z nichž pouze jeden je bodem takzvaně změnovým a byl zpracován v návaznosti na masivní kritiku laické i odborné veřejnosti týkající se efektivity postihu takzvaných množitelů a překupníků psů. Tento změnový bod po vzoru zahraničních úprav stanovuje povinnost začipování štěněte do určitého věku, konkrétně tři měsíců, nejpozději však před odchodem k novému majiteli.

Zbývající čtyři body obsažené v mém pozměňovacím návrhu pouze formulačně zpřesňují právní režim útulku. Pokud jde o péči o toulavá a opuštěná zvířata v souladu s doktrinálním vymezením útulku, deklaruji již platný stav s cílem odstranit výkladové nejasnosti, které se v praxi vyskytují a způsobují zejména obcím potíže. Navrhovaná formulační zpřesnění jsou tedy přímou reakcí na četné stížnosti místních samospráv a státních institucí. Z toho důvodu navrhuji formulačně zpřesnit legální definici pojmu útulek způsobem akcentujícím skutečnost, že útulky tradičně fungují v nezbytné spolupráci s obcemi. V rámci sjednocení pojmů rovněž navrhuji užívat pojem péče o zvíře i v ustanoveních, kde je nyní supluje pojem izolace.

Detailní odůvodnění najdete ve vloženém pozměňovacím návrhu. Předem vám děkuji za vaši pozornost věnovanou tomuto pozměňovacímu návrhu i děkuji za váš čas, který tomu budete věnovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Dalším v obecné rozpravě je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník, kterému tímto dávám slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se tímto zákonem zabýval již při jeho minulém předložení v minulém volebním období. Tehdy jsem se také snažil nějak zpřesnit definici a povinnosti útulků pro zvířata. Vracím se k tomuto tématu i v jeho dnešním projednávání ve druhém čtení, kdy jsem předložil pozměňovací návrh. Nejprve si dovolím trošku reminiscence toho, co se odehrálo.

Změna zákona z roku 2017 zavedla povinnost evidence, což tedy Státní veterinární správě umožnilo lépe kontrolovat a evidovat zařízení vznikající a sloužící jako útulky pro zvířata. Je zajímavé, že podíváme-li se na stránky Státní veterinární správy, vidíme tam, že těchto útulků je v současné době 292. Jinak v roce 1997 jich bylo zhruba 50. Čili dramatický nárůst těchto útulků.

Je zajímavé, že obce, které se starají o zatoulaná zvířata na svém území, stále mají potíže tato nalezená zvířata, o která se musí postarat, do útulku umístit. Čili je na tom něco zvláštního, něco podivného.

Paní kolegyně Červíčková zmínila množírny. Ta souvislost s útulky je těžko prokazatelná. Nechci tady stát v roli nějakého prokurátora. Ale jenom uvedu všeobecně známou věc, že chce-li si zájemce z útulku vzíti do své péče zvíře, o které se ten útulek stará, o které pečuje, tak zaplatí tzv. adopční poplatek a ten začasté bývá ve výši několika tisíc korun, tedy ve výši, která je v podstatě nějakým oceněním toho zvířete tak, jak by asi zhruba na trhu bylo očekávané za něj zaplatit, nikoliv však v té maximální reálné tržní ceně. Čili je to věc, kterou stojí za to se zabývat.

Já jsem navrhl celkem tři pozměňovací body, tři novelizační body. Jednak do § 42 odst. 7 jsem doplnil větu, že krajská veterinární správa neprovede registraci, pokud žadatel nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem a prováděcími právními předpisy vydanými k provozování útulku pro zvířata. Čili současný stav řeší registraci útulku, ovšem neříká nic o tom, jak veterinární správa prověří, zdali žadatel o registraci splňuje podmínky a požadavky, aby jeho útulek byl dobrý, a nebyla to nějaká jenom fiktivní věc.

Další návrh umožňuje veterinární správě zrušit registraci, pokud zjistí, že provozovatel útulku závažně či opětovně porušuje povinnosti stanovené zákonem nebo prováděcími právními předpisy.

A konečně třetí pozměňovací návrh stanoví předkladateli, ministerstvu, povinnost stanovit podmínky pro provozování útulku, jeho uspořádání a minimální prostor pro zvířata prováděcím právním předpisem, tedy nějakou ministerskou vyhláškou.

Čili to jsou tři části mého návrhu. Já vím, že při projednávání na zemědělském výboru nebyly tyto návrhy schváleny, ministerstvo se k nim vyjádřilo negativně. Já se snažím porozumět jeho důvodům, ale přesto předkládám tento návrh, tak aby jednak tady na plénu zazněly důvody, proč byly ty návrhy předloženy, a také aby možná se moje vystoupení stalo třeba důvodem pro nějakou diskusi, která by případně mohla vést k zapracování těchto tezí do nějakého budoucího návrhu. Přesto ale se k návrhu v podrobné rozpravě přihlásím a pak ve třetím čtení vystoupím s prosbou o podporu mých návrhů a budu doufat, že některé z nich najdou u vás podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Polanský... Tak to byl omyl. Takže v obecné rozpravě pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové. Já jsem vplul do projednávání veterinárního zákona už v průběhu, kdy Sněmovna projednala po prvním čtení, takže jsem neměl příliš příležitostí nebo příliš času se mu detailně věnovat. Nicméně na zemědělském výboru byl veterinární zákon projednán poměrně v klidu, až na jednu věc, které nerozumím a kterou oponovali představitelé veterinářů, neboť Ministerstvo zemědělství se v důsledku jednoho z pozměňovacích návrhů má stát jakýmsi

ministerstvem zemědělsko-školským, má začít ingerovat do oblasti školství. A pochybuji, že to specialisté v Poslanecké sněmovně zabývající se školskou problematikou vůbec vědí. Proto jsem chtěl ještě před třetím čtením a v rámci debaty ve druhém čtení na to obrátit vaši pozornost.

Já přečtu krátké stanovisko Komory veterinárních lékařů k usnesení zemědělského výboru právě týkajícímu se toho postgraduálního vzdělávání veterinárních lékařů. 4. 9. byl usnesením zemědělského výboru schválen pozměňovací návrh poslance Kováčika ve znění, které máte ve svém materiálu – to já číst nebudu. Stručně řečeno, jsou tam tři odstavce, odstavec osmý rozepsán, odstavec devátý rozepsán a uvnitř toho další dva, kde je ukládáno zmocnění Ministerstvu zemědělství, aby podrobnosti v oblasti vzdělávání veterinárních lékařů stanovilo prováděcím právním předpisem. A toto je stanovisko Komory veterinárních lékařů:

"Komora veterinárních lékařů má za to, že pozměňovací návrh novely veterinárního zákona není formulován jednoznačně a srozumitelně a především je v rozporu s právními předpisy, zejména zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinární lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Pokud bylo cílem pozměňovacího návrhu zakotvit povinné vzdělávání zejména soukromých veterinárních lékařů, kteří v oblasti klinického veterinárního lékařství působí, nelze návrh akceptovat s ohledem na evropskou právní úpravu těchto podmínek stanovených pro výkon povolání veterinárního lékaře, když evropská právní úprava požadavky na další vzdělávání veterinárních lékařů nestanoví, a není tedy povinná (předkladatelem zmiňované požadavky pro humánní lékaře jsou povinně dané legislativou Evropské unie a jsou dány mnohem přísněji a šířeji než u veterinárních lékařů, a proto je uvedení tohoto příkladu nepřípadné).

V této souvislosti není rovněž zřejmý vztah předloženého návrhu k ustanovení § 60 veterinárního zákona, podle něhož je soukromý veterinární lékař oprávněn vykonávat léčebnou a preventivní činnost, pokud splňuje podmínku odborné způsobilosti podle § 59 a 59b a dále podmínku členství v Komoře veterinární lékařů České republiky.

V případě, že mělo být účelem návrhu stanovení podmínek pro nepovinné, systematické vzdělávání soukromých veterinárních lékařů, je třeba zdůraznit, že návrh nijak nesouvisí s předmětem úpravy veterinárního zákona, který stanovuje kvalifikační předpoklady, avšak vždy jako podmínku výkonu některé z odborných veterinárních činností. V takovém případě ale návrh nereflektuje požadavky § 60 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, zákon o vysokých školách zejména. Pokud jde o možnost vysoké školy poskytovat bezplatně nebo za úplatu programy celoživotního vzdělávání orientované na výkon povolání nebo zájmově s tím, že bližší podmínky celoživotního vzdělávání lze stanovit vnitřním předpisem příslušné vysoké školy, nikoliv zákonem.

Ať již bylo úmyslem předkladatele pozměňovacího návrhu stanovit povinné, či nepovinné zvýšení kvalifikace především soukromých veterinárních lékařů, je třeba konstatovat, že návrh zcela opomíjí ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, podle kterého podmínky pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti svých členů stanovuje Komora veterinárních lékařů České republiky. Nelze také pominout, že podle uvedeného ustanovení je Komora veterinární lékařů České republiky oprávněna vyjadřovat se k podmínkám a způsobu dalšího vzdělávání veterinárních lékařů a účastnit se provádění specializačních zkoušek.

Obdobné stanovisko zastává i Státní veterinární správa."

Říkám to zde proto, abyste všichni, kteří máte zájem, měli čas se o tuto záležitost zajímat, a pokud chcete vědět podrobnosti, abyste věděli, kam se obrátit, neboť si myslím, že by byla škoda, kdyby toto měl být důvod, abychom tento zákon – teď mluvím za sebe – abych

tento zákon nemusel podporovat, neboť si myslím, že je zcela nesystémový a mělo by se o něm diskutovat mj. i se školským výborem.

A ještě poznámka. Veterinárních lékařů není dostatek, všichni víme, jaká situace na trhu s veterináři ve skutečnosti je. A má-li toto být jakýsi předvoj povinných atestací, které si budou muset veterinární lékaři povinně, v podstatě budou se muset dovzdělat, vzdělání si případně doplatit, a tím pádem bude vznikat zase díra na trhu nedostatku veterinárních lékařů specializovaných na některé obory, které budou postupně vyjmenovávány. Tato obava u veterinářů je a myslím, že je zbytečné, abychom je tomuto strachu vystavovali. Bude lépe, když s nimi budeme diskutovat o možnostech dalšího vzdělávání. K tomu jsou podle mne připraveni. Nicméně je potřeba také říci, že není úplně obvyklé, aby ve veterinárním nebo jiném zákoně se diskutovalo, byla zanášena pravidla fungování vysokých škol. Myslím, že by to mělo být v jiných zákonech.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. V obecné rozpravě nemám nikoho dalšího přihlášeného. Podívám se do sálu, jestli se nehlásí někdo z místa, nikoho nevidím, tudíž obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. První přihlášená je paní poslankyně Červíčková. Prosím, máte slovo. Pan předseda Kováčik poté.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji. Přihlašuji se tímto ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému pod číslem 3280 a který jsem odůvodnila v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan předseda Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, dovolte, abych načetl dva pozměňovací návrhy, o kterých jsem hovořil ve své zprávě zpravodaje. Tím prvním návrhem je návrh, který má souvislost na i nedávno medializované kauzy velkých šelem a problémů způsobených jejich chovateli, případně i jejich chovatelům. Současně se týká i otázky přesunu a chovu primátů. A já bych si dovolil přednést prvně odůvodnění, abyste věděli, o co půjde, a následně potom onen návrh.

V současné době je obchod s těmito živočichy, tedy primáty a šelmami, povolen v rámci EU v souladu se směrnicí Rady 9265/EHS výhradně mezi tzv. schválenými zařízeními podle § 55 vyhlášky číslo 382/2003 Sb. Jedinou výjimkou je přesun opic od soukromé osoby do schváleného zařízení po odsouhlasení kompetentními autoritami členských států. Zvířata musejí být vždy doprovázena veterinárním osvědčením vystaveným úředním veterinárním lékařem, to znamená, že i v současné době je obchod s primáty v rámci Evropské unie omezen a vždy by měl být uskutečněn s vědomím příslušného dozorového orgánu. Nicméně se stále častěji vyskytují případy nelegálního obchodu s primáty v rámci České republiky, či dokonce odeslání do zahraničí s tzv. darovací listinou, přičemž takovou možnost legislativa nezná, a s tím související neznalosti chovatelů, pokud jde o právní předpisy a podmínky obchodování se zvířaty i nakládání s nimi. V rámci České republiky existují navíc různé typy chovatelských subjektů, od zájmových chovatelů, kteří v současné době nemají povinnost vést žádnou evidenci, přes obchodníky se zvířaty registrované podle § 28 odst. 4 veterinárního zákona, kteří dočasně zvířata nakoupí, drží v karanténě na různých místech v České republice a dále s nimi obchodují do Evropské unie i do třetích zemí, až po schválená zařízení podle

§ 55 vyhlášky číslo 382/2003 Sb. Z tohoto důvodu pak není možné zjistit, odkud které zvíře pochází, neboť jednotlivá zařízení si zvířata mohou přemisťovat, a o to jde, bez požadovaného dokladu a často i bez vědomí příslušné krajské veterinární správy.

Podobné podmínky obchodování jsou i u šelem, kde v rámci Evropské unie navíc platí ještě mírnější požadavky než u primátů pro přesun zvířat. Bez ohledu na status chovu v místě odeslání či určení stačí, že zvířata jsou doprovázena tzv. prohlášením chovatele, v němž majitel potvrzuje, že dotyčná zvířata v čase odeslání nevykazují žádný příznak choroby a že jeho hospodářství, tedy chov, nepodléhá žádným veterinárním omezením, aniž by toto prohlášení chovatele bylo doprovázeno jakýmkoli veterinárním vyjádřením. Je to tedy jenom vyjádření chovatele. Chovatel nemusí být vždy úplně kvalifikován, podotýkám.

V rámci České republiky jsou podmínky přemisťování primátů a šelem minimální. V zásadě není nutné kontaktovat ani místně příslušnou krajskou veterinární správu, ani vystavovat žádný doklad o přemístění do jiného chovu. Chovatelé i obchodníci této situace v některých případech zneužívají a přes Českou republiku je často přemisťováno velké množství těchto druhů zvířat, aniž by o tom byl veden nějaký záznam nebo evidence. V posledních letech Státní veterinární správa opakovaně zamítla několik žádostí o obchod s primáty, který by nebyl v souladu s evropskou legislativou, a rovněž zaznamenává snahy chovatelů uskutečnit přesun zvířat bez požadovaných dokumentů, např. pod záminkou darování, pouze na základě darovací smlouvy, bez kontaktování a schválení kompetentní autoritou členského státu i bez vystavení veterinárního osvědčení. Poslední zaznamenané případy jsou od 1. 1. 2017: dvakrát Česká republika do Slovenské republiky, jedenkrát Česká republika do Slovinska, jedenkrát z Německa do České republiky, z České republiky do Polska jedenkrát.

Jedná se o výnosný obchod, z pohledu veterinárního však zcela nežádoucí, a to z mnoha důvodů, zejména nákazových, z důvodu welfaru, tedy náročnost podmínek chovu a přepravy, a také z důvodů etických. I z pohledu na budoucí evropské legislativy, tedy nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie 2016/429 o nákazách zvířat a změně a zrušení některých aktů v oblasti zdravých zvířat, právní rámec pro zdraví zvířat, se s účinností od 21. dubna 2021 očekává další zpřísnění podmínek obchodování se zvířaty a harmonizace požadavků pro dosud neharmonizované druhy. V případě opic je ve finálním návrhu aktu Komise přenesené působnosti stanovující podmínky přesunu suchozemských zvířat a násadových vajec stanoven požadavek na souhlas kompetentní autority při přesunu nehumánních primátů z neschváleného do schváleného zařízení i v rámci jednoho členského státu. Podmínky přesunu mezi soukromými chovateli, tedy neschválenými zařízeními, však Evropská komise nadále ponechává na každém členském státu. V případě šelem vstupem nové legislativy v platnost přibude povinnost vystavení veterinárního osvědčení pro ostatní šelmy, tzn. šelmy jiné, než jsou psi, kočky a fretky, avšak pouze při přesunu do jiného členského státu.

Domníváme se, že podmínka vnitrostátního veterinárního osvědčení pro přesun primátů a šelem by přinesla větší přehled o přemisťování těchto druhů zvířat po České republice a jejich skutečném původu. Tento požadavek je důležitý z hlediska komplexního přehledu o pohybu zvířat v České republice a navrhuje se i z důvodu dosledovatelnosti pro případ jednak výskytu nemoci či nákazy či následném pobytu mimo Českou republiku, anebo pro případ úniku této takto chované často velké šelmy – tygra, lva, pumy – a při následném dohledávání v případě odchycení nebo odstřelu tohoto jedince.

Návrh tohoto požadavku také souvisí i s připravovanou novelou zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, která zpřísňuje mimo jiné i podmínky chovu vybraných druhů šelem a lidoopů. Novela zákona č. 246/1992 Sb. však podmínky obchodování s těmito druhy v rámci České republiky nijak neupravuje. Výše uvedený

požadavek veterinárního osvědčení by se mohl vztahovat právě na vyjmenované druhy šelem v příloze novely zákona na ochranu zvířat proti týrání.

Evidované případy a snahy chovatelů v České republice o uskutečnění nelegálního obchodu s primáty mohou v současné době představovat další nebezpečí nelegálního obchodování jako nedávno odhalené případy týkající se šelem. Z výše uvedených důvodů navrhujeme zpřísnění podmínek pro přemísťování primátů a šelem v rámci České republiky, a to tak, že ten pozměňovací návrh by zněl:

"V části první, článek I za dosavadní novelizační bod 11 se vkládá nový novelizační bod, který zní:

(číslo bodu?) V § 6 se na konci odstavce 1 nahrazuje slovem nebo a doplňuje se písmeno d), které zní: d) zvířete z řádu šelmy, karnivora, uvedeného v příloze k zákonu č. 246/1992 Sb., a jejich kříženců nebo zvířete z řádů primáti, primates." To je první pozměňovací návrh.

Druhým pozměňovacím návrhem je potom návrh, který také stručně odůvodním, a to: navrhneme v bodě 1 a 2 tohoto návrhu nově stanovit povinnost chovatele hlásit Státní veterinární správě údaje, které budou upraveny prováděcím právním předpisem a budou se vztahovat k vedení evidence trvale označených psů a jejich chovatelů. A k bodu 3 je úprava navrhována s ohledem na přečíslování části vládního návrhu pozměňovacím návrhem, který byl přijat zemědělským výborem Poslanecké sněmovny. Tam se nahrazuje také odložená účinnost u novelizovaných ustanovení, a to dnem 1. ledna 2022. Jde o to, že před nedávnem byla stanovena povinnost, po které mnozí občané, obce, ale i odborná veřejnost, volali, a to je povinné označování psů, a v té době, když se ta věc projednávala, z ní vypadla i příslušně vedená evidence. Zajisté pochopíte, že u psa povinně označeného čipem, který je někde odchycen, například po ohňostroji, a jeho čip je přečten, tak potom nelze dohledat majitele, protože zatím neexistuje evidence. Tímto návrhem zavádíme právě tu velmi jednoduchou evidenci. Ten návrh zní:

- 1. V části první článku I se za dosavadní bod 10 vkládá nový novelizační bod, který zní:
- X. V § 4 se na konci odstavce 7 doplňuje věta: Chovatel je povinen hlásit Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje stanovené prováděcím právním předpisem.

Dosavadní novelizační body se přečíslují.

- 2. V části první článku I se za dosavadní bod 65 vkládá nový novelizační bod, který zní:
- Y. V § 48 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno u), které zní:
- u) vede a aktualizuje evidenci trvale označených psů a jejich chovatelů podle § 4, odst. 7.

Dosavadní novelizační body se přečíslují.

- 3. Část pátá zní: Část pátá
- Čl. VI Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 14. prosince 2019, s výjimkou bodů X a Y, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2022.

Děkuji vám za trpělivost a pozornost, se kterou jste mě sledovali, a prosím o kladné hlasování ve třetím čtení o těchto návrzích. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je v podrobné rozpravě pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, já jsem tady představil svůj pozměňovací návrh v obecné rozpravě, a tak mi teď dovolte, abych se k němu teď přihlásil. Je v systému zaveden pod číslem 3316. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec David Pražák. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Dobrý podvečer, já bych se také dovolil přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 3327. Jedná se o pozměňovací návrh, který má dva dokumenty, nebo dvě části. Víceméně ta první je, abychom minimalizovali možnost nelegálního uvádění hovězího masa na trh, tak se mění částečně možnost, počet poražených zvířat na domácí porážce a dochází k tomu, že číslo 12 jako 12 měsíců – 24 měsíců se nahrazuje číslem 12 měsíců.

Druhým dokumentem víceméně návrh reguluje přísnější činnost Státní veterinární správy, aby na jatkách nedocházelo k neodbornému rozhodování a zacházení se zvířaty, a zní: "Prohlídka před poražením a prohlídka po poražení nemocných, vyčerpaných nebo zraněných jatečních zvířat na jatkách musí být provedena úředním veterinárním lékařem." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Tímto jsem vyčerpal všechny přihlášky v podrobné rozpravě. Končím podrobnou rozpravu. Zeptám se na případná závěrečná slova. Není zájem ani ze strany pana ministra, takže končím tímto druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji vám.

Dalším bodem je

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 454/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zemědělství Miroslav Toman, kterému uděluji slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Ještě jednou dobrý den, vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci. Dovolte, abych stručně uvedl vládní návrh novely zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči.

Předkládaný návrh zákona je adaptací na nařízení na nařízení Evropské unie o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin a na nařízení Evropské unie o úředních kontrolách. Cílem adaptace je vypuštění duplicitních ustanovení, která jsou nově obsažena v přímo použitelných nařízeních, upřesnění kompetencí příslušných orgánů, stanovení podrobných procesních pravidel a stanovení sankcí za porušení povinností stanovených nařízeními. Nad rámec adaptace na výše uvedená nařízení je cílem návrhu zejména: provést změny v oblasti označování, přebalování, přemísťování a skladování

přípravků na ochranu rostlin v zájmu zvýšení jejich dohledatelnosti; provést změny v oblasti uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, pokud u nich prošla doba použitelnosti zajišťující zvýšení bezpečnosti takových přípravků.

Návrh zákona dále obsahuje technickou doprovodnou novelu zákona o Ústředním, kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském, která rovněž adaptuje obě zmíněná nařízení. Součástí návrhu zákona je rovněž novela zákona o správních poplatcích, která umožní vybírat správní poplatky za úkony prováděné podle nařízení.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své schůzi 4. září 2019 a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. K tomu jenom doplním, že přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí Ministerstva zemědělství a přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 454/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec Josef Kott, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Zemědělský výbor přijal dvě usnesení. První usnesení je z 22. schůze z 30. dubna 2019, kdy v obecné rozpravě přerušil jednání a stanovil termín pro podávání pozměňovacích návrhů do středy 21. srpna 2019 do 12.00 hodin.

Druhé usnesení je z 25. schůze ze dne 4. září. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 454. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním slově náměstka ministra zemědělství Pavla Veselého a po zpravodajské zprávě poslance Josefa Kotta a po rozpravě

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů;
- II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky popřípadě navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny;
- III. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;
- IV. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené dva poslance. První je pan Radek Holomčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych zde rád ve stručnosti představil dva pozměňovací návrhy, které jsem k této novele podal.

První už jsme jednou projednávali na avizovaném jednání zemědělského výboru. Je to úprava způsobu poskytování informací o aplikaci prostředků rostlinolékařské péče, které jsou nebezpečné pro včely směrem k včelařům. Otevírá to vlastně prostor pro digitalizaci tohoto procesu a nějaké další zjednodušení.

Druhý pozměňovací návrh je drobná úprava novelizačního § 4, která otevírá dveře, řekněme, k nějaké systémové podpoře, respektive systémovému poradenství v oblasti rostlinolékařské péče. Vychází z předpokladu, že stát by neměl jenom kontrolovat a trestat, ale měl by také co nejvíce napomáhat, v tomto případě zemědělcům, splňovat zákony a dělat úkony související se zákonem o rostlinolékařské péči co nejkvalitněji.

To je asi ve stručnosti všechno. Ke svým návrhům se ještě přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Tento nenápadný zákon řeší řadu věcí, které občany trápí. Například dává šanci řešit zaplevelené sousední pozemky, což považuji za pozitivní.

Ještě jsem chtěl zmínit informaci včelařům. Já jsem aktivním včelařem, chovám včely už pár let. A vždycky, když mi přijde od sousedních zemědělců informace, že mám – asi včelám, nebo komu – sdělit, že budou sousední zemědělci aplikovat postřik, tak trošku s nadsázkou říkám, že to těm včelám říkám, ale ony na to prostě nedbají a lítají stejně. Ta poskytnutá informace, její efektivita – nevím, do jaké míry je ta informace opravdu potřebná. Asi by stálo za to o tom s představiteli včelařských spolků mluvit.

To, co navrhuje pan kolega Holomčík, je na jednu stranu cesta správným směrem. Je v tom alespoň snaha zjednodušit pro každého, kdo v procesu informací je, sdělení té informace přes LPIS, nebo dát tu informaci včelařům přes ePortál, pokud tam jsou registrováni, a umožnit zemědělcům, kteří hospodaří tímto způsobem a využívají postřiky, aby jednoduše mohli tu informaci včelaři sdělit. Ale za sebe říkám, že v praxi je ta informace stejně docela k ničemu, protože když mám včely na stálém stanovišti a řekne mi sousedních pět zemědělců, že každý bude postřik aplikovat v jiném dnu, tak nemám stejně šanci, jak včely chránit. Nemůžu je vozit z kouta do kouta, nemůžu je zavřít. Nehledě na to, že zemědělec mě sice informuje o tom, že postřik udělá, ale udělat to nemusí, protože mu to třeba počasí neumožní.

Dávám jenom na zvážení, abychom otevřeli tuto debatu, zdali vůbec je tato evidence opravdu nutná, a pokud ano, tak ji zjednodušme na minimum a využijme toho, co dneska existuje, ať to nemusíme dostávat poštou a podobně. Jinak si myslím, že je to asi dobře míněné, ale ničemu to nepomáhá.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom bych navázal na slova kolegy Petra Bendla. Pozměňovací návrhy, které jsem dával na zemědělský výbor, první se skutečně zabývá možností kontrolních orgánů vymáhání tohoto zákona na konkrétních

případech, kdy vlastník či pastýř nesplní své základní povinnosti podle zákona. Skutečně se jedná o to, že z novely vypadl plevel jako škodlivý činitel, takže se ho tam snažíme tímto způsobem vrátit a v podstatě se nějak podílet na tom, aby nebyl ohrožen majetek třetích osob, ani životní prostředí, ani zdraví lidí a ani zdraví zvířat.

Druhý pozměňovací návrh, který byl na zemědělském výboru vložen, zde se jedná víceméně o implementaci nařízení Evropského parlamentu a Rady, kdy cílem většiny navrhovaných změn je dokončení řádné implementace nařízení o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin. Dále pozměňovací návrh dokončuje adaptaci na nařízení Evropské unie o úředních kontrolách a adaptace na toto nařízení se týká úprava § 43, kdy ústavu ukládá povinnost uchovávat vzorky odebrané v souladu s článkem 35 odst. 2 nařízení po dobu 60 dnů. Další změny jsou vyvolány přehodnocením požadavků na prováděcí předpisy, případně na drobné formulační změny. Dále se navrhuje změna v oblasti ošetřování nebo označování dřeva a dřevěného obalového materiálu, kdy provozoval zařízení k ošetření dřeva nebo dřevěného obalového materiálu bude povinen po dobu dvou let uchovávat záznamy o provedeném ošetření. V současné době není tato lhůta stanovena, což vede v praxi k nejasnostem a zapříčiňuje různé výklady povinnosti vedení evidence.

To je ve stručnosti představení pozměňovacích návrhů, které byly předloženy na zemědělském výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: To jsou, předpokládám, věci, které jste měl načíst v podrobné rozpravě. Já tímto končím obecnou rozpravu. Otevírám podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Prvním přihlášeným je pan poslanec Radek Holomčík.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Já bych se tímto rád přihlásil ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem představil v obecné rozpravě a které jsou v systému uvedeny pod č. 3334. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli v podrobné rozpravě pan zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Jenom pro vysvětlení, pane předsedající. Tyto pozměňovací návrhy již byly přijaty zemědělským výborem, takže už jsou v systému načteny pod usnesením zemědělského výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře, děkuji vám. Nikdo další není přihlášen. Končím tímto podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Dalším bodem je

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně spravedlnosti Marie Benešová, kterou prosím, aby se ujala slova. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o obchodních korporacích a další související zákony.

Ministerstvo spravedlnosti vyhotovilo v souladu s plánem legislativních prací vlády na minulý rok, to znamená rok 2018, návrh zákona, kterým se mění zákon o obchodních společnostech a družstvech, zákon o obchodních korporacích, ve znění dalších souvisejících zákonů. Jeho cílem je odstranit některé nedostatky, které v praxi vyvstaly při uplatňování zákona o obchodních korporacích. Na přípravě tohoto zákona se podílela odborná komise složená z předních českých akademiků a zástupců Nejvyššího soudu. Navrhované změny se dotýkají různých aspektů. Přestože jde na první pohled o novelu velmi rozsáhlou, obsahuje pouze několik málo koncepčních změn. Na mnoha místech se důsledně promítají změny provedené v jiných ustanoveních, aby byla zajištěna konzistentnost zákona.

Podle zaměření navrhovaných změn je lze rozdělit do následujících kategorií:

Zaprvé se jedná o snížení regulatorní zátěže pro podnikatele a posílení autonomie vůle tam, kde omezení nejsou nezbytná, například splácení peněžitých vkladů do společnosti s ručením omezeným jiným způsobem než na bankovní účet, úprava rozhodování per rollam, úprava zákazu konkurence, založení družstva a jiné.

Zadruhé je to zajištění větší transparentnosti organizačních struktur kapitálových společností a družstev v situaci, kdy je členem jejich voleného orgánu právnická osoba. U takové právnické osoby má být vždy dohledatelná fyzická osoba, která jménem právnické osoby jedná a kterou lze případně také volat k odpovědnosti.

Funkční a vůči zahraniční praxi konkurenceschopná úprava monistického systému – to je zatřetí – vnitřní správy akciové společnosti vyhovující požadavkům transparentnosti, kde se povinně zřizuje pouze jeden orgán, a to správní rada.

Začtvrté řešení problematiky takzvaných neaktivních společností, které představují riziko, že budou zneužity k podvodnému jednání, a pouze sekundárně vynucování povinnosti zakládat účetní dokumenty do Sbírky listin obchodního rejstříku.

Zapáté odstranění nedostatků v transpozici některých ustanovení směrnic Evropské unie.

Zašesté realizace propojení obchodního rejstříku s ostatními obdobnými evropskými registry prostřednictvím systému propojení rejstříku a naplnění požadavku evropského práva.

Zasedmé zajištění větší ochrany práv společníků, zvláště menšinových, a posílení jejich právní jistoty.

Zaosmé odstranění nepřesností či nejednoznačností, například úprava protestů na valné hromadě a jiné.

Zadeváté odstranění legislativně technických či terminologických chyb a duplicit či jinak nadbytečných ustanovení.

Účinnost se navrhuje stanovit od 1. ledna 2020. Účinnost změny zákona o základních registrech se navrhuje stanovit na 1. července 2020, aby bylo možno nastavit procesy zpracování nových referenčních údajů. Lze však předpokládat prodloužení těchto termínů.

To je asi k představení. Děkuji za pozornost a budu se těšit na vaše stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji paní ministryni. Všem vám přeji pěkný podvečer.

Návrh byl dále přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 207/2 a 207/3. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jakub Michálek a informoval nás o projednávání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor projednal tento tisk na svém výjezdním zasedání a výsledek vám byl doručen jako sněmovní tisk 207/3, ze kterého vyplývá, že ústavněprávní výbor doporučuje, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas, a současně doporučuje dva pozměňovací návrhy. První z nich je poměrně dlouhý, protože jeho podstatou je vypuštění materie, která se týká družstev, ze sněmovního tisku, protože bude řešen v rámci sněmovního tisku, který se týká družstev. A druhá část se týká pozměňovacího návrhu, který zakotvuje nové právo akcionáře, nebo jiné osoby, která vykonává majetkovou účast v obchodní korporaci, aby si vzala s sebou na ten nejvyšší orgán, například na valnou hromadu, nějakého svého podpůrce, nějakou osobu, která jí například bude radit, jak správně a efektivně vykonávat svá akcionářská práva.

Tolik dva pozměňovací návrhy z ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Petra Pávka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Než dorazí, tak bych vás informoval, že paní poslankyně Matušovská se nám omlouvá dnes od 17.45 do konce jednání z osobních důvodů. A nyní prosím znovu pana poslance Pávka. (Není v sále.) Pokud není přítomen, tak bych asi potřeboval, aby jej zastoupil nějaký jiný člen hospodářského výboru jako zpravodaj. Prosil bych nějakého zástupce hospodářského výboru.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte, abych vás v krátkosti seznámil s usnesením hospodářského výboru z 28. schůze ze dne 15. května k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony, sněmovní tisk 207.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí výkladu náměstka ministryně spravedlnosti Michala Fraňka, zpravodajské zprávy poslance Petra Pávka a po obecné a podrobné rozpravě

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 207 ve znění předloženého vládního návrhu zákona;
- II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona;
- III. pověřuje zpravodaje, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru;

IV. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovy Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu poslanci Luzarovi, že zastoupil. A nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili páni poslanci Feri, Chvojka, paní poslankyně Maříková a poté pan poslanec Benda. Než dorazí pan poslanec Feri k mikrofonu, seznámím vás s další omluvenkou, a to od pana poslance Antonína Staňka, který se nám omlouvá z dnešního jednání od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a ze zítřejšího jednání na celý den z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi za něj děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, už to tady předestřel pan předseda Michálek. Skutečně jeden ze schválených pozměňovacích návrhů zakotvuje nové právo, to znamená vzít si svého zejména právního zástupce na valnou hromadu, jste-li akcionář nebo společník, tak aby vám mohl pomoci s tím, jestli je zachováván soulad se zákonem nebo se stanovami dané obchodní společnosti nebo společenskou smlouvou. To znamená, reagovali jsme tak v tom pozměňovacím návrhu na to, že samotný návrh, předloha novely zákona o obchodních korporacích, zpřísňuje protest, s jehož podáním je vázáno právo domoci se u soudu vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. To jsem velmi rád, že prošlo. Návrh jsme připravili společně s ministerstvem a velmi děkuji za projevenou vstřícnost.

Co bohužel zapracováno nebylo, je navrhovaná úprava, nebo odstranění tedy navrhované úpravy povinně tříčlenné správní rady. Už jsem tu k tomu vystupoval v prvém čtení a tento návrh uplatním potom v podrobné rozpravě. Pro osvěžení paměti, o co jde.

Dříve byl jenom systém dualistický, to znamená, existovalo představenstvo a dozorčí rada. S tím byly spojeny značné náklady, ať už administrativní, finanční nebo personální pro to, aby takový systém mohl fungovat, a posléze byl zakotven systém monistický, u kterého šlo zkoncentrovat vlastně veškeré nutné pravomoci a povinnosti s tím spojené do jedné osoby, do osoby člena správní rady, do jednočlenné správní rady a statutárního ředitele. Statutární ředitel se teď ruší, ale říkáme, že správní rada tak bude muset být povinně tříčlenná. To ale úplně popírá smysl, pro který byla monistická struktura zakotvena, to znamená, aby se ušetřily náklady, aby se to celé zjednodušilo, a nejenom pro malé společnosti, pro rodinné společnosti například, ale ono to má i velký význam například při převodu nějakých velkých podílů, nějakém velkém slučování společností atp. Zkrátka vytváří se různé řetězce akciových společností, které mají monistickou vnitřní strukturu.

Právě tato absurdnost toho, že tam budou povinně tři členové, tak je o to větší z toho prostého důvodu, že drtivá většina společností s vnitřní monistickou strukturou je právě s tím jedním členem, s jednočlennou správní radou. Podíváte-li se do toho samotného návrhu, do zprávy RIA, tak je tam graf, ze kterého vyplývá, že 3 759 společností mělo jednočlennou správní radu k 10. 8. 2016, a to tvoří asi 90 % veškerých společností. Co to znamená v praxi a proč vlastně s takovým detailem tady vystupuji? Je to z důvodu, že vlastně těm – dneska už jich bude možná více, to paní ministryně teď asi nemusí zjišťovat, nechci ji tím trápit, já se na to zeptám ještě v rámci interpelací – ale že ty skoro čtyři tisíce společností, které jsou zejména malé, rodinné nebo malé a střední, budou muset shánět další dva lidi a ty si vlastně vzít do svého vedení, do vedení té akciové společnosti. To není jenom, že ty lidi musíte zaplatit. Dá se argumentovat, kolega Kohoutek tady argumentoval tím, že pakliže se neuzavře smlouva o výkonu funkce, tak je ze zákona ten výkon bezplatný. To je sice pravda, ale pakliže

přejímáte velkou zodpovědnost za řízení té firmy, a samozřejmě nejen odpovědnost nějakou řekněme zákonnou ve smyslu odpovědnosti soukromoprávní, ale nějakou morální například, jde o dobré jméno té společnosti, tak za to patrně chcete být ohodnoceni. A pro ty společnosti to kromě finanční zátěže bude představovat i to, že vlastně budou muset svěřit důvěru v další dva lidi, aniž by museli.

To znamená, tento pozměňovací návrh nevymýšlí vůbec nic nového, on zachovává současný stav v souladu například se stanoviskem Nejvyššího soudu a společně také s úpravou, která je běžná v jiných zemích. To znamená, monistická struktura znamená zkoncentrování jednotlivých pravomocí do jednoho člověka v tom naprosto nejzazším případě, který se ale v praxi velmi osvědčil a který využívá drtivá většina všech akciových společností, které mají monistickou vnitřní strukturu. To je jeden návrh.

A další pozměňovací návrh se týká velmi drobné legislativně technické úpravy, kterou doporučuje Notářská komora a kterou jsme nestihli zapracovat, nezvládli zapracovat v ústavněprávním výboru.

Děkuji. K návrhu se přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a zvu do rozpravy dalšího řečníka, jímž je pan poslanec Chvojka, a připraví se paní poslankyně Maříková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se díval teď do systému Poslanecké sněmovny. Tento tisk byl postoupen do prvního čtení někdy v červnu minulého roku. Je dobře, že jsme se posunuli, byť je to rok a čtvrt, ale za to nemůže ministerstvo, za to můžeme my poslanci, protože bylo opravdu potřeba tento důležitý zákon, resp. jeho novelu projednat, protože zákon o obchodních korporacích je bezesporu zákonem, který je velmi důležitý, minimálně v rámci soukromého práva.

Já bych chtěl jenom krátce osvětlit důvody pro podání pozměňovacího návrhu, ke kterému se ještě přihlásím v podrobné rozpravě. Dnes jsem ho vložil do systému. Můj pozměňovací návrh upravuje problematiku tzv. kodeterminace, tedy účast zaměstnanců v dozorčích radách. Asi nemusím připomínat, nebo jenom některým z vás, že v minulém funkčním období této Sněmovny ČSSD prosadila důležitou změnu v zákoně o obchodních korporacích. My jsme to minulé funkční období vrátili do zákona garanci, že ve velkých společnostech, což jsou společnosti nad 500 zaměstnanců, mohou zaměstnanci volit své zástupce do dozorčí rady. Tohle právo totiž z té nové úpravy obchodního práva nebo obchodních korporací v roce 2012 vypustila tehdejší Nečasova vláda. Nám se ve spolupráci s odbory podařilo toto důležité právo obhájit a zachovat. Ke stejné situaci došlo i s novým návrhem na změnu zákona o obchodních korporacích, jehož novelizaci nyní právě projednáváme ve druhém čtení.

ČSSD nevidí žádný důvod, proč by bylo nutné právo, důležité právo zaměstnanců volit své zástupce do dozorčí rady akciových společností vypustit. A já jsem rád, že se takto na tuto otázku dívají i kolegové z KSČM a podporu rovněž vyslovili zástupci odborových organizací. Můj pozměňovací návrh je de facto úpravou, která navrací navrhovanou zákonnou úpravu do aktuálního platného znění. Zastupování zaměstnanců v řídicích orgánech obchodních společností je významným evropským základním právem, které je mimochodem zakotveno v Chartě základních sociálních práv zaměstnanců EU a má rozsáhlou tradici v právních řádech celé řady evropských států včetně, jak už jsem řekl, právního řádu státu našeho. Jsem

přesvědčen tedy, že tento důležitý institut má smysl, a byl bych rád, aby byl zachován v zákoně o obchodních korporacích v nezměněné podobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Maříkovou a připraví se pan poslanec Benda. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla odůvodnit svůj pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Můj pozměňovací návrh řeší práva členů družstva, a to právo na informace a právo kontroly činnosti družstva.

Přestože je právo na informace jedno z nejzásadnějších práv členů obchodních korporací obecně, není toto právo zakotveno v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech. Právo na informace přitom vyplývá přímo z podstaty vlastnictví družstevního podílu, aby se každý člen družstva mohl dozvědět, jak je s jeho členským podílem ze strany družstva nakládáno. I přesto, že odborná veřejnost, právní nauka a komentáře hovoří o právu na informace pro členy družstva, v praxi se objevují problémy, které vznikají právě v důsledku absence výslovné zákonné úpravy. Přitom pro ostatní obchodní korporace zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, výslovnou úpravu práva na informace obsahuje. Konkrétně se jedná zejména u veřejné obchodní společnosti o ustanovení § 107 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, u komanditní společnosti o ustanovení § 119 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, u akciové společnosti o ustanovení § 357 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech.

Navrhovanou úpravou, tedy výslovným uvedením práva na informace členů družstev v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, tak jak tomu je u ostatních obchodních korporací, lze předejít výkladovým problémům a případným soudním sporům mezi členy družstva a samotnými družstvy.

Podobně tomu je u delegátů. Navrhovaná úprava práva delegáta na informace vychází ze stejných principů jako právo na informace samotných členů družstva. Delegáti jsou zástupci členů družstva, shromáždění delegátů tak v zásadě představuje členskou schůzi družstva, na které se členové povinně nechávají zastupovat osobou, kterou si zvolí, a to delegátem.

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech blíže upravuje vztah mezi členy družstva a zvoleným delegátem. Je tedy žádoucí, aby i sám delegát disponoval informacemi o dění v družstvu, kdy v dosavadním zákoně o obchodních společnostech a družstvech toto právo delegáta zcela absentuje. Navrhovanou úpravou, tedy vysloveným uvedením práva na informace delegátů družstev v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, lze předejít výkladovým problémům a případným soudním sporům mezi delegáty a družstvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Bendu, který je přihlášen do obecné rozpravy v tuto chvíli jako poslední. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážená paní ministryně druhá, pane ministře, dámy a pánové, já taky nebudu příliš dlouhý. Zákon o obchodních korporacích je mimořádně složitá odborná norma, které, myslím, tady

fakt rozumí jenom velmi málo lidí v tomto sále, a taky to dělali převážně odborníci. Já jsem rád, že Ministerstvo spravedlnosti celkem vyšlo vstříc snaze poslanců být zcela minimální proti rozlétnutým návrhům pana ministra Pelikána. Když se podíváte na usnesení ústavněprávního výboru, tak to téměř všechny body vypouští, resp. naprosto drtivou většinu z nich, které jsme pokládali za naprosto zbytné a hlavně za jakoby jenom exhibici části obchodních právníků, kteří říkají, že ta druhá část obchodních právníků se mýlí. V tomto směru se domníváme, že stabilita právního řádu, jeho neměnnost je důležitější, než jestli je tam třeba něco lehce špatně nebo lehce dobře. Takže jsme se to snažili maximálním způsobem vyeliminovat a opravdu nechat jenom ty věci, které pokládáme za nezbytné.

Už tady mluvil o jednom návrhu pan kolega Feri, ke kterému já jsem se přihlásil na půdě ústavněprávního výboru, a určitě ho podporovat budu. Chtěl jsem v obecné rozpravě zdůvodnit ještě jeden návrh, který pak podám v rozpravě podrobné, jak už tady bylo řečeno panem kolegou Chvojkou, který směřuje přesně obráceným směrem, který chce zastoupení zaměstnanců v dozorčích radách větších obchodních společností. Já se domnívám, že to je věcí těch obchodních společností, jestli chtějí, nebo nechtějí zastoupení zaměstnanců. Vládní návrh vytváří zvláštní možnost, že doposavad tam byla třetina u některých povinně. Vládní návrh říká, musí být alespoň jeden zástupce zaměstnanců. Ono to sice vypadá vznešeně, ale pak když se s těmi společnostmi skutečně bavíte, tak jim je vlastně jedno, jestli je to jeden, nebo třetina, protože stejně jsou přehlasovatelní. Ale znamená to pro ně organizovat uvnitř těch společností volby, vymýšlet všechny volební systémy a další otázky, což pro ně není zdaleka triviální, a pak už je jim vlastně jedno, jestli je volený jeden, nebo třetina.

Proto navrhuji vrátit se k té původní tezi, která byla, že jsou to stanovy obchodní společnosti, které určují, jestli mají, nebo nemají zaměstnanci zastoupení v dozorčí radě, a ta obchodní společnost sama se rozhodne, jestli pokládá za účelné. Zřejmě v řadě případů to účelné je, zejména u státních nebo polostátních podniků je účelné, aby zaměstnanci byli zastoupeni. Myslím si, že v řadě případů dnešních, zejména těch moderních obchodních společností, typicky toho rozvíjejícího se e-byznysu, to do značné míry nedává smysl. To už nejsou ti staří odboráři, které jsme znali. Takže můj návrh bude směřovat k tomu, abychom nechali na obchodních společnostech, i těch větších, jestli chtějí, nebo nechtějí mít zastoupení zaměstnanců v dozorčích radách. Pouze pokud by tomu tak bylo, tak by bylo vymezeno, jakým způsobem jsou takoví zaměstnanci vybíráni, ale bylo by to věcí té které obchodní společnosti.

Děkují za pozornost a přihlásím se k tomu návrhu v po drobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. To byl poslední písemně přihlášený do obecné rozpravy, a pokud se nikdo nehlásí z místa, což nevidím, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se navrhovatelky a zpravodajů, jestli mají zájem o závěrečná slova, ale není tomu tak. Také nepadl žádný návrh, který bychom v tuto chvíli měli hlasovat, takže já zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy zdůvodněné, a to např. odkazem do návrhu nebo na předchozí řeč.

Prosím pana poslance Feriho, který je přihlášen první.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Mně to nedá a ještě v souvislosti s kodeterminací, když to kolegové Chvojka a Benda zmínili, tak jedna věc, kterou jsme se úplně nezabývali na výboru, je soulad kodeterminace s nově zakotveným právem spojovat s akciemi tzv. vysílací právo, to znamená prostě možnost spojit s tou akcí právo delegovat

někoho do té dozorčí rady. Ono to pak vytváří takové koheze, kdy to jde, kdy to nejde, když je to velká společnost nad 500 zaměstnanců.

Ale k těm samotným návrhům. Dovolte, abych se přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 2344, ten se týká onoho zachování jednočlenné správní rady, a ke sněmovnímu dokumentu číslo 1478, to je ta legislativně technická úprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Strýčka, který je další přihlášený do podrobné rozpravy. A prosím o zachování klidu v sále. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Strýček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument pod číslem 3312. Já jsem záměrně nevystupoval ve všeobecné rozpravě, protože se jedná o poměrně drobné technické úpravy, které je ovšem třeba přijmout v návaznosti na přijatá usnesení ústavněprávního výboru. Tyto úpravy jsou samozřejmě (nesroz.) konzultovány a jsou činěny po dohodě s Ministerstvem spravedlnosti. Celkové komplexní odůvodnění je v písemné podobě mého návrhu, který je v systému. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Chvojku, připraví se paní poslankyně Maříková.

Poslanec Jan Chvojka: Tak ještě jednou hezké odpoledne, dámy a pánové. Já jsem důvody, proč jsem předložil svůj pozměňovací návrh, již vysvětlil v rámci obecné rozpravy. Nyní se tedy formálně přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uložen pod číslem 3318. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím paní poslankyni Maříkovou, připraví se pan poslanec Výborný.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěla přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému načten jako sněmovní dokument 2349, a jeho součástí je i odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Výborného. Připraví se pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Všem, kolegyně a kolegové, pěkné odpoledne. Vážená paní ministryně spravedlnosti, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych se rád v této podrobné rozpravě přihlásil k pozměňovacímu návrhu kolegy Jana Bartoška, který je poměrně rozsáhlý a týká se družstevního bydlení. V systému byl načten včetně velmi podrobné důvodové zprávy, takže tam se s ním můžete všichni seznámit. Tímto se přihlašuji k tomuto pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 2365. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Bendu, který je jako poslední přihlášen do podrobné rozpravy. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy a vážení pánové, já bych se s dovolením přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 2938. Je to ono zastoupení zaměstnanců v dozorčích radách, které by mělo být čistě na vůli, resp. stanovách té které společnosti. Probereme to příští týden na ústavněprávním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a to byl v tuto chvíli poslední přihlášený do podrobné rozpravy, a pokud se nikdo další nehlásí z místa, tak podrobnou rozpravu končím. Ptám se opět navrhovatelky a zpravodaje, případně druhého zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečné slovo. Ale není tomu tak. Stejně tak nezazněly žádné návrhy, které bychom měli v tuto chvíli hlasovat, takže já končím druhé čtení tohoto návrhu a uvidíme se u něj příště.

Nyní se posuneme dál, což je bod 15 schváleného pořadu. Jedná se o

15.

Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - druhé čtení

Z pověření vlády měl předložený návrh uvést předseda vlády Andrej Babiš, nicméně ten pověřil ministryni spravedlnosti Marii Benešovou, takže já prosím, aby se ujala slova. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jedná se o vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu, takzvaný nominační zákon. Tento návrh navazuje v podstatě na věcně obdobný návrh zákona, který byl předložen v předchozím volebním období Ministerstvem financí, jemuž vláda Bohuslava Sobotky uložila jej zpracovat, ale nakonec jej na své schůzi 5. dubna 2017 projednala, ale neschválila. Současná vláda proto opětovně zpracovala návrh nominačního zákona v obdobném znění, schválila jej a následně předložila Poslanecké sněmovně.

Obsahem tohoto vládního návrhu je povinnost jednotlivých ministerstev provést při výběru osob do řídícího orgánu právnické osoby s majetkovou účastí státu, která spadá do působnosti tohoto ministerstva, otevřené, transparentní výběrové řízení na danou pozici. Podle návrhu zákona také budou ministerstva muset veškeré personální nominace nejen do řídících, ale i dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu, které spadají do jejich působnosti, předložit výboru pro personální nominace, který je následně projedná a zaujme k nim stanovisko.

Navržený zákon dále upravuje i postavení, složení a působnost tohoto výboru, který bude poradním orgánem vlády. Takto už ostatně funguje výbor pro personální nominace nyní, ale dosud jen na základě usnesení vlády, přičemž navrhovaná úprava má jeho existenci a působnost stabilizovat tím, že budou upraveny na úrovni obecně závazného právního předpisu.

Návrhem zákona upravený nominační proces se pak použije u všech obchodních korporací bez ohledu na výši majetkového podílu státu v nich, dále též na státní podniky,

národní podnik a státní organizaci Správa železniční dopravní cesty. Stanovisko výboru pro personální nominace k nominaci bude mít doporučující charakter. Pokud se však ministerstvo od doporučení výboru odchýlí, bude mít povinnost toto své odchýlení zdůvodnit a neprodleně uveřejnit prostřednictvím webových stránek.

Závěrem bych se ráda stručně zmínila o projednání návrhu zákona hospodářským výborem Poslanecké sněmovny, který Poslanecké sněmovně doporučil vládní návrh nominačního zákona schválit ve znění dvou dílčích pozměňovacích návrhů, jimiž se snižuje požadovaná věková hranice pro účast ve výběrovém řízení z 28 na 25 let, a dále se upravuje účinnost zákona. S oběma těmito změnami lze za vládu jako předkladatele plně souhlasit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu, usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 220/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Leo Luzar a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Dovolte mi, dámy a pánové, vážený pane předsedající, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru 25. schůze z 20. března 2019 k sněmovnímu tisku 220.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí výkladu ředitele odboru legislativy pověřeného řízením sekce Úřadu vlády Tomáše Dundra, zpravodajské zprávě Leo Luzara a po obecné a podrobné rozpravě

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 220 ve znění schválených pozměňovacích návrhů.
  - 1. V části třetí § 11 odstavec 2 písm. a) se číslo 28 nahrazuje číslem 25.
- 2. V části čtvrté § 20 zní: § 21 Účinnost. Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení.
- II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické opravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.
- III. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto zákona v hospodářském výboru.
- IV. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Tolik zpráva hospodářského výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášena paní poslankyně Pastuchová a pan poslanec Martínek. Prosím paní poslankyni Pastuchovou.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já se přihlásím ke svému pozměňujícímu návrhu k tomuto zákonu. Podávám ho proto, že jednak jsem předsedkyní komise pro rodinu, rovné příležitosti

a dále jsem členkou výboru pro vyrovnané zastoupení žen a mužů v politice, tak jak tam má zástupce každá politická strana této Sněmovny.

Ráda bych vám nyní představila, nebo řekla několik slov k svému pozměňujícímu návrhu a hned na úvod bych chtěla říct, že prozatím nejsem zastánkyní jakýchkoliv kvót. Považuji však za důležité alespoň symbolicky deklarovat, že ženy patří do vedení státních podniků a obchodních společností. Můj pozměňovací návrh, který předkládám, je v podstatě takovým doporučujícím opatřením, jehož cílem je zajistit vyvážení složení výboru a výběrové komise a předcházet tak úmyslnému i neúmyslnému znevýhodnění některého pohlaví v rámci rozhodování výboru a výběrové komise.

Proč je takové opatření důležité? V obchodních společnostech s majetkovou účastí státu je zastoupeno na úrovni dozorčích rad a představenstev pouze 15 % žen. Vyrovnané zastoupení žen a mužů je jedním ze základních principů moderních demokracií. K aktivní podpoře vyrovnaného zastoupení žen a mužů v rozhodovacích pozicích a odstraňování vertikální genderové segregace České republiky vyzývá řada mezinárodních organizací a jejich orgánů, mimo jiné Výbor OSN pro odstranění diskriminace žen. Požadavek vyrovnaného zastoupení žen a mužů v rozhodovacích pozicích je také obsažen ve Vládní strategii pro rovnost žen a mužů v České republice na léta 2014–2020 schválené usnesením vlády České republiky č. 931 ze dne 12. listopadu 2014. Rozličné studie ukazují, že rozmanité týmy fungují výrazně efektivněji než kolektivy homogenní. A nakonec státní podniky a obchodní společnosti ovládané státem mohou sloužit jako příklady dobré praxe pro soukromé společnosti. Ženy nám tvoří více než polovinu české populace a řada z těchto žen už dokázala, že ženy mají v rozhodovacích pozicích své místo a jsou pro fungování různých institucí a firem velkým přínosem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím pana poslance Martínka, připraví se paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, děkuji za slovo. Já jsem také rád, že se verze nominačního zákona konečně dostala i do druhého čtení, po tom, co byl tedy zamítnut i pirátský návrh. Jsem také rád, že byl můj návrh ohledně snížení věku, resp. srovnání věku nominantů do dozorčích a řídících orgánů, přijat již na garančním výboru, který logicky to srovnává i s jinými zákony, jako např. zákon o VZP. Jsem také rád, že se domluvil jistý kompromis, který tady jistě představí předseda Sněmovny pan Vondráček. Určitě ta varianta daného kompromisu je lepší než stávající stav i než navržené znění bez přijetí daného kompromisu.

I tak bych chtěl načíst tři pozměňovací návrhy, které bych tedy ve stručnosti představil. Jedním z nich je návrh, který přináší závaznost, a je tedy návrhem, který pravděpodobně veřejnost očekávala v případě, že by nebyl přijat daný kompromis, tak je to vlastně něco, co dělá z daného zákona ještě silnější nástroj pro dodržování a kontrolu veřejností. Cílem pozměňovacího návrhu je stanovení závaznosti rozhodnutí výboru. Zavedením závaznosti jakékoli odklonění státu od stanoviska výboru není možné. Hlavním účelem tohoto pozměňovacího návrhu je tedy zajistit obsazování řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu na základě ověření odbornosti. Tím vzniká další záruka, že osoby jmenované do těchto orgánů budou jmenovány na základě svých odborných kompetencí, a zároveň se omezuje možnost tzv. politických trafik.

V § 5 pozměňovacího návrhu také současně mění délku funkčního období členů výboru, protože se zavádí závaznost rozhodnutí výboru, a zároveň je personální politika odpovědností vlády. Je vhodné umožnit vládě jmenovat takové členy výboru, které (?) budou dle názoru

vlády kvalitně ověřovat nominované osoby a zároveň plnit odpovědně její personální politiku. Nově podle tohoto návrhu tedy nebude členství ve výboru na dobu pěti let, ale bude končit devadesát dnů poté, co získá důvěru nová vláda. Nová vláda tak bude mít devadesát dnů na to vybrat nové členy výboru.

Toto usnesení také pomůže zajistit, že vláda nebude dělat nepromyšlené, v uvozovkách, politické čistky okamžitě po získání důvěry. Kromě toho bude premiér pověřený sestavením vlády motivován k hledání a získání důvěry Poslanecké sněmovny, pokud bude vláda chtít jmenovat nové členy výboru. Členové výboru budou na vládě po svém jmenování do jisté míry nezávislí, protože je nebude možné standardně odvolat, a jejich funkční období skončí až poté, kdy získá důvěru nově složená vláda.

Tak to je první pozměňovací návrh. Další pozměňovací návrh se týká přechodného ustanovení, které zavádí různou délku funkčního období při první volbě členů. Tento pozměňovací návrh je obsažen i v kompromisním návrhu, za což jsem rád, a proto ho načítám pouze pro případ, že by nebyl náhodou přijat ani návrh na závaznost rozhodnutí, ani kompromisní návrh.

A třetí se týká rozšíření dané působnosti zákona i na zdravotní pojišťovny. Všechny tři tedy podrobně načtu ještě v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Válkovou, která je jako poslední přihlášená do obecné rozpravy.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já jsem se zájmem poslouchala vystoupení paní poslankyně Jany Pastuchové i v pozici vládní zmocněnkyně, nebo přesněji zmocněnkyně vlády pro lidská práva a samozřejmě mám tu agendu rovnosti mužů a žen také ve svém portfoliu, tak bych se ráda k tomu vyjádřila.

Možná že budu trošku odvážnější potud, že v poslední době, když se tak rozhlížím v tomto volebním období po tom, jak jsme zastoupeny např. tady v tomto poslaneckém sboru, resp. Sněmovně, a vidím, kolik tady je žen, a to myslím napříč politickým spektrem, které jsou určitě přinejmenším stejně schopné jako muži, a kolik je nás místopředsedkyň Poslanecké sněmovny, kolik je nás předsedkyň jednotlivých sněmovních výborů, kolik je nás předsedkyň komisí, jaké je naše zastoupení, tak samozřejmě se vkrádá myšlenka, jestli je to v pořádku. Myslím si, že to v pořádku není. A tady asi u nás političek, které už jsme se dostaly na tuto vrcholnou úroveň, není podezření z toho, že bychom nechtěly dělat kariéru, že bychom radši se věnovaly svému rodinnému soukromému životu. Naopak, my jsme obětovaly často téměř všechno, včetně části svého soukromého života a rodiny, k tomu, abychom zastupovaly zájmy těch, kteří nás volí. Přesto naše zastoupení ve funkcích tomu neodpovídá. A já jsem si celkem jistá tím, že jsme opravdu stejně dobré jako muži.

Takže já to uzavřu konstatováním, že na rozdíl od paní poslankyně Pastuchové si myslím, že to, co mně doporučovaly kolegyně v Norsku, které říkaly "zaveďte si kvóty na pět let a pak je můžete zrušit, protože každý se přesvědčí, že jste stejně dobré nebo lepší než muži, a budou vás volit již bez kvót, ve všech orgánech", že je to možná trochu provokativní tvrzení. Také jsem to udělala s nadsázkou v tomto pozdním odpoledni. Ale stojím si za tím, že jsme stejně dobré jako vy, a proto podporuji naprosto návrh, který paní poslankyně Pastuchová zde přednesla, a který vyvolal, jak jinak, lehké pousmání na tváři mnoha z vás, našich milých kolegů poslanců.

Jinak mi ještě dovolte jednu takovou připomínku. V poslední době, využívám této platformy, se setkávám s tím, že se někdy redukuje otázka rovnosti mužů a žen na takové vnější symboly. Také se o tom hovoří hodně v souvislosti s procesem ratifikace Istanbulské úmluvy, zda ženy nezneužívají současné pozornosti politické na evropské úrovni k tomu, aby si prosazovaly svoje parciální zájmy. A naopak se zdůrazňuje, že není zájem na tom, aby Česká republika jakýmkoliv způsobem podporovala konfrontaci mezi dvěma pohlavími. Já si tedy myslím, že možná je to zásluhou, v uvozovkách, těch organizacích nestátních, neziskových, několika, které jsou velmi slyšet a někdy tu rétoriku přehánějí. Tady jsem kritická vůči nim, stejně jako řada z vás.

Na druhé straně by nám mohl uniknout ten smysl, a na to jsem chtěla upozornit, a tím smyslem je určitě respektovat specifika a postavení ženy ve společnosti, v rodině, v politice, ale současně jí umožnit, aby se v těchto oblastech plnohodnotně rozvíjela. Takže prosím vás, nepodlehněte populistickým zjednodušením, dívejte se vždycky na tu oblast očima nezaujatýma a uvidíte, že řada z těch námětů, o kterých se teď hodně hlásně hovoří, někdy příliš dramatickým tónem, ve skutečnosti má svoje věcné ratio.

Takže v závěru, tento nominační zákon bychom mohli využít i k tomu, aby jako taková vlaštovka vyletěl signál z Poslanecké sněmovny. Sice dobře víme, že to zatím neumíme se zastoupením žen v politice, dobře, ale uděláme první krůček, abychom to napravili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Obecnou rozpravu tedy tímto ještě nekončím. Mám zde dvě faktické poznámky. Nejdřív paní poslankyně Černochová a poté pan poslanec Výborný. A prosím klid v sále. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Ne, chtěla jsem mlčet, ale nemůžu. Chtěla bych reagovat na paní kolegyni Válkovou, která, snad to mohu prozradit, bydlí na Praze 2. Před ní stojí její starostka, která nosí šaty. Jsem předsedkyní výboru pro obranu. To si také myslím, že není úplně standardní postavení ve společnosti.

Já se skutečně, paní kolegyně prostřednictvím pana místopředsedy, necítím v této Sněmovně nijak diskriminována. Naopak. Musím poděkovat kolegům z výboru pro obranu, že jsou velkými gentlemany. Ano. I kolegové z výboru pro bezpečnost jsou gentlemany, kde také sedím.

A u mě to spíš vyvolává úsměv na tváři. Protože víte, paní kolegyně Válková, vy jste mohli mít dokonce ministryni obrany. A vy jste ji měli, mohli jsme se tam sejít jako dvě ženy, dvě silné ženy, jedna předsedkyně výboru, jedna ministryně obrany. Vy jste si ji sami odvolali a navrhli jste někoho jiného. Já to nehodnotím. Já tím jenom dávám najevo to, že ono se to hezky poslouchá, ta silná slova o tom, jak mají být ženy podporovány. Já jsem ta poslední, která by nechtěla podporovat ostatní ženy.

Na druhou stranu prosím, zkuste se podívat na kandidátní listiny a na výsledek voleb. Kolik žen vykroužkovali muži. Proboha, nechme i v tomto té společnosti na výběr! Já se necítím diskriminována, necítím se ani chytřejší, ani hloupější proto, že jsem žena. Prostě neřešme tady pořád nějakou rovnost pohlaví. Jsme směšní. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A rozprava se nám zjevně protáhne. Prosím s faktickou poznámkou pana poslance Výborného, pak se připraví paní poslankyně Maříková a pak paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená a ctěná kolegyně Válková prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem trochu už kroutil hlavou, přiznám se, i nad slovy ctěné kolegyně Pastuchové, ale mně ta debata o tom přijde naprosto irelevantní. A teď tady pomíjím tu historii, že jsme tady měli předsedkyni Sněmovny, ctěnou kolegyni Miroslavu Němcovou, stejně tak jako Libuše Benešová byla předsedkyní Senátu.

Ale dámy a pánové, to bych teď mohl protestovat, že tady je vláda vlastně hrubě genderově nevyvážená, protože tady vidím tři ministryně a žádného ministra. A mně je to úplně jedno. Mně je to úplně jedno. Protože když si půjdete lehnout na operační sál, tak o co vám jde? Jestli vás operuje žena, nebo jestli vás operuje muž? Přece jde o to, jestli to je kvalitní odborník. A já budu plně respektovat to, když tady za mnou bude sedět dvacet kompetentních odborníků, když tady budou vystupovat ženy, které budou skutečně rozumět svým oborům. A mně je úplně jedno, jestli to je žena, nebo muž. Tady skutečně o tohleto nejde. Skutečně tady opakuji, nebuďme v tomto směšní. Jde o to, jestli ta daná osoba je kompetentní a odborník v tom svém daném oboru, a ne o to, jestli to je žena, nebo muž. Opravdu prosím, nechme tyto debaty o nějakých nesmyslných kvótách, nepatří to sem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A jako další paní poslankyně Maříková, poté paní poslankyně Válková a poté jako poslední v tuto chvíli paní poslankyně Hyťhová. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych také chtěla reagovat na paní poslankyni Válkovou. Já si nemyslím, že ženy jsou diskriminovány. Samozřejmě to mají, co se týká kariéry, a to i v politice, určitě těžší, pokud se chtějí věnovat i rodinným záležitostem. Ale pokud se žena rozhodne dělat kariéru, nebo pokud se rozhodne věnovat se více rodině, nebo pokud má takové zázemí, aby to mohla zkombinovat, ať se rozhodne sama. Určitě bych to nijak násilně netlačila, jestli je něco genderově vyvážené, nebo není, nebo jestli je někdo diskriminován. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím paní poslankyni Válkovou. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, úplně ráda budu směšná, protože se mi podařilo vyvolat tady trošku diskuzi a myslím si, že i ta něco říká. Takže až si přečtete, jak jste vystupovali, jak některé z vás a někteří z vás se cítili dotčeni, jak to považují za fenomén, o kterém se téměř neslyší ani na půdě Poslanecké sněmovny hovořit, no tak já se musím usmát. A já nepatřím mezi feministky, které by byly známé nějakou genderovou rétorikou. Ale chci se právě na to dívat objektivně a vyváženě. A takhle jsem se na to dívala vždycky.

Takže klidně ráda budu směšná, milá paní poslankyně Černochová, starostko městského obvodu Prahy 2, kde také bydlím prostřednictvím pana místopředsedy. A budu stále svoje názory prezentovat. Protože si myslím, že od toho jsme v Poslanecké sněmovně, milý pane poslanče Výborný prostřednictvím pana místopředsedy, aby si tady každý své postoje a názory obhajoval více, či méně zdařile. Takže napomínání, že o tom přece nebudeme mluvit, abychom nebyli směšní, to neberu od nikoho z vás. A doporučuji podívat se alespoň trošku za hranice České republiky. Těm z vás, kteří k tomu ovšem mají chuť. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Hyťhová, poté paní poslankyně Černochová, pak pan poslanec Luzar. Prosím.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo, nebudu dlouho zdržovat. Já jsem chtěla jenom jako žena říct, že tahle debata mi taky přijde zvláštní. A věci, které se takhle tlačí, jak to tady přednesla paní poslankyně Válková, si myslím, že nejsou dobré. Já za sebe můžu říct, že jsem taky žena, myslím, že tady je žen dost. Byla jsem... ano, jsem opravdu žena. (Smích a potlesk za sálu.)

Ale byla jsem například lídryní kandidátky a rozhodně jsem si nikdy nevšimla, že by mě někdo diskriminoval, a ani se tak necítím. A nikdo ani nevnímal, jestli jsem žena, nebo muž, jestli tam má být muž, nebo žena. Prostě ten člověk je nějakým způsobem kompetentní. Buď je, anebo není. Buď si ho lidi zvolí, nebo nezvolí. Ale myslím si, že řešit tady kvóty, kolik přesně by tady mělo být, jestli sto žen a sto mužů, já si myslím, že to není adekvátní. A měli bychom se zabývat jinými věcmi. Tak to je můj názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A než dostane slovo další řečnice, tak vás seznámím s omluvenkou. Pan poslanec Špičák se nám omlouvá mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych si nedovolila ctěnou paní kolegyni Válkovou nazvat směšnou. Já jsem říkala, že jsme směšní, že se o tom tady tímto způsobem bavíme. Protože skutečně ty věci jsou zřejmé. Vy jste mi tady neuměli reagovat, nebo neuměla reagovat prostřednictvím pana místopředsedy na to, jak je možné, že voliči si sami určili, koho chtějí, aby je reprezentoval. Byla spousta žen na kandidátce, přeskočili je muži. Nechme opravdu ten výběr na těch lidech, na těch stranách.

I ANO mohlo jmenovat do čela výborů více žen, mohlo jmenovat do ministerských postů více žen. Neděje se to. Prostě asi k tomu je nějaký důvod. Asi ty ženy chtějí v těch výborech dělat něco jiného, než aby tady seděly jako ministryně. Nechme skutečně tu společnost existovat, dýchat. A neřešme tady to, jestli někdo z nás nosí sukni, kalhoty, jestli prostě někdo má mít na základě kvóty nějaké výsostné postavení. To pak budeme sklouzávat k tomu, že skutečně – a já si to můžu dovolit říkat – budeme chtít mít na kandidátce ženu, blondýnu a ještě černocha. Já jsem Černochová, neberte to rasisticky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A v tuto chvíli s faktickou poznámkou pan poslanec Luzar. V tuto chvíli s poslední faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já si myslím, že předešlá debata bude asi pokračovat v rámci výboru, kdy budeme předložené návrhy řešit. Určitě bude výživná. Já chci jenom upozornit, že ten výbor, o který se jedná, jak tady bylo navrženo, je pětičlenný. To vyvážené zastoupení tři – dva, když si dokážu představit, kdo tedy má být ty tři a kdo tedy ty dva a jak se to bude řešit? To jsou drobnosti možná, ale vždycky se potom takové znění zákona dá zneužít.

Co se týče stávajícího, ta komise existuje. Je zřízena akorát ne zákonem, ale usnesením vlády. Ptám se, jak vláda naplnila tyto představy vládních poslankyň na vyváženost této rady. Je naplněna, anebo to až do toho zákona?

Čili to jsou všechno otázky, které si řešíme, a měli bychom si asi řešit ne formou zákona, ale formou přístupu k věci, když je na stole.

Ale konkrétně k tomu návrhu, který je a proč jsem se přihlásil. Úplně se z toho návrhu vytratily ty první debaty, které ze začátku při návrhu toho zákona byly, a to je zastoupení opozice v dozorčích orgánech. Tady se apeluje na odbornost, zodpovědnost, výběr, ale je tu nezastupitelná role opozice vědět, co se ve státních podnicích děje. Polostátních samozřejmě, dodávám. A pokud by to mělo zůstat pouze v této části, tak se bojím, že opozice z této záležitosti zůstane částečně vyšachována, možná úplně vyšachována. A já si myslím, že to nebude prospívat demokracii a bude to podstatně horší, než kdyby v těch orgánech byly třeba samé ženy nebo samí muži.

Tady bych si dovolil, abyste se zamysleli také nad smyslem toho výstupu, aby nejenom třeba zaměstnanci v rámci podniků, ale i opozice v rámci státních a polostátních podniků měla zastoupení v těchto orgánech a případně aby to bylo i určené zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní pokročíme v obecné rozpravě, protože než byla tato série faktických poznámek, tak se mi s přednostním právem hlásil pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, jsem velmi rád, že dneska projednáváme ve druhém čtení nominační zákon. My jsme sem už jednou nominační zákon v tomto volebním období poslali. Ten bohužel skončil tím, že ho Poslanecká sněmovna zamítla. Byl přísnější než tato norma, ale i tak jsme připraveni konstruktivně podpořit tuto normu, protože to ostatně bylo na základě jednání s panem předsedou vlády, že tento návrh sem vláda poslala.

Já bych chtěl uvést, že my bychom chtěli ještě nad rámec tohoto nominačního zákona, který upravuje, aby v dozorčích radách a představenstvech byly bezúhonné kompetentní odborné osoby, aby nad rámec toho nominačního zákona zákon upravoval i vlastnickou politiku. Vlastnická politika není v České republice nová věc. V podstatě první návrh předložil v minulém volebním období ministr financí Andrej Babiš, nicméně vláda ho 16. 1. 2017 odmítla. Návrh v podstatě navazuje na doporučení OECD a osvědčenou praxi některých zahraničních států, např. Švédska či Finska, nebo na úspěšné vlastnické politiky, které mají v některých samosprávách, např. ve statutárním městě Brně. Takže pozměňovací návrh, který zavádí poměrně, nechci říct neformální, ale zase mírnější způsob přijímání vlastnické politiky, tak to je věc, která už je osvědčená v zahraničí i v samosprávách v České republice, a předkládám ho s panem kolegou Pavlem Staňkem z hnutí ANO, který má tu zkušenost, že realizovali tu vlastnickou politiku v Brně. Samozřejmě návrh potom načtu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a to byla v tuto chvíli poslední přihláška do obecné rozpravy, takže pokud se nikdo nehlásí z místa... Tak pan poslanec Brázdil s faktickou poznámkou. Prosím. Vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Já děkuji. Nechtěl jsem zdržovat v rozpravě. Milé dámy, ale i pánové, já bych vám chtěl teď něco říct. Nekompromisně. Ne tvrdě, to by někdo vykládal blbě, ale jako chlap bych chtěl říct – a možná reprezentuji téměř většinu chlapů tohoto světa:

My vás máme rádi. (Úsměv v plénu.) Možná si to neuvědomujete, ale my vás máme rádi. A já bych chtěl, abyste to věděly, abyste už takovéto debaty nevedly. Děkuji vám. (Potlesk a úsměv v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a jenom si dovolím podotknout, že bychom se měli oslovovat prostřednictvím předsedajícího. (Smích v sále.)

A nyní tedy, pokud již není žádných přihlášek do rozpravy, tak obecnou rozpravu končím. A pokud není zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě, tak bychom se přesunuli k rozpravě podrobné, kterou tímto otevírám. Jsou do ní přihlášeni tři poslanci a poslankyně. Jako první paní poslankyně Pastuchová, poté pan předseda Vondráček a poté pan poslanec Martínek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já děkuji. Já jsem nechtěla vystupovat ke kolegovi prostřednictvím vaším, panu Výbornému. Kdybyste mě poslouchal, tak jsem řekla, že nejsem prozatím zastánkyní jakýchkoli kvót. A kdybyste si přečetl ten pozměňovací návrh, tak tam žádné kvóty nejsou. Takže já se tímto hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu č. 2726. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana předsedu do podrobné rozpravy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Do systému je nahrán pozměňovací návrh pod číslem 2992. Je to výsledek kompromisu, který jsme našli v rámci jednání pracovní skupiny předsedy Poslanecké sněmovny, podepsáni pod ním jsou poslanci Vondráček, Michálek, Jurečka, Martínek. Podařilo se nám najít nějakou zlatou střední cestu, aby ten zákon nebyl jenom formální, ale aby skutečně měl i nějaké důsledky v praxi. Využívám toho, že je podrobně odůvodněn v rámci svého písemného vyhotovení, a odkazuji tedy pouze na jeho číslo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Martínka. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Jak řekl předřečník, též se hlásím k tomu společnému pozměňovacímu návrhu 2992 a rád bych poté se přihlásil i ke zmíněným pozměňovacím návrhům z rozpravy, konkrétně pod čísly 2358, 2458 a 2901. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní se přihlásil pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Hlásím se k pozměňovacímu návrhu sněmovní dokument 2615, pozměňovací návrh můj a pana kolegy Staňka, který upravuje vlastnickou politiku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A to by v tuto chvíli měla být poslední přihláška do podrobné rozpravy, takže pokud se někdo další nehlásí, tak bych podrobnou rozpravu ukončil. Prosím paní ministryni nebo pana zpravodaje, jestli je zájem o závěrečná slova po druhém čtení. Není tomu tak. V tom případě, jsem nezaznamenal žádné návrhy, které bychom v tuto chvíli měli hlasovat, a já druhé čtení tohoto návrhu končím. Děkuji zpravodaji.

Dostáváme se k bodu číslo

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ - druhé čtení

Z pověření vlády návrh zákona uvede ministryně spravedlnosti Marie Benešová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo. Jedná se o vládní návrh zákona jednak o státním zastupitelství a jednak ve znění pozdějších předpisů, jako je trestní zákoník a trestní řád. Předložený návrh je návrhem adaptačním, jehož prostřednictvím dochází jednak k adaptaci nařízení Rady EU 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, tzv. nařízení EPPO, a dále k implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady EU 2017/1371 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie, tzv. směrnice PIF.

Na základě nařízení EPPO bude na konci roku 2020 nebo počátkem roku 2021 zřízena nová unijní instituce, a to Úřad evropského veřejného žalobce. Tento úřad byl zřízen v režimu posílené spolupráce, ke které se zavázalo celkem 22 členských států. Hlavním cílem tohoto nového úřadu je trestní stíhání pachatelů –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní ministryně, já vás přeruším a vyzvu kolegy k většímu klidu případně k přenesení jednání do předsálí. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: – je trestní stíhání pachatelů trestných činů proti finančním zájmům unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady, tak jak jsem uváděla. Jinými slovy Úřad evropského veřejného žalobce bude u vymezeného výseku kriminality plnit úlohu, kterou jinak plní státní zástupce.

Toto nařízení není pouze organizační normou stanovující postavení, strukturu a organizaci Úřadu evropského veřejného žalobce, jeho pravomoci či postavení evropského nejvyššího žalobce, evropských žalobců, evropských pověřených žalobců a dalších osob účastnících se činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce, ale upravuje též postupy úřadu v rámci trestního řízení.

Třebaže se v případě nařízení jedná o přímo aplikovatelný předpis, je zapotřebí přijmout adaptační úpravu a v jejím rámci řešit jednak právní postavení státních zástupců, kteří budou jmenováni do funkce evropských žalobců a evropských pověřených žalobců, případně nejvyššího žalobce. Dále oblast sociálního pojištění, neboť bez výslovné úpravy nelze předpisy v oblasti sociálního pojištění vztáhnout na evropské pověřené žalobce. A dále adaptaci trestního řádu tak, aby v souladu s nařízením evropští pověření žalobci i evropští žalobci měli k dispozici stejné prostředky jako vnitrostátní státní zástupci a měli možnost získávat veškeré relevantní informace ve stejném rozsahu a za stejných podmínek jako státní zástupci.

Vedle změn, které souvisí s uvedeným úřadem, návrh obsahuje změny trestního zákoníku, které jsou předkládány za účelem zajištění slučitelnosti českého právního řádu se směrnicí.

V souladu s článkem 120 odst. 2 nařízení by měl úřad začít plnit své úkoly v rámci trestního řízení ke dni určenému Komisí, nejdříve však tři roky po vstupu nařízení v platnost, tzn. nejdříve ke 20. listopadu 2020. Ke jmenování evropských žalobců by mělo podle současných předpokladů dojít někdy v listopadu 2019, kdy by se zároveň měli i ujmout svých funkcí. Do tohoto data by tedy měla být přijata příslušná adaptační legislativa. Věřím proto, že předložený návrh zákona podpoříte a umožníte tak, aby Česká republika dostála svým mezinárodním závazkům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a konstatuji, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 337/1 až 3 a prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Marek Výborný, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, co je předmětem a meritem této novely, tady docela podrobně bylo představeno v prvním čtení, pokud se nepletu, ještě s panem ministrem Kněžínkem, a teď to dobře zopakovala i paní ministryně Benešová. K tomu se vyjadřovat nebudu. Jenom shrnu, že ústavněprávní výbor projednával tisk 337 na třech svých jednáních. Bylo to nejprve 20. února a 20. března tohoto roku, kdy vždy došlo k přerušení projednávání, a to zvláště v kontextu se změnou zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, kde se řeší také sdílení majetku, Česká republika kdy může sdílet s cizím státem, nebo uzavřít dohodu o sdílení majetku s cizím státem v případě, že tento majetek byl získán výkonem uložené trestní sankce v trestním řízení, které je vedeno v České republice, a tam, kde byla poskytnuta nějaká významná mezinárodní justiční spolupráce. Nakonec jsme se dobrali ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti k nějakému řešení, které bylo projednáno a schváleno na jednání ústavněprávního výboru 30. dubna tohoto roku a bylo vám rozesláno pod sněmovním tiskem číslo 337/3. Je tam komplexní pozměňovací návrh ve čtyřech bodech, které tam máte podrobně rozepsané.

Jenom připomínám, že jsme už po uplynutí implementační lhůty. To nařízení Rady EU 2017/1939 bylo přijato 12 října 2017. Vláda si dala načas a poslancům tento tisk implementační rozeslala 20. listopadu 2018. Ale nerad bych tady vládu plísnil, protože bohužel my poslanci nejsme na tom lépe. I zde ve Sněmovně ten tisk projednáváme už téměř jeden rok, takže tady bohužel nestihneme implementační lhůtu, ale bylo by dobré tento tisk projednat co nejdříve.

Z tohoto důvodu, a já tedy využiji své přihlášky do obecné rozpravy, pokud pan předsedající dovolí...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Bohužel nemohu, protože s přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Okamura ve chvíli, kdy otevřu obecnou rozpravu.

Poslanec Marek Výborný: Dobře, takže já potom v obecné rozpravě krátce zdůvodním pozměňovací návrh, který se týká právě té účinnosti, protože ta představa původně při začátku projednávání byla poněkud jiná. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, a jak jsem avizoval, mám do ní s předností přihlášeného pana místopředsedu Okamuru. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi hned v úvodu říct kategorické ne zákonu, který zavádí v České republice institut evropského žalobce. Jde zcela nepokrytě a nepochybně o cílený útok na suverenitu unijních zemí v oblasti justice a do budoucna bezpochyby půjde o skvělý nástroj na trestání a vydírání neposlušných členských států. Pominu přitom fakt, že zavedení a financování úřadu evropského žalobce bude stát evropské daňové poplatníky, tzn. i české, doslova desítky milionů eur. Plat českých evropských žalobců bude totiž dvojnásobek platu nejvyššího státního zástupce, což znamená 290 tisíc korun měsíčně plus náhrady. Takže už to si myslím, že svědčí o tom, že naše hnutí SPD v žádném případě s tímto nemůže souhlasit. Dokonce tady slyším hlasy z pléna (od poslance Faltýnka), že to bude ještě více.

Ale pojďme k tomu principu, proč s tím nesouhlasíme. Jak uvedla šéfka Vrchního státního zastupitelství v Praze Lenka Bradáčová, evropští žalobci budou dohledovým orgánem nad regionálními státními zástupci, kteří budou nadále aplikovat naše právní předpisy. Paní doktorka Bradáčová dále výslovně upozornila, že ztratí suverenitu, a to tím, že budou podléhat evropskému žalobci. Podle důvodové zprávy bude mít evropský žalobce dle návrhu velmi úzkou působnost. Bude se zaměřovat pouze na postihování trestných činů, které jsou namířeny proti finančním zájmům Evropské unie, nejčastěji tedy půjde o postih nezákonného nakládání s evropskými dotacemi. Zneužití dotací, tedy dotační podvody, ovšem už po léta postihuje český trestní zákoník. A mnohým díky kauze Čapí hnízdo neuniklo, že čeští žalobci se nebojí stíhat ani premiéra. Připomenu, že činy, které by žaloval evropský žalobce, by musel žalovat u českého soudu a podle českého práva. Je tedy tady otázka, k čemu vlastně takový žalobce je, když vlastně dubluje českého státního zástupce a jde v podstatě o zbytečný zásah do suverenity členských států a jejich trestněprávní politiky.

Jak jsem řekl v úvodu, cíl návrhu je jasný. Jde zcela nepokrytě a nepochybně o cílený útok na suverenitu unijních zemí v oblasti justice a do budoucna bezpochyby půjde o skvělý nástroj na trestání a vydírání neposlušných členských států. Evropská komise obdržela od vnitrostátních parlamentů členských států údajně 13 tzv. odůvodněných stanovisek, ve kterých státy poukazovaly na rozpor návrhů se zásadami subsidiarity a proporcionality. S návrhem opatrně vyslovují nesouhlas i někteří státní zástupci. Podobu evropského veřejného žalobce kritizovala také vedoucí vrchní státní zástupkyně Lenka Bradáčová.

Proč to všechno? Co komu ku prospěchu? měli bychom se ptát, když evropský žalobce nepřináší nic nového a zdánlivě má na starosti jen velmi, velmi úzký záběr činnosti. Jakkoli Evropská komise páchá nebetyčné hlouposti, není dobré Bruselany podceňovat. Veškeré jejich konání má jediný cíl: silný centralistický eurostát, který zruší národní státy, a k tomu směřují všechna evropská nařízení od regulace vody v záchodě až po předložený návrh evropského žalobce. Jen hodně naivní člověk si může myslet, že to je nějaký konečný návrh, kterým vše končí. Evropský žalobce je první krok k odstranění institutu národních státních zástupců, přesně jejich podřízení Bruselem vedeném centrálnímu úřadu. Další překážkou na cestě, kterou se bude Brusel snažit odstranit, budou české, přesněji národní nezávislé soudy a policie, které pod záminkou nezávislosti budou podřízeny opět bruselské byrokracii.

Česká republika patří mezi dvacítku zemí, které s unijním nařízením souhlasily. Dámy a pánové, tak vypadá v praxi obrana českých zájmů v Bruselu, o které se například členové předchozí i současné vládní koalice s nepochopitelným ostychem bojí pochlubit. Takto ostudně pošlapává české národní zájmy koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM.

V posledních měsících tu padají obvinění, že paní ministryně Benešová ohrožuje nezávislost státních zástupců, a to jen tím, že by mohla jmenovat jiného nejvyššího státního zástupce. Zavedení institutu evropského žalobce ale do budoucna znamená konec skutečné nezávislosti českých státních zástupců a jejich podřízení evropskému úřadu evropského žalobce. Kupodivu tato skutečná ztráta nezávislosti téměř nikým nehne. Zavedení institutu evropského žalobce v České republice je skutečným faktickým útokem na suverenitu české nezávislé justice. Ostatně to, aby evropský žalobce byl skutečně loajální ke svému zaměstnavateli v Bruselu, má zajišťovat i mnou zmíněný plat, který je vyšší než plat prezidenta, vyšší než plat jakéhokoliv českého ústavního činitele.

Chápu pohnutky mnohých kolegů tady ve Sněmovně i v Bruselu, že chtějí evropský superstát, ale měli by vědět, že stále platí český trestní zákon, který říká, že ten, kdo má v úmyslu zničit samostatnost České republiky, ač je pověřen zastupovat Českou republiku anebo jinak chránit zájmy České republiky, a zneužije své pravomoci jednat za Českou republiku, se dopouští trestného činu zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace a měl by být potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let. V tomto ohledu proto upozorňuji, že prosazovat a hlasovat pro takové návrhy je nejen morální vlastizrada, ale zřejmě také faktický trestný čin, i když zjevně jen do té doby, než českou justici ovládne Brusel. Ty, kteří chtějí upřímně hájit zájem České republiky a jejích občanů, prosím, nehlasujte, stejně jako SPD, pro tento zákon. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Jako další je přihlášen s faktickou poznámkou pan místopředseda Filip. Než dorazí k mikrofonu, tak vás seznámím s omluvenkou. Pan poslanec Lipavský se nám omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, budu stručný, ta faktická mi na to stačí. Já samozřejmě respektuji některé politické výroky, které směřují vůči ostatním politickým stranám, jak to tady předvedl kolega místopředseda Okamura, ale podotýkám, že si nesmí plést pojmy s dojmy. Protože já jsem nikdy neřekl, že budu podporovat tento institut. Naopak, jasně jsem řekl už na začátku toho projednávání, že není možné, není možné, aby kdokoliv z evropských institucí měl větší práva než čeští státní zástupci, čeští soudci, český Parlament. Takže bych prosil pana kolegu Okamuru, aby nepoužíval v této souvislosti spojení, že KSČM něco takového podporuje. Myslím, že jsem to řekl dávno předtím, než on vůbec k této věci vystoupil. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Michálek, poté je s faktickou poznámkou přihlášen pan místopředseda Okamura. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že už nám zbývá pouze sedm minut do ukončení tohoto bodu a myslím si, že by bylo vhodné, aby Poslanecká sněmovna skončila dnešní zasedání a uzavřela tento tisk, nebude už žádné hlasování, jde pouze o načtení pozměňovacích návrhů, tak bych chtěl navrhnout, abychom dokončili tento bod i po 19. hodině, pokud na to přijde.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To je procedurální návrh. Nevím, jestli je nutné ho hlasovat. Potřebujeme ještě podporu druhého klubu případně, aby to bylo možné. Pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já se připojuji k návrhu pana předsedy Michálka. Poprosil bych, abychom skutečně projednali tento bod po 19. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím máme podporu dvou klubů. Je zde žádost o odhlášení, takže já vás ohlásím, svolám kolegy do sálu (gong) a budeme procedurálně hlasovat, až se nám ustálí počet přítomných.

Pro ty, co přicházejí do sálu, seznámím vás s tím, o čem budeme hlasovat. Je zde navrženo, abychom dokončili projednávání tohoto bodu po 19. hodině a poté ukončili dnešní jednací den. Myslím, že je jasné, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 52. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 52 bylo přihlášeno 106 poslanců a poslankyň, pro 76, proti 2. Návrh byl přijat, takže budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu i po 19. hodině a po něm ukončíme dnešní jednací den.

Budeme pokračovat v otevřené rozpravě a nyní prosím s faktickou poznámkou místopředsedu Okamuru. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jenom aby to bylo férové, tak děkuji za to upřesnění od pana místopředsedy Filipa. Takže souhlasné stanovisko tedy dala vláda ANO a ČSSD, dobře, tak se to vykrystalizovalo a v této (nesroz.) předpokládám, že KSČM bude hlasovat tedy proti tomuto zákonu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. To jsou v tuto chvíli veškeré faktické poznámky a nyní prosím zpravodaje pana poslance Výborného do obecné rozpravy.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já budu velmi stručný. Ve sněmovních dokumentech pod číslem 3335 je načtený pozměňovací návrh, který reaguje na situaci, kterou jsem tady popisoval ve své zpravodajské zprávě. To znamená, že původně předpokládaná účinnost se v tuto chvíli zjevně nedá stihnout, protože je k 1. 11. 2019. To je velmi nereálné, notabene část tohoto zákona měla nabýt účinnosti už, nepletu-li se, 6. července 2019, to jsme dokonce už tedy prošvihli.

Dovoluji si tedy vaší pozornosti věnovat pozměňovací návrh, kterým se účinnost po projednání s předkladatelem, tedy Ministerstvem spravedlnosti, mění, a sice na první den prvního kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. Jednak dělená účinnost už postrádá jakékoliv opodstatnění, to jsme se domnívali, že to skutečně do července stihneme projednat a schválit včetně horní komory a pana prezidenta, a podle sdělení Ministerstva spravedlnosti není také nezbytná nějaká další legisvakanční lhůta, proto tedy první den následující po dni jeho vyhlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a poprosím kolegy, abychom zachovali do konce jednání klid. V tuto chvíli nemám dalších přihlášek do obecné rozpravy, takže pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova od paní

ministryně, od pana zpravodaje. Není, v tom případě se posuneme do podrobné rozpravy, kterou tímto zahajuji. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Jako prvního zvu do podrobné rozpravy pana poslance Výborného. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Já se tímto přihlašuji k pozměňovacímu návrhu číslo 3335, o kterém jsem teď tady hovořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím do podrobné rozpravy pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu 3338. Je to návrh, který vzešel z kulatého stolu a který obsahuje principy, na kterých se, myslím, všichni shodneme, aby nemohlo docházet k politizaci státního zastupitelství. Čili obsahuje principy neodvolatelnosti nejvyššího státního zástupce jinak než v kárném řízení, funkční období a přechodná období, která jsou potřebná k zavedení funkčních období státních zástupců. Je to návrh, který byl předložen samostatně, nicméně vzhledem k tomu, že nyní projednáváme zákon o státním zastupitelství, a vzhledem k tomu, že vláda dosud neschválila vlastní verzi zákona o státním zastupitelství, tak ho sem předkládám jako pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tuto chvíli nemám dalších přihlášek do obecné rozpravy, takže pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se paní ministryně nebo pana zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Nebyly žádné návrhy, které bychom museli v tuto chvíli hlasovat, takže končím druhé čtení. Je zřejmé, že jsme to stihli i bez prodloužení. Já za to všem děkuji. Končím tento bod a také končím dnešní jednací den.

Sejdeme se zítra, a to ve čtvrtek, kdy budeme začínat odpověďmi na písemné interpelace. Já vám děkuji.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 12. září 2019 Přítomno: 160 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 34. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Už to všichni znáte, já vás odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení, abychom se odprezentovali. Sděluji, že s náhradní kartou číslo 10 hlasuje poslankyně Richterová.

O omluvení své neúčasti dnes požádali tyto poslankyně a poslanci: Jiří Běhounek – pracovní důvody, Petr Beitl – zdravotní důvody, Josef Bělica – pracovní důvody, Pavel Bělobrádek – osobní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Jiří Bláha – rodinné důvody, Pavel Blažek – osobní důvody, Marian Bojko – zdravotní důvody, Lukáš Černohorský od 14.30 hodin – pracovní důvody, Alexander Černý – zdravotní důvody, Dominik Feri od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Jaroslav Foldyna – pracovní důvody, Stanislav Juránek – zdravotní důvody, Marian Jurečka – pracovní důvody, Václav Klaus od 9 do 13 hodin – pracovní důvody, Jiří Kobza od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Martin Kolovratník od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Robert Králíček od 15 hodin – pracovní důvody, Jana Levová – rodinné důvody, Jan Lipavský dopolední jednání – z pracovních důvodů, Zuzana Majerová Zahradníková – pracovní důvody, Eva Matyášová – rodinné důvody, Zuzana Ožanová – pracovní důvody. David Pražák od 9 do 11 hodin – zdravotní důvody. Jan Richter od 9 do 10 hodin – pracovní důvody, Miloslava Rutová – zdravotní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody, Zbyněk Stanjura – osobní důvody, Julius Špičák – rodinné důvody, David Štolpa – pracovní důvody, František Vácha od 10 do 19 hodin – zdravotní důvody, Kateřina Valachová – pracovní důvody, Helena Válková od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Petr Venhoda – zahraniční cesta, Jan Volný – zdravotní důvody, Lubomír Volný – pracovní důvody, Ivo Vondrák – pracovní důvody, Václav Votava – pracovní důvody. Ještě dodatečně přišly další omluvy. Omlouvá se od 9 do 11 hodin z osobních důvodů poslanec Rostislav Vyzula, od 9 do 11 hodin se omlouvá poslankyně Lucie Šafránková a z pracovních důvodů se omlouvá z dopoledního jednání poslanec Zdeněk Ondráček.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Richard Brabec od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Richard Brabec se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Jan Hamáček se omlouvá z dopoledního jednání z důvodu zahraniční cesty, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Vladimír Kremlík – zahraniční cesta, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – zahraniční cesta, Robert Plaga od 10.30 – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody, Adam Vojtěch od 9 do 11 hodin – pracovní důvody.

S náhradní kartou číslo 12 hlasuje poslanec Bartoš.

Upozorňuji na to, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím. Poté proběhne jejich losování.

Dnešní jednání zahájíme bodem 316, odpověďmi členů vlády na písemné interpelace. Otevírám bod

316.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad 34. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem 10 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: "Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná."

A nyní přistoupíme k jednotlivým interpelacím. Jako první je interpelace na předsedu vlády. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslankyně Věry Kovářové ve věci usnesení Senátu k duplicitám kontrol. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 482. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Před chvílí jsem četl omluvu pana premiéra z celého jednacího dne. Paní poslankyně, překážka pro projednání stále trvá a doufejme, že se podaří tuto interpelaci projednat ve variabilním týdnu.

Další interpelací je interpelace na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Roberta Plagu, který odpověděl na interpelaci poslankyně opět Věry Kovářové ve věci nedostatečné kapacity mateřských škol a základních škol. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jaké sněmovní tisk 558. Zahajuji rozpravu. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane ministře, interpelovala jsem vás ve věci nedostatečné kapacity mateřských a základních škol především v oblastech v okolí Prahy a jiných velkých měst a žádala jsem vás o informace, jakým způsobem budou dále pokračovat dotační tituly na mateřské a základní školy, a to z toho důvodu, že je zřejmé, že nedostatek kapacit zůstává nadále velkým problémem, a to jak v oblasti mateřských škol, tak v oblasti škol základních.

Děkuji vám za odpověď, kde jste mi odpověděl částečně, jednotlivě. Ptala jsem se vás na to, zda bude pokračovat dotační titul na Ministerstvu financí, který by měl skončit v roce 2020. Také jsem se vás ptala, kolik celkem bude vláda alokovat na další dva roky finančních prostředků právě do oblasti mateřských a základní škol. A samozřejmě jsem se vás ptala na to, kolik peněz bude v jednotlivých programech na jednotlivé roky 2020 a 2021. Odpovědi se mi dostalo pouze částečně, a proto bych byla ráda, kdybyste mně mohl tyto informace ještě doplnit.

Hovořil jste ve své odpovědi o tom, že na Ministerstvu školství je do roku 2021 program dotační na rozvoj výukových kapacit mateřských a základních škol. Také jste konstatoval ve své odpovědi, že byl posílen o 300 milionů. Ano, s tím souhlasím, to bylo v roce 2018, kdy jsme prosadili navýšení toho dotačního titulu o 300 milionů korun. Vzhledem k tomu, že ve své odpovědi konstatujete, že problémy přetrvávají, tak mě překvapilo a spíše mrzelo, a myslím, že to byla velká škoda, že to navýšení v podobě pozměňovacího návrhu, který jsme předložili na letošní rok, o 300 milionů bohužel neprošlo.

Také jste konstatoval, že na Ministerstvu pro místní rozvoj jsou také dotační tituly, a zároveň jste konstatoval, že dochází k obrovskému převisu žádostí, myslím, že to bylo ve výši jedné miliardy korun. A také jste odpovídal, že s Ministerstvem pro místní rozvoj komunikujete, což velmi vítám, zda by nemohlo dojít k navýšení, a to z toho důvodu, že projekty na mateřské školy jsou připraveny, jsou stavební povolení, a tak jak je spočítáno, je to v řádu několika miliard korun. Takže se ptám, zda ta komunikace s Ministerstvem pro místní rozvoj byla úspěšná, zda tam dojde k navýšení.

Konstatoval jste také, že na Ministerstvu školství je titul, který velmi chválím, a to je titul pro vybrané projekty právě pro ty obrovské školy, které nebylo možno financovat z dotací, o kterých jsme zde hovořili, a že tento program bude trvat do roku 2023, což samozřejmě vítáme. Ale musíme také konstatovat, a my jsme se spolu byli podívat v krásné škole v Psárech, kde bohužel ta škola je sice obrovská, ale slouží jako spádová škola. To znamená, že tam jezdí stovky dětí i z jiných obcí, a bohužel škola byla otevřena a došlo k tomu, že už první žák byl odmítnut. Čili opakuje se to i v Rudné, kde Rudná navyšuje kapacitu, ale bude brát pouze své děti. To znamená, že musí odmítat žáky z obcí, z těch menších, které budou muset postavit také nové školy, jako jsou Drahelčice. A myslím, že tam k té komunikaci docházelo již velmi často. Čili řada obcí se bude potýkat opět s velkým nedostatkem kapacit, ale také s velkým nedostatkem finančních prostředků.

Ve své odpovědi jste konstatoval, že je povinností obcí, aby zajistily dostatečnou kapacitu mateřských a základních škol. To je pravda, obce se snaží, ale situace, která je v okolí velkých měst, ale i v dalších lokalitách je tak kritická. Migrace mladých lidí do těchto oblastí je mimořádná a stěhují se tam další, takže problém bude i nadále přetrvávat.

Dále bych se vás ráda zeptala – vy odpovídáte, že o problému víte, víte, že kapacitní problémy i přes dotační tituly existují, a že provedete analýzu. Tak jsem se chtěla zeptat, kdy bude hotová. Protože ten problém už je dnes, ví se o něm a bude do budoucna narůstat, protože územní plány jsou jedna věc, ale výstavba domů začíná zvláště v této době, kdy v Praze je nedostatek bytů, všichni se stěhují tedy do okolí Prahy, popřípadě Brna. Takže kdy bude hotová analýza, jestli není škodou, že ta analýza nebyla provedena už dříve, aby se mohlo pokračovat v dalších dotačních titulech, a zda jste komunikoval s Ministerstvem financí o prodloužení toho dotačního titulu, který má končit v roce 2020. Výhoda toho dotačního titulu je zřejmá, a to z toho důvodu, že může být financování rozděleno do několika let, byla tam etapizace, obce se na to mohly připravit a finanční prostředky – administrace těch žádostí je poměrně rychlá na rozdíl od toho, když jdou peníze z Evropské unie.

Takže prosím o odpovědi na své otázky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a slovo předám panu ministrovi.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedo, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci. Na vaši písemnou interpelaci jsem odpověděl, myslím si, že ve velké míře detailů, a to svým dopisem ze dne 26. 6. 2019. Veškeré mně známé a dostupné informace o dotačních programech, které řeší navyšování kapacit základních a mateřských škol, které realizuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo financí a Ministerstvo pro místní rozvoj, mám za to, že vám byly přehledně zaslány. Podotýkám, přestože jsem ministrem školství, mládeže a tělovýchovy, tak jsme dali dohromady i ty informace, které jsme měli dostupné o ostatních resortech a programech, které nejsou v naší gesci.

Samozřejmě že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy dlouhodobě spolupracuje s Ministerstvem financí a v rámci této spolupráce jsou dotační programy obou ministerstev koordinovány tak, aby se zacílení vzájemně doplňovalo a nedocházelo k nesystémovým překryvům. Ta koordinace probíhala řadu let, až do letošního roku. Rokem 2019 končí na MŠMT dotační program 133310 Rozvoj výukových kapacit mateřských a základních škol zřizovaných územně samosprávnými celky a celá tato dotační agenda včetně finančních prostředků přechází z rozhodnutí vlády České republiky na Ministerstvo pro místní rozvoj, které by mělo, a já si myslím, že je to tak správně, systémově koordinovat, řídit a zastřešovat celou dotační politiku státu směrem k územním samosprávným celkům. Z pohledu starostů je

to vcelku logické, abychom se dostali do situace, kdy nepátrá, které ze tří čtyř ministerstev zrovna má dotační program, ale směřuje svou pozornost přímo na Ministerstvo pro místní rozvoj, které je k tomu určeno.

Tedy Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy již v rozpočtu na rok 2020 nemá na uvedený program alokovány žádné finanční prostředky, a pokud bych chtěl být skoupý na informace, jako že jsem nebyl, tak bych řekl, že pro rok 2020 je nutno se obrátit na Ministerstvo pro místní rozvoj s žádostí o informaci, jaké dotační programy, ať národní, či evropské, a s jakou alokací finanční se budou na rok 2020 a roky následující vypisovat a realizovat.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy bude dále od roku 2020 pokračovat pouze s realizací dotačního programu 133310 Podpora vybraných projektů rozvoje výukových kapacit základního vzdělávání zřizovaného obcemi. V tomto programu probíhá realizace deseti velkých projektů v prstenci kolem Prahy, je to ta již zmiňovaná akce v Psárech, která je skutečně moderní školou 21. století, a to také díky tomu, že vznikla na zelené louce. A proč stojí v tuto chvíli? Protože zastupitelstvo jako zřizovatel si problému bylo vědomo v dostatečném předstihu a dostatečně dopředu začalo řešit územní dokumentaci a v podstatě projekt a následně bylo možno ho zrealizovat. Ve spoustě těchto obcí stavební připravenost ještě nebyla. To znamená, ptáte-li se, proč ten problém někde nebyl řešen dřív, tak i kdyby tady dotační prostředky byly, tak nebyla stavební připravenost na úrovni těchto obcí. Můžeme se bavit, jestli dříve slepice, nebo vejce, jestli tedy má být napřed stavební dokumentace, nebo napřed mají vědět, že je dotační program.

Ale není to nějakým opomenutím. A já ani nezakrývám, že ten problém existuje v území a že ho nějakým způsobem řešíme. V předchozím větách jsem se snažil vysvětlit, že se ho snažíme řešit systematicky, to znamená koncentrací těchto zdrojů pod Ministerstvo pro místní rozvoj, kde když jenom si vezmu aktuální stav, se vzaly všechny možné úspory a koncentrovaly se na to, aby v rámci IROPu bylo možné zaplatit co nejvíce projektů mateřských školek a škol základních. Jsou to navýšení v řádu stamilionů, respektive miliard korun, a je to konkrétní krok podpořený financemi.

Pokud bych měl odpovědět na vaše otázky, tak předesílám, že ať už v tom dopise, nebo v tuto chvíli to není dáno tím, že bych odpovídat nechtěl, ale pojďme si říct, jak to ve skutečnosti je. Pokud mi kladete otázku, opakovaně – bude pokračovat osvědčený dotační titul na Ministerstvu financí na výstavbu základních škol v okolí velkých měst, který má končit v roce 2020? – tak jsem odpověděl se znalostí toho, co Ministerstvo financí dělá, ale ne jako ministr financí. Tedy musím vám odpovědět, že MŠMT nemá jasné informace, zda jiné gesční ministerstvo, tedy Ministerstvo financí, bude dále jako správce toho programu v jeho realizaci pokračovat. Na tento dotaz musí odpovědět příslušný resort, pokud chcete širší odpověď než tu, kterou jsem vám dal já.

Kolik financí plánujeme vynaložit pro účely navýšení kapacit mateřských a základních škol v následujících dvou letech? Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy plánuje vynaložit v rámci programu 133310 na posílení kapacit základních škol v následujících dvou letech cirka 600 milionů korun. Kolik finančních prostředků plánuje vynaložit Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo financí, musí říci paní ministryně financí a paní ministryně pro místní rozvoj. Nebo chcete-li souhrnně, tak na to může odpovědět pan premiér. Ale lepší bude se zeptat těch gesčních ministerstev. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy není odpovědným orgánem, ale to se asi nemusíme tady přesvědčovat, za sestavení rozpočtu těchto dvou zbývajících kapitol.

Kolik financí na to půjde z národních zdrojů, kolik z evropských zdrojů? Z národních zdrojů, jak jsem říkal, půjde 600 milionů korun, to jsou národní zdroje soustředěné na

Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, ze kterých je financován celý program 133310. Informace o zdrojích Ministerstva financí a Ministerstva pro místní rozvoj vám sdělí příslušné úřady.

Jaká ministerstva budou chystat dotační programy pro tento účel? Než dojde v budoucnu k plnému přechodu těchto věcí na Ministerstvo pro místní rozvoj, tak budou ty programy ještě dobíhat. To znamená, moje odpověď je, jedná se o Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo financí a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Kolik financí to činí dohromady a zvlášť po jednotlivých ministerstvech v následujících dvou letech s rozpočtem po jednom roku? V programu 133310 je v rozpočtu na roky 2020 a 2021 alokovaná částka 460 milionů na jeden rok, tedy celkově 920 milionů. Reálné čerpání bude dle stavu přípravy a realizace těchto akcí. A jak už jsem říkal, je odhadnuto na 600 milionů korun. Pro finanční alokaci programů v gesci Ministerstva financí a Ministerstva pro místní rozvoj je nutno se obrátit na příslušné kapitoly.

K doplňujícím dotazům, které jste ještě vznesla ohledně analýzy. Tak ano, o tom problému se dlouhodobě ví. Já jsem říkal, že bez spolupráce se zřizovateli těch škol, tedy s příslušnými, v případě základních škol, v případě zastupitelstev obcí, se nepohnete dál. Analýza, kterou děláme, má samozřejmě smysl i v tuto chvíli, protože se dívá na stávající kapacity a demografický vývoj. Je dobré vědět, že tato analýza, aby byla přesná, tak pracuje samozřejmě s narozenými dětmi a z toho odhadujete ten demografický vývoj. Nedá se tam úplně za celou republiku obsáhnout ta věc, kdy masivně vzroste nějaká výstavba v dané oblasti. Přesto se na základě aktuálních dat snažíme udělat co nejpřesnější analýzu, která ukáže, že kromě prstence okolo Prahy a oblasti okolo Brna jsou i jiné oblasti, které potřebují tuto cílenou intervenci.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy, kterou jsem právě zahájil. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, děkuji za odpověď. Já tomu trošku nerozumím. Vy jste ministr školství a říkáte, že nejste vlastně odpovědný za tu kapacitu. Jestli jsem to správně pochopila, je to tedy v gesci obcí. Ale já si myslím, že tam je potřeba spolupracovat i s těmi obcemi a je tam potřeba i nějaká pomoc. Myslím si, že by Ministerstvo školství mělo mít souhrnný přehled o tom, jaké dotační tituly, jaké finanční prostředky budou za všechna ministerstva vynaloženy, a zároveň by mělo mít přesné informace, pokud chceme hovořit o té analýze, kolik těch kapacit v jednotlivých krajích chybí. A myslím si, že i kraje si tyto analýzy dělají a mají o tom docela dobrý přehled.

Jestliže veškerá agenda přechází na Ministerstvo pro místní rozvoj – a vy říkáte, že nemůžete tedy hovořit za Ministerstvo financí ani za Ministerstvo pro místní rozvoj – tak si myslím, že je to trošku typické. Máme tady problém, který se nazývá nedostatečná kapacita základních a mateřských škol. Vy jste ministrem školství, dotační tituly budou přesunuty na Ministerstvo pro místní rozvoj. A já si myslím, že všechna ta ministerstva, o kterých jste hovořil, tedy Ministerstvo financí, Ministerstvo pro místní rozvoj a MŠMT, by měla vzájemně ty věci koordinovat a měla by se vzájemně o těch věcích informovat. Nechci to srovnávat s tím, co se třeba děje v oblasti eGovernmentu. Ta dvě ministerstva mezi sebou nekomunikují a je to pak velký problém.

Já si chci ještě tedy ujasnit jednu věc. V té odpovědi jste říkal, že dotační titul 310, to konečné číslo, na rozvoj výukových kapacit mateřských a základních škol by měl být do roku

2021. Uváděl jste tam celkovou částku 1,8 miliardy. To znamená, že v letošním roce nebylo nic vyhlášeno? To bylo z toho minulého roku. Příští a další roky už to také nebude, jestli tomu rozumím. Takže mě velmi mrzí, že tenhle dotační titul, který výborně fungoval, zase zmizí na Ministerstvo pro místní rozvoj.

Jenom poznámka, a s tím s vámi musím souhlasit, co se týče té nepřipravenosti obcí, které neměly připravené projekty pro velké školy. Ono to má své důvody a ty jsou následující. Pokud se zastupitelstvo rozhodne připravovat dokumentaci pro velkou školu, tak to stojí v řádech desítek milionů a ty obce se pro to rozhodnou v momentě, kdy právě budou vypsány ty dotační tituly. A když se nezadaří úplně včas ty dotační tituly připravit, tak se vlastně odkládá zahájení té přípravy. To je konstatování faktu.

A právě to je důvod, proč se ještě zeptám, zda nebude možné nějakým způsobem rozšířit ten dotační titul na vybrané projekty, protože jsou obce, které sice postavily novou školu, ale je jasné, že budou potřebovat školu novou. Konstatuji, že o tom, že tam bude taková výstavba, jaká je, rozhodlo zastupitelstvo v devadesátých letech a to současné bohužel tedy nese důsledky. Tak jenom za obce, které mají tento problém a obrátily se na mě, jmenuji Chýni a myslím, že v budoucnu i Hostivice a Rudná asi také bude řešit tento problém. Zda by nebylo možné rozšířit ještě ten dotační titul na ty vybrané školy, nejenom o ty tři obce, ale ještě o další. Protože takové existují a nebudou schopny zaplatit investici v řádu 150 až třeba 350 milionů korun.

Takže to jsou zatím moje doplňující otázky a těším se na odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. Pardon, paní poslankyně. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení v rozpravě. Vypadá to, že pan ministr by chtěl reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo. Já budu reagovat na ten úvod té druhé vaší části. Interpretace, že ministerstvo, které má na starosti vzdělávací politiku České republiky, to nezajímá, samozřejmě není pravdivá. A právě proto, že jsem v podstatné míře v detailu se znalostí, ale ne úplného detailu z těch daných dotačních programů, vám odpověděl, ukazuje, že vím, že existují programy na jiných ministerstvech. To, že se bavím a jsem schopen vám odpovědět, že nedochází k překryvu s Ministerstvem financí, tak lze z toho velmi jednoduše dovodit, že ke komunikaci mezi těmi dotčenými ministerstvy dochází.

Ta roztříštěnost není ideální z pohledu starostů a já bych pohledem starosty chtěl, aby bylo jedno místo a jeden program, ve kterém se budu moci orientovat, respektive podívám se, jestli je vyhlášena výzva, a můžu připravovat ty aktivity. Samozřejmě, že vždy budou – asi nejsem idealista v tom, že by takhle někdy finálně fungovalo, protože vždy budou nějaké výjimky nebo speciální věci, kdy dává smysl, aby to třeba řešil ten jiný úřad. V tomto případě se jedná o ty svazkové školy v tom prstenci.

Takže já nepředpokládám, že když děláme analýzu, která ukáže, že ten problém je i třeba v jiných místech, nebo pokračuje problém v tom prstenci, tak já nepředpokládám, že ten problém nebudeme dále řešit. To znamená, ptáte se po pokračování ať už jakoukoliv formou, tak já předpokládám další ingerenci státu a podporu státu právě pro nové kapacity mateřských, respektive spíše v tuto chvíli díky demografickému vývoji základních škol. Ale samozřejmě záleží dle konkrétního ORP a jaká je tam situace.

Zmínila jste jednu věc a já se u ní zastavím, byť bych ji mohl přejít. Jestli je skutečně – a souhlasím s tím, že pokud je to velká investice, tak aby někdo investoval v malé obci velké

miliony do přípravy projektové dokumentace, když neví, že je dotační program, tak ta připomínka byla namístě. To znamená ano, musí vědět, že má smysl investovat do té projektové přípravy, nebo že má velkou šanci ty prostředky dostat. V tom se shodneme. A ano, v minulosti to takto mohlo být v některých obcích chápáno a blokováno to rozhodnutí zastupitelstva o tom, aby si vůbec připravili projekt. O tom žádná.

Ptáte-li se mě ale, jestli se ministerstvo zříká zodpovědnosti – no nezříká. Ale musím s plnou vervou říct, že ten, kdo je zodpovědný za tu budovu a kdo je zřizovatelem, tedy vlastníkem té budovy, je ta obec v případě, že se bavíme o mateřské nebo základní škole. A když se podíváte dlouhou dobu do minulosti, tak když se převáděly zřizovatelské kompetence, tak přecházely i prostředky, které byly překlopeny do rozpočtového určení daní. A ten investiční program historický, který byl na Ministerstvu školství – pokud mám správné informace, a věřím, že mám – se překlopil do toho RUDu.

Mám za to, že nelze oddělovat zřizovatelskou kompetenci, nelze oddělovat zodpovědnost obce za vývoj toho území a za tu školu jako celek. To, co je nezpochybnitelných partem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, je samozřejmě to, aby tam měl kdo učit, aby byl adekvátně ohodnocen. A jak vidíte, i podpora toho, aby sdruženými finančními nástroji, respektive sdruženými investicemi státu a té místní samosprávy, se děly takové hezké budovy jako třeba úplně nová škola v Psárech, kam Ministerstvo školství poslalo 238 milionů korun. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď pane ministře. Já jsem nechtěla říci, že by se o to Ministerstvo školství nestaralo, myslím si, že komunikace se starosty probíhá. Jen poznámka, co se týče obcí jakožto zřizovatelů a vlastníků budov. Máte pravdu, starostové, nebo respektive obce jsou zřizovateli, také stavějí ty kapacity mateřských a základních škol, ale na druhou stranu musím říci, že poměrně dost těžko se totiž určuje budoucí demografická křivka, protože právě v okolí velkých měst nejen že se tam nastěhovalo hodně mladých lidí a přišly s nimi děti nebo se ty děti narodily, ale tam zcela netypicky probíhá i ta migrace stávající. V celé republice, myslím, že je to, možná že mám starší informace, asi 11 procent. Kdežto právě v těch okresech kolem Prahy je migrace daleko vyšší a nestěhují se tam lidé různého věku, ale zase tam přicházejí mladí, zcela netypicky, nikde jinde se to neděje. To znamená, že vlastně zcela nečekaně se opět navyšuje počet dětí a pravděpodobně se bude dále navyšovat i těch, které ještě nejsou narozené, čili se to dá velmi špatně, jak jste říkal, spočítat.

Co se týče rozpočtového určení daní, já to jen připomenu. Obce byly de facto diskriminovány kdysi, co se týče rozpočtového určení daní, a neměly příliš finančních prostředků na investice. To se změnilo, zlepšilo se to. Ony mají daleko více finančních prostředků na investice, ale právě v těch obcích a městech, kde je potřeba vystavět novou základní nebo mateřskou školu, tam je potřeba investovat i do jiné občanské vybavenosti, takže skutečně ty obce jsou v obrovském stresu, a především zastupitelé a starostové, protože samozřejmě rodiče a občané se obracejí především na ně.

Vy jste zmínil, že v rámci rozpočtového určení došlo ke změně a že tam je platba na žáka, ale to se týká pouze neinvestičních nákladů. Takže to je něco, co samozřejmě té obci významně pomáhá, ale investiční náklady je věc trochu jiná.

Takže já jen prosím o to, aby ten problém byl skutečně řešen rychle, aby byly dotační tituly, které se v podstatě osvědčily, ty národní dotační tituly, protože máme kritickou situaci v oblasti kapacit mateřských a základních škol, aby byly vypsány, aby se do nich dalo

poměrně dostatečné množství finančních prostředků, aby obce věděly, že ty finanční prostředky budou k dispozici, a mohly se připravovat ohledně dokumentace. Mám na mysli ty obrovské školy, ohledně mateřských škol, tam ta projektová dokumentace je připravená, stavební povolení jsou v řádu tří miliard korun po celé republice. Jen konstatuji, že RUD ano, ale jsou to neinvestiční náklady.

Velkým problémem jsou obce, které jsou menší, ale zároveň jsou spádovými obcemi, to znamená, že tam mohu říci příklad Mukařov, který taky postavil novou školu, a dnes tam jezdí více dětí z okolí než vlastních a je tam potřeba rozšíření dalších tříd. Sportovní hala tam chybí a bohužel zastupitelstvo se už staví negativně k dalšímu rozšiřování, protože v podstatě zřizovatel, tedy obec, staví kapacity pro ty ostatní obce. Někde se daří těm obcím se domluvit, někde ne, a bohužel když pak dojde ke změně vedení té obce, do níž děti dojíždějí, do spádové obce, tak tam dochází potom k velkým nedorozuměním a problémům a to si myslím, že může dojít i potom, jak jste hovořil o těch svazkových školách, tak i posléze může docházet k nějakým nedorozuměním. Nicméně vítám a zaznamenala jsem, obec Železné postavila první svazkovou mateřskou školu, a tak uvidíme, jak to bude fungovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Má někdo zájem o vystoupení? Pan ministr se hlásí. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji ještě za slovo, já bych jen upřesnil. Já jsem samozřejmě nemyslel ten nápočet, který je v RUDu v poslední době, ale při nápočtu historickém na začátku tohoto tisíciletí byly investice soustředěny na Ministerstvu školství a byly zohledněny v tom původním nápočtu. Ale tam se nezohlednilo, jestli ta obec má školu, nebo nemá školu, to znamená, že tento investiční nástroj se rozplynul v tom všeobecném rozpočtovém určení daní. Samozřejmě ten nástroj, který je posledních pár let, směřuje k investičním výdajům. Toho jsem si vědom.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, paní poslankyně se hlásí. Chce se na něco zeptat asi.

Poslankyně Věra Kovářová: Už se nechci zeptat, já vám poděkuji za všechny odpovědi, pane ministře. Nebudu dále rozporovat odpověď, protože myslím, že zazněly jasné pokyny pro poslankyni, aby se dotazovala na Ministerstvu pro místní rozvoj a na Ministerstvu financí, a z mé strany jen žádost, zda by skutečně ta tři ministerstva mohla vzájemně spolu komunikovat, tak aby byla dostatečná výše finančních prostředků pro nové kapacity mateřských a základních škol. Takže ještě jednou děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Jestliže tomu tak není, rozpravu končím. Ptám se paní poslankyně, zda má zájem o přijetí nějakého usnesení. Určitě ne. Dobře. Takže tím pádem končím projednání této interpelace.

Mám zde několik dodatečných omluv: pan poslanec Lipavský se omlouvá na celý jednací den z pracovních důvodů, pan poslanec Kaňkovský se omlouvá od 9 do 11 hodin, paní poslankyně Pekarová Adamová se omlouvá mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Čižinský se omlouvá do 11 hodin z pracovních důvodů.

Další v pořadí je interpelace na ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou, která odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Filipa ve věci budování jednotného

informačního systému Ministerstva práce a sociálních věcí a stav postupného nahrazování systémů společnosti OKsystem. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 571. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážení členové vlády, paní a pánové, já vím, že je paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová omluvena, ale já jsem svůj nesouhlas s její odpovědí na interpelaci, která se týkala informačních systémů na ministerstvu, považoval za docela zásadní a vzhledem k tomu, že mám dodatečné otázky, tak tento čas, než požádám o přerušení té interpelace, využiji k tomu, abych ty otázky položil, aby paní ministryně na ně mohla odpovědět, až se na mě dostane řada příště.

Já stručně uvedu, o co jde v tom tisku 571. Jde o to, že v informačních systémech je zadána zakázka ještě za bývalé ministryně Marxové, která má sjednotit ten informační systém jak pro Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak pro všechny řízené orgány, organizace, zejména úřady práce a podobně. Tam ten současný systém spotřebovává cirka 700 až 800 milionů korun, ten informační systém, je to velmi drahá záležitost, a proto bylo vypsáno výběrové řízení, ale výsledek toho nového systému se nedostavil ani v roce 2017, ani v roce 2018 a podle mých informací je ohroženo i zajištění toho nového informačního systému k 1. 1. 2020.

Znovu opakuji, že za ty dva roky je ztráta na tom novém nefunkčním systému 1,4 miliardy korun. Dva dny jsme se tady hádali o to, jak seženeme peníze na další sociální programy, na zajištění sociálních služeb v regionech. Hledaly se tady prostředky z jiných resortů, a v samotném resortu se utrácejí peníze za IT systém způsobem, který je nevyhovující.

Nemohu říct, že by mi paní ministryně práce a sociálních věcí odpověděla špatně. Ale ten stav, který je na ministerstvu, popsala velmi pozitivně. Napsala mi fakt všechny věci. Takže o tom stavu je informována. Ale znovu opakuji, pro mě je důležité, a myslím, že i pro nás pro všechny, aby otázky, které teď dám, odpověděla tak, že úkol, který je z vlády pro ni, byl splněn, a k 1. 1. 2020 jsme měli informační systémy v celém resortu Ministerstva práce a sociálních věcí zajištěny tak, abychom dál neutráceli více než 700 milionů korun ročně za ten starý systém, který dosloužil.

Tolik tedy na úvod mé interpelace. A dovolte mi tedy, abych dal další otázky, které mám na paní ministryni Janu Maláčovou.

Jaké má ministerstvo záruky, že nedojde ke stejné situaci jako v letech 2017 a 2018, kdy bylo spuštění systémů na poslední chvíli odloženo? Jaká jsou aktuální rizika a jaká opatření ministerstvo přijalo nebo plánuje k jejich eliminaci? Existuje schválená verze technického popisu zadání pro nasazení informačního systému, tzv. blueprint, vymezující přesně rozsah systému a jeho funkci? Je připraven protokol pro spouštění systému a přenesení agend a funkci na nový systém? Pokud ano, je v souladu s projektovým harmonogramem a jsou všechny jeho kroky plněny v termínu? Existuje analýza dopadů případného nenasazení ekonomického systému Úřadu práce k 1. 1. 2020 a je možné tuto analýzu poskytnout?

Za druhé. Další řada otázek se týká, jestli vyjádření, které je v té původní odpovědi, jestli řešení nekonzistence dat informačních systémů nepojistných dávek z let 2011 až 2014, že v datech jednotlivých systémů nejsou nekonzistence vyjádření pouze pochyby dodavatele analýzy dat, který na jejich existenci upozornil v roce 2018, nebo vaše vyjádření pouze konstatuje, že se na základě zkoumaného vzorku ministerstvo domnívá, že nedošlo k pochybení při výplatách dávek, ale nekonzistence dat mezi ekonomickým a agendovým systémem existuje, což znamená, že pochybila společnost OKsystem při realizaci projektu

ověření konzistence dat v roce 2014? A podotázka: Jak ovlivňuje tato skutečnost možnost řádné a včasné migrace dat pro potřeby informačního systému zaměstnanosti? Jaké dopady má tento stav na současné projekty a ohrožuje termín spuštění informačního systému zaměstnanosti? Další podotázka: Jaké kroky bude ministerstvo podnikat vůči dodavateli, který se dopustil pochybení, až bude na základě prováděného prověření zřejmé, které z protichůdných tvrzení dodavatelů je chybné?

A třetí okruh otázek: V jakém stavu je řešení informační podpory agendového systému nepojistných dávek? A k tomu podotázky: Má ministerstvo zajištěnou dodávku nového systému IS dat v garanci dodání k 1. 1. 2021? To je to navazující, co k tomu má být. A b) – Pokud ne, jak bude ministerstvo zajišťovat prodloužení provozu stávajícího systému? Žádáme o poskytnutí detailního harmonogramu, ze kterého bude zřejmé, že lze realisticky předpokládat, že nedojde k ohrožení kontinuity provozu systému pro výplatu nepojistných dávek.

Tolik tedy k interpelaci dodatečné otázky, aby na ně ministryně Jana Maláčová mohla později odpovědět.

Po tomto vyjádření, vzhledem k tomu, že tady paní ministryně není a nemůže reagovat, navrhuji přerušení bodu. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Zaznamenal jsem procedurální návrh. S přednostním právem paní poslankyně Jana Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Bohužel tady není nejenom paní ministryně, na kterou se odvolával pan místopředseda Filip, ale není tady žádný z ministrů. Takže pane předsedo, myslím si, že nemůžeme dál pokračovat v našem plodném jednání. (Vládní lavice je prázdná.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Jsem si toho vědom, že tady zbyl jenom batoh po panu ministrovi (Plagovi), který tu teď seděl, a taška (po paní ministryni Dostálové). Takže přeruším jednání na deset minut. Na pět. Zkusíme zajistit člena vlády. Takže přestávka do 9.50. (Ministr Plaga vchází do sálu.) Nebo jestli je tedy možné... Odvolávám, co jsem odvolal.

Zavolám tedy kolegy z předsálí, protože budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu. (Poslanci vbíhají do sálu.) Dáme kolegům ještě...

Pro ty, kteří teprve přišli do sálu, budeme hlasovat o přerušení této interpelace do přítomnosti paní ministryně. Myslím, že jsme způsobilí hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 53, přihlášeno je 101, pro 70, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přerušili tuto interpelaci.

Jako další budeme projednávat interpelaci na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Roberta Plagu, který odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Jandy ve věci vládní podpory sportovních aktivit. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 577. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové. Vážený pane ministře, děkuji vám tímto za odpověď na mou interpelaci ve věci vládní podpory sportovních aktivit. Zároveň musím podotknout, že si vážím, jak s touto interpelací vaše ministerstvo naložilo, a poděkovat za to, jakou pozornost jste odpovědi věnoval. Vaše odpovědi, ač byly

obsahově vyčerpávající a velmi dobře formulované, ale úplně nereflektovaly samotný předmět, na který jsem se vás tázal. Musím proto bohužel konstatovat, že je považuji za nedostatečné, a to bylo důvodem pro zařazení na pořad schůze Sněmovny. Musím říct, že je považuji za příliš nekonkrétní, protože dostatečně nevyjasňují sportovní politiku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, v jehož čele stojíte.

Ve své interpelaci jsem se vás tázal, jaké kroky MŠMT pod vaším vedením podniklo na podporu sportu, pohybové gramotnosti ve školním systému a obecně lepší fyzické zdatnosti obyvatel, a za druhé, jaké priority má MŠMT stanoveny v oblasti podpory sportu a zprůhlednění jeho financování pro zbytek funkčního období této Sněmovny a této vlády. Co všechno z akčního plánu 2018 a 2019 považujete za reálně splnitelné do konce tohoto roku?

Jistě se shodneme, jak ve své odpovědi uvádíte, že rozvoj a podpora sportu, ať už organizovaného, či neorganizovaného, je důležitou oblastí a dotýká se života velké části obyvatel naší republiky. I v jejich zájmu je tedy vědět, jakým způsobem vláda, potažmo vaše ministerstvo k celé problematice přistupuje. Ostatně souhlasím s vámi i v dalších pasážích odpovědi. Cituji: "I sport může být plnohodnotnou veřejnou službou." Souhlasím také s dalšími pasážemi, že slabinou sportu je jeho nedostatečné institucionální zastoupení, že nedostatek pohybových aktivit bude čím dál větším problémem zároveň se stárnutím populace, a v neposlední řadě, že sportovní oblast trpí nedostatkem financí a špatně nastavenými rozpočty. Postrádám však jasnější odpověď na otázku, co s tím stát, resp. vaše ministerstvo přinejmenším doposud dělalo.

Byl bych nerad, kdybyste to bral jako strohou opoziční kritiku, ale jako otevřenou diskusi. Jistě některé konkrétní případy uvádíte, a dokonce hovoříte i o několika reálných výsledcích. Hovoříte např. o úplném naplnění více než poloviny opatření stanovených v Akčním plánu ke koncepci SPORT 2025, a abych byl doslovný, o tom, že tím došlo k zajištění realizace státní politiky v oblasti sportu a tělovýchovy. Uvádíte také fakt, že samotná koncepce SPORT 2025 je naplňována prostřednictvím akčního plánu a opatření pro plnění strategických cílů. Rozhodně se vás nechci dotknout, ale spíše než jako konkrétní odpověď mi to připadá velmi obecná až úřednická odpověď, nebo spíše neodpověď.

Abych však nebyl k vám jen kritický, pokud dojde řeč na skutečně konkrétní věci, zmiňujete např. podporu Sportovní ligy základních škol o pohár Ministerstva školství. Za tento krok vám děkuji a velmi ho vítám. Zmiňujete dále podporu programu Můj klub a Sportuj ve škole či vyhlášení výzvy Pohyb a zdraví, ačkoli oba víme, že zrovna program Můj klub má své mouchy a do dnešního dne byla vyplacena asi jen třetina dotací na tento rok. Jistě se pak shodneme na tom, že jako příklady jsou tyto věci v pořádku a k posunu určitě došlo, pořád mi ale schází širší a zejména ucelenější informace o konkrétních krocích na podporu sportu a sportovních aktivit. Onu debatu přece nemůžeme zúžit jen na odškrtnuté položky v různých rozpočtech a akčních plánech. Bohužel takto na mě ta odpověď působí.

Jistě se můžeme bavit, že těmito strategickými dokumenty máte nastavené mantinely, a ministerstvo tak své závazky plní a cokoli navíc je nad rámec. Debatu tím však vrátíme zpět na začátek, jak vlastně ambiciózní jsou ony strategické dokumenty, které se snažíte naplňovat, a nutno konstatovat, že touto optikou je plníte a kritika asi není namístě. Otázkou je, zda je pak pro nás sport z této úrovně o čistě úřednickém řízení, vlastně až byrokratickém řízení, kdy sledujeme různé indikátory a projektový management, ale všechno jsou to vlastně jen výsledky na papíře.

Podobně je to s financováním. Hovoříte o zvýšené alokaci prostředků v rámci schváleného rozpočtu na děti a mládež, na program Talent či zmíněný Můj klub. I zde je to v pořádku, vaši práci oceňuji. Opět ale postrádám ucelenější výhled financování sportu, mnohem koncepčnější vládní politiku v této oblasti.

Pochvalujete si, že došlo ke značnému nárůstu finančních prostředků do oblasti sportu, což je podpořeno tím, že k 7 miliardám vyčleněným na sport v příslušné kapitole MŠMT přičítáte zhruba dalších 1,5 miliardy z jiných resortů. Opět optikou účetnictví v pořádku, ale položme si otázku – je to v globálním pohledu dostatečná výše? Rád bych také společně se všemi lidmi, kteří se sportem zabývají profesionálně či rekreačně, znal odpověď na otázku – je to podle vás dost? A pokud ne, jak ostatně sám naznačujete, a já vás plně podporuji, co s tím hodláte dělat?

Abych to shrnul – a opět budu s dovolením citovat z vašich odpovědí: nepotřebujeme zajišťovat realizaci, ale potřebujeme sport skutečně podporovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a reagovat bude pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já samozřejmě bych v reakci na tuto interpelaci mohl, ale nechci se obrátit k tomu, že skutečně plníme akční plán a co je z těch konkrétních opatřeních naplněno, nebo není. Přesto věřte, že já jsem byl na ministerstvu v jiné roli 3. května 2017, kdy tam proběhl zásah policie, a docela jsem viděl, v jakém stavu se nacházelo financování sportu v té dané chvíli, a to po stránce tolik vzývané transparentnosti. Mám za to – a teď si orámuji ten svůj příspěvek, protože samozřejmě Poslanecká sněmovna schválila vznik Národní sportovní agentury, tzn. já v tuto chvíli po jmenování předsedy nejsem ten, kdo by měl říkat, jak má vypadat sportovní politika v dalším období – resp. stále tím, jak tam je to přechodové období, jsem, takže se toho nezříkám. Ale není to tak, že by Ministerstvo školství tady mělo, nebo já jako ministr školství tady měl říkat, kde má být sportovní prostředí a jak má vypadat státní sportovní politika v roce 2020–2025. Ale já využiju tohoto prostoru, abych řekl, co jsme za ty dva roky udělali, a já si myslím, že to není málo. A možná budu trošku širší ve své odpovědi, ale nebudu využívat klišé akčního plánu a dalších věcí.

Já jsem to zarámoval tím 3. květnem 2017. Tak od roku 2018 jsou všechny žádosti o dotace vedeny v elektronických informačních systémech s unikátními přístupovými daty a proces je veden v souladu se správním řízením. Je to něco, co ten proces zesložiťuje, ostatně jste zmiňoval Můj klub, a já z té situace, kdy cca 5 % klubů tam má formální pochybení, které se z vnějšího pohledu zdá jako malicherné, ale z toho správního je to neřešitelný problém, tak já za tím vidím ty sportující děti a ta situace mě netěší. Každopádně i během toho období jsme se jako ministerstvo opakovaně snažili změnit zásady vlády pro financování neziskových organizací tak, aby tato podmínka tam nebyla tak striktní, tato podmínka, která v tuto chvíli ubíjí zhruba 300 až 350 klubů. Ale to jsem odbočil.

Právě díky tomu, že jsme masivně navýšili – a to je konkrétní krok – podporu v programu Můj klub, kde sice v tuto chvíli je 300–350 klubů s tímto problémem, ale dalších 5 700 nebo 5 600 klubů tu podporu dostává... A když se na mě obracíte jako poslanci s tím, že v případě, že je tam to pochybení, o kterém jsem mluvil, a hrozí klubu zánik, tak já se přiznám, že v tuto chvíli jsem zděšen, protože dotační program Můj klub nebyl dotační program na to, aby to byl jediný zdroj příjmů, ale měla to být podpora právě toho, že na té místní úrovni selhává financování sportování mládeže. Já jsem velmi rád, že dneska máme 800 tisíc dětí, které přes tento nástroj dostávají podporu. Ale co mě děsí – zdá se, že některé obce tím, že přicházejí peníze z ministerstva z programu Můj klub a budou přicházet v budoucnosti z Národní sportovní agentury, tak vypnuly zdroj příjmů na sportování dětí v té obci. To na mě takhle působí poslední asi dva týdny, kdy se na mě všichni obracejí, že to znamená konec těch daných klubů, což mě samozřejmě vůbec netěší, ale přemýšlím, kam se poděly ty obecní peníze. Ale z pohledu centrálního je moje odpověď. Dneska máme nejvyšší

počet registrovaných dětí v těch klubech a čerpají podporu z programu Můj klub, jejíž výše přesahuje miliardu korun, a to poměrně významně. Začínali jsme na 300 milionech.

Konkrétní další věc. Sportuj ve škole běží na tisíci školách. Je to 2 200 odborně vedených lekcí týdně, abychom si to dokázali představit. To znamená, to je zase věc, která byla v pokusném ověřování, kterou dneska zavádíme, a dneska ji podporujeme na tisíci školách. Já bych byl rád, aby se dále rozšířila.

Takže co se týká té základny, na kterou jste se ptal, tak jak se usnesl tehdy školský výbor a tak jak je to v souladu i s tou strategií – a to je naposledy, co ji snad zmiňuji – tak se snažíme pumpovat podporu a prostředky na to základní sportování, ať už je na škole, nebo je prostřednictvím TJ, SK, tzn. těch klubů, a je to přímá podpora klubů, která v mnoha sportech, řeknu to natvrdo, bypassovala nefunkční systém rozdělování prostředků z těch svazů jako takových.

Další krok, který směřuje k systémovému uchopení dané problematiky, souvisí s programem Talent, který směřuje na děti a mladé sportovce od 6 do 23 let. My jsme významně navýšili objem prostředků v programu Talent s tím, že jsme již dále nenavyšovali objem prostředků, který směřuje na tu vlastní organizaci, který jde přímo svazu na to, že svaz existuje, pořádá soutěže a dělá další věci. Myslím si, že ta cílená podpora je dobrá. Konkrétní krok ministerstva.

Zároveň k tomu dodávám, a berte to jako holý fakt, že jsme v rámci posledního dotačního řízení chtěli po těch svazech, což jsou nositelé toho, jak se má sportovat, kde vezmu talenty, jak talent poznat a jak s talentem pracovat, tak to navýšení prostředků na trenéry, které je tady také požadováno, jsme doprovázeli tím, že jsme chtěli vidět, jaký způsob výběru talentů a práce s mládeží ten svaz má. To znamená, nedostávaly to historicky, tak jak jste říkal, na základě nějakého úřednického rozhodnutí a podle počtu medailí, ale také podle toho, jaký mají s tím záměr a co s těmi prostředky chtějí dělat a jak mají nastavený systém práce s mládeží, a k tomu jsme jim dali dostatek navýšených prostředků. Divili byste se, jak některé svazy nemají vůbec propracovaný systém práce s mládeží, jak o tomto nepřemýšlejí. A ten, a to se asi shodneme, kdo má určovat, kdo je talent na ten konkrétní sport, není úředník Ministerstva školství nebo Národní sportovní agentury, ale přece ten svaz. Ten zná specifika svého sportu a měl by se v něm vzdělávat. Stát podporuje tyto aktivity právě tím, že dává prostředky na trenéry, na to, aby se mohli metodicky vzdělávat. A to jsme v posledních dvou letech udělali.

Co se týká podpory investic, protože není to jenom o těch lidských zdrojích, které jsou ale důležité – pokud postavíte stadiony a nebudou trenéři, tak je to také vyhozená investice. Je to jako ve vědě, když máte laboratoře a nemáte vědce. Takže jak jsem teď řekl, navýšili jsme podporu trenérů. Trenéři mohou být placeni z programu Můj klub, kde je přes miliardu, a trenéři mohou být placeni a jsou placeni také v rámci programu Talent, který jsme masivně navýšili.

To, co jsme nenavyšovali, a myslím si, že to je v pořádku a je do diskuse, jak by to mělo vypadat v příštích letech, je samotná organizace, tedy ty prostředky, které jdou přímo na ty svazy a o kterých pak jenom tušíme z pohledu státu, resp. jsou vyúčtovány, ale nemám pocit, že je tam jistota, že jejich efekt na sportování mládeže a sportování dětí i výkonnostní sport je nějakým způsobem efektivní.

To jsou konkrétní kroky, které když budu mluvit o rozběhu investic a 150 akcích, které jsou podpořeny pro tělovýchovné jednoty a sportovní kluby, rekonstrukce hal, hřišť a loděnic atd., tak jsou to prostředky, které podporují sportovní aktivitu v České republice. Ptáte-li se mě, přestože tato agenda z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy přechází na Národní sportovní agenturu, jestli si myslím, že objem prostředků do sportu je dostatečný, to byla vaše

otázka, shodneme se na tom, že není. Ale zároveň, tak jak jste si asi všimli, když jsem mluvil předtím o mateřských školách, tak i tady je nerozlučná role nejenom státu a stát není za vše zodpovědný, ale ruku v ruce s tím musí jít zodpovědnost i ze strany svazů, teď nebudu mluvit o spolcích. A samozřejmě že bych si přál, abychom výhledově program Můj klub zjednodušili. Díky tomu, že teď se naplňuje rejstřík sportovců, tak abychom se drobnou úpravou v zákoně dostali do situace, kdy tato platba bude nároková, a tím pádem nebude nutné z pohledu těch jednotlivých klubů absolvovat tak složité martyrium, jako je tomu dneska, administrativně složité a hrozící chybami a ztrátou té dotace.

To znamená, to jsou věci, které i v souladu s rozpočtovými pravidly by měly nejpozději v roce 2021 vejít v praxi, a já pevně věřím, že ta masivní podpora sportování nejnižších článků bude v budoucnu pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji panu ministru Plagovi za jeho vystoupení. Pan kolega Jakub Janda se hlásí s doplňující otázkou dále do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Pane ministře, děkuji vám za odpověď. Souhlasím s vámi, že nemůžete mít recept na všechna řešení problémů a že bez krajů, obcí a jejich pomoci se vlastně nehneme. Ale je to zase MŠMT, které by teď mělo, teď když vznikla agentura, nastavovat systém financování a ve smyslu, co bude platit obec, co bude platit kraj a co bude platit stát. Tady k tomu nedošlo. A stále s vámi souhlasím, že svazy by si opravdu měly sáhnout do svého svědomí, ale mělo by se tady přehodnotit taky financování, nebo platy trenérů, kteří opravdu – dneska to spousta trenérů dělá dobrovolnicky, dá se říct za párek a pivo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud... pan ministr Plaga chce ještě doplnit svou odpověď, prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Já jenom doplňuji – na tom se shodneme. Samozřejmě že nemůže Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ze svých kompetencí určovat územní samosprávě, co má a nemá dělat. Ale souhlasím s vámi v tom, že nejsem nadšen, že po přesměrování loterijních peněz do obecních rozpočtů ne všechny obce zahrnuly sport do těch aktivit, které z těchto peněz podporují. To je ten výpadek, o kterém já jsem mluvil, a vnímám to jako velký problém. Ale samozřejmě nechci paušalizovat. Je řada obcí a měst, které sport mají jako prioritu, sport podporují dokonce nad rámec toho, co jim v tom rozpočtu přistane, ale aby to fungovalo v celé zemi, tak by to měl být standard. Na tom se shodneme. Ale ten nástroj ministerstvo – ne že by to nechtělo udělat, ale v rukou ho prostě nemá a nemělo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se kolegy Jandy... Nenavrhl žádné usnesení. Tak ještě prosím, máme ještě jednu přihlášku k této interpelaci. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Pane ministře, ve svém projevu jste zmínil Můj klub a to, že i v současné výzvě přes 300 klubů bylo vyřazeno z této výzvy na základě formálního pochybení. Můj dotaz je tedy jednoduchý: Jak je ministerstvo vstřícné vůči těmto klubům? Proč nedovolilo toto formální pochybení opravit, dodat onu informaci, proč je rovnou vyřadilo z programu Můj klub?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegu Bartoňovi. Pan ministr bude reagovat? Ano. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Co se týká, to číslo aktuální v tuto chvíli, čímž možná vyřeším řadu dalších interpelací, které na mě budou směřovat. V programu Můj klub v roce 2019 se sešlo celkem 5 951 žádostí a 388 klubů nevypořádalo dotaci toho předchozího roku a z toho 51 klubů nežádalo dotaci pro rok 2019. To znamená, těch dotčených klubů, které mají tento typ pochybení, je v tuto chvíli 337 a je to 5,6 % žadatelů. A podmínka toho vypořádání není nějakou podmínkou, kterou by si stanovilo ministerstvo o své vůli. Vychází ze zásad vlády o financování neziskových organizací a je podmínkou vypořádání se státním rozpočtem. A není to formální pochybení, že by chyběla tabulka, která by se dala dodat kdykoli v průběhu toho rozpočtového roku, protože to má závazný termín vypořádání se státním rozpočtem.

Jak už jsem řekl, ta situace mě netěší. Ministerstvo v posledních dvou letech opakovaně na Radě vlády pro neziskové organizace chtělo změnu těchto zásad, aby to nebyla tak tvrdá podmínka, jako je, a my nemuseli mít takto striktně propsáno do toho dotačního programu. To znamená, jedna věc, která se může změnit, tak to jsou samozřejmě ty zásady. Druhá věc, o které jsem hovořil, to je... v tuto chvíli to samozřejmě neřeší situaci 337 klubů, ale pro příští rok se snažíme, aby to administrativní zatížení, resp. propsání do chybějící A4 proběhlo automaticky, to znamená, aby když vyplňují tu jednu věc, kterou vyplňují všichni, tak aby se to okamžitě propsalo do tohoto jednoho papíru a nedošlo k tomu, že si prostě nevšimnou, že tuto podmínku – na kterou jsou upozorňováni, to považuji za nutné říct. To není tak, že by o tom nevěděli, ale samozřejmě chápu, že 6 000 klubů po republice, kde někdo vyplňuje žádost, tak v tom tu chybu udělá, jak se ukázalo v 5,6 % případů, a že je tím ohroženo sportování dětí, resp. finanční podpora sportování dětí.

To znamená, pro příští rok, kdy to ještě běží na Ministerstvu školství, to, co můžu přímo ovlivnit, je, aby se to okamžitě propisovalo, a aby když vyplní jednu tabulku, byla tato věc zároveň vygenerována, a tím odpadne toto opomenutí, tato chybovost, nebo se minimálně tato chybovost sníží.

To, co jsem tady ale říkal, že je řešením do budoucna, a myslím, že je možné ho využít už v roce 2021 ve vazbě na vzniklý rejstřík sportovců a jeho dočištění a jeho plnou funkčnost a úpravu rozpočtových pravidel od ledna 2021, myslím, tak jak je plánována, tak by mělo být možné tam skutečně posílat tu de facto paušální platbu nebo platbu na hlavu, a jenom na základě toho, že jsou vedeni v tom rejstříku. Tohle já vnímám jako ne hudbu budoucnosti, ale jako reálné řešení, které odstraní administrativní náročnost, a bude to prostě platba na hlavu registrovaného sportovce. Samozřejmě podotýkám, i když už to nebudu mít v gesci, že je potřeba z pohledu těch klubů počítat s tím, že by neměly v tomto výkaznictví podvádět a že samozřejmě, pokud někdo bude přichycen u toho, že podvádí, tak by měl nést následně následky a neměl by v dalších letech dostávat dotaci tímto zjednodušeným způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Plagovi za jeho odpověď. Pokud není žádná přihláška do rozpravy k této interpelaci a není návrh na jiné usnesení, interpelaci končím.

Budeme pokračovat další interpelací, také na ministra školství mládeže a tělovýchovy Roberta Plagu, také od poslance Jakuba Jandy, a to ve věci stavu příprav zákona o sportu. Interpelaci spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 578. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové. Pane ministře, vím, že máte čas jenom do 10.30, tak se budu snažit tuto interpelaci urychlit.

Děkuji vám za odpověď na mou interpelaci ve věci stavu příprav zákona o sportu. Bohužel musím konstatovat, že s vaší odpovědí jsem věcně nespokojen a považuji ji za nedostatečnou. Přitom se jistě shodneme, že rozvoj a podpora sportu, ať už organizovaného, či neorganizovaného, je důležitou oblastí a dotýká se života většiny obyvatel naší republiky. I v jejich zájmu je tedy vědět, jakým způsobem vláda a potažmo vaše ministerstvo k celé problematice přistupuje, a právě zákon o sportu je základem takové debaty.

Co se týče příprav stavu nového zákona o sportu, připomenu, že ona příprava nového zákona je součástí programového prohlášení vlády, jejímž jste členem, a v podobných dokumentech se objevuje už od roku 2013. Ve své interpelaci jsem se tedy logicky zeptal, v jakém stadiu příprava zákona je. Nutno podotknout, že písemné interpelaci předcházela korespondence s vaším ministerstvem a také samotná žádost o informaci týkající se stavu zpracování legislativních návrhů a přípravy dalších dokumentů, které souvisejí s přípravou zákona o sportu.

Zaslaný materiál, který byl dle vašeho sdělení zpracován pracovníky legislativního odboru MŠMT v roce 2016, pojmenovává základní problémy, které by zákon měl řešit, a objektivně dodávám, že materiál, ačkoli není ve formě alespoň věcných záměrů, vcelku příhodně pojmenovává základní problémy, ať už jde o nastavení fungujícího sportovního prostředí, či jeho vystavění na třech základních pilířích, tedy institucionálním zakotvení sportovních odvětví na přípravě sportovní reprezentace a v neposlední řadě i na podpoře pohybových aktivit dětí a mládeže. Ačkoli, dle mého názoru, doplnil bych to ještě o čtvrtý pilíř, a to sport jako volnočasová aktivita.

V mnoha ohledech ale tento materiál působí nevyváženě. Na jednu stranu je tu zjevná ambice pojmout sportovní problematiku v co největší šířce a lze v něm spatřit řadu pouze obecných konstatování, a jindy zachází do přílišných detailů. V materiálu se například můžeme dočíst: "Zákon o sportu by měl vymezit základní zásady, na kterých stojí. Zásady by měly být základními mantinely, které se promítnou v následných ustanoveních zákona." To s jistou nadsázkou zní jako definice kruhem. Na druhou stranu se však v materiálu detailně řeší, jak určovat zdravotní způsobilost sportovce či počet hodin tělesné výchovy na školách, což není nutné takto detailně řešit v takové normě a není to ostatně ani cílem. Klíčová je totiž věcná rovina.

Ministerstvo školství správně pojmenovává řadu problémů souvisejících se sportovním prostředím, nenabízí ale konkrétnější řešení, což by dle mého názoru ambicí nově vznikajícího zákona být mělo. Materiál například zmiňuje nutnost soustředit se na boj proti negativním jevům ve sportu, aniž by je pak vyjmenovával. U lékařských prohlídek se hovoří o nastavení motivačních prvků pro zajištění dostatku odborných lékařů, již ale není uvedeno, jaké povahy by měly tyto motivační prvky být. Materiál také hovoří o tom, že nový zákon by měl definovat úkoly týkající se podpory sportu jednotlivých orgánů veřejné moci, a tyto orgány následně i vyjmenovává. Nic už ale neříká o konkrétnější podobě těchto úkolů. Otazník pak lze klást nad způsoby, jakými má konkrétně být například dosaženo zapojování učitelů tělesné výchovy do role trenérů či systematického posílení vysokoškolského sportu podporou vzniku klubů na vysokoškolské půdě.

Abychom se ale vrátili zpátky k onomu materiálu. Pro nějaké základní východisko, kudy jít, to považuji za dobrý odrazový můstek, byť je na něm ještě spousta práce. V jakém stadiu samotné přípravy nového zákona jsou, jsem se ale z vaší odpovědi bohužel nedověděl. Rozumím tomu, že kompetence sportu bude řešena prostřednictvím nově vznikající Národní

agentury sportu, a pevně věřím, že se ho chopí s velkou vervou, protože je ostatně předpokladem pro dobré fungování sportu, který má agentura zabezpečit.

Vaši odpověď bych proto shrnul do dvou bodů. Obsahuje informaci o přijetí novely, která zřídila Národní sportovní agenturu a sportovní agendu pod ni z MŠMT převedla. A za druhé, obsahuje sdělení, že právě tato agentura se dalšími přípravami zákona o sportu bude v budoucnu zabývat, s tím, že dotčená agenda jí byla postoupena v rozpracované podobě.

Zeptám se vás tedy ještě jednou: jak daleko MŠMT za dobu, co jste ministrem, v přípravách zákona postoupilo? A jaký má či mělo stanovený časový horizont pro jeho dokončení? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jakubu Jandovi. Ještě než dám slovo panu ministrovi k odpovědi, konstatuji, že Lucie Šafránková ruší už svou omluvu pro další jednání. Má náhradní kartu číslo 15. Kolega Kaňkovský ruší také svou omluvu od 10.05 hodin a už je přítomen, ale byla doručena předsedovi Poslanecké sněmovny další omluva – pana poslance Petra Pávka mezi 9. a 11. hodinou.

Nyní tedy pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga v odpovědi. Máte slovo, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, otázce rozumím, otázku chápu. To, co bylo probíráno, respektive to, co tady pan poslanec Janda prezentoval, dokonce není ani věcný záměr zákona. To jsou – já bych to nazval možná nějaké myšlenky zákona o sportu. A když se vrátím do té minulosti, tak skutečně, v roce 2016, za působení paní ministryně Valachové, byl pověřen odbor legislativy přípravou nového zákona o sportu s tím, že věcné vstupy, bych já očekával, že by do toho měla dávat sekce sportu a mělo by to být probíráno samozřejmě i se sekcí 2, tedy sekcí vzdělávání, protože je tam ta problematika školního sportu a jeho provazby do vzdělávání na českých školách.

Jak už jsem tady jednou zmínil datum 3. května 2017, ty práce – ale vy jste se pak ptal na to, jak za mého působení – byly přerušeny, nebo nepokračovaly dále po té kauze roku 2017. A když jsem nastoupil 13. 12. 2017, tak vy víte, že ve velmi krátké době byl jmenován vládním zmocněncem Milan Hnilička, současný šéf, respektive předseda Národní sportovní agentury, a práce na přípravě zákona o podpoře sportu velmi záhy byly přesměrovány na přípravu novely zákona, která – to jistě víte, neb jste ji tady dvakrát prohlasovávali a byly o ní dvě, minimálně dvě velmi syté rozpravy zde na plénu a opakované rozpravy na výborech – byla poslaneckou novelou.

To znamená, ptáte-li se mě, jestli ministerstvo za mého působení pracovalo na robustním zákoně o podpoře sportu, tedy zcela nové právní normě, tak právě proto, že jsme se vydali úplně jiným směrem, tak nepracovalo. Ta odpověď je velmi jednoduchá.

Co se týká těch tezí, já osobně jsem přesvědčen, že kdy by měl vznikat tento nový právní předpis, tak ten materiál, jak jste ho označil jako vstupní, je dobrým vstupem a neměl ani tu povahu jít do detailu, protože napřed je potřeba si při přípravě zákonné normy říct, které všechny oblasti je možné postihnout, protože jinak opisujete jenom ten stávající zákon nebo novelizujete. V případě, že by to měl být nějaký nový koncept, tak je namístě si říct, jestli to bude řešit financování sportu, jestli to bude řešit druhou kariéru sportovců, nebo jestli jsou to věci, které nemají být kodifikovány, které běží nějakým jiným způsobem nebo jde na ně odkázat na nějaký podzákonný předpis.

Očekával bych s ohledem na to, že problematika sportu – nejen v této Sněmovně, ale i v této Sněmovně, což ukázalo ostatně to průřezové hlasování o podpoře Národní agentury pro sport – je takovým tématem, kdy by shoda o tom, co ten nový zákon má být – byť do toho opět jako Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy můžeme mluvit pouze z toho kontextu školního, univerzitního sportu, aktivit, které nám zůstaly, a nejsme tím gestorem a nebudeme gestorem toho nového zákona, tak já si myslím, že by tomu měla předcházet široká politická, ale i odborná debata o tom, která ta témata v tom zákoně mají být.

Takže ptáte-li se mě skrytě na to, jaký by měl být další vývoj, tak si myslím, že tento. To znamená, na půdě podvýboru pro sport se pobavit o tom, jak objímající by ten zákon měl být. Ale jak říkám, tady nemůžu mluvit za kolegu Hniličku, který má tuto problematiku již na starosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru školství, mládeže a tělovýchovy Robertu Plagovi za odpověď. Pan kolega Janda se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Chci jenom panu ministrovi poděkovat, že odpověděl přímo. Vůbec nijak nekličkoval, takže vám děkuji. Nebudu k tomu přijímat žádné usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Protože není návrh jiného usnesení, můžeme tuto interpelaci ukončit.

Pokračujeme interpelací paní Věry Kovářové na předsedu vlády Andreje Babiše. Ale kolegyně Kovářová tu není, takže její interpelace propadá.

Další interpelace na předsedu vlády je od Dany Balcarové. Tu také nevidím, také její interpelace propadá.

Další interpelace je na ministryni financí Alenu Schillerovou od Zbyňka Stanjury. Ten je řádně omluven. Jeho interpelace také propadá.

A máme tady interpelaci pana kolegy Radka Holomčíka na ministra životního prostředí Richarda Brabce. Vidím pana poslance. Pan ministr životního prostředí je řádně omluven. Co navrhujete, pane poslanče? (Poslanec Holomčík mimo mikrofon: Chtěl bych navrhnout přerušení do přítomnosti ministra.) Do přítomnosti, dobře. Čili u interpelace pana poslance Radka Holomčíka na ministra životního prostředí k tisku 587 je návrh usnesení přerušit do přítomnosti pana ministra životního prostředí. Já vás pro jistotu odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Procedurální návrh pana poslance Radka Holomčíka odhlasujeme – návrh na přerušení jednání o této odpovědi na interpelaci do přítomnosti pana ministra životního prostředí. Mám ale ještě malou početnost přihlášených. Ještě vyčkám. Zagonguji, protože věřím, že dosáhneme potřebné účasti 67 poslanců. (Poslanci postupně přicházejí do sálu.) Chápu, že někteří kolegové ještě nejsou přihlášeni... Myslím, že už nás bude dostatek.

V hlasování pořadové číslo 54 budeme hlasovat o návrhu pana poslance Radka Holomčíka na přerušení projednávání jeho interpelace podle tisku 587 na ministra životního prostředí Richarda Brabce do přítomnosti pana ministra životního prostředí.

Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 54 z přítomných 83 pro 50, proti 21. Návrh byl přijat. Tato interpelace bude projednávána za přítomnosti pana ministra životního prostředí. (V sále je silný hluk!)

Poslední odmítnutou interpelací je interpelace paní poslankyně Olgy Richterové na ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou. Paní poslankyně se hlásí do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Klid prosím ve Sněmovně, ať může paní kolegyně Richterová říct svůj návrh.

Poslankyně Olga Richterová: Já také navrhuji, abychom hlasovali o přerušení projednávání této písemné interpelace, týkající se katastrofální situace v lékařské posudkové službě, a to samozřejmě do přítomnosti paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Procedurální návrh rozhodneme v hlasování číslo 55, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 55 z přítomných 89 pro 73, proti nikdo. Návrh byl přijat. Přerušili jsme tedy interpelaci ke sněmovnímu tisku 588 paní poslankyně Richterové na paní ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou na příští jednání.

Tím byly dnešní odpovědi na písemné interpelace vyčerpány. A protože další jednání je napevno stanoveno v 11 hodin, přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 11 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dobrý den. Nyní bychom se věnovali pevně zařazeným bodům 201 – protokol o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě, 184 – protokol o mezinárodním civilním letectví a 185 – dohoda o leteckých dopravních službách. Poté bychom projednávali, bude-li čas, body z bloku smlouvy ve druhém a prvním čtení. Připomínám také, že ve 12 hodin máme pevně zařazen bod číslo 314 – informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví. Odpoledne se potom budeme věnovat bodu 317, což jsou ústní interpelace.

Než přistoupíme k pevně zařazeným bodům, tak se ptám, zda má někdo zájem navrhnout změnu schváleného programu 34. schůze. Nikoho nevidím, takže program měnit nebudeme.

Seznámím vás s omluvami. Pan poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá z dnešního jednání od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Bauer od 11 do 12 hodin se omlouvá z dnešního jednání, pan předseda Jakub Michálek do 12.15 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Ivana Nevludová od 9 do 13 hodin z osobních důvodů, od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní otevírám projednávání pevně zařazeného bodu, kterým je

201.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě podepsaný 6. února 2019 v Bruselu /sněmovní tisk 450/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček. Prosím, pane ministře, máte slovo. (V sále je velmi hlučno.)

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, máte před sebou rozhodnutí o přijetí Severní Makedonie do Severoatlantické aliance jako jejího 30. člena. Pro vládu jde o jasnou volbu, ale skutečně nejedná se o formalitu, proto vám chci k vládnímu návrhu připomenout podstatné okolnosti tohoto roku.

V červnu 2018 vlády Řecka a bývalé jugoslávské republiky Makedonie uzavřely historickou Prespanskou dohodu, na jejímž základě pozval loňský summit NATO v Bruselu Severní Makedonii, aby přistoupila k Alianci. Makedonský parlament schválil ústavní změny na základě Prespanské dohody v lednu letošního roku a o dva týdny později tuto dohodu ratifikoval i řecký parlament. Tím Řecko definitivně odblokovalo vstup Severní Makedonie do NATO a do Evropské unie. I proto jsme historickou Prespanskou dohodu, která po téměř 20 letech urovnala zásadní neshody mezi oběma zeměmi, velmi uvítali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať slyšíme zdůvodnění pana ministra. Děkuji. Pane ministře, prosím, pokračujte.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Děkuji. Letos v únoru stávající členové NATO v Bruselu podepsali přístupový protokol Severní Makedonie, čímž formálně odstartovali proces přistoupení země k Severoatlantické smlouvě, který podléhá ratifikaci ve všech členských zemích. Po podpisu protokolu se Republika Severní Makedonie již zapojila do jednání NATO jako přizvaná země, avšak bez práva podílet se na rozhodování. Vláda věří, je přesvědčena, že vstupem Severní Makedonie do NATO dojde k posílení euroatlantického ukotvení země, celkové stability a bezpečnosti na Balkáně i samotné Aliance.

Severní Makedonie již nyní přispívá k zajištění naší společné bezpečnosti svou účastí v alianční misi Resolute Support v Afghánistánu nebo také podporou alianční mise Kosovo Force v Kosovu. V přípravě na členství v NATO podnikla Severní Makedonie řadu reforem v oblasti vlády práva, fungování multietnické společnosti, boje proti korupci a obranného a bezpečnostního sektoru a Aliance je připravena ji v tomto reformním úsilí dále podporovat. Severní Makedonie svým členstvím v NATO nejen zásadně posílí svou obranu a bezpečnost, ale i své demokratické instituce. Vstup země do NATO je zároveň potvrzením kontinuity alianční politiky otevřených dveří i příkladem pro ostatní uchazeče, že členství nastane po splnění daných podmínek.

Rozhodnutí o nových členech Aliance je vždy spojeno s odpovědností členů stávajících. Doposud již schválilo přistoupení Severní Makedonie 21 národních parlamentů členských států Aliance. Senát Parlamentu ČR schválil tento protokol 12. června 2019 a nyní je toto rozhodnutí také v rukou Poslanecké sněmovny. Severní Makedonie usiluje o vstup do Aliance již od bukurešťského summitu v roce 2008. Vždy jsme to podporovali, a proto je myslím žádoucí to finálně potvrdit nyní. Vstup Severní Makedonie do NATO je podle mého názoru správným krokem. Víme, že již nemůžeme být mezi prvními, kdo severomakedonský vstup do NATO schválí, ale jsem přesvědčen, že nemáme důvod být posledním stávajícím spojencem v NATO, který toto rozhodnutí ve svém parlamentu přijme. Věřím, že bude dobře, když i česká parlamentní ratifikace co nejdřív umožní, aby se Severní Makedonie stala 30. členem Severoatlantické aliance, a to v roce 20. výročí našeho vstupu i 70. výročí založení NATO, které jsme si letos v první polovině roku připomněli.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji vám, pane ministře. Zpravodajem zahraničního výboru byl pan poslanec Jaroslav Bžoch. Prosím ho, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 450/1. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, sněmovní zahraniční výbor se tímto tiskem zabýval na své 32. schůzi dne 5. září a přijal následující usnesení:

K vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě podepsaný 6. února 2019 v Bruselu, sněmovní tisk 450. Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí PhDr. Martina Povejšila, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Bžocha a po rozpravě zahraniční výbor

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Protokolu o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě podepsaného 6. února 2019 v Bruselu;
- II. pověřuje místopředsedu výboru poslance Jaroslava Bžocha, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;
- III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu. Jsou do ní přihlášeni dva poslanci. Nejprve pan poslanec Radovan Vích, po něm vystoupí pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne. Chtěl bych říct velice krátce svůj postoj k vládnímu návrhu k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu o přístupu Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě. Podrobněji důvody, proč náš poslanecký klub nepodpoří tuto smlouvu, rozebere potom můj kolega Kobza.

Chtěl bych říct, že dnes v podstatě má Severoatlantická aliance 29 států včetně Albánie, a já si kladu otázku, že pokud se podívám na NATO, tak si nemohu prostě odpovědět na otázku, jestli to NATO ještě funguje tak, jak má, nebo pouze na papíře. Myslím tím v podstatě postoje Turecka řízeného autoritářským prezidentem Erdoganem, které na jedné straně nakupuje protiraketové komplety S-400 od Ruské federace a na druhé straně má ambice koupit americké letouny F-35. Prostě Turecko se chce stát v tomto prostoru novodobým hegemonem v této oblasti.

Já se domnívám, že by mělo být i posuzováno přijetí případné tohoto protokolu Makedonie i v souvislosti se statutem Kosova. V den, kdy probíhá v naší republice v Praze summit států Visegrádské čtyřky s balkánskými státy, víme, že Slovensko statut Kosova neuznalo, a já se domnívám, že by měl být i soulad s tím v rámci Visegrádské čtyřky, jaký je náš postoj celkově k otázce Kosova jako státu. Proto nejsem v tomto okamžiku pro, aby se NATO rozšiřovalo o nestabilní státy, které podle mě na to nemají ani politicky, ani vojensky. A podle mě mezi ně Severní Makedonie patří. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Jiří Kobza v rozpravě, po něm poslanec Schwarzenberg. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, náš postoj k přijetí Severní Makedonie do NATO jsem nastínil již během prvního čtení. Dnes bych rád tyto okolnosti rozebral trošku podrobněji. Ona totiž ta věc není tak jednoduchá, jak vypadá na první pohled, a považujeme za svoji povinnost, nás poslanců, upozornit na všechny aspekty, dokud je čas.

Rád bych zdůraznil, že postoj nás, poslanců SPD, i postoj České republiky k Republice Severní Makedonie je a byl přátelský. Chováme velký respekt k tomu, jak se vypořádala s nelehkým dědictvím rozpadu Jugoslávie a se všemi peripetiemi vývoje na západním Balkáně od té doby. Obdivujeme také její nesmlouvavý a velmi konkrétní boj proti nelegální migraci, kde nese tíhu jedné z hlavních migračních tras. Jsme toho názoru, že máme a musíme Severní Makedonii pomáhat. A podle našeho názoru bychom jí mohli pomáhat víc, silněji a efektivněji než dosud.

Otázkou je, jestli takovou pomocí bude naše podpora jejího vstupu do NATO. O tom máme pochybnosti. Stojí za to připomenout, že vstup Severní Makedonie do NATO dosud neratifikovalo více států kromě České republiky, takže náš rezervovaný postoj by rozhodně neohrozil termín vstupu, protože se na nás nečeká. Nevisí to prostě jenom na České republice. Česká republika se vždycky k Makedonii chovala kolegiálně a přátelsky. Bylo to Řecko, které skoro 30 let blokovalo jakoukoliv možnost vstupu do NATO, a proto jsme všichni uvítali Prespanskou dohodu, která byla přijata mezi Řeckem a Makedonií o změně názvu na Severní Makedonii, které prolomila tuto blokaci.

Nicméně jak už jsem řekl ve svém projevu během prvního čtení, v řeckém parlamentu Prespanská dohoda prošla většinou pouhých tří hlasů. Navíc je odmítaná zhruba polovinou řecké populace, a to někdy velmi emotivně. Víme, že v době hlasování proti ní v Aténách probíhaly rozsáhlé demonstrace. Ve vztahu k Prespanské smlouvě je rozdělena i makedonská společnost a politická scéna. Současná opozice označuje smlouvu jako protiústavní, příslušné parlamentní hlasování blokovala. Je tedy otázkou, jak se opozice zachová v případě, že v budoucnu převezme exekutivní moc. S ohledem na tyto okolnosti a perspektivy je skutečně obtížné hovořit o nějaké stabilitě v řecko-makedonských vztazích. (V sále je silný hluk.)

Pro jakoukoliv alianci nemůže být nic horšího než napjaté vztahy mezi jejími členy, zejména jsou-li negativně zatíženy historickými resentimenty a pocity vzájemných křivd. Známe v moderních dějinách několik takových případů, například Severní Kypr, a víme, k čemu také napětí může vést a kam až může eskalovat. V takovém případě by totiž byla zcela nabourána základní idea i účel existence NATO, které je úzce spjato s důvěrou mezi jednotlivými partnery.

Pane předsedající, mohu poprosit o klid?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, máte pravdu, pane poslanče. Dámy a pánové, prosím o klid, ať všichni slyšíme, co nám poslanec Kobza říká. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Kobza: Podívejme se na vnitřní situaci v Makedonii a v jejím blízkém okolí. Téměř třetinu makedonské populace tvoří etničtí Albánci, kteří se netají, že jejich dlouhodobým cílem je nejenom široká autonomie, ale i případné odtržení od Severní Makedonie a následné spojení s Kosovem i s Albánií a vytvoření takzvané Velké Albánie. A zde se nejedná pouze o verbální proklamace. Už v roce 1992, krátce po vzniku samostatné

Makedonie, například radikální křídlo albánské menšiny zorganizovalo referendum, ve kterém se 90 % albánských obyvatel vyjádřilo pro nezávislost a vyhlásili nelegální autonomní republiku Iliridu. Na přelomu tisíciletí vyvolali Albánci v zemi dokonce ozbrojené povstání, které bylo zastaveno pouze za pomoci mezinárodních ozbrojených sil včetně NATO. Další nepokoje a etnické střety se odehrály v letech 2012 a 2015, kdy mimo jiné v hlavním městě Skopje probíhaly demonstrace přecházející až v rabování a další násilí. Při přestřelce mezi ozbrojenci a policií v městě Kumanovu zemřelo 22 lidí. A můžeme si připomenout poměrně nedávný výrok bývalého makedonského exprezidenta Ivanova, že albánská platforma podrývá suverenitu, územní celistvost a nezávislost Makedonie.

Podle studií významných balkanologů, například Přemysl Rosůlek uvádí, že albánské etnikum je permanentně a dlouhodobě radikalizováno ze zahraničí, zejména z Kosova, ale i z Bosny, a to ve smyslu masivní islamizace. Doslova uvádí: "V posledních letech byla zaznamenána mezi Albánci a Makedonií zvýšená aktivita wahhábistických kruhů, patrně podporovaná z Blízkého východu." Jde mimo jiné i o indoktrinaci mladých makedonských Albánců v náboženských školách, madrasách, a výjimkou není ani jejich účast v bojích na straně Islámského státu. Tato skutečnost se v případě makedonského členství v NATO může stát – a obdobné zkušenosti tu jsou – další rozbuškou nebo záminkou regionálního terorismu či praktik krevní msty, kdy se pro islamisty v regionu stane Makedonie jako člen nepřátelské aliance, mající na rukou krev jejich bratrů ve víře, v jejich očích legitimním cílem násilných akcí.

Další záležitostí je i možnost, že na základě demografických studií v průběhu jedné, maximálně dvou generací albánské etnikum převýší etnikum slovanské a nastanou etnické konflikty. Zde je velmi zajímavý rozbor právě v knize Albánci a Makedonská republika jmenovaného balkanologa Přemysla Rosůlka. Doporučuji, koho to zajímá. Skutečně to stojí za to přečíst.

Koneckonců i pan premiér Severní Makedonie, který je dnes zde přítomen, si určitě pamatuje nepokoje v roce 2017, kdy dav vtrhl do parlamentu a sám pan premiér byl tenkrát zraněn.

Takže z výše uvedených skutečností je jasné, že zde existuje reálná možnost vypuknutí docela závažných sporů mezi členskými zeměmi NATO, Řeckem a Albánií a potenciálním členským státem Severní Makedonií. A to nehovoříme o možnosti vypuknutí širšího vojenského konfliktu, do kterého už by mohly být zapojeny další regionální mocnosti, jako Turecko a podobně, které má speciálně v tomto regionu své zájmy.

Podle našeho hlediska tedy pro přijetí Severní Makedonie do NATO nejsou splněny minimálně dva důležité parametry, a to je vnitrostátní stabilita a stabilita a bezpečnost v nejbližším regionu. Z toho důvodu jsme přesvědčeni, že souhlasit se vstupem Severní Makedonie do NATO by bylo minimálně velmi nezodpovědné. (Hluk v jednací síni přetrvává.)

Teď se podívejme z druhé strany, co by vstup do NATO znamenal pro Severní Makedonii. Za prvé je zde povinnost investovat dvě procenta ročního HDP do obranného rozpočtu, což může pro Severní Makedonii být velká ekonomická zátěž s ohledem na její nízký počet obyvatel a i na ekonomiku.

Pane předsedající, tady se fakt nedá pracovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, ještě jednou prosím o klid, ať může pan poslanec pokračovat v důstojném prostředí. Děkuji.

Poslanec Jiří Kobza: Je tedy pravděpodobné, že Severní Makedonie nebude schopná nebo ochotná přispívat tato dvě procenta do rozpočtu NATO. A pak se stane v podstatě dlužníkem USA.

Za druhé je nanejvýš pravděpodobné, že Severní Makedonie bude přinucena postupně přezbrojit na standardy NATO, což většinou představuje americkou nebo západoevropskou vojenskou techniku místo té dosud užívané, a tato změna také bude znamenat nemalé náklady, které bude mít Severní Makedonie problém unést.

Za třetí, a to je také naše česká zkušenost, může se stát, že členství v NATO bude znamenat, že vlastní armáda přestane prioritně chránit své území, ale naopak bude investovat nemalé prostředky do výbavy, výzbroje a výstroje pro zahraniční mise a pro cvičení, které vojáky na takovéto mise budou připravovat. Severní Makedonie také může být vyzvána k přípravě vlastního území pro přejezdy spojeneckých armád. To znamená například rekonstrukce a posílení mostů a silnic, což také je velmi nákladná záležitost. Můžeme počítat i s tím, že se může objevit snaha ze strany NATO umístit na území Severní Makedonie základnu některého ze spojeneckých států. Asi tušíte kterého. Zapojení do zahraničních misí a případné umístění základny na území Severní Makedonie v důsledku může paradoxně výrazně zhoršit její bezpečnostní situaci. Výsledkem by bylo, že by občané Severní Makedonie mohli být ohroženi útoky příslušníků daného v ten moment napadeného či okupovaného státu a její města se mohou stát primárním cílem pro případný úder teroristů anebo mstitelů ze států například na Blízkém východě. To je velké riziko hlavně dnes, kdy se nedaří zvládat krize nelegální migrace do Evropy, a za situace, kdy podle hlášení a zpráv například Bundes Nachrichten Dienst se mnoho džihádistů už pohybuje po Evropě v rámci schengenského prostoru. (Hluk v jednacím sále trvá.)

Naše doporučení tedy zní, aby Severní Makedonie setrvala v pozici takzvané přizvané země, která tím pádem nemá všechny povinnosti vyplývající z členství v NATO. Je to z toho důvodu, že se domníváme, že vstup do NATO by uškodil hlavně samotné Severní Makedonii, a závažné problémy, které teď v oblasti a u nich doma jsou jakkoliv potlačené, vyplavou na povrch s daleko větší razancí. Navrhujeme tedy Severní Makedonii nabídnout širší spolupráci ve vztahu k řešení otázek migrační krize, jak se to ostatně už děje, tedy především policejní spolupráci, případně financování společných projektů. Určitě by byla žádoucí a potřebná výměna know-how a zkušeností z oblasti obrany. Vhodná by byla i úzká spolupráce obou našich států v oblasti vědeckých nebo studijních projektů. Je toho mnoho, co může zlepšit provázanost Severní Makedonie s Českou republikou a dalšími státy. Skupina V4+ je samozřejmě velmi důležitou platformou pro tuto spolupráci. Máme společné historické a kulturní dědictví a je vhodné na něj navázat.

Dámy a pánové, dovolím si tedy vyzvat vás k uvážlivosti a k opatrnosti při hlasování o přístupu Severní Makedonie k NATO, protože jak jsem právě řekl, ani region, ani tato země na to podle našeho názoru ještě nejsou připraveny, a naopak, abychom se soustředili na to, jak jim pomoci dál a jakým způsobem prohlubovat naši spolupráci, protože v tom vidíme priority našeho vztahu k Severní Makedonii.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části jednací síně, z lavic SPD).

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Schwarzenberg, připraví se paní poslankyně Černochová, která neuplatňuje v tomto případě přednostní právo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, mohu pouze říci bohudíky, že tento den přišel, že opravdu Makedonie má šanci

přistoupit, doufám, k celým euroatlantickým strukturám. Pamatujme si, Makedonie byla už dávno připravená, ale pak přišlo nesmyslné řecké veto. Popírat někomu jméno je stejně nesmyslné jako popírat existenci státu na západním Balkáně. Ale tam očividně někteří si myslí, že si můžou všechno dovolit. Ale bohudíky díky ústupu Makedonců všechny překážky se odstranily. Ale ta dlouhá doba, kdy Makedonie byla takřka v limbu, strašně poškodila Makedonii. Pamatujme si, v té době teprve vznikly ty národnostní spory, také režim, který nebyl úplně demokratický. A to všechno pověst, ale také život v Makedonii značně ztížilo. Doufám, že to vše teď dnešním dnem, nebo vlastně tedy tím, co dneska odhlasujeme, bude u konce.

Ale pamatujme si jednu věc. Opravdu Makedonie byla tím, že dlouho se jí kladly překážky k jejímu vstupu do euroatlantických struktur, byla hospodářsky a jinak silně poškozena, také těmi spory, které tam vznikly. A pamatujme na naše vlastní dějiny. Že investice k nám přišly, teprve když jsme vstoupili do NATO, protože prý není nic zbabělejšího než peníze, a pouze když mezinárodní kapitál, investice se cítily bezpečně, tak vstoupily také do České republiky, a samozřejmě největší přišly, když jsme se stali členy Evropské unie. Velmi prostě. Protože investor chce velký trh. Nikdo by neinvestoval do malého trhu, jako byla Česká republika či Makedonie nebo Kosovo. Investuje se pouze do velkých celků dneska, a když bude chtít trh pro výrobky, které ten investor tam bude vyrábět. Tudíž teď je možnost také hospodářského vývoje, který odpovídá možnostem Makedonie. A měli bychom ji podpořit v jejím vývoji, protože opravdu nemůžou za to, že tak dlouho byli zablokováni.

Makedonie, snad bych jenom ke konci rád poznamenal, má pro nás obzvláštní význam, neboť lidé, kteří mluvili stejným nářečím, bydleli před dvanácti sty lety v okolí Soluně. A svatí bratři Cyril a Metoděj se naučili slovanský jazyk, který vlastně byl předků dnešních Makedonců. Na to bychom neměli nikdy zapomenout. Z toho také naše křesťanství vzešlo. Tak přejme Makedonii opravdu úspěšný vývoj a doufám, že obě euroatlantické struktury jí pomohou, nejenom k bezpečnosti, nejenom k stabilitě, ale také k větším investicím, které tato země vzhledem k nezaměstnanosti strašně potřebuje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já samozřejmě naprosto souhlasím, co tady zaznělo z ústa Karla Schwarzenberga. Já bych jenom chtěla říct, že jsem v posledních měsících, letech několikrát mluvila s kolegy z Makedonie, i jsem tuto zemi a ostatní země Balkánu navštívila. A chtěla bych ujistit a reagovat na to, co tady zaznělo ze slov pana Kobzy, že v tuto chvíli je Makedonie stabilní zemí. Myslím, že platí to, že tam byly doby a byly tam etapy, kdy tam ta albánská menšina usilovala o samostatnost, ale tak jak jsem mluvila jak s makedonskými politiky, tak s občany, tak v tuto chvíli je to opravdu stabilní země.

Chtěla bych vyjádřit to, že si nesmírně vážím toho, že došlo k dohodě mezi Řeckem a Severní Makedonií a že bychom to měli velmi ocenit, a ocenit to i tím, že umožníme vstup do Aliance. Ono se nám možná zdá, že Balkán je daleko, a on blízko. My si musíme připomenout, že ty nacionální války, které tam byly, byly blízko a že se i nás potom týkala migrační vlna, a v našem zájmu je, aby tento region byl stabilní.

Já jsem přesvědčena ze svých osobních zkušeností, že jejich jednání se Severoatlantickou aliancí, ale i jejich přístupová jednání ve vztahu k Evropské unii výrazně přispívají ke stabilitě, a věřím, že i budoucí prosperitě tohoto regionu, a považuji vstup

Severní Makedonie do Aliance jako něco nesmírně důležitého a bezpochyby je to i v našem zájmu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou se ještě přihlásil pan poslanec Hájek. Do rozpravy je přihlášena paní poslankyně Černochová. Prosím máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Já bych tady navázal na kolegyni Langšádlovou. Musím s tím naprosto a naplno souhlasit. Měl jsem možnost i s kolegyní Langšádlovou být účastníkem – v rámci Parlamentního shromáždění NATO jsme měli právě jednání v Severní Makedonii. A ono je vždycky lépe jednou vidět než stokrát slyšet. My jsme skutečně měli možnost jak vidět, tak slyšet názory Makedonců. Byli jsme potěšení tím, že tam skutečně došlo ke změně toho názvu, což se pozitivně odrazilo na tom, že Řecko pochopilo, že je pro ně partner.

A samozřejmě co tady hovořili kolegové, nebo kolega z SPD. NATO je dneska soubor – doufejme – třiceti zemí, kde samozřejmě nejsou vždy stoprocentně vybalancované vztahy. Víme, že situace mezi Řeckem a Tureckem není jednoduchá, ale myslím si, že situace mezi Severní Makedonií a Řeckem nikdy nedostoupí takovéto úrovně, jak je bohužel, nebo to napětí, které je mezi Řeckem a Tureckem.

Takže za mě a za Parlamentní shromáždění NATO jsem rád, že Severní Makedonie bude, a pevně věřím, že bude, třicátým členem NATO, a myslím si, že z hnutí ANO má plnou podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní paní poslankyně Černochová, zatím poslední přihlášená. Prosím máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem chtěla reagovat na kolegy z SPD a na jejich dojemnou péči o osud Makedonie a o de facto zpochybnění demokratického procesu, který v Makedonii proběhl, protože občané Makedonie se rozhodli, že chtějí být součástí NATO. A vy vážení kolegové prostřednictvím pana místopředsedy, nemáte žádné právo toto jejich rozhodnutí jakkoliv tady znevažovat, zpochybňovat.

Já bych se té delegaci, která v tuhle chvíli je na jednání u pana předsedy Poslanecké sněmovny Vondráčka, chtěla alespoň jménem Občanské demokratické strany omluvit za to, že si možná museli vyslechnout to, co si vyslechli. Možná taky ne, možná je to mimo jejich rozlišovací schopnost a neberou to vážně, co tady zaznělo. Ale skutečně, pokud se demokratická země rozhodne, že se stane něčeho součástí, tak při vší úctě k poslancům Parlamentu České republiky opravdu nerozumím tomu, že tady někdo řeší, jestli se tak má dít, nebo nemá dít. Prostě oni se svobodně rozhodli.

Zazněla tady i celá řada nepravd. Jedna z těch nepravd byla otázka, která se týkala Řecka. Vážené kolegyně, kolegové, možná vám to uniklo, ale 8. února 2019 Řecko ratifikovalo protokol o přistoupení Makedonie k NATO. Řecko ratifikovalo. A tehdy média o tom psala jako o velkém vítězství v boji proti nacionalistům. Takže samozřejmě i Makedonie má určitě i nějaké to své SPD ve svém parlamentu, kteří kritizovali vstup do NATO, nijak mě to nepřekvapuje. Ale prostě demokraticky se tato země rozhodla. Takže jakým právem vy tady berete té zemi možnost se svobodně rozhodnout?

A mimochodem, principy NATO jsou úplně jiné než principy Evropské unie, kdy mnohdy s vaší kritikou já osobně souhlasím. Protože v Evropské unii nerozhodují všechny země o významných otázkách, tam bohužel platí princip těch různých většin. V NATO ale rozhodují všechny země stejně. Dejme Makedonii právo být součástí Severoatlantické

aliance, zaslouží si to. Protože na toto rozhodnutí Makedonie čekala od roku 2002. A ta klíčová dohoda, která Makedonii otevřela cestu, ta tedy byla signována, jak jsem říkala, i ze strany Řecka 8. února 2019.

K tomu, co tady říkal pan kolega Vích. On jako bývalý voják to moc dobře ví. Ale ano, když se podíváte na mapu, tak je vám to úplně jasné. Ale mě je jasné asi něco jiného, než je jasného vám. Tady bych vám jenom prostřednictvím pana místopředsedy chtěla říct to, že nejde pouze o vojenské posílení, ale jde právě o posílení stability v regionu. A Česká republika, nebo chcete-li Československo, si stabilitu v tomto regionu velmi zaslouží. Protože přesně, i jak jste zmiňoval, stále tedy hrozí to, že nevíme, jak se bude vyvíjet cesta Turecka. A my rozhodně v této části Evropy, v této části Balkánu své spojence potřebujeme.

Ale NATO není díky bohu Evropská unie. Já jsem podporovatelkou NATO, stejně jako celá ODS. Podporujeme, aby se Makedonie stala součástí NATO. A vytrpěli si s tou žádostí o členství své a myslím si, že po dlouhých 17 letech bychom neměli ani rozhodnutí, ani diplomatické rozhodnutí, ani všechny akty, které museli absolvovat, my na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky nijak zpochybňovat. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na galerii pro hosty je nyní přítomna delegace Republiky Severní Makedonie v čele s předsedou vlády Republiky Severní Makedonie Jeho Excelencí panem Zoranem Zaevem. Prosím o přivítání. (Poslanci povstávají a potleskem vítají delegaci.) Děkuji.

Další přihlášený do rozpravy není. Takže rozpravu končím. Ptám se pana ministra, pana zpravodaje, jestli je zájem o závěrečné slovo. (Ministr: Ano. Zpravodaj: Ne.) Je zájem. Pane ministře, prosím máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych zde pouze rád podtrhl, že aspirace na členství je svobodná volba Severní Makedonie. Je to výstup demokratického procesu. Rozhodli se k tomu před více než 16 lety a my jsme tu aspiraci potvrdili již na summitu v Bukurešti v roce 2008. A je to také potvrzení toho, co jsme vždy prosazovali. Politika otevřených dveří. Politika, která vychází vstříc svobodné vůli jednotlivých zemí posílit svoji bezpečnost tím, že se stanou členy největší organizace kolektivní bezpečnosti na světě. Organizace, která 70 let přispívá k bezpečnosti svých členů a ke stabilitě.

Já bych zde rád krátce reagoval na to, co zde padlo z úst poslanců SPD. Pokud se obáváme o stabilitu Severní Makedonie, tak je to právě členství v institucích, jako je NATO a EU, které přispěje k posílení této stability a bezpečnosti. Naší prioritou vždy bylo usilovat o integraci zemí západního Balkánu, ať už do Severoatlantické aliance, tak do Evropské unie. Vláda se k tomuto cíli hlásila bez ohledu na to, jestli byla pravicová, či levicová.

Krátce bych také jen zmínil – ano, z členství v Severoatlantické alianci vyplývají povinnosti, ale zároveň přináší členským zemím právě větší stabilitu a bezpečnost, protože se můžou podílet na rozhodování, já věřím, že již v blízké době kolektivu 30 států. A to, že jsou také schopny společně spolupracovat na řešení výzev dnešního světa, jako je například mezinárodní terorismus, ale také upevňování demokracie u nás a v členských státech.

Je proto otázka, jestli je skutečně v zájmu Česka otálet. Já věřím, že není, a věřím, že páni poslanci i poslankyně i dnes symbolicky za účasti pana premiéra Zaeva podpoříme členství Severní Makedonie v Severoatlantické alianci a že Severní Makedonie již na

summitu v Londýně nebude pouze přizvanou zemí, ale bude plnoprávným členem a bude se moci podílet na rozhodování v Severoatlantické alianci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Přivolal jsem poslankyně a poslance, kteří nebyli v sále, a můžeme přistoupit k hlasování. Já jen připomenu, že budeme hlasovat o usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Protokolu o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě podepsaného 6. února. 2019 v Bruselu." Na hlasování jsme připraveni.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Je tu žádost o odhlášení. Toto hlasování je neplatné, všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Stále nemáme dost přihlášených. Prosím zkontrolujte si, zda jste přihlášení svými identifikačními kartami. Tak už je to v pořádku. Nyní můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 57, přihlášeno 148 poslanců. Pro 124, proti 8. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. (Potlesk.)

Já vám děkuji. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Další pevně zařazený bod je bod číslo

184.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016

/sněmovní tisk 196/ - druhé čtení

Namísto pana ministra dopravy s pověřením vlády uvede tento tisk pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, pravděpodobně bude tento bod o něco méně významný při vší úctě k němu, ale samozřejmě to, co jsme odhlasovali před chvilkou, je historické.

Dovolte mi tedy, abych vám krátce představil protokoly, které byly jednomyslně přijaty na 39. zasedání Shromáždění Mezinárodní organizace pro civilní letectví, dále budu používat zkratku ICAO, které se konalo ve dnech 27. září až 7. října 2016 v Montrealu.

První protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví mění počet členů rady ICAO, a to ze současných 36 na 40. Tato změna je vhodná kvůli zvyšujícímu se počtu členských států, současně by měla zvýšit šance na budoucí zvolení České republiky do tohoto důležitého orgánu. Tím by pak bylo umožněno v rámci této rady aktivně hájit české i evropské zájmy.

Druhý protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví zavádí pouze jedinou změnu, která spočívá ve zvýšení počtu členů letecké komise ze současných 19 na 21. Zvýšení počtu členů je vhodné nejen kvůli zvyšujícímu se počtu členských států ICAO,

ale také proto, že více odborníků z různých částí světa může přinést nový pohled na určité problémy. Významně tak mohou obohatit debatu uvnitř letecké komise a pozitivně ovlivnit tak její výstupy.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu ministrovi a prosím zpravodaje zahraničního výboru, kterým není pan poslanec Lipavský, ale jiný pan poslanec, aby odůvodnil usnesení výboru, který nám byl doručen jako sněmovní tisk 196/1. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr už to tady krátce představil, takže já vám jenom přečtu usnesení zahraničního výboru, který návrh projednal 21. února 2019, a jeho usnesení obsahuje následující doporučení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas a) k ratifikaci Protokolu o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaného v Montrealu dne 6. října 2016; b) k ratifikaci Protokolu o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaného v Montrealu dne 6. října 2016.

Na závěr bych chtěl doplnit, že Senát vyslovil svůj souhlas k ratifikaci již na své 17. schůzi dne 15. srpna 2018.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zpravodajské role se tedy ujal pan poslanec František Navrkal. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 196/1. Otevírám rozpravu, nikdo přihlášen do rozpravy není ani nevidím, že by se někdo hlásil z místa, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečné slovo? Není zájem o závěrečné slovo.

Takže můžeme přistoupit k hlasování o navrženém usnesení, tak jak jsme s ním byli seznámeni. Jsme připraveni na hlasování?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 58, přihlášeno 151 poslanců, pro 134, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji.

Dalším bodem je

185.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - druhé čtení

Vládou je opět pověřen pan ministr Brabec, aby nás seznámil s tímto vládním návrhem. Prosím pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ještě jednou děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, letecká dohoda se Saúdskou Arábií byla podepsána 7. prosince 2016 a následně byla poprvé předložena Parlamentu České republiky k udělení souhlasu s její ratifikací. V červenci 2017 nebyla další

ratifikace dohody podpořena v plénu Senátu, nejednalo se však o nesouhlas s věcnou stránkou dohody.

Ministerstvo dopravy se rozhodlo opětovně předložit tento materiál do Parlamentu České republiky, a to zejména z důvodu zajištění právní jistoty pro současný i budoucí provoz leteckých dopravců mezi Českou republikou a Saúdskou Arábií. České aerolinie provozují pravidelnou sezónní linku mezi Prahou a Rijádem třetím rokem a před touto letní sezónou zaznamenaly problémy při schvalování povolení svých letů v Saúdské Arábii. Ta nově vyžaduje pro pravidelný provoz Českých aerolinií v letním období 2019 schválenou leteckou dohodu. Dohoda upravuje čistě provozní ekonomické aspekty letecké dopravy a bez ní hrozí neočekávané problémy při provozu s negativními ekonomickými dopady zejména na letecké dopravce a cestující veřejnost.

V rámci nového ratifikačního procesu byl již v plénu Senátu vysloven souhlas s ratifikací této dohody dne 15. srpna 2018 a zahraniční výbor Poslanecké sněmovně doporučil udělit souhlas s ratifikací na svém jednání 21. února 2019.

Dovoluji si tedy tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací dohody. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu ministrovi. Také v tomto případě se role zpravodaje zahraničního výboru ujal pan poslanec Navrkal. Prosím, aby odůvodnil usnesení výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr už to tady zase statečně představil a odůvodnil. Já jenom doplním, že ze stejného dne jako v posledním případě, to jest 21. února 2019, se na svém zasedání zahraniční výbor usnesl na následujícím doporučení, a to jest, že má Poslanecká sněmovna přijmout takovéto usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách." A ještě bych doplnil, že Senát vyslovil svůj souhlas s ratifikací již na své 17. schůzi dne 15. srpna 2018. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Než otevřu diskusi, konstatuji, že pan poslanec Kupka se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do 16.00 z pracovních důvodů.

Otevírám rozpravu. Nikdo není přihlášený, ani se nikdo z místa nehlásí. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není.

Opět přistoupíme k hlasování o navrženém usnesení, jak nám ho představil pan zpravodaj. Na hlasování jsme připraveni.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, přihlášeno 152 poslanců, pro 127, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu

186. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky

k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/ - druhé čtení

Rozpravu u tohoto bodu jsme přerušili 18. dubna na 28. schůzi Poslanecké sněmovny. Odročili jsme jeho projednávání do příští řádné schůze.

Prosím, aby se místa u stolku zpravodajů za navrhovatele ujal ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček a zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Jiří Strýček. Připomínám, že usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 234/1 až 234/3.

Měli bychom pokračovat v rozpravě, protože jsme bod přerušili v rozpravě. Do rozpravy nicméně nikdo přihlášen není a ani nevidím, že by se někdo do rozpravy hlásil. Rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan zpravodaj? Pan ministr? Zájem o závěrečná slova není.

Takže bychom mohli přikročit k hlasování. V tomto případě bych přece jenom poprosil pana zpravodaje, protože uběhla delší doba, aby nám přečetl návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat. Jenom to usnesení, o kterém bude hlasovat Poslanecká sněmovna. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Strýček: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, touto problematikou se zabýval zahraniční výbor na své 26. schůzi konané dne 21. února 2019 a bylo k němu přijato následující usnesení, které vám nyní přečtu.

Usnesení zahraničního výboru z 26. schůze ze dne 21. února 2019 k vládnímu návrhu, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu, sněmovní tisk 234. Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí Aleše Chmelaře a zpravodajské zprávě poslanec Ing. Strýčka a po rozpravě zahraniční výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci změn článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak děkuji, pane zpravodaji. To je přesně to, o čem budeme hlasovat. To další už je jenom usnesení výboru, o kterém nyní hlasovat nebudeme.

Budeme hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna dává souhlas s přijetím změny článku, tak jak jste to nyní přečetl. Myslím, že to je jasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno 153 poslanců, pro 131, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkují panu zpravodají a panu ministrovi.

Ještě než ve 12 hodin přistoupíme k pevně zařazenému bodu, otevírám bod

187.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ - druhé čtení Prosím, aby ve zbývajícím čase pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček zahájil projednávání tohoto bodu, resp. jeho druhého čtení. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak již bylo zmíněno, ve druhém čtení je návrh na souhlas s ratifikací změny článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu. Velmi krátce bych si dovolil připomenout, že smyslem tohoto přechodného ustanovení bylo umožnit budoucím smluvním stranám odložení jurisdikce Mezinárodního trestního soudu na dobu sedmi let od vstupu v platnost Římského statutu pro danou smluvní stranu vůči válečným zločinům v případech, kdy byl zločin domněle spáchán občany dané budoucí smluvní strany či na jejím území.

V pozadí přijetí tohoto přechodného ustanovení byla snaha o rychlé dosažení co největšího počtu smluvních stran. Dnes podle našeho názoru již článek 124 není využíván. 14. shromáždění smluvních stran Římského statutu Mezinárodního trestního soudu v roce 2015 konsenzem přijalo rezoluci, kterou rozhodlo o vypuštění článku 124. Důvody spočívaly v jeho neaktuálnosti a ve snaze o co nejčistší text právě tohoto statutu.

Účelem vnitrostátního projednávání vedoucího k vypuštění článku 124 je tedy dokončení procesu vyjádření souhlasu České republiky s vypuštěním článku 124, který již není používán. Věřím proto, že obdobně jako Senát, i Poslanecká sněmovna vysloví souhlas s ratifikací této změny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu ministrovi. Konstatuji, že usnesení zahraničního výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 235/1 a usnesení ústavněprávního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 235/2. Oceňuji, že je už připraven pan zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Strýček (stojí u mikrofonu), jenomže je 11.59 a už vám nemohu dát slovo, během několika sekund bych vám ho musel zase sebrat. Takže konstatuji, že po vystoupení pana ministra zahraničních věcí jsme přerušili projednávání tohoto bodu ve druhém čtení.

Úderem 12. hodiny se budeme zabývat napevno zařazeným bodem Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví a já mezitím předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré poledne, vážené poslankyně a poslanci. Zahájíme pevně zařazený bod, který jsme měli dnes na 12. hodinu, a jedná se o bod s názvem

314. Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví

Prosím, aby se slova ujal ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, a připraví se zástupce navrhovatelů pan poslanec Daniel Pawlas. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si tedy zahájit tento zařazený bod, který je pojat poměrně široce, já budu hovořit samozřejmě i o konkrétních věcech, ale bylo by dobře, abychom si znovu shrnuli, jak ta situace aktuálně vypadá, protože někdy mám pocit, že skutečně to, co vidíme v médiích, neodpovídá realitě.

Pravdou je, že teď jsme v době, kdy je situace poměrně exponovaná, ostatně jako každý rok, to není nic výjimečného, protože se rozhoduje o tom, jak bude péče hrazena v příštím roce. Ministerstvo zdravotnictví připravilo úhradovou vyhlášku pro příští rok, a skutečně každý rok se odehrávají podobné diskuse, podobné nátlakové akce atd. Na druhou stranu pravdou je také to, že od mého nástupu se snažíme mnohem více hovořit se zdravotníky, hledat konsenzus i právě v rámci dohadovacího řízení o úhradách zdravotní péče pro příští rok. I proto úhradová vyhláška vlastně podruhé v řadě vychází z většiny dohod mezi zdravotními pojišťovnami a zástupci jednotlivých segmentů. Těch segmentů celkově je 14 a 12 segmentů se dohodlo na tom, jak bude péče hrazena, takže drtivá většina, to je také třeba připomenout, byť samozřejmě asi nikdo není stoprocentně spokojený. Asi kdybychom se zeptali každého z těch jednotlivých segmentů, ať jsou to praktičtí lékaři, ambulantní specialisté, gynekologové, zdravotnická záchranná služba, fyzioterapie atd. atd., tak všichni by řekli, že potřebují víc, že ten nárůst je nedostatečný. Na druhou stranu je to o kompromisu, o hledání kompromisu v rámci možností systému.

Systém veřejného zdravotního pojištění se vyvíjí dobře, řekl bych až výborně, zejména v těch posledních letech, včetně tohoto, dosahujeme skvělých výsledků. Pro příští rok budou příjmy systému veřejného zdravotního pojištění 350 miliard korun včetně nárůstu platby za státní pojištěnce 3,5 miliardy korun, což je skutečně historická částka. Ale i tak náklady budou vyšší než růst příjmů.

Tady se občas objevují debaty o tom, jestli máme využít rezervy, že tam ty peníze leží atd. My už je v příštím roce zapojíme. Protože meziroční nárůst příjmů systému je 19 miliard a nárůst nákladů na péči bude 26 miliard. Přímo do péče budeme investovat 26 miliard korun, tak jak je dohoda v rámci dohadovacího řízení nastavených úhrad v rámci úhradové vyhlášky a dohody s pojišťovnami. Samozřejmě pokud ten systém se bude vyvíjet dobře, tak jsme připraveni, a jednáme o tom se zdravotními pojišťovnami, jít ještě nad rámec úhradové vyhlášky, ale je to o tom, že skutečně musíme investovat do péče.

Já prostě zásadně odmítám ty teze o rozpouštění rezerv, kdy budeme rozlívat peníze do systému a věřit, že to něco vyřeší. Nevyřeší. Jediné řešení je skutečně investovat do dostupnosti, do kvality péče, do cílených úhradových mechanismů, do podpory regionálních nemocnic, nedostupných oblastí jak v oblasti primární péče, sekundární péče, tak samozřejmě i v oblasti právě těch nemocnic, které jsou v odlehlých lokalitách. A to už se teď děje. Máme připravenu a budeme realizovat a realizujeme v těchto dnech ve spolupráci s VZP cílenou úhradovou politiku na podporu nemocnic, které jsou v odlehlých oblastech objektivně znevýhodněny, jako je Jeseník, Šumperk, Rumburk, Znojmo, Nové Město, a samozřejmě situaci budeme vyhodnocovat a jsme připraveni podpořit i další, pokud skutečně k tomu budou objektivní důvody z hlediska nedostupnosti péče. Protože my už nemůžeme jít tou cestou, že budeme pouze slepě rozlévat peníze do systému, ale musíme jít cíleně řešit ty problémy, kde jsou.

A my dneska máme samozřejmě celou řadu problémů. Nikdo nikdy neřekl, ani z mých úst nikdy nezaznělo, že zdravotnictví funguje skvěle, že všechno je stoprocentně v pořádku. Já myslím, že naše zdravotnictví je skvělé obecně, ty výsledky skutečně jsou vynikající. Posouváme se i v mezinárodních žebříčcích hodnocení z hlediska mezinárodního srovnání. Skutečně naše zdravotnictví funguje. Já jsem měl teď možnost, protože jsou ty debaty různé s odbory, se bavit s lidmi z praxe, s přednosty klinik, skutečně s lidmi, kteří jsou třicet let v praxi. Říkají, že nikdy nebylo zdravotnictví v takto dobré kondici jako nyní – a jsou to šéfové chirurgických klinik, kardiologických klinik apod. Nikdy se tolik pacientů nedostalo k té nejmodernější péči. Léčíme nejvíc pacientů nejmodernějšími léky v historii, které skutečně zachraňují životy v oblasti centrové péče, onkologické péče, kardiologické atd. Takže to, co se dnes vyvolává, že zdravotnictví kolabuje, že je v krizi, tak to zkrátka není

pravda. Zdravotnictví má své problémy, v některých regionech ty problémy určitě nejsou malé z hlediska zajištění primární péče praktických lékařů, praktických lékařů pro děti a dorost, z hlediska zajištění některých akutních oddělení následné péče, ale je to skutečně otázka regionální, některých vybraných regionů, vybraných nemocnic. Ale říkat o tom, že zdravotnictví je kompletně v kolapsu, že kompletně je krizová situace plošně, tak to zkrátka pravda není.

Myslím si, že návrh úhradové vyhlášky, který teď už je poslán do Legislativní rady vlády, zajišťuje, že roste celé zdravotnictví, nikoliv pouze jeden segment na úkor ostatních. Ale my poprvé skutečně chceme podporovat všechny segmenty, od primární péče přes léčbu vzácných onemocnění v superspecializovaných centrech. Všechny segmenty do jednoho rostou, žádný segment nestagnuje, žádný neklesá v úhradách, všechny rostou. A to je ta pozitivní informace. Protože my si nemůže myslet, že např. podpoříme pouze nemocnice, byť jsou obrovsky důležitým segmentem v tom systému, a ostatní segmenty nezapojíme. My potřebujeme do péče o pacienta zapojit všechny.

Skutečně aktuálně, na co my se zaměřujeme, je podpora primární péče. Protože to je ten problém i toho současného systému, že nemocnice, které si často objektivně stěžují na přetíženost, se starají o pacienty, kteří vůbec do těch nemocnic nepatří, kteří mají problémy, které mohou být řešeny na nižších úrovních zdravotnictví, v ambulantní sféře nebo právě v rámci primární péče. A to je tím základním cílem. To je ta základní vize. Skutečně budovat zdravotnictví odspodu, zapojit primární péči, zapojit ambulantní sféru. Proto my máme např. v příštím roce v úhradové vyhlášce bonifikace za to, že ambulantní specialista přijímá nové pacienty, nové pojištěnce, že se postará o pojištěnce ten samý den – jsou to tzv. urgentní sloty. Pokud skutečně je poslán praktickým lékařem a má zásadní problém a ambulantní specialista ho přijme ten samý den, dostane za to vyšší úhradu, protože samozřejmě je to něco, co je nad rámec. Takže my jdeme skutečně cílenou bonifikací, tak abychom zajistili dostupnost a kvalitu zdravotní péče a aby rostly všechny segmenty, které potřebujeme do té péče zapojit.

Souhlasím s tím, že samozřejmě zdravotnictví má své problémy, jak jsem o tom hovořil, i z hlediska personálního, z hlediska např. i nedostupnosti léčiv apod. Já tady mám otázky, které mi dal svolavatel tohoto bodu. Je to poměrně obsáhlé, asi k tomu ještě něco bude řečeno. Ale ty otázky samozřejmě cílí na správné oblasti týkající se například personálního stavu českého zdravotnictví, otázky nedostupnosti léků.

Pokud se bavíme o té personální stránce věci, tzn. zajištění personálu v českých nemocnicích a obecně ve zdravotnictví, tak souhlasím s tím, že skutečně situace ne vždy je dobrá, také to není plošná otázka, ale skutečně každá nemocnice má trošku jiné problémy, někde je větší problém se sestrami, někde s lékaři, někde ten problém není nijak zásadní. Ale druhá věc je ta, kdo jak to kdy řešil. My dneska víme, a to není nic překvapivého, že lékařská populace stárne. Že skutečně tak jak se vyvíjí populace celková, tak i lékařská populace stárne. A na druhou stranu nikdo vlastně nikdy neplánoval, jak tu stárnoucí lékařskou populaci obnovit. Jak ji nahradit novou mladou generací.

Mimochodem, my jsme vyřešili po mnoha letech to, že jsme skutečně v tomto akademickém roce začali podporovat medicínské školství, systematicky, všechny lékařské fakulty, tak aby tam byli učitelé, kteří mohou učit mladé lékaře – protože to byl také problém, nikdo nechtěl na těch lékařských fakultách ani učit, zejména v těch základních oborech –, a abychom měli více absolventů. Od tohoto roku a vlastně už minulého akademického roku, ale tento rok to začalo naostro, lékařské fakulty přijímají o 15 % studentů víc, mohou zaplatit lépe učitele na lékařských fakultách, celkově je to desetiletý akční plán, pardon, jedenáctiletý akční plán za 7 mld. korun. A to je ten cíl. My musíme skutečně podpořit medicínské školství. A stejně tak jdeme cestou podpory u středních zdravotnických škol. Když se podíváme na data, tak ta neukazují úplně špatnou vyhlídku, protože jak u těch lékařských fakult, kde se zvyšuje

zájem a jsme schopni nyní vzít více studentů, tak i u těch středních zdravotnických škol se výrazně zvyšuje zájem o studium. Mezi roky 2017 až 2018 vzrostl počet přijatých studentů zhruba o tisíc. Teď jsem viděl aktuální data mezi roky 2018 a 2019 a nárůst je 1 700. To znamená, nám se zvyšuje počet zájemců a studentů na středních zdravotnických školách. Samozřejmě kritici řeknou, je otázka, jestli všichni půjdou do praxe. Ale na druhou stranu je tam také potřebujeme nejdřív dostat, do těch škol. A já si myslím, že skutečně v tomto směru se situace zlepšuje.

A ona se začíná zlepšovat, byť to nikdo možná nechce slyšet, i v těch nemocnicích. Když se podíváme na data a já neříkám, že z toho můžeme být nějak nadšeni a že to je něco, kde máme skákat dva metry do vzduchu, ale pravdou je, že sestry přestaly odcházet z nemocnic, z akutní lůžkové péče. Tam skutečně na datech, která máme z Ústavu zdravotnických informací a statistiky, vyplývá, že po letech předchozích, kdy sestry odcházely objektivně v řádu stovek z akutní lůžkové péče, se pokles zastavil, skutečně přestaly odcházet. Bezesporu to byla i otázka navýšení finančních prostředků, odměňování atd. A to je něco, z čeho musíme vycházet, a je to pozitivní, jak říkám, byť to není věc, která nás může těšit, protože my tam potřebujeme dostat nové sestry, určitě jsou nemocnice, kde ten nedostatek existuje. Ale přestaly odcházet z nemocnic, to si myslím, že je něco, co je pozitivní informace. A u lékařů ten nárůst také probíhá, ta data máme v rámci celé republiky jak akutní, tak následné lůžkové péče. Naopak roste počet lékařů, byť, jak říkám, stárnou, což je problém, ale spíš nikoliv toho, že nalijeme do systému peníze, ale právě získat novou, mladou generaci lékařů, kteří půjdou pracovat do českého zdravotnictví.

A pokud samozřejmě tady někdo stále říká, že zdravotnictví je v krizi, kolabuje, tak tím činí tu největší medvědí službu samotnému zdravotnictví. Pokud takto budeme prezentovat české zdravotnictví, což tím pádem ani není pravda, protože jak říkám, situace je úplně jiná, ale pokud takto budeme prezentovat české zdravotnictví, tak samozřejmě atraktivita toho oboru asi nebude úplně příliš velká pro ty mladé lidi, kteří do zdravotnictví třeba by uvažovali jít. Takže nevytvářejme tady dojem krize, dojem kolapsu, říkejme si ty věci, jak jsou, že ano, že jsou problémy, řešme je individuálně. Dejme do systému peníze tam, kde je třeba, ale nikoliv plošným rozlíváním peněz, rozpouštěním poloviny rezerv a podobně, co navrhuje ten tzv. krizový štáb.

Jsem připraven případně odpovědět na další dotazy, nechci tady okupovat celou hodinu, čas samozřejmě je nějak vymezen a to téma je velmi komplexní, ale aspoň takto na začátek. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan ministr a nyní prosím, aby se slova ujal zástupce navrhovatelů tohoto bodu poslanec Daniel Pawlas, který, bude-li souhlasit, stane se zároveň jeho zpravodajem. Souhlasíte? Tak, souhlasíte, takže se tam pak posaďte. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, jsem velice rád, že plénum Sněmovny při stanovení této schůze zařadilo tento bod na program, a velice si toho vážím. Na rozdíl od pana ministra si ale myslím, že stav našeho zdravotnictví není úplně ideální.

Ze zkušeností pacientů a dostupných informačních zdrojů je zjevné, že Ústava, resp. Listina základních práv a svobod zaručující v České republice právo na bezplatnou zdravotní péči, není zcela naplňována. Současný stav je na hranici fungování systému poskytování zdravotní péče zvlášť v otázce dostupnosti a kvality zdravotní péče pro všechny pacienty. Jde o důsledek nezodpovědné, často nekompetentní a nesystémové politiky všech předchozích

polistopadových vlád. Svůj díl odpovědnosti nese také současný ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, a to jak některými svými spornými rozhodnutími, tak nedůsledným řešením dlouhodobých i aktuálních problémů českého zdravotnictví.

České zdravotnictví je sice podle mezinárodního srovnání na velmi dobré úrovni, někdy i na špičkové úrovni, ale pacienti často narážejí na rozpor mezi tím, co garantuje Ústava, a faktickou situací v jednotlivých regionech, zvlášť těch odlehlejších. To můžeme sledovat právě třeba na smutném příkladu nemocnice v Rumburku. Česko zápasí s dlouhodobě neřešeným nedostatkem kvalifikovaného personálu v akutní lůžkové péči. Řadě lůžkových zdravotnických zařízení chybí peníze na potřebné rekonstrukce a kvalitní vybavení. Na vině je i soustavné podfinancování zdravotnictví.

Řešení spočívá na jedné straně v systémovém nastavení příjmů do veřejného zdravotního pojištění v podobě pravidelného automatického navyšování plateb za státní pojištěnce a zároveň v narovnání neopodstatněných rozdílů v úhradách zdravotní péče. Je nezbytné konečně zavést kultivovaný systém hrazení péče podle diagnóz, změnit organizaci práce v nemocnicích směrem k omezení přesčasů, přehodnotit role jednotlivých profesí, směřovat ke společnému lůžkovému fondu a jednodenní chirurgii. Důležitá je i reforma primární péče a posílení role praktických lékařů s důrazem na prevenci a odpovědnost pacientů za své zdraví. Je nutné vytvořit síť moderních nemocnic garantovanou státem. Celý systém se neobejde bez dobrého fungování ambulantní péče a vytvoření 20 let slibované koncepce dlouhodobé paliativní a domácí péče včetně stanovení jasného financování zdravotně-sociálního pomezí.

Českému zdravotnictví také výrazně chybí větší průnik některých lékařských oborů a zatraktivnění profese sester. To je velký úkol pro systém vzdělávání v oblasti lékařských i nelékařských povolání. Poslední novely příslušných zákonů se příliš nepovedly. V neposlední řadě je velice důležité zavést objektivní kritéria hodnocení kvality a pokračovat v elektronizaci zdravotnictví.

Profesní komory, odbory, Asociace malých nemocnic a také poskytovatelé domácí péče začali v poslední době hlasitě volat po tom, aby se rozpustily rezervy na účtech zdravotních pojišťoven. Tyto rezervy řádově v desítkách miliard poskytují v případě poklesu ekonomiky pojistku, aby se pojišťovny okamžitě neocitly v deficitu, a údaje o výši těchto rezerv se liší. Obránci zachování těchto zůstatků udávají, že v současnosti je na účtech pojišťoven přesně 20 mld. korun přímo určených pro hrazení nákladů na zdravotní péči a dalších asi 30 mld. korun na různých účelových fondech. Jde o fond prevence, fond na provoz a investice pojišťoven a povinný rezervní fond, kde pouze VZP uložila více peněz, než je symbolické zákonné minimum.

Rezerva v pravém slova smyslu, tedy peníze uložené na rezervním fondu, činí nyní u VZP 15 miliard a u zaměstnaneckých pojišťoven jde podle zákona o 1,5 procenta průměrných ročních výdajů základního fondu zdravotního pojištění dané pojišťovny za bezprostředně předcházející tři kalendářní roky. Tyto peníze by měly pokrýt rozumný meziroční nárůst nákladů z důvodu inflace, stárnutí populace a vstupu nových, nákladných způsobů léčby i inovativních léčivých přípravků. Rezervy zdravotních pojišťoven pomůžou v případě krize dodat do systému chybějící prostředky tak, aby výpadek nepocítili poskytovatelé ani pojištěnci, kterým by v opačném případě mohlo hrozit snížení dostupnosti péče.

Pokud by jeden rok pojistné nenarostlo, musely by zdravotní pojišťovny použít jen na jeden rok rezervy ve výši 15 až 20 miliard a spoléhat na mimořádnou rozpočtovou dotaci. Dle odborů a zaměstnavatelů je ale na účtech zdravotních pojišťoven přes 55 miliard korun, to je

desetkrát více, než ukládá zákon. Protože jde o systém průběžný, to znamená, vždy na začátku měsíce přicházejí peníze z odvodů, nehrozí žádná katastrofa ani při snížení současné rezervy.

Kromě současného rozpuštění rezerv, které pomůže naplnit ty nejpalčivější finanční požadavky, je nezbytné učinit všechny kroky k navýšení veřejných finančních prostředků, tak abychom se alespoň přiblížili k vyspělým evropským zemím ve vydávaném procentu HDP na zdravotnictví. Naši pacienti rozhodně potřebují moderní a finančně stabilizovanou zdravotní péči. Jde o jejich zdraví a životy.

S obavou sledujeme opakované snahy o snížení významu, omezení či úplné zrušení plateb za státní pojištěnce. Těch je nyní 5,9 milionu a za každého platí stát v roce 2019 1 018 korun měsíčně. Potřeba by bylo navýšení na 1 600 korun za měsíc. Tyto návrhy ze strany ministryně financí i ministra zdravotnictví jsou o to nepochopitelnější, že se odborníci jasně shodli na tom, že je vhodné fiskální prostor českého zdravotnictví skládat ze dvou základních částí. Z procenta příjmů ekonomicky aktivních osob a z valorizované platby za státní pojištěnce ze státního rozpočtu. Důvodem je potřeba předvídatelných a stabilních příjmů do systému veřejného zdravotního pojištění. Systém veřejného zdravotního pojištění vznikl na základě celospolečenského konsenzu a vycházel ze solidarity a přerozdělování, které by neměly podléhat nevhodným zásahům vlády. V letech 2010 až 2013 přišel systém díky zmrazení plateb za státní pojištěnce o 18 miliard korun.

Finanční udržitelnost systému je ústavní hodnotou, protože znamená právě to rovné právo na dostupnost zdravotní péče. Význam příspěvku od státu se zvyšuje v období propadu ekonomiky. Nárůst nezaměstnanosti o jedno procento rovná se okamžitý propad ve zdravotním pojištění o přibližně 6 miliard a bude narůstat v souvislosti se stárnutím obyvatel. Za posledních třicet let se zvýšil počet obyvatel nad 65 let o 50 procent.

Z těchto důvodů KSČM opakovaně navrhuje, a i nyní leží tento návrh ve Sněmovně, uzákonění pravidelné valorizace plateb za státní pojištěnce. Poprvé byl tento návrh předložen již 17. 2. 2016. Pro KSČM je nepřijatelné vytvářet omezováním veřejných státních finančních prostředků nedostatek, a tím otevírat prostor pro zvyšování spoluúčasti pacientů, ať již formou přímých plateb, doplatků, komerčního nebo dvojsložkového pojištění. Je evidentní, že současná řešení problémů s výpadkem dostupnosti zdravotní péče v oblasti praktického lékařství, stomatologické a další potřebné péče, včetně léčivých přípravků na recept, nejsou koncepční. Systém, pokud má fungovat, musí být provázaný a jakákoliv vlastnická forma zařízení musí mít povinnost fungovat v systému nikoliv podle svých záměrů, jinak už nejde o síť a není možné při jiném způsobu zajistit regionální dostupnost.

Právo vlastnit nezakládá zbavení se povinnosti státu poskytovat zdravotní péči občanům, nikoliv však za úplatu samotným občanem. Opatření Ministerstva zdravotnictví, dotační programy na zřizování praxí i zdravotních pojišťoven, navyšování úhrad dotačními programy zatím nejsou příliš účinná. Selhává i dosavadní systém hrazení a organizace péče poskytovatelům, a vzniká tak postupně regionální nedostupnost nejen ambulantní, ale také nemocniční, následné domácí, paliativní a hospicové péče.

Stát dlouhodobě selhává i v oblasti strategických investic do jím zřizovaných zdravotnických zařízení. Nyní je potřeba kolem 70 miliard korun, ale Ministerstvo zdravotnictví opakovaně tyto finanční prostředky s Ministerstvem financí nevyjednalo. V březnu 2019 se pan ministr vyjádřil, že stav nemocnic zřizovaných státem je žalostný. Stát zaspal v oblasti investic a potřeba je 73 miliard korun. Ministerstvo zdravotnictví mělo k dispozici 1,3 miliardy, ale ministr přesto žádné další peníze nepožadoval.

Velmi závažná je situace v oblasti lékové politiky. Léčivé přípravky jsou bohužel z pohledu obchodního práva komoditou, zbožím, stejně jako kterákoliv jiná obchodovatelná položka. Jednání v rámci Evropské unie o tom, aby se to změnilo, když jde o léky hrazené

z veřejných peněz, je zatím neúspěšné. Z tohoto důvodu dochází často k výpadkům v dostupnosti některých léků na recept v lékárnách. Svůj díl odpovědnosti nese také Státní úřad pro kontrolu léčiv, který se ale ze své činnosti zodpovídá Ministerstvu zdravotnictví. K farmaceutickým firmám, distributorům a lékárnám lze být vstřícný jen do určité míry. Stát jako zadavatel veřejné služby, spotřebitel a hlavní plátce se musí zasadit o zabezpečení základní potřeby pacientů.

Dalším závažným a dlouhodobě neřešeným problémem a stále častěji ohrožujícím poskytování zdravotní péče je nedostatek zdravotnických pracovníků, především lékařů a sester. Aktuálně chybí 5 500 sester a dalšího personálu v nepřetržitých provozech lůžkových zdravotnických zařízení. Regionálně je ale nedostupná i další péče. Vše souvisí především s trvalým podfinancováním systému zdravotnictví. Česká republika stále nedosahuje ani průměru 9 procent hrubého domácího produktu, jak je doporučováno ve výdajích na zdravotnictví, a Česká republika vydává na zdravotnictví pouze 6,8 (procenta) hrubého domácího produktu. A následným neplněním slibů a požadavků na výši platů a mezd, trvajícími rozdíly mezi platy a mzdami, špatným systémem vzdělávání lékařských i nelékařských pracovníků a prakticky nedodržováním zákoníku práce.

Ministerstvo zdravotnictví přitom nevěnuje dostatečnou pozornost upozorněním jak zdravotnických odborů, tak pracovníků ve zdravotnictví, zaměstnavatelů a samotných pacientů na tento neutěšený stav. Výhrady odborů bagatelizuje s odkazem na absolutní čísla. Do zdravotnictví jde 320 miliard s každoročním navýšením o 20 až 25 miliard. Odbory v rámci krizového štábu proti kolapsu zdravotnictví nyní začaly s protestními akcemi spojenými s peticí, podobně jako Děkujeme, odcházíme z let 2010 a 2011. Trvají na slibu 10procentního navýšení mezd – potom by bylo třeba navýšit i platby od pojišťoven o 6 procent – daném vládou v minulém volebním období. Ministerstvo zdravotnictví chce navyšovat jen o 3 procenta, s tím, že nyní je třeba dát peníze do rozvoje nemocnic. Ani slibovaná 3 procenta nemusí zdravotníci v nemocnicích ve skutečnosti dostat vzhledem k očekávané 2,5procentní inflaci a dluhům z minulosti.

KSČM podporuje požadavky zdravotnických odborů a zaměstnavatelů a z výše uvedených důvodů požaduje, aby pan ministr zdravotnictví odpověděl na následující otázky a předložil Poslanecké sněmovně návrhy opatření na systémové řešení tak, aby bylo právo občanů České republiky na kvalitní a dostupnou zdravotní péči skutečně naplňováno.

Otázka číslo jedna je, jaký koncept finančního zabezpečení chce zvolit Ministerstvo zdravotnictví v dlouhodobém horizontu pro zajištění kvality teritoriální a finanční dostupnosti zdravotní péče na území České republiky, zejména v regionech, kde hrozí, nebo tato péče již zjevně chybí. Jakým způsobem chce ministerstvo zajistit financování rozvoje základní sítě ambulantních lékařů a lůžkových zdravotnických zařízení, s přihlédnutím k regionálním specifikům?

Za druhé. Jakým způsobem zajistí Ministerstvo zdravotnictví dlouhodobou stabilitu dostupnosti léků, které sice mají být povinně dostupné v lékárnách, ale jejichž opakované výpadky, a to i u závažných diagnóz, se objevují stále častěji?

Za třetí. Jaké kroky podnikne ministerstvo v krátkodobém a dlouhodobém horizontu pro stabilizaci personálního obsazení jednotlivých stupňů poskytování zdravotní péče, omlazování zdravotnického personálu, středního a lékařského personálu a nezbytné investice pro další vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví?

Za čtvrté. Jakým způsobem je zajištěno, aby finanční prostředky z Evropské unie, které mají být směřovány do sektoru zdravotnictví, byly účelně využity?

Za páté. Jak chce ministerstvo řešit situaci s nedostatkem kvalifikovaných zdravotnických pracovníků?

Za šesté. Jak má Ministerstvo zdravotnictví připraveno řešení k urychlenému zvýšení počtu lůžek v následné péči a také lůžek pro seniory s regionální dostupností?

Za sedmé. Má Ministerstvo zdravotnictví vypracovanou objektivní analýzu stavu personálního a přístrojového vybavení a technického stavu zdravotnických zařízení, ať už je zřizovatelem stát, kraj, či jiné subjekty?

Je to mnoho otázek, na které bychom my poslanci rádi znali odpovědi, protože péče o pacienty v České republice, věřím, je na dobré úrovni, ale vždy jsou rezervy. A to, co jsem zde přednesl, má relevantní základ a já vás, pane ministře, žádám, abyste zodpověděl na tyto otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu ještě čtyři omluvy. Z pracovních důvodů se mezi 14.30 a 18.00 omlouvá paní poslankyně Monika Červíčková. Dále se omlouvá paní poslankyně Jana Pastuchová od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Jiří Mihola dnes mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů. To mi dorazilo nějak opožděně. Je to dnes? Je to dnes. Dále paní poslankyně Lucie Šafránková od 12 hodin do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání mimo Prahu ve volebním kraji. A dále pan poslanec Jiří Kobza od 14 hodin do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání ve volebním kraji mimo Sněmovnu.

Nyní tedy zahajuji všeobecnou rozpravu. Požádám o vystoupení. Následně se připraví s přednostním právem pan ministr Zaorálek.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Přebírám předsedání a prosím tedy pana místopředsedu Okamuru o jeho vystoupení s přednostním právem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, téma zdravotnictví je nejen odborné, ale také výsostně politické a občanské. Každý občan má ústavní právo na dostupnou bezplatnou zdravotní péči hrazenou prostřednictvím zdravotního pojištění, a proto dovolte, abych i já jako zdravotnický laik přednesl svůj pohled na věc.

Dnešní bod schůze Sněmovny je následkem aktivity části zdravotnických organizací, které začaly lobbovat o peníze, které dnes jsou ve zdravotních pojišťovnách v několika typech rezerv. Požadavky sester a dalšího personálu na vyšší mzdy jsou více než oprávněné. Stejně tak nemocnice potřebují více peněz na mzdy lékařů, protože stávající stav v mnoha regionálních nemocnicích je doslova vražedný. Díky nekvalitní a doslova nekvalifikované odbyté péči tu umírají lidé. Konkrétní případy jsou doslova strašné. Manželku známého po infarktu poslali ze svitavské nemocnice s acylpyrinem domů. Dvě hodiny na to dostala infarkt znovu a zemřela, aniž by se její muž dovolal pomoci. Pětadvacetiletá maminka onemocněla rakovinou slinných žláz a tu se jí pokoušeli léčit chirurgicky v okresní nemocnici. Lékařka v Brně jí nabídla fotonové ozařování s tím, že má dvacetiprocentní naději, že dožije rok. A když si na internetu našla, že lze tento typ nádoru léčit úspěšně protonem, odrazovala ji tato lékařka od protonu s tím, že to je drahé a pojišťovna jí to neproplatí. Tady vše dopadlo dobře. Po pár týdnech léčby protonem je vyléčená, ale ne díky systému zdravotnictví, ale navzdory němu.

Věřím, že ve světovém srovnání je naše zdravotnictví po odborné stránce na velmi vysoké úrovni. A co se týče dostupnosti péče, jsme z určitých pohledů na špici. Máme na mnohé výkony čekací lhůty, ale jsou stále kratší než v Británii a jsou neporovnatelné se státy,

jako jsou USA, kde bez peněz na drahou léčbu nebo zákrok nemáte vůbec. Ale i co se týče dostupnosti zdravotní péče, o tom můžeme dlouze diskutovat, protože když jezdím pravidelně na setkání s občany, a potkávám jich za rok skutečně desetitisíce, tak když se podíváte občanům do úst, tak nemají ani na to, aby měli zuby, protože je to prostě tak finančně nákladné. Tady se ze strany Pirátů někdo směje, já se jim nedívám do úst, abych jim řekl: otevřete ústa, ale když s nimi hovořím, je to pochopitelně vidět, tak chci jenom říci, že je to samozřejmě tristní. Protože v Japonsku se mimo jiné říká, že se životní úroveň dané země pozná podle toho, jestli mají lidé v ústech opravené zuby, jestli mají všechny zuby, což například japonští senioři mají. Ale v České republice, když se podíváte a hovoříte s lidmi, tak spoustu z nich nemá ani na to, aby měli všechny zuby. A to je ten současný tristní stav a to je rozdíl mezi skutečně vyspělou zemí, která má dobrý systém zdravotnictví, a Českou republikou. Takže pan ministr tady sice říká, jak je všechno skvělé, ale přece ta fakta, když odejdete z luxusních kanceláří a vystoupíte z nějakých aut, tak když skutečně hovoříte s občany na ulici, tak fakta jsou přece na první pohled úplná jiná ve srovnání s vyspělými zeměmi. Na první pohled jsou jiná, a ne jenom jednou. Já bych řekl, že z deseti občanů v seniorském věku, co potkáte, řada z nich nemá dokonce všechny zuby, protože na to prostě nemá. Takže to je stav. A neříkejme, že zuby nejsou součástí lidského těla. To přece není pravda. Toto vnímání tady pravicové vlády zavedly v 90. letech, jako kdyby zuby byly něco jiného. A ještě takové nesmysly, že za to, že má člověk zubní kaz, si může sám. To musíme samozřejmě odmítnout. To ovšem neznamená, že naše zdravotnictví je v pořádku.

To, že se tady pan ministr holedbá, že tady v nějakých jakoby určitých statistikách nebo z určitých pohledů jsme na tom ve srovnání se všemi zeměmi světa dobře, protože je tam samozřejmě Afrika, jsou tam různé rozvojové země, tak pochopitelně ve srovnání s nimi jsme na tom dobře, ale to neznamená, že reálně isme na tom nemohli být líp, což je pravda, že reálně jsme na tom mohli být líp. Stávající systém totiž nutí všechna pracoviště sledovat výkony a získávání peněz, ovšem nikoliv co nejefektivněji. Ukázkový příklad je léčení zmíněné maminky s rakovinou, proto jsem ho tady dával. První se jí chopila okresní nemocnice a pokoušela se ji léčit vlastními prostředky, aniž by jí nabídli nejlepší možnou léčbu pro tento typ onemocnění v daném stadiu. Nutili jí několik operací, protože samozřejmě by to bylo přínosem pro rozpočet nemocnice. A opět jsme u toho, že jí systém nenabídl nejlepší možnou léčbu. V Brně v onkologickém centru, kde mají foton, jí nabídli samozřejmě vlastní tvp léčby fotonem, a samozřejmě ne jenom proto, že to je účinnější než chirurgický zákrok, který nabízeli v okresní nemocnici, ale je to také příjem pro dané pracoviště, a proto také nenabídli ještě účinnější a méně invazivní možnost, protože peníze by dostalo konkurenční a hodně nenáviděné pracoviště bez ohledu na to, zda pacientka zemře v produktivní věku a zanechá po sobě dvě malé děti. Takže to je dneska stav současného zdravotnictví, kde, vážený pane ministře, bohužel systém není nastaven efektivně. To je prostě fakt. Vy tady mluvíte o něčem jiném, než o čem chceme mluvit my v SPD. Takže to je potřeba zmínit.

Pan ministr vyhlásil boj s kuřáky a pijáky piva. V současnosti každý třetí člověk onemocní rakovinou a každý čtvrtý na ni umře. Počet onkologických onemocnění roste a léčba bude stát systém stále více peněz. Pan ministr bohužel neřeší podstatu problému. Příčinou drtivé většiny onemocnění přitom není ani pivo, ani slivovice, ani cigareta, protože jejich spotřeba na rozdíl od výskytu rakoviny statisticky ve srovnání s dřívějškem neroste. Podíl na tristním stavu mají všechny vlády a všichni ministři zdravotnictví, kteří neřešili příčiny zhoršování zdravotního stavu občanů a rozhazování peněz neuměli nebo nechtěli zastavit. Lidé, kteří nakupovali zbytečné a předražené technologie, jako pan Němeček z ČSSD, se dokonce stali ministry zdravotnictví. Nezapomínejme, že stávající vláda hnutí ANO a ČSSD je pokračováním té minulé, protože koalice hnutí ANO a ČSSD je tady již šest let. A tato vláda, ta minulá, také pro efektivitu systému zdravotnictví neudělala prakticky nic.

Pan ministr oponuje kritikům, že dává do zdravotnictví nejvíc peněz v historii, to jsme tady slyšeli, a plánuje nejvyšší nárůsty výdajů. To ale přece musí jít ruku v ruce s totální změnou systému a se zvýšením efektivity vynaložených výdajů. V našem zdravotním systému fakticky chybí tlak na využívání těch nejefektivnějších metod léčby a je minimální tlak na prevenci. Jako laik si myslím, že je lepší nemít onkologicky nemocné a díky tomu mít více peněz na platy sester, než každoročně navyšovat výdaje. A tady se přesně v tomto okamžiku, to, co jsem teď řekl, ty pohledy liší, co tady prosazuje vládní koalice, a pohled SPD.

Na místě ministra bych v prvé řadě analyzoval, kolik nás stojí nejrůznější typy onemocnění, a u těch nejdražších a nejčastějších bych nechal zpracovat celonárodní plán prevence s návrhem řešení příčin a investic do těchto řešení. Sportovní svazy, armáda či policie už po léta upozorňují, že také dramaticky klesá fyzická kondice našich dětí. Pochopitelně kromě nadváhy a nedostatku pohybu nás zabíjí hlavně zhoršené zdravotní prostředí. Roste počet nezbytných (nebezpečných?) emisí od prachových částic, a to už se vracím k tomu, co jsem říkal ohledně kouření a ohledně plicních nemocí, respektive, a roste počet nejen nebezpečných emisí od prachových částic, ale také jsou to různé chemické sloučeniny až po mikroplasty. Jejich účinky na organismus teprve zkoumáme. Ale děje se s tím něco? Nedostatkové kotlíkové dotace to rozhodně nezmění, a přitom každý milion investovaný do technologií, který sníží nebezpečné emise, ušetří jak lidské životy a utrpení, tak stamiliony nákladů na léčení a úhradu následků. Samozřejmě je potřeba probrat, jakým způsobem ovšem ta ochrana životního prostředí bude probíhat, aby to nebylo nějaké ekologické aktivistické šílenství, které zažíváme v současné době. To je zase něco jiného.

Co systémového naše vlády, přesně vlády ANO, ČSSD a KDU-ČSL, to znamená, je to ta minulá vláda, která plynule přešla v tu současnou, ale i ty další udělaly pro to, aby se zdravotní stav dětí a jejich kondice zlepšily? Nejen že nic, ale sportovní a další pohybové kroužky jsou pro naše děti stále dražší a bohužel pro mnohé stále nedostupnější. Vím, že naše pojišťovny včetně VZP přispívají třeba pětistovkou ročně, ale to je u mnohých sportovních kroužků poplatek za jeden měsíc, ne-li méně. Nejsou peníze na to, abychom dětem umožnili zdravý pohyb zdarma, a na druhé straně giganticky plýtváme neefektivitou celého systému.

Minimálně 29 let odborníci diskutují na téma sloučení výběru zdravotního a sociálního pojistného. Každá instituce pověřená výběrem veřejných příjmů má některé funkce, kterou jsou společné všem z nich. Jde mimo jiné o informační systém, majetkové vybavení, vymáhání, personalistika apod. Sloučením těchto institucí, které odpovídá doporučením Světové banky a OECD, by došlo k významným synergickým efektům a ke snížení provozních nákladů. A opět bychom mohli ušetřit peníze. Přineslo by to zlepšení výběru daní a pojistného, zvýšení efektivity a účinnosti kontroly a vymáhání nedoplatků. Snížila by se administrativa i u plátců daní a pojistného, protože v praxi by komunikovali jen s jedním úřadem.

Dámy a pánové, výše uvedené jsou pouze střípky příkladů a chyb, jak systém změnit, zlevnit a získat tak víc peněz jak pro pacienty, tak pro zdravotnický personál a zdravotnická zařízení, abych nastínil názory našeho hnutí SPD, jakým způsobem bychom měli globálně v problematice zdravotnictví směřovat. Samozřejmě tady není prostor, abychom rozebrali jednotlivé detaily. Na mnoha opatřeních bychom se přitom bezesporu shodli a je škoda, že toto téma nediskutujeme více, a pokud ano, tak pouze v účetní rovině. To tady předvádí právě pan ministr. Tedy kolik přidáme sestrám, kolik doktorům nebo nemocnicím, aniž bychom řešili důvody, proč mají tak málo peněz, nebo spíše proč mají tak málo z tolika miliard, co do systému tečou.

Takže děkuji za pozornost a my se těšíme, že budeme také mít možnost naše návrhy prosazovat a diskutovat i s vládní koalicí. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A než pozvu do všeobecné rozpravy dalšího řečníka, tak vás seznámím s omluvenkami. Omlouvá se nám paní poslankyně Krutáková od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání a pan poslanec Pražák mezi 11. a 18. hodinou z rodinných důvodů.

A nyní, jelikož jsme již v rozpravě, jsou na řadě faktické poznámky, takže já prosím pana poslance Strýčka. Následovat bude pan poslanec Válek. Faktických poznámek je v tuto chvíli pět. Pan poslanec Strýček je přítomen? (Ano, nepřeje si vystoupit.) Pan poslanec Strýček zřejmě ruší svoji poznámku. Prosím pana poslance Válka, připraví se pan poslanec Brázdil. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se omlouvám, že jsem předběhl, ale nervy mi to nedaly, protože srovnávat kvalitu našeho zdravotnictví s tím, co bylo za komunismu, to je naprostá nehoráznost. Jako kdybychom zapomněli, že existoval SANOPZ, kde se léčili papaláši, a obyčejná pakáž, kteří byli ti ostatní, je vůbec nezajímala! Jako bychom zapomněli na léky na dovoz, které byly jenom pro komanče, a ostatní si ani nevrzli! Prosím vás, o čem se to tady bavíme? Ano, zdravotnictví má obrovské problémy, je tam obrovské množství potíží. Můžeme se bavit fakticky o tom, jestli je to krize, ale srovnávat to s tím hororem, co tady byl za komunismu, to si prostě nikdo, kdo má aspoň zbla slušnosti, nemůže dovolit! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní bych požádal o vystoupení na faktickou poznámku pana poslance Milana Brázdila a připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji. Když vidím 12 přihlášených, promiňte, pane ministře, technická. Možná zneužitá, ale přesto.

Kolegyně, kolegové, všichni, jak tu jsme, máme nějakou zkušenost se zdravotnictvím. Někdo jako pacient – ač jsem lékař, také jsem pacient, také jsem ztratil ledvinu před pěti měsíci kvůli jejímu nádoru, dobře, a jako lékař mám zkušenost také nějakou. Máme tu luxusní zdravotnictví. Za sedm procent HDP máme luxus! Dál už to nebude. My všichni tady kritizujeme, jak je to špatné. Ano, můžeme tady kritizovat od rána do večera, ale víte co, pojdře se domluvit. Za chvilku budeme jaksi schvalovat rozpočet. Seberme to kultuře. Však přece kultura, tam se neumírá, tak budou nějak... Tak pojďme se domluvit. Zvyšme to na těch deset. Ne devět, devět je průměr! Abychom byli lepší, pojďme na deset. Chceme to? Já jsem pro, ať jako pacient, i jako lékař.

Chtěl jsem vystoupit, chtěl jsem možná trošku emotivně to zvednout, ale mám z toho špatný pocit. Na zdravotnictví se můžete podívat jenom čistě optikou lékaře, který je přepracovaný, který je dehonestován za to, že ráno po noční zívá. No, kurňa, vždyť on nespal! Ale ten pacient chce být ošetřen. On si bude stěžovat. Tak musíme si říct, co chceme. Pane ministře, já vám to vůbec nezávidím, je to složité, v té záchrance vůbec – 14 originálů, 14 krajů, každý si jede po svém. Nepodařilo se to zatím. Já vám držím pěsti, ale my všichni, jak tu jsme, se na tom nějak podílejme. A teď já nevím, jak přesně, ale rozhodně to není dál udržitelný stav. Sedm procent HDP je prostě málo! Je to málo! Dámy a pánové, je to málo! Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní požádám o vystoupení pana poslance Bohuslava Svobodu a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Dále ještě v pořadí,

pane poslanče, moment, já to ještě přečtu, aby se poslanci orientovali, v jakém jsou pořadí: pan poslanec Kaňkovský, Mašek, Vyzula, Luzar a paní poslankyně Maříková. Zatím to jsou faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Dámy a pánové, v návaznosti na svého předřečníka říkám, že také mám celoživotní zkušenosti se zdravotnictvím, a pravděpodobně největší z vás všech. Jsem po třetí generaci z lékařské rodiny, dělám tu profesi více než 50 let a je málo, co bych neviděl za tu dobu, a proto říkám zcela zásadně: Povídání o tom, jestli máme peněz dost, nebo málo, jak je kdo zaplacen, je správné. Jistě ti lidé mají mít peněz víc, ale dojít k tomu můžeme jenom tím, že změníme koncepci toho zdravotnictví. V současné době při současné koncepci ty peníze prostě neseženete. Každý rok budete muset dělat tu hru, když neuděláte zákon, o rozdělení prostředků, a nezměníte-li systém, peníze ve zdravotnictví nikdy nebudou stačit na platy, přístroje. A ta změna koncepce musí být zásadní.

Pak musím ještě říct, je to zvláštní, prostřednictvím pana předsedajícího musím oslovit pana předsedajícího, protože řekl něco, s čím já se nemohu srovnat po těch více než 50 letech lékařské praxe. On řekl, že pracoviště, které z důvodu prospěchu léčilo tu pacientku hůře, léčilo ji špatně a ta pacientka tím byla poškozena. S plnou vážností toho, co vím o zdravotnictví, říkám, že takovéto případy se nejenom že nestávají, ale nestanou. Prostě v naší profesi to možné není. Kdo to říká, lže, uráží nás všechny, vytváří poplašnou zprávu. A je to fakt, se kterým já se nemohu vyrovnat, a se vší silou tady protestuji proti tomu (upozornění na čas), aby někdo něco takového na půdě Sněmovny říkal! (Předsedající: Čas! – Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ne že bych vás chtěl přerušovat, ale už došel čas. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Víta Kaňkovského. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové, vážený pane místopředsedo, pane ministře. Velmi rád bych tady hovořil skutečně o tom gros, o čem jsme se tady chtěli dneska bavit, to znamená o současné situaci ve zdravotnictví. KDU-ČSL nechce hovořit o krizi, ale chce hovořit o hrozbách, které v českém zdravotnictví jsou.

Bohužel ale musím navázat na slova pana docenta Svobody. A teď budu mluvit k vám, pane místopředsedo, vaším prostřednictvím. I pro mě byla vaše slova, kdy jste naznačil – a skutečně kdybyste neměl poslaneckou imunitu, tak by to bylo na to vás zažalovat nebo podat na vás trestní oznámení pro šíření poplašné zprávy. Jestliže vy tady vytváříte dojem, že některé menší nemocnice léčí onkologické pacienty tím způsobem, aby z toho měly profit, tak je to opravdu neskutečná nehoráznost.

Já nevím, jestli víte, jak funguje systém péče o onkologické pacienty. Dneska i v té nejmenší nemocnici, pokud je zjištěn pacientovi nádor, tak ten pacient je konzultován v onkologickém týmu v onkologickém centru, je nastavena jeho léčba a ta má nějaké kroky. A v řadě případů to začíná tím chirurgickým výkonem. A pak jsou ty další modality a může to skončit i tím protonovým centrem. Ale říkat tady, že některé ty články to dělají pro svůj profit, to je opravdu šíření poplašné zprávy. Co si o tom ta veřejnost bude myslet? Já pevně doufám, že svá slova, ta slova, která byla snad jen neuvážená, vezmete zpět, protože toto si naši pacienti nezaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bohužel nemůžu na vás reagovat, protože končíme ve 13 hodin a je tady tolik faktických poznámek. Jinak bych rád zareagoval. Takže zareaguji potom osobně vůči vám, za vámi zajdu a řeknu vám i zdroj, odkud to mám. Ale já

teď nemůžu z pozice, ve které tady sedím, zareagovat více. Je to taková trošku nepříjemná situace pro mě, ale svá slova odvolávat nebudu.

Další je tady s faktickou poznámkou poslanec Mašek. Vaše dvě minuty. Připraví se poslanec Vyzula, připraví se poslanec Luzar, Maříková, Richterová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, žádný zdravotní systém na celém světě není bez problémů. Všude je nedostatek financí. Já bych se chtěl vyjádřit k současné situaci, protože my tady zdravotnictví nevyřešíme. Jak kolega Kaňkovský prostřednictvím pana předsedajícího říkal, tak samozřejmě jsou tady hrozby, ale není tady krize. Určitě tady není aktuální krize.

Celé to vzniklo tím, že pojišťovny zveřejnily, že na svých účtech mají několik desítek miliard. V tu chvíli zareagovaly odbory vcelku pochopitelně tím, že by z těch peněz něco chtěly. Jenom pro zajímavost několik čísel. Těch několik desítek miliard je na chod zdravotnictví zhruba na jeden měsíc v případě, že by se úplně zastavil příliv financí do zdravotnictví. Nebo virtuálně na podržení zdravotnictví, když se nebude dařit, třeba na dva roky. Ty peníze tam opravdu musí zůstat a není možné je plošně rozsypat do systému, který není připraven. On je připraven je schroustnout, ale není připraven je efektivně využít. Takže to je jeden pohled na věc.

A kdo se ozval? Ozvaly se dva segmenty, které kupodivu na tom nejsou při tom rozdělování financí na příští rok úplně nejhůř. Průměr zvýšení financí na příští rok je 7,7 %. S 12 segmenty došlo k dohodě, s dvěma k nedohodě. A byly to nemocnice, ty dostávají 8,2 % navíc, a je to segment domácí péče. Ta dostává téměř 16 % navíc. Myslím si, že tady je prostor pro to, aby manažeři těchto zdravotnických zařízení adekvátně zvýšili platy. Je to na nich. Já si myslím, že už by mělo skončit to, že ministr vyšle signál, že se mzdy zvýší o tolik a tolik procent, protože on na to ani nemá dosah. On může říct nějaký předpoklad, ale vesměs ta zařízení v krajích nejsou v rukou ministra. On to může tvrdit o svých fakultních nemocnicích, kdežto na výši mezd v krajích nemá v podstatě absolutně vliv. (Upozornění na čas.) Takže to je, co jsem k tomu chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v pořadí, poslanec Vyzula. Připraví se poslanec Luzar, Maříková, Richterová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jako onkolog se prostě musím postavit proti tomu, co tady řekl pan místopředseda Okamura, a zastali se onkologů jak pan docent Svoboda, tak pan doktor Kaňkovský. Není možné vytrhovat jeden příklad z celého kontextu. Onkologové jako jediní v podstatě v této republice mají nastavená přesně daná pravidla, standardní postupy, takzvané guide line, které se nazývají modrá kniha. Mají stanovena komplexní onkologická centra, která jsou garantovaná Ministerstvem zdravotnictví, a myslím si, že péče v onkologii je příkladná. Věřím tomu, že pan místopředseda Okamura prostřednictvím vaším, pane místopředsedo, to nemyslel vážně, jako globálně, ale uvedl jeden příklad, o kterém toho možná příliš neví.

Jedna věc, kterou bych chtěl říct v této krátké replice na předřečníky, je to, že jestli zdravotnictví něco potřebuje, tak bych rád vyzval jak Sněmovnu, tak ministerstvo, tak Senát a i občany naší republiky k tomu, abychom vedli všeobecnou rozpravu o stavu ve zdravotnictví a stanovili dlouhodobou strategii vývoje a stavu našeho zdravotnictví. Pokud nenastavíme tuto strategii, budeme se bavit jenom o jednotlivých segmentech péče, a tím budeme

vytrhovat a v podstatě jenom hasit požár v té či oné oblasti. My potřebujeme jasnou dlouhodobou vizi, strategii ve zdravotnictví. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu rychle dvě omluvy. Poslankyně Helena Válková mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů a poslankyně Lenka Dražilová od 14.30 do konce jednacího dne.

A nyní poslanec Leo Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, a chtěl jsem vaším prostřednictvím hovořit ke kolegovi Válkovi, který zde není, tak mu umožním ještě chvilku, jestli by přišel do sálu.

My jsme tento bod otevřeli z jednoho prostého důvodu. Komunistická strana Čech a Moravy se chce podívat do budoucna a nabídnout určité řešení, bavit se o tom řešení a hledat diskusi pod záplavou těch mailů a informací, které se na nás řítí, v tom uvolnit peníze, neuvolnit peníze, odbory stávkují, doktoři, jděte do zahraničí. To přece v té společnosti je. Že to tady rozehrávají ctění kolegové a kolegyně lékaři v této Sněmovně a říkají své příklady, ale mimo tuto Sněmovnu to prostě na ty lidi působí, to si uvědomme. A je to docela závažná věc, jak vnímají stav zdravotnictví z tohoto pohledu. Jak se vlastně dívají na obor, kterému nerozumějí, když lékaři o něm takhle hovoří, medici o něm takhle hovoří. Vždyť to je tragédie. To si řekněme.

A jelikož kolega Válek tu není, tu repliku na jeho vystoupení. Pane kolego Válku, ano, před listopadem 1989 nebylo vše v pořádku, ale zdravotnictví, zdravotnictví bylo jedna z věcí, které nám záviděla celá Evropa. Prevence, lékařství, zubní lékařství, dětské lékařství. A jestliže vy říkáte, že tehdejší lékaři k těm lidem přistupovali jako k lůze, že k nim přistupovali jako k méněcenným, tak se vás musím zeptat, pane doktore, kdy jste vystudoval vy, od kterého roku vy pracujete v medicíně a jak vy přistupujete k lidem. Protože já si nedovolím říci, že tehdejší lékaři, z nichž mnozí po roce 1989 pokračovali ve své lékařské kariéře, byli špatní. Já si myslím, že odvedli kus dobré práce a nemají se za co stydět, abyste k nim tahle přistupoval, že všichni, kteří byli před rokem 1989, byli špatní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za dodržení času. Nyní paní poslankyně Karla Maříková. A asi to bude poslední faktická, protože je 12.58. Uvidíme. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla reagovat tady na pana poslance Brázdila prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste tady řekl: sebereme ty peníze někde jinde a dejme je do zdravotnictví. No, já jsem pro. Neziskové organizace mají příští rok dostat 5,68 miliardy. To je o 210 milionů více než letos. Já si myslím, že zdravotnictví je určitě využije mnohem lépe, ale nevím, jestli vaše vládnoucí koalice to odhlasuje. Takže pojďme odhlasovat, že všechny tyto peníze místo neziskovkám dáme do zdravotnictví.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní paní poslankyně Olga Richterová s faktickou poznámkou. Tak na vás došlo, máte štěstí. Prosím, vaše dvě minuty a nebudu vás přerušovat.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tady nečekaně musím zareagovat na paní předřečnici, protože to je přece obrovský útok třeba na neziskové organizace poskytující sociální služby. Prosím, máme v této zemi neskutečně dobré neziskové organizace poskytující opravdu potřebné služby, které náš stát neumí zajistit, a tento paušální útok na částku 5 miliard, která opravdu z valné většiny jde do tohoto segmentu, je naprosto nepřijatelný. Domnívám se, že paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího dehonestuje práci těchto lidí, která je podhodnocená. My neustále jim nejsme ani schopni včas navýšit platy a toto si skutečně nezaslouží. Opravdu považuji za naprosto nevhodné tyto paušální útoky na neziskové organizace.

K tématu dnešnímu. Je evidentní, že ho nestihneme doprojednat. Zaznělo tady jasně, že vlastně nám chybí zcela dlouhodobá strategie v tom, jak zlepšit poměry v českém zdravotnictví. Já si dovolím připomenout jedno číslo, které dokládá, že ten problém je opravdu vážný, a to jen připomenu, že vlastně máme jako praktického lékaře styčný bod ke zdravotnictví, kdy 56 % současných praktických lékařů je ve věku 55 let plus. Čili tři tisíce praktických lékařů v dohledné době půjdou do důchodu. Já vím, že to pan ministr říkal, ale to je přesně to, co budeme muset řešit jako celá společnost. Já jenom chci upozornit, že to je přesně ten druh věci, která je samozřejmě dlouhodobá, a že proto je na téhle Sněmovně, aby se věnovala těm strategickým výhledovým věcem, a že tato diskuse zbytečně sklouzla k jednotlivostem, což tedy prostřednictvím pana předsedajícího bych rád upozornila, že byla opravdu velká škoda.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Máme 13. hodinu, já vyhlašuji polední pauzu. Přerušuji jednání a uvidíme se ve 14.30 hodin na interpelacích. Přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.) (Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, je 14.30 a my budeme pokračovat v projednávání 34. schůze. Než otevřu další bod, seznámím vás s omluvenkami. Omlouvá se nám pan poslanec Petrtýl z odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Dvořák od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiránek od 14.30 do 18 hodin z důvodu jednání, pan poslanec Jiří Kohoutek od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Balaštíková od 14.30 do 15.30 z pracovních důvodů, paní poslanec Kasal mezi 14.30 a 19.00 z důvodu návštěvy lékaře, pan poslanec Řehounek mezi 14.30 a 19.00 z pracovních důvodů, paní poslankyně Mauritzová z odpoledního jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Kozlová mezi 14.30 a 18.00 z důvodu jednání a paní poslankyně Golasowská od 14.30 do konce jednacího dne.

Dalším bodem dnešního pořadu jsou

317. Ústní interpelace

Interpelace jsou určeny předsedovi vlády České republiky nebo vládě České republiky jako celku a ostatním členům vlády.

Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky jako celek, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji interpelující poslance a interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo poslanci Františku Kopřivovi, který je vylosován na prvním místě, aby přinesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše, připraví se poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, vaše sociální sítě se v poslední době plní různými příspěvky o tom, jak se účastníte schůzek a konferencí na téma zvyšování porodnosti. To je jistě bohulibá činnost. Nicméně na těch fotkách mi chybí jeden důležitý stakeholder, a to jsou ženy samotné. Tak by mě zajímala pozice této vlády k rovnosti žen a mužů.

Velice brzy se totiž na jednání vlády dostane vypracovaná zpráva o rovnosti žen a mužů za rok 2018 a v tomhle dokumentu je hned několik znepokojivých zpráv. Podle OECD Social Institutions and Gender Index se v Evropě řadíme mezi tři země s největšími nerovnostmi mezi ženami a muži. Dle této zprávy o rovnosti žen a mužů patří mezi nejslabší aspekty této společnosti zastoupení žen na rozhodovacích pozicích a nerovnost mezd. Průměrný rozdíl v platech je druhý nejhorší v Evropě. Dokonce když zohledníme rozdílné volby povolání, průměrný rozdíl v platech na stejné pozici dosahuje jedenáct procent. Takže například žena s průměrným platem dostává zhruba o čtyři tisíce méně, než by na stejné pozici dostával muž.

Toto je realita, ta zpráva o ní hovoří. Vy ji budete probírat na vládě. A já se vás ptám, pane premiére, jako předsedy vlády pro rovnost žen a mužů, jaký plán máte v tomhle a zda se tím budete nějak zabývat a případně jaké konkrétní kroky hodláte zaujmout. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Předseda vlády je omluven a odpoví v souladu s jednacím řádem na vaši interpelaci do 30 dnů písemně.

V další interpelaci vystoupí poslankyně Alena Gajdůšková a dále pan poslanec Profant, protože paní poslankyně Kovářová podle mých informací interpelaci stáhla. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den, vážené kolegyně a kolegové. Vážený pane premiére, na úvod říkám, že respektuji pravidla i rozhodnutí o přidělení dotací neziskovým organizacím a tuto podporu podporuji. Je potřebná, zvláště u těch organizací, které dělají za stát potřebné služby. Ptám se ale, jak má postupovat organizace poskytující velmi potřebnou a unikátní péči v oblasti zdravotně-sociálního pomezí, které byla její žádost bez dalšího zamítnuta po několika letech její činnosti a její dotační podpory ze strany Úřadu vlády.

Za všechny ostatní mluvím konkrétně o sdružení Cerebrum poskytujícím péči osobám se získaným poškozením mozku. Toto sdružení se umístilo v žebříčku hodnocení žádostí o dotace na 47. místě a žádost jim byla zamítnuta. Přitom Úřad vlády na svých stránkách uvádí, že dotace byla poskytnuta celkem 57 žadatelům.

Sdružení Cerebrum existuje od roku 2007. Za tu dobu pomohlo k návratu do plnohodnotného života, nebo alespoň zvýšit kvalitu života, kolem dvou tisícům lidí. Jsou to pacienti po mozkových mrtvicích nebo úrazech hlavy. Společnost poskytuje na neziskovém principu komplexní rehabilitaci a pomoc jak pacientům, tak jejich rodinám ve fázi léčby, která

již nespadá pod medicínskou péči, a tedy není kryta veřejným zdravotním pojištěním. Právě tato doléčovací fáze a podpora v dalším čase jsou pro lidi se získaným poškozením mozku klíčové pro další kvalitu jejich života. Navrácení schopnosti samoobsluhy, posílení kognitivních funkcí a další zlepšení fyzického a psychického stavu pacientů jsou velmi důležité nejen pro pacienty a jejich rodiny, ale v konečné fázi se vrátí i celé společnosti v nižších zdravotních a sociálních výdajích. Sdružení se stará nejen o konkrétní pacienty, ale školí také metodiku, kterou sami vyvinuli i díky minulé podpoře Úřadu vlády. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Ptám se tedy a žádám informaci, jak má toto sdružení postupovat. A ptám se také, zda zvažujete podporu nevládních neziskových organizací zavést jako systémovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosil bych o přesnější dodržování času. Pan poslanec Holomčík se nám omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní prosím pana poslance Profanta, který je přihlášen k interpelaci ve věci copyrightové směrnice – podpoříme Polsko. Připraví se pan poslanec Mihola.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane premiére, Polsko podalo žalobu k Evropskému soudnímu dvoru proti článku 17 copyrightové směrnice. Tento článek zavádí velmi nebezpečné robotické filtry internetu. Ty budou nahrávaný obsah automaticky vyhodnocovat a také automaticky mazat. To se prakticky projeví jako cenzura.

Nechali jsme vypracovat nezávislou právní analýzu, která potvrzuje, že stejně jako v Polsku je tento článek v rozporu s právem na svobodu projevu, a tedy i s naším ústavním pořádkem. Proto se vás ptám, jaký postoj bude mít Česká republika. Připojíme se k Polsku a dalším státům, které bojují proti článku 17?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a v souladu s jednacím řádem pan premiér na vaši otázku odpoví do 30 dnů písemně.

Nyní prosím pana poslance Miholu, který bude interpelovat ve věci rodinného vstupného, podpory rodin a vzdělávání. Připraví se pan poslanec Rakušan. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den. Vážený pane premiére, jsem rád, že se shodneme, že naše země potřebuje více dětí. Proto vás chci požádat, abychom rodiny s více dětmi opravdu, opravdu podporovali. Interpeluji vás ve věci takzvaného rodinného vstupného. Navštívil jsem desítky památek a dalších atraktivit naší krásně země, ale vypadá to bohužel, jako bychom razili politiku dvou dětí a dost. Rodinný vstup totiž počítá s dvěma dospělými a dvěma, maximálně třemi dětmi. V této zemi jako rodina přitom dáváte víc s více dětmi. Snažíte se o výchovu slušných a vzdělaných občanů, ale ona si od vás, přesněji od dětí, které jsou nad počet dvě nebo tři, na rodinné vstupence vezme víc. Například v našich zámcích i v dalších rekreačních a vzdělávacích zařízeních musí mít v uvozovkách nadpočetné dítě sice svoji dětskou vstupenku, ale ta je v důsledku dražší než zprůměrovaný vstup pro dospělého a dítě na rodinné vstupence. Ještě jinak. Když přijdete s pěti nebo šesti dětmi, tak při využití dostupných slev zaplatíte v průměru více, než když dorazíte se dvěma nebo jedním dítětem. Je to normální? Myslím že ne. Ten rozdíl někdy zavání přímo diskriminací.

Na hojně navštěvované Stezce do oblak na dolní Moravě je optimální vstup 2+3. To vyjde jednoho z této rodiny na 200 korun. S dalšími dětmi už se jaksi nepočítá, takže za každé zaplatíte 370 korun. Trochu velký rozdíl, nemyslíte?

Pane premiére, já se vás ptám: chceme tu politiku dvou nebo maximálně tří dětí, anebo ty děti doopravdy potřebujeme? Pokud ano, zajistíme v tomto nápravu? Jsem vám i se svými zkušenostmi, podněty k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a pan premiér odpoví na vaši interpelaci do 30 dnů písemně.

A nyní prosím pana poslance Rakušana, který bude interpelovat ve věci nenávistných projevů ve společnosti. Připraví se pan poslanec Feri. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný, bohužel nepřítomný premiére Babiši, chtěl bych se vás zeptat, zda sledujete média, zda čtete média, která píší o tom, jak se teď daří paní Janě Filipové. Dámě, která prvoinstančně vyhrála soudní spor s vámi. Dámě, které se máte omluvit – odvolal jste se – za to, že jste ji nařkl z toho, že je placenou demonstrantkou. Za to, že dostává peníze za to, že proti vám a vaší vládě, vaší politice protestuje. Soud nějakým způsobem dopadl, a já snad ani nechci po vás, abyste se neodvolával, na to máte právo, jsme v právním státě, díky bohu za to. Odvolávejte se, a pokud soud znovu rozhodne stejně, pak samozřejmě očekávám, že se třeba jednou omluvíte.

Já teď ale po vás chci něco jiného. Já vás chci o něco požádat. Víte, co vzkazují vaši příznivci této dámě? Takhle křivou mrchu, aby člověk pohledal! Ta ženská je normální blbka! Zasloužila by umlátit lopatou!

Vážený pane premiére, nejste pouze premiérem svých voličů! V ideálním případě, ať chceme, nebo nechceme, jste premiérem vlády České republiky. Člověkem, který by měl dbát na to, aby kultura a vyjadřování a mezilidské vztahy v naší společnosti byly na výši. Já vás tedy žádám o jednu jednoduchou věc. I kdybyste se neomluvil, protože je to prvoinstanční rozhodnutí, prosím vás o to, abyste na svých sociálních médiích, která jsou hojně sledovaná, (hovoří naléhavě) vyzval své příznivce k tomu, aby přestali vyhrožovat ženě, která je na pokraji psychického zhroucení a která pouze a jen uplatnila svá občanská práva, která pouze a jen požádala v rámci soudního sporu o to, abyste se jí omluvil, a v prvoinstančním soudu dokonce vyhrála! Prosím, udělejte to! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a velice děkuji za tuto interpelaci. Pan premiér vám odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

A nyní prosím pana poslance Feriho, který bude interpelovat ve věci stejnopohlavních sňatků. Připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, již před drahnou dobou jsme společně s dalšími desítkami kolegů předložili návrh zákona, který by konečně umožnil stejnopohlavním párům vstoupit do manželství. Vaše první vláda tento návrh podpořila. V této souvislosti mi dovolte několik otázek.

Podpoří hnutí ANO pevné zařazení projednávání tohoto návrhu na dohledný termín? Pokud ano, tak za jakých podmínek?

Zadruhé – jaké je vaše osobní stanovisko k umožnění stejnopohlavních sňatků?

Zatřetí. Vláda rozhoduje ve sboru a o této věci nebylo touto vládou hlasováno. Přesto, jaký je podle vašeho názoru pohled vaší vlády na tuto věc?

Děkuji za odpověď v souladu s jednacím řádem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pan premiér odpoví na vaši interpelaci písemně do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Výborného, který bude interpelovat ve věci přípravy předsednictví České republiky v Radě EU v roce 2022, a připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, dovoluji si vás interpelovat ve věci přípravy České republiky na předsednictví v Radě EU v druhém pololetí roku 2022. Dle informací z jednotlivých rezortů vaší vlády vyplývá, že jako vláda máte v úmyslu výrazně snížit rozpočet našeho předsednictví v Radě v rámci předsedání Rady EU, a to až o jednu čtvrtinu. K plánu financování vznesla ministerstva celkem 137 připomínek, které bohužel do dnešního dne zůstaly nevypořádány.

Tímto přístupem vážně hrozí mezinárodní ostuda, kdy Česká republika nebude schopna dostát povinností členského státu EU, a to v situaci, kdy budeme předsedat Radě v polovině mandátu Evropské komise a bude probíhat již řada jednání v rámci trialogu s Evropským parlamentem i Komisí, které musí Česká republika jako předsedající stát vést. Hrozí, že nebudeme mít dostatek zástupců k vedení klíčových jednání v rámci Rady Evropské unie, a dále dle indicií má dojít také k minimálnímu posílení Ministerstva zahraničních věcí v Bruselu a zastoupení v Bruselu nebudou mít ani jednotlivá ministerstva. A to předesílám, že z předsednictví vyplývá také řada povinností směrem k jednání v České republice, v regionech a souvisí to samozřejmě i s propagací a prezentací České republiky.

Pane premiére, ptám se vás, jak chápete koncept předsednictví. Skutečně tvrdíte, že předsednictví nemá žádnou roli v Evropské unii? Nic nepřináší? Nic neumožňuje? Mimochodem je toto zcela v kontrastu s tím, že vláda pod vaším vedením dlouhodobě prosazuje, že hlavní roli v Evropské unii má mít Evropská rada a Komise má být pouze úřednický aparát. Skutečně tvrdíte, že předsednictví není pro členy vlády prioritou? Skutečně platí, že je za horizontem rozpočtového plánování i za horizontem politického plánování, a vláda nechce řešit toto předsednictví, protože ho nevnímá jako aktuální problém?

Volby do Poslanecké sněmovny proběhnou nejpozději devět měsíců před předsednictvím a v ten okamžik již nebude možné nic zajistit vzhledem k délce výběrových řízení, prověrky (upozornění na čas), příprava veřejných zakázek a tak dále. Pane premiére, skutečně chcete hazardovat s pověstí České republiku u našich partnerů v Evropské unii? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, prosím, abychom se snažili dodržet čas. Nyní vás seznámím s omluvenkou. Omlouvá se nám pan poslanec Grospič z dnešního jednání z důvodu opožděného návratu ze zahraniční služební cesty.

A nyní prosím pana poslance Kaňkovského, který bude interpelovat ve věci stavu českého zdravotnictví, a poté by měl opět interpelovat pan poslanec Výborný podle toho, co mám zatím u sebe – a ten to stahuje. V tom případě prosím pana poslance Kaňkovského. V každém případě... pokud pan poslanec Kaňkovský není přítomen nebo nemá zájem, tak prosím pana poslance Feriho, který by měl interpelovat ve věci jednočlenné správní rady. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, obracím se na vás netoliko jako na předsedu vlády, ale i jako na dlouholetého podnikatele. Ministerstvo spravedlnosti předložilo Poslanecké sněmovně k projednání novelu zákona o obchodních korporacích, která může dramatickým způsobem ztížit situaci zejména malým, středním a rodinným akciovým společnostem. Dosavadní úprava takzvaného monistického systému vnitřní struktury akciové společnosti umožňovala, aby působnost správní rady vykonával jen jeden člověk. Pro takovou správní radu se v praxi rozhodla drtivá většina, cirka 90 % všech takových monistických akciových společností. Navrhovaná novela nyní ukládá povinnost mít správní radu nejméně tříčlennou. Znamená to, že tyto malé, střední a rodinné podniky budou muset najít další dva lidi do svého statutárního orgánu, svěřit jim svou důvěru a zaplatit je. Tento návrh je kritizován i Nejvyšším soudem v rámci mezirezortního připomínkového řízení.

Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, skutečně musíme takto zcela zbytečně svazovat podnikatelům ruce a zatěžovat je další byrokracií a povinnostmi? Jste si důsledků spojených s přijetím této novely vědom? V čem je podle vás současná úprava nedostatečná? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a děkuji za dodržení času. To byla dnešní poslední interpelace, pan premiér je nepřítomen a odpoví vám písemně do 30 dnů.

Tím jsme vyčerpali interpelace na předsedu vlády a já prosím pana poslance Dominika Feriho, aby přednesl první interpelaci na členy vlády, v tomto případě na ministryni Marii Benešovou. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, hezky to navazuje. Já jsem se obracel na pana premiéra z hlediska řekněme politického, ale od paní ministryně, a už jsem jí to oznamoval i předem, jaké informace, včera při projednávání, o které bych měl zájem, tak bych se rád zeptal více technicky a více do detailu.

Paní ministryně tuto novelu nepřipravovala, ona ji zdědila. Nezdědila ji ani od předchozího pana ministra, ani od paní předchozí ministryně, ale ještě od pana předchozího ministra doktora Pelikána, který je významný český komercionalista, problematice se věnuje a vybral si pro přípravu této novely určitý okruh odborníků. A rád bych se zeptal, jaké je stanovisko paní ministryně a jí podřízeného ministerstva k této novele a k té úpravě, to znamená, že se nově zavádí povinně tříčlenná správní rada, což může přinést velmi významné komplikace právě z hlediska nějakého personálního zajištění těmi akciovými společnostmi s monistickou vnitřní strukturou. A rád bych se zeptal na aktuální čísla, protože zpráva RIA v tom návrhu je asi dva a půl roku stará, nebo dva roky stará, ta čísla nejsou aktuální, to znamená, jestli i nadále platí. Já jsem o tom bytostně přesvědčen, že 90 procent akciových společností s monistickou vnitřní strukturou má jednočlennou správní radu a musely by se tím pádem této nové úpravě podřídit. Jakkoliv si myslím, že ta úprava je zbytečně byrokratická a je vlastně i v rozporu s tím, co jsme přijali v ústavněprávním výboru. To znamená, vykrátit tu novelu zákona o obchodních korporacích a nechat jenom skutečně to potřebné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní ministryně je přítomna, takže bude reagovat. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové. Vy jste se ptal na to, že jsem tuto záležitost zdědila. To je pravda. Pracovali na této problematice moji předchůdci, jak profesorka Válková, tak doktor

Pelikán, tak i doktor Kněžínek. A jak se tak ti ministři střídají, tak jsem skutečně věc zdědila. Nicméně všechny tyto zděděné legislativní návrhy jsem přezkoumala, sedli jsme si k tomu se svým legislativním odborem a v podstatě jsem je adoptovala a zjistila jsem, že je dobré zachovat kontinuitu. Takže pokračuji v tomto snažení.

Pokud jde o ta data. K vašemu dotazu týkajícímu se počtu členů správních rad akciových společností si dovoluji odkázat na naše poslední dostupná data z března letošního roku, která jsme vám zaslali v reakci na vaši ústní interpelaci z 27. schůze Poslanecké sněmovny, tuším 7. března tohoto roku. V té době bylo ve veřejném rejstříku zapsáno 6 328 monistických akciových společností. Správní rady těchto společností jsou ve 4 993 případech jednočlenné, to je asi 79 %. Dvou- až tříčlenné správní rady jsou v řádu stovek, čtyř- až pětičlenné v řádu desítek a sedmi-, osmi- či devítičlenné jsou v jednotkách, přičemž žádná ze zapsaných monistických akciových společností nemá správní radu o více než devíti členech.

Z výše uvedeného vyplývá, že jednočlenné správní rady jsou u monistických akciových společností jednoznačně nejčastější. Z celkového počtu takovýchto akciových společností přitom má 2 851, což představuje 45 %, pouze jednoho akcionáře, z nichž 2 443 má zároveň jen jednoho člena správní rady. Toto číslo reprezentuje případy, v nichž by mohla být možnost jednočlenné správní rady i do budoucna zachována.

Zároveň mi dovolte, abych v návaznosti na vaše vystoupení v rámci prvého i druhého čtení při projednávání novely zákona o obchodních korporacích krátce zopakovala důvody, proč po nás zmíněná data požadujete. Ve svém vystoupení jste akcentoval požadavek na možnost provozovat podnikatelskou činnost pod hlavičkou akciové společnosti s co nejnižšími náklady. Tomuto požadavku má dle vašeho názoru vyhovovat stávající nastavení, podle něhož se judikatorně připouští možnost jednočlenné správní rady. Chtěla bych zmínit, že jakkoli na tuto problematiku panují různé názory, přiklonili jsme se při přípravě návrhu zákona k většinovému názoru, který vyplynul z činnosti naší odborné pracovní komise, v níž byli zastoupeni krom význačných odborníků na korporační právo také zástupci Nejvyššího soudu. Většinově nebyla obecná možnost jednočlenných správních rad považována z praktického pohledu za žádoucí.

Je třeba také podotknout, že akciová společnost je ze své podstaty určena k akumulaci většího množství kapitálu a provozování většího podniku. To se projevuje v řadě aspektů, například požadavku na minimálně dvoumilionový základní kapitál či nemožnosti vyloučit převoditelnost akcie. Předpokládá se určitá cirkulace akcionářské struktury. Bez významu nejsou ani historické souvislosti. Tyto jsme rovněž zohlednili. Náklady provozní činnosti akciové společnosti lze do značné míry minimalizovat i v poměrech minimálně tříčlenné správní rady. Nevyžaduje se, aby byli všichni její členové výkonnými činovníky, kteří budou vykonávat obchodní vedení na každodenní bázi.

To je asi tak v souhrnu všechno (upozornění na čas.), co jsem chtěla doplnit.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Poslanec Feri bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Rád bych paní ministryni poděkoval, už jenom proto, že tady jako jedna z mála ministryň je přítomna, toho si opravdu velmi vážím. Ta předchozí interpelace v březnu, ta ještě nebyla na vás. To znamená, chtěl jsem znát vaše osobní stanovisko k této věci a děkuji za to, že to bylo vypořádáno.

Je pravdou, že v rámci doktríny se prostě vedou nějaké odborné debaty, řekněme, o využití těch jednotlivých druhů kapitálových společností. K tomu se nedá nic dodat. Je tu náš pozměňovací návrh, který se tohoto týká. Budu se s ním snažit oslovovat kolegy.

A informace pro pana místopředsedu je taková, že stahuji pro nepřítomnost své následující interpelace, včetně interpelace na paní ministryni, takže může jít domů, aby tady nemusela čekat. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní bych prosil k druhé interpelaci poslance Rakušana, který bude interpelovat přítomnou ministryni Dostálovou, a to ve věci rozpočtu horské služby. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Tato interpelace bude již mnohem méně emotivní než ta předchozí. Já jsem při svých poslaneckých cestách navštívil středisko horské služby ve Špindlerově Mlýně v Krkonoších a s místními pracovníky horské služby, s vedoucím střediska jsem podrobně hovořil o finančních nárocích horské služby pro příští léta. Dívali jsme se do minulých rozpočtů. V roce 2017 byla provozní dotace 160 mil., v roce 2018 135 mil., 15 mil. bylo převedeno do následujícího roku. Rok 2019 – 155 mil. podle mých informací, z čehož 15 mil. bylo převedeno z toho předchozího roku.

Ta moje otázka je velmi jednoduchá, a to jakou provozní dotaci a jakou investiční dotaci připravuje Ministerstvo pro místní rozvoj pro rok 2020 pro horskou službu, případně z jakých případných zdrojů počítá ministerstvo, že by výpadek příjmů měla Horská služba nahradit. Vycházím skutečně z informací od pracovníků Horské služby a ti mi právě podali tu zprávu, že ten provozní rozpočet na příští rok by údajně měl být nižší než pro příští roky. A oni samozřejmě mají strach, aby svoji činnost v těch zimách, které teď byly docela dlouhé, sezóna byla od listopadu do dubna, pokud přijde podobná zima i v této sezoně, tak mají opravdu strach, aby byli schopni to penzum své záslužné a potřebné činnosti obsáhnout. Já jsem jim slíbil, že se vás na to při interpelacích zeptám, tak takto činím a děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A prosím paní ministryni o odpověď. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Moc děkuji za otázku. Jsem samozřejmě moc ráda, že se téma horské služby otvírá na tomto plénu, protože nejen že samozřejmě řešíme rozpočet, a Ministerstvo pro místní rozvoj právě i v letošním roce podpořilo zvýšení mezd záchranářů, protože skutečně nám leží blaho horské služby na srdci. Nejenom že se hned dostanu k odpovědi na to, kolik vlastně plánujeme do toho rozpočtu, ale skutečně velmi ráda bych otevřela debatu, aby se horská služba stala základní složkou integrovaného záchranného systému. Oni jsou první u toho zraněného a potřebují stejnou právní ochranu, jako mají legitimní záchranáři.

Co se týká rozpočtu, počítáme samozřejmě s tím, a já tady mám tabulku, jaké bylo skutečné čerpání, co je navrženo. Je potřeba říci, že pro rok 2019 měli v rozpočtu 140 mil., teď do základního rozpočtu, do základního rozpočtu navrhujeme 130 mil. Loni jsme jim tam převedli z nespotřebovaných výdajů ministerstva 15 mil., to znamená, dostali se na 155 mil. Samozřejmě počítám se zapojením nespotřebovaných výdajů ve výši minimálně 10 mil. na provoz a 10 mil. na investice, protože považuji za velmi důležité, aby měli samozřejmě prostor i na investice, kde oni mají dotační program do roku 2022 v hodnotě 234 mil. korun. Takže předpokládám, že toto bude naplněno. Zároveň víme, a uspěli jsme, a skutečně díky

Ministerstvu financí, které nám pomohlo s DPH u horské služby, tak dojde k vratce DPH ve výši 6,7 milionu korun. To jsou všechno věci, které do toho příjmu budou započítávat.

Věřte mi, že samozřejmě já si horské služby velmi vážím a samozřejmě vážím si práce záchranářů a rozhodně bych nechtěla, aby měli nějaké provozní problémy, a budeme to na ministerstvu sledovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec nebude mít zájem o doplňující otázku, takže já nyní prosím pana poslance Kotta, který bude interpelovat nepřítomného ministra Hamáčka ve věci Česká pošta, systém svozu hotovosti a připraví se pan poslanec Valenta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, Česká pošta se snaží jako státní podnik konkurovat soukromým agenturám, takzvaným sekuritkám. Supermarketům a dalším firmám nabízí svoz hotovosti z poboček, ale za podivně nízké ceny. Za službu chce v průměru o polovinu méně než zaběhnuté agentury. Dle mého názoru státní podnik Česká pošta nerespektuje základní zákon podnikání a ekonomiky a domnívám se, že pokřivuje trh a vypadá to, že v podstatě za každou cenu, i kdyby to nedávalo smysl. Zatímco nabídky soukromých agentur se pohybují kolem 300 korun za jeden svoz, Česká pošta to prý dokáže obsloužit cirka za 160 korun.

Z tohoto důvodu mě zajímá, a myslím si, že nejenom mě, kde je tajemství nízkých cen za služby nabízené Českou poštou. Mohu se domnívat pouze, že je to tím, že vedení České pošty není motivováno ziskem a do jisté míry je jim jedno, jaká ztráta na konci roku bude. Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr vám odpoví písemně do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Valentu, který bude interpelovat ministryni Schillerovou ve věci NKÚ, nesrovnalosti financování neziskových organizací. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Tak děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, co říkáte na informaci, že vzniklý rozdíl mezi údaji o dotacích neziskovým organizacím v letech 2015 až 2016 mezi rozpočtovým informačním systémem a provedeným rozborem financování přesahuje tři miliardy korun? Jistě víte, že toto konkrétně vyplynulo z nedávného zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu. Například v roce 2015 činil rozdíl 2,19 miliardy, rozpočtový informační systém vykázal dotace ve výši 11,95 miliardy, zatímco podle rozboru financování šlo o 9,76 miliardy. Jedná se podle vás o účetní nedostatek, hlubší pochybení, či o pouhou chybu analýzy, kterou paradoxně také vypracovala neziskovka na objednávku Úřadu vlády, a vycházela z podkladů konkrétních ministerstev? Jak je možné, že kontrolovaná ministerstva, Úřad vlády nezveřejnily v roce 2016 v centrální evidenci všechny povinné údaje o poskytnutých dotacích? To je skutečně zajímavá informace o pořádku a stavu při čerpání dotací.

A ta druhá je dle mého názoru minimálně stejně závažná. Jak je možné, že stát v roce 2016 a 2017 poskytl neziskovým organizacím 26,26 miliardy korun, ač prokazatelně neměl k dispozici vůbec žádný relevantní rozbor toho, jaké služby společnost skutečně potřebuje?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji a prosím paní ministryni o odpověď. Než dorazí k mikrofonu, tak vás seznámím s informací, že pan ministr vnitra Jan Hamáček se nám omlouvá z odpoledního jednání do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, moje odpověď bude poměrně stručná, protože vás musím upozornit na to, pane poslanče, že rozbory financování nestátních neziskových organizací z veřejných rozpočtů za roky 2015 a 2016 skutečně vypracovala, jak jste správně řekl, nestátní nezisková organizace, a to na základě objednávky Úřadu vlády České republiky. A podle vyjádření Úřadu vlády ke stanovisku NKÚ, tedy jste citoval rozbor financování nestátních neziskových organizací z veřejných rozpočtů, nesledoval objem všech poskytnutých dotací dle rozpočtové skladby, to byla citace, tak to financování vybrané skupiny právních forem neziskových organizací, spolků, pobočných spolků, účelových zařízení, církví a náboženských společností, nadací, fondů dle vymezení Rady vlády pro nestátní neziskové organizace. Čili nesledoval objem všech těch poskytnutých dotací. Takhle se vyjádřil Úřad vlády.

Problém tedy nastal v rozdílném vymezení nestátních neziskových organizací, že v podstatě každý posuzoval jiný objem. Takhle je stanovisko Úřadu vlády.

Já samozřejmě nemohu to úplně ověřit z dat Ministerstva financí, protože Ministerstvo financí nebylo zpracovatelem toho rozboru a ani vlastně nebyli jsme nijak o žádné informace dožádáni. Takže Ministerstvo financí se nikterak na té analýze ani v té době, ani ex post nepodílelo.

Úřad vlády bude ve smyslu doporučení NKÚ usilovat o sjednocení používání právních forem nestátních neziskových organizacích ve všech materiálech, k tomu se zavázal, a kompletní informace o objemu dotací poskytnutých neziskovým organizacím, které jsou vymezeny v rámci rozpočtové skladby, jsou součástí údajů ve státní pokladně a Ministerstvo financí je připraveno kdykoliv je poskytnout. Ale co se týče dalších dotazů k rozborům financování nestátních neziskových organizací, tak si vás dovolím, pane poslanče, jaksi požádat, abyste se obrátil na Úřad vlády, který je zpracovatelem tohoto materiálu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Velice stručně. Já samozřejmě vím, že subjektem povinným byl Úřad vlády. Ale skutečně jako ministryně financí nemáte v tomto ohledu pražádný vliv na ovlivňování celého toho procesu? Protože já bych to své předchozí vystoupení doplnil o to, že podle citované kontroly NKÚ bylo nalezeno porušení podmínek dotací u deseti z osmnácti kontrolovaných subjektů. Já si myslím, že do určité míry i to Ministerstvo financí by mělo na tomto participovat, pomáhat odstraňovat tyhlety nedostatky v celém tom procesu přidělování dotací. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Ministerstvo financí má samozřejmě potom, respektive ne Ministerstvo financí, ale převážně orgány

Finanční správy, což jsou samostatné organizační složky státní správy, tak potom mají vliv, pokud se zjistí porušování, tak samozřejmě zahájí příslušné řízení podle rozpočtových pravidel. Ale to je ad hoc řízení, každé je jiné. A já jako ministryně financí, možná si vzpomínáte, když jsem připravovala rozpočet na rok 2019, tak jsem apelovala, že ta částka nám neustále roste. Dokonce jsem velmi důrazně apelovala na resorty, aby se snažily ji snižovat. Protože rozumíte, ta dotační politika vůči neziskovému sektoru, ale vůči celkovému dotačnímu sektoru, je v gesci těch jednotlivých resortů, těch poskytovatelů.

Takže já mohu dělat jediné, že budu nějakým způsobem redukovat objem těch dotací, což jsem provedla třeba i v rozpočtu 2020. A já jsem pod vlivem tady těch různých skutečností se zasadila o to, že od 1. ledna 2019 jsme do systému státní pokladny zavedli sledování těch dotačních titulů. Takže my jsme schopni udělat analýzu toho, co které – a to tam máme, vybudovali jsme to, dalo se to do toho systému během čtvrt roku, byla to velice krátká doba, prostě správce tohoto systému nám to tam zapracoval. Takže my jsme dneska schopni analyzovat a sledovat, komu a kolik jednotlivé resorty poskytují. To jsme schopni. Ale zásadní vliv na to, komu a kolik mají ty jednotlivé resorty.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, a než se posuneme k dalším interpelacím, tak vás seznámím se sadou omluvenek. Omlouvá se nám paní poslankyně Malá do konce jednacího dne z pracovních důvodů, z důvodu pracovního jednání. Omlouvá se nám pan poslanec Bartoš od 16.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Juříček od 15 hodin z naléhavých pracovních důvodů.

A nyní prosím pane poslance Jelínka, který bude interpelovat nepřítomného ministra Plagu ve věci nepoužívání státního znaku na dresech naší reprezentace. Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády – moc jich tady není. Vážený pane ministře, v minulém volebním období se na základě interpelace v parlamentu pokusila paní ministryně školství zvrátit praxi nepoužívání státního znaku na dresech našich reprezentantů. Konkrétně se jedná o zákon číslo 352/2001 Sb., § 3 odst. 1 písm. g), kde se píše: "Velký státní znak se užívá k zevnímu označení dresu sportovců reprezentujících Českou republiku." Bohužel paní ministryně svůj mandát nedokončila a sportovní asociace nadále pokračují v praxi používání loga místo státního znaku.

Moje otázka zní: Bude ministerstvo i nadále tolerovat nedodržování zákona? Je nutný takový odklon od tradice?

Podle podobné logiky by se nemusely velkým státním znakem nadále označovat ani hranice České republiky, protože v písmenu c) uvedeného zákona je použita shodná formulace, a pokud ji nedodržují sportovní asociace, tak proč by ji měli dodržovat ostatní?

Sportovci jsou vzorem naší mládeže. A pokud naši reprezentanti nebudou prokazovat vlastenecký vztah k našemu státnímu znaku, je to špatný příklad, který negativně působí nejen na mladé lidi. Děkuji. (Tleská několik poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím pana poslance Kupku, který mi ovšem dával vědět, že nebude přítomen. Takže nyní prosím paní poslankyni Mračkovou, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci novelizace vyhlášky č. 505/2006 Sb. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně práce a sociálních věcí, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky svým usnesením ze dne 30. května roku 2019 vyzvala vládu a zároveň vám uložila úkol, abyste v termínu do 30. září letošního roku předložila Poslanecké sněmovně návrh novelizace vyhlášky č. 505/2006 Sb., která se nenovelizovala od roku 2014, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, valorizace úhradových limitů v pobytových zařízeních a hodinové sazby za úkony v terénních a ambulantních službách v souvislosti se zvýšením nákladů na poskytování těchto služeb.

Jako poslankyně, ale i předsedkyně Asociace krajů a i za všechny poskytovatele sociálních služeb se ptám, v jaké fázi je příprava tohoto materiálu, jaké jsou parametry novelizované vyhlášky a především odkdy vstoupí tato vyhláška v platnost a účinnost. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Děkuji za dodržení času. Paní ministryně vám odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Nyní prosím pana poslance Munzara, který bude interpelovat nepřítomného ministra Havlíčka ve věci daňového řádu. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Přiznám se, že pokud bych dnes přečetl, resp. se zeptal pana ministra na své otázky, tak dostanu pouze strohou písemnou odpověď úředníků. A mě zajímá spíš osobní názor pana ministra, proto se pokusím přednést tuto interpelaci v některém z následujících dnů. Snad budu mít štěstí při losování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Rozumím. Nyní tedy prosím pana poslance Janulíka, který bude interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci sociálních dávek. Pokud tu je pan poslanec Janulík. Prosím, pane poslanče. Jde to rychle, ministři tu nejsou.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Na nepřítomnou paní ministryni Maláčovou bych měl takový dotaz. V patnácti bodech podnětů pro boj s chudobou a sociálním vyloučením je jedním z bodu takzvaná revize dávkového systému s návrhem zvážení sloučení příspěvků, doplatku na bydlení, zastropování výplaty dávek dle hodnotových map nájemného, zajištění adresnosti vyplácení dávek atd., atd. Dle legislativního plánu práce, který nám byl předložen, měla být předložena novela zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, v březnu roku 2019 a novela zákona č. 119/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, také s termínem březen až duben maximálně 2019. Máme září. Nemáme nic.

Tak se ptám, v jakém to je stadiu a kdy nám budou tyto novely předloženy.

Navíc jste tady, paní ministryně, informovala některé poslance a strukturálně postižené kraje, že budete předkládat zcela nový zákon k dávce na bydlení. Ptám se tedy, v jaké fázi přípravy je tento zcela nový zákon a jak MPSV přistupuje a pracuje v této oblasti, aby se konečně tedy dosáhlo aspoň nějakých změn. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní ministryně v souladu s jednacím řádem odpoví na vaši interpelaci písemně do 30 dnů.

A nyní bych prosil poslance Jakuba Michálka, který by měl interpelovat ministra Brabce, který je nepřítomen, ve věci zastoupení opozice v uhelné komisi. Nicméně pana poslance zde nevidím. Takže to vypadá, že budeme muset pokračovat dál. Poprosil bych pana poslance Babku, který bude interpelovat pana ministra Zaorálka, kterého mezi námi vítám (jmenovaný právě vešel do sálu), ve věci otáčivého hlediště v Českém Krumlově. Ale nevím, jestli je zde pan poslance Babka. (Je.) Prosím.

Poslanec Ondřej Babka: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane ministře kultury Lubomíre Zaorálku, dovolte mi vás interpelovat ve věci českokrumlovského otáčivého hlediště. Jakožto občan a poslanec Jihočeského kraje, na kterého se obrací nejen odborná veřejnost, ale také veřejnost občanská, se vás musím zeptat, jakým způsobem bude Ministerstvo kultury v této věci postupovat. Jelikož jak jistě dobře víte, točna českokrumlovského otáčivého hlediště dosluhuje, Bellarie před točnou chátrá a padá, UNESCO kritizuje Český Krumlov za to, že už točna dávno neměla v zámecké zahradě být.

Já si velice cením vaší snahy vstoupit do práce v resortu kultury s vervou, a proto očekávám, že ačkoli žádný ministr doposud tuto velice obtížnou situaci nevyřešil, že vy se o to pokusíte. Jde o zcela zásadní otázku, kterou bude potřeba v nejbližší době vyřešit, neboť technický stav točny neumožní další provoz. Proto se vás jako nového ministra kultury ptám, jak bude resort kultury pod vaším vedením situaci v Českém Krumlově s otáčivým hledištěm řešit. Kdo zaplatí novou točnu, která sice patří městu České Budějovice, ale stojí na pozemcích patřících českému státu, a které spravuje Národní památkový ústav? Jaká bude koncepce řešení tohoto sporu? Budete akceptovat odborná stanoviska památkářů?

Je to velice palčivá otázka nejen pro Jihočechy a Český Krumlov, ale samozřejmě pro českou kulturu jako takovou. Děkuji vám předem za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji vám a přeji vám dobré odpoledne. Tedy děkuji za interpelaci a za zájem o tento problém. Já bych, pane poslanče, chtěl ale říci, že s vervou neznamená hrrr jako jo, že se do toho pustím a teď to tam rozhrnu a vyřeším. Protože nechci teď tvrdit, že jsem schopen vám odpovědět úplně na všechny otázky, jako z čeho financovat a podobně. To je opravdu brzy. Možná bych vám mohl říci to, co mi připadá v této chvíli důležité, když jsem na začátku, a co bych byl rád, kdyby bylo jako taková ta limita, které se držíme v téhle kauze.

Určitě bych chtěl, abychom zachovali Český Krumlov jako památku UNESCO. To si myslím, že je docela principiální. To bychom se zachovali jako barbaři, kdybychom udělali něco takového, že by to dopadlo jinak. A druhá věc je, že by se v té barokní zahradě mělo hrát divadlo. Že by se tam prostě to divadlo hrát mělo, protože vím, že to je taková veřejná věc, která je populární, má podporu a je to něco, co kdyby nebylo, tak by to bylo špatně. A teď vlastně mezi tím je hledání nějakého řešení.

Dostal jsem pozvání od starosty Českého Krumlova, se kterým se určitě sejdu. Při té příležitosti se budu snažit setkat i s dalšími. Myslím, že existuje odborná skupina, která se tomu věnuje, kterou bych rád svolal. A vás bych chtěl poprosit, kdybyste mi dopřál času, abych se setkal s těmito jednotlivými protagonisty, abych tedy svolal tu skupinu, která se tím zabývá. Teď bych vás spíš ujistil, že nebudu dělat žádné zbrklé kroky, protože si myslím, že se s tím musím opravdu seznámit. Tedy tuším už ty varianty, o které se vede ten spor, ale právě proto, že jenom vím ty možnosti, tak bych nechtěl dneska vám říkat sám za sebe: takhle by to mělo být. Já prostě vím, že chceme památku UNESCO. Vím, že by se mělo hrát

divadlo. A teď jde o to najít řešení, na kterém bude shoda. Ona nakonec ta shoda by měla vzniknout v tom místě spíš, než že bych ji měl přinášet já. Takže to setkání s ostatními by mohlo vést k tomu, že si řekneme, tady to vypadá, že tenhle postoj je.

Je možné, že bude třeba jednat i s mezinárodními institucemi, rád budu jednat s památkovým ústavem a dalšími a znát i tyhle názory. Pokud se to ukáže být užitečné, tak prostě nevylučuju nic, kdyby to bylo třeba. Ale snad to není neřešitelný problém. Ale pak je tedy mrzuté, že se táhne tak dlouho. Dokonce si myslím, že to, že se táhne tak dlouho, z něho udělalo zbytečně proslulou kauzu, která nám díky tomu trošku škodí. Takže vlastně ta potřeba to řešit, to není problém jenom Českého Krumlova, ale skoro bych řekl, že je to potřeba i České republiky. Udělat rozhodnutí – to by se všem oddychlo, a zároveň aby na něm byla slušná shoda. Takže i vy, pane poslanče, jste součástí toho prostředí, které bych chtěl oslovit, abychom to řešení našli.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec bude mít zájem o doplňující dotaz? Není tomu tak, takže se posuneme dál. Prosím pana poslance Zlesáka, který bude interpelovat nepřítomného ministra Plagu ve věci podpory Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k volnočasovým aktivitám. Prosím.

Poslanec Radek Zlesák: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane ministře Plago, v poslední době můžeme sledovat ze strany státu narůstající podporu sportu, a to jak finanční, tak i např. vznikem nové sportovní agentury. A to je velmi dobře. Sportovcům to z celého srdce přeji. Nicméně a bohužel tak trochu Popelkou zůstává podpora nesportovních volnočasových aktivit dětí a mládeže. Především mám na mysli organizace, jako je Junák – český skaut, Asociace turistických oddílů mládeže, pionýři a mnoho dalších organizací sdružených pod Českou radou dětí a mládeže, která zastupuje 236 tisíc členů, z toho 189 tisíc tvoří děti a mládež.

V roce 2019 požadavky těchto organizací v oblasti práce s dětmi a mládeží činily přibližně 600 milionů korun. Z toho pokryto z dotace MŠMT bylo pouze 185 milionů korun. Velmi tristní situace je v dotacích na rozvoj materiálně technické základny, jako je obnova zázemí tábořiště, kluboven atd. Z požadavků přesahujících 100 milionů korun je poskytována dotace MŠMT v roční výši přibližně 25 milionů korun. To je částka, která nestačí ani k sanování těch nejpotřebnějších věcí. Navíc je to částka, která se vztahuje na celou Českou republiku pro všechny neziskové organizace pracující s dětmi a mládeží.

Táži se vás, pane ministře, jestli MŠMT v roce 2020 a v následujících letech se chystá tyto částky navyšovat tak, aby aspoň minimálně naplňovaly požadavky těchto organizací, které z drtivé většiny jsou založeny na práci dobrovolníků bez nároků na jakoukoli odměnu. Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a pan ministr vám odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

A nyní prosím pana poslance Profanta, který bude interpelovat ministra Zaorálka ve věci copyrightové směrnice, jestli podpoříme Polsko. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane ministře, Polsko podalo žalobu k Evropskému soudnímu dvoru proti článku 17 copyright směrnice – přesné číslo EU 2019/790. Tento článek zavádí velmi nebezpečné robotické filtry internetu. Ty budou nahrávaný obsah automaticky vyhodnocovat a také automaticky mazat. To je cenzura! Nechali jsme vypracovat

nezávislou právní analýzu, která potvrzuje, že stejně jako v Polsku je tento článek v rozporu s právem na svobodu projevu, a tedy i s naším ústavním pořádkem. Tato situace navíc podpoří velké internetové hráče, jakými jsou Google či Facebook, na úkor menších firem, jako jsou ty české.

Opravdu chceme silně omezovat naše občany v zájmu zahraničních firem? Podotýkám také, že termín k připojení se k žalobě je do 23. 9.

Proto se vás ptám, jaký je postoj České republiky v této věci. Připojíme se k Polsku a dalším státům Evropské unie, které bojují proti článku 17 copyright směrnice?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za interpelaci a za dodržení času a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano, dobrý den, pane kolego. Asi vás moc nenadchnu s tou odpovědí. Ale samozřejmě zkusím odpovědět. Vy vlastně po nás chcete, abychom se připojili k Polsku, k tomu podání k Soudnímu dvoru s žalobou proti Evropskému parlamentu, kde se navrhuje, aby se ta určitá ustanovení článku 17 příslušné směrnice o autorském právu učinila neplatnými. A vy víte, že jsme se jako Česká republika účastnili těch vyjednávání poměrně komplikovaných a že jsme měli možnost uplatnit svoje názory, i ostatní členské státy. Ten výsledek je jakýsi kompromis. A my jsme se na tom kompromisu podíleli, to je třeba říci. Takže teď není jednoduché, kdybychom se najednou měli stavět, že např. článek 17 chceme omezit nebo zneplatnit.

Pro poslance možná jenom vysvětlím, snad to řeknu přesně, to je, jako když máme třeba server Ulož.to a na tomto serveru Ulož.to se třeba objeví film Svěráka a ten dotyčný autor protestuje proti tomu, že se tam objevuje jeho film, na který jsou autorská práva, a ta směrnice chce právě tomuto zamezit, aby v případě, že se nějaký autor ozve a řekne "tam se něco promítá a já jsem na to nedal žádné svolení", aby bylo možné zasáhnout. To je zhruba smysl toho. A to, co vlastně – nechci tady tlumočit názor pana Profanta, ale on se domnívá, že tento zásah je jakési omezování svobody projevu. Snad jsem to příliš nezkomolil. Ale cílem toho článku 17 tedy je, jak vidíte, zabránit tomu masivnímu poškozování nositelů práv těch autorů, kdy někdo prostě neoprávněně využívá – on vlastně říká "já nic, já jsem jen poskytl ten server, já jsem to tam nedal". Ale vtip je v tom, že on vlastně opravdu využívá takto děl, která někdo vytvořil, a ohání se svobodou a samozřejmě z toho má taky jakýsi prospěch. A to je vlastně to, co má ten článek 17 omezit.

A já vám tedy mohu říct naše stanovisko, které já jsem dával i premiérovi. V preambuli obsahující odůvodnění a výklad toho normativního textu směrnice se výslovně uvádí, že povinnosti stanovené v této směrnici by neměly vést k tomu, že členské státy zavedou obecnou povinnost sledování. O to vlastně nejde. Dále, že opatření přijatá poskytovateli služeb by měla být vždy účinná, pokud jde o sledované cíle, ale neměla by překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle, tedy zamezit a ukončit dostupnost děl a předmětů ochrany, k jejichž užití nebylo poskytnuto svolení. To je jediný cíl. Takže žádné další omezení.

Otázkou souladu předmětného článku s právem EU včetně souladu s Listinou základních práv EU se na žádost několika členských států zabývala právní služba Rady ve svém stanovisku už v říjnu 2017, které je aplikovatelné i na finální text směrnice. A právní služba dospěla k závěru, že úprava obsažená v předmětných článcích odpovídá požadavkům Soudního dvora na zajištění spravedlivé rovnováhy mezi základními právy a je v souladu s Listinou základních práv a svobod. To znamená, když vy říkáte, že to je omezení svobod, tak já vám říkám: tohle bylo podáno, tohle bylo zkoumáno. A tvrdí se, že tam ta rovnováha je.

Vždycky je to jakési hledání rovnováhy. A my máme tedy stanovisko právní rady, že tady tohle respektováno bylo.

K tomu je ještě nutno doplnit, že výsledné znění směrnice obsahuje řadu ustanovení doplněných právě z důvodu zaručení vyvážené právní úpravy představující onu spravedlivou rovnováhu a zohledňující princip proporcionality. A tady tato doplnění – já jestli mám čas, tak bych je... Už nemám. Jde o to – definice služby, na kterou se bude vztahovat článek 17 včetně negativního vymezení, na které typy služeb se ten článek vztahovat nebude, mírnější režim pro malé podniky a mikropodniky a zákaz omezovat dostupnost předmětů ochrany nahraných uživateli, kteří neporušují autorské právo a práva s nimi související.

Já to už asi nedokončím celé, ale v podstatě mám tady ještě dva tři další důvody, které jsou vlastně mé argumenty pro to, abych vám řekl, že Česká republika by se podle našeho názoru neměla přidat k té polské žalobě. A já jsem toto doporučil i premiéru Babišovi a poslal jsem mu v tomto směru dopis. Takže to je má možná pro vás neuspokojivá odpověď, ale já myslím, že ty argumenty jsou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A pan poslanec ještě bude mít zájem o doplňující otázku, tak prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane ministře, již současná legislativa samozřejmě chrání autorská díla. To, co vy jste popsal jako tu ochranu, kterou má zavést tato směrnice, to je tzv. take down notice. To znamená, autor se ozve, protože má podezření na spáchání nějakého přestupku nebo přečinu, a provozovatel je povinen takový obsah odstranit. Problém je, že tato směrnice jde výrazně dál a zcela jednoznačně navádí k tomu, aby se použila preventivní až preemptivní opatření. To opravdu znamená robotické cenzorní filtry. Takové, které – ony nemají vlastní vědomí, ony musejí rozhodovat na základě podobnosti, protože takový robotický filtr, který bude rozhodovat třeba na základě toho, jestli je obrázek opravdu totožný třeba s nějakým chráněným obrázkem, to těm nositelům práv nebude stačit. Protože pak stačí drobná úprava a obrázek není totožný. Takže jistě dojde k porovnávání na základě nějaké procentuální shody. Ale tady se dostáváme k tomu, že v praxi zakážeme různé karikatury, vtipné obrázky, a memy, protože ty jsou většinou založeny například na obrázcích z filmů, které samozřejmě jsou chráněny právy. A to už ta robotická cenzura nerozliší, jestli se jedná o pokus uniknout právům, nebo jestli se jedná o karikaturu apod.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čas, pane poslanče. Prosím pana ministra, jestli bude reagovat na doplňující dotaz.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já jenom ještě, abych to dopověděl, mám chvilku, co jsem nestihl říci a co si myslím, že je ochrana proti tomu, aby to nebylo nějak plošné nebo aby to nebylo zneužívané, tak ještě dopovím, že součástí je také výslovný zákaz plošného monitoringu toho ukládaného obsahu, a také, že existuje povinnost nositelů práv každou svou žádost o znemožnění přístupu k jejich konkrétním dílům řádně odůvodnit a povinnost členského státu zajistit existenci mimosoudních mechanismů pro řešení sporů. Takže to ještě jsou ty další doplňky, kterými tvrdím, že je tam ochrana toho, aby to nebylo zase zneužito z druhé strany.

A jinak se domnívám, pane poslanče, celý tento problém, přece to bylo třeba diskutovat na české půdě ještě dříve než tato fáze, ve které nyní jsme. Já si myslím, že máme evropský výbor, ve kterém bychom se měli o tomhle bavit, dokud třeba ještě ta směrnice není hotová. V této chvíli jsme v situaci, kdy se Česká republika na tom podílela, kdy jsme vlastně měli

možnost se k tomu vyjadřovat, a vlastně pro nás je ten proces jako kdyby v něčem ve finální fázi. A já si nedovedu představit, že bychom teď – víte, z hlediska toho, jak to znám, jak to funguje, to by bylo znevěrohodnění České republiky, kdybychom teď, po tom, co jsme mohli všechno uplatnit, a byli jsme plně účastni, tak teď najednou bychom udělali to, co vy požadujete. Takže ta debata je asi komplikovaná, věci nejsou černobílé a můžeme v ní v nějaké podobě pokračovat. Ale to hlavní, co vy říkáte, připojte se k Polsku, to mně připadá zahraničněpoliticky chyba, to bychom prostě ztratili kredit jako někdo, kdo když se choval nějakým způsobem, tak najednou své chování prudce změní. Takže já jsem pro to tyhle věci diskutovat v nějaké ranější fázi při přípravě těch směrnic v evropském výboru. Ale teď vám to říkám z hlediska určité věrohodnosti českého státu. Pro mě je dneska těžko představitelné, že bych podporoval, že se utrhneme a teď podpoříme Polsko, když jsme měli možnost se k tomu vyjadřovat dříve. To je můj názor, nemohu jinak.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Výborného, který bude interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci dotačního titulu MPSV Rodina.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená nepřítomná paní ministryně, dovoluji si vás interpelovat ve věci dotačního titulu Rodina a jeho plánované výše v rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí pro rok 2020. V poslední době zejména od konference Fórum rodinné politiky pořádané vaším ministerstvem se množí protichůdné informace o budoucnosti zmíněného dotačního titulu, od úvah o jeho zrušení až po navýšení na 150 % současné výše, jak to předpokládá připravovaná aktualizace koncepce státní rodinné politiky. Tato situace vzbuzuje existenční obavy nejen o osud subjektů poskytujících služby primární prevence, ale i o další směřování rodinné politiky.

Dotační titul byl založen v roce 2005 a jeho cílem byla podpora aktivit na podporu fungující rodiny. Jeho vznik je proto možno považovat za integrální součást opatření vznikající rodinné politiky. Dotační titul umožnil rozvoj služeb primární prevence, kterou v převažující míře vykonávají neziskové organizace. Dotační titul, připomínám, je jediný svého druhu. Umožňuje financování odborné činnosti organizací, které se díky více než desetileté historii trvání titulu mohly stát profesionálními pracovišti. Výše dotačního titulu ve výši necelých 100 milionů korun se od roku 2011 nezvýšila, a oproti roku 2010 dokonce zaznamenala svůj pokles, a to i přes razantní nárůst mezd a cen.

V situaci, kdy dotační titul nebyl valorizován od roku 2012 a kdy má Česká republika jednu z největších rozvodovostí v Evropě, by jeho případné snížení bylo krokem likvidačním, ohrožujícím jednu z priorit vlády i KDU-ČSL a tou je podpora stabilní rodiny. Jen pro představu: Například olomoucká arcidiecéze má 22 center pro rodinu a na každé centrum má jeden úvazek s měsíční mzdou cca 15 000 korun hrubého. Tento úvazek se často dělí mezi dvě ženy a jsou existenčně závislé právě na dotaci z MPSV, tak aby dostaly alespoň minimální mzdu. (Upozornění na čas.)

Vážená paní ministryně, můžete sdělit, jaký je výsledek jednání a plánovaná výše rozpočtu MPSV pro dotační titul Rodina pro rok 2020? Děkuji za vaši odpověď, na kterou čekají i poskytovatelé těchto služeb v terénu. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, prosím, abychom dodržovali čas. Než pozvu dalšího řečníka, tak vás seznámím s omluvenkou. Pan poslanec Rozvoral se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pan poslanec Kolovratník bude interpelovat nepřítomného ministra Hamáčka ve věci neprůhledného hospodaření Fondu zábrany škod. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo a obracím se na vás, pane ministře Hamáčku, ve věci Fondu zábrany škod, který je zřizován ze zákona pojišťovnami. Respektuji vaši řádnou omluvenku z dnešního jednání a možná jsem o to raději, že se dočkám písemné řádné odpovědi. A také jsem více rád o to, že moji interpelaci uslyší kolegyně paní ministryně Alena Schillerová, která dnes a denně je nucena odrážet inspirativní nápady kolegů ze sociální demokracie, co se týká hospodaření se státním rozpočtem.

Ve vašem případě chci hovořit o Fondu zábrany škod, který od roku 2014 prohospodařil přes 3 miliardy korun, v roce 2018 to bylo celých 688 milionů korun. Pro připomenutí, tyto prostředky pocházejí ze zákona z peněženek všech řidičů, kteří odvádějí tímto směrem tři procenta povinného pojištění. Já tento fond považuji za veřejný, za veřejný zdroj, a hospodaření s ním by také mělo být veřejné a maximálně průhledné. Bohužel sám i z vlastní zkušenosti vidím, že to hospodaření průhledné není. V mnoha případech o rozdělení těch peněz rozhodují sami zástupci pojišťoven, například každý rok udělují několik desítek milionů sami sobě na marketingové aktivity pojišťoven, na propagaci tzv. linky řidičů atd., atd., a to nechci sporovat peníze, které jdou do tvrdých investic na integrovaný záchranný sbor apod. Ale právě co se týká finančních toků pojišťoven, mám velký problém.

Mám tady tři otázky. Za prvé, ptám se vás, jestli tento fakt současné nastavení neprůhledné rozhodování fondu považujete za průhledné, resp. jestli ho nepovažujete za potenciální střet zájmů. Za druhé se chci zeptat, jak vy osobně hodnotíte stávající zákonnou úpravu tohoto fondu. A za třetí, jestli považujete jeho způsob informování veřejnosti a žadatelů o výsledcích přidělování dotací za dostatečně průhledný. Za sebe říkám, že ne a že budu připraven iniciovat zákonnou změnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci změny dávek na bydlení, podkladu k novému zákonu. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já bych se nepřítomné paní ministryně ráda zeptala, jak promyšlenou má svoji ambiciózní úpravu. Jak připravené jsou propočty? Kolika osob se plánovaná úprava dotkne? Jaký konkrétní dopad to bude mít třeba na rodiny s dětmi dnes žijící na ubytovnách? A také, jak se to administrativně zvládne, protože ta zátěž může velmi negativně dopadnout taky na pracovníky úřadů práce.

Ptám se proto, že bychom si samozřejmě všichni přáli, aby nějaká státní podpora bydlení šla pouze do bydlení kvalitního. Všichni bychom si přáli, aby v obcích, např. v Ostravě, v Kladně, v Karviné, nebyla spousta ubytoven. Abychom jako stát garantovali lidem v odůvodněných případech opravdu důstojnou pomoc.

Nicméně ta současná změna vyvolává, domnívám se, velmi opodstatněné obavy, že – a to je opravdu velký problém – naroste počet rodin, které budou hledat místo v azylovém domě. Azylové domy jsou už dnes přeplněné. Služby tam jsou taky docela drahé, protože tam jsou pracovníci 24 hodin denně. V Pirátech podporujeme terénní služby, pomoc v přirozeném prostředí lidí. Zase tahle novela, nebo příprava nového zákona by mohla vést k tomu, že budeme i přímo porušovat Listinu základních práv EU. Opravdu by mě zajímalo, zda bude zpracována RIA, přehled dopadů regulace plánovaného zákona, a žádám o veškeré informace, kolika osob se to dotkne, jaké budou dopady administrativní a další a případně cokoliv dalšího, co má paní ministryně zpracováno (upozornění na čas). Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní ministryně v souladu s jednacím řádem odpoví na váš dotaz do třiceti dnů písemně.

Nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat pana ministra Petříčka ve věci české zahraniční politiky: orchestr bez dirigenta? Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, nedobrá koordinace české zahraniční politiky je už takovým evergreenem. A vůbec vás za to nechci plísnit, protože koordinovat některé lidi prostě není jednoduché a dost možná to u některých ani nejde. Každopádně jako ministr zahraničí nesete za jednotné vystupování České republiky navenek před touto komorou odpovědnost, a tak se vás musím zeptat i na nejnovější události.

Všichni vědí o tom, že se pan prezident opět, v uvozovkách, předvedl při své návštěvě v Srbsku, když prohlásil, že nemá rád Kosovo a že bychom měli vzít zpátky jeho uznání. Podle mých informací jste o tomto výroku prezidenta nebyl informován ani vy, ani pan premiér, tudíž je jasné, že jste s těmito kroky nemohl vyjádřit souhlas.

Vážený pane ministře, není to poprvé, co se na vás obracím s dotazem na koordinaci české zahraniční politiky. Minule jste mi odpověděl, že vy a vaše ministerstvo chce hrát koordinační a konsenzuální roli napříč ústavními činiteli ve věci společné zahraniční politiky. A tak se tedy ptám, vážený pane ministře – daří se to? Asi někdy ne. Co uděláte pro to, aby česká zahraniční politika nepůsobila jako orchestr bez dirigenta? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, poslanci, poslankyně, já jsem opakovaně říkal, že jsem rád, že se podařilo znovu zahájit pravidelné schůzky ústavních činitelů jakožto nástroje koordinace české zahraniční politiky.

Jsem přesvědčen, a opakovaně to zdůrazňuji, že za zahraniční politiku naší země odpovídá vláda, a to jako kolektiv, ale také jako jednotlivé resorty, a to především Ministerstvo zahraničních věcí. A bohužel se musím přiznat, že se obávám, že některými vyjádřeními z posledních dnů jsme se i dostali do situace, kdy se stává naše zahraniční politika pro svět nečitelná, a to přesto, že naši partneři vědí, že oficiální pozici za Česko stanoví a vykonává právě vláda České republiky.

Je známo, že pro českou vládu, ať už to byla vláda Miloše Zemana v roce 1999, bylo nejednoduché rozhodnutí o podpoře aliančního bombardování, útoku proti Miloševičovu režimu v Jugoslávii, když měli za cíl zabránit dalšímu krveprolití v Kosovu. Stejně tak bylo i nejednoduché rozhodnutí vlády Miroslava Topolánka v roce 2008 o uznání kosovské samostatnosti. A v tomto směru bych rád doplnil, že se jednalo o uznání de iure a to má také jisté právní důsledky.

V této souvislosti – jenom abych možná uvedl na pravou míru právě otázku oduznání, o kterém Česká republika, česká vláda neuvažuje. Toto odvolání uznání státu de iure je v mezinárodním právu zcela výjimečným krokem, krokem, který nastává v případě, kdy na straně předtím uznaného státu došlo ke ztrátě některého z konstitutivních prvků státnosti, což u Kosova v tuto chvíli nenastalo.

Já jsem přesvědčen, že naši prioritou v oblasti západního Balkánu by mělo být především pomoci zemím k rychlejší integraci, ať už do Evropské unie, či – pokud se k tomu

rozhodnou – do Severoatlantické aliance. Je to i zájem České republiky z toho hlediska, abychom přispěli ke stabilitě a bezpečnosti celého regionu, a myslím, že bychom neměli sehrávat neproduktivní roli v tom, že bychom zpochybňovali některé základní principy, na kterých právě vztahy Evropské unie se zeměmi západního Balkánu stály doposud. Pojďme se soustředit skutečně na to, jak jim pomoci, aby se staly součástí naší Unie, tak abychom zajistili pro celý region, pro všechny země bezpečnost a prosperitu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní poslankyně bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, moc děkuji za vaši odpověď. Já osobně sleduji vaše vyjádření a jsem ráda, jakým směrem Ministerstvo zahraničí a vy podáváte informace o vašich postojích. Jen mě mrzí, a myslím si, že vyjádření pana prezidenta dost často komplikují práci Ministerstvu zahraničí a určitě i práci nejenom v té diplomatické, ale i v ekonomické diplomacii. Neočekávám nějakou dlouhou odpověď, ale myslím, že tomu tak skutečně je, a jenom konstatuji, že mě to mrzí. A ještě jednou opakuji, že si vážím vašich postojů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nevím, jestli pan ministr bude chtít reagovat. Bude chtít reagovat. Prosím. Možnost k odpovědi na doplňující dotaz.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Já jenom znovu zdůrazním, že naši zahraniční partneři jsou si vědomi, že za zahraniční politiku naší země zodpovídá vláda, že oficiální stanoviska, co se týče klíčových zahraničněpolitických otázek, má na starosti právě vláda, potažmo Ministerstvo zahraničních věcí. A já bych jenom možná doplnil – žijeme v demokracii, kde je také svoboda slova, nicméně pro mě je důležité, samozřejmě, našim partnerům vysvětlovat to, co my chceme v našem okolí dělat, to, jaké jsou naše priority a jak se k tomu staví právě vláda České republiky, ať už prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí, ale ono to je také záležitost třeba i pro pana premiéra. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Podala, který bude interpelovat nepřítomného ministra Plagu ve věci uznání vzdělání včelařských lektorů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře, obracím se na vás se svojí interpelací ve věci uznání úrovně vzdělání pro lektory, kteří získali včelařské vzdělání na dvouleté Ústřední včelařské škole Českého svazu včelařů v letech 1977 až 1991, pro možnost přednášet a čerpat prostředky z dotace dle nařízení vlády č. 148/2019 Sb.

Současná právní úprava umožňuje hradit odměny lektorům vzdělávacích akcí, kteří buď mají vysokoškolské vzdělání, nebo vyučují odborný výcvik oboru včelař, nebo mají střední vzdělání s výučním listem v oboru včelař. Ti, kteří absolvovali dvouletou ÚVŠ, neměli možnost vyučit se včelařem ve formě dálkového studia ve školském zařízení a získat výuční list, protože takové školské zařízení tehdy prostě nebylo. Proto v tomto směru převzal iniciativu Český svaz včelařů. Nyní by měli být naši učitelé včelařství právní úpravou potrestáni tím, že jejich přednášky nelze hradit z dotace, což znamená, že organizátor si je nepozve. Přitom jejich vzdělání a hlavně zkušenosti jsou srovnatelné s absolventy dálkového studia oboru včelař.

Proto prosím o vaši podporu této žádosti, aby absolventi ÚVŠ při Českém svazu včelařů v Praze, která vyvíjela činnost v letech 1977 až 1991, splňovali podmínku vzdělání dle paragrafu 5 odstavec 3a) nařízení vlády č. 148/2019 Sb. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan ministr odpoví na vaši interpelaci písemně do 30 dnů.

Nyní prosím pana poslance Ferjenčíka, který bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci přechodu z příležitostného přivýdělku do podnikání na plný úvazek. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, děkuji, že tu na rozdíl od řady kolegů jste.

Já se na vás primárně obracím kvůli tomu, že věc, ve které se obracím, má i rozpočtové dopady a že vy jste ta, kdo tedy zavádí EET, což živnostníkům komplikuje život. Mám pro vás podnět, jak jim zase život zjednodušit. Prosím vás, abyste předala tuto interpelaci i kolegovi Havlíčkovi, který na to má také významný vliv.

Jde mi o následující věc. V České republice je extrémně obtížný přechod z příležitostného přivýdělku do profesionálního podnikání. Jeden příklad. Teď třeba živnostenské úřady, možná to bylo MPO, přidaly kolonku Provozovna do žádosti o živnostenský list, v důsledku čehož třeba švadleny, které chtějí začít podnikat naplno, najednou potřebují splnit celou řadu norem ohledně hygienických předpisů, bezpečnosti a tak dále, náklady jsou třeba 70 tisíc, aby mohly vůbec začít. Třeba v Anglii je to řešeno daleko lépe, že se normy plní až zpětně, když se člověk v uvozovkách na trhu chytne. A podobný problém jako s tím přechodem je i třeba u výrobců domácích marmelád, kteří najednou musí strašně rychle začít plnit normy, které jsou tak složité, že je nezvládnou, nebo podobná věc, třeba domácí kováři, co mají dílnu, když si ji chtějí upgradovat, aby splnila všechny normy, tak je to třeba investice za miliony.

Takže bych vás chtěl upozornit na tento problém, který byste měla určitě řešit ve spolupráci s kolegou Havlíčkem, který by výrazně mohl zvýšit příjmy rozpočtu právě tím, že by řada lidí začala podnikat a třeba i nezůstávala jenom u melouchů, které se typicky nedaní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já jsem přesně nevěděla, kam bude cílit váš dotaz, teď to chápu. Já to samozřejmě panu kolegovi ministrovi průmyslu a obchodu předám.

Zaměřila jsem se ale spíš na ten problém z pohledu daňového. Když už to slovo mám, tak vám odpovím. Z hlediska daně z příjmů, což je především gesce Ministerstva financí, zda poplatník dosahuje příjmu z příležitostné činnosti, nebo zda dosahuje příjmu z činnosti, která naplní už definici podnikání, to je z hlediska činnosti vykonávané, tak to přece jenom rozdíl je. Příjmy z příležitostné činnosti včetně příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství vykonávané nepodnikatelem a z příležitostného pronájmu nemovitých věcí jsou od daně z příjmu osvobozeny, pokud v úhrnu u poplatníka za rok nepřesáhnou 30 tisíc korun. To vy určitě víte. A u příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství vykonávaného nepodnikatelem může navíc ještě poplatník použít paušální výdaje ve výši

80 % příjmu, maximálně však do výše 1 600 tis. korun. Základ daně je standardně konstruován jako rozdíl mezi příjmy a výdaji, ale jsou-li výdaje spojené s jednotlivým druhem příjmu, například z té příležitostné činnosti, vyšší než příjem, k rozdílu se nepřihlíží, takže nelze v tomto režimu vytvořit daňovou ztrátu – v režimu příležitostného podnikání.

Pokud výkon činnosti naplní definici podnikání, může se jednat o živnostenské podnikání, tam jste zřejmě cílil, nebo o jinou činnost, která není živnostenským podnikáním, pak se příjmy obecně zdaňují v režimu § 7 a tak dále, základ daně se stanoví jako rozdíl mezi příjmy a výdaji. Je tam možné uplatnit paušál, který je samozřejmě teď nově zastropován částkou 2 miliony. A je možné, aby takovéto podnikání skončilo ve ztrátě. To je taková základní věc, která se potom rozpouští a uplatňuje – rozpouští je neodborný výraz, takový lidový –, která se může uplatnit v následujících pěti letech.

Fakt, že určitá osoba přejde od přivýdělku v rámci nahodilé činnosti k profesionálnímu podnikání, s sebou nese, a to si musíme říct, nárůst počtu povinností. Týká se to průřezově v podstatě celé státní správy, přičemž důvody jsou různé: ochrana spotřebitelů, zaměstnanců, hospodářské soutěže, životního prostředí, také registrační povinnost daní, bude-li poplatník zaměstnávat zaměstnance, vznikají povinnosti plátce a tak podobně. Další povinnosti potom vznikají z jiných právních předpisů, jako v oblasti veřejných pojistných a tak dále.

Znovu opakuji, že se nedá přímo říct, že by tento váš dotaz cílil, a navíc, když jste ho vysvětlil, tak jsem pochopila podstatu, na Ministerstvo financí, nicméně víte, že jsme předložili takzvaný živnostenský balíček, kde je celá řada deseti bodů, na kterých pracuje jak Ministerstvo průmyslu a obchodu, tak Ministerstvo financí. Za Ministerstvem obchodu jde právě to zjednodušování, omezení počtu formulářů, formuláře na jedno místo, úprava dvakrát ročně a tak dále. Máme to na webových stránkách, i jsem to tento týden zase připomínala na svém facebooku. Dělali jsme k tomu před třemi týdny společnou tiskovou konferenci.

Já to samozřejmě panu ministrovi předám, ale myslím si, že to z velké části bude řešit živnostenský balíček, ale určitě se zamyslíme nad vaším podnětem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo i za odpověď. Myslím, že hlavní podnět je, aby povinnosti, které člověk získá tím, že začne podnikat, nenabíhaly skokově okamžikem, kdy si zřídí živnostenský list, ale aby nabíhaly postupně. Problematické je do značné míry i to, že člověk, který začne podnikat, okamžitě musí platit zálohy na sociální a zdravotní pojištění v minimální výši, což pro člověka, který právě začal a nemá často žádné příjmy, je poměrně výrazná zátěž. Ale hlavní věc jsou asi normy v oblasti hygieny, bezpečnosti práce a takových věcí, což je spíše na Ministerstvo průmyslu a obchodu, nicméně se na vás v tomto obracím i jako na vicepremiérku vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně bude reagovat. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Rozumím tomu, pochopila jsem to. A myslím si, že povinností je skutečně mnoho a hlavně jsou různé. Je to nekomfortní, obíhání úřadů a tak dále, takže to je jedno z témat, které souvisí s živnostenským balíčkem, a beru to na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Posuneme se k další interpelaci. Prosím pana poslance Juchelku, který bude interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci spravedlivého dočerpání rodičovského příspěvku. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc, pane předsedající. Vážená paní ministryně, Česká republika se dlouhodobě potýká s úbytkem dětí. V prvním pololetí tohoto roku se narodilo o 1 800 dětí méně než ve stejném srovnávacím období v minulém roce. Demografické potřeby našeho státu nejsou v současné době naplňovány dostatečným způsobem. V roce 2035 bude v České republice 2,5 milionu důchodců a v roce 2060 budou zhruba 3 miliony českých občanů v důchodovém věku. Vnímám, že prorodinná politika Ministerstva práce a sociálních věcí zahrnuje celou řadu drobných opatření na podporu rodin, ale koncepčně to nějakým způsobem kulhá. Potýkáme se se situací, kdy rodiny odkládají početí druhých a dalších dětí tak, aby narození dalšího potomka přišlo až v době, kdy vyčerpají celý rodičovský příspěvek právě na dítě předchozí. To je v drtivé většině doba, kdy matkám je již 30 a více let. Z ekonomických důvodů odkládají těhotenství. To bohužel dokládají statistiky. A dočerpání rodičovského příspěvku na předcházejícího potomka v tom bohužel hraje zásadní roli.

Pojďme nastavit systém tak, aby rodičovský příspěvek byl doplacen i v případě narození dalšího dítěte před jeho dočerpáním. Bude to podaná ruka státu rodinám na důkaz toho, že to skutečně myslíme s prorodinnou politikou vážně. Za rok 2017 nedočerpalo rodičák necelých 9 tisíc rodin a za rok 2018 jich bylo 7,5 tisíce.

Vážená paní ministryně, nepovažujete za krátkozraké, že nevyjdeme vstříc rodičům, kteří chtějí mít víc než jedno dítě, a to dříve, než dočerpají rodičovský příspěvek? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní ministryně odpoví na vaši interpelaci do 30 dnů písemně.

A nyní prosím pana poslance Elfmarka, který bude interpelovat nepřítomného ministra Brabce ve věci dodržování zákona o střetu zájmů ze strany SFŽP. Prosím.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dovolím si vás interpelovat v souvislosti s dodržováním § 4b až 4c zákona č. 152/2006 Sb., o střetu zájmů, ze strany Státního fondu životního prostředí a Ministerstva životního prostředí. Celá řada podkladů totiž dokládá, že premiér Andrej Babiš má i nadále rozhodující vliv na koncern Agrofert, a nachází se tak ve střetu zájmů.

Mám na vás jako člen SFŽP tři otázky.

První. Souhlasíte s tvrzením, že za současné situace by SFŽP měl pozastavit vyplácení všech evropských i národních dotací společnostem z koncernu Agrofert minimálně do doby, než bude známo finální stanovisko k možnému porušování zákona o střetu zájmů, tak jak je to u dotačních programů zcela běžné v případě zjištění podezření na porušení zákona?

Druhá otázka. Souhlasíte s tvrzením, že přidělování veřejných zakázek ze strany Ministerstva životního prostředí a Státního fondu životního prostředí společnostem z koncernu Agrofert je porušením zákona o střetu zájmů?

A v poslední řadě otázka: Nedávný ředitel sekce národních programů SFŽP pan Leo Steiner zaslal dne 4. července 2019 dotaz právnímu oddělení Státního fondu životního prostředí, aby posoudilo soulad se zákonem o střetu zájmů v případě proplácení národních

dotací pro společnost z koncernu Agrofert. Bohužel ani přes urgenci nedostal po dvou měsících odpověď. A můj dotaz zní: Považujete tento postup ze strany SFŽP za standardní? Je možné, abyste právní stanoviska, o která pan Steiner žádal, zveřejnil?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Na tuto interpelaci bude v souladu s jednacím řádem odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Marek Novák s interpelací na nepřítomnou paní ministryni Janu Maláčovou ve věci podmínky operačního programu Zaměstnanost. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená nepřítomná paní ministryně Maláčová, v rámci operačního programu Zaměstnanost, dále jen OPZ, byla vypsána výzva 097 na dotaci na podnikové vzdělávání zaměstnanců. Jejím specifickým cílem je zvýšit adaptabilitu starších pracovníků a zvýšit odbornou úroveň znalostí, dovedností a kompetence pracovníků a soulad kvalifikační úrovně pracovní síly a požadavky trhu práce.

Dle podmínek výzvy 097 jsou oprávněnými žadateli mj. obce a obchodní korporace. Vyloučenými z okruhu žadatelů jsou naopak mj. školy a školská zařízení zapsaná ve školském rejstříku dle zákona č. 561/2004 Sb. Existují však obchodní korporace, jejichž hlavní činností je například výroba nebo služby a vedle toho jako vedlejší činnost na podporu rodin svých zaměstnanců provozují firemní školku, a jsou tudíž zapsány ve školském rejstříku. Takové obchodní korporace příjemcem dotace na vzdělávání dle restriktivního výkladu podmínek být nemohou a dle mých informací jsou také žádosti takových korporací vyřazovány. Při zralé úvaze je přitom jasné, že například továrna, kde je zaměstnáno 500 osob ve výrobě a 10 ve firemní školce, není školou. V důsledku špatného nastavení podmínek OPZ, nebo výzvy, v důsledku formalistního výkladu při posouzení žádostí je v konečném důsledku postižen žadatel – obchodní korporace, která chce vzdělávat zaměstnance a zvyšovat adaptabilitu starších pracovníků a zároveň pro své zaměstnance chce provozovat firemní školku.

Vážená paní ministryně, z výše uvedených důvodů považuji stávající nastavení podmínek OPZ a uplatňované postupy při hodnocení žádostí za diskriminační. (Předsedající: Váš čas.) Obchodní korporace, které zároveň podporují rodinu – věta – politiku i adaptabilitu starších zaměstnanců, jsou v dotační podpoře diskriminovány proti obchodním korporacím, které podporují jeden z uvedených cílů. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já vám děkuji za dodržování času k položení otázky. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Dominik Feri, který není přítomen v sále, tudíž jeho interpelace propadá, a připraví se paní Olga Richterová s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha ve věci podpory kojení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Jsem velmi ráda, že je pan ministr přítomen. Stejně tak mě těšilo, když bylo zastoupeno Ministerstvo zdravotnictví na veřejném slyšení na podporu kojení, které se konalo v Senátu v květnu tohoto roku. Vlastně bylo tam jasně řečeno, všechny strany uznávaly, že kojení velice významně pozitivně ovlivňuje veřejné zdraví. O tom není sporu.

Co mě zajímá? Jak se Ministerstvo zdravotnictví aktivně zasazuje o realizaci některých i poměrně jednoduchých doporučení, která právě na základě té akce v Senátu byla opět připomenuta, opět zaslána ministerstvu.

Já dám jenom takový příklad, aby si to každý uměl představit. Vezměte si třeba, že máte první dítě, podaří se hezky nastartovat kojení a potom dojde k zánětu prsu. V takové situaci je ideální mít dostatečnou síť laktačních poradkyň, které okamžitě pomůžou, a vlastně nemusí dojít do rozvinutí zánětu, návštěvy lékaře, nasazení antibiotik a často i konce kojení. Je to přesně ta otázka praktické dostupnosti té první podpory, kde může ministerstvo sehrát obrovskou metodickou, ale i finanční podpůrnou roli. Stejně tak jsou důležité sběry dat.

Takže jak pokračuje doporučená změna toho, jak vypadá třeba zpráva o novorozenci nebo zpráva o výživě malých dětí, kojenců po propuštění z porodnice? Stejně tak je strašně důležité dodržovat mezinárodní kodex marketingu náhrad mateřského mléka, protože to zase má obrovský vliv – to, jak vypadá reklama – na to, zda ženy při prvních potížích vzdají kojení, anebo zda cítí i dostatečnou podporu společnosti v tom, že je důležité to zkusit a že je podpora a kde ji najít. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. A poprosím, je nás tady hrozně málo a právě proto, že nás je tady tak málo, tak jde slyšet všechno, co si tady říkáme. Takže prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Ano. Teď bude důležité téma určitě a moc děkuji, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tu interpelaci, protože ono někdy některé věci vypadají marginálně nebo běžně, že bychom jim neměli věnovat nějakou zvláštní pozornost, ale myslím si, že v případě kojení je to přesně naopak. Já jsem se v tom angažoval, ještě než jsem přišel na Ministerstvo zdravotnictví, kdy jsem pracoval na Ministerstvu financí, protože jsem studoval různé studie o dopadech kojení v rámci i různých jiných států, a my skutečně teď chceme chránit, propagovat a podporovat kojení jakožto přirozený proces, který ale skutečně má obrovské dopady do veřejného zdraví populace z hlediska prevence diabetu, dětské obezity, karcinomu prsu u žen atd. Skutečně těch výhod, které kojení poskytuje matkám i dětem, je obrovské množství a my určitě tomuto tématu se budeme a chceme věnovat.

Ministerstvo zdravotnictví zastává mezinárodně uznaný názor OSN i WHO, že by mělo být podporováno výlučné kojení do věku šesti měsíců a poté pokračovat v kojení spolu s příkrmem dva roky i déle, samozřejmě podle potřeb matky a dítěte, a také chceme přijmout a právně ošetřit mezinárodní kodex marketingu náhrad mateřského mléka. Já jsem nechal ustanovit před relativně krátkou dobou – 27. 8. jsme schválili ustanovení pracovní skupiny, kterou jsme nazvali Národní komise pro kojení, kde jsou skutečně zástupci všech stakeholderů, kteří k tomu mají co říct, ať jsou to odborníci, nebo zástupci pojišťoven atd. Tato komise bude skutečně pracovat na tom, aby každá matka dostala podporu a kvalitní péči v porodnici a také samozřejmě kvalitní poradenství ohledně kojení, výživy kojenců a malých dětí i v rámci poporodní péče po propuštění z porodnice v souladu s nejnovějšími poznatky lékařské vědy, tak abychom skutečně ten model nastavili co nejoptimálněji, abychom zkrátka všechny ty benefity kojení, které jsem tady říkal, a to byla jenom pouze část z nich, skutečně aplikovali a viděli je v reálné praxi. Ta komise bude svolavatelem jednání, koordinátorem spolupráce samozřejmě především s Ministerstvem práce a sociálních věcí, poskytovateli péče a samozřejmě odbornými společnostmi a bude také garantovat, že potřebné výstupy týkající se podpory kojení a definované standardy se budou tedy aplikovat v souladu s nejnovějšími poznatky lékařské vědy. Pokud jde o nejbližší úkoly této komise, tak jednak to bude

implementace a koordinace strategií kojení podle zásad WHO. Je to ten takzvaný status Babyfriendly Hospital Initiative.**

Pokud jde o nejbližší úkoly této komise, tak jednak to bude implementace a koordinace strategií kojení podle zásad WHO. Je to ten takzvaný status Baby-friendly Hospital Initiative. Je to vlastně deset kroků, které vedou k úspěšnému kojení a zajišťují, že ten doporučený metodický postup bude aplikován ve všech porodnicích, nikoliv pouze v těch, které jsou sdružené v síti Baby-friendly Hospital. Také chceme šířit relevantní informace o výživě založené na důkazech bez komerčních zájmů prostřednictvím Národního zdravotnického informační portálu Ministerstva zdravotnictví, který se teď vyvíjí, který by měl být skutečně informačním zdrojem pro všechny občany s garantovanými odbornými informacemi bez právě různých postranních komerčních zájmů.

A také co je důležité, o tom hovořila paní poslankyně – zlepšit návaznost péče mezi porodnicí a terénem po propuštění z porodnice ve spolupráci s Odbornou společností praktických lékařů pro děti a dorost, kteří jsou klíčovými partnery, Laktační ligou a dalšími partnery. Což určitě bude vyžadovat i určitou restrukturalizaci zdravotního systému. A rovněž, co potřebujeme – nastavit změnu sběru dat o kojení a zpřesnění monitoringu prostřednictvím ÚZIS, Ústavu zdravotnických informací a statistiky, tak abychom skutečně měli relevantní data, ze kterých můžeme vycházet.

Takže i to doporučení výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu ze dne 23. 7. 2019 určitě bude předmětem ustanovené komise. První jednání je naplánováno na 10. 10. 2019 a určitě tam toto budeme probírat bod po bodu, abychom se skutečně v té věci posouvali.

Udělali jsme si určitý průzkum veřejného mínění ohledně otázek kojení. Ten nevyšel zdaleka tak špatně, jak by třeba někdo mohl čekat. Skutečně si myslím, že kojení je téma a budeme se mu věnovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku? Prosím máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Je to příjemné, když jsou někdy ty interpelace i v souladném duchu. Já bych se ale ráda doptala, kdo tedy je členem té pracovní skupiny, případně mohu-li seznam členů obdržet. A zejména mě zajímá, jsou-li členem i samotné ženy, matky, příjemkyně péče. Protože i tento pohled je vždy důležité zohledňovat.

Druhá otázka. Jaké finance budou tedy na podporu této pracovní skupiny k dispozici? Zda například ministerstvo chystá nějaký dotační program nebo zkrátka podporu i prostřednictvím rozpočtu.

Dále mám otázku, jak chcete realizovat tu podporu směrem k informacím u pediatrů. Tam je to zase často velmi rozporné třeba i s těmi doporučeními WHO.

A ještě se chci jednou optat, zda u té Baby-friendly Hospital Initiative, u těch 10 kroků k úspěšnému kojení, zavedete i ta celosvětově uznávaná hodnoticí kritéria. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Přiznám se, že úplně všechny tyto detaily teď nemám u sebe. Takže vám je určitě rád dodám. Pokud jde o členy komise, jak říkám, jsou tam zástupci jak právě klíčových partnerů, což jsou praktičtí lékaři

pro děti a dorost, kde bezesporu souhlasím, že musíme určitě ještě zapracovat na té spolupráci, ale je tam ochota, tak i jiných skupin, jako jsou samozřejmě odborné společnosti, Laktační liga, jsou tam samozřejmě zástupci zdravotních pojišťoven a tak dále. Takže ten přesný seznam teď nemám. Určitě tam jsou i ženy a další. Ale skutečně přesný seznam vám s dovolením dodám, nemám ho teď u sebe.

Pokud jde o ty finance, tak určitě ano. My máme dotační program týkající se podpory prevence, což bezesporu kojení je prevence. Kojení je skutečně základ prevence dětské obezity, diabetu prvního a druhého typu, karcinomu prsu u žen a tak dále. Ale to jsou jasné vědecké poznatky. Takže určitě v rámci tohoto programu jsme připraveni, pokud se shodneme na tom, jak by měly třeba vypadat nějaké podpory finančního rázu, rozvoj kojení podpořit. Určitě, v tom nevidím žádný problém. Ale skutečně to je na té komisi, která by o tomto všem měla jednat. I o té otázce Baby-friendly Hospital Initiative podle těch mezinárodních zásad WHO, jak o tom hovoříte.

Takže si myslím, že tady jsme skutečně ve shodě, ale zatím ta komise nezačala pracovat, 10. 10. má první jednání a určitě jsem připraven vás informovat o průběhu. Pro mě je to důležité, byť, jak říkám, někdy to může vypadat jako běžná věc. Ale skutečně je třeba vyzvat všechny, aby se tím zabývali, aby kojili, protože je to obrovsky důležitá oblast v péči o matku a děti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Přistoupíme k další interpelaci a to je interpelace paní poslankyně Věry Kovářové. Opět na ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha ve věci chybějících dárců kostní dřeně. Prosím máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací, která se týká závažné problematiky, a to nedostatku dárců kostní dřeně. Je jich u nás stále velmi málo, což má jednu klíčovou souvislost. Šance na nalezení shody je 0,5 až 1 % a navíc současní dárci stárnou a počet nově příchozích je nedostatečný.

Vážený pane ministře, chtěla bych se vás zeptat, zdali se Ministerstvo zdravotnictví chystá udělat nějaké kroky k větší motivaci lidí, aby se zapsali do registrů dárců, ať už kostní dřeně, nebo krve. Jakou cestou se ministerstvo vydá? Například jestli nejít cestou zvýšení benefitů pro dárce. Například mi v této věci loni prošel návrh na zvýšení daňového zvýhodnění dárců, či v současnosti jsem podala pozměňovací návrh, který přispívá k větší motivaci zaměstnavatelů pouštět své zaměstnance darovat krev. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, opět velmi důležité téma. Děkuji ze připomenutí této oblasti, která je skutečně velmi důležitá. Je třeba říci, že u nás vlastně existují dva registry dárců krvetvorných buněk. Sám jsem zaregistrován v jednom z nich. Jeden, Český národní registr dárců dřeně, je v Plzni a druhý, Český registr dárců krvetvorných buněk, v rámci IKEMu.

Já vím, že byly nějaké mediální výstupy ohledně toho, že není dostatek dárců. Na druhou stranu, tak jak máme informace – žádné oficiální informace o tom, že by bylo těchto dárců nějaký zásadní nedostatek. Dnes je tam zhruba sto tisíc dárců. Je to asi jedno procento

populace. A když jsme se na to dívali s kolegy, tak ani vyspělé evropské státy nemají více. Není to nějaký úplně zásadní rozdíl.

Důležité je také říci, že když se hledá vhodný dárce, je to samozřejmě složité. Není to jako v případě darování krve nebo podobně. Skutečně to procento úspěšnosti najití vhodného dárce je velmi nízké. Proto se třeba často obrací i do zahraničí, pokud nenajdou vhodného dárce v rámci českých registrů. Takže tady funguje i mezinárodní spolupráce. A pravdou je, že počet dárců v čase narůstá, byť třeba ne nějak zásadně. My se snažíme o tomto informovat. Jak říkám, sám jsem se zapsal do toho registru v IKEMu a snažíme se k tomu vyzývat i ostatní.

Pokud jde o otázku zvýšení počtu dárců, tak k tomu by mohl vést i krok, který učinil Český registr dárců krvetvorných buněk v letošním roce, kdy zvýšil věkovou hranici pro vstup dárců do registru ze 35 na 40 let. Což by mělo vést, a doufejme, že to povede, k tomu, že zkrátka zase budeme mít vícero dárců a větší šanci na najití toho vhodného dárce.

Je zřejmé, že čím více dárců bude zařazeno v registrech, tím větší šance bude pro konkrétního příjemce nalézt vhodného dárce. Avšak nelze dosáhnout toho, aby byl v registru pro každého příjemce evidován vhodný dárce, protože skutečně ta šance je velmi nízká, a proto potřebujeme samozřejmě těch dárců vícero. Pozitivní je, že současná praxe ukazuje, že nyní ten počet dárců je relativně dostatečný, a jak říkám, je tam i ta otázka mezinárodní spolupráce.

My jsme v rámci Ministerstva zdravotnictví, v rámci dotačního programu Podpora zdraví, zvyšování efektivity a kvality zdravotní péče pro rok 2020, pro účely dotačního řízení vytvořili podmínky pro přidělování finančních prostředků ze státního rozpočtu a jako jednu z priorit v rámci tohoto dotačního programu jsme stanovili právě podporu dárcovství krve, orgánů a tkání. I to by mělo konkrétně vést ke zvýšení počtu dárců krvetvorných buněk. Počítáme i s tím v rámci tohoto dotačního programu pro příští rok, abychom znovu pracovali na větší osvětě a získali více dárců.

Takže myslím, že děláme poměrně hodně v této věci, a snažíme se ten počet dárců zvyšovat, byť skutečně v mezinárodním srovnání na tom nejsme zdaleka nikterak špatně. Problém také spočívá v tom, že je poměrně velké množství překážek pro vstup do toho registru týkajících se prodělaných onemocnění a tak dále, takže ne každý se může stát dárcem a zaregistrovat se v rámci těch registrů. Tady zrovna před sebou mám veškeré limitace, které jsou pro vstup do Českého registru dárců krvetvorných buněk, a je jich poměrně hodně. To znamená, i v tomto směru s tím musíme pracovat. Ale jak říkám, myslím si, že ta situace není, aspoň nemám ty oficiální informace, nikterak zásadně špatná. Pracujeme na tom nárůstu a doufám, že to bude mít své ovoce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak já vám děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku, takže prosím, je to vaše.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Mám doplňující otázku a ta se týká úbytku dárců krve, se kterými se potýkají nemocnice. Já jsem zaznamenala článek o tom, že Česko je velmoc přes krevní plazmu, za peníze ji dává tolik lidí, že zásobujeme i Evropskou unii. Také jsem zaznamenala úvahu, že za jejich nedostatečný počet, těch dárců krve, mohou komerční dárci plazmy. A platí prý, že čím více dárců krevní plazmy, tím méně dobrovolných dárců krve. Ztotožňuje se Ministerstvo zdravotnictví s tímto názorem a je nějaké řešení, jak tento problém řešiť? Děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Tak to je další téma, otázka dárcovství krve. Také to není úplně nějak zásadní problém. Tak jak mám informace od České společnosti pro transfuze, tak si myslím, že ten počet dárců u nás není nijak zásadně nízký, byť pravdou je, že samozřejmě potřebujeme stále nové prvodárce, protože problém je, že samozřejmě dárcovství krve je možné pouze do určitého věku, myslím do 65 let, a samozřejmě ti dárci stárnou. Aktuálně, teď nemám úplně ta čísla, protože je to skutečně jiné téma, je počet dárců celkově asi 270 tisíc a... (Upozornění z pléna: 250 tisíc.) 250, pardon. A podle doporučení odborné společnosti by jich mělo být zhruba 300 tisíc, abychom to zkrátka měli zasaturováno, a těch prvodárců je myslím si nějakých 20 tisíc ročně.

Takže neříkám, že ta situace je úplně ideální, není nijak zásadně tragická. Pravdou je, že samozřejmě v případě té krevní plazmy počet dárců převyšuje potřeby, které máme. Pokud vím, tak celkově potřeba pro Českou republiku by byla asi někde kolem 40 tisíc dárců a reálně jich je asi 120 tisíc, jestli si to tedy pamatuji, plus minus. To znamená, tam to výrazně převyšuje. Je to samozřejmě i tou ekonomickou motivací, ona ta krevní plazma není nic, co bychom nemohli využít ve prospěch pacientů. Z té krevní plazmy se vyrábějí i léky, léčivé přípravky, to znamená, v zásadě je to také pozitivní materiál, který můžeme využít ve prospěch. Ale samozřejmě ta komerční otázka (pozornění na čas), to, že za to mají peníze, je otázkou, která vlastně hraje roli hodně velkou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Dalším v pořadí je pan poslanec Pavel Jelínek s interpelací na nepřítomného ministra školství Roberta Plagu ve věci priority resortu školství. Prosím vás, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Vážený pane ministře, před rokem začala platit jednotná evropská pravidla o ochraně osobních údajů. Neustále se ukazuje, že s nimi lidé stále neumějí pracovat. Nesmyslná řešení vzniklá na základě strachu z GDPR lze chápat pouze jako absenci jasných pokynů v jednotlivých oblastech aplikování. V oblasti školství je to celkem pochopitelné. Školství, paralyzované aplikací inkluze, přetížené výkazy, zprávami pro poradny, které jsou ve většině případů poradnami opsány jako diplomky v Plzni, a administrativou individuálních studijních plánů pro inkludované žáky, pro nadané žáky a snad i pro ty v uvozovkách průměrné, reaguje hystericky i na GDPR. Nemluvě o formě akce Z při aplikaci GDPR na školách z důvodu nedostatku finančních prostředků na externí spolupráci.

Omluvenky, žabičky a domečky jsou jen vrcholem absurdity. Také absence adaptačního zákona na tento stav silně působila. Jak řekl ředitel správní sekce Úřadu pro ochranu osobních údajů Josef Prokeš v médiích – bez adaptačního zákona nemohl úřad plně fungovat v nové podobě, my jsme stále postupovali podle starého zákona o ochraně osobních údajů a ten museli kombinovat s GDPR. Nicméně Poslanecká sněmovna 12. 3. 2019 schválila zákon o zpracování osobních údajů, takzvaně adaptační zákon ve znění, v jakém byl vrácen Senátem. Situaci okolo GDPR, kterou ostatně potvrdil i březnový výzkum společnosti Cisco, který ukázal, že požadavky vyplývající z nařízení splňuje úplně nebo jen zčásti pouze 59 procent podniků, a podobně vyznívá i čerstvý průzkum poradenské KPMG.

Má otázka má resort školství stanoveny priority pro svoji činnost? Má zajištěny prostředky pro opětovné navrácení se z pasti administrativy k základům své činnosti, a to je výuka? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosil bych všechny, aby si pokusili hlídat čas na položení interpelace. V souladu s jednacím řádem na tuhletu interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Jakub Michálek, který stahuje svou interpelaci. Dalším v pořadí je pan poslanec Marek Výborný s interpelací na pana nepřítomného ministra Roberta Plagu ve věci podpory sportovních klubů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já musím konstatovat své zklamání z přístupu vlády, a teď tedy nehovořím k tady přítomným ministrům, třem, ale očekával bych, že na interpelace, které se týkají právě možnosti položit otázky ze strany nás poslanců právě vládě, tady skutečně budou přítomni. Ten stav je nedůstojný a bohužel to svědčí o naprosto nulovém respektu ze strany vlády vůči Poslanecké sněmovně. Nicméně k té interpelaci.

Vážený pane nepřítomný ministře, dovoluji si vás interpelovat ve věci hrozících výrazných problémů bezmála 400 sportovních klubů a dalších organizací, které se po celé České republice věnují převážně práci s mládeží a dětmi v rámci sportovních aktivit. Namátkou mohu uvést například atletický klub AC Pardubice nebo Orelskou jednotu Uherský Brod. Těmto organizacím bylo v průběhu letních měsíců sděleno, že jim nebude přiznána dotace v rámci programu Můj klub 2019 na podporu sportovních aktivit dětí a mládeže do 23 let. Důvodem je nedodání jedné, podle selského rozumu a mého domnění zcela zbytečné nebo zbytkové, zbytné, excelové tabulky o vyúčtování dotace za rok předchozí. Na tuto skutečnost dle informací nebyli žadatelé úředníky MŠMT nijak upozorněni v průběhu vyúčtování roku 2018 a až v polovině roku 2019 bylo tímto opomenutím zdůvodněno nepřiznání dotace. Tento postup mi přijde nepřiměřeně tvrdý a vzhledem k dopadům – tady si pomohu slovy ústavních soudců – až rdousivý. Rád bych znovu připomněl, že se jedná o podporu klubů a oddílů, kde se pracuje s dětmi a mládeží. Pro malé spolky a kluby může být tento postup, pane ministře, skutečně likvidační.

Vážený pane ministře, rád bych se vás zeptal, zda jste schopen nalézt právně možné řešení, které by tuto situaci dokázalo ze strany MŠMT vyřešit. A současně se ptám, zda připravujete zjednodušení celého procesu žádostí a vyúčtování dotací, tak aby byly transparentní, ale zároveň aby došlo k odbourání zcela zbytečných příloh, které vedou k podobným situacím, jako v tomto roce. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Také děkuji a znovu upozorňuji na to, že bych byl rád, abychom dodržovali čas vyměřený na položení interpelace. Dneska, jelikož tady celá řada ministrů není, ty interpelace jdou docela rychle, ale přece jenom, kdybychom měli každou interpelaci protahovat o půl minuty, tak bychom nikam nedošli.

V souladu s jednacím řádem bude odpovězeno písemně. A v tuto chvíli se připraví poslanec Kolovratník s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Můj předřečník Marek Výborný coby kantor občas nesleduje tu stopáž, já, coby pracovník médií stopáž sledovat budu a pokusím se ji dodržet. Omlouvám se, to bylo zlehčení situace. Nyní vážně k tématu, na které bych se rád zeptal paní ministryně Maláčové, respektive budu se těšit na její písemnou odpověď.

Mé téma se týká systému, respektive dodavatele systému pro vyplácení dávek. Jako většina z vás jsem koncem srpna četl ve zpravodajství zprávy o tom, že MPSV nakonec

neuzavře smlouvu na nový informační systém pro vyplácení dávek s vítězným dodavatelem, nebo s tím, kdo vyhrál tendr, který byl vypsán v loňském roce. Přitom ono výběrové řízení na dodavatele systému se konalo už dvakrát. Myslím, že také tady ve Sněmovně to při řadě debat o výkonnosti Ministerstva práce a sociálních věcí bylo diskutováno. Ten druhý tendr byl vyhlášen v roce 2017. Zakázku se zadávací cenou 270 milionů korun bez DPH se nakonec ministerstvo rozhodlo přidělit firmě DXC Technology, s kterou tedy letos tu smlouvu neuzavřelo, a odmítlo námitky neúspěšného uchazeče, firmy OKsystem, který nabídl cenu – pozor – skoro čtyřikrát vyšší, 829 milionů. A tato firma se v březnu obracela na antimonopolní úřad, ten rozhodnutí zrušil a nařídil ho přezkoumat.

Paní ministryně, moje otázky jsou tři. Zaprvé, jestli mně a nám můžete garantovat, že ministerstvo práce vámi vedené opravdu správně vypsalo podmínky zadávacího řízení. Pokud ano, tak čím nám vysvětlíte ten extrémní cenový rozdíl mezi dvěma nabídkami. Zadruhé. Proč jste nepodali rozklad proti rozhodnutí antimonopolního úřadu? A do třetice se ptám, jestli neohrozí vypsání nové soutěže na dodavatele původní harmonogram, podle kterého měl být systém plně v provozu od roku 2021. Tedy jak budete konat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Přesně, pane poslanče, přesně jak jste řekl, tak jste vykonal. V souladu s jednacím řádem bude odpovězeno písemně.

Poslanec Marek Výborný stahuje svou interpelaci na paní Maláčovou, poslanec Dominik Feri stahuje svou interpelaci na paní Marii Benešovou, takže se připraví paní Věra Kovářová s interpelací na nepřítomného ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, téma, o kterém chci hovořit, je citlivé. Za Českou poštu jsem se vždycky bila, šlo mi o to, aby její služby byly dostupné na celém území republiky, aby venkov o ně nezůstal ochuzen. A když hovořím o ochuzení o služby v souvislosti s Českou poštou, v poslední době se to bohužel mění v ironii. Těch stížností, co jsme se na její adresu dozvěděli, je mnoho. A to se paradoxně dotace, kterou ze státního rozpočtu dostává, postupně navyšuje a přiznávám se, že jsem pro toto navýšení hlasovala.

Klasický příklad. Česká pošta si nechá zaplatit za službu dodání balíku až do ruky příjemce, přičemž se zdá být zcela běžnou praxí, že se doručovatelé o dodání ani nepokusí, pouze nechají ve schránce lísteček se zprávou o údajném nezastižení adresáta. Balíček si pak lidé, kteří na doručení balíku do ruky čekali ve svém domově, musí vyzvednout na nejbližší pobočce, ačkoliv si zaplatili za službu dodání do vlastních rukou. Takovýchto případů znám mnoho a nejen ze svého okolí. Nedávno si na tuto praxi České pošty stěžovaly e-shopy.

Vážený pane ministře, co s tím Ministerstvo vnitra, které je zakladatelem tohoto státního podniku, udělá? Existují nějaké možnosti, jak můžete ovlivnit zlepšení této služby? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Dalším v pořadí je poslanec Martin Kolovratník na paní ministryni Janu Maláčovou ve věci negativních dopadů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Ještě jednou se dnes obrátím na paní ministryni práce a sociálních věcí a je to ve věci zavedení karenční doby. Dovolím si připomenout tento příběh, jak se mě osobně dotýká, nebo proč se na něj ptám. Ono to je plus minus několik dnů přesně rok, kdy jsme tento návrh diskutovali na hospodářském výboru. Hospodářský výbor byl tehdy proti onomu zrušení, protože bojoval a byl na straně Hospodářské komory, firem a zaměstnavatelů a vysílal řadu varovných signálů, kde jsme se s kolegy z hospodářského výboru odvolávali na jasná tvrdá data, jak klesla nemocnost, když ta karenční doba v předchozím čase byla zavedena, a tak dále, a tak dále.

Před pár dny jsem se v médiích dozvěděl článek, před kterým jsme právě varovali na hospodářském výboru, respektive před jehož obsahem jsme varovali. A děje se přesně to, co jsme před rokem předpokládali. Firmy říkají, že aby mohly garantovat, a mít tedy rozpočet na ono proplácení těch prvních tří dnů, budou rušit firemní benefity. Budou omezovat stravenky, někteří z velkých zaměstnavatelů uvažují o tom, že zruší ony takzvané sick days, které jsou velmi moderním nástrojem zaměstnavatelským a nástrojem v oblasti human resources. Takže zkrátka takovou věc zruší, protože si musí vytvářet ve svém rozpočtu fondy právě na proplácení oné znovzavedené doby v rámci nemocenské.

Chci se vás tedy zeptat, kdy nám dáte první fakta, první data, a pokud už je máte, jestli můžete odpovědět, jestli vedlo ono zrušení karenční doby k nárůstu nemocnosti. Pokud ano, o jakou sumu poklesly příjmy do státní kasy z odvodů na sociálním a zdravotním pojištění. A moje druhá otázka, jestli došlo snížením sazby nemocenských odvodů z těch 2,3 % na 2,1 % k dorovnání výdajů při proplacení náhrad v prvních třech dnech nemoci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tentokrát to asi o pět vteřin nevyšlo. Bude taky odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Poslanec Dominik Feri stáhl svoji interpelaci, tudíž se připraví poslanec Marek Výborný s interpelací na ministra Tomáše Petříčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Musím ocenit pana ministra Petříčka, že tady je. Konečně jsem se dočkal přítomného pana ministra.

Vážený pane ministře, dovoluji si vás interpelovat ve věci přípravy České republiky na předsednictví v Radě Evropské unie v druhém pololetí roku 2022, za což nese minimálně spoluodpovědnost i gesční Ministerstvo zahraničních věcí.

Dle informací z jednotlivých resortů vyplývá, že vláda, respektive premiér vaší vlády má v úmyslu výrazně snížit rozpočet našeho předsednictví Radě EU, a to až o jednu čtvrtinu. K plánu financování vznesla ministerstva celkem 137 připomínek, které do dnešního dne zůstaly nevypořádány. Tímto přístupem, jsem přesvědčen, vážně hrozí mezinárodní ostuda, kdy Česká republika nebude schopna dostát povinnosti členského státu Evropské unie, a to v situaci, kdy budeme předsedat Radě přibližně v polovině mandátu Evropské komise a bude probíhat již řada jednání v rámci trialogů s Evropským parlamentem a Komisí, kterým bude muset Česká republika předsedat a bude je muset vést. Hrozí, že nebudeme mít dostatek zástupců ve vedení klíčových jednání v rámci Rady EU. Dle indicií s tím souvisí i to, že má dojít pouze k minimálnímu posílení pozice Ministerstva zahraničních věcí v Bruselu a své zastoupení tam nebudou mít ani další resorty. K tomu je třeba také ještě připomenout a uvést, že pro jednotlivá ministerstva z předsednictví vyplývají povinnosti směrem k jednáním v České republice, v regionech, a souvisí to samozřejmě i s prezentací a propagací České republiky.

Pane ministře, ptám se vás, zda vy a vaše ministerstvo souhlasíte s postoji pana premiéra, který tvrdí, že předsednictví nemá žádnou roli v Evropské unii, že nám nic nepřináší a nic nám neumožňuje. Je pro vaši vládu předsednictví České republiky v Radě EU prioritou, nebo je pro vás za horizontem rozpočtového plánování i za horizontem politického plánování s odůvodněním, že to bude věcí až příští vlády? Vážený pane ministře, nevnímáte tyto postoje jako hazardování s pověstí České republiky u našich partnerů v Evropské unii? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Také děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za tuto interpelaci. Já jsem přesvědčen, že ta jednání o přípravě českého předsednictví se ještě budou odvíjet, a z mého pohledu je důležité, abychom především usilovali o to, aby naše předsednictví naplnilo očekávání naší vlády a také naší země, co se týče priorit, které chceme v Evropské unii prosazovat. Já osobně vnímám předsednictví jako právě příležitost, jak ovlivnit dění v Evropské unii a jak posílit prezentaci České republiky jako aktivního člena EU a země, která má také svoje představy o tom, co v Evropě se má dít. A také tím může využít i příležitost k tomu prosadit dobré jméno a také novou marketingovou strategii Česká republika – země pro budoucnost. Já a Ministerstvo zahraničních věcí jsme přesvědčeni, že v té podobě, jak je navrhován rozpočet předsednictví, nejsme schopni naplnit některé ambice. I proto věřím, že vláda o této záležitosti bude brzo jednat.

Já bych jenom doplnil, že v případě stálého zastoupení v Bruselu, což se nejedná pouze o Ministerstvo zahraničních věcí, jedná se o zastoupení, které bude po dobu českého předsednictví v druhé polovině roku 2022 zajišťovat zázemí pro všechny resorty, pro všechna jednání na úrovni rad a vyjednávání evropské legislativy v té podobě, jak je navrhováno, tak já nemohu s tím souhlasit. Protože jenom když porovnám, tak srovnatelně velké země, které v době předsednictví měly personální obsazení svých stálých zastoupení na úrovni 230 až 250 lidí, jedná se o země jako Rakousko, Slovensko, Rumunsko či Estonsko, tak v současné době ten návrh předpokládá navýšení personálního obsazení stálého zastoupení na pouhých 156 osob, tudíž výrazně pod to, co zajišťuje, aby role stálého zastoupení byla efektivní. Abychom byli schopni vést ty pracovní skupiny, abychom byli schopni vést i zasedání Rady a vyjednávat v rámci trialogů o evropské legislativě. Nicméně tato vláda předsednictví bere vážně a bere jej jako příležitost a já věřím, že se ještě skutečně dohodneme na tom, abychom měli personální a rozpočtové zajištění předsednictví odpovídající také ambicím, které od něho očekáváme.

Na závěr jenom zdůrazním, že já skutečně vnímám, že předsednictví je příležitost. Zároveň nikdo nechce nakládat s veřejnými prostředky nehospodárně. Pojďme šetřit, ale pojďme šetřit tam, kde to nemá dopad na kvalitu a na dobré jméno České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zájem o doplňující otázku je, takže poprosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane ministře, děkuji za vaše slova. Myslím, že jsme v tomto smyslu na jedné lodi. V této věci bychom skutečně neměli stát proti sobě, vláda versus opozice nebo něco podobného. Jsem rád, že vnímáte předsednictví jako naši prioritu, jako možnost skutečně prezentovat dobré jméno České republiky, naše postavení v rámci

Evropské unie. V tomto jsme jednoznačně ve shodě. Jsem rád, že z vašich úst zazněla i konkrétní čísla dotýkající se počtu našich zástupců. A já věřím, že v tomto smyslu ještě dojde k jednání na úrovni vaší vlády a skutečně k navýšení toho rozpočtu, a to samozřejmě s vědomím, že nelze jít cestou plýtvání veřejných financí, ale tak, aby to byly finance účelně vynaložené právě ve prospěch České republiky a našeho předsednictví. Máte v tomto jednoznačně moji podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr chce reagovat. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Já jenom doplním, že já vnímám otázku předsednictví, že se jedná o předsednictví České republiky, nikoliv pouze předsednictví vlády. A i s tímto ohledem takto Ministerstvo zahraničních věcí k této záležitosti přistupuje, tak abychom jednak se nedostali do zpoždění, co se týče příprav, a já samozřejmě také budu za Ministerstvo zahraničních věcí rád, když začneme připravovat právě ty priority poté, co bude znám pracovní program Evropské komise, a ve vládě se s tímto počítá. Bude se o tom samozřejmě jednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová s interpelací na ministra Lubomíra Zaorálka ve věci financování kulturních památek. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, obracím se na vás s prosbou ohledně financování kulturních památek a živého umění, které jsou dlouhodobě podfinancované. Příznivějšímu vývoji se do cesty postavily vládní a prezidentské hrátky ohledně obsazení postu ministra kultury, kdy jste na rozdíl od svých kolegů neměl výraznější šanci do rozpočtu resortu na příští rok promluvit.

Vážený pane ministře, chápu, že jako ministr kultury tak trochu naskakujete do rozjetého vlaku, přesto bych vás chtěla vyzvat, abyste zabojoval a zkusil v novém rozpočtu vyjednat navýšení prostředků na obnovu kulturních památek, jakkoliv, jak se říká, nemají volební právo, ale třeba i na živé umění. Zkusíte to? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ano, vlastně jsem vděčen za tu interpelaci, která se týká toho, čemu se teď věnuji úplně nejvíc. Boj probíhá na několika frontách. To se vlastně i trošku ozývá v té interpelaci. Ta jedna jsou platy, o kterých se v těchto chvílích vyjednává, a tahle jednání se samozřejmě velice týkají právě toho resortu kultury, kde situace těch platů je velmi nedobrá a neutěšená. Další oblast je oblast živého umění, která je tedy významným bojištěm zejména proto, že v těch ukazatelích člověk vidí, že tak jak léta jdou, tak vlastně ty prostředky spíš klesají než naopak, což je samozřejmě velmi, velmi podivné, protože to je dokonce v nesouladu i s programovým prohlášením vlády. A třetí oblast vlastně, o kterou se jedná, to je ta oblast kulturního dědictví, kulturních památek, obnovy kulturních památek.

Takže co se týče platů, tak to jsou jednání, která, řekněme, probíhají právě nyní a budou probíhat zítra. A tam bych samozřejmě já si velice přál, aby výsledek byl takový, že se podaří zásadně změnit tu situaci platů nejenom pro zaměstnance kulturních, tedy příspěvkových

zařízení Ministerstva kultury, ale že ty kroky půjdou a budou mít dopad také na platy v oblastních divadlech, orchestrech a zařízeních regionálních. Takže to je to, co mě tam velice zajímá, aby se ty kroky netýkaly tedy těch příspěvkových organizací, ale aby se to také podepsalo na tom, že se zlepší situace v oblastních kulturních zařízeních. Takže to je věc, kterou teď nesmírně sleduji a která se bude odehrávat ještě do toho pondělka, kdy se bude projednávat rozpočet.

Přiznám se, že mně osobně připadá nejvážnější ta situace v oblasti živého umění, právě pro ten klesající trend, když se ptáte na to, kde tedy si myslím, že bude třeba zabojovat v tom poměrně velmi omezeném čase. Protože vy víte stejně jako já, že teď je to tak, že vlastně rozpočet byl poslaný z Ministerstva financí na vládu, kde bude projednáván v pondělí, a nakonec tedy můj vstup do toho je i fyzicky jakoby dost obtížný vzhledem k tomu, že jakoby obálka byla zapečetěna. Přesto samozřejmě se snažím jednat a hledám. A rozhodně tu otázku zvednu také na vládě, vlastně poslední instanci, která mi skoro zbývá, abych řekl, kde vidím největší problémy.

Já vám jenom řeknu to, co možná víte. Připomenu, že v aktuální podobě návrhu pro dotační tituly živého umění je zajištěno 760 milionů korun. Dotační tituly směřující do kulturního dědictví jsou 761 milionů korun. Je to o něco lepší, než to vypadalo ještě před časem, protože mě docela děsilo, že v tom původním, v únoru diskutovaném návrhu to bylo ještě o 2,2 miliardy nižší, což je neuvěřitelné. Ten původní návrh byl neuvěřitelně špatný. To bylo potom upravováno až k tomu stavu, který říkám dnes, který je přece jenom tedy jako výrazně lepší než to, s čím se vlastně začínalo. Pro mě bylo až nepochopitelné tedy to, co se uvažovalo v tom únoru.

Lze říci, že oblast investování do obnovy kulturních památek je na bodu přes 4 miliardy korun, což si myslím, že je přece jenom v porovnání s těmi minulými určitý pozitivní vývoj, takže tam došlo k určitým navýšením. Takže si myslím, že v téhle oblasti se asi budeme moci bavit poměrně racionálně o tom způsobu nebo o tom, že tady určité možnosti jsou. A jakkoli památky by byly schopny vstřebat ještě větší sumu, tak tady mi to připadá, že ten trend není tak katastrofální jako v oblasti živého umění.

A říkám, pozornost nyní soustřeďuji především na platy a na zvýšení v oblasti živého umění. A o kulturních památkách se ještě pojďme bavit. Myslím si, že tady ty ztráty, nebo ten trend je přece jenom o něco lepší než v těch dalších oblastech.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Jsem ráda, že ještě budete bojovat za památky a za živé umění. Myslím, že co se týče památek, tak ten trend, jak jsem zaznamenala, je pravděpodobně do kulturních památek, které nejsou ve vlastnictví státu, klesající. Těch kulturních památek je 40 tisíc. A jak jste říkal sám, je tam asi 760 milionů, což je poměrně málo. A je jasné, že průzkumy ukázaly, že na těchto kulturních památkách je vnitřní dluh 318 miliard korun. A když se bude prodlužovat jejich oprava, jednak bude dražší, anebo ty památky samozřejmě – nechci říci spadnou, ale zkrátka můžeme o ně přijít.

Jenom jak mluvíte o těch čtyřech miliardách, tak to jste pravděpodobně mluvil právě o památkách státních, ale já jsem měla na mysli ty památky nestátní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď? Nemá. Takže další interpelace – opět paní poslankyně Věra Kovářová na nepřítomného pana ministra Vladimíra Kremlíka. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, téma je jasné. Jihomoravská dálnice D52. Včera jsme se dozvěděli, že Rakušané otevřeli poslední část dálničního tahu A5 z Vídně k Mikulovu. Rakušané jsou také nachystáni a připraveni stavět poslední devítikilometrový úsek až ke státní hranici. Já se tedy ptám, jak jsme na tom my Češi. Zřejmě jsme pořád na stejném místě, jako jsme byli v roce 1996, a to v Pohořelicích. Ptám se tedy, kdy se dostaví česká strana dálnice. Ta je tedy podle informací ŘSD pravděpodobně v nedohlednu, což mě velmi mrzí. Trošku jsem se zastyděla, když jsem četla tuto zprávu. A v porovnání s Rakušany to vychází poměrně špatně.

Zeptám se tedy vás, pane ministře, i když vím, že nejste ve své funkci příliš dlouho, kde to tedy vázne, co uděláte pro to, aby se celá věc urychlila, a kdy bychom se asi mohli dočkat výsledku v podobě nové dálnice, tak abychom se mohli alespoň o trochu méně stydět. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem. Další a poslední interpelace na pana ministra Lubomíra Metnara. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v poslední době se hodně hovoří o maršálu Koněvovi, resp. o jeho soše. Mně na té kauze, do které vstupuje ruské velvyslanectví, ba dokonce ruský ministr kultury, a pronášejí na adresu samosprávy na Praze 6 silné výroky, zaujalo to, že tentýž stát, tedy Rusko, nerespektuje ustanovení mezinárodní smlouvy s Československem, podle které by měl pečovat o hroby našich legionářů. Nechci ty situace srovnávat, vidím v nich odlišnosti, ale působí to jako situace, kdy kdosi káže vodu a sám pije víno.

Pojďme k věci. Před časem se Ministerstvo obrany rozhodlo neposlat ruské straně 1,5 milionu korun na obnovu těchto válečných hrobů. Důvod byl ten, že Rusko podle Ministerstva obrany zanedbává péči o tato pietní místa. Rusko pak minulý měsíc podalo žalobu na Českou republiku a brání se tak údajnému nařčení z rozkrádání peněz na opravy hrobů padlých československých vojáků. Můžete tyto skutečnosti potvrdit? Existuje naděje na zlepšení situace? Nebo Rusko nehodlá v péči o hroby pokračovat? Případně pokračovat v nepéči? Jaká částka měla podle odhadu české strany být zpronevěřena? Bude ji Česká republika vymáhat zpět?

Na závěr mi dovolte tuto poznámku. Je paradoxní, že tu máme skupinu lidí, která pořádá demonstrace kvůli soše Stalinova krvavého maršála, a zanedbávání hrobů našich legionářů a rozkrádání peněz určených na jejich údržbu jim zřejmě vůbec nevadí. Aspoň jsem si nevšimla, že by kvůli tomu před ruskou ambasádou pořádali demonstrace. Pokud se k tomu vzchopí, půjdu tam ráda s nimi. Chování k památce našich legionářů z ruské strany je totiž ostudné.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Na tuto interpelaci bude rovněž odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně. Tím jsme se vypořádali se všemi interpelacemi. Končím dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno dle schváleného programu na pořadu schůze. Přeji vám pěkný večer a na shledanou.

(Jednání skončilo v 16.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 13. září 2019 Přítomno: 189 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 34. schůze. Všechny vás tady vítám a poprosím vás poté, co vás odhlásím, abyste se všichni přihlásili, případně mi oznamte, kdo hlasuje s kartou náhradní.

V tuto chvíli mi bylo sděleno, že s náhradní kartou číslo 16 hlasuje pan poslanec Okleštěk, s náhradní kartou číslo 12 pan poslanec Bartoš, s náhradní kartou 21 paní poslankyně Šafránková, s náhradní kartou 22 paní poslankyně Richterová, s náhradní kartou 23 pan poslanec Birke.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Petr Beitl – zdravotní důvody, Pavel Bělobrádek – osobní důvody, Marian Bojko – zdravotní důvody, Alexander Černý – zdravotní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Jan Farský bez udání důvodu, Stanislav Juránek – zdravotní důvody, Pavel Kováčik od 11 hodin – pracovní důvody, Jana Levová – rodinné důvody, Petr Sadovský od 10 hodin – rodinné důvody, David Štolpa od 10 do 19 hodin – pracovní důvody, Kateřina Valachová – pracovní důvody, Petr Venhoda – zahraniční cesta, Ivo Vondrák – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Karel Havlíček – pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Alena Schillerová od 10 hodin – pracovní důvody.

Pan poslanec Kopřiva náhradní karta čísla 19.

Tak. Máme pátek třináctého a máme tady dva oslavence. Narozeniny má paní poslankyně Lenka Dražilová. Přejeme všechno nejlepší. (Potlesk.) A pan poslanec David Pražák. A ten to má dokonce kulaté! Takže hodně zdraví. (Potlesk.)

S přednostním právem se přihlásil krátce mimo pořad pan ministr Zaorálek. Pan poslanec Klaus hlasuje s náhradní kartou číslo 24. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové. Rád bych vám řekl něco, co by ten den mohlo dobře odstartovat. Já jsem se v noci dověděl, to ještě ve chvíli, kdy to bylo skrýváno, a pak už to bylo vyhlášeno veřejně, že Americká filmová akademie v nočních hodinách rozhodla o tom, že tzv. studentského Oscara – nejlepší film na světě – získá český snímek Dcera od české režisérky Darii Kaščejevové. Ten film to získal z 1 615 filmů z celého světa. Umístil se první a je to po třiceti letech, co se něco takového povedlo českému filmu. (Ohlas v sále, potlesk.)

Jenom mi dovolte, abych řekl, že ta mladičká paní režisérka předtím, než získala tohoto Oscara, tak v průběhu roku získala na největším festivalu animovaných filmů ve francouzském Annecy nejvyšší ocenění – křišťálovou cenu. Pak v srpnu na Mezinárodním filmovém festivalu v Melbourne získala nejvyšší cenu. Pak dokonce vyhrála i ve Švýcarsku na (festivalu) Fantoche před týdnem, kde také byla oceněna jako nejlepší film. A celou tuto sérii završila tím udělením onoho Oscara Americkou filmovou akademií.

A je to takové legrační, že ten den, kdy to dostala, tak předtím, než to dostala, skládala státnice. Takže zaplať pánbůh, ty státnice dostala, protože by byla zvláštní situace, kdyby dostala Oscara a ty státnice, u nich propadla. Ale dopadlo to dobře. Má státnice i Oscara. Já jí gratuluji. Jsem přesvědčen, že je to tak mimořádná věc, že je to po třiceti letech poprvé, že to stálo za to, aby její jméno dnes zaznělo v této Sněmovně. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Zpět k pořadu schůze. Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním pevně zařazených bodů 214, sněmovní tisk 326, novela o dráhách, třetí čtení, a 216, sněmovní tisk 420, novela o elektronických komunikacích, třetí čtení.

Poté bychom případně pokračovali projednáváním dalších bodů z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 215, 217 a 218, sněmovní tisky 408, 191 a 321. Po bloku třetích čtení máme pevně zařazené body 257, 258, 259 a 260, sněmovní tisky 113, 114, 143 a 251 – výroční zprávy České televize.

Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodů z bloku zákonů druhého čtení.

V tuto chvíli se jako první s přednostním právem hlásil pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo. A pan předseda Faltýnek hlasuje s náhradní kartou číslo 13, jsem zapomněl říct. Tak prosím. A poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové. Já bych si dovolil navrhnout jménem našeho poslaneckého klubu změnu pořadu schůze. Já jsem včera většinu z vás předsedů poslaneckých klubů obešel s avízem, že budu dneska ráno navrhovat nějaké změny pořadu. Ty změny v podstatě byly v úvaze dvě. Nicméně nakonec jsme se dohodli, že navrhnu pouze jednu, a to je, abychom zařadili dnes jako první bod našeho jednání bod č. 4. Jedná se o novelu zákona o evidenci tržeb, zkráceně EET. Jsme před závěrečným hlasováním. Rozprava je uzavřená. Předkladatel i zpravodaj se vzdali svých závěrečných slov. A my jsme ještě včera komunikovali s kolegou senátorem Paverou, jestli má zájem přijít ještě na to hlasování. On se vyjádřil, že bez ohledu na termín, kdy to bude, už nemá zájem se zúčastnit jednání, protože se vzdal svého závěrečného slova.

Takže prosím o podporu tohoto návrhu na změnu pořadu schůze, abychom EET doprojednali jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem, jestli se ještě někdo nehlásí, tak bychom postupovali nejprve písemné, které mají přednost. Takže jako prvního zde mám... pan poslanec Tomáš Vymazal je přihlášen.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, chtěl bych navrhnout pevné zařazení bodu 114, sněmovního tisku 331, který obsahuje novelu zákona o návykových látkách umožňující samopěstování konopí, a to na úterý variabilního týdne, tedy 24. 9., jako první bod jednacího dne.

Vedou mě k tomu primárně tři důvody. Z průzkumu veřejného mínění, který si pirátská strana nechala udělat na lidech ve věku čtyřicet pět a víc, vyplývá, že si 81 % z nich přeje, aby už skončila perzekuce důchodců, kteří si chtějí jen vypěstovat bylinky na mast, a pěstování konopí bylo dospělým lidem umožněno.

Za druhé. Sněmovní tisk 331 bude v úterý příští týden diskutován na kulatém stole s tématem regulace konopí, který pořádám od 10 hodin v místnosti A55, kam vás všechny

srdečně zvu. Bylo by proto dobré jej následně projednat v prvním čtení, dokud ho budeme mít čerstvě v paměti.

Nakonec posledním důvodem je, že tisk 331 už je v pořadu schůze zaparkován bezmála rok a občané této země si přejí, abychom jej konečně projednali. Dokazuje to i petice za legalizaci konopí, která má momentálně přes 17 000 podpisů a míří do Sněmovny.

Jen tedy pro jistotu zopakuji, že navrhuji pevně zařadit bod 114, sněmovní tisk 331, na úterý 24. 9. jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Přečtu omluvu, omlouvá se paní poslankyně Tereza Hyťhová do 10 hodin ze zdravotních důvodů. Dalším přihlášeným je pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, děkuji, děkuji. Já navážu na kolegu. Paradoxně navážu na pana kolegu. Chtěl bych, abychom na to úterý, před tím bodem, než schválíme to pěstování marihuany, tak po včerejšku, když jsem viděl, jak ze Sněmovny visí jakýsi duhový hadr, tak bych navrhoval, abychom zařadili pevně zařazený bod: Přejmenování české sněmovny na autonomní centrum Klinika II, aby bylo občanům jasné, co se tady odehrává. Děkuji vám za pochopení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak snad jsem si to stihl nějak poznačit. Jako další je přihlášen k pořadu schůze pan poslanec Kopřiva? Nebo ten pouze říkal, že má náhradní kartu 19. Tak paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrá ráno, dámy a pánové. Já mám na vás jednu naléhavou prosbu. Včera jsem se dozvěděla, že moje obava, kterou jsem tady před časem zmiňovala a která se týká hrozícího zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku, který nejvíc dopadne na rybáře a myslivce, měla své opodstatnění. Vyšel dokument z Evropské komise, který vlastně je takovou předzvěstí toho, že by se tento návrh měl implementovat do právních řádů jednotlivých členských států. Já jsem v této věci v minulosti podávala několik interpelací na různé ministry naší vlády a byla jsem všemi ministry ubezpečovaná, že nic takového nehrozí. Teď nám to hrozí a je zřejmé, že to není žádný fake news, ale že skutečně je to reálná hrozba.

Víte, když jsem viděla ve středu snahu některých kolegů vlamovat se prostřednictvím lesního zákona i do zákona o myslivosti a novelizovat jej, neodpustím si tedy tu prosbu na vás, ten apel, abyste i v tomto případě brali na zřetel... (V sále je velký hluk, poslankyně Černochová přerušuje řeč.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám rozumím, paní poslankyně. Já vás opravdu všechny požádám o klid v sále.

Poslankyně Jana Černochová: ... že tady jde o hodně. Netýká se to zdaleka jenom rybářů a myslivců. Ono se to může týkat i příslušníků bezpečnostních sborů, protože v tomto návrhu je, že náhrady za olovo musí používat příslušníci bezpečnostních sborů, protože na vojáky je výjimka. Umíte si asi představit, každý z vás, kdo někdy na nějaké střelnici byl, co znamená střílet něčím jiným než olovem ve městě, co to bude znamenat, jak se ty střely budou odrážet, jaké škody to může napáchat.

Takže já vás skutečně velmi zdvořile prosím, abychom se touto věcí... (Stále značný hluk v sále, poslankyně Černochová opět přerušuje řeč.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou poprosím o klid! Paní poslankyně vám tady něco sděluje a rušíte.

Poslankyně Jana Černochová: ... abychom se touto věcí zabývali. Nechci dneska nějak narušovat ten program domluvený s ostatními předsedy klubů, takže si vás dovolím požádat o podporu mého návrhu na úterý jako první bod. Ten bod máme zařazený, vy jste mi ho onehdá zařadili. Je to bod číslo 308 – Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a v rybářském olůvku, je to sněmovní tisk – nebo sněmovní tisk to není, je to tedy bod pod číslem 308, můžete si to najít.

Jenom abyste v rychlosti, v těch třech a půl minutách, co mi zbývají, věděli, o co přesně jde. Je to návrh, který se týká chystaného úplného zákazu rybářských olůvek a střeliva s olověným jádrem. Tento záměr má plynout z iniciativy Evropské komise, která neměla dost přijímání všemožných regulací v oblasti legálního držení zbraní pod záminkou boje s terorismem, a tak na konci minulého roku pověřila Evropskou agenturu pro chemické látky, tzv. ECHA, aby začala shromažďovat informace, jaké riziko a socioekonomický dopad by měl zákaz olověného střeliva i rybářských závaží. Nejdřív se jednalo o stanovisko k zákazu olova v mokřadech, což máme již dávno legislativně ošetřeno – že, pane ministře? – a bylo to právě ošetřeno v zákoně o myslivosti. Ale jak se postupně ukazuje, záměr Evropské komise byl samozřejmě širší. ECHA překvapivě doporučuje Evropské komisi olovo zcela zakázat, protože přínosy pro společnost mají převažovat a náklady pro lovce, sportovce a střelce vyhodnotila ECHA jako přijatelné. Střelecké, sportovní, např. by se to dotklo i biatlonu, a lovecké organizace, rybáře nevyjímaje, na veřejné konzultaci dlouho tvrdí opak. Prosím, přemýšlejme, jaké by zákaz olova měl následky a jak vážný dopad by to mělo na jejich činnost. Nemluvě o našem zbrojním průmyslu, který by, troufám si tvrdit, značně utrpěl. A snad mezi námi není nikdo, kdo by zpochybňoval to, že tento průmysl je velmi významný pro naši ekonomiku a chceme jej podporovat.

Ještě pro připomenutí, v současné době stále probíhají ve věci zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku jednání s Evropskou komisí. Samozřejmě by mě zajímalo, jaký je postoj vlády, která na jednání vysílá úředníky, zejména pak Ministerstvo životního prostředí a další. Byla jsem jako mnozí další ubezpečována, že jediný návrh, který je takříkajíc na stole, je zákaz olova v mokřadech. Dokonce i na začátku letošního roku byl slyšet nejeden hlas, že příprava zákazu olova ve střelách je pouhopouhý fake news, poplašnou zprávou, chcete-li. Přesto jsme se tedy dostali k tomuto dokumentu, který hovoří o něčem jiném, a já bych tedy férově chtěla dát šanci panu ministrovi Brabcovi i ostatním ministrům, aby se na tu diskusi připravil, aby si k tomu shromáždil dokumenty a abychom ji vedli s tím, že máme něco na stole.

Takže ještě jednou, dámy a pánové, prosím vás o zařazení tohoto bodu na úterý 24. 9. jako první bod našeho jednání. Děkuji pěkně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Vymazal měl stejný návrh jako vy, aby to byl první bod 24. 9., bude hlasován dřív, tak alternativně potom, kdyby náhodou byl přijat, tak by to byl druhý bod. Děkuji.

Další je přihlášen k pořadu schůze pan poslanec Jan Čižinský.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, my jsme několikrát předřazovali dva zákony o dráhách, sněmovní tisk 326 a 191. Oba jsou teď připraveny na třetí čtení. Ten tisk 191 je tisk pana poslance Dolínka, který umožní připravovat metro D, umožní vozy, které nejsou řízeny řidičem.

Já bych vás chtěl poprosit, jestli by bylo možné za dnes zařazený bod o dráhách, sněmovní tisk 326, zařadit ten sněmovní tisk 191. Je to zcela bezproblémový tisk, který nás vůbec nezdrží, a pošleme ho dál. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jestli jsou tedy moje poznámky správně, tak pan poslanec Ferjenčík k pořadu schůze, pan poslanec Munzar se připraví.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si dovolím navrhnout protinávrh k protinávrhu kolegy Faltýnka, který mě poměrně nepříjemně překvapil. Mně přijde velmi nespravedlivé, aby se nějaké zákony z bloku senátních tisků řadily extra. Ještě to chápu u důchodů, které bylo potřeba stihnout, ale tady zjevně šlo o návrh, který vyobstruovala vládní koalice, která ho odmítla projednat v úterý, kde místo toho, aby se hlasovalo, tak si sociální demokracie vzala přestávku, tak já nevidím důvod, proč by se teď měl předřazovat. Naopak, já si myslím, že rozšíření EET o třetí a čtvrtou vlnu je nejhorší zákon, co máme na pořadu schůze, i z pohledu, na kolik lidí to dopadne velmi negativně, a proto navrhuji, aby se bod číslo 4, sněmovní tisk 205 zákona o elektronické evidenci tržeb, zařadil na poslední místo této schůze. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Munzar k pořadu schůze.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já navážu na pana kolegu Ferjenčíka, protože se hlásím ke stejnému bodu, to znamená ke sněmovnímu tisku 205, který pan předseda klubu hnutí ANO Faltýnek navrhuje zařadit dnes. Já si myslím, že v úterý jsme to tady všichni viděli, že si tady vzaly nejdřív klub hnutí ANO, potom ČSSD obstrukční přestávky. To se zpomalilo. Mohlo se hlasovat. Nevím, proč se nehlasovalo. Teď najednou strašně spěcháte a navrhujete to zařadit dnes.

Já budu mít protinávrh. Zřejmě jste se dopočítali poslanců, ale já budu mít protinávrh, abychom zůstali u toho, aby tento návrh zůstal v bloku senátních vratek, a navrhuji ho dát jako poslední bod za bod senátních vratek po bodu 13. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, kdo ještě k pořadu schůze v tuto chvíli. Nikoho nevidím. Tak se vypořádáme s jednotlivými návrhy hlasováním. Nejprve se budeme věnovat bodu 4 – EET. Zazněly tady celkem tři návrhy. Dva mohu považovat za protinávrhy toho původního. (Poslanec Faltýnek namítá z místa.) Já si myslím, že v tomto případě bych spíše hlasoval protinávrh. Protinávrhy bych zřejmě hlasoval v pořadí, tak jak byly předneseny.

To znamená, nejprve pan poslanec Ferjenčík, ten to chce jako poslední bod této schůze. Takže všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 61 přihlášeno 187, pro 85, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Nyní je zde druhý protinávrh, abychom tento bod zařadili jako poslední bod v bloku zákonů vrácených Senátem.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 62 přihlášeno 187, pro 83, proti 99. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní tedy původní návrh, abychom tento bod zařadili dnes jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování 63 přihlášeno 187, pro 104, proti 80. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Vymazala, abychom bod 114, tisk 331, zařadili v úterý 24. 9. jako první bod jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování 64 přihlášeno 187, pro 63, proti 89. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Foldyny na zařazení nového bodu do pořadu této schůze, který nazval Přejmenování Poslanecké sněmovny na autonomní... teď nevím, Centrum klinika 2. Nepoznačil jsem si to celé, ale asi víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování 65 přihlášeno 186, pro 11, proti 99. Tento návrh přijat nebyl.

Pak zde máme návrh paní poslankyně Černochové, abychom bod 308, pozice vlády ve věci zákazu olova, zařadili 24. jako první bod, to znamená ve variabilním týdnu v úterý jako první bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 66 přihlášeno 188, pro 174, proti 4. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Čižinského, abychom tisk 191 zařadili dnes za tisk 326, to znamená, po 217 bude 214.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 67 přihlášeno 187, pro 61, proti 53. Tento návrh přijat nebyl.

Pak už následovaly jednotlivé protinávrhy, takže jsme se vypořádali se všemi návrhy, které zazněly k pořadu schůze.

Po tomto hlasování požádal o vystoupení s přednostním právem pan předseda Bartoš. Takže prosím, pane předsedo, máte slovo. Přečtu ještě dodatečnou omluvu. Omlouvá se z dnešního jednání od 13.30 z osobních důvodů paní poslankyně Pavla Golasowská.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den vážené dámy, vážení pánové, pane předsedo, vládo. Jelikož budeme probírat jako první bod poslední čtení týkající se rozšíření EET, chtěl bych shrnout jenom pět důvodů, proč Piráti toto rozšíření nepodpoří.

Tady se neustále hovoří ekonomickou efektivitou zavádění EET, ale jak jsme již dokázali i z analýz i z rozborů toho, co nám prezentovala paní ministryně Schillerová, vláda si v tomto nepokrytě vymýšlí. Výnosy EET první a druhé vlny nemají oporu v datech. Ostatně v oborech, kde EET nebylo zavedeno, výběr DPH roste rychleji než v oborech, kde EET zavedeno bylo. Takže ta čísla, kterými vláda operovala ke zdůvodnění třetí a čtvrté vlády a vlastně i k vyhodnocení zavedení první a druhé vlny, nedávají smysl a vláda si je vymýšlí.

Druhý důvod, a ten si myslím, že je podstatný. Pokud má zavádění EET zvýšit možnosti kontroly výběru daní, tak v té třetí a čtvrté vlně u nejmenších živnostníků to k tomu nemůže vést. U transakcí v první a v druhé vlně může být nějaký kontrolor, který kontroluje, zda je

vše zaúčtováno, nicméně u malých živnostníků, kde dochází k poskytnutí nějaké služby třeba opravou vaší domácnosti, rozhodně žádná třetí osoba není. Takže kontrola té elektronické transakce skrze EET nemůže být realizována.

Další důvod, a ten si myslím, že je velmi smutný. První, druhá vlna EET i plánovaná třetí, čtvrtá vlna vůbec nezasahuje signifikantně do oblastí, kde dochází k největším daňovým únikům a optimalizacím. Já si vypůjčím slovo, které použil v nepříliš korektní verzi pan prezident Zeman – to je čučkaření. K daňovým únikům a optimalizacím dochází v úplně jiných odvětvích a úplně jinými způsoby. Namátkou si třeba připomeňme 270 milionů za zjevně nerealizovanou reklamu Agrofertu na Čapím hnízdě. Tak tady dochází k daňovým únikům.

Další bod je zcela jasný. My jsme tady hovořili, a zaznívalo to od řady politických stran, že bojujeme proti byrokracii, že bychom chtěli uvolnit ruce živnostníkům. Třetí a čtvrtá vlna EET žádnou úlevu živnostníkům nepřináší. Ani v první, ani v druhé vlně nedošlo k nějakému zvýhodnění, že byste třeba nemuseli dávat daňové přiznání nebo že byste byli nějakým způsobem motivováni k tomu, abyste EET používali. Rozhodně to ani živnostníkům ve třetí a čtvrté vlně nepomůže. Je to jenom další buzerace a v podstatě prostředí pro to, kde mohou vydělat ti, kteří zařízení pro EET poskytují.

My dnes budeme hlasovat proti EET, tedy v souladu s návrhem na zamítnutí, který přišel ze Senátu. A protože jsme přesvědčeni, že se v návrhu ministerstvo snaží uzurpovat další a další pravomoci do budoucna, které ani nejsou v tom návrhu zákona definovány, tak pokud bude Senát přehlasován, obrátíme se na Ústavní soud. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu. Otevírám bod

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/8/ - zamítnutý Senátem

Jak už řekl pan předseda Faltýnek, bod byl přerušen po závěrečných slovech. V podstatě se očekává pouze hlasování. (Ze sálu se hlásí o slovo jeden z poslanců.) Pouze s přednostním právem v tuto chvíli, pane kolego.

Připomínám, že usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 205/9. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová, pan senátor se omluvil a žádný jiný pan senátor také nepožádal o přítomnost.

Takže bychom přistoupili k hlasování podle § 97 odstavec 3 – (Gong. Poslanci za ANO vznášejí námitku, že v sále nejsou všichni poslanci.) – gonguji již opakovaně, pane předsedo – zákona o jednacím řádu Poslancké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Poprosím, aby bylo příslušným způsobem upraveno kvorum i na informační tabuli. Děkuji.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon

č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 205/8."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, přihlášeno je 189 poslanců, pro 104, proti 84. Tento návrh byl přijat. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice a KSČM.)

Pan předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá z pracovních důvodů až do konce jednacího dne.

Končím tento bod. Otevírám bod číslo 214, kterým je

214.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 326/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr dopravy – ten už je přítomen – a zpravodaj garančního hospodářského výboru, kterým je pan poslanec Martin Kolovratník. Ten je na cestě. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 326/5, který byl doručen dne 8. srpna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 326/6.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. (Ano.) Pan ministr má zájem. (Silný hluk v sále.) Poprosím všechny, kteří mají něco k jednání, aby si záležitost vyřídili v předsálí. Poprosím o klid v sále, zejména v blízkosti řečnického pultu. Děkuji, pane kolego.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 266/1994 Sb., o dráhách. Hlavním cílem předkládaného návrhu zákona je provést implementaci relevantních předpisů Evropské unie, a to především směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/2370 ze dne 14. prosince 2016, pokud jde o otevření trhu vnitrostátních služeb v přepravě cestujících po železnici a správu a řízení železniční infrastruktury, do vnitrostátního právního řádu. Dále nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2016/2338 ze dne 14. prosince 2016, pokud jde o otevření trhu vnitrostátních služeb v přepravě cestujících po železnici, a v neposlední řadě nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2016/424 ze dne 9. března 2016 o lanových dráhách.

Nad rámec implementace shora uvedených předpisů Evropské unie je rovněž navrhováno odstranění několika nedostatků stávající právní úpravy, která je obsažena jednak v zákoně o dráhách, dále v zákoně o veřejných službách. I tyto změny jsou pak relevantní z hlediska právních předpisů Evropské unie. Jak vidíte, Ministerstvo dopravy vychází především z toho, že implementuje evropské směrnice, evropské předpisy.

V rámci projednávání návrhu zákona v garančním hospodářském výboru a následně ve druhém čtení byla uplatněna celá řada pozměňovacích návrhů, z nichž velká většina věcně přesahuje rámec vládou schváleného návrhu zákona i samotnou potřebu implementace předpisů Evropské unie. K devíti z nich zastává Ministerstvo dopravy souhlasné stanovisko, k pěti z nich neutrální stanovisko a ke zbývajícím pak stanovisko nesouhlasné. Za nejvíce problematický je z hlediska Ministerstva dopravy nutno označit pozměňovací návrh

zasahující do vymezení veřejně nepřístupné vlečky a pozměňovací návrh zasahující do úpravy mobility osob pověřených hlavními funkcemi.

Zákon o dráhách rozlišuje vlečky na veřejně přístupné a vlečky veřejně nepřístupné. Již stávající vymezení těchto dvou kategorií vleček je z pohledu limitů práva Evropské unie nevhodné, přičemž vládní návrh zákona se tento nevyhovující stav snaží napravit. Přijetí pozměňovacího návrhu by však stávající nevyhovující stav ještě více prohloubilo, neboť se navrhuje vymezit veřejně nepřístupnou vlečku jako vlečku využívanou v podstatě jakýmikoli osobami, a to k jakýmkoli potřebám. Právo Evropské unie však vyjímá ze své působnosti pouze vlečky sloužící výhradně jejich vlastníkům pro vlastní nákladní dopravu. Ministerstvo dopravy zastává konzistentně názor, že vlečky paušálně z působnosti pravidel Evropské unie vyjmout nelze, a trvá na vymezení veřejně nepřístupné vlečky v Ministerstvem dopravy navrhované podobě.

Ve vztahu k pozměňovacímu návrhu zasahujícímu do úpravy mobility osob pověřených hlavními funkcemi lze uvést, že právo Evropské unie požaduje, aby mobilita osob pověřených hlavními funkcemi nevytvářela střet zájmů. Z uvedeného textu je zřejmé, že musí být zajištěno, aby mobilita všech osob pověřených výkonem hlavních funkcí, tedy nejen členů statutárních orgánů, na něž pozměňovací návrh původní úpravu zužuje, ale i řadových běžných zaměstnanců, a nesmí být tak vytvářen střet zájmů.

Ačkoliv oba pozměňovací návrhy byly doporučeny hospodářským výborem, rozhodně se s nimi nelze ztotožnit. Jejich přijetím by se nová právní úprava stala nekonformní s právem Evropské unie, přičemž v takovém případě by České republice reálně hrozilo ze strany Evropské komise zahájení řízení pro porušení práva Evropské unie, jehož výsledkem by pak mohlo být uložení sankcí, které mohou být uloženy v podobě paušální částky 1 310 tisíc eur, a současně v podobě penále za každý den prodlení, které může činit i několik desítek tisíc eur. Ministerstvo dopravy, které je ze zákona odpovědné za soulad vnitrostátní právní úpravy s předpisy Evropské unie a za řádné provedení implementace těchto předpisů do vnitrostátního právního řádu, proto opětovně vyslovuje s těmito pozměňovacími návrhy zásadní nesouhlas. Dovoluji si v této souvislosti důrazně požádat všechny poslance o to, aby přijetí těchto pozměňovacích návrhů nepodpořili, a to z důvodů, které jsem výše uvedl. (Velký hluk v sále.)

Rovněž si dovoluji zdvořile požádat, aby o pozměňovacích návrzích doporučených hospodářským výborem a obsažených v jeho původním usnesení – jedná se o pozměňovací návrhy A1 až A6 – bylo hlasováno odděleně, a nikoliv jako o celku, jak se stalo při projednávání návrhu zákona v uvedeném výboru po druhém čtení, a to oproti původně navržené proceduře hlasování. K těmto pozměňovacím návrhům zaujímá Ministerstvo dopravy rozdílná stanoviska a z tohoto důvodu nepovažuje za možné o nich hlasovat společně.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k tomuto bodu. Paní poslankyně Kovářová je přihlášená písemně, nicméně avizovala, že přijde za chvilku, tak máte prostor. (K poslanci Adamcovi.) Takže pan poslanec Vilímec i po dohodě s paní poslankyní. (Poslanec Adamec se ptá předsedajícího mimo mikrofon: Který poslanec? Předsedající Vondráček: No ty!)

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já jenom velmi stručně komentář k tomuto návrhu zákona, který měl být původně implementací toho zmiňovaného čtvrtého balíčku v oblasti železnice.

Já musím říct, že když jsme tento návrh zákona probírali v hospodářském výboru, tak to nebyl zrovna nejlepší start. Tehdy tam přišli zástupci profesních svazů a normálně drsně se tam před námi hádali, zpochybňovali některé návrhy ministerstva. Já musím říct, že samozřejmě pan ministr tehdy ještě nebyl ministrem, nebo byl velmi krátce, tento návrh zákona připravil někdo jiný, ale ta příprava už neměla patřičnou úroveň. Stalo se to poprvé takto na hospodářském výboru, aby na jednání se dohadovaly věci, které se měly dohodnout dávno předem.

Co se týká procedury, co říkal tady pan ministr, že chce –

Předseda PSP Radek Vondráček: Okamžik, pane poslanče. Já poprosím, vážené kolegyně, vážení kolegové, o klid! Ti, co mají nějaký rozhovor, přeneste ho do předsálí. (Hluk neutichá.)

Poslanec Ivan Adamec: Já jenom chci říct k té proceduře, kterou tady pan ministr zpochybňuje, chtěl by oddělit ty áčkové body pozměňujících návrhů. Tak tomu už také vůbec nerozumím. Možná kdyby pan ministr přišel na jednání hospodářského výboru, mohlo to vypadat trochu jinak.

Ale na druhou stranu musím říct, že jako všude, i v hospodářském výboru má koalice většinu. A tady bylo vidět, že nějaké domluvy velmi kulhají. A víceméně hospodářský výbor měl šanci rozdělit ty pozměňující návrhy. Já si myslím, že na tom není nic špatného, že principiálně se dá hovořit o čemkoliv. Nicméně ukazuje se, že ta dohoda tam nebyla. A fakt mě překvapuje, že i zpravodaj za hnutí ANO nebyl schopen se domluvit s panem ministrem, jak si to ministerstvo přeje, jak bychom měli postupovat, a dostává nás teď na plénu do pozice, kdy budeme muset měnit návrh procedury, která prošla hospodářským výborem, což se mi hrubě nelíbí. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Dodatečně se omlouvám, že jsem se přeřekl u vašeho jména, zůstalo to aspoň v rámci jedné strany. A paní poslankyně Kovářová. (Stále velký hluk v sále.)

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším hned na začátku. Opravdu ta hladina hluku je nepříjemně vysoká pro vystupujícího. Zkuste se ovládnout a poslouchat, co se tu říká. (Na malou chvíli se sál ztišuje.)

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás seznámila trochu podrobněji se svým návrhem pod písmenem H a ještě se vás pokusila přesvědčit, abyste pro tento pozměňovací návrh hlasovali. Jedná se o úpravu, kdy se Drážní inspekci vrací oprávnění výkonu státního dozoru ve věcech drah ve vymezené oblasti.

Vrátím se trochu do historie. V březnu 2016 tehdejší ministr dopravy Ťok obhajoval novelu zákona o dráhách a mimo jiné i odebrání výkonu státního dozoru... (Odmlčuje se pro velký hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím o klid! (Musí zvonit zvoncem. Sál se konečně ztišuje.) Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Tedy v březnu roku 2016 tehdejší ministr dopravy Ťok obhajoval novelu zákona o dráhách a mimo jiné i odebrání výkonu státního dozoru ve věcech drah pro Drážní inspekci, která tento nástroj používala pro šetření mimořádných událostí, tj. nehod a incidentů, a pro jejich prevenci téměř patnáct let. Co se od té doby změnilo? Nárůst počtu mimořádných událostí každý rok roste přibližně o 12,5 %, to je více než 500 událostí každý rok. Tím se zvyšují i následky, to je újma na zdraví a materiální škody. Došlo k výraznému poklesu mimořádných událostí, které Drážní inspekce jako národní inspekční orgán ročně řeší. Dříve se zabývala přibližně 2 tisíci případy ročně, tedy prakticky polovinou všech mimořádných událostí, které vznikly na všech dráhách v České republice. Nyní, po novele zákona o dráhách, se inspekce zabývá pouze kolem 60 případů, tj. pouhých 1,5 % mimořádných událostí, které vzniknou na všech dráhách v České republice, což je naprosto nedostatečné.

Všichni si dozajista pamatujeme počátek letošního roku a doslova smršť poměrně závažných událostí. Negativní trend nehodovosti na dráhách pokračuje dál nejenom na železničních přejezdech, ale i kdy vlak jede nedovoleně za návěstidlo zakazující jízdu a jede např. proti jinému vlaku, a dojde dokonce ke srážce. Vloni se u Karlových Varů propadla chvíli po průjezdu rychlíku trať, letos u Mariánských Lázní vykolejil nákladní vlak, vagony se zřítily z náspu. A tak bych mohla pokračovat dále.

Tehdejší rozhodnutí zákonodárců byla jednoznačně chyba. Nyní je příležitost je napravit. Je třeba udělat pro posílení drážní bezpečnosti maximum. A vrácení oprávnění pro Drážní inspekci, aby mohla opět vykonávat prevenci a věnovat se šetření více nehod, je to nejmenší, co pro to můžeme udělat. Dokonce jsem přesvědčena, že je to naše povinnost. Nebo chceme čekat, až se stane nějaká tragédie? Budeme čekat, až místo nákladního vlaku vykolejí a zřítí se z náspu plně obsazený expres? Budeme čekat, až se srazí plně obsazené vlaky v plné rychlosti? Budeme čekat na další Studénky?

Ministerstvo dopravy tvrdí, že Evropská komise vytýkala České republice, že Drážní inspekce nesmí vykonávat státní dozor. Nedokáže však vysvětlit, jak je možné, že Ústav pro odborné zjišťování příčin leteckých nehod, který plní dle evropského práva naprosto identickou funkci jako Drážní inspekce, to je národního inspekčního, tedy vyšetřovacího orgánu, toto oprávnění má. Takže u letecké dopravy oprávnění vykonávat státní dozor pro vyšetřovací orgán Evropské komisi nevadí a u drážní dopravy ano? Cestující v letadle je něco více než cestující například ve vlaku? To jaksi nedává smysl. Jak vůbec Ministerstvo dopravy obhajovalo svůj systém drážní bezpečnosti před Evropskou komisí? Obhajovalo ho vůbec? Nebo prostě jen rezignovalo a při pouhém dotazu z Evropské komise bylo papežštější než papež? Nebylo by to poprvé.

Česká republika jako suverénní stát odpovídá za bezpečnost svých občanů. Naší povinností jako zákonodárců je udělat pro to maximum a vytvořit k tomu příslušným institucím dostatečné podmínky... (Odmlka kvůli neklidu v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím vážené kolegy, kteří hovoří přímo před řečnickým pultem, aby se šli domluvit případně ven. Rušíte paní poslankyni!

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo.

Bezpečnost drážní dopravy je při jejím neustálém rozrůstání klíčová, proto si vás dovoluji požádat o podporu pozměňovacího návrhu. A udělejme to nejmenší, co udělat můžeme: vraťme pro Drážní inspekci oprávnění výkonu státního dozoru. Je to pozitivní krok pro zvýšení bezpečnosti i efektivní šetření nehod a incidentů, protože kromě výrazného posílení prevence návrh zároveň řeší možnosti inspektorů provádět ověřovací pokusy a nejrůznější zkoušky a hlavně šetřit pracovní podmínky a pravé důvody selhání lidského činitele, provozních zaměstnanců v reálném provozu.

Tedy dámy a pánové, děkuji vám za pozornost a žádám vás o podporu svého pozměňovacího návrhu, který bude v hlasovací proceduře pod písmenem H. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Mám zde faktickou poznámku, pan poslanec Blažek. Ale on není v sále, myslím si, že je to spíš nějaké technické nedopatření, že se někdo opřel o stůl.

Tak paní poslankyně Matušovská je přihlášena do debaty. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedo. Já nebudu dlouho kolegyně a kolegy zdržovat. Ráda bych stáhla své pozměňovací návrhy pod písmenem G8 kromě pozměňovacího návrhu G8.1.

A potom bych se ráda ještě přimluvila za proceduru, kterou schválil hospodářský výbor, protože to byla procedura a pozměňovací návrhy, na kterých se dvakrát za sebou shodli členové hospodářského výboru. Takže bych vás ráda poprosila, abychom tu proceduru neměnili a nechali ji tak, jak ji schválil hospodářský výbor. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže pan zpravodaj je informován, že tam je zpětvzetí ve třetím čtení, o kterém budeme hlasovat. Další je přihlášen do debaty pan poslanec Feranec.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovolte mi dvě poznámky k zákonu, resp. chtěl bych dva pozměňovací návrhy. První věc je A2 to jsou ty veřejně přístupné – nepřístupné vlečky. V tomto si dovolím nesouhlasit s názorem pana ministra dopravy. Myslím, že to je věc, kterou jsme projednali na hospodářském výboru, projednali jsme se všemi dopravci, a když to zjednoduším, tento pozměňovací návrh umožňuje zjednodušit proceduru provozování vlečky v případě, že končí v jednom areálu. Jinak řečeno, podle návrhu ministerstva by musel každý provozovatel vlečky v dané fabrice připravit prohlášení o dráze v češtině, v angličtině a další záležitosti, a přitom mu to jezdí jenom do té jeho fabriky! V tomto smyslu si myslím, že je to zbytečná byrokracie, a pokud říkáme, že chceme dostat náklad z cest na železnici, a na druhé straně přijmeme opatření, které ztíží provozování vleček – myslím, že to jde proti sobě. Tak já určitě jsem pro. A je to po debatě napříč celým spektrem železničních nákladních dopravců. Skutečně celým spektrem. Takže bych vás poprosil, ať podpoříte pozměňovací návrh A2.

Druhý pozměňovací návrh, na který jsem chtěl upozornit, je F7. Je to taková drobnost. Je to o změně názvu státní organizace Správa železniční dopravní cesty, kde se navrhuje změnit název na Správa železnic. Já jenom, jsou dva důvody. První je, že ten název je hodně krkolomný, ale ten hlavní důvod – ten název se už přežil. Když vznikla SŽDS v roce 2002, jestli se nepletu, tak skutečně spravovala jenom tu cestu. A pamětníci to vědí – 170

zaměstnanců. Dneska je ta SŽDC daleko dál, má 17 000 zaměstnanců, vlastní majetek, je pod ní hasičský záchranný sbor, vlastní nádraží a je z mého pohledu, a to při vší úctě k Českým dráhám, nejdůležitější společností, organizací na železnici. A skutečně, takže i to přejmenování má určitou symboliku a poprosím o podporu tohoto návrhu. Nakonec Ministerstvo dopravy s tím souhlasí. Výbor nepřijal žádné stanovisko, bylo to bez stanoviska, tak bych vás poprosil o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Polanský.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Vážená vládo, poslankyně, poslanci, dovolte mi se za Piráty vyjádřit k této novele zákona. Jak už říkal pan ministr, jedná se o částečnou implementaci čtvrtého železničního balíčku, jde tedy o transpoziční novelu. Kromě té transpoziční části, která je podle našeho názoru zpracována poměrně dobře, Ministerstvo dopravy zapracovalo do návrhu zákona také ustanovení o jednotném jízdním dokladu. To je část, která není transponovaná z evropské legislativy a pochází od ministerstva. Kromě této vládní části se sešlo ještě poměrně dost pozměňovacích návrhů. Já se teď krátce vyjádřím k těm, které za Piráty podpoříme.

Předtím ovšem bych vás chtěl požádat o podporu svých dvou pozměňovacích návrhů vedených pod písmeny E. El ruší zákonné ustanovení, které označuje část majetku SŽDC jako trvale pro stát nepotřebnou, což ji vrátí do standardního režimu nakládání s majetkem. V případě pozměňovacího návrhu E2 umožňuji prokázání odborné způsobilosti žadatele o vydání úředního povolení k provozování dráhy a udělení oprávnění k provozování drážní dopravy prostřednictvím odpovědné osoby. Je to pokus narovnat podmínky ve chvíli, kdy je držitelem oprávnění fyzická a právnická osoba.

Z dalších pozměňovacích návrhů jsme se rozhodli podpořit návrhy G7, tedy spojování vlaků, ačkoliv myslíme, že ustanovení bude muset být v budoucnu novelizováno tak, aby se začalo široce používat. Velmi významný je také pozměňovací návrh pod označením F10, tedy možnost provozování dvoucestného vozidla bez licence strojvedoucího na dráze, kde je z důvodu mimořádnosti vyloučen provoz. Podpoříme také pozměňovací návrh F3, tedy rozšíření okruhu subjektů, s nimiž je projednáván návrh plánu dopravní obslužnosti. Dále jde o bod H, který tady představila poslankyně Kovářová, týkající se vrácení Drážní inspekce do kategorie státního dozoru. Svým kolegům doporučuji také hlasovat pro pozměňovací návrh F12 ohledně kácení dřevin. Dále Piráti podpoří pozměňovací návrh A4, který zmírňuje ustanovení o karenční době zaměstnanců dopravců, A6, který ukotvil v zákoně jednotku hasičského záchranného sboru, a potom návrhy I2 poslance Dolínka a návrh D. U ostatních pozměňovacích návrhů jsme se rozhodli je nepodpořit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, budeme pokračovat. Nyní tedy po panu poslanci Polanském paní poslankyně Dana Balcarová ještě v rozpravě ve třetím čtení. A žádám sněmovnu o klid, abychom všichni dobře věděli, co bude předmětem hlasování. Máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěla zmínit o dvou pozměňovacích návrzích, které míří na kácení dřevin kolem tratí. Já velmi dobře chápu zájem SŽDC, která myslí na to, aby bezpečnost vlakové dopravy byla vysoká, aby stromy neohrožovaly tuto dopravu. Jen bych chtěla upozornit na to,

že současný zákon, jak drážní zákon, tak zákon o ochraně přírody a krajiny, na to pomýšlí a umožňuje SŽDC v případě, že nějaké stromy ohrožují dopravu, reagovat. (V sále je hlučno.)

Já se obávám možnosti plošného kácení okolo tratě i ve svazích nad tratí. Myslím si, že to je velké ohrožení. V tuto chvíli víme, jak vypadají české lesy, a jakékoliv takovéto robustní zásahy by se mohly negativně podepsat ještě zhoršením tohoto stavu. Takže vás žádám, abyste zvážili, v tuto chvíli tedy jsou kolize bezpečnost dopravy a ochrana stromů a dřevin kolem trati a ve svazích kolem nich. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Balcarové. Nyní mám dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Marian Jurečka, potom paní poslankyně Helena Langšádlová a řádně přihlášený pan kolega Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, pane ministře. Dovolte mi jenom stručně reagovat, protože i v minulém volebním období jsem měl možnost, tehdy jako ministr zemědělství, setkávat se právě s problematikou kácení dřevin v okolí drážních těles. A bohužel docházelo v praxi často k tomu, že Správa železniční dopravní cesty uložila vlastníkům okolních pozemků, například podnikům povodí, aby provedli vykácení některých dřevin, které ohrožovaly bezpečnost provozu na dráze a ohrožovaly bezpečnost strojvedoucích a i cestujících. Nicméně vzápětí přišlo naprosto opačné rozhodnutí orgánů ochrany životního prostředí, které říkalo, že se nic v této lokalitě kácet nemá. Dokonce jsme k tomu měli i schůzku mezi resorty a hledali jsme cestu, jak v těchto případech postupovat, protože najednou stál vlastník toho pozemku, v tomto případě to byl konkrétně třeba ředitel povodí, který říkal: Já mám dvě rozhodnutí orgánů státní správy, která jdou proti sobě, a podle čeho já se mám rozhodovat? Podle toho, kdo mně uloží vyšší sankci? Nebo podle toho, jestli se tedy rozhodnu vyjít vstříc větší bezpečnosti cestujících? Takže si myslím, že bychom tady měli jako poslanci, byť nám leží na srdci ochrana životního prostředí, krásných lokalit, například údolí Orlice, kdo jezdí na Moravu, ale prostě přece jen, když si uvědomíte, že tam stojíte jako strojvedoucí v rychlosti 120 až 160 kilometrů v hodině a můžete ten strom potkat, tak se dívejme na to v tomto případě větší prioritou, optikou té bezpečnosti. A já si dovolím říct, že tady podpoříte návrh, který tady je v případě pozměňovacího návrhu pana poslance Ferance, dává určitou logiku. Děkuji. (V sále je stálý hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce panu kolegovi Jurečkovi. Nyní paní poslankyně Langšádlová. A zase ještě, než vám udělím slovo, požádám sněmovnu o klid. Mohu respektovat diskusi uvnitř sálu například zpravodajky nebo předkladatele, ale všichni ostatní, pokud diskutujete jiné téma, než je zákon o dráhách, tak prosím v předsálí. Tak ještě počkáme... Děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já navážu na to, co zde říkal můj kolega Marian Jurečka. Straně TOP 09 mimořádně záleží na stavu životního prostředí i na stavu lesů a věřím, že to prokážeme i při hlasování o lesním zákoně, nicméně taky nám záleží na bezpečnosti. A my jsme tady měli za rok třeba 1 500 nehod, které byly způsobeny pádem větví nebo stromů přímo do kolejiště. (Hluk přetrvává.) Já si myslím, že ten pozměňovací návrh F12 je opravdu uměřený, že hovoří jenom o těch stromech, které by mohly zasáhnout přímo kolejiště, že hovoří i o kácení, rozhodně se nejedná o úpravu, která by vedla k tomu kácení například ve svahu nad tím, nic takového tam není. A opravdu si myslím, že i když nám velmi záleží na stavu lesů, na stavu životního prostředí, že otázka bezpečnosti nám také nemůže být lhostejná, a proto podpoříme pozměňovací návrh pod písmenem F12. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy pan poslanec Ivan Adamec, přihlášený do rozpravy, v tuto chvíli poslední. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, pane ministře, budu trochu stručný. Navážu na své dva kolegy, kteří tady hovořili o kácení dřevin u tratí. Já musím říct, že na hospodářském výboru proběhla na toto téma široká diskuse, protože životní prostředí podle mě je téma všech moderních stran a hnutí. Kvalita životního prostředí je téma dneška a všichni máme zájem na tom, aby životní prostředí pro nás a pro naše děti bylo to nejlepší a zachovali jsme ho v takovém stavu, aby se žilo tady našim potomkům dobře.

Nicméně ta diskuse proběhla tak, jestli podpořit tvrdší návrh paní kolegyně poslankyně Matušovské, která ho nakonec stáhla, anebo umírněnější návrh pana kolegy Ferance, který byl kompromisem a výsledkem těch jednání na hospodářském výboru. A já musím říct, že tady zazněla jedna nepravda. SŽDC jako organizace o to moc nestojí, o tuto pravomoc, protože ono to stojí peníze! Řekněme si na rovinu, že to prostě není zadarmo, stojí to peníze. Takže víceméně tato aktivita vznikla na základě poslanecké aktivity v hospodářském výboru a SŽDC nakonec souhlasila, ale velmi, velmi nerada. Takže říkejme, jak to je, skutečně bezpečnost na dráze podle mě je priorita, je hezké mít krásné stromy, ale když ho potkáte s tím vlakem, tak rozhodně pak už to není moc hezký pohled. Takže jenom na vysvětlení.

Děkuji za pozornost. A jinak asi už tady dneska k tomu návrhu zákona padlo skoro všechno. Já jsem zvědavý, jak se popasujeme s procedurou, jsem zvědavý na pana zpravodaje, jak to bude zdůvodňovat, opravdu se na to těším a věřím tomu, že to hlasování projdeme bez nějakých těžkých zádrhelů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi, zatím byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí. Pan zpravodaj se hlásí, kolega Kolovratník. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, pane předsedající, dobré dopoledne. Já jsem se o něj hlásil déle, nakonec jako zpravodaj zkusím využít své vystoupení k tomu, že shrnu i reakce na předřečníky, na kolegy, kteří se tomuto zákonu věnují.

Za prvé, je to zákon, který – v uvozovkách – Sněmovna dráhám, Ministerstvu dopravy trochu dluží, on sem byl zaslán na konci listopadu 2018, téměř před rokem, tak jsem moc rád, že dnes zvládneme třetí čtení. To za prvé.

Za druhé chci poděkovat kolegům z hospodářského výboru. Těch pozměňovacích návrhů bylo jak v té první fázi před druhým čtením, tak i nyní kolem padesáti. Bylo to opravdu velmi složité k projednání. Nakonec ve většině případů jsme ve shodě a je tam logicky, tak jak vždy, několik nejasností nebo neshod a těm se právě věnovali moji předřečníci.

Velmi krátce k oněm vlečkám, pozměňovacímu návrhu A2. Tady lze z mé strany říci, nebo já konstatuji a vidím ten problém, takže je to do velké míry spor právníků, právního výkladu o překladu evropské směrnice. Když ten problém zjednoduším do obyčejné lidské řeči nebo do zkratky pro novináře a média, je to o tom, jestli soukromé vlečky, soukromé areály, jestli na ně – v uvozovkách – uvalíme jho té takzvané veřejné infrastruktury, kde i ten soukromník musí dávat prohlášení o dráze, nechávat si schvalovat, který žadatel tam bude jezdit – nebude přes Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře – to je vlastně ten původní návrh Ministerstva dopravy, anebo jestli akceptujeme návrh hospodářského výboru, kde

říkáme, že v takovém areálu by soukromník měl mít právo si rozhodovat o svém majetku, o svých tržních a obchodních vztazích. A jako pojistka pro ty, kteří se třeba bojí, že jim vlečka bude znepřístupněna, tady musíme říci, že již stávající evropská legislativa toto znemožňuje. Pokud existuje pouze jedna jediná kolej třeba mezi dvěma vlečkami nebo veřejnou sítí a depem, musí ze zákona být případnému žadateli zprovozněna.

Bod F7 – změna názvu. Vím, že někteří kolegové na hospodářském výboru s tím mají mentální problém a hovoří o výrazných nákladech navíc. Tady k vám teď budu mluvit i jako místopředseda Správní rady SŽDC. Požádal o to management firmy. Vysvětlovali jsme to, že grafický redesign už zhruba rok probíhá. Možná to vidíte v terénu. Byly to původně takové žlutomodré barvy, nyní do oranžova, takový ten moderní styl výhybek. Probíhá to, děje se to. A tady jde pouze, jak říkal velmi dobře Milan Feranec, o zkrácení názvu na Správa železnic.

Za sebe. K návrhům se přihlásil Milan Feranec, kterému tímto děkuji. Já jsem tu nebyl, ale původně jsem tedy jejich autorem a za sebe chci ještě zmínit dva.

Za prvé. F10 – speciální drážní vozidla. Je to umožnění v mimořádných událostech při nehodě, vykolejení vlaku a potřebě odstranit nehodu hasičům, aby na takovouto vyloučenou kolej mohli vyjet i bez licence strojvedoucího.

A už dlouze bylo hovořeno o kácení dřevin. Také jsme se tomu na výboru věnovali. Tady opravdu musím říci, že byť SŽDC, a to je pravda, nemá z tohoto návrhu velkou radost, tak jim dáme do ruky ne povinnost, ale možnost kácet dřeviny, které mohou ohrozit dráhu. Opravdu paní kolegyni Balcarovou mohu ujistit, že zákon 114 nebude tímto nijak dotčen nebo výrazně poškozen. Ta logika, když to řeknu opět do laického pohledu, není taková, že přijetím tohoto návrhu zítra SŽDC v celé republice vykácí nějakou holinu 30 metrů od dráhy na každou stranu, ale bude mít vlastně v rukou silnější nástroj. Týká se to primárně zdravých stromů, kde dneska řekne: tento strom ohrožuje dráhu, zkuste si to představit, je dvacetimetrový, roste těsně vedle tělesa dráhy, v případě vichřice na ni může spadnout a nemá šanci i na základě judikatur takový strom upravit nebo odstranit. Je to jakási křivka, kde s rostoucí vzdáleností roste i výška onoho stromu. To znamená, všechny stromy, typicky pro nás pro laiky vrby, břízy, lípy a podobně, které jsou někde 10, 15 metrů od dráhy, budou samozřejmě i nadále růst a nebudou káceny.

Tolik v obecné rozpravě. Jako zpravodaj avizuji, a je to velmi jednoduché, budu držet návrh procedury tak, jak ho ve svém usnesení schválil garanční hospodářský výbor, plus eviduji informaci kolegyně Matušovské, která stáhla některé ze svých pozměňovacích návrhů, a na začátku vás poprosím, abychom o tomto stažení hlasovali a souhlasili s tím, že její návrhy nebudou poté podrobeny hlasování Poslanecké sněmovny.

Děkují za pozornost. (V sále je silný hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To bylo vystoupení pana zpravodaje ještě v rozpravě. Pokud se nikdo do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan Kolovratník nemá zájem, pan kolega Novák za výbor pro bezpečnost taky nemá zájem. Pan ministr také nemá zájem o závěrečné slovo. Budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích.

Požádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Proceduru, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. To moje závěrečné bylo vlastně v obecné rozpravě a nyní procedura.

Nejprve vás, kolegyně a kolegové, poprosím v souladu se sněmovní legislativou, takto jsme se i dohodli, aby ten postup byl podle jednacího řádu, souhlasit s tím, že Květa Matušovská stahuje své pozměňovacího návrhy G8.2 až G8.7. A tím bychom už je nezařazovali do naší procedury.

Poté navrhuji hlasovat o legislativně technických úpravách, které jsme také projednali na hospodářském výboru. Týkají se pouze formulačního upřesnění. To znamená ne změny obsahu, ale způsobu formulace u pozměňovacích návrhů G8.1 a F6, nijak nemění jejich obsah.

Poté navrhuji hlasovat po jednotlivých bodech pozměňovací návrhy hospodářského výboru A1, A2, A3, A4, A5 a A6 s tím, že pokud bude přijat A1, není hlasovatelný C1.1, pokud bude přijat A6, není hlasovatelný pozměňovací návrh B.

Další hlasovací krok – pozměňovací návrh C1.

Dále nechám hlasovat F3. Pokud F3 bude anebo i nebude přijat, jsou nehlasovatelné C1.3 a D. Je to z toho důvodu, že jsou v naprosto totožném znění. – Teď se omlouvám. Pro stenozáznam to musím opravit. Teď jsem vám podal špatnou informaci. Bude-li přijat F3, je C1.3 a D nehlasovatelný. Nebude-li přijat F3, musíme hlasovat C1.3 a D. Tam není ta totožnost. Omlouvám se. Pro stenozáznam opravuji tuto informaci.

Další krok bude pozměňovací návrh G1. A v tomto případě, ať už bude, nebo nebude přijat, je nehlasovatelný pozměňovací návrh I4. tady máme ono totožné znění.

Dále žádná provázání nejsou, takže pokud souhlasíte, budu číst rychle: C2, E1.1, E1.2, E2, F1, F2, F4.

Pak jsme opět u totožného znění poslance Milana Ferance F5, který je totožný s I5. To znamená, ať už bude, nebo nebude odhlasován, je nehlasovatelný I5.

Další návrh je F6, F7, F8, F9, F10, F11.

V případě F12, pokud bude přijat, je nehlasovatelný G2. Pokud nebude přijat, budeme hlasovat G2. A pak už G3, G4, G5. V případě G6 je nehlasovatelnost v provázání s návrhem I3. To znamená, pokud by G6 byl přijat, je nehlasovatelný I3. Opačně, nebude-li přijat G6, hlasovat I3.

Dále G7, G8.1 – to je pozměňovací návrh Květy Matušovské, který ponechala v proceduře. Dále G8, H1, I2 a hlasování o návrhu zákona jako celku.

Tento návrh, který jsem vám přednesl, přesně odpovídá proceduře, kterou prošel garanční hospodářský výbor, a i v tomto pořadí zaujímal stanoviska k jednotlivým návrhům. (Hluk v sále neutichá.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl návrh procedury. Má někdo nějaký návrh k proceduře? Pokud nemá, tak rozhodneme o schválení této hlasovací procedury v hlasování pořadové číslo 69.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 69 a ptám se, kdo je pro schválení této procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 69 z přítomných 185 pro 158, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Nejdříve onen souhlas se stažením pozměňovacího návrhu kolegyně Matušovské, jak ho nyní specifikoval zpravodaj.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 70 a ptám se, kdo souhlasí se stažením tohoto pozměňovacího návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 70 185 přítomných, 170 pro, 1 proti. Sněmovna souhlasila se zpětvzetím pozměňovacího návrhu v kategorii G8.2 a další.

A nyní tedy můžeme legislativně technické návrhy. Ano, pane zpravodaji?

Je to hlasování pořadové číslo 71. Kdo souhlasí se schválením legislativně technických připomínek? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 71 z přítomných 185 pro 172, proti nikdo. Návrhy byly schváleny.

A nyní to nechám na vás, pane zpravodaji. Uvádějte jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní vás budu provázet jednotlivými návrhy, a jak je zvykem, vždy v jedné větě stručně řeknu, čeho se návrh týká.

Nyní tedy budeme hlasovat soubor šesti A1 až A6 hospodářského výboru po jednom. Prosím o hlasování o návrhu A1, týká se změny definice zařízení služeb. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.) Ano.

Rozhodneme v hlasování číslo 72, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 72, z přítomných 185, pro 134, proti nikdo. Návrh byl schválen. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní návrh A2 – týká se diskutované změny vymezení, resp. definice veřejně přístupné vlečky. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 73. Ptám se, kdo je pro. (Reakce z pléna: Nefungují tlačítka.) Omlouvám se. Prohlašuji hlasování 73 za zmatečné, protože jsem nespustil hlasovací zařízení. Vymažu si vás, kteří jste hlasovali a jste přihlášeni jako k faktické poznámce. Žádám o krátké strpení. Stanoviska jste slyšeli.

Rozhodneme v hlasování číslo 74, které jsem zahájil. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 74, 185 přítomných, 139 pro, proti nikdo. Návrh byl schválen. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Omlouvám se, ještě pro stenozáznam doplňuji informaci. Tím, že jsme odhlasovali návrh A1, stal se návrh C1.1 nehlasovatelným.

Nyní další návrh hospodářského výboru A3 – upřesňuje plán omezení provozování dráhy. Stanovisko výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování 75. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 75, 185 přítomných, 155 pro, proti nikdo. Návrh byl schválen. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Dále prosím hlasování o návrhu A4, který řeší takzvanou konkurenční doložku, když přecházejí zaměstnanci nebo řídící pracovníci mezi přídělcem dopravy a provozovatelem dopravy. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování 76. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 76, 185 přítomných, 111 pro, proti 60. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Dále návrh A5, který navrhuje zrušení povinnosti Českých drah vést oddělené účetnictví a podrobit je auditu. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování 77. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 77, 185 přítomných, 144 pro, proti nikdo. Návrh byl schválen. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A poslední ze série hospodářského výboru A6, který v zákoně stanovuje nebo popisuje zřizování jednotky hasičského záchranného sboru na SŽDC. Pokud bude přijat, je pozměňovací návrh B z bezpečnostního výboru nehlasovatelný. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování 78. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 78, 185 přítomných, 174 pro, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy hospodářského výboru. Návrh pod písmenem B z výboru pro bezpečnost tedy je nehlasovatelný.

Další hlasování prosím o pozměňovacím návrhu C1.2 poslance Mališe, který upřesňuje okruh subjektů, s nimiž SŽDC musí projednávat otázky přidělení dráhy. Stanovisko garančního výboru je záporné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování 79. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 79, 185 přítomných, pro 44, proti 99. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní prosím hlasování o návrhu F3 poslance Milana Ferance. Ten ve svém návrhu rozšiřuje okruh subjektů, s nimiž se projedná plán dopravní obslužnosti. Pokud tento návrh bude přijat, jsou nehlasovatelné C1.3 a D. U návrhu F3 je stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 80. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 80, 184 přítomných, 176 pro, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tímto se staly nehlasovatelné C1.3 a D.

Nyní prosím hlasování o pozměňovacím návrhu Květy Matušovské G1, který rozšiřuje zaměření první koncepce, projednání první koncepce veřejné dopravy. Tento návrh je totožný s I4, takže ať bude, nebo nebude Sněmovnou přijat, nebudeme už I4 hlasovat. U G1 je stanovisko garančního výboru záporné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 81. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 81, 185 přítomných, pro 34, proti 135. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní pozměňovací návrh C2 poslance Mališe, který jiným způsobem definuje odbornou způsobilost zaměstnanců na dráze. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 82. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 82, 185 přítomných, pro 27, proti 120. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím hlasovat pozměňovací návrh E1.1 poslance Ondřeje Polanského, který mění, mohu říci zpřísňuje, způsob zcizování a zatěžování majetku, se kterým hospodaří SŽDC. Stanovisko garančního výboru je záporné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 83. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 83, přítomných 185, pro 32, proti 136. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní Ondřej Polanský podruhé. V jeho návrhu E1.2 ruší § 38 a týká se to nakládání s majetkem, mohu říci se zbytkovým, marginálním majetkem, pro stát trvale nepotřebným. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 84. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 84, 185 přítomných, pro 148, proti 30. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní poslední z návrhů kolegy Ondřeje Polanského E2, kde doplňuje možnost splnění podmínky odborné způsobilosti i prostřednictvím odpovědné osoby. Stanovisko garančního výboru je záporné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 85. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 85 přítomných 185, pro 41, proti 134. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní přecházíme ke skupině návrhů poslance Milana Ferance, kde F1 až F5 je autory pan poslanec Feranec. Pod návrhy F6 až F12 je také v systému kolega Feranec. Můžu říct snad, že je náš společný. Přihlásil se k nim mým jménem.

U návrhu F1 Milan Feranec navrhuje vypustit nadbytečnou skutkovou podstatu. Je to legislativně technická úprava. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 86. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování 86 z přítomných 185 pro 171 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Milan Feranec – F2. Doplňuje, rozšiřuje oprávnění Drážní inspekce při šetření příčin mimořádných událostí. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování 87. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 87 z přítomných 185 pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: V této sérii návrh F3 už jsme hlasovali, takže už se k němu nebudeme vracet. Nyní prosím F4 – Milan Feranec. Je to legislativně technická úprava – zrušení překonaných zmocnění k vydávání prováděcích předpisů. Stanovisko hospodářského výboru kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování 88. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 88 185 přítomných, pro 123, proti 26. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Dále návrh F5, který mění podmínky pro možnost přímého uzavření smlouvy o veřejných službách tzv. přímým zadáním. Stanovisko garančního výboru je záporné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování 89. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování 89 185 přítomných, pro 48, proti 100. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Tímto se stal nehlasovatelným I5, který měl totožné znění.

Nyní návrh F6, který mění postup při tzv. konzervaci dráhy ze strany SŽDC. Stanovisko garančního výboru je záporné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 90. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 90 185 přítomných, pro 4, proti 105. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Návrh F7 – Feranec, Kolovratník – změna názvu SŽDC. Stanovisko garančního výboru v tomto případě bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 91. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 91 z přítomných 185 pro 95, proti 26. Návrh byl přijat.

Prosím, pan poslanec Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. U hlasování číslo 90 jsem chtěl hlasovat proti, ale na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování. Je to jenom pro účely stenoprotokolu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Považuji to oznámení za bezprostřední. Budeme se tedy zabývat tím, zda elektronický zápis hlasování... (Z pléna: Nezpochybňuje hlasování.) Nezpochybňuje? Tak dobře, děkuji. Můžeme pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Snad mi to teď odpustíte. Za tento návrh já osobně děkuji, protože jsem ho podporoval. Omlouvám se, neměl bych to teď jako zpravodaj říkat.

Návrh F8 – úprava režijního jízdného, že České dráhy nebudou muset uznávat režijky zaměstnanců Ministerstva dopravy. Hospodářský výbor bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 92 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 92 184 přítomných, 15 pro, 140 proti. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Návrh F9 – zavedení tzv. fikce souhlasu v případě, že úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře nevydá rozhodnutí – návrh do 40 dnů. Stanovisko hospodářského výboru je bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 93. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování 93 185 přítomných, pro 35, proti 107. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Pozměňovací návrh Milana Ferance F10, který umožňuje řídit speciální hasičská vyprošťovací drážní vozidla bez licence v případě mimořádné události. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 94. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 94 185 přítomných, 175 pro, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní prosím pozměňovací návrh Feranec-Kolovratník. Zjednodušení podmínek uznávání při posuzování a povolování technické způsobilosti historických vozidel. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 95 a ptám se, kdo je pro. (Z pléna: F11?) F11, ano. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování 95 185 přítomných, pro 89, proti 49. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a nyní prosím poslední z návrhů Milana Ferance. Týká se onoho zde diskutovaného kácení dřevin. Pokud bude tento návrh přijat, je nehlasovatelný G2. Pokud by přijat nebyl, budeme hlasovat o G2 Květy Matušovské. U F12 stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 96. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 96 185 přítomných, 158 pro, proti 14. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní pozměňovací návrh Květy Matušovské je nehlasovatelný.

A nyní přecházíme k bodu G3, také návrh Květy Matušovské, kde navrhuje omezit rozsah využití jednotného jízdního dokladu. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 97. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování 97 185 přítomných, pro 11, proti 157. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Martin Kolovratník: Tak děkuji. Nyní bude série návrhů G, všechny od Květy Matušovské. G4 jinak definuje mezinárodní osobní dopravu. Stanovisko garančního výboru negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 98. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 98 185 přítomných, pro 35, proti 128. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní návrh G5, kde Květa Matušovská nově definuje vysokorychlostní železniční dopravu. Stanovisko hospodářského výboru negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 99. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 99 185 přítomných, 33 pro, 137 proti. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní návrh G6, který upřesňuje předmět podnikání Českých drah. Bude-li přijat, je nehlasovatelný I3. Pokud by nebyl přijat, budeme hlasovat o I3, který je v podobném znění a řeší podobnou věc. G6 – stanovisko hospodářského výboru nesouhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 100. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 100 185 přítomných, pro 31 poslanec, proti 139. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní návrh G7 Květy Matušovské, který v případě přetížené dráhy umožňuje spojování vlaků dopravců. Stanovisko hospodářského výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás ještě, pane zpravodaji, přeruším, protože vy jste před chvílí řekl, že I3 je hlasovatelné, i když nebude přijat G6, že je to hlasovatelný, že je sice podobný, ale není zcela totožný, čili...

Poslanec Martin Kolovratník: Omlouvám se. Je to moje chyba. Přehlédl jsem. Děkuji za to. Takže prosím toto ještě nehlasovat.

Zopakuji pro stenozáznam. G6 jsme nepřijali, proto je hlasovatelný návrh I3 poslance Dolínka. A o něm bychom nyní měli hlasovat. Takže I3, prosím nyní hlasování. A stanovisko garančního výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 101. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 101 185 přítomných, pro 25, proti 140. Návrh nebyl přijat. Můžeme tedy pokračovat pozměňovacím návrhem G7.

Poslanec Martin Kolovratník: Ano. G7, jak jsem řekl, je spojování vlaků. Stanovisko hospodářského výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 102. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 102 z přítomných 185 pro 159, proti 4. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A nyní jsou ty upravené části G8, kde jsme souhlasili hlasováním – myslím, že kolegyně Matušovská některé z nich stáhla. Budeme hlasovat pouze G8.1 a G8 zbývající. G8.1 řeší definici vydání licence strojvedoucího a... (Dotazy ze sálu. Mpř. Filip: G8.1...)

G8.1 staženo není. G8.1 hlasujeme. Týká se licence strojvedoucího. A stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministr: Ministerstvo dopravy nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 103. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 103 z přítomných 185 pro 31 poslanec, proti 140. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak a nyní pracovní (nesroz.) z hospodářského výboru byl G8 zbývající. Je to ta část návrhu, který Květa Matušovská nestahovala. Řeší podobnou problematiku licence strojvedoucích. Stanovisko hospodářského výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ale to je staženo. To je staženo, to jsme hlasovali, tak to bylo v tom původním návrhu paní kolegyně Květy Matušovské...

Poslanec Martin Kolovratník: Omlouvám se. Toto jsem přehlédl. Ano. Máte pravdu. Bylo pouze G8.1. Já se omlouvám za toto přehlédnutí. Je to staženo a o G8 již nebudeme hlasovat.

Nyní tedy prosím hlasování o pozměňovacím návrhu Věry Kovářové pod písm. H, která upřesňuje přiznání oprávnění k výkonu státního dozoru Drážní inspekce. (Mpř. Filip: Stanovisko?) Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 104. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování 104 185 přítomných, pro 34, proti 84. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak nyní poslední dva pozměňovací návrhy. Jsou pod písm. II.1. Je to návrh poslance Petra Dolínka. On ve svém návrhu ukládá SŽDC, aby zajišťovala v rámci své činnosti péči o železniční památky a železniční historii. Stanovisko garančního výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 105. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 105 z přítomných 185 pro 17, proti 84. Návrh byl také zamítnut. Poslední pozměňovací návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: A nyní pozměňovací I2, ke kterému byl přihlášen Petr Dolínek, ale je to pozměňovací návrh Jana Birke, který podal. Ale mohu říci, je velmi důležitý pro příští rok, kdy řeší přechodné období po vypršení lhůty pro přijetí technické novely tohoto zákona, kterou do června nestihneme, a my bychom neměli jak přijímat do provozu nová vozidla.

Takže je to návrh I2 poslance Jana Birke. Stanovisko hospodářského výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 106 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování 106 z přítomných 185 pro 175, proti 1. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji. Z těch, kteří podávali pozměňovací návrhy, všichni jsou spokojeni, že o nich bylo hlasováno. V tom případě můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 326, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou".

Zahájil jsem hlasování číslo 107 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 107 z přítomných 185 pro 141 poslanec, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 214. (V sále je hluk.)

Ještě než začneme další bod jednání, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 13 hodin do konce jednacího dne paní poslankyně Lenka Dražilová, dále paní poslankyně Miloslava Rutová od 10 do 15 hodin z důvodu nemoci, mezi 10. a 15. hodinou z důvodu nemoci se omlouvá Jan Volný a Jiří Bláha od 10 do 14 hodin z pracovních důvodů.

Dalším bodem našeho schváleného pořadu schůze je

216.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 420/ - třetí čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček a zpravodaj garančního výboru, tím je hospodářský výbor, poslanec Martin Jiránek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 420/3, který byl doručen dne 16. července letošního roku. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 420/4.

Ptám se navrhovatele, pana místopředsedy vlády, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má zájem. Tak já vám, pane místopředsedo vlády, udělím slovo, až bude sněmovna v klidu.

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, pokud diskutujete ještě zákon o dráhách, tak ten byl ukončen a žádám vás, abyste diskusi přenesli do předsálí. Máme zahájený bod číslo 216 a o slovo se přihlásil místopředseda vlády České republiky Karel Havlíček. Prosím o klid! Děkuji. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ve třetím čtení projednáváme návrh zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích. Jak už bylo řečeno v rámci druhého čtení, přicházíme s cílem posílit hospodářskou soutěž.

Stav konkurenčního prostředí z našeho pohledu není optimální v tuto chvíli a tento návrh zákona přináší celou řadu z našeho pohledu zásadních změn, které směřují k tomu, aby se tzv. úhrady za ukončení smluv zcela minimalizovaly, případně aby byly úplně na nule. Současně návrh zákona respektuje to, že se vytvoří tzv. one stop shop, což není nic jiného než přenesení čísla, a to ve formě takové, aby veškerou administrativu za zákazníka zajistil operátor, ke kterému se přechází. Čili už tam nebude ta původní komunikace, nebo komunikace s tím původním operátorem. Stejně tak se zásadním způsobem zkracují veškeré lhůty pro přenesení čísla a současně zavádíme instrument jakéhosi srovnávacího nástroje, tak aby vlastně si ten zákazník, spotřebitel měl možnost porovnat ceny různých operátorů.

Návrh zákona projednal hospodářský výbor, stejně tak výbor garanční, a doporučil Poslanecké sněmovně jeho schválení ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Chtěl bych poděkovat členům hospodářského výboru a jeho podvýboru pro ochranu spotřebitele a podvýboru pro ICT, telekomunikace a digitální ekonomiku za velmi konstruktivní přístup během celého projednávání návrhu zákona. Domníváme se, že se jedná o velmi důležitou změnu, která by skutečně měla rozhýbat konkurenční prostředí, v jehož důsledku bychom měli zásadním způsobem, nebo alespoň určitým způsobem pomoci k tomu, že se sníží ceny datových služeb, které jsou v rámci České republiky ve srovnání s prostředím v Evropě z našeho úhlu pohledu extrémně vysoké. O tom, že zákon a ty změny můžou přinést určitou změnu na trhu, svědčí i to, že v posledních týdnech a měsících skutečně dochází k oživení konkurenčního trhu, a nepochybně i projednávání tohoto zákona k tomu napomohlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji místopředsedovi vlády a ministru průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi za jeho úvodní slovo. Otevírám rozpravu, do které mám čtyři přihlášky. První přihlášený je pan poslanec Jiří Valenta, ale s přednostním právem se hlásí zpravodaj pan kolega Martin Jiránek. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, velmi rychle. Jsem moc rád, že jsme se u této novely dostali až sem. Všechno podstatné jsme probrali, jak říkal pan ministr, na několika podvýborech, v hospodářském výboru. Debata o změnách byla velmi podrobná, kvalitní a věřím, že tyto úpravy pomohou zvýšit konkurenční

prostředí na telekomunikačním trhu. Jak komentoval pan ministr v předstihu, už nyní vidíme výrazné změny v nabídkách operátorů, které již částečně reagují na tyto naše připravované úpravy zákona.

Pozměňovacích návrhů mimo hlavního komplexního je celkem osm a hlasování, věřím, nebude nijak komplikované. Proceduru představím před hlasováním.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a v rozpravě tedy vystoupí pan poslanec Jiří Valenta, připraví se Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, osobně musím říct a konstatovat, že s velkým povděkem kvituji, že tato novela může i napravit, a snad i napraví, některé zjevné disbalance ve vztahu klient–operátor, které zakotvili do zákona někteří naši poslanečtí předchůdci, o kterých jsem zde hovořil již v prvním čtení. Dovolte mi ale v souvislosti s touto novelou již jen dvě krátké poznámky.

Ta první je veskrze pozitivní a týká se toho, že se již v procesu projednávání zákona podařilo, i když doposud jen částečně, nastartovat jistý konkurenční boj mezi operátory, který měl poté pozitivní odezvu v cenotvorbě na mobilním trhu. To jste možná zaregistrovali i vy, když se tento aspekt projevil ve formě nových, mnohem výhodnějších tarifů pro klienty, a to u všech tří dominantních operátorů. Například neomezená data v rámci příslušného tarifu, která byla ještě donedávna naprostou iluzí a snem, začínají být dnes již realitou.

Ale abych také řekl to, co se mi nelíbí, a to jsou jalové postoje a přístupy nejen této, ale v rámci objektivity musím zdůraznit i předchozí vlády k budování sítí vysokorychlostního internetu, který s mobilními operátory a elektronickou komunikací jako takovou velice úzce souvisí. Dlouhodobě laxní a neefektivní přístup vlády, jejíž činnost v tomto ohledu zastupuje a garantuje MPO, pozoruji již několik let. Pro vaši informaci, v České republice je nyní ještě více než 7 000 tzv. bílých míst, zjednodušeně sídelních oblastí bez vysokorychlostního internetu. V rámci strategie Evropa 2020 bylo ale unijně stanoveno, že do roku 2020, to znamená do příštího roku, by dle plánu měli všichni Evropané, to znamená tedy i Češi, mít přístup k internetu umožňujícímu přenosovou rychlost downloadu minimálně 30 megabitů za sekundu a minimálně polovina evropských domácností, opět zdůrazňuji, tedy i Češi, by měla mít internetové připojení o rychlostí downloadu alespoň 100 megabitů za sekundu.

Ptám se vlády – není zde něco skutečně špatně, když zmíněná strategie Evropské unie, ze které jsem citoval, je již z roku 2015? Dnes, s odstupem několika let, se vypisuje na tento účel již třetí výzva, ve které je alokována pro žadatele 1 mld. korun. Ve výzvě druhé byly podány žádosti ve výši 1,1 mld. korun a konečně ve výzvě první v roce 2017, v době, kdy jsem byl předsedou podvýboru pro ICT průmysl a eGovernment a měl jsem o celém procesu detailní a hlavně objektivní informace, se přerozdělilo jen několik desítek milionů korun. A to považte, k dispozici bylo tehdy celkem 14 mld. korun. Můžeme se ptát, kde se stala chyba, přičemž odpověď není složitá. Peníze se nevyčerpaly kvůli nevhodně nastaveným podmínkám. Dotaci získali pouze někteří a většina na ni nedosáhla vzhledem ke složitosti zpracování, nedostatečnému času pro přípravu a realizaci, nejasnostem v podmínkách jejího získání i údajně kvůli nesprávným analýzám trhu ze strany Českého telekomunikačního úřadu, a dále také vzhledem k neustále chybějící komunikaci mezi státními orgány a poskytovateli, kteří zajišťují internet pro více než 60 % obyvatel naší země, to znamená více než 1 600 malých i větších poskytovatelů internetu.

Osobně věřím, že alespoň nyní se v budování vysokorychlostního internetu pohneme k cíli mnohem rychleji a efektivněji. Ostatně tento požadavek si můžeme přečíst i v programovém prohlášení vlády, kde je doslovně uvedeno: "Dobudujeme vysokorychlostní

internetovou síť po celé České republice. Důležité je, aby stát vytvořil takové podmínky, které budou operátory motivovat k dostavbě sítí i tam, kde dnes připojení není." A já v souladu s tímto slibem tedy znovu připomínám vládě – pokuste se alespoň teď nezaspat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Patrik Nacher, připraví se pan kolega Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo, dámy a pánové. Já jsem velmi rád, že tady dneska máme a projednáváme třetí čtení novely zákona o elektronických komunikacích, jakkoliv mě mrzí, že se to nějakou dobu natahovalo. Myslel jsem původně, že už v této době budeme mít zákon dávno schválený a že bude platit od 1. ledna. Vinou různých, nechci říkat jenom obstrukcí, ale natahování různých schůzí se to protáhlo tak, že jsem byl pak nucen tam načíst i ten pozměňovací návrh, aby účinnost byla od 1. dubna 2020, za což já samozřejmě rád nejsem, ale jinak bychom to technicky nebyli schopni zvládnout.

Na druhou stranu je dobře, že tím, že se o tomto zákonu a návrzích celkem mluvilo a zabíralo to mediální prostor, tak to vlastně vyprovokovalo operátory, aby v některých momentech konali už v této chvíli. Nějaké akce zlevňování jsme byli svědky o prázdninách, nějaké nás čekají nyní. Já očekávám, že dojde k zlevňování ještě před 1. dubnem, troufám si říct ještě před koncem roku.

Pokud jde o ta opatření, tak základním cílem, a to si myslím, že je dobře, a jsem rád, že Ministerstvo průmyslu a obchodu a pan ministr ve spolupráci s koaličními poslanci i opozičními tady s kolegou zpravodajem, že se podařila vytvořit norma, jejímž cílem je zvětšit flexibilitu, pružnost pro klienty, aby mohli snadněji přecházet od operátora k operátorovi, a zároveň tím z logiky věci se zvýší i konkurenční boj, který ne vždycky tak fungoval, jak jsme byli svědky. Asi nedosáhneme nikdy stavu, jak je to bankách, kde těch retailových bank, které nabízejí služby pro běžné klienty, je deset až patnáct podle toho, jaké nabízejí produkty. Tady se bavíme o třech operátorech. Nicméně si myslím, že ta opatření v čele se systémem one stop shop, to znamená, že stačí navštívit pouze nového operátora, ten to za mě vyřídí, tak si myslím, že té flexibilitě pomohou. To, že ta samotná změna bude trvat dva dny, a teď tam jsou různé pozměňovací návrhy, které upřesňují, že to budou dva pracovní dny, anebo že to bude zjednodušeně řečeno 48 hodin atd., tak ať už projde jakýkoliv pozměňovací návrh, každopádně to je výrazné zrychlení, které pomůže té věci a pomůže rozhýbat někdy ten zatuchlý a rigidní trh.

Samozřejmě nejzávažnější změna pro lidi je zrušení pokut, které vlastně působily jako kotva v tom, že lidé byli nespokojeni, ale museli tam prostě setrvat v momentě, kdy tam byli dva roky, někdy měli smlouvu na dva roky. Ta pokuta je do tří měsíců pět procent, po třech měsících nula. Co je zásadní informace, si myslím, a co pomůže živnostníkům, neustále tady hovoříme, i u jiných zákonů, že je potřeba živnostníkům pomoci, tak je, že vlastně živnostníci se dávají na roveň fyzických osob, to znamená, že ty pokuty, které dneska nejsou dvacet procent jako u fyzických osob, ale sto procent, tak ti se dostávají na stejnou úroveň. A já si myslím, že to je dobře.

My jsme tento návrh projeli zleva, zprava, zespodu, zezadu jak na výboru, tak zejména na dvou podvýborech, jak tady bylo řečeno, pro ICT a pro ochranu spotřebitele, s tím, že někdy jsme šli do takového detailu, že jsme potom vlastně museli ještě načíst pozměňováky k tomu vlastnímu pozměňovacímu návrhu. Teď narážím na ten ověřovací kód, který má jednoznačně identifikovat klienta tak, aby k té změně skutečně došlo správně a aby tam nedocházelo k nějakému zneužívání. Nicméně právě díky tomu, že jsme se takhle mohli sejít, tak jsme tam byli schopni dodat i některé větší detaily, o kterých se moc nemluví, jako je

garance přenosu čísla, bezplatného vrácení kreditu, to je u předplacených karet do třiceti dnů, či srovnávací kalkulačka. To si myslím, že pro lidi bude velmi zásadní věc. Já to znám z toho bankovního prostoru. To znamená, nezávislá srovnávací kalkulačka, jejímž cílem nebude obchod, který nepovede někam, ale jejímž cílem bude najít nejlevnější nabídku na základě nějakých parametrů.

Já vás, kolegyně, kolegové, nebudu zdržovat. Právě v této chvíli vyšla nějaká zpráva, která zastíní zřejmě ten zákon o elektronických komunikacích. Všichni koukáte na mobily. Takže já bych chtěl poděkovat všem za práci nad tímto zákonem a těším se, až bude schválen, a doufám, že ke změně cen a různých tarifů a dat, já jsem se zrovna včera rozčiloval, tak dojde co nejdříve a nebudou muset klienti čekat až do 1. dubna. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Schiller. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl navázat na Patrika, který říkal, že všichni koukáme do toho mobilu. Asi si myslím, že by to tady mělo zaznít, a to že na serveru 24 teď vyšla momentálně výborná zpráva pro některé, které asi potěší. Kauza Čapí hnízdo, státní zastupitelství zastavilo trestní stíhání obviněných včetně Babiše. Podrobnosti se připravují. Jenom to jsem chtěl oznámit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím všechny poslance, aby respektovali jednací řád Poslanecké sněmovny a respektovali také to, k čemu je určena faktická poznámka, jak je vymezena. Má se v ní reagovat na to, co bylo řečeno v rozpravě.

Budeme pokračovat v rozpravě. Na řadě je pan poslanec Munzar, připraví se pan poslanec Luzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den kolegyně a kolegové. Já se vrátím k projednávané novele zákona o elektronických komunikacích a dovolte mi, abych vás seznámil se stanoviskem klubu Občanské demokratické strany k tomuto zákonu. My tento zákon od začátku podporujeme. Jsme rádi, že v rámci hospodářského výboru na většinu věcí koaliční a opoziční poslanci našli shodu, čímž navazuji na Patrika Nachera, a my to podporujeme proto, že to není jenom příjemnější a pro uživatele jednodušší přechod migrací telefonních čísel od jednoho operátora k druhému, ale pro nás je také podstatné umožnit, vidíme to jako zvýšení potenciálu pro zvýšení konkurence a potenciál pro zjednodušení a pro motivaci pro vstup nového operátora na trh, což by konečně mohlo vést ke zlevnění cen mobilních služeb a dat, protože ve srovnání se zahraničím jsou tarify v České republice stále vysoké. A stále je zároveň velký rozdíl mezi tím, co se prezentuje mezi veřejnými nabídkami, ale případně i neveřejnými nabídkami jednotlivých operátorů, nebo i tím, co si pro sebe dokáže vyjednat jednotlivý občan nebo třeba velké státní instituce, jako jsou ministerstva, na rozdíl od občanů.

Tento návrh to sám o sobě všechno nevyřeší. Není to takový pro nás deus ex machina. Bude zejména, pane ministře, záviset na podmínkách pro nového operátora, ale jednodušší převod čísel může být jeden z faktorů. Takový signál pro potenciální zájemce, že již rozdělený trh mezi občany pro stávající operátory není tak zablokován jako dosud. A samozřejmě zvýšení konkurence, potenciál snížení cen a menší svázanost občanů ke stávajícím operátorům, to je pro nás hlavní důvod, proč tento návrh má naši podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Po panu poslanci Munzarovi vystoupí pan poslanec Luzar, připraví se pan poslanec Koten. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážená vládo, pane ministře, dámy a pánové, já možná budu po předřečnících trošku kritický. Tento návrh, který dneska schvalujeme, určitě nebude poslední a neměli bychom upadnout do nějaké euforie, že konečně jsme vyřešili telekomunikační trh a vyřešili jsme cenovou válku mezi operátory, která paradoxně nevede ke snížení cen, ale spíše k udržování, ne-li zvyšování cen.

V minulém volebním období se vláda poprvé pokusila zasáhnout do tohoto trhu a vnést do něj regulaci, ale regulaci ne přes orgán, který je pověřen regulací, to znamená Český telekomunikační úřad, který by měl ten trh hlídat a usměrňovat, ale zásahem zákona. Jestli se to povedlo, nebo ne, je k hodnocení, ale podle výsledku dnešního zákona, který máme před sebou, se to nepovedlo, protože jsme byli nuceni znovu jako poslanci vstoupit do trhu operátorů. Upozorňuji, že jsou tady tři velcí operátoři plus další, kteří tu službu poskytují jako nezávislí operátoři. Čili ten systém jako takový je nastaven k otevřenému trhu a mělo by fungovat konkurenční prostředí. Tak se nedařilo naplnit ten cíl, který byl. A Český telekomunikační úřad z tohoto pohledu dle mého názoru neplní úplně tu funkci, kterou by plnit měl.

Součástí návrhů, které dneska budeme schvalovat, jsou i další pravomoci Českého telekomunikačního úřadu, které by tomu mohly pomoci. Tady se přimlouvám také za hlasování návrhu – je to ten návrh F, jestli se nepletu, návrhu, který byl bez stanoviska – D1 pardon, návrhu D1, který byl bez stanoviska hospodářského výboru, protože ten právě v sobě obsahuje některé tyto věci, které by mohly pomoci.

Na aplausy kolegů, kteří tady hovoří, že již dneska operátoři jakoby reagují a umožňují ty balíčky neomezených dat a podobně. Ono je to taky pro obyčejného spotřebitele vykoupeno tím, že ty balíčky neomezených dat jsou omezeny rychlostí. Jinými slovy jdete z louže pod okap. Sice to máte jako že zadarmo, ale vlastně se skoro nespojíte, protože výkon té sítě jako takové je vám uměle agregován směrem dolů a máte samozřejmě s tímto problém.

Druhá věc, kterou vůbec neřešíme a kterou jsme odložili, byť diskuze k ní byly, jsou ty neveřejné smlouvy, nebo jak to nazvat. Takové to neveřejné obchodování s objemem zákazníků, kdy už za velký objem se považují dva lidé skoro mnohdy, protože to je nějaká firma a podobně. Což je také velký nešvar, který se ukazuje. A bohužel jako obyčejný občan, spotřebitel, nemám možnost se do těchto systémů slev dostat. A je to jak šídlem do oka. Když vidíte ministerstvo, které se chlubí, jak nízké ceny vyjednalo vůči občanu, který tuto šanci vůbec nemá.

Čili tady bych si dovolil apelovat na uvážlivost Českého telekomunikačního úřadu, aby začali tuto problematiku ze své kompetence řešit. Protože proč vám je nějaká kalkulačka s cenami, když ty ceny tam budou stejně imaginární, protože ty neveřejné ceny do toho prostě započítány nebudou? A mnozí budou mít výstup z kalkulačky na internetu, která bude vlastně nějaká, ale nereálná, protože mnohdy budou dosahovat lepších cen. Pokud to bude započítáno i s těmito cenami, nevím, jak ti operátoři toto budou řešit.

Ale nechtěl jsem polemizovat, chtěl jsem vás požádat tedy nejenom o podporu toho návrhu D1 kolegy Jiránka, ale upozornit na svůj návrh, který také byl bez rozhodnutí hospodářského výboru a který přináší jednu drobnost, která by mohla pomoci.

Jak jistě víte, i v tomto segmentu trhu se objevují takzvaní šmejdi. Jak máme energetické šmejdy, kdy ctihodná společnost si najme organizaci, která pro ni shání

zákazníky, a tato ctihodná společnost potom říká já nic, já muzikant, to oni, tak i tady v tomto prostředí by se toto mohlo stát, kdy ctihodná telekomunikační společnost si najme šmejdy a potom bude říkat já nic, já muzikant.

V původním návrhu je napsáno, že přejímací poskytovatel služby – to je ctihodná společnost – je oprávněn ověřit totožnost. Jinými slovy on je oprávněn si zjistit tyto údaje, ale nemusí. A když to neudělá, tak samozřejmě ti šmejdi se můžou snažit dostat ta čísla. A ten pokus, který je tady daný, to znamená ta ověřovací SMS, může vyjít, nemůže vyjít. Uvidíme, jak to bude v praxi vypadat, zatím to není vyzkoušeno.

Já jsem navrhl v tom pozměňovacím návrhu F, upozorňuji tedy na číslo F, aby tam to slovo oprávněn bylo změněno na povinně, povinen prokazatelně ověřit. To znamená, aby ta ctihodná společnost, když převádí číslo, byla povinna prokazatelně doložit to, že si ověřila, že převádí toho správného zákazníka, který o to má zájem, a ne nějakou firmu nebo ne nějaké zákazníky nahnané těmito šmejdy.

Omlouvám se za delší úvodní slovo, ale chtěl jsem v té nadšené atmosféře nad tímto zákonem trošku možná zchladit hlavy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan zpravodaj pan poslanec Jiránek. Prosím máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji za slovo. Ke kolegovi předřečníkovi. Upozorňuji, že jeho pozměňovací návrh není F, ale E. To jenom za prvé.

Za druhé určitě souhlasím s jeho pohledy na rozevření těch nůžek, kdy velké korporace a státní organizace mají výrazně nižší ceny než koncoví uživatelé. To je určitě problém a je třeba ho dlouhodobě řešit.

Ale chtěl bych naopak – jak bych to řekl? – možná uklidnit, nebo vysvětlit to, že upravování nastavení maximální rychlosti v neomezených tarifech je naopak cesta budoucnosti, to není nic špatného. Pro představu, ve Finsku si kupují občané i desetkrát nižší rychlosti, než je u nás nejnižší nabídka operátora, a má to svoje zákazníky. A minimální současné nabídky operátorů s omezenou rychlostí pořád dostačují na velmi kvalitní streamování videa. Takže fakt bych tím úplně nestrašil. Myslím si naopak, že je to budoucnost, a státy, které jsou v tomto trochu dál, ukazují, že cesta je od rušení FUPu, nějakých limitů, k cestě neomezených dat různou rychlostí pro různé zákazníky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Luzar. Prosím máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já jenom pro stenozáznam. Děkuji za to upozornění, chtěl bych se opravit. Jedná se návrh E, písmeno E, které by mělo řešit ten problém, který jsem tady naznačil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Koten. Po něm je přihlášen pan zpravodaj do rozpravy. Prosím máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážený pane ministře. Já bych tady velmi rád vysvětlil, čeho se týká můj pozměňovací návrh, který je

veden pod písmenem B. Jsem rád, že tady jsou zástupci jak koalice, tak opozice v jednacím sále. Velice rád bych jim vysvětlil, o co se tedy vlastně jedná.

Dá se říct, že tísňové volání v České republice, ať to jsou čísla 112, 150, 158, 155, tak mnohdy na té druhé straně, kam voláme, když se nám něco stane, tak tam sedí operátor. V případě, že máme nějakou havárii nebo se nám udělá nevolno, tak mnohdy po zavolání na tísňovou linku ten operátor bohužel není schopen zjistit, kde se nachází člověk, který potřebuje pomoct. A právě tato novela telekomunikačního zákona, kde je můj pozměňovací návrh, který to řeší. Jedná se o to, že operátor si vlastně bude moci zjistit polohu toho volajícího, který potřebuje bezprostředně pomoct. A já bych vás rád touto cestou požádal o podporu tohoto návrhu.

Jednak se jedná v podstatě o implementaci evropského práva, které po nás žádá, abychom tuto věc měli zakotvenou v našem zákoně. A jak jsme odpůrci některých evropských nařízení, tak v tomto případě musím říct, že to podporujeme, a podporuje to samozřejmě integrovaný záchranný systém. Protože čekat dvacet nebo třicet minut v případě, že někdo zavolá a potřebuje pomoc a ten operátor už se nedozví, kde se ten člověk nachází, tak je poměrně dlouhá doba a může dojít k úmrtí toho člověka nebo k nějakým dalším následkům.

Proto žádám o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, protože v opačném případě zemře do té doby, než budeme implementovat, a budeme nuceni implementovat, ještě mnoho lidí. Takže si jenom kladu otázku v případě, že tento návrh nebude podpořen, komu to prospěje. Jestli těm lidem, kteří budou potřebovat pomoc, a nedostane se jim té pomoci, anebo jestli to je nějaké politické rozhodnutí, které by eventuálně mohlo ovlivnit vaše hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Jiránek, který je zpravodajem. Prosím máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Já chci trošičku podrobněji představit svůj pozměňovací návrh D1, který rozšiřuje pravomoci Českého telekomunikačního úřadu. Zjednodušeně se týká toho, že v budoucnosti by mohl Český telekomunikační úřad hodnotit smlouvy o sdílení kmitočtu či sítí, kdy může dojít k ohrožení nebo obcházení podmínek plánovaných v aukci či jinak křivit trh. Po šetření může vyzvat k nápravě či rozhodnutí smlouvu nebo její část zakázat. To je v základu. Takhle jsem vám chtěl vysvětlit, o co jde. A teď vám vysvětlím proč.

MPO hodnotí tento pozměňovací návrh neutrálně se slovy, že tento návrh předjímá, že operátor při využívání rádiových kmitočtů neporušuje zákon, přesto je možné mu v uvedených důvodech zakázat plnění ze smlouvy, kterou uzavřel, což v předmětném případě snižuje předvídatelnost rozhodovací činnosti Českého telekomunikačního úřadu. Já tomu rozumím, lze to tak brát. Jenže stejně tak my dnes nedokážeme předvídat, co se na trhu za pár let bude dít. Podmínky aukce kmitočtů a budoucího rozvoje 5G sítí, které jsou v těch podmínkách velmi důležité, nastavujeme nyní na budoucích 15 let. To je při ohromně rychlém rozvoji nových technologií velmi dlouhá doba. Všichni víme, jak se např. za 15 let vyvinuly počítače a mobily. A my opravdu nedokážeme předjímat, jaké technologie výrobci vymyslí a jak se třeba i pomocí nich budou moci nějak obcházet podmínky aukce, které my vymyslíme nyní v roce 2019.

Proč o tom mluvím? Před několika dny přišla z Evropské komise poměrně dost kritická zpráva, kterou sleduje celá telekomunikační Evropa, týkající se situace sdílení sítí u nás. Šetřilo se to čtyři roky a vyšlo z ní nyní, že O2 a T-Mobile své sítě sdílí. A zpráva hodnotí, že

toto sdílení sítí omezuje hospodářskou soutěž a brání inovacím a velmi pravděpodobně budou muset daní operátoři toto sdílení nějak řešit a své sítě nějakým způsobem rozdělit.

U 5G sítí bude nutnost různých forem sdílení daleko vyšší, než máme teď u 4G a 3G, a to díky ohromně vyšší, hustší formě pokrytí, protože budeme mít jednotlivé součásti těch sítí na daleko více místech po republice. A jak jsem říkal, my dnes opravdu nevíme, jaké smlouvy a formy sdílení sítí či kmitočtů se budou vymýšlet. A buď budeme mít připravenou alespoň nějakou možnost řešení, tedy to posílení pravomocí ČTÚ, a budeme to mít možnost nějak řešit, anebo v případě, jako je právě teď u té Evropské komise, budeme muset čtyři nebo více let čekat na vyjádření. A trh bude v té době několik let pokřiven a může to skončit i tak, že to jednoho z operátorů poškodí natolik, že třeba bude chtít skončit nebo bude mít nějaké velké ekonomické problémy. A přitom celá tato aukce a snaha nás všech ohledně přitažení nového, čtvrtého operátora a zvýšení té konkurence a hospodářské soutěže je postavená na tom, abychom právě tohle zvyšovali a abychom měli kvalitní nabídky za lepší ceny pro občany.

Proto vás prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla poslední přihláška do rozpravy. Hlásí se prosím ještě někdo z místa? Nikdo se nehlásí, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj také ne. Takže přikročíme k tomu, abychom schválili proceduru hlasování a hlasovali o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje... (O slovo se hlásí poslanec Černohorský.) Máte přednostní právo, prosím, můžete vystoupit, než dám slovo panu zpravodaji.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já bych rád požádal o zhruba desetiminutovou přestávku na poradu klubu před hlasováním o proceduře. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Žádáte, prosím, o přestávku nyní, nebo až... (Poslanec Černohorský odpovídá mimo mikrofon.) Teď, v tuto chvíli deset minut. Takže vyhlašuji přestávku na jednání poslaneckého klubu Pirátů v délce deseti minut, to znamená, že budeme pokračovat v 11.34 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.24 hodin.) (Jednání pokračovalo v 11.34 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 11.34, skončil čas určený na přestávku poslaneckého klubu Pirátů. Budeme pokračovat v projednávání návrhu zákona. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, pana poslance Jiránka, aby nás seznámil s návrhem procedury. Prosím současně všechny přítomné o klid, ať slyšíme, co nám pan zpravodaj navrhuje. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. V prvním bodě máme hlasovat legislativně technické úpravy, akorát jsem žádné nezaznamenal, takže to myslím můžeme přeskočit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pokud jste nezaznamenal legislativně technické úpravy, tak o nich samozřejmě nebudeme hlasovat.

Poslanec Martin Jiránek: Následně budeme hlasovat návrh A jako celek, to je komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru. Další budeme hlasovat návrh B kolegy

Kotena, následně C2 kolegy Nachera, C3 kolegy Nachera a C4 kolegy Nachera. Pak jsou tam D1 a D2, moje pozměňovací návrhy. Následuje návrh E kolegy Luzara a následuje návrh F kolegy Fialy. Následně budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku a potom je tam ještě návrh G kolegy Michálka, doprovodné usnesení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl návrh procedury. Má někdo připomínku nebo protinávrh k proceduře? Nemá. Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak nám to nyní přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 108, přihlášeno 180 poslanců, pro 146, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Nyní vás, pane zpravodaji, prosím, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil k nim stanovisko výboru. Prosím.

Poslanec Martin Jiránek: Ano, děkuji. Takže začínáme návrhem A, to je komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru. Jen pro upřesnění, obsahuje to de facto zrušení pokuty, zrychlení přechodu, one stop shop, srovnávač atd. Stanovisko garančního výboru: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.) Je zde žádost o odhlášení. Jste odhlášeni, prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 109, přihlášeno 156 poslanců, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Martin Jiránek: Pokračujeme návrhem B kolegy Kotena, jde o to tísňové volání. Garanční výbor bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 110, přihlášeno 157 poslanců, pro 41, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Jiránek: Pokračujeme návrhem C2 kolegy Nachera. Ten přidává do ověření zákazníků při přechodu ten ověřovací kód. Stanovisko garančního výboru: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 111, přihlášeno 161 poslanců, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Jiránek: Pokračujeme návrhem C3 kolegy Nachera. To je zmiňované odložení účinnosti z 1. ledna na 1. dubna. Stanovisko garančního výboru: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 112, přihlášeno 163 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Jiránek: Pokračujeme návrhem C4 kolegy Nachera. Tam se řeší volání v rámci EU, podrobnější nastavení podmínek a sankcí pro operátory, pokud budou ta pravidla porušovat. Stanovisko garančního výboru: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 113, přihlášeno 163 poslanců, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Jiránek: Pokračujeme návrhem D1 poslance Jiránka, rozšíření pravomocí Českého telekomunikačního úřadu ohledně smluv o kmitočtech či sdílení, které mohou nějakým způsobem ohrožovat, poškozovat trh. Stanovisko garančního výboru: bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 114, přihlášeno 163 poslanců, pro 55, proti 2. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Jiránek: Pokračujeme návrhem D2 poslance Jiránka. Jedná se o vyvlastnění u staveb sítí, kdy zřízení služebnosti nezmařil podnikatel. Stanovisko garančního výboru: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 115, přihlášeno 163 poslanců, pro 125, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Jiránek: Pokračujeme návrhem E kolegy Luzara. Je to ještě vyšší kontrola totožnosti u přenosu čísla. Stanovisko garančního výboru: bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 116. Přihlášeno 163 poslanců, pro 14, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Jiránek: Pokračujeme návrhem F kolegy Fialy. Jde o přesnější definici těch dvou dnů u přenosu čísla. Stanovisko garančního výboru: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 117. Přihlášeno 164 poslanců, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Jiránek: Nyní můžeme hlasovat o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, budeme hlasovat o návrhu jako celku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 118. Přihlášeno 165 poslanců, pro 164, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Žádám ještě pana zpravodaje, aby uvedl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Martin Jiránek: Moment, já jsem si tady napsal jenom stručný souhrn a nemám ho celý. (Poslanec Černohorský ukazuje zpravodaji podklady.)

"Žádost Poslanecké sněmovny vládě, aby zvážila aktualizaci § 97 odstavce 3 a 4 zákona o elektronických komunikacích, uchovávání provozních a lokalizačních údajů, data retention. Dne 14. 5. 2019 rozhodl Ústavní soud, že předmětná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem." Pardon, omlouvám se. Ještě jednou, to nebylo úplně přesné. Děkuji mnohokrát.

Ještě jednou návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby v návaznosti na zrušení směrnice o plošném uchovávání údajů ze strany Soudního dvora Evropské unie a související judikatury Soudního dvora Evropské unie zvážila potřebu aktualizovat ustanovení § 97 odstavce 3 a 4 zákona o elektronických komunikacích za účelem uvedení do souladu se základními právy občanů."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. I k tomuto doprovodnému usnesení zaujal garanční výbor stanovisko. Prosím, abyste nás s ním seznámil.

Poslanec Martin Jiránek: Stanovisko garančního výboru: nedoporučí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 119. Přihlášeno 167 poslanců, pro 46, proti 87. Konstatuji, že s doprovodným usnesením Sněmovna nevyslovila souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu. Z dnešního jednání se od 11.20 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Rostislav Vyzula.

Nyní se budeme zabývat bodem

215.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu 11. září po ukončení rozpravy. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zemědělství Miroslav Toman, zpravodaj garančního výboru pan poslanec Karel Tureček. Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 408/5 a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 408/6.

Protože rozprava byla již ukončena před přerušením projednávání tohoto bodu, tak nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, a posléze proceduru schválíme. Prosím, pane zpravodaji. (V sále je velmi hlučno.)

Poslanec Karel Tureček: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Kolegyně, kolegové, já bych vás rád na úvod seznámil s hlasovací procedurou, která byla odhlasována garančním zemědělským výborem na jeho zasedání 4. září –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane zpravodaji, malý okamžik. Dámy a pánové, ta procedura není úplně jednoduchá. Prosím vás o klid, abychom věděli, co nám pan zpravodaj doporučuje. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Karel Tureček: – a to následujícím způsobem. Zemědělský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných návrhů zákona v následujícím pořadí.

Vzhledem k tomu, že během obecné rozpravy nezazněla žádná legislativně technická úprava, nebudeme hlasovat o žádné legislativně technické úpravě.

Dále ale v rozpravě zazněl návrh kolegy Holomčíka na stažení pozměňovacích návrhů uvedených pod písmenem H1.1 a H1.2.

Následně bychom přešli na hlasování o pozměňovacích návrzích daných v usnesení zemědělského výboru, které jsou označeny písmeny A1 až A9, s tím, že pokud bude přijat A6, stane se nehlasovatelná část druhá pozměňovacího návrhu B4, což je usnesení výboru pro životní prostředí.

Tím bychom se vypořádali, až na výjimku A10, ta bude nakonec, s usnesením zemědělského výboru a přešli bychom na usnesení výboru pro životní prostředí. A sice nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B6, následně bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem B3. Pokud bude B3 přijat, stanou se nehlasovatelnými návrhy kolegyně Pekarové Adamové pod písmenem G3.1 a G3.2. (V sále je velký hluk!)

Dále bychom přešli na pozměňovací návrh uvedený v části 1., 3. a 4. pozměňovacího návrhu B4. Pokud bychom nepřijali, jak už jsem zmínil, pozměňovací návrh zemědělského výboru pod písmenem A6, hlasovali bychom také o pozměňovacím návrhu výboru pro životní prostředí uvedeném pod písmenem B.4 část druhá.

Co se týče usnesení výboru pro životní prostředí B1, B2, B5 a B7, ty nebudeme hlasovat, neboť jsou totožné s A1, A5, A7 a A9 zemědělského výboru.

Dále bychom přešli na pozměňovací návrhy kolegy Podala uvedenými pod písmenem C, které bychom hlasovali jedním hlasováním.

Dále bychom přešli na pozměňovací návrhy kolegyně Gajdůškové uvedené pod písmenem D1 až D3, které bychom hlasovali jedním hlasováním.

Dále pod písmenem E máme pozměňovací návrhy kolegy Kotta uvedené pod písmenem E1 a E2.1 až E2.5. Je navrženo hlasovat je jedním hlasováním.

Dostáváme se k pozměňovacím návrhům kolegyně Fialové pod písmenem F s tím, že bychom nejprve hlasovali o pozměňovacím návrhu F3 a následně bychom hlasovali o dalších pozměňovacích návrzích F1, F2, F4, F5 a F6 jedním hlasováním.

Dostáváme se k pozměňovacím návrhům kolegyně Markéty Pekarové Adamové s tím, že bychom nejprve hlasovali o pozměňovacích návrzích G1.1 až G1.5.

Dalším hlasováním bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu G2. V případě, že nepřijmeme pozměňovací návrh výboru pro životní prostředí B3, je třeba dohlasovat pozměňovací návrh G3.1 a G3.2 jedním hlasováním.

Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu kolegyně Pekarové Adamové uvedenému pod písmenem G4. Ten bychom hlasovali jedním hlasováním.

Následně přecházíme na pozměňovací návrhy G5.1 až G5.6. Opět bychom hlasovali jedním hlasováním.

Následně se dostáváme k pozměňovacím návrhům G6.1 až G6.4. Hlasovali bychom je jedním hlasováním.

Následně přecházíme k pozměňovacím návrhům G7.1, G7.2 a G7.4 až G7.6. Tyto návrhy bychom hlasovali všechny jedním hlasováním.

Následně přecházíme k pozměňovacím návrhům uvedeným pod písmenem G7.3 s tím, že tady chci upozornit, že je to na soupisu Pozměňovací návrhy a stanoviska Ministerstva zemědělství k těmto návrhům, na straně 25 až 26 se rozděluje hlasování podle návrhu zemědělského výboru, a to v G7.3 se rozdělují novelizační body 2, 4 až 7 jedním hlasováním a následně zbývající G7.3, což je bod 1, 3, 8 až 14, by bylo druhým hlasováním.

Jsme u pozměňovacích návrhů kolegy Holomčíka. Tam bychom hlasovali nejprve pozměňovací návrh H2, následně bychom přešli na pozměňovací návrh H1.3, následně budeme hlasovat jedním hlasováním pozměňovací návrh H1.5 a na závěr budeme hlasovat pozměňovací návrh H1.4, který už ošetřuje účinnost, proto je předřazen pozměňovacímu návrhu zemědělského výboru A10.

Bude-li přijat H1.4, stane se tím nehlasovatelný pozměňovací návrh A10 zemědělského výboru.

Tím bychom se vypořádali s tím – protože, předpokládám, jak už tady zaznělo, že kolega Holomčík stáhl pozměňovací návrh H1.2, že ten by se nedohlasovával.

O pozměňovacím návrhu A10 jsem mluvil.

Na závěr bychom hlasovali o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Já se samozřejmě, kolegyně a kolegové, v průběhu hlasování vždycky budu snažit heslovitě říct, o čem hlasujeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, zda je nějaký návrh na úpravu procedury? Ano, paní poslankyně Fialová má protinávrh. Prosím, paní poslankyně. (Vzhledem k obrovskému hluku velmi špatná slyšitelnost!)

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Jak už jsem avizovala v obecné rozpravě, přicházím se změnou hlasovací procedury z důvodu toho, že některé pozměňovací návrhy

spolu nesouvisí a jsou zařazeny do jednoho balíku hlasování. Omlouvám se, bude to trošku složitější, ale snad se s tím vypořádáme.

Po bodě 3, kdy je hlasován pozměňovací návrh B6, by následoval pozměňovací návrh poslankyně Markéty Pekarové Adamové, a to odděleně G3.1, následně G3.2. Budou-li přijaty, stane se nehlasovatelným pozměňovací návrh výboru pro životní prostředí B3, v případě, že nebudou, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu výboru pro životní prostředí B3 odděleně, a to nejdříve část první a následně část druhá. Následně by se hlasovalo o bodu B4 výboru pro životní prostředí. Akorát rozdílem je, že by se části hlasovaly odděleně.

Pak by to zůstalo beze změny a až po pozměňovacím návrhu poslance Zdeňka Podala C by se hlasovalo o pozměňovacím návrhu poslankyně Aleny Gajdůškové D1, dále by následoval pozměňovací návrh poslankyně Aleny Gajdůškové D2 a pozměňovací návrh Aleny Gajdůškové D3.

Za pozměňovacím návrhem poslankyně Evy Fialové F3 by se hlasovalo o pozměňovacích návrzích poslankyně Evy Fialové F1 a F2 jedním hlasováním, samostatně F4 a společně jedním hlasováním F5 a F6.

Dále pokračuje hlasovací procedura, jak byla navržena, až k bodu původně 14, kde by se díky tomu, že bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu G3.1 na začátku, tento bod už je bezpředmětný, po bodě G4 hlasoval pozměňovací návrh poslankyně Markéty Pekarové Adamové G5.1 samostatně. A poslední změna – pozměňovací návrhy poslankyně Markéty Pekarové Adamové G5.2 až G5.6 jedním hlasováním. Zbytek podle navržené procedury. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zazněl protinávrh k proceduře. Ještě se k proceduře hlásí pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, strašně se omlouvám, že těch pár, co tuší, jaká bude procedura hlasování, teď dorazím, ale nebude to složité.

My z logiky věci, protože ten takzvaný myslivecký paragraf, který tam je, to znamená paragraf G7 pozměňovacího návrhu, má jednotlivé body v logický celek spojené do jednoho paragrafu, bychom chtěli navrhnout změnu procedury, aby se tento bod G7 hlasoval jako celek. Ne po bodech, ale jako celek, to znamená ta myslivecká část G7. To je jediný drobný návrh, který máme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Děkuji. Je ještě někdo, kdo se hlásí k proceduře? Není. Takže nejprve budeme hlasovat o protinávrhu paní poslankyně Fialové, pak budeme hlasovat o protinávrhu pana poslance Válka a uvidíme, jak hlasování dopadnou.

Pan předseda Kalousek se ještě hlásí k proceduře, nebo s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, pane předsedající, protinávrh paní poslankyně samozřejmě hlasovat musíme. Ale pokud bude zpravodaj akceptovat žádost předkladatele pana poslance Válka, aby bod G(7) byl hlasován jako celek, protože jinou logiku to nedává, tak to hlasovat nemusíme, pokud to bude zpravodaj akceptovat, protože my jinak s jeho procedurou nemáme problém. Chtěl jsem vás tady poprosit, kolegové, vždycky bývá zvykem, aby ten, kdo předkládá, že se mu vyhoví v tom, jestli se má hlasovat po bodech, nebo jako

celek, protože kdyby se to hlasovalo po bodech, některé body by prošly, některé neprošly, pak to má zcela jiný smysl, než v jakém ho kolegyně Pekarová Adamová předkládala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pana zpravodaje se dotážeme. Ještě s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, jenom jsem chtěl pouze poprosit před finálním hlasováním o návrhu zákona jako celku pět minut přestávku na poradu klubu poté, co budou schváleny pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Je to zaznamenáno. Pět minut před finálním hlasováním přestávka pro klub Pirátů. Pane zpravodaji, prosím, abyste se vyjádřil k tomu, co zde řekl pan předseda Kalousek.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že jde o dosti náročnou normu, a vzhledem k tomu, že jsme to skutečně poctivě diskutovali na zemědělském výboru, nakonec i na výboru pro životní prostředí, s legislativním odborem Poslanecké sněmovny, v tomto směru návrhy na úpravy procedury v obou dvou případech musím odmítnout, protože samozřejmě jde o určité zkomplikování a zejména o skutečnost, že bychom asi přijali zákon, který by se mohl tříštit. Proto jsme seřadili pozměňovací návrhy do jednoho celku. A můžu tady dokladovat i třeba z jednání výboru pro životní prostředí, kde jsme třeba projednávali bod B4, který máte uveden v usnesení, část 1, 3, 4, a hlasovali jsme to jedním hlasováním přímo na výboru. Takže kdyby to netvořilo jako celek, tak určitě by druhý výbor, který to projednával, hlasoval toto odděleně. Takže bychom se mohli dostat, že bychom prakticky mohli schválit nějaké lhůty, které by se nám následně tříštily s těmi dalšími lhůtami. A samozřejmě bychom jaksi schválili prakticky nekompletní úpravu, protože tam jsou lhůty pro zalesnění atd., atd.

Druhá věc, kterou chci podotknout. Samozřejmě já vnímám jako snahu prakticky určitých ekologických iniciativ udělat souběžně vedle zákona o lesích zákon o ochraně přírody a krajiny, které se budou jaksi vzájemně prolínat, dublovat. Nicméně to si myslím, že my zásadně nemůžeme připustit. Lesní právo se v tomto státě prakticky tvoří od dob Přemyslovců a je to jedno z nejstarších práv, které historicky na území České republiky tady je. Takže si myslím, že zákon o lesích má jednoznačnou prioritu. A byl bych nerad, a tím neříkám, že prakticky lesní zákon nebere v potaz zákon o ochraně přírody a krajiny, to samozřejmě bere, ale v těch ustanoveních, kde jde o ochranu přírody a krajiny, zejména co se týče té části podpory mimoprodukčních funkcí lesa, nikoli v samotném hospodaření v lesním hospodářství.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane zpravodaji, jenom vás chci upozornit, teď se vyjadřujeme pouze k proceduře, takže další výklady k tomuto zákonu nejsou namístě.

Poslanec Karel Tureček: Dobře. To jsou dva důvody, proč je moje stanovisko k tomuto negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Holomčík chce ještě k proceduře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych jenom navrhnout pro případ, že by neprošla změna procedury tak, jak ji navrhovala paní kolegyně Fialová, tak do té výborové navrhnout změnu, a to je to, že by se pozměňovací návrhy D paní kolegyně Gajdůškové hlasovaly po částech, D1, D2, D3, ne jedním hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě nějaký protinávrh? Máte návrh k proceduře? Ne. Paní poslankyně nemá návrh k proceduře. Teď nám nezbývá, než se vyrovnat s těmi návrhy, jak zde zazněly, hlasováním.

Pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Každý může navrhnout změnu procedury. Nicméně když přijde tak rozsáhlá změna procedury a náš klub ji nemá k dispozici, jak o tom máme hlasovat? Neberte to jenom jako řečnickou otázku. Jestli tady někdo navrhne poměrně výraznou změnu procedury, my o tom nic nevíme, tak buď to dělá jenom formálně, protože pak se to dá těžko podpořit, když nevíte, o co se jedná, ale pak je to zbytečné. A pokud to myslí vážně, tak jste nám to měli přinést ráno na lavici, mohli jsme to s klubovým zpravodajem probrat a rozhodnout se, jestli budeme pro, nebo proti. Takhle prostě nevíme. A když nevíme, tak (nesrozumitelné) nám říká nepodpořit takový návrh.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní přistoupíme k hlasování o protinávrzích, tak jak zde byly předneseny, to znamená v pořadí: návrh paní poslankyně Fialové, návrh pana poslance Válka, návrh pana poslance Holomčíka. Nikdo nenamítá, budeme takto postupovat.

Nyní hlasujeme o protinávrhu paní poslankyně Fialové.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 120, přihlášeno 173 poslanců, pro 49, proti 40. Návrh nebyl přijat.

Návrh pana poslance Válka na úpravu procedury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 121, přihlášeno 173 poslanců, pro 42, proti 68. Návrh nebyl přijat.

A pak je zde návrh pana poslance Holomčíka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 122, přihlášeno 173 poslanců, pro 44, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu procedury, jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 123, přihlášeno 173 poslanců, pro 153, proti 4. Návrh procedury jsme schválili.

Než začneme hlasovat o jednotlivých bodech, seznámím vás s omluvami. Pan poslanec Julius Špičák se omlouvá z dnešního jednání od 11.30 do 14.00 z rodinných důvodů a pan poslanec Antonín Staněk od 11.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. Začneme postupně hlasovat a já žádám pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji, pane místopředsedo. Jak jsem konstatoval, legislativně technické úpravy v průběhu třetího čtení nezazněly, nicméně zazněl požadavek kolegy Holomčíka na stažení jeho pozměňovacích návrhů H1.1, H1.2.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 přihlášeno 173 poslanců, pro 169, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Jsme u pozměňovacích návrhů zemědělského výboru uvedených pod písmenem A1 až A9. Ty řeší zejména problematiku nezcizitelnosti lesů, vstup do lesa na vlastní nebezpečí, podmínky pro těžbu v lese do 80 let, v lese středním a nízkém, dále kompetence odborného lesního hospodáře, který se zrovnoprávňuje – jednak odborný lesní hospodář, kterého platí stát, a jednak který je placen vlastníkem, a dále řeší problematiku poskytování příspěvku za mimořádných okolností, což je nejdůležitější část. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 125 přihlášeno 173 poslanců, pro 167, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že jsme schválili pozměňovací návrh A6, stává se nehlasovatelným B4 část druhá usnesení výboru pro životní prostředí.

A přecházíme tedy na pozměňovacími návrhy výboru pro životní prostředí. Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B6, který řeší problematiku, resp. umožňuje, aby Česká inspekce životního prostředí získávala data schválených plánů v elektronické podobě. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 126 přihlášeno 173 poslanců, pro 169, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Jsme u pozměňovacího návrhu B3, který prodlužuje lhůty pro zalesnění a doplňuje hospodářský způsob výběrný a pasečný. Stanovisko garančního výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 127 přihlášeno 173 poslanců, pro 37, proti 84. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji. Dále jsme u pozměňovacího návrhu B4 – první, třetí a čtvrtá část, který definuje, že na suché stromy se nevztahuje přednostní zpracování nahodilých těžeb, zakazuje těžbu v nízkých a středních lesích do 20 let a upřesňuje, že možnost meliorací a hrazení bystřin může stanovit orgán státní správy lesů. Stanovisko garančního výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 128 přihlášeno 173 poslanců, pro 66, proti 83. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy výboru pro životní prostředí, protože B1, B2, B5, B7, jak jsem řekl, se nehlasují, neboť jsou totožné s pozměňovacími návrhy zemědělského výboru.

Jsme u pozměňovacích návrhů kolegy Podala uvedených pod písmenem C, které upravují opatření v zájmu jiného vlastníka lesa, že orgán státní správy rozhodne, kdo ponese náklady. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 129 přihlášeno 173 poslanců, pro 40, proti 88. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Pozměňovací návrhy kolegyně Gajdůškové budou hlasovány – jsou pod písmenem D1 až D3 – jedním hlasováním. Jednak upravují spodní limit pro poplatek za odnětí pozemků k plnění funkcí lesa, dále konstatuje paragraf, že na likvidaci klesti se nevztahuje zákon o ochraně ovzduší. Stanovisko garančního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 130 přihlášeno 173 poslanců, pro 133, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Jsme u pozměňovacích návrhů pod písmenem E kolegy Kotta. Budeme je hlasovat jako celek. Řeší komplexně problematiku, kdy licence odborného lesního hospodáře nemůže být udělena osobě zastávající funkci vedoucího pracovníka ve státním podniku nebo organizaci podnikající v oboru. Dále jsou to formálně technické úpravy. Stanovisko garančního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 131 přihlášeno 173 poslanců, pro 145, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Jsme u pozměňovacích návrhů kolegyně Fialové. Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem F3, který rozšiřuje pravomoci krajským úřadům povolit výjimky provádět mýtní těžbu u lesů mladších 80 let. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 132 přihlášeno 173 poslanců, pro 156, proti 16. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Zbývající návrhy kolegyně Fialové F1, F2, F4, F5, a F6 budeme hlasovat jedním hlasováním, a to zejména řeší problematiku novely zákona o ochraně přírody a krajiny, dále zmocňuje Ministerstvo životního prostředí vydávat vyhlášku pro národní parky a další věci, které představila kolegyně Fialová. Stanovisko garančního výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133. Přihlášeno 172 poslanců, pro 54, proti 89. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji. (V sále je velmi hlučno.)

Poslanec Karel Tureček: Tak a jsme u největšího balíku pozměňovacích návrhů kolegyně Pekarové Adamové. Nejprve bychom hlasovali –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás prosím o klid v jednacím sále, abychom slyšeli, co říká pan zpravodaj.

Poslanec Karel Tureček: Pozměňovací návrhy uvedené pod písm. G1.1 až G1.5 jedním hlasováním. Pozměňovací návrh řeší např. to, že v lesním hospodářském plánu zavádí maximální podíl ekologicky a klimaticky rizikových dřevin. Zavádějí se nové termíny, domácí druhy ekologicky a klimaticky vhodné. U obnovy lesních porostů se doplňují ekologicky a klimaticky. U podpory hospodaření v lesích nahrazuje melioračních a zpevňujících slovy "domácích druhů ekologicky a klimaticky vhodných". Řeší přechodná ustanovení u schvalování lesních hospodářských plánů. Stanovisko garančního výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 134. Přihlášeno 173 poslanců, pro 43, proti 99. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Jsme u pozměňovacího návrhu G2. Ten řeší problematiku omezení velikosti holé seče při úmyslné těžbě. Stanovisko výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Já zahajují hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 135. Přihlášeno 173 poslanců, pro 46, proti 83. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Vzhledem k tomu, že jsme nepřijali pozměňovací návrh výboru pro životní prostředí B3, budeme dohlasovávat pozměňovací návrhy G3.1 a G3.2, které řeší problematiku, že pokud do deseti let od vzniku holiny k obnově alespoň na sedmdesáti procent plochy, vlastník zalesní do dvou let a do sedmi let zajistí porost. Dále definuje obnovený pozemek a upravuje výjimky. Stanovisko výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 136. Přihlášeno 174 poslanců, pro 46, proti 92. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Pozměňovací návrh G4, v případě jeho přijetí by se umožnilo posoudit možnosti vlastníka při uplatnění opatření při kalamitě. Stanovisko garančního výboru nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 137. Přihlášeno 174 poslanců, pro 40, proti 99. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Pozměňovací návrhy pod písm. G5.1 až G5.6 – je to oblast pozměňovacích návrhů, které řeší novelu, zejména novelu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Stanovisko garančního výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 138. Přihlášeno 174 poslanců, pro 42, proti 104. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Jsme u pozměňovacího návrhu G6.1 až G6.4. Tyto pozměňovací návrhy řeší, že v lese se můžou ponechávat zbytky určené k zetlení. Stanovisko garančního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 139. Přihlášeno 174 poslanců, pro 169, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Tak pak máme pozměňovací návrhy označené pod písm. G7.1, G7.2, G7.4 až G7.6. Ty budeme hlasovat jedním hlasováním. Jsou to úpravy názvu zákona o myslivosti, přechodná ustanovení apod. Stanovisko garančního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Já zahajují hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 140. Přihlášeno 173 poslanců, pro 135, proti 26. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Jsme u pozměňovacích návrhů opět G7.3. A jsou to novelizační body 2 a 4 až 7. Takže novelizační body na stránce 25 – 2, 4, 5, 6, 7. Stanovisko výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 141. Přihlášeno 174 poslanců, pro 43, proti 97. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: A máme tady zbývající část G7.3, tedy konkrétně body 1, 3, 8 až 14. Tady je stanovisko garančního výboru souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 142. Přihlášeno 174 poslanců, pro 136, proti 19. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Tak a tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy kolegyně Pekarové Adamové a přecházíme k pozměňovacím návrhům kolegy Holomčíka.

Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu H2, to je problematika povolení pasení dobytka v lesích, které by bylo v kompetenci vlastníků. Stanovisko garančního výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 143. Přihlášeno 174 poslanců, pro 26, proti 104. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Pozměňovací návrh H1.3, je to problematika, nebo řeší problematiku úhrady nákladů činnosti odborného lesního hospodáře. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 144 přihlášeno 174 poslanců, pro 38, proti 91. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Další pozměňovací návrh H1.5, zakazuje úmyslnou těžbou snižovat zakmenění pod sedm desetin s výjimkou lesů zvláštního určení. Stanovisko výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 145 přihlášeno 174 poslanců, pro 28, proti 91. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Jsme u pozměňovacího návrhu H1.4, který řeší problematiku účinnosti zákona, této novely, a sice den po vyjití ve Sbírce zákonů. Stanovisko garančního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 146 přihlášeno 175 poslanců, pro 165, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Karel Tureček: Přijetím tohoto pozměňovacího návrhu se stává nehlasovatelný pozměňovací návrh A10. Vzhledem k tomu, že byl stažen pozměňovací návrh H1.2, nebudeme o něm tedy hlasovat. Takže já mohu konstatovat, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích a můžeme přejít k hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Já jsem teď dostal informaci, že ta avizovaná žádost o pauzu z klubu Pirátů na pět minut se ruší, takže pauza nebude. Pane zpravodaji, můžeme tedy přikročit k hlasování o zákonu. Pardon? (Hlásí se poslanec Kalousek.) Prosím, s přednostním právem. Tak pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, my jsme v poněkud obtížné situaci, protože tím, že náš pozměňovací návrh G7 nebyl hlasován společně a něco z něj prošlo a něco neprošlo, tak prostě z koně máme velblouda. Ale přestože to takto dopadlo, tak zákon pokládáme za natolik důležitý, že ho podpoříme, ale budeme se samozřejmě příslušné změny snažit iniciovat v Senátu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy konstatuji, že o všech pozměňovacích návrzích bylo hlasováno. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 408, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 147 přihlášeno 175 poslanců, pro 168, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o

217.

Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal navrhovatel poslanec Petr Dolínek a zpravodaj garančního výboru za hospodářský výbor poslanec Milan Feranec. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 191/3, který byl doručen dne 23. července 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 191/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemáte zájem, takže otevírám rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, takže se ještě rozhlédnu po sále, zdali má někdo zájem. Nemá nikdo zájem. Takže pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. (O slovo se hlásí ministr dopravy.) A vy jste se hlásil? Tak to se omlouvám, rozpravu nechám ještě otevřenou, ministr ji stejně znova otvírá. Takže pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já velmi stručně jenom stanovisko Ministerstva dopravy. My jako Ministerstvo dopravy obecně podporujeme snahy umožnit bezobslužný provoz na dráze speciální, neboť obdobný režim je zavedený v jiných zemích, např. ve Francii, ve Velké Británii. Jeho zavedení v České republice se v budoucnosti jeví jako účelné.

Pokud jde o samotný text, tak stanovisko Ministerstva dopravy je takové, že souhlasí s poslaneckým návrhem, tak jak byl předložen. (V sále je opět velký hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid! Pane ministře, promiňte. Já vás poprosím o klid v sále, abychom vůbec slyšeli, co pan ministr říká. Tak prosím.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Pokud jde o pozměňovací návrh hospodářského výboru, ten se nám nejeví jako legislativně úplně správný, a podporujeme tedy ten návrh, který byl předložen jako původní text.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan ministr. Já se tedy znova podívám, jestli se někdo hlásí do rozpravy. (Zpravodaj s ministrem spolu hovoří u zapnutého

mikrofonu.) Prosím vás, když tak si tam vypněte ten mikrofon, protože slyšíme vaši interní diskusi.

Takže pokud se již nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova, zdali má zájem pan navrhovatel. Nemáte zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj, závěrečné slovo – nemáte zájem.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu, a já tedy prosím zpravodaje garančního výboru poslance Milana Ferance, aby přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním k němu sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Návrh procedury schválené hospodářským výborem je velmi jednoduchý. Legislativně technické úpravy – návrhy nebyly podány, takže hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Dolínka a o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Budeme hlasovat o návrhu procedury. Slyším žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Já zagonguji, abych svolal poslance do sálu. Tak ještě zagonguji. (Poslanci přicházejí do sálu.) Můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh procedury? Kdo je proti?

V hlasování číslo 148 přihlášeno 144 poslanců, pro 139, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Feranec: Podle schválené procedury budeme hlasovat nejdřív o pozměňovacím návrhu pana poslance Dolínka. Jenom uvedu, že vlastně se jedná o technickou úpravu, o doplnění dalšího paragrafu zákona. Věcně je to stále o možnosti provozu drážních vozidel bez strojvedoucího, ale je to jen úprava dalšího paragrafu. Garanční výbor doporučuje ke schválení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Teď bych se měl zeptat na stanovisko navrhovatele. Ono je asi úplně jasné. (Navrhovatel souhlasí.) Samozřejmě.

Já zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 149 přihlášeno 155 poslanců, pro 151, proti žádný. Návrh byl přijat.

Takže žádné jiné pozměňovací návrhy nemáme, to znamená, můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 191, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 150 přihlášeno 157 poslanců, pro 151, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu navrhovateli. Nyní bych přečetl jednu omluvu. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

218.

Návrh poslanců Jana Birke, Pavla Kováčika, Karla Turečka a Zdeňka Podala na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 321/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Jan Birke a zpravodaj garančního výboru, což byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, poslanec Martin Kupka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 321/8, který byl doručen dne 7. června 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 321/9.

Nyní se táži navrhovatele pana poslance Jana Birke, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemáte zájem. Takže já otevírám rozpravu. Já bych prosil, protože tady nemám aktualizovaný monitor – už to tady vidím, dobře. Mám tady tři přihlášky do obecné rozpravy a jako první žádám o vystoupení paní poslankyni Evu Fialovou a připraví se paní poslankyně Dana Balcarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Hezké odpoledne. Já děkuji, že se mohu vyjádřit k svým podaným pozměňovacím návrhům a k zákonu jako celku.

Velice rozumím navrhovateli, s jakou opatrností a s úmyslem přistoupil k novele tohoto zákona a s blahodárnou myšlenkou urychlit stavební řízení pro zadržování vody v krajině. Sama osobně proti tomuto návrhu nic nemám a budu ráda, když stavební povolení jenom urychlíme. Nicméně tento blahodárný úmysl vyjmout ochranu přírody a krajiny z povolování nám komplikuje malinko situaci, a může tak samotné investory uvádět v omyl v tom, že nepotřebují toto souhlasné stanovisko, přičemž opak je pravdou. Samotný investor může vybudovat rybník o dané velikosti, nicméně zapomíná na zákon o ochraně přírody a krajiny, který nám říká, jakým způsobem se má postupovat, a naopak celý proces se prodlouží a místo mým navrhovaným kompromisem, který dokládá fikci souhlasu po třiceti dnech, se dostává k prodloužení celého stavebního povolení a následně udělování sankcí. Proto velice prosím, abychom tuto skutečnost napravili o podporu ať už mého pozměňovacího návrhu k samotnému stavebnímu zákonu, anebo v případě, že bude přijat pozměňovací návrh pana Turečka, který převádí tuto povinnost do vodního zákona, o přijetí, kde nic neprodlužujeme, samotná stavba trvá nějakou dobu a v tomto případě dáváme fikci souhlasu na třicet dní, takže to ničemu nebrání, maximálně při nějakých doplňcích na šedesát.

A jeden z dalších velice závažných pozměňovacích návrhů, jež zapomněl navrhovatel, k zachování minimálního průtoku u těchto vodních děl. Znovu jej zpátky zavádíme, protože velice může ovlivnit hydrologické poměry v krajině, případně představte si vystavění rybníků v kopcích, a vesnice, které budou ležet pod tím bez zachování minimálního průtoku, budou bez vody. To se reálně může stát. Prosím, apeluji na to a budu ráda, pokud mé pozměňovací návrhy podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji. Nyní vyzývám k vystoupení paní poslankyni Danu Balcarovou a připraví se pan poslanec Jan Čižinský. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych tady chtěla mluvit o této novele, která se týká vodního zákona. V podtitulu jsme používali označení malá vodní díla, ale ve skutečnosti jde o velikou rozlohu, až dva hektary. To znamená, když si představíte tu velikost, tak je to velikost až tří fotbalových hřišť. To prostě nejsou malá vodní díla. Ta novela cílí tím směrem, že by až takto rozlehlé stavby mohly být budovány bez jakékoliv kontroly, bez souhlasu orgánů životního prostředí a s omezením vodosprávních úřadů. To znamená, že by nikdo neposuzoval, jaké tyto stavby budou mít dopad na životní prostředí, a současně by nikdo neposuzoval, jaké tyto stavby budou mít vliv na vodní režim v dané lokalitě. To tady zmiňovala kolegyně Fialová. Může se stát, že daná stavba nějakým způsobem ovlivní vodní režim v té krajině natolik, že někdo o vodu přijde, někde se mohou zvednout podzemní vody natolik, že zaplaví sklepy ve vesnici, která je třeba v blízkosti té vodní stavby. Někde se může stát, že klesnou hladiny podzemních vod, to znamená, že lidem vyschnou studny. A toto tato novela navrhuje a tato rizika přináší.

Protože těch pozměňovacích návrhů, které byly podány, je poměrně hodně, tak já jsem podala pouze jeden, který cílí tím směrem, aby se dalo takto, podle mě takto docela nadivoko, budovat vodní stavby, a to z důvodů, že vnímám, všichni to vnímáme, jak významný je problém sucha v krajině. Velmi dobře chápu, že lidé si chtějí stavět nějaké vodní zásobárny, chtějí budovat malé vodní plochy, které jim pomohou řešit právě období sucha. Já jsem na to reagovala pozměňovacím návrhem, který omezuje rozlohu těchto vodních staveb a terénních úprav, a to na sto pět set (1 500) metrů. Když si představíte tu rozlohu, je to pořád ještě poměrně velký rybník, je to ještě poměrně velká terénní úprava. Takže já bych byla velmi ráda, kdybyste doporučili toto omezení rozlohy vodních staveb a terénních úprav na rozlohu menší, než jsou dva hektary, a tím ta rizika, která tato novela přináší, budou částečně, říkám pouze částečně, eliminována.

Pak bych ještě ráda zmínila, že by mělo velmi negativní dopad, kdyby takovéto stavby, které by byly neřízeně budovány – byť nechci tedy předem předjímat, že někdo chce tyto stavby stavět s nějakým negativním záměrem. Věřím, že všichni vlastně tady se snažíme podpořit něco, co má pozitivní dopad na sucho v krajině. A věřím, že i ti, co budou tyto stavby budovat, chtějí řešit svůj problém s vodou. Ale co vnímám jako problém, pakliže by tyto stavby měly být dotovány z dotačních programů bez toho, aby se k tomu právě vyjadřovaly orgány ochrany životního prostředí nebo vodosprávní úřad.

Takže prosím o podporu mého pozměňovacího návrhu, který míří na velikost vodních děl a terénních úprav. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jedna faktická poznámka. Takže pan poslanec Josef Kott. A jelikož další zatím není, tak se připraví pan poslanec Jan Čižinský. Pane poslanče vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, ve slovech paní předsedkyně jsem v podstatě shledal svůj pozměňovací návrh na výšku hráze. Skutečně žiju v tom, že ten stavitel, který to malé vodní dílo chce vystavět, ho bude stavět na pozemcích, které jsou někde mimo intravilán obce. Určitě to nebude stavět někde v blízkosti rodinných domů nebo nějakých jiných nemovitostí, protože tam to samozřejmě stavební zákon neumožňuje.

A znovu trvám na tom, že jestliže začneme obnovovat vodní díla, která tam někdy byla, nebo stavět nová vodní díla na tocích, které jsou dostačující, tak jsem přesvědčen o tom, že výška hráze 2 metry s bezpečnostním přelivem 80 centimetrů pod korunou hráze nebude

žádným způsobem na jedné straně omezující a na druhé straně nebude působit žádné riziko, byť by pod tím vodním dílem měla být nějaká nemovitost nebo nějaká vesnice. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy vyzývám k vystoupení pana poslance Jana Čižinského. Pane poslanče, máte slovo prosím.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. My jsme o tomto zákonu poměrně živě diskutovali na výboru pro životní prostředí. Rád bych řekl, že tento zákon je dělán velmi rychle a bohužel je to na něm vidět. Když se kouknete na původní předlohu toho zákona a na to, co je teď vlastně navrhováno těmi pozměňujícími návrhy, tak je to vlastně něco úplně jiného. Ale jak to teď vypadá, tak tady zazněly argumenty ohledně té výšky hráze, ohledně obav o bezpečnost, které, musím říct, také sdílím.

Ale ještě závažnější jsou rizika ohledně životního prostředí. Protože orgán ochrany životního prostředí, tak jak je to navrženo, pokud nebudou přijaty pozměňovací návrhy, které vrátí orgán ochrany životního prostředí do hry, tak vlastně dojde k takovým zvláštním situacím, kdy investor bude někde prosazovat rybník a životní prostředí, ačkoliv bude vědět, že to je špatně, že tam je třeba nějaká chráněná rostlina nebo chráněný strom, mu to nebude moci říct. On dostane stavební povolení, postaví to, ale dostane pokutu, protože tento zákon samozřejmě neříká, že když tím vznikne nějaká škoda, tak ta pokuta nebude udělena. To znamená, že zákon, tak jak je konstruován, může investora přivést, pokud neprojdou pozměňovací návrhy, které vrací orgán ochrany životního prostředí do hry, tak může vést k velké nejistotě.

Navíc je tento zákon zdůvodňován bojem proti suchu. Ale nelze vůbec paušálně říci, že když se jakákoliv krajina nahradí rybníkem, že se dosáhne zlepšení, co se týče sucha. Na výboru byla dodána nějaká čísla ohledně výparu a musím říct, že z těch čísel skutečně vůbec nevyplývá, že rybník je lepší než mokřad, nebo rybník je lepší než nějaká louka. Není to tak. Záleží na tom, kde to je, jak vysoký je okolní les, jak je údolí zaříznuté, nebo není.

To znamená, pokud se někdo domnívá, že zrychlením výstavby rybníků dojde ke zlepšení, co se týče sucha, tak to tak prostě není. Protože ten rybník samozřejmě protéká a nelze si myslet, že ty rybníky budou prázdné, když zaprší, tak se naplní a pak zase budou tu vodu uvolňovat. Takhle prostě rybníky nefungují. To znamená, velmi se obávám, že i ten cíl, který je deklarovaný, nebude moci být splněn, pokud ty stavby nebudou z tohoto pohledu posuzovány. Což ale navrženo v tuto chvíli není.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jedna faktická poznámka, pan ministr Richard Brabec. A jinak už nemám nikoho přihlášeného ani na faktickou, ani do obecné.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já musím z pohledu gestora zákona 114, o ochraně přírody a krajiny, potvrdit slova, která tady zazněla jak od Evy Fialové, tak i od kolegy Čižinského. My se všichni shodujeme, že chápeme tu snahu a ambici předkladatelů urychlit stavbu těch děl a zjednodušit administrativně, ale paradoxně se tímto můžeme dostat do situace, že ji zkomplikujeme, prodloužíme. Jeden argument tady padl. To znamená, investor může být opravdu uveden v omyl, že tím, že nebude nucen si říct o závazné stanovisko, je vyviněn z budoucích škod. Ale dál platí zákon o ochraně přírody a krajiny, který ho potom může chytit, a samozřejmě může platit sankce.

A druhá věc ještě, která tady nepadla, je další argument, že ne ve všech případech jsou udělována závazná stanoviska, v některých případech se jedná o správní rozhodnutí, které tímto nebylo postiženo. Já to teď nechci zkomplikovat, ale podle názoru našich legislativců to naopak může znamenat, že tam, kde dosud byla jednoduchá závazná stanoviska, by nyní následovala správní rozhodnutí, která samozřejmě také znamenají, že tam je vstup veřejnosti do toho procesu, přezkoumatelnost, soudní přezkum a tak dále.

Takže já bych požádal, jestli by bylo možno podpořit pozměňovací návrhy paní kolegyně Fialové, která zavádí do té novely fikci souhlasu. Jinými slovy řeší případ, kdy by ten orgán ochrany přírody byl dlouhodobě nečinný, a tou fikcí souhlasu tedy tu věc řeší.

Já jsem ve velmi častých diskuzích s investory menších vodních děl, protože stovky z nich podporujeme dotací tak jako Ministerstvo zemědělství, a troufám si říct, že znám jejich problémy, a musím říct, že v tomto případě bychom jim ten život spíše zkomplikovali. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou pan poslanec Karel Tureček. Prosím máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegyně, ono právě tady jak diskutují kolegové tu problematiku, tak on to řeší právě ten pozměňovací návrh, který přijal zemědělský výbor. A sice že prakticky ta problematika z gesce stavebního úřadu se dostává do gesce vodoprávního úřadu. Tudíž na pověřených městských úřadech o tom bude rozhodovat referát životního prostředí, který má pod sebou jak oddělení lesního a vodního hospodářství, tak i oddělení ochrany přírody a krajiny. Tudíž kompletní vyjádření k tomu záměru bude podepisovat vedoucí referátu životního prostředí příslušného městského úřadu a prakticky do toho zahrne jak stanovisko oddělení svého životního prostředí, tak i oddělení vodního hospodářství. Takže si myslím, že je to v tomto směru dostatečně ošetřeno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Do obecné rozpravy ještě... tak teď vás přeskočil ještě pan poslanec Petr Bendl s faktickou, protože do obecné máme ještě pana poslanec Pavla Jelínka, hlásí se z místa. Já ještě přečtu dvě omluvy, než dorazíte. Takže pan poslanec Vít Rakušan se omlouvá od 12.35 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Marek Výborný se omlouvá od 12.45 do konce jednání z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl podotknout jako člověk, který se dlouhodobě zabývá územními plány a debatami nad územními plány, kde téměř všude, kde by mohla vznikat jakákoliv vodní díla či vodní plochy a podobně, je o tom velmi seriózně s orgány ochrany přírody a krajiny, a nejenom s nimi, vždycky diskutováno na úrovni jednotlivých obcí a měst. V podstatě není možné dneska postavit nějaké vodní dílo, aniž by to územní plán podpořil.

Naopak když se vyhodnocují stanoviska orgánů státní správy, tudíž i orgánů ochrany přírody a krajiny, tak se definují území, kde něco takového možné je a kde něco takového možné není. A v okamžiku, kdy jsou do toho zakomponovány – viz to, co tady říkal pan kolega Tureček – i další orgány v případě zjednodušení té stavby, tak v tom nevidím takový problém, že by někdo někoho obcházel, neboť orgány ochrany přírody a krajiny mají v rámci

projednávání územního plánu příležitost říci, kde ano a kde ne. Jinak nevím, proč se o tom léta kolikrát bavíme na úrovni územního plánování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady další faktickou poznámku – paní poslankyně Dana Balcarová – a potom do obecné rozpravy ještě pan poslanec Pavel Jelínek. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych tady ráda reagovala na několik svých předřečníků, kteří tady zpochybňovali to, že by se k těmto stavbám vyjadřovaly orgány ochrany přírody a krajiny. Není tomu tak. Tato předkládaná novela toto vylučuje. Je to velmi nestandardní a opravdu to může výrazně ohrozit životní prostředí, a to nejenom jak tady říkal kolega Čižinský, chráněné druhy nebo nějaký památný strom, ale prostě výrazně, a tím i snížit kvalitu lidí v tom regionu. Takže já bych ráda apelovala na to, abychom si toto řekli, že tady jde opravdu o velké riziko dalšího betonování české krajiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pěkné odpoledne všem. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kupka, poté pan poslanec Birke se hlásí s faktickou poznámkou z místa. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Já si jenom dovolím několik faktických informací k tomu, aby nevznikl dojem, že schválením této iniciativy, tohoto zákona vznikne chaos a budou se bez jakékoli kontroly stavět v území nová vodní díla. Tady se v každém případě počítá s ohlášením pro vodní díla, případně, tak jak budeme potom projednávat tu proceduru, bude nezbytný územní souhlas. Takže tu jsou v každém případě zapojené orgány státní správy, které se k tomu budou vyjadřovat, které se tomu budou věnovat.

A konkrétně k tomu, jak to je s tím orgánem ochrany přírody. V okamžiku, kdy by to vodní dílo nebo terénní úpravy měly vzniknout v chráněném území, tak samozřejmě v takovém případě se k tomu orgán ochrany přírody vyjadřuje. Pouze v případě, že se buduje, a týká se to území, které není chráněné, tak je ta procedura významně zjednodušená. Čili neplatí, že bychom např. tímhle návrhem rezignovali na ochranu přírody. Tady neplatí, že je jedno, jestli v krajině je vícero vodních děl, nebo není, obecně se všichni skuteční odborníci shodují na tom, že česká krajina potřebuje více vodních děl, není o tom sporu. Toto je cesta, jak jim opravdu umožnit cestu na svět. A co je podstatné, samozřejmě že tím jenom zjednodušujeme tu cestu. Neznamená to, že bychom je vymanili z rozhodování orgánů státní správy a z dohledu orgánů státní správy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A v souladu s platnými usneseními Poslanecké sněmovny o přednosti elektronických přihlášek nyní musím dát k faktické poznámce slovo paní poslankyni Richterové, poté panu poslanci Čižinskému. Čili prosím paní poslankyni Richterovou. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvenkou. Pan poslanec Bartošek se nám omlouvá dnes od 13. hodiny do konce jednání z osobních důvodů.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Já bych ráda předeslala, že se tomuto zákonu podrobně nevěnuji, na to máme jiné lidi u nás v klubu. Ale přece jenom bych se ráda optala. Přece tady jasně zaznělo od pana ministra životního prostředí – a proto se chci ujistit, že jsem tomu

rozuměla správně – že naopak to riziko chaosu je příliš velké. Takže vy tady tvrdíte prostřednictvím pana předsedajícího něco jiného, ale ve mně to opravdu budí velké obavy, když pan ministr, který, myslím, svým vystupováním je velmi umírněný, přece jen na ta rizika upozorňuje. Já to beru velmi vážně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím nyní pana poslance Čižinského k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Jan Čižinský: Chtěl jsem vlastně říct něco podobného. Samozřejmě chráněné krajinné oblasti jsou něco jiného, ale chránění živočichové, chráněné rostliny, památné stromy nejsou jenom CHKO. A o to jde. Pan ministr tady velmi správně mluvil o pokutách. A nemluvil o pokutách, které jsou virtuální, ale o pokutách – skutečně když se stane, že někdo zatopí chráněnou louku, kde se vyskytují ty chráněné rostliny, tak může platit pokutu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní pan poslanec Birke s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jako předkladatel si samozřejmě dovolím reagovat na předchozí debatu. Pokusím se pouze reagovat na dvě věci, a to na paní předsedkyni, předřečnici, životního prostředí, vaším prostřednictvím samozřejmě, aby tady nevznikla nějaká další betonáž a betonování české krajiny. Já to musím zásadně odmítnout. Nic takového samozřejmě nevzniká, žádné betony to nejsou, je to klasická stavba, která ale nemá s betonem nic společného. Myslím, že jsme si to vyjadřovali na výboru regionálním a samozřejmě životního prostředí. Já nebudu hodnotit jednání vašeho životního prostředí, vašeho výboru, protože jsme se asi půlhodiny domlouvali, jakým způsobem to budeme hlasovat, ale to už tady není podstatné.

Spíše druhá věc k tomu chaosu, o kterém hovořila opět paní kolegyně vaším prostřednictvím z pirátské strany. No, ono je to totiž složité, protože skloubit jakýkoli zásah vždycky do resortního Ministerstva životního prostředí, zemědělství a Ministerstva pro místní rozvoj, protože to jsou vždycky tři resorty, kdy v těchto případech vždycky kloubíme jakýkoli zásah do vodního zákona, lesního zákona, stavebního zákona a další věci, které mají dopady, zákona životního prostředí atd., tak prostě teď musím hovořit přesně a chci potvrdit slova pana kolegy Bendla, který hovořil přede mnou, který má – zase prostřednictvím pana předsedajícího – obrovitou zkušenost právě ze samosprávy, a dovolím si tvrdit, stejně jako já. Já si prostě nedovolím jako starosta někde postavit nějakou vodní plochu bez jakéhokoli povolení, v tomto případě nikoliv životního prostředí, ale samozřejmě toho orgánu, který tady to posouvá. Takže já jenom chci říci, že se tady vytváří uměle (upozornění na čas) nějaký problém, který prostě neexistuje. Ale je to otázka... (Nebylo rozumět, protože předsedající už vstupoval do řeči.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Čas. Ano. A nyní dvě faktické poznámky, ještě paní poslankyně Richterová, poté paní poslankyně Balcarová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Olga Richterová: Já rozumím tomu, že v téhle sněmovně máme vyvažovat různé zájmy. Rozumím tomu, že to není snadná úloha. Ale fakt nerozumím tomu, jak můžete říct, že ty stavby nebudou mít s betonem nic společného. Protože jistě to aspoň z nějaké části betonové stavby budou. Nazývejme věci pravými jmény. Na projednávání ve výboru, o které

jsem se zajímala, jak probíhalo, samozřejmě jasně zaznělo, že chceme-li chránit českou krajinu, tak tohle není cesta tím směrem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím paní poslankyni Balcarovou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěla zeptat prostřednictvím pana předsedajícího předřečníků, pana poslance Birkeho a pana poslance Bendla, proč tedy vyloučili orgán ochrany životního prostředí, co je k tomu vedlo. Ptám se. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Mým prostřednictvím. A nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Tak já prostřednictvím pana předsedajícího vám odpovím. Kdybyste mě poslouchala, tak jsem vám říkal, že vyloučeni nejsou. Protože každá takováto stavba, pokud je to stavba v krajině, musí být podpořena územním plánem. Bez toho se nemůžete pohnout. A v okamžiku, kdy projednáváte územní plán, pak orgány přírody a krajiny stejně jako ostatní orgány státní správy se k tomu vyjadřují.

My se snažíme, aby k tomu nemusely jít v uvozovkách dvakrát, i když se k tomu stejně dostanou. V okamžiku, kdy je u toho vodoprávní úřad, který bude posuzovat asi tu stavbu z titulu dostatku kvality vody, to, co tady říkal někdo, pan kolega Čižinský nebo někdo takový, že měl strach, že voda dojde a postaví se rybník, tůň nebo něco podobného a někdo zůstane bez vody. To je to, co ten vodoprávní orgán musí posoudit. To my asi tady nevymyslíme. Proto se ten vodoprávní orgán k tomu musí vyjadřovat. Ale orgány přírody a krajiny v zásadě tam, kde takováto stavba není možná, tak to v tom území prostě musí zastavit. Právě při projednávání územního plánu.

My se často podceňujeme a zároveň nedoceňujeme význam územního plánu, který definuje možnosti rozvoje měst a obcí, kde se ty diskuse projednávají poměrně složitě a dlouhodobě na základě znalosti daného území, na základě vůle samosprávy, na základě vůle vlastníků a samozřejmě vyjadřování orgánů státní správy. Co je tam teoreticky možné, co doporučujeme a co nikoliv. A je to vždy umění možného.

Všichni víme, že nějaká ochota stavět rybníky a vodní tůně a podobně v České republice je minimální. Pokud to nejsou orgány státní správy, ministerstva, případně obce, města atd., tak skoro nikdo – (upozornění na čas) – ty obce ty rybníky nestaví, takže z toho zase nedělejme víc, než to je.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickými poznámkami pan poslanec Zlesák, poté pan poslanec Kupka, pak mám nějaké přihlášky z místa. Prosím. (Hovory mezi poslanci, silný hluk v sále.)

Poslanec Radek Zlesák: Dobrý den. Vážení kolegové, já musím reagovat na poznámku o betonu jako stavař, který má vystudované vodní stavby. Já bych tady kolegům převážně z pirátské strany rád vysvětlil, že –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším, pane poslanče, pak vám přidám čas, a vyzval bych sněmovnu ke klidu, není slyšet! Prosím, pokračujte.

Poslanec Radek Zlesák: – že pokud budete stavět v krajině nějaký umělý prvek, a je zcela jedno, jestli je to rybník, nebo mokřad, tak s velkou pravděpodobností budete potřebovat toho betonu víceméně stejně. Týká se to jak zemních prací a tak. Takže to, že někde je beton, neznamená to, že ten mokřad, popř. rybník je špatný.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji i za dodržení času a nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kupku.

Poslanec Martin Kupka: Já zkusím znovu jenom doplnit tu proceduru, aby bylo jasné, že z toho opravdu nevypadávají orgány státní správy, které posuzují ty záměry. V okamžiku, kdy se jedná o územní souhlas, tak jak zaznělo, je tam nezbytný soulad s příslušným územním plánem. Územní plány se v České republice schvalují poměrně komplikovaně a v jednotlivých fázích se k tomu vyjadřuje celá řada institucí. Včetně samozřejmě příslušných odborů životního prostředí. Bez toho žádný územní plán nikdo neschválí. A těch procesů kontroly je tam dokonce hned několik.

V případě, že se jedná o ohlášení vodního díla, tak je tam znovu potřeba předložit celou řadu dokumentů. Ten pozměňovací návrh zároveň přesně vykazuje, jaké typy a jaký rozsah těch dokumentů jsou třeba. My voláme obecně po tom, aby v České republice nebylo potřeba znovu a znovu opakovat zbytečné dokumenty a zbytečné papírování. Navíc v případě, kdy opravdu se odborná společnost shoduje na potřebě budování vodních děl i terénních úprav, které slouží pro zadržení vody v krajině, tak se snažíme ty zbytečné papíry eliminovat. Odstranit je. To je reálná snaha toho poslaneckého návrhu. A jsem přesvědčený o tom, že v těchto případech se nedopouštíme žádného překročení zájmu ochrany přírody. Protože ty jsou v celé řadě těch dalších nezbytných kroků, v těch krocích jsou prostě obsaženy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kalous. Než dorazí k mikrofonu, tak vás seznámím s omluvenkou: pan ministr dopravy Kremlík se nám omlouvá od 12.50 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já to tady ještě zopakuji i pro paní kolegyni Balcarovou, vaším prostřednictvím, pane předsedající, protože se mi zdá, že to tady zapadlo. On to tady říkal Karel Tureček – přeci to stavební řízení se integruje pod vodoprávní úřad, který je na obcích. A tento odbor vlastně je pod životním prostředím na městech a na obcích. A tím pádem je přeci ochrana životního prostředí naprosto zaručena. Takže já nevidím vaše obavy jako reálné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Znovu vyzvu sněmovnu ke klidu! A s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Čižinský. Prosím.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Tak tady je potřeba sladit to s vyjádřením pana ministra životního prostředí a všech náměstků, kteří byli na projednávání na výboru životního prostředí, kteří všichni potvrzovali, že pokud nebudou vráceny do hry orgány ochrany přírody, tak budou škody a padnou pokuty. Pan ministr to tady před chvílí řekl na mikrofon. Takže skutečně je potřeba, aby bylo mluveno jedním hlasem. Nám to vždycky bylo znovu opakováno, že to tak je. Že to riziko je a že tento návrh ty investory postaví do velmi těžko řešitelné situace.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a to jsou v tuto chvíli všechny faktické poznámky. Mám tady nějaké přihlášky z místa. Hlásil se mi pan ministr Toman, nevím, jestli chce uplatnit přednostní právo. (Nechce.) V tom případě pan poslanec Jelínek. Prosím, pane poslanče. (Hluk v sále neutichá.)

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych jenom chtěl velice krátce říct, proč vlastně náš klub tento zákon podporuje. Zadržení vody v krajině je určitě důležitá otázka, o tom není žádná debata. Nicméně vytváření děl v určitém rozsahu může být v podstatě i určitým nebezpečím. Zažili jsme si to, myslím, na území celé republiky ve dvou velkých povodních, které byly v relativně nedávné době. Takže my kromě toho, že podporujeme ten samotný zákon, tak podporujeme i pozměňovací návrhy, které umožňují vyjadřování orgánů a minimálně vodoprávních orgánů.

Nicméně na druhou stranu bych vyzval potom i k úpravě dalších zákonných norem, které řeší úplně ta nejmenší vodní díla, kde neustále, pokud si uděláte i pomalu malý výkop na –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan poslanče, já vás přeruším a vyzvu sněmovnu ke klidu. Není tu slyšet. Prosím, poslouchejte se! Není to příjemné. Pokud chcete řešit něco jiného, řešte to mimo sál! Prosím, pokračujte.

Poslanec Pavel Jelínek: Takže pokud jste ochotni obětovat kousek své zahrádky, přes kterou vám teče malý potůček, a zkusíte tam vykopat malý rybníček dva krát dva metry, tak podle stávajících norem v podstatě vám o tom musí rozhodnout vodosprávní orgán, protože je to průtočné. Pokud byste ho vykopal o dva metry vedle a neprotékala přes to ta strouha, nemusel by se k tomu vyjadřovat nikdo a bylo by to v podstatě jenom na územní oznámení.

Myslím si, že těch norem, které by bylo dobré ještě v rámci udržování vody v krajině upravit, je určitě víc. Proto k této normě máme kladné stanovisko, ale zároveň i k těm pozměňovacím návrhům, protože opravdu jak velikosti, tak i určitě vyjadřování se různých orgánů k těmto plochám by bylo vhodné zachovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Klaus. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já bych se chtěl zeptat pana ministra Brabce, zda proběhla nějaká analýza zabahnění stávajících českých rybníků. Protože co jsem mluvil s odborníky, tak velkým problémem je, že my už spoustu těch staveb z minulých staletí, které zadržují vodu, jsou zcela ekologické, máme, a nejsou hospodárně využívány pro tu vodu. Čili když se bavíme o problémech sucha, jestli ministerstvo má i analýzu, co by znamenalo odbahnit stávající rybniční soustavu a co by to v celé té bilanci vody mělo. Protože k tomu suchu si řekněme upřímně – a já jsem absolvent přírodovědecké fakulty – že loni bylo extrémní sucho, letos už zdaleka tak výrazné nebylo, ale zdaleka to tedy nenahradilo ten deficit vody, co máme v krajině. A co se týče příštího roku, tak jsou možné čtyři možnosti: zase že bude větší sucho, že bude menší, nebo že vůbec nebude a tak dále. Tak abychom se zase chovali racionálně ve všech aspektech našeho života.

Ale jedna moje otázka směřovala k zabahnění stávající rybniční soustavy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za tuto poznámku a nyní tedy pan ministr Toman se již vůbec nehlásí do rozpravy. Nebo chcete vystoupit? Prosím.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, já jsem velmi rád, že je tady tolik odborníků na vodu, na rybníky a na nádrže. Já za to chci poděkovat, za tu snahu, nicméně jestli dovolíte, tak pár slov. Budu velmi stručný.

Za prvé, je to v souladu s plánem Ministerstva zemědělství, s koncepcí vodního hospodářství, takže chci říct, že to má naši podporu Ministerstva zemědělství.

Za druhé, co se týká přesunu, tak pokud vím, starostové, bývalí hejtmani mi to potvrdí, vodoprávní úřady spadají pod životní prostředí, takže životní prostředí to bude posuzovat. To je za druhé.

Za třetí, jak se ptal pan poslanec Klaus. Ministerstvo zemědělství, nevím, jak životní prostředí, nechali jsme si udělat analýzu zabahnění rybniční soustavy, na základě toho vznikly předpisy. To znamená, my můžeme odbahňovat řádově 40, 42 centimetrů – jestli to říkám správně, Karle? – té hloubky, takže na tom pracujeme. A chci zdůraznit, je to v souladu s koncepcí i s vládním prohlášením, předložení tohoto návrhu, má to plnou naši podporu. Vodoprávní úřady spadají pod životní prostředí, takže životní prostředí se potom bude vyjadřovat, referát životního prostředí. Takže není se o čem bavit. A prosím pěkně, neříkejte, že to způsobí nedostatek vody v krajině, tyto nádrže.

Co se týká používání betonu, je to předjímání něčeho, (nesroz.) použít beton. Ten beton tam vůbec být nemusí, říkal to tady nějaký předřečník, může to být zemina, může to být dřevo, může to být cokoliv dalšího.

Tolik děkuji, a má to naši podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a v tuto chvíli mám z místa přihlášku pana poslance Profanta do rozpravy. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Mou podporu rozhodně tento zákon nemá. Vyjadřoval jsem se k tomu velmi podrobně už na výboru pro veřejnou správu.

Za prvé bych řekl – proč to neřešíme komplexně? My tady zjednodušujeme nějaký proces nějaké stavby. Ministerstvo pro místní rozvoj nám slibuje novelu stavebního zákona. To, co zatím předložilo, je docela katastrofa, a já si myslím, že zvlášť když jsou předkladatelé z koaličních stran, tak by radši mohli zapracovat na tom, aby opravdu stavební řízení v České republice bylo přívětivé pro všechny. Tím neříkám, aby byla vyškrtána stanoviska, ale aby to fungovalo lépe než dnes, a to se tady tedy neděje.

Cílem tohoto návrhu je tedy zadržování vody v krajině. To mě moc nepřesvědčuje, protože prostě ty oficiální strategie nejsou příliš kvalitní. Nezabýváme se moderními trendy, plánují se tu velké přehrady, o kterých víme, že k tomuto účelu neslouží a podobně. (Stálý hluk sále.) Zadržování vody v krajině je velmi komplexní proces, skládající se z toho, jaké máme rostliny, jaké máme zemědělství, jak kvalitní je daná voda, a všechno tohle, a to se tady neřeší, nejspíš proto, že to spravuje Ministerstvo zemědělství, a to se stará o to, abychom měli co nejvíc polí postříkaných chemií.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás přeruším a vyzvu vaše kolegy ke klidu opět.

Poslanec Ondřej Profant: Prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Birke, tuším, říkal, že to nebudou betonové stavby. Mě by zajímalo, z čeho tohle vychází. Samozřejmě jde to postavit i jinak, ale já si myslím, že právě když to zjednodušíme a budou to stavět třeba obce, které nejsou dneska schopny projít celým procesem, tak to právě bude ten nejjednodušší beton, který je samozřejmě nejjednodušší na stavbu. Takže já se naopak domnívám, že to betonové stavby budou, na výboru mi to také nikdo nevyvrátil, i když jsem se tam na to ptal opakovaně.

A v neposlední řadě, co tu už zaznělo od kolegyně Fialové, od pana ministra životního prostředí, ta nejistota pokut, to je velmi nebezpečné. To zase pak tady budeme látat po nějakých televizních reportážích, až někdo dostane pokutu. On sice udělá – v uvozovkách – všechno správně, ale zjistí se, že tam byl problém, který on nemohl vědět, nemohl se na to doptat. To opravdu není dobré. Myslím si, že je vidět, že tento zákon má trhliny, nemá rozumnou podporu například z odborných kruhů a tak dále, a proto si myslím, že takovouto věc bychom neměli schvalovat. (Hluk v sále trvá.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní zde mám s faktickou poznámkou pana poslance Plzáka. Opět vyzvu vaše kolegy ke klidu. Hladina hluku v sále nám nepříjemně stoupá. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající, ale já jsem se musel usmívat u slov svého předřečníka.

Prosím vás, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, viděl jste někdy rybník? To je díra v zemi a v ní je voda. (Veselí v sále.) Zvedněte prosím své pozadí od počítače, vezměte kolo, vyjeďte do přírody do jižních Čech a podívejte se, jak vypadají rybníky, a pak nám tady nemluvte o betonu. Děkuji. (V sále je trvalý hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji také a prosím paní poslankyni Langšádlovou, která se přihlásila s faktickou poznámkou. Prosím. A prosím klid.

Poslankyně Helena Langšádlová: Já se velmi omlouvám, přece jenom jsem se musela rozpomenout na své kdysi vzdělání v této oblasti. Není to jenom díra v zemi a v té je voda. Je tam nějaká hráz, jsou tam zařízení toho rybníku. Opravdu, nezjednodušujme tuto otázku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní pan poslanec Válek s faktickou poznámkou. Nejdříve pan poslanec Válek, pokud pan... Pane předsedo, plánujete využít přednostní právo k čemu nebo k rozpravě? Protože pan poslanec Válek má faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Já jsem jenom chtěl strašně poděkovat prostřednictvím pana předsedajícího kolegovi za poučení. Já jsem si doposud myslel, že díra v zemi naplněná vodou je kaluž. Teď vím, že je to rybník. Děkuji. (Potlesk a výkřiky.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní tedy s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom poprosit, jestli by bylo možné, když se obracíme na kolegy nebo na jejich pozadí, tak se obracet prostřednictvím předsedajícího, tak jak to předvídá jednací řád. Myslím si, že to v tom vystoupení nezaznělo a že předsedající měl tuto skutečnost připomenout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já si myslím, že pan poslanec Plzák se v úvodu obrátil mým prostřednictvím, ale samozřejmě nemám perfektní paměť, takže to je potom otázka zápisu. V tuto chvíli nemám dalších faktických... mám dalších faktických poznámek. Prosím pana poslance Plzáka, opět s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Jenom krátce. Já jsem se opravdu obrátil prostřednictvím pana předsedajícího. Obrátil jsem se k poslanci, ne k jeho pozadí. To bych nikdy neudělal. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: A nyní pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou. (Hluk v sále trvá.) Chtěl bych vás tedy všechny prosím v tuto chvíli volat k věci a k projednávanému zákonu ještě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem teda kluk z vesnice, takže u nás v Cholticích máme celou řadu rybníků. Nicméně použil jsem i ten internet a jen zběžně jsem narazil na rybník Labuť, který má betonové opevnění břehů. Takže i u rybníků se běžně používá beton.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a v tuto chvíli nemám dalších faktických poznámek a ani neeviduji žádné přihlášky do rozpravy, takže pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu v tuto chvíli končím a zeptám se nejdříve navrhovatele, jestli má zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Tak v tom případě pan zpravodaj Kupka, jestli má zájem. Nemá. V tom případě zpravodaj Čižinský za výbor pro životní prostředí, jestli má zájem o závěrečné slovo. Nemá. A pan poslanec Tureček za svůj výbor – také nemá zájem.

V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích a já prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, prošel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním sdělil jejich stanovisko. Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlašuji v tuto chvíli. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kupka: Dobrý den. Procedura nebude úplně jednoduchá, protože jednotlivé pozměňovací návrhy se vzájemné doplňují, ale také vzájemné vylučují. Na začátku nám v tuhle chvíli odpadá potřeba věnovat se legislativně technickým úpravám, protože v rámci třetího čtení žádné takové nezazněly.

Potom bychom na základě návrhu garančního výboru hlasovali jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích A1 až A3. Ty právě převádějí, a já to potom budu při jednotlivých hlasováních komentovat, ono povolování zejména do oblasti vodoprávního úřadu.

Pak je tady samostatný pozměňovací návrh A4 v samostatném hlasování a pak v samostatném jednom hlasování návrhy A5 až A7.

Pak dojde k rozdvojení procedury, protože v případě, že bychom tyto návrhy přijali, budeme hlasovat o návrzích B2, B4 a společně B6 až B7.

A potom přistoupíme k hlasování o návrzích D3 a D5. V případě však, že bychom neodsouhlasili pozměňovací návrhy A1 až A7, bychom se věnovali hlasování o návrzích B1 až B4 společně a následně o návrzích D1 a D3.

Takový je návrh procedury, který by měl zachovat logiku celkového ustanovení zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Doufám, že jsou všichni seznámeni s navrženou procedurou. Jsou nějaké protinávrhy nebo návrhy na úpravu navržené procedury? Pokud tomu tak není, tak jsem svolal kolegy do sálu a budeme hlasovat o schválení procedury.

Já se ptám, kdo je pro navrženou proceduru? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 151 je přítomno 150 poslanců a poslankyň, pro 145, proti nikdo. Proceduru jsme tedy přijali a prosím pana zpravodaje, aby nás nyní seznamoval s jednotlivými pozměňovacími návrhy, jak jsme je schválili.

Poslanec Martin Kupka: Teď tedy budeme hlasovat o návrzích A1 až A3. Původní poslanecký návrh zahrnoval vymezení územního souhlasu pro terénní úpravy do výšky 1,5 metru a plochy do 2 hektarů a zároveň vodních děl. Návrhy A1 až A3 přesouvají tuto kompetenci do režimu ohlášení u vodoprávního úřadu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Myslím, že víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. (Zpravodaj upozorňuje předsedajícího, že se nezeptal na stanoviska.) Pardon. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Nezeptal jsem se na stanoviska. Prosím nejdříve stanovisko výboru.

Poslanec Martin Kupka: Stanovisko výboru je v tomto případě souhlasné pro všechny pozměňovací návrhy A1 až A3.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Takže teď zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 153 jsou přihlášeni 154 poslanci a poslankyně, pro 96, proti 1. Návrh byl přijat. Děkuji. Prosím další návrh.

Poslanec Martin Kupka: Následně budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A4, který podobně jako A1 až A3 vzešel ze zemědělského výboru. Tento pozměňovací návrh zvyšuje hráz u vodních děl do plochy 2 hektarů na 2,5 metru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko výboru. (Souhlasné.) Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 154 jsou přihlášeni 154 poslanci a poslankyně, pro 94, proti 12. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Martin Kupka: Teď budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A5 až A7, které společně ošetřují právě to, aby terénní úpravy a jejich ohlašování byly převedeny do režimu vodního zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko. (Souhlasné.) Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 155 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 155 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 95, proti 3. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Martin Kupka: Teď jenom konstatuji, že už jsou nehlasovatelné návrhy B1, D1 a D2 a je zároveň nehlasovatelný návrh B3.

Teď budeme hlasovat o návrhu B2 – návrh Evy Fialové, který právě pro ten případ, který jsme odsouhlasili, vrací zpátky do hry závazné stanovisko orgánů ochrany přírody a zároveň ale vymezuje fikci souhlasu pro případ, že by došlo k prodlení ve vyjádření dotčených orgánů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko.

Poslanec Martin Kupka: V tomto případě garanční výbor stanovisko nepřijal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 156 je přihlášeno 157 poslanců a poslankyň, pro 59, proti 76. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Martin Kupka: Další návrh je návrh znovu Evy Fialové s označením B4. Tady předkládá opatření, které právě stanoví ten minimální průtok v případě budování vodního díla.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko výboru?

Poslanec Martin Kupka: Nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko navrhovatele?

Poslanec Martin Kupka: Pardon, u B4 je nesouhlas. Pardon, souhlas. Omlouvám se, u B4 je souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: U B4 je souhlas výboru. Dobře. Prosím stanovisko navrhovatele? (Neutrální.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 157 je přihlášeno 157 poslanců a poslankyň, pro 73, proti 16. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Martin Kupka: Další návrhy jsou označeny B6 až B7 a ty tedy znovu určují fikci souhlasu v případě závazných stanovisek.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Hlasujeme B6? Nic, já tady mám poznámku, kterou jsem si špatně vyložil. Takže B6 až B7. Stanovisko?

Poslanec Martin Kupka: Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 158 je přihlášeno 157 poslanců a poslankyň, pro 15, proti 76. Návrh byl zamítnut. Myslím si, že je to vše. Pane zpravodaji?

Poslanec Martin Kupka: Ještě není, ještě budeme hlasovat o návrzích D3 a D5, přičemž návrhy D3 a D5 jsou z dílny paní poslankyně Balcarové a omezují plochu, o kterou by mělo jít v případě terénních úprav u vodních děl, na 1 500 metrů, tedy z 20 000 metrů jako hraniční hodnoty na 1 500.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko? (Nesouhlasné.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 159 je přihlášeno 158 poslanců a poslankyň, pro 50, proti 88. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Martin Kupka: A teď už bychom se měli dostat k návrhu zákona jako celku, protože všechny ostatní pozměňovací návrhy jsou v tomto okamžiku buď nehlasovatelné, nebo by se dostaly do rozporu s tím, co jsme přijali. To znamená, že teď je před námi hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Děkuji. Pokud tedy nikdo nic nemá, tak bylo o všech návrzích hlasováno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Birke, Pavla Kováčika, Karla Turečka a Zdeňka Podala na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 321, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Takže o tom bychom hlasovali. Je stanovisko výboru?

Poslanec Martin Kupka: Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 160 je přihlášeno 157 poslanců a poslankyň, pro 114, proti 23. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Žádné návrhy na pověření přednesení návrhu v Senátu nepadly, takže tím se s tímto zákonem v tuto chvíli loučíme a uzavírám tento bod.

Do konce dnešního jednání nám zbývá ještě pár minut. Nyní nás čekají pevně zařazené body sněmovních tisků. Pan poslanec – k hlasování? (Ano.) Prosím.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji za slovo. Já jsem jenom teď dá se říct víceméně v šoku, protože jestli jste si uvědomili, co jsme tady odsouhlasili v pozměňovacím návrhu, že nezachováme průtok... My vlastně tím, že nezachováme průtok, zadržíme vodu, a po proudu zatím, kde my ji zadržíme, ty lidi už můžou mít suché studny a všechno ostatní. To byl účel toho pozměňovacího návrhu, abychom zachovali průtok a zachytili vodu. My tu vodu sice zachytíme, ale –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, bohužel nemáte přednostní právo. Na to tu byl prostor v rozpravě. Možná by to tam bylo případnější.

Prosím pana předsedu Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Vzhledem k tomu, co bylo právě schváleno, prosím o 20 minut přestávky na poradu poslaneckého klubu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ten návrh zaznamenávám. Takže je zde žádost o dvacetiminutovou přestávku klubu TOP 09. Pokud nikdo nic nenamítá, tak jí vyhovím. V tom případě jsme vyčerpali čas, který je běžně vyhrazen pro dnešní jednání. Tím tedy dnešní jednání končí. Sejdeme se opět v úterý 24. 9., kde máme jako první bod zařazený bod číslo 308 zákaz olova, a poté bychom se zabývali senátními vratkami.

Přeji vám příjemný víkend a příjemný zbytek dne.

(Jednání skončilo ve 13.44 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 24. září 2019 Přítomno: 191 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 14.00, zahajuji další jednací den 34. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Právě jsem vás odhlásil a nyní se přihlášením současně odprezentujete na dnešní schůzi. S náhradní kartou číslo 18 hlasuje pan poslanec Juchelka.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Jiří Běhounek do 17 hodin – pracovní důvody, Ondřej Benešík – zahraniční cesta, Jan Farský – zahraniční cesta, Vojtěch Filip – zahraniční cesta, Tomáš Hanzel – osobní důvody, Marian Jurečka od 17 hodin – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk do 18 hodin – zdravotní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Miloslava Vostrá – pracovní důvody, Pavel Žáček do 18 hodin – zahraniční cesta.

Pan poslanec Mališ hlasuje s náhradní kartou číslo 15, pan poslanec Špičák hlasuje s náhradní kartou číslo 12.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Marie Benešová – osobní důvody, Richard Brabec – zahraniční cesta, Jan Hamáček do 14.15 – pracovní důvody, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Vladimír Kremlík – pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

S náhradní kartou číslo 16 hlasuje paní poslankyně Richterová. Tak.

Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme upravit pořadí pevně zařazených bodů ve středu 25. září ve 14.30 hodin následovně:

bod 313, sněmovní dokument 3275 – časový harmonogram projednávání zákona o státním rozpočtu 2020,

bod 17, sněmovní tisk 490 – novela zákona o státní sociální podpoře, druhé čtení,

bod 44, sněmovní tisk 447 – novela o digitálních službách, druhé čtení,

bod 171, sněmovní tisk 525 – novela o zeměměřictví, prvé čtení,

bod 180, sněmovní tisk 554 – novela o bankách, první čtení,

bod 89, sněmovní tisk 236 – novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, prvé čtení,

a konečně bod 149, sněmovní tisk 466 – novela trestního zákoníku, prvé čtení.

Dále navrhujeme bod 144, sněmovní tisk 458 – novela zákoníku práce, prvé čtení podle § 90 odst. 2, zařadit pevně v pátek 27. září po bloku třetího čtení.

A na závěr jedno organizační sdělení. Ve čtvrtek 26. září bychom bezprostředně po projednání bodu 316 – odpovědi na písemné interpelace zahájili projednávání bodu 256 – ústavní žaloba na prezidenta. Nebude-li tento projednán v dopolední části, pokračovali bychom v jeho projednávání po vyčerpání bodu 317, to jest ústní interpelace.

To je z mé strany vše. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou.

S přednostním právem se k pořadu schůze nejprve hlásí pan předseda Faltýnek, poté pan místopředseda Okamura. (Hluk v sále.) Poprosím o klid, abychom slyšeli jednotlivé návrhy. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Jak již jsem avizoval na dopoledním jednání grémia Poslanecké sněmovny, dovolte, abych jménem našeho klubu a klubu sociální demokracie navrhl zařadit jako druhý bod našeho jednání na zítra, středu 25. 9., bod č. 31. Jedná se o návrh zákona, kterým se mění zákony v oblasti daní. Je to tisk 509, druhé čtení, tzv. daňový balíček. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové. Já bych navrhl zařadit mimořádný bod s názvem Situace na Ministerstvu práce a sociálních věcí vedeném dlouhodobě ČSSD. (V sále je hlučno.)

ČSSD předvádí totální nekompetenci – nebo že by něco jiného – v přímém přenosu. Závěrečný účet Ministerstva práce a sociálních věcí, které dlouhodobě řídí sociální demokraté, za loňský rok obsahoval nepřesnosti ve výši 12,4 mld. korun.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším na okamžik. A opravdu poprosím o klid v sále.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zjistila to prověrka Nejvyššího kontrolního úřadu – NKÚ, která odhalila rovněž chyby rezortu ve vnitřní kontrole. ČSSD nás tady bude obviňovat z nějaké nekompetentnosti, přitom sama nedokáže spravovat stát a jeho finance. Já si myslím, že kdyby někdo takto hospodařil v běžném zaměstnání, tak bude v lepším případě vyhozen pro neschopnost, v horším případě bude pohnán k úhradě škody.

Rád bych připomněl – a já sem jdu s tím návrhem mimořádného bodu ne proto, že to bylo první zjištění, ale protože to zjištění za vedení ČSSD na Ministerstvu práce a sociálních věcí je opakované ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu. A já jsem si dovolil zrekapitulovat ty nejhorší kauzy, které se pohybují minimálně v řádech stamilionů korun až miliard. (Odmlka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás ještě jednou všechny žádám opravdu o klid. Už začala schůze! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže zavede jenom to... Postupně bych to krátce řekl.

Takže za vedení paní ministryně Maláčové z ČSSD, místopředsedkyně ČSSD, nyní tedy Nejvyšší kontrolní úřad našel nepřesnosti ve výši 12,4 mld. korun. Plus ještě chyby v rezortu vnitřní kontrole.

Letos 23. 2. 2019 Nejvyšší kontrolní úřad – to je tedy z letošního roku. Letos 21. 1. našel Nejvyšší kontrolní úřad jiné pochybení, a to ve výši 737 mil. korun. A jednalo se ohledně zakázek na IT v budování dávkových systémů, kdy rezort podle Nejvyššího

kontrolního úřadu porušil rozpočtovou kázeň za 737 mil. korun. Nejvyšší kontrolní úřad podal v této souvislosti dvě trestní oznámení, v souvislosti se špatným hospodařením Ministerstva práce a sociálních věcí, přičemž se Nejvyšší kontrolní úřad soustředil při svém šetření na období mezi lety 2013 až 2018. Po celou dobu vedla ministerstvo ČSSD. Byla to paní ministryně Marksová Tominová, nyní je to paní ministryně Maláčová. Přičemž NKÚ ještě tehdy dodal, že prodlení ve spuštění nových informačních systémů představuje podle kontrolorů – každý měsíc, kdy běží stávající systémy, zaplatí Česká republika podle odhadů NKÚ o 30 mil. korun výše s porovnání s cenou, kterou by mohla platit, kdyby byly ty systémy správně v provozu.

Takže jenom v letošním roce tady zatím máme 12,4 mld. Pak máme na IT 737 mil. pochybení, takže to už máme dohromady přes 13 mld. korun pochybení za vedení ČSSD.

A budu pokračovat. 13. listopadu 2017 našla kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu – opět za vedení ČSSD – chyby v účetnictví Ministerstva práce a sociálních věcí za 8,4 mld. A podle kontrolorů Nejvyššího kontrolního úřadu vedlo ministerstvo v roce 2016 neprůkazné účetnictví a neprovedlo řádnou inventarizaci svých účtů.

Takže to už máme dohromady téměř 30 mld. korun.

A já budu pokračovat ještě dál! 16. května 2016 Nejvyšší kontrolní úřad konstatuje, že ministerstvo nadhodnotilo o 880 mil. korun rozpočet na nová pracovní místa. Ze zhruba 1,4 mld. korun určených na investiční pobídky, které měly posloužit k tvorbě míst rekvalifikace či školení, vyplatily jen pětinu. Zbytek peněz rezort prý použil na jiné účely. Vyplývá to z prověrky Nejvyššího kontrolního úřadu, oznámila mluvčí NKÚ Olga Málková.

Takže já se ptám, jak dlouho my budeme tolerovat, že ČSSD je přisáté na Ministerstvo práce a sociálních věcí. A já opravdu žádám i hnutí ANO a poslance, abychom dali prostor tomuto bodu. Protože já když to sečtu – a to jsem vybral jen ta nejviditelnější zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu - to znamená 880 milionů nadhodnoceno 16. května 2016, 13. listopadu 2017 8,4 miliardy chyby v účetnictví – (Silný hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane místopředsedo, já vás přeruším. (Zvoní zvoncem.) Opravdu prosím o klid v sále. Pokračujte prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: 21. 1. letošního roku IT porušení rozpočtové kázně o 737 milionů a teď bylo zveřejněno, že jsou tam nepřesnosti za 12,4 miliardy.

Takže já si opravdu myslím, že by nám ministryně práce a sociálních věcí paní Maláčová, místo aby chodila přespávat někam do Ústí nad Labem, tak by nám už ČSSD mělo vysvětlit, co se tam na tom ministerstvu děje. Buď se tam peníze rozkrádají, anebo oni nezvládají ministerstvo. Je to jedno, nebo druhý. Není to jinak možné.

A my jako SPD žádáme, aby paní ministryně Maláčová rezignovala, protože to není možné. Aby vyvodila osobní odpovědnost ČSSD, konkrétně je to teď paní Maláčová, a vyvodila osobní odpovědnost za tato pochybení v desítkách miliard korun z veřejných peněz.

Takže já bych vás chtěl poprosit, abychom tento bod zařadili na pořad schůze, já neříkám na kdy, protože to by bylo další hlasování, a abychom dali prostor – protože to nemyslím nijak populisticky – abychom dali prostor, aby se paní ministryně připravila na naše otázky. Takže já bych vás jenom požádal, abychom to zařadili na schůzi, a v případě, že by to bylo zařazeno, tak to pojďme zařadit třeba na variabilní týden, nebo jí klidně na to dejme ještě čas třeba za měsíc. Abychom se všichni mohli připravit na to, aby nám ČSSD vysvětlilo, jak to, že opakovaně po celá léta za vedení ČSSD jsou tam nesrovnalosti a pochybení v desítkách

miliard veřejných korun. A jak to, že ČSSD nezvládá ministerstvo. A znova říkám, za tato pochybení by v normálním soukromém zaměstnání, v soukromém sektoru, by byl okamžitě takový manažer vyhozen. A ještě by byla vyvozena hmotná odpovědnost.

Zároveň bych chtěl požádat vládní koalici, abyste prosím odsouhlasili návrh zákona SPD – ale to už je jiná debata, nechci to směšovat – kde žádáme, aby měli přímo hmotnou odpovědnost lidé, co hospodaří s veřejnými penězi včetně ministra či hejtmana. Protože to není možné, aby takto neschopní lidé, jako je paní ministryně Maláčová nebo paní ministryně Marksová Tominová, kteří prokazatelně na základě zjištění NKÚ způsobují škody a nepřesnosti a finanční nesrovnalosti v desítkách miliard korun, aby vedli toto ministerstvo.

Zároveň bych taky požádal poslance hnutí ANO, aby zvážili, jestli vůbec ČSSD má na to vést to ministerstvo, protože je to ministerstvo, přes které, tuším, prochází třetina státního rozpočtu, prochází tam veškeré důchodové peníze a další peníze. A já jsem přesvědčen, že ČSSD nemá na to ani personální schopnosti, aby toto ministerstvo nadále vedlo. (V sále je trvalý hluk.)

Já vím, že máte nějakou koaliční smlouvu, ale to je už opravdu neúnosné, kdy na opakovaná zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu tady nikdo nereaguje, to přece není možné. Na jednu stranu tady říkáte, že není na zvyšování důchodů, že není na zvyšování peněz pro slušné řádné občany, a na druhou stranu my všichni dáme všanc Ministerstvo práce a sociálních věcí takto neschopné, zprofanované straně, která prokazatelně na základě opakovaných zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu tady předvádí pochybení a nějaké finanční machinace v řádech desítek miliard.

Takže já bych chtěl znova požádat, že navrhuji zařazení na program schůze mimořádného bodu s názvem Situace na Ministerstvu práce a sociálních věcí vedeném dlouhodobě ČSSD. A v případě, že by byl zařazen, tak bych se chtěl v takovém případě poradit i s ostatními poslaneckými kluby, na kdy bychom ho společně zařadili, aby byl prostor, aby se ČSSD připravilo, vedení ministerstva, aby tento bod byl projednán. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo, že jste poděkoval za pozornost. Z mého pohledu je ta atmosféra téměř nedůstojná Poslanecké sněmovny. Opravdu je tady velký hluk. Pan místopředseda vás překřičel, ale není úkolem vystupujícího, aby vás překřičel. Byl bych rád, kdybyste ty ostatní vyslechli.

V tuto chvíli s přednostním právem – neeviduji žádnou další přihlášku k pořadu schůze – poprosím pana poslance Martina Kolovratníka, který je přihlášen.

S náhradní karto číslo 20 hlasuje pan poslanec Skopeček.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Děkuji za prostor. Já se na vás obracím s prosbou jménem volební komise. My máme v programu schůze na zítřek naplánováno šest volebních bodů a já prosím o vyřazení jednoho z nich. Je to bod číslo 251 – Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie. A vysvětlím, proč to je.

Mě o to dnes poprosila paní ředitelka fondu. Ten fond v tomto týdnu zasedá, zasedá celý týden. A my, pokud bychom zítra zvolili nového člena, tak se uprostřed toho zasedání změní složení fondu a bylo by to pro ně velmi problematické. Takže prosili – kolegy z volební komise jsem o tom informoval na posledním zasedání – abychom tento bod odložili, teď vyřadili a přesunuli na říjnovou schůzi. Takže prosím o vyřazení bodu Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie z pořadu této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak, jak už jsem avizoval na grémiu, my považujeme za velmi problematický stav, kdy máme systémovou vadu v systému státního zastupitelství, kdy nejvyšší státní zástupce je odvolatelný vládou bez udání důvodu. Tato systematická vada se v současné době změnila na akutní případ, kdy nejvyšší státní zástupce současně, řekněme, přezkoumává nějaký živý případ a současně může být tedy odvolán vládou bez udání důvodu.

Proto bych chtěl požádat, abychom zařadili projednání sněmovních tisků 476 a 524, což jsou body 154 a bod 170 programu schůze. Jde o oba návrhy, které se týkají státního zastupitelství. Myslím si, že by se měly projednat společně, a vláda dosud nepředložila vládní návrh zákona, který by upravoval státní zastupitelství, a tak byl v podstatě i porušen ten příslib ze strany ministryně Benešové, že ta problematika se bude projednávat v červnu tohoto roku. Do dneška tady ten zákon není, a přesto došlo k té problematické situaci, o které všichni víme. (Hluk v sále neutichá.)

Takže já bych chtěl navrhnout, aby tyto dva body programu schůze byly zařazeny na pátek po třetích čteních. Považuji to za logické i vzhledem k tomu, že v rámci těch třetích čtení bude projednáván sněmovní tisk číslo 337, bod 221, čili to je ten eurostátní zástupce, europrokurátor, v rámci kterého mám pozměňovací návrh, který by skutečně zrušil tu možnost odvolání nejvyššího státního zástupce bez udání důvodu. A to je věc, která se samozřejmě může zneužívat i k vyvíjení tlaku na jeho pozici, nebo tak bude zkrátka implicitně. Takže si dovolím požádat o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je k pořadu schůze přihlášen pan poslanec Lukáš Bartoň. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně a poslanci, jak již bylo avizováno na grémiu, rád bych požádal o předřazení sněmovního tisku 506, bod číslo 163, školský zákon, na středu po již pevně zařazených bodech. Jedná se o zákon, který řeší maturity, a z mého pohledu je nutné ho co nejdříve projednat, aby studenti věděli, z jakých maturitních předmětů budou maturovat. Proto žádám o zařazení na středu, na dopolední jednání po již pevně zařazených bodech, alternativně na odpoledne ve středu po již pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další k pořadu schůze je přihlášen pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Pane předsedo, kolegyně, kolegové, dovolte mi navrhnout nový bod jednání Poslanecké sněmovny. My jsme jako zemědělský výbor měli minulý týden výjezdní zasedání, kde jsme se seznamovali na místech postižených kůrovcovou kalamitou, na místech postižených – skoro už se dá říct taky kalamitou, škod napáchaných bekyní velkohlavou a přemnožením hraboše polního. Myslím si, že nesnese odkladu to, aby nám ministr zemědělství a ministr životního prostředí podali informace o řešení těchto poměrně komplikovaných situací.

Myslím, že ne všichni víte, jaká katastrofa se Českou republikou řítí. Je tady určitě podle mě povinnost Poslanecké sněmovny, abychom se tou situací zabývali a vyslechli si informace ministra životního prostředí a ministra zemědělství, jak s tou situací naložit, v čem případně my můžeme být nápomocni, abychom legislativou umožnili takové změny, aby byl možný zásah dříve, než ta situace bude v případě bekyně velkohlavé či hraboše podobná té kůrovcové kalamitě.

Proto si dovoluji navrhnout nový bod jednání Poslanecké sněmovny, který by se jmenoval Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o řešení kůrovcové kalamity, škod způsobených bekyní velkohlavou a přemnožení hraboše polního. Promiňte, ještě termín – jako první bod po pevně zařazených bodech v pátek, to znamená 27. 9.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další k pořadu schůze – s přednostním právem se hlásí pan předseda Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové. Děkuji za slovo. Já si dovolím mít k pořadu schůze dva návrhy. Jeden se týká nově zařazeného bodu. Poslanecký klub KDU-ČSL si dovoluje navrhnout zařadit nově na program této schůze tento týden bod s názvem Informace vlády k investičnímu, energetickému a klimatickému balíčku.

Vysvětlím, o co jde. Asi jste všichni zaznamenali poměrně intenzivní jednání vlády Spolkové republiky Německo minulý týden, kde německá vládní koalice CDU/CSU a SPD se dohodla na souboru opatření k ochraně klimatu a snížení emisí. Ten německý balíček je v hodnotě cca 54 mld. eur, a to na roky 2019 až 2023, a to i s tím závazkem, že státní rozpočet na rozdíl od českého státního rozpočtu zůstane v Německu i nadále vyrovnaný. Je potřeba vnímat i tuto rozpočtovou zodpovědnost, kterou německá koalice deklarovala. Přesto Německo nestrká hlavu do písku před aktuálními problémy, které tady prostě jsou a týkají se Německa, České republiky, ale de facto se týkají celé planety. Aktuálně probíhá i jednání Valného shromáždění OSN k tomuto tématu i za účasti pana premiéra Andreje Babiše, tak myslím, že všichni včetně pana premiéra a vlády jsou si tohoto problému vědomi.

Když se podíváme na některá ta německá opatření, ať už je to otázka modernizace a výstavby železnic, podpora železniční dopravy formou snížení DPH na jízdné v Německu z 19 na 7 %, podpora městské hromadné dopravy, podpora elektromobility atd., mohl bych pokračovat, je to celý soubor opatření, který je investičního rázu, a přitom je realistický a odpovídá možnostem německé ekonomiky.

My vlastně ani nevíme, jestli vláda něco, co jsme dali do toho bodu, tedy investiční, energetický a klimatický balíček, něco takového má, ale jsem přesvědčen o tom, že by nás vláda a příslušní ministři hospodářství a ministr životního prostředí a pan premiér měli v této věci informovat minimálně o těch opatřeních, ke kterým je vláda připravena, a to ne v horizontu pěti deseti let, ale v horizontu měsíců, protože jinak nebudeme schopni na aktuální klimatické výzvy jako Česká republika realisticky – nikoliv aktivisticky – reagovat.

Protože jsem si vědom toho, že premiér i vicepremiér Havlíček stejně tak jako ministr životního prostředí, jsou v tuto chvíli v zahraničí, tak si dovolíme tento bod nechat zařadit jako první bod po bloku třetích čtení v pátek 27. září. Ještě jednou – pátek 27. září jako první bod po bloku třetích čtení.

Děkuji pěkně za podporu. Já myslím, že ta věc je tak závažná, aniž bychom z toho chtěli dělat jakékoliv politikum, že informaci vlády a příslušných ministrů k tomu si tato Sněmovna zaslouží.

A protože KDU-ČSL nepřichází jenom s žádostí o informace, ale také s konkrétními řešeními, s něčím, co dokáže vytvořit i limity například směrem k posuzování veřejného zájmu v kontrastu s péčí o půdu či vodní zdroje, aby pak už nedocházelo k tomu, co třeba včera olomoucké zastupitelstvo odhlasovalo, a to je výstavba asfaltu, nějakého letiště na té bonitně nejlepší půdě, kterou máme k dispozici, tak právě proto jsme přišli s velmi jednoduchou konzervativní úpravou Ústavy, nebo doplnění Ústavy o ústavní ochranu vodních zdrojů a půdy. Nejdeme žádným jiným směrem, ale rádi bychom tuto úpravu projednali tady na půdě Poslanecké sněmovny.

A já tedy prosím o pevné zařazení sněmovního tisku 526. Je to bod číslo 172 programu této schůze, a to na zítřek, tedy na středu 25. září odpoledne po pevně zařazených bodech. Děkuji pěkně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pak zde mám přihlášku z místa – pan poslanec Jan Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych vás požádal o pevné zařazení bodu číslo 101. Jedná se o sněmovní tisk číslo 290. Je to novela zákona o pomoci v hmotné nouzi. A tady informace pro vás na kdy, vážený pane předsedo: je to variantně a) na tuto středu odpoledne po již pevně zařazených bodech, ale vím, že už někteří předřečníci tento čas využívají, a variantně b) zařazení tohoto bodu na tento pátek jako první bod po třetích čteních.

Dovolte mi, abych jenom zkráceně okomentoval, o co se v tomto sněmovním tisku jedná. Jde o poslanecký návrh, který chce vyloučit z nároků na dávky v hmotné nouzi lidi, kteří se opětovně dopouštějí vážných přestupků – opakuji přestupků – proti majetku, občanskému soužití a veřejnému pořádku. Návrh chce současně docílit toho, aby úřady práce mohly lépe postihovat rodiče, kteří neposílají své děti do škol.

Chtěl bych vás ujistit, že nejde o žádné populistické plácnutí do vody, ale jedná se o návrh, který byl důkladně konzultován s právníky, který obsahuje řadu pojistek a ke kterému se vláda vyjádřila neutrálně. Připomínky uplatněné vládou jsou přitom takového charakteru, který nikterak nezpochybňuje způsobilost tohoto návrhu k dalšímu projednávání tady na plénu Poslanecké sněmovny i v příslušných výborech, v tomto případě ve výboru pro sociální politiku.

Milé dámy a pánové, všichni tady určitě vnímáme, že situace v lokalitách nejpostiženějších sociálním vyloučením se stále zhoršuje a naštvání lidí v jejich blízkosti opravdu roste, ostatně i paní ministryně Maláčová dokonce varovala před občanskými nepokoji. Minulý týden ve výboru pro sociální politiku jsme proto zažili opravdu velké rozčarování, protože od zástupců příslušných resortů jsme se dozvěděli, že z vládních patnácti bodů k řešení situace ve vyloučených lokalitách se nedaří naplňovat téměř žádný bod a v blízké době se nechystá ani žádná revize sociálních dávek. Já jsem z tohoto důvodu velmi potěšen dobrou pracovní atmosférou ve výboru pro sociální politiku. Já jsem avizoval, že s tímto návrhem, který už leží na plénu Poslanecké sněmovny více než rok, dnes prostřednictvím našeho poslaneckého klubu vystoupím.

Určitě ambicí tohoto krátkého návrhu zákona není vyřešit všechny problémy vyloučených lokalit, ale je to podle mého názoru první rozumný krok, jakým způsobem

zlepšit situaci v oblasti záškoláctví a v oblasti řešení sousedských sporů především těch lidí, kteří žijí v blízkosti vyloučených lokalit, kde v současné době obecně starostové nebo místostarostové jsou prakticky bezradní.

Já vám předem moc děkuji za podporu zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. S přednostním právem pan předseda Faltýnek, poté jsem registroval přihlášení z místa pana poslance Navrkala. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Kolegyně, kolegové, já pouze kratičkou glosu na vystoupení Petra Bendla. My jsme byli opravdu minulý týden dva dny v terénu, chodili jsme po polích, a ta situace je opravdu, pokud se týká těch škůdců, o kterých hovořil Petr Bendl, dramatická. Problém je v tom, že ministerstva zemědělství a životního prostředí se nedokážou mezi sebou dohodnout, a proto se já domnívám, že tato problematika patří na půdu Poslanecké sněmovny, abychom vyzvali oba tyto rezorty, aby rychle našly nějaké řešení, které umožní tyto škodlivé činitele efektivně a samozřejmě s ohledem na ochranu přírody a životního prostředí řešit. Takže já za sebe, a doufám, že i ostatní kolegové, kteří byli na tom jednání, podpoří tento návrh, abychom tento bod zařadili za třetí čtení, de facto za první zařazené body v pátek. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Navrkal k pořadu schůze.

Poslanec František Navrkal: Já se omlouvám. Já jsem zapomněl, jaká jsou čísla tisků, ale jsou tady ještě další dva návrhy. Já reaguji na pana poslance Výborného, jak tady navrhoval zařazení toho bodu o změně Ústavy. Ale pak tady ještě navrhoval změnu Ústavy někdo za klub KSČM a někdo za klub STAN. Tam jde o změnu Listiny. Já bych jenom možná navrhl příslušným předkladatelům, jestli by nechtěli také zařadit ty svoje body, aby se to mohlo projednat společně, protože všechny ty návrhy spolu úzce souvisí. Já se omlouvám, že nemám tady přesný návrh, ale dám to jenom jako výzvu předkladatelům příslušných bodů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den. Pane poslanče, pro stenozáznam je nezbytné, abychom ty tisky identifikovali čísly a čísly bodů. Já těžko mohu nechat kolegy hlasovat. My tušíme, že je zde návrh KSČM a STAN a KDU-ČSL, že jsou zde tři návrhy, ale je třeba je identifikovat. Jestliže vám s tím případně někdo pomůže ... Věcně vám rozumím, jenom bych poprosil o doplnění čísel bodů. (Poslanec Navrkal hledá v podkladu.) Prosím.

Poslanec František Navrkal: Jde o tisky 526. Pardon. To je ten navržený. Pak jde o tisk 508. To je ten návrh od KSČM. A pak jde o tisk 549. To je návrh od Starostů a nezávislých. Takže to prosím zařadit bezprostředně za bod, jak navrhoval pan poslanec Výborný.

Předseda PSP Radek Vondráček: A alternativně případně, když by neprošel návrh pana Výborného, tak navrhujete nějaké zařazení, nebo pak by to znamenalo, že ten návrh...

Poslanec František Navrkal: Pak bych o tom nehlasoval. Pokud neprojde návrh pana Výborného, pak bych o tom nehlasoval.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za doplnění. Já myslím, že víme, o čem bychom hlasovali. Chce v tuto chvíli vystoupit ještě někdo k pořadu schůze? S přednostním právem pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl původně reagovat na tu fantasmagorii, kterou tady prostřednictvím pana předsedy předvedl pan předseda Okamura, kdy jeho vystoupení bylo k rezortu Ministerstva práce a sociálních věcí. Já si myslím, že pokud by byly nějaké nesrovnalosti v tomto rezortu, který naštěstí vede ČSSD, a díky němu je sociální politika spravedlivá, tak by to policie prošetřila a určitě by nezodpovědné osoby hnala k zodpovědnosti. Já o ničem nevím. Jestli o tom ví pan Okamura, tak nechť navštíví nejbližší policejní stanici a podá trestní oznámení. Jeho fascinace Českou stranou sociálně demokratickou je neuvěřitelná.

Jinak bych chtěl, a myslím si, že to je férové takto v půl třetí a je to férovější než za deset minut sedm, chtěl bych navrhnout, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala dnes o všech návrzích po 19. hodině, a to do 21. hodiny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tento návrh vnímám jako procedurální. S přednostním právem pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl jenom požádat o upřesnění. Jestli se bavíme o senátních návrzích, nebo o všech? Pana místopředsedy Chvojky. Jestli všechny tisky budeme projednávat i takhle pozdě, i nesenátní?

Předseda PSP Radek Vondráček: Já tomu rozumím tak, že bez ohledu na to, co budeme projednávat, v případě, že by prošel návrh, tak do 21. hodiny. Je tomu tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za upřesnění.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě někdo k pořadu schůze? Souhlasí pan předseda Chvojka, že bychom ten návrh hlasovali, až si schválíme pořad? Že se nejdřív vypořádáme s jednotlivými návrhy a jako první je samozřejmě návrh, tak jak jej předložilo grémium. Já předvolám kolegy z předsálí a budeme tedy hlasovat.

S přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Já navrhuji, abychom dneska doprojednali senátní vratky a pak skončili.

Předseda PSP Radek Vondráček: Padl zde návrh dvou poslaneckých klubů na prodloužení doby jednání. To je v pořádku. Ten váš by tedy znamenal případně buď i po 21., nebo že skončíme dřív. Jsou dvě možnosti. Je možné se k tomu vrátit do 19 hodin kdykoliv hlasováním. Já vám rozumím a je to věc nějaké dohody. Asi všichni cítíme, že nám jde především o ty senátní vratky a zamítnutí.

Takže nejdříve gremiální návrh.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 161 přihlášeno 187, pro 182, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Faltýnka, abychom zítra jako druhý bod zařadili bod 31 – daňový balíček. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 162 přihlášeno 187, pro 101, proti 61. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana místopředsedy Okamury, abychom zařadili nový bod nazvaný Situace na Ministerstvu práce a sociálních věcí za dlouhodobého vedení ČSSD. Doufám, že jsem si to poznačil dobře. Zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 163 přihlášeno 186, pro 64, proti 25. Návrh přijat nebyl.

Pak je zde návrh pana předsedy volební komise Kolovratníka na vyřazení bodu 251, volby do Státního fondu kinematografie, z důvodu žádosti předsedkyně fondu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 164, přihlášeno 187, pro 181, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Michálka, abychom bod 154, tisk 476, a bod 170, tisk 524, zařadili v pátek 27. září jako první dva body po třetích čtení. Týká se to státního zastupitelství.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 165, přihlášeno 187, pro 63, proti 56. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Bartoně, abychom bod 163, sněmovní tisk 506, novela školského zákona, zařadili – nejprve navrhuje po pevně zařazených bodech dopoledne zítra, ve středu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 166, přihlášeno 187, pro 42, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Alternativa druhá byla zařadit odpoledne ve středu po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 167, přihlášeno 187, pro 45, proti 67. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat návrh pana poslance Bendla na zařazení nového bodu Informace Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí o řešení kůrovcové kalamity, škod způsobených bekyní velkohlavou a přemnožení hraboše polního. Hlasujeme nejprve zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 168, přihlášeno 187, pro 182, proti nikdo. Nový bod jsme zařadili.

Návrh je na pevné zařazení v pátek po pevně zařazených bodech. Je tomu tak? Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pevné zařazení nového bodu v pátek po pevně zařazených bodech. Kdo je proti?

Hlasování číslo 169, přihlášeno 187, pro 180. (Proti nikdo.) Návrh byl přijat, bod jsme zařadili.

Dále jsou zde návrhy pana předsedy Výborného, který navrhuje zařadit nový bod – doufám, že jsem si správně poznačil – Informace vlády k energetickému a klimatickému balíčku. (Doplňování z pléna.) Investičnímu... Energetickému a investičnímu balíčku... Investičnímu, energetickému a klimatickému balíčku. Nejprve budeme hlasovat o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 170, přihlášeno 187, pro 64, proti 5. Návrh nového bodu zařazen nebyl.

Dále je zde návrh pana předsedy Výborného, abychom bod 172, sněmovní tisk 526, zařadili zítra odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 171, přihlášeno 187, pro 62, proti 6. Tento návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Bauera, abychom bod 101, sněmovní tisk 290, novela zákona o pomoci v hmotné nouzi, zařadili nejprve alternativně na středu odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 172, přihlášeno 187, pro 81, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat druhou alternativu, abychom tento bod zařadili v pátek jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 173, přihlášeno 187, pro 89, proti 7. Tento návrh také nebyl přijat.

Pak zde jsou návrhy pana poslance Navrkala, který ale uvedl, že v případě, že nebude přijat návrh pana poslance Výborného, tak jej stahuje a nebudeme o nich hlasovat.

Tím jsme se vypořádali se všemi hlasováními týkajícími se pořadu schůze a budeme hlasovat návrh pana předsedy Chvojky na to, abychom dnes meritorně jednali a hlasovali o zákonech a mezinárodních smlouvách i po 19. hodině, a to do 21. hodiny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 174, přihlášeno 187, pro 100, proti 33. Tento návrh byl přijat.

Já vám děkuji a budeme pokračovat dle schváleného pořadu schůze. Otevírám bod

308.

Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku

Já poprosím paní navrhovatelku tohoto bodu, paní poslankyni Janu Černochovou, která, bude-li souhlasit, se stane zpravodajkou a vystoupí jako první. Prosím, máte slovo. A poprosím o klid v sále. Děkuji. Máte-li co k vyřízení, prosím, opusťte sál. (Poslankyně Černochová je již připravená u řečniště, ale čeká na ztišení sálu. Předseda PSP zvoní zvoncem.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Krásné odpoledne, dámy a pánové. Ještě jednou bych vám všem chtěla poděkovat za zařazení tohoto bodu na program jednání. Toto jednání, jak jsem i slíbila, nechci nějak zdržovat, proto zde nebudu již uvádět všechny důvody pro zařazení bodu s názvem Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve

střelivu a rybářském olůvku. Přesto mi dovolte ve zkratce připomenout... (Odmlčuje se pro hluk v sále. Předsedající zvoní zvoncem, sál se ztišuje.) ... že podle dostupných informací by se měl zákaz olova ve střelivu a rybářském olůvku v budoucnu rozšířit z oblasti mokřadů i mimo ně. Zákaz by tak byl mnohem širší a negativně by dopadl na naše občany, na naše střelce, na zbrojní průmysl, na lovce, na sportovce i na členy spolků.

Evropská komise požádala 16. července 2019 Evropskou agenturu pro chemické látky, tzv. agenturu ECHA, aby v souladu s článkem 69 odst. 1 prvního nařízení REACH připravila návrh omezující uvedení na trh a používání: 1. olova ve střelách v oblastech jiných než mokřadech, tzn. plošný zákaz; 2. olova v jiných typech střeliva používaných buď v mokřadech, nebo používání v mokřadech nebo územích jiných než mokřady; 3. olova v rybářském náčiní – což jsou například známá rybářská závaží.

Zmíněnou žádost Evropské komise jsem zaslala všem členům výboru pro obranu a seznámila s ní i vedení Poslanecké sněmovny. Předala jsem ji i panu premiérovi a panu ministru Brabcovi.

Během procesu bude tento návrh ještě před případným přijetím konzultován s členskými státy, přesto bychom měli už dnes vyslat jasný a srozumitelný signál... (Obrací na předsedajícího a na ministryni financí, která jí hovoří za zády.) Ale to fakt nejde!

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně, případně se obraťte na mě a já zjednám klid v sále, ať na sebe nepokřikujeme. Děkuji. A poprosím účastníky debaty v lavici vlády, aby se případně přesunuli. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Ale když tedy nemají kolegové tu slušnost a baví se tady přímo za zády řečníka, tak bych chtěla poprosit, abyste ten pořádek zjednával vy a častěji, abych to nemusela dělat já. Netěší mě to. Děkuji. (Ministryně financí odchází.)

Takže měli bychom vyslat jasný a srozumitelný signál již dnes, abychom nedopadli jako v případě obdobných nesmyslných zákazů ze strany Evropské komise.

Ráda bych, aby zde zaznělo alespoň pár vět od členů vlády. Vím, že tady není pan ministr životního prostředí ani pan premiér, že jsou na jednání v New Yorku, takže samozřejmě nepožaduji tady vyjádření Ministerstva životního prostředí. Ale doufám, že třeba ministr zemědělství nebo někdo ze členů vlády tady řekne stanovisko Ministerstva životního prostředí. Je tady samozřejmě i pan ministr vnitra Hamáček, kterého se toto také týká. Takže bych poprosila, aby skutečně tady to jasné slovo od někoho, kdo zde je přítomen, také zaznělo. Chtěla bych tedy požádat, abychom se mohli prostřednictvím ministrů s tou problematikou a postojem k této věci seznámit.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, 18. září 2019 proběhlo zasedání výboru pro obranu, kde jsme se iniciativně problematikou zabývali, protože výbor pro bezpečnost jednal v pozdějším termínu, než zasedá tato Sněmovna, která to měla zařazené jako pevný bod. Jinak by se samozřejmě k tomu vyjadřoval i výbor pro bezpečnost. Každopádně výbor pro obranu se tím zabýval poměrně detailně a výsledkem bylo přijetí následujícího – podotýkám kompromisního – usnesení číslo 125, které získalo absolutní podporu tohoto výboru. Dovolte mi, abych vás s tímto usnesením seznámila.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení předsedkyně výboru Mgr. Jany Černochové a po rozpravě navrhuje Poslanecké sněmovně následující usnesení:

Poslanecká sněmovna v duchu svého usnesení číslo 1190 přijatého dne 20. dubna 2016 na své 44. schůzi v 7. volebním období – to je v případě, že budu načítat tento návrh pak v podrobné rozpravě, tak to bude takto uvozeno, to usnesení bude shodné s tím výborovým usnesením. A teď vás seznámím s těmi sedmi body:

- I. i nadále odmítá, aby orgány Evropské unie disproporčně zasahovaly do funkčního systému kontroly, evidence, nabývání a držení zbraní a střeliva nastaveného právním řádem České republiky;
- II. vyzývá Evropskou komisi, aby při zpracování a předkládání jakékoli unijní legislativy důsledně dbala na zásadu proporcionality a zákazu diskriminace členských zemí Evropské unie a nezneužívala své právo vydávat prováděcí předpisy s tzv. přímou účinností, a tím ztěžovala řádné a plnohodnotné projednávání návrhů v ostatních volených orgánech Evropské unie;
- III. vyzývá všechny orgány Evropské unie, aby při zpracování a schvalování jakékoli unijní legislativy důsledně dbaly na zásadu proporcionality a zákazu diskriminace členských zemí Evropské unie;
- IV. vyzývá předsedu vlády, aby podnikl všechny právní a diplomatické kroky k zabránění přijetí takové unijní legislativy, která by narušovala český právní řád v oblasti obchodu, kontroly, nabývání a držení zbraní, a tím nevhodně zasahovala do práv občanů České republiky;
- V. vyzývá vládu, aby v případě dalších kroků v regulaci olova ve střelivu a rybářském olůvku a legálního držení zbraní byla aktivní ve vyjednávání s dalšími členy Evropské unie, a zajistila tak potřebnou podporu a spojence pro zastavení neopodstatněných restrikcí práv občanů;
- VI. žádá předsedu vlády, aby inicioval nová jednání o způsobu vytvoření funkčních opatření, která povedou k potírání nelegálního obchodu, nabývání, držení i jiné nelegální manipulace se zbraněmi, střelivem a výbušninami v rámci zemí Evropské unie;
- VII. pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny, aby s tímto usnesením seznámil předsedu vlády České republiky, předsedu Evropské komise, předsedu Evropského parlamentu a další představitele orgánů Evropské unie a parlamentů členských států Evropské unie.

Já bych i z tohoto místa chtěla poděkovat panu předsedovi Poslanecké sněmovny, který, můžu říct, i nějakou formou spolupracoval na textaci. Protože i myšlenka toho, aby se společně s Českou republikou připojily do toho odporu jiné země, přišla od něj. A myslím si, že pouze ten tlak, pokud bude z vícero zemí, a doufejme, že minimálně od zemí V4, tak pokud se tohle podaří, tak pak je větší šance na úspěch.

Tady bych byla velmi ráda, abychom nepropásli příležitost ozvat se a abychom – protože tady nelze využívat institutu žluté nebo červené karty – abychom skutečně tyto tendence byli schopni zastavit v tom počátku. Myslím si, že určitě každý z nás, kdo má i zástupce v Evropském parlamentu, kdo má poslance v Evropském parlamentu, případně i kontakty v komisích, bychom se měli snažit o to vyjednat vyjednávací většinu či blokační menšinu, tak aby skutečně se podařilo toto šílenství s olovem zastavit.

Děkuji vám za pozornost a děkuji jednak za to, že jste byli ochotni se touto problematikou zabývat, a děkuji vám i za to, že přijmete usnesení, které jsme společně s kolegy z výboru pro obranu připravili. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Ještě před zahájením rozpravy zde mám tři přihlášky s přednostním právem. Ještě před otevřením bodu

se písemně přihlásil pan místopředseda Okamura, poté požádal o slovo pan ministr zdravotnictví, který přednese stanovisko nepřítomného pana ministra životního prostředí. A poté se přihlásil pan ministr vnitra. Takže poprosím pana místopředsedu Okamuru, máte slovo. Upozorňuji, že nejsme ještě v rozpravě, není možné se hlásit k faktické poznámce. Až otevřu rozpravu. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, za SPD vítám snahu otevřít téma ochrany rybářů a střelců ve Sněmovně, jelikož jsem již dvacet let držitelem zbrojního průkazu i zbraní a jsem aktivním členem sportovního střeleckého klubu. Takže jsem rád, že za nás, za střelce, kteří se tomu dlouho věnujeme, tady můžeme tuto problematiku projednávat. A děsí nás, že se nás, legální držitele zbraní a rybáře, snaží a chystá Evropská unie záměrně omezovat, a to opakovaně. Za SPD říkám, že budeme vždy bojovat za zájmy legálních držitelů zbraní a rybářů.

Jak již bylo řečeno, Evropská komise požádala letos v červenci Evropskou agenturu pro chemické látky, aby připravila návrh, který by nadále omezoval střelce a rybáře. A já musím říci, že je to pro nás absolutně nepřijatelná záležitost. Na začátku letošního roku se nás snažili eurofanatici na čele s europoslancem Zdechovským z KDU-ČSL obalamutit, že přípravy zákazu olova ve střelách či olůvek při rybaření jsou prý hoax a že nic takového nehrozí. Tato vyjádření si může každý dohledat. Ti, kdo pamatují podobné lži o tom, že nehrozí zákaz olova v pájkách a podobně, těmto eurofanatikům samozřejmě neuvěřili. Všichni dobře víme, že bruselská Evropská komise je jako jezinky – podáš jim prst a utrhnou vám ruku i s loktem. Tohle přirovnání je víc než přesné. Brusel plošně zakazuje kdeco bez ohledu na praktické dopady, bez ohledu na to, zda přínos zákazu nezpůsobí daleko větší škody než to, co chtějí zakázat.

Pamatujeme zákaz olověných teploměrů. Jediný, kdo z toho profitoval, byly a jsou výrobci digitálních teploměrů, které ke škodě pacientů a lékařů jsou samozřejmě nejen dražší, ale také méně přesné, jsou výrazně méně spolehlivé a samozřejmě mají daleko nižší životnost. Tedy mají veškeré výhody pro výrobce, ale doplácejí na ně nejen pacienti, ale doslova všichni daňoví poplatníci.

Vítám snahu otevřít téma ochrany rybářů a střelců ve Sněmovně, ale je zároveň důležité, aby takový postoj a zájem projevili také europoslanci mainstreamových stran v europarlamentu a také naši zástupci v Evropské komisi, která je autorem většiny euroblbostí.

Bohužel je faktem, že údajní obhájci českých zájmů v Evropské unii buď mlčí – jako paní eurokomisařka Jourová za hnutí ANO a mlčí také její strana v europarlamentu, to znamená hnutí ANO – nebo jako lidovci natvrdo lžou. A příklad jsem tady dával. Popravdě, všichni víme, že frakce, ve které je hnutí ANO, naopak všemožné zákazy vytváří a aktivně podporuje. Smutné je, že čeští občané jsou ohlupováni lživými kampaněmi v České republice, které bohužel bezostvšně lžou o tom, že někdo bude hájit jejich zájmy v Bruselu.

Co se týče samotného plánovaného zákazu olova, jediné místo na světě, kde je zakázáno užívání olova v nábojích, je Kalifornie, ale i tam je zákaz omezen pouze na lov. Návrh Evropské unie se tak naprosto vymyká a je namístě oprávněné podezření, že jde o součást dlouhodobého tažení eurohujerů proti legálnímu držení zbraní. Tyto výplody chorých mozků jsou typickou ukázkou politiky Bruselu, a podobné eurosměrnice poškozují nás všechny – jak občany, tak ekonomiku, tak i naši svobodu. A bohužel nejde o ojedinělé výstřelky, ale o systémovou chybu. Tou je centralismus v plánování rozhodování. To je to, na co umřel i náš československý socialismus, tedy na myšlenku, že blaho umí nařídit a zařídit pár vyvolených někde v Bruselu nebo v Moskvě. Tady je zakopaný pes. A v tomhle se současná Evropská

unie neliší od totalitního komunismu. Brusel a eurofanatici postupně ukrajují z naší svobody, ze suverenity našich zemí a postupně se nám vkrádají do domovů, špehují nás a přikazují, jak máme žít. Pravda, ani největší stalinisty nenapadlo nařizovat, kolika litry vody smím spláchnout, jakou žárovkou smím svítit nebo zda smí mít rybář olůvko.

Lidé jsou dnes trestaní už nejen za to, když řeknou nebo napíšou, co si myslí. Brusel nám bere postupně naši svobodu. Nejde jen o olovo, ale především o svobodu naší země, o svobodu nás občanů svobodně rozhodovat o tom, jak budeme žít. Vážené dámy a pánové, svoboda je, oč tu běží. To připomínám všem milovníkům eurocentralismu a bruselokratům. Jde o svobodu, a pokud máte pocit, že zatím tu svobodu berou jen nám vlastencům, nějakým rusofilům a jiným vámi nenáviděným lidem, pak věřte, že námi a naší svobodou to nekončí, protože jakmile začnete svobodu brát druhým, pak o tu svobodu přijdete i vy. A pak už bude pozdě naříkat, že takhle jste to nemysleli.

Svoboda a demokracie nemají přívlastky a musí platit pro všechny, protože pokud neplatí pro všechny, pak to už není svoboda ani demokracie. Myslete na to, vážená vládo, myslete na to, že ve jménu takzvaného dobra bylo vždy napácháno největší zlo. A samozřejmě i my bychom byli rádi, protože je předpoklad, že asi to usnesení z výboru pro obranu, pro které hlasovali i naši poslanci, samozřejmě, bude – doufám – přijato, ale teď je otázkou, co s tím udělá vláda, protože už jsme to tady zažili, když jsme mluvili o globálním paktu a uprchlících a o migraci a dalších věcech, že tady se na jednu stranu premiér Andrej Babiš holedbá, jak je proti migraci, a zároveň hlasuje v zahraničí pro migraci a jeho europoslanci hnutí ANO hlasují také v europarlamentu pro migraci. Takže na jednu stranu jsme rádi, že ten první krok, to znamená přijetí usnesení na výboru, a teď jsme před tím druhým krokem, že bude přijato to usnesení také tady ve Sněmovně, usnesení, které vyzývá vládu, aby odmítla, aby orgány Evropské unie disproporčně zasahovaly do záležitostí v České republice, konkrétně ohledně omezování střelců a rybářů, a aby předseda vlády podnikl veškeré kroky k zabránění této legislativy. Ale co s stane, když jakoby podnikne veškeré kroky – jakoby, naoko, navenek, a víme, že to vládní představitelé velice dobře umějí, takto simulovat –, ale finálně to bude přijato a zase tady budeme s křížkem po funuse. A znova tady debata na to, že jediné řešení je vystoupit z Evropské unie, protože jinak salámovou metodou nás tady budou postupně omezovat. A my to téma, samozřejmě, tady na rovinu říkáme.

Takže jsme rádi za tu aktivitu, že nás střelce tady podporuje i širší politické spektrum, ale doufám, že to dojde nějakého skutečného řešení, protože jak víme, jak to dopadá se zbraňovou směrnicí a s dalšími věcmi, tak soudy Evropské unie nakonec stejně nutí státy, aby se tomu diktátu podřídily.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan ministr zdravotnictví se stanoviskem ministra pro životní prostředí.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás stručně informoval o vývoji projednávání legislativního návrhu Evropské komise na změnu přílohy 17 nařízení č. 1907/2006 známého jako REACH, kterým se zakazuje použití střeliva obsahujícího olovo ke střelbě v mokřadech. Tento návrh je předmětem vaší pozornost od října loňského roku, kdy paní poslankyně Černochová ve své interpelaci ve věci zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku položila několika členům vlády, včetně pana ministra životního prostředí, řadu otázek na toto téma.

Pokusím se nyní stručně rekapitulovat důvody k předložení legislativního návrhu a informovat o stavu jeho projednávání.

Vyloučení používání střeliva s obsahem olova během následujících tří let požaduje usnesení a směrnice Bonnské úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, přijatá na konferenci v roce 2014. Problematice se věnuje také usnesení dohody AEWA o ochraně stěhovavých druhů vodních ptáků v Africe a Eurasii a Bernské úmluvy o ochraně evropské fauny, flóry a přírodních stanovišť. Totéž požaduje Ramsarská úmluva o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva. Česká republika je smluvní stranou všech uvedených mezinárodních úmluv.

Dle nařízení REACH je olovo látkou vzbuzující velmi velké obavy. Evropská komise proto požádala Evropskou agenturu pro chemické látky, dále jen ECHA, o informaci o potenciálních rizicích použití olova ve střelivu používaném při lovu, a zejména při lovu v mokřadech. ECHA dne 17. září 2018 zveřejnila zprávu o přezkumu dostupných informací zpracovanou podle požadavků uvedených v nařízení REACH. Ze zprávy vyplývá, že výše uvedené způsoby používání olova představují významné riziko pro životní prostředí a zdraví lidí. Na základě této informace ECHA doporučila Evropské komisi zpracovat návrh na zákaz použití střeliva s obsahem olova při střelbě v mokřadech. Tento návrh byl v období září až prosinec 2018 projednán dvěma odbornými výbory ECHA, které návrh doporučily ke schválení. Česká republika je v obou výborech zastoupena experty, kteří se se závěry ztotožnili.

Další krokem legislativního procesu je projednání návrhu v komitologickém výboru Evropské komise, dále jen ve výboru. Na zasedání tohoto výboru dne 14. 2. 2019 proběhla první diskuse návrhu, který byl většinou členských zemí – včetně České republiky – přijat pozitivně. Některé země vyslovily názor, že návrh je málo ambiciózní, a požadovaly rozšíření zákazu na jiné druhy střeliva, s čímž ale jiné členské země – opět včetně České republiky – nesouhlasily. Na zasedání výboru ve dnech 17. až 18. září 2019 mělo dojít k hlasování o návrhu, ale Evropská komise se jej rozhodla na poslední chvíli stáhnout s tím, že jej opět předloží pravděpodobně v listopadu letošního roku.

Vláda České republiky plně sdílí názor na nepřijatelnost plošného zákazu použití olova v munici, zejména pak ve střelivu používaném armádou a policií. Nelze však pominout ani druhou stranu věci, to jest, že olovo je těžký toxický kov, který představuje významné zdravotní riziko. Diskuse o jisté míře restrikce použití olova je proto legitimní, avšak je vždy nutné přihlédnout ke kontextu, ve kterém je olověná munice využívána, její funkčnosti. Je nutné také prokázat dopady náhražek do životního prostředí, stejně jako socioekonomickou přijatelnost alternativ. Problematikou se zabývá Ministerstvo životního prostředí v úzké spolupráci s Ministerstvem obrany, které zastupuje Českou republiku v Evropské agentuře pro obranu. Společně formulujeme názor, že zákaz olova v munici užívané obrannými a bezpečnostními složkami není možný. Domníváme se, že legislativní návrh na plošný zákaz olova ve střelivu bude v nejbližší době předložen, protože naprostá většina členských zemí má shodný názor. Pokud se tak stane, jsme připraveni výše uvedené stanovisko prosazovat na všech úrovních.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Poprosím pana ministra vnitra, který je přihlášen s přednostním právem před otevřením rozpravy.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, dovolte mi také pár slov k tématu.

Chci poděkovat paní poslankyni Černochové, že se věnuje této problematice a upozorňuje nás na případné problémy, které by mohly nastat v důsledku snahy evropských orgánů zlepšit ochranu životního prostředí. A říkám, že já osobně proti těm iniciativám, které slouží k ochraně životního prostředí, nic nemám, nicméně zrovna tento problém pokládám za složitý. Pravdou je, že dnes prostě neexistuje alternativa olověného střeliva a alternativy, o kterých se hovoří, nelze použít u všech druhů zbraní. Pokud střelivo existuje a je testováno, tak se ukazuje, že má jiné fyzikální a chemické vlastnosti, a z hlediska bezpečnostního je podstatně vyšší riziko nebezpečných odrazů, například při nárazu na tvrdý povrch nebo vodní hladinu. Samozřejmě alternativní střely, pokud existují, snižují životnost zbraní a u starších zbraní můžou způsobit jejich destrukci a případně zranění střelce.

Takže pokud by došlo k zákazu střeliva s obsahem olova, plně by to dopadlo na Policii České republiky. Jenom pro informaci, policie ročně spotřebuje více jak 13 milionů kusů střeliva. Jedná se asi o 80 až 90 tun olova. Takže úplný zákaz by samozřejmě znamenal zásadní omezení připravenosti příslušníků policie, a tudíž za Ministerstvo vnitra nemůžeme souhlasit s iniciativou, která by tímto směrem šla.

Rozumím tomu, že to je primárně v gesci Ministerstva životního prostředí, a jsem rád, že pan ministr Brabec tady prostřednictvím ministra zdravotnictví jasně řekl, že Ministerstvo životního prostředí je připraveno bojovat proti snahám o úplný zákaz střeliva. Nicméně vzhledem k tomu, že z mého pohledu je to i bezpečnostní otázka, tak se obrátím na své kolegy s dopisem, kde je na tuto věc upozorním a požádám je o to, aby se tomu v rámci svého rezortu věnovali. V říjnu nás v Lucemburku čeká Rada ministrů a minimálně neformálně, pokud to bude možné, tak i formálně se tam pokusím toto téma otevřít, tak abych zjistil, jaké jsou postoje jednotlivých ministrů vnitra členských států Evropské unie. Jsem přesvědčen, že budou sdílet ten náš, protože si nedokážu představit ministra, který by akceptoval takto zásadní omezení akceschopnosti policie, ale je dobré toto téma otevřít a zjistit nálady v jednotlivých členských státech.

Znovu říkám, nemám nic proti ochraně přírody, celá řada iniciativ jde správným směrem, toto je ale šlápnutí vedle a je potřeba použít selský rozum. Trošku mi to připomíná debatu, kdy tady byly snahy o zavedení emisních norem na vojenské automobily a tanky. To se taky asi míjí účinkem.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslankyně Černochové.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. V této věci zahajuji všeobecnou rozpravu, do které je jako první v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Radek Koten. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Ostatní kolegy, kteří se přihlásili s faktickou poznámkou, upozorňuji, že se mohou přihlásit až nyní po otevření rozpravy a po prvním příspěvku. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážení páni ministři – ministryně tu zatím žádná není.

Děkuji svým předřečníkům za to, že tu shrnuli v podstatě ve velmi dobře strukturovaných odpovědích to, co by nám vlastně plošný zákaz olova ve zbraních, střelivu a rybářských olůvkách přinesl. Je to ještě možná daleko horší, protože když si vezmete, že třeba olympijské disciplíny, nebo obyčejné diabolky, které se tady používají léta – tak jediný kov, který připadá v úvahu, který odpovídá zhruba svými vlastnostmi olovu, to znamená, že je měkký, tvárný a má požadovanou hmotnost vzhledem ke svému objemu, je zlato. Nedokážu si tedy představit, že v malorážkových nábojích anebo diabolkách by byl tento kov nahrazen zlatem. To asi ekologové z Evropské unie trošičku přehnali.

Dále bych tady upozornil, že od dob, kdy se přestal používat olovnatý benzín a začaly se používat jiné benzíny s jinými aditivy, počet ohrožených území v Evropě klesl ze 70 % na zhruba 8 %. To bylo tedy v roce 2000 – pokud by byla nějaká další statistika, předpokládám, že nyní se pohybujeme zhruba okolo 4 % území, tedy na polovinu těch původních 8 %.

Dále bych tady řekl, že policisté a všichni střelci, ať už to jsou sportovní střelci, samozřejmě vyjma třeba těch střelců, kteří střílí na zvěř a používají střelivo k lovu, tak převážná většina olova, které je ve střelách, se vystřílí na střelnicích, kde je díky výkupní ceně toto olovo velice dobře recyklováno. To už bychom tedy museli olovo zakázat například i v autobateriích, pokud bychom k tomu přistupovali takhle. Museli bychom zakázat olovo třeba v rentgenových přístrojích, kde je používáno k odstínění od gamazáření, a tak dále. A to už bychom to mohli rozšířit opravdu na všechno. A vzhledem k tomu, že se Evropská unie domnívá, že zákaz je velmi ambiciózní, tak se právě těchto věcí trošičku bojím. Trošičku dost.

Jinak co se týká ekonomických dopadů, konkrétně na Ministerstvo vnitra podle toho, co tady říkal pan ministr, by to dopadlo poměrně brutálně. Vzhledem k počtu vystřílených střel by to znamenalo poměrně drastické navýšení rozpočtu v kapitole pro střelivo, protože klasická střela, která se používá nejvíce u policejních zbraní, tedy Luger 9, se dá nyní nakoupit zhruba okolo 5 korun a po zákazu olova, to se podržte, okolo 20 až 25 korun. Je to kalkulace, kterou zkalkuloval jeden z našich největších výrobců střeliva, Sellier&Bellot.

Ptám se tedy, komu by tento zákaz nejvíce prospěl? Střelcům stoprocentně ne. Ministerstvu vnitra a jeho ozbrojeným složkám, jako je například Vězeňská služba, Policie České republiky a další bezpečnostní složky, by tedy neprospěl určitě vůbec.

Myslím si tedy, protože na Wikipedii je napsáno, že olovo je poměrně stabilní prvek, který v běžném prostředí nekoroduje, rozpouští ho pouze koncentrovaná kyselina dusičná, kterou úplně v našem životním prostředí nepředpokládám. A jediné, co olovo v přírodě udělá, nebo kdekoli, kde je ta kulka, když je třeba oplášťovaná ještě nějakým jiným kovem třeba u těch větších ráží, tak jediné, co je, povrch zešedne a nějakým způsobem zoxiduje. Takže vliv na životní prostředí z tohoto pohledu je velmi minimální.

Nerad bych se tady skutečně dočkal toho, že se povezeme na nějaké ekoteroristické vlně, která je nyní celosvětově spuštěna, a zničí to vlastně nějakým způsobem a ohrozí to i naši národní bezpečnost. Děkuji. (Tleskají poslanci SPD a poslankyně Jana Černochová.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další je do diskuse přihlášena paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, mám takový pocit, že tento bod, který projednáváme, není ani tak moc o olovu, o myslivcích, rybářích, ale o tom, jak komunikujeme témata, která se týkají Evropské unie. Máme tady více jak dvě stě tisků. Nedokázali jsme projednat včas ani vratky ze Senátu, a to se málokdy stává. Přesto zařadíme tento bod.

O co tady v tuhle chvíli jde? Já to vnímám tak, že je tady návrh Evropské komise, který se týká používání olova v mokřadech, a je tady vlastně zpráva, která dokládá, že olovo je toxické. A pak je tady návrh zpracovat nějaké možné další kroky a úpravy, které by byly předloženy. Co by to znamenalo, kdyby byly předloženy? Znamenalo by to, že by byly znovu posuzovány. Znamenalo by to, že u všech těchto diskusí by byli zástupci České republiky. Byli by tam jak naši zástupci v Evropském parlamentu, ale hlavně naši zástupci, kteří jsou na Ministerstvu životního prostředí. A tam, jak jsem se opakovanými konzultacemi dozvěděla, je

opravdu velmi nepravděpodobné, že by podobný návrh vlastně prošel, protože ten odpor je – nejenom že tady bojujeme nějak z České republiky, ale je napříč Evropou.

Myslím si, že tento bod spíš svědčí o tom, jak vlastně komunikujeme témata, která se týkají Evropské unie. A o tom svědčí i to, jak je tady Evropská unie vnímána. Víte, já bych to dávala do souvislosti s tím, když jsem se teď podívala do statistiky a viděla jsem, že i v zemích, kde je poměrně kritický přístup k Evropské unii, jako je Maďarsko, tak 52 % Maďarů podporuje evropskou integraci a roste to, v Polsku podporuje evropskou integraci 54 % obyvatel a roste to, a v České republice – no nedivme se – 36 %.

Víte, ono toto není úplně o olovu, o myslivcích a rybářích. To je o tom, jak o tom hovoříme. To je o tom, že zvedáme tato témata v nějakých emotivních rovinách a stavíme to tak, že musíme bojovat proti té Evropské unii. Ale my jsme tou Evropskou unií. My jsme součástí té Evropské unie. A já nepochybuji o tom, že naši zástupci nás budou dobře hájit i při vyjednávání těch návrhů, které případně Evropská komise navrhne.

Opravdu si myslím, že není úplně přiměřené tyto návrhy projednávat a předřazovat je na plénum našeho parlamentu. Jsem přesvědčená, že my můžeme být kritičtí k návrhům, které Evropská komise předkládá, ale prosím věcně. Opravdu není možné bojovat za každou cenu. My sice ještě nevíme, jak ten návrh bude vypadat, ale je nejvyšší čas, abychom proti tomu bojovali.

Víte, možná si to neuvědomujeme, že právě těmito přístupy opravdu zhoršujeme postoje české veřejnosti vlastně k evropské integraci jako takové. A myslím si, že to zkrátka není zodpovědné. Byla bych pro, abychom si počkali na ty návrhy, které opravdu budou, abychom věcně diskutovali.

Olovo je, když už tady kolega citoval Wikipedii, tak současně se tam dozví, že olovo je toxický kov. To je zkrátka realitou. Olovo je toxický kov. A určitě známe i z historie, že olovo dokázalo způsobit smrt mnoha lidí, protože zkrátka v minulosti se používalo olovo podstatně více. My víme, že je to toxický kov, který má negativní dopady na zdraví organismu. Je naprosto legitimní toto nechat zpracovat. Je naprosto legitimní se bavit o těch návrzích, které jsou a které i budou, vždyť na tom není nic špatného. A pak se bavme o tom, jestli ty návrhy, které jsou předkládány, jsou přiměřené. Ale spojovat to s nějakým bojem proti tomu, že Evropská komise chce ublížit našim rybářům a myslivcům, si myslím, že není přiměřené. Nebojujme proti tomu, o čem ještě ani nevíme, co je toho podstatou. A chovejme se přiměřeně. Chovejme se přiměřeně a věcně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Mám zde tři faktické poznámky – pan poslanec Holík, pan poslanec Ondráček, potom paní poslankyně Černochová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý den. Víceméně oba dva páni ministři i pan kolega Koten řekli to nejdůležitější, proč nepřijímat tuto směrnici. Já sám můžu říct jedno. Olovo je poměrně ušlechtilý, nekorodující kov. Pokud budeme používat ocelové broky nebo ocelové střely, tak železo je poměrně hodně korozivní a vždycky jedovaté jsou soli.

Pak další věc. Jestli bude armáda a policie vybavena municí s olověným střelivem a já jako civilista budu mít střely s ocelovou hlavicí, tak já tím bez problémů prostřelím neprůstřelné vesty. Takže se to otáčí úplně jinak. Otáčí se to spíš ve prospěch teroristů.

A potom už tady zaznělo, při střelbě s ocelovými broky nebo s ocelovou kulí dochází k nadměrnému opotřebení hlavní. A ty oděrky, jsou to mikroskopické částice oceli, ty budeme vdechovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážený pane ministře, se zájmem jsem si vyslechl jak úvodní slovo paní kolegyně Černochové, tak i vystoupení obou ministrů i teď obou předřečníků. V podstatě z vyjádření paní kolegyně Langšádlové vyznělo, proč stahovat kalhoty, vždyť brod je ještě daleko. Paní kolegyně (Černochová) říká, pojďme se připravit, voda je velká, může nás to smésti. Víte, já se někdy tak zamýšlím nad celým tím fungováním Evropské unie a někdy si tak jako sám sobě v duchu říkám, jak tak Evropská unie a co nám tam ta Evropská komise vlastně dělá. Rakety nalevo, rakety napravo, migranti všude. A my řešíme olůvka. Olůvka pro rybáře a samozřejmě náboje, popřípadě olovo v munici.

Někdy bych chtěl požádat vládu, jestli by ty lidi z Evropské unie mohla pozvat do České republiky. Já bych fakt ty lidi chtěl někdy vidět, jak vypadají, jestli jsou opravdu tak – nemůžu použít ten výraz – jestli jsou opravdu takoví, jak si myslím, anebo jestli prostě jenom žijí v úplně jiném světě, než žiju já, popřípadě paní kolegyně Černochová, popřípadě i vy z vás, kteří podpoříte tento návrh, resp. to usnesení, které načetla paní kolegyně.

Já si dovolím říci, že vám, paní kolegyně, dám asi polibek smrti, ale vy už jste na něj zvyklá ode mě. Já váš návrh podpořím ve všech bodech, které navrhujete, věřím, že i většina poslaneckého klubu KSČM, protože blbosti se musí vzdorovat a toto je jedna z cest. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Předávám slovo na faktickou poznámku paní poslankyni Černochové. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla vaším prostřednictvím ctěné paní kolegyni demokratce Langšádlové sdělit, že pro zařazení tohoto bodu hlasovalo 174 poslanců a poslankyň, takže se mi trošku nelíbí to, že tady zpochybňuje to, že se Poslanecká sněmovna jako suverén nějakým způsobem rozhodla, že toto považuje za prioritu. Z vystoupení paní poslankyně Langšádlové bohužel čiší absolutní neznalost této problematiky. Odvolává se tady na něco, co nikde není písemně dáno. Na žádné studie, které tady zmiňovala, nikdo z nás nikde nepřišel ani nám je nikdo neposlal. To, co tady zmiňoval pan ministr zdravotnictví, a já děkuji, že tady vystoupil za pana ministra, to jsou staré studie, na základě kterých už dnes platí zákaz v mokřadech. To už v naší legislativě je.

Takže prosím nejdřív, pokud tady chcete vystupovat a bránit Evropskou unii, nikdo vám v tom nebrání, ale nejdřív si k tomu něco nastudujte, protože to, co tady zaznělo, skutečně mělo do odbornosti hodně daleko. A přesně to jsou ty důvody, proč si myslím, že se o tom tady máme bavit. Protože u řady kolegů to zanechává pocit, že kdo tady bojuje za střelce, za myslivce, za rybáře, tak vlastně nemá rád Evropskou unii. Tak to přece vůbec není, paní kolegyně prostřednictvím pana místopředsedy! Tady naopak má Evropská unie jedinečnou příležitost ukázat, že tady skutečně nebude přijímat další absolutní nesmysl. Možná paní kolegyně nezaregistrovala to, co tady říkal pan ministr vnitra Hamáček. My chceme bezpečné Česko a chceme bezpečné Česko s bezpečnostními sbory, které budou dobře trénované, které

budou mít kvalitní výzbroj a výstroj, a ti policisté, pokud nebudou moci trénovat, protože jedna střela vyjde na 20, možná 40 korun (upozornění na čas), tak jak se to projeví? Samozřejmě negativně!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já jenom naprosto respektuji to, kolik kolegů se rozhodlo tento bod podpořit, a proto to tady také dneska projednáváme. Samozřejmě vím i o těch opatřeních, která byla přijata v oblasti mokřadů. Jenom bych chtěla říci, že pak ale už méně rozumím, proč to projednával výbor pro obranu, kdy armáda má výjimku, ale prosím.

A tady bylo několikrát řečeno, proč nepřijímat tuto směrnici, tak si vám dovolím citovat z informace, kterou mně zaslal ředitel odboru environmentálních rizik a ekologických škod Ministerstva životního prostředí, který, předpokládám, že je řádně informován, a kde je tato věta. Prosím o to, abychom se dobře poslouchali: Otázka plošného zákazu olova v munici je úplně něco jiného a v první řadě žádný konkrétní legislativní návrh nebyl předložen.

Takže v tuto chvíli vlastně my tedy bojujeme, za každou cenu bojujeme, vůči něčemu, co nebylo předloženo, tudíž se nemůžeme ani věcně bavit o tom, kvůli čemu bojujeme, ale bojujeme proti té Evropské unii, protože to někteří rádi slyší. Děkuji.

Mně opravdu nešlo o to, že bychom nemohli být kritičtí vůči Evropské unii, jednotlivým návrhům, ale opravdu bychom se měli vymezovat vůči něčemu, čehož obsah známe, ale těžko se vymezovat vůči návrhu, který i dle zástupců Ministerstva životního prostředí nebyl ještě vůbec předložen.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte krátkou reakci, abych se zastal své kolegyně. Nikdo přece nezpochybňuje suverénní právo Poslanecké sněmovny o téhle věci diskutovat, kdykoliv se jí zachce, nicméně přece jenom prosím zvažme dikci té diskuze, kdy v okamžiku, kdy vůbec netušíme, jaký návrh bude ležet na stole, tak máme už sklon křičet nikdy a vůbec o tom nemluvme, nesahejte nám, zlá Evropská unie, na naše olovo. Já si myslím, že prostě počkat minimálně na ten základní legislativní návrh, který může být efektivní, který může být dobrý, protože olovo prostě je jedovatý prvek, anebo tam také může být naprostá hloupost a na základě toho prostě zaujmout pozici, ať už na úrovni vlády, nebo na úrovni Poslanecké sněmovny, a to je ten jediný racionální postup. Ale jaksi být mimořádně znepokojen nebo předstírat mimořádné znepokojení v okamžiku, kdy opravdu nevíme, bude-li vůbec něco navrženo a bude-li, tak co to bude, tak to je diskuze, které velmi málo rozumím.

Jinak pan poslanec Ondráček vyjádřil přání se s těmi lidmi z Evropské unie setkat. To není problém. Na DG Environment pracuje několik Čechů. Nejvýše postavený Čech tam byl generální ředitel této DG, byl to pan Ladislav Miko, ministr životního prostředí první Topolánkovy vlády, a je jistě k dispozici komukoliv ke konzultaci v České republice. Je pravda, pane poslanče Ondráčku, že není v tom vašem světě. On v tom listopadu 89 stál na té druhé straně a vydrželo mu to až dodneška.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Jiří Mašek a připraví se paní poslankyně Černochová. Stahujete, dobře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já je velice krátce dvě poznámky. O toxicitě olova bychom si tady mohli povídat, ale všichni víme, že ještě před několika desítkami let jsme pili vodu z olověných trubek. Neumírali jsme na to, v některých místech je to dodneška a je to i v zahraničí. Takže o toxicitě olova skutečně tady nemůžeme takhle mluvit a spekulovat.

Další věc, která tady je, je otázka zmínit také myslivce v tom smyslu střelba na zvěř a možnost zvěř usmrtit humánním způsobem, a ne jenom tu zvěř postřelit ocelovými broky, respektive pak ohrožovat ostatní účastníky lovu tím, že se tyto střely z oceli mohou odrážet. Důvodů, proč být ve střehu proti tomu, co se v Evropské komisi chystá ve smyslu zákazu olova, si myslím, že je potřeba se tomu věnovat v každém případě a předcházet tomu. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO a SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vracíme se do obecné rozpravy, ve které vystoupí pan poslanec Jiří Kobza, připraví se paní poslankyně Jarošová. Prosím, pane poslanče máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážení pánové, pane ministře, vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych si dovolil navázat na své předřečníky tady, a když se vrátíme k tomu Budulínkovi, tak myslím, že svoje děti budou učit trošku jinou verzi této pohádky, že v momentě, kdy jezinky začaly strkat prstíčky za branku, tak Budulínek vzal polínko a přes ty prsty je pořádně vzal, pak ty dveře zavřel a šel si hrát. To poselství je, že věci se mají řešit tenkrát, když je možné je vyřešit, a ne v momentě, kdy voda je po krk, my se začneme shánět po nějaké hrázi. To je jedna věc.

Druhá věc. Abych se vrátil ke své původní kvalifikaci jako geolog. Tak olovo je v přírodě přítomno, a v některých oblastech dokonce velmi hojně, ve formě minerálu galenit – sirník olova. Takže je to součástí našeho biotopu. Je to součástí prostředí, ve kterém žijeme. Co se týče střel, tak nacházíme na starých bojištích olověné střely, které jsou staré 250 let a více. A ty střely tam pořád ještě jsou. Nerozpustily se, nevstřebaly se. Jenom jak říkal kolega Koten, zakrustovaly se a zůstaly, tak jak to má být.

Já bych ale se chtěl zmínit ještě o jedné skupině obyvatel, které se toto nařízení dotkne velmi bolestně a v podstatě je víceméně zlikviduje, a to jsou střelci z historických zbraní. To jsou střelci, kteří střílí z mušket, z křesadlových zbraní, z perkusních zbraní, kde olovo je jediný možný materiál vlastně použit pro střely. Takže se to týká všech klubů vojenské historie, všech historických klubů, šermířských klubů, střeleckých klubů. A můžeme říct, že protože se jedná o zbraně, které nepodléhají registraci podle naší legislativy, tak můžeme říct, že se jedná minimálně o několik desítek tisíc střelců. Takže musíme si uvědomit jednu věc. Ta diskuse – a já děkuji paní poslankyni Černochové, že tuto diskuzi tady teď můžeme vést, ještě včas, dokud můžeme dopředu říct, jak se na to budeme tvářit – ta diskuze zasahuje poměrně širokou oblast obyvatelstva. Širší, než si kdokoliv může představit.

A když se vrátím k příspěvku paní poslankyně Langšádlové, tak já si myslím, že celá tato myšlenka zákazu olova jenom ukazuje, jak jsou členové Evropské komise vzdálení reálnému životu a vůbec realitě věci. Takže určitě podpoříme usnesení, které se postaví k tomuto návrhu. Podpoříme naše občany, naše myslivce, naše střelce, naše historické střelce a v podstatě všechny, kteří ať už profesionálně, nebo sportovně, nebo už jenom jako zábavně

přicházejí do styku se střeleckým sportem. Protože pakliže zrušíme olovo – a jak se zmiňoval kolega Koten, zlato, které je mu nejbližší, to je další atomové číslo – tak potom už můžeme snad jedině podle vzoru americké armády začít používat ochuzený uran. A to si také nejsem jistý (se smíchem), že by fungovalo. Neumím si to představit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Další v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Jarošová, připraví se paní poslankyně Fialová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, vážené dámy a pánové. Dovolte, abych zde přednesla stanovisko poslaneckého klubu SPD ke směrnici EU, která zavádí regulaci olova ve střelivu a rybářském olůvku.

Hnutí SPD odmítá, aby orgány EU zasahovaly do regulace zbraní v České republice. Po směrnici EU, která omezuje naše legální držitele zbraní, tak přichází další omezování svobody našich občanů. Přitom již od roku 2010 platí směrnice o regulaci olova ve střelivu v mokřadech. Jedná se o další systémové omezení legálních držitelů zbraní, myslivců, sportovních a zájmových střelců a rybářů.

Hnutí SPD odmítá, aby se orgány EU zasahovaly do funkčního systému výroby, kontroly, evidence, nabývání a držení zbraní a střeliva nastaveného právním řádem České republiky. Vláda ANO, ČSSD s podporou KSČM by měla podniknout všechny právní a diplomatické kroky k zabránění přijetí takové unijní legislativy, která by narušovala český právní řád, a tím nevhodně zasahovala do práv občanů České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Zdeňka Podala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, na mě to dělá jediný možný dojem, a to sice rozděl a panuj. Dočítám se na Facebooku stanovisko EU – rybařina musí ustoupit ochraně přírody. Tomu rozumím. Ale. Padla tady slova, jak bychom se měli podřídit atd. Rybářské organizace celé Evropy – dovolím si mluvit proto, že jsem sám rybář Českého rybářského svazu. Rybářské organizace z celé Evropy hlasitě protestují, na internetu se objevila celá řada textů z řad rybářských zástupců. Takže jsou proti Němci, Finové, Švédové. Samozřejmě náš Český rybářský svaz.

Já se obávám jedné věci. Samozřejmě to dopadne, všichni víme jak. Nakonec budou rybáři chytat se zátěží z betonu. Budou se vymýšlet různé náhražky. To už dneska se o tom mluví. Ale co bude dál? Já se ptám, co bude dál? Kam až tohleto dojde? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Vracíme se zpět do obecné rozpravy. Paní poslankyně Eva Fialová, připraví se pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Hezké odpoledne. Dovolte mi, abych se vyjádřila i já k používání olova. Je dobře, že se dnes o tom tady bavíme, protože až bude návrh na stole, bude již pozdě. Nicméně je zbytečné podléhat zbytečnému strachu, že se tomu tak stane.

A teď mi dovolte, abych se podělila s vámi o osobní zkušenost. Já jsem pracovala x let jako specialista pro zavádění a aplikaci REACH v jednom chemickém podniku. A asi nikdo neví, jaké jsou přesné ty postupy. Takže samotný REACH, což je chemická legislativa EU, která vznikla, aby registrovala, povolovala a autorizovala samotné chemické látky, tak měla

hlavní účel, abychom podchytili veškeré používání chemických látek ať už v životním prostředí, a hlavně těch, které se dostávají do potravního řetězce.

Olovo se díky používání ve střelách do potravního řetězce dostává, proto má tento zřetel. Ale nicméně každé to použití se zkoumá. Je tam mnoho odborníků, mnoho lidí, kteří hodnotí věci odpředu dozadu. Postupuje to na různé komise. Každá z členských zemí se může vyjádřit, k tomu má své zástupce, kterými zaplať pánbůh je naše Ministerstvo životního prostředí, a hájí velice rozumné názory.

A teď ta osobní zkušenost. Při aplikaci hnojiv na zemědělskou půdu byl jeden z návrhů této komise, že budeme nasazovat – a teď se podržte – srnkám, zajícům a hrabošům brýle. To je holý fakt. Nikdy se tomu tak nestalo. Protože díky tomu, že vzešly iniciativy, které jsou naprosto nelogické, které padají tady dnes – a já za to děkuji. Je potřeba dát jasný signál, že toto použití je pro nás likvidační, že je zcela bezpečné a že tímto směrem jít nechceme.

Jenom jedna poznámka. Nerada bych tady spojovala bezpečnost, protože opravdu bezpečnost a vůbec pro vojenské účely je celkově z použití REACH vyňato. Děkuji a... Je vyňato opravdu, tak si přečtěte... jako REACH. (Hovoří směrem k posl. Černochové.) Kde pokud jsou to pro vojenské účely, tak opravdu. Vojenské účely. Tak jo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: No, dobře. Už jste si to vyjasnily? (Slabý smích v sále.)

Poslankyně Eva Fialová: Já jenom... V tuto chvíli opravdu není směrnice ještě na stole. Ale děkuji za ten signál a je potřeba ho vyslat. Za mě všechno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Tak. Máme tady tři faktické poznámky. První je pan poslanec Radek Koten, připraví se pan poslanec Vácha a paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl tady krátce zareagovat na svou předřečnici. Velice mě pobavilo to, jak se dostává olovo do toho potravinového řetězce. No tak logicky. Pokud zastřelím nějaké zvíře na lovu a pak si ho dám k večeří, tak musím dávat opravdu pozor, abych si ten brok jakoby nezobl taky, že jo. To je logické.

Ale jinak tady byla zmíněna i naše agrochemická činnost, kterou provádíme při pěstování rostlin na našich polích, a to bych řekl, že je daleko větší problém než to olovo, které tady teď skloňuje Evropská komise skrze Evropskou unii. Protože používáme tady poměrně dost jedů jak proti škůdcům, kteří jsou živí, tak i proti nějakým plísním a podobně. A všechny tyto látky se samozřejmě dostávají do životního prostředí a posléze i do spodních vod.

Takže my tady skutečně tím, že chceme zakázat použití olova ve střelivu a v rybářských olůvkách, si tady skutečně děláme z těch našich střelců a rybářů legraci. Nebo Evropská komise si dělá legraci. Protože pokud by šlo opravdu o tu ochranu životního prostředí, tak ta svinstva, která se používají na našich polích, ta by se tam skutečně přestala používat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Vácha s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já jenom ke kolegovi, který vystupoval před kolegou Kotenem. Já jsem se teď podíval na nějaký rybářský web a tam jsou odhady, kolik se dostane olova díky rybářům do vod, a je to přibližně 90 až 150 tun ročně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Pavel Bělobrádek, připraví se pan poslanec Pavel Růžička. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já mám zbrojní průkaz asi dvacet let, jsem vystudovaný ekolog, mám za sebou i ekotoxikologii, toxikologii, ochranu životního prostředí. Tedy celkem jsem je vystudoval na vysoké škole. A samozřejmě otázka olova není tak úplně bagatelní, jak by se mohla zdát. Protože jsou popsány případy, a na základě toho byl vlastně i zákaz, který máme v zákoně o myslivosti, používat olověné broky v mokřadech. Protože když spadne to olovo na dno, tak se tam usadí, a když vodní ptactvo, které se živí jak rostlinami, tak někdy těmi drobnými živočichy, tak potom z toho byly úhyny. To znamená, bagatelizovat toxicitu olova, si myslím, že není správné. Otázkou jsou také mechanické důsledky pozření olověných broků a podobně.

Olovo je toxické. To, že se používalo ve vodovodních trubkách, je jistě pravda. A jedna z teorií, proč také zanikly některé civilizace, je, že používaly některé nádoby, myslím cín a právě i olovo, a pak došlo k chronickým otravám. Olovo bylo samozřejmě používáno i k trávení lidí. Takže toxicita je jasná. Ovšem není to tak jednoduché. Také záleží, v jaké formě to olovo je, zda je ve sloučeninách, zda je v organických sloučeninách a podobně.

Pokud tady máme nějaké vědecké sledování, od čehož máme v podstatě i některé orgány, které jsou zřizovány a testovány, tak v Evropské unii se řídíme takzvaným pravidlem předběžné opatrnosti. Vzpomeňte si, s jakým nadšením bylo možno – a když hovoříte někteří o svobodě, tak svobodně dále používejme například DDT nebo polychlorované bifenyly. Ano, u nás se natíraly silážní jámy, natíraly se trubky barvami, které byly polychlorované bifenyly. Bylo to velmi výborné, protože vlastnosti byly skvělé. Jen se ukázalo, že holt se z těchto látek potom stávají v potravním řetězci látky, které způsobují velké problémy, a to nejenom ekologické, ale i zdravotní. Z tohoto hlediska bych to tedy nebagatelizoval. A rozhodně si myslím, že je lépe, když se prověří skutečně všechny možnosti, které jsou.

Je zcela nepochybné, že v mnoha směrech je olovo zatím nenahraditelné technicky. Samozřejmě se různé látky používaly i dříve. Dneska jsme v situaci, kdy technologie jdou tak dopředu, že mnohé technologie jsou nahrazeny a nepoužíváme to co dříve. Samozřejmě jsou možné náhražky, co se týče například střeliva, ale ty, jak už tady padlo, buď ničí zbraně, nebo také nemají ty vlastnosti, které jsou. U té ranivosti pro zvěř to je samozřejmě, pokud myslivci používají polopláště, tak je to z toho důvodu, že to, co je v Ženevských konvencích zakázáno, tedy střely dum-dum, tak tam se používá ta ranivost větší, aby zvěř neodběhla a aby zůstala pokud možno co nejblíže toho ohně, aby se mohla dohledat, aby nebyla jaksi vniveč, postřelena a potom se nedohledala. Takže to má všechno svůj význam.

Já jsem přesvědčen, že členové vlády si v tomhle směru – a ta diskuze je v tomhle určitě cenná – budou vědomi toho, že nebudou těmi, kteří budou tuto záležitost přebírat jako něco, co je nutné přijmout za každou cenu, a že se budou chovat racionálně. Buďme taky racionální. Olovo je skutečně toxický kov a myslím si, že tam, kde je nahrazeno, tak ať nahrazeno je. Technologie jdou dopředu, ne všechno se asi podaří. Nicméně i ta debata, například jak tady bylo u vojáků, tam to samozřejmě je vyloučeno, to je úplně jasné. Jde o to, do jaké míry jsme ochotni si přiznat, že je potřeba být opatrný.

Také se ukazuje, že mnohé z toho, co bylo zakázáno, se ukázalo jako přemrštěné, a také se propadalo hysterii. Já myslím, že je tady potřeba zachovat zdravý rozum a vědecké postupy. Já jsem těmato rukama odebral tisíce vzorků na BSE, takzvanou nemoc šílených krav. Tady byla taková hysterie, že víc jak polovina národa nejedla jeden čas hovězí maso. Ukázalo se, že nakonec žádný přenos na lidi nebyl prokázán. Je potřeba vždycky skutečně být velmi opatrní. To, že olovo, pokud možno, by se do toho ekosystému dostávat nemělo. Samozřejmě olovo je přirozeně přítomno v přírodě, ale to jsou konečně i radioaktivní látky. Přirozená radioaktivita je všude. I my jsme radioaktivní, televizní obrazovka je radioaktivní. Ale to neznamená, že řekneme, že je to všechno v pořádku, a že všichni budete chtít mít za barákem složenou pětikilovou bedničku s nějakou radioaktivní látkou, která vás ozáří. Už Paracelsus říkal, že každá látka je toxická a záleží na dávce. A samozřejmě i na tom, v jaké formě je použita.

Takže z tohoto hlediska si myslím, že ta debata je cenná. Myslím, že si z ní můžeme vzít, že budeme apelovat na naše zástupce, aby v tomto smyslu nepodlehli hysterii, ale zároveň abychom nebagatelizovali to, že olovo je skutečně toxický kov a že musíme mít na paměti nejenom životní prostředí jako takové, nejenom zvířata nebo zvěř, které v ní žijí, ale také lidi, tak abychom se potom nedostali do podobných situací, jako jsme se dostali u mnoha látek, které i třeba člověk vyvinul, nebo které používal, a ukázalo se, že i přes jejich vynikající fyzikální nebo chemické vlastnosti se ukázaly jako problematické.

Takže já osobně důvěřuji tomu, že i podle těch materiálů, které máme k dispozici, tak i to zadání je takové, aby se všechno řádně prověřilo, abychom skutečně použili tam, kde je to možné, nějaké náhražky, které jsou adekvátní, a tam, kde to možné není, tak se o to pokoušeli dál. Myslím, že celá ta debata, které věnujeme už opravdu poměrně velkou část dnešního jednání, by si zasloužila, abychom ji ukončili a abychom se skutečně dostali k dalším bodům dnešního jednání.

Jsem přesvědčen, že naši zástupci si to vezmou k srdci a budou se snažit, abychom skutečně nepoškodili nikoho z těch, o kterých tady byla debata, ale zároveň abychom dále nepáchali nesmysly v tom smyslu, že se budeme tvářit, že se nic neděje, a že potenciální nebezpečí, které samozřejmě existuje – a znovu zmíním DDT nebo polychlorované bifenyly – tady prostě existuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Zdeněk Podal. Prosím.

Poslanec Zdeněk Podal: Pane předsedající, dámy a pánové, zaslechl jsem tady něco o 150 tunách ve vodě. Ano, je to možné, já to nerozporuji. Ale všichni jsme řidiči. Co máme za vyvažování na kolech? Zase je to olovo. Vezměte si, kolik jich odletí z těch kol. Vezměte si, všechny kabely jsou ošetřeny pájkou. Co je pájka? Cín a olovo. Mě jenom překvapuje, že se teď budeme trefovat do rybářů. Dobře, oni to unesou. Pak budou další. A o čem já mluvím? Že to je rozděl a panuj. Takže si jednou najdeme rybáře, jednou myslivce, potom zjistíme, že tedy na kolech jsou ta olůvka, tak proč ne řidiče, tak ať si tam dávají zlaté zátěže. Takhle se dostáváme někam, kam určitě nechceme. Je to diktát Evropské unie a ten my prostě odmítáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Pavel Růžička. Já ještě dám slovo s faktickou poznámkou. (U mikrofonu už stojí poslanec Růžička.) Pardon, pane poslanče, pardon, ještě s faktickou poznámkou Pavel Bělobrádek.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Takže před dvaceti, pětadvaceti, třiceti lety by to byl diktát Bruselu, že si zakážeme používat polychlorované bifenyly nebo DDT. Děkuji, že jsem to konečně pochopil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Pavel Růžička. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se tady k tomu také trošičku vyjádřil, ne z té strany bezpečnostních sborů a armády, ale ze strany držitelů zbraní, kteří si na střelnici chodí jen tak zastřílet, sportovních střelců a hlavně myslivců.

Jak je to jinde se zákazem olova? Žádný stát na světě doposud nepřijal úplný zákaz olověného střeliva. Nejpřísnější zákazy, které jdou dále než existující český zákaz užívání olověných broků při lovu v mokřinách, zahrnují:

Například v Dánsku úplný zákaz dovozu, prodeje, držení a užívání olověných broků a rybářských závaží od roku 1996. Zákaz se ale nevztahuje na jednotné střely.

V Nizozemí úplný zákaz užívání olověných broků pro lov na celém území. Zákaz se nevztahuje na užívání broků pro sportovní střelbu ani na jednotné střely.

Kalifornie od roku 1997 zakázala užívání olověných broků i střel při lovu na územích určených pro ochranu kondorů. Přechod na nová pravidla usnadňovaly některé organizace ochránců přírody lovcům tím, že rozdávaly zdarma střelivo bez olova. Od 1. 7. 2019 je v Kalifornii úplně zakázáno užívání olověného střeliva pro lov – broků i jednotných střel. Držení a užívání olověného střeliva pro sebeobranu a sportovní střelbu tím není dotčeno.

Prvními státy, které zavedly zákaz olověných broků pro lov mokřadech, byly USA a Norsko. Tento zákaz se postupně rozšířil do řady dalších zemí včetně České republiky. Jediným územím, kde je zakázáno užívání olova v jednotných střelách, je Kalifornie.

Kritéria pro výběr alternativ k olověnému střelivu – tady už se hovořilo o zlatu. Ono už se to nějakým způsobem řeší a nějaké náhrady známe. U kritérií je třeba zohlednit za prvé dostupnost, a to jak co do ceny pro koncové uživatele, tak i co do dostupnosti surovin pro výrobu střel, za druhé účinnost, což má několik aspektů:

V případě lovu schopnost dosáhnout spolehlivých opakovaných zásahů do vitální zóny při zajištění dostatečné penetrace cíle a expanze střely. Jak tady říkal pan poslanec Holík, to, že se opotřebovává hlaveň a my něco dýcháme, tak možná jo, ale hlavní neduh toho je, že potom netrefujete přesně, protože hlaveň není přesná.

V případě sportovní střely především odrazivost a možné ohrožení třetích osob při odražení dále ve směru střelby nebo samotného střelce při odražení zpět směrem ke střelci. (V sále je značný hluk.)

V případě lovu i sportovní střelby balistické vlastnosti střely především na delší vzdálenosti.

Průraznost, a to jak s ohledem na sebeobranné užití, pravděpodobnost ohrožení osob nacházejících se za útočníkem, případně odrazem, a také s ohledem na účinnost ochranných prostředků, například policejní neprůstřelné vesty, protože u neprůstřelných vest samozřejmě balistika na olovo je jiná než balistika na střelu, která je vyrobena ze železa.

A samozřejmě, tak jak tady byla zmiňována, toxicita.

Existující alternativy k olovu v brocích: My víme, že se to dá vyrobit z wolframu, a to buď jako kompozit, takzvaný matrix, z 95 % wolframu a 5 % plastu, nebo ze slitiny wolframu, to je 1 % železa a 40 % niklu. Dále to může být –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším, protože není slyšet tady nahoře, o čem pan poslanec hovoří, takže já bych poprosil, abychom se zklidnili. Pokud nechcete poslouchat anebo chcete řešit něco jiného, prosím, řešte to v předsálí. Poprosím vás znovu o klid. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Za třetí je to tedy to vlastní železo.

Jenom pro rychlé srovnání. Náhražky olova v brocích ve Velké Británii, když vezmu krabičku, kde je 25 nábojů s olověnými broky, stojí v přepočtu 236 Kč. Pokud je tam místo olova železo, stojí 253 Kč, pokud je tam bismut, už to stojí 1 240 Kč, pokud je tam wolfram, 1 915 Kč – podotýkám 25 nábojů, a pokud je tam wolfram, matrix, tak těch 25 kusů nábojů stojí 2 394 Kč.

Podle studie z Velké Británie představuje cenově nejpřijatelnější alternativu k olověným brokům železo. To má ale výrazně nižší hustotu, kterou je nutné kompenzovat užitím větších broků s následným dopadem na balistiku a ranivost v cíli. Železné broky navíc mohou vést k poškození zbraně, a to zejména při užití kombinace větších broků a úzkého zahrdlení ve zbrani.

Pokud jde o wolframové broky, je u nich dobré myslet na tvrdost. Tvrdost olova podle Mohsovy stupnice je 1,5, zatímco tvrdost železa je 4,0 a wolfram má tvrdost 7,5. Pokud by tedy někomu nevadila desetinásobná cena střeliva, měl by ještě do nákladů započítat to, že bude provádět pravidelně výměnu hlavní, tedy problém, se kterým se u olověných broků průměrný držitel zbraně například děděné v rodině po několik generací nesetká.

Zvláštní druh náhrady představují bismutové broky, které byly preferovány například v Dánsku. Rostoucí počet studií nyní ukazuje jeho vysokou toxicitu zejména v případě, kdy zasažená zvěř přežije, což se děje s mnohem vyšší pravděpodobností než u olověných broků. Bismut zasahuje především nervový systém, přičemž má výrazně odlišné následky na jednotlivá zvířata i při užití stejného množství broků v laboratorních podmínkách.

Bezolovnaté jednotné střely. Vývoj jednotných střel na jiné bázi než olova byl v USA zahájen především s cílem dosáhnout lepších balistických vlastností a vyšší ranivosti, nikoliv s cílem snižovat toxicitu střeliva. Tento vývoj v roce 2012 vyústil k udělení označení náboj roku pro měděné střelivo Barnes ze strany NRA.

Srovnání cen loveckého střeliva v Kalifornii ukazuje cenovou paritu v případě nejčastěji používaných nábojů jako .223 Remington. U většiny ostatního loveckého střeliva jsou bezolovnaté varianty o něco málo dražší – 15 až 30 % – než prémiové olověné střelivo a podstatně dražší, až 100 %, než levnější olověný standard.

Srovnání výhradně sportovního puškového střeliva, které je obecně levnější než lovecké ekvivalenty, se mi nepodařilo dohledat. Ostatně mimo odborníků v Bruselu tak široký zákaz ještě nikdo neuplatnil.

V případě pistolového střeliva se můžeme podívat na srovnání cen v americkém eshopu, který nabízí olověné Winchester 9 mm 124 gr v přepočtu za 4,70 Kč a zinkové FMJ Winchester SuperClean 90 gr v přepočtu za 7 Kč. Při vystřílení 300 ran na střelnici tak rozdíl činí cca 700 Kč, resp. téměř tři krabičky olověných střel. Ale balistický koeficient u těchto dvou střel je naprosto odlišný.

Jaký to může mít dopad na sportovní střelbu, to my už také víme. Americká střelecká společnost FUN zhodnotila dopad případného zákazu na sportovní střelbu po konzultaci s finským výrobcem střeliva a shrnuli jej následujícím způsobem:

Dosažení stejné nebo podobné váhy vyžaduje delší střely, což je obtížné pro vyrobení střeliva odpovídajícího rozměrům daného kalibru.

Větší střely představují nebezpečí z hlediska příliš vysokého tlaku z důvodu jejího hlubšího usazení v nábojnici.

Delší střely vyžadují rychlejší stoupání vývrtu hlavně k dosažení stabilizace střely. Pro dosažení stejné přesnosti by zbraně musely mít nahrazeny hlavně, což je u současných zbraní nákladné a u historických zbraní zcela nemožné.

Cenově dostupné materiály jsou tvrdší než olovo, což znamená rychlejší opotřebení zbraně.

Nejefektivnější náhrada v podobě bismutu je v současnosti vyráběna především jako vedlejší produkt při výrobě olova. Průmysl není vůbec připraven na jeho přímou výrobu v potřebném množství v případě, že by poptávka po olovu poklesla.

Co tím Brusel chce docílit. Jedním z osvědčených postupů k vytváření překážek k civilnímu držení zbraní je umělé navyšování nákladů. To má typicky následující podobu:

Obecná regulační politika neúměrně navyšuje cenové náklady, například nároky kladené na lovce v Británii nebo prodej zbraní prostřednictvím jediného legálního obchodu uprostřed vojenské základny v tak obrovské zemi, jako je Mexiko.

Neúměrné navyšování přímých poplatků spojených s civilním držením zbraní, jako např. v Brazílii.

Vytváření dalších nákladů, jako je například navrhovaný požadavek amerických demokratů, aby legální držitelé zbraně povinně platili pojištění při stanovení minimální výše ročního pojištění odpovídající ceně nové zbraně.

Nezbývá, než odborníkům v Bruselu pogratulovat, protože navýšení přímých nákladů na střelbu skrze úplný základ nejdostupnějších verzí střeliva je celosvětovou novinkou. Doufám, že při posuzování vlivu olova při střelbě a rybaření budeme velice obezřetní a nepodlehneme ekologickému blouznění.

A ještě bych chtěl říct – když ten ptáček ten brok sezobne, tak na 99 procent ho zase i vyloučí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Pavel Jelínek s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Hájek. Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom velice krátce. Od jednoho předřečníka jsem zaslechl, kde je to možné, udělejme záměnu, a kde to není možné, nedělejme. Ale ty důsledky jsou daleko širší. My když vyměníme olovo za ocelové kulky, dovedete si představit to velké množství vnitřních, interních střelnic, které v podstatě přestanou být bezpečné? Protože odrazivost takových střel je neuvěřitelně vyšší než u olova. A já se sám hrdě hlásím k té komunitě lidí, kteří vlastní zbrojní průkaz a rádi si chodí zastřílet, a já bych strašně nerad o tu možnost přišel, protože konkrétně v Olomouci vím, jak jsou rozděleny střelnice, a ta možnost střelnic a úpravy, aby byla menší odrazivost, je v podstatě nemožná. Neničme další možnost nějaké naší relaxace. A jenom nevím, proč

vlastně, protože opravdu například v těchto střelnicích nevím, jak by toto olovo působilo na životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickými poznámkami mám tady přihlášené dva poslance. Pana poslance Hájka, kterému dávám slovo. Do rozpravy? Faktická? Taky do rozpravy? To musíte ale přesně specifikovat, co vlastně chcete. Takže pan poslanec Hájek do rozpravy byl první, pan Lipavský jako druhý. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Omlouvám se, pane předsedající, za malou komplikaci. Já budu velmi stručný. To znamená, já pro jistotu, abych něco nepromeškal, to znamená, chci jenom požádat, abychom o návrhu, který sice ještě nezazněl v rozpravě, to znamená návrh usnesení, ale paní kolegyně Černochová nás už s ním seznámila, tak bych chtěl požádat, abychom mohli hlasovat návrh usnesení po bodech. To je všechno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další do rozpravy je pan poslanec Lipavský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den dámy a pánové. Vážený pane předsedající, je to zajímavé. Pan poslanec Hájek právě přednesl návrh, který jsem chtěl přednést. Chtěl jsem přednést návrh, aby se to usnesení hlasovalo po bodech, per partes, ale doplním to. Pokud by návrh na hlasování po bodech neprošel, tak bych přednesl návrh na vyškrtnutí bodů II a III jako protinávrh, tedy alternativně, pokud by návrh pana poslance Hájka neprošel. Odůvodnění je takové, že tyto dva body se vlastně vůbec nevyjadřují k podstatě projednávaného problému, řeší problematiku Evropské unie, vztahu Evropské unie k Česku, české vládě a k naší legislativě. Domnívám se, že do takovéhoto usnesení nepatří. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Končím obecnou rozpravu. Poprosím o závěrečné slovo paní poslankyni Černochovou a zároveň ji poprosím, aby nás provedla hlasováním. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Zaznělo tady v rozpravě hodně. Možná bych jenom závěrem měla všechny kolegy ubezpečit, že čas, který jsme tomu věnovali, rozhodně nebyl ztracený, protože to není taková pohoda, jak se někteří kolegové nám tady snažili říci. Skutečně nyní jsme ve fázi, kdy 16. července 2019 požádala Evropská komise Evropskou agenturu pro chemické látky, to je ta ECHA, aby na základě závěrů, které předtím Evropská agentura pro chemické látky vypracovala na základě tzv. investigation reportu, připravila dokumentaci podle článku 69 nařízení REACH omezení uvedení na trh a užívání olověného střeliva v jiných oblastech, než jsou mokřady, a olova v rybářském závaží, tedy aby připravila, kolegyně a kolegové, tzv. restrikční report, což už skutečně je něco, kam se suneme a sunout, doufám, nechceme. Nedovolila bych si vás obtěžovat s něčím, co bych nepovažovala za vážné a co bych nepovažovala za něco, co skutečně řešíme za pět minu dvanáct. Takže tolik k tomu, co tady zaznělo od kolegyně Langšádlové nebo od paní poslankyně Fialové. Nebudu jí vysvětlovat a zdržovat tady, abych jí objasnila, jaký je rozdíl mezi bezpečnostními sbory a ozbrojenými silami. O to bych poprosila kolegy z výboru pro obranu z její strany.

Co se týče těch argumentů o tom, jak je olovo škodlivé, nebo není olovo škodlivé. Dostala jsem od zástupců sdružení LEX takový souhrn některých zajímavých informací právě z té zprávy ECHA. A tady skutečně po prostudování zdrojů uváděných touto agenturou je

zcela zřejmé, že tato zpráva je neobjektivní a z citovaných zdrojů selektivně uvádí pouze skutečnosti svědčící pro zákaz. A ani tato dohromady vybraná zjištění, selektivně, neprokazují škodlivost používání olověného střeliva na životní prostředí či na zdraví člověka či zvěře, vyjma vodního ptactva na mokřadech, kde ale, jak už jsem tady říkala já i někteří kolegové, je olověné střelivo už dávno zakázané. Studie si v důkazní nouzi na mnoha místech vypomáhá prohlášením – olovo je považováno za látku, která je škodlivá v jakémkoliv množství. A to včetně míst, kde je to v rozporu se zdroji. Tam dokonce někde, na jednom místě, zdrojová studie uvádí, že množství olova vstřebávaného lidským organismem ze zvěřiny je pod bezpečným zdravotním limitem. Zpráva ECHA tuto informaci neuvádí a místo toho opět zdůrazňuje, že olovo je považováno za látku škodlivou v jakémkoliv množství.

Bohužel zpráva ECHA často manipuluje závěry zdrojových studií a i mění jejich význam. Například uvádí, že podle jedné finské studie třetina střelnic může představovat ohrožení vodních zdrojů. Studie ale ve skutečnosti uvádí, že třetina střelnic ve Finsku může představovat ohrožení vodních zdrojů, protože stojí méně než sto metrů k vodě. Žádné skutečné měření obsahu olova ve vodě nebylo při této studii bohužel provedeno.

Zaujatost zprávy ECHA zřejmě nejlépe ilustruje skutečnost, že zpráva výslovně uvádí, že hodnocení rizika používání olověného střeliva pro lidské zdraví nebylo provedeno, protože olovo je považováno za látku škodlivou v jakémkoli množství. Přitom právě ohrožení lidského zdraví uvádí zpráva ECHA jako hlavní důvod legal basis, což už jsem tady taky zmiňovala, že skutečně žádná hmatatelná studie nikde není.

Mně to nedalo, protože samozřejmě nechci podporovat něco, co způsobí nějaké problémy ať už v životním prostředí, nebo ve zdraví lidí, tak jsem se spojila se společností Sellier & Bellot, která je společností, jejíž vznik se datuje k roku 1825, a ptala jsem se vedení Sellier & Bellot, jestli oni mají nějakou studii na dopad zdraví jejich zaměstnanců, lidí, kteří dennodenně jsou konfrontováni s olovem, kteří střelivo – munici vyrábějí. A samozřejmě že mají studie. Samozřejmě že jsou pod drobnohledem Ministerstva zdravotnictví, různých inspekcí životního prostředí. A i oni naprosto zodpovědně říkali – žádný zásah na zdraví lidí se neprokázal. A skutečně je to společnost, která je na trhu skoro 200 let a pro řadu těch zaměstnanců je ctí být zaměstnancem této společnosti z generace na generaci, takže tady to můžeme zkoumat i z hlediska nějakého rodinného genového zatížení.

Nechci zdržovat. Kolegyně, kolegové, skutečně situace není tak na pohodu, jak by se tady po vystoupeních některých zejména kolegyň mohlo zdát. Proto jsem tu věc projednala v prvním výboru, který byl ve výborovém týdnu, abychom tady měli alespoň nějaké usnesení. První výbor byl výbor pro obranu. Kdyby byl výbor pro bezpečnost, předpokládám, že totožné usnesení by tady předkládal pan kolega Koten za výbor pro bezpečnost. Takže tolik k tomu, proč tady je usnesení výboru pro obranu.

Já si tedy, pane místopředsedo, dovolím zrekapitulovat to, že výbor pro bezpečnost přijal usnesení. Jiné návrhy než návrhy na oddělené hlasování... a v případě, že nebude odhlasováno oddělené hlasování, tak je tady návrh pana poslance Lipavského na vyřazení římské II a římské III... Zároveň tady je mezi mnou a panem poslancem... (Odmlčuje se a obrací se vpravo.) No, Benešíkem, ale Bartoškem – dohoda, protože on chtěl předkládat nějaký jiný návrh, který ale předloží, předpokládám, Evropské komisi, že by se, pokud by s tím ctění kolegové souhlasili, protože možná tady to je přesnější formulace, že by se v celém tom usnesení, které já načtu v podrobné rozpravě, upravila, resp. nahradila dvě slova "unijní legislativy" nebo "unijní legislativa" slovy "prováděcí předpis", příp. "prováděcími předpisy". Tím by byla uspokojená touha KDU-ČSL předkládat samostatný návrh a myslím si, že bychom si ušetřili nějaké složitější hlasování. Takže pokud by se kolegové z výboru pro obranu nehněvali, pokud bychom nahradili v našem návrhu slova "unijní legislativy" slovy

"prováděcími předpisy", tak bychom měli pouze návrh na to oddělené hlasování, a následně, pokud by to neprošlo, na vyřazení II a III.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já jsem svolal – a ještě jednou zagonguji pro případ, že někdo neslyšel – poslance do sálu.

Necháme hlasovat v tuto chvíli o návrhu na oddělené hlasování.

Já jsem zahájil hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 175, přihlášeno 185 poslankyň a poslanců, pro 161. (Proti 1.) Návrh byl přijat.

Poprosím paní poslankyni zpravodajku... Pan poslanec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Jenom krátce upřesním k paní kolegyni Černochové vaším prostřednictvím. Nejednalo se o uspokojení touhy, ale přijatelný kompromis, který jsme byli ochotni akceptovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci Bartoškovi. Poprosím paní poslankyni.

Poslankyně Jana Černochová: Zřejmě u lidovců se nedá použít slovo touha, ale kompromis. (Se smíchem.) Omlouvám se. (Smích a potlesk v sále.) Teď vážně. Dámy a pánové, dovolte mi tedy předložit návrh usnesení, které... (Poslankyně je upozorňovaná z pléna, že k řečništi jde poslanec Bartošek.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Já jsem si o to neřekl, paní, kolegyně, ale tohle nebylo fér. Ale o tom si můžeme popovídat večer. (S úsměvem. Velký smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Přesně tak jsem to myslel.

Poslankyně Jana Černochová: V tom případě bych poprosila, abychom zkrátili dnešní jednání Poslanecké sněmovny (velký smích v sále), protože naše debata s kolegou bude dlouhá a je škoda, že jste nám ji zkrátili až po 21. hodině. (Smích, veselo v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já ten návrh na zkrácení beru jako...

Poslankyně Jana Černochová: Takže římská I, kolegyně, kolegové. Poslanecká sněmovna v duchu svého usnesení č. 1190 přijatého dne 20. dubna 2016 na své 44. schůzi v sedmém volebním období... Jo, to je to usnesení výboru... Takže Poslanecká sněmovna, usnesení výboru pro obranu, to bude jenom pro zápis. Ale jinak je to:

"I. Poslanecká sněmovna i nadále odmítá, aby orgány Evropské unie disproporčně zasahovaly do funkčního systému kontroly, evidence, nabývání a držení zbraní a střeliva nastaveného právním řádem České republiky."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 176, pro 157 z přítomných 183 poslanců a poslankyň. (Proti 3.) Návrh byl přijat. Další.

Poslankyně Jana Černochová: "II. Vyzývá Evropskou komisi, aby při zpracování a předkládání jakékoli unijní legislativy důsledně dbala na zásadu proporcionality a zákazu diskriminace členských zemí Evropské unie a nezneužívala své právo vydávat prováděcí předpisy s tzv. přímou účinností, a tím ztěžovala řádné a plnohodnotné projednávání návrhu v ostatních volených orgánech Evropské unie."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 177, z přítomných 185 poslankyň a poslanců pro 135. (Proti 7.) Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslankyně Jana Černochová: III. Vyzývá všechny orgány Evropské unie, aby při zpracování a schvalování jakýchkoli prováděcích předpisů důsledně dbaly na zásadu proporcionality a zákazu diskriminace členských zemí Evropské unie. – Tyto předpisy.

Ještě jednou: "Vyzývá všechny orgány Evropské unie, aby při zpracování a schvalování jakýchkoli prováděcích předpisů tyto důsledně dbaly na zásadu proporcionality a zákazu diskriminace členských zemí."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 178. Z přihlášených 185 poslankyň a poslanců pro 138. (Proti nikdo.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: IV. Vyzývá předsedu vlády, aby podnikl všechny právní a diplomatické kroky k zabránění přijetí takové unijní legislativy, která by narušovala český právní řád v oblasti obchodu, kontroly, nabývání a držení zbraní, a tím nevhodně zasahovala do práv občanů České republiky. – A teď se omlouvám, protože jsem vám to přečetla postaru.

Tak ještě jednou: "Vyzývá předsedu vlády, aby podnikl všechny právní a diplomatické kroky k zabránění přijetí takových prováděcích předpisů, které by narušovaly český právní řád v oblasti obchodu, kontroly, nabývání a držení zbraní, a tím nevhodně zasahovaly do práv občanů České republiky."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 179. Z přítomných 185 poslankyň a poslanců pro 91. (Proti 2.) Návrh byl zamítnut.

Poslankyně Jana Černochová: "V. Vyzývá vládu, aby v případě dalších kroků v regulaci olova ve střelivu a rybářském olůvku a legálního držení zbraní byla aktivní ve

vyjednávání s dalšími členy Evropské unie, a zajistila tak potřebnou podporu a spojence pro zastavení neopodstatněných restrikcí práv občanů."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Než zahájím hlasování, je tady žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji všechny. Přihlaste se prosím znovu svými identifikačními kartami. (Poslankyně Černochová od řečniště: Nejde.) Nejde. Tak jsem tady všechno pomačkal, vynuloval, odhlásil, tak zkusme. Už by to mělo fungovat. Pomaličku se stav stabilizuje.

Nechám hlasovat o usnesení, které přečetla paní poslankyně Černochová.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 180. Přihlášeno 173 poslankyň a poslanců, pro 97. (Proti nikdo.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: VI. Žádá předsedu vlády, aby inicioval nová jednání o způsobu vytvoření funkčních opatření, která povedou k potírání nelegálního obchodu, nabývání, držení a jiné nelegální manipulace se zbraněmi, střelivem a výbušninami v rámci zemí Evropské unie."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 181. Z přihlášených 175 poslankyň a poslanců pro 87. (Proti 2.) Návrh byl zamítnut.

Poslankyně Jana Černochová: "VII. Pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny, aby s tímto usnesením seznámil předsedu vlády České republiky, předsedu Evropské komise, předsedu Evropského parlamentu a další představitele orgánů Evropské unie a parlamentů členských států Evropské unie."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 182. Z přihlášených 183 poslankyň a poslanců pro 153. (Proti 1.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Nyní jsme se vypořádali s hlasováním per partes a můžeme tak hlasovat o celém návrhu usnesení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím, abyste ho přečetla, protože já ho nemám před sebou.

Poslankyně Jana Černochová: Mám to číst ještě jednou celé?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Nemusíte to číst, už jste to načetla při úvodním slovu.

Poslankyně Jana Černochová: Takže to původní usnesení, které schválil výbor pro obranu, s nahrazenými slovy místo "unijní legislativy" "prováděcích předpisů" ve všech pádech. Zůstává I, zůstává II, zůstává III, vypadává původní IV, zůstává původní V, vypadává původní VI, zůstává původní VII.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za shrnutí. Zahájil jsem hlasování o návrhu usnesení jako celku.

Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 183. Přihlášeno 183 poslankyň a poslanců pro 148. (Proti 4.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, kolegyně, kolegové.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji taky, končím projednávání tohoto bodu. Dalším bodem je

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/5/ - zamítnutý Senátem

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, pane předsedající, kolegyně, kolegové. V předešlém hlasování jsem hlasoval tak, že se zdržuji, přičemž mám na sjetině ano. Hlasování nezpochybňuji, uvádím pouze pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Nezpochybňujete hlasování? Ne, dobrá.

Název bodu jsem přečetl. Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 273/6. Vítám mezi námi senátora Miloše Vystrčila. Prosím, aby se k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřila za navrhovatele poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. A pak se k tomu vyjádří pan zpravodaj garančního výboru Ivan Bartoš. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon. Poprosím klid v sále!

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Dovolte mi opětovně uvést sněmovní tisk 273, kterým je návrh zákona na vydání, kterým se mění zákon o obcích, o krajích a o hlavním městě Praze. Znovu bych si dovolila uvést, co návrh tohoto zákona přináší. Řeší kumulaci odměn, a pokud se někdo stane poslancem, senátorem, členem vlády a zároveň bude

uvolněným zastupitelem, tzn. starostou, místostarostou, hejtmanem, primátorem, náměstkem, radním, ale i předsedou výboru, tak za tuto uvolněnou funkci bude pobírat 40 % odměny.

Dovolte mi, abych připomněla, že vláda k návrhu zaujala ve svém usnesení číslo 637 ze dne 3. října 2018 souhlasný postoj, návrh zákona byl schválen Poslaneckou sněmovnou, třetí čtení návrhu zákona proběhlo dne 13. března 2019 na 27. schůzi Poslanecké sněmovny. Poslanecká sněmovna postoupila návrh zákona Senátu jako tisk 72. Návrh byl v Senátu přikázán k projednání výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí jako výboru garančnímu, dále ústavně-právnímu výboru a výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Třetího května jsem se zúčastnila jako předkladatelka 8. schůze Senátu, kde se vedla dlouhá diskuse k tomuto sněmovnímu tisku, a musím říct, že Senát poté navrhl, po projednání, aby tento tisk byl zamítnut.

V souvislosti s projednáním uvedeného návrhu bych ráda poukázala na věci, které v daném Senátu zazněly. Jedna z nich jsou i ekonomické souvislosti přijetí uvedeného principu omezení kumulace odměn. Tady bych jenom připomněla, že každý rok se schvaluje nové nařízení vlády ohledně odměňování zastupitelů. Je určitě dobře, že se každý rok o nějaké procento navyšuje, a musím říct, že i v Senátu od jednoho pana senátora zaznělo, že když jsem dělala šéfku Svazu měst a obcí, že mě měl určitě rád, ale že v tuto chvíli chci a že starostové berou malé odměny. Já jsem mu na to řekla, že se s tím určitě ztotožňuji, že starostové berou malé odměny, ale že on jako senátor a starosta bere velkou odměnu, protože za tyto dvě funkce pobírá – v uvozovkách – 200 procent, a myslím si, že 140procentní odměna je dostačující.

Chtěla bych říct, že celkové výdaje v roce 2018 na odměny, včetně odchodného a zákonných odvodů pojistného z rozpočtů územně samosprávných celků, činily v minulém roce 6 830 000 000, takže vzrostly o 1 250 000 000. Proto si myslím, že se nebavíme o symbolických prostředcích, což je podle mého názoru dobře, protože komunální a regionální zastupitelé by měli být za svou práci řádně zaplaceni. Dokonce si myslím, že nelehká práce komunálních politiků a odpovědnosti s tím spojené si zaslouží i větší odměnu. Ti, kteří však vykonávají vícero funkcí, by neměli být placeni dvakrát. Návrh navíc počítá s tím, že uspořené finanční prostředky, tedy krácených 60 procent, zůstanou v rozpočtech měst, obcí a krajů a zastupitelé si současně sami rozhodnou, jakým způsobem s těmito uspořenými prostředky v dané obci, městě nebo kraji naloží.

Dalším argumentem, který v Senátu zazněl, je, že se řeší pouze souběh odměn zastupitelů územně samosprávných celků a členů zákonodárného sboru a neřeší se například kumulace odměn lékařů, učitelů. Já se s tím v žádném případě nemohu ztotožnit, protože když se někdo stane poslancem, tak ho zvolili občané. Pokud se někdo stane lékařem, tak do takové funkce není volen. Takže můžeme se o tom někdy bavit v minulosti, ale myslím si, že my teď, v tuto chvíli, hovoříme o kumulaci odměn poslance, kde tedy to volí občané, z hlediska starosty, místostarosty, tak ty si ze svého středu samozřejmě volí zastupitelé.

Musím také konstatovat, že to projednávání návrhu zákona provázely nejenom v Poslanecké sněmovně, ale i v Senátu velké emoce. Já určitě chápu, protože se to týká nás, poslanců a senátorů. Z hlediska poslanců je to okolo 40 poslanců, kteří kumulují odměny, je tady ale řada poslanců, kteří dnes už jsou neuvolněnými zastupiteli – já mezi ně patřím taky, jsem neuvolněná hejtmanka, která také pobírá 40procentní odměnu, je tady pan starosta Kupka a další, kteří dnes už jsou, protože ten zákon to přináší, ale jsou samozřejmě i někteří, kteří – a musím říct, že z hlediska senátorů, a omlouvám se, je to skoro nadpoloviční většina. Já jsem si udělala tu statistiku a chápu, že právě komunální politici, starostové, jsou velmi úspěšní právě a stávají se senátory.

Musím konstatovat, že od pana Vystrčila neustále zazníval v Senátu argument ohledně Národní sportovní agentury. V tu chvíli, když se to projednávalo v Senátu, se ještě nevědělo, kdo bude předsedou Národní sportovní agentury. Dneska už víme, že předsedou se stal Milan Hnilička. Neustále zazníval argument, že on také bude kumulovat tyto odměny. Já bych jenom chtěla, protože jsem to tady slyšela, že to tady proudí celou Sněmovnou a že se to například dostalo i k panu Kalouskovi, takže se to v žádném případě nezakládá na pravdě, protože zákon č. 236/1995 Sb., zákon o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, jasně určuje, že pokud je dnes pan poslanec Hnilička poslancem a zároveň předsedou Národní sportovní agentury, tak pobírá pouze jednu odměnu, a to tu vyšší. Takže se tady může k tomu i pan předseda Národní sportovní agentury vyjádřit.

Zároveň bych ještě chtěla uvést jeden argument, a to je ten, protože k tomuto návrhu zákona právě v prvním čtení vystupoval i pan Kalousek, a máme tady i další členy vlády, například Kláru Dostálovou, Vojtěcha Adama, kteří jsou poslanci a zároveň ministři, a oni také pobírají jednu odměnu. Oni sice dostávají příspěvky na asistenty, dostávají příspěvek na kancelář, ale za ten fyzický výkon funkce poslance žádnou odměnu nepobírají.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, řekla jsem řadu důvodů a argumentů a jsem přesvědčena, že tento zákon je správný, spravedlivý a velmi jednoduchý a technicky proveditelný. A navrhuji setrvat na sněmovní verzi, čímž bychom měli všichni společně vyslat jasný signál občanům, že podporujeme spravedlivou odměnu za vykonanou práci také v případě politiků. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já bych chtěl jenom říct, že nejsme v rozpravě, takže všechny faktické poznámky, které tady mám, mažu. V tuto chvíli poprosím, aby se slova ujal pan senátor Miloš Vystrčil. Prosím, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za slovo a za to, že se poté, co jsem sem přišel potřetí nebo počtvrté, dostávám i ke slovu tady u řečniště.

Na úvod, jak jsem tady čekal, tak jsem si hledal poslední výzkumy důvěryhodnosti jednotlivých zastupitelských sborů a poslední průzkum STEM z března a dubna roku 2019 říká, že obecním zastupitelstvům věří nebo důvěřuje 66 % lidí, krajským zastupitelstvům 48 % a Poslanecké sněmovně, respektive Senátu, vždycky to vychází okolo 30 %.

Já to tady říkám proto, že jsme dneska v situaci, že ti, co se těší nejmenší důvěře, říkají těm, co se těší největší důvěře, jak se mají chovat a jaké peníze mají brát a kdy se jich mají, nebo nemají vzdát, což mi připadá úplně paradoxní, nesmyslné a popírající základní informaci, kterou od občanů dostáváme. Oni nejvíce věří komunálním politikům, těm, kterým my dneska říkáme, že 60 % platu si nezaslouží, a my jim tady z pozice těch, kterým lidé nejméně věří, řekneme, že si je nemají vzít. A když se podíváme na důvodovou zprávu, tam je napsán jediný důvod, a to je, že to je ve veřejném zájmu, že to je veřejný zájem, aby nebrali 100 % odměny, ale aby brali pouze 40 %. Nevím, jak se přišlo na to, že zrovna 40 %, že to není třeba 39 % nebo 45 %. A ani nevím, jak se přišlo na to, že je to veřejný zájem, který musí realizovat Poslanecká sněmovna. Protože první otázka, kterou bychom si měli položit, je, jestli tu věc máme řešit, jestli není řešitelná někde jinde.

A to bych se zase mohl podivovat nad některými kolegy, kteří se rádi zaštiťují různými principy, které v celé Evropě užíváme, a to je takzvaný princip subsidiarity. Princip subsidiarity říká, že pokud něco můžeme vyřešit níže, tak to neřešme výše. To znamená, pokud něco může rozhodnout orgán pod námi, tak ho nechme to rozhodnout a neřešme to za

něj. A to, kolik bere starosta, může rozhodnout orgán pod námi, dokonce orgán, který se těší větší důvěře než my, a to je obecní zastupitelstvo. Obecní zastupitelstvo volí starostu, zvolení lidé, obecní zastupitelé, volí starostu, stejně – paní poslankyně Vildumetzová, paní hejtmanko a paní předsedkyně Asociace krajů prostřednictvím pana předsedajícího – jako například rada kraje nebo rada města jmenuje ředitele školy. To jsou taky volení lidé, rada města nebo rada kraje, kteří jmenují ředitele školy nebo ředitele nemocnice, stejně jako volení zastupitelé volí starostu nebo místostarostu. A v jednom případě říkáme "udělejme z toho 0,4", a v jiných případech se nás to netýká, protože oni nejsou těmi volenými představiteli? Samozřejmě že jsou volenými představiteli ve smyslu toho, že je volí volení představitelé, v jednom případě rada města nebo rada kraje a v jednom případě je to třeba zastupitelstvo kraje nebo zastupitelstvo města. Čili argument o tom, že jsou to dvě rozdílné skupiny, ředitel nemocnice, ředitel školy, ředitel muzea, starosta, místostarosta nebo hejtman, je naprosto lichý, nesmyslný, irelevantní.

Ale hlavní, co jsem chtěl říci, je, že proboha, pokud zastupitelstvům věří 66 % lidí, nechejme to na nich, jestli jejich starosta, když je zároveň senátorem nebo poslancem, má brát 60 %, 40 %, 70 %. On může být neuvolněný, on se se zastupitelstvem může domluvit a následně to může být tak, že to je ke spokojenosti místa, kde on působí. A ten veřejný zájem aplikujme tam, kde to skutečně tak má fungovat, protože jinak je to u starosty Božího daru a jinak je to u primátora Brna. A může to být jinak. A nechme to proboha na těch zastupitelích! My se tady všude možně oháníme principem subsidiarity, tak ho nechme aplikovat a nedělejme, opakuji to, ze zastupitelů krajů a obcí, kterým věří více lidí než nám, hlupáky a neřešme za ně věci, které můžou vyřešit oni. A nedělejme hlupáky ani z těch zvolených starostů a hejtmanů.

Paní hejtmanka sama říkala, že si to vyřešila. Ona si to vyřešila, ale v tom, jak se chce starat o všechny ostatní, kteří to neumějí tak dobře vyřešit jako ona, protože asi nejsou morálně tak vyspělí, tak je potřeba, aby se to ještě vyřešilo zákonem. Nechme to proboha na nich! Paní hejtmanka si to vyřešila a 0,4 bere. Pan Kupka si to vyřešil zase nějak jinak. Někdo jiný si to zase nějak vyřešil. Je to řešitelné z pozice rozhodnutí toho člověka a z pozice toho zastupitelstva. Přesto my jako ti nejmoudřejší ze všech, respektive se omlouvám, vy, Poslanecká sněmovna, protože Senát to zamítl, chcete rozhodovat za ně. (Poslanec Stanjura má z lavice námitku.) Část Poslanecké sněmovny, omlouvám se panu předsedovi Stanjurovi prostřednictvím pana předsedajícího, ODS vím, že pro tenhle nesmysl, který omezuje pravomoci zastupitelů a svobodu rozhodování volených zastupitelů, nehlasovala.

Takže to je první věc, kterou jsem chtěl zdůraznit. Řešíme věc, která má řešení. Paní hejtmanka Vildumetzová je toho dokladem, další lidé jsou toho dokladem, přesto si myslíme, že by to bez nás nešlo, byť máme menší důvěru, respektive máte menší důvěru, nebo část z vás má menší důvěru než ti, kteří by o tom mohli a často i rozhodují.

Teď druhá věc – ta nelogičnost. Co vadí primárně, prosím vás? Primárně vadí to, že lidi berou dva platy, dvě odměny, nebo vadí primárně to, že nestíhají dělat dvě pozice? Já si myslím, že pokud by nám něco mělo už vadit a pokud přistoupím na tuto logiku, tak by nám mělo vadit, že někdo dělá dvě věci a nestíhá to. A rozuměl bych tomu, byť bych s tím nesouhlasil, že třeba někdo říká: není možné dělat dvě funkce, pozici primátora a poslance, obě dvě na plný úvazek a naplno, zakažme to. To můžeme udělat. Tomu bych rozuměl. Nesouhlasil bych s tím, ale to má logiku, protože řekneme, že to nejde stihnout. Den by musel mít 36 nebo 48 hodin. Ale říkat klidně ať ty dvě funkce dělá, ať tu politickou moc kumuluje, to nám nevadí, ať ji má, ale dejme mu za to 1,4 platu, to přece nemá žádnou logiku. To je úplně hloupé omezení na nějakou ekonomiku, na nějaké peníze, na které on si díky tomu, že má kumulaci dvou funkcí, může přijít, když to přeženu, úplně jiným způsobem, a podstatu, pokud vám o tuto podstatu jde, vůbec neřešíte. Ta podstata této věci, že někdo dělá více věcí,

než na které stačí časově, vůbec není řešena. Je to řešeno jenom tak, že řekneme: dejme mu 0,4 – ale to, že mu zůstává kumulace moci, že mu zůstává kumulace politických funkcí, to vůbec neřešíme. Čili my jsme vlastně, nebo vy jste, pardon, navrhovatelé střelili kozla a říkáme: dobré, pojďme na to takhle, je to v pořádku. Naopak, dokonce v důvodové zprávě je napsáno, že někdy je transfer zkušeností – to znamená to, co se ti starostové dozvědí a pak uplatní v Poslanecké sněmovně – užitečný, že to vlastně nevadí. Podle mě to je celé postavené na hlavu.

Nyní se ještě vracím opět k tomu souběhu. Už jsem to tady vysvětloval. Souběhy zdaleka nejsou jenom u poslanců a senátorů a starostů a místostarostů. Jsou u ředitelů nemocnic, ředitelů škol, ředitelů muzeí, primářů různých oddělení. To jsou všechno lidé, kteří jsou jmenováni samosprávou, ne že nejsou. Nemluvím o soukromých podnikatelích. Mluvím o lidech, kteří fungují ve veřejnoprávních institucích a jsou do nich dosazováni, do těchto pozic, volenými představiteli města, většinou to bývá rada, nebo volenými představiteli kraje, většinou to bývá rada kraje. To jsou podle mě naprosto zásadní věci a pro mě je nepochopitelné, proč se snažíme vstoupit někam, kde to už dneska řešit umíme.

Co se týká věci, kterou tady říkala paní hejtmanka, že v případě zákona o podpoře sportu je to ze zákona dáno tak, že pokud je někdo předsedou Národní rady sportu, že už nemůže zároveň pobírat plat poslance, tady je mi líto jediné věci, a to je to, že když jsme na to poukazovali v Senátu, že jsme tuto odpověď nedostali. Nevím, jestli si to paní hejtmanka nechala pro sebe, aby nám to mohla říct až tady, nebo jestli to v té době nevěděla – obojí není fér. I to, že si to nechala až sem, nebo že to nevěděla, to není fér, to je tedy neznalost, to se omlouvám, to bych řekl, že když je někdo nepřipravený, tak to se nedá říct, že to je neférovost, takže tím pádem tu schizofrenii vypouštím. Na druhé straně minimálně to, že paní hejtmanka o tom nemluvila v případě Senátu, znamená, že když se poprvé o tom v Poslanecké sněmovně hlasovalo, tak si toho, že to je vyřešeno nějakým jiným zákonem, nebyla vědoma, a velmi pochybuji o spoustě dalších z vás, že jste si byli vědomi toho, že to nějaký zákon řeší, to, že zároveň předseda Národní rady pro sport a zároveň poslanec nemůže brát dva platy, jeden ministra a druhý poslance.

Takže tolik v tuhle chvíli úplně na začátek ode mě. V případě rozpravy se potom ještě vyjádřím k některým věcem, které tady byly řečeny. Ale na úvod to považuji za dostatečné vysvětlení toho, proč Senát navrhl zákon zamítnout. Velmi vás prosím, abyste návrh Senátu podpořili a skutečně se starali o ty věci, které jsou věcí Parlamentu České republiky, a nestarali se o věci, které si mohou rozhodnout krajská nebo obecní zastupitelstva.

Děkují za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu senátoru Vystrčilovi. Než otevřu rozpravu, tak se ptám, zda se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru, v tomto případě to byl pan poslanec Ivan Bartoš. Ne, nechce se vyjádřit. Otevírám rozpravu. S přednostním právem je do rozpravy přihlášen pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci úplně jitřit staré rány, protože rozprava tady proběhla už několikrát velmi důkladně, takže bych to pouze shrnul. My jsme iniciovali tuto úpravu, aby v tom byl konečně systém, protože si myslíme, že to má být transparentní, že jeden politik nemá brát dva platy. Myslím si, že to je jasné každému občanovi. Mají to i v jiných zemích. Například ve Velké Británii, když sedíte ve dvou parlamentech, tak taky neberete dva plné platy, ale krátí se to tam na nějaké procento. Takže není to něco, co bychom vymysleli tady v České republice. Myslím si, že pokud to necháme na volné ruce trhu, že si to každý bude dělat, jak bude chtít, tak bohužel bude

docházet v některých případech k tomu hromadění. Takže si myslím, že je správné, aby tady nějaká pravidla byla.

Náš návrh byl širší, pokrýval kumulaci i u dalších funkcí. Bohužel ten návrh neprošel. Takže ten nový návrh, který také spolupředkládáme, samozřejmě podpoříme.

Chtěl bych se tady zastat trošku starostů. Myslím si, že není správné mluvit tady o tom, že by se zakazovalo starostům, aby seděli v komoře parlamentu. To bych tady vůbec nezmiňoval. Rozhodně bych to nepřipouštěl jako alternativu. Jsem rád, že tady někteří starostové sedí, byť my třeba jako strana máme jiný názor a máme nějaká pravidla pro ty kumulace. Ale na druhou stranu to může obohatit ten pohled, když některé politické strany to takhle mají. Ale současně by nemělo docházet ke kumulaci dvou plných platů. Takže to je stanovisko poslaneckého klubu Pirátů. A tak budeme taky hlasovat, aby byl obhájen ten původní návrh Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Adamec. Připraví se pan poslanec Birke. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo – ano, tři (řečník se rozhlíží, ve vládní lavici je ministryně Schillerová, ministryně Dostálová a ministr Zaorálek) – kolegyně, kolegové, budu velmi stručný, budu bez emocí. Myslím, že rozprava tady už proběhla. Nicméně nedá mi to, musím se k tomu vrátit a musím říct, že jsem hodně dlouho zvažoval, jestli se přihlásit do rozpravy, či nikoli, ale chci vám říct, že já ve střetu zájmů nejsem.

Já jsem jeden z těch čtyřiceti starostů, kteří tady ve Sněmovně jsou. A řeknu vám to asi takhle. Za dobu starostování – teď je to jednadvacátý rok, šesté volební období v okresním městě, druhém největším v Královéhradeckém kraji, jsem byl třikrát zvolen do Parlamentu České republiky. Jednou to bylo do horní komory, dvakrát to bylo sem do dolní komory. A musím říct, že od začátku jsem v tom měl docela jasno. Prvních šest let jako senátor jsem se vzdal platu ve prospěch obce. Někdo říká, že to nejde. Jde to, samozřejmě že to jde. Můžete to udělat různým způsobem. Tehdy jsem to tak cítil. Poté co jsem se dostal do Poslanecké sněmovny, jsem to cítil, ale bylo to mé rozhodnutí, svobodné rozhodnutí, že bude lepší, když budu neuvolněným starostou, protože pro mě to zakládá klid. A představa některých voličů, že ten starosta sedí osm hodin na židli, tak takovou představu já nemám, ale mám aspoň klid v tuhle chvíli svůj osobní.

Musím říct, že to, co tady prezentovali Piráti na začátku této rozpravy, mi bylo sympatičtější. Musím to říct úplně otevřeně. Protože oni říkali, že jsou proti kumulaci funkcí. Ano, to si dovedu představit. Dobře. Nechcete kumulaci funkcí. Pokud se parlament rozhodne, je to jasně dáno a nemáme se o čem bavit. Ale překvapil mě ten vývoj, co tady říkal pan předseda Michálek, že najednou jsou proti kumulaci platů. Myslím si – nejenom já, ale i řada starostů si to musela nějakým způsobem vyřešit. A mě fascinuje tento návrh v tom, proč je to těch 40 % a jestli v tuto chvíli vlastně nepostrádá smysl být uvolněným starostou, pokud jste zároveň v parlamentu, protože když budete neuvolněným starostou, tak vám plat samozřejmě schválí zastupitelstvo, ale protože máme systém, že zastupitelstvo volí starostu, tak si nedovedu představit, že zastupitelstvo by zvolilo starostu a nedalo by mu ten plat, o který si on řekne v rámci toho zákonného intervalu. Takže tomu fakt nerozumím v tuto chvíli. Nevím, proč to děláme. Jenom akorát ze sebe děláme trošičku jakoby alibisty a pokrytce, protože každý z nás to má vyřešeno jinak.

A říkám, velmi čisté by bylo říct, že ta kumulace funkcí nejde. Ano, já znám lidi, kteří kumulovat funkce nemohou, protože jim to prostě nejde, nemají na to, neumějí to. Ale znám

spoustu kolegů, kteří na to mají a umějí to velmi dobře. A víte, kdo to posoudí? Jenom voliči. Kdo jiný? Já tedy nevím, jako říkám, jsem byl třikrát v parlamentu, nebo jsem potřetí v parlamentu a šestkrát starosta. Voliči rozhodli, jestli se jim to líbí, nebo nelíbí. To oni hodnotí tu práci, za kterou mě poslali sem do té Sněmovny. A hodnotí to tak, že vlastně při každých volbách se rozhodnou, komu ty hlasy dají, nebo nedají.

Chtěl jsem říct, že skutečně zasahujeme do něčeho, do čeho bychom zasahovat neměli. Fakt neměli. Buď me spravedliví. Buď tedy zakážeme kumulaci funkcí se vším všudy – tady přirovnávání ministrů k parlamentářům... Prosím vás, ministři, kteří jsou zároveň členy parlamentu, tak samozřejmě v tom parlamentu vykonávají minimum, protože hlavní využití práce je na ministerstvu. A můžou tady hlasovat na plénu, ale to je všechno. Proto mají jenom jeden plat. Tomu rozumím. Ale tady je to práce naprosto odlišná – být komunálním zastupitelem, starostou, hejtmanem a zároveň poslancem nebo senátorem. A můžu vám říct, že to jde. Někteří kolegové mají zkušenost, že to jde. Ale musíte na to mít, jak se říká lidově, koule. Jinak to prostě nezvládnete.

A říkám, nechte to na voličích a nechte to na jednotlivých členech parlamentu, kteří jsou zároveň komunálními politiky, protože je to jejich rozhodnutí. A můžu vám říct, že život vypadá pak úplně jinak než vy, co jste jenom v parlamentu, nebo kolegové starostové, hejtmani, kteří nejsou v parlamentu. To je potřeba také říct, že to něco stojí. A právě proto mi vadí, že my tady zákonem říkáme, potrestáme ty starosty, hejtmany, ty úspěšné – protože co kdyby náhodou si přišli na moc peněz? No jsme v České republice. Závist nade vše.

Takže musím říct jednu věc na závěr. Zjistil jsem, a paní kolegyně, poslankyně, neuvolněná hejtmanka to za sebe řekla, že vlastně se stala změna, že se nechala zneuvolnit – blahopřeji, to jste měla udělat hned na začátku a nemuseli jsme si tady vysvětlovat pojmy a dojmy – a že vlastně má těch 40 %. Můžete mít klidně 60, paní kolegyně, nemusíte být zase taková populistka, když vám to zastupitelstvo schválí, to říkám zcela otevřeně.

Takže si myslím, dámy a pánové, já vím, jak je tady politické rozložení. Také mi vadí to, že většina, až na výjimky, těch politických skupin mezi sebou starosty a hejtmany nemá, říkám až na výjimky, a posuzují práci někoho, o které nic nevědí.

Dámy a pánové, vezměte rozum do hrsti a zamítněme tento návrh zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Birke vystoupí v rozpravě. Připraví se pan poslanec Jelínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, navážu na svého předřečníka. Já jsem taky starosta – devátý rok, třetí volební období třetího největšího města v Královéhradeckém kraji. Jsem druhým rokem poslancem Parlamentu České republiky. A víte, kdo o tom rozhodl? Voliči. Třikrát po sobě v komunálních volbách. 40 %. Když mě chtěli dát na kandidátku – a tak jak to v některých politických stranách, někteří z vás to znáte – na nevolitelné místo, ejhle, já všechny přeskočil. Proč? Protože pravděpodobně mě, ne pravděpodobně, ale zcela určitě ty preferenční kroužky právě toho města, toho regionu mě vynesly.

Co tím chci říci? To, že voliči si přejí – přejí – abych byl jejich zástupce v Poslanecké sněmovně. A pozor, na rozdíl od mého předřečníka, vaším prostřednictvím Ivana Adamce, já se k tomu přiznám, jsem ve střetu zájmů. Voliči vědí devět let, že já pobírám dva platy. Rovná se pořád 40 %. Všichni to o mě vědí. Všichni. V tom Náchodě, na okresu Náchod, všichni to vědí, že pobírám dva platy. Je také pravda, a nechci tady hovořit o tom, jestli někdo lépe

pracuje, nebo někdo hůř pracuje, jestli to zvládá, nezvládá. Já opravdu nejsem profesionál v tomto ohledu. Je pravda, že jste starostou 24 hodin denně. Čtyřiadvacet hodin denně! Ti starostové, kteří to znají, tak si nemůžete vypnout telefon. Prostě ve tři ráno musíte řešit problém, protože máte prostě nějakou mimořádnou událost. Prostě jste starostou 24 hodin denně.

Ti z vás, kteří tady dneska sedí a jsou nedej bože dokonce starostou toho nižšího stupně, než jsem já, to znamená trojky, to znamená dvojkové obce, nebo dokonce jedničkové obce, tak mi dovolte, abych vám vysekl obrovský předklon, protože na rozdíl od nás, tak jako já jsem, nebo dokonce můj předřečník Ivan Adamec, vaším prostřednictvím, my máme úřady. Ale ti lidé na těch jedničkách, na dvojkách jsou na všechno sami, jenom s paní účetní. Můj velký respekt! A těmhle lidem, kteří dostávají obrovské podpory, vy chcete sebrat ten plat? Že vám není hanba! Promiňte mi to, omlouvám se, že jsem, a nechci být emotivní. Že vám není hanba!

Je mi to moc líto. Možná že si tady říkám sám o sobě, že to vlastně chcete vzít i mně. Dobře. Zcela určitě vím, jak je to rozloženo, a s největší pravděpodobností to projde. Já to určitě zvládnu, nemám s tím vůbec problém. Ale víte, co mi na tom vadí? To, co říkala paní poslankyně Vildumetzová Mračková, vaším prostřednictvím samozřejmě, a řekla to asi tuším třikrát – že tento zákon je spravedlivý. Není spravedlivý! To si řekněme na rovinu. Není spravedlivý. Prostě není spravedlivý především k těm lidem, o kterých jsme hovořili, díky tomu, že ti starostové mají obrovskou podporu, velikánskou podporu, a jak k tomu přijdou, a teď mi promiňte, nechci tady působit jako ten klasický Čech, že mně zemřela koza a chci, aby chcípla i sousedovi, ale jenom říkám, jak k tomu přijde lékař, nebo dokonce ředitel nemocnice, který tady určitě sedí? Jak k tomu přijde ředitel školy, který tady určitě sedí, který je placen ze stejného balíku, resp. jako jsem placen já. Jak k tomu přijdete vy? Vy jste v pohodě? Vy nemáte problém, ale jenom my, kteří máme přes 60 %, a děkuji, pane senátore, vaším prostřednictvím, že jste to tady zmínil, my jsme totiž to nejpopulárnější řemeslo v této České republice. Nejpopulárnější řemeslo! A nám to chcete sebrat? Víte, já nejsem závistivý člověk. Opravdu, věřte mi. A nemám rád ty nejnižší pudy. Jako starosta města si prostě tyhle věci nemůžu dovolit a nechci je, a dokonce je odmítám – závist, zlost a podobné, těch sedm smrtelných hříchů, ale řeknu vám, tohle je špatnost. Špatnost! Děláte to tak, že kategorizujete a děláte rozdíly.

Poslední věc. Je mi líto, že – ono by to vlastně celé nevzniklo, kdyby paní poslankyně Vildumetzová Mračková, vaším prostřednictvím, vlastně nedala slib voličům, že nebude kumulovat funkce. To je celý problém. Na základě toho, že dala slib, musela vymyslet zákon, protože neměla tento nástroj. Je mi to líto, paní poslankyně, vaším prostřednictvím, že to musím říct na mikrofon, ale je to pravda. Je to pravda, a tím jste způsobila tuhle záležitost, která tady dneska je! Řekněme si to tak, jak to je. To je realita! (Potlesk poslanců ČSSD a taktéž zprava.) Pokud nám seberete, nebo mně, starostovi třetího největšího města, čtyřicet procent, já to určitě přežiju, nemám s tím vůbec žádný problém. Ale kdo bude další? Budete to vy, ředitelé škol? Ředitelé nemocnic? Držme si palce, aby to tak nebylo.

Prosím, hlasujte s rozumem a zamítněte tento návrh. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD a taktéž zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní budou následovat faktické poznámky. Nejprve paní poslankyně Ožanová a potom pan poslanec Blažek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, za mě je to o úhlu pohledu. Jsem také starosta, tak jsem se zapojila do bloku starostů. Víte, mně by byla hanba brát dva platy. Takže já to řeknu jednoduše: mám plat poslance a tři desetiny platu starosty, protože to prostě považují za správné a morální.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já navážu na pana kolegu Birkeho. Nějaký pátek myslím to byl, když jsem odjížděl z Prahy, a na Radiožurnálu byl rozhovor naší paní kolegyně Vildumetzové s nějakou redaktorkou a ta jí pořád dokola kladla jedinou otázku: Vy jste slíbila, že nebudete mít dvě funkce, a vy jste to nesplnila. A naše paní kolegyně se bránila tím, že nebude kumulovat platy. Jenomže právní pojistky proti tomu, aby nevykonával někdo dvě a tři funkce, nejsou proto, aby se nekumulovaly platy, ale aby se nekumulovala moc. Když bude půlka platu a půlka platu, tak to pořád neznamená, že v jedněch rukou se nesoustřeďuje příliš veliká moc. Chápu, je to na odpovědnosti voličů. To znamená, že voliči si třeba vyhodnotí, této naší paní kolegyni patří tato celá moc v kraji nebo více mocí v kraji, ale to samozřejmě vás vůbec, paní kolegyně, neopravňuje k tomu, abyste jenom proto, že vy jste nesplnila volební slib, naprosto neuvěřitelným bulvárním způsobem tady četla nějaké platy a dělala ze svého vlastního pokrytectví ctnost. To nejstrašnější, co je, když tady budeme číst, kdo kolik bere, a pokud tímto voláte na svou stranu hostince čtvrté cenové skupiny, já vám je přeji! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Adamec. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem chtěl vaším prostřednictvím říct paní kolegyni starostce Ožanové – to není o úhlu pohledu. Takhle to prostě je, jak jste to udělala. Řada z nás to dělá úplně stejně, ale dobrovolně. Jestli máte tři desetiny, čtyři, pět, šest, je to vaše rozhodnutí v rámci platného zákona, a jestli někdo je prostě uvolněný ze 100 %, je to také prostě v rámci zákona. Samozřejmě každý máme k tomu nějaký postoj, ale nevidím důvod, proč bychom zákonem měli určovat nějakou normu, nějakou procentickou sazbu, abychom ukázali všichni, jací jsme hamižní a děláme to pro peníze a že to neděláme pro lidi! Tohle je to špatně přece! To je ten správný úhel pohledu! A přeji vám, abyste hlasovala s námi, protože jinak jako starostka, nevím, co budete těm lidem ve vesnici říkat. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem do rozpravy vystoupí pan předseda Stanjura a po něm je přihlášen pan poslanec Jelínek v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Začnu tím, že popíchnu svého kolegu pana poslance Ivana Adamce. Ostrava-jih je opravdu velká vesnice. To opravdu musím říct.

Nicméně zpátky k meritu věci. Kdybych chtěl být vstřícný k předkladatelům a podporovatelům, tak řeknu, že je vede pýcha. Pýcha! A kdybych nebyl vstřícný, tak řeknu, že je vede arogance. A můžete si každý vybrat, jestli je to pýcha, nebo arogance říkat zastupitelům, jak mohou odměňovat svého starostu nebo místostarostu, svého hejtmana nebo náměstka hejtmana. Neplatí to státní rozpočet. Jsou to výdaje městského či obecního

zastupitelstva nebo výdaje kraje. Proč asi politické strany na své kandidátní listiny, třeba do Sněmovny, do Senátu, dávají úspěšné starosty? Položme si tu otázku, proč asi politické strany tam tyto lidi velmi často nominují? Protože nejsou hloupé a vědí, že to jsou lidé, kteří mají podporu voličů. A v každých volbách, i sněmovních, tam, kde my máme dobrého starostu, a nekandiduje, tak máme lepší výsledek než průměrný v té obci. V každých volbách to platí. A podle mě to platí pro každou politickou stranu. Pokud máte dobrého starostu, tak i když nekandiduje, tak vaše strana uspěje ve volbách lépe, než je republikový průměr té konkrétní strany. Tak proč jsme si vybrali k experimentu naše kolegy starosty?

Já jsem hrdý, že mám v klubu šest členů klubu, kteří loni vyhráli obě kola komunálních voleb – to hlasovací občanů a to vyjednávání o koalici. Protože mnozí z nás víme, že ty komunální volby nebo i krajské volby mají dvě fáze. První, že se sečtou hlasy. Málokdy, čest světlým výjimkám, kdy vítěz má většinu křesel. To se také stává, ale velmi často se musí vyjednat koalice. Takže musí ten starosta projevit i cit pro spolupráci, respekt k těm, kteří neuspěli tak dobře, a vytvořit funkční většinu.

A my uprostřed volebního období měníme pravidla hry. Ne, špatně. Ne my. Vy uprostřed volebního období měníte pravidla hry. A nebudu hledat motivaci. Já jsem o tom mluvil v prvním, druhém, třetím čtení a nebudu to opakovat.

Položme si otázku. Potřebuje Česká republika tento zákon? Odpověď. Poctivá, úplně jednoduchá. Na první dobrou. Nepotřebuje! Nepotřebuje.

Nebo si myslíte, že jsou hloupí voliči v Líbeznicích, v Poličce, na Praze 2, v Uherském Hradišti, v Plzni, v Trutnově? A proto volíme kolegy? A proto vyhráli kolegové, protože tam jsou hloupí voliči? A potřebují zákon k tomu, aby věděli, koho mají volit a jakou mají mít odměnu, tyto dámy a pánové, kteří vyhrávají volby? Já myslím, že ne. Proto mluvím o pýše nebo aroganci. O ničem jiném to není.

Hodně toho řekl pan senátor Vystrčil. Já chci říct těm ostatním, kteří budou hlasovat pro, a mají případně jiné zaměstnání nežli člen parlamentu, ať už horní, nebo dolní komory, máte štěstí, že nejsme jako vy. Protože logicky bychom sahali po všech, kteří berou veřejné peníze. Ale my takoví nejsme. Nebudeme ukazovat ještě na ty a na ty a na ty. Říkal to pan poslanec Birke. Ale to by bylo přeci logické. Proč si vybereme z těch, kteří berou veřejné peníze za dvě funkce, nebo za tři funkce, jenom jednu část. A ti ostatní nám nevadí. Já tomu vůbec nerozumím.

A zrovna úspěšní lidé. My budeme znovu na kandidátní listiny v našich primárkách, protože naši volitelé to vědí, opět dávat lidi, kteří mají důvěru voličů. Protože politická strana logicky usiluje o úspěch ve volbách a k dobrému programu potřebuje také lidi, kteří mají podporu voličů. A vy tímto návrhem zákona chcete říct, že ti voliči jsou hloupí. Všichni, o kterých jsem mluvil, a jmenoval jsem tam města a klidně vyjmenuji i jmenovitě, se setkali ve volební kampani s tím, že jejich protikandidáti upozorňovali voliče: Pozor, pozor, ti kumulují peníze, berou dva platy. Každý z nich – zeptejte se jich – kdo všechno z politické konkurence to použil. A světe div se, ti voliči je i přesto zvolili. Oni ty volby vyhráli. Světe div se. Přesto našli koaliční partnery, kteří ocenili, co pro tu obec nebo kraj dělají, a domluvili si koaliči.

A vy teď chcete přijít uprostřed volebního období a říct: tak pozor, jsou možná dobří, možná mají podporu voličů, ale myslíme si, že berou moc. To fakt není hezké! A mě nezajímá, kdo z ostatních poslanců bere další příjem z veřejných peněz. Mě to fakt nezajímá. Pokud je sem voliči poslali, tak každý má respekt, protože každý tu podporu voličů získal. Jinak by tady neseděl.

A když mluvil pan poslanec Birke o svém případu, tak... Ivan Adamec také sem přišel poprvé z nevolitelného místa. A voliči věděli, že bude brát případně dva platy, a neřešili to. Řešili jednoduchou otázku: Je to člověk, který bude zastupovat naše zájmy dobře? Nebo to není člověk, který bude naše zájmy zastupovat dobře? A odpověděli si kladně na otázku: Ano, to je člověk, o kterém my si myslíme, že naše zájmy bude hájit dobře. V horní komoře bych řekl, že ten případ úspěšných starostů je ještě častější procentuálně než v dolní komoře. A tam je přímá volba. A přesto tito starostové ty volby vyhrávají. A je to v mnoha stranách, nejsme to pouze my. Ale skoro každý z vás má takového kolegu.

Já jsem debatoval se senátorem za senátní obvod Bruntál, který je z vládního hnutí ANO, a on mi říká: Vy jste o mně mluvil na plénu. Řekl jste, že beru tři platy z veřejných peněz. Já říkám: Ano, pane senátore. Ale já jsem nenavrhoval, že budete brát méně peněz. Já jsem jenom poukázal na tu nespravedlnost, že na někoho se předkladatelé zaměřili, to jsou ti starostové, místostarostové, hejtmani, a na někoho se nezaměřili. Já vám ten plat nezávidím. A kdo ho jmenoval do té funkce, když jsou to krajské nemocnice? Rada kraje. Byli to volení politici. No, byli. Tak jaký je mezi tím rozdíl? Dokonce ten starosta má vyšší mandát než ředitel nemocnice, z mého pohledu, když ho získal přímo od voličů. Kdežto ten ředitel nemocnice to už získal od těch volených. Ale podotýkám, nenavrhuji změnu. Nenavrhuji, že tohoto člověka, že mu řekneme, že bude brát 0,4 ředitelského platu. Nebo 0,3, když má dva. Nebo 0,2, ať to je do kupy 0,4.

Položme si otázku – proč to vlastně děláme? Co to je boj proti kumulaci platů? To nemá česky žádný význam. Mluvil o tom můj kolega pan poslanec Blažek. Kumulace moci, o tom se můžeme bavit. Říkal to pan senátor Vystrčil. Ano, v některých zemích je ze zákona neslučitelná funkce starosty a poslance či senátora. Ale to je jiný příběh. Tady navazujeme na ty nejsmutnější tradice. Poukazujeme na ty úspěšné z nás – na ty úspěšné z nás – a říkáme jim: Jste sice úspěšní, tak aspoň vám sebereme těch 60 %. Protože to je spravedlivé. Pro koho je to spravedlivé? Protože ti voliči si kladou jednoduchou otázku u toho starosty, který je náhodou i poslanec nebo senátor – dělá tu funkci dobře, nebo ne?

Ivan Adamec je – pošesté? – pošesté starostou. A je tady s námi od roku 2013. Myslíte si, že by byl starostou, kdyby si voliči vyhodnotili, že nestíhá a že to nedělá dobře a že to nedělá poctivě? Poprvé se to stát může, že někdo obhájí mandát, tak to prostě není pravda. Tak to řeknu úplně jednoduše: Nebuďte pyšní nebo arogantní, nechte to na voličích. Ti vědí mnohem lépe než my, kdo má být jejich starostou a jaký má mít plat. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Jelínkovi, tak ještě přečtu omluvy. Z důvodu dopravních komplikací se od 17.30 omlouvá pan poslanec Jiří Běhounek, v době od 18.30 do konce jednacího dne z důvodu jednání ve volebním kraji se omlouvá pan poslanec Jiří Kobza a pan poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Jelínek, připraví se pan poslanec Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se v krátkosti pokusím vysvětlit postoj SPD k tomuto návrhu zákona.

My jsme v době projednávání toho původního návrhu měli protinávrh, kde jsme navrhli nulovou odměnu. Ne 40 %, ale nulovou odměnu při souběhu funkcí. Já jsem potom v debatě vysvětloval, že samozřejmě bychom raději, pokud by byla na stole novela zákona o kumulacích funkcí, tak bychom ji určitě velice rádi podpořili. Bohužel tato novela tady není a asi se ani dlouho chystat nebude, tak jsme si zase řekli, proč čekat nějaká léta na to, než

bude zákon o kumulaci funkcí projednáván, a je to potřeba využít okamžitě. Ta nula nebyla žádná závist nebo nějaký jiný cit či necit k tomu, aby tito lidé dostali či nedostali tuto odměnu. To, že asi zatím současné fyzikální zákony neumožňují být na dvou místech zároveň v jednom čase, tak s tím snad budeme souhlasit, když pomineme teorii relativity pana Einsteina. Ale vykonávat opravdu zodpovědně více jak jednu z funkcí buď hejtmana, nebo starosty, nebo poslance je podle našeho názoru opravdu nemožné.

A proto, protože náš pozměňovací návrh neprošel na nulovou odměnu těchto lidí, kteří mají kumulaci funkcí, tak v každém případě podpoříme alespoň tu novelu ze 40 %. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Blažek, poté pan poslanec Birke. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Zareaguji na pana kolegu z hnutí za přímou demokracii, teď to tak trošku jako úplně přejmenuji. To se vždycky krásně poslouchá. Takže vy jste pro přímou demokracii, ale kdyby ti občané náhodou chtěli, aby jejich starosta byl současně poslanec, tak se mu to zákonem vezme. To je přece absolutně proti všemu, co říkáte. My budeme regulovat lidi, aby některé věci prostě nemohli svými vlastními hlasy zvolit, protože jim to tady moudře zakážeme.

A ještě k tomu, jestli ten zákon je spravedlivý, nebo není. Prosím vás, co je spravedlivého na tom, že jedna kandidátka slíbí, že nebude dělat dvě funkce dohromady, a pak to nesplní? A aby se z toho nějak vyvinila, tak to zakážeme všem. Co je na tom spravedlivého? To nechápu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Birke s faktickou poznámkou. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo. Já se také pokusím zareagovat na svého předřečníka z hnutí SPD. Tři poznámky. První poznámka. Já jsem to zapomněl v tom svém úvodním slově říci. Samozřejmě z titulu toho, že beru dva platy, tak samozřejmě z titulu funkce starosty města zastáváte některá představenstva nebo dozorčí rady, protože máte v majetku některé akciovky nebo eseročka. No, já nepobírám žádný plat. To za A.

Za B, promiňte mi, ale já jsem řadový poslanec. Já nemám ani funkci nástěnkáře tady. Já nemám žádnou funkci.

A poslední věc, kterou vám chci říci. Já nebudu jmenovat, ale mě to strašně pobavilo, když jsme se rozcházeli na prázdniny a já jsem slyšel kolegy, jak říkají: Já jedu na chalupu, já k moři, já do Řecka. Tak víte, kam já jsem šel? Do práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bělobrádek vystoupí v obecné rozpravě. Připraví se pan poslanec Bendl. Prosím máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní ministryně, vážené kolegyně, kolegové, já v tom střetu nejsem. Já jsem nikdy neměl dvě funkce, pokud nepočítám člena vlády, a to, jak tady zaznělo, tak plat poslance jsem nebral, protože to je neslučitelné. Takže o mě tady skutečně vůbec nejde. Já jsem nikdy dvě uvolněné funkce nebral. Vždycky jsem byl v těch dalších orgánech pouze řadovým zastupitelem.

A když se Ivan Adamec tady ptal, že tomu nerozumí a proč to je, tak to tady bylo zodpovězeno. Přece tady byl slib, že se nebudou kumulovat funkce, a to dokonce že je přání předsedy vládní strany. Říkal: my nechceme, aby naši poslanci a hejtmani kumulovali funkce. Nakonec se ukázalo, že si to k srdci vzala, pokud vím, jedna hejtmanka.

No a pak se to řešilo tím, že tady byli i Piráti, a od nich mi to přijde pokrytecké, kteří, jak to tady zaznělo – jestliže nechcete, aby bylo možno kumulovat funkce, a to tady zaznělo, pojďme se bavit o tom, že funkce hejtmana – kde bych to chápal, protože hejtmani jsou skutečně velmi důležité osoby a v rámci krizového řízení mají, podobně jako starostové, na celém kraji obrovskou zodpovědnost. Já bych si dovolil srovnat, že být hejtmanem je na úrovni být členem vlády, co se týká povinností a možností v rámci toho regionu. Je to velmi silná osoba. Tam bych to chápal. Ale jestli starosta z malé vesnice je v té situaci, tak to je nesrovnatelné. Já bych pochopil, kdyby si paní hejtmanka chtěla vyřešit svoji situaci, a když tedy chce zůstat hejtmankou, tak ať si tedy sníží plat, jako to udělala, to je pořádku. Tu možnost má a sama to řekla. Ale proč do toho zatahuje starosty? Tak to mohlo být jen na hejtmany, když už to takhle vezmeme. Ale tady bylo jasně řečeno, a je to pravda – vždyť si to každý může už podle současné legislativy udělat.

Ale to, co mě mrzí třeba na Pirátech, a považuji to za pokrytecké – protože tohle není žádné omezení kumulace funkcí, tady se žádné funkce dále kumulovat nezakazují, dále je můžou vykonávat. Jenom je potrestáme tím, že budou mít menší platy, přičemž mnoho z nich skutečně vykonává své funkce jako neuvolnění.

To znamená, my jsme si tady prošli kolečkem tří čtení. Došlo to do Senátu. Teď to máme zpátky ve Sněmovně a je to v podstatě úplně zbytečné. My budeme zase právní řád zaplevelovat něčím, co je řešitelné už podle současné legislativy, kvůli jednomu nebo několika lidem, kteří si chtějí vyřešit svoji osobní situaci. To mě skutečně mrzí.

A další věc. Samozřejmě voliči – tak voliči mají snad právo si rozhodnout, koho chtějí, nebo nechtějí, když už k tomu takhle přistupujeme.

A potom, co jsem se dozvěděl nového. Já jsem si marně lámal hlavu, proč to je 40 procent. Proč to není 15? Nebo proč to není 72? Protože to je spravedlivé? No, spravedlivé to není, protože skutečně, jak tady zaznělo, to bychom mohli potom z jiných veřejných peněz říct, že to je neslučitelné. Konečně co je spravedlivého na tom, že v krajském zastupitelstvu nesmí sedět ředitel organizace, kterou zřizuje kraj, ale na komunální úrovni to možné je? Co je tohle za spravedlnost? Samozřejmě když jsem šéf technických služeb nebo domova důchodců nebo lesů a dělám akce, tak mám výchozí pozici daleko jednodušší. Zatímco na kraji, když jsem šéfem muzea, nebo gymnázia, které zřizuje kraj, tak v tom zastupitelstvu sedět nemůžu. Tímhle se zabývejme, to je nespravedlivé.

Ale proč 40 procent? No, to jsem se dozvěděl. Protože paní hejtmanka si snížila svojí odměnu na 40 procent, tak aby to tak měli všichni ostatní. Přitom to mohla udělat a udělala už podle současné legislativy. To znamená, tento zákon není o tom, aby se nekumulovaly funkce. Pro zabránění kumulací funkcí nula.

Druhá věc. Řešíme tady něco, co se dá řešit podle současné legislativy. Už dávno jsme mohli mít projednané důležité zákony, které skutečně občany pálí.

Za třetí je to neúcta k voličům, kteří si mohou přece rozhodnout, koho chtějí volit, nebo ne. A jsou přece i starostové nebo hejtmani, kteří řeknou: Ano, beru dva platy, a myslím si, že je to málo na tu práci, kterou udělám. – Já to beru jako bonmot. Ale ti voliči to slyší a stejně ho zvolí? Asi vědí, že tam něco odpracuje.

To znamená, mohli jsme si ušetřit hodně času, hodně peněz daňových poplatníků. A možná bychom daňovým poplatníkům ušetřili daleko víc peněz, kdybychom se tím tady

vůbec nezabývali, jednali o tom, co skutečně občany zajímá a pálí. Místo toho tady řešíme něco, že si chceme vyřešit svůj slib, který nesplnilo ani to hnutí, ani ti politici, a místo toho do toho zatahujeme starosty, kteří dělají práci, kterou jejich voliči dokážou ocenit. A jediné čeho dosáhneme, je, že dosáhneme nespravedlnosti. Tohle spravedlnost není.

A já žádné dva platy neberu, mně by to mohlo být jedno. Ale tohle je věc, která se mi skutečně příčí. To je pokrytectví. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL a TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Páni poslanci Lubomír Španěl a Jan Hrnčíř se omlouvají od 17.45 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání.

Nyní bude následovat faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl jen stručně reagovat na kolegu Bělobrádka vaším prostřednictvím, který tady několikrát zmínil Piráty, tak abych reagoval. Piráti kandidovali do voleb s tím, že omezí kumulaci funkcí a omezí kumulaci platů z veřejných funkcí. Takže my tady plníme svůj volební program, tak nás tady neobviňujte z pokrytectví za to, že plníme svůj volební program. To za prvé.

Za druhé. Žádný pirát nekumuluje dvě uvolněné funkce. Takže my už jsme šli sami příkladem a dobrovolně intence tohoto zákona dodržujeme.

Za třetí. My bychom rádi, aby tento zákon byl přísnější, rádi bychom ho rozšířili, aby se to vztahovalo třeba i na obce a kraje mezi sebou, aby se prostě obecně ten princip nezaváděl. Můžeme se bavit i o kumulaci plnoúvazkových zaměstnání ve veřejné sféře a funkcí politiků. Nicméně současně chceme, aby něco prošlo. A když vidíme, jak se k tomu staví ODS, ČSSD a další strany, když vidíme, jak se k tomu staví Senát, tak tohle vidíme jako kompromis, který má šanci na úspěch a říkáme – aspoň něco.

A poslední poznámka, proč jdeme cestou omezení kumulace platů a ne neslučitelností těch funkcí. My si myslíme, že když se omezí kumulace těch platů, klesne motivace ty funkce kumulovat a ten fenomén se o něco globálně sníží v rámci České republiky. Můžeme se bavit i o neslučitelnosti, ale skutečně chtěli jsme začít opatřením, které není žádný zákaz, příkaz, nařízení, jak tady pravice často říká, ale které prostě motivuje lidi, aby dobrovolně tu kumulaci funkcí omezovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Klaus a budou následovat faktické poznámky pana poslance Birkeho, Adamce a pana předsedy Výborného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážení kolegové, já už se tady asi hodinu nudím u tohoto zcela zbytečného zákona, kde se jenom všichni bijí v prsa, jak nekumulují funkce a co dělají, tak jenom když mám slovo, tak poslanci Trikolóry vůbec žádné funkce nemají. Okamžitě jak přešli do hnutí, všechny funkce opustili, někdy nedobrovolně. Takže my jsme nejmorálnější tady z vás všech. Pokračujte dál v této debatě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Birke s faktickou poznámkou. Ruší svoji faktickou poznámku. Pan poslanec Adamec využije. Prosím. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, využiji, děkuji, pane místopředsedo. Já tady musím ještě jednou, vážené kolegyně, vážení kolegové, zopakovat, že pan Ferjenčík mě fakt pobavil, pan poslanec, abych byl úplně přesný, abych ho neurazil.

Vy si fakt myslíte, že se politika dělá pro peníze? Fakt si to myslíte? Jestli si to myslíte, tak tu nemáte co dělat!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom připomínám, že poslance je potřeba oslovovat prostřednictvím předsedajícího.

Pan předseda Výborný s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já chci vaším prostřednictvím k panu kolegovi Ferjenčíkovi de facto zopakovat to, co tady říkal pan kolega Adamec. Mně to přijde jako – nezlobte se na mě, pane kolego – jako obrovská neúcta. Neúcta k voličům na prvním místě. Přece ten volič ví, koho volí, když volí starostu, který ho už třeba několik období zastupuje na půdě Poslanecké sněmovny. A hlavně je to neúcta k těm, kteří tady sedí, a na těch pozicích, ať už je to pan starosta Birke, pan starosta Adamec a další. To nedělají přece pro peníze. Pokud někdo žije v představě a bude tady vytvářet ve společnosti atmosféru, že všichni tady sedíme kvůli penězům, tak já za sebe říkám, že ne. Samozřejmě nelze vyloučit, že někteří takoví tady jsou, ale přece takhle toto podsouvat veřejnému mínění, to skutečně považuji za nehorázné. Nezlobte se na mě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Bartoš s faktickou poznámkou je přihlášen, pak pan poslanec Birke.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl jenom krátce zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na své dva předřečníky. Pan poslanec Ferjenčík na nikoho neukazoval, nikomu nepodsouval, že jsou tady nějaké finanční zájmy starostů, kteří byli zvoleni.

Jinak pokud tady hovoříme o tom, že respektujme tedy hlasy voličů, zaráží mě, že pan Adamec najednou vykládá panu Ferjenčíkovi, že by tady neměl sedět. On byl zvolen stejnými hlasy voličů. Pokud ve vašem případě to bylo s vědomím toho, že máte více funkcí, berme to tak. Pokud to bylo v případě pana Ferjenčíka libovolnou jinou motivací, třeba jaký byl zcela jasně deklarovaný program, nechme to tak, prosím vás. Pokud v jedné části hovoříte o pokrytectví a o respektu hlasů voličů, ve druhé větě si, prosím vás, neodporujte, když panu Ferjenčíkovi tady vyčítáte, nebo tvrdíte, že by neměl mít právo tady sedět, protože něco naznačuje.

My jsme měli řadu příkladů v nižších sférách politiky, kde docházelo ke kumulacím, kde někteří politici brali třeba 300, 350 tisíc, c'est la vie. A neříkejte mi, že u řady lidí, kteří do politiky šli, to nebyla finanční motivace, že to byla skutečně nějaká filantropie. Já jsem šel do politiky, protože jsem viděl velké množství lidí, u kterých to skutečně nebyla oběť, ale byla to prostě cesta nahoru, cesta k moci, cesta k nějakým finančním benefitům. A podívejte se na politiky, na které jsme se tedy my od nějakých devíti let od revoluce koukali, jak jsou oni teď situováni, v jakých firmách sedí. Já tedy nevím, jestli budu tedy za x let v politice disponovat třeba majetkem některých fakt politiků, někteří už nejsou mezi námi, nechme je být, kteří prostě zázračně zbohatli svým příchodem do politiky. No, z poslaneckých platů to nebylo, bylo to z moci. Takže finanční motivace u řady politiků předchozích třicet let byla naprosto dominantní motivací.

Jenom to jsem zde chtěl říci. A prosím vás, nechte kolegu Ferjenčíka sdělit jeho názor, který byl, myslím, sdělen velmi korektně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Birke s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Vážený pane předsedo Bartoši, vaším prostřednictvím, máte samozřejmě pravdu. Každý, kdo tady je, je zvolen řádně, není potřeba tady diskutovat o tom, jestli někdo tady méně či více. Dvě stě poslanců a poslankyň, promiňte, poslankyň a poslanců, byli zvoleni a mají svůj mandát, o tom není potřeba diskutovat.

Nicméně já jsem velmi pozorně poslouchal pana poslance Ferjenčíka, vaším prostřednictvím, a mě tam zaujala jedna věc. Víte, to je ten útok na to – já nehovořím o kumulaci funkcí, to jsme si tady řekli, že tenhle zákon to vůbec neřeší. Bavíme se tady o tom, je to prostě normálně lidská závist. Je to prostě útok na ten nejhorší lidský pud. Víte, já jsem poslouchal – teď se omlouvám – ale jednoho politika před rokem 1989, no, mně to hodně připomíná tuhletu debatu. Tenkrát v tom památném projevu on říkal: Podívejte se na tu Zagorovou, tři sta tisíc oni berou. Takhle podobně to vypadá, ta debata dneska. Miliony berou. Já už nevím přesně, jak ten politik se jmenoval, ani nevím, jak ten projev vypadal, ale všichni si ho pamatujete. Bylo to velmi úsměvné.

Mně to hodně připomíná debatu v této Sněmovně. Je to útok na tu nejhorší věc, kdy se na mě koukají a všichni říkají: Podívejte se na toho Birkeho, to je tedy ale zločinec, on bere dva platy! To je děsivý.

Já ještě jednou opakuji. Dvacet čtyři hodin jsem tam na té radnici. Myslím, že zasloužím. To je všechno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bělobrádek s faktickou poznámkou. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Nechci být advokátem kolegů z Královéhradeckého kraje, ale pan poslanec a starosta Birke, když šel dělat starostu, tak šel s platem podstatně níže, než který by měl v komerční sfěře. Tak výborně, tak ho potrestejte. Kdyby nedělal starostu v Náchodě – a je výborný starosta, i když je z konkurenční strany, i když mě poslal v prvním období do opozice – tak je to výborný starosta. A nestydím se to tady říci, i když je ze sociální demokracie. Ale vy ho potrestáte za to, že šel dělat do Náchoda. Náchod vzkvétá pod jeho vedením, a vy mu řeknete, že tam šel pro peníze. No výborně, tak to vám gratuluji. (Poznámka z pléna.) No samozřejmě ne explicitně, ale z čeho to vyplynulo? Vy jste tady řekl, že tím, že snížíme platy, tak je dostaneme z funkcí. Já myslím, že jsou nějaké logické postupy.

Druhá věc. Nechci se zastávat, nebo nejsem advokátem ani Ivana Adamce. Pn tady neřekl, že nemáte právo tady být. On to řekl trošku jinak. To právo bezpochyby máte, ale je otázka, jak vy si představujete, proč tady ti lidé jsou. Takže všichni jsou sprostí podezřelí a všichni jdou do politiky jen kvůli tomu, protože jim jde o peníze, a tím, že jim snížíte peníze, tak je odtamtud dostanete. U SPD, tam to chápu, protože ti moc hejtmanů a starostů nemají, tak tam je to nepálí, takže z cizího krev neteče.

Já chci jenom říci, že jsem byl jediný poslanec, který hlasoval nejen pro to, aby se nám nezvyšovaly platy o tu původní částku, ale hlasoval jsem, aby se nám nezvyšovaly ani o těch 8 %. Takže v mém případě o to skutečně nejde. Ale já jsem přesvědčen, že si tedy musíme

říci, jak to bylo. A od pana kolegy Ferjenčíka, vaším prostřednictvím, jsem slyšel tamhle v té lavici – my se tím snažíme zabránit kumulaci funkcí. Nepřímo jste to tady vlastně řekl, takže ta kumulace funkcí tam je. A že jste měli oboje v programu, to je asi pravda, já váš program dopodrobna neznám. Ale každopádně říkám tady všem občanům, že s kumulací funkcí to nemá nic společného a kumulaci funkcí tím přímo rozhodně nezabráníte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bendl nyní vystoupí v obecné rozpravě. Připraví se pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já jsem se neúčastnil té debaty úplně od počátku tohoto návrhu zákona, nicméně alespoň jednu vlastní zkušenost tady k tomu říci musím, protože já jsem kandidoval na starostu podruhé, když to bylo podruhé na Kladně, poprvé v roce 1994, podruhé v roce 1998, a přestože jsem dostal nejvíce preferenčních hlasů a vyhráli jsme volby, tak jsem se vzdal šance býti starostou a stal jsem se poslancem. Zvolil jsem si sám na základě svého rozhodnutí, že zůstanu poslancem a dál už starostu dělat nebudu. Stejně tak jsem v roce 2000, když jsem byl poslancem Parlamentu České republiky a byl jsem zvolen hejtmanem, tak jsem se následně poslaneckého mandátu vzdal a dělal jsem takzvaně na plný úvazek hejtmana Středočeského kraje po dvě volební období, neboť jsem se domníval, že se to fyzicky nedá stíhat, protože platí, že v komunální, ale i regionální úrovni, chcete-li něco dělat pořádně, nikdo vám tam nic neodpustí. To není o tom, jestli děláte za plat 70 %, 60 % nebo 30 %. Tam jde o to, že musíte dělat stoprocentně, jinak vás za to voliči prostě odmění.

Pro každého, kdo je tady starostou, zároveň platí, ono už to tady několikrát bylo řečeno, že tu práci za něj tam v podstatě nikdo neudělá. Starosta může za všechno bez ohledu na to, jestli zastupitelstvo rozhodne tak, či onak, a může to být i v nesouladu s tím, co si starosta myslí. Starosta si to musí odpracovat. To, že chcete tzv. motivovat starosty, zejména ty úspěšné, aby se nestali poslanci Parlamentu České republiky, je podle mého hlubokého přesvědčení postavené na hru na závist v případě Pirátů. Myslím, že dobře víte, že zkrátka na to ten volič uslyší. Ale já tím tedy říkám, že saháte na ty úspěšné, kteří by zrovna zde měli co říci a mohou to, co se děje v komunální úrovni, přenášet do poslaneckých lavic. Možná by to bylo daleko užitečnější, kdyby těch starostů tady bylo mnohem víc.

V případě kolegů z ANO – já si myslím, že se spíš hledá alibi. Že se hledá alibi pro to, jak ten svůj slib, že nebudu kumulovat funkce, něčím omluvit. A to, že se tedy voličům hodí. Hele, tak zůstanou v těch funkcích, budou dál starostové nebo hejtmani a poslanci, ale podívejte se, sebrali jsme jim 60 procent výplaty, tak oni sice budou muset dělat na sto procent, ale 60 procent z výplaty jsme jim sebrali. Je to škoda, že takto uvažujete, protože v České republice má závist často na růžích ustláno. A v okamžiku, kdy si s tímto fenoménem hrajeme tímto podle mě velmi falešným způsobem, neděláme dobře a obrátí se to nakonec proti nám všem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budou následovat faktické poznámky. S faktickou poznámkou nejprve vystoupí pan poslanec Birke, poté pan místopředseda Sněmovny Pikal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo. Dovolte mi, kolegyně, abych vám teď něco přečetl. Poprosím o pozornost, protože tohle je prostě neuvěřitelná věc. My tady vedeme docela seriózní, velmi slušnou debatu a pan kolega Ferjenčík vaším prostřednictvím na

Facebook napsal toto: Víte, že poslanec Birke z ČSSD bere dva platy? Prý to vědí všichni. Ano, srdíčko, ne nějaký smajlík.

Jste normální, pane poslanče vaším prostřednictvím? (Hovoří velmi silným hlasem.) To je přesně ta vaše politika. Já tady hovořím o tom, že vy útočíte na ty nejnižší pudy, což je závist a zlost! Já vám něco povím. Za těch padesát let, co jsem na světě, já jsem si musel všechno vydřít sám. Když jsem vstával do práce o půl čtvrté, tak vy jste ještě chodil po dvoře a říkal jste tomu koko, jako malé dítě. Tak co mi tady vypravujete! Děkuju! (Velký potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal s faktickou poznámkou. Máte slovo. (V sále ještě zní potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To nemuselo být, ten potlesk.

Nicméně já bych se chtěl vyjádřit prostřednictvím pana předsedajícího k předřečníkovi, kolegovi poslanci Bendlovi, který tady vykládal o tom, jak my to zamýšlíme. Já obecně nemám moc rád to, když se vykládá, jak někdo něco myslel, nebo co si myslíte, že si někdo myslí. Já tu motivaci mám trošku obrácenou. Já nechci odrazovat ty úspěšné starosty, aby vstupovali do Poslanecké sněmovny. Jsem naopak rád, pokud sem úspěšný starosta nebo zastupitel nebo hejtman vstoupí a přinese tu svoji vědomost s sebou, nicméně si myslím, že ti úspěšní by se potom měli věnovat primárně té práci tady a to starostování nebo to zastupitelování postupně předat. Samozřejmě se můžeme neshodnout na tom, jestli mně do toho něco je, nebo není, nicméně argumentuji, že ta motivace je opačná. Není to o odrazování úspěšných starostů, aby vstupovali sem, ale je to vlastně o tom, aby zatáhli, nebo předali tu svoji starostenskou funkci nebo nějakou jinou někomu dalšímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Vít Rakušan se omlouvá z dnešního jednání od 17.30 do 19.30 z důvodu jednání.

Nyní vystoupí pan předseda Kalousek v obecné rozpravě, připraví se pan poslanec Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Moji předřečníci pokládali za nutné tady zdůraznit, zda se jich ta věc týká, nebo netýká, podle toho, zda berou, nebo neberou dva platy. Někteří dokonce potřebují na sítích zdůrazňovat, koho z jejich kolegů se to týká. Já jsem nikdy dva platy nebral a neberu, nicméně samozřejmě že se mě to týká, protože jak známo, mohu úplně za všechno.

Já jsem byl ve třetím čtení tohoto návrhu zákona omluven ze zdravotních důvodů, takže jsem pro něj nehlasoval, nicméně v prvním čtení jsem ho ve svém projevu víceméně podpořil. Protože jsem byl tady v této diskusi zmiňován, tak jsem chtěl sdělit svůj postoj k hlasování. Skutečně jsem na začátku té parlamentní diskuse byl nakloněn k podpoře tohoto návrhu zákona, protože dvě povolání na plný úvazek se prostě dělat nedají. To všichni víme, a je-li to placeno z veřejných zdrojů, mělo by to s ohledem na pracovní náročnost z určitého úhlu pohledu být možná nějak zohledněno. Nicméně on výkon těchto funkcí samozřejmě není jenom o pracovní době a o počtu odpracovaných hodin. Ona je to také otázka převzaté odpovědnosti, a to odpovědnosti nejenom politické, ale také hmotné a bohužel velmi často i trestněprávní. A tu odpovědnost z vás nikdo nesejme bez ohledu na to, jakou výši platu berete, a je tedy naprosto v pořádku, že s touto odpovědností je vám přisouzena i příslušná výše odměny, která se k té funkci vztahuje. Je to možná mnohem spravedlivější, než kdybychom zavedli veřejným funkcionářům píchačky a oni by si vedli karty a byli by placeni

podle odpracovaných hodin. Obávám se, že by to nemělo tu správnou efektivitu. A s ohledem na míru odpovědnosti, kterou ti lidé, kteří dostali důvěru voličů, jsou ochotni na sebe vzít, a každý ve svém okolí známe někoho, koho to vytrestalo, dokonce i před státním zástupcem, tak jsem svůj postoj změnil a návrh zákona, tak jak je, nepodpořím.

Současně, ne že bych tady chtěl probírat jednotlivá jména, která berou, nebo neberou dva platy, nebo kumulují, nebo nekumulují funkce, ale snad zdvořilou připomínku pirátské straně, která se tu bije v prsa, že v jejich případě to nepřipadá v úvahu, domnívám se, že paní senátorka Chmelová byla senátorka, která byla zvolena také za pirátskou stranu, a myslím, že je starostkou na Praze 10. (Reakce z pléna: Neuvolněnou.) Ale vy jste tady říkali, že ty funkce nekumulujete v žádném případě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Debata musí probíhat řádným způsobem, pane poslanče. Pokud se chcete přihlásit, máte možnost.

Poslanec Miroslav Kalousek: Z mé strany to není absolutně žádná výčitka. Já jsem to chtěl jenom pro pořádek připomenout. Já vám přeji hezký večer.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Nyní s faktickými poznámkami vystoupí nejprve pan předseda Bartoš, po něm pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Jenom krátce k paní senátorce Chmelové. Ta byla zvolena jako kandidátka hnutí Vlasta s podporou Pirátů jen neuvolněnou starostkou a je v klubu KDU-ČSL v Senátu. Není to členka pirátské strany, a tudíž jaksi ten diktát, jak by měla paní Chmelová postupovat, není ani v tom, že by za to byla zodpovědná pirátská strana. My jsme požadovali, aby byla neuvolněná, tak se stalo. To je asi tak maximum, co můžete jako podporující strana požadovat nad kandidátem, který je kvalitní a kterého podporujete kvůli tomu, že přináší důležitý program do Senátu, byť skončila v klubu KDU-ČSL.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Ferjenčík stáhl faktickou poznámku. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Výborný. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já jenom doplním pana předsedu Bartoše. Je to tak. Renata Chmelová je senátorkou, která byla zvolena za toto hnutí. Je v našem senátorském klubu. A jen tak mimochodem, kdyby byla tak neschopná díky nějaké kumulaci funkcí, platu nebo nevím čeho, o čem tady debatujeme, tak by ji pravděpodobně voliči v jejím obvodě opět nezvolili a opět by nebyla starostkou za hnutí Vlasta. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jan Bauer vystoupí nyní v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás co nejuctivěji požádat, alespoň ty z vás, kteří jste se ještě nerozhodli, jak budete hlasovat, abyste nepodporovali tento návrh zákona. Víte, mně nepřijde ani slušné, ani vhodné, abych tady opakoval nějaké svoje dvacetileté komunální nebo starostenské zkušenosti, já to spíš beru jako svoji osobní výhodu pro výkon funkce poslance. Naopak ty mnohaleté zkušenosti mi velí, že na půdě Poslanecké sněmovny se obecně

potkáváme s dobrými návrhy zákony zákonů, se špatnými návrhy zákonů a pak tady velmi často vidím legislativní marketing. A já opravdu tento návrh zákona považuji osobně i na základě těch svých dlouholetých zkušeností za špatný návrh zákona, ale hlavně za naprostý legislativní marketing, protože – a ono to tady dneska už mnohokrát zaznělo – tento legislativní marketing nedělá nic jiného, než skutečně brnká na ty nejtemnější lidské vlastnosti, což je v tomto případě závist. A z toho důvodu já se nemůžu ztotožnit s tímto návrhem zákona.

Druhá věc, která mi velmi vadí, a já to přirovnám třeba k fotbalovému zápasu. Prostě pokud by měl projít, tak změníte pravidla hry, stejně jako u fotbalu nebo u hokeje, v tomto případě v jedné čtvrtině volebního období, což je prostě nepřijatelné pro mě. Takto se zákony nemají dělat, takto by se neměly schvalovat. Já jsem si ještě v době, kdy jsem působil jako starosta, skutečně osobně prošel mnoha desítkami jednání s německými starosty, a v porovnání třeba s francouzskými starosty, a skutečně platí např. u našeho nejbližšího velkého souseda, že Němci to mají zakázané ze zákona, kumulace funkcí není možná. Na druhou stranu tam ti starostové mají své výhody v rámci nejrůznějších benefitů důchodových poté, co s tím mandátem skončí, což v našem případě v Čechách, nebo v České republice nepřipadá vůbec v úvahu. Na druhou stranu ten francouzský model je takový, že Francouzi umožňují kumulaci funkcí. Ani jeden ten stát se nikdy nebavil o tom, jestli jde o peníze, nebo ne. Francouzi tu kumulaci umožňují a naopak pro ta větší, ale i menší města je mimořádnou ctí, že starosta daného města může působit v národní radě ve Francii. To jsou prostě zkušenosti dvou velkých států, které mají nějakou dobu dlouholetou demokratickou tradici.

Tento zákon skutečně nevyřeší to, o čem jste možná na začátku chtěli diskutovat, což je kumulace funkci, a nedělá nic jiného, než brnká na lidskou závist, což je pro mě nepřijatelné. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pokračujeme v rozpravě. Nyní vystoupí pan senátor Vystrčil, po něm pan poslanec Kupka. Prosím, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážení představitelé vlády, dámy a pánové, já už tady nebudu opakovat věci, které tady zazněly a různě rozváděly, troufnu si říct, ty údaje, které já jsem uváděl ve svém úvodním vystoupení. Já si jen dovolím takové malé shrnutí toho, co mi z věcí, které tady zazněly, vyplývá.

Za první mi z toho vyplývá, že tady projednáváme zákon, který nepotřebujeme. Pokud se ptáte na důkazy, tak ty důkazy tady sedí před námi. Někteří tu věc už vyřešili sami a sami se dohodli se svými zastupitelstvy nebo se svým svědomím a tu věc si vyřešili tak, aby to bylo z hlediska jejich příjmů v pořádku. A co se týká souběhu funkci, jak tady řečeno bylo, to ten zákon vůbec neřeší.

Druhá věc, která z té debaty vyplývá, že se tady děje to, že ti, kterým voliči méně věří, chtějí nařídit těm, kterým voliči více věří, co a jak mají dělat. To mi připadá taky takové docela podivné a myslím si, že bychom se takhle chovat neměli, že bychom to měli nechat na těch, co jim voliči více věří, a to jsou ti starostové, místostarostové a ta městská či krajská zastupitelstva. Pokud chcete důkazy, tak dokonce je to tak, že městským zastupitelům voliči věří dvakrát tolik než vám. Dvakrát tolik! 66 % jim věří, 33 %... (Poslanec Faltýnek mimo mikrofon, mj. se pozastavuje nad slovem vám.) Jinak jak tady na mě teď mluví pan kolega Faltýnek, tak prostřednictvím pana předsedajícího musím konstatovat, že pan kolega Faltýnek neumí počítat ani do sta vzhledem k tomu, co tady provedl za násobilku.

Teď další věc, kterou tady chci říci, to je třetí věc. Ten zákon není spravedlivý. Není spravedlivý, protože existují starostové, kteří jsou zároveň senátory nebo poslanci a dělají

svoji práci lépe než ti, kteří nejsou senátory nebo poslanci. Já znám hned několik takových. A najednou ti jedni mají být nějak omezeni seshora někým, jako je Poslanecká sněmovna, a někteří nikoliv. To si taky myslím, že není správné. My bychom prostě neměli šířit nespravedlnost v této zemi. Měli bychom to nechat na těch, kteří o tom rozhodují a vědí, o čem rozhodují.

Takže můj závěr je takový... Ještě jednu věc jsem udělal, takový postřeh. Když jsem se po vás díval, tak se mi zdá, že většina z vás tomu rozumí a ví, že to je celý nesmysl. A protože jsou vázáni různými sliby nebo nařízeními nebo pokyny, tak nejsou schopni změnit svůj názor a nejsou schopni hlasovat tak, aby ten zákon neprošel, a tím pádem nebyl zařazen do našeho právního řádu, protože ho nepotřebujeme.

Takže já vám jenom chci popřát, abyste třeba ta nařízení, která jste ze svých stranických sekretariátů dostali, dokázali překonat a hlasovali podle zdravého rozumu. Protože pokud ten zákon prohlasujete a přehlasujete veto Senátu, tak budete hlasovat proti zdravému rozumu, proti starostům, proti samosprávám, proti normálnímu fungování této společnosti, a to jenom proto, že v nějakém okamžiku vám to připadá výhodné. Možná vám to přinese jedno procento nebo někteří z vás za to budou pochváleni, ale dobře to není, protože sami si zužujeme manévrovací prostor, který nám jednou, když ho budeme potřebovat, bude chybět. A my učíme občany, že to vlastně nejsou oni, kdo se má ozvat, jak to v této zemi bude fungovat. Vy říkáte: jsme to my, my víme daleko lépe než vy, kolik má váš starosta brát peněz a kolik nikoliv. A to je přece špatně, takhle bychom se chovat neměli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bendl s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem pouze procedurálně chtěl říci, pane předsedající, že jsem v hlasování číslo 183 hlasoval ano a na sjetině mám zdržel se. Nezpochybňuji hlasování. Chtěl jsem pouze pro zápis. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, ano, pro zápis, hlasování nezpochybňujete. Můžeme pokračovat. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Dolínek, do rozpravy je přihlášen pan poslanec Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Vážení kolegové, vážený pane senátore, já s tím vystupuji nerad a netýká se to úplně tohoto zákona, můj názor je trošku jiný než mého klubu, ale já se vyjádřím v hlasování.

Já bych chtěl jenom poprosit vás a kolegy senátory, aby nás tady přestali poučovat, jestli někoho řídí sekretariáty, nebo ne. Pan senátor Láska řekl, ať poslanci přiznají, proč nepodpoří žalobu na Zemana, jinak jsou to zbabělci. Přestaňte nás častovat zbabělci, přestaňte nám říkat, jestli nás řídí nějaké sekretariáty, nebo ne. My vám tam taky nechodíme nic takového říkat. Já s vámi velmi rád spolupracuji, víte, že vás chválím v médiích, možná nejčastěji ze všech poslanců, tak jenom prosím, zase vy neuvádějte tyto nízké emoce tady. Děkuji. (Ozývá se potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: V rozpravě vystoupí pan poslanec Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já zkusím obrátit pozornost zpět k projednávanému zákonu. Myslím, že tady zazněla celá řada velkých pádných argumentů, proč bychom ten zákon neměli přijmout, proč by neměl platit, že je to, jak zaznělo, předmět legislativního marketingu, že je nespravedlivý, těch argumentů tu zaznělo hned několik, že je retroaktivní, že je neúplný, že – jak tady také několikrát zaznělo – míří vlastně proti správné správě obcí a měst.

My se tady snažíme většinou dobrat toho, proč zákony přijmout, čemu tím můžeme pozitivnímu přispět. Tady skoro nic takového nezaznělo. Ten zákon opravdu nic konkrétního pozitivního nepřináší. Nebo slyšeli jste tady za ty dvě nebo tři hodiny debaty něco opravdu zásadního, co by ten zákon změnil ve správě České republiky? Co by přinesl občanům? Nepochybně ne.

Pak je taky dobrý důvod přijímat zákony, aby něčemu negativnímu zabránily. Brání tento zákon něčemu negativnímu? Zabrání nějakému zlu, které se děje? No nepochybně také ne.

Takže se vlastně ve skutečnosti žádného opravdu pádného důvodu, proč takový zákon doplnit do českého právního řádu, nikomu nedostává. Aspoň tady takový žádný pádný argument opravdu nezazněl. Zato jsme byli svědky jednoho opravdu hloupého a zlého facebookového statusu jednoho z našich kolegů. Nepochybně jsme posílili to, že občané v politice tedy nevidí nic pěkného. Jestli jsme tím chtěli přispět k motivaci, aby se lidé zajímali o politiku, aby kandidovali do místních zastupitelstev a stávali se starosty – protože to tedy mimochodem je jeden z vážných problémů České republiky. Na mnoha místech už není koho přesvědčit, aby se věnoval správě obce a šel dělat starostu. Protože to opravdu žádná jednoduchá práce není. V tomhle směru jsme tedy zatím nic pozitivního nespáchali. Ale jednu příležitost teď máme a prosím vás, abyste to dobře uvážili. Myslím, že dobrá příležitost by byla ten zákon opravdu nepodpořit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nikdo další do rozpravy není přihlášený. Hlásí se někdo do rozpravy z místa? Nehlásí. Rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan senátor? Pan zpravodaj? Nemají zájem o závěrečná slova. Přivolám poslance, kteří nejsou přítomni v sále, a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Prosím, aby byl nastaven potřebný počet hlasů. Ano, už se stalo.

Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 273/5."

Je zde žádost o odhlášení, všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Jsme připraveni na hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 184, přihlášeno 175 poslanců, pro 118, proti 32. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. Děkuji panu senátorovi a panu zpravodaji, končím projednávání tohoto bodu.

Nyní se budeme věnovat bodu číslo

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/10/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy a usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 302/11. Informace k pozměňovacím návrhům nám byly rozdány do pošty. Vítám mezi námi pana senátora Václava Hampla a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte tedy, abych se stručně vyjádřil k návrhu novely zákona o léčivech, jejímž jádrem a důvodem pro její předložení bylo zakotvení tzv. lékového záznamu pacienta a kterou této Sněmovně vrátil se svým pozměňovacím návrhem zpět k projednání Senát. (Neklid v sále.)

Sluší se připomenout, že Poslanecká sněmovna postoupila Senátu tento tisk ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, z nichž jedním z nich byl i návrh pana poslance Pawlase. Ten svým návrhem zakotvoval v oblasti nároku na objem dodávek léčivých přípravků k distribuci namísto dosavadního režimu tzv. tržních podílů nový režim založený na tzv. průměrné poptávce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid, abychom slyšeli pana ministra a jeho argumentaci k usnesení Senátu. Prosím, pane ministře, pokračujte.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, pane předsedající.

K tomuto pozměňovacímu návrhu musím dodat, že se jedná o návrh, který nijak nekorespondoval s obsahem vládního návrhu, který, jak říkám, primárně zakotvoval zavedení tzv. lékového záznamu pacienta.

Senátem přijatý pozměňovací návrh z návrhu novely zákona o léčivech ten tzv. režim průměrné poptávky vyjmul, s čímž primárně souhlasím, protože si myslím, že to nebyl úplně šťastný návrh. Na druhou stranu, s čímž nemohu souhlasit, je druhá část senátního pozměňovacího návrhu, který byl vrácen k projednání Sněmovně a obsahuje změnu úpravy v otázce nastavení s právy souhlasu pacienta, s nahlížením do jeho lékového záznamu, když ponechává opt-out systém pouze pro lékaře a mění jej pro farmaceuty, a nejenom farmaceuty v lékárnách, ale i například klinické farmaceuty, kteří se zabývají právě otázkou nežádoucích interakcí apod. a jsou na to skutečně specialisté, pro tyto zavádí opt-in režim místo onoho optout režimu, tak jak je zachován pro lékaře. Z tohoto pohledu si myslím, že to je chybný návrh, tak jak byl schválen ze strany Senátu. Myslím si, že neodpovídá záměru skutečně rozšířit lékový záznam co nejvíce v rámci poskytovatelů zdravotních služeb, jak lékařů, tak i farmaceutů, kteří jsou odborníky na oblast lékových interakcí, kteří skutečně jsou pro to expertně vzděláni, často možná více než samotní lékaři. Takže v tomto směru si myslím, že to zkrátka není šťastné. A byť nesouhlasím s oním návrhem týkajícím se úpravy distribuce léků a myslím si, že ten návrh nebyl skutečně šťastný, tak jak byl schválen ve Sněmovně, tak v rámci zachování toho primárního účelu, tzn. lékového záznamu pacienta jakožto

nadstavbové části eReceptu, lékového záznamu, který skutečně vyžadují i samotní lékaři a lékárníci, tak souhlasím v tomto směru se sněmovní verzí a budu podporovat a hlasovat pro sněmovní verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal pan senátor Václav Hampl. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Václav Hampl: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře.

Úprava, kterou vám navrhuje Senát, má vlastně tři části, by se dalo říct. Jedna jsou legislativně technické úpravy, to bych asi nekomentoval podrobněji. Druhá se týká skutečně de facto zrušení, s jednou malou výjimkou, toho režimu o informační povinnosti pro distributory léčivých přípravků. A třetí je, jak tady už zmínil pan ministr, změna režimu pro lékárníky z opt-out na opt-in.

Pokud jde o návrh vypustit pozměňovací návrh přijatý zde ve Sněmovně, v Senátu převážil názor, že k této možnosti, k této úpravě se negativně vyjádřil z pohledu své působnosti Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, protože ji považuje za protisoutěžní, to je myslím vážná námitka. Pak nám také vadila relativně obtížná vymahatelnost, zejména pro neujasněnost některých pojmů, a současně jsme přesvědčeni, že pravděpodobně ten hlavní úmysl této změny, totiž bránit možnému vývozu život zachraňujících přípravků, by nebyl naplněn, protože to ustanovení neobsahuje žádnou sankci.

Pokud jde o tu možná v jistém smyslu nejcitlivější část našeho pozměňovacího návrhu, té senátní verze, totiž ta změna přístupu k lékovému záznamu pro farmaceuty a klinické farmaceuty, to je vlastně pokus o jakýsi, řekněme, kompromis, kompromisní přístup k té dlouhé debatě, jestli převažuje zájem pacientů na tom, aby poskytovatelé zdravotní péče měli přístup, jakýsi automatický přístup k tomu lékovému záznamu, anebo převažuje právo pacienta na soukromí a ochranu soukromí a jistou předběžnou opatrnost, pokud jde o ochranu soukromí. To jsou debaty, které běžely dlouho.

Tady snad jenom připomínám pro úplnost, a protože už je to nějaká chvíle, co jste to tady projednávali, samozřejmě nic se nemění na možnosti pacienta v jednotlivých případech podle vlastního uvážení změnit cokoliv, to znamená, přístup lékařů, tak přístup lékárníků povolit, zakázat a tak dále. Mění se ta defaultní situace, to, jak je to nastavené, pokud do toho pacient sám nijak nevstoupí. A tady jsme toho názoru, převážil lehce, ale přece v Senátu názor, že tím, kdo přece jen z hlediska zákona i z hlediska toho pacienta je primárně odpovědný za léčbu, za tu preskripci, je prostě lékař. Čili tady ten zájem pacienta, aby skutečně lékař měl k dispozici co nejlepší informace, které jsou k dispozici, které existují, a jenom když si to pacient specificky nebude přát, tak ten lékař tu informaci mít nebude, ten zájem se nám zdá, že převažuje nad tou předběžnou opatrností, pokud jde o ochranu osobních údajů.

Na druhou stranu u lékárníků, když to tak zkrátím, ti nejsou primárně odpovědní za tu léčbu. Ti samozřejmě mají své odpovědnosti, na tom se nic nemění, ale pokud předepíšou, pokud by změnili tu terapii, tak jsou skutečně zodpovědní jenom za to, že by poskytli něco, co je neúčinné, tak jak předepsal ten lékař, ale nikoliv za léčbu jako takovou. Čili tady se nám zdá, že skutečně potřeba dublovat ten proces kontroly toho léku není zase tak obrovská z hlediska pacienta. Ta přidaná hodnota je zřetelně menší, přitom by to samozřejmě znamenalo také nějaké náklady. A znova připomínám, pořád tady zůstává zachována ta možnost pro konkrétního pacienta přístup lékárníkovi umožnit. Čili tady z hlediska jakési rovnováhy těch poněkud protichůdných zájmů, zkvalitnění lékařské péče automatickým

přístupem do lékového záznamu na jedné straně a ochrana osobních dat, preventivní ochrana osobních dat na straně druhé, tak je možná vybalancováno o něco snad lépe, podle našeho názoru, než bylo v té původní verzi.

Tolik asi na vysvětlenou debaty, nebo stručné shrnutí a parafrázování debaty, která v Senátu vedla k přijetí verze, kterou nyní projednáváte. Já samozřejmě za Senát budu velmi rád, pokud ji podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. Nyní se ještě ptám, než otevřu rozpravu, zda se chtějí k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit – nejprve zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Adámková. Má zájem se vyjádřit. Paní zpravodajka garančního výboru, což byl v našem případě výbor pro zdravotnictví, nyní vystoupí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane senátore, dámy a pánové, dovolte mi, abych tedy zopakovala velmi krátce, protože víte, že tuto problematiku jsme diskutovali široce a dlouze, že se jedná o velmi důležitou funkcionalitu toho lékového záznamu, bez kterého vlastně je elektronický recept poloviční a neměl by víceméně další použití, takže určitě je potřeba, abychom mu tuto funkcionalitu dali a abychom s ním mohli pracovat. A víme velmi dobře z předchozích věcí a i z terénu, že v případě, že to ponecháme na určité dobrovolnosti, je to asi jako s očkováním proti papilomavirům nebo proti chřipce. To znamená, že bychom tuto funkcionalitu nemohli použít a opravdu by nedocházelo k té zvýšené bezpečnosti pacientů, kterou si od toho slibujeme, a větší komfort. Takže samozřejmě máme tady sdělení našeho výboru, který podpořil tu verzi, která je takzvaně tedy sněmovní, a doufám, že ji podpoříte také. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále se tímto návrhem zabýval ústavněprávní výbor. Paní poslankyně Věra Procházková byla zpravodajkou. Má zájem se vyjádřit? Nemá zájem se vyjádřit. A ještě jsme to projednávali v petičním výboru, zpravodajkou byla paní poslankyně Eva Matyášová. Také nemá zájem se vyjádřit, takže otevírám rozpravu. Do rozpravy je nejprve přihlášen pan poslanec Farhan, po něm pan poslanec Třešňák. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi, abych se krátce vyjádřil k části pozměňovacího návrhu senátora Hampla a paní senátorky Seitlové, kdy jejich pozměňovací návrh de facto z mého pohledu snižuje a znemožňuje takovou akčnost lékárníků v tom smyslu, že vlastně mají do toho lékového záznamu omezený přístup. Kdo jiný než lékárník vlastně by měl podávat konzultace, měl by dávat rady, měl by pomáhat pacientům, starým lidem, jak některé kombinace léků mohou mít interakce. Já jenom tady chci říct, že v České republice je hospitalizováno kvůli interakcím více než 3 000 lidí ročně. Skoro až 200 lidí umře na lékové interakce. Já osobně dávám přednost záchraně i několika lidských životů před, řekněme, ochranou – v uvozovkách – osobních údajů, která tam byla uváděna jako jeden z hlavních důvodů. Já ji považuji za irelevantní, protože lékárník má povinnost mlčenlivosti stejně jako lékař. Lékárník má bezpečnostní kód, kterým se přihlašuje do systému stejně jako jiní pracovníci. Ten systém zanechává elektronickou stopu. Já si myslím, že co se týká ochrany osobních údajů, je zde prostě dost momentů, které tyto údaje chrání.

Co bych tak ještě k tomu řekl? Možná jenom, já jsem tomu rád i třeba kvůli naší babičce, která je schopná pětkrát denně volat, jaký lék si má vzít a jestli ho může s tímto kombinovat, nebo nemůže.

Takže pokud jsme schopni zachránit několik lidských životů, tak určitě upřednostňuji toto před osobními údaji a budu hlasovat pro sněmovní verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Třešňák vystoupí v rozpravě. Připraví se pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Hezký večer, vážený pane předsedající, vážení kolegové, poslanci a poslankyně. Já se omlouvám, zrovna paradoxně u tisku týkajícího se léčiv mám trošku hlasovou indispozici, tak snad se mi to povede sdělit.

Pan ministr ve své úvodní řeči vlastně přednesl nebo shrnul ta pro a proti jak senátní, tak sněmovní podoby zákona o léčivech. Já jen zmíním, že my jsme společně s ODS předkládali již při projednávání Sněmovnou ten obecný opt-in, tedy jak pro lékaře, tak pro farmaceuty, nicméně jak zmínil předřečník pan poslanec Farhan, tak ta senátní verze se sem vrátila s takovým asymetrickým opt-inem, tedy tím informovaným souhlasem pouze pro farmaceuty, a největší úskalí této změny je právě to, že pacient by musel navštěvovat Czech Point.

Nehledě na tu verzi, která nakonec projde, bych jen zmínil, že v rámci zjednodušení bych byl rád, kdyby v následující novele, což je, tuším, sněmovní tisk 581, toto mohlo být upraveno, a to poměrně jednoduše tak, že by se některé ty věci, které jsou normálně v prováděcím předpisu, přenesly přímo do zákona, například doplněním toho paragrafu 81e, že udělení souhlasu či nesouhlasu a jeho případné odvolání v listinné podobě by umožnil ošetřující lékař, farmaceut či klinický farmaceut.

Všechno, co jsem chtěl k tomu sdělit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Hezký večer. Nyní tedy načtu jednu, dvě omluvy. Za prvé se omlouvá paní poslankyně Miroslava Němcová od 18 hodin do konce jednacího dne. A potom se omlouvá poslanec Radek Koten dnes od 19 hodin z pracovních důvodů.

A nyní tedy v obecné rozpravě pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, máte slovo. Zatím nemám další přihlášku.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezký dobrý večer. Já jsem k této problematice na této půdě již mnohokrát hovořil a můj názor a názor ODS je stále stejný. Pojem opt-in a opt-out je pro nás nezaměnitelný prostě proto, že jsme přesvědčeni, že právo občana, člověka rozhodnout se o tom, jak má být s těmito informacemi zacházeno, patří jemu. Máme takovou zvláštní úpravu v zákonu o dárcích, kde máme automatický souhlas, že každý zemřelý souhlasí s odebráním svého orgánu. Je to samozřejmě zákon, který umožnil odběry dělat ve velmi velkém počtu a je pro pacienty, kteří potřebují darovaný orgán, velmi potřebný. Já mu rozumím a rozumím, že něco podobného chcete dát do lékového záznamu, aby to, co by mohlo pacienta poškodit, bylo preventivně řešeno. Ale pravda je, že takovéto předběžné souhlasy, které jsou, jsou vlastně zbytečné. Vezměte si, že ve Spojených státech musí mít každý vyjádření k tomu, jestli chce svůj orgán darovat, a to automaticky podepisuje, když dostává řidičský průkaz. Buďto to podepíše, nebo ne. A protože řidičský průkaz má ve Spojených státech zhruba 97 % obyvatel, je to tedy zákon, který to upravil velmi dobrým

způsobem, a není nikdy žádný problém, s čím ten člověk souhlasil, nebo nesouhlasil. Kdybychom si dali práci, tak bychom našli řešení souhlasu s lékovým záznamem tak, aby nebyl automatický, ale aby byl v nějaké podobě formalizován souhlasem pacienta, ať už tedy na úrovni pojišťovny, která za něj platí, prostě ta varianta by se dokázala najít. (Obrovský hluk a neklid v sále!)

Já jako lékař samozřejmě velmi vítám to, když mám možnost znát, co pacient bral, protože je to samozřejmě důležitá informace pro další medikaci. Na druhou stranu ten rozpor s tím, že v řadě případů to může být problematické, při řadě chorob je informace o medikaci pro pacienta více než osobně zavádějící, je tak silný, že při všem zvažování toho, co vím o možnostech chyby, kterou lékař udělá, protože problém pacientů v bezvědomí se dá řešit na úrovni první pomoci jiným způsobem než tímto automatickým souhlasem, jsem se rozhodl a také jsme se k tomu rozhodli...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vás poprosil o klid. Mám tady žádost, abych zjednal klid, takže vážené poslankyně a poslanci, prosím vás o ztišení, aby se pan poslanec slyšel a my ho také slyšeli. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: A také jsme se rozhodli jako celá ODS, že jsme se při hlasování o tomto zákonu zdrželi prostě proto, že se domníváme, že to není dobré řešení situace. Na druhou stranu si ale netroufám říct, že je špatné. Není dobré a to je velmi vážná věc. A v tuto chvíli jsme ve zvláštní situaci. Máme tady variantu zákona, která prošla Sněmovnou a která z našeho pohledu není dobrá, protože automatický souhlas je prostě zásah do osobních práv pacienta a může mít velmi negativní dopad na pacienta při nějakém porušení podepsaného tajemství všech těch, kteří s tím pracují. Všichni víme, že se v naší společnosti neudrží vůbec nic v tajnosti. V okamžiku, kdy bude mít někdo zásadní zájem na tom, aby se o někom dozvěděl, co užívá, jak je tedy nemocen, vsadím dolar proti bobu, že se k té informaci dostane. To tak prostě je. Já o tom nerad mluvím, protože vím, jak tyto informace unikají i ze zdravotnických zařízení, a samozřejmě víme, jak unikají informace o pacientech, kteří jsou společensky významní, ať z jakéhokoliv důvodu, jak unikají informace o jejich chorobě a o tom, jak jsou léčeni.

Na druhou stranu ten návrh, který přichází ze Senátu, obsahuje úplně stejnou chybu. Obsahuje úplně stejnou chybu. A argumentace pro to, že je lepší a že bychom pro něj měli hlasovat, že tedy aspoň u těch farmaceutů zajišťuje to, že ta informace není volně přístupná, vyžaduje souhlas, je informace, kterou všichni její zastánci podporují naprosto nesmyslnými důvody. Například jeden z důvodů je ten, že volně prodejné léky je také potřeba konfrontovat s tím, co pacient bere, a že kdyby lékárníci tu možnost neměli, mohlo by se stát, že by došlo k tomu, že by volně prodejný lék byl v nesouladu s tím, co pacient bere. Má to jediný háček – volně prodejné léky vydává lékárenský asistent, to nikdo neříká, a lékárenský asistent v žádném případě nemá přístup k lékovému záznamu. Čili je to zase jenom ukázka toho, jak se snažíme ve svých vrcholných orgánech Sněmovny a Senátu najít nějaké řešení, které je principiálně špatně.

Čili z mého pohledu, z našeho pohledu je špatný i senátní návrh. Kromě toho, že varianta, která se týká blokování vývozu léčiv, je formulována špatně a nefungovala by zcela zaručeně, byla by hraničně v rozporu s ústavními principy našeho státu, a na druhou stranu svým způsobem vlastně vývoz umožňuje prostě proto, že ho posouvá do jiné roviny.

Já to říkám všecko proto, že jsem přesvědčen o tom, že by nám v tuto chvíli bylo nejlépe, kdybychom tento zákon neměli, ať v té, nebo oné variantě, a abychom dopracovali to, zda existuje nějaká varianta, jak dosáhnout toho, aby se lidé, aby se pacienti, aby se každý

z nás měl možnost vyjádřit k tomu, co chce, nebo nechce. Mně by na tom jako lékaři i jako občanovi velmi záleželo a myslím si, že by nám to všem bylo potřebné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan poslanec Okleštěk tady hlásí náhradní kartu 23.

A nyní tady mám jednu faktickou poznámku a je to pan poslanec Jiří Mašek. Já vás vyzývám k vystoupení, zatím je to poslední přihláška. Ano, ještě pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych zareagovat na ctihodného kolegu pana docenta Svobodu, jehož názorů si samozřejmě velmi vážím. Ale chtěl bych tady opět zdůraznit, že má-li lékový záznam být dotažen do konce a ve prospěch pacientů, tak bych vás všechny chtěl oslovit, abyste hlasovali pro sněmovní návrh, pro opt-out systém i pro lékárníky, protože je to systém druhé kontroly. Já to tady nechci moc rozvíjet, ale lékaři mají mnoho odborností, je strašná spousta léků a není v silách lékařů všechny interakce eventuálně zkontrolovat. A systém druhé kontroly skutečně může zachránit lidské životy, jak tady bylo řečeno, může zabránit zbytečným hospitalizacím, ušetřit nemalé materiální prostředky, a přitom má systém pojistku, protože tam lékárník vždycky zanechává elektronickou stopu, takže se ví, kdo se na to koukal a kdo pacientovi v dobré víře dává radu pro jeho bezpečí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Poprosil bych vás opět o klid. Mám tady žádost, protože tady není slyšet. Někteří poslanci neslyší. Takže bych vás chtěl ještě jednou požádat o klid.

Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Vlastimil Válek a připraví se na faktickou pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Klidně hlučte, to nebude zas taková bomba, co chci říct. Já jsem chtěl upozornit na tři věci.

Zaprvé jsem chtěl poděkovat panu ministrovi za to, jak se vyjádřil k pozměňovacímu návrhu pana poslance Pawlase. Domnívám se, že toto je kámen úrazu. Myslím si, že to je velmi špatný pozměňovací návrh. Jsem přesvědčený o tom, pokud projde zákon s tímto pozměňovacím návrhem, bude řada problémů. A já už teď mám nachystaných několik písemných interpelací na to, jak se bude počítat ten tržní podíl. Velmi se těším na písemné odpovědi Ministerstva zdravotnictví, které tento zákon bude muset realizovat.

Druhá poznámka, kterou mám. Tak pokud tady opakovaně zaznělo od pana ministra, že je podstatné, co řekne pacient, a ne to, co je v elektronickém záznamu, a pokud pacient řekne, že co je v elektronickém záznamu, neplatí a on ty léky nebere, a naopak bere léky, které tam nejsou, tak pak mně debata o tom, jestli opt-out, nebo opt-in, nepřipadá až tak významná, kromě těch pacientů, kteří jsou v bezvědomí. A znovu, ať ten zákon projde v jakékoli formě, už mám nachystanou písemnou interpelaci, kde budu chtít odpověď, jak tedy má postupovat lékárník, jak tedy má postupovat lékař, když v elektronickém záznamu bude jiná informace, než se dozví ústně od pacienta, a jaké je tedy jasné stanovisko. Jsem domluvený s Českou lékařskou komorou, že toto stanovisko zveřejní, aby se o něj mohli lékaři opírat. A předem děkuji panu ministrovi za to, že ho připraví a že bude nějaký materiál, který bude použitelný a

který bude chránit zdravotníky před tím, že budou jiné informace od pacienta a jiné v elektronickém záznamu, což musí nastat.

To je za mě vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o slovo pana poslance Bohuslava Svobodu. Zatím poslední přihláška. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Je to skutečně jenom krátká poznámka k tomu, jak rozporuplné věci tady probíráme. Tady zaznělo z úst našeho ctěného kolegy vaším prostřednictvím, že když nebude mít lékárník přístup k záznamu, že to může situaci zkomplikovat a prodloužit dobu k správné léčbě, nebo naopak to může situaci zkomplikovat právě proto, že lékárník bude mít třeba jiný názor než ten předepisující lékař. Ten to předepisuje s vědomím toho, co tomu pacientovi skutečně je a jak se u něj ty kombinace léků mohou projevit, což farmaceut nemůže v tuto chvíli vědět. Říkám to jenom proto, že to není zjednodušení té věci. Je to problém, který je velmi vážný. A nechtěl bych být v roli někoho, kdo na základě teoretických vědomostí říká: já vám toto nedoporučuji, nebo já vám toto doporučuji. To je prostě věc, která má v sobě celou řadu věcí, které se musejí posoudit. Proto jsem přesvědčen, že prostě ten automatický souhlas je špatně, protože kdyby nebyl automatický a byl podepsaný, tak to všecko bude fungovat tak, jak má, a bude to fungovat ve všech rovinách tak, jak má.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nemám tady další přihlášku do rozpravu. Ještě se rozhlédnu po sále. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Táži se na zájem o závěrečná slova. Pan senátor Václav Hampl má zájem. A potom pan ministr. Pane senátore, můžete klidně vystoupit. A pan ministr má zájem? Pane ministře, máte zájem vystoupit taky potom? Taky. Dobře. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Václav Hampl: Děkuji. Jenom bych si dovolil stručně okomentovat několik věcí, které zazněly v rozpravě. Jak se asi dalo čekat, gros té rozpravy, nebo prakticky celá se týká té záležitosti opt-in, opt-out. Celkem není mnoho rozporu v tom, nebo nezaznělo tu mnoho argumentů ve prospěch té části, která se týká toho, aby zůstala zachována ve sněmovní verzi ta část, která se týká vývozu léků.

Zaznělo tady, že lékárník, a je to samozřejmě pravda, v řadě případů, možná těch méně závažných onemocnění, zdravotních problémů, dává pacientům rady, doporučení, konzultuje věci bez toho, že by tomu předcházel ten krok návštěvy lékaře nebo konzultace s lékařem, čili jaksi koná v této situaci autonomně. To je jistě pravda. Ale to je pořád ta situace, kdy lékárník samozřejmě má velmi dobrou možnost také tomu pacientovi vysvětlit, že by pro něj bylo mnohem lepší, kdyby dal tomu lékárníkovi možnost nahlédnout do lékového záznamu, a pacient se pak může kvalifikovaně rozhodnout. To si myslím, že by bylo velmi dobré zejména s ohledem na tu myšlenku, která zde také zazněla, nebo ten plán, aby souhlas nebo nesouhlas bylo možno udělat písemně přímo na tom místě. To si myslím, že je velmi důležitý aspekt.

Další věc. Zaznělo tady, že kvůli lékovým interakcím umírají lidé. To je také nepochybně pravda. Ale zase si myslím, že tady je důležité, že to v řadě případů bude proto, že ti lékaři nevědí o tom, s čím to bude interagovat. V momentě, kdy preskribující lékař bude mít tu informaci, tak se nepochybně tohle množství lidí, kteří umírají, se zmenší. Role lékárníků tady opravdu bude už, řekněme, jenom sekundární pojistky.

Pokud jde o mlčenlivost, samozřejmě že lékárníci jsou vázáni stejnou mlčenlivostí jako lékaři. Jenom chci říct, že tady zaznělo, že primárními autory této úpravy jsme já a Jitka Seitlová. Ve skutečnosti to pořadí je opačné. Podnět přišel především od Jitky Seitlové, která je bývalá zástupkyně ombudsmana. A vychází to ze zcela konkrétních podnětů a stížností, které kancelář ombudsmana dostávala. Čili je hezké, že máme mlčenlivost, ale v řadě případů prostě úplně nefunguje. A z tohoto hlediska má pro ty pacienty význam, aby měli možnost, rozumnou možnost, být chráněni, pokud jde o jejich osobní informace.

Pak je tu ta jistá námitka, kterou řekl pan docent Svoboda, o tom, že samozřejmě ten opt-in, opt-out by se dal zařídit nějak kvalitněji a la Amerika a řidičské průkazy. To je jistě pravda, ale Senát se tady dlouhodobě drží principu, že se snaží nekonstruovat ten zákon jaksi z gruntu znova. To není úplně tak. My vnímáme svoji roli. Čili to by byla věc na nějakou podrobnější přípravu, důkladnější spíše ze strany ministerstva.

A pak je tu ještě jeden aspekt, který bych chtěl také zdůraznit. Představa, že lékárník změní medikaci v nějaké vážné věci, kde skutečně může hrozit riziko třeba nežádoucích rizikových interakcí na základě jenom lékového záznamu a výsledek bude lepší, než co rozhodl lékař na základě jednak lékového záznamu a ještě také znalosti toho pacienta, to je prostě velmi důležitá informace, nebo zásadní informace z hlediska toho, jak se ten pacient bude léčit. Čili to je podle mě také důvod, proč prostě u lékařů je důležitější, aby ten přehled měli, protože oni můžou, a oni jsou za to zodpovědní, oni musejí posoudit stav pacienta celkově, klinický stav, dosavadní farmakoterapie a na základě toho vést léčbu, za což jsou zodpovědní.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě projevil zájem o závěrečné slovo pan ministr Adam Vojtěch. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, opravdu velmi stručně. Myslím si, že skutečně přínos lékového záznamu je obrovský a je to obrovský posun v zajištění lepší kvality a bezpečí péče o pacienty. To je nesporné. Myslím, že každý odborník, který se v této oblasti pohybuje a ví, jakým způsobem roste počet závažných případů spojených s lékovými interakcemi, to potvrdí. A tam, kde já vidím velký benefit pro lékárníky, není pouze právě v těch lékárnách, ale je i v té klinické farmacii, která se velmi slibně rozvíjí. A tam jsou ti experti, kteří jsou schopni využít lékový záznam ve prospěch pacientů, kteří nastavují tu farmakoterapii a kteří dokážou skutečně často najít případy, kde pacient užívá léky, které jdou proti sobě a mohou poškodit na zdraví, neřkuli ho usmrtit.

Takže tady si myslím, že skutečně ten potenciál je obrovský, a proto prosím o podporu této verze. A pokud jde o tu distribuci léků, já si myslím, že my ani ten návrh nebudeme muset úplně, tak jak ho schválíme, aplikovat, protože máme tady vládní novelu zákona o léčivech, která zavádí ten tzv. emergentní systém. Už nás čeká první čtení tohoto návrhu a ten myslím, že zavede jasná pravidla pro distribuci léků v ČR, která budou transparentní, budou skutečně přínosem, takže myslím si, že není ani takový problém, pokud bude schválen ten návrh v té podobě, tak jak vlastně ho schválila Sněmovna. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, tak já zagonguji. Nicméně vidím, že nás tady stejně většina je, tak počkáme symbolicky chviličku, kdyby náhodou někdo byl v kuloárech, nějací jednotlivci. Mám tady žádost o odhlášení, takže já vás ohlašuji a přihlaste se prosím všichni svými hlasovacími kartami.

K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 302/10, ve znění schváleného Senátem, podle sněmovního tisku 302/11."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 185 přihlášeno 175 poslanců, pro 20, proti 107. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny a k přijetí tohoto usnesení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 302/10."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 186 přihlášeno 177 poslanců, pro 121, proti 9. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali. (Potlesk.)

Já děkuji tedy panu senátorovi Václavu Hamplovi a postoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

8.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/7/ - vrácený Senátem

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v rozpravě dne 10. července na 33. schůzi. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Lukáš Bartoň a senátor Ivo Valenta, kterého zde vítám. Připomínám, že Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 157/8.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě, do které se přihlásili poslanci, které vidíme na tabuli. Takže já vyzývám k vystoupení pana poslance Ivana Adamce a připraví se pan poslance Petr Bendl. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážený pane senátore, kolegyně, kolegové, já si počkám, až se uklidníte...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já bych vás požádal... Pane poslanče, já bych vás požádal... (Posl. Adamec hovoří zároveň.) Pane poslanče, já si zjednám klid v souladu s jednacím řádem. Stačí se obrátit na mě. (Posl. Adamec: Děkuji.) Takže já vás, vážené dámy a pánové, žádám o klid, aby pan poslanec byl slyšet. Tak prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, já děkuji. Obrátil jsem se na vás prostřednictvím mikrofonu. (Mpř. Okamura: Ano, děkuji.)

Takže dostáváme se opět k lodičkám, k vodákům a já se přiznám, že ta rozprava probíhala už vcelku v delší době od dnešního jednání, a mě vyprovokovalo se přihlásit do obecné rozpravy prohlášení jednoho vašeho kolegy, který říkal: Povolíme to vodákům a ti oškliví senátoři nám tam přidají ty cyklisty na vinné stezky.

Já možná v úvodu bych řekl, že ano, budou se nám opět objevovat cyklisté a řidiči s nějakou povolenou tolerancí alkoholu, protože v západním světě je to běžné. Ale k tomu se vrátím.

Musím říct jednu věc. Mě fakt fascinovalo hned v úvodu, to už je asi dva roky zpátky, kdy to tady bylo, možná rok, abych nepovídal, rok a půl, minulé prázdniny, kdy mi volal novinář a říkal, že je tady návrh zákona, který řeší vodáky, že prostě by se měla řešit ta sankce, když si tam dají někde to pivo u kiosku, nebo když je zima, něco ostřejšího, a já jsem se opravdu tehdy fakt docela vyděsil a říkal jsem: A my jsme schvalovali vodákům někde, že nesmí pít? No, schvalovali, bohužel, protože se to dostalo do dopravy, a já si myslím, že právě v tom je ten zakopaný pes.

Dopravní cesta jako řeka, tak pro mě prostě ty horní toky, kde jezdí 99 % vodáků, nejsou dopravní cestou. To je potřeba si říct. Možná to procento, kdy tady padalo, že jezdí někde na Labi a srazí se s remorkérem, nebo někde tady na Vltavě a srazí se s výletní lodí, když trošku něco požijí, tak to je možná případ, který by samozřejmě patřil do návrhu zákona o dopravě, nicméně to je úplně jiná situace a týká se to těch vodáků, a jak já říkám, kdo nebyl na vodě a nedal si pivo, tak je pokrytec, tak lže, anebo je abstinent. Jinak to nevidím. A to je právě ten problém, který jsme tady řešili, a protože jsme ho neuměli řešit, řekl bych, z gruntu, tak přišel prostě poslanecký návrh, který se snažil vyřešit, řekl bych, kompromisně situaci této problematiky na vodě. Já osobně jsem to podpořil, i když nejsem přesvědčen, že to je úplně ta nejlepší cesta. Já si myslím, že nejlepší cestou by bylo prostě říct, že vodáci na horních tocích, takoví ti klasičtí vodáci, prostě nespadají pod žádný zákon kromě občanského zákoníku a trestního práva, pokud něco provedou. Já si myslím, že ta touha regulovat činnost lidí zákony a každou činnost zregulujeme zákonem, je tady pořád obrovská, a podle mě je to špatně pro tu společnost, a pak se dostáváme do takovýchhle problémů, které následně musíme řešit.

Nicméně řekli jsme a poslali jsme do Senátu verzi, kterou jsme tady schválili, a když jsem slyšel tenhle povzdech, no jo, ale oni zase ale teď ti oškliví senátoři tam přidali ty cyklisty na cyklostezkách, a já jsem to říkal a já už to nepodpořím v žádné verzi, protože to bude vždycky. Tak já bych chtěl kolegovi říct, že to bude vždycky, a důvody jsou jasné, protože my pořád jsme přesvědčeni, že nulová tolerance alkoholu je nesmysl obecně v lidské činnosti. Možná v práci ne, tam je to něco jiného, ale vezměte si sami, kolikrát po ránu jste měli strach jet autem, kolik lidí klidně jede, a většina nehod se stává okolo promile a výše. To znamená, 0,5 promile podle mě nikdy, nebo velmi nízko zaviňuje, řekl bych, nějaké problémy, ať na silnicích, ať na kolech, anebo případně někde úplně jinde. Takže se k tomu budeme vracet. Budeme se k tomu vracet, budeme si to vysvětlovat, budeme diskutovat a já doufám, že jednou zvítězí zdravý rozum nad takovým tím typicky českým pokrytectvím, nebo pokrytectvím toho východního bloku, kde všichni mají nulu, ale jak to tam vypadá, všichni víme. A tam, kde je nějaká hranice tolerance – 0,5, někde dokonce 0,8, tak ta situace zásadně horší není, naopak řekl bych, že ti lidé jsou klidnější, ale na druhou stranu také vědí, že kdyby náhodou dýchli do těch 0,5 a něco provedli, tak ty sankce budou podstatně vyšší, ale to je úplně na jinou problematiku zákona. Tohle je potřeba řešit komplexně.

Ale tyhle cyklostezky, prosím vás, jeďte si do Rakouska, tady do vinné oblasti kousek pod Mikulov. Tam všude se jezdí na těch stezkách, nabízejí vám víno, nikdo to nekontroluje, dokonce ty cyklostezky se mění v cyklotrasy, relativně je to tolerováno do nějaké hranice, a nic zvláštního se tam neděje. To je potřeba si říct. Teď se vrátili známí od řeky Mosely, moselské víno, moselské ryzlinky. Pokud jste tam byli, tak se tam jezdí také na kolech, a

rozhodně u těch kiosků ti cyklisté si prostě tu vodu nedávají. Dají si tam tu decku vína a jedou. Takže oni to vyřešeno mají. A my tady pořád říkáme, že prostě to nechceme. Přitom všichni víme, že na těch cyklostezkách to takhle je. Akorát holt dáváme do rukou bič samozřejmě orgánům, které to mají na starosti, státním orgánům, a ty náhodnými kontrolami prostě potom trestají ty, kteří měli zrovna smůlu, že je chytli. Já si myslím, že takhle by to prostě fungovat nemělo. Takhle by to fungovat nemělo.

Nicméně si myslím, že máme před sebou v tuto chvíli dvě možná řešení. Respektive tři. Jedno – vrátit se naší ke sněmovní verzi. Což těm, kteří mají pocit, že na tom kole je to problém, tak bych jim doporučil, aby volili aspoň sněmovní verzi, ať ze sebe neděláme opravdu měniče kabátů a názorů, protože už jsme to jednou takhle schválili. Ti, co si myslí, že ty cyklostezky na těch vinařských, vinných stezkách mají takhle být, tak prostě ti mají svobodnou ruku. Nezlobme se na senátory, je to jejich právo pozměňující návrhy podávat. Já jsem dokonce byl rád, že tuto diskusi to tady vzbudí, když třeba nic jiného. A věřme tomu, že nejhorší varianta je, když to prostě jenom z toho titulu, že nám tam někdo přidal něco, co se týká cyklistů, tak to hodíme pod stůl. Já bych prosil moc, abychom to nedělali, protože ti vodáci fakt jako, nebuďme pokrytci, všichni víme, jak to tam vypadá, aspoň ty vodáky, a samozřejmě když dáme cyklisty, tak budu jenom radši.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Od 19 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Mihola.

Nyní další v pořadí, požádám o vystoupení pana poslance Petra Bendla a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Tak pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, pane předsedající, dámy a pánové, já bych v první řadě chtěl připomenout jednu věc, která se týká požití alkoholu za volantem nebo kdekoliv jinde. A věřím, že většina lékařů i v Poslanecké sněmovně potvrdí to, co se tady diskutuje v průběhu asi deseti let a vrací se to sem v různých cyklech, že do přibližně 0,24 promile alkoholu v krvi není prokazatelné, že je to vlivem požití alkoholu. Pokud kdokoliv bude nachytán a bude mít naměřeno do 0,24 promile alkoholu, pak bude-li se soudit, bude-li tvrdit, že alkohol nepožil, musí to u soudu vyhrát, neboť není jisté, jestli toto promile alkoholu nebylo způsobeno něčím jiným. Zkaženým kompotem, požitím nějakého ovoce apod., které třeba už bylo trošku chycené. Nebo má nějaké jiné lékařské problémy. Zkrátka a dobře, nulová tolerance tak trošku zastírá fakt, že ne vždycky ten dotyčný, byť mu bylo naměřeno, jak říkám, ta částka, kterou já jsem v minulosti slyšel, byla 0,24 promile alkoholu, že je způsobena alkoholem. Pokud se bude dotyčný bránit, podle mého hlubokého přesvědčení má šanci se ubránit.

Co se týká toho, že bychom začali cyklisty a vodáky pokutovat za požití alkoholu, podle mě je to pokrytectví v okamžiku, kdy jsme budovali z evropských peněz, případně financí jednotlivých měst a obcí, kde se víno stalo tradiční, že teď tam budeme, v minulosti jsme financovali cyklostezky, a teď tam budou stát policajti a budou každého, kdo vyjede z toho vinného sklepa, kontrolovat. To považuji za... minimálně pokrytecké. Prostě dobře to není. A budou si o nás všichni myslet, že jsme se v Poslanecké sněmovně zbláznili.

Stejně tak jako u těch vodáků, kde to považuji také za absolutní nesmysl. A zároveň bych se zeptal těch, co to prosazují, jak je to u těch kánoí vlastně bráno, kdo to kánoi řídí? Protože to asi musí být ten, kdo je zodpovědný za řízení té kánoe. Jestli je to ten zadák, nebo ten háček. Jestli se potom tedy ti policisté dohadují s těmi, jichž se to týká, jestli opravdu

řídili, nebo nikoliv. Prostě dostali bychom se do neuvěřitelných paradoxů. A těch bychom se zbavili, kdybychom vodáky i cyklisty nevystavovali těmto problémům.

Myslím, že Česká republika má jiné problémy, než jsou právě tyto. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím. A připraví se pan poslanec Lukáš Bartoň na faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážený pane předsedající. Jelikož jsem hovořila minule, dneska jsem nechtěla již hovořit, ale nicméně poté, co jsem si vyslechla předřečníka, tak hovořit musím.

Co se týče 0,24, tak je to prosím vás dáno chybou měření, která činí čtyři setiny promile. A dvě desetiny jsou dány tím, aby byla jistota, že je ovlivnění. A týká se to pouze dechové zkoušky. Budete-li mít jednu desetinu promile v krvi, tak vždycky jste prostě pod vlivem alkoholu. Toto, co jste uváděl, se týká pouze dechové zkoušky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Lukáš Bartoň a připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já bych jen odpověděl na dotaz pana poslance Bendla. Ten, kdo vede plavidlo, tedy je zodpovědný za celou loď a posádku, je vždy v kánoi ten vzadu. Zepředu to řídit nelze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Věru Kovářovou. Mezitím přečtu omluvu. Pan poslanec Miroslav Kalousek se omlouvá mezi 19. a 23. hodinou z pracovních důvodů. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, předmětem novely tohoto zákona je de facto tolerance alkoholu ve výši půl promile, tedy odhadem asi dvě desetistupňová piva.

My jako klub Starostů a nezávislých podpoříme senátní verzi, tedy tu verzi, která se týká i cyklistů. A pokud neprojde, tak podpoříme alespoň sněmovní verzi. Tvrdíme totiž, že dnes mnoho lidí na cyklovýletech, které trvají třeba celý den, si prostě jedno či dvě piva k obědu dají a upřímně je jim jedno, že postupují proti zákonu. A k čemu pak takové zákony jsou? Pojďme tedy povolit rozumnou míru tolerance alkoholu v krvi, protože půl promile, to není žádné opíjení. Ale pokud někdo tuto hranici poruší, pak ho tvrději postihneme. To je první důvod, proč tento návrh senátní či poslanecký podpoříme.

Druhým důvodem je ale to, že v obou verzích se vyskytuje náš pozměňovací návrh, tedy pozměňovací návrh paní poslankyně Jany Krutákové, který vyjímá řeku Berounku ze splavnění. Proto bych vás ráda poprosila, pokud ještě nejste rozhodnuti, že budete hlasovat pro jednu či druhou verzi, podpořte prosím jednu z nich, a to z toho důvodu, že starostové na březích Berounky, tedy nečekají dnes, ale ti, kteří mají své obce nedaleko Berounky, nebo dokonce u ní, tak na schválení tohoto zákona čekají. Takže ještě jednou prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní přečtu omluvu. V době od 19 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská.

Nyní se tedy rozhlédnu, protože další přihlášku... Máme tady přihlášky dvě. Tak to bylo tedy v jeden okamžik. Pan poslanec Benda a pan poslanec Kolovratník. Dobře. Takže pan poslanec Marek Benda. Je to faktická, nebo obecná? Obecná. A připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Nemusím se omezovat faktickou poznámkou, kterou jsem... Vyprovokoval mě upřímně řečeno k vystoupení pan poslanec Bartoň svou poznámkou, že loď se řídí zezadu. Tak musím říct, všechny své čtyři děti jsem učil jezdit na kánoi. Mnohokrát jsem loď řídil zepředu. Když posadíte dozadu čtyřleté dítě, nic vám neuřídí a musíte řídit loď zepředu. Takže ani to není tak úplně triviální. Ale kvůli tomu jsem se nehlásil.

Já jsem opravdu chtěl trochu apelovat, a mluvili jsme o tom tady ve Sněmovně mnohokrát, jak je strašně nebezpečné mít zákony, které nedodržujeme, ve kterých všichni připouštíme, že nejsou dodržovány. To je přece fatální chyba, která vede k fatální neúctě občanstva k zákonům. Protože místo toho, abychom měli těch pravidel málo, jednoduchých a vynucovali je, tak jich máme strašně moc. A nechci se vracet k různým... Ale zkuste si projít znovu zpětně slavný protikuřácký zákon se všemi jeho zákazy alkoholu, a kde všude nepochybně nejsou dodržovány. Všichni to tak tolerujeme, že to tak je. A teď se tady jednou bavíme o zákoně, o kterém všichni víme, že na tom kole nebo na té kánoi se nemá jezdit namazaný, ale že si tam prostě člověk to pivo dá. Upřímně řečeno, i když jsem jezdil s těmi dětmi, těžko byste mě někdy nachytali na té vodě úplně střízlivého. A to nemyslím, že bych tam jako popíjel kořalku. Ale prostě člověk se zastaví na obědě a k obědu si pivo dá. A nedokážu si představit, že by to někdo dělal jinak.

Takže prosil bych o to, abychom nehráli tohle pokrytectví. My máme ty přísné zákony, ale současně dobře víme, že se v podstatě nedodržují. Je to podle mého názoru strašně zničující pro společnost, protože to vede k tomu, že občané si začínají vybírat, co budou dodržovat a co nebudou dodržovat, když vědí, že nejsou schopni dodržet všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem pan ministr zdravotnictví Vojtěch a připraví se pan poslanec Kolovratník do obecné rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já budu velmi stručný. Ale tady se stále říká, že pití alkoholu na vodě, na kole není problém a že to je tolerováno, a tak dále. Nedávno byly zveřejněny statistiky za rok 2018 a za první polovinu roku 2019. Z nich vyplývá, že každý čtvrtý cyklista, který bourá, je opilý. A ten počet stoupá. V roce 2018 29 % nehod všech cyklistů, které zavinili přímo cyklisté, bylo způsobeno v opilosti. Takže si myslím, že to není věc, která je marginální, nebo že to není problém. A experti, kteří toto komentují, jasně deklarují, že už v úvodních pěti měsících letošního roku se ten počet ještě navýšil, že skutečně každý čtvrtý cyklista zaviní nehodu pod vlivem alkoholu. A často jsou to skutečně ty nehody, nikoliv že někdo toho cyklistu srazí, ale že sám cyklista je ten viník dané nehody.

Takže jenom abychom si trošku uvědomili, že to není imaginární problém, že to není něco, co tady tolerujeme a nemá to žádné konsekvence, ale že skutečně to je reálný problém, který způsobuje zásadní problémy v dopravě, ale také samozřejmě ohrožení zdraví a životů lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pan poslanec Kolovratník bude muset počkat, protože naskočila řada faktických poznámek. Takže jenom aby se páni poslanci připravili. Takže nejprve pan poslanec Vlastimil Válek, dále pan poslanec Ivan Adamec, dále pan poslanec Petr Pávek a Radek Holomčík. Takže nyní vyzývám pana poslanec Vlastimila Válka. A teď ještě přibyl pan poslanec Juránek a Munzar. Takže jste v pořadí. Pan poslanec Vlastimil Válek, vaše dvě minuty prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já myslím, že s těmi opilci na kole to nebyla úplně korektní poznámka. A tady nikdo nepodporuje alkoholismus a to, aby opilci jezdili na kolech a autem a po vodě, a nechci, aby opilci chodili po ulicích a padali tam a zvraceli a močili všude možně. Mně vadí opilci, jsou mi nepříjemní a samozřejmě je potřeba – a doufám, že to slyšel pan ministr vnitra, že si to vezme k srdci – je postihovat a opravdu lidi, kteří páchají trestnou činnost pod vlivem alkoholu důsledně, důsledně zachytávat a řešit to. Ale o tom se tady přece nikdo nebaví. O tom se vůbec nikdo nebaví.

Já velmi děkuji prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Bendovi, protože to si myslím, že je meritum věci. Pokud máme zákony, o kterých ani ti, co je předkládají, vůbec nepředpokládají, že by je někdo dodržoval, ani omylem nemají představu, jak by se dodržování těch zákonů vyžadovalo, tak jsme směšní sami před sebou, jsme směšní před občany.

Většina lidí v této republice se chlubí naprosto nesmyslně, jak rychle urazila cestu, když ještě ta dálnice byla dálnicí z Brna do Prahy, a pomíjí, že se přiznávají k tomu, že porušují vyhlášku a překračují maximální rychlost. A kdo koná? Nikdo! Vy jste někdy viděli na D1 policistu, který by něco kontroloval? Neviděli! Ale budeme se tady handrkovat o jedno pivo na kole. Fuj! (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení pana poslance Ivana Adamce a připraví se pan poslanec Petr Pávek. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já chci tedy zareagovat. Samozřejmě říkat tady, kolik opilých cyklistů způsobilo nehodu, tak za prvé je třeba říct, jak opilých. To je jedna věc. Protože opilost je jasný pojem, odkdy jsou opilí.

Ale víte, co je fascinující, pane ministře? Že vlastně ten zákon o té nulové toleranci pro ty cyklisty platí. Tak evidentně něco nefunguje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Petr Pávek a připraví se pan poslanec Stanislav Juránek. Tak prosím, vaše minuty.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, nechtěl jsem mluvit po té obsáhlé debatě, kterou jsme vedli při přijímání tohoto zákona ve Sněmovně, ale musím říct, že tady od pana ministra zdravotnictví ta statistika nebyla úplně korektní, i když možná věcně byla správná. Co vlastně vypovídá? Jednak nehovořil tedy o absolutních číslech a hovořil o těch, kteří měli víc jak nulu. Ale co mě na tom vadí, a to tady někteří mí předřečníci zmiňovali, je skutečnost, že to znamená, že lidi prostě porušují ten zákon stávající. A je to jenom zlomek těch, kteří jsou zahrnuti do té vaší nehodové statistiky. (Trvalý hluk v sále.)

No tak o čem to tady celou dobu je? Tak je to o tom, že máme nastavenou naprosto nesmyslnou nulovou hranici. A to není o tom, že bychom podporovali alkohol. Alkohol je jed, víme o tom, nikotin je jed. O tom žádná debata. Ale mluvíme o tom, že prostě nulová hranice je úřednický výmysl, který je nerealizovatelný v mnoha ohledech. U lidí, kteří mají zdravotní problémy, u lidí, kteří prostě berou kapky, kteří se nadýchali ostřikovačů na stěračích. Prostě ta nula je ten problém. A pojďme se do budoucna bavit třeba o tom, jaká může být ta nenula. Jestli bude 0,1, 0,2, 0,5, to není teď relevantní. Co je relevantní, je, že ta nula je úřednický nesmysl, který není dosažitelný. Ani u lidí, kteří nepili. Takže ta vaše statistika v této debatě podle mě nepřispěla a nebyla fér. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Požádám Poslaneckou sněmovnu o klid, protože není dobře slyšet, co poslanci říkají. Vystoupí pan poslanec Juránek a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Kolegové a kolegyně, já bych se chtěl zastat pana ministra, a to na základě svého konkrétního příkladu a na základě příkladu z Jihomoravského kraje. Můj konkrétní příklad je, že před osmi lety jsem byl v Senátu jedním z iniciátorů, kteří iniciovali právě tu nulovou záležitost u cyklistů na cyklostezkách a na vinných stezkách. Ovšem od té doby každý rok sleduji nárůst dopravních nehod způsobených cyklisty v Jihomoravském kraji. A prosím, abyste se o tom přesvědčili, že ten nárůst je z roku na rok. A ta záležitost se týká oblasti třetích tříd, které jsou součástí cyklostezek. Kdyby v tom zákoně byla vyjmuta a kdyby ten zákon byl dotažený způsobem, že by tam nebyly zařazeny ty silnice třetích tříd, tak by to bylo v pořádku. Ale na základě tohohle si dovolím vás požádat, abyste senátní návrh zamítli, a k tomu dalšímu se vyjadřovat nebudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara. Dále se připraví pan poslanec Martin Jiránek a dále paní poslankyně Věra Adámková. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý podvečer, dámy a pánové. Já bych chtěl zareagovat na pana ministra, kdy ta statistika, kterou tady řekl, tak vlastně všechny házíte do jednoho pytle. Dnešní stav a dnešní zákonný stav nerozlišuje mezi tím člověkem, který si dá jenom jedno pivo, a tím, kdo si jich dá třeba dvacet. Ale pan ministr k mému překvapení tou statistikou potvrdil jednu věc, že zodpovědnost nevzroste a nevznikne nějakou regulací, protože ta dnes je. Takový máme dnes faktický stav. A dnešní stav trestá i ty, kdo si chtějí dát jenom to jedno pivo.

Já se kloním k názoru Marka Bendy. Já už jsem to tady říkal v předchozích čteních. Budeme-li mít takové zákony, které lidé považují za nesmyslné a z přirozenosti je nerespektují, tak to vede pouze k jedné věci, a to ke zvyšování neúcty k právnímu řádu jako celku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Martina Jiránka. Jenom ještě přečtu pořadí: paní poslankyně Věra Adámková, Václav Klaus, Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Já jsem si zaběhl za panem ministrem a zeptal jsem se na ta absolutní čísla. Bylo mi řečeno, že to je 784 za rok, jestli jsem si to dobře zapamatoval. To znamená, dva cyklisté denně po celé republice způsobili nehodu. Nevíme, jak byli opilí, jestli byli takříkajíc na šrot, nebo měli dvě pivka. Když to přepočtu na počet cyklistů celkově, kdy počítám, že řádově stovky tisíc lidí denně jezdí na kole, tak se bavíme o nějakých, řekněme, stovkách milionů jízd na kole za rok. V porovnání s tím je 780 bouraček. Já to nechci zlehčovat, ale ten poměr je ohromně rozdílný.

Bavme se opravdu spíše ne z mého pohledu o takto manipulativních číslech, ale řekněme si to celkově, a pak se bavme o tom, jak ti lidé byli opilí a co s tím případně dělat, třeba o stavbě cyklostezek nebo o něčem takovém, ale ne směrem k nulové toleranci. Opravdu si myslím, že bychom v tom měli lidem trochu více věřit. Statistiky dokazují, že drtivá většina lidí, i když se třeba napijí, tak prostě jezdí bezpečně. Jsou tam samozřejmě nějaké výjimky, ale těch je méně. Já spíše věřím těm, kteří to zvládají, než těm několika, kteří to přeženou.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Věru Adámkovou a připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, máte své dvě minuty.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji, pane předsedající. Jenom velmi krátce na pana kolegu Pávka. Prosím, nezaměňujme nadýchané věci a potom tedy opravdu odběr z krve, protože samozřejmě může tam být nějaká variabilita, ale to, o čem se tady hovoří v těch statistikách, co říkal pan ministr, jsou přesná čísla a je to odběr z krve. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Václava Klause, připraví se pan poslanec Zdeněk Ondráček a pak ještě pan poslanec Petr Dolínek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Tak pan ministr mě v tomto tématu vždycky vybudí. Kdybych byl stejným demagogem, tak z vašeho tvrzení vyplývá závažný poznatek, že 75 % nehod způsobí střízliví řidiči, čili to byste měl okamžitě svolat jednání vlády a ministra dopravy, co s tím bude dělat. Ale to my vůbec neprojednáváme. My tady máme unikátní příležitost po desítkách zákonů, které lidem zvyšují daně, buzerují je, něco jim zakazují, jednu malinkatou věc ubrat, kde se beztak lidé tak chovají.

Tak už je pozdní večer, buďte tak laskaví, aspoň jednu z těch verzí přijměte. Poslanci Trikolóry budou hlasovat nejprve pro senátní verzi, protože jsme i pro cyklisty, i pro vodáky, pak když tak pro tu sněmovní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Zdeňka Ondráčka a připraví se pan poslanec Petr Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já bych, kolegyně a kolegové, chtěl připomenout, že alkohol – pro všechny ty, kteří bojujete s alkoholem za řídítky kol a popřípadě u pádel, že byste také neměli zapomínat, když už tak chcete bojovat, že také opilí jezdí na sjezdovkách. Když se podíváte, jaké úrazy jsou na sjezdovkách právě třeba od opilých, tak byste s nimi také mohli bojovat. To jenom až budete příště zase něco vymýšlet.

Já si myslím, že bychom mohli těm lidem dát pokoj. Oni vědí, co mají dělat. Ať si sjednají podmínku pojišťovny a můžeme tyto věci řešit smluvně pojistně.

A jestli se ptáte, proč ten zákon nebude funkční – tady se apelovalo, že nepotkáte policii. No nepotkáte dopravní policii, protože u policie chybí skoro 2 800 lidí, a to především těch, kteří mají být na ulici, a to je u dopravní policie. V mém okrese, který má na délku 100 km, jsou čtyři příslušníci na dopravní policii. Takže si zkuste sami zhodnotit, jestli mohou být na cyklostezkách, jestli mohou být na vodě, popřípadě jezdit někde po sjezdovkách. Prostě nemůžou. A ministr vnitra místo toho, aby to řešil, tak rozesílá dopisy odborovým organizacím a ještě přilévá olej do ohně.

Takže já budu hlasovat určitě pro to, aby tento nesmysl neprošel.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Petra Dolínka. Je to zatím poslední přihláška do diskuse. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já bych chtěl říci, troufnu si říci za klub sociální demokracie, že my nepodpoříme senátní návrh, protože to je přílepek. My řešíme vodní cesty. Ta diskuse zde neproběhla řádně, my jsme dostali od Senátu verzi buď ber, anebo nech být. My jsme neměli šanci se vyjádřit, jestli tam chceme trojkové komunikace, nebo ne. My jsme neměli šanci se vyjádřit, jaké promile je tam vhodné, nebo ne, stejně jako nebyla šance si říci, že třeba v případě požití alkoholu by měla být ochranná pomůcka, myšleno tedy helma a podobně. To je důvod, proč jednoznačně my to nepodpoříme. Drtivá většina – předpokládám – z nás, protože přílepky touto formou se dělat nemají a nebudeme schvalovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se do obecné rozpravy přihlásil pan poslanec Kolovratník. Stahujete svoji přihlášku. Žádnou další přihlášku do rozpravy nemám. Rozhlédnu se raději po sále. Nikoho nevidím, takže já tím pádem rozpravu končím.

Nyní se táži na závěrečná slova. Pan senátor Valenta, pan poslanec Bartoň. Kdo vystoupí jako první? Komu dáme prostor? Pan poslanec Bartoň vystoupí za navrhovatele a připraví se pan senátor Valenta. Prosím vážené paní poslankyně a poslance o klid, protože není slyšet. Já vás prosím o klid. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych na závěr řekl, že je to již 17 měsíců, co jsme tento zákon předložili do Poslanecké sněmovny, což značí něco o tom, jak je legislativní proces dlouhý. Po 17 měsících vlastně nyní, když jednáme o cyklistech a vodácích dohromady, tak cyklisty asi nechám panu senátorovi, nicméně v současné době máme i paralelně vedle toho ty cyklisty ještě jednou na pořadu jednání. Kdyby neprošli, tak je tady záloha, ale na ty vodáky už zálohu nemáme. Tam pokud neprojdou cyklisté od Senátu, tak potřebujeme 101 na přehlasování. A já bych moc poprosil o to, aby alespoň tato sněmovní verze byla schválena.

Jenom shrnu, co se stane, pokud to bude schváleno. Reálně na vodě u vodáků téměř nic, pouze vyjedou s tím vědomím, že neporušují zákon. To, co rušíme, je automatická pokuta za to, že si dali nějaké to pivo, ale nerušíme jejich odpovědnost za to, jak se chovají. Nesmí se chovat nezodpovědně vůči okolí a podobně. Na to stále máme platné zákony.

Děkuji a prosím o podporu a schválení alespoň sněmovní verze, pokud neprojde verze senátní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Požádám o závěrečné slovo zástupce Senátu, senátora Ivo Valentu. Prosím, máte slovo. Ještě jednou vás poprosím o klid. Prosím.

Senátor Ivo Valenta: Dobrý večer, pane předsedající, dámy a pánové. Děkuji, že jste mi umožnili zde vystoupit. Já bych možná měl pár malých reakcí, protože spousta věcí už tady byla řečena.

Reakce na přílepek. Dovolte, abych tady odcitoval: Přílepek je neoficiální označení pro pozměňovací návrh, jímž se k zákonu připojí právní úprava týkající se zcela jiné legislativní materie. Tuto definici nelze vykládat restriktivně, ale způsobem, v rámci které, pokud se dá nalézt určitá, byť vzdálená souvislost mezi základním a přilepeným zákonem, pak je právní praxe k přílepkům tolerantní a tento právní názor byl judikován v nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 77/06.

Z toho pohledu je jasné, že vtělení tolerance 0,5 promile nejen pro vůdce plavidel a členy posádek, ale také pro cyklisty jednomístných kol není a nemůže být přílepkem. (Silný hluk v sále.)

Dvě tři ještě poznámky. Všechny okolní státy mají buď stejnou, nebo vyšší toleranci promile alkoholu. Rakousko 0,8, Německo má jedna a okolní další státy mají zhruba 0,5 promile. Možná prostřednictvím pana předsedajícího na pana ministra, ta statistika, kterou máte, já ji nemám, ale my máme vlastně statistiky, kde bylo řečeno, že tito cyklisté, kteří zavinili dopravní nehody, měli daleko větší promile alkoholu než námi navrhovaná norma.

Další možná argument je, že cyklostezky, které se budou –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, prosím vás. Speciálně levá část politického spektra, protože už se na mě obrací i zpravodaj, i zástupce Senátu, že nemají klid na to, aby se vyjádřili. A pan zpravodaj neslyší zase na druhou stranu, protože tady je hluk. Slyšíte, ale protože je hluk, tak neslyšíte. Opravdu prosím o klid! Prosím.

Senátor Ivo Valenta: Už nebudu dlouhý. Já bych možná na závěr řekl, že po třech letech pokusů, protože první tvůrce a navrhovatel tohoto zákona pan senátor Škromach před třemi lety, už jsme vlastně ten návrh tady dali, byl tady jednou, podruhé, pak je tu dneska vlastně potřetí. Tak pokusme se cyklistům, kteří podpořili vlastně tento zákon, bylo jich deset tisíc, ta petice byla dána do Senátu, tak zkusme je podpořit.

A možná úplně na závěr bych vyřídil vzkaz od cyklistů a vodáků z Moravy. Začíná burčáková sezóna, dali bychom si jednu nebo dvě skleničky a to je opravdu těch 0,5 promile, které tu jsou. Takže děkuji za pozornost a budu se těšit, že nás podpoříte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Já zagonguji, abych svolal poslance do jednacího sálu. Zároveň vás odhlásím.

Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 157/7, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 157/8."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 187 přihlášeno 174 poslanců, pro 68, proti 78. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny a k přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 157/7."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? (Velký hluk v sále!)

V hlasování číslo 188 přihlášeno 176 poslanců, pro 89 (potlesk části poslanců), proti 61. Konstatuji, že návrh zákona jsme nepřijali.

S přednostním právem má slovo předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Milé kolegyně, milí kolegové, zatleskali jste si. Od zítřka začíná ideální stav. Od zítřka žádný cyklista nepozře jediné pivo, žádný vodák jedno pivo, protože naše levice si to odhlasovala. To je všechno, co jsme dneska rozhodli.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Jestli tedy nejsou žádné věci k tomuto bodu, tak jej končím. Než otevřeme další bod, seznámím vás s omluvami. Omlouvá se nám pan místopředseda Petr Fiala od 19.10 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Levová od 19.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevírám bod 9 našeho pořadu, kterým je

9.

Návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 179/7. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty. Vítám mezi námi senátora Raduana Nwelatiho a prosím, aby se usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil navrhovatel Karel Rais. Prosím, pane poslanče. A prosím sněmovnu o klid!

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já jsem v podstatě asi také minimálně před tři čtvrtě rokem předložil zákon, který v podstatě doplňuje zákonné opatření Senátu, které –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám vaše kolegy o klid. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Takže ten můj návrh, který byl předložen plus minus před tři čtvrtě rokem, doplňuje původní zákonné opatření Senátu číslo 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, kdy v podstatě v tom senátním návrhu bylo prominutí daně z nabytí nemovitých věcí, které v případě prvního úplatného nabytí šlo, když byl dokončen byt

v bytovém domě, a zapomněli v podstatě na byty v rodinných domech. Čili toto bylo jádro toho mého návrhu, který šel –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás znovu přeruším a vyzvu vaše – zejména vaše – stranické kolegy k většímu klidu, případně aby přesunuli svá jednání mimo sál. To samé samozřejmě platí i v jiné části sálu.

Poslanec Karel Rais: – a tento návrh šel do Senátu a Senát k tomu měl připomínky, které zřejmě pan kolega ze Senátu asi tady přednese. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal pan senátor, který nás seznámí s návrhy Senátu. Prosím. (V sále stále velký hluk. Není vůbec rozumět.)

Senátor Raduan Nwelati: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, kolegyně, kolegové. Říkám, kolegyně, kolegové, záměrně, protože já to vnímám, že Senát a Poslanecká sněmovna by měly spolupracovat a nemělo by to být bráno, že jsme proti sobě, nebo že když vracíme zákon, tak je to se záměrem neschválit to, co přišlo ze Sněmovny.

Takže milé kolegyně, milí kolegové, dovolte mi, abych odůvodnil vrácení novely návrhu zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu číslo 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitostí, ve znění zákona číslo 254/2016 Sb. Jedná se o poslanecký návrh zákona, který má pouze jedinou ambici – legislativně rozšířit věcné osvobození od daně u nových staveb o kategorii dokončených nebo užívaných bytových jednotek v rodinných domech a předejít tak někdy i nejednotnému přístupu správce daně v této věci. Dovolte mi nejdřív připomenout původní cíl novely, teprve poté vysvětlím důvody, které vedly Senát k jejímu vrácení Poslanecké sněmovně a k návrhu zrušit daň z nabytí nemovitostí úplně. (Hluk v sále.)

Někdejší schválení opatření o nabytí daně z nemovitostí zvolilo poněkud jinou formulaci podmínek pro osvobození od tehdy zaváděné daně z nabytí nemovitostí oproti původní dani z převodu nemovitostí. Při striktně gramatickém výkladu lze osvobození uplatnit pouze v případě prvního úplatného nabytí vlastnického práva k právu stavby, jehož součástí je dokončená nebo užívaná stavba celého rodinného domu. Finanční úřady na rozdíl od bytových domů však většinou odmítají uplatnit osvobození, pokud by se mělo nabytí týkat toliko některé z bytových jednotek, jež jsou vymezeny v rodinném domě. Oba typy staveb, tedy bytové i rodinné domy, se považují za tzv. stavby pro bydlení. Rodinný dům však může mít nejvýše tři samostatné byty. Rozdíl mezi bytovým a rodinným domem není v zásadě kvalitativní, ale kvantitativní.

V roce 2017 zveřejnila Finanční správa výklad, podle nějž osvobození na byty v rodinných domech nedopadá. Ze šetření veřejné ochránkyně práv vyplynulo, že ve více než čtvrtině případů správce daně přesto akceptoval výklad, podle něhož bylo nabytí bytových jednotek v rodinných domech od daně osvobozeno. To je mimochodem ukázkový případ toho, jak nejednotně u nás postupují daňové orgány, jak existuje, či lépe řečeno neexistuje nějaká právní jistota jejich postupu.

Pokaždé, když se otevře tento zákon, se ale současně vede legitimní debata o tom, zda výběr této daně je správný. Výběr daně z nabytí nemovitosti je totiž nanejvýš sporný. V zásadě se vybírá pouze z toho důvodu, že přináší zhruba 12 až 13 miliard korun do státního rozpočtu. Od 1. listopadu 2016 jsou navíc vedle státu osvobozeny od placení této daně územní

samosprávné jednotky či právnické osoby zřizované obcemi a kraji. Fyzické osoby a většina právnických osob musí tuto daň platit nadále. Platí ji vždy nabyvatel, což znamená, že tato daň jednoznačně zvyšuje náklady na pořízení jakékoli nemovitosti. Přitom tím dochází fakticky k dalšímu zdaňování již jednou zdaněných příjmů. V tomto ohledu je používání této daně zcela neakceptovatelné a nemorální. Její výběr přináší zdražování ceny nemovitostí, což je v současné době velký problém. Všichni víme, že Česko je v bytové krizi. Ceny bytů, bytových či rodinných domů v posledních letech prudce stoupají, a to především ve velkých městech. Na vlastní bydlení fakticky nedosáhne ani střední třída, natož mladé rodiny.

Právě z těchto důvodů Senát na základě usnesení výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu navrhuje v rámci pozměňujícího návrhu tuto daň úplně zrušit. Pokud by se tak stalo, v letošním roce by výpadek daňových příjmů byl zhruba 3 až 4 miliardy. To není něco, s čím by si státní rozpočet nedokázal poradit. Zrušení daně bude mít naopak jednoznačně pozitivní efekt pro občany – povede ke snížení nákladů na pořízení vlastního bydlení, a zvýší tak jeho dostupnost. Senát se svým návrhem jednoznačně postavil za ty, kteří volí aktivní a odpovědný přístup k zajištění svého života a života rodiny. Proč by se kvůli této nesmyslné dani měli občané více zadlužovat a více omezovat? Omezovat a uskromňovat by se měl stát.

Vážené dámy, vážení pánové, na závěr ještě jednou zopakuji pár důležitých věcí. Za prvé. Jediným důvodem, proč se vybírá daň z nabytí nemovitostí, je příjem do státního rozpočtu. Některé daně mají jiný důvod než jen výběr daně a zvýšení příjmů státního rozpočtu, např. spotřební daň z tabáku nebo alkoholu. Ale tato daň, daň z nabytí nemovitostí, opravdu jiný důvod než příjem do státního rozpočtu nemá. Jedná se o daň – a to jsem tady už říkal – která zcela zbytečně zdražuje pořizovací náklady na vlastní bydlení, a tím znemožňuje některým osobám, aby si pořídily bydlení vlastní. A to poslední, co bych tady chtěl říct – jedná se o zdanění již zdaněných peněz.

Vážené dámy a vážení pánové, kolegyně, kolegové, máme společně jedinečnou možnost, abychom tuto daň zrušili, a tím zpřístupnili bydlení i pro ty, kteří na ně v tuto chvíli nedosáhnou. Děkuji vám za pozornost a moc vás prosím, podpořte novelu tak, jak ji vrátil Senát. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní prosím zpravodaje garančního výboru, jímž byl rozpočtový výbor, pana poslance Romana Onderku. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Pěkný podvečer. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já se nyní zdržím svého osobního názoru na danou věc. Chci pouze upozornit na jednu v uvozovkách drobnost, že senátní návrh znamená 13,5 miliardy minus do státního rozpočtu. A byl bych velice rád, když budeme hlasovat tento návrh, abychom si tohohle byli vědomi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než otevřu rozpravu, seznámím vás s omluvenkou. Omlouvá se nám pan poslanec Benda od 19.40 hodin z dnešního jednání.

A nyní otevírám rozpravu. Pan navrhovatel chce vystoupit s přednostním právem, tak prosím, pak ostatní přihlášení.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Jak říkal pan kolega, výpadek té daně by byl přes 13 miliard do státního rozpočtu, čili to by byl samozřejmě problém. Mě ale zaujalo to, co říkal pan senátor. On říkal, že to ovlivňuje zdražení bytů. Tak to naráží na klasické poučky z mikro- a makroekonomie, kdy poptávka a nabídka určuje cenu bytů. Jestliže poptávka je

relativně obrovská, nabídka je malá, tak jestli se změní daň, nebo nezmění, to vůbec nebude hrát roli, protože trh reaguje na to, že ty byty nejsou. Čili to je pak skutečně otázka někde jinde, a ne směrem na daně.

Pak další věc, co mě zaujala, co tady říkal, že jediný důvod vlastně, proč je ta daň z nemovitosti, je příjem do státního rozpočtu. No, jestli chceme být jak někde v Kambodži nebo někde, kde není žádná evidence nemovitostí, jestli prostě nechceme vést registry – a upozorňuji, že ještě z dob Království českého, čili někde ty katastrální knihy jsou velmi staré... Tak na to je asi potřeba nějaké náklady investovat. Čili na ty evidenční záležitosti a na manipulaci a aktualizaci těchto informačních systémů jsou nezbytné peníze.

Tak to jenom jako reakce na to, co říkal pan kolega.

Samozřejmě, že bych byl velmi rád, abyste podpořili verzi sněmovní, protože ono je to líbivé, rušit daně, zejména když je před státním rozpočtem. Ale taky by někdo měl říct, kdo ten výpadek a čím bude naplněn. Takže chtěl bych, abychom schválili sněmovní verzi. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní jsou zde dvě faktické poznámky. Nejdřív pan poslanec Munzar. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvami. Omlouvá se nám pan poslanec Profant od 19.50 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a pan poslanec Vymazal od 19.45 do konce dnešního jednacího dne z rodinných důvodů.

Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Mám jenom poznámku na pana poslance Raise, vaším prostřednictvím. Když tady, pane poslanče, pane kolego, argumentujete evidencemi, tak za prvé chci připomenout, že příjem z této daně je jedno procento z příjmu státního rozpočtu. To by byly opravdu drahé evidence na katastr.

A druhá věc, kterou musím připomenout, že zítra budeme projednávat ve druhém čtení daňový balíček, ve kterém vaše vláda navrhuje zdvojnásobení poplatků například za návrh na vklad apod. Bohužel v tomto balíčku nejsou – a já to budu říkat zítra – vyčísleny právě tyto náklady na vedení evidencí a podobně. Takže na jednu stranu se nám argumentuje: musíme zachovat tuto daň, protože potřebujeme mít peníze na evidenci. Na druhou stranu kvůli tomu, že potřebujeme peníze na vedení evidence, tak vláda navrhuje zvýšení zdvojnásobení poplatků. Takže tomu nerozumím. Buď platí jedno, nebo druhé. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Votavu, který se také přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já nejsem pro to, abychom odstraňovali tuto daň z našeho daňového systému. Ano, 13 miliard je 13 miliard, to je pravda. Ale já chci reagovat na svého ctěného kolegu z rozpočtového výboru, pana profesora Raise. On řekl, že to nezvyšuje cenu nemovitosti. Určitě, zvyšuje to cenu nemovitosti, samozřejmě.

Ta čtyři procenta, slýchávám tady z té pravé strany, že je to nemravná daň. Tak když už mluvíme o nemravnosti, tak bych neřekl, že daň je nemravná, ale podle mého je nemravné to, že ji platí nabyvatel. Já jsem minulé volební období proti tomu vystupoval, protože já si něco kupuji a ještě za to musím odvést čtyři procenta. Myslím si, že tak jak to bylo původně, kdy to byla daň z převodu nemovitosti a platil to ten, kdo prodával, samozřejmě měl příjem, tak

zaplatil ta tři procenta, pak se to zvedlo na čtyři procenta. Takže pokud mluvíme, kolegové, o nemravnosti, tak já tu nemravnost vidím, že to platí právě ten kupující. A že mu to zdražuje cenu nemovitosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní budeme pokračovat v obecné rozpravě. Jako první je přihlášena paní poslankyně Kovářová, připraví se pan poslanec Feri. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes se bavíme o zrušení daně z nabytí nemovitosti. A já říkám ano, pojďme do toho! Vždyť na co čekáme? Zrušením daně z nabytí nemovitosti uděláme přece to, co skoro každý poslanec, každá politická strana slibuje před volbami. Konkrétně: Snížíme daně, a pokud ano, tak necháme občanům nějaké peníze v peněženkách.

Daň z nabytí nemovitosti je tak trochu nehorázná daň. Daníme totiž peníze, které už jednou byly zdaněny daní z příjmu. A v podstatě – i když kolega Rais prostřednictvím pana předsedajícího se mnou nebude souhlasit – zdražujeme nemovitosti. V dnešní době, kdy lidé, a především mladí lidé, mají problém s dostupností vlastního bydlení a hypoték, jim příliš daň z nabytí nemovitosti nepomáhá, ba naopak. Vezměme si takový příklad: koupí-li si někdo byt či dům v hodnotě 5 milionů korun, tak daň činí 200 tisíc. A tuto částku musí vytáhnout z vlastní kapsy v hotovosti, protože se na tuto daň hypoteční úvěr nevztahuje. V současné době, kdy jsou nastavena přísnější pravidla pro poskytování úvěrů a občan musí mít našetřeno 20 % z celkové pořizovací hodnoty nemovitosti, to už dohromady dělá opravdu pěknou sumu peněz.

Kolega Onderka tady zmiňoval, že zrušení daně z nabytí nemovitosti znamená minus 13,5 miliardy do státního rozpočtu. Ono se to dá pojmout také jinak. To, že platí nabyvatel daň z nabytí nemovitosti, znamená minus 13,5 miliardy právě pro daňové poplatníky z jejich vlastní kapsy. A tak se ptám: Nechceme tedy ulehčit lidem a umožnit jim snazší přístup k vlastnímu bydlení a zrušit daň z nabytí nemovitosti? A zároveň si odpovím: Ano, my chceme! Takže klub Starostů a nezávislých podpoří senátní verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Seznámím vás s další omluvou. Paní poslankyně Kozlová se nám omlouvá mezi 19.45 a 21. hodinou z rodinných důvodů.

A nyní prosím dalšího přihlášeného do rozpravy, jímž je pan poslanec Feri, připraví se pan poslanec Martínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, nechci opravdu zdržovat, ale jakožto pražskému poslanci mi nedá tady k tomu bodu (ne)vystoupit. Protože právě pražské ceny nemovitostí jsou nejflagrantnější. A Praha je volební kraj, kde ceny starších bytů, to jsou ty byty, na které se nevztahuje osvobození podle příslušného zákona, stouply za pět let někdy až o sto procent. A zároveň vystupuji také jako mladý člověk, je mi 23 let, teď budu státnicovat a moje perspektiva, perspektiva mých kamarádů, kolegů z vysoké školy, že si jednou budeme moci dovolit nějaké vlastnické bydlení, nějaký vlastní byt, není úplně, řekněme, světlá. Spíš si myslím, že na to mít úplně nebudeme. Můžete namítat poslanecký plat, ale to není navěky. A proto bych se chtěl přimluvit za přijetí toho senátního návrhu.

Skutečně neuvažujme o tom abstraktně, že jsou to nějaká čtyři procenta, která lítají ve vzduchu, ale přepočítejme si to na tu konkrétní částku a představme si pod tím to, co si může

ta mladá rodina dovolit. To znamená těch 200 tisíc, 250 tisíc, 300 tisíc, to může být nová koupelna, rekonstruovaná, může být nová kuchyň, může být dítě, student, který je poslán na zahraniční studijní pobyt. Může to být klidně i ta dovolená, ale i to je lepší, než aby si ta čtyři procenta vzal stát.

Osobně se budu já a náš poslanecký klub řídit jednoduchou poučkou, že nejlepší daň je ta, která není. Díky. A podpoříme senátní verzi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Martínka. Připraví se pan poslanec Skopeček.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, jako Piráti jsme předložili sněmovní tisk 293, který má s nahranými pozměňovacími návrhy zavést sníženou dvouprocentní sazbu pro hodnotu nemovitosti do 4 milionů korun a nulovou sazbu do hodnoty 2 milionů korun pro osoby pořizující si nemovitost k vlastnímu bydlení. Daný návrh je inspirován legislativou platnou např. ve Velké Británii, Finsku a dalších zemích Evropské unie. Podle našich odhadů by tento návrh měl lepší efekt na průměrnou cenu nemovitostí pro většinu kupujících, tedy občanů České republiky, a zároveň samozřejmě i výrazně nižší rozpočtové dopady. Protože se ovšem vládní koalice staví k našemu návrhu negativně, rozhodli jsme se za účelem podpory vlastnického bydlení, mobility lidí všech věkových kategorií podpořit senátní návrh.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana poslance Skopečka, je přítomen, a připraví se pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za pozornost. Jsem trošku nachlazen, tak velmi krátce.

Máme možnost zlevnit bydlení, které je enormně drahé. Čtyři procenta dneska musí občané vydávat navíc. Myslím si, že to je další krok, který jim komplikuje cestu za vlastním bydlením. Vy dobře víte, že tu diskutujeme dlouhodobě o bytové krizi. Když se podíváte na ty statistiky, tak od roku 2010 některé hovoří, že ceny bytů narostly o padesát procent. I z tohoto navýšení samozřejmě stát čerpá vyšší příjem z DPH. Ten vysoký růst cen je samozřejmě dán jednak nedostatečnou nabídkou bytů na trhu s nemovitostmi, což je dlouhodobý úkol pro stát liberalizovat regulaci stavební a územního plánování, ale jednak je to samozřejmě dáno i politikou levných peněz centrální banky, která vytvořila ten boom hypoték, který znovu vedl k vyšší poptávce, a tedy k růstu cen. Ten opravdu enormní růst cen znamená, že stále méně lidí dostává šanci pořídit si vlastní bydlení, a nekomplikuje se tím život samozřejmě jenom těm, co si vlastní bydlení chtějí pořídit, ale díky tomu se zdražuje i bydlení nájemní.

Jak už jsem říkal, úkol na straně státu je snížit regulaci stavební, nicméně to je úkol dlouhodobý. Vidíme, že vládě to úplně v tomto smyslu na jedničku nejde a že to určitě ještě nějakou dobu bude trvat. Nicméně lidé si chtějí pořizovat bydlení dnes a nechtějí čekat na to, až si vláda tento domácí úkol splní.

K tomu hypotečnímu boomu. Samozřejmě na něj reagovala centrální banka, a my to budeme podle mého názoru zanedlouho projednávat, že zpřísňuje vlastně přístup lidí k hypotékám, jsou tam ty limity. Dneska už lidé nedosáhnou na stoprocentní nebo devadesátiprocentní hypotéku, ale stále roste ten potřebný podíl vlastních zdrojů, které musí občané dopředu mít, aby si tu hypotéku pořídili. Tato regulace plus ten enormní nárůst cen

nemovitostí vede k tomu, že si zkrátka stále méně lidí ze střední třídy může vlastní bydlení dovolit.

V takové chvíli my máme velmi jednoduchý nástroj na to, jak alespoň částečně tuto situaci – nedobrou situaci – lidem ulehčit. Pouze jedním hlasováním můžeme zbavit občany povinnosti platit čtyři procenta při pořizování vlastní nemovitosti. Ta čtyři procenta musí občané vydat navíc k ceně nemovitostí. Vezměte si, že když si žádají o tu hypotéku, tak musí mít vlastní zdroj, který doloží bance, že jim hypotéku třeba na šedesát, na sedmdesát procent dá, ale samozřejmě musí mít vlastní zdroj i na tu daň, protože na daň z nabytí nemovitosti jim samozřejmě komerční banka hypotéku nedá. Takže my, vedle centrální banky, zatěžujeme naše spoluobčany. Potřebují mít v situaci, kdy je pro ně každá koruna dobrá, když si pořizují vlastní nemovitost, tak v této situaci je nutíme k tomu, aby měli ještě větší podíl vlastních zdrojů, než požaduje centrální banka, větší podíl vlastních zdrojů kvůli tomu, že ještě budou muset zaplatit daň z nabytí nemovitosti.

Ta daň z nabytí nemovitosti netvoří pro státní rozpočet dominantní zdroj příjmů, je to kolem 13 miliard. Já jenom dodám, že podle návrhu státního rozpočtu počítá Ministerstvo financí s růstem inkasa, s růstem příjmové strany rozpočtu meziročně o více než 100 miliard navíc. A ve chvíli, kdy má vláda z roku na rok mít 100 miliard korun disponibilních zdrojů navíc, tak nejsme schopni ulehčit situaci těm, kteří si chtějí pořídit vlastní bydlení.

Takže já vás všechny moc prosím, abychom vzali ty debaty, které tady vedeme o bytové krizi, vážně, ta bytová krize existuje, tu bytovou krizi snadno nevyřešíme, to by se musela vláda pochlapit a začít něco dělat se stavební legislativou tak, aby se zvýšila nabídka bytů. To je jediná cesta, jak ten enormní nárůst cen v posledních letech vrátit na nějakou normální úroveň. My ale máme šanci velmi rychle udělat jedno opatření, kterým alespoň částečně zalepíme náplast, kterým alespoň částečně zpřístupníme v této nedobré situaci bydlení, vlastnické bydlení, a to opatření je zrušení daně z nabytí nemovitostí, které, jak znovu říkám, nebude mít pro státní rozpočet nějaký fatální dopad, ale lidem, kteří si vlastní bydlení chtějí pořídit, velmi pomůže.

Prosím, pomozme lidem, kteří si chtějí pořídit vlastní bydlení. Dneska na něj nemají dostatek vlastních zdrojů. Pomozme jim, aby se jim situace zlepšila a více rodin, více mladých lidí si to vlastní bydlení mohlo pořídit. Apeluji na vás, abyste vyšli mladým rodinám a lidem, kteří si zodpovědně chtějí pořídit vlastní bydlení, abyste jim vyšli vstříc a tuto daň zrušili. Děkuji pěkně za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní se mi s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Okamura, takže pan poslanec Munzar bude muset ještě chvíli vydržet. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady návrh na zrušení daně z nabytí nemovitosti, takže já řeknu stanovisko SPD. SPD dlouhodobě prosazuje zrušení daně z nabytí nemovitosti. Dlouhodobě říkáme, že není logické, aby stát danil občanům již jednou zdaněné peníze, protože nemovitosti jsou kupovány za legální, zdaněné peníze. Já si myslím, že i v dnešní situaci, kdy jsou předražené nemovitosti a jsou respektive nedostupné, jsou nedostupné pro většinu občanů České republiky, ať jsou to mladé rodiny, ať jsou to senioři, nebo ať jsou to rodiny středního věku, tak prostě ty nemovitosti neuvěřitelně narostly.

Ze strany vlády slyšíme nějaké prázdné floskule, co by chtěli dělat, jak by chtěli podporovat nějaké bydlení. No tak tady máme systémový krok. Toto je skutečně systémový krok. Zlevněme nemovitosti tím, že zrušme daň z nabytí nemovitosti. Takže hnutí SPD má

v tomto jasno, my to prosazujeme dlouhodobě. A musím tedy říci, že budu nemile překvapen, pakliže tomu tady bude v hlasování naopak.

Tady zaznívají debaty ze strany vládních poslanců, že prý to bude nějaký výpadek. Za prvé ten výpadek nebude nějak velký a za druhé – a už to opakujeme pořád dokola, dnes jsme k tomu měli za SPD tiskovou konferenci, kdy jsme v jedenácti konkrétních bodech rozebrali ten zrůdný systém vyplácení sociálních dávek nepřizpůsobivým, rozebrali jsme přesně to konkrétně, analýzu, co kde a jak se dělá, jenom tady lze už ušetřit tak, že tento systém zrušíme, zadresníme ty dávky tak, aby se nedostávaly těm nepřizpůsobivým, a ty peníze přeskupíme směrem k těm řádným a slušným. Jde to úplně jednoduše, je to pouze o prioritách vlády hnutí ANO, ČSSD a KSČM. O ničem jiném. Peníze jsou. Žádný výpadek v rozpočtu by to nebyl. A ještě to bude mít synergický efekt, že ty, co jsou práceschopní a notoricky nepracují, přinutíme, ten, kdo by něco od státu chtěl, aby se zapojil nějak pozitivně do systému.

Takže za nás říkám – těch možností je mnohem více, samozřejmě, po vzoru Francie můžete, vážená vládo, stáhnout vojáky z Afghánistánu, můžeme zrušit tu škodlivou a nepovedenou inkluzi ve školství, je tady celá řada záležitostí, kde lze ušetřit obrovské peníze. A schválně to říkám v tom smyslu, že jsou to věci, které v jiných demokratických zemích vůbec zavedeny nejsou nebo tam takto nefungují, takže my se obejdeme bez nich taky.

Takže zpátky k té dani, k tomu tématu. My budeme hlasovat pro zrušení daně z nabytí nemovitosti a vysvětlil jsem proč a jsem zvědavý, jak budou hlasovat ostatní politické strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl poděkovat Senátu za moudré rozhodnutí, za to, že nám předkládá tento návrh na zrušení daně z nabytí nemovitosti. Ten senátní návrh je obdobný tomu, který jsem v prvních čteních tady ve Sněmovně předkládal za klub ODS, a chtěl bych také poděkovat na začátek pirátské straně, že změnila názor a na rozdíl od svého předchozího hlasování zrušení této daně podpoří.

Z mého pohledu, a já využiji dnešní situace, abych na vás, kolegové zejména z hnutí ANO, ale i ze sociální demokracie i KSČM apeloval, abyste podpořili zrušení této daně, protože se jedná skutečně o nejabsurdnější daň celého našeho daňového systému. Tím, že od listopadu 2016 platí tuto daň výhradně kupující, tato daň ztratila veškeré zbytky nějaké logiky. Protože co je to dneska jiného, tato daň, než trest a pokuta za to, že si člověk chce na území našeho státu koupit nemovitost, a to z již jednou zdaněných peněz? Jediným zdůvodněním vlády a vládních poslanců pro tuto daň je příjem do státního rozpočtu, který je ale necelé 1 % z celkových příjmů, a to je sakra malý důvod. Já vnímám názor ministryně financí, která je strážkyní státní kasy, ale rozhodně s ním nemůžu souhlasit, protože si myslím, že ponížit fiskální politiku, ekonomii a roli Ministerstva financí pouze na účetní hledisko příjmů státního rozpočtu a rezignovat na ohledy, na dopady do životní úrovně obyvatelstva, není správný přístup k řízení státních financí a fiskální politiky, nota bene když se peníze z ekonomiky nijak neztratí. Ony nezmizí, naši občané je jen využijí jiným způsobem, což se pozitivně odrazí na jiných příjmech státního rozpočtu.

Jsme v situaci, že vláda počítá s meziročním nárůstem všech příjmů státního rozpočtu v roce 2020 o 112 mld. korun, což je zhruba o desetkrát meziročně víc, než se předpokládá příjem z této daně. Je to, jako kdyby se někomu zdvihl plat o 11 tis. korun a nedokázal by oželet nějakých 1 200, 1 300 korun pro své dítě, které by tyto peníze nutně potřebovalo. Tato

daň totiž nemá žádný, žádný regulační ani ekonomický charakter. Pouze o 4 % prodražuje pořízení vlastního bydlení.

Všichni víme, že za poslední roky došlo k výraznému nárůstu cen nemovitostí nejen v hlavním městě, ale i v regionech. Ceny rostou tak, že byty ve velkých městech přestávají být dostupné i pro střední třídu. Pro vaši představu, průměrný Čech na průměrný starší byt 3+1 vydělává osm let a devět měsíců, a to by si nesměl koupit ani housku, Pražan dokonce čtrnáct let a jedenáct měsíců. Nabídka bytů pokulhává za poptávkou po bydlení, což samozřejmě tlačí ceny nahoru, a můžeme se bavit, kam nás dovedla politika blokace soukromých projektů výstavby či přílišná komplikovanost stavebního práva.

Ale zpět k této dani. Představte si, že lidé si kupují byt třeba na hypotéku, a protože podmínky hypoték se zpřísňují a zvyšuje se spoluúčast, tak zejména pro mladé lidi je problém mít naspořeno 20 až 25 % na spoluúčast hypotéky a další 4 % na daň. Z bytu, který dnes stojí 3 mil., je dnes tato daň 120 tis. korun. Pro mladou rodinu to znamená několikaměsíční příjem a ten dokáže využít daleko účelněji, například na rekonstrukci bytu, na nákup kuchyňské linky a podobně. My dneska nepotřebujeme další regulaci poptávky ve formě této daně. Ale jakoukoliv regulací poptávky se nesníží potřeba lidí bydlet, pouze se přesune tato potřeba z vlastnického do nájemního bydlení, což si dnes můžeme ověřit na nárůstu cen nájemního bydlení. Místo aby mladí lidé investovali do svého bydlení, budou muset platit za půjčení cizí nemovitosti, a tím si samozřejmě zužují prostor pro vlastní úspory na spoluúčast a daň. Při koupi bytu do vlastnického bydlení naopak investují do svého, a když je nejhůř, mohou takovou nemovitost prodat. Proto bychom měli podporovat vlastní snahu občanů o vlastní odpovědnost, kterou vlastnické bydlení přináší, a ne házet těmto lidem klacky pod nohy a zároveň je trestat za to, že si chtějí pořídit vlastnické bydlení, navíc opravdu s chabým zdůvodněním, že by stát přišel o necelé procento příjmu státního rozpočtu.

Takže doufám, dámy a pánové, že přehodnotíte své stanovisko a pomůžete střední třídě a všem mladým lidem, aby se zrušila tato daň a zlevnilo se jim pořízení vlastního bydlení o 4 %. Je to to nejmenší, co pro ně můžeme udělat, a je to řešení rychlé a okamžité. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. S přednostním právem se přihlásila paní ministryně Schillerová, nicméně předtím dostane slovo k faktické poznámce pan poslanec Votava. Faktická poznámka má přednost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Jenom krátkou poznámku. Já jsem ve svém předchozím vstupu řekl, že nejsem pro to, abychom zrušili tuto daň. Obecně tato daň je v různých formách i v Evropské unii. I minulé volební období jsem prosazoval jednu věc, která teď už samozřejmě je pět minut po dvanácté, ale která možná stála za úvahu. Těch 13 mld. jde do státního rozpočtu. V řadě zemí Evropské unie je to tak, že se stát spolupodílí, respektive určitý podíl dostává například obec. Daň z nemovitosti jde celá za obcí. Nevidím důvodu, proč by část této vybírané daně nemohla také jít třeba za obcí, třeba 50 na 50. Ale jak říkám, to už je teď pozdě toto říkat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a prosím paní ministryni.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. Tu poslední poznámku pana poslance Votavy nechám bez komentáře.

Padlo tady toho hodně, já se pokusím shrnout. Já jsem samozřejmě proaktivně podpořila návrh pana poslance Raise, takže k tomu se vyjadřovat nebudu. Je to fenomén, který se nově objevil, který v době, kdy se přijímalo tehdy opatření Senátu, co se týče daně z nabytí, tehdy to byla z převodu, dneska z nabytí nemovitých věcí, neexistoval. Neexistovaly byty v rodinných domech. To byl nový fenomén, a proto si myslím, že je namístě osvobození, jak on to načetl, a samozřejmě Ministerstvo financí na tom spolupracovalo. Ten návrh už poslanec za hnutí ANO podal v minulém volebním období, ale nepřišel na řadu.

Takže se budu vyjadřovat k senátnímu návrhu, to znamená ke zrušení daně z nabytí. Chtěla bych říct jednu věc. Padla tady celá řada kritiky. Je to 13,5 mld. ze státního rozpočtu, to není málo. A já si prostě myslím, že takhle salámovou metodou se porcovat státní rozpočet nedá. Pokud to nebude zasazeno do konkrétní reformy, kdy by se připojilo rušení celé řady výjimek, třeba i souvisejících s bydlením, máme celou řadu odčitatelných položek, které ulevují jenom některým skupinám, a další skupiny to zaplatí, kdyby to bylo zasazeno do takového komplexu takovéto úpravy, bylo by to k diskusi, ale ne touto salámovou metodou, kdy v podstatě Senát navrhuje zrušení daně.

A jenom pro vaši informaci, byla tady celá řada historických okamžiků, kdy bylo možné tuto daň zrušit. Byly tady různé vlády, různé parlamenty – a víte, kdy se naposledy tato daň zvýšila ze 3 % na současná 4 %? Zákonem 500/2012. Víte, kdo byl u moci. To znamená, že v době, kdy pravicové vlády jsou u moci, tuto daň zvyšují, a v době, kdy sedí v opozičních lavicích, tak porcují státní rozpočet a navrhují zrušení této daně. Tolik jenom moje krátká vsuvka.

Byla tady další kritika, která se týká vůbec toho, že máme problémy s trhem bydlení. Já bych chtěla připomenout, že v těchto dnech vydala Evropská rada pro systémová rizika varování ohledně rizik spojených s trhem rezidenčních nemovitostí, kde skutečně připouští, že je tady určité riziko, které plyne z toho, že se nadhodnocují ceny nemovitostí, protože jsou nedostatečné. My vzhledem k růstu průměrné mzdy až takové riziko nevidíme, ale jedna z kritických poznámek, které zazněly od této rady, je, že uvolněné úvěrové standardy jsou na pozadí v současnosti dostupných a používaných takzvaných úvěrových nástrojů právně nezávazné povahy. To znamená, že v podstatě my jakési standardy, které stanovuje Česká národní banka, a mluvil o tom pan poslanec Skopeček, a skutečně vláda schválila tuto novelu, která byla ze společného pera Ministerstva financí a České národní banky, ona už tady někde leží a čeká na zařazení na pořad dne, a věřím, že bude podpořena, protože právě to, že dostaneme do zákona tyto úvěrové ukazatele stanovené Českou národní bankou, tak si myslím, že nastavíme jasná kritéria, protože nejde jenom o bankovní domy, troufnu si říct, že ony se ve většině případů řídí doporučeními České národní banky, ale jde o celou řadu nebankovních institucí, které také poskytují úvěry. A ze zahraničí máme signály, že toto není dobrá cesta. Takže věřím, že tady bude prostor pro diskusi a pro podporu tohoto návrhu.

Pak tu padla kritika, co se týče toho, že poplatníkem této daně je vlastně kupující, což schválila Poslanecká sněmovna myslím v předcházejícím období. Já si osobně myslím, že naopak zjednodušila správu této daně, protože do té doby jsme měli situaci, kdy poplatníkem byl prodávající a kupující byl v pozici ručitele, a velice často, ze své praxe vím, prostě poplatník nesplnil tuto daňovou povinnost, nastupoval ručitel přes ručitelskou výzvu a byla to velmi komplikovaná správa, která tímto byla odstraněna. Myslím si, že to je možné, dokonce je tam dnes možná i dohoda. Takže po této stránce byl zákon zprůhledněn.

A stavební řízení. Sedí tady paní ministryně Dostálová. Víte, že vláda schválila věcný záměr nového stavebního zákona. Myslím si, že i někteří opoziční poslanci pracují na digitalizaci s Ministerstvem pro místní rozvoj. Je to historický krok, kdy skutečně jsme jako první učinili zcela zásadní krok ke zjednodušení stavebního řízení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Mám dvě faktické poznámky. Jako první pan poslanec Munzar, poté se připraví pan poslanec Skopeček. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Paní ministryně tady toho řekla docela hodně. K některým věcem se vyjádřím. Jenom nejvíce mě baví argument, vy jste to nezrušili, my jsme tedy převedli daňové břemeno z toho, co prodává, to znamená, získává finanční prostředky z nemovitosti, na toho, kdo kupuje, to znamená, který musí na to vydělat. To jste zavedli vy v roce 2016. A mě baví ten argument, vy jste to nezrušili, a proto my to taky nezrušíme. (Reakce z lavic ANO: Zvýšili. Zvedli.)

Já bych to s dovolením dokončil bez pokřikování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím klid v sále.

Poslanec Vojtěch Munzar: Co se týká té salámové metody, paní ministryně, tak to mě překvapuje, protože takhle můžeme označit všechno. Můžeme označit to, že se 6 miliard ze státního rozpočtu dává na slevy na jízdném, což je polovina výnosů z této daně. A můžeme tak označit i daňový balíček, který budeme projednávat zítra. Každopádně to dokladuje jenom to, co tady paní ministryně říkala, že se zjednodušila správa daně. Tak argumentovat tímto a vlastně fakticky způsobit to, že daň místo toho, kdo získá peníze z prodeje nemovitosti, platí ten, kdo si to jde koupit a musí si na to vydělat, tak to opravdu potvrzuje ta slova, která jsem tady říkal ve svém projevu, že současné vedení Ministerstva financí přistupuje ke státnímu rozpočtu nikoli z hlediska fiskální politiky, nikoli z hlediska potřeb obyvatel a životní úrovně, ale pouze a jedině z účetního hlediska. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím pana poslance Skopečka. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já jsem také chtěl reagovat na paní ministryni a zejména na tu výtku k porcování rozpočtu. Já s ní paradoxně souhlasím. Já si také myslím, že rozpočet se porcovat nemá. Ale jestli něco bylo ukázkou porcování rozpočtu, tak to byly slevy na jízdném žákům a seniorům bez ohledu na jejich příjmovou situaci. To bylo porcování rozpočtu. A pro to jste hlasovali, protože jste si mysleli, že vám to přinese laciné politické body. Ve chvíli, kdy můžete zlevnit bydlení nedostupné dnes stále větší skupině lidí, tak si radši ty peníze necháte, abyste mohli zase příště přijít s nějakým jiným porcováním rozpočtu na výdajové straně proto, abyste získali další volební hlasy. Takže prosím používejme argumenty fér. Když mluvíte o porcování rozpočtu, tak si vzpomeňte například na slevy na jízdném.

Zkrátka je to jednoduché, vážení kolegové. Dneska máte šanci v bytové krizi s cenami bytů, které vyhnala bytová krize neúměrně nahoru, tak máte alespoň dílčím způsobem šanci lidem ulevit a bydlení jim zpřístupnit. Buď se zachováte tak, že jim ho zpřístupníte, nebo říkáte, že dneska nemají lidé nárok si vlastní bydlení pořídit. To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Do rozpravy se mi přihlásil z místa pan navrhovatel Rais. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Mám jenom jednu drobnou připomínku směrem k panu Munzarovi, a to tu, že v okolí nás, v okolních státech, jako je Německo, Rakousko, Polsko a podobně, se tahleta daň z nabytí nemovitosti platí taky. V Německu je to až 6,5 %. V Rakousku je to 3,5 %. Čili to jenom jako reakci na to, co tady říkal před chvílí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A pan senátor Nwelati se nám taky přihlásil. Prosím.

Senátor Raduan Nwelati: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, omlouvám se, že vystupuji ještě jednou, ale pár reakcí na to, co tady bylo řečeno.

To, že to je výpadek 13,5 milionu, to jsem říkal v tom úvodním slovu, které jsem tady měl. A jsem rád, že tady někdo z vás zmínil to, že si ale musíme uvědomit, co to je za peníze. 13,5 miliardy, to jsou peníze, které přicházejí do rozpočtu od lidí, které si tyto peníze vydělali, řádně vydělali, řádně je zdanili, rozhodli se, že si koupí vlastní bydlení místo toho, aby je utratili za něco jiného, možná méně prospěšného, a my si tyto peníze od nich vezmeme do státního rozpočtu. To je, co se týče toho, jaká výše to je.

Musím tady také trvat na tom, že jediný důvod, proč se tato daň vybírá, je příjem do státního rozpočtu. Jiný důvod to nemá. A argument typu, že je potřeba financovat katastrální úřady, to prakticky tady bylo také řečeno, myslím, že paní poslankyně Kovářová to tady řekla, nebo pan poslanec Munzar vaším prostřednictvím, oba dva tady zmínili, že poplatky za zápis do katastru, to je ta finanční částka, která má hradit provoz katastrálních úřadů.

Pak tady padlo to, že někdo zpochybňoval, že tato daň nezvyšuje nebo nezdražuje bydlení, že co zdražuje bydlení, je to, že je nedostatek bytů atd. Je to sice zčásti pravda, ale 4 % prostě to bydlení zdražují. Jak tady bylo řečeno, když si budete brát hypotéku, tak nikdo vám na daň z nabytí nemovitosti nedá žádnou částku. To musíte de facto zaplatit ze svého, ze zdaněných peněz, které byly zdaněny z příjmu.

Baví mě tady to, že všichni, když vystupují někde v médiích, tak říkají, jak je nedostupné bydlení, jak se všichni musíme postarat o to, abychom zajistili lepší přístup lidí, kteří si chtějí zajistit své bydlení, k bytům. Dokonce některá ministerstva tady vymýšlejí, jaké dotace nebo programy na to, jak podporovat ty, kteří si chtějí pořídit vlastní bydlení, například tím, že se podporují startovací byty atd. Tady máte jedinečnou šanci. Místo toho, abychom vymýšleli dotace, tak rozdejte těch 13,5 miliardy, nechte je těm lidem, kteří si je vydělali, aby oni je použili na to, že si o to zlevní svůj nákup té nemovitosti. To znamená, ušetří 4 % z každého nákupu nemovitosti, který si kupují pro bydlení.

Takže ještě jednou bych vás moc poprosil, opravdu pojďme a nechme lidem, kteří si ty peníze vydělali, tak jim je nechme a zrušme daň, která je absolutně nesmyslná a která de facto to bydlení jenom zdražuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A to je v tuto chvíli poslední přihláška do rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele, nebo pana senátora, nebo zpravodaje. Není. V tom případě přistoupíme k hlasování podle paragrafu... Ano, cítím, slyším žádost o odhlášení. Odhlásím vás. Přihlaste se prosím znovu svými kartami.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb., podle sněmovního tisku 179/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 179/7." Zagongoval jsem. Nevím, jestli jsou tady už všichni.

Takže já zahájím hlasování. Ptám se, kdo je pro. Tedy kdo je pro senátní znění. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 189 bylo přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 66, proti 79. Návrh byl zamítnut.

Takže budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, tedy o přijetí sněmovní verze. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Prosím o nastavení potřebné majority. Již je.

Takže přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb., ve znění, v kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 179/6.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 190 je přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Takže konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas a přijali jsme ho. Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

A ještě nám zbývá nějaký čas, takže otevírám bod číslo

10.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 200/7. Informace k pozměňovacímu návrhu vám byly rozdány do vaší pošty. Vítám mezi námi senátora Zdeňka Nytru a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil poslanec Patrik Nacher. (Překvapen.) Pan poslanec Nacher – za navrhovatele se vyjádřit k tomu senátnímu návrhu. Už teď. Nebo to můžete nechat být, samozřejmě.

Poslanec Patrik Nacher: Aha. Tak pěkný večer, dámy a pánové. Já jsem ani vůbec nepočítal s tím, že budu takhle vyzván, protože už jsem k tomu řekl své. Vystupoval jsem v Senátu i ve všech třech čteních. Od začátku jsem zastáncem toho, aby stát nenařizoval nikomu, kdy má mít otevřeno, jak a proč. To samotné dělení, pokud jde o svátky, kdy je otevřeno a kdy je zavřeno, podle mě nemá vůbec žádnou logiku, stejně tak jako ona hranice 200 metrů, stejně jako charakter obchodů, kde otevřeno je.

Na druhou stranu ctím to, že tato Poslanecká sněmovna už o tom jednou hlasovala, tudíž to byl ten můj důvod, proč jsem přišel s tím návrhem vyjmout z toho pouze velkoobchody, kde to pravidlo s těmi svátky vůbec nedává logiku, protože tzv. shoppingová turistika se tam neděje, protože tam mohou nakupovat pouze živnostníci nebo jiní obchodníci, kteří zásobují právě ty provozy, které mohou mít i podle toho zákona otevřeno. To znamená, to byl ten

důvod. A tenkrát, když si vzpomenete, tak jsem poprosil všechny kolegy, i kteří s tím nesouhlasí, abychom to nechali projít prvním čtením právě z toho důvodu, aby tam nevznikly ty návrhy na jedné straně zrušit ten zákon jako celek, anebo to rozšířit i o další svátky, soboty, neděle apod. Nevyslyšeli jste mě, nakonec tam návrh zrušit ten zákon jako celek přišel jak tady ve Sněmovně, tak teď ze Senátu.

Já i nadále odděluji svůj osobní pohled od toho pohledu, který tady přijala Poslanecká sněmovna, případně klub hnutí ANO, a na tomto já nemám co měnit. Prostě už jsme o tom jednou hlasovali, byť si o tom myslím své, a nepřijde mi fér hlasovat o tomtéž podruhé. To znamená, proto tam je ten návrh s těmi velkoobchody, a já budu rád, když Sněmovna podpoří to vynětí, aby aspoň to mělo nějakou elementární logiku. Jinak já jsem pak připraven se účastnit té debaty, případně reagovat na některé dotazy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana senátora, aby se ujal slova a představil nám návrh Senátu. Co se týče faktických poznámek, tak jsem ještě neotevřel rozpravu, takže zatím je nemůžu přijímat. Prosím, pane senátore.

Senátor Zdeněk Nytra: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, předstupuji před vás s žádostí o podporu pozměňovacího návrhu přijatého Senátem Parlamentu České republiky k vámi navrhované novele zákona č. 223/2016 Sb. (V sále je velký hluk.)

Jak už tady bylo řečeno, ta novela vámi schválená je o rušení zákazu prodeje v ostatních svátcích pro velkoobchody. V Senátu jsme se shodli, že ta novela není špatná, a bylo to celkem bez problémů. My jsme se ale zamysleli nad smyslem tohoto zákona jako celku. Tento zákon, tedy zákaz prodeje v prodejnách větších než 200 metrů čtverečních o některých státních svátcích, měl možná smysl v době svého vzniku. Nechci zde rozebírat částečné nedokonalosti toho zákona, to znamená, že zakazuje prodej pouze o některých státních svátcích, a tím vytváří docela slušný chaos, a že není až tak moc zřejmé v souladu s tím, co říkal přede mnou pan poslanec, proč zrovna 200 čtverečních metrů. Cíle původních předkladatelů podle mého byly v podstatě dva: ochránit zaměstnance těchto obchodů před nutností pracovat i o státních svátcích, omezit možnost trávit volný čas hlavně rodin v nákupních centrech. A tady bych se rád zastavil. Jako objekt zájmu zákonodárců –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane senátore, já vás přeruším a požádám kolegy poslance o větší klid, tak abychom řádně mohli vyslechnout vyslance Senátu. Prosím o klid a děkuji. Prosím, pokračujte.

Senátor Zdeněk Nytra: Jako objekt zájmu zákonodárců a ochraňovanou osobou se zde stal zaměstnanec obchodu s prodejní plochou větší než 200 čtverečních metrů. Proč nás ale nezajímají zaměstnanci i v těch menších obchodech? Opravdu to nejsou pouze rodinní příslušníci, jak bylo při přijímání zákona tvrzeno. Jsou všichni zaměstnanci opravdu tak nespokojení s tím, že musí, museli by o státních svátcích do práce? Nemyslím si to. Situace na pracovním trhu se od doby předložení zákona výrazně změnila. Postavení zaměstnanců je výrazně silnější. Zaměstnanci se ve velké míře dokážou dohodnout, kdo ve svátek pracovat půjde a kdo zůstane doma s rodinou. Nemalá část zaměstnanců využívala práci ve svátek pro navýšení svého příjmu, případně k získání náhradního volna s možností vybrat si ho v běžný pracovní den. A proč zrovna jen zaměstnanci obchodů? Nechci vás obírat o váš drahocenný čas výčtem profesí, které o svátcích do práce tak jako tak musí, a věřte, že ten seznam je opravdu dlouhý. Jen tak namátkou, když zcela pominu armádu, bezpečnostní sbory,

zdravotnictví a dopravu všeho druhu, neměli bychom zakázat všechna sportovní utkání? Vždyť vedle sportovců musí pracovat široká skupina pořadatelů a dalšího zajišťujícího personálu. Neměli bychom zakázat všechna kulturní představení? Je to obdoba sportu. Neměli bychom zakázat provoz kin, fitness a wellness center, restaurací a obdobných zařízení? Vždyť je to obrovská spousta zaměstnanců, kteří o státních svátcích do práce rovněž musí.

A co víc? Vytváříme zde další problém, respektive další zdroj chaosu. Dneska většina nákupních center není pouze o obchodech, ale jsou tam právě i ta kina, fitness centra, wellness centra a restaurace. Někdo otevřeno mít může, někdo to má zákonem zakázáno.

Na závěr jsem si nechal to nejdůležitější, a to je snaha zákonodárců, a vůbec není podstatné, zda se jedná o ty minulé, o nás současné, nebo o ty budoucí, snaha vychovávat naše spoluobčany. Jsme opravdu my, ta skupina 281 členů, tak osvícení, že víme lépe než všichni ostatní, co mají dělat lidé o státních svátcích? Já osobně a společně se mnou většina senátorů si to nemyslíme.

Proto vás chci požádat, nechejme prostor majitelům a provozovatelům všech obchodů, ať si sami rozhodnou, kdy budou mít otevřeno a kdy zavřeno, zaměstnancům těchto obchodů, ať se sami mezi sebou dohodnou, jak si poskládají nutné obsazení směny, a občanům tohoto státu, ať se svobodně rozhodnou, jak budou trávit svoje osobní volno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji velice. A nyní prosím, jestli zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Helena Langšádlová se chce vyjádřit k tomuto návrhu. (Nechci.) Nechce. V tom případě otevírám rozpravu, do které mám v tuto chvíli čtyři přihlášky. Jako první je to pan poslanec Mihola, kterého tímto prosím k mikrofonu. Než dorazí, seznámím vás s omluvenkou pana poslance Ferjenčíka z osobních důvodů do konce schůze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vypadá to, že ani dnes nestihneme tady tuhle trvalku odhlasovat. Já bych měl takový zlepšovací nápad. Já si myslím, že obě verze jsou špatně, tak je hoďme do koše a pojďme domů. A bude vyřešeno a posuneme se dál. Já v pár větách musím reagovat, proč si to myslím. Nebudu už zdržovat argumenty. Myslím, že jsme to tady řešili tolikrát, v minulém volebním období, v tomto volebním období, že kdo chtěl slyšet, slyšel, kdo nechce, tak toho prostě nepřesvědčíte vůbec ničím a bude neustále zarputilý.

Ale k panu senátorovi, který tady přednesl tu verzi, aby tento návrh zákona úplně zmizel, bych řekl: Prosím vás, pane senátore prostřednictvím, asi musím taky, pana předsedajícího, když hovoříte – v době svého vzniku měl tento návrh snad opodstatnění. To vypadá, jako by to byl léta páně před sto lety návrh, a teď jsme se k němu po těch sto letech dohrabali a už byly nějaké jiné časy. Ono je to opravdu pár let. Pár let. Dokonce ještě nedávno pronášel tady šéf poslanců hnutí ANO, že to potřebuje odstup na vyhodnocení, a nějak stále jsem to vyhodnocení nikde neviděl, neslyšel. Než tady nějaké poznámky, které nakonec nikdo neřešil, tedy až kromě pár nás, kteří jsme se snažili přijít s tím řešením, aby zmizelo slovíčko chaos. Takže opravdu téhle tezi vůbec nerozumím. Dodal bych, že tento návrh, který je teď v platnosti, vzešel při vší úctě ze Senátu, od vašich kolegů. Možná tam někteří sedí. Víte to vůbec, pane senátore? Takže senátní produkt prosím.

A co se týká tady těch neustále opakovaných argumentů, že někdo někomu chce vnucovat. Tak já jsem, podívejte se na ty stenozáznamy, nikdy nepoužíval žádné slovo jako zákaz, příkaz nebo já nevím co. Nebo vnucování něčeho někomu. Zato od těch kritiků neustále tato slovíčka padala. Já jsem používal maximálně slovo omezení nebo regulace, a to

v souvislosti s tím, že se domnívám, že jsou dny, kdy ekonomika a nakupování prostě nemusí být na prvním místě.

Jsem zvědav na přístup kolegů poslanců z koaliční sociální demokracie a také z tolerující KSČM. Protože jsme v minulém volebním období měli podobný názor, tak bych předpokládal, že si dovedli třeba i v rámci vlády vynutit, že – pokud to pro ně bylo důležité. Nebo se ukáže, že jsme tady dlouhé dny a hodiny debatovali, a vlastně k ničemu, protože pak někdo dupne nebo přijde s nějakým jiným nápadem a všechno je úplně jinak, tak jak to teď vidíme v tom Senátu po pár letech.

Já zůstávám tedy u toho, že se domnívám s kolegy z KDU-ČSL, a věřím, že nejenom z KDU-ČSL, že právě i prodavačky mají právo na to trávit sváteční chvíle se svými rodinami. Víte, my tady opravdu jednáme o tom, jako kdybychom těch svátků měli 140. Máme jich 14 ve 13 dnech, probůh. Tak já nevím opravdu – na ekonomiku to nedopadá. Všechny ty debaty už jsou vyřešené. Nikdo nepřišel s tím, to by byly tady první palcové titulky a argumenty, jak to hrozně tu ekonomiku poškozuje. Nepoškozuje, protože lidé nakoupí jindy. Tak se vlastně vůbec nic neděje.

A taktéž opět další lichý argument, myslím, že to byl pan senátor, nebo to používal i někdo další, že spousta jiných profesí. Ale jsou věci, které jsou zbytné, a jsou věci, které prostě musí fungovat vždycky. Tomu přece rozumíme. A k zubaři nebo dámy ke kadeřnici také nemůžou, úplně kdykoliv si vzpomenou.

Takže si myslím, že ty státní svátky jsou opravdu něčím mimořádným. Když to dovedu ad absurdum z toho kulturního pohledu, tak prosím vás, udělejme úplný liberalismus. Tak ať si kdo chce slaví Vánoce, kdy chce. Vždyť se přece musí nakupovat. Nový rok – co by slavil Silvestra. Ať jde nakupovat, proč tomu bránit. Víme přitom, že to nepotřebuje. A to největší zdvojení dní, to je těch dva a půl dne, to je na Vánoce. Prosím vás, opravdu má někdo takové nutkání hnát se s velkým nákupním košem na svatého Štěpána do Tesca? Já myslím, že ne.

A poslední věc, kterou zmíním. Pan kolega Nacher tady naříkal, pamatuji si to velice dobře – ten chaos! Z těch 14 dnů jenom osmi se to týká. Jak ty lidi, chudáci, prostě se v tom mají vyznat? Taktéž naříkala paní Udženija z ODS – pozdravuji ji, není tady – ale zažil jsem to s ní v jednom diskuzním pořadu. A také pan předseda Kalousek, zde momentálně nepřítomný. Takže tyhle argumenty padaly. Nikdo neudělal z těchto lidí nic pro to, aby se ten chaos odstranil.

Takže můj závěr je, mohli jsme to spravit v tom, aby se to týkalo opravdu všech státních svátků – a není jich tolik – a nebyl chaos, byl v tom konečně řád a vychutnali jsme si svátek. Právě proto, že nemusíme, ale můžeme, tak jak je to v mnoha dalších evropských zemích.

A jiný závěr z toho. Pokud to dopadne negativně vzhledem tedy k senátorům, odkud to přišlo. Nedělejme prosím polovičaté návrhy, tady ty nedodělky. Potom se to vleče, je to skoro neřešitelné, nebo nemá se nikdo k tomu řešení. Takže když se pro něco takového rozhodneme, tak v celku. Buď ano, nebo ne. Já jsem demokrat, podřídím se většině, ale nejhorší je tady takhle napůl prostě. Protože to jsou diskuze donekonečna.

Přeji vám dobré rozhodování a hezký večer.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Ten návrh, abychom šli domů, nebudu vnímat jako procedurální návrh, ale vyzvu kolegy, kteří odcházejí, aby tak činili v klidu.

Vaše vystoupení vyvolalo pět faktických poznámek. Jako první je přihlášen pan poslanec Dolínek, poté pan poslanec Veselý. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Já nemám faktickou na pana kolegu, co mluvil před chvílí, ale na pana senátora a na pana kolegu Nachera. Protože oni se to snaží posunout do pozice, že ten zákon byl přijat kvůli tomu, aby lidé byli doma a nechodili nakupovat. Ale ten zákon byl přece přijímán z úplně jiných důvodů. Ten byl přijímán proto, aby tam nemuseli být ti prodavači, kteří musí těm lidem prodávat. Já nikomu nebudu říkat, jestli má jít na nákupy, nebo ne. Jestli má jít do nějakého řetězce, nebo jestli má jít někam podobně. Ale já v tom zákoně říkám, že ti lidé mají ochranu, aby mohli ti, co pracují uvnitř těch obchodů, zůstat doma. Také padaly argumenty, že sklady fungují apod. To je sice možné, ale pořád tam nemusí být ten velký tým prodavačů, kteří se musí věnovat zákazníkovi, nemusí být obstarávána parkoviště a další a další věci. Prostě celkově to uleví a umožní to těm lidem být doma.

A ještě k jedné věci krátce. Je říkáno, že ten zákon je špatný, že jenom některé svátky. Ale jak to celé začalo? Bylo navrženo, že všechny svátky, bylo tam navrženo 150 metrů, ne 200, a nakonec ten okleštěnec prošel původně. Tak nezneužívejme prosím toho, že tady v rámci kompromisu vznikl nějaký okleštěnec a neříkejme, že zákon je špatný. Prostě to okleštění už bylo špatně. A to pan poslanec Mihola řekl velmi správně – kdyby se to ujednotilo, tak se to daleko více zlepší a nemůžou se tyto argumenty používat.

Takže já pevně doufám, že zvítězí zdravý rozum, aby lidé mohli zůstat doma o svátcích a nemuseli nastupovat za ty pokladny a do dalších služeb v obchodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Veselý, připraví se pan poslanec Nacher. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vaším prostřednictvím budu reagovat na kolegu Miholu, který položil jakýsi dotaz, jestli jsme pořád názorově kontinuitní jako ČSSD. Ujišťuji vás, pane kolego, že jsme kontinuitní. Už pro ten sněmovní návrh jsme nehlasovali, nepodpoříme logicky už vůbec ani ten senátní, to prostě nepřipadá vůbec v úvahu, takže tak zůstaneme.

Jenom abych využil argument proč – co dneska máme? Dneska máme velmi nízkou nezaměstnanost. To je jedna věc. Druhá věc je, že mzdy rostou. A co dneska lidé hledají? Hledají volný čas. Prosím, kolegové, zkuste se zeptat dneska lidí, komu nabídnou o 3 tisíce někde více nebo v případě vyšších platů klidně i o 20 tisíc víc, jestli ti lidé budou hledat to místo kvůli platu. Nebudou. Hledají volný čas.

Takže my jsme si vědomi toho –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás přeruším, když tak vám dám více času a požádám sněmovnu o větší klid. Není slyšet. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Takže lidé dnes hledají hlavně zaměstnání, kde samozřejmě mají normální plat, ale také nějaký volný čas pro svou vlastní seberealizaci. Prosím, neberme jim ho uměle. Kdyby ten návrh, který predikoval pan poslanec Mihola, to znamená, že by to bylo volno o více svátcích, tak bych ho rozhodně podporoval. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Nachera, připraví se pan poslanec Klaus. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem původně nechtěl na ty faktické – nebo ty faktické využívat a reagovat na každou věc, ale on tady ve vzduchu je pak nějaký nesmysl, který pak bude vyznívat, že je pravdivý. Takže já bych chtěl reagovat na kolegu Miholu, který mě v této chvíli neposlouchá, ale měl by podle mě, protože on vždycky vytvoří nějaký argument, který nikdo neřekl, a pak se snaží odůvodňovat, že to tak není. Ani já, ani pan senátor tady neargumentoval nějakými ekonomickými důvody. To neřekl nikdo. Já jsem to neřekl ani jednou. To si vytáhněte od prvního čtení, druhé čtení, třetí – nikde. Ekonomickými důvody nebo vlivem na ekonomiku nikdo z nás neargumentoval. To jsou možná argumenty před třemi čtyřmi lety, ale teď tím nikdo neargumentoval, tak to nevyvracejte. Nevyvracejte něco, co nezaznělo. To je první věc.

Druhá. Vy jste říkal, že jsou věci nezbytné a zbytné. Ty zbytné jsou ty obchody. Souhlasím, ale pak i třeba návštěva v restauraci je zbytná. Vy jste rozhodl tady od stolu, že v restauracích má být otevřeno. Třeba na pumpách, ve fitness centrech, v multikinu, někde v kině, v divadle, když jdete do bazénu – rozumíte? Kdo to určí? Tam jsou také zaměstnanci. Servírka má mít menší práva než prodavačka? To také přece není nezbytné.

A znovu, říkám to dopředu, mám dvacet vteřin, nikdy jsem neargumentoval, abyste to nevyvracel, nějakou demagogií typu, že bych dával příklady, že hasiči, policisté, energetici, záchranáři musejí. Ano, 24 hodin denně, a já jsem tím neargumentoval. Byla by to demagogie. Já vždy argumentuji srovnatelnými skupinami. A to jste doposud nevysvětlil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Klause, připraví se paní poslankyně Černochová.

Poslanec Václav Klaus: Já to velice zkrátím, protože většinu už jsem řekl panu Miholovi, který sedí vedle mě, osobně, ale jenom bych rád zdůraznil, neříkejme takové ty věci, co nikdo nechce, že nikdo nechce třeba nakupovat na Štěpána v obchodě. Když má někdo hezkou rodinu, tak je doma, pouští si koledy, v životě by ho nenapadlo jít do nákupáku. Když je někdo třeba osamělý, tak jde do krámu, nebo by šel, že už tam nejsou lidé, a v klidu si nakoupí. Nepoužívejte tyto argumenty. Nechte lidi, ať se rozhodují podle sebe, a neurčujte jim jako politik, přesně jak říkal kolega Nacher, kdo má co kdy dělat, nedělat atd. Obchod je soukromý, lidé tam buď chodí, nebo nechodí a vy tady nejste od toho, abyste jim všechno zakazoval a určoval, co kdy mají dělat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní paní poslankyně Černochová, připraví se pan poslanec Bláha. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych vaším prostřednictvím chtěla požádat pana poslance Miholu, aby se choval jako džentlmen a ne jako zbabělec, který si bere do úst moji kolegyni Alexandru Udženiji, která tady nesedí, nemůže se bránit, nemůže na něj reagovat. Prosím, nechovejte se tímto nevhodným způsobem ani vůči ženě, ani vůči nikomu v této Poslanecké sněmovně. Není to ani trochu hezké.

Jinak podepisuji to, co tady říkal můj předřečník pan kolega Klaus. Kde vy berete tu drzost tady někomu říkat, v jaký den má chodit nakupovat? Choď te nakupovat vy tehdy, kdy chcete, stejně jako vaše rodina, ale ten zbytek laskavě nechte, ať si to každý rozhodne sám.

Ale pokud prostě vy tady si berete do úst někoho, kdo tady není, tak to považuji za vrchol zbabělosti!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Bláha, připraví se pan poslanec Mihola s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Bláha: Jelikož to dnes už nestihneme a nestihl bych vystoupení, tak jen připomenu nějaké základní věci, které tady zaznívají. Před chvílí zrovna jeden z těch názorů zazněl.

Vážené kolegyně, kolegové, rozhodně nikdo nechce přikazovat, kdo má jít kdy nakupovat, ale rozhodně bychom chtěli, aby ti lidé, kteří nemusí být v práci, mohli trávit právě ten volný čas s rodinou. Ano, oba dva návrhy jsou špatně, za mě, ano, i ten současný návrh, který je, je špatně. Nejlepší by bylo, kdybychom měli všechny svátky volné, ale je to první krok, který tady je, a je to o tom, abychom se o tom bavili, diskutovali a posunuli to dál, protože věřte tomu, že většina lidí, kteří pracují ve službách, nechce ve svátek, ale dnes už ani v neděli pracovat. Říkám většina. Není to 100 %, ale je to opravdu většina. Kdybyste se s tím seznámili a obešli si ředitele obchodních domů, tak byste přišli na pravý fakt. Není, kdo by do té práce šel. Ekonomika 30 % ve svátek normálního pracovního dne, takže ekonomické to také není.

Zaznělo tady, že půjdou nakupovat do Makra, ti, co prodávají. Věřte tomu, že to nikdo neudělá, už jenom z toho ekonomického hlediska. Ve svátek se všichni, kteří pracujeme ve svátek, snažíme do práce nahnat co nejméně lidí, už jenom proto, aby ten zbytek mohl být doma s rodinou a na druhou stranu aby nás to co nejméně stálo. Je to logické, protože za housku nedáte přece také dvakrát tolik. Takže jak jako? Myslíte, že ten podnikatel z toho něco má? Nemá z toho nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan poslanec Mihola, pravděpodobně poslední faktická poznámka.

Poslanec Jiří Mihola: Já musím reagovat na některé své předřečníky. Paní poslankyně Černochová, vaším prostřednictvím, mrzí mě, že je dotčená za kolegyni. Já jsem pouze konstatoval to, co si může přehrát v pořadu Michaely Jílkové Máte slovo, kde jsme s tou kolegyní byli. Já jsem to nerozebíral, jenom jsem zmínil, že tento názor ona řekla, proto s tím pracuji. Podobně to říkal kolega Nacher. (Poznámka z pravé strany sálu.) Paní kolegyně, tak si to přečtěte.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím o klid, prosím, nepokřikujte, ať slyšíme.

Poslanec Jiří Mihola: Pan kolega, vaším prostřednictvím, pane předsedající, také mluvil o tom chaosu, a to jsem mu tady říkal, a on mi najednou podsouval ekonomiku. O té jsem mluvil obecně, ale to jsem vůbec nemluvil ve vztahu k vám. Prosím, poslouchejme se a nebuďme takhle vztahovační. Tak se opravdu vůbec nikam nedostaneme.

Taktéž pan kolega, můj soused Václav Klaus mladší, tam jsme si to už snad vyříkali. Ale já opravdu jsem nikomu nikdy nepodsouval, co má dělat, a neordinoval, tak mi to neříkejte takhle, opravdu nic takového nezaznělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Vážení kolegové, vážené kolegové, je devět hodin. Odhlasovali jsme si, že po deváté hodině již jednat nebudeme, takže já tento bod přerušuji. Stejně tak přerušuji dnešní schůzi. Sejdeme se opět zítra, a to v devět hodin,

kdy budeme začínat bodem 315, což je kontrola usnesení Sněmovny číslo 416. Následovat bude bod 31, sněmovní tisk 509, což je daňový balíček.

Já vám děkuji.

(Jednání skončilo ve 21.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 25. září 2019 Přítomno: 191 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 34. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás právě všechny odhlásil a poprosím vás o vaši prezentaci zasunutím karty. Případně mi sdělte, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Jiří Bláha – rodinné důvody, Jaroslav Dvořák – pracovní důvody, Jan Farský – zahraniční cesta, Petr Gazdík od 13 hodin – pracovní důvody, Tomáš Hanzel – osobní důvody, Milan Hnilička od 14 do 16 hodin – pracovní důvody, Tereza Hyťhová do 14.30 – zdravotní důvody, Ivan Jáč od 14.30 – pracovní důvody, Kateřina Valachová do 13 hodin – zdravotní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Miloslava Vostrá do 13 hodin – pracovní důvody. Ještě nyní přišla omluva, omlouvá se mezi 9.00 a 9.15 z pracovních důvodů pan poslanec Julius Špičák.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Marie Benešová – osobní důvody, Richard Brabec – zahraniční cesta, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Vladimír Kremlík – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody.

S náhradní kartou číslo 15 hlasuje pan poslanec Feranec.

Jelikož nemáme k projednání body z bloku třetích čtení, u kterých by byly splněny zákonné lhůty, měli bychom se věnovat pevně zařazeným bodům: 315 – kontrola usnesení Poslanecké sněmovny č. 416 ve věci valorizace příspěvku na péči, a bod 31, sněmovní tisk 509 – vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, druhé čtení.

Poté bychom případně pokračovali projednáváním dalších bodů dle schváleného pořadu – zákony druhé čtení. Připomínám, že ve 12.30 máme pevně zařazené volební body 250, 252, 253, 254 a 255. Ve 14.30 máme pevně zařazené body 313, 17, 44, 171, 180, 89 a 149. (V sále je hluk.)

Já poprosím o klid v sále. Prosím o klid. A případně, zda někdo z poslanců má zájem vystoupit k pořadu schůze. V tuto chvíli nevidím nikoho, kdo by se hlásil k pořadu schůze. Mám tedy za to, že budeme pokračovat dle již schváleného pořadu.

Tak. Ještě tu mám jednu milou povinnost. Ve středu 25. září 2019 slaví narozeniny paní poslankyně Zuzana Ožanová. Takže všechno nejlepší, hodně zdraví. (Potlesk.)

Budeme pokračovat dle schváleného pořadu bodem 315, který tímto otvírám.

315.

Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 416 ze dne 7. 12. 2018 ve věci valorizace příspěvku na péči

Prosím, aby se slova nejprve ujala navrhovatelka tohoto bodu, paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová, která, bude-li souhlasit, se stane zároveň i jeho zpravodajkou. Poté jsem zaznamenal s přednostním právem paní ministryni práce a sociálních věcí. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dobré ráno. Já bych vám chtěla nejdříve poděkovat, a to za to, že jsme vůbec tento bod zařadili na program našeho jednání. Chci také poděkovat za to, že jste tehdy, když jsme o tom hlasovali v minulém roce, v tomto usnesení mu dali tak širokou podporu, protože tehdy opravdu tady kromě pár zdržení nikdo nebyl proti tomu, abychom tedy zavázali vládu k tomu, aby připravila jasný, konkrétní valorizační mechanismus pro dávku příspěvku na péči.

Jedná se o sociální dávku, kterou u nás pobírají statisíce lidí, ať už jsou to osoby pečující o lidi, kteří jsou nezletilí, tedy o děti, které mají nějaké vážné zdravotní problémy, většinou jsou tedy těžce zdravotně postižení, hendikepovaní, nebo jsou to lidé, kteří pečují o seniora. Samozřejmě příjemce té dávky je právě přímo ten klient, který si pak sám může určit, jestli tou pečující osobou bude někdo z blízké rodiny, pokud je to u nich možné, anebo jestli si za ně nakoupí nějakou službu.

Myslím si, že v případě sociálních dávek, jako je tato, je ideální nastavit valorizační mechanismus, který je předem jasně daný, uzákoněný a který počítá s navázáním na konkrétní ekonomické ukazatele, a proto jsem, už když jsme projednávali novelu zákona o sociálních službách, navrhovala pozměňovacím návrhem takovýto mechanismus zavést. Já jsem navrhovala tehdy to, abychom navázali výši příspěvku na péči procentuálně na minimální mzdu, protože se domnívám, že to je ukazatel, který velmi dobře odpovídá tomu, jakým způsobem ta péče může být ohodnocována. Přece jenom je to adekvátní mzdě, kterou ten člověk během péče nemůže většinou pobírat, nebo může pobírat jenom třeba v omezeném rozsahu, protože sám nemůže být plně zaměstnán.

Pokud chcete pečovat o zvláště těžce postiženého člena rodiny, tak většinou to znamená, že vaše pracovní kariéra končí a musíte se věnovat čistě jenom té péči. A protože se domnívám, že pokud je někdo zcela závislý na takovéto pomoci, tak by měl mít šanci vědět dopředu, že opravdu jeho příjem nebo jeho tady tento způsob pomoci poroste a bude to předvídatelné, tak jsem chtěla, abychom to tímto způsobem upravili, protože sociální dávky tohoto typu nejsou zase tak časté. Je jich spíše menšina. V tomto případě třeba se dá velmi snadno použít srovnání s důchody. A důchody nikdo nezpochybňujeme, že se valorizují právě zákonem daným mechanismem. (Odmlka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem právě zvažoval také, že vás přeruším. Já opravdu poprosím o klid v sále, abychom slyšeli a rozuměli tomu, co nám tady paní poslankyně říká. Děkuji.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Já si myslím, že to je natolik závažné téma, natolik se týká opravdu velkého množství lidí, že bychom tomu opravdu měli věnovat pozornost. Takže děkuji těm, kteří ji věnujete.

Můj návrh tehdy byl odmítán ministerstvem z toho důvodu, že paní ministryně, myslím tehdy na výboru pro sociální politiku, říkala, že je tedy podle ní nesystémově připravený, že není tak kvalitní, aby jej mohla podpořit. Ale už tehdy říkala, že se nebrání diskuzi nad tím, jak takovouto automatickou valorizaci uzákonit, tak aby se tedy zvyšování příspěvku na péči dělo pravidelně, předvídatelně, a nikoliv jen když se na tom usnese Parlament. (V sále je stále značný hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou bych vás chtěl upozornit, že skutečně už začala schůze a není důstojné, když kolegyni nutíte, aby vás překřikovala.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: A pokud se tedy týká právě toho zvýšení, tak jak si všichni vzpomeneme určitě i z minulého volebního období, tak to provázejí rozsáhlé debaty, které jsou většinou vedeny i v úrovni takových licitací, proč přidáváme zrovna o tolik, proč ne o víc, nebo proč ne méně. A já si myslím, že právě ve chvíli, kdy bychom se zbavili tady tohoto politického rozhodování a přenechali jej zákonnému mechanismu, který by byl jasně dán, tak bychom pomohli příjemcům úplně nejvíc, protože by měli jasno v tom, že každý rok, byť by to třeba nebylo o příliš vysokou částku, ale prostě alespoň nějakou by jim ta dávka vzrostla, což by zohledňovalo určitě i to, že ceny rostou, také inflace se nějakým způsobem projeví samozřejmě v ekonomické situaci i těchto rodin.

Proto jsme tedy přijali právě to usnesení, o kterém tady dnes jednáme, číslo 416, které tedy do 1. září tohoto roku ukládalo vládě připravit takovýto valorizační mechanismus tak, aby nemohl být zpochybňován těmi slovy, jak jsme je slyšeli při projednávání toho mého návrhu, totiž že není systémový nebo že je špatně připravený a že je neproveditelný. Já jsem přivítala to, že ministerstvo o tom chce dále jednat, že to považuje za důležité, a ještě více jsem přivítala to, že vy sami jste to považovali za tak důležité, že jste tomu dali takhle širokou podporu.

Proto myslím, že je teď ten nejvyšší čas, abychom se dověděli, jak si s tím paní ministryně a její ministerstvo poradily, jakým způsobem se k tomu postavily, a vyslechli si její návrh, který samozřejmě teď určitě není ještě v podobě legislativní, která by tady mohla být projednána velice brzy, toho jsem si vědoma, ale myslím si, že už bychom měli být schopni vyslechnout, nebo paní ministryně by nám naopak měla být schopna představit, jakým způsobem si tedy představuje, že by se automatická valorizace pro příspěvek na péči dala zavést.

Já jsem příznivcem toho, abychom ty dávky, které jsou takto důležité pro jejich příjemce, na nichž jsou často životně závislí, opravdu valorizovali častěji než jenom jednou za volební období tím, že změníme zákon. Je to podobné u důchodů. Myslím si, že je velmi namístě, abychom to zaváděli právě i u příspěvku na péči, a jak asi dneska zřejmě ještě budeme jednat, tak i u rodičovského příspěvku, který je taktéž často hlavním zdrojem příjmů osoby pečující zase o malé dítě. Takže tady v tom případě si myslím, že tu logiku tady ty tři dávky, proč u nich požadovat tento mechanismus, mají velikou, jsou si velmi podobné v určitém slova smyslu a je to namístě. Určitě bych nenavrhovala, abychom tímto způsobem valorizovali jiné sociální dávky, ať už je to, dám příklad, porodné nebo peněžitá pomoc v mateřství, to je ostatně úplně jiný typ dávek a vůbec se tady v tom takovýto mechanismus nedá využít. Ten se ostatně už využívá zase jinak. Takže proto bych byla ráda, abychom tu diskusi dneska vedli skutečně nad příspěvkem na péči, kterého se to má týkat.

Já jenom bych pro ilustraci toho, kdyby mi tehdy ten pozměňovací návrh v minulém roce prošel, tak už od července roku 2019 by tedy byla navázána výše právě na ten ukazatel, který jsem zmiňovala, totiž určitý násobek minimální mzdy, samozřejmě v každém tom stupni, protože jsou čtyři stupně, tak v každém tom stupni jiný. A dám příklad toho, jak by třeba dnes vypadala tato dávka v případě, že by to tehdy bylo schváleno. Například příspěvek na péči pro osoby do 18 let věku by činil v tom prvním stupni místo současných 3 300 korun 4 005 korun, takže vidíme, že ten nárůst 705 korun, to už určitě je zaznamenáníhodné i pro ty příjemce. Nebo např. u toho nejvyššího stupně závislosti, u těch tedy nejzávažnějších, kde je

stupeň číslo čtyři a závislost úplná, tak tam by se jednalo o místo současných 13 200 v případě pobytových služeb už o 14 685 korun a u těch, kteří nevyužívají pobytové sociální služby, by se místo současných 19 200 jednalo už o 20 025 korun, což je opět víc než 800 korun nárůst oproti současnému stavu, a to si myslím, že ty rodiny už určitě ocení a určitě je to pro ně zásadní změna.

Přístup k sociálním dávkám samozřejmě můžeme mít napříč politickým spektrem různý, ale myslím si, že zrovna v tomto případě, kde se jedná o dávku, která se týká často velmi těžce postižených lidí nebo lidí, kteří jsou velmi závislí na potřebách péče od dalších lidí, tak by měla být pro nás naprostou prioritou. To jsou lidé, kteří si často sami opravdu pomoci nemohou, nemohou si pomoci v případě třeba té nejvyšší závislosti, že by ještě nějak pracovali. Naopak třeba u závislosti ve třetím stupni, resp. ten třetí stupeň jsou často lidé, kteří třeba jsou sice odkázáni na asistenční pomoc, ale díky ní se právě třeba mohou zapojit do studia, do práce, a těm bychom také určitě měli pomoci v tom, aby měli možnost se realizovat, aby nebyli zcela odkázáni na službu a aby se naopak jejich stav třeba díky tomu, že právě jsou i takto zapojitelní, zlepšoval.

Proto prosím věnujme této dávce větší pozornost a věnujme větší pozornost těm, pro které je určena, protože to jsou přesně ti potřební, kteří pomoc od nás potřebují, a tím způsobem, který navrhujeme, by se jim určitě pomohlo zejména. Děkuji vám za pozornost a moc se těším na představení plnění tohoto usnesení od paní ministryně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Paní ministryně chtěla vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za možnost diskutovat dnes tento bod.

Příspěvek na péči, který byl zaveden v roce 2006, byl ve své historii navyšován celkem dvakrát, pokaždé pod vedením sociálně demokratické ministryně. To je dobré připomenout.

Asi víte, že příspěvek na péči se poskytuje těm, kteří jsou závislí na pomoci jiných. V současnosti tuhle dávku pobírá každý měsíc zhruba 360 000 lidí. Dlouhodobě přitom převládají starší lidé, lidé starší 65 let tvoří zhruba 70 % všech pobírajících, což je přibližně 248 000 lidí. Příspěvek na péči může získat už od jednoho roku života každý, kdo kvůli dlouhodobým zdravotním obtížím potřebuje pomoc jiné osoby při zvládání základních životních potřeb. Zatímco v prvním stupni závislosti činí příspěvek na péči 880 korun a 3 300 u dětí, v nejvyšším, čtvrtém stupni činí dnes až 19 200 korun. Tato částka je poskytována těm nejvíce postiženým osobám, které současně nevyužívají pobytové sociální služby. Rodinám, které mají děti a nízké příjmy, se navíc zvyšuje příspěvek o dalších 2 000 korun. Počty příjemců příspěvku rostou od té doby, co byl zaveden, a to poměrně razantně.

Nicméně já bych se zaměřila pouze na roky 2014 až 2018, což je pro otázku valorizace dostačující období. Jak jsem zmínila, je to poprvé, kdy se za dobu těch 13 let příspěvek na péči zvyšoval. Za toto období vzrostl počet příjemců ze zhruba 330 (000) na 360 000. Stejně tak rostly samozřejmě i náklady. Konkrétně za toto období stouply náklady na příspěvek za péči o 5,6 mld. korun, tedy zhruba o 28 %. Jen loni státní rozpočet vydal na příspěvek na péči 26 mld. korun. Už z těchto čísel je jasné, že jakýkoli zásah do této dávky včetně valorizace musíme prohlížet s ohledem na několik věcí. Je to zdravotní stav příjemce, věk příjemce, sociálně-ekonomická situace příjemce i forma poskytované podpory, pomoci a péče.

Co se týče valorizace, tak je logické, že výše příspěvku na péči se musí v čase měnit, aby zachoval svou reálnou hodnotu. Toho lze docílit buď jednorázovým a opakovaným

zvyšováním příspěvku, nebo automatickou valorizací. V průběhu let, jak už jsem zmínila, jsme tento příspěvek zvyšovali. Deset procent navýšení příspěvku ve všech stupních z roku 2016 jsem už uvedla, tento rok se jedná o skokové navýšení ve třetím a ve čtvrtém stupni. Bylo prosazeno právě pro ty, kteří nevyužívají pobytové sociální služby.

V průběhu let zaznívaly požadavky na zavedení valorizačního mechanismu, i když byl někdy pojem valorizace a zvýšení dávky zaměňován. Valorizační mechanismus, a to je důležité připomenout, byl obsažen v prvotním znění zákona o sociálních službách, kdy částky na příspěvek na péči měly být valorizovány v návaznosti na růst spotřebitelských cen sociální péče. Podle tohoto mechanismu měla vláda příspěvek zvyšovat vždy k 1. lednu, pokud spotřebitelské ceny sociální péče vzrostly alespoň o 5 %. Vláda měla navíc možnost zvýšit příspěvek i v mimořádném termínu. Tento mechanismus, a to je důležité podotknout, byl zrušen v roce 2008. Ještě jednou opakuji, tento mechanismus byl zrušen roce 2008 zákonem o stabilizaci veřejných rozpočtů, a vlastně tím pádem nebyl nikdy využit vzhledem k tomu, kdy byl příspěvek na péči zaveden. V rámci přípravy změny zákona o sociálních službách v roce 2015 se opět důkladně posuzovala vhodnost zavedení nového valorizačního mechanismu. Po zhodnocení různých modelů ale nakonec ani tehdy nedošlo k zavedení valorizace a přistoupilo se k již zmíněnému 10% ad hoc navýšení příspěvku na péči ve všech stupních závislosti. To bylo v roce 2016.

A nyní k možnostem valorizace. Oba způsoby zvyšování příspěvku mají své klady a zápory. Myslím tím valorizaci a navyšování. Ráda bych připomněla, že valorizační mechanismus není u nepojistných dávek pravidlem. Pokud ho zavedeme u příspěvku na péči, můžeme očekávat požadavky na jeho zavedení i u dalších dávek. Připomínám poslanecký pozměňovací návrh k tisku 460, to znamená k rodičovskému příspěvku.

Pokud ale chceme najít správný valorizační mechanismus, musíme nejprve najít racionální valorizační veličinu, která má vztah k účelu příspěvku na péči. Tato veličina musí být vyčíslitelná, statistikou dlouhodobě sledovaná a ze spolehlivého zdroje dat. Jedině pak ji lze považovat za předvídatelnou, jak žádá tato Sněmovna. Chci upozornit, že při změně této veličiny se může výše dávky pohybovat obousměrně, to je důležité podotknout – tedy zvyšovat i snižovat. A ještě jednou upozorňuji na toto riziko.

Nicméně Ministerstvo práce a sociálních věcí v tuto chvíli pracuje se šesti variantami, jak příspěvek na péči případně valorizovat. V podstatě se jedná o šest ekonomických veličin.

První varianta váže valorizaci na vývoj průměrné hrubé měsíční mzdy.

Druhá varianta navrhuje využít vývoj průměrné měsíční výše starobního důchodu, a jak jsem zmiňovala, největší počet příjemců příspěvku na péči je starší 65 let.

Třetí varianta – využít vývoje nákladů na výživu a ostatní základní osobní potřeby dle spotřebitelských cen za domácnosti celkem.

Čtvrtá varianta se vrací k původnímu valorizačnímu mechanismu, který byl zrušen v roce 2008, tedy valorizace příspěvku na péči podle vývoje cen sociální péče za domácnosti celkem.

Pátá varianta – ta využívá modelu valorizace důchodů, tedy kombinaci vývoje cen a reálných mezd.

A šestá varianta vlastně spojuje valorizaci příspěvku na péči s minimální mzdou.

Jak už tato paleta popisuje, nebo vlastně vystihuje, tak všech šest variant má své opodstatnění a dává z různých důvodů smysl.

Závěrem bych chtěla podotknout, že valorizační mechanismus je ve srovnání s ad hoc navyšováním příspěvku na péči spravedlivější. Opravdu spravedlivější. Každá varianta

valorizace při růstu dané ekonomické veličiny přinese posílení rozpočtů rodin. Dopady jednotlivých variant na státní rozpočet se mohou lišit. Každá z veličin se může měnit vlastním tempem a směrem. Náklady můžeme odhadovat jen velmi hrubě a pohybují se, to bych ráda zdůraznila, ve výši... ve výši půl miliardy až tři miliardy korun každoročně.

Musíme se shodnout, zda má být valorizace dobrovolná, nebo povinná. A jen zase připomínám, že povinně jsou dnes valorizovány například důchody, nepovinně je například valorizováno životní a existenční minimum.

Abych to shrnula: Příspěvek na péči se navyšoval v roce 2016 a 2019. My jsme té otázce valorizace příspěvku na péči na ministerstvu věnovali opravdu zevrubnou, velkou pozornost. Všech šest variant je potřeba důkladně zvážit a vydiskutovat. My o nich v tuto chvíli jednáme v rámci pracovní skupiny, která byla zřízena se všemi relevantními aktéry v rámci novely zákona o sociálních službách. Připomínám, že dnes máme k novele zákona o sociálních službách zde v Poslanecké sněmovně seminář s vámi, zákonodárci. Nicméně vybrat tu variantu, která by měla být podrobněji rozpracována do návrhu změny zákona o sociálních službách, to proběhne v příštích týdnech. Důležité je pak ale vést v patrnosti i možné velmi vysoké náklady na státní rozpočet. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní ministryně. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ještě chci na stenozáznam uvést, že poslankyně Richterová hlasuje s náhradní kartou 16 a poslanec Špičák hlasuje s náhradní kartou číslo 18.

A poslankyně Richterová je přihlášena do diskuse. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážení přítomní členové vlády, kolegyně, kolegové, ráda bych velice stručně připomněla, v jaké době žijeme. Proč je tohle téma relevantní. Žijeme v době inflační. V době, kdy prostě je to tak, že každý rok se o pár procent všechno trošku zdraží. Přijde mi, že se u zákonů chováme, jako kdyby tohle neexistovalo. Schvalujeme v zákonech pevné částky, a přitom reálně víme, že i na daních stát vždycky vybere o něco více, protože prostě ta dvě, dvě a půl procenta jsou jasný trend mnoha, mnoha let. A tahle skutečnost je zohledněna právě i v zákoně o starobních důchodech, o penzích. Tahle skutečnost je mimochodem zohledněna, a to mi přijde docela podstatné, i v našich platech, platy politiků se také valorizují, postupně zvyšují, ale naopak je ignorovaná v řadě důležitých výdajů státu. A jeden takový dnes diskutujeme, příspěvek na péči.

Samozřejmě jsem pečlivě poslouchala paní ministryni. Samozřejmě že potřebujeme spolehlivé zdroje dat, že teoreticky je možný obousměrný vývoj, i pokles, ale prakticky je to zkrátka a jednoduše tak, že když zohledníme růst cen, růst životních nákladů, to, že je zkrátka nevyhnutelné, že máslo, které jedno desetiletí stojí 35 korun, potom v dalším desetiletí bude stát 60, a pak se to patrně posune k 80 korunám, že takto ta postupná hladina cen roste, tak když toto akceptujeme, tak vidíme, že toho obousměrného možného snižování se vlastně nemusíme obávat, že tady je vlastně jistota, že k nějakému mírnému nárůstu patrně docházet bude. Co je otázkou, je pak ta výše růstu mezd a platů a samotné inflace.

Ale úplně věcně. Tak, jako je to u těch důchodů, jako se zohledňuje růst reálných mezd a inflace a přitom se to navyšování drží právě pod rychlostí výběru daní proto, aby stát měl nějaký manévrovací prostor, tak tento mechanismus by se nabízel k prověření i u příspěvku na péči. Jedna věc je tedy přijmout tuto skutečnost, tento fakt, že žijeme v době inflační, druhá věc je nevymlouvat se na to, co by mohly být různé zádrhele. Protože jsou třeba ty důchody, u nichž to umíme.

A potom poslední věc. Je důležité si říct, že my jako zákonodárný sbor věnujeme strašný počet hodin – a když si vynásobíte ten počet hodin projednaných na zvyšování čísel tím, kolik nás tady je, a že bychom měli být v podstatě vrcholní manažeři... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, paní poslankyně. Prosím o klid. Děkuji.

Poslankyně Olga Richterová: Ta myšlenka je opravdu prostá. Když vynásobíte náš počet – sedí nás tu většinou 180, 190 – krát ty hodiny, které diskutujeme o zvyšování konkrétních částek, tak zjistíte, že to jsou obrovská čísla hodin, tisíce hodin v podstatě vrcholných manažerů, vnímáme-li tak náš zákonodárný sbor, tisíce hodin diskuzí věnovaných čísílkům, handrkování opravdu o cifry v zákonech, a přitom alespoň část těchto diskuzí bychom si mohli ušetřit tím mechanismem pravidelného mírného zvyšování.

Ještě jednou zdůrazním, naše doba je zkrátka doba inflační, doba, kdy se rok od roku ceny o něco navyšují. A s tím bychom měli počítat i v zákonech, ne to řešit vždy zpětně. Naše země to umí, prokázala to na důchodech, prokazuje to na platech politiků. Takže je namístě chtít se relevantně bavit i o možnosti tímto mechanismem, tímto poníženým, jaksi umírněným navyšováním řešit i příspěvek na péči.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní zpravodajka se hlásí do rozpravy. Ještě jednou bych vás poprosil, abychom zachovali klid v sále. Děkuji.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já děkuji i paní ministryni za představení všech těch šesti variant, respektive jejich velmi hrubých obrysů. Zároveň i toho, jakým způsobem k tomu přistoupili. Mám tam přece jen ještě pár otazníků. My jsme usnesení o tom, že žádáme vládu, aby do 1. září tohoto roku připravila ten předvídatelný valorizační mechanismus, zavázali hlasováním, které proběhlo 7. prosince minulého roku. Už z toho je patrné, že tedy přímo ministerstvo, když pominu, dobře, že začalo třeba pracovat až začátkem roku 2019 na tomto, tak na to měli skoro devět měsíců, osm měsíců určitě. A to jenom, když jsme takoví velkorysí, řekněme. A přijde mi trošičku málo, že po tolika měsících tady slyšíme, že ve hře je tolik variant a jaké jsou jejich hrubé obrysy. Já si myslím, že pokud by k tomu ministerstvo přistoupilo skutečně tak zodpovědně, jak paní ministryně říká, tak už tady dnes před námi stojí nikoliv s šesti variantami, ale třeba jenom zúženě se dvěma, které bude považovat, obě, třeba za realizovatelné, představí nám jejich úskalí, ale i jejich výhody a řekne nám, jaká je tedy ještě další cesta, jaký je harmonogram, termín, dokdy bude opravdu rozhodnuto, nikoliv jenom takové vágní, neurčité "někdy v rámci pracovní skupiny nad tím ještě budeme jednat a uvidí se, kdy a jak to uděláme".

My jsme si samozřejmě, paní ministryně, všichni vědomi toho, že se jedná o nemalé rozpočtové nároky. Ostatně když ten pozměňovací návrh byl předkládán, tak jsem tam i toto zohledňovala a samozřejmě jsem tam měla spočítané, kolik by ten můj konkrétní návrh valorizace stál státní rozpočet. Ale tady v tom případě mi přijde už dnes, po tolika měsících, které na to ministerstvo mělo, trošku nedostatečné, abychom se bavili takto vágně.

Takže se chci zeptat na váš názor na to. Za prvé kdy budete mít opravdu jasno, do kterého termínu byste byli schopni nám přestavit výsledek, a také, jaké varianta je pro vás ta, kterou třeba upřednostňujete, která vám přijde ta nejlepší možná.

Co se týče té minulosti, kterou jste zmiňovala, a to je právě podle mého názoru velmi ilustrativní – zvyšovalo se za celou tu dobu jenom dvakrát. A to je opravdu velmi málo na to, že se jedná o takto pro mnoho lidí životně důležitou dávku. A samozřejmě mi vyčtete, já to očekávám, že to byly vaše vlády, které k tomu zvýšení přistoupily. Já bych chtěla poupravit, že za vlády Nečasovy tam došlo sice u jednoho stupně ke snižování, ale u dalších stupňů ke zvyšování. Takže to nelze považovat tak, že tehdy tam to bylo – tam prostě docházelo k takovým změnám, které nebyly čistě jenom, řekněme, do minusu pro některé, ale jednalo se o vyváženost.

Samozřejmě také chápu, že se do toho velmi promítá ekonomická situace, a nezastírám, a nezastírejme to prosím opravdu ani lidem, kteří tu dávku potřebují, přijímají, že ve chvíli, kdy se naváže dávka na nějaký konkrétní valorizační mechanismus, tak bude vždy jenom muset růst. Opravdu, a to s vámi naprosto souhlasím, může přijít taková ekonomická situace, která se prostě projeví tak, že podle toho vzorce dojde naopak ke snížení té dávky. Je to klidně možné. Nicméně v tomto případě samozřejmě velice záleží na to, jaká konkrétní varianta bude vybrána a jakým způsobem se to pak bude promítat v té budoucnosti. Do toho nikdo nevidíme, křišťálovou kouli určitě nikdo nemáme. Ale můžeme říci, že je to pak mnohem spravedlivější, což je opět věc, ve které s vámi naprosto souhlasím. Protože pokud je daný valorizační mechanismus, je pro všechny předvídatelné, jestli tedy ta dávka spíše bude růst, nebo třeba stagnovat po nějakou dobu, nebo nedej bože dokonce klesat. Ale k tomu by mělo stejně docházet jen velmi výjimečně.

Takže podle mě to splnění usnesení je takové trošku polovičaté. Protože opravdu jste měli dostatek času na to už přijít s výsledkem. Máme polovinu volebního období. Když teprve teď začnete přemýšlet na tím, jakým způsobem se ke které té variantě postavíte kladně, tak se dá zhruba očekávat, že někdy začátkem příštího roku bychom se mohli tady ve Sněmovně dostat k projednání konkrétní podoby zákona. A jak to známe už z těch projednávání této věci v minulosti, tak ta debata k tomu určitě nebude úplně jednoduchá, bude košatá, a tím pádem si troufnu tvrdit, že se tady bavíme o dopadu do reality, tedy opravdu do praxe těch lidí, nejdříve tak někdy začátkem roku 2021. A to si myslím, že je docela dlouhý horizont.

Takže prosím, abychom se dozvěděli odpovědi na ty konkrétní úvahy a termíny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Na průběh rozpravy chce faktickou poznámkou reagovat pan poslanec Juříček, poté paní poslankyně Richterová.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem se zařekl, že nebudu reagovat na různá moudra, která ve Sněmovně tady projevujete, ale tentokrát to moudro, které jsem tady slyšel od Pirátů, mi nedá. Je potřeba si uvědomit, že žijeme spíš v době, která je cyklická. A teď jak se vyvíjí celosvětový trh – a je tady asi málo poslanců, kteří to umí posoudit tak jako já – tak ten trh významně padá. Jsem zvědavý, jakým způsobem pak ustojíme státní rozpočet. A určitě by stálo spíš za úvahu, aby myšlenka, jestli budeme furt do nekonečna dorozdávat další a další sociální balíčky, tak jestli by neměly být navázány na růst nebo pokles hrubého domácího produktu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Richterová. Vaše dvě minuty.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jenom opravdu velmi stručně. Já jsem zvědavá na odpovědi, které položila prostřednictvím předsedajícího paní poslankyně

Pekarová. Jsem zvědavá na ty termíny, jak to ministerstvo vidí, zda to chce dát k ledu, anebo přece jen je to myšlenka, o které budeme diskutovat.

Co se týče vývoje celosvětové ekonomiky, tak samozřejmě i to velmi pečlivě sledujeme, že určitě přichází zpomalení hospodářského růstu, ale přesně o tom je ta pointa, že i při zpomalení hospodářského růstu dochází ke zvyšování cen. To je příznak doby, v níž žijeme. Že mírný růst cen je velice důležitý ukazatel, který je potřeba sledovat. A na to se snažím neustále poukazovat, že proto je problém, když jsou v zákonech pevné částky. To je ten dlouhodobý trend. Dlouhodobé trendy jsou něco jiného než mírná kolísání.

Ale ještě jedna věc je provázání příspěvku na péči s naším celým systémem sociálních služeb. Chtěla jsem připomenout, že ty velké diskuse, co tady byly o financování sociálních služeb, ve skutečnosti s tímto úzce souvisí, my jsme navrhovali jiný poměr, ale že ten veliký rozdíl mezi příspěvkem, co jde na klienta do pobytových služeb versus do té terénní péče, také způsobuje nerovnováhu, že zkrátka ten systém potřebuje zásah, není možné to nechat běžet dál samospádem. Celý náš systém péče o osoby se zdravotním postižením a vůbec i péče o neformální pečující. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní do rozpravy s přednostním právem paní ministryně, připraví se paní poslankyně Aulická Jírovcová, poté pan poslanec Jan Bauer.

Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Antonín Staněk z dnešního jednání od 9.30 do 11.00 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jiří Běhounek dnes od 13 do 17 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jan Birke od 14 hodin a ve čtvrtek se omlouvá po celý den, v pátek opět po celý den.

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já bych ráda zodpověděla několik dotazů, které padly. Ale ještě předtím – my jsme valorizační mechanismus příspěvku na péči měli. Ten byl zrušen v roce 2008, kdy ministrem práce a sociálních věcí byl Petr Nečas a ministrem financí pan Kalousek. Takže to je potřeba připomenout. Deset let poté vzniklo usnesení Poslanecké sněmovny, že je potřeba zavést valorizační mechanismus. To znamená, že pevně doufám, že pokud se rozhodneme valorizační mechanismus... (Odmlčuje se pro hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, máteli co k řešení, prosím, běžte do předsálí a nerušte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: ... že pokud se rozhodneme valorizační mechanismus zavést, protože to velmi vážně zvažujeme, tak ho pravice dva roky poté opět nezruší, jak to udělala naposledy. Protože tak to skutečně bylo. My jsme ho zavedli, vy jste ho zrušili, teď ho chcete zavést po deseti letech.

Co se týká mých osobních preferencí. Já si v tuto chvíli myslím – a říkala jsem to předtím, protože jsem byla dotázána na svůj osobní názor, ráda to zopakuji, protože opakování je matka moudrosti. Já si myslím, že jakákoli změna příspěvku na péči musí být velmi úzce provázána s novelou zákona o sociálních službách. Nemá smysl dělat žádné systémové změny, pokud tam nebude provazba na sociální služby. Jak asi víte, my v tuto chvíli velmi intenzivně, a také už jsem to říkala, pracujeme na novele zákona o sociálních službách, každé úterý se k tomu schází pracovní uskupení. Dnes máme v Poslanecké

sněmovně seminář k našemu pokroku, na který jste všichni zváni. A podle legislativního plánu prací má být novela zákona o sociálních službách předložena do konce tohoto roku vládě. To znamená, ten jízdní řád včetně harmonogramu je velmi jasný.

A já ještě jednou opakuji, jakákoli změna příspěvku na péči musí jít ruku v ruce s novelou zákona 108, bez toho, si myslím, že ty zásahy do systému by byly kontraproduktivní.

Co se týká mých osobních preferencí, tak já mám dvě varianty, které si myslím, že by dávaly smysl, nicméně to bude právě záviset na systému financování v sociálních službách, proto je nebudu uvádět. V každém případě mohu ale říci, že by ten valorizační mechanismus neměl být povinný, protože u nepojistných sociálních dávek nemáme povinný valorizační mechanismus, ten máme pouze u těch pojistných. Velmi děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je do rozpravy přihlášená paní poslankyně Aulická Jírovcová, připraví se pan poslanec Bauer.

Ještě stihneme jednu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Alena Gajdůšková z dnešního jednání od 11.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Máte slovo, prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím říct, že mě velice mrzí, že k usnesení, které tady dneska probíráme, ke kterému máme bod, se víceméně samotná paní ministryně nepřihlásila a ten požadavek, jak by se měla interpretovat informace o možné valorizaci nebo přípravě příspěvku na péči, tak to musely být poslanecké iniciativy. A musím říci, že i ten dnešní kulatý stůl k novele o sociálních službách, kterou tady několikrát zmínila paní ministryně, je především také díky usnesení výboru pro sociální politiku a Poslanecké sněmovny, že se k tomu zákonodárci spolu s Ministerstvem práce a sociálních věcí sejdou. To znamená, že my jsme si ani nemuseli být jisti, jestli paní ministryně by s námi chtěla přípravu té novely probírat na takové úrovni, jakou jsme zajistili v této podobě.

Každopádně se chci vyjádřit k té valorizaci příspěvku na péči. Nám by se také líbilo, kdyby byl nějaký přirozený valorizační mechanismus tohoto příspěvku. Ale chtěla bych říci, že to není jenom o samotném příspěvku na péči. KSČM se dlouhodobě nelíbí, tak jak je pojat příspěvek na péči, protože si zase musíme na druhou stranu říci otevřeně, že i příspěvek na péči, který dneska už má podobu 31 miliard korun za rok, opravdu můžeme otevřeně hovořit, že dostál velké nesystémovosti, a to především v té podobě, že ke zvýšení došlo jenom v té domácí péči a víceméně v té pobytové, nechci říct ústavní, péči se zachoval v takové podobě, v jaké je, a v praxi to opravdu přináší značné problémy.

Také se nám nelíbí, že neustále u tohoto příspěvku dochází k částečnému zneužívání, to je otevřeně nutné říci. A bohužel k tomu nedochází až tak u pobírání dospělých osob, jako třeba u těch dětí. A já jsem přesvědčená, že je nutné příspěvek na péči, především v té péči doma, nějakým mechanismem kontrolovat. Nehledě na to, že u příspěvku na péči se nám ukazuje, jaký je velký problém, že je to vlastně jediná částka, kterou ta rodina resp. ten klient a pečující osoba pobírá. Často když potom ten klient odjede třeba i na dva, na tři měsíce na lázeňský pobyt, tím pádem samozřejmě rodina je bez této částky a v tu chvíli jsou absolutně bez jakýchkoli dalších financí. A jsem přesvědčená, že je opravdu nutné neřešit jenom valorizaci příspěvku na péči, ale celý mechanismus. Myslím si, že pečující osoby by měly být striktně odděleny od příspěvku na péči a že by měly být financovány naopak zcela jinou částkou – můžeme to nazývat třeba i sociální dávkou, protože příspěvek na péči je sociální

dávka. Ale myslím si, že tito dva lidé by opravdu měli být financováni zcela jinak. A pak se můžeme opravdu bavit o té samotné valorizaci příspěvku na péči. A já musím říci, že mě opravdu velice mrzí, že se tady bavíme neustále jenom o tom navýšení. Opravdu se musíme bavit i o té komplexnosti a nesystémovosti, kterou ten mechanismus, který je teď nastaven, přináší.

My dneska máme kulatý stůl, my jsme opravdu ve většině případů s kolegyněmi a kolegy zvědavi, co nám paní ministryně a zástupci Ministerstva práce řeknou. Sama jsem zvědavá, protože včera jsem si přečetla i podklady, které jsme dostali, a otevřeně říkám, že z novely zákona o sociálních službách mám spíše strach. Děkuji moc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Mám zde jednu faktickou poznámku. Ráda by reagovala paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené členky, členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci, jenom rychle. Já se musím zastat paní ministryně. Práce na Ministerstvu práce a sociálních věcí běží. Včetně příprav, analýz, sbírání podkladů a návrhů na to, jak udělat systém nejenom sociálního zabezpečení, ale všechno, co s agendou Ministerstva práce a sociálních věcí souvisí. Chci se ohradit proti tomu, že to vypadá, jako kdyby paní ministryně nepracovala, pokud by poslanci netlačili. Není to pravda! Skutečně to není pravda. Legislativní proces je naprosto zřejmý. Ministerstvo práce a sociálních věcí jako každý resort má povinnost věci připravovat, dělat a poslanci se k nim vyjadřují až ve chvíli, kdy dojde návrh do Poslanecké sněmovny. Já oceňuji kolegyně a kolegy ze sociálního výboru, kteří se zajímají a chtějí být účastni už toho procesu, kdy se věci připravují. Je to správně. Nakonec jsou to poslankyně a poslanci, kteří potom musejí návrhy schválit. Ale nicméně nemůžeme si jako poslanci tady říkat, že bez nás by ty věci nebyly. Ony se dějí, ministryně pracuje, ministerstvo pracuje. Byly by, možná ne v tom čase, který vy si představujete, možná o chvilku později, ale jsou, připravují se, dějí se.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka paní poslankyně Pekarová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já chápu, že samozřejmě budete, paní kolegyně prostřednictvím předsedajícího, hájit svoji ministryni a budete ji podporovat. Ale buďme v tomhle případě velmi spravedliví vůči tomu, jak se to má zrovna s touto dávkou. Protože my tady neřešíme samozřejmě jenom její výši, ale my velmi často, a to právě díky poslancům, a tady úplně nad úroveň stranickosti, poslancům i vládní koalice, jsme se dostávali k tématu jejího vůbec přiznávání a ohromného problému, který tady v této oblasti je. Já jsem to tady vůbec nechtěla dneska zmiňovat v rámci toho tématu. Myslím si, že by to sem sice i patřilo k tomu, ale že přece jenom jednejme věcně o valorizaci, jednejme věcně o tom, co jsme schválili v prosinci minulého roku, ale buďme féroví k tomu, že kdyby nebylo poslanců a jejich ohromného tlaku, a to už od minulého volebního období, tak to, jakým způsobem se tedy dnes čeká dlouho na vůbec posouzení nároku na příspěvek na péči, to by zdaleka nebylo tak častým tématem, jako to bylo díky právě tlaku výboru pro sociální politiku. Tehdy ještě jeho předsedkyně paní Radka Maxová se tomu věnovala každého čtvrt roku, zařazovala ten bod velmi pravidelně a myslím si, že to bude neustále muset pokračovat, protože situace se v tom samozřejmě lepší jenom velmi pomalu, pokud vůbec. Takže buďme spravedliví, že tady v tomto případě opravdu jenom díky tlaku poslanců se něco dělo. A není to jediný případ.

Musím připomenout, když tady zmiňujeme novelu zákona o sociálních službách, že v minulém volebním období, kdy sociální demokracie měla Ministerstvo práce a sociálních věcí také samozřejmě na celou dobu, tak to bylo jedno velké fiasko, protože ten návrh zákona se tady ani pořádně nedoprojednal.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě jedna faktická poznámka, paní poslankyně Gajdůšková.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji opět za slovo, nebudu zdržovat, jenom rychle. Paní Adamové Pekarové prostřednictvím pana předsedy: Že jsou problémy při přiznávání dávek, při zařazování občanů žadatelů do těch jednotlivých stupňů, samozřejmě víme. Ale to není věcí zákona. To je záležitost toho, jak to běží v terénu. A tak si myslím, že bychom spíš měli poděkovat současné ministryni práce a sociálních věcí paní Maláčové, že se pustila do věcí týkajících se lékařské posudkové služby. Že se pustila do věcí týkajících se Úřadu práce a celého toho velmi složitého systému, s jehož výsledky se lidé potýkají. A tam samozřejmě to není úplně ideální, mohla bych sama vykládat příběhy.

Ale znovu říkám, děkuji paní ministryni, že se do těch věcí pustila, a step by step, krok za krokem, se je snaží zlepšovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Opravdu fakticky k upřesnění té debaty, jak tady zaznělo, že je třeba i tento příspěvek důsledně kontrolovat. S tím v Pirátech samozřejmě souhlasíme. Akorát vidíme, že ten úřad, který to má dělat, dneska Úřad práce, na to vlastně často nemá kapacity, nemá na to reálnou možnost. Takže to je vlastně reakce, že náš stát ty možnosti potom důsledně nevymáhá. A stejně tak nedává tu podporu neformálním pečujícím, tu podporu, aby mohli dobře zvládat. Já rozumím slovům paní ministryně, že to je úzce napojené na novelu zákona o sociálních službách.

Ale ještě jednu faktickou poznámku musím říct. Lékařská posudková služba selhává kvůli nedostatečnému řízení v minulosti. Jde o to, že to, že u nás lidé čekají půl roku na posudky, není normální. Jsou země, kde je to vyhotovené v řádu týdnů. U nás je to 180 dní jen to fikne. Přerušuje se správní řízení.

V oblasti péče o osoby se zdravotním postižením zkrátka máme obrovské rezervy, je potřeba o tom nemlčet a řešit to. A je i otázka, kolik lidí se na samotném ministerstvu této problematice věnuje, kde jsou priority ministerstva a jestli právě celá problematika péče o lidi se zdravotním postižením, péče o lidi ve vážných nemocech a podobně je dostatečně prioritizovaná vaším ministerstvem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji i za dodržení času. Pan poslanec Bauer ještě chvilku posečká, s přednostním právem paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji za připomenutí tématu lékařské posudkové služby. Paní poslankyně Richterová to pravděpodobně připomíná, protože za ní byli v pondělí mí kolegové, aby s ní konzultovali velkou novelu lékařské posudkové služby a velkých změn, které chystáme. Takže je velmi dobře v obraze, co chystáme. Myslím si, že nás za tyto návrhy pochválila, a my je v příštích týdnech představíme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Jan Bauer s řádnou přihláškou do rozpravy.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, milé dámy a pánové, opravdu jenom krátce. Já se omluvím, na začátku hned jenom odbočím od tohoto tématu, ale chtěl bych říci několik slov obecně ke kapitole 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí. Já mám dlouhodobě tu čest být jak zpravodajem při schvalování návrhu rozpočtu, tak při schvalování závěrečného účtu, a chtěl bych říci, že na tuto kapitolu se dlouhodobě dívám nejenom jako člen výboru pro sociální politiku, ale i jako člen hospodářského výboru. A chtěl bych jenom říci, a tady paní ministryně asi se mnou bude souhlasit, pro vaši informaci: přibližně 670 nebo 680 miliard v rámci státního rozpočtu a přibližně 44 % v rámci celkového rozpočtu, většina z těch peněz, asi 94 %, jsou mandatorní výdaje. A já bych chtěl férově, ještě než se vyjádřím k příspěvku na péči, říci, že pokud něco nenastane, tak mám obavy, že kapitolu 313, kde je schováno úplně všechno, dlouhodobě tento stát bude velmi složitě financovat. Velmi složitě. Ty výdaje narůstají.

Já tady slyším hlasy, že bychom měli ze všech těch příspěvků a dávek udělat jakýsi dávkový automat. Je to legitimní. Je to legitimní požadavek, dokonce v některých věcech je to oprávněné. Já jenom upozorňuji – a tady to je prostě na gros toho, co třeba řekl pan kolega Pavel Juříček – dlouhodobě tato kapitola bude velmi složitě ufinancovatelná. Já nechci říkat, že nebude možná financovat, bude možná financovat, protože se na to vezmou peníze z jiných částí státního rozpočtu, ale dlouhodobě velmi složitě ufinancovatelná. A pokud něco nenastane – my jsme mimo jiné volali po tom, aby nastala takzvaná revize sociálních dávek, aby se na to někdo podíval. Je tady paní ministryně financí, ano, i paní ministryně financí volala a vyzývala paní ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou, aby skutečně provedla seriózní revizi sociálních dávek ještě předtím, než se bude diskutovat o návrhu státního rozpočtu na rok 2020.

Tady bych chtěl říci, a to byl můj přímý dotaz na výboru pro sociální politiku – jakým způsobem proběhla revize sociálních dávek. Tak i pro paní ministryni financí jenom sděluji – revize proběhla. Výsledek byl vyvěšen na stránky Ministerstva práce přesně na svatého Valentýna a výsledkem je, že žádná revize se konat nebude mimo diskuse o příspěvku na bydlení nebo na doplatku bydlení. Takže to jenom pro paní ministryni práce (financí?) informace, že toto proběhlo, máme to za sebou, visí to od svatého Valentýna na webových stránkách a nic se dít nebude.

Takže chtěl jsem jenom upozornit, že jak to dofinancovat, celou tu kapitolu, na to je několik modelů. Někdo chce zvyšovat daně, někdo chce zavádět sektorovou nebo digitální daň nebo obecně zvyšovat daně. My se mimo jiné kloníme k tomu, že skutečně musí proběhnout seriózní debata nad revizí sociálních dávek, aby z toho nevznikl dávkový automat a aby se skutečně ty peníze vyplácely těm, kteří si to ve finále zaslouží.

Teď nazpátek k tomu příspěvku na péči. Já bych chtěl říci, že je férové tady přiznat, že to byla především iniciativa našeho Senátu, ti přišli s tímto návrhem a nakonec se rozhodlo, že se bude zvyšovat o ty známé peníze ve třetím a čtvrtém stupni. Bohužel, my jsme navrhovali, aby to bylo bez rozdílu, zda ti uživatelé využívají pobytové služby, což bohužel nebylo vyhověno, ale kritizovali jsme, že ta hranice mezi třetím a čtvrtým stupněm je velmi tenká a že by se systémově Ministerstvo práce a sociálních věcí mělo obecně podívat nejenom na třetí, čtvrtý, ale i na první a druhý stupeň.

Tady zase na druhou stranu musím pochválit paní ministryni, protože skutečně platí, že dnes od 13.00 hodin v Konírně proběhne kulatý stůl v rámci novely o sociálních službách, a

tam by mimo jiné měla proběhnout diskuse, pravděpodobně nad těmi šesti variantami, co vlastně s tímto příspěvkem dlouhodobě systémově udělat, což je věc, za kterou já tedy musím paní ministryni pochválit. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Reagovat chce s faktickou poznámkou paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Vím, že už toho bylo řečeno mnoho. Nechci tu debatu prodlužovat, ale chci zdůraznit, že o lékařskou posudkovou službu jsem se začala zajímat právě poté, co nikam extra nevedly diskuse na sociálním výboru. Podala jsem obšírnou písemnou interpelaci v létě, obdržela jsem na ni neuspokojivou odpověď, opravdu velmi neúplnou odpověď, že jsem podala rozpor na tu písemnou interpelaci a až poté, co začalo být jasné, že se tedy spolu potkáme, vážená paní ministryně, na odpovídání, bylo možné se setkat s vašimi lidmi a pobavit se o tom, jak to funguje. Skutečně chci říct, ta iniciativa vzchází od nás poslanců a můžete si tu písemnou interpelaci samozřejmě najít. Tak to je jedna věc.

A druhá věc je – prosím vás, co se týče těch možností financování, tak jediné, co tady ještě nezaznělo, je to, že zkrátka, tak jak se vyvíjí ekonomika, v současných letech vzrůstal každý rok o desítky miliard výběr, státu rostly příjmy na daních, ale právě zůstávají ty fixní částky, třeba u příspěvku na péči. My si dobře uvědomujeme, že stát se musí chovat jako odpovědný hospodář, ale není odpovědné mlčet o tom, že když vám rostou průběžně příjmy, tak jsou kapitoly, kde mohou průběžně růst i výdaje. Samozřejmě o něco a uvážlivě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. V tuto chvíli nikoho nevidím, takže končím všeobecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo. Paní navrhovatelka a zpravodajka v jedné osobě má zájem. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já děkuji za debatu, která tady probíhala. Myslím si, že už jenom tím, že tehdy, když jsme v prosinci minulého roku hlasovali o tomto usnesení, tak jej podpořilo 156 poslanců, tak jsme tím dali dostatečně najevo to, že to považujeme za velmi důležité téma a že považujeme za důležité, aby ministerstvo na této věci pracovalo.

Já navrhnu v podrobné rozpravě usnesení, které bychom přijali k té proběhlé rozpravě a k informacím, které jsme se dozvěděli od paní ministryně, protože si myslím, že tedy skutečně byl dostatek času na to připravit už konkrétnější řešení, a tak si dovolím tedy v tom usnesení kromě toho, že vezmeme na vědomí to, co jsme se tady dnes dozvěděli, také konstatovat, že to považuji za nedostatečné. (Hluk v sále.)

Z hlediska toho, jakým způsobem k tomu Ministerstvo práce a sociálních věcí přistoupilo, jsem se dozvěděla, že je na to vyčleněn asi jenom jeden člověk, tak to si myslím, že opravdu ta pozornost tomu přílišná věnována není, navíc, když vezmeme v potaz, kolik zaměstnanců toto ministerstvo má, jak raketově jejich počet za vlády ČSSD vzrostl, ale to je taková poznámka na okraj.

Z hlediska toho, že se chystá novela zákona číslo 108 o sociálních službách, což je věc, kterou určitě –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším na vteřinku a požádám o klid. Máte-li co k řešení, prosím, do předsálí.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: – což je věc, kterou všichni určitě, dá se říct téměř asi všichni napříč politickým spektrem, kvitujeme, protože víme, že je potřeba změnit financování sociálních služeb, všichni víme, že tady v tom směru ten problém se rok co rok opakuje, ostatně na jaře jsme tady řešili dofinancovávání sociálních služeb mnohokrát, a stále se dá říci, že to je problém, který už i na příští rok můžeme znova očekávat – tak prostě dokud tady ta novela opravdu nebude a nebudeme ji moci projednávat, tak se nezmění nic zásadního ani v příspěvku na péči, protože takto to podmiňuje ministerstvo. A opravdu zkušenosti z minulého volebního období, kdy novela sice taktéž byla jednou z hlavních priorit ministryně práce a sociálních věcí paní Marksové, tak si myslím, že všichni si umíme vzpomenout snadno na to, jak to tedy dopadlo, a že to nedopadlo tak, jak bychom potřebovali, jak by bylo potřeba právě pro všechny ty, kterých se tady ta problematika týká. A že se jedná opravdu o statisíce lidí v České republice, to snad ani nemusím zdůrazňovat.

Takže já si dovolím teď, když už tady stojím, ten návrh usnesení přednést a pak už se v podobné rozpravě k němu jenom přihlásit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já bych, s dovolením, tedy otevřel podrobnou rozpravu, paní zpravodajko, a můžete přednést návrh usnesení.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Tak už je to vyřešeno správně podle jednacího řádu. Prosím o vaši pozornost směrem k usnesení, které by bylo dvoubodové, a rovnou navrhuji hlasovat o každém bodu zvlášť, protože jsem si vědoma toho, že by pro někoho mohlo být problematické hlasovat pro celek.

Za prvé: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí zprávu ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové o plnění usnesení Poslanecké sněmovny číslo 416 ve věci valorizace příspěvku na péči."

A bod číslo dvě: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že považuje plnění usnesení číslo 416 za nedostatečné, a žádá ministryni práce a sociálních věcí o urychlení debaty nad zavedením valorizace v rámci ministerstva."

Myslím si, že to je korektní, že to není nijak příliš v tomto případě ani útočné. Myslím si, že se v tom i odráží ta debata, která se tady velmi kultivovaně odvíjela. Za to vám děkuji. Děkuji vám předem za podporu obou dvou bodů tohoto usnesení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou v rámci podrobné rozpravy pan poslanec Dolínek.

Poslanec Petr Dolínek: Dobrý den. Nevím, jestli je to faktická, nebo jak se v tomto případě postupuje, ale chci požádat o rozdělené hlasování o těchto dvou bodech. (Hlasy ze sálu: Už bylo navrženo.) Ono to v tom šumu tady nebylo slyšet. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, stejný procedurální návrh zazněl už od paní zpravodajky. Budeme hlasovat každý bod usnesení zvlášť. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Jestliže tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Je

zájem o závěrečné slovo, paní poslankyně? Není zájem o závěrečné slovo. (Předsedající gonguje.)

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení. Přivolám kolegy z předsálí. Současně vás všechny odhlásím a požádám o opětovné přihlášení.

Nejprve budeme hlasovat o bodu č. 1, který zní: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí zprávu ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové o plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 416 ve věci valorizace příspěvku na péči."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro toto usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 191 přihlášeno 174, pro 170, proti nikdo. Tato část usnesení byla přijata.

Dále budeme hlasovat o bodu 2, který zní: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že považuje plnění usnesení č. 416 za nedostatečné, a žádá ministryni práce a sociálních věcí o urychlení debaty nad zavedením valorizace v rámci ministerstva."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 192 přihlášeno 176, pro 80, proti 10. Tento návrh přijat nebyl.

Já tedy konstatuji, že návrh usnesení byl v bodě č. 1 přijat. Děkuji a končím tento bod. Otevírám další bod a tím je

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová, kterou tímto zvu. Než paní ministryně dojde na své místo, bylo nalezeno pouzdro s brýlemi. Uvnitř jsou brýle, takhle vypadají. (Ukazuje.) Hnědé, kostěné – ztráty a nálezy. Jestli si někdo brýle pozná, jsou tady u mě na předsednickém stolku, buď přímo u mě, nebo kdo bude předsedat schůzi. Děkuji.

Paní ministryně, prosím, máte slovo. (V sále je silný hluk a neklid!)

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Dovolte mi, abych v rámci druhého čtení stručně uvedla návrh zákona, kterým se mění daňové zákony, stručně řečeno daňový balíček na rok 2020. Hlavním cílem daňového balíčku, a proto tady se mnou sedí také ministr zdravotnictví, je zvýšit ochranu občanů před vznikem závislostí na návykových látkách a hraní hazardních her a omezit škodlivé společenské dopady, které jsou s těmito závislostmi spojené, a to s pomocí změn ve zdanění tabákových výrobků, tvrdého alkoholu a hazardu.

Konzumace návykových látek má nejen negativní účinky na zdraví české populace, ale představuje i vysokou ekonomickou zátěž pro veřejné rozpočty a samotné konzumenty a zejména pak jejich rodiny. (Ministryně se odmlčela kvůli hluku v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím o klid v sále. Jestliže ještě debatujete o předchozím bodu nebo o něčem jiném, prosím, opusťte sál, proberte vše v předsálí a nenuťte paní ministryni, aby vás překřikovala. Děkuji.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedo.

Z odborných studií víme, že u alkoholu dosahují celospolečenské náklady 59 mld. ročně, u kouření dokonce přesahují 100 mld. korun ročně. Vyšší daně mohou nejen zvýšit příjmy veřejných rozpočtů, ale také motivovat spotřebitele ke snížení spotřeby, a tím omezit související zdravotní problémy.

Balíček zákonů také mění tvorbu technických rezerv pojišťoven za účelem nastavení objektivnějšího kritéria. Pro daňové účely upravuje režim zdanění úrokových příjmů plynoucích z takzvaných korunových dluhopisů emitovaných před 1. lednem 2013 a upravuje osvobození od daně u krajinných prvků typu remízky, které mohou napomoci v boji se suchem.

Během předchozího projednávání tohoto návrhu byl vznesen dotaz, proč nejsou v souvislosti s uvedeným zvyšováním daňové zátěže některé jiné daňové povinnosti sníženy, například daň z příjmu fyzických osob. Z hlediska daňového mixu je podíl daní z příjmu fyzických osob na daňových příjmech v České republice v mezinárodním porovnání podprůměrný. Pokud by mělo dojít ke snížení daňového zatížení práce, mělo by to být realizováno na straně odvodů na sociální pojištění, které jsou naopak v mezinárodním porovnání značně nadprůměrné.

V této souvislosti je dále třeba uvést, že zdravotní cíle jdou v tomto případě ruku v ruce s cílem navýšení příjmů státního rozpočtu, což koneckonců vyplývá i z názvu tohoto zákona. K příjmům, které by měla tato novela přinést, rovněž zaznělo, že by měly být alokovány na prevenci negativních společenských jevů, které s sebou konzumace návykových látek a hraní hazardních her přináší. Dlouhodobě však prosazují, že je nevhodné řešit financování podpory určité politiky na příjmové straně veřejných rozpočtů. Takové politiky mají být financovány na výdajové straně veřejného rozpočtu, který je pravidelně schvalován orgánem nadaným pravomocí schvalovat daný veřejný rozpočet, tedy touto Sněmovnou. Z tohoto důvodu nesouhlasím se zaváděním účelového určení daní, daňových asignací nebo jakýchkoliv jejich obdob. Pokud by měly být prostředky ve výši příjmové stránky dlouhodobě alokovány na výdajové stránce, došlo by zase ke kolizi se zásadou každoročního sestavování a schvalování rozpočtu. Zásadní však je, že na problematiku závislostí je nutno hledět jako na komplexní celospolečenský jev, kdy prevence, další adiktologické prvky a celkové zabezpečení této problematiky nelze řešit prostřednictvím jedné rozpočtové kapitoly, ale naopak je rozdrobena do více jednotlivých položek. Nejedná se tak tedy pouze výslovně o náklady na léčbu a prevenci, ale též o náklady na policii, sociální služby, soudnictví nebo náklady na tvorbu registru vyloučených osob. V rezortu Ministerstva financí jsou i další náklady, a to například na platy Celní správy zodpovědné za dozor nad dodržováním hazardního zákona, které nejsou výslovně označovány jako prostředky na prevenci, a přesto jsou pro zajištění boje se závislostmi nezbytné.

V novele zákona o spotřebních daních se zvyšuje sazba spotřební daně z lihu, tabákových výrobků, syrového tabáku a zahřívaných tabákových výrobků. Tento návrh vychází vstříc požadavkům ministra zdravotnictví a předsedkyně Vládního výboru pro prevenci závislostí, kteří upozorňovali na zvýšení dostupnosti návykových látek v důsledku růstu životní úrovně. Od roku 2010 vzrostla průměrná mzda o 44,2 %, což je jednoznačně pozitivní, ale právě v tomto roce byla také naposledy zvýšena spotřební daň z lihu. Spotřební

daně u cigaret a tabáku se sice v tomto období průběžně navyšovaly, ale jejich růst zdaleka neodpovídal rychleji stoupajícím platům a mzdám, takže i tabákové výrobky se staly dostupnějšími. Z tohoto důvodu ministr zdravotnictví a národní protidrogová koordinátorka opakovaně apelovali na Ministerstvo financí, aby přistoupilo k vyššímu zdanění zejména alkoholu a tabáku prostřednictvím vyšších sazeb spotřební daně. Zvýšení spotřebních daní na tabák a alkohol dlouhodobě doporučují i WHO a OECD.

Návrh na úpravu sazeb spotřebních daní se váže i na programové prohlášení vlády, podle kterého bude vláda při řešení problémů závislostí prosazovat taková opatření, která povedou ke snižování škod a rizik spojených s problematikou závislostí na návykových látkách. V případě spotřební daně z cigaret se tímto návrhem zákona splňuje také požadavek, aby spotřební daň z cigaret činila nejméně 60 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny cigaret propuštěných ke spotřebě, což vyplývá z evropského práva. Je to směrnice 2011/64/EU. Vzhledem k vývoji cen cigaret na českém trhu by Česká republika bez zvýšení sazby spotřební daně přestala tuto podmínku splňovat.

Při přípravě zvýšení sazeb těchto spotřebních daní jsme se samozřejmě vypořádávali i s rizikovými faktory. Dovolte mi rozptýlit tedy některé pochybnosti, se kterými jsme byli v souvislosti s návrhem konfrontováni, a to:

K hrozbě snížení účinku návrhu zákona rozšířením černého trhu. Česká republika dlouhodobě patří mezi země s velmi nízkým podílem nezákonného obchodu s těmito komoditami, a to jak v rámci EU, tak celosvětově. Uvedené skutečnosti napomáhá u cigaret označení tabákovými nálepkami, které slouží jako velmi efektivní prostředek pro kontrolu pravosti těchto výrobků a jejich způsobilosti prodávat je na českém trhu. Obdobnou funkci plní také nově spuštěný celoevropský systém pro sledování pohybu tabákových výrobků, díky kterému bude možné vystopovat tyto tabákové výrobky od jejich výroby až po okamžik prodeje konečnému spotřebiteli. U lihu slouží k tomuto účelu kontrolní pásky podle zákona o povinném značení lihu. Podle již zmíněných nástrojů systémového charakteru je nutné zdůraznit, že v rovině výkonné správce daně disponuje stále sofistikovanějším vybavením a postupy, kterými může proti nezákonnému obchodu efektivně bojovat.

Co se týče možných dopadů plynoucích z legálních nákupů v blízkém zahraničí, z informací obsažených v cenových mapách se nedomníváme, že by přeshraniční nákupy alkoholu a tabáku dosáhly významného objemu, a to vzhledem k relativně nízkému rozdílu v cenách a nutně vynaloženým cestovním nákladům, a to i z důvodů – a teď pozor prosím – že Ministerstvo financí Slovenské republiky aktuálně zvažuje navýšení spotřební daně z tabákových výrobků, které znamená zdražení krabičky cigaret cca o 12 % z 3,40 na 3,80 eura, což cca odpovídá českému návrhu. Plánovaná účinnost je od 1. 2. 2020. Polsko pak plánuje pro rok 2020 zvýšit spotřební daň z tabákových výrobků a z alkoholu o 3 %. Slovenský návrh tak de facto eliminuje riziko nárůstu přeshraničních nákupů na Slovensku. Polská úprava pak zmírní očekávané negativní efekty z nákupu českých občanů v Polsku. Naopak ve srovnání s Rakouskem a Německem, kde jsou pro nás tuzemské nákupy rozpočtově přínosné, zůstane rozdíl v cenách významný. Navíc v Rakousku by mělo dojít v létech 2020, 2021, 2022 k valorizaci sazeb spotřební daně z tabákových výrobků.

Ačkoli tak ve svých analýzách ve spotřebě cigaret nezdaněných v České republice i nelegálních výrobků vlivem cenových změn počítáme se změnami na trhu tabákových výrobků, nepředpokládáme tak pesimistický vývoj, který počítá s masivním nárůstem, a to ani v oblasti rozvoje nezákonného obchodu, ani v chování českých spotřebitelů či zahraničních turistů.

K námitkám, že zařazení piva čepovaného v rámci stravovacích služeb do snížené desetiprocentní sazby DPH v rámci novely zákona o DPH, která souvisela s novelou zákona

o EET, má být údajně nekoncepční, bych ráda podotkla, že účelem tohoto opatření je zmírnit nároky, které jsou na plátce kladeny v souvislosti se zavedením evidence tržeb v pohostinství. Zároveň se tímto opatřením podporuje práce v této oblasti, která tvoří podstatnou část poskytované služby. Proto se nepředpokládá, že by se zmíněné snížení sazby DPH promítlo do konečné ceny restauračních služeb pro spotřebitele, tedy ani do ceny podávaného piva. Nepředpokládá se tak zvýšení dostupnosti tohoto alkoholického nápoje.

Na předchozím jednání rozpočtového výboru pak zaznělo, že pokud by byly cílem navýšení spotřební daně z alkoholických výrobků zdravotní důvody, pak by bylo logické, že se tak stane u všech typů alkoholu, a takto je prý vidět, že vládě jde pouze o dodatečné příjmy. K tomu uvádím, že u tvrdého alkoholu jsou rizika problematického chování, a to potvrdí asi ministr zdravotnictví, a důsledku požití vyšší, a to zejména u mladší populace. Také jde po delší době o první krok v této oblasti a problematiku zdanění ostatních typů alkoholu je tak třeba dále analyzovat.

Další opatření, které má omezit škodlivé společenské dopady, je novela zákona o dani z hazardních her. V rámci této novely se navrhuje zvýšení sazby daně hazardních her pro některé dílčí daně z hazardních her. Navrhovaná změna rozděluje sazbu daně z hazardních her do tří úrovní podle škodlivosti jednotlivých hazardních her stejným způsobem, jako tak činil vládní návrh zákona o dani z hazardních her z roku 2015. Původně byla totiž navržena tři pásma zdanění hazardních her, a to zejména s ohledem na jejich společenskou škodlivost a sekundárně s ohledem na jejich ziskovost. Pozměňovacím návrhem, který přijala tehdy Poslanecká sněmovna, však byl tento systém opuštěn a zdanění provozování hazardních her tak nyní tomuto rozdělení neodpovídá. Relativně nebezpečné živé hry se daní stejně jako například tombola, což není systémové, a považuji to i za velmi nevhodné. I když samozřejmě respektujeme vůli parlamentu, máme přesto za to, že původní vládní návrh byl v tomto ohledu jednoznačně lepší, protože lépe odrážel charakter jednotlivých hazardních her.

Je možné se ptát, proč se vracet k roku 2015, když máme rok 2019. Při přípravě návrhu z roku 2015 byly provedeny důkladné analýzy celého komplexu nové hazardní regulace včetně zdanění. Do procesu byli zapojení adiktologové, experti na provozování hazardních her, ale také organizace provozovatelů hazardních her. I když je hlavním cílem zdanění provozování hazardních her získání pro prostředků pro veřejné rozpočty, koneckonců jde o daň, takže kdybychom tento cíl neměli, nebylo by nutné ji zavádět, takže ta daň byla vždy chápána jako doplněk regulace provozování hazardních her, čemuž odpovídala její konstrukce. Dokonce platí, že pokud mají být různé hazardní hry zdaňovány různě, tak tato daň musí zohledňovat rizika a specifika jednotlivých hazardních her, aby byla v souladu s evropským právem.

Analýzy z roku 2015 jsou tak tím nejlepším materiálem zaměřeným na hazardní regulaci jako celek, který je v současné době k dispozici. Občas zaznívá argument, že jsou tyto analýzy chybné, protože predikovaly vyšší výnos daně. Tyto analýzy však byly především adiktologické. Jejich hlavním cílem bylo stejně jako v případě celé hazardní regulace omezení dostupnosti hazardních her, abychom přestali být kasinem v srdci Evropy. Nová regulace v tomto směru funguje lépe, než jsme čekali. K omezení dostupnosti hazardu skutečně došlo, což jsem několikrát veřejně prezentovala, ale chceme, aby se uplatnila v celém svém původně navrženém rozsahu a mohla fungovat ještě lépe, k čemuž patří lepší diferenciace zdanění. Samozřejmě také probíhá sběr podkladů pro vyhodnocení účinnosti regulace, protože sebelepší analýza je pouze odhadem, který je nutné následně ověřit. Na Ministerstvu financí v současné době probíhá projekt, jehož cílem je právě vyhodnocení těchto podkladů, takzvaná ex post RIA. Lze tak shrnout, že rozdělení do tří pásem zdanění je založeno na odborných analýzách a má svůj smysl.

Je také možné se ptát, proč je ta která hra v některém pásmu zdanění. Původní návrh zákona vycházel z toho, že v nejvyšším pásmu zdanění mají být automaty, odborně technická hra, to je aktuálně splněno a na tom se nemá nic měnit ani tímto návrhem. Cílem předkládaného návrhu je ale rozdělit nižší pásmo zdanění na střední pásmo a nízké pásmo. Ve středním pásmu zdanění mají být nově zdaněny živá hra, bingo a loterie. Živou hrou je třeba ruleta, black jack, kostky, případně i poker, který je hazardní hrou, což potvrdil i Nejvyšší správní soud, nemá cenu zde tedy vést debatu o tom, že je to ušlechtilé povolání.

O zařazení živých her do vyššího pásma rizikovosti není sporu. V odborné literatuře dokonce najdete názory, že živé hry jsou podobně rizikové jako hry technické, protože mají podobná rizika vzniku závislostí, avšak s ohledem na jejich nižší dostupnost v rámci hazardní regulace byla jejich nebezpečnost zohledněna tím, že je nejde provozovat jinde než v kasinech. Je nutné je zařadit do nejvyššího pásma zdanění.

V případě loterií je nutné přiznat, že se u nich významně uplatní kritérium ziskovosti. Na to se vedle relativně neškodného sázení v trafice, v uvozovkách, kdy probíhá slosování jednou týdně, zejména v posledních letech objevují hry, které se zejména v online prostředí začaly velmi podobat technické hře. Rizikové je už jen to, že tyto loterie mají být slosovány každých pár minut, takže padá argument o jejich neškodnosti z toho důvodu, že hráč musí čekat až týden, než se dozví, zda vyhrál. Na internetu dokonce najdete stírací losy a v praxi jsme také zaznamenali snahu o zavedení her, které by byly formálně loterií, ale tvářily se jako živá hra. Pokud by už tak bylo možné souhlasit s tím, že klasická loterie je relativně neškodná, tak loterie v dnešní podobě až tak nevinná určitě není.

Bingo sice v současné době není moc populární, Ministerstvo financí má však obavu, že pokud by bylo zdaněno méně než živé hry, tak by se tato situace mohla změnit, protože je mezi nimi možná substituce. Mimoto existují odborné adiktologické články, podle kterých je bingo středně škodlivou hazardní hrou.

V nižším pásmu zdanění pak mají být zařazeny ostatní hazardní hry, tedy kurzová sázka, totalizátorová hra, tombola s herní jistinou nad 100 tis. a turnaj malého rozsahu. Z adiktologických analýz vyplynulo, že tyto hry sice určité riziko představují, ale oproti hrám, které mají být zařazeny do vyššího pásma zdanění, je toto riziko znatelně nižší.

S tím také souvisí novela zákona o daních z příjmů, která omezuje současné osvobození výher z hazardních her na administrativní limit ve výši čisté výhry 100 tis. Kč. Cílem u této úpravy je zejména naplnění zásady horizontální spravedlnosti, to znamená principu, který směřuje ke zdanění příjmů stejnou sazbou bez ohledu na zdroj.

Novela zákona o dani z příjmů a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů mění metodu tvorby technických rezerv pojišťovny pro účely daně z příjmu právnických osob. V souladu s cílem deklarovaným v programovém prohlášení vlády, že daňově uznatelné technické rezervy budou nově vázány na pravidla obsažená v evropské směrnici Solvency II, se navrhuje konstruovat daňovou uznatelnost rezerv dle zásad, které platí pro ostatní rezervy, tedy odvozovat daňovou účinnost rezerv dle pevného administrativního ukazatele. Tato metoda je objektivnější, představuje propracovaný objektivní systém kontrolovaný regulátorem a založený na rizicích, která dodržují všechny státy Evropské unie. Tento systém zároveň do velké míry eliminuje možnosti daňové optimalizace prostřednictvím rezerv, zejména odkládání zdanění, které dlouhodobě tento rezort prostě má jako jediný, tento segment podnikání, má jako jediný umožněn. Sektorové zdanění. Toto není sektorové zdanění, je to prostě regulace, nastavení pravidel pro regulaci daňově uznatelných rezerv, ale upozorňuji, že v celé řadě států se uplatňuje sektorové zdanění. Navrhovaná změna tedy ve srovnání s jinými členskými státy EU patří mezi benevolentnější úpravu. Nepřináší dodatečné zdanění, nastavuje pouze tato jednoznačná pravidla.

Další změna, která se týká zákona o dani z příjmu. Doplňuje se přechodné ustanovení, jímž se odstraňuje nekoncepční zdanění úrokových příjmů plynoucích z tzv. korunových dluhopisů.

A v poslední řadě také se navrhuje novela zákona o dani z nemovitých věcí. Ta reaguje na loňské diskuze ze zemědělského výboru této Poslanecké sněmovny ohledně zdanění krajinných prvků, především remízků, které mají význam zejména pro diverzitu krajiny a její retenční schopnost.

Na návrh ministra zemědělství, zejména tedy Českého katastrálního a zeměměřického úřadu, se další změna týká zvýšení správních poplatků za zahájení řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí. Tam jsou důvody dány zejména tím, že poslední zvýšení bylo tady v roce 2012. Od té doby vzrostly výdaje státního rozpočtu v této kapitole Českého katastrálního a zeměměřického úřadu o 756 mil. Kč. Podílí se na tom zejména celá řada nových úkonů, které byly spojeny s novelou, s novým občanským zákoníkem.

Další opatření, které je obsaženo v návrhu zákona a bylo tam dáno na návrh ministra životního prostředí, je zrušení osvobození plynu určeného pro domovní kotelny, což je opatření, které má ryze důvod ochrany životního prostředí, protože s tím, že bylo zavedeno toto osvobození, tak vzrostl velký počet domácích kotelen u bytových domů, což prostě ohrožuje životní prostředí, a proto požádal ministr životního prostředí o tuto úpravu.

Děkuji vám za pozornost. Samozřejmě jsem připravena reagovat na další debatu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. To bylo úvodní slovo místopředsedkyně vlády a ministryně financí Aleny Schillerové a já konstatuji, že jsme v prvém čtení přikázali k projednání tento text rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 509/2.

Ještě než se ujme slova zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Milan Feranec a bude nás informovat o projednání návrhu ve výboru, případně pozměňovací návrhy odůvodní, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od Marie Pěnčíkové, která se od 25. září do pátku 27. září do konce jednacího dne omlouvá ze zdravotních důvodů.

Nyní tedy pan zpravodaj a potom zahájíme rozpravu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, jako zpravodaj krátce jenom k tomuto zákonu, jenom technicky. Vláda ho předložila Sněmovně dne 13. 6. 2019. První čtení bylo ukončeno 10. 7. 2019 s tím, že garančním výborem byl určen rozpočtový výbor.

Dále bych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 28. schůze ze dne 18. září 2019 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů. Jak už bylo řečeno, je to sněmovní tisk 509/2, nicméně já ho krátce okomentuji. Všichni ho tedy máte k dispozici.

Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákony, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů – a já krátce, jenom velmi krátce vysvětlím přijaté pozměňovací návrhy:

První se týká úpravy zdanění výher z hazardních her cen účtenkové loterie. To je ta záležitost, kde se navrhuje výše hranice pro zdanění místo původních 100 tis. na 1 mil. Kč. To byla první změna.

Další změna je úprava přechodných ustanovení u spotřebních daní. Jedná se vlastně o trošku technické úpravy.

Další změnou je zachování osvobození plynu určeného pro domovní kotelny od daně z plynu.

A poslední změnou je změna ve výši některých sazeb daně z hazardních her u automatů – místo 35 číslo 38.

Opakuji znovu, máte tento dokument, tisk 509/2.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevřu rozpravu, do které je zatím přihlášeno devět do obecné rozpravy a devět do podrobné rozpravy. První je s přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, paní ministryně velmi podrobně zdůvodnila svůj návrh. Udělala to poctivě i na rozpočtovém výboru. Prakticky stejnými slovy, omlouvám se tedy členům rozpočtového výboru, že i ode mě uslyší podruhé reakci na předložený návrh zákona i na slova paní ministryně.

Za prvé chci říci, že není úplně poctivé, když vláda zdůvodňuje svůj návrh především bojem se závislostí. Nezpochybňuji samozřejmě, že jak na nikotinu, tak na alkoholu, tak na hazardních hrách vzniká závislost, ale kdyby byla skutečně vláda motivována bojem se závislostí, pak by zcela jistě zvýšení daňové zátěže u těchto komodit bylo vyváženo snížením některých jiných daní, zejména odvodů, které se vážou k pracovnímu místu, neboť jistě ani vládě, ani Světové zdravotnické organizaci nemůže vadit závislost na práci. Nicméně na rozpočtovém výboru paní ministryně zcela kategoricky odmítala snížení jednotlivých pozměňujících návrhů, ať už se to týkalo sazby, nebo ať už se týkalo zvýšení odpočtu na poplatníka. Tedy pardon, slevy na poplatníka. Takže je evidentní, že motivem předložení tohoto návrhu není boj se závislostí, ale že to je prostá snaha o zvýšení daňové zátěže občanů a zvýšení příjmů státního rozpočtu, přičemž upozorňuji, že nikdy v minulosti nebyla daňová kvóta tak vysoko, jako je právě v letošním roce. A tento návrh ji samozřejmě posune ještě mnohem blíže k číslu čtyři, zatímco by měla klesat k číslu tři.

Je to dobře vidět i na návrhu, který se vrací k roku 2015 se zdaněním hazardních her. Zatímco ty nejnebezpečnější hazardní hry vládní návrh ponechává v sazbě 35 %, ty mnohem méně nebezpečné, u těch méně nebezpečných daň zvyšuje. Mám tedy opačný názor než paní ministryně a domnívám se, že návrh rozpočtového výboru, který byl přijat a mění vládní návrh, mnohem lépe naplňuje onen motiv boje se závislostí. Paní ministryně v souvislosti s hazardními hrami vzpomíná na analýzy roku 2015. Já si spolu s ní myslím, že jsou skutečně velmi kvalitní, a rád bych jí připomněl, že v materiálech Ministerstva financí z roku 2015 na základě těchto analýz v roce 2015 Ministerstvo financí jednoznačně odmítlo zdaňovat výhry z loterií, z hazardních her. Zdaňování výher označilo jako neefektivní a nespravovatelné. Takže prosím, paní ministryně, chcete-li se vrátit do roku 2015, pojďme se tam vrátit včetně tohoto stanoviska, které Ministerstvo financí během čtyř let naprosto nepochopitelně přehodnotilo a navrhuje nám zdanění výher.

My jsme v zásadě připravení podpořit jak zvýšení spotřební daně u tabáku, u lihu, tak zvýšení daní z hazardu za předpokladu, že minimálně ve stejném ekvivalentu finančního

objemu budou jiné daně, zejména tedy doufám daně z příjmu fyzických osob, sníženy. Jinak z naší strany ta podpora nepřipadá v úvahu. Z toho důvodu se domnívám, že by bylo ideální, kdyby si vláda tento návrh vzala, přepracovala ho a v tomto smyslu předložila Poslanecké sněmovně, a proto předložím v první řadě návrh na přepracování.

Pokud nebude přijat, tak dovolte, abych krátce zdůvodnil dva pozměňující návrhy, ke kterým se přihlásím v podrobné rozpravě. (Krátká odmlka.) Promiňte... které předložím v podrobné rozpravě.

První se týká daně z příjmů fyzických osob. Vláda v tomto volebním období i v minulém volebním období má ve svém programovém prohlášení zrušení superhrubé mzdy, přičemž cudně zamlčuje, že superhrubá mzda už byla zrušena zákonem platným z roku 2012 s účinností k 1. 1. 2015. Současné vládní strany zrušily zrušení superhrubé mzdy ještě dříve, než tento platný zákon mohl vzejít v účinnost, a tak si tu superhrubou mzdu ponechaly a navzájem se každý rok ujišťují, že už ji konečně zruší. Zatím k tomu nedošlo. Mně připadá tento návrh zákona velmi vhodný k tomu, abychom konečně to vládní prohlášení naplnili, a tady tedy vládě vycházím vlídně vstříc a předkládám pozměňující návrh, který ruší superhrubou mzdu a stanovuje devatenáctiprocentní sazbu daně z hrubé mzdy.

Druhý pozměňující návrh se týká zdanění technických rezerv, o kterých paní ministryně již hovořila. Prosím pěkně, netajím se tím, že z celého toho balíku daňových změn, který projednáváme, tohle pokládám za naprosto nejnebezpečnější a nejškodlivější návrh. Není diskutován poprvé. Byla s tím konfrontována řada ministrů v minulosti, ať už z ODS, ze sociální demokracie, z KDU, či z TOP 09, a všichni po diskuzi s odborníky a regulátorem, Českou národní bankou, vyhodnotili takový nápad za škodlivý pro českou ekonomiku a nebezpečný. Já si nepamatuji žádný návrh Ministerstva financí v minulosti, ať už tady byly levicové, či pravicové vlády, které by cíleně oslabovaly robustnost finančního sektoru v České republice. Prosím pěkně, jsme deset let od lehmanovské krize a já bych rád připomněl, že Česká republika byla jednou ze čtyř zemí v OECD, kde nemusel daňový poplatník intervenovat ve prospěch stability finančního sektoru. Nemusel, protože jsme měli velmi dobrou kapitálovou přiměřenost bank a velmi robustní rezervy u pojišťoven.

Paní ministryně, nebo vláda, přichází s návrhem, kdy chce tyto robustní rezervy oslabit tím, že bude zdaněno cokoliv, co bude nad rámec směrnice Solvency II Evropské unie. Prosím pěkně, připomínám, že ta směrnice byla reakcí na finanční krizi. Já jsem patřil k těm, kteří ještě dojednávali, a právě proto, aby byly v rámci Evropské unie nějaké minimální rezervy, tak byly onou směrnicí stanoveny povinné minimální rezervy. Ale ty minimální ještě neznamenají, že jsou dostatečné. Pochopitelně, že jak Česká národní banka... Je v zájmu jak České národní banky, tak... Nebo Česká národní banka je přesvědčena, že je v zájmu stability finančního sektoru, aby ty rezervy byly mnohem větší. Ale vláda říká: cokoliv budete mít nad toto povinné minimum, my vám zdaníme. To znamená, vláda chce tlačit ty pojišťovny do velmi malých, mnohem menších rezerv, než mají teď, a zvyšovat riziko vůči budoucím mimořádným situacím a oslabovat stabilitu finančního sektoru.

Zdůrazňuji, že jsme všichni dvacet let zpátky takový krok odmítli jako riskantní a škodlivý pro českou ekonomiku, a žaluji vládu, že předkládá něco, co je riskantního a škodlivého pro českou ekonomiku, byť Česká národní banka zůstává konzistentní ve svém stanovisku a s tímto návrhem nesouhlasí. V připomínkovém řízení regulátor vyjádřil nesouhlas s tímto návrhem. Přesto vláda pro jednorázových 10 mld. vybraných během dvou let chce poškodit českou ekonomiku a stabilitu finančního sektoru, protože po nás potopa.

Paradoxem tohoto návrhu a jeho důsledkem je skutečnost, že také zvýší motivaci zahraničních vlastníků k odlivu dividend ze země. Posloucháte-li někdy pana premiéra, vím, že je to těžké a dá se to složitě vydržet, ale pokud to vydržíte, tak slyšíte velmi často, jak říká,

že musíme bojovat proti tomu, aby odtékaly desítky a stovky miliard dividend ze země směrem k zahraničním vlastníkům. Jak to chce v globální tržní ekonomice udělat, nám sice neřekl, ale současně tedy dává návrh, kde přímo zvyšuje tu motivaci, protože nebudou-li ty peníze uznatelné daňově v rezervách, tak si je samozřejmě ten vlastník vezme na dividendě. Máme tady kromě toho, že to poškodí finanční sektor, poškodí českou ekonomiku, tak to ještě zahraniční vlastníky – neboť pojišťovny mají dominantně zahraniční vlastníky – bude motivovat k tomu, aby zvýšili odliv dividend z České republiky.

Proto vás naléhavě prosím, kdyby nic jiného, tak alespoň tento pozměňovací návrh, kde celou tuhle část navrhuji vypustit, podpořte v zájmu české ekonomiky a odmítněte chuť vlády na těch 10 mld., které se po dvou letech už nebudou opakovat. To je skutečně jeden jednorázový příjem, aby si vláda zlepšila bilanci v letech 2021 a 2022, a pak už se to nebude opakovat. To je za to strašlivé poškození finančního sektoru velmi drahá legrace. A neposlouchejte argumenty, že to nastavujeme podle Solvency II. Znovu opakuji, Solvency II stanovuje minimum a to minimum je do té míry málo a riskantní, že to v případě některých pojišťoven může znamenat, že když budou rezervy jenom na Solvency II, tak už je to pomalu na zahájení správního řízení. A ty pojišťovny nutně potřebují vyšší rezervy ve svém vlastním zájmu, v zájmu pojištěnců a také v zájmu české ekonomiky. Ale cokoli nad toto minimum chce vláda zdanit. Používáme-li někdy termín "rozpočtový zločin", tak v tomhle případě je zcela na místě.

K pozměňujícím návrhům se přihlásím v podrobné rozpravě a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedo, ještě moment. Vy jste ve svém vystoupení hovořil o vrácení předkladatelům, ale to ve druhém čtení nejde, lze pouze navrhnout...

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, zamítnutí samozřejmě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zamítnutí. Já jsem tedy si to přeložil do toho vrácení garančnímu výboru k novému projednání, což je jiná varianta toho vrácení, ale ptám se vás tedy, jestli procedurálně něco navrhujete.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ne, navrhuji zamítnutí návrhu zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili zamítnutí. Dobře, ve třetím čtení. Dobře, děkuji, zpravodaj si poznamenal.

Můžeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Věry Kovářové, dále s přednostním právem po kolegyni Kovářové pan Jan Bartošek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes projednáváme vládní novelu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů. Já si myslím ovšem, že tato novela by se měla jmenovat trochu jinak. Měl by to být vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti s tím, jak vytáhnout peníze z kapes daňových poplatníků. Vláda slibovala, že nebude zvyšovat daně. Daně zvyšuje tímto návrhem, a nejen daně, ale zvyšuje i správní poplatky, např. za vklad do katastru nemovitostí.

Začněme tedy u změn sazeb a zvýšení sazeb u hazardu, alkoholu a cigaret. Vláda toto odůvodňuje, že je potřeba bojovat proti závislostem, zvýšit ochranu občanů před návykovými látkami a hraním hazardních her. To by se dalo pochopit, můžeme s tím i souhlasit a na první pohled skutečně nelze nic namítat. Ale dalo by se to pochopit, pokud by vláda jasně řekla, kolik finančních prostředků z navýšení výběru z těchto tzv. neřestí dá na ochranu a na prevenci a na boj se závislostmi. Takto to vypadá, že vše půjde do státního rozpočtu. Jen zdanění nepomůže ochránit obyvatele před návykovými látkami ani před hazardními hrami.

Začněme u hazardu. Je jasné a odborníci říkají, že regulace je potřeba, ale je také potřeba regulaci odstupňovat, a to např. vyšším zdaněním nejrizikovějšího hazardu. Paní ministryně hovořila o tom, že do diskuse na toto téma byla zapojena celá řada odborníků. Pokud se podíváme na zvyšování sazeb, tak vidíme, že k největšímu navýšení dochází u loterijních her z 23 na 30 %, a to právě odborníci označují za jednu z největších chyb. To samé platí o kurzových sázkách, kdy k navýšení dojde, a to z 23 % na 25 %. Ovšem nejvyšší společenské náklady jsou u hazardu, to znamená u hracích automatů. A pokud vláda hovoří o tom zdravotním hledisku, ale také přizná to, že chce z těchto daní mít ekonomické příjmy do státního rozpočtu, tak by bylo logické zdanění té části hazardu, která má největší podíl na trhu. Například v Evropské unii je u loterií podíl 62 %, kdežto v České republice pouhých 13 %. Proto by bylo logické navýšit právě u hracích automatů, to znamená u toho hazardu, který je nejrozšířenější, právě onu sazbu, a k tomu navýšení nedochází. Podle hodnocení dopadu regulace podle RIA by tato část hazardu snesla navýšení až 38 %, aniž by to ovlivnilo jejich výnosy. A pokud vím, v rozpočtovém výboru takový pozměňovací návrh prošel a myslíme, že to je cesta správným směrem.

Pokud se podíváme na alkohol, tak tam dochází k určitému navýšení, a také můžeme říci, že tvrdý alkohol opravdu způsobuje největší komplikace. Ale ještě k paní ministryni ohledně piva a toho, co je nejškodlivější, tak jen můžeme konstatovat, že právě mládež začíná s pitím piva a pak pokračuje až k tomu tvrdému alkoholu.

Nemohu souhlasit s některými argumenty, které tady paní ministryně zmínila ohledně navýšení sazby daně u cigaret. Ukazuje se, jak paní ministryně říkala i v rozpočtovém výboru, tak Česká republika má velmi nízký podíl nelegálních cigaret, nezdaněných cigaret. Ovšem podle sběru prázdných krabiček na poslední dva roky se ukázalo, že se tento zvýšil, dokonce zdvojnásobil, ze 4 na 10 %. To znamená, že objem nezdaněných cigaret v České republice podle těchto odhadů je cca 10 %, což si myslím, že je poměrně vysoká částka. Samozřejmě pokud dojde k navýšení (ceny) krabičky cigaret, tak se zvýší cenová výhoda polských a slovenských výrobků, a ten rozdíl mezi těmito výrobky a českými vzrůstá ze 4 na 16. A pokud paní ministryně argumentuje tím, že na Slovensku a v Polsku dojde ke zvýšení daní na cigarety, tak zatím o tom můžeme jenom poslouchat od vás a musíme vám tedy věřit.

Dále zajímavý údaj, který paní ministryně zmínila na rozpočtovém výboru, že navýšení ceny krabičky cigaret nebude mít vliv na to, zda němečtí či rakouští turisté přestanou kupovat cigarety u nás. Vezměte si, že okolo 30 % v České republice prodaných cigaret tak činí výnos spotřební daně a DPH téměř 25 mld. korun. Ovšem sníží-li se rozdíl mezi cenou krabičky cigaret v Německu či Rakousku a v České republice, pak může dojít ke snížení nákupu v České republice a samozřejmě pak ten nárůst výběru ze zvýšené ceny cigaret nebude asi také tak vysoký, jak vláda očekává. Tak to bychom měli cigarety.

A nyní mi dovolte, abych se vyjádřila k dalšímu nápadu, který je obsahem této novely, a to je zdanění technických rezerv pojišťoven. Takzvané technické rezervy jsou ve skutečnosti peníze, které si pojišťovna schovává do budoucna, aby měla z čeho vyplácet svým klientům životní pojištění. Jsou to tedy peníze klientů, které jsou připraveny na výplatu budoucích plnění pro případ, že dojde k onemocnění, úrazu, či dokonce úmrtí, případně k podstatnému omezení schopnosti chodit do práce. Takový je princip životního pojištění. Smyslem rezerv je

pokrytí budoucích nároků pojištěnců vyplývajících právě z pojistných smluv. Zdaňovat tyto peníze je hazard s důvěrou lidí, kteří se pojistili. A samozřejmě, a o tom zde nepadlo ani slovo, povede k nárůstu ceny pojistek. Znamená to tedy, že touto úpravou v podstatě vláda chce projist životní pojištění našich občanů. Některé pojišťovny tak mají odvést odhadem dokonce 300 až 500 % čistého zisku jako jednorázovou daň. To zde již bylo zmíněno. A je také třeba si uvědomit, že jde o výnos jednorázový, nikoliv trvalý, který je tedy rozložen na dva roky. A pokud se z něj budou platit opakující se, zejména mandatorní výdaje jako důchody, rodičovský příspěvek a podobně, vytvoří se tím jen další nerovnováha ve veřejných financích.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych krátce zmínila pozměňovací návrhy, které reagují na výtky, které jsem přednesla v předcházející řeči.

Prvním pozměňovacím návrhem je návrh můj, dále pak poslance Ferjenčíka a poslance Bartoška. Tento návrh se týká zrušení zvýšení poplatků za vklad do katastru nemovitostí na dvojnásobek, tedy že částka za vklad do katastru se nezvýší na 2 tisíce korun, ale zůstane v té původní výši, která je tisíc korun.

Druhým pozměňovacím návrhem je změna u zdanění technických rezerv. V podstatě se jedná o to, že dojde k vyloučení rezerv na životní pojištění z vládního návrhu zákona. Je to jakýsi určitý kompromis a zůstává tam pouze neživotní pojištění.

Můj třetí pozměňovací návrh je kompromisní a představuje úpravy vládního návrhu tak, aby zdanění rozdílu při přechodu na novou metodiku bylo rozloženo na více než dvě zdaňovací období. Já tyto pozměňovací návrhy podrobně představím v podrobné rozpravě.

Abych na závěr řekla něco pozitivního: Velmi vítáme změnu sazby u daně z nemovitosti na remízky. A myslím, že na tom bude shoda v celé Poslanecké sněmovně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslankyni Věře Kovářové. Nyní tedy s přednostním právem pan předseda Jan Bartošek. Ještě než mu udělím slovo, omlouvá se jeho stranický kolega Stanislav Juránek z jednání Poslanecké sněmovny, a to od 12 hodin na celý jednací a zítřejší den. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jsem přesvědčen, že každý daňový zákon by měl mít zpracovanou takzvanou RIA, to znamená, dopad do podnikatelského prostředí. Je to z toho důvodu, že všechny kompetentní orgány, které se mají k čemu vyjádřit, tak je důležité znát jejich stanovisko. Tento tisk to nemá. A můžeme se ptát, proč se tak stalo. Vláda měla dost času, věděla, čeho chce dosáhnout, a mohla se zeptat i například České národní banky ohledně zdanění rezerv pojišťoven. Jsem přesvědčen, že vláda to neudělala z toho důvodu, že stanovisko nechce znát, protože k mnoha věcem by bylo stanovisko negativní.

Paní ministryně zde říká, že Česká republika patří k zemím, kde nelegální alkohol, tabák a další věci jsou velmi nízké. Já jsem za to rád a souhlasím s vámi, ale jsem přesvědčen, že se to tak děje právě na základě toho, že daňové nastavení vždycky bylo podrobeno zkoumání, do jaké míry to ten průmysl unese a do jaké míry už to povede k tomu, že se naopak rozbují ať už pašování tabáku, černé palírny a ostatní. Můžeme se domnívat a vy můžete říkat: jsme na tom nejlíp, je to dobře, ke změně nedojde. Byl bych samozřejmě rád. Ale dokud to není podloženo nějakým oficiálním stanoviskem, tak se bavíme pouze o domněnkách, a nikoliv o realitě. A skutečně se může stát, že situace v této oblasti, to znamená pašování tabáku, černé palírny a rozvoj nelegálního hazardu, může skutečně nastat.

Vláda se zde holedbá tím, že přece tím, že zdražujeme alkohol, tak je to to nejlepší, co můžeme udělat pro prevenci a léčbu. Říkal jsem to při prvním čtení a říkám to i teď, není tomu tak a je to pouze alibistické tvrzení, protože bez toho, že byste zdražení jako jeden z nástrojů zhoršení nebo snížení dostupnosti alkoholu použili například i mediální kampaně, určitou restrikci prodeje tvrdého alkoholu na benzínkách, omezení prodeje tvrdého alkoholu v obchodech tak, jak je to jinde ve světě, tak samozřejmě to jsou nástroje, které jsou ze světa známé, používají se a fungují. Bohužel zde není ministr zdravotnictví, aby mi na to mohl odpovědět a mohli jsme si o tom popovídat. Ale já říkám, že samotné zdražení nic takového, co očekáváte ve smyslu, že se promění chování konzumentů, tak to nenastane.

To stejné se týká i hazardu. Když jsme přijímali tento hazardní zákon, který je v praxi, tak byl diskutován a k tomu byla skutečně zpracována analýza RIA. A já si kladu otázku, proč v tomto případě také není zpracována. Zda míra zatížení daní odpovídá, zda nepovede k rozvoji černého hazardu. Ani zde nemáme odpověď od vlády. Můžeme se pouze domnívat anebo předpokládat. A jenom pod čarou dodávám, že stále ještě není uveden do provozu registr hráčů, adiktologické brzdy a všechny tyto nástroje, které měly patologické hráče od hazardu vzdálit a znemožnit jim hraní.

Z toho důvodu já navrhuji, aby jedno procento – a v podrobné rozpravě načtu ty pozměňovací návrhy – bylo alokováno na prevenci a léčbu. Jsem bohužel přesvědčen, že část lidí nedokáže hazardní vášeň zvládnout a propukne u nich závislost. A já jsem přesvědčen, že vláda z těchto peněz, z těch hazardních peněz, by měla jasně jedno procento vyčlenit na prevenci a léčbu, aby dokázala pomoct těmto lidem a organizace zabývající se prevencí a léčbou měly jistotu financování v oblasti prevence sociálněpatologických jevů.

Pak je tady otázka zdanění pojišťoven. To, co zde řekli i moji předřečníci, velké pokušení každé vlády. Tato vláda podlehla dvojímu pokušení a jedno z nich je, že spoustu peněz mají na svých účtech kraje, takže v konečném důsledku nedofinancovala dostatečně sociální služby, které v současné době budou nuceny ze svých prostředků dofinancovat sociální služby. A druhá věc, pokušení ve vztahu k pojišťovnám. Jsem přesvědčen, že tento krok je špatný, a budu navrhovat, aby pojišťovny zdaněny nebyly. Věc jednoduchá. Ptali jste se na stanovisko České národní banky, co si o tom myslí. V rámci podvýboru to bylo diskutováno a bylo řečeno, že tento krok je vnímám jako velmi rizikový. A můžeme se bavit, jestli důsledkem tohoto kroku bude zdražení pojistek, jednorázový benefit do rozpočtu a následný propad pro všechny další vlády, a tak dále.

Vzhledem k tomu, že tento návrh, tento daňový balíček, vláda skutečně připravila šlendriánsky a nedala k tomu odborné zázemí a stanoviska, tak se pohybujeme v oblasti domněnek a předpokladů, nikoliv reálných výpočtů. Oceňuji stanovisko rozpočtového výboru, který přijal to, že se domácí kotelny vyjímají a že se jim nebude rušit výjimka na zemní plyn, protože by skutečně došlo k tomu, že se lidem zdraží v domácnostech teplo, a to je špatně. V současnosti víme, jak obtížné je pro mladé rodiny získat bydlení a ufinancovat ho. A tato vláda místo toho, aby mladým rodinám a všem, kteří chtějí bydlet, pomohla, tak zdražuje zápis do katastru – tam budu také dávat pozměňovací návrh – chce zdražit teplo a situaci mladým rodinám směrem k bydlení skutečně neusnadňuje.

Tolik alespoň obecné stanovisko v rámci této rozpravy. V podrobné rozpravě načtu několik svých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Janu Bartoškovi a nyní pan poslanec Radek Koten. Připraví se kolega Hrnčíř. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové, vážení páni ministři, vážená paní ministryně, vážený pane předsedající. Já bych tady velice rád načetl tento pozměňovací návrh, který je k tomuto sněmovnímu tisku 509. Je to k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů. Ten by se tedy měnil takto:

- 1. V části druhé, čl. III. se za dosavadní novelizační bod 14 vkládají nové novelizační body, které znějí:
  - X. V § 26 odst. 2 písm. a) se slovo "40 000" nahrazuje slovem "100 000".
- XI. V § 26 odst. 2 písm. c) se mezi slovo "stavby" a slova "s výjimkou" vkládají slova "jejichž vstupní cena je vyšší než 100 000 Kč".
  - XII. V § 26 odst. 2 písm. e) se slovo " 40 000" nahrazuje slovem "100 000".
  - XIII. V § 26 odst. 3 písm. c) se slovo "40 000" nahrazuje slovem "100 000".
  - XIV. V § 27 písm. a) se slovo "40 000" nahrazuje slovem "100 000".
  - XV. V § 33 odst. 1 se slovo "40 000" nahrazuje slovem "100 000".

Následující body se přečíslují.

- 2. V části druhé, čl. IV Přechodná ustanovení se za dosavadní novelizační bod 5 vkládá nový novelizační bod, který zní:
- XVI. Zůstatkovou cenou hmotného majetku podle § 26 odst. 2 a 3 uvedeného do užívání ve zdaňovacím období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož vstupní cena nepřevýšila 100 000 korun, lze uplatnit do daňových výdajů ve zdaňovacím období, v němž nabyl účinnosti tento zákon.

Tento návrh odůvodňují takto: Návrh zvyšuje limit definující samostatné hmotné movité věci jako hmotný majetek ze stávajících 40 000 nově na 100 000 korun. V praxi to znamená, že drobný majetek v pořizovací ceně do 100 000 korun bude moci být poplatníkem jednorázově uplatněn jako daňově účinný výdaj. Současně se tento limit rozšiřuje i na stavby, neboť v praxi dochází k situacím, kdy poplatník vybuduje plot, například za 35 000, ale daňově jej odpisuje po dobu 20 let.

Návrh obdobně zvyšuje limit pro definici:

- a) zvířat jako hmotného majetku, který je účinný od roku 2009;
- b) tvorby jiného majetku na straně uživatele v případě finančního leasingu, který je účinný od roku 1999;
- c) hmotného majetku vyloučeného z odpisování, kterým je bezúplatně převedený majetek podle smlouvy o finančním leasingu, jestliže výdaje související s jeho pořízením tento limit nepřevýší;
  - d) technického zhodnocení hmotného majetku.

Návrh nového limitu pro definici samostatných hmotných movitých věcí jako hmotného majetku má primárně umožnit účetním jednotkám integrovaného záchranného systému, popřípadě Policie České republiky, Vězeňské služby a tak dále, rychleji amortizovat finančně náročné přístroje a vybavení. Současně významně pomůže podnikatelskému sektoru především z hlediska budování digitálního státu. Sjednocení daňového režimu u těchto kategorií majetku pak přispěje k přehlednosti a spravovatelnosti daně z příjmů.

Tato valorizace je navrhována po 21 letech, neboť stávající výše platí od roku 1998. Návrh nového limitu ve výši 100 000 korun je stanoven přiměřeně, pokud jej srovnáme s vládou navrhovaným 100% zvýšením poplatku za návrh do vkladu nemovitostí, které přicházejí již po sedmi letech, které je zdůvodňováno inflací.

Takže to by bylo asi všechno. Žádám vás tedy o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, protože si myslím, že takovéto vedení v účetnictví, kdy vedete v účetnictví věc, která už je dávno spotřebována, už je pryč, už je zničena, nahrazena novou, tak my to pořád vedeme jako podnikatelé, nebo i jiné účetní jednotky státu, tak to vedou stále v účetnictví a pořád dokola se to odepisuje. Já si myslím, že stát o nic nepřijde, protože pokud se má ta věc odepisovat třeba pět nebo deset let, tak stát pravidelně stejně v těch daňových odpisech úlevu tomu poplatníkovi dává, takže tento návrh jenom zvyšuje částku, která se dá odepsat okamžitě, a nebude to tedy potom figurovat v účetnictví na ty další roky. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Kotenovi. Nyní pan kolega Jan Hrnčíř, připraví se paní kolegyně Krutáková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, sněmovní tisk č. 509, nemůžeme podpořit, protože i přes slib této vlády v programovém prohlášení, že nebude zvyšovat daně, tento návrh zákona výrazně zdražuje život občanům. My v SPD chceme naopak lidem život zlevňovat. Tento vládní návrh mimo jiné skokově zvyšuje spotřební daň na alkohol a tabák včetně pěstitelského pálení, zvyšuje zdanění z hazardu, zavádí zdanění výher z loterií a sázek nad 100 tisíc korun, aniž by se řešilo, jaké měl sázející náklady, než vyhrál. Ruší také osvobození zemního plynu používaného v domovních kotelnách od daně z plynu, což povede ke zdražení vytápění cca 400 tisícům domácností, také třeba domovům důchodců apod. Zvyšuje se také na dvojnásobek poplatek za vklad do katastru nemovitostí, i když tu máme i nesmyslnou daň z nabytí nemovitosti. Toto všechno v době, kdy máme historicky nejvyšší hospodářský růst, a tím i nejvyšší daňové výnosy.

Paní ministryně Schillerová na rozpočtovém výboru řekla, že Čechům v posledních letech stouply mzdy, a tedy i jejich kupní síla. To je do značné míry pravda. Také s tím narostl i výběr daní. Ale vládě to stále nestačí. Na druhou stranu se zdražilo téměř vše – bydlení, energie, potraviny, služby a další. To je potřeba také říct.

Proto navrhujeme navýšení základní slevy na poplatníka a slevy na manžela podle zákona o dani z příjmů, a to na 27 400 korun ze současných 24 840 korun. Toto navýšení reaguje na soustavný růst minimální mzdy i průměrných mezd v posledních letech. Zvýšení je navrženo minimalisticky, tak aby nedošlo k fatálnímu ohrožení příjmů státního rozpočtu, a zároveň kompenzuje zejména pro pracující občany skokové zvýšení spotřebních a dalších daní obsažených ve vládním návrhu tohoto zákona.

Navrhujeme také navýšení částky pro osvobození příležitostných příjmů. Zákon o dani z příjmu umožňuje, aby zdanění nepodléhal příležitostný příjem, který v ročním součtu nepřesáhne částku 30 tisíc korun. Typickými příjmy jsou nájmy movitých věcí, příjmy z pěstitelství, chovatelství či prodeje nepotřebného majetku např. maminkami na mateřské dovolené. Patří sem např. i příjmy z provozu malých výroben elektřiny do 10 kW, ke kterým není vyžadována licence udělovaná Energetickým regulačním úřadem. Limit pro nedanění příležitostných příjmů ve výši 30 tisíc korun byl zaveden v roce 2014, přičemž od té doby došlo k navýšení cen movitých věcí, stejně jako obecnému nárůstu cen a inflace. Účelem pozměňovacího návrhu je proto navýšit částku, do jaké se příjmy formou přivýdělku nemusí danit, na 36 tisíc korun. Odhadovaný výpadek příjmů do státního rozpočtu bude naprosto

marginální, oproti čemuž stojí posílení finanční situace rodin s nízkými příjmy či důchodců, kteří si příležitostným prodejem zlepšují svoji životní situaci.

Dále navrhujeme snížení daně z příjmu pro malé firmy, podobně jako v sousedním Slovensku. Totiž daňová zátěž v České republice patří mezi nejvyšší v Evropské unii. Snížení daně pro malé společnosti, jejichž roční příjem nepřesáhne částku 3 miliony korun, umožní ušetřené finanční prostředky investovat do dalšího podnikání, které v konečném důsledku bude pozitivním přínosem pro českou ekonomiku. Malé firmy a podniky jsou jedním z důležitých pilířů fungujícího hospodářství, a proto je nezbytné je podporovat. Výpadek v příjmech státního rozpočtu, který nastane po schválení předloženého návrhu, lze efektivně kompenzovat jinými daňovými opatřeními, kterými může být vyšší míra zdanění nadnárodních korporací nebo zavedení účinných pravidel pro odliv zisku z České republiky.

Doufám, vážené kolegyně, kolegové, že naše návrhy podpoříte. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Hrnčířovi. Nyní paní poslankyně Jana Krutáková, připraví se pan poslanec Radek Holomčík. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámila se svým pozměňovacím návrhem k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů z veřejných rozpočtů. Můj pozměňovací návrh je jednoduchý: v části první čl. I je uveden novelizační bod k § 4 zákona o dani z nemovitých věcí a je zde uveden výčet pod bodem k) pozemků a využití pozemků, kde budou osvobozeny mimo jiné i krajinotvorné prvky od daně z nemovitých věcí. Navrhuji, aby v bodě 3 byla ještě doplněna slova "skupina dřevin na ostatních plochách".

Moje odůvodnění je následující: Zemědělci požadují, aby byla snížena pozemková daň z tzv. krajinných prvků. O tom, že krajinné prvky jsou důležité, se v poslední době neustále hovoří. Jsou to prvky, které zadržují vodu v krajině, zabraňují erozi a poskytují také útočiště zvířatům a rostlinám. Navrhovanou změnou dojde ke zrušení povinnosti placení daně za krajinotvorné prvky na všech druzích ploch, tedy i na plochách ostatních, a dojde tak k odstranění složitého dokazování, zda uvedená plocha je, či není vyloučená ze zemědělského a jiného ekonomického využití. V podrobné rozpravě se potom přihlásím k tomuto svému pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Krutákové. Dalším vystupujícím je pan poslanec Radek Holomčík, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám tady představil dva své návrhy. Jeden je pozměňovací návrh a druhý je návrh doprovodného usnesení.

Ten pozměňovací návrh je poměrně jednoduchý. My už jsme ho jednou s kolegou Ondřejem Polanským podávali. Týká se domácího vaření piva. V současné době, pokud chcete vařit doma pivo, tak máte roční limit 200 litrů, musíte to hlásit Celní správě a musíte vést a archivovat evidenci deset let. Ten náš návrh – původně jsme podávali návrh na navýšení na 2 000 litrů, zrušení povinnosti ohlášky a zrušení povinnosti evidence, nakonec po

nějakých diskusích, které se tady už minule vedly, jsme tam ponechali povinnost ohlášení orgánům daňové správy a zkrátili jsme dobu povinnosti vést resp. archivovat evidenci z deseti na tři roky. Co zůstává, je to zvýšení limitu ze 200 litrů na 2 000.

To množství bylo diskutováno. Zaslechl jsem tady několik připomínek, že je to strašně moc a že to nedává smysl. Ono to samozřejmě smysl má. Jednak v rovině principiální – my v podstatě neděláme nic jiného, než nějakým způsobem harmonizujeme domácí vaření piva s domácí výrobou vína. Vinař si může vyrobit 2 000 litrů vína. Samozřejmě má další omezení vycházející z vinařského zákona, ale to je jiná diskuse, jiná věc. Takže jedním z těch smyslů je harmonizovat domácí vaření piva s domácí výrobou vína.

A ta druhá věc je v podstatě logická, nebo spíše věcná. Limit 2 000 litrů je v podstatě nastavený tak, aby se tomu domovarníkovi nestalo, nebo s velkou pravděpodobností nemohlo stát to, že ten limit přesáhne, ale zároveň aby to nebylo lukrativní z hlediska nějakého nelegálního prodeje. Je to podle našeho názoru i podle diskusí, které jsme vedli s lidmi, kteří se domácí výrobou piva zabývají, vlastně nějaká rozumná hranice, tak aby byly splněny ty dvě podmínky.

Zároveň považujeme podporu domovarnictví za poměrně důležitou. Někdy se říká jasně, dáváme občanům další možnost, jak se dostat k levnému alkoholu. Tento argument neobstojí. My jsme dostali od právě domovarníků, kteří vaří, nějaké vyčíslení nákladů na receptury a skutečně tam ty ceny byly od 17 korun někde do 30 u takových těch normálnějších druhů piva, a teď se bavím o ceně za půllitr, 17 až 30 korun za půllitr u těch standardnějších receptur. U nějakých speciálních, kde jsou potřeba nějaké speciální druhy chmele a sladu, tak je to ještě více. A když si vezmete, kolik stojí v obchodě nejlevnější pivo, tak je výrazně levnější než těch 17 až 30 korun. Takže tento argument neobstojí.

Co je důležité, v posledních několika letech zažívají velký boom mikro- a minipivovary. A je poměrně nedostatek sládků. A když se budete bavit s lidmi, kteří už se věnují té komerční činnosti, mikropivovarům, minipivovarům, tak zjistíte, že vlastně nemalé množství sládků, kteří teď vaří komerční pivo, odvádí z toho daně, případně třeba zaměstnávají další lidi, tak vzešli právě z těch domovarníků. Protože oni se to naučili, pochopili, o čem výroba piva je, pochopili, jak se jednotlivé receptury a suroviny chovají, a začali se tomu věnovat profesionálně.

Další důležitá věc. Pokud se bavíme o alkoholismu, tak je to v podstatě o tom, že si člověk nevybírá moc, co pije, jde mu prostě o ten etanol. Když se bavíte s domovarníky, tak vám řeknou, že od té doby, co vaří pivo, tak se jim zásadně změnil vkus. Začali si víc vybírat, začali víc chápat, takže to má pozitivní dopady i na nějakou, řekněme, kultivaci spotřebitele.

A poslední věc k těm domovarníkům. Proboha, mně přijde naprosto absurdní, abychom lidi omezovali v něčem tak přirozeném, jako je domácí vaření piva. Dělalo se to tady historicky dávno, má to tady tradici a myslím si, že pokud chceme, aby občané dodržovali zákony, tak by měly mít ty zákony nějaký smysl. Takže tolik k těm domovarníkům.

Ta druhá, toto doprovodné usnesení se také týká výroby alkoholu, ale v pěstitelských pálenicích. Tam je ta situace malinko složitější. V podstatě teď je to tak, že je nějaká sazba daně za líh komerční a poloviční, 50 %, je sazba za líh vyrobený v pěstitelské pálenici. Se zvýšením spotřební daně za líh, ten komerční, prostě logicky nastává i zdražení pro pálenice. Bohužel v tomto to nejde provést prostou změnou našeho zákona, protože to vychází ze směrnice 92/83/EHS o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů, která platí v Evropské unii už od roku 1992. A to moje usnesení míří tím směrem, že považujeme za dobré otevřít diskusi o tom, že by se ta pravidla měla změnit. Protože to prostě nedává smysl. Bohužel v březnu tohoto roku vládu sabotovala, nebo zabila, podílela se na zabití diskuse o změnách podmínek v EU u domácí výroby alkoholu, případně i u toho

pěstitelského pálení. Takže ta racionalizace bohužel, pokud nějaká přijde, se tímto nějakým způsobem vzdálila. Ale my si myslíme, že je potřeba se o tomto bavit, a vysvětlím posléze ty důvody.

Teď bych si dovolil načíst návrh doprovodného usnesení:

"Poslanecká sněmovna

- I. konstatuje, že pěstitelské pálení je tradičním způsobem výroby alkoholu v České republice a že realistický daňový režim pro tento způsob výroby je součástí racionální protidrogové politiky, který vede ke snižování celkového množství nelegální a nekontrolované výroby alkoholu;
- II. upozorňuje, že současná konstrukce sazeb spotřebních daní určená evropským právem postrádá dostačující flexibilitu;
- III. Vyzývá vládu, aby se problematikou sazeb spotřebních daní zabývala na úrovni Evropské unie a do 1. prosince 2020 seznámila Poslaneckou sněmovnu s kroky, které v této věci učinila."

To vychází z jednoho prostého faktu. Myslet si, že zdražením alkoholu, a to i té výroby v pěstitelských pálenicích, se sníží množství páleného alkoholu, je nesmysl. Jediné, co se stane, je to, že se zvýší množství alkoholu vyráběného nelegálně. Pokud chceme – a zopakuji to, co jsem říkal už u těch domovarníků – pokud chceme po občanech, aby dodržovali zákony, měly by mít ty zákony nějaký smysl.

Výroba v pěstitelských pálenicích je způsob, jak vzniká nekomerčním způsobem kontrolovaný alkohol, a to jak z hlediska daní, tak i z hlediska nějaké kvality. Dokonce u těch pálenic nějakým způsobem je ošetřena i kontrola toho, že ten kvas, který se pálí, nevznikl z nějakého kradeného ovoce. Pokud nechceme, aby se navyšovala ta čísla nelegálních pálenic, měli bychom se snažit o to, aby bylo co nejjednodušší dělat to legálně. Podle odhadů, které jsou takové poměrně složitě stanovitelné, je to množství alkoholu, které se u nás vyrobí nelegálně, někde na 50 až 100 % toho množství, které se udělá v pálenicích. Takže tady se bavíme o poměrně velkých číslech.

Já se potom o tom ještě více rozhovořím v rámci třetího čtení. Teď bych vás jenom chtěl poprosit potom o podporu a v podrobné rozpravě se přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu a načtu i text návrhu doprovodného usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Radek Holomčík, nyní pan poslanec Václav Klaus, připraví se kolega Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Jsme ve druhém čtení, čili já se vyjádřím obecně k tomuto zákonu. Začnu trošku zeširoka.

Já se snažím přistupovat ke všem návrhům v této Sněmovně nepředpojatě. Takže řekněme, Piráti jsou mi ideově docela daleko, ale když jsem připodepsal zákon, aby se cyklistům, tedy vodákům dal pokoj a mohli si dát pivo na lodičce, tak jsem pro. Když chtějí zavést prokurátorsko-policejní stát tím, že znemožní výkonné moci ovládat prokuraturu a policii, tak jsem zase proti a takhle k tomu přistupuji. Já to jenom dovysvětlím. Moc máme zákonodárnou, to jste vy, soudní, to jsou nezávislé soudy, a pak máme moc výkonnou, která pochází z lidu, její součástí je policie i prokuratura, a bez ohledu na to, co se aktuálně děje, se do toho nemá zasahovat.

Zrovna tak bych teď, dneska, promluvil k té vládní většině, tady k vašemu vládnoucímu hnutí. Já mám řadu z vás rád, je tady řada zajímavých poslanců a politiků, křesťan Juchelka, liberál Nacher, pan profesor Rais, velice uvážlivý vždycky na školském výboru – ale promiňte mi, ten hlavní proud, co doručujete, se chová trošku jinak. Protože účelem státu je, aby nechal lidi být, aby nechal schopné lidi pracovat, protože tahle země zbohatla díky spontánním aktivitám lidí, nikoli kvůli aktivitám vlády, zákazům a příkazům.

A jednou z klíčových věcí, které toto ovlivňují, jsou daně. A vy daně neustále zvyšujete. Vy daně zvyšujete, přijde zanedlouho hospodářská krize, čili pak to bude ještě horší. Odmítli jste snížit daň z nabývání nemovitostí, dneska zvyšujete další balík daní a je jasné, že ta společnost už je na hraně. Vy dobře víte, že když jste v roce 2017 zvýšili daně z tzv. hazardu, tak vám to nepřineslo víc peněz, ale naopak vám tři miliardy ubyly. A vy to jdete zase znovu zkusit a přelít další skupinu lidí na černý trh.

To samé se týká alkoholu. Vždyť ty české likérky a legální výrobci už jsou také na hraně a ta daň je obrovská z každé té lahve. Čili vy to zase zvýšíte a oháníte se přitom nějakou obecnou prospěšností. Tady, prosím vás, kdyby to bylo obecně prospěšné, tak to zakážeme. Můžeme se o tom bavit, že blikající automat je tak strašná věc, že se prostě zákonem nechají rozbít a nikdo na nich nesmí hrát pod nějakými pokutami. Ale vy do toho montujete daně. To samé z hlediska cigaret. Takže teď se snažíte dosáhnout, aby ta krabička stála 200 korun nebo kolik těm občanům, a argumentujete jejich zdravím. Takže to je zase věc naprosto nepřesná.

My tento zákon rozhodně nepodpoříme, protože, za prvé, zvýší daně, vytlačí spoustu slušných provozovatelů ať už nějakého sázení a podobně z trhu, přesune je na černý trh. To samé se stane s alkoholem. Co se stane s cigaretami, to tolik přesně nevím, protože já sám nekouřím, ale taky budou jistě nějaké pokusy to nějakým způsobem obcházet. Čili nedává to sebemenší logiku. A vy ty peníze navíc ani nedostanete, ten řádný přínos státního rozpočtu nebude a ta snaha jenom pak uplácet všechny možné voličské skupiny pak narazí na tu přicházející hospodářskou krizi. Takže je to ve vašem vlastním zájmu takovéto pokusy nedělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi. Nyní s faktickou poznámkou Pavel Plzák a poté pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, nechci zdržovat, ale já jsem poslouchal předřečníka a on řekl zajímavou věc, že ty likérky, které vyrábí ten tvrdý alkohol, jsou už na hraně. Já nevím, kde k tomu přišel, ale co mě jako spotřebitele zaráží, že když si jdu koupit láhev přívlastkového vína, tak dneska ta sedmička už je dražší než sedmička tvrdého alkoholu. Jestli jste si toho všiml. Děkuji. Takže já si myslím, že ta rezerva na nějaké zdražení tam asi možná je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. S faktickou poznámkou nyní ještě pan Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem učitelem matematiky. Já si tady nechci hrát na experta na daně, ale zrovna to víno není dobrý příklad. Tam žádná spotřební daň není. Čili to je trošku mimo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se Leo Luzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Protože jsme ve druhém čtení, já se dneska nebudu věnovat tak detailně jednotlivým bodům novely tohoto daňového balíčku, protože jsem to už udělal minule v prvním čtení. Přesto, než představím svých pět pozměňovacích návrhů, tak mi dovolte, abych řekl pár slov obecně k tomuto daňovému balíčku.

Já jsem pečlivě a bedlivě poslouchal paní ministryni financí a její vysvětlení a znovu se ukázalo, že vláda se snaží toto zvýšení daní zakrýt jakousi bohulibou činností, že některé ty daně jdou do škodlivých činností. Pojďme se podívat ale na samotný název projednávaného zákona, ve kterém je vetknuta ta motivace, jediná motivace, kterou vláda pro tuto novelu má, a tento název zákona je vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů. Tímhle názvem vlastně vláda přiznává tu jedinou motivaci, kterou k předložení má, a je to zvýšení daní. Zvýšení daní, kterým chcete vybrat dalších 20 miliard z kapes daňových poplatníků v následujících letech.

Vláda tím, mimochodem, porušuje i vlastní vládní prohlášení, ve kterém říká, že nebude zvyšovat daňovou zátěž. A aby se to marketingově zakrylo, tak to vláda vykládá jako nějakou bohulibou záležitost, a tak na první pohled zvýšení daní jde do, řekněme, nepopulárních sektorů. Zlé pojišťovny, špatné kouření a alkohol, hazard, výhra v loteriích. Ale je tam i pár návrhů týkajících se bydlení. Pokud by skutečně ta motivace byla taková, jakou tady říkáte a jakou tady říkala paní ministryně, tak by vláda předložila daňově neutrální řešení. Což se nestalo.

Proč to vláda navrhuje? Tak hospodaření se státními financemi, jak vidíme, se za poslední dobu vytrvale zhoršuje. Přes ekonomický růst se projídá budoucnost deficitními rozpočty, málo se investuje a zejména rostou provozní výdaje státu, a to i na úkor investování. Celkový objem rozpočtu roste, ale dlouhodobě nám tady vzniká strukturální problém, protože daleko rychleji než kapitálové výdaje rostou provozní výdaje státu. Dokonce podle stanoviska Nejvyššího kontrolního úřadu je rozpočet připraven na případnou recesi hůře, než tomu bylo před deseti lety. Přesto, že jste měli takové štěstí, že jste poslední rozpočet tvořili v ekonomickém růstu. A přesto jsou státní finance připraveny hůře na případnou recesi a ochlazení, než to mu bylo před deseti lety. A to mě velmi mrzí, protože je to škoda pro celý náš stát a pro celé naše hospodářství.

Navíc složená daňová kvóta vytrvale roste. Zatímco v roce 2015 byla 32,6 procenta, již dnes překonáváme hranici 36 procent. Znamená to, že se v ekonomice více přerozděluje, a bohužel stále vláda nemá dost. Řízení státních financí jste, k mému smutku, bohužel zúžili pouze na otázku, kolik ještě z lidí dokážete vymáčknout peněz. Tak to bohužel vypadá. Já bych se rád mýlil, rád bych to i uznal, kdybych se mýlil, kdybyste podpořili naše pozměňovací návrh, které si vám některé z nich dovolím představit. Další představí mí kolegové.

První pozměňovací návrh, který je pod číslem 3374, je vaše oblíbené a naše oblíbené zrušení daně z nabytí nemovitosti. Včera se o tom tady hodně diskutovalo. Ale já prostě vnímám, že není fér, aby ten, kdo vydělává, platí daně, navíc musel platit státu výpalné ve výši 4 procenta za to, že se chce odpovědně postarat o své bydlení a pořídit si vlastní byt. Tato daň je prostě absurdní a nesmyslná. Pořízení bydlení se stává problémem pro střední třídu a zrušením této daně jim alespoň částečně dokážeme ulevit. Pro běžného občana, pro mladé lidi je tato daň ve výši 4 procenta několik měsíců práce navíc. Místo aby mladí lidé investovali do svého bydlení, budou muset platit na půjčení cizí nemovitosti, protože jejich potřeba bydlet se

nijak nesníží, a pokud nebudou mít na dneska tak drahé nemovitosti, nebudou mít na daň, nebudou mít na spoluúčast hypotéky, tak prostě budou muset být, i když by nechtěli třeba, v nájemním bydlení, které také roste, a tím si budou zužovat prostor i pro vlastní úspory, které pak mohou používat na spoluúčast a daň.

Pojďme jako první problém k řešení krize bydlení tuto daň zrušit. Ty desetitisíce korun, které musí lidé platit státu de facto za nic, mohou sami využít daleko efektivněji, než je rozpustit v bezedném státním rozpočtu. Já a náš klub to předkládáme proto, že jsem optimistou, protože věřím, že nakonec vy z hnutí ANO, sociální demokracie a KSČM nahlédnete laskavě na to, že je skutečně nesmyslné od kupujících vybírat 4 procenta, 4 procenta navíc, a nakonec ten návrh podpoříte.

Další pozměňovací návrh, který jsem nahrál do systému pod označením 3372, je návrh na zvýšení limitu pro povinnou registraci DPH na 2 miliony korun. Registrace k DPH je takovým výrazným skokem pro podnikatele, co se týká jejich administrativních povinností, ať se to týká vedení daňové evidence, nebo podávání kontrolního hlášení. Od vstupu do Evropské unie od 1. května 2004 se hranice pro DPH nezvedla a mezi těmito roky, díky inflaci, ekonomickému růstu posledních let, se navýšil počet povinně registrovaných subjektů z důvodu překročení stávajícího limitu 1 milion ze 43 tisíc osob na skoro 116 tisíc registrovaných subjektů. Pokud skutečně chcete zmenšit administrativní zátěž pro ty nejmenší podnikatele, posuňme společně hranici, kdy vzniká nejvíce administrativních povinností spojených s placením daní.

Souhlasem s tímto naším návrhem naplníte vlastní programové prohlášení vlády, ve kterém slibujete, že vláda podnikne další kroky směřující k maximálnímu snižování administrativní zátěže pro podnikatele. Já čekám, že mi paní ministryně řekne, že není možné posunout tuto hranici kvůli směrnici Rady Evropy (?). Ale tím, že budeme říkat, že to nejde, se dostaneme do takového začarovaného kruhu, že se to nikdy nestane. Ono je někdy jednodušší říkat, že to nejde, ale kdo chce, hledá způsoby a nehledá důvody. My hledáme způsoby, a proto jsme si vyhledali například příklad Slovinska z roku 2013, které úspěšně na evropské úrovni projednalo zvýšení DPH z 25 tisíc na 50 tisíc eur. Mimochodem v rozhodnutí Rady Evropy (?) je uvedeno, že Komise ve svém návrhu plánuje stanovit pravou hodnotu pro osvobození DPH do výše 100 tisíc eur, a proto rada se žádostí Slovinska souhlasila. Dokonce v článku 395 stávající směrnice se říká: "Rada může na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoliv členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylující se od této směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem." A já nevidím důvod, když si to dokázalo vyjednat Slovinsko, proč by se to nemělo povést České republice. Z mého pohledu je to ienom otázka vůle, chuti a vyjednávacích schopností našich reprezentantů. Mám k tomu připraveno i doprovodné usnesení, které přečtu v podrobné rozpravě. (V sále je velký hluk!)

Dalším návrhem, který předkládám za klub ODS, je prodloužení lhůty pro podání kontrolního hlášení z pěti na patnáct dnů. Poslední dobou vidíme, že stát se k podnikatelům chová mnohdy macešsky, a některé lhůty, které pro ně chystá, jsou opravdu šibeniční. A právě lhůta pěti dnů pro podání opravného kontrolního hlášení je takovou šibeniční lhůtou zejména pro ty nejmenší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Pokud vedete jiné debaty, než je otázka změny daní, tak zásadně v předsálí. A každý, kdo se chce přihlásit do této rozpravy, jistě slovo dostane. Ale opravdu bych byl rád, aby tady byl klid, aby ten, kdo má udělené slovo, to mohl také využít v důstojném prostředí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Velice děkuji, pane předsedající.

Lhůta pěti dnů je opravdu krátká lhůta a může v běžných situacích, jako je třeba dovolená podnikatele nebo nečekané onemocnění jeho či jeho účetní, vést ke komplikacím, kdy se takový podnikatel snadno dostane do rozporu se zákonem. Zejména u živnostníků a malých podniků, které mají omezenou pracovní kapacitu a naplnění všech uložených administrativních úkonů, nemají zastupitelnost, mají třeba jenom jednu účetní, je stávající lhůta pěti dnů naprosto nepřiměřená. Proto navrhuji zvýšení této lhůty z pěti na patnáct dnů. Cílem kontrolního hlášení by totiž nemělo být trestání za administrativní pochybení nedodržením kratičkých lhůt. Nadměrný restriktivní přístup státu k daňovým subjektům, jejichž hlavní činností není výkon administrativních činností pro stát, ale vytváření zejména přidané hodnoty v rámci národního hospodářství, vede ke snižování kvality a úrovně podnikatelského prostředí. A mým cílem je aspoň toto nerovné postavení podnikatele a státu v této lhůtě narovnat.

Další návrh, pod označením 3343, je návrh, který mění podání přiznání daně z nemovitosti. Dodnes máme povinnost, nebo občané mají povinnost při změně vlastnictví nejen státu hlásit změnu vlastnictví do katastru nemovitostí, nejen dávat přiznání daně z nabytí nemovitosti, ale musí podávat nové přiznání k dani z nemovitosti. (Poslanec se odmlčel kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Opravdu kolegy nechci jmenovat, ale byl bych velmi rád, kdybyste nechali kolegu Munzara domluvit jeho řeč. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Přesto, že stát má dostatek informací ve svých registrech, přesto nutí občana, aby toto daňové přiznání podával, i pod hrozbou pokut. Ve většině případů by ale stát dokázal vyměřit daň bez toho, aby musel občan dávat toto další daňové přiznání. Já proto pozměňovacím návrhem navrhuji model, který povede k významné redukci této povinnosti, a tedy ke snížení administrativní náročnosti na straně daňového subjektu a občanů. Fungovalo by to na dobrovolném principu, že ten, kdo chce mít jistotu, by si přiznání podal sám, kdo by nechtěl a neměl například žádnou výjimečnou situaci, tak by mu daň vyměřil stát z údajů, které má k dispozici. V tomhle případě chci poděkovat paní ministryni financí a Ministerstvu financí, že mně na základě mé iniciativy poskytly právní podporu a pomáhaly legislativně připravit tento návrh, aby byl věcně správně. Já tedy nevím, jaké bude nakonec konečné stanovisko ministryně financí, ale věřím, že toto můžeme společně prosadit, abychom snížili daňovou byrokracii pro běžné občany.

Další návrh, poslední, který mám, který je pod označením 3344, je zrušení části daňového balíčku, který navyšuje správní poplatky typu návrhu na vklad na dvojnásobek. Protože původním návrhem se opět prodražuje pořízení vlastního bydlení a jedná se de facto o skryté zdanění, a navíc vláda argumentuje pouze inflací při předložení tohoto návrhu, ale my jsme v podkladech ani nedostali vyčíslení skutečných nákladů na tyto úkony, tak bez toho je to jen další zdražování, bez toho, aniž bychom se třeba shodli na prvním návrhu na zrušení daně z nabytí nemovitostí. Proto navrhuji toto zrušení.

Tyto všechny mé návrhy, které jsem zde přečetl, vedou a jsou motivovány cílem snížit daňovou zátěž občanů a snížit byrokratickou a administrativní zátěž občanů a daňových subjektů. Věřím, že je podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. Je tady jedna faktická poznámka pana poslance Václava Votavy. Připraví se Leo Luzar. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, když pořád poslouchám z úst pravice, ODS, o tom, jak je daň z nabytí nemovitosti nehorázná, amorální, přátelé, v roce 2013, já myslím, že to tady paní ministryně včera říkala, jste tuto daň sami, tehdy to byla daň z převodu nemovitostí, zvýšili ze 3 na 4 %. Proč jste ji nezrušili tehdy? Vždyť jste snad na to měli sílu, abyste ji zrušili? A dnes to kritizujete? Není to pokrytecké? Je to pokrytecké.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě mám dvě faktické poznámky, jedna je od kolegy Munzara, poté Patrik Nacher. Nyní tedy pan kolega Munzar s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já jsem tady svůj pozměňovací návrh obhajoval velice stručně, protože včera jsme si tu debatu užili, ale můžeme v tom zase pokračovat, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Vy pořád ve své argumentaci zapomínáte, že jste tady v roce 2016 provedli v této dani velice zásadní změnu, a to takovou, že jste převedli daňové břemeno z toho, kdo získává finanční prostředky z prodeje nemovitosti, na toho, kdo kupuje, což je velmi zásadní změna. Protože ten, který prodává, získává peníze z prodeje, kdežto ten, kdo kupuje, si musí vydělat na cenu nemovitosti, nebo alespoň na spoluúčast, musí si vydělat na správní poplatky, které navrhujete zdvojnásobit, a musí si vydělat na daň, kde je jeho povinnost od roku 2016. To je velmi zásadní rozdíl. Minimálně od roku 2015 navrhuje ODS zrušení této daně. A jsme v jiné ekonomické situaci než před několika lety. To za prvé. A za druhé si musíte uvědomit, že skutečně dneska ceny nemovitostí tak narostly, že 4 % jsou pro mnohé i ze střední třídy neúnosná. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Patrika Nachera, připraví se ještě jednou kolega Votava. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, pěkné poledne přesně. Původně jsem chtěl říct to, co říkal pan poslanec Votava. Ještě bych to rozšířil o jeden prvek, a to jest, že ta daň, původně daň z převodu nemovitosti, je tady od roku 1992, jestli si dobře vzpomínám, nebo 1993, teď jsem se díval. To znamená, tady byla dvacet let možnost ji zrušit. Dvacet let! Já to kritizuji odjakživa, protože mi to přijde v principu jako nemorální. Ale dvacet let! To znamená, že jste měli dvacet let možnost ji zrušit, a nezrušili jste ji, tak teď rozumím samozřejmě, že z pozice opozice se to zrušení navrhuje snadněji, než když je člověk ve vládě.

Jinak pokud jde o argument Vojtěcha Munzara o tom, že se změnila ta konstrukce, tak ono vlastně už to bylo předtím taky, když se na to podíváte, že tu daň z převodu nemovitosti platil sice prodávající, ale kupující byl ručitel, takže když to prodávající nezaplatil, tak to stejně zaplatil kupující. Notabene jestliže platí teze, že jsou furt stejné a jedny peníze, teď tady nechci dávat přednášku k ekonomice, tak i prodávající, i ten prodávající, i prodávající, i kupující ty peníze přece vydělává. Tak je to úplně... Možná v jiném čase. On vydělal, koupil, pak to prodal někomu, pak má z toho nějaké peníze. Zatímco ten, co to kupuje, tak vydělává

v té chvíli, když kupuje. Ale vydělávají oba dva. Takže to když už, tak ať je to férový argument. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Vážený kolego Munzare prostřednictvím pana předsedajícího, já s vámi souhlasím v jedné věci, že to, aby platil tu daň nabyvatel, je špatně. Já s tím souhlasím. Já jsem tady minulé volební období také pro to nehoroval. Naopak, byl jsem proti tomu a včera jsem vysvětloval proč. Protože to zdražuje cenu té nemovitosti. A mělo to zůstat tak, jak to bylo. Daň z převodu nemovitosti měl platit ten, kdo tu nemovitost prodává. V tomhle s vámi souhlasím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vaším prostřednictvím bych chtěl reagovat na kolegu Patrika Nachera. To se říkalo, když jsem si přečetl stenozáznamy z minulého volebního období, kdy jsem nebyl součástí Poslanecké sněmovny, tak ten argument byl, že je to jenom převod peněz a že se díky tomu sníží ceny nemovitostí o 4 %, protože to budou platit kupující. Tento předpoklad se nenaplnil. Ten převod v osobě daňového subjektu nevedl ke snížení cen nemovitostí.

A můžeme se tady bavit o devadesátých letech, nebo o minulosti, ale myslím si, že teď jsme, v tomto okamžiku jsme v nějaké ekonomické situaci, nějaká situace je na trhu s byty, která opravdu není pro střední třídu růžová. A co můžeme udělat pro ně, tak bychom udělat měli. A to je právě zrušení této daně. Já opravdu nechápu, proč někteří, nepodezírám z toho pana kolegu Nachera, který podpořil zrušení této daně, ale někteří ostatní vládní poslanci, já upřímně nechápu, proč tak cedíte krev za jedno procento příjmů státního rozpočtu, když vám meziročně rostou příjmy státního rozpočtu desetkrát více, než je příjem z této daně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Luzar. Připraví se pan poslanec Skopeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, dámy a pánové, dovolte mi, abych vás seznámil s odůvodněním svých tří pozměňovacích návrhů, které se týkají jednoho tématu. Nejsem vzděláním ekonom a nebudu se příliš zabývat ekonomickými otázkami týkajícími se daňové kvóty, popřípadě věcmi týkajícími se daňové zátěže obyvatel, ale dovolím si vás upozornit na problém možná ryze technický. Tím se omlouvám všem ostatním, kteří ty technické problémy až tak dalece nevnímají, ale ono to částečně souvisí s tímto materiálem, který dneska projednáváme.

Hospodářský výbor ve svém jednání, když navrhoval a připravoval podklady týkající se daňové zátěže, která se týká průmyslu, navrhl určité opatření, které mělo pomoci – zdůrazňuji pomoci – v komoditě, která je, řekněme, méně vnímána oproti palivům, oproti energetice jako jaderné, a to se týká tepla. Teplo můžeme charakterizovat jako třísložkové.

První složka je teplo, které je nadbytečné z technologických důvodů, to znamená, při výrobě nějakého produktu vám vzniká teplo a vy to teplo musíte spotřebovat, vypustit,

popřípadě nějak využít. Samozřejmě to teplo je nějaká energie, to znamená, je to nějaká hodnota.

Druhý případ tepla jsou klasické energetické podniky, které vyrábějí elektrickou energii. A je jedno, jestli používají jako palivo uhlí, plyn, ropné produkty nebo i jadernou energii. A ty to teplo mají jako odpadové teplo, prosím s uvozovkami odpadové teplo, protože je pro ně docela velkým problémem to teplo zpracovávat. Po výrobě elektrické energie to teplo, potažmo teplota páry klesá v generátorech a je většinou chlazeno, proto taky vnímáme u elektráren mnohdy vysoký komín, pokud je to klasická elektrárna, popřípadě chladicí věže, ty už mají všechny elektrárny, protože samozřejmě tu vodu z té páry budou muset někde chladit. Čili to je teplo, které uniká do ovzduší a energie toho tepla je bezúčelně zlikvidována.

A potom samozřejmě je to klasické teplo, které asi všichni známe, to znamená, máme nějaký kotel, kde přikládáme, abychom měli v zimě teplo a nezmrzli jsme.

To jsou tři typy tepla, které spotřebováváme a využíváme. Rád bych se zaměřil na první dva, o kterých jsem hovořil, z pohledu využití.

Když se technicky zabýváte využitím tepla, tak zjistíte, že ideální by bylo to teplo nějak spotřebovat ve prospěch občanů. V té filozofii se přišlo s takzvaným terminusem technicusem centrální zásobování teplem. Ve své době byly velké podniky plánovaným hospodářstvím nuceny využívat a nuceny na tyto své zdroje tepla napojovat obyvatele, aby samozřejmě ta výsledná cena tepla pro občany byla co nejnižší. To se dělo samozřejmě jak u výrobních podniků, tak u podniků vyrábějících elektrickou energii. A dodnes jsou velké oblasti, a teď hovořím o svém kraji, Moravskoslezském kraji, všechna velká města, která měla nějaký průmyslový podnik, a věřte mi, je jich tam velice hodně, napojena z větší části právě na centrální zásobování teplem. Toto teplo je vedeno mnohdy na velké vzdálenosti a mnohdy nevyhovujícími styly dopravy, to znamená potrubím, které má též své stáří a potřebovalo by výměnu. Ale přesto je to možná nejefektivnější, ale určitě nejekologičtější výroba tepla, protože tyto teplárny, které dodávají to teplo, potažmo výrobní podniky musejí splňovat docela přísné ekologické limity.

V současné době se tato myšlenka, která historicky byla zcela běžná, znovu oprašuje a jsou plány na napojování na dálkový rozvod tepla velkých měst, teď hovořím o jaderné energetice, a plány napojení nejbližších velkých měst v dosahu až dokonce 50 až 70 kilometrů, které by mohly toto odpadní teplo – zase s velkými uvozovkami – odpadní teplo při výrobě elektrické energie využívat k topení občanů a úspoře klasických fosilních paliv, která se k topení používají.

Samozřejmě konkurenceschopnost takto vyráběného tepla je vícesložkový problém. Ten problém není jen v palivu, které spotřebováváte, ale také samozřejmě v nákladovosti distribuce, v nákladovosti výroby a v nákladovosti zatížení těchto firem, podniků novými způsoby eliminace buď fosilních paliv, popřípadě eliminace ekologických problémů způsobovaných těmito výrobci, a to v dnešní době hlavně emisními povolenkami, o kterých jistě víte, že je docela výrazně zdražují, ale samozřejmě také vstupními surovinami a dalšími daňovými povinnostmi, které tyto podniky mají. Tady mířím zrovna třeba na povinnosti podniků mít odfiltrování a podobné záležitosti, které zase klasické samosprávy ve svém okolí, jako jsou krajské úřady, ukládají velkým podnikům, aby odsiřovaly, aby odprašovaly, aby umísťovaly filtry na tyto velké zdroje tepla, a díky tomu dosahovaly vysokých ekonomických, ale hlavně ekologických standardů, které je potřeba.

S tím souvisí samozřejmě i problematika ceny tohoto tepla v porovnání s tím, co jsme schopni v dnešní moderní době technologií dosáhnout při individuálním zpracování nebo výrobě tepla v domácnosti. Tady chci upozornit na problematiku, a odhlédnu od osobních kotelen nebo od kotlů, které máme každý, kdo vlastníte rodinný domek, popř. topíte si buď

klasickými palivy, nebo plynem, nebo elektřinou doma. Toto je problematika sama o sobě. A samozřejmě každý si uvědomuje, že stát ani velké podniky nejsou schopny zabezpečit individuální dopravu tepla na větší vzdálenosti pro individuální vlastníky, a tam je zcela namístě, aby stát pomohl v rámci ekologizace těchto kotlů, a všichni víme kotlíkové dotace, všichni víme také z druhé strany ten problém trošku pejorativně nazvaný ostravskými raketami, kdy v těchto kotlících občané pálili kdeco a samozřejmě to velice znečišťovalo ovzduší. To již dneska snad je už dávno minulostí, když přijdete do obce, malé obce, a octnete se v mlze způsobené spalinami, které tlak vzduchu stlačuje dolů, a cítíte, co všechno jsou občané schopni v kotlích spálit.

Mířím teď k té skupině lidí, kteří samozřejmě mohou využívat dotace a můžou využívat schopnost moderních technologií, pořídit si takovýto individuální kotel a připojit se jakoby v širším měřítku. Teď hovořím o většinou společenstvích vlastníků, popř. bytových družstvech, která si udělají vlastní kotelnu. Pokud je to takováto kotelna, která je postavena v lokalitách, kde prostě není možnost využívat jiné zdroje tepla a není možno je, jak se říká, připojit na větší zdroj, tak samozřejmě je to zcela oprávněná funkce, protože teplo musí být. Ale bavím se o těch možnostech, které dneska skýtá většina českých měst, zdůrazňuji většina českých měst a velkých obcí, které jsou napojeny na centrální zdroj tepla. Většina obcí si tyto centrální zdroje tepla spravuje sama a tady jistě, kolegyně a kolegové, mi dáte za pravdu, že znáte ze svého okolí mnoho měst, která mají vlastní zdroj tepla a efektivně ho využívají, popř. části toho zdroje tepla nechali zainvestovat nějakého jiného vlastníka, ale většinově vlastní zase ty rozvodné části tohoto zdroje tepla, aby participovali a podíleli se na těch dodávkách tepla, ale samozřejmě jsou také přímá napojení výrobních podniků, což je třeba zrovna případ mého zásobovatele tepla, které je dodáváno z výrobního podniku jako ztrátové teplo, a je vytápěn a on to ještě dodává občanům.

Toto zásobování teplem má určitou efektivitu, a samozřejmě můžeme si myslet o těch, kteří nám to teplo dodávají, jak to efektivně spravují a kolik přeplácejí a kolik mají různých jiných výdajů, které nám započítávají do tepla, a jaké ztráty jsou způsobeny dopravou, přesto je to jeden z nejefektivnějších zdrojů tepla oproti zdrojům, které jsme schopni efektivně dát. Bohužel poslední roky, není to otázka minulého roku, je to opravdu otázka posledních let, jsme svědky toho, že jsou oslovována takováto společenství vlastníků, popř. družstva, aby se začala odpojovat od centrálního zásobování teplem. Toto samozřejmě v odůvodněných případech určitě možné je, a bránit lidem jít za možností efektivněji a řekneme i levněji pořídit teplo do svých domovů je jistě problém. Ale zde stojí samozřejmě také společenský zájem. Není to jenom ten individuální zájem uspořit možná tady tisíc korun, možná dva tisíce korun ročně, možná někde víc, ale také někde méně, ale z druhé strany také ta snaha o ekologizaci a zkvalitnění životního prostředí, protože i ty menší kotelny, byť třeba zásobované plynem, což dneska je považováno, byť je to fosilní palivo, svým způsobem je považováno za ekologičtější topení než uhlí, a určitě je, a tak výška komínů, které tyto zdroje mají, je obvykle výškou budovy, u které stojí, a bavíme se o výškách kolem 12-15 metrů oproti třeba komínům, které dosahují podstatně větší výšky a v případě inverzí ve městech jsou nad tou inverzní vrstvou, kdežto právě tato topeniště a domácí kotelny, které jsou níž v té výšce komínů, se podílí částečně i na té inverzi v těchto městech. To je jeden, ten ekologický problém, který v této věci chci nadnést, že to problémem je.

Druhá věc je samozřejmě, že efektivita centrálního zásobování teplem také souvisí s počtem odběratelů, které tyto zdroje mají. Vůbec nechci polemizovat, říkám, s těmi provozovateli, ale bavíme se teď o tom celospolečenském zájmu, který tady dle mého názoru všichni chápeme, že je. A teď když si představíte, že máte proti sobě člověka a firmu, která vám obchází nájemníky a říká, tady zaplatíte určitou sumu peněz, my vám tady postavíme kotelnu, ta kotelna pojede na plyn, vy si podáte pouze žádost na odpojení od centrálního

zdroje tepla a budete každý rok šetřit. A teď ty modely financování: my vám dáme slevu a v té ceně, když budete platit stejně jak doposud, to zaplatíte za tolik. Toto všechno jsou obchodní metody přesvědčování těch lidí, ve výsledku pouze a jedině opřeno o to – vy uspoříte oproti těm, kteří vám teď dodávají to teplo, budete mít levnější ceny a budete mít výhody. Chápu ty lidi a zcela jasně vnímám z jejich debat, které kolem toho vedu, že mají pravdu. Ano, my chceme levnější teplo. My tím i svým způsobem tlačíme na dodavatele tepla, toho původního, aby se zamyslel nad efektivitou, aby mu lidé neodcházeli.

Z druhé strany ale jsou tito odběratelé podporováni i dotacemi. A tady je už ten problém, ke kterému mířím a o kterém se budeme bavit v rámci tohoto zákona, který projednáváme, a o nastavení úrovně těch dotací nebo možností zvýhodnění, které tyto zdroje tepla v domácích, v domovních kotelnách – ne v domácích, v domovních, bavím se o množném čísle odběratelů – v těch domovních kotelnách pobírají, vůči těm, kteří dneska představují tu páteř dodávek tepla, a to jsou ty kotelny, velké zdroje tepla, které dodávají do většiny domácností v tom centrálním zásobování teplem tepelnou energii. Tito jsou, jelikož ty zdroje tepla jsou obvykle nad 25 megawattů, postiženi emisními povolenkami, o kterých jsem již mluvil, ale také samozřejmě daňově znevýhodněni vůči tady těmto domácím kotelnám.

Proto jsme se jako Komunistická strana Čech a Moravy postavili pro to, že by měly zůstat zachovány pro ty občany, kteří tuto možnost mají a kteří ji využívají, možnosti určitého zvýhodnění, že přešli na plyn, ale je pro nás docela problémem, za prvé, spekulace s cenou tohoto tepla, a signály, které máme, se objevují, že mnozí, kteří nejenom využívají to teplo pro svou vlastní spotřebu, ale i s ním obchodují, což je také docela zajímavost, protože zásobují nejenom sebe, své rodiny, ale to teplo dodávají jiným odběratelům, anebo reagují v určitém stylu tím, že prostě ano, my sice máme takovouto kotelnu, ale ona není naše, my jsme ji prodali někomu, kdo ji provozuje, a vlastně jsme ve stejné roli, akorát v jiném rozměru se stávajícími kotelnami. Využívají tuto výhodu. Toto považujeme za určitý problém, a proto když chceme zachovat – chceme zachovat to neplacení ekologické daně pro tyto kotelny, přesto bychom chtěli zabránit těm spekulativním přeprodáváním této energie, jinými slovy, aby na těch lidech, na těch nájemnících někdo nemohl dále vydělávat a znevýhodňoval to centrální zásobování teplem, protože když se podíváme na čísla, tak je přibližně 400 tisíc těch odběratelů, těch domovních kotelen oproti 1,6 nebo 1,7 milionu obyvatel, domácností zásobovaných centrálním zdrojem tepla, jsou přesně ta čísla která říkají o tom, jak posuzujeme efektivitu a jak posuzujeme dopad na občany naší republiky.

Mé tři pozměňovací návrhy právě míří k tomu jednomu tématu, a to jest téma té ekologické daně za plyn. V prvním pozměňovacím návrhu, ke kterému se v podrobném čtení přihlásím, navrhuji, aby... s dovolením si to nalistuji..., aby ta ekologická daň, to osvobození od ekologické daně platilo pouze na stávající. Ti, kteří již podstoupili to martyrium, kteří absolvovali nějaké kroky a realizovali, protože to cítili jako potřebu. Ano, máme to. Těžko je asi donutíme, aby se zpátky připojovali nebo řešili, takže tady ano, určitě by měla být zachována určitá možnost to využít. Ale proti čemu bych osobně brojil, je, aby se šíře té nabídky rozšiřovala, jinými slovy, aby se nám čím dál více lidí odpojovalo od centrálního zdroje tepla.

Druhý pozměňovací návrh míří proti těm spekulacím s tímto teplem, které je zvýhodněno. A tady bychom mířili, ať ta výhoda míří na neplátce DPH, protože to jsou přece ti nájemníci, kteří tam bydlí, a to nejsou plátci DPH. Čili aby byla zachována tato výjimka pouze na neplátce DPH, a tím by se velice rychle rozlišili ti, kteří jsou obyvatelé, to znamená ti, kteří mají tu domovní kotelnu jako nájemníci, oproti těm, kteří toto využívají ze spekulativních důvodů.

A třetí možnost k stejnému tématu je odložení platnosti tady tohoto návrhu. Tomu nepřipadám až tak dalece jakoby důraz, protože to pouze odkládá ten problém, který tady

máme. Ale myslím si, že stojí za úvahy – a všechny ty tři návrhy míří k tomu jednomu, aby se rozpočtový výbor ve druhém čtení na to podíval a zvážil i druhou stránku té věci, že opravdu tady nám vůči tomu, že my jako poslanci chceme pomoci lidem a umožnit jim využívat levněji energii, na té naší úvaze spekulují, snaží se znevýhodňovat jeden zdroj tepla vůči druhému a ještě na tom vydělat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. S přednostním právem se hlásí pan předseda Faltýnek. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré poledne, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte, abych vznesl procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do dneška do 14.30 na základě § 63 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, s tím, abychom doprojednali dneska druhé čtení tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Stanjura k tomu procedurálnímu návrhu. Já vím, že bych měl nechat hlasovat bezprostředně, ale já mám s tímto procedurálním návrhem problém, protože si nejsem jist, zda odpovídá jednacímu řádu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já mám dvě poznámky. Jednu politickou a jednu procedurální. Navrhuji panu předsedovi Faltýnkovi – a myslím to vážně, aby navrhl a zrušil grémia Poslanecké sněmovny.

První, na čem jsme se domluvili v úterý – a nejrychleji, musím říct – na programu od 14.30. Takže dělejte dohody politické s Jaroslavem Faltýnkem. Fakt to stojí za to. Pak nemůžeme ničemu věřit. Jsme na to připraveni, máme nějak připravené odpolední programy všichni, vy teď bouráte dohodu. Kdyby dohoda nebyla, neřeknu vůbec nic. To je ale politická poznámka.

Teď poznámka k jednacímu řádu. Ten návrh hlasovatelný není. Kdyby ten návrh zněl po pevně zařazených bodech přerušení, tak je to v pořádku. Ale my máme na 14.30 pevně zařazené body. Pokud to pan předseda Faltýnek myslí tak, že ve 14.30 začne předsedající a řekne: Tady jsme, pokračujeme v bodě, ale protože máme zařazené body, přerušuji tento bod – to je v pořádku. Ale pochopil jsem, že takhle to nemyslí. Takže ten návrh, tak jak zazněl, není hlasovatelný a je v rozporu s jednacím řádem a s tím, co Poslanecká sněmovna již schválila, to znamená, pevně určila body, myslím, že pět nebo šest, které se mají projednávat dnes od 14.30.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda sněmovny Vojtěch Filip k tomuto návrhu. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové. Já to vnímám tak, že podle jednacího řádu budeme hlasovat dvakrát, že tady existují důvody, pro které budeme už schválený pořad schůze pro tento den měnit. To znamená, že Sněmovna nejdříve musí schválit, že takový způsob je hlasovatelný, protože samozřejmě ta doba, pro kterou je vyhrazena změna programu je od 9.00 do 9.30, resp. od 11.00 do 11.30 ve čtvrtek. A v tomto ohledu ten odkaz na § 63 odst. 1 nepostačuje. Je potřeba si říct, ta doba, ve které měníme ten pořad schůze, je jiná. Pokud to takto bude, tak se nedá nic jiného dělat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Ano, souhlasím s tím, co říkal pan místopředseda sněmovny Vojtěch Filip. Toto je postup, který je v souladu s jednacím řádem. Pak už neplatí moje námitky vůči jednacímu řádu, platí pouze ty námitky k politickým dohodám. Ale toto je postup, který plně odpovídá jednacímu řádu. Pokud Sněmovna uzná mimořádné okolnosti – chtěl bych slyšet, jaké jsou, to by mě docela zajímalo. Ale pak když většina rozhodne, že nastaly, tak je to skutečně legitimní a může se měnit program vlastně, který byl schválen do této chvíle.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře. Tak pokud existuje shoda, tak budeme hlasovat nejprve o tom, že... (Posl. Faltýnek mluví s předsedajícím mimo mikrofon.) Ano, tak je zde jediná možnost, jak můžeme postupovat, a to je, že budeme hlasovat nejprve o... Já nechci napovídat panu předsedovi...

Můžete, pane místopředsedo. Máme velmi složitou situaci, protože nemohu dát hlasovat o něčem, co nás uvede do rozporu s jednacím řádem. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jako první hlasování bude hlasování o tom, že Sněmovna souhlasí s tím, že nastaly důvody, pro které bude mimo dobu pro změnu pořadu schůze hlasovat o změně pořadu schůze v tuto chvíli. Potom, pokud toto hlasování dopadne dobře, tak je možné hlasovat návrh kolegy Faltýnka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já souhlasím s postupem pana místopředsedy Filipa. Každopádně vzhledem k tomu, že se jedná o velmi nestandardní nástroj, očekávám, že pan předseda Faltýnek řádně zdůvodní, jaké mimořádné okolnosti nastaly k tomu, abychom postupovali tímto způsobem. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já tady samozřejmě souhlasím s výkladem jednacího řádu, tak jak ho řekl pan předseda Filip. Ale nemyslím si, že o tom prvním bodě můžeme hlasovat, protože to by ho musel někdo navrhnout. (Rozruch v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Tady zazněl návrh od pana místopředsedy Vojtěcha Filipa. Návrh, který je v souladu s jednacím řádem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem měl takový dojem, že pan místopředseda Filip říká, jakým způsobem bychom mohli postupovat, ale nevnímal jsem to jako návrh, který zazněl. To znamená, já to pouze potřebuji upřesnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Podruhé řekl, že to je jeho návrh. Já jenom na vysvětlenou. Nedal jsem hlasovat o procedurálním návrhu pana předsedy Faltýnka, protože

jsem ho považoval za nehlasovatelný, a umožnil jsem tuto rozpravu o tom, jakým způsobem Sněmovna bude postupovat. Pan předseda Kalousek ještě k této věci.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem to pochopil stejně jako pan předseda Bartošek. Takže pardon, beru tedy na vědomí, že to pan předseda Filip navrhl. Ale abychom o tom mohli hlasovat dostatečně poučeně, mohl by prosím pan předseda Filip sdělit ty důvody, které nastaly... Jaksi mimořádná situace... Co je tím důvodem, protože Sněmovna má mimo běžný pořad hlasovat o změně pořadu schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak dámy a pánové, já ještě než dám slovo panu předsedovi Filipovi, prosím, abychom na galerii pro hosty přivítali delegaci výboru pro zahraniční evropské záležitosti Parlamentu Kyperské republiky, kterou vede předseda výboru Giorgos Lillikas. (Poslanci povstali. Potlesk.) Děkuji.

Pan předseda Filip má slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jsem rád, že můžeme pozdravit kolegy z Kypru.

Procedurálně tedy ještě jednou opakují – navrhují hlasování o tom, že tady existují důvody, pro které Sněmovna bude hlasovat mimo ten běžný hlasovací termín o změně pořadu schůze. Tím důvodem pro mě je, že tento zákon má zásadní vztah ke státnímu rozpočtu, a byl bych rád, abychom ho projednali před stanovením harmonogramu projednání státního rozpočtu v Poslanecké sněmovně, který je potom první odpoledne. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl procedurální návrh, o kterém je potřeba, abychom hlasovali bezprostředně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 193 je přihlášeno 188 poslanců, pro 90, proti 72. Návrh nebyl přijat. (Potlesk vpravo.)

Je 12.30 hodin, já přerušuji projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon v oblasti daní. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a přecházíme k pevně zařazeným bodům, kterými jsou body volební. (V sále je rušno.)

Dámy a pánové, prosím o klid, ať se můžeme věnovat volebním bodům. (Bez odezvy. Poslanec Mašek se hlásí o slovo.) Hlásíte se k hlasování? Ano, tak vám dávám slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Já jsem hlasoval pro a nesvítí mi tam nic, jako že jsem se zdržel. Čili byl jsem na místě a hlasoval jsem. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, zazněl návrh na zpochybnění hlasování. Budeme o něm hlasovat. Je zde návrh na odhlášení, všechny jsem vás odhlásil. Ještě prosím, než dám hlasovat, je zde ještě žádost o kontrolu hlasování, pak dám hlasovat o námitce pana poslance. (Poslanec Stanjura kontroluje sjetinu.) K hlasování se ještě hlásí se pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec Mašek má na sjetině ano, takže nemůže říkat, že má na sjetině něco jiného, než chtěl. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pak nemůžeme hlasovat o té námitce, tak jak jste ji vznesl, pane poslanče. Máte slovo, pokud si přejete se vyjádřit v hlasování.

Poslanec Jiří Mašek: Já jsem tu námitku dával proto, že jsem to kontroloval u sebe vizuálně, nekoukal jsem se do sjetiny, takže se tímto omlouvám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, takže stahujete námitku.

Poslanec Jiří Mašek: V případě, že je to na sjetině správně, tak samozřejmě stahuji námitku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, rozumím. Pan předseda Bartošek s přednostním právem.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, jenom pro pořádek říkám, pane místopředsedo, že na 12.30 jsme měli pevně zařazené volební body. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já jsem už otevřel nebo zahájil jsem projednávání pevně zařazených bodů, ale musel jsem dát prostor poslancům, kteří prováděli kontrolu hlasování.

Paní poslankyně ke kontrole hlasování.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, kolegové mi řekli, že mám údajně na sjetině, že se zdržuji. Mohla bych se na to podívat, protože vím, jak jsem hlasovala?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tímto způsobem nelze, paní poslankyně, postupovat. Odebírám vám slovo. (Potlesk vpravo.) Pan předseda Kalousek s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, odpusťte, ale ve vší úctě, je 12.34. Pokud okamžitě nezahájíte pevně zařazené body, obávám se, že porušujete jednací řád, a já dám námitku proti postupu předsedajícího.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedo, neporušuji jednací řád, protože musím vyhovět námitkám ke kontrole hlasování. Jednám v souladu s jednacím řádem, odebral jsem nicméně slovo paní kolegyni, která nepostupovala při zpochybnění hlasování v souladu s jednacím řádem.

Nyní budeme pokračovat v projednávání pevně zařazených bodů. Prvním je

250. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník. (V sále je hluk.) Dámy a pánové, prosím o klid. V této atmosféře nemůžeme pokračovat! (Bez odezvy.)

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedo, prosím, počkejte. Nemáme dostatečnou podporu ani z vašeho vlastního klubu na to, abychom mohli pokračovat v rozumné atmosféře v projednávání bodu. Já prosím všechny paní poslankyně a pány poslance, aby se ztišili, aby přestali diskutovat před řečnickým pultem, abychom se mohli věnovat volebním bodům. Děkuji. Pane předsedo, prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já děkuji, pane předsedající, za snahu o zjednání klidu a věřím, že se mi povede provést vás volebními body co nejrychleji.

První volební bod se týká návrhu na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, tedy standardního bodu, který hlasujeme aklamací. Volební komise vyhlásila lhůtu do 10. září, kdy také vámi zaslané návrhy přijala v usnesení číslo 134. (Stále hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já vás znovu přeruším, pane předsedo, velmi se omlouvám. (Předsedající zvoní zvoncem.) Dámy a pánové, nejednáme v důstojné atmosféře a není slyšet, co říká pan předseda, a není jasné, o čem budeme hlasovat. Prosím vás ještě jednou o klid. Děkuji. Pane předsedo, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Moc děkuji za klid pro volební body.

Volební komise tedy přijala usnesení, kde přijala vaše návrhy na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. A prosím, pro stenozáznam vás s nimi musím seznámit.

Rezignace, návrh na rezignace: z volební komise Marek Výborný, KDU-ČSL, stálá komise Sněmovny pro kontrolu činnosti GIBS Marek Výborný, KDU-ČSL, dále rezignace ze zemědělského výboru poslanec Jan Birke, sociální demokracie, a z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj Ondřej Veselý za klub sociální demokracie.

Nové nominace: do volební komise Jan Čižinský, KDU-ČSL, stálá komise GIBS Pavel Bělobrádek, KDU-ČSL, a do zemědělského výboru Antonín Staněk za sociální demokracii, do výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu Antonín Staněk, ČSSD, a do zahraničního výboru Ondřej Veselý za sociální demokracii.

Tyto výměny odpovídají zastoupení stran, které mají v jednotlivých výborech, není tam tedy žádná konfliktní situace. Volební komise přijala toto usnesení a prosím o otevření rozpravy. Volební komise u tohoto bodu standardně navrhuje veřejné hlasování, o kterém nebudeme hlasovat, o tom způsobu, ale prosím, abychom nejdřív, tak jak je zvykem, hlasovali o rezignaci poslanců a druhým hlasováním o nominaci poslanců.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám žádnou přihlášku do rozpravy, rozpravu končím. Tak jak navrhl pan předseda, budeme nejprve hlasovat o rezignacích.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 194 přihlášeno 180 poslanců, pro 162, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o volbě, tedy o schválení nominací poslanců do výborů, tak jak nás s nimi seznámil pan předseda Kolovratník.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 195 přihlášeno 181 poslanců, pro 164, proti nikdo. Návrh jsme přijali. Končím projednávání tohoto bodu.

Další bod má číslo 252. Jde o

252. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Prosím pana Martina Kolovratníka, aby pokračoval v projednávání tohoto bodu, který jsme přerušili na 33. schůzi Poslanecké sněmovny.

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, děkuji. V Kontrolní radě Grantové agentury se nacházíme ve fázi druhé volby, druhé kolo. Nebude tedy rozprava. Byla obsazována dvě místa. V prvním kole, které proběhlo 10. července 2019, jsme do této rady zvolili pana Vladimíra Smejkala a zůstalo neobsazeno ještě jedno místo. Na toto místo dnes budeme vybírat ze dvou kandidátů, kteří postoupili do druhého kola, je to pan Stanislav Labík, který měl v prvním kole 87 hlasů, a pan Václav Rejholec, který měl v prvním kole 40 hlasů.

Nyní prosím o přerušení tohoto bodu a otevření dalšího.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, přerušuji projednávání tohoto bodu. Otevírám bod

253. Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Situace je podobná. Prosím pana předsedu Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, situace je identická. Opět je to druhá volba a druhé kolo. I v této radě je neobsazeno jedno místo. První kolo proběhlo 10. července 2019, zde nebyl nikdo zvolen. Na neobsazené jedno místo tedy postupují dva kandidáti z kola prvního. Vybírat budeme z kandidátů: Robert Čep, který má 80 hlasů z prvního kola, a paní Vlasta Radová, která od nás získala 28 hlasů.

Prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, přerušuji tento bod. Nyní se budeme věnovat bodu

254. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Slovo má pan předseda volební komise. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: V Radě České tiskové kanceláře zahajujeme novou volbu, podruhé. Jsou v ní uvolněna dvě místa od 20. června 2019 po Jakubu Heikenwälderovi a Miroslavu Augustinovi. V té jarní dvoukolové volbě Sněmovna nebyla úspěšná a nikdo

nebyl zvolen. Volební komise vyhlásila novou lhůtu do 10. září 2019 a tohoto data také přijala usnesení 135, v kterém přijala vaše návrhy.

Piráti navrhují paní Angeliku Bazalovou, SPD navrhuje pana Michala Semína a hnutí ANO navrhuje Davida Soukupa. Neobsazena jsou tedy dvě místa, vybírat budeme ze tří kandidátů. Případně zvoleným členům započne pětileté funkční období dnem volby. Volební komise navrhuje volbu tajnou dvoukolovou.

O tomto musíme rozhodnout hlasováním, ale nejdříve prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, otevírám rozpravu. Máme zde přihlášku do rozpravy. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, jenom krátce bych chtěl zmínit, že jsem vám všem poslal na e-mail životopis paní Angeliky Bazalové. Chtěl bych vás požádat tímto o její podporu. Chtěl bych také připomenout, že to je pravděpodobně poslední volba do Rady ČTK v tomto volebním období a obsazují se poslední dvě místa, přičemž pokud se má respektovat poměrné zastoupení, tak by jedno z těch míst mělo náležet Pirátům. Takže i z toho hlediska bych byl rád, kdyby ti, co chtějí respektovat výsledky demokratických voleb, tak budou volit i kandidáta Pirátů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Fiala s přednostním právem v rozpravě.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, hnutí SPD opět kandiduje na tento post pana Michala Semína. My jsme přesvědčeni, že je to kvalitní kandidát jak po etické, morální, tak po odborné stránce. Představili jsme ho už minule s jednou takovou výjimkou s tím, že pan Semín oslovil všechny poslanecké kluby, které požádal o možnost krátkého představení. Některé poslanecké kluby toho využily, některé ne, takže to už bylo na rozhodnutí vás, poslanců a poslaneckých klubů. Dovolte mi, abych vás na závěr všechny poprosil ještě o podporu kandidáta hnutí SPD Michala Semína. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka. A také faktická poznámka. Prosím s faktickou poznámkou.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji, jen krátce. Doplním vlastně tu informaci, nechci rozebírat informace o panu Semínovi, to už se tady probíralo. Ale pro informaci pro ostatní, v sedmičlenné radě již SPD nominanta má, prosadilo už paní Gáborovou. Takže pokud bychom zde měli respektovat poměrné zastoupení, tak to místo by mělo náležet Pirátům.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou poslanec Birke. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane přesedající. Velmi se omlouvám, kolegyně, kolegové. Nebudu vystupovat k volbám, k tomuto bodu, pokud samozřejmě mi to prominete. Nicméně já chci se vrátit zpátky k hlasování číslo 193. (Nesouhlasná gesta ze sálu.) Já vím, že kroutíte hlavou a tak dále. Nicméně dovolte mi, za celých šest let, co jsem poslancem, se mi

to stalo poprvé. Mám na sjetině zdržel se, a chtěl jsem hlasovat pro. Prosím, zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Obávám se, že v tomto případě, pane poslanče, není úplně naplněn jednací řád, že ta námitka nepřichází bezprostředně. V tuto chvíli o tom nemohu dát hlasovat, otevřeli jsme další body, probrali jsme minimálně tři body a uběhl poměrně dlouhý čas od hlasování, které bylo už kontrolováno.

Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Prosím, pane předsedo volební komise, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Zůstáváme u volebních bodů. A nyní, pane předsedající, jak jsem avizoval, prosím, abyste nechal hlasovat o návrhu volební komise, že tato volba, tedy do Rady ČTK, bude provedena tajným způsobem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní budeme hlasovat o tajném hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 196. Přihlášeno 183 poslanců, pro 138, proti 22. Návrh byl přijat.

Já přerušují projednávání tohoto bodu. A poslední sem zařazený bod je

255.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Pan předseda volební komise má slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. V Dozorčí radě Státního fondu rozvoje bydlení budeme obsazovat dvě volná místa. Nacházíme se v prvním kole druhé volby, a to z toho důvodu, že 9. července 2019 skončilo funkční období třem členům této rady. My jsme na červencové schůzi jedno místo obsadili. Byl zvolen pan Jan Babor.

Nyní tedy volební komise vyhlásila do 10. září 2019 novou lhůtu. V usnesení číslo 136 ze stejného data přijala následující návrhy poslaneckých klubů na čtyřleté funkční období členů Dozorčí rady. SPD navrhuje Jana Hrnčíře, hnutí ANO Jana Kubíka, TOP 09 Michala Kučeru a KSČM paní Jaroslavu Nestěrovou. V této volbě budeme obsazovat dvě místa a vybírat ze čtyř kandidátů.

Volební komise opět navrhuje volbu tajnou, o čemž bychom měli rozhodnout hlasováním. A předtím prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo k tomuto bodu? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu na tajnou volbu, tak jak ho přednesl pan předseda Kolovratník.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 197. Přihlášeni 184 poslanci, pro 131, proti 20. Návrh byl přijat.

Přerušuji projednávání tohoto bodu. A ještě prosím pana předsedu o sdělení termínu a času.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Na vydávání volebních lístků stanovuji čas 17 minut, takže volební místnost bude otevřena do 13.05 hodin. Prosím, abyste se tam odebrali. Výsledky voleb bych tradičně vyhlásil ve 14.30 hodin, ještě před zahájením odpolední části schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ve 14.30 hodin budeme pokračovat pevně zařazenými body. První z nich je bod číslo 313 – časový harmonogram státního rozpočtu. Končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 12.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pěkné odpoledne. Zahájíme tedy odpolední blok jednání schůze Poslanecké sněmovny. Na úvod, než budeme pokračovat v dnešním programu, prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Jak jsme avizovali, oznámím výsledky volebních bodů tajných voleb, které jsme provedli před obědovou pauzou.

252. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

V bodu jmenování člena Kontrolní rady Grantové agentury České republiky byla Sněmovna úspěšná. Bylo vydáno 180 hlasovacích lístků, 180 také odevzdáno, žádný tedy nebyl neodevzdán. Kvorum je 91. Toto kvorum platí pro všechny čtyři volební body, s jejichž výsledky vás seznámím.

U Kontrolní rady Grantové agentury získal Stanislav Labík 102 hlasů a pan Václav Rejholec 30 hlasů. Stanislav Labík tedy byl zvolen členem Kontrolní rady Grantové agentury a tím tato volba končí.

253. Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Stejně tak byla Sněmovna úspěšná u Kontrolní rady Technologické agentury. Zde bylo vydáno 180 hlasovacích lístků, odevzdáno 179 hlasovacích lístků, jeden byl neodevzdán. Robert Čep získal 93 hlasů a Vlasta Radová 50. Robert Čep byl zvolen členem Kontrolní rady Technologické agentury a tím tato volba končí.

254. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

U volby členů Rady České tiskové kanceláře jsme vybírali ze tří kandidátů na dvě neobsazená místa. Opět bylo vydáno i odevzdáno 180 hlasovacích lístků, kvorum bylo 91. Angelika Bazalová získala 75 hlasů, Michal Semín 31 a David Soukup 93. V prvním kole byl tedy zvolen David Soukup. Bylo obsazeno jedno místo a jedno místo zůstává neobsazené. Postupují na něj zbylí dva členové volby, paní Bazalová a pan Semín.

255. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Poslední volební bod byl do Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení. I tady bylo odevzdáno a vydáno 180 hlasovacích lístků, kvorum 91. Jan Hrnčíř získal 34 hlasů, Jan Kubík 77, Michal Kučera 38 a Jaroslava Nestěrová 81. V prvním kole tedy nebyl zvolen nikdo. Protože obsazujeme dvě místa, tak do druhého kola procházejí, postupují, všichni čtyři kandidáti z kola prvního. Předpokládám tedy, že ona druhá kola Sněmovna provede v prvním týdnu říjnové schůze Poslanecké sněmovny.

A na závěr ještě s předstihem pro předsedy klubů. Vyhlašuji lhůtu na podání dalších návrhů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny na říjnovou schůzi. Tu lhůtu vyhlašuji do úterý 15. října do 12 hodin. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní přečtu jednu omluvu, respektive víc omluv, koukám. Takže omlouvá se paní předsedkyně Dana Balcarová... paní poslankyně Dana Balcarová z dnešního jednání pléna od 14.30 až do konce jednání ze zdravotních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Martin Baxa z jednání Poslanecké sněmovny dnes od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Leo Luzar mezi 17.30 a 19.00 z rodinných důvodů. Pak tady mám ještě dvě omluvy, ale to asi už bylo přečteno. Pan poslanec Zdeněk Podal od 17.30 do konce jednacího dne a pan poslanec Miroslav Kalousek mezi 14.30 a 19.00 z důvodu pracovní cesty. Tak jsem to radši přečetl ještě jednou.

Nyní tedy zahájíme další bod projednávání. Jedná se o

313.

Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 3275/

Sněmovní dokument 3275 obsahuje usnesení rozpočtového výboru číslo 296 z jeho 27. schůze ze dne 4. září 2019, jehož přílohou je i návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Přiložený návrh uvede předsedkyně rozpočtového výboru poslankyně Miloslava Vostrá, kterou prosím, aby se ujala slova. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, chce se mi říci skoro jako každoročně, máte před sebou návrh usnesení rozpočtového výboru, návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022. Ten návrh usnesení je velmi jednoduchý. Je to

číslo usnesení 296 rozpočtového výboru včetně přílohy, což je časový harmonogram. Když dovolíte, já ho přesto načtu, je to velmi stručné.

Takže usnesení rozpočtového výboru z 27. schůze ze dne 4. září 2019:

"K návrhu časovému harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech. Po úvodním slově předsedkyně výboru Miloslavy Vostré a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby schválila časový harmonogram projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech podle přílohy 1 tohoto usnesení;
- II. zmocňuje předsedkyni výboru, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu."

Což jsem právě teď učinila. A vzhledem k tomu, že máte všichni písemně návrh usnesení včetně přílohy usnesení, byla bych velmi ráda, kdybych nemusela číst úplně konkrétně celé toto usnesení, pokud nebude námitek. Akorát bych přečetla ten úvod, který zní:

"Poslanecká sněmovna schvaluje časový harmonogram projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 (dále jen 'návrh zákona') a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022 takto: za 1 až 14."

Pokud samozřejmě bude vaším přáním, přečtu jednotlivé body doslova tak, jak jsou v návrhu usnesení. Ale vzhledem k tomu, že to máte všichni písemně, nepředpokládám, že je toto nutné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Karla Maříková z dnešního jednání od 17.30 z pracovních důvodů.

A nyní s přednostním právem předseda poslaneckého klubu ČSSD pan poslanec Chvojka. Máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já se omlouvám, ale mám za to, že tento bod velmi úzce souvisí s tím bodem, který jsme bohužel nestihli projednat, tudíž si dovoluji navrhnout to, abychom tento bod, to je bod číslo 313, časový harmonogram projednávání státního rozpočtu na rok 2020, do ukončení druhého čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, to znamená sněmovní tisk 509, tak abychom tento bod do projednání bodu sněmovního tisku 509 přerušili. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. To je procedurální návrh, takže o něm budeme neprodleně hlasovat. Já zagonguji.

Takže ještě jednou, abychom tomu rozuměli, pane předsedo. Takže vy navrhujete přerušit bod 313, to je ten stávající, do ukončení druhého čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, což byl ten tisk 509. Chápu to dobře, o čem budeme hlasovat? Tak ještě jednou zagonguji. Je žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. (Chvilku čeká.) Já myslím, že jsme tady v dostatečném počtu.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení? Kdo je proti přerušení?

V hlasování číslo 198 přihlášeno 165 poslanců, pro 99, proti 65. Konstatuji, že bod 313 byl přerušen do ukončení druhého čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, sněmovní tisk 509.

Pan poslanec Chvojka s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji moc za to předchozí hlasování. Já si myslím, že po přerušení časového harmonogramu projednávání státního rozpočtu na rok 2020 si myslím, že v souladu s usnesením č. 1231 ze 7. volebního období ve zvlášť odůvodněných případech se můžeme usnést na tom, že schválíme program pořadu schůze, který již byl schválen jinak, a myslíme si, že tímto závažným důvodem je právě to, že byl přerušen bod 313, viz předchozí hlasování (výbuch smíchu v sále), který velmi úzce souvisí s tímto bodem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Mám tady s přednostním právem žádosti. Je pravda, že to usnesení skutečně existuje, je to z 24. května 2016, ale s přednostním právem dáme prostor. Takže předseda poslaneckého klubu Jakub Michálek a připraví se v zastoupení za ODS paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že bychom opravdu měli zachovat nějaké dekorum. Myslím si, že opravdu není přijatelné, aby se vytvořila mimořádná situace, pak se řeklo, že je mimořádná situace, a že tudíž můžeme měnit program jednání kdykoliv během dne, když je tady na to zrovna přítomná většina. To si myslím, že by byl velmi nebezpečný precedens. A já to považuji za znásilnění jednacího řádu Poslanecké sněmovny. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Další v pořadí vystoupí paní poslankyně Jana Černochová. Ne, už nechcete vystoupit další v pořadí. Máme tady to usnesení, tak... Ještě místopředseda sněmovny Vojtěch Pikal. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych si dovolil mít protinávrh k tomu procedurálnímu návrhu, který tady potom zazní, a sice že bychom tady začali jednat v 15 hodin ten daňový balíček. Já si myslím, že bychom ho mohli zařadit po pevně zařazených bodech. A případně tedy gentlemansky nabízím, že bychom jednali i po 19. hodině, aby se to tedy mohlo stihnout.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě v tuto chvíli nezazněl ten návrh, takže moment... My se nejdříve musíme usnést, že tedy vůbec tady bude nějaký návrh. Moment... Takže nyní předseda poslaneckého klubu ČSSD.

Poslanec Jan Chvojka: Tak děkuji za slovo ještě jednou. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já se omlouvám, ale pan místopředseda Pikal mi asi vidí do hlavy, protože já jsem ještě nic nenavrhl. Navrhnu to až teď. Já bych si prosím přál, abychom hlasovali o pevném zařazení druhého čtení toho tzv. daňového balíčku, tisk 509. Ano, jak to řekl pan místopředseda Pikal (se smíchem), dnes v 15 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. A teď tedy... Pane místopředsedo, můžete zopakovat ještě váš protinávrh, protože o něm tedy budeme asi záhy hlasovat, pakliže projde tedy ten návrh na to... Tak prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych měl protinávrh to zařadit nikoliv na 15. hodinu, ale po již pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Po již pevně zařazených bodech. (Smích zleva.) Ano, dobře. Takže nyní bychom hlasovali o tom, zdali tedy nastaly, abych to správně řekl, zvlášť odůvodněné případy. Zdali tedy v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny 1231 ze 47. schůze ze dne 24. května 2016 nastal zvlášť odůvodněný případ, kdy se může Poslanecká sněmovna usnést o návrhu na změnu schváleného pořadu schůze Poslanecké sněmovny jinak.

Paní poslankyně Černochová s přednostním právem za ODS.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne. Já bych ještě chtěla poprosit jednou navrhovatele, aby to odůvodnění tady řekl. Protože možná jsem špatně slyšela já nebo i někteří moji kolegové, ale to odůvodnění bylo, že se přerušil nějaký bod. To si myslím, že přeci v hlasování není odůvodněný případ, který je popisován v jednacím řádu neboli v zákoně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan předseda chce ještě vystoupit. Takže předseda klubu ČSSD poslanec Chvojka, vysvětlí. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Tak děkuji za ten dotaz. Já bych se nerad pouštěl do nějakých větších akcí, ale rozumím tomu dotazu. Já si myslím, že jsem to řekl, poněvadž tisk č. 509 je zákon, který mění více zákonů, které se týkají výběru daní. A přerušili jsme harmonogram k projednávání státního rozpočtu na rok 2020, který s tím přece velmi úzce souvisí, tak je jasné, proč si prosím přeji přerušení toho bodu. Nebo proč jsme se usnesli na přerušení toho bodu a proč bych chtěl dodělat ten tisk číslo... nebo bychom chtěli dodělat ten tisk č. 509 v rámci druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní s přednostním právem předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, dobrý den. Já pamatuji takovýchto situací více. Vždycky probíhala tato diskuze. Vždycky jsme chtěli my třeba, když to byli, aby nám to podrobněji vysvětlil ten navrhovatel, ale ve skutečnosti je to přece tak, že právě o tom, jestli je to odůvodněné, rozhoduje bez jakýchkoliv dalších vysvětlení Sněmovna hlasováním. Pojďme už hlasovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda klubu KDU-ČSL poslanec Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Jen je potřeba zopakovat, že se jedná o naprosto účelový výklad jednacího řádu, kdy v podstatě to bude pouze o tom, že koalice ukáže sílu, že má 101

hlasů, nebo většinu to prohlasovat bez ohledu na to, co hovoří jednací řád Poslanecké sněmovny.

Myslím si, že to dokresluje i samotný zákon, ten daňový balíček, jak byl tvořen a jak je projednáván. To znamená na sílu a bez respektu k čemukoliv. Osobně je mi to líto. Ale bohužel, nezbývá, než tuto sílu, která nerespektuje nic, prostě... respektovat. Ano, jak mi tady říká pan ministr vnitra. Anebo vzít na vědomí, i to je možné. No, dělejte, jak myslíte, ale nerespektování pravidel v konečném důsledku vždycky poškozuje především ty, kteří s tím začali.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu ještě omluvu. Pan poslanec Martin Kupka se omlouvá od 16.00 do konce dnešního jednání z pracovních důvodů.

Takže přistoupíme k hlasování. Já ještě jednou přečtu, o čem budeme hlasovat. Teď budeme hlasovat o tom, zdali si Poslanecká sněmovna odsouhlasí, že se jedná o zvlášť odůvodněný případ, kdy se může Poslanecká sněmovna usnést o návrhu na změnu schváleného pořadu schůze Poslanecké sněmovny jinak.

Takže mám žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlásím. A přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Ještě radši zagonguji, ale jsme tady všichni tuším téměř.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 199 přihlášeno 171 poslanců, pro 98, proti 73. Návrh byl přijat.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování nejprve o protinávrhu místopředsedy sněmovny Vojtěcha Pikala, který navrhuje, aby byl bod 509 (správně bod 31), to znamená, je to návrh vládního zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, zařazen dnes po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 200 přihlášeno 173 poslanců, pro 55, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Takže nyní budeme hlasovat o návrhu, aby tedy vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů z veřejných rozpočtů, sněmovní tisk 509, byl zařazen dnes v 15 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 201 přihlášeno 173 poslanců, pro 98, proti 74. Návrh byl přijat.

Tak nyní tedy, protože jsme bod 313 přerušili, budeme pokračovat bodem 17. Máme na to deset minut a jedná se o

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych uvedla: rodičovský příspěvek se

v České republice, jeho výše neměnila 12 let. Vše ostatní se zdražovalo, nájmy, energie, pleny, kojenecká výživa atd. (Odmlka pro silný ruch v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já bych vás požádal o klid, vážené paní poslankyně a poslanci, protože paní ministryně opravdu nemá prostor se vyjádřit. Já vás chci požádat, kdo neprojednává tento bod, aby se odebral prosím do předsálí, aby tady nerušil... Tak ještě není klid, ještě počkáme. Tak prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Mít děti začíná být luxusem a my si myslíme, že taková situace je pro rodiny neudržitelná. Je proto důležité rychle pomoci rodinám s malými dětmi. Minulý rok proto sociální demokracie zahrnula do programového prohlášení vlády navýšení rodičovského příspěvku o 80 000 na současných 300 000 korun. Já jako ministryně práce a sociálních věcí jsem navrhovala, aby to navýšení dostaly možnost vyčerpat všechny rodiny s nejmladším dítětem do čtyř let. Víte, že vyjednávání bylo strastiplné, nicméně v tuto chvíli vláda přichází s návrhem, který se dotýká 80 % všech těchto rodin, to znamená, že možnost vyčerpat si o 80 000 navíc dostanou všechny děti, nebo všechny rodiny, které aktivně čerpají k 1. 1. tohoto roku rodičovský příspěvek.

Důležité je nicméně říci, že navýšením rodičovského příspěvku podpora rodin nekončí, naopak, je to jeden z prvních kroků. Víte, že v tuto chvíli je v meziresortním připomínkovém řízení návrh na zřízení a financování jeslí, to znamená péče o děti mladší tří let. Máme také na vládu odeslán návrh na zálohované výživné a chystáme v tuto chvíli, je to otázka dnů, návrh na podporu částečných úvazků.

Ráda bych také v této souvislosti uvedla, že v červnu tohoto roku Rada ministrů EU pro práci a sociální věci schválila tzv. směrnici work-life balance, která nám do tří let ukládá spoustu nových povinností. Nicméně než zahájíme debatu o tom, jak změnit náš systém mateřské, resp. rodičovské, tak si myslím, že je potřeba dorovnat ty deficity, které česká rodinná politika má. To znamená nedostatek předškolních míst, zejména pro děti mladší tří let, nedostatek částečných úvazků, podpořit dostupnost bydlení, ale také pomoci zejména matkám samoživitelkám. Takže toto je představa o naší rodinné politice a navýšením rodičovské vlastně s podporou rodin a konkrétními legislativními návrhy v tuto chvíli začínáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Návrh jsme v prvém čtení přikázali výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán stálé komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny. Usnesení výboru a komise byla doručena jako sněmovní tisky 490/1 a 2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku a zároveň zpravodajka stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny poslankyně Jana Pastuchová a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a v komisi a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, snad to stihnu za pět minut. Garanční výbor pro sociální politiku projednal návrh zákona a vydal 6. 9. usnesení doručené poslancům jako tisk 490/1, které vám přečtu, a stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny projednala návrh zákona a vydala 6. 9. usnesení doručené poslancům jako tisk 490/2. A teď už k samotným usnesením.

Usnesení výboru pro sociální politiku z 35. schůze dne 5. září 2019 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995, o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 490.

Po odůvodnění ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové a zpravodajské zprávě poslankyně Jany Pastuchové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů;
- II. zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny, ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy; a
- III. žádá ministryni práce a sociálních věcí, aby do 9. 9. 2019 do 16 hodin zaslala poslancům výboru na adresu vsp@psp podrobné stanovisko k pozměňovacím návrhům sněmovního tisku 490 podaným na jednání výboru dne 5. září 2019.

Dalším usnesením bylo usnesení stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny ze 13. schůze dne 3. září k vládnímu návrhu 117, o státní sociální podpoře, které zní:

Po odůvodnění ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové, zpravodajské zprávě poslankyně Jany Pastuchové a po rozpravě stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny Poslanecké sněmovny

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů;
- II. zmocňuje zpravodajku komise, aby se stanoviskem komise seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášenou řadu poslanců, takže já vyzývám pana poslance Jana Bauera. Tak víte co – nemáte už zájem vystoupit – já tedy asi vyhlásím pauzu do těch 15 hodin. Takže přerušuji schůzi do 15 hodin, máme na to dvě minutky, a v 15 hodin začneme ten pevně zařazený bod.

(Jednání přerušeno ve 14.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak aby to zaznělo, přerušuji bod 17, protože máme pevně zařazený bod. Začneme tedy pevně zařazeným bodem a je to

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dnes před polední přestávkou v obecné rozpravě. Takže prosím, aby u stolku zpravodajů opět zaujala místo místopředsedkyně vlády, ministryně financí Alena Schillerová a zastupující zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Milan Feranec.

Připomínám, že tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu a usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 509/2.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se přihlásili poslanci. Jako prvního vyzývám k vystoupení poslance Jana Skopečka a připraví se poslance Mikuláš Ferjenčík. Pane poslanče, máte slovo. Pane poslanče Skopečku, máte slovo. Tak prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Vážené dámy, vážení kolegové, rád bych představil své pozměňovací návrhy k tomuto zákonu, nicméně dovolte mi i pár obecných poznámek, které se opakují v průběhu toho projednávání včetně jednání výboru. Nicméně neodpustím si, abych neupozornil na dva paradoxy toho, o čem jednáme.

První paradox je, že jednáme o zákonu, který zvyšuje daně, a předkládá ho vláda, která se chlubila tím, že je to vláda, která nebude zvyšovat daně. To je ten paradox první.

Druhý paradox, který je s tímto zákonem spojen, je, že když se otvírá kdykoliv diskuse, ať už na plénu, nebo na výborech, o tomto zákoně, tak se nejčastěji mluví o tom, že je to zákon, který má za cíl bojovat se závislostmi na hazardu, tabáku a alkoholu, přičemž už v samotném návrhu zákona je vepsáno, že je to zákon, který mění zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů. A to je také ten hlavní smysl toho zákona. Nikoliv boj se závislostmi, ale zvýšení daňových příjmů tak, aby vláda mohla dál a více přerozdělovat peníze daňových poplatníků.

Pro ten argument mluví i to, když se podíváme na strukturu toho zákona, tak zjistíme, že ze zvýšené spotřební daně na alkohol, tabák či na hazard, tak to není ten dominantní příjem, nebo dominantní část uvažovaného navýšení příjmu do státního rozpočtu. Hlavním příjmem státního rozpočtu ze změny, ze schválení tohoto zákona je příjem ze zdanění takzvaných technických rezerv pojišťoven. A určitě se můžeme shodnout na tom, že ať už technické rezervy pojišťoven zdaníme, nebo nezdaníme, tak to nebude mít žádný vliv na to, jestli lidé budou v České republice více pít, více hrát nějaké hazardní hry nebo více kouřit. Čili ten zákon má jedinou ambici – navýšit příjmy státního rozpočtu, jenom se to muselo marketingově zabalit do trošičku přijatelnějšího obalu, tak aby to tolik nekřičelo pro voliče vládních stran.

Myslím si, že ten zákon je samozřejmě chyba. Považuji za chybu zvyšovat v současné době daně. Souhlasím s tím, souhlasím s ekonomy, kteří říkají, že nemáme mluvit o krizi, protože když o ní budeme často mluvit a skloňovat ji, že přijde. S tím já naprosto souhlasím. Nedělejme to. Na straně druhé si ale přiznejme, a to určitě přizná i paní ministryně, že zkrátka tu vrcholnou fázi hospodářského cyklu zkrátka za sebou máme, že vidíme v zahraničí poměrně velká rizika, ať už se to týká tvrdého brexitu, nebo pro nás ještě horšího zpomalování německé ekonomiky, a shodneme se, že ty nejlepší časy má česká ekonomika za sebou. V takové fázi přicházet se zákonem, který bude zvyšovat daně, není úplně nejlepší nápad. A pokračujeme v té tradici, kdy české vlády provádějí procyklickou fiskální politiku.

Myslím, že bychom se mohli inspirovat na Slovensku, kde rovněž cítí oslabování, kde rovněž vidí, že ta čísla hospodářského růstu budou slabší. Jaká je reakce našich slovenských kolegů na tuto novu hospodářskou situaci? Reakce slovenských kolegů je taková, že přichází s balíčkem, který snižuje daně tak, aby v té složité chvíli, v tom zpomalování, ekonomice pomohli. My děláme pravý opak. My chceme daně tímto zákonem zvyšovat. Čili děláme

pravý opak toho, co bychom měli v nadcházející fázi hospodářského cyklu dělat. Navíc to děláme ve chvíli, zvyšujeme daně, kdy už díky této vládě je složená daňová kvóta na historicky téměř nejvyšší úrovni. I podle materiálů Ministerstva financí se předpokládá, že složená daňová kvóta bude atakovat hranici 36 % v nadcházejícím roce, alespoň podle materiálů Ministerstva financí, čili máme jedno z největších daňových zatížení v historii České republiky. A v takové chvíli přichází vláda s dalším návrhem zvýšení daní. S tím samozřejmě my a priori nemůžeme souhlasit. My si přejeme zemi, kde se daně budou snižovat a zjednodušovat, a nikoliv kde budeme daně zvyšovat tak, jako se to děje prostřednictvím tohoto zákona.

Ten ekonomický růst, který jsme, poměrně slušný, v posledních letech zažívali a který zažíváme stále, naznačuje, a zase se odkazuji na materiály Ministerstva financí, respektive na návrh rozpočtu na příští rok, že vláda počítá s tím, že meziročně do toho rozpočtu díky vysokému nebo slušnému ekonomickému růstu přiteče o více jak 100 mld. korun navíc. Meziročně bude mít tato vláda o více jak 100 mld. korun navíc pro svoji politiku, pro svoje přerozdělování. V okamžiku, kdy bychom od toho odečetli peníze, se kterými vláda předem počítá, které má přinést tato novela, tak bychom si odčetli 20 mld. Myslím si, že za cenu toho, že se skutečně nacházíme v té sestupné fázi hospodářského cyklu, že můžeme čekat potíže ze zahraničí, tak si myslím, že by si vláda těch 20 mld. korun mohla odpustit, a přesto by měla téměř 90 mld. korun navíc na své priority a na svoje přerozdělování.

Nesouhlasím, nebo mám velké pochybnosti i s tím bojem se závislostmi. Dobře víme, a ekonomové tomu říkají elasticita poptávky, a u zboží, jako je hazard, jako je alkohol, jako jsou cigarety, tak dobře víme, že ta elasticita poptávky je velmi nízká. Když to přeložím, tak to znamená, že když, paní ministryně, tato Sněmovna, vláda zvýší spotřební daň a zdraží tyto produkty koncovým spotřebitelům, tak tito koncoví spotřebitelé na to zvýšení daní, na to zdražení tohoto produktu nebudou reagovat stejně velkým snížením spotřeby. Co to znamená? Že budou spotřebovávat jenom o trochu méně, ale díky tomu zdražení na tyto statky, které chceme regulovat, u kterých nevidíme dobře, že se spotřebovávají, tak za tyto statky budou vynakládat ze svého disponibilního příjmu více peněžních prostředků, než vydávali předtím, než se ta daň zvýšila.

Co to může způsobit? V těch nejohroženějších skupinách to může způsobit to, že ti lidé si zkrátka neodpustí ten alkohol, neodpustí si ty cigarety, zaplatí za ně na dani více peněz ze svého disponibilního příjmu a o to méně jim zbude například na obědy pro své děti ve školních jídelnách. Takže tento zákon, byť v uvozovkách tady ministr zdravotnictví a ministryně financí se ho snaží obhájit tím, že bojuje proti závislostem, tak naopak situaci v těch nejrizikovějších sociálních skupinách může paradoxně zhoršit. Když jsem o tom mluvil na podvýboru, když jsme o tom debatovali, tak žádná taková analýza, která by tuto tezi vyvrátila, neexistuje. A samozřejmě už mnohokrát v minulosti bylo potvrzeno, že spotřebitelé reagují na zdražení u těchto produktů zkrátka jinak než u produktů, které si mohou odpustit.

Mohl bych se bavit o jednotlivých těch typech daní a o jednotlivých typech návrhů a vyjadřovat s nimi větší či menší nesouhlas. Zmíním ten nejvážnější bod, který považuji skutečně za nebezpečný, a to je zdanění technických rezerv pojišťoven, kde vláda říká, že pojišťovny, které si vytvářely rezervy nad rámec evropské regulace, nebo finanční regulace, Solvency II, dělaly něco špatně, a jako trest vláda přichází, zdaní jednorázově během velmi krátkého období velký objem peněžních prostředků. A peněžních prostředků, které, řekněme si, komu patří.

Ty peněžní prostředky, které tvoří rezervy pojišťoven, jsou prostředky, které zaplatili pojišťovnám klienti těchto pojišťoven, a zejména u životního pojištění tyto rezervy slouží jako budoucí plnění případných pojistných událostí. Už to tu bylo omílané tisíckrát, ale negativně se vůči tomu vyjádřila i Česká národní banka jako regulátor na finančním trhu, a

skutečně, když si uvědomíme, že to je jednorázový příjem státního rozpočtu, který tato marnotratná vláda utratí např. ve slevách za jízdné žákům a seniorům nebo na jiné populistické sliby, tak si myslím, že to je vysoká cena za to, že budeme snižovat stabilitu našeho finančního sektoru.

Velmi důležitým argumentem, kterým Ministerstvo financí odůvodňuje, proč by měly stoupnout sazby spotřebních daní na produkty typu alkohol, cigarety a hazard, ale třeba i to navrhované zvýšení správních poplatků, silným argumentem vlády a paní ministryně je, že probíhala poslední léta inflace, probíhal růst mezd a sazby daně neodpovídají tomu vývoji a měly by se inflaci a růstu reálných mezd přizpůsobit. Když jsem ale tento argument použil ve svém pozměňujícím návrhu, ve kterém jsem se snažil navýšit základní slevu poplatníka u daně z příjmu fyzických osob, která se od roku 2008 neměnila, přestože inflace i reálný růst mezd zaznamenal poměrně velká procentní čísla – a třeba s kolegou Ferjenčíkem z Pirátů jsme se snažili tuto základní slevu podle výpočtu inflace za poslední roky od toho roku 2008 podle výpočtu růstu reálných mezd aktualizovat tak, aby odpovídala své původní výši v tom roce 2008 a znovu hrála roli, že bude snižovat daňové břemeno stejně relativně silně jako v tom roce 2008, tak paní ministryně tento návrh odmítla. Odmítla ho jak v minulosti před pár měsíci, kdy jsme ho s kolegou předkládali, odmítla ho i při projednávání rozpočtového výboru, protože jsme samozřejmě tento návrh načetli znovu.

Takže já se ptám paní ministryně, jak je možné, že v jednom případě může argumentovat inflací a vede ji to k tomu, že navrhuje zvýšení sazeb spotřebních daní u vybraných produktů, a u základní daňové slevy, která se od roku 2008 nezměnila a kde vývoj inflace a reálných mezd měl se stejnou logikou vést ke zvýšení této základní odečitatelné slevy, aby zůstala na relativně stejné úrovni jako v roce 2008, tak paní ministryně dala nesouhlasné stanovisko. Takže když se to hodí, tak růst inflace i růst mezd je dobrým argumentem pro to, abychom mohli zvyšovat daně, když se to nehodí v případě základní slevy, tak aby kleslo daňové břemeno daňových poplatníků, tak se tento argument zamlčí, tak se tento argument nepoužije. Myslím si, že je to pokrytecké, že když zkrátka člověk argumentuje inflací a růstem reálných mezd, tak má tento argument používat vždycky, a nejenom když se mu to hodí jako v případě paní ministryně u zvýšení daní. Ten argument je trošku srandovní i v případě, když se bavíme o plánovaném navýšení správních poplatků, kde se předpokládá stoprocentní nárůst. Inflace ani reálné mzdy skutečně nenarostly o sto procent oproti době, kdy ty správní poplatky byly upraveny.

Teď k těm pozměňujícím návrhům. Já samozřejmě podpořím celou řadu pozměňujících návrhů i vás kolegů, zejména těch, které povedou ke snížení daňového břemene. Určitě podpořím, aby se z tohoto zákona vypustilo právě zdanění technických rezerv pojišťoven, protože si nepřeji, abychom snižovali finanční stabilitu našeho pojistného, resp. finančního systému.

Já jsem načetl jako pozměňující návrh jednak opětovné zvýšení základní slevy daňového poplatníka tak, aby paní ministryně mohla být konzistentní, když už používá inflaci a růst reálných mezd u navýšení daní, tak aby mohla být konzistentní a měla šanci znovu podpořit ten náš návrh, který dříve odmítala.

Navrhuji i u spotřební daně z lihu nižší nárůst této daně, než naplánovalo Ministerstvo financí, z mnoha důvodů. Jeden ten důvod je, že to podle mého názoru může mít skutečně negativní dopady na ty nejohroženější sociální skupiny, ale i z toho důvodu, že když se podíváme na daňové zatížení jednotlivých typů alkoholu – víno, pivo, lihoviny –, tak už dneska je to zatížení velmi nespravedlivě rozložené právě na úkor lihovin a ve prospěch piva a vína, což má nějaké kulturní historické konsekvence, tomu rozumím, ale nezdá se mi rozumné ještě více zatěžovat lihoviny v okamžiku, kdy už dneska jsou oproti těm ostatním dvěma typům alkoholu zatíženy nadprůměrně.

A třetí pozměňující návrh se snaží osvobodit od daně z přidané hodnoty jazykové kurzy pro naše děti a snaží se osvobodit od DPH platby za závěrečné zkoušky, které uznává Ministerstvo školství jako závěrečnou zkoušku jazykových kurzů. Myslím si, že jazykové vzdělání je v České republice stále věc, na kterou bychom se zaměřit měli, kterou bychom podporovat měli. Měli bychom zvyšovat schopnost našich dětí a studentů mluvit více jazyky, a jakýkoli návrh v tomto, který by zlevnil nebo usnadnil studium cizích jazyků, je v dnešní době jedině dobře.

Tak to jsou mé tři pozměňující návrhy. Ale ten hlavní message, ta hlavní myšlenka toho zákona je velmi jednoduchá – buď chcete zvyšovat v současné době daně, v době, kdy daňová kvóta je na rekordní úrovni a kdy se naše ekonomika nachází na sestupné fázi ekonomického cyklu, nebo nechcete zvyšovat daně. O tom budete rozhodovat. Já nabádám k tomu, abychom už tak vysoké daně v České republice nezvyšovali, a proto nepodpořili ani tento zákon. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já vás, pane poslanče, požádám, abyste se ke svým pozměňujícím návrhům potom přihlásil ještě v podrobné rozpravě.

A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Mikuláše Ferjenčíka a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsme ve druhém čtení, tak já se primárně budu věnovat svým pozměňovacím návrhům. Nicméně velmi stručně k té obecné rozpravě. Piráti by neměli problém se zvýšením spotřebních daní za předpokladu, že by bylo doprovázeno snížením zdanění práce. To se bohužel nestalo. Proto my se to pokoušíme napravit v rámci pozměňovacích návrhů.

Z toho důvodu já stejně jako kolega Skopeček navrhuji zvýšení slevy na poplatníka na 30 tisíc korun. Zatímco inflace rostla, reálné mzdy rostly, tak sleva na poplatníka nepochopitelně neroste, což vede k tomu, že procentuálně lidi platí např. z průměrné mzdy čím dál vyšší daně. Piráti nesouhlasí s tím, že zdanění práce roste, proto navrhujeme tuto slevu zvýšit tak, aby všichni zaměstnanci a živnostníci zaplatili na daních o 5 tisíc korun za rok méně. Zvýšení slev jsem navrhl i v kompromisní variantě na 27 tisíc korun, tzn. něco přes 2 tisíce korun, na všechny zaměstnance a živnostníky. Chtěl jsem vyjít vstříc, protože s tím návrhem na 30 tisíc korun jsme několikrát neuspěli, tak jsem navrhl i kompromisní variantu, o kterou mě požádalo několik kolegů. Takže navrhujeme zvýšení slev na poplatníka, a snížit tak zdanění práce, což by mělo kompenzovat zvýšení spotřebních daní.

Další pozměňovací návrh je pozměňovací návrh, který ruší daňové změny v hazardu. Primárně mi jde o to, aby zůstal vyvážený systém daní z hazardu. Dneska se výrazně zvedají sazby především u živých her, což je mj. poker, s čímž nesouhlasíme, stoupají daně u kurzových sázek, s čímž mám také problém ve chvíli, kdy dochází k masivnímu odlivu z kamenných poboček na internet. Myslím si, že tady bude dokonce negativní dopad na státní rozpočet, protože lidé začnou sázet na zahraničních webech. A pokud se nepodaří najít nějaký vyvážený kompromis v rámci Sněmovny, tak proto načítám pozměňovací návrh, který změny v sazbách hazardních daní úplně ruší.

Dále navrhuji vypustit z toho zákona zdanění technických rezerv pojišťoven. Velmi stručně – v čem je problém? Problém je v tom, že Česká národní banka, tedy regulátor, nařizuje pojišťovnám držet určité množství technických rezerv. Ty rezervy, které pojišťovny musejí držet, jsou vyšší než 100 % rezerv podle Solvency II. To znamená, vláda na jedné straně říká, že pokud bude mít pojišťovna rezervy vyšší než 100 % rezerv podle Solvency II, tak jí ten rozdíl zdaní, a současně Česká národní banka jako regulátor říká: musíte mít víc než

100 % Solvency II. Takže ty minimální rezervy, které ČNB uznává, aby pojišťovnám nesebrala licenci a nezakázala těm ředitelům vůbec řídit pojišťovnu a nedala tam nějakou nucenou správu, tak ten limit je vyšší než ten limit, který chce vláda pro to zdanění. Takže i pojišťovna, která drží rezervy na minimu toho, co po ní požaduje Česká národní banka, bude platit nějakou daň, která se navíc platí fakticky dopředu.

My jsme otevřeni debatě o větším zdanění finančního sektoru, i když si myslím, že u bank je ten problém výrazně větší než u pojišťoven. Nicméně to technické provedení, které vláda zvolila, je extrémně nešťastné. Ve skutečnosti trestá ty pojišťovny, které se připravovaly třeba na povodně nebo byly obecně obezřetnější v tom, jak si dělaly rezervy na vyplácení pojistného, a vydělají na něm ti, kteří to naopak šponovali na maximum a vyváděli největší objem zisku do ciziny. Proto navrhuji toto opatření z tohoto zákona vypustit.

Dále navrhuji, abychom sladili zvyšování cen cigaret s Polskem. Proto navrhuji rozložit zdražení do dvou kroků, kde jeden by byl v lednu a jeden v červenci příštího roku. Rozpočtové dopady budou podle našich propočtů naprosto minimální, spíše čekáme, jak se říká, kladnou nulu, protože klesne předzásobení a současně bude menší odliv prodeje cigaret do Polska a na Slovensko. Proč říkám sladit s Polskem? V červenci se chystá zvýšit tuto daň Polsko. Takže ve chvíli, kdy my máme v tuhle chvíli vyšší cenu cigaret než v Polsku a ještě ji zvýšíme, tak když počkáme na zvýšení na polské straně, tak odliv zákazníků do Polska bude menší a naše daňová správa na tom vydělá. Takže je to taková drobná racionalizace tohoto opatření, a priori se zvýšením spotřební daně na cigarety nemáme vůbec žádný problém.

A abych nezůstal jen u výdajové stránky, resp. o navyšování zdrojů státního rozpočtu, o omezování zvyšování daní, tak navrhuji zrušit i jednu daňovou výjimku, a to výjimku z daně z příjmu. Zdůrazňuji pouze u příjmu nad 20 milionů korun při prodeji cenných papírů. Mám za to, že podobně jako v Rakousku bychom měli redukovat počet daňových výjimek. Nevidím důvod pro to, aby byly prodeje cenných papírů nad 20 milionů korun osvobozeny od daně z příjmu. Ve chvíli, kdy člověk z práce platí zhruba 45 % daní a odvodů, nevidím důvod, proč z prodeje cenných papírů po třech až pěti letech by měl platit nula, když je to také příjem. Proto navrhuji, aby se na tento typ příjmů vztahovala daň jako na všechny ostatní.

Děkuji za podporu těchto návrhů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Omlouvá se předseda výboru pro evropské záležitosti Ondřej Benešík dnes od 14.30 do 15.30 hodin z pracovních důvodů.

A nyní požádám o vystoupení pana poslance Tomáše Martínka, zatím poslední v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, rád bych taky okomentoval pár svých pozměňovacích návrhů, které budu načítat. Týkají se jednak zavádění omezení osvobození výher, které podle návrhu vlády má být srážkou daní nad 100 tisíc. Na rozpočtovém výboru byl přijat jakýsi přijatelný kompromis, kdy se navyšuje částka na milion a nejedná se přímo o srážkovou daň. Každopádně kdyby nedošlo k racionalizaci původního vládního návrhu, tak i proto budu rád, aby byly přijaty některé pozměňovací návrhy, které řeší současnou problematiku vládního návrhu. Především se jedná o zdanění pouze čisté výhry, protože současný návrh je napsán tak, že pokud člověk vsadí 90 tisíc, vyhraje 110 tisíc, tak by danil celých 110 tisíc, a ne pouze 20, což je čistá výhra.

Dále se jedná o pozměňovací návrh, který zavádí daň pouze z hodnoty převyšující daný limit, tedy 100 tisíc. Dále úprava na zvýšení daného limitu tak, aby se to týkalo především

větších výherců, a ne drobných hráčů. Kromě toho navrhuji i v případě, že nebude přijat žádný kompromisní, nebo racionalizační návrh, zrušení daného návrhu na změnu osvobození výher.

Kromě toho předkládám ještě další pozměňovací návrhy. Jeden z nich se věnuje zrušení § 59 zákona o hazardních hrách, který dopadá na turnaje, které mají přesně stanovený čas začátku, a není stanoven počet účastníků turnaje, tzv. scheduled turnaje. Naprostá většina těchto turnajů je garantovaných, takže jejich pořádání omezuje § 59 zákona o hazardních hrách, a to často tak, že je takový turnaj přímo nemožné uspořádat. Při tvorbě tohoto ustanovení byla opomenuta existence fáze pozdní registrace, stejně jako skutečnost, že některé turnaje mají více startovních dní. Pokud platí výklad § 59 zákona o hazardních hrách v tom smyslu, že předem stanovená minimální výše výhry znamená garantovaný cenový fond turnaje, pak se těžko hledá způsob, jak takový turnaj zcela korektně pořádat v kamenných kasinech, a částečné řešení u online turnajů, které dovoluje českým hráčů vstoupit do turnaje až po vybrání 50 % garance, může být považováno za jejich znevýhodnění oproti hráčům z jiných zemí.

Druhá část zákona o hazardních hrách stanovující maximální procentní výši všech vkladů na vyplacené výhry se v rámci vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony, vyhlášeného v březnu 2019, zavádí i do zákona o dani z hazardních her. Z tohoto důvodu považujeme druhou část § 59 o hazardních hrách za nadbytečnou.

Takže to je jeden pozměňovací návrh, který určitě bude stát o vaši pozornost, protože nemá negativní rozpočtové dopady a de facto pomáhá řešit současnou diskriminující situaci hráčů především v online.

Dále předkládám pozměňovací návrh, který se týká změny sazby u živých her, kde se navrhuje zakotvit nižší daňovou sazbu pro ty živé karetní hry, u kterých hráči hrají proti sobě, nikoliv proti kasinu, a výsledek hry je ovlivněn též dovednostmi a zkušenostmi jednotlivých hráčů, tedy nezávisí pouze na náhodě. Například poker. Hráč při takových hrách může počítat kombinace a pravděpodobnosti, a to jak své, tak protihráčů. Dle toho se následně může rozhodovat o postupu v dané hře. Například, zda je vhodné vsadit více, či méně, či svou účast v živé hře zcela ukončit. Hráč dále může pozorovat hru soupeře a hledat vhodnou strategii, případně též blufovat. Takové hry vykazují nižší míru společenské nebezpečnosti, a z toho důvodu pro ně navrhuji pozměňovací návrhy zavádějící nižší, nebo zařazující je do nižší sazby, konkrétně buď do vládou navržených 25 %, případně stávajících 23 %. Pozměňovací návrh je napsán tak, že buď se týká všech živých her, anebo je vyčleněn pouze poker a další karetní hry, které splňují to, co jsem právě říkal.

Ve všech případech budu rád za vaši podporu pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se rozhlédnu, zdali mám ještě nějakou přihlášku do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Bude ještě podrobná rozprava. Paní ministryně? Ne. Pan zpravodaj? Také ne.

Takže zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásilo 15 poslanců. Takže jako první vyzývám paní poslankyni Věru Kovářovou a připraví se pan poslanec Václav Votava. Takže paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Já bych si tedy dovolila odůvodnit svoje pozměňovací návrhy, respektive ten první není jenom můj pozměňovací návrh, ale také kolegy Ferjenčíka a Bartoška. To z toho důvodu, že na rozpočtovém výboru jsme předložili v podstatě tři podobné pozměňovacími návrhy, neprošly, takže jsme to sloučili do pozměňovacího návrhu jednoho. Podstatou toho pozměňovacího návrhu je, že se zrušuje plánované zvýšení poplatků za vklad do katastru nemovitostí na dvojnásobek, tedy ponecháváme tisíc korun, rušíme tedy to navýšení na 2 tisíce korun, a to platí i pro obce a jiné subjekty, které měly stanovenou maximální částku, kterou musí při mnohonásobném vkladu do katastru platit, kde se ta částka zvyšovala na 20 tisíc z deseti. Tak to se také vyjímá. Nemůžeme se zvýšením správního poplatku za vklad do katastru souhlasit, neboť hlavní argument pro navýšení je nutnost započítání inflace od poslední korekce poplatku za vklad do katastru nemovitostí. I z laického pohledu je zřejmé, že za několik posledních let nedosáhla inflace celkové výše sto procent, tak jak je poplatek navyšován.

Vláda také argumentuje navýšením nákladů spojených s řízením o vkladu, ale toto navýšení není nijak vyčísleno. Je tedy možné pouze spekulovat o pravé podstatě a účelu předložené novely... Pardon, kolegové prostřednictvím pana předsedajícího, já vím, že je vám to k smíchu, ale mně to je spíš k pláči, ale doufám, že aspoň podpoříte ten pozměňovací návrh. Děkuji.

Dále se také neočekává nárůst komfortu spojeného se zvýšením poplatku na dvojnásobek atd. Samozřejmě digitalizace by měla spíše vést k úspoře nákladů než k jejímu navýšení na katastr nemovitostí, tak jak bylo zde argumentováno.

Proto tedy, z těchto důvodů, navrhujeme předmětnou změnu, tedy navýšení poplatku, z novely vyjmout. A zároveň, pokud se chcete podívat na konkrétní znění tohoto pozměňovacího návrhu, tak ho najdete pod sněmovním dokumentem číslo 3430. Tímto se tedy k tomu společnému pozměňovacího návrhu přihlašuji.

Druhý pozměňovací návrh se týká technického zdanění, respektive vyloučení rezerv na životní pojištění z vládního návrhu zákona. Vládní návrh novely zákona o daních z příjmů a zákona o rezervách pro stanovení základu daně z příjmů vede k extrémnímu, jednorázovému dopadu na rezervy pojišťoven na životní pojištění klientů, jimiž jsou zejména občané České republiky, často i vyššího věku, kteří dlouhodobě spoří v systému životního pojištění, a to v důvěře v jeho stabilitu a bezpečnost. Dále vede ke zdanění budoucích zisků pojišťoven, a tím až k ohrožení budoucích výplat dávek klientů u životního pojištění, tedy například dávek pro případ zhoršení zdravotního stavu, invalidity či úmrtí. Tímto pozměňovacím návrhem se odstraňují nejzávažnější dopady vad vládního návrhu zákona, a to až ohrožení výplat dávek ze životního pojištění klientů, zdanění větší části budoucích zisků pojišťoven předem a dvojí zdanění vybraných položek.

Předkladatelé vládního návrhu odůvodňují svůj záměr, a hlavním důvodem, proč se tak děje, myslím ty důvody, které jsem zmiňovala výše, je záměna a koncepční nesouměřitelnost. Myslím, že to tady bylo již několikrát zmiňováno, a to nesouměřitelnost účetních rezerv podle českých právních předpisů upravujících účetnictví a rezerv podle pravidel směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. listopadu 2009, takzvaná Solvency II. V zájmu kompromisu je rezignováno na odstranění všech technických nedostatků vládního zákona a dále pak navrhováno, aby ke zdanění rozdílu při přechodu na novou metodiku zdanění došlo již hned za první zdaňovací období po účinnosti zákona.

Pozměňovací návrh v § 6 zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů přináší změnu v uznatelnosti technických rezerv v pojišťovnictví v základu daně poplatníka u neživotního pojištění. V tomto směru je nutné provést i úpravu navazujících ustanovení zákona o daních z příjmů. Podle dosavadní úpravy byla pro pojišťovny a zajišťovny jako

výdaj snižující základ daně z příjmů uznatelná tvorba technické rezervy, s výjimkou jiných technických rezerv podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to ve výši, ve které byla podle těchto předpisů zaúčtována, a to jak pro účely životního, tak pro účely neživotního pojištění.

Podle našeho pozměňovacího návrhu již nebudou pro oblast neživotního pojištění v základu daně uznatelné technické rezervy podle právních předpisů upravujících účetnictví, ale technické rezervy vytvořené podle zákona o pojišťovnictví. Technické rezervy jsou upraveny v § 52 a následujících zákona o pojišťovnictví, přičemž tato úprava vychází ze směrnice Evropského parlamentu, tedy z takzvané Solvency II. Rezervy v oblasti životního pojištění tak podle pozměňovacího návrhu budou i nadále daňově uznatelné ve výši dle předpisů upravujících účetnictví, to je, zde nedochází k žádné změně oproti stávajícímu stavu.

Tímto se tedy přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu číslo 3431 a k tomuto pozměňovacího návrhu.

A pak zde máme třetí pozměňovací návrh, který podrobným (podobným?) způsobem, kompromisním způsobem tedy odstraňuje a zmírňuje určité vady, které jsem zmínila již při čtení toho předcházejícího pozměňovacího návrhu. Lze tedy konstatovat, kromě jiných důvodů, že tímto pozměňovacím návrhem se nejzávažnější dopady těchto vad zmírňují, a to ponecháním účetní rezervy na nezasloužené pojistné jako daňově uznatelné. Za druhé, ponecháním účetní rezervy na závazky České kanceláře pojistitelů jako daňově uznatelné a dále zpřesněním definice pro časové rozlišení počátečních výdajů. A za další, vyloučením dvojího zdanění zahraničních stálých provozoven při využití metody zápočtu daně zaplacené v zahraničí.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, mohla bych asi dále podrobněji rozebírat tento pozměňovací návrh, nicméně tak neučiním a odvolám se na sněmovní dokument číslo 3432. Tímto se přihlašuji k tomuto pozměňovacímu návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní požádám o vystoupení pana poslance Václava Votavu a připraví se pan poslanec Radek Koten. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se nejprve přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům, které byly vloženy do systému. První pozměňovací návrh byl vložen pod číslem 3414, týká se zdanění výher, a druhý pozměňovací návrh byl vložen do systému pod číslem 3415 a týká se sazeb daně z hazardních her. Já bych teď v krátkosti jednotlivé pozměňovací návrhy odůvodnil.

Co se týká zdanění výher, tak návrh, který předkládám, odstraňuje z návrhu zákona body, které zavádějí zdanění výher z hazardních her nad 100 tisíc korun srážkovou daní. Chtěl bych připomenout, že v roce 2015 Ministerstvo financí předkládalo návrh zákona o dani z hazardních her a součástí důvodové zprávy byla závěrečná zpráva, zhodnocení dopadů regulace RIA. V této zprávě se uvádí, že zdanění výhry výherce formou srážkové daně naráží na řadu bariér a zakládá předpoklad nesystémových výjimek narušujících snahu o zachování základních principů daňového práva. Při zdanění výher není možné aplikovat princip založený na zdaňování rozdílu mezi náklady, to je sázkami, a výnosy, to jest výhrami. Není tedy možné započítat ztráty z hraní vůči základu pro výpočet daně v období, kdy došlo k vytvoření zisku, tedy výhry, čímž by bylo zabráněno snížení daňové povinnosti právě o tyto náklady. Je třeba také říci, že tento způsob srážkového zdanění pro všechny hazardní hry neaplikuje žádná ze zemí Evropské unie, alespoň o tom nevím. Návrh na zdanění výher tedy není podložen analýzou dopadu na hráče nebo na hazardní hry jako na celek.

Možná by stála za připomenutí ještě jedna věc, že se to týká v podstatě i takzvané Účtenkovky. Asi dobře víme, proč ta Účtenkovka byla tedy vytvořena – aby posílila schopnost lidí, možnost, aby se lidé více zajímali o to, zdali je jim vydán doklad o prodeji zboží, a pak samozřejmě mohli tu účtenku uplatnit do Účtenkovky a soutěžit tak, aby se tedy podpořil zájem lidí o vydávání účtenek v rámci EET. Mně trošku vadí, že se neustále říká, že Účtenkovka je hazard, který je provozován státem, což je podle mě, s prominutím, naprostá pitomost. Jaký to může být hazard pro člověka, který nakoupí nějaké zboží a pak uplatní Účtenkovku? Já si myslím, že nikdo kvůli tomu, aby mohl uplatňovat stvrzenky, zbytečně nenakupuje. To by byl asi blázen. To si myslím, že je, s prominutím, jak jsem řekl, naprostá pitomost tvrdit, že Účtenkovka je hazard. Toliko ke zdanění výher.

Co se týká druhého pozměňovacího návrhu, v systému je pod číslem 3415. Vládní návrh uvažuje se zvýšením daně ze živých her z 23 na 30 %. Můj pozměňovací návrh to mění z 23 na 25 %.

Chtěl bych říci, že živá hra dosahuje ziskovosti pouze 11 %, a je to i na základě analýzy Ministerstva financí, takže to neříkám, že bych si to vymyslel. Nejvyšší výnos – zisk – pak dosahují hazardní hry, které pracují s vysokou marží a mají významný objem sázek. Takovými hrami jsou jednoznačně technické hry neboli bedny. Všichni, kteří mají co do činění se zastupitelstvy měst a obcí, vědí určitě, o čem mluvím, protože v řadě případů je to problém, a to především někdy dopad do lidských osudů. Takže tam jsem jednoznačně pro to, aby u technických her, u beden, byly sazby co největší. Něco jiného je živá hra, která má podíl na odvodu v řádu jednotek procent. Tedy s ohledem na uvedené a s ohledem na skutečnost, že jediným účelem předloženého návrhu zákona je zabezpečení vyšších příjmů do veřejných rozpočtů, si myslím, že není vhodné, ba je přímo likvidační zvyšovat daně legálním provozovatelům živých her v kasinech. Navrhuji proto, aby tedy nedošlo u těchto her ke zvýšení daní o 7 procentních bodů, ale pouze o 2 procentní body. Řada předřečníků tady již také hovořila o tom, že pokud zvedneme pro určité hry necitlivě daně, pak se ta určitá hra přesouvá z toho segmentu, ten určitý herní systém, do šedé zóny. To je pravda, to tak prostě funguje.

Toliko k mým dvěma pozměňovacím návrhům a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní dám jenom krátký prostor, než přijde pan poslanec Radek Koten, ještě paní poslankyni Kovářové, protože mě požádala, že by ještě řekla čísla svých pozměňovacích návrhů. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Ještě pro jistotu – přihlašuji se ke svým pozměňovacím návrhům pod sněmovními dokumenty 3430, 3431 a 3432. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Radka Kotena. Připraví se poslanec Jan Hrnčíř. Ale ještě moment, přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá z dnešní schůze od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Jiří Kohoutek se omlouvá dnes od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych odůvodnil svůj pozměňovací návrh, který je veden pod č. 3435. Odůvodnění je, že se zvyšuje limit definující samostatné hmotné movité věci jako hmotný majetek, a to ze stávajících

40 tisíc korun nově na 100 tisíc korun. V praxi to tedy bude znamenat, že drobný majetek v pořizovací ceně do 100 tisíc korun bude moci být poplatníkem jednorázově uplatněn jako daňově účinný výdaj. Současně se tento limit rozšiřuje i na stavby, neboť v praxi docházelo k situacím, kdy poplatník vybuduje například plot za 35 tisíc, ale daňově jej odpisuje po dobu dvaceti let, takže se neúměrně zatěžuje účetnictví.

Návrh obdobně zvyšuje limit i pro definici zvířat jako hmotného majetku, který je účinný od roku 2009, dále tvorby jiného majetku na straně uživatele v případě finančního leasingu, který je účinný také od roku 1999, dále hmotného majetku vyloučeného z odpisování, který je bezúplatně převeden podle smlouvy o finančním leasingu, jestliže výdaje související s jeho pořízením tento limit nepřevýší, a dále technického zhodnocení hmotného majetku.

Návrh nového limitu pro definici samostatných hmotných movitých věcí jako hmotného majetku má primárně umožnit účetním jednotkám integrovaného záchranného systému, například hasičského záchranného sboru, Policie České republiky a dalších složek, rychleji amortizovat finančně náročnější přístroje a vybavení. Dále současně významně pomůže podnikatelskému sektoru především z hlediska budování své infrastruktury a dále i státu v budování digitálního státu. Sjednocení daňového režimu u těchto kategorií majetku pak přispěje k přehlednosti a spravedlnosti daně z příjmů. Tato valorizace je navrhována po celých 21 letech, neboť stávají výše platí od roku 1998. Návrh nového limitu ve výši 100 tisíc je stanoven poměrně přiměřeně, pokud jej srovnáme nyní s vládou navrhovaným stoprocentním zvýšením poplatků za návrh do vkladu nemovitostí, které přichází již po sedmi letech, a je tedy odůvodňováno inflací. To by k tomu bylo vše. Doufám, že vláda, která podporuje, nebo aspoň hlásí podporu podnikatelskému sektoru a zjednodušování účetnictví a tak dále, a podporu podnikání, tak doufejme, že tento návrh také podpoří.

Takže tímto se hlásím k svému pozměňovacímu návrhu, který je veden pod sněmovním dokumentem 3435. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Jana Hrnčíře. Připraví se paní poslankyně Jana Krutáková. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, chtěl bych se tímto přihlásit ke třem pozměňovacím návrhům, o kterých jsem mluvil už v obecné rozpravě.

Jedná se o pozměňovací návrh, který je veden v systému pod č. 3388. Jedná se o navýšení základní slevy na poplatníka a slevy na manžela podle zákona o daních z příjmů, a to na 27 400 ze současných 24 840 korun.

Dále je to pozměňovací návrh, který je v systému pod č. 3428. Jedná se o snížení daně z příjmů pro malé firmy podobně jako na Slovensku, to znamená firmy s příjmy do 3 milionů za zdaňovací období – pokles daňové sazby z 19 na 16 %.

A třetí návrh, který je v systému veden pod číslem 3429. Jedná se o navýšení částky pro osvobození příležitostných příjmů z 30 tisíc korun ročně na 36 tisíc korun.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Janu Krutákovou a připraví se pan poslanec Ondřej Veselý. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Dámy a pánové, já bych se chtěla přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, se kterým jsem vás detailněji seznámila v obecné rozpravě a který je v systému zaveden pod číslem sněmovního dokumentu 3436. Jenom krátce připomenu, že pozměňovací návrh doplňuje výčet pozemků v kategorii ostatní plocha, které tvoří krajinné prvky a jsou od daní osvobozeny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Ondřeje Veselého. Připraví se pan poslanec Radek Holomčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hlásím se k pozměňovacímu návrhu, který je nahrán jako sněmovní dokument 3454. Je to jednoduchá úprava, kde se v části sedmé článku 12 mění novelizační body jednak tak, že nově se mění číslo 23 na 35, a v části sedmé článku 12 se zrušují novelizační body 2 až 7.

Jenom jednoduché odůvodnění. To zvýšení sazby je dáno tím, že my jsme přesvědčeni o tom, že by víc zdaněny měly být ty výnosovější hry. U těch ostatních necháváme to původní znění, které v zákoně je. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s přednostním právem předseda klubu KDU-ČSL pan poslanec Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Zde v podrobné rozpravě bych se chtěl přihlásit k několika pozměňovacím návrhům.

První je pod číslem 3416. V podstatě se jedná o to, že chci zvýšit sazbu pro dílčí základ daně z technických her na 40 %, a současně tento pozměňovací návrh řeší zajišťování financování boje proti závislostem tak, aby se nezvyšovala společenská škodlivost a dopady závislostí. Za tímto účelem by se měly primárně využít prostředky přímo generované předmětnou regulovanou oblastí, a použít prostředky z daně z hazardních her nabízí stabilní finanční tok pro program protidrogové politiky. Toto je pro pořádek v systému pod číslem 3416.

Dále je pozměňovací návrh pod číslem 3417, který v podstatě zachovává 30% zdanění technických her, ale opět navrhuje 1 % účelově vyjmout na realizaci protidrogové politiky. V podstatě je to řešení situace v oblasti prevence a léčby.

Pozměňovací návrh 3418. Jak jsem v obecné rozpravě uvedl, vzhledem k tomu, jak byl zákon připraven, tak není možné tímto způsobem zdaňovat pojišťovny, protože nevíme, co to udělá, takže jsem přesvědčen, že jsou ohroženy tím, co předkládá vláda, budoucí výplaty dávek klientům u životního prostředí (pojištění), a to například v případě zhoršení zdravotního stavu, invalidity nebo úmrtí. Tento pozměňovací návrh vypuštěním navrhované úpravy tyto závažné dopady odstraňuje.

Dále je to pozměňovací návrh pod číslem 3419. Jsem přesvědčen, že když člověk vyhraje, tak by mu stát neměl brát peníze z této výhry. Vláda navrhuje zdanit výhry nad 100 000. Již v předchozím volebním období bylo jasně řečeno, že danit výhry je obtížně technicky proveditelné, nebo takřka nemožné, nebo tam, kde se o to pokoušeli, tak se to nedařilo. A z toho důvodu... například je nutno vést evidenci výher, je to obtížně proveditelné. A jak říkám, když už člověk něco vyhraje, tak nevidím důvod, proč by mu to stát měl ještě danit. To znamená, přicházím s návrhem, aby se výhry lidem nedanily.

Dále mám v systému pozměňovací návrh pod číslem 3420, ale k tomu se nehlásím, protože stejnou problematiku řeší pozměňovací návrh 3430, který jsme podali společně s kolegyní Kovářovou a s panem poslancem Ferjenčíkem.

A poslední pozměňovací návrh je 3426. Týká se domovních kotelen. Byť rozpočtový výbor si osvojil tento návrh, nevím, jakým způsobem se bude hlasovat o celku těchto pozměňovacích návrhů. Z toho důvodu zde načítám samostatně návrh, který ponechává daňovou sazbu v domovních kotelnách v původní výši. Je to z toho důvodu, že lidé, kteří bydlí v bytových domech a topí si tímto způsobem, netvoří zisk, nemohou být považováni za konkurenci teplárenským společnostem. Jsem přesvědčen, že tento návrh nesplňuje ekologický rozměr, odrazuje od investice na přechod majitelů kotelen na tuhá paliva a čistší vytápění. Je to v podstatě finanční zátěž pro občany, kteří investovali do ekologického řešení právě ve formě domovní kotelny na plyn. A jak jsem uvedl v obecné rozpravě, v dnešní době drahého bydlení je to situace, kdy chce zase vláda lidem zdražit bydlení. Za lidovce můžu říct, že s tím zásadně nesouhlasíme. Naopak bychom měli lidem, kteří chtějí bydlet, tuto situaci zjednodušit a umožnit i v ekonomicky přijatelných podmínkách, a ne jim život zdražovat.

Tolik mé pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jedna omluva. Z pracovních důvodů se omlouvá od 17 do 19 hodin dnes poslanec Jaroslav Holík.

Nyní požádám o vystoupení poslance Radka Holomčíka a připraví se poslanec Martin Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, rád bych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je vedený v systému jako sněmovní dokument 3440. Odůvodnění je jak součástí toho dokumentu, tak jsem jej pronesl i v obecné rozpravě. Týká se liberalizace přístupu k domácímu vaření piva. V obecné rozpravě jsem také avizoval, že budu navrhovat doprovodné usnesení, které jsem odůvodnil, a dovolím si ho načíst.

"Poslanecká sněmovna

- I. konstatuje, že pěstitelské pálení je tradičním způsobem výroby alkoholu v České republice a že realistický daňový režim pro tento způsob výroby je součástí racionální protidrogové politiky, který vede ke snižování celkového množství nelegální a nekontrolované výroby alkoholu;
- II. upozorňuje, že současná konstrukce sazeb spotřebních daní určená evropským právem postrádá dostačující flexibilitu;
- III. vyzývá vládu, aby se problematikou sazeb a spotřebních daní zabývala na úrovni Evropské unie a do 1. prosince 2020 seznámila Poslaneckou sněmovnu s kroky, které v této věci učinila."

K tomuto návrhu bych se tímto rád také přihlásil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Martina Kupku a s přednostním právem se připraví předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovolím si tímto se přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 3451, tedy ke svému

pozměňovacímu návrhu, který je velmi jednoduchý. Zachovává současnou míru zdanění jak u loterií, u kurzových sázek, totalizátorových her, tak také u živých her. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Omlouvám se kolegům, které jsem předběhl, ale tím, že ten bod byl neočekávaně zařazen na odpoledne, tak jsem měl obavu, že bych to do sedmi nestihl, tak abych nebyl osočen z obstrukce, tak jsem se radši přihlásil zhruba v 16 hodin k mikrofonu.

Nejdřív mi dovolte pár obecných poznámek, možná jich bude víc než pár, a potom dva konkrétní pozměňovací návrhy včetně odůvodnění.

Málokdy souhlasím s paní ministryní Maláčovou, ale dneska, když ráno vystupovala, tak říkala mimo jiné větu, kterou bych podepsal, že opakování je matka moudrosti. Takže zopakuji některé argumenty, které uvedli mí předřečníci.

První téma, které já považuji opravdu za nejzávažnější v tomto návrhu zákona, nejvíce škodlivé, je sektorová daň pro pojišťovny.

Ráno, když jsem měl puštěnou televizi, tak tam promluvila z nějakého staršího záznamu paní ministryně financí, paní ministryně Schillerová, a já jsem si tu větu zapamatoval. Ona tam říkala: Ty pojišťovny si mohou ty technické rezervy dělat, jak chtějí, jak uznají za vhodné. (Min. Schillerová: Daňově uznatelné.) To jste už neřekla. Ale i kdyby, není to pravda. Nepoužívám záměrně silnější výraz, který bychom v českém jazyce našli, bezesporu. Není to pravda a já nevím, jestli to paní ministryně říkala úmyslně, nebo neúmyslně.

Technické rezervy, pokud je chce pojišťovna uplatnit, tak jejich uplatnění podléhá několikanásobné kontrole. Není to tak, že si ředitel pojišťovny řekne: zvýším technické rezervy daňově uznatelné, a je to. Existuje externí audit, který audituje pojišťovny, který to velmi pečlivě zkoumá. Existuje interní auditor, který je nezávislý na managementu, který to pečlivě zkoumá. Existuje úctyhodné povolání, a podle mých informací tato společnost, která sdružuje tyto experty, oslavila přednedávnem sto let, a to jsou pojistní matematici. To jsou experti, kteří počítají pojistné plány a budoucí rizika a budoucí možné výnosy pojišťoven, a jejich výsledky nemůžeme (nesroz.). Dokonce jejich odměňování kontroluje regulátor, Česká národní banka, takže nemohou být odměňováni a motivováni k vyšší mzdě díky tomu, že napíšou pojistný plán podle přání managementu či vlastníků pojišťovny. A samozřejmě existuje dohled České národní banky. Takže věta, že pojišťovny si mohou určit výši technických rezerv, jak se jim hodí, ať tam je to daňově uznatelné, nebo ne, není pravdivá a neodpovídá realitě a je to úmyslné zkreslení a zakrývá to pravý stav věci.

Návrh, který máme na stole, bych nazval, co se týče pojišťoven, úplně jednoduše: jedná se o znárodnění peněz klientů pojišťoven. Já jsem nebyl na jednání podvýboru, které proběhlo snad minulý nebo předminulý týden, kde podle mých informací padl dotaz na zástupce České národní banky, jak by se regulátor, Česká národní banka, choval, pokud by pojišťovny zareagovaly očekávatelným způsobem na návrh zákona, to znamená, že technické rezervy by měly v té minimální výši, o kterých mluví evropská směrnice Solvency II, o které tak ráda mluví paní ministryně Schillerová. Víte, co odpověděl zástupce České národní banky? Paní ministryně to určitě ví, ale nevím, jestli to víte vy všichni. "Zahájili bychom s vámi správní řízení, na jehož konci by mohlo být odebrání licence." Jinými slovy, pokud by naše pojišťovny, které podléhají dozoru České národní banky, měly technické rezervy pouze ve výši, kterou předepisuje Solvency II, tj. v minimální výši, měly by problém s regulátorem,

mohly by přijít o licenci a mohlo by to směrovat k tomu, že by musely ukončit svou činnost na území ČR. Důvod je jednoduchý. Minimální rezerva z hlediska obezřetnosti a stability tohoto trhu není pro regulátora v ČR dostatečná. Já tomu rozumím a myslím, že to je správný přístup.

Obzvlášť pikantní je návrh na zdanění rezerv v oblasti životního pojištění. Podle slov paní ministryně dochází k daňové optimalizaci a firmy, resp. pojišťovny se vyhýbají placení daní. Ale tady Ministerstvo financí a vláda jako celek navrhují zdanit budoucí zisky, o kterých nikdo neví, jestli budou, nebo nebudou. Ale už je zdaníme! Já tomu vůbec nerozumím. Já nevím, jak zněl úkol pro paní ministryni. Vyškrábat všechno, co se dá? Zdanit, co se hýbe? Zdanit všechno, co nás napadne? Nebo nevím, jaké bylo zadání. Jeden z předřečníků tady říkal, že ten nápad opakovaně vzniká v útrobách této ctihodné budovy, Ministerstva financí, opakovaně to ti úředníci navrhují ministrům a všichni ministři kromě paní ministryně Schillerové to odmítli.

Poctivě přiznám, na tom není nic špatného, že jsem se setkal se zástupci pojišťoven, kterým vadí nejvíc, oni to řekli mnohem kulantněji, já bych možná použil silnější slovo, arogance Ministerstva financí. Bylo jim slibováno jednání s tím, že budou návrhy konzultovány, a to jednání se neuskutečnilo na úrovni paní ministryně. Dodnes. Hlavně jsem to slyšel předtím, než vláda ten návrh schválila. Jestli to někdo vydává za korektní jednání se zástupci odvětví, které podle mých informací za 30 let působení v České republice, nebo 28 v České republice a dva roky ještě ve federaci, nechtělo ani korunu ze státního rozpočtu. Nepamatuji si případ, že by státní rozpočet, a tudíž daňoví poplatníci museli sanovat ze svých daní, a tím pádem cestou státního rozpočtu, nějaké zkrachovalé pojišťovny. Ano, byly tady pojišťovny, které nedostály svým závazkům vůči svým klientům, zejména při katastrofických povodních v roce 1997 a 2002. Ale ty závazky převzaly jiné pojišťovny v České republice a každému klientovi vyplatily pojistné plnění bez náhrady a bez žádosti o participaci státního rozpočtu, což se o jiných částech finančního trhu prostě říct nedá, tam byla situace jiná.

Navržené zdanění je vlastně ve výši jednoho ročního zisku celého sektoru. Prý je to spravedlivé. No, pro klienty pojišťoven to spravedlivé není! Porovnávat to s rezervami, které mohou vytvářet jiné podnikatelské subjekty, není fér, protože to je úplně jiný režim. Jsme jediná země v Evropě, v Evropské unii, která chce daňovou uznatelnost technických rezerv řešit podle Solvency II. Opakovaně jsem žádal na rozpočtovém výboru náměstka paní ministryně, aby mi uvedl případ z jiné evropské země, a neuvedl, protože nemohl. Nikde jinde takový nápad neměli. Vůbec nikde.

Takže já vlastně neznám tu motivaci, kromě toho, že si někdo nakreslí 10 mld. do rozpočtu, protože si vezme částku rezerv, vynásobí to krát 0,19, trojčlenka dá výsledek. Jako vstřícný krok se uvádí to, že se to rozloží do dvou let. Je to přesně krok pro zvýšení motivace na odvod zisků z České republiky. Podle mých informací, a paní ministryně je může potvrdit, nebo vyvrátit, jsou pojišťovny jako sektor možná největší držitel státních dluhopisů a mnohé z nich říkají, že pokud ten zákon projde, tak se budou muset odinvestovat a nebudou dále investovat do státních dluhopisů. A vlastníci? Velmi pravděpodobně zareagují tím, že buď zřídí pobočku zahraniční firmy, tudíž nezaplatí na daních vůbec nic, ani z technických rezerv, ani daně z příjmů, nezaplatí vůbec nic, anebo budou odvádět vydělané peníze mimo ČR. Velmi často slyším Andreje Babiše říkat slova o tom, že je potřeba buď zabránit, nebo motivovat vlastníky, aby zisk neodváděli z ČR, aby ho investovali v ČR, a to je správný názor. Ale toto opatření jde přesně proti tomuto plánu.

Já jsem měl řečnickou otázku na rozpočtovém výboru, a proto říkám řečnickou – kdo bude příště na řadě, když teď projdou pojišťovny? Budou to zdravotní pojišťovny? Také mají rezervy. Možná by to také mohlo přinést něco do rozpočtu s nějakým zdůvodněním, například

že se bude o zdraví lidu stát starat lépe než zdravotní pojišťovny, jak tady slyšíme to falešné zdůvodňování návrhů na zvýšení spotřební daně. Ale k tomu se teprve dostanu.

Takže nejvíce nebezpečný pro klienty, pro občany, pro stabilitu finančního trhu je návrh na zavedení sektorové daně pro pojišťovny, která se jmenuje tak hezky technicky, aby tomu nikdo nerozuměl, zdanění technických rezerv pojišťoven. Když se podíváte na hospodářské výsledky například pojišťoven a bank, tak zjistíte, že bankovní sektor má mnohonásobně vyšší zisky v součtu než sektor pojišťovnictví. Na rozdíl od například kolegů z pirátské strany jsme slyšeli na rozpočtovém výboru, my nenavrhujeme sektorovou daň dani pro banky, ani pro pojišťovny, a já to respektuji jako regulérní politický názor, s kterým nesouhlasím.

Nicméně to je ještě horší než sektorová daň, to, co navrhují paní ministryně a vláda jako celek. Nicméně banky členové vlády zřejmě k něčemu potřebují a pojišťovny ne. Jiné vysvětlení nemám. Chápal bych názor vlády, která by chtěla... chápal – rozuměl bych politickému názoru vlády, že chce zavést sektorovou daň ve vybraných odvětvích ekonomiky. My bychom byli politicky proti, protože si myslíme, že to nakonec zaplatí klienti těch takzvaně postižených odvětví. Ale tady vidíme metodu, že v některém sektoru se to zavádí, v některém ne, ale přitom se to maskuje jiným názvem.

My jsme hlasovali na rozpočtovém výboru několik pozměňovacích návrhů k tomuto bodu. Podle mě oba, pokud přijdou – a já myslím, že je kolegové načetli na plénu v rámci druhého čtení –, si zaslouží naši podporu. Samozřejmě nejlepší je to zrušit úplně. To je pozměňovací návrh, který občanští demokraté budou podporovat. Taky bychom ho podali, ale nemá cenu soutěžit, kdo ten návrh podá, kdo byl první, kdo druhý. Důležité je sehnat pro to podporu v Poslanecké sněmovně.

V této chvíli chci nabídnout paní ministryni politický kompromis, protože si myslím, že jeden z pozměňovacích návrhů představuje politický kompromis, který částečně daní ty technické rezervy, ale současně neohrožuje tu nejcitlivější oblast, kterou jsou peníze klientů a budoucí výplatu klientům.

Myslím si, že kdybychom se v Poslanecké sněmovně usnesli a dohodli, že ten přijatelný kompromis – a podle mě je to horší, než řešení to tam nemít vůbec – je takový, že vyndáme oblast životního pojištění ze zdanění. Mimochodem oblast životního pojištění byla vždy mimo zdanění bez ohledu na to, jestli byl načten a schválen nějaký pozměňovací návrh, nebo nebyl. Vždy v České republice byla vyňata z potenciálního zdanění. A ten kompromis spočívá v tom, že ta druhá část, po pravdě řečeno, je to ta menší, by zdaněna být mohla. Ne s naším souhlasem, ale řekl bych, že ten souboj by pak nebyl tak urputný. Jako že ještě očekávám urputný souboj o finální znění tohoto návrhu.

Jako obvykle ten zákon projednáváme pozdě. Jsme teprve v druhém čtení v dolní komoře. Až to projde do třetího čtení a schválíme ho ve třetím čtení, tak to půjde do horní komory. Myslím, že i vláda si všimla, že horní komora má jiné politické složení, že zdejší opozice má většinu v horní komoře, a naopak. Takže je vysoce pravděpodobné, pokud nedojde k nějakým kompromisním řešením v těch nesložitějších otázkách, že ten zákon bude buď zamítnut, nebo vrácen s některými pozměňovacími návrhy. A 1. 1. 2020 se blíží. I v neoptimističtějším scénáři ten návrh zákona vyjde kolem Vánoc. V méně optimistickém, já bych řekl realistickém, scénáři vyjde ve Sbírce zákonů po Novém roce.

Uznávám početní poměry v Poslanecké sněmovně. Je mi jasné, že vládní většina zafunguje a že nakonec zákon bude schválen, o tom není sporu. Otázka je, v jaké podobě. A oblast pojišťovnictví je opravdu v podobě, která je nebezpečná.

Paní ministryně říká, že to není pro její vládu, že to je pro ty budoucí vlády. Tak já vám říkám za budoucí vládu, že my ty peníze nechceme. Nechte je těm klientům, nechte je těm

pojišťovnám. My si se státním rozpočtem poradíme i bez těch peněz. Takže netvrďte, že děláte dobrý skutek pro naši vládu, že vy nám tam přinesete nějaké dodatečné daňové zdroje. A pokud ano, mysleli jste to hezky, děkujeme pěkně, tento dárek odmítáme, protože je to na úkor občanů, klientů a pojišťoven.

Anebo jste to nemysleli vážně a těšíte se, jak ty peníze utratíte vy. I za tu cenu, že bude nižší stabilita segmentu pojišťovnictví, i za tu cenu, že bude hrozit odliv financí, zisku, dividend. Ale taky hrozí odliv těch mozků, těch špičkových odborníků, těch pojistných matematiků. Protože to je opravdu speciální profese a těch odborníků neběhají tisíce ani v České republice, ani v jiných státech. A když nebudou mít podmínky pro svou práci v České republice, no tak budou pracovat v jiné členské zemi Evropské unie a nebudeme mít ani odvody z jejich mezd a nebudeme mít ani daň ze závislé činnosti z jejich mezd. To znamená, já tomu ani fiskálně nerozumím, tomuto řešení.

Na první pohled vypadá 10 miliard jako částka, která je pro státní rozpočet zásadní. Nicméně – a teď nevím, jestli to už máme jako sněmovní tisk, jestli už návrh rozpočtu dorazil, nebo ne. Ale z toho, co naposled projednávala vláda, tak máme 1 610 miliard výdajů na příští rok. To znamená, jedno procento je 16 miliard, takže 10 miliard je méně než jedno procento, rozvinuto do dvou let je to méně než půl procenta. Není to nic, co by ten rozpočet ohrožovalo, naopak to ohrožuje ten sektor.

Takže za občanské demokraty říkám, že budeme podporovat jak úplné vypuštění této části zákona, tak i ten kompromis, to znamená vyjmutí oblasti životního pojištění. I tak by to bylo složité pro ten sektor, ale je to částka, která je necelé čtyři miliardy oproti těm deseti. To znamená, oblast životního pojištění by ohrožena nebyla a nebyly by ohroženy budoucí výnosy klientů, to znamená našich pojištěných občanů. A říkat, že se to neprojeví na klientech, na ceně, na budoucích výnosech, prostě není realistické a není poctivé. Dodatečné daňové zatížení se samozřejmě projeví v cenách produktů a ve snížených výnosech peněz, které si tam ukládají naši občané. A naši voliči, abych to řekl úplně přesně.

Několik kolegů tady mluvilo o dani z hazardu. My jsme na rozpočtovém výboru přijali pozměňovací návrh, poměrně těsným hlasováním, to je třeba říct, kdy vlastně všichni hlasovali proti hnutí ANO, pokud si dobře vzpomínám. Jako ten kůl v plotě, pověstný kůl v plotě Milouše Jakeše, zůstali členové hnutí ANO v rozpočtovém výboru. Argumentace pro to zvýšení je poměrně chabá. Paní ministryně říkala, že bingo má střední riziko závislosti (nesroz.). Já to nijak nezpochybňuji.

Nicméně klíčovou věc tady řekl pan poslanec Bartošek. Kdo z vás tady seděl v minulém volebním období a pamatuje si projednání nového, moderního, evropsky srovnatelného zákona o hazardu – a teď to nemyslím ironicky – tak ví, že část opozice, například občanští demokraté, ten zákon podpořili, protože na něm ocenili zejména jeden prvek. A to je registr hráčů, který měl zamezit přístupu k hazardu problematickým skupinám. Mimo jiné těm, kteří zneužívají sociální dávky. My jsme dokonce byli pro širší zamezení, aby ti, kteří dostávají dávky od společnosti, je nemohli utratit v hazardu. Do dnešního dne ten registr nefunguje.

Já chci říct, paní ministryně, kdybychom to věděli, tak jsme ten zákon nepodpořili. To jste nás doběhli. To jsme vám skočili na vějičku. Protože to je opravdu dobrá věc. (Ministryně namítá, že to bude spuštěno do půl roku.) No, do půl roku. To bude 2020. No spouštíte to, paní ministryně, jak říkáte, do půl roku. Takže vezmu paní ministryni za slovo. Prvního dubna 2020 bude spuštěn zkušební provoz. To chce nějakou dobu, než to bude v ostrém provozu. Tomu naprosto rozumím. Všemu tomu rozumím, (nesroz.).

Kdy byl schválen ten zákon? 2015 nebo 2016, nevím to z hlavy. Ale kdyby to bylo 2016. Čtyři roky bude trvat Ministerstvu financí, aby dobrou věc v zákoně uvedla do provozu. Čtyři roky tito lidé mohli nadále holdovat hazardu. Já pro to nemám žádnou omluvu. Čtyři

roky zpoždění u dobré věci, kterou podpořila i opozice. Takže není pravda, že automaticky kritizujeme vládu za všechno, s čím přijde. Tehdy vznikl nějaký politický kompromis na daňových sazbách. Paní ministryně opakovaně zdůrazňovala, proti vůli tehdejší vlády, ale to není důležité. Není důležité, co je na začátku legislativního procesu. Je důležité, co je na konci.

Máme čísla za první roky 2017, 2018. Nejrozumnější v této chvíli je zachovat status quo. Trh se s ním nějak vypořádal. Myslím, že ten trend – můžeme říkat bohužel, může se nám to nelíbit, ale je jasný. Čím dál víc hazardu bude na internetu, čím dál méně hazardu bude v těch klasických hernách. To je prostě technologický vývoj, s tím se už nic nenadělá. A myslím si, že velký boom – já z toho nemám žádnou radost – prodělává kurzové sázení apod. Také se sází na nás, na volby, kdo je vyhraje, kdo je prohraje. Na kolegy, kteří kandidují do senátních voleb, se vypisují kurzy. Někteří mí kolegové si vsadili před minulými volbami a vyhráli, protože věřili své politické straně. A vyhráli v tom kurzu, protože jsme dosáhli výsledku, kterým sázkaři nevěřili. Nebo ti, kteří vypisují sázkové kurzy.

Ten argument po dvou letech měnit systém, který si ještě pořádně nesedl, mně připadá slabý. A navíc se zvyšuje riziko, že ten výnos nakonec bude nižší. Pokud zachováme status quo, a myslím, že takové pozměňovací návrhy padly jak v rozpočtovém výboru, tak tady na plénu v druhém čtení, tak si myslím, že se dá zodpovědně plánovat výnos z hazardních her.

Můžeme říkat, jestli to je, jak říkala paní ministryně, úctyhodné povolání, nebo ne. Ale je to legální. A když je nějaké podnikání legální, tak má mít normální podmínky. A když není legální, tak na to jsou orgány činné v trestním řízení, aby potíraly nelegální podnikání nebo obcházení zákona v daňové oblasti. Takže co se týče zvýšení sazeb, my určitě budeme podporovat jako občanští demokraté zachování stávajících sazeb, tak aby se mohlo realisticky plánovat. Aby se mohly realisticky plánovat výnosy do státního rozpočtu z těchto tří druhů hazardu.

Úplně komické, ale opravdu komické je navržené zdanění výher. A ještě komičtější je po tzv. vylepšujícím návrhu, který připravilo Ministerstvo financí – omlouvám se, nevím, který z kolegů z rozpočtového výboru se k němu přihlásí. Myslím, že rozpočtový výbor ho přijal.

Pokud vezmeme vážně, co je v tom textu napsáno, tak tady jasně nepřímou novelou zákona o hazardu zavádíme novou živnost, úplně volnou, ke které se nemusíte ani registrovat, která se jmenuje hazardní hráč. Protože ministerstvo řeklo, že se nakonec nebudou danit ty výhry tak nesmyslně, protože někdy byste danili více, než by byla ta výhra, zejména u kurzového sázení, uznalo tyto námitky a vybruslilo z toho s tím, že se budou danit případné výhry proti tomu, co ten člověk vsadil za účetní období, což je dvanáct let. Dvanáct měsíců, omlouvám se.

Tak si představuji, jak finanční úřad bude takovou možnou daň z výhry předepisovat. Tak zaklepe někde a řekne: Chodíte hrát do herny? Člověk se možná přizná. Mnohdy tam jsou kamery, někdy tam musí být ze zákona kamery. On říká: Chodím. Tak mi ukažte potvrzení, každý den, když jste tam byl, kolik jste vsadil a kolik jste vyhrál. Vedete si účetní deník, nebo aspoň pokladní deník? Sečtěte mi, co jste vsadil. Sečtěte mi, co jste vyhrál. Pokud ta částka bude v plusu a bude vyšší než milion, jak zmínil rozpočtový výbor návrh Ministerstva financí, tak to patnáctiprocentní srážkovou daní, mám pocit, že je navrženo to zdanit. Dovedete si to představit reálně, že se to bude dít? No, nebude se to dít. Nikdo to nebude dělat. Stát to není schopen zkontrolovat. Tak proč máme přijímat takovou – teď abych nebyl volán k pořádku, jak bych to řekl? Takovou nelogičnost, když sami víme, že se to zkontrolovat nedá.

Je to tam ze štěstí? Nebo jak bych to nazval? Asi je šťastný ten výherce. A na tom je ten byznys založený, že on je šťastný z toho, že to vyhraje, a neuvědomuje si, že nakonec stejně prohraje. Jinak by ty firmy nevydělávaly. Takže nakonec ti, kteří hrají, víc prohrají, než vydělají. Víc vsadí, než dostanou zpátky. Ano, jednotlivě někdo na tom může vydělat, ale ty nejsme schopni zdanit. Tak nevím, proč ten návrh je vůbec v tom návrhu obsažen. A myslím, že je nejlepší ho prostě odmítnout.

Já jsem v prvním čtení, a nebudu to opakovat, přesně citoval ze zprávy RIA z Ministerstva financí z roku 2015. Ti to odborně posoudili a došli k závěru, že ta daň se nedá vymáhat, nedá se spravovat, není efektivní ji zavést, aniž by se udělala nová analýza. Například s politickým zadáním by to vyšlo naopak. Tak prostě už to tak bude. Když se ptám kolegů z hnutí ANO – paní ministryně, neformálně, já je neudám na mikrofon – proč to tak je, jestli je jim třeba divné, víte, jaká je jejich odpověď? Paní ministryně, víte, jaká je jejich odpověď? Protože to chce paní ministryně. To je ale argument, co? To hned zahodíte RIA! Všechny věcné argumenty, a hned to pochopíte. Politicky možná, věcně určitě ne.

Takže paní ministryně, můj dotaz je, proč to chcete? Když to nejsme schopni ani spočítat, ani vymoci, ani předepsat? Možná jednotlivě na udání ano. Ale takhle by Finanční správa prostě fungovat neměla. A nechci zpochybňovat různé posudky, ale dávat proti sobě tzv. tvrdý a měkčí hazard, takovou tu Sportku, kterou generace mých rodičů prostě roky sázela stejná čísla apod., a dělat z nich patologické hráče, kteří jsou jako na stejné úrovni toho, jak chodí někdo do heren a tam hází – já nevím, jestli se tam hází peníze, asi se tam hází peníze – tak to myslím, že prostě není správné. A možná na to někdo kulaté razítko dá, ale podle mě jste schopni sehnat posudek s jiným kulatým razítkem, že to tak nebezpečné není.

Takže když takto půjdeme kus po kusu daňového balíčku, jejichž cílem je zvýšit příjem státního rozpočtu – paní ministryně tomu říká sazbový balíček, a nevím proč, sazby daně z příjmu se nemění, sazby daně DPH se nemění, sazby DPH se nemění, přesto je to sazbový balíček –, tak zjistíme, že opravdu jediným cílem je zdanit úplně všechno.

Já se pak dostanu ještě k návrhu spotřebních daní. Tam si myslím, nemůžu to nějak dokázat, že ve skutečnosti aparát Ministerstva financí nevěří těm číslům, která tam jsou namalována, o zvýšení příjmu státního rozpočtu. Myslíme si, že jsou příliš optimistická. A jediným důvodem, proč jsou tam tak namalovaná, proč jsou tak vysoká, je ten letní folklorní festival, kde ti ministři chodí na Ministerstvo financí, a paní ministryně tam letos našla 20 miliard, někde v budově Ministerstva financí, a ti šťastní ministři pak odbíhají na ten mikrofon a říkají: Já jsem hrozně spokojený. Například abych dal pokoj i ministrům za hnutí ANO, tak pamatuji si ministra zahraničí: Když nedostanu dvě miliardy, můžeme skončit se zahraniční politikou. Dobrý den, máme problém s paní ministryní, dostanu 400 milionů, jsem velmi spokojený. – Dvě stě, vidíte. Ještě méně, a stejně byl spokojený.

Já tomu říkám fenomén Mečiar. To jsem tehdy sledoval politiku jenom doma u televize. A pamatuji si, že Vladimír Mečiar říkal: Já mám takovou vyjednávací taktiku. Když potřebuji sto, tak řeknu tisíc. A mám kam ustupovat. Tak takhle se podle mě seriózní muž... Možná se takto dá vyjednávat v pozadí, ale na kamery. Dvě miliardy, bez toho nic. Pamatujete si Jana Hamáčka? Ctěného kolegu, se kterým mám opravdu dobré vztahy? Pokud nedostanou rezorty ministerstev, která řídí naše sociální demokracie, 20 miliard, nemůžeme podpořit vládu. Je to devastující, zničující. Ta ministerstva se zastaví. Život v České republice se zastaví. – A dostali jsme 9,5 miliardy, jsme velmi spokojeni. Vidím, že funguje koaliční kompromis.

Kde byla pravda? V první větě, nebo v druhé? Jsem přesvědčený, že v druhé větě byla pravda. Ani bych jim tolik nedal, paní ministryně. Protože kdybychom brali vážně slova, a já beru vážně slova pana ministra vnitra, tak prostě ten stát skončí. Protože pořád mu chybí 10 miliard. To znamená, neříkal veřejnosti pravdu, když ohlašoval, že bez 20 miliard je ten

rozpočet naprosto katastrofický. 20 miliard dalších výdajů. O 113 miliard má paní ministryně a vláda více pro příští rok než letos. 113 miliard! A víte co? Nestačí to. Pořád málo. A to už tam máme započtené ty zvýšené daně a výnosy nebudou tak vysoké, jak tam jsou nalajnované.

Nejvíc plní státní kasu odvody. Žádné překvapení. Není to zásluha vlády. Ani této, ani jiné vlády. Pokud máme někomu poděkovat, tak našim zaměstnavatelům, našim podnikatelům. Protože ti platí ty vysoké odvody za své zaměstnance. I ti malí živnostníci, kteří mají zaměstnance, platí odvody za své zaměstnance. Ti zvyšují příjmy. Je to procentuálně nejvyšší navyšující příjem státního rozpočtu minimálně do konce srpna, což byla poslední čísla, která paní ministryně publikuje.

Když jsem byl na radnici v roce 2002, tak jsem si založil excellovský soubor, mám tam jednotlivé typy daní a já si ho vlastně plním už těch 17 let. Takže dá se celkem dobře odhadovat prognóza, protože to plnění v čase bývá velmi podobné. Samozřejmě pokud jsou razantní změny daní, tak je to něco jiného. A opravdu minimálně v posledních dvou letech je to klíčový tahoun zvýšených příjmů státního rozpočtu. Ne DPH kvůli EET, ne daň z příjmů od živnostníků kvůli EET, ale díky tomu, že naši zaměstnavatelé vytvářejí tolik pracovních míst a zvyšují mzdy, nejen ve státním sektoru, ale i v privátním sektoru. Podle mého názoru, podle debat, které vedu se zaměstnavateli v těchto týdnech a měsících, se nedá očekávat stejně razantní navýšení platů příští rok a udržení např. stejného počtu pracovních míst. Přesto je tam namalováno to číslo opět velmi vysoko, jako by německá ekonomika nechladla, možná stagnovala, uvidíme, jaké budou výsledky německé ekonomiky za třetí kvartál. Ale pokud budou nula nebo minus, tak už to podle ekonomické definice bude stagnace, že už budou dva kvartály za sebou, kdy ekonomika buď stagnuje, nebo klesá.

Jako by nehrozil divoký brexit. My jako občanští demokraté, a můžete si vzpomenout, jsme opakovaně vyzývali pana premiéra a vládu jako celek, aby se pokusili přesvědčit naše partnery v EU, abychom byli vstřícnější k Velké Británii. My nemáme radost z toho, jak britští občané rozhodli, protože ztrácíme přirozeného spojence v Evropské unii, který spolu s námi prosazoval pravidla volného trhu. Chci jenom připomenout, že to byla země, která nám otevřela pracovní trh hned po našem vstupu do EU na rozdíl od těch, kteří jsou nejvíc eurooptimističtí, a ti nám ty trhy pro naše lidi na sedm let zavřeli. Ale přesto, že nemáme radost, tak plně respektujeme rozhodnutí. A myslím si, že nikoho nemůže těšit, že pět týdnů před ohlášeným odchodem Velké Británie z Evropské unie nemáme dohodu. Já netvrdím, že to je vina jenom české vlády, nebo české vlády, ale prostě těch 27 partnerů podle mě využilo sílu a nezvládlo např. tak férovou dohodu, jakou jsme udělali my s našimi přáteli ze Slovenské republiky, když se dělilo Československo. Taky to nebylo jednoduché a myslím si, že nakonec to naši předchůdci v těch funkcích zvládli a že ta dohoda přispěla k tomu, že dneska máme se Slovenskou republikou skvělé vztahy. A taky mohla jedna strana dělat problémy a vymýšlet si další a další podmínky a tu druhou stranu hnát někam a naši předchůdci to zvládli a je třeba jim za to poděkovat. Bereme to jako samozřejmost. Není to vůbec samozřejmost v rámci Evropy, že takhle klidně, spořádaně se rozdělí stát a ty státy spolu nadále skvěle spolupracují.

Velmi často na to zapomínáme, když mluvíme – nebo mnozí z vás, my ne, mnozí z vás tak pohrdlivě říkají: ty devadesáté roky, to bylo hrozné. No nebylo to hrozné. Nebylo to hrozné, nás nepřesvědčíte. My jsme vítězové roku 1989 a my víme, že to nebylo hrozné. (Poznámky ze sálu.) Já věřím, že vy jste byli taky vítězové. Nebo jste byli komunisté? Vy se tak smějete, pane zpravodaji. Vy se necítíte jako vítěz roku 1989, kdy jsme ty komunisty vyhnali od moci? Tak se tomu nesmějte. My, kteří ty komunisty nemáme rádi, se cítíme za vítěze roku 1989, oni se cítí jako poražení. Já tomu rozumím, to není nic osobního. A dneska se část vlády a část vládních politiků tváří spolu s nimi, že to málem bylo špatně. Jak to bylo

dobře. No tak se nesmějte tomu, když říkám, že jsme vyhráli rok 1989 a že se cítíme jako vítězové roku 1989. My všichni, kteří jsme nepodporovali komunisty, vůbec nemyslím stranicky, to jste špatně pochopili, takže žádné úšklebky. Máme letos třicet roků svobody a nenechme si to vzít. Omlouvám se za to, ale fakt, fakt na to jsem háklivý, musím říct. Pokud se někomu stýská, jsou země, kde si můžete socialismus či komunismus užít. Máme svobodu cestování, tak tam vycestujte, žijte tam a posílejte nám pohledy, pokud seženete známku. (Pobavení vpravo.)

V těchto dnech probíhá, a to je na vážné téma, summit OSN, nebo Valné shromáždění OSN. Náš pan premiér tam nevystoupil se zdůvodněním, že nechce dávat prázdné sliby a že se spíš chce soustředit na racionální návrhy. Musím říct, že s ním souhlasím. Možná jste čekali kritiku, já s ním souhlasím. Myslím si, že v zájmu České republiky je dělat rozumnou politiku ochrany životního prostředí. Přestože nás mnozí naši političtí soupeři nálepkují úplně jinak, tak ochrana přírody a krajiny je přirozená konzervativní hodnota a sluší každé pravicové straně. A bezesporu je třeba v této oblasti dělat rozumné kroky, to je na jedné straně zajistit konkurenceschopnost české ekonomiky a našich podniků a současně zlepšit životní prostředí pro naše občany. Myslím, že se to nevylučuje, že se to dá dělat ruku v ruce, jenom nesmíme přijímat extrémní přístupy. To si myslím, že je opravdu špatně.

Připravil jsem jeden pozměňovací návrh, který bych nazval součástí zelené ekonomiky, a nemyslím to nijak pejorativně, myslím to v pořádku. Česká republika je oblastí automobilového průmyslu, velmoc minimálně evropská, možná světová. A díky rozhodnutím a mezinárodním závazkům, které Česká republika prostě má – může se nám to nelíbit, můžeme to kritizovat, ale je to fakt – jsou naše automobilky v ohrožení. A pokud včas nevytvoříme legislativní prostředí, které by jim mohlo pomoci – tu hlavní změnu technologickou a jinou musí provést automobilky, ale my tomu můžeme aspoň trošku pomoci, a ne cestou přímých dotací, jak dělají nějaké evropské země. Mluvím o osobních automobilech poháněných hybridním nebo elektrickým motorem. Nechal jsem si zpracovat statistiku, nebo přehled, jak podporují nákup těchto vozidel naši partneři v Evropské unii. Je to různé. Nejhorší přístup je – a jsou takové země – přímá dotace na pořízení vozu, buď procentuální, nebo přímo v částce, v tisících eurech. Jiný přístup je dávat daňové úlevy, někde je to osvobození od silniční daně, někde od registrační daně, každá to má trošku jinak. U nás jsme zatím zrušili dálniční známku, 1 500 korun ročně ušetří majitelé elektromobilů. Myslím, že to není příliš motivující.

Nevím, jestli to všichni víte, ale – nebudu vás zahrnovat čísly, ale mám je k dispozici, kdybyste je chtěli, od našeho automobilového průmyslu. Pokud nebudou naše automobilky za jedenáct let prodávat určitý počet elektromobilů, budou penalizovány za každé jiné vyrobené auto. Budou penalizovány nemalou částkou a budou mít konkurenční nevýhodu. A to už se stalo, to už je rozhodnuto, to už se nezmění. Když to řeknu úplně pragmaticky, Německo se už rozhodlo. A víte, nejenom kolik automobilek, ale kolik strojírenských firem dodává pro automobilový průmysl, a nejenom pro české automobilky, resp. automobilky vyrábějící v České republice, abych byl přesný, ale taky zejména pro automobilový průmysl v Německu.

A já přicházím jménem našeho klubu občanských demokratů s třemi návrhy, které nejsou nijak radikální, které by mohly pomoci. Podle statistik, které mám z veřejných zdrojů, se ročně prodá v České republice elektromobilů méně než tisíc, řádově stovky. To zdaleka nestačí na plnění těch cílů, ke kterým jsme zavázáni. Nerozhodli jsme se samovolně, nebo sami. Po debatě s odborníky jsme dostali k dispozici číslo, že zhruba potřebujete jednu dobíjecí stanici na deset elektromobilů. Jediná šance, jak tento problém vyřešit, realistická šance, je, ne že budeme vymýšlet, jak přijedu elektromobilem z Ostravy přes Brno do Prahy po D1, ale jak zvýšit motivaci firem, aby ty elektromobily pořizovaly.

Vidíme dva hlavní limitující faktory – pořizovací cena a nedostatečná infrastruktura. Myslím, že realistická představa o tom, kde může vznikat tento segment a kde může posílit, je, že to bude možná druhé auto v rodině, že to bude auto, kterým budete dojíždět do zaměstnání a během toho, kdy pracujete, si dobijete v dobíjecí stanici v té firmě auto a můžete odjet. Ne že odjedete 500 km nebo 360 – tady vidím pana hejtmana, jsme ze stejného kraje. My elektromobilem nebudeme jezdit po D1, my pojedeme vlakem, že, ale to je realistický přístup.

A já navrhuji, paní ministryně, jménem našeho klubu tři změny v zákoně o dani z příjmů.

První je převést elektromobily, resp. osobní vozidla s motorem poháněným... s hybridním (nesrozumitelné) elektromobilem z druhé do první odpisové skupiny, to znamená zkrátit odpisy z pěti na tři roky.

Druhý návrh je zkrátit odpisovou dobu u dobíjecích stanic na deset let.

A třetí je... Dneska, když zaměstnavatel poskytne zaměstnanci firemní vozidlo k soukromým účelům na základě smlouvy, tak ten zaměstnanec platí každý měsíc, za každý započatý měsíc, kdy tu službu využívá, 1 % z pořizovací ceny jako příjem a to platí jako daň z příjmu, nebo daň ze závislé činnosti, abych byl přesný. Já tady navrhuji jménem našeho klubu, abychom to u elektromobilů snížili na 0,5 %.

Mimochodem toto opatření v minulých týdnech schválil Bundestag. Sousedé v Německu měli taky 1 % a u hybridů a elektromobilů je to nula. Proč to vlastně navrhujeme? Myslím si, že tím jsou často motivováni kvalitní zaměstnanci, manažeři. A pokud bude platit 1 % ze 400 tisíc za Octavii nebo z 800 tisíc za elektromobil, tak co si vybere? Já myslím, že si logicky vybere to první. Pokud ten daňový odvod bude stejný, tak tím můžeme motivovat zaměstnavatele k tomu, aby pomohli plnit cíle, které stojí před našimi automobilkami.

Věřím, že ty návrhy mohou získat podporu, že jsou realistické přesně v duchu toho, co říkal pan premiér, nejsou nijak revoluční, nejsou to žádné dotace. Je to jenom zvýšení motivace. Jestli automobil odepíšu z pěti na tři roky, může to jenom pomoci investiční aktivitě. Bude záležet na těch podnikatelích, zaměstnavatelích, ale i veřejné správě, zda tu šanci využijí, nebo ne.

Je bezesporu správné tyto typy vozidel používat ve veřejné dopravě, ale to nestačí ani k naplnění těch cílů.

Takže to je pozměňovací návrh, který je uveden ve sněmovním dokumentu pod číslem 3460, a já se k němu v této chvíli oficiálně hlásím. Možná si i poslanec Juříček pak pořídí elektromobil, když k tomu bude motivován správně ekologicky. (Mpř. Pikal: Prosím oslovujte ostatní poslance mým prostřednictvím.) Pane místopředsedo, já jsem nikoho neoslovil. Já jsem použil větu v českém jazyce. Možná si pan poslanec něco koupí. Můžete mi říct, kde v této větě je oslovení? (Mpř. Pikal: Není.) Děkuji. Pane místopředsedo, vaším prostřednictvím, děkuji vám. (Lehké pobavení v sále.) Myslím, že musíme vyžadovat přesnost a přísnost. Buďme přísní i na pana místopředsedu, už je tam skoro dva roky. Kdyby tam byl dva dny, tak to spolknu, tu svoji připomínku.

Snažím se pomoci těmito návrhy, nebo my se snažíme pomoci těmito návrhy našemu průmyslu. Já říkám, my jsme to nerozhodli. A možná to i pan poslanec zná ze své praxe. Nám to přijde jako rozumný návrh, jak motivovat firmy a zaměstnavatele, aby tento typ vozidel pořizovali. Protože když nebude infrastruktura, když to bude spíš drahé, tak kdo na to nakonec doplatí? Naše podniky. Říkám, Německo se už rozhodlo. Německo to i zaplatí. Asi jste zaznamenali jejich klimatický balíček, 50 miliard eur na tři roky? Myslím, že tento týden to schválili, že k tomu byla tisková konference.

Paní ministryně, představte si, 50 miliard, a oni mají přebytkový rozpočet. Fakt. Přebytkový rozpočet. A my ne. My toho nejsme schopni, a tam nedáváme nic, což je dobře. (Poznámka z pléna.) Máme přebytkové rozpočty, protože ti starostové, kteří mají moc velké platy, (nesroz.) dobře, to se taky počítá do těch rozpočtů, a tím dělají tu bilanci. To je pravda a je to dobře. A taky hejtmani a kraje přispívají k plusu ve veřejných financích. Jsou na tom stejně, to znamená výborně, na rozdíl od státu. To je prostě pravda. Ale já nekritizuji veřejné finance jako celek, ale tu část, která patří státu, kterou zastupujeme my, protože horní komora neschvaluje rozpočet, jenom dolní komora. Tam se nám to prostě nedaří. A já si myslím, že kdybychom se trošku snažili, že by se nám to mohlo dařit. To jsme trošku odbočili.

Kdyby ten 40miliardový rozpočet – schodek, omlouvám se, schodek, jak je navržený, měl strukturu, že na dopravu nepůjde 80 miliard, ale 120 miliard, tak bychom ho podpořili, protože to je investice, to je částka, nebo oblast, do které si umím představit, že stát investuje v budoucnosti, a tudíž v tom konkrétním roce je v deficitu. Já už jsem vám říkal na rozpočtovém výboru nebo v prvním čtení: udělejte si ten čas, zkuste si pohovořit s šéfy těch hlavních investorských organizací.

Podle mých informací jste dostala dopis z Ministerstva dopravy, že sebrali odvahu, nakonec vám ho poslali a chtějí peníze navíc, protože... Kolik si myslíte, že se příští rok zahájí akcí, nových akcí na silnicích a dálnicích podle návrhu rozpočtu, který přijde do pěti dnů do Poslanecké sněmovny? Já to číslo znám, ono není těžké. Nula! Ani jedna nová akce se nezahájí. Takže jestli se někdo z vás těší, že u vás v kraji se začne stavět nová stavba, nezačne, pokud s tím rozpočtem něco neuděláme. A už vidím, jak skončí naše návrhy. Jsem realista. Takže dokonce bude problém udržet financování už nasmlouvaných akcí. Takže trošku jsme odbočili k tomu, tak neformálně tady s paní ministryní debatujeme, k tomu schodku. Tam to bohužel není, ale to si nechme na debatu o státním rozpočtu.

Takže ten pozměňovací návrh, a tady skutečně žádám paní ministryni a členy vládní koalice, aby to posoudili nepoliticky, ale věcně, je to konzultováno s lidmi, kteří pracují v automobilovém průmyslu. Myslím, že to má jejich podporu. Slyšel jsem vyjádření Ministerstva průmyslu, které je proti. Já nerozumím, proč je proti. Buď s tím neuděláme nic, to by bylo chybné. Dotace – to se shodujeme – jsou horší cesta, to mně připadá věc, která může (nesroz.). Za dva roky se k tomu můžeme vrátit a zjistit, zda to mělo ten motivační efekt a nějakým skokovým způsobem se začal zvyšovat počet prodaných osobních vozidel s hybridním či elektrickým motorem, nebo ne. Já to samozřejmě nevím, jestli to povede k té vyšší motivaci. Ale mohlo by to napomoci díky motivačním odpisům eliminovat ten omezující faktor vysoké vstupní ceny a díky motivaci stavět dobíjecí stanice, ten faktor nedostatečné infrastruktury pro dobíjení. A tu infrastrukturu potřebujeme ve městech, potřebujeme ji v podnicích, nepotřebujeme ji kolem dálnic. Taky nevíme, jak bychom tu potřebnou energii na tu dálnici dostali.

Takže tohle bych poprosil, abyste nebrali politicky, ale věcně. A věřím, že tento návrh má šanci, protože pomáhá zejména automobilovému průmyslu a jeho dodavatelům. A není to tak neobvyklé opatření. Jak jsem říkal, v Německu ho přijali, a nebudu tady jmenovat všechny země, ale některých zemích jsou i kratší odpisové doby než ty tři roky. Mně by přišly nejlepší dva roky jako doba odpisů, jenomže to je složité zavádět novou odpisovou kategorii, to si myslím, že je lepší použít ty stávající, jenom to o jednu přehodit, pět nebo tři není tolik, ale mohlo by to zvýšit motivaci.

Teď se vyjádřím ke svému druhému pozměňovacímu návrhu, ten je ve sněmovním dokumentu číslo 3459 a týká se zdanění tabáku.

My dlouhodobě zastáváme názor, že v oblasti této spotřební daně je dobré mít víceleté daňové plány, tak aby ten sektor a ten trh se na to mohl připravit a aby se také dal predikovat

solidním způsobem příjem do státního rozpočtu. Když to zjednoduším a trošku zaokrouhlím, tak tento návrh řeší pouze rok 2020 a zhruba 12 korun na krabičku s tím, že to má platit od 1. března příštího roku a k tomu je napočítaný nějaký výnos (do?) státního rozpočtu, který je podle mého názoru příliš optimistický. Ale o tom se přít nechci. Dneska už je velký rozdíl mezi cenou krabičky v Polsku, na Slovensku a v České republice. Pokud projde to skokové navýšení, tak si myslím, že ten rozdíl se zvýší a konzumenti, zákazníci, se chovají ekonomicky, a když to mají pět kilometrů někam, kde ta krabička je o kus levnější, tak ty náklady na pořízení jsou pořád výhodné.

Na druhé straně je pravda to, co říká paní ministryně ve své důvodové zprávě, že v roce 2018, že je to částečně harmonizovaná daň, Česká republika přestala plnit závazky, respektive ty parametry, které v té harmonizované dani před ní stojí, a ke zvýšení se přistoupit musí.

Náš návrh, paní ministryně, představuje podle našeho názoru lepší variantu, řeší příští čtyři roky, nejenom rok 2020. Navržená účinnost je od 1. února, ne od prvního března. To zvýšení ceny, první rok je o něco nižší, zhruba 9,70 či 9,80, to znamená, když to zaokrouhlím, 10 korun proti 12 plus další roky se přidává 5, 4, 4 koruny. Myslím si, že je to realistické, že to zvyšuje přínos do státního rozpočtu předvídatelným způsobem, snižuje to riziko výpadku trhu v tom příhraničí těch velkých přesahů a nákupů přes hranice a současně to zvyšuje cenu krabičky, takže to může mít i odrazující efekt, o kterém ministři vlády velmi často mluví.

Takže nenavrhujeme status quo, nenavrhujeme žádné symbolické zvýšení. Myslíme si, že je to návrh k debatě a k podpoře, že je dobře jak pro ten trh, pro eliminaci rizika pašovaných cigaret, přeshraničních nákupů, a tím pádem snížení výnosů, a věřím, že odhady toho výnosu jsou poměrně přesné. Samozřejmě nejpřesnější odhady má Ministerstvo financí, to se nijak nepřu, ale opozice prostě nemá k dispozici tak odborný aparát. Ale zjednodušeně je to 9, 5, 4, 4, tzn. pro rok 2020 je to 9 korun na krabičku proti stávajícímu stavu nebo 10 korun, pro rok 2021 15 korun za krabičku, když to sečtu, pro rok 2022 19 korun a pro rok 2023 je to už dohromady 23 korun na krabičku. Takže podle mě je to citelné, nicméně skokové a předvídatelné. Věřím, že se k tomu návrhu opět postavíte pragmaticky a že o tom povedeme debatu. Není to žádná ochrana tabákové lobby, je to spíš návrh, který by měl směřovat ke stabilitě výnosů této spotřební daně do státního rozpočtu.

A řeknu asi něco z toho hazardu. Je to škodlivé, myslím, že to nikdo nezpochybňuje, máme velmi přísný protikuřácký zákon, ale je to legální. A když je to legální a je to legální v zemích kolem nás, tak si musíme vytvořit taková pravidla, aby ty daně končily v našem rozpočtu a nekončily v rozpočtu sousedních zemí, abychom současně snížili riziko těch pašovaných cigaret. Četl jsem v odborných statích, že procento pašovaných cigaret, nebo nelegálních, nekolkovaných, se zjišťuje sběrem zahozených prázdných krabiček. (Ministryně má poznámku mimo mikrofon od stolku zpravodajů.) Já vím, že to dělají, ale nedovedu si představit reálně, jak tu práci dělají. Určitě bych ji dělat nechtěl a nemám informaci, kolik těch krabiček posbírají a jak identifikují procento. Nicméně je to číslo, se kterým pracují všechny země. Je to nějaká metoda, která se osvědčila, která je zavedená.

Teď nevím, pane místopředsedo, jestli jsem to řekl, ale pro jistotu se přihlásím ke sněmovnímu dokumentu 3459, který tento pozměňující návrh obsahuje.

O domovních kotelnách tady mluvili kolegové. Pokud Sněmovna potvrdí doporučení rozpočtového výboru, tak je to vyřešeno. Rozpočtový výbor – nevím, jestli to dneska na mikrofon někdo říkal – bylo nás tam 21, 20 členů rozpočtového výboru to podpořilo. To byli zástupci všech politických stran, takže předpokládám, že ten problém je vyřešen, že podržíme ten názor na plénu a nemusíme se v debatě k tomu vracet a vzájemně přesvědčovat. Už jsme se vzájemně všichni přesvědčili, že to není rozumný nápad.

Ještě jsme se nepřesvědčili, že je rozumný nápad zvýšit o 100 % poplatek na katastru. My to považujeme za neudržitelné, nesprávné, chybné a budeme se vás snažit přesvědčovat, aby to tak nebylo. My jsme ten pozměňovací návrh nedali, protože ho podal někdo z našich kolegů, tak opět říkám, že nebudeme suplovat.

Mí kolegové představili řadu pozměňovacích návrhů, ještě se k nim někteří přihlásí, které do daňového balíčku zavádějí věci, které tam nejsou, jako promarněná příležitost. A chtěl bych, abychom pár vět a pár minut věnovali úvaze o té inflaci a o těch vzrůstajících průměrných platech. Paní ministryně to zná, ale jak říkala paní ministryně Maláčová, už je tady, jsem ji chválil, podtrhuji její ranní větu – opakování je matka moudrosti, takže to zopakuji.

Když vláda chce zvýšit spotřební daň z alkoholu, tak kromě té škodlivosti používá argument, že už se to dlouho nezvedlo, že byla inflace za ty roky, že rostla průměrná mzda. Což je všechno pravda, byla inflace, rostla průměrná mzda, tudíž relativně ta láhev alkoholu je procentuálně nižší částka než před lety – levnější, tím pádem dostupnější. Tudíž je třeba to zvednout. Když se stejnou argumentací kolegové, pan poslanec Skopeček a pan poslanec Ferjenčík, minule to podali společně, dneska myslím každý zvlášť, ale oba měli stejný nápad, nechci nikoho z nich upřednostňovat, použili stejnou argumentaci u základní odpočitatelné položky, tak najednou to neplatí. Nebyla asi inflace, nezvyšovaly se mzdy, tudíž není potřeba zvýšit základní odčitatelnou položku. A to je opatření, které jde proti těm nižším příjmovým skupinám, protože pro ně je to relativně důležitější, zvýšit základní odčitatelnou položku. Těm to skutečně pomůže, že si toho i všimnou. Ty nejvyšší příjmové skupiny si toho asi nevšimnou, jestli mají o 6 tisíc nižší daň, ale ty nízkopříjmové skupiny si toho všimnou. Levicová vláda je proti. Já tomu úplně nerozumím, ale popírá své argumenty. Buď ta inflace a průměrná mzda rostla a obojí je pravda, použiju to ke zvýšení daní, ale ke zvýšení odpočitatelné položky už ne. A vysvětlení je jednoduché. Ona to není levná věc. Když to řekneme poctivě, kolegové to počítali, to není částka v jednotkách miliard. Ale když paní ministryně tak velmi často a velmi ráda používá slovo spravedlivá daň – to bychom mohli udělat někdy seminář na téma, co to je spravedlivá daň - tak zvýšit spotřební daň je spravedlivé, protože máte víc peněz, ale zvýšit základní položku je nespravedlivé, protože byste mohli mít ještě víc peněz. Já tomu fakt nerozumím. Tady je jasně vidět, že ta argumentace pokulhává. Pokud by byla argumentace u spotřební daně "chceme víc peněz", tak je to pravda, těžko se proti tomu hledá argument, návrh směřuje k tomu, aby stát dostal víc peněz. A když se k tomu používají podpůrné argumenty typu inflace a zvyšující se průměrná mzda, tak to pak narazí na srovnání s jinými položkami.

Opět vám předkládáme k hlasování a k rozhodnutí návrh na zvýšení povinné hranice pro registraci k DPH. Žádná novinka, my vám s tím nedáme pokoj, dokud to neprosadíme. Už slyším ten protiargument – to musíme vyjednat v Bruselu. To je pravda, tak to vyjednejte. My vás v tom podpoříme. Naši europoslanci vás v tom podpoří. Jsme připraveni přijmout silné usnesení Poslanecké sněmovny – my podporujeme naši vládu, my chceme, abyste nám tu výjimku dali, protože my nejlépe víme, jaká má být minimální hranice při povinné registraci k DPH. A jsou země, kde to mají ve srovnatelné částce, kde to mají vyjednané, nebyli bychom první v rámci už sedmadvacítky, když ne osmadvacítky, kteří by si to vyjednali.

Takže když to shrneme. Chci pochválit vládu, že správným způsobem nazvala tento zákon. Já bych ho spíš ještě trošku přejmenoval, já bych napsal, že jde o zvyšování daní, ale i to za účelem zvýšení příjmů je dostatečně jasné, každý, kdo rozumí češtině, pochopí, že se jedná o zvyšování daní. Za to chci vládu pochválit, protože to neskrývá a nemaskuje jinými názvy. A to myslím opravdu bez ironie. Už jsem v první rozpravě, v prvním čtení říkal, že pokud by se to týkalo úpravy daně z nemovitostí, v této oblasti bych taky vládu a paní ministryni pochválil, to jsou rozumné návrhy, které bezesporu podpoříme.

Takže pokud stojíte i o podporu opozice, tak to řešení není příliš složité. Stačí vyhodit nesmyslné zdanění pojišťoven, rozumně se domluvit na spotřební dani z tabáku, rozumně se domluvit na sazbách z hazardu, vyhodit nesmyslné navržení zdanění výher, kotelny už jsme vyhodili, to máme za sebou, opustit nápad na zvýšení poplatku katastrálnímu úřadu z tisíce na dva tisíce korun, a máte tak 170 hlasů v Poslanecké sněmovně a skoro jistotu, že to Senát nevrátí a ani nezamítne. Není to tak složité, nebude to bolet. Stačí trochu politické vůle. Politické vůle ke kompromisu a může to projít k datu účinnosti velmi hladce. Pokud to tak nebude, tak nás čeká ještě lítý souboj o jednotlivé paragrafy a jednotlivé sazby, a abychom pokračovali v názvu, který si vybrala paní ministryně, tak budeme bojovat o sazby v sazbovém balíčku.

Děkuji za pozornost, moc mě to mrzí, měl jsem toho na srdci mnohem méně – mnohem více, omlouvám se, mnohem více, ale díky tomu, že překvapivě jednám i odpoledne, tak už musím jít na jiná jednání v Poslanecké sněmovně, tak možná ve třetím čtení se k tomu podrobněji vrátíme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji, děkuji za ty dva návrhy. Jsou zde dvě faktické poznámky. Jako první paní poslankyně Langšádlová, která se přihlásila elektronicky, poté pan poslanec Juříček, který se přihlašoval z místa. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem si velmi s potěšením poslechla opět excelentní projev pana kolegy předsedy klubu ODS. A opravdu to říkám vážně. Zbyněk Stanjura je znám svým analytickým myšlením, logickým myšlením a je radost ho poslouchat. Ale o to více – jsme v podrobné rozpravě u daňového balíčku. Ale já naprosto nechápu, kde se tam zase sebral brexit. A ještě s takovým pohledem, který s analytikou a logickou nemá vůbec nic společného. Bylo tady řečeno, my jsme se rozešli se Slovenskou republikou, na to asi nikdo nejsme hrdí, že k tomu došlo. Ale to, jak k tomu došlo, s velkou úctou. A teď ta Evropská unie, no ona zkrátka nechce se rozejít takhle pěkně. Proč se nechce rozejít tak pěkně jako my? Proč jim to tak hezky nejde? Vždyť to je analogicky ta samá situace! No není, pane kolego! Tam je ta situace jiná v tom, že zkrátka tam budou pravděpodobně dva celní a obchodní režimy, a tudíž těžko lze garantovat, že tam zkrátka nebude hranice. V této situaci opravdu je potřeba hájit členský stát Irsko, protože Evropská unie je založena na solidaritě.

Víte, ten váš přístup je takový – my jsme vlastně tak trošku proevropští, ale žádnou příležitost, abychom si do té Evropské unie kopli, nepropásneme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Tato poznámka reagovala na předchozí rozpravu. Než pozvu dalšího řečníka, elektronicky se přihlásil pan předseda Stanjura. Elektronické přihlášky mají podle usnesení Sněmovny přednost, pane poslanče (Juříčku). Nicméně tak vás seznámím s omluvenkami, které se tady zatím nakupily. Takže chápu, že pan poslanec Juříček dostává přednost (od poslance Stanjury), nicméně předtím omluvenky. Omlouvá se nám paní poslankyně Nevludová, a to od 17 hodin do konce jednacího dne. Omlouvá se pan poslanec Španěl mezi 17.30 a 23.45 z důvodu jednání. Omlouvá se paní poslankyně Kozlová mezi 16.30 a 19. hodinou. Omlouvá se pan poslanec Staněk mezi 17. a 21. hodinou z rodinných důvodů. Omlouvá se pan poslanec Hrnčíř mezi 17.30 a 19.00 z důvodu jednání a omlouvá se pan místopředseda Okamura mezi 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Levová od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Levová od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Levová od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, kolega Zbyněk Stanjura prostřednictvím předsedajícího má částečně pravdu. Ale tak jak to někdy bývá, protože není technik, je ajťák původem a dneska je více ekonom a politik, tak neví některé souvislosti. Já už jsem o nich tady několikrát hovořil. A určitě si elektroauto nekoupím, protože se právě chovám ekologicky. Nicméně neříkám, že elektroauta nemají budoucnost. Možná jenom částečnou, protože mají svá omezení. Takže to omezení musíme vidět právě v tom, že především v molekule lithioiontové a těch nejmodernějších magneziokřemíkových bateriích je 24krát méně energie než v molekule dieselu. A za předpokladu, že budeme akceptovat poslední laboratorní výsledky německých laboratoří, které říkají, že EURO6 s AdBlue má NOXy nula a 80 gramů CO2 max., tak pak se budeme chovat ekologicky, když budeme jezdit na diesel. Elektromobilita má ještě řadu různých dalších nevýhod, protože např. potřebuje sedmkrát víc energie na výrobu samotného elektromobilního auta. Nikdo neví, co budeme dělat s těmi karcinogenními prvky v těch bateriích, což je především stroncium, kadmium. A jenom jsem to chtěl doplnit, protože když už tedy mě tady kolega Zbyněk Stanjura prostřednictvím předsedajícího oslovil, tak abychom si říkali ne polopravdy, ale abychom si říkali pravdy.

A to, co on říká z hlediska možnosti řekněme podpory České republiky anebo vlády ohledně těch tří roků – (upozornění na čas). Tři roky odpis aut, co se týká deseti let prodloužený odpis stanic, já vím samozřejmě, z jaké dílny to existuje –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, vypršel vám čas. Bohužel vám musím odejmout slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Nicméně (smích v sále) nemá to vazbu do státního rozpočtu teď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Nyní pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem dal přednost panu poslanci Juříčkovi, protože jsem tušil, že budu na něj reagovat. My jsme si asi špatně rozuměli. Já s tím, co říkal pan poslanec Juříček, kromě komentářů k mým pozměňujícím návrhům vlastně souhlasím. Nejsem žádný fanoušek elektromobility. Jenom popisuji realitu. Už to bylo rozhodnuto. Nerozhodneme to sami v České republice, kolik jich musí naše automobilky prodat. To je taky pravda, to si musíme říct. A já jsem říkal, že Německo se už rozhodlo. Tak buď se budeme tvářit, že to máme v rukou, a nebudeme žít v reálném světě, a pak ty naše podniky budou penalizovány, anebo ne. Souhlasím s tím, že to má dopad na státní rozpočet. Ale neznám státní podporu bez dopadu na státní rozpočet. Jedině jako je pochvala před nastoupenou jednotkou nebo fotka s premiérem do alba. Ale to plnění těch cílů nijak nepomůže.

K paní poslankyni Langšádlové. Já jsem (nesroz.) brexitu, když jsem hodnotil návrh vlády zvýšit daně, aby byl rozpočet s deficitem 40 miliard. Že když se nezvýší, nebudou. A říkal jsem, že v návrhu rozpočtu podle mne nejsou zohledněna rizika, v tomto případě ne vnitrostátní, ale evropská, a to je ochlazující se ekonomika a riziko divokého brexitu s dopadem na evropskou, ale i českou ekonomiku a s rizikem snížených příjmů. No a pak jsem si neodpustil komentář, a to není analýza, to byl komentář k tomu, jak já hodnotím

vyjednávání sedmadvacítky s Velkou Británií. Může mít na to jiný pohled, ale já si na tom svém komentáři trvám. To nebyla analýza, to byl komentář.

Ale podstatou té poznámky bylo, že podle mého návrh státního rozpočtu nezohledňuje možná rizika, která jsou mimo Českou republiku, abych popravdě řekl. Tak jsem se k tomu v tom svém vystoupení dostal. A já jsem i říkal otevřeně, že jsem o tom debatoval se zástupci automobilového průmyslu, pro pana poslance Juříčka prostřednictvím pana místopředsedy. Já myslím, že to je legitimní, pokud s nimi debatuji. Oni mi ty návrhy představili, nám připadaly sympatické, my jsme debatovali dva měsíce (nesroz.). (Upozornění na čas.) Rozhodli jsme se, že ty pozměňující návrhy podáme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní pan poslanec Ferjenčík, poté paní poslankyně Langšádlová. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl stručně v reakci na kolegu Juříčka zeptat, jestli by tedy nebylo lepší, aby hnutí ANO místo zvyšování daní splnilo svůj volební slib a doručilo těch 2 000 miliard korun z lithia pro naše lidi. Protože to vy jste měli na billboardech, slibovali jste 2 000 miliard z lithia pro naše lidi, a místo toho, abychom dostali byť jen jednu miliardu z lithia, tak tady zvyšujete daně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím paní poslankyni Langšádlovou s faktickou poznámkou, která je v tuto chvíli poslední. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Já už opravdu jenom velice krátce. I v tom komentáři zkrátka ta analogie naprosto neodpovídá, ta situace je jiná. My bychom měli být rádi, že Evropská unie se zastává malých zemí, jako je Irsko, protože i my patříme ke středně velkým zemím. A je to důkazem toho, že EU se nezastává jenom těch největších, ale opravdu i malých a středních zemí.

A k té elektromobilitě. Dovolte mi jenom krátkou poznámku. Evropská unie nikde nehovoří o žádných elektromobilech. Tam jsou stanovena jenom snížení emisí pro celé flotily, tam se nejedná o to, že by EU říkala, kolik elektromobilů má nebo nemá která automobilka vyrábět. Jakým cílem k tomu dojde, to je opravdu na ní.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní se vrátíme do podrobné rozpravy a já prosím pana poslance Luzara, který je přihlášen. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Po dlouhé rozpravě objasňující mnoho věcí politických, ekonomických, ale i mezinárodních, se dostáváme k jádru věci. Jenom si dovolím jednu drobnou poznámku vůči výčitce, že tento náš rozpočet, popř. daňový balíček, nezohledňuje rizika brexitu. Ale když to slyším od euroskeptické strany, tak by měla říkat, že naopak příjmová stránka našeho rozpočtu nereaguje optimisticky na brexit, protože to je přece výzva pro ty státy, které opouštějí Evropskou unii, aby se chopily ekonomické výhodnosti takového osamostatnění se.

Ale to jsem si dovolil takový malý exkurz na opačnou stranu.

Dovolte mi, abych se nyní přihlásil k sněmovním dokumentům, k tisku 509, který dneska projednáváme. Podal jsem čtyři pozměňovací návrhy, ale přihlásím se pouze k třem z nich, a to k číslu 3437, k tisku 3455 a k tisku 3439. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Jenom pro pořádek, ty návrhy, předpokládám, byly zdůvodněny v obecné rozpravě. (Hluk v sále.) Ano, děkuji.

A nyní prosím pana poslance Skopečka, který je přihlášen jako další do rozpravy, připraví se pan poslanec Ferjenčík. A požádám kolegy o klid v sále. Roste nám tu hladina hluku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já jsem vystupoval v obecné rozpravě déle, tak teď jenom krátce. Dovolím si přihlásit se ke třem pozměňovacím návrhům.

První, pod číslem 3411, to jsou, jak jsem říkal v té obecné rozpravě, snaha osvobodit od DPH jazykové kurzy pro děti a snaha osvobodit od DPH ty zkoušky, které po těch jazykových kurzech následují obecně.

3412 je další pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím, to je ta základní sleva na dani, také jsem o tom v obecné rozpravě hovořil.

A poslední pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím prostřednictvím tohoto vystoupení, je návrh vložený pod číslem 3458, návrh na nižší sazbu daně z lihu, než jak navrhovala vláda v tom původním návrhu.

Děkuji pěkně za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana poslance Ferjenčíka a připraví se pan poslanec Martínek.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající, já se hlásím k následujícím pozměňovacím návrhům.

Předně potvrzuji, že podávám spolu s kolegyní Kovářovou a kolegou Bartoškem návrh na zachování stávajícího poplatku za vklad do katastru nemovitostí na tisíci korunách.

Stejně tak se hlásím k návrhu rozpočtového výboru, samozřejmě to není potřeba, jenom upozorňuji, proč tento návrh dále nepodávám, protože rozpočtový výbor podpořil zachování osvobození u platby za plyn, tak z tohoto důvodu už tento návrh podruhé nenačítám.

A dále načítám návrhy 3446, což je zvýšení slevy na poplatníka na 30 tisíc korun, stejně tak kompromisní návrh v této stejné věci, a to pozměňovací návrh číslo 3456, který zvedá slevu na poplatníka na 27 tisíc korun. Jak jsem říkal, pokud vláda zvyšuje daně ze spotřeby, měla by adekvátně snížit zdanění práce. K tomuto směřují tyto dva návrhy, které by všem daňovým poplatníkům nechaly v peněženkách 5, respektive 2 tisíce korun ročně.

Dále se hlásím k návrhu číslo 3448, který zachovává zdanění hazardu na stávající úrovni, abychom nezavírali ty nůžky mezi tím nejtvrdším hazardem, to znamená, výherními automaty, a například kurzovými sázkami nebo pokerem.

Dále se hlásím k návrhu číslo 3445, to je zrušení celého toho balíku, který se týká pojišťoven. To opatření je jednoduše špatně technicky zpracované a ve skutečnosti trestá ty odpovědné pojišťovny a zvyšuje odliv kapitálu z České republiky.

Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 3442, což je zrušení osvobození od daně z příjmů v případě prodejů cenných papírů nad 20 milionů korun ročně. Nevidím důvod pro tuto daňovou výjimku, když z práce platíme, včetně odvodů, cca 45 procent, proč bychom z prodeje cenných papírů nad 20 milionů, proč by to nemělo být daněné vůbec v případě uplynutí časového testu.

A poslední pozměňovací návrh, který předkládám, je pod číslem 3441, a to rozložení toho zvýšení spotřební daně na cigarety na dvě fáze, jedna od ledna, jedna od července, aby to probíhalo paralelně s Polskem, kde v červenci zvednou spotřební daň, a nedošlo k odlivu zákazníků do Polska nebo na Slovensko.

Děkuji za podporu těchto návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Ještě vás seznámím s omluvenkou. Omlouvám se nám pan poslanec Pojezný dnes od 17.30 hodin z pracovních důvodů do konce jednání. A prosím pana poslance Martínka.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, já se chci tedy přihlásit, jak jsem deklaroval v obecné rozpravě, k několika pozměňovacím návrhům.

Prvně se jedná o zrušení změny osvobození výher i kvůli tomu, že není obsažena dostatečná studie dopadů dané změny, a současně de facto jde návrh proti své původní RIA z roku 2015. Tento pozměňovací návrh jako sněmovní dokument 3342, ke kterému se hlásím, tak samozřejmě bych o něm poté nechal hlasovat až v případě, že nebude tedy přijato žádné racionalizační upravení toho původního vládního návrhu, o což se snaží některé pozměňovací návrhy. Doufám, že k tomu dojde. Pokud ne, tak proto předkládám tento pozměňovací návrh.

Kromě toho předkládám další úpravy daného osvobození výher, které právě mají případně zlepšit současný vládní návrh.

Konkrétně se jedná o zdanění čistých výher pod sněmovním dokumentem 3343.

Dále změna zdanění pouze hodnoty nad 100 tisíc korun, sněmovní dokument 3425.

Dále zvýšení limitu jako sněmovní dokument 3347.

Kromě toho, jak jsem již říkal v obecné rozpravě, se hlásím ke sněmovnímu dokumentu 3345, který se týká zrušení paragrafu 59.

A dále se jedná o úpravy sazeb živých her, případně karetních her hraných proti protihráči, myšleno například poker, které jsou pod sněmovním dokumentem 3427 a 3462. To zrušení paragrafu 59 je sněmovní dokument 3345.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana poslance Munzara, připraví se paní poslankyně Langšádlová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já už jsem tady vystupoval v obecné rozpravě, proto budu velmi stručný.

Dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číselným označením 3374, je to zrušení daně z nabytí nemovitosti a cílem je naše snaha o okamžité snížení nákladů na pořízení vlastnického bydlení, které se poslední roky zvyšuje.

Druhý pozměňovací návrh je veden pod označením 3372, je to návrh na zvýšení limitu pro povinnou registraci DPH na 2 miliony korun a cílem je de facto snížit administrativní zátěž podnikatelů, za posledních 15 let se tato úroveň nezdvihla. K tomu jsem vám slíbil v obecné rozpravě, že načtu – a bohužel musím načíst – doprovodné usnesení, které zní následujícím způsobem:

"Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména na článek 395 odstavce 1 uvedené směrnice, do konce roku 2019 požádala o povolení zavést zvláštní opatření odchylující se od článku 287 směrnice 2006/112/ES, které České republice umožní osvobodit od daně z přidané hodnoty osoby povinné k dani, jejichž roční obrat je nejvýše roven částce 2 miliony korun."

To by bylo doprovodné usnesení. Vrátím se k pozměňovacím návrhům.

Třetí pozměňovací návrh je veden v systému pod číselným označením 3373, je to návrh na prodloužení lhůty pro podání opravného kontrolního hlášení z 5 na 15 dnů. Naším cílem je konformnější podnikatelské prostředí, zejména pro malé podnikatele a pro malé firmy.

Další pozměňovací návrh je veden pod číselným označením 3343, je to návrh, kterým se mění podávání přiznání k dani z nemovitosti. De facto ten návrh umožňuje fyzickým osobám nepodávat přiznání k dani z nemovitosti a daň by se pak vypočítala z údajů, které má stát již dnes k dispozici.

Další návrh je veden pod označením 3344. Je to zrušení navýšení správních poplatků typu návrh na vklad a podobně. Odůvodnění tohoto návrhu jsem říkal i v obecné rozpravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji za tyto návrhy. Prosím paní poslankyni Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já se stručně přihlásím k pozměňovacím návrhům, které předložil kolega Kalousek, a to pod č. 3407, což je odstranění superhrubé mzdy. Víme, že to obsahoval již zákon o jednotném inkasním místě. Před nabytím účinnosti tento návrh (zákon) byl zrušen v roce 2013. A je to i součástí programového prohlášení vlády, takže věřím, že tento návrh získá podporu.

A další návrh je pod č. 3408. Jedná se o návrh, který by šel proti zdanění technických rezerv pojišťoven. Proč se i my domníváme, že je to špatný krok, to tady zaznělo i od kolegů, takže to již nebudu blíže odůvodňovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, děkuji. To byli všichni přihlášení do rozpravy. Pokud se nikdo další do podrobné rozpravy nehlásí, tuto rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatelky nebo ze strany zpravodaje? Prosím zpravodaje o závěrečné slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, skutečně jenom krátká rekapitulace, co se dneska událo. Takže máme tady návrh na zamítnutí pana Kalouska – zákona ve třetím čtení, pokud budeme hlasovat ve třetím čtení. Potom tady máme dva návrhy na doprovodné usnesení, byly tady předloženy. Je to pan poslanec Holomčík z Pirátů a pan poslanec Munzar. Jinak všichni poslanci představili své pozměňovací návrhy, přihlásili se k nim. Nejsem si jen úplně jist, protože pan Stanjura přednášel dva pozměňovací návrhy, výslovně číselně se ale přihlásil k jednomu, předpokládám, že si s tím legislativa poradí. (Hlasy ze sálu.) Dvakrát k jednomu – 3459. Ale předpokládám, že tím, že řekl obsah, tak je to i 3460. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Poprosím tedy legislativu o krátkou konzultaci, případně si dáme na minutu pauzu, aby se to vyjasnilo. (Probíhá porada zpravodaje s legislativou.) Prosím, pane zpravodaji, jestli máme nějaký závěr.

Poslanec Milan Feranec: Je to v pořádku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Všechno je v pořádku, návrhy jsou načtené. Dobře, děkuji. Bylo to všechno v pořádku, v tom případě vás seznámím s omluvenkou. Omlouvá se nám z pracovních důvodů paní poslankyně Procházková mezi 17.30 a 22.45. Mám za to, že nezazněly žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat v tuto chvíli, takže končím druhé čtení tohoto návrhu a posuneme se dál. Děkuji zpravodaji, děkuji paní navrhovatelce.

A nyní se vrátíme k přerušenému bodu

313.

Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 3275/

Přerušili jsme jej dnes po druhé hodině, a to po úvodním slově zpravodajky, kterou bych poprosil, Miloslavu Vostrou jako předsedkyni rozpočtového výboru, aby od stolku zpravodajů sledovala všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevírám. Hlásí se pan poslanec Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, za týden ve středu 2. října bude rozpočtový výbor projednávat státní závěrečný účet za rok 2018. Já bych chtěl apelovat na to, aby Poslanecká sněmovna projednala státní závěrečný účet nejlépe předtím, než začneme projednávat státní rozpočet na rok 2020, popřípadě aby to bylo nejpozději před třetím čtením. Už jsem tady o tom hovořil několikrát, že tady byla taková praxe, že se tak státní závěrečný účet projednával roky zpátky. To už samozřejmě nikoho nezajímá, mám připravenu, a avizoval jsem to, novelu zákona o jednacím řádu, která to bude řešit. Prostě tak jak jsem nyní uvedl, aby se projednal státní závěrečný účet, tak to bude i v novele jednacího řádu, aby byl vždycky za předchozí rok projednán státní závěrečný účet, a teprve pak se mohl projednávat státní rozpočet na rok další.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dovolím si odkázat na pracovní skupinu předsedy Sněmovny k jednacímu řádu.

Pokud se nikdo další do rozpravy nehlásí, což nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě mám za to, že nebyly předneseny žádné návrhy, které bychom měli v tuto chvíli hlasovat. Otevírám podrobnou rozpravu a prosím paní zpravodajku.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, jenom se odkazuji na své úvodní slovo, kde jsem načetla úvodní část návrhu usnesení Poslanecké sněmovny s tím, že bod 1. až 14. jsem detailně nepředčítala, protože ho máte v písemné podobě. Samozřejmě pokud by byl zájem, mohu tady odrecitovat celý návrh usnesení.

Takže pouze připomínám návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje časový harmonogram projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020, dále jen návrh zákona, a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2021 a 2022 takto: 1. až 14." Máte písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pokud se nikdo další do podrobné rozpravy nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Předpokládám, že není již zájem o další závěrečné slovo. Není zájem, takže bychom měli hlasovat o usnesení. Usnesení jsme právě slyšeli, takže pokud nikdo není proti, svolám kolegy do sálu a budeme hlasovat. (Gong.) Je zde žádost o odhlášení, odhlásím vás. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. a až se nám počet ustálí, tak pro ty, co právě přicházejí, opakuji, že budeme hlasovat o návrhu harmonogramu pro projednání státního rozpočtu, tak jak byl představen a jak ho máte ve svých materiálech... Vypadá to, že se nám kolegové sbíhají.

Nicméně nebudeme čekat donekonečna a já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 202 byli přihlášeni 133 poslanci, pro 131, proti nikdo. Návrh byl schválen. Já vám děkuji. Tím projednávání tohoto dokumentu v toto chvíli končí.

Posuneme se dál k pevně zařazeným bodům na dnešní odpoledne. Je to bod

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ - druhé čtení

Mám za to, že již byl dnes také otevřen. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně Maláčová a paní poslankyně Pastuchová. Paní ministryně Maláčová mám za to, že již mluvila v úvodu? (Ano.) Stejně tak paní poslankyně Pastuchová? (Ano.) Takže v tom případě jsme v obecné rozpravě, už si to vybavuji, a pan poslanec Bauer je do ní přihlášen jako první. (V sále je velký hluk!) Prosím, pane poslanče, máte slovo. A prosím o klid v sále.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych zkráceně řekl několik vět k pozměňovacímu návrhu, který jsme společně s paní poslankyní Lucií Šafránkovou vložili do systému pod č. 3313.

Chtěl bych říci, že považuji za nespravedlivé a morálně neobhajitelné, aby se zvýšení rodičovského příspěvku týkalo jen těch rodičů, kteří rodičovský příspěvek ještě zcela nevyčerpali, a nikoli těch, kteří jej sice dočerpali, ale rovněž vychovávají dítě mladší čtyř let, které je současně nejmladším dítětem v rodině, a stále tak splňují základní podmínku zákona pro přiznání rodičovského příspěvku. Takový přístup podle mého názoru je problematický z hlediska ústavního práva, konkrétně z hlediska ústavního zákazu diskriminace a z hlediska ústavního zákazu retroaktivity.

Takže to je k tomu vládnímu návrhu. A k tomuto pozměňovacímu návrhu, který máte pod tím číslem, které jsem řekl, ještě také několik vět. Tento pozměňovací návrh přiznává navýšení rodičovského příspěvku i těm rodičům, kteří stále splňují základní podmínky nároku pro přiznání rodičovského příspěvku podle § 30 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře, to je řádně a celodenně pečují o dítě, které je nejmladší v rodině a nedosáhlo ještě čtyř let věku, ale vyčerpali rodičovský příspěvek v původní výši ještě před účinností zákona, který jej zvyšuje.

Návrh se netýká ovšem rodičů, kteří řádně a celodenně o žádné dítě mladší čtyř let nepečují a které současně nejmladším dítětem v rodině není.

Tolik k tomuto pozměňovacímu návrhu. A samozřejmě platí, já se k němu v rámci podrobné rozpravy společně s paní kolegyní Lucií Šafránkovou přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Jako další prosím paní poslankyni Pekarovou, připraví se paní poslankyně Golasowská. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, k rodičovskému příspěvku už jsme tady mnohé mnozí z nás řekli a bavili jsme se o něm velice podrobně už v prvním čtení, takže se jen velice stručně vyjádřím k tomu, jaký pozměňovací návrh předkládám společně s panem kolegou Vítem Kaňkovským.

Jedná se o snahu rozšířit ještě více flexibilitu pro rodiny s dětmi, které potřebují častokrát vyřešit problém s tím, že tedy nejsou dostatečně dostupné služby péče o děti, a přitom by se třeba mnohé matky a otcové rádi vrátili do zaměstnání ještě dříve, než je obvyklé, řekněme, v nejčastější formě. Proto tedy chceme navrhnout, aby mohl rodičovský příspěvek jednodušeji čerpat i někdo blízký v rodině, což tedy konkrétně nejlepší se nám zdá býti prarodič dítěte. Ta forma pomoci tady v tomto případě je zejména tím, že umožníme, aby i prarodič, který bude pečovat o dítě, mohl mít hrazené pojistné, protože samozřejmě pokud nemáte uhrazené zdravotní pojištění, tak se dostáváte do určitého problému buďto tím, že si to musíte sami hradit, anebo v nějakém případě se také jedná o to, že se snažíte před státem vypadat jako člověk, který je nezaměstnaný, a tím pádem ho trošku obelháváte, aby vám vůbec tedy veřejné zdravotní pojištění bylo hrazeno. Takže v tom spočívá rozšíření tady té naší formy.

Myslím si, že jinak celkově, co se týče zvyšování flexibility v rámci systému rodičovského příspěvku, je dobré touto cestou jít. Ale nesmíme zapomenout ani na to, co je velice úzce spojeno s péčí o malé děti, a totiž možnosti částečných úvazků, což jsou další zákony, které bychom tady měli určitě řešit. A my jsme to v rámci několika stran už navrhovali, takže ten zákon tady máme, a je tedy možné v této věci také výrazně zjednodušit situaci rodičům. Samozřejmě to je dostupnost služeb péče o nejmenší děti, což je stále v České republice problém. My kvitujeme to, že se konečně tato problematika bude řešit i v rámci zákona o dětských skupinách, i když to je tedy téma, které tady určitě taky bude ještě hojně diskutováno. Ale jenom chci klást důraz na to, že dokud nebudeme mít i tyto možnosti, tak pro rodiny s dětmi stále vytváříme určitou jenom jednu jedinou variantu, a to je tedy být s dítětem doma až třeba častokrát právě do těch tří, čtyř let věku dítěte, i když to není v tu chvíli možnost dobrovolná, ale vynucená okolnostmi. Čím větší možnosti, ať se rodiče rozhodnou, ať si sami vyberou, co jim nejvíce vyhovuje, tím lépe, ať už je to tedy ten model, který stále ještě převažuje, tedy péče přímo matkou nebo otcem, anebo je to právě nějaká kombinace. A tomu bychom měli jít naproti. Náš návrh jde naproti právě tím, že umožňuje zapojit prarodiče, a proto si myslím, že by byl velmi přínosný a vítaný, protože u určitých rodin to možné prostě takto řešit je a určitě už dnes takovéto rodiny existují a velmi by jim to usnadnilo tu situaci.

Takže vás prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, ke kterému se ještě v podrobné rozpravě přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Golasowskou. Připraví se pan poslanec Chvojka.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, KDU-ČSL samozřejmě vítá zvýšení rodičovského příspěvku, to deklarujeme, ale já přesto předkládám pozměňovací návrh, který se vlastně týká rodičů, kteří již vyčerpali rodičovský příspěvek, a přesto v době účinnosti zákona jejich děti budou mladší čtyř let. Nám tento vládní návrh připadá jako diskriminační, protože vlastně vyřazuje 70 tisíc rodin z nároku na tento příspěvek. Je třeba říci, že není možné třídit rodiny podle neobjektivního a volitelného kritéria, kterým je délka čerpání příspěvku.

Tady bych chtěla taky poukázat na to, že vlastně v minulosti jsme tady již měli takový případ, kdy v zákonu o státní sociální podpoře bylo navrhováno zvýšení rodičovského příspěvku pro rodiče, kteří pečovali o více dětí, a ta změna se týkala všech, i těch rodičů, kteří již rodičovský příspěvek vyčerpali. Je třeba také přihlédnout k tomu, že zákonní zástupci dítěte, na něž by se zvýšení rodičovského příspěvku nevztahovalo, často zvolili rychlejší čerpání z důvodu nízké výše rodičovského příspěvku v případě rozložení na čtyři roky a nastoupili dříve do práce na plný úvazek a odvádějí tak do státní kasy daně a pojištění.

Proto se přimlouvám, abyste při hlasování ve třetím čtení podpořili tento pozměňovací návrh, ke kterému se ještě přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance Chvojku, který je nyní přihlášen. Připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Chtěl bych krátce představit svůj pozměňovací návrh, ke kterému se ještě potom formálně přihlásím samozřejmě v podrobné rozpravě.

Můj pozměňovací návrh je o tom, že do § 30c se doplňuje odstavec číslo 3, který zní takto: "V případě, že rodič pečuje o vícerčata a jedno nebo více dětí z těchto vícerčat zemře, přitom rodič dále pečuje alespoň o jedno dítě, může ministr práce a sociálních věcí na základě žádosti o odstranění tvrdosti zákona ve výjimečných případech v závislosti na celkových sociálních poměrech rodiny a délce péče o vícerčata rozhodnout odchylně od postupu stanoveného v odstavcích 1 a 2."

Pokud mám odůvodnit tuto novelizaci, tak jde o to, že rodičovský příspěvek je určitou náhradou příjmu rodiče, který pečuje v době, kdy možnosti jeho pracovní činnosti jsou omezeny právě z titulu péče o malé dítě, a tato osobní péče je samozřejmě žádoucí. Nově se ve výši promítá i počet současně narozených dětí, o které je pečováno.

Právní úprava rodičovského příspěvku je taková, že při změně péče o dvojčata na péči o jedno dítě se přepočítává celková částka rodičovského příspěvku na částku náležející při péči o jedno dítě. Přitom do celkové částky rodičovského příspěvku se započítávají již vyplacené částky, a pokud přesáhnou částku 220 tisíc, nejde o přeplatek a rodič nemusí převyšující částku vracet. Může se jednat o různé situace, například jedno dítě je svěřeno do péče jiné osoby, pak horní limit pro každou pečující osobu činí 220 tisíc. Situace rodiny v případě, kdy zemře malé dítě, se velmi bolestně dotýká všech jejich členů. Zemře-li jedno z dvojčat, celková částka rodičovského příspěvku činí poté 220 tisíc korun s tím, že se z ní odečtou již vyplacené částky. Komplikovanější situace v průběhu čtyř let mohou nastat při změnách péče o trojčata či vícerčata.

Vzhledem k citlivosti této situace a různým dopadům na rodinu v konkrétních případech, se navrhuje možnost zmírnění úpravy zákona. Možnost zmírnění je zaměřena na tuto výjimečnou situaci v rodině a dává možnost reagovat na konkrétní situaci v konkrétní

rodině. Výjimečnost situace podtrhuje skutečnost, že tato pravomoc je dána přímo ministru či ministryni práce a sociálních věcí, což rovněž zaručuje konzistentní přístup.

Z hlediska dopadu na státní rozpočet se jedná o naprosto marginální dopad vzhledem k tomu, že se může jednat o jednotlivé případy, které se pokryjí v rámci kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí.

A jenom pro zajímavost, za rok 2017 v průběhu prvního roku života zemřelo bohužel 304 dětí, od prvního roku života do čtvrtého roku života 67 dětí, přitom údaje o tom, kolik takových dětí bylo z vícečetných porodů, se nesledují.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím poslankyni Richterovou, připraví se paní poslankyně Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové je velmi příjemné tady vystoupit nad tématem, na kterém se, myslím, všichni shodneme. To je nevšední, jenom se tady střídáme v tom, jak zlepšit, kterou konkrétní část rodičovského příspěvku.

Já bych ráda poděkovala také kolegům panu Vítu Kaňkovskému, Věře Kovářové, Markétě Pekarové Adamové, kteří se připojili k pirátskému návrhu valorizace rodičovského příspěvku. A to je asi to hlavní, na co bych ráda upozornila. Přece jen toto souznění se nemusí opakovat každý rok.

Naopak by bylo vhodné, abychom se shodli na té částce, která má být taková ta hladina pro rodičovský příspěvek, a potom, abychom tak jak rostou ceny, jak jde inflace, měli automat. Tuto předvídatelnost by myslím rodiče velmi ocenili. Ten návrh je k vyzkoušení na webové kalkulačce. Je to na adrese socialnisystem pirati.cz/kalkulacka. Je tam jednoduše vidět, jak by při různé rychlosti čerpání, při všech možnostech volby, jaké mají rodiče dnes, ta podle našeho názoru velmi zodpovědně navržená valorizace mohla vypadat.

V důvodové zprávě je pak vypořádáno vše, co v průběhu konzultací vůči tomu návrhu namítalo ministerstvo. Já bych pouze vypíchla, že skutečně taková ta velká námitka, že přijde úprava evropské směrnice Work-Life Balance a že budeme nuceni překopat náš systém, je lichá, poněvadž jediné, co skutečně musíme implementovat je 10 dní otcovské dovolené.

Ještě takový bonus, takový snad až žert k tomu návrhu. Tu webovou kalkulačku, kterou jsem prezentovala, naprogramoval za hodinu a půl kolega poslanec František Navrkal. Protože paní ministryně se podivovala vzorci, který za tou kalkulačkou je, tak si jí dovolím předat vlastně znázornění té kalkulačky. (Předává ministryní Maláčové. – Poznámka paní ministryně neslyšitelná.) Musím prostřednictvím předsedajícího k paní ministryni?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Členové vlády se mohou oslovovat přímo.

Poslankyně Olga Richterová: To jsem velmi ráda. Každopádně je myslím namístě poznamenat, že vzorce v zákonech mohou být složité. Důležité je, aby jednoduché bylo to rozhraní pro lidi.

Už jenom velice stručně. Další dva pozměňovací návrhy, které Piráti mým prostřednictvím předkládají, se týkají toho, aby byl jako dnes stejný princip spodního limitu čerpání pro ty lidi, kteří nemají denní vyměřovací základ, typicky jsou to třeba studenti, studentky anebo také živnostníci, osoby samostatně výdělečně činné. Takže navrhujeme buď

dnešní pevný, fixní limit 7 600 korun nahradit třicetinou částky, anebo v druhém návrhu 10 000 korun, což by odpovídalo dnešní možné rychlosti čerpání. Hlavní cíl je zamezit tomu, aby si lidé navzdory své volbě neprodlužovali pobyt na rodičovské dovolené nad 30 měsíců, jak to je umožněno dnes.

A poslední věc týkající se něčeho jiného, ale obsažená v tomto zákoně o státní sociální podpoře, je, že zase jako Piráti nechceme obchod s chudobou, nechceme, aby v zákonech byly díry umožňující nespravedlnost, a proto na základě toho, jak proběhla diskuze na výboru minulý týden, jsme ještě zpracovali návrh týkající se takového zdánlivě menšího okruhu věcí, a sice aby při vydávání příspěvku na bydlení nebylo možné si účelově přehlašovat trvalé bydliště jinam. Takže jde o to, aby bylo možné skutečně přezkoumat místním šetřením lidi sdílející společnou domácnost, aby tak do společného příjmu byli započítáni všichni, kteří v tom bytě, v tom domě společně bydlí. Takže to je poslední náš pozměňovací návrh nahraný v systému pod mým jménem a ještě jednu úpravu představí posléze kolega Tomáš Martínek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než pozvu další řečnici, seznámím vás s omluvenkami. Omlouvá se pan poslanec Ondráček od 17.30 do konce jednacího dne, omlouvá se pan poslanec Rais mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Dolínek ze zbytku dnešního jednání z osobních důvodů.

A nyní prosím paní poslankyní Pastuchovou, připraví se paní poslankyně Šafránková.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vím, že při novele tohoto zákona jde především a nejvíc o nárůst rodičovského příspěvku, a jsem za to moc ráda, nicméně je otevřen zákon, který nám pomůže a může pomoci omezit zneužívání dávek, a to konkrétně příspěvku na bydlení. Možná bych tento pozměňovací návrh dnes nenavrhovala, ale rozhodla jsem se na základě toho, že všichni členové sociálního výboru, a vidím, že nás je tu většina, jsme se na výboru pro sociální politiku minulý týden ve čtvrtek dozvěděli, že Ministerstvo práce a sociálních věcí, které nám někdy v polovině loňského roku předalo materiály pro 15 opatření proti chudobě a návrh změny příspěvku na bydlení s termínem předložení vládě březen, duben letošního roku, což by mělo vlastně narovnat a řešit zneužívání těchto dávek, nám předložilo stejné materiály s posunem termínu plnění listopad až prosinec letošního roku. Chápu, že Ministerstvo práce a sociálních věcí řeší mnoho věcí, nicméně při mém dotazu, proč se vše posunulo, nám bylo sděleno, že se paní ministryně rozhodla, že předloží vlastně úplně něco jiného a nového, ale nikdo z nás poslanců za sociální výbor, ba ani hlavní hygienička o tom nic nevěděla.

Snažila jsem se tedy všem na sociálním výboru včetně paní ministryně vysvětlit, že o problému zneužívání dávek víme. Upozorňuje nás na to terén, protože si myslím, že všichni poslanci za sociální výbor terén navštěvují, a je načase s tím začít něco dělat. Proto jsem se rozhodla předložit, byť vím, že se otevřela Pandořina skříňka a řeší se tu rodičovský příspěvek, předložit tento pozměňovací návrh, kterým můžeme vyslat alespoň malou vlaštovku například těm, kdo tyto dávky vyplácejí, že to chceme změnit, ale i těm, co tyto dávky zneužívají, a dát jim najevo to, že o tom víme a nebudeme to přehlížet.

Paní ministryně, a za to jí děkuji, nám sdělila na výboru pro sociální politiku, že o tomto problému vědí, ale že nechce dělat malé změny formou pozměňovacích návrhů, které já teď navrhuji, ale jednu velkou a jednotnou změnu. Přesto si ale myslím, že i tato malá změna může vejít v platnost dříve než čekání na celý legislativní proces, kterým připravovaná novela bude muset projít. To je zdůvodnění toho, proč jsem to dala do této novely.

V mém pozměňovacím návrhu, jak uvedla i kolegyně Richterová, která to – já jsem avizovala na výboru pro sociální politiku, že pokud nemáme termín toho, kdy dojde k předložení těchto opatření a změn příspěvků, že se pokusím navrhnout pozměňovací návrh opravdu v termínu víkendu. Věřím, že se mi to podařilo, a tento pozměňovací návrh vlastně řeší i to, co tu řekla paní kolegyně vaším prostřednictvím Richterová, kdy splnění podmínky, jde o úpravu § 24 odst. 1 v uvedeném zákonu, podmínky trvalého pobytu. A řeknu vám proč.

Splnění podmínky hlášení k trvalému pobytu pro přiznání nároku na příspěvek na bydlení se v běžné praxi ukazuje jako nevyhovující a nedostatečné. Praxe, a je to opravdu z praxe, poukazuje na to, že mnoho žadatelů o dávku státní sociální podpory, čímž je příspěvek na bydlení, využívá, spíše v uvozovkách zneužívá právě tuto podmínku. Konkrétně se například jedná o situace, kdy žadatelé o uvedenou nepojistnou sociální dávku odhlašují z trvalého pobytu osoby, které mají příjem.

Já navrhuji ve svém pozměňovacím návrhu, aby se při posuzování a hodnocení nároku na dávku přídavku na bydlení vzal v potaz faktický okruh společně posuzovaných osob podle skutečného soužití a vyživovací povinnosti. Máme na jedné straně pronajímatele, kteří do nájemních smluv dávají ustanovení o tom, že bez jejich výslovného souhlasu se nemůže nájemce přihlásit k trvalému pobytu, ale na straně druhé jsou případy, kdy dochází k obcházení zákona tím, že někdo z rodiny, a je to zpravidla samozřejmě ten, kdo je plně ekonomicky aktivní, je nahlášen k trvalému pobytu úplně mimo adresu bydliště celé rodiny.

Bude tedy převzata v současné době platná zavedená právní úprava stanovení okruhu společně posuzovaných osob, která je stejná jako pro účely vyhodnocení nároku na dávku nebo doplatek na bydlení ze systému dávek pomoci v hmotné nouzi. Znamená to, že se bude okruh společně posuzovaných osob stanovovat podle skutečného soužití osob v bytě a na základě zákonné vyživovací povinnosti.

Při žádostech o dávku samostatným nezaopatřeným zletilým dítětem navrhuji, že se bude toto dítě vždy posuzovat společně se svými rodiči. Tato úprava reaguje opět z praxe na případy, kdy o dávku žádá zletilé nezaopatřené dítě, třeba student, které žije ve svém bytě nebo bytě pronajatém od svých rodičů a deklaruje, že nemá žádný započitatelný příjem ani stanovenou vyživovací povinnost rodičů. V těchto případech se vychází z principu zákonem stanovené vzájemné vyživovací povinnosti mezi rodiči a dětmi, a tudíž z předpokladu, že náklady na bydlení tohoto nezaopatřeného dítěte jsou, nebo mohou být hrazeny rodičem.

Dále v této navrhované úpravě je posílena kontrolní role orgánů státní sociální podpory. Je zde stejný mechanismus zavedení, jako je u dávek pomoci v hmotné nouzi, kdy kontrola plnění a splnění podmínek nároku na dávku a její výplatu je nezbytným zákonným oprávněním.

Znovu tedy shrnu jednoduše svůj pozměňovací návrh, že tento můj pozměňovací návrh zamezí manipulaci osob s hlášením trvalého pobytu v bytě, například fiktivním rozestěhováním manželů, kdy výdělečně činný rodič je nahlášen k trvalému pobytu v odlišném bytě než druhý rodič, který není výdělečně činný, spolu s jejich dětmi a tento rodič žádá o dávku z titulu nedostatečného příjmu.

Dále jsem přistoupila k účinnosti, kterou jsem posunula tento pozměňovací návrh na 1. července roku 2020, protože jsem si vědoma, a všichni víme, že pokud vejde v platnost navýšení rodičovského příspěvku od 1. ledna 2020, tak dojde k velkému nárůstu návštěv klientů na odděleních státní sociální podpory. Navíc se v lednu 2020, nebo v lednu konkrétně jako v prvním měsíci čtvrtletí, budou přehodnocovat žádosti o příspěvek na bydlení a příspěvky na děti. Celkově tedy budou pracoviště a agendy začátkem roku enormně zatíženy a i k tomuto přechodu bude potřeba připravit a schválit nové vzory formulářů, a proto jsem zvolila dobu účinnosti od 1. 7. 2020.

Věřím, že alespoň touto malou změnou pomůžeme k aktivnímu řešení a předcházení zneužívání dávek příspěvku na bydlení.

Jak nám bylo sděleno paní ministryní, vědí o tomto problému, nicméně chtěli to zakomponovat do velké novely. Ale já si opravdu myslím, že můžeme, aby to vešlo v platnost ještě dřív, než ta novela vůbec projde legislativním procesem.

Tato právní úprava omezí nároky na státní rozpočet. Dojde, alespoň doufám, ke snížení počtu nebo výše vyplácené dávky a na rozpočty obcí a krajů tato navrhovaná úprava nebude mít vůbec žádný vliv.

Takže já se ke svému pozměňovacímu návrhu přihlásím v podrobné rozpravě a věřím a doufám, že tento pozměňovací návrh podpoříte, protože si myslím, že každému z nás vadí zneužívání dávek, s kterými někdo manipuluje. My o tom víme, ale nic pro to neděláme. Takže teď pro to můžeme udělat alespoň toto minimum. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Šafránková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Dobrý podvečer, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, klub SPD od počátku projednávání této novely podporuje tu její variantu, kterou bychom mohli nazvat vyšší rodičovský příspěvek pro všechny. Pro všechny rodiče a hlavně pro všechny děti do čtyř let věku. V tomto smyslu jsem s kolegou Bauerem podala příslušný pozměňovací návrh, který pan poslanec načte v podrobné rozpravě. Já své zdůvodnění našeho postoje přednesu v závěrečném třetím čtení. Dnes však jen krátce.

Rodičovský příspěvek je univerzální všeobecná dávka státní sociální podpory, jejímž účelem není testovat příjmovou a majetkovou situaci jejich adresátů. Není v žádném případě náhradou mzdy, jak také často zaznívá. Nemá tudíž žádné logické opodstatnění zmiňované navýšení přiznávat pouze na základě tak nevypovídajícího a nahodilého kritéria, jako je pobírání této dávky k určitému datu, což vůbec nereflektuje sociální ani ekonomickou situaci příjemců. Jde tak o nespravedlivé a diskriminační opatření vůči rodičům dětí do čtyř let, kterým má být navýšení z rozhodnutí vlády upraveno, přestože dle jednoho z původních návrhů Ministerstva práce a sociálních věcí se jich mělo týkat také. Jde o popření zásady legitimního očekávání, prostě slušnosti a spravedlnosti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další do rozpravy je přihlášená paní poslankyně Aulická.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já začnu vlastně novelou, která se týká, nebo je to gros, a to je samozřejmě příspěvek na péči. Já musím říci, že na výboru pro sociální politiku a i v prvním čtení asi byla velká diskuze v té podobě, protože paní ministryně i na výboru pro sociální politiku avizovala, že vlastně měla původní návrh na zvýšení o 80 tisíc pro všechny děti do čtyř let věku i po ukončení rodičovského příspěvku, a víceméně se k tomu přihlásili i další kolegové z ODS, KDU a myslím i ze strany Pirátů a samozřejmě i napříč politickým spektrem, že tuto podobu podporují a vyjádřili se svými pozměňujícími návrhy.

Já musím říci, že já s touto variantou nesouhlasím. A jsem ráda, že doznala vládní podoba toho návrhu, který my jsme prosazovali od začátku. A musím tak trošku říci, že bych dala i možná za vinu paní ministryni Maláčové, že celá ta mediální kampaň, pro jaké děti to

bude, tak víceméně bych řekla, že to vlastně způsobila ona sama v počátku toho jednání, nejenom o jakou výši se bude jednat, ale spíše koho se to bude týkat. Já jsem přesvědčena, že ten rodičovský příspěvek je opravdu pro rodiče, kteří zůstávají s dětmi doma, starají se o ně a kteří pobírají rodičovský příspěvek, a je to náhrada za ušlý zisk po dobu, kdy se staráte o své dítě.

Už jenom to – a já jsem to tady zmiňovala v minulosti, že vlastně doznává značné flexibility, možnosti při pobírání rodičovského příspěvku pracovat, možnosti zkracování, prodlužování atd., tak je umožněno rodičům i v té péči o děti velké flexibility a reakce prostě na tu životní situaci. A já jsem samozřejmě také dostala, a vy určitě také ve svých emailech nějaké příklady rodin, kdy pobíraly rodičovský příspěvek třeba jenom rok nebo rok a půl a řeší svoji životní situaci. Ano, ale vždy je to přece na tom zvolení toho příslušného rodiče, v jaké výši, samozřejmě pokud pracuje, v jaké výši a jak dlouho chce pobírat rodičovský příspěvek.

A já si myslím, že v tuhle chvíli bychom se opravdu neměli bavit o tom a neměli bychom pak mediálně rozevírat tady ty hry, protože si myslím, že o to pak bychom mohli žádat i děti třeba i starší. A jak to vysvětlíme rodičům, kteří třeba řeknou: Ale my na to chceme mít také nárok i zpětně. Já si myslím opravdu, že v tuhle chvíli už rodiče by měli řešit tu životní situaci, nebo víceméně ten příjem jinou činností a především samozřejmě asi příjmem ze zaměstnání. A mě to velice mrzí, protože napříč politickým spektrem nám jde především o to, aby se navýšil ten rodičovský příspěvek. Aby pokud rodiče zůstávají doma se svým dítětem, měli adekvátní příjem a nebáli se o to, aby zaplatili nájem, aby měli na pleny a další potřeby, které samozřejmě při péči o dítě jsou. Aby se nebáli, že se dostanou do nějaké závažné životní situace jenom proto, že si dovolili mít prostě dítě.

A já jsem přesvědčena, že těch 80 tisíc korun je takové minimum. Byla bych ráda, kdyby se to podařilo i v daleko vyšším počtu. Ale opravdu si myslím, že je to takový ten začátek. A jak jste tady řekli všichni napříč politickým spektrem, není problém s tím, že by se o 80 tisíc navýšil rodičovský příspěvek. A KSČM samozřejmě chce jít touto cestou.

My tudíž tedy nepodpoříme pozměňující návrhy, které tady avizovali mí předřečníci, z těchto důvodů, které jsem tady řekla. A podpoříme pozměňující návrh ale paní Pastuchové, který se netýká rodičovského příspěvku, ale té části – můžeme to nazvat přílepek samozřejmě. Ale té části, který se týká společně posuzovaných osob. Říkám to tady proto, a bylo to tady řečeno, že je přesně ukázka toho, když se něco zadá panem premiérem, slíbí, říká, že se řeší, a pak po roce a půl zjistíte, že se nic neřeší, anebo že nic nejde, a že se vlastně nic nemůže. Takže my na výboru pro sociální politiku všichni jednohlasně – nevím, jestli nás bylo 16, nebo 18, teď si nepamatuji přesně – jsme dali usnesení, že jsme opravdu konsternováni tou situací, kterou nám oznámilo vlastně de facto šest ministerstev – a teď musím trošku vyjmout paní ministryni Dostálovou, protože Ministerstvo pro místní rozvoj opravdu si myslím, že snaží se řešit tu oblast, kterou má ve své kompetenci. Tak víceméně nám sdělila (ministerstva), že nic nejde, nebo že to bude mít jinou podobu a že se všechno prodlužuje.

My ale ve strukturálně postižených krajích už nemáme čas. A já jsem dneska četla článek kolegyně Evy Fialové. Určitě asi všichni víte to, že Eva Fialová, i když není ve výboru pro sociální politiku, tak se snaží řešit tu situaci v Ústeckém kraji a především v Ústí takzvaně svou cestou a já jí za to moc děkuji. A já jsem na výboru pro sociální politiku řekla, že už je dvacet minut po dvanácté, a jestli opravdu si myslí zástupci Ministerstva průmyslu a obchodu, zástupci Ministerstva vnitra a další ministerstva, které jsou dotčena touto přípravou, patnácti opatřeními boje s chudobou, že si můžou dělat ze zákona, zákonodárců srandu, že si můžou dělat z těch lidí, kteří žijí v těch strukturálně postižených krajích srandu a že budou pořád jenom něco slibovat, jezdit, ale nic se neudělá, protože se to zrovna nehodí do jejich PR agendy.

Tak vážení, s tímhle jsme skončili! A já se vůbec nebojím dneska otevřeně říci, a řekla jsem to i na výboru pro sociální politiku: ano, poslanci se vám napříč politickým spektrem zvrhli, a je nám úplně jedno, kdo dá dneska poslanecký návrh v rámci opatření patnácti bodů boje s chudobou, protože pokud ten návrh bude dobrý a kvalitní a bude řešit alespoň částečně situaci, která je vyhrocená, tak já vám řeknu, že napříč politickým spektrem, a je nám úplně jedno, jestli to bude koaličně nedobré, zvedneme ruku. A proto dneska říkám, i když paní Pastuchová je dneska koalice ANO a ČSSD, dává tento pozměňující návrh, a já jsem přesvědčená, že paní ministryně zde řekne argumenty, proč je špatné to řešit touto podobou, tak já vám říkám, že my tento pozměňující návrh podpoříme.

A já jsem si ho nechala samozřejmě i paní poslankyně Richterové, kterou tady nevidím, ještě posoudit a víceméně jsou parametricky, nebo spíš tou formou stejné. Ale paní poslankyně Richterové jsou pasáže, které ještě nejsou tak zcela dopracované. Proto jsme zvolili tu cestu podpory paní Pastuchové. A i když samozřejmě toto bude pro státní sociální podporu znamenat mazec v tom ohledu, že ten personál bude jako opravdu kriticky předimenzován v těch nárocích, a opravdu ty ženy, můžu říct, většinou to jsou ženy, nebudou stíhat, tak ony samy řekly, že pro svoji praxi prostě tu pomoc, to, aby mohly dělat ty návštěvy těch domácností, potřebují, protože do této chvíle to mohly dělat jenom v rámci hmotné nouze. A jak víte, ze státní sociální podpory jde příspěvek na bydlení, který tvoří 80 % výdajů dávek na bydlení. A to, že je zneužíván, to je prostě realita.

Nejde jenom o dávku na bydlení, ale já jsem tady dneska zmínila i příspěvek na péči. Zeptejte se pediatrů, jaké je zneužívání příspěvku na péči. Myslím si, že jenom to, kdybychom se zeptali samotných lidí z praxe, doznali bychom situace, která tady je. 31 miliard na příspěvku na péči plyne ročně, a kolik je z toho procent zneužíváno. Jsou to některé opravdu vyhozené miliardy. A myslím si, že bychom opravdu měli přehodnotit i tento systém. Já věřím tomu, že ta situace, která se tady ukazuje, možná některá ministerstva dožene k tomu, že začnou konat a nebudou nám jenom říkat, že něco nejde a nepůjde a že to dělat nebudou, protože nás už to opravdu nebaví.

Já už jsem dala své stanovisko i na Ústecký kraj. My máme v blízké době jednání k další přípravě pozměňujícího návrhu, který bude asi poslanecký. A samozřejmě jsem to dala na vědomí Svazu měst a obcí, které především z té strany, tam, kde dochází k těm postižením právě ze strany zneužívání těch dávek, tak samozřejmě se na tom podílet budou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Margita Balaštíková od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Václav Votava od 18 hodin do konce jednacího dne, také z pracovních důvodů.

Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. V tuto chvíli nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Ani paní zpravodajka, ani paní ministryně nemají zájem o závěrečná slova. Nemám v poznámkách, že by zde byl vysloven jakýkoli návrh, o kterém bychom hlasovali v tuto chvíli, takže zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy řádně odůvodněny. V tuto chvíli jako první do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se tímto přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který byl vložen do systému pod číslem 3313. Já už jsem rámcově o tomto pozměňovacím návrhu hovořil, ostatně jeho nedílnou součástí je podrobná důvodová zpráva. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále je přihlášena paní poslankyně Pekarová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já jsem v obecné rozpravě odůvodnila svůj pozměňovací návrh, který předkládáme společně s panem kolegou Kaňkovským a je v systému již nahrán pod číslem 3336. Tímto se k němu hlásím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Golasowská.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Také se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem odůvodnila v obecné rozpravě a který je načtený v systému pod číslem 3259.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další vystoupí v podrobné rozpravě pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Tak ještě jednou hezký den, snad už dneska naposledy. Já bych se chtěl formálně přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem představil v obecné rozpravě. Je v systému uložen pod číslem 3320. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Dále je přihlášena paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu mému a kolegů číslo 3298, dále k pozměňovacímu návrhu 3299, 3301 a 3469. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Další je přihlášena paní poslankyně Pastuchová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych se tímto ráda přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem vám, doufám, dostatečně vysvětlila, pod číslem 3463. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako poslední je zatím přihlášen do podrobné rozpravy pan poslanec Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod sněmovním dokumentem číslo 3300, který je podrobně odůvodněn přímo u daného návrhu. Jedná se o jakési kompromisní řešení k postupnému... Tak aby současný návrh navýšení rodičovského příspěvku neměl tak negativní dopad na ty, kteří již rodičovský příspěvek nepobírají.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Nikoho se hlásit nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě. Není tomu tak. Nemám zde

v poznámkách, že by zazněl nějaký návrh, který bychom měli hlasovat, např. zkrácení lhůty pro třetí čtení. Z tohoto důvodu končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám bod číslo 44, kterým je

44.

Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o právu na digitální služby a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 447/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele paní poslankyně Barbora Kořanová, které tímto dávám slovo. Prosím.

Poslankyně Barbora Kořanová: Dobrý podvečer. Děkuji za slovo, pane předsedající. Podstata tohoto zákona byla tady již představena v jeho prvním čtení. Já bych ráda doplnila pár základních věcí.

Žijeme vlastně v době, kdy řada z nás používá mobilní telefon např. k nastavení osvětlení nebo topení ve své domácnosti, kdy mobilním telefonem platíme. Právo na digitální služby by vlastně nařídilo českým úřadům dodržovat dvě základní zásady eGovernmentu. První je právo na to, aby veškeré agendy řešil primárně stát elektronicky. Samozřejmě zůstává zachováno právo zvolit si tradiční formu papírovou, tedy neznamená to, že budou rušena místa na úřadech, kde to bude moci občan fyzicky vyřídit. Státu se však nařizuje, aby interně, tedy mezi úřady, komunikoval výhradně elektronicky, což se už dnes děje např. díky základním registrům a zrychluje to celou řadu procesů. Dále mu nařizuje i to, aby také s občanem komunikoval elektronickou formou, pokud o to občan stojí.

Druhé pravidlo je předávání dat státu pouze jednou. Pokud tedy stát žádá údaje, měl by žádat pouze jednou a jen ty, které mu dosud nebyly předloženy anebo je nikde neeviduje. To znamená přítrž opakovanému vyplňování formulářových políček např. s trvalým bydlištěm, rodným číslem. Všichni to určitě známe. Prostě se jednou státu identifikujete a on si zbylé údaje buďto vyžádá ze základních registrů, anebo od jednotlivých úřadů. To by v praxi mohlo nakonec znamenat, že namísto 260 různých dokladů, které dnes existují v Česku, byste vždy předložili pouze např. elektronickou občanku, kterou budete mít nahranou v mobilním telefonu.

Přátelé, já vás znovu prosím o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 447/2 až 6. Poprosím pana poslance Jana Kubíka, aby nás jako zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj informoval o projednání návrhu a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Jan Kubík: Takže dobrý večer, vážené kolegyně a vážení kolegové. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 24. schůzi dne 27. června přikázal návrh tohoto zákona k projednání podvýboru pro eGovernment a zároveň stanovil termín pro podávání pozměňovacích návrhů do sekretariátu výboru do 15. srpna 2019. V tomto termínu výbor

obdržel tři pozměňovací návrhy, dva z nich byly předkladateli staženy během 10. jednání podvýboru pro eGovernment a ten následně na výboru doporučil podpořit komplexní pozměňovací návrh paní Barbory Kořanové, s tím se počítalo již od podání sněmovního tisku 447, který obsahuje připomínky ministerstev a zejména technické úpravy. Protože přijetí pozměňovacího návrhu bylo přijato jednomyslně a těch drobných úprav je tam poměrně dost, nebudu se k nim jednotlivě vyjadřovat, ale pokud má někdo zájem, najde je ve sněmovním tisku 447/4.

S tímto doporučením podvýboru se ztotožnil i výbor a přijal toto usnesení: Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 25. schůzi po odůvodnění předlohy paní poslankyní Mgr. Barborou Kořanovou, po zpravodajské zprávě poslance Ing. Jana Kubíka přednesené v zastoupení poslancem Milanem Pourem a po rozpravě přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 447 projednat a schválit ve znění přijatého komplexního pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Tomáše Kohoutka, aby nás informoval o projednání návrhu na jeho výboru. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Dobrý podvečer. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, ústavněprávní výbor se zabýval sněmovním tiskem 447 na třech schůzích s tím, že naposledy byl projednáván tento sněmovní tisk na schůzi dne 18. září 2019, kde jsme však nepřijali žádné usnesení, neboť jsme přerušili projednávání tohoto tisku. Bylo to víceméně s ohledem na přípravu mého pozměňovacího návrhu, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Návrh byl zpracován ve spolupráci s ICT unií a notářskou komorou, zabýval se připomínkami notářské komory. Blíže se k tomu vyjádřím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první s přednostním právem přihlášen poslanec Bartoš. Máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, dámy a pánové, pane předsedo. Jsem rád, že se dnes dostalo na projednání druhého čtení zákona – práva občana na digitální službu. Jsem rád, že těmi společnými silami jsme se dostali do momentu, kdy čteme v druhém čtení tento zákon a zároveň stále existuje onen konsenzus, který vznikl na samotném počátku. Ne nadarmo se tomu zákon přezdívá digitální ústava. Ale je to věc, která sama o sobě naši digitalizaci nezajistí. Je to ale cestovní plán a závazek této vlády, budoucí vlády, ale i poslanců v Poslanecké sněmovně, že odteď budeme ty digitalizační kroky brát vážně, a nejen v projednávání tohoto zákona, respektive toho komplexního pozměňovacího zákona (návrhu?), potom budeme podporovat takové změny, které nám pomohou ho realizovat.

Jednou ze zásadních věcí je financování procesu digitalizace v souladu s tímto zákonem po následujících pěti letech.

A když se mě lidé ptají na to, co tento zákon přináší, protože on, jak je na pozadí, tak se vlastně jeví: mám novou občanku, nebudu tedy muset už od příště, jak ten zákon schválíte, chodit na úřad. Není to tak, ale je to smlouva, je to smlouva mezi Poslaneckou sněmovnou, vlastně mezi státem a vládou a občany, že do pěti let skutečně naplníme ten požadavek na digitalizaci.

Jsem velmi rád, že se po celou dobu projednávání tohoto zákona politické strany v přípravě tohoto zákona jednak účastnily těch jednání. Chtěl jsem poděkovat vládnímu zmocněnci Dzurillovi, panu Hamáčkovi, který za ministerstvo dokonce osobně podepsal memorandum o tom, že tu podporu deklarujeme ne pouze teď, ale natrvalo. A v tom finiši, zejména přes letní měsíce, pak zástupcům dotčených ministerstev, kteří pomáhali ten komplexní pozměňovací návrh, který dospecifikovává ty nejdůležitější legislativní změny, abychom skutečně mohli, jak ten zákon začne platit od příštího roku, plnit ten katalog služeb, kteří s námi přes léto na tomto návrhu pracovali.

Je zde několik pozměňovacích návrhů, prakticky ve všech návrzích je toto projednáno na úrovni Poslanecké sněmovny. Přicházejí i návrhy od Ministerstva financí. Původní požadavky zejména ve věci alokace financí v rozpočtu ministerstev. Jsem rád, že nakonec jsme našli společnou řeč i s těmi jednak ministerstvy, i těmi skupinami, kterých se v dané chvíli tento zákon nějakým způsobem třeba pracovně nebo ve výkonu jejich činnosti dotkl.

Já bych tedy chtěl poděkovat všem, co se podíleli, a zároveň poděkovat za to, že vaše podpora této důležité iniciativy v české digitalizaci stále trvá. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je do obecné rozpravy přihlášena poslankyně Kořanová. Připraví se poslanec Kupka.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Já budu velmi stručná. Na tom zákoně jsme spolupracovali přes rok. Já chci jako můj předřečník poděkovat všem politickým stranám nebo jejich zástupcům za spolupráci. Současně děkuji samozřejmě vládnímu zmocněnci, ale hlavně vládě a panu premiérovi, že si digitalizaci vzali za svoji. Děkuji kolegovi Králíčkovi, který se se mnou na tom zákoně podílel.

A chtěla bych říci, že probíhaly diskuse s Ministerstvem vnitra a s Ministerstvem financí a díky tomuto bych se ráda – samozřejmě podrobně se k němu vyjádřím v podrobné rozpravě – přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je právě z dílny Ministerstva financí, a ten se týká hrazení nákladů spojených se správou některých informačních systému veřejné správy. A poté mám k němu i doprovodné usnesení, protože ta debata samozřejmě dál probíhala, dál se vyvíjela. Takže to se týká zpřesnění těch rozpočtových pravidel. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další přihlášený je poslanec Kupka. Připraví se poslanec Jelínek.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, jak zaznělo, zákon vznikal ve vzácném konsenzu ve spolupráci jednotlivých politických subjektů ve Sněmovně. Co je důležité, je to jeden z těch zákonů, které opravdu mají ambici i reálnou šanci změnit reformně, skoro bych řekl revolučně, fungování elektronizace veřejné správy, a to způsobem, který bude užitečný, který určí noty, který dá zároveň nám jako Poslanecké sněmovně šanci sledovat, jestli jednotlivé resorty dostojí tomu zákonu a budou plnit svoje slovo.

Protože podstatnou součástí toho zákona je katalog služeb. Pokud se nám podaří rychle ten zákon schválit, tak to může znamenat, že celý příští rok už bude vznikat katalog služeb jako jízdní řád, podle kterého pak budou moci jednotlivé resorty postupovat. Nic takového tu doposud nebylo. Nikdy ještě Česká republika nedala na stůl jakousi jasnou smlouvu s veřejností, co všechno se bude elektronizovat, co všechno dostane jednodušší podobu.

Co je podstatné v tom katalogu služeb, že tím automaticky musí česká státní správa provést také jakousi inventuru agend. Zhodnotit, jestli se někde náhodou – jako že víme, že bezpečně ano – jestli se někde neděje totéž dvakrát, jestli dvakrát, nebo dokonce třikrát někde úředníci nevykonávají úplně stejnou agendu, a zbytečně. To všechno je reálná ambice zákona o právu občana na digitální službu. Obrat i v tom postoji, aby lidé měli právo – je to jeden z mála zákonů, který v tomto směru obrací obvyklé paradigma, obvyklý sled, kdy naopak po občanech stále něco chceme a do něčeho je nutíme. Tohle je zákon, který tu logiku obrací, a podle mého soudu je to jedna z nejvyšších hodnot, kterou ten zákon české veřejnosti přináší.

Já se následně přihlásím k několika pozměňovacím návrhům, které k tomu komplexnímu přidávají konkrétní kroky, konkrétní změny a způsob, jak v jednotlivých resortech jej ještě posílit a realizovat. Zatím mnohokrát děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další je přihlášen poslanec Jelínek.

Poslanec Pavel Jelínek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Protože SPD je spolupředkladatelem tohoto zákona, tak bych rád řekl, co vlastně od aplikace tohoto zákona v průběhu těch pěti let očekáváme. Tento zákon by měl umožnit veškerou komunikaci se státem provádět v podstatě z pohodlí svého domova. Samozřejmě ne všichni mohou mít třeba počítač, ale zákon myslí právě i na ně. Tam by se mělo maximálně využít stávajících Czech Pointů, které jsou v podstatě na každé poště, případně na různých úřadech.

Co je takovou hlavní zásadou? Dvěma hlavními zásadami toho zákona je, že stát musí veškeré agendy řešit primárně v elektronické formě. Druhá hlavní zásada: Všechny údaje musí stát požadovat po občanech pouze jednou. Jsou zde i další zásady, jako je například právo na sdílení informací po udělení souhlasu se sdílením, právo na výběr identifikačního prostředku. A tady je právě taková zvláštní situace, na kterou bych chtěl upozornit, protože v současné době například vznikla nějaká aplikace, takzvaný digitální řidičský průkaz. My bychom měli dělat vše pro to, aby ten zákon byl pro zjednodušení občanů, a ne pro to, aby vznikaly ještě nějaké další varianty, které notabene nejsou potom plnohodnotné a zbytečně čerpají prostředky, které by mohly sloužit na plnohodnotné nasazení tohoto zákona.

Další zásadou by mělo být právo na digitální právní jednání, na digitální projev vůle, právo na veškeré informace z informačního systému veřejné správy, právo na interaktivní vyplnění formulářů, jak zde už bylo řečeno, a právo na notifikaci o v podstatě veškerých končících dokladech.

Jak tady z těch jednotlivých práv určitě vyznívá, má to být opravdu zákon, který má být vstřícný vůči občanům.

V návrhu zákona vznikne katalog služeb, který bude vláda průběžně aktualizovat. A já bych řekl pár takových situací, u kterých, doufám, se tyto záležitosti do katalogu služeb postupně dostanou.

Asi nejčastějším naším úkonem je podávání daní a daňových přiznání. A tam by to mělo být postupně ze všeho, jak daň z nemovitosti, tak daň z příjmu fyzických osob, daň z nabytí nemovitosti a další.

Přístup k informacím. V podstatě výpisy ze všech rejstříků, z rejstříku řidičů, např. o stavu bodů, což je už v současné době na Portálu občana, vydané recepty – recepty jsou tam také už teď, nicméně my doufáme, že se tam objeví i výpis vykázaných úkonů na zdravotní pojišťovny, aby se občan mohl podívat, co všechno je na jeho číslo zdravotního pojištění vykazováno a financováno.

Bude se určitě jednat o prodloužení platnosti průkazu, tzn. od občanky, řidičáku, zbrojního a dalších průkazů, a v podstatě veškeré změny na těchto průkazech, tzn. změna bydliště, ty nejčastější změny, které v těch našich osobních průkazech musíme provádět.

Jak dalece se bude naplňovat katalog služeb. My bychom určitě byli rádi, aby i maximální množství úkonů třeba ve stavebním povolení nebo v převodech majetku bylo právě v tomto katalogu služeb, žádosti o důchod, výpisy např. z důchodového pojištění, žádosti o státní podporu. Osobně doufáme, že by mělo dojít k ukončení nedůstojných řad např. při žádostech o dotace, např. o kotlíkové dotace. Budou samozřejmě další dotace a toto bychom opravdu rádi ukončili, aby lidé nemuseli vystávat před úřady.

Co by mělo po skončení digitalizace zůstat např. z různých průkazů? Já bych byl strašně rád, kdyby zůstal jeden jediný, a to občanský průkaz. A ta forma, kterou máme teď, v podstatě elektronického občanského průkazu, je ideální.

Takže co vlastně bude výsledkem tady toho zákona? Bude výsledek, že stát opět začne být službou pro občany. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací návrhy je vždy třeba řádně odůvodnit. Jako první je přihlášen pan poslanec Kohoutek. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, pane předsedo. Já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému pod číslem 3409. Jedná se o drobný pozměňovací návrh reagující na komplexní pozměňovací návrh dle usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Konkrétně upravuje a mírně precizuje § 4, 5, 6 zákona o právu na digitální služby a dále pak § 15 bod 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, s tím, že drobně reaguje a upravuje precizaci a specifikaci veřejných listin a ověřování podpisů. Je to víceméně ve spolupráci s notářskou komorou, vypořádání připomínek. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Kořanová.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji. Jak jsem již avizovala v předešlé rozpravě, já bych se ráda přihlásila k dokumentu pod číslem 3349 z dílny Ministerstva financí ohledně hrazení nákladů.

Když vezmu odůvodnění. Základní registry, informační systém základních registrů, informační systém sdílené služby, centrální místo služeb, portál veřejné správy a národní bod pro identifikaci a autentizaci jakožto informační systémy veřejné správy patří do kompetence Ministerstva vnitra, a to na základě kompetenčního zákona. Ještě čeho se týká ta úprava. Jde o část třetí, v § 16, se vypouští bod 25 a následující body se přečíslují.

Na to v návaznosti bych ráda přečetla doprovodné usnesení, které zní: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě vytvořit v závazných ukazatelích jednotlivých kapitol státního rozpočtu specifické výdajové ukazatele, které budou zahrnovat výdaje spojené se správou, provozem a rozvojem následujících klíčových informačních systémů veřejné správy: základní registry, informační systém základních registrů, informační systém sdílené služby, centrální místo služeb, portál veřejné správy, informační systém, jehož prostřednictvím je zajišťován

výkon působnosti kontaktních míst veřejné správy, a národní bod pro identifikaci a autentizaci.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Omlouvá se pan poslanec Vít Kaňkovský od 18.30 do konce jednacího dne, omlouvá se od 18.30 pan poslanec Marek Benda a omlouvá se pan poslanec Koten od 17 hodin do konce jednacího dne.

Jako další je přihlášen do podrobné rozpravy pan poslanec Kupka. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Já si vás tedy dovolím požádat o načtení několika pozměňovacích návrhů, celkem pěti.

První je v systému veden pod číslem 3471, tímto se k němu hlásím. Je to pozměňovací návrh, který usnadňuje zejména pořizování datových schránek tak, aby bylo možné obstarat datovou schránku na počkání na kontaktním místě veřejné správy. Zároveň zjednodušuje způsob, jak se k datové schránce dostanou další právnické osoby, a zjednodušuje i komunikaci mezi lidmi, mezi podniky prostřednictvím datových schránek.

Další pozměňovací návrh je v systému zanesen pod číslem 3464, tímto se k němu hlásím. Je to pozměňovací návrh, který zajišťuje aktualizaci, zejména sjednocení termínů mezi těmi zákony, do kterých právě ten zastřešující zákon o právu občana na digitální službu vstupuje.

Další pozměňovací návrh je v systému veden pod číslem 3466 a je to pozměňovací návrh, tímto se k němu hlásím, který právě pro účely zákona o právu občana na digitální službu upravuje podmínky pro řešení iCloudu pro další služby tak, aby to následně bylo jednodušší zajišťovat zejména pro oblast státní správy, ale aby občané pak měli snazší a rychlejší přístup ke všem službám, které bude stát tímto způsobem poskytovat.

Další pozměňovací návrh je veden pod číslem 3467. Ten počítá se zavedením centrálního systému vyrozumívání tak, aby v okamžiku, kdy v jednom případě dojde např. ke změně údajů, tak aby jednotný nástroj zajistil propsání té změny do všech registrů. Je to tedy dokument s číslem 3467, tímto se k němu hlásím.

A poslední pozměňovací návrh 3468, to je jeho číslo v systému Poslanecké sněmovny, tímto se tedy hlásím i k tomuto pozměňovacímu návrhu. Tento pozměňovací návrh zajišťuje to, aby se do registru obyvatel dostaly další údaje, po kterých volají jednotlivé resorty, např. cizinecká policie či zdravotní pojišťovny, tak aby bylo možné tam např. dohledat data pobytu cizinců a samozřejmě případný zákaz pobytu na území České republiky, aby pak i zacházení s těmi registry bylo pružnější a aby i resorty i orgány veřejné moci mohly snáz kontrolovat existující skutečnosti.

Děkuji mnohokrát. Tímto se tedy ke všem těm uvedeným dokumentům hlásím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je přihlášený pak poslanec Profant.

Poslanec Ondřej Profant: Pěkný podvečer, vážení kolegové. Já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, sněmovní dokument 3470. Tento pozměňovací návrh upravuje pět věcí. První je velmi nešťastná změna formulace, která se udála v průběhu projednávání, kdy se změnily přípustné formáty ze všech pro datové schránky na odkaz na zákon o archivnictví, tzn. ze strojově čitelných formátů, jako je xml., se nám stalo PDF/A. To si myslím, že je velmi stěžejní věc, na které panuje shoda ji změnit.

Další věc, kterou upravuje pozměňovací návrh, jsou změny, aby byl lépe a jasněji vysvětlen soulad s nařízením GDPR.

Pak stejně tak podle GDPR taky, aby byla zdůrazněna možnost souhlasy se sdílením dat odvolat, takže aby občan měl právo říct já nechci, aby má data byla sdílena.

Čtvrtá věc je víceméně technicistní, ale jedná se o změnu jednoho nadpisu, který se rozšiřuje, aby byl přesnější, aby nekolidoval s jiným zákonem.

A pátá změna je vyslovené určení, že úřady mají používat otevřené formáty, a je-li to možno, pak strojově čitelné, opět z praktických důvodů, abychom to nelepili na konci.

Takže ještě jednou zdůrazním – je to sněmovní dokument 3470, kde je všechno i zdůvodněno podrobně. Žádná z těch změn není velká, všechno je to na jeden řádek, tak si myslím, že se s tím také podrobně seznámíte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Chvojka do podrobné rozpravy.

Poslanec Jan Chvojka: Ještě jednou děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 3434. Je to pozměňovací návrh pana ministra vnitra Hamáčka, který zde bohužel nemůže být přítomen, má jednání, tudíž pověřil mne. Odůvodnění tohoto pozměňovacího návrhu je písemné a samozřejmě v systému k danému pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím. Je zájem o závěrečná slova? Není. Žádný návrh hlasování nepadl a já končím druhé čtení tohoto návrhu. (Potlesk zprava.)

Ještě máme 19 minut.

Otevírám bod číslo

171.

Návrh poslanců Martina Kupky, Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Jiřího Běhounka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 525/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 525/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů, pan poslanec Martin Kupka. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Dobrý večer, dámy a pánové, ještě jednou. Vážený pane předsedající, milé kolegové, milí kolegové, je to další z těch digizákonů, se kterými se vás dnes snažíme oslovit. I tenhle zákon by měl usnadnit lidem život. To je hlavní cíl změn, se kterými přicházíme. V tomhle případě jde navíc o součást širšího konceptu elektronizace stavebního řízení, takže konkrétní výsledek přijetí toho zákona by se měl promítnout do snazších a rychlejších stavebních řízení v České republice. Víte, že bohužel patříme k zemím,

které v rámci celého světa mají nejkomplikovanější a nejpomalejší stavební řízení. Tohle je jeden z těch kroků, které míří ke zjednodušení a ke zrychlení celého procesu.

Abych to přiblížil velmi stručně. Protože celá řada měst a obcí dnes má své geoportály, kde občan může vyhledat, co přesně za sítě vede k jeho pozemku, jestli se tam dostane k plynu, k vodě, k elektřině a rychlému internetu, jak se to má i s územním plánem a podobně. Digitální technická mapa by na území celé České republiky měla zajistit, že bude tato informace dostupná, že bude stále aktuální, že bude mít jak projektant, občan, starosta, podnikatel, soukromý investor možnost se podívat na to, co v tom území je možné vybudovat, co to území umožňuje i z hlediska připojení na jednotlivé sítě. To je hlavní smysl toho zákona.

I v tomto případě vznikal ten zákon, právní úprava, v úzké spolupráci jednak se samotným resortem Ministerstva pro místní rozvoj, s katastrálním úřadem a samozřejmě také s odbornými iniciativami, s odbornými společnostmi a mezi těmi subjekty, které se na tom podílely, byla i ICT unie a Hospodářská komora. Je to zákon, který je vydiskutovaný. A musím samozřejmě zmínit, že důležitá část celé realizace toho zákona leží na krajích. Bez spolupráce s kraji, bez projednání toho návrhu a bez samotného zapojení úředníků z jednotlivých krajských úřadů by ten zákon vzniknout nemohl, protože do budoucna tu digitální bezešvou technickou mapu České republiky budou v jednotlivých územích spravovat právě krajské úřady.

Tolik jenom velmi stručně a letmo i z praktických dopadů tohoto zákona. Mnohokrát děkuji za pozornost a také za vaši podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Ještě jednou dobré odpoledne, nebo už spíš večer, dámy a pánové, pane předsedající. Pan navrhovatel zde již představil návrh zákona, takže já budu ve zpravodajské zprávě stručnější.

Sněmovní tisk 525 mění zejména zákon o zeměměřictví a týká se digitálních technických map. Zavádí povinnost krajů vést digitální technické mapy kraje a specifikuje jejich formu a obsah. Mají v nich být vedeny objekty a zařízení dopravní a technické infrastruktury a vybrané stavební, technické a přírodní objekty. Tisk se věnuje rovněž dobrovolnému vedení digitální technické mapy obce a jejích vztahů k digitálním technickým mapám krajů. Zastřešujícím celostátním systémem pro všechny digitální technické mapy krajů se má pak stát digitální mapa veřejné správy, která bude vedena Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním. Tisk taktéž zasahuje do stavebního zákona, tam upravuje povinnosti stavebníků a správců dopravní technické infrastruktury, které se týká předávání dat potřebných pro vznik digitální technické mapy.

Vláda se zabývala návrhem zákona na svém jednání 22. července 2019 a vyslovila s návrhem souhlas bez dalšího komentáře.

Jako zpravodaj mohu říci, že navrhovaná právní úprava směřuje k prohloubení a sjednocení problematiky pořizování a správy geografických informací v souvislosti s digitalizací procesů přípravy, umisťování a povolování staveb. Já myslím, že se nezpronevěřím úloze zpravodaje, když konstatuji, že zavedení digitálních technických map krajů je jedním z nezbytných kroků v oblasti digitalizace územního plánování a stavebního řízení jako celku.

Dovolím si vyjádřit se ještě k tomu, co podle mě předkládaná novela postrádá. Ona nezavádí povinnost právní závaznosti těch údajů, které jsou obsažené v digitálních a technických mapách. Neodstraňuje pak tu povinnost si vyžádat při stavbě zvlášť právní vyjádření o existenci sítí od jednotlivých správců. Já si myslím, že tento nedostatek budeme mít možnost ještě diskutovat v dalších čteních při projednávání.

Jako zpravodaj doporučuji propustit tuto novelu do druhého čtení a v souladu s návrhem organizačního výboru doporučuji přikázat tisk do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako do výboru garančního. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a s přednostním právem se přihlásila paní ministryně pro místní rozvoj.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla jenom vyjádřit maximální podporu tomuto návrhu a samozřejmě poděkovat týmu za odvedenou práci a zároveň vás informovat o tom, že se konají vůči této legislativě i další kroky, kdy my vyjednáváme realokaci evropských fondů právě na zajištění digitálně technických map. Tu výzvu chystáme pro kraje na leden – únor 2020 právě v návaznosti na legislativu. Proto jsem chtěla i moc poděkovat za to, že to bylo takto promptně zařazeno a že se to projednává, a děkuji moc za podporu. Díky. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: To je dneska až škoda končit, když máme takovou atmosféru spolupráce ve Sněmovně.

Ptám se, ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Jestliže ne, končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Nezazněl žádný návrh k hlasování. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný garanční výbor? Není-li tomu tak, tak registruji žádost o odhlášení, které jsem právě vyhověl. Už jsem zagongoval.

Budeme tedy hlasovat. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 203. Přihlášeno je 104, pro 104, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Další návrh na přiřazení jinému výboru nepadl, ptám se, zda je zde nějaký návrh z pléna. Nikoho nevidím. Žádné další návrhy nezazněly a já končím prvé čtení tohoto návrhu a všem děkuji.

Máme deset minut. Otevírám bod

180.

Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 253/2008 Sb., o některých

opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 554/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 554/1. Já poprosím paní poslankyni Barboru Kořanovou, aby nám předložený návrh uvedla.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Je to do třetice další digizákon, tak snad si na chvilku odpočineme. Tato navrhovaná právní úprava vytváří podmínky pro vznik takzvané bankovní identity. Ta představuje jednoduchou a bezplatnou formu přístupu ke službám eGovernment, ale také k online službám soukromého sektoru. Vznik bankovní identity by znamenal, že 5,5 milionu uživatelů internetového bankovnictví u nás bude mít možnost, kromě výkonu běžných bankovních operací, získat bezplatný přístup k elektronicky poskytovaným službám státu a územních samosprávných celků. Také zřízení bankovní identity pro klienty bank nebude zpoplatněno. Důsledkem tohoto se předpokládá, že online služby státu, ale také soukromého sektoru budou pro uživatele mnohem atraktivnější.

Projekt SONIA však nepřinese benefity pouze občanům, tato úprava umožní omezený přístup bank také do základních registrů. Tento přístup umožní bankám lépe předcházet legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a rovněž bránit zneužití identity. Všechny tyto přínosy projektu SONIA, jak je nazýván, z něj činí skvělou ukázku toho, jak může spolu kooperovat spolupráce soukromého a veřejného sektoru. Pro jeho uskutečnění vás tímto prosím o podporu této úpravy zákona. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Už kvačím, nebojte, blíží se devatenáctá hodina, nechci zdržovat. (Veselí v sále.)

Já myslím, že tento návrh směřuje do oblasti, která nás nepochybně všechny zajímá. Pokud to někdo chce vyprecizovat, bude mít nepochybně šanci ve druhém čtení. Má to samozřejmě obě strany té rovnice, jak tu klientskou, která, řekněme, rozšiřuje ty možnosti a nabízí celou řadu novinek, tak i tu bankovní, zejména ze strany ochrany, a obojí je poměrně specifická záležitost, kterou asi nemá cenu příliš rozebírat v prvním čtení. Je to poslanecký návrh, ale je to návrh, který vstupuje do zóny, která zatím není ošetřena z vládní dílny, takže si myslím, že by měl dostat šanci pro to, abychom se o něm mohli pobavit ve druhém čtení. Toť vše.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Omlouvám paní poslankyni Šlechtovou od 18.40 hodin do konce jednacího dne.

Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se... Pan poslanec.

Poslanec Ondřej Profant: Jen velmi krátce. My za Piráty vítáme tenhle zákon. Je to důležitá součást toho, že otevřeme eGovernment lidem, protože my dneska máme nějaké služby eGovernmentu, ale lidi se k nim nemají jak dostat. A tento zákon to změní.

Nicméně chci upozornit na to, že víme o jistých nedostatcích, které tam ještě jsou, o kterých je nějaký jejich politický konsenzus, že se to změní ve druhém čtení komplexním pozměňovacím návrhem. Tak jsem na to chtěl upozornit. A jinak ten zákon vítáme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě? Pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Dovolím si jen velmi stručnou poznámku pro představu objemu, kolik lidí díky tomu zákonu by mělo možnost využívat služby státu. Těch lidí, kteří dnes věří svému bankovnímu elektronickému účtu a ovládají svoje peníze přes počítač přes internet, je více než 5 milionů. Pokud by toto platilo, tak by to znamenalo, že se ti lidé prostřednictvím své identifikace, kterou znají, které důvěřují, budou dostávat i ke službám státu. To je významné rozšíření reálných možností jak pro občany, tak samozřejmě i pro stát, který generuje elektronické služby. Teď ještě jde o to, aby ty elektronické služby měl kdo a jak konzumovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě někdo v obecné rozpravě? Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Není. Žádné návrhy nepadly a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo jiný garanční výbor? Paní poslankyně Kořanová.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Jako garanční výbor navrhuji výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě nějaký návrh na garanční výbor? Nejprve tedy budeme hlasovat o protinávrhu. (Gong.) To znamená, aby garančním výborem byl výbor pro veřejnou správu. Zagongoval jsem.

Hlasujeme o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. (Poslankyně Mračková Vildumetzová z lavice: Žádost o odhlášení.) Je tady žádost o odhlášení. Poprosím vás, abyste se znova přihlásili. Počet je ustálený.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 204. Přihlášeno 103, pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Ptám se – organizační výbor nenavrhl jiný výbor. Je zde návrh, aby některý jiný z výborů projednal tento návrh? Žádný... Paní poslankyně Kořanová.

Poslankyně Barbora Kořanová: Abych zachovala dekorum, tak já navrhuji jako druhý výbor výbor rozpočtový. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Budeme hlasovat o tom, aby tento návrh byl přikázán jako dalšímu výboru výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 205. Přihlášeno je 103 poslanců, pro 88, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako dalšímu výboru.

Žádné návrhy na zkrácení lhůty nezazněly, tím jsme vyčerpali tento bod. Já vám všem děkuji a končím projednání prvního čtení.

Pan poslanec Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. My jsme zde udělali takový gentlemen's agreement o jednání po devatenácté hodině na bod 89, NKÚ, takže já žádám jménem dvou poslaneckých klubů, KSČM a ANO, abychom jednali po 19. hodině, mandatorně a procedurálně hlasovali do dokončení bodu 89.

Předseda PSP Radek Vondráček: O tomto procedurálním návrhu nechám bezprostředně hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 206. Přihlášeno 102, pro 79, proti 5. Návrh byl přijat.

S přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, když se dělá gentlemanská dohoda, dělá se se všemi. (Souhlasné hlasy z pravé části sálu.) A to jste neudělal. Máte sílu to prohlasovat, my to respektujeme, ale ne se všemi jste udělal gentlemanskou dohodu. Bohužel tak to je.

Předseda PSP Radek Vondráček: (Poslanec Kubíček jde k řečnickému pultu.) Nacházíme se mimo rozpravu, pane poslanče. Nemáte přednostní právo. Já jsem respektoval, že jste vystoupil jako zástupce klubu. (Poslanec Faltýnek odbíhá ze sálu. Smích v sále.) To nepomůže, budeme pokračovat.

Otevírám bod

89.

Návrh poslanců Romana Kubíčka, Lukáše Černohorského, Ivany Nevludové, Vojtěcha Munzara, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 236/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 236/1. Pan poslanec Kubíček už je na svém místě a uvede návrh jako zástupce navrhovatelů. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mými ústy je tady malá omluva. Nicméně já jsem tam mluvil na pana poslance Kupku, který je zpravodajem, a s panem kolegou Bartoškem jsme se potkali na chodbě, kde jsme o tom hovořili. Neuvědomil jsem si, že jsem měl přijít ještě jednou sem, tak se za to omlouvám. Omlouvám se. (Veselost v levé části sálu.)

Nicméně asi všichni vědí, o co jde. Ono se to sice jmenuje novela o Nejvyšším kontrolním úřadu, NKÚ, ale jedná se tu o dorovnání platových záležitostí týkajících se Nejvyššího kontrolního úřadu, Národního bezpečnostního úřadu a NÚKIBu. V globálu se jedná o to, budu velmi stručný, že zaměstnanci NKÚ a dalších úřadů nejsou státními zaměstnanci ve správním úřadě ve smyslu článku 79 odst. 2 Ústavy, a tím pádem nejsou správním úřadem. Zákon o státní službě se proto na tyto zaměstnance nevztahuje. Dochází tam k velké nespravedlnosti v odměňování těchto úřadů a jednotliví zaměstnanci jsou kanibalizováni z jiných, například z Ministerstva financí a podobně. Tato drobná novela tuto záležitost napravuje a do toho, protože novela je připravena pro Nejvyšší kontrolní úřad, existuje dohoda, že NÚKIB a NBÚ prostřednictvím komplexního pozměňovacího návrhu, který bude předložen kontrolním výborem, napraví tuto situaci i v NBÚ a v NÚKIBu.

Podrobná zpráva je přiložena k tisku. Já ji komentovat nebudu ani ji tady nebudu znova číst. Myslím si, že pro úvod to stačí, toto bylo dohodnuto v průřezu, tak si myslím, že můžeme pokračovat dále. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje Martina Kupku, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kupka: Vše podstatné zaznělo. Není příliš co dodat. Jde opravdu o to, aby se narovnaly podmínky pro odměňování v těchto konkrétních vyjmenovaných institucích. Jsem přesvědčen, že zákon, tak jak je projednán, je projednán i s Ministerstvem financí, a bylo by dobře pro vyloučení těch aktuálních stavů mezi těmito institucemi jej přijmout. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a ptám se, kdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Pan předseda Bartošek. (Námitka ze sálu.)

Poslanec Jan Bartošek: To bude krátké konstatování, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Abych to upřesnil, nebylo to konzultováno ani s klubem KDU-ČSL, ani TOP 09, ani STAN a my jsme to spolu nikde v předsálí neřešili. To pouze pro pořádek. Respektuji to, OK, prohlasovali jste to, ale jestliže se bavíme o gentlemanské dohodě, je dobré ctít, že se bavíme se všemi. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo v rámci obecné rozpravy zájem o vystoupení. Nikoho nevidím.

Omlouvá se pan poslanec Marek Výborný od 18.45 do konce jednání z pracovních důvodů.

Končím obecnou rozpravu. Případná závěrečná slova? (Ne.)

Nepadly návrhy na vrácení ani zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru než kontrolnímu? Není tomu tak. (Gong.)

Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 207 přihlášeno 105, pro 97, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo z pléna zájem o přikázání jinému výboru? (Hluk a neklid v sále.) Prosím, pan poslanec Žáček. Poprosím o klid v sále, už se blíží konec, ale ještě se vyslechněme.

Poslanec Pavel Žáček: Vzhledem k tomu, že jsme o tom diskutovali i na výboru bezpečnostním, navrhoval bych bezpečnostní výbor, případně výbor pro obranu. V obou dvou jsme přesně diskutovali tuto problematiku a podporovali jsme to.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže bezpečnostní a pro obranu? (Ano.) Takže budeme mít ještě dvě hlasování.

Nejprve kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán bezpečnostnímu výboru jako dalšímu výboru k projednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 208 přihlášeni 104, pro 21, proti 25. Návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán výboru pro obranu jako dalšímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 209 přihlášeno 106 poslanců, pro 22, proti 23. Ani tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy a hlasováními v tomto bodu. Končím prvé čtení tohoto návrhu. Současně končím dnešní jednací den a budeme pokračovat zítra v 9.00 dle schváleného pořadu schůze bodem písemné interpelace na členy vlády.

Všem vám přeji hezký večer a na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.07 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 26. září 2019 Přítomno: 130 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 34. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Teď vás odhlásím a poprosím vás o opětovné přihlášení, čímž se zároveň odprezentujete.

Pro přítomné připomínám, že jsou tu pořád brýle. Nikdo se o ně nepřihlásil. Kdo sleduje – pouzdro, v nich hnědé brýle.

Sděluji, že omluvení své neúčasti požádaly tyto poslankyně a poslanci: Ivan Adamec do 18 hodin – zdravotní důvody, Jiří Běhounek – zahraniční cesta, Ondřej Benešík do 9.50 – osobní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Stanislav Blaha – pracovní důvody, Jiří Bláha – rodinné důvody, Marian Bojko – pracovní důvody, Lukáš Černohorský do 14.30 – pracovní důvody, Jana Černochová – rodinné důvody, Monika Červíčková – zdravotní důvody, Kamal Farhan do 11 hodin – pracovní důvody, Petr Gazdík – zdravotní důvody, Pavla Golasowská do 12 hodin – pracovní důvody, Tomáš Hanzel – osobní důvody, Ivan Jáč do 14 hodin – pracovní důvody, Stanislav Juránek – zdravotní důvody, Pavel Juříček – pracovní důvody, Václav Klaus od 9.30 do 11.15 – pracovní důvody, Jiří Kohoutek – rodinné důvody, Jan Kubík – pracovní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková do 18 hodin – pracovní důvody, Jaroslav Martinů – pracovní důvody, Eva Matyášová – rodinné důvody, Marek Novák – zdravotní důvody, Jana Pastuchová od 9.00 do 12.30 a od 15.30 do 18.30 bez udání důvodu, Petr Pávek do 14.30 z pracovních důvodů. Marie Pěnčíková – zdravotní důvody, David Pražák od 10 hodin do 14.00 – pracovní důvody, Jan Richter do 9.30 – pracovní důvody, Jan Řehounek do 11 hodin – zdravotní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody, Helena Válková do 9.30 – pracovní důvody, Ondřej Veselý – pracovní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Ivo Vondrák od 14.30 do 21 hodin – pracovní důvody, Václav Votava – pracovní důvody, Radek Zlesák – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Marie Benešová – osobní důvody, Richard Brabec – zahraniční cesta, Jan Hamáček do 11 hodin – pracovní důvody, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Jana Maláčová – zdravotní důvody, Lubomír Metnar do 13 hodin – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – zdravotní důvody, Adam Vojtěch do 14.30 – pracovní důvody.

Takže oprava. Je to náš Tomáš Kohoutek, není to Jiří Kohoutek. Chybička se vloudila do omluv.

Dále ještě zde přečtu omluvu paní ministryně Maláčové, která se omlouvá z důvodu nemoci dnes, 26. září. Přišly ještě další dodatečné omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Karla Šlechtová od 9 hodin z osobních důvodů.

Jak všichni vidíte, pan poslanec Adamec je zde, není omluven. Zřejmě došlo k chybě.

Pan poslanec Marek Novák, toho už jsem četl, že se omlouvá ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Pustějovský od 9 do 10 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Tereza Hyťhová do 10 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Lucie Šafránková mezi

9.00 a 9.30 z pracovních důvodů. Pan poslanec Černohorský je omluven od 14.30 z pracovních důvodů. Poslední dodatečná omluva – paní poslankyně Marcela Melková se omlouvá z rodinných důvodů z dnešního jednání.

Dnešní jednání zahájíme bodem

316. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím, a poté proběhne jejich losování.

Dnešní den zahájíme odpověďmi na písemné interpelace. Jako první v pořadí je interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslankyně Věry Kovářové ve věci usnesení Senátu k duplicitám kontrol. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 482. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Pan premiér je v zahraničí, je omluven, z toho důvodu překážka k projednání této interpelace trvá a projednáme ji na příštím zasedání, na příští schůzi.

Další v pořadí je interpelace na ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou, která odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Filipa ve věci budování jednotného informačního systému Ministerstva práce a sociálních věcí a stav postupného nahrazování systému společnosti OKsystem. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 571. I projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti ministryně. A paní ministryně dodala omluvu ze zdravotních důvodů, jak jsem před chvílí četl, tudíž ani tuto písemnou interpelaci nemůžeme projednat a bude předmětem dalšího jednání na další schůzi.

Nyní zde máme interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce, který odpověděl na interpelaci poslance Radka Holomčíka ve věci postupu Ministerstva životního prostředí v kauze těžby štěrkopísku u obce Moravský Písek. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 587. Také toto projednávání bylo přerušeno do přítomnosti ministra životního prostředí. A jak víme, pan ministr je taktéž v zahraničí a je řádně omluven. Nemůžeme projednat. Budeme projednávat na příští schůzi Poslanecké sněmovny.

Poslední odpověď na písemnou interpelaci. Jedná se o interpelaci opět na ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou, která odpověděla na interpelaci poslankyně Olgy Richterová ve věci provedené systemizace služebních míst v oblasti lékařské posudkové služby a její reformy ve věci informačních systémů a podpory procesu lékařské posudkové služby a věci posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti dle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 588. Taktéž tato odpověď byla přerušena do přítomnosti ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové, tudíž bohužel nemůžeme projednávat ani tuto interpelaci a budeme se jí věnovat na příští, říjnové schůzi.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, konstatuji, že jsme z těchto důvodů pro dnešní den ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace poslanců.

Navrhuji krátkou přestávku do 9.20 hodin, abychom umožnili přítomnost pana senátora a abychom umožnili kolegům se ještě dostavit do sálu, připravit se na, řekněme, skutečně mimořádnou událost, a tou je projednání žaloby na prezidenta republiky.

Přerušuji tuto schůzi do 9.20 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 9.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.21 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, ještě než budeme pokračovat, tak bych rád přečetl ještě několik omluv, které dodatečně přišly. Omlouvá se poslanec Jan Richter mezi 9.00 a 9.30 z důvodu jednání, omlouvá se poslanec František Navrkal ze zdravotních důvodů do 10 hodin, omlouvá se poslanec Lubomír Volný z dnešního zasedání od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů. Nejsem si jistý, jestli jsem četl omluvu poslankyně Ivany Nevludové – mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů. Omlouvá se poslanec Jan Řehounek mezi 9. a 11. hodinou z důvodu nemoci, omlouvá se poslanec Vít Kaňkovský mezi 9.00 a 9.30 z důvodu dopravní situace, omlouvá se poslanec Patrik Nacher od 9 do 11 hodin – jednání ve volebním kraji, omlouvá se poslanec Ladislav Okleštěk z důvodu nemoci, omlouvá se poslanec Petr Vrána také ze zdravotních důvodů, omlouvá se poslanec Martin Kupka mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů. Tak, to je snad už, doufám, opravdu vše.

Poslanec Vít Kaňkovský tady osobně demonstruje, že je přítomen a ruší svoji omluvu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeruším jednání do 9.30 hodin, abychom mohli splnit podmínku přítomnosti některého z členů vlády. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 9.23 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.30 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9.30, budeme pokračovat v přerušeném jednání. Ještě přečtu dodatečné omluvy. Omlouvá se od 9.30 do 12.30 z pracovních důvodů pan poslanec Vyzula, omlouvá se mezi 9.00 a 11.00 z osobních důvodů pan poslanec Karel Schwarzenberg a omlouvá se z dnešního jednání ze zdravotních důvodů pan poslanec Jan Skopeček.

Nyní bychom se měli věnovat pevně zařazenému bodu 256 – ústavní žaloba na prezidenta. Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodu z bloku zprávy, návrhy a další. Odpoledne bychom se věnovali bodu 317, což jsou ústní interpelace. Připomínám dohodu z úterního grémia, že pokud bychom projednávání bodu 256 neukončili v dopolední části, pokračovali bychom v jeho projednávání po vyčerpání bodu 317, to znamená ústní interpelace.

Nyní v souladu s jednacím řádem se, byť možná formálně, ptám, zda má někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze, abychom případně hlasovali o návrzích. Ale nikdo se nehlásí, budeme tedy pokračovat dle platného programu.

Otevírám tedy bod

256.

Žádost Senátu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky Miloši Zemanovi k Ústavnímu soudu pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku podle čl. 65 Ústavy ČR

/sněmovní tisk 561/

Senát předložil Poslanecké sněmovně žádost o vyslovení souhlasu s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky dne 30. července tohoto roku. Sněmovní tisk byl doručen dne 31. července tohoto roku. Připomínám, že pokud Poslanecká sněmovna podle článku 65

odst. 3 Ústavy a podle článku 70 odst. 5 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny nevysloví souhlas do tří měsíců ode dne, kdy o něj Senát požádal, platí, že souhlas nebyl dán.

Vítám mezi námi senátory Václava Lásku a Tomáše Goláně a prosím je, aby se postupně ujali slova. Současně vás poprosím, kolegyně a kolegové, o klid v sále. Děkuji.

Senátor Václav Láska: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Úvodem mi dovolte poděkovat těm poslaneckých klubům, které se k naší žádosti se zástupci Senátu na jednání svých klubů sešly a poskytly prostor pro diskuzi o žalobě a o otázkách s ní spojených. Většinu těchto jednání odpracoval můj kolega senátor Tomáš Goláň a vím, že ta jednání byla smysluplná a pro věc užitečná.

Nabídli jsme tuto možnost probrat společně žalobu všem poslaneckým klubům zastoupeným ve Sněmovně. Možná bychom diskuzí na všech klubech zkrátili trochu moji úvodní řeč. Ale protože poslanecké kluby ANO, KSČM a SPD na naši nabídku neslyšely, respektive na ni vůbec neodpověděly, nechci tyto poslance a poslankyně ochudit o precizní představení žaloby a diskuzní otázky s ní spojené. Tedy přistoupil jsem k tomuto úvodnímu slovu poměrně obsáhle a předem upozorňuji, že častý úvodní závazek řečníka v českém parlamentu – já budu stručný – tentokrát z mých úst nezazní.

Stěžejním prvkem a spojovacím prvkem celé žaloby je kontinuální snaha prezidenta České republiky za pomoci porušování Ústavy dosáhnout faktické změny parlamentního systému na systém semiprezidentský, či přímo prezidentský. Laičtěji řečeno, prezident se snaží dosáhnout takového stavu, kdy vláda České republiky nebude kontrolována a odpovědná Poslanecké sněmovně, ale bude zcela závislá na vůli prezidenta České republiky. A nutno podotknout, že během volebního období prezidenta republiky Miloše Zemana se mu takové situace podařilo v součtu dvou případů takřka více jak na dobu jednoho roku dosáhnout.

Je to situace, ke které se lze postavit dvěma způsoby. A to buď mlčet, přijmout skutečnost, že prezident republiky v rozporu s Ústavou a ústavními pořádky zavádí do České republiky prezidentský systém a uzurpuje si pravomoci, které mu nenáleží, nebo se ozvat a nechat Ústavní soud, ať autoritativně vyloží českou Ústavu, zhodnotí prezidentovy kroky a stanoví pravidla výkonu prezidentského mandátu nejenom pro prezidenta současného, ale i pro prezidenty budoucí.

Horní komora Parlamentu Senát se rozhodl nemlčet. Senát má roli žalobce. Senát je jediný, kdo může ústavní žalobu proti prezidentovi iniciovat. Pokud by Senát mlčel, staly by se sporné kroky prezidenta součástí ústavních pořádků pro přítomnost i pro budoucnost. Prezidenti nastoupivší po Miloši Zemanovi by zcela po právu mohli uzavřít, že vše, co učinil ve svém úřadu Miloš Zeman, je v pořádku, protože nikdo proti tomu nepozvedl svůj hlas. Takové jednání tedy oni mohou kdykoliv zopakovat. A možná přidat i něco navíc.

Senát mlčet odmítl. Senát svoji odpovědnost unesl. A může být trochu paradoxní, že ve skutcích žaloby, které budu popisovat, se jedná o práva Poslanecké sněmovny, která si prezident přivlastňuje. Je to Sněmovna, kterou prezident několikrát v rozporu s Ústavou zcela vyřadil ze hry. A přesto je to Senát, kdo podanou žalobou práva Sněmovny hájí. A Sněmovna je prozatím chladná.

Nyní tedy k popisu jednotlivých skutků.

První skutek – pod bodem A žaloby – se týká situace, kdy prezident republiky jmenoval dne 25. června 2013 předsedou vlády Jiřího Rusnoka a následně dne 10. července 2013 další členy vlády, ačkoliv věděl, že je ustálená většina v Poslanecké sněmovně Parlamentu, která by podpořila vládu předjímanou jejím politickým vedením. Takto jmenovanou vládu pak

poté, co neobdržela dne 7. srpna 2013 důvěru Poslanecké sněmovny, udržoval ve funkci až do 29. ledna 2014 tím, že nejmenoval dalšího předsedu vlády, ačkoliv byl po volbách do Poslanecké sněmovny od listopadu 2013 konfrontován s tím, že v Poslanecké sněmovně je ustálená většina, která může a chce sestavit a podpořit vládu, která by měla její podporu. Prezident republiky tak na dobu delší než sedmi měsíců vyvolal čistě prezidentský systém exekutivního vládnutí.

Hned tento první skutek v nejčistší podobě ukazuje situaci, kdy prezident zcela vyloučil Poslaneckou sněmovnu ze hry a sedm měsíců této zemi vládla vláda odpovědná toliko prezidentovi republiky. Česká republika je parlamentní systém. Jejím základním ústavním pravidlem je to, že vláda je odpovědná Sněmovně. Vládnout má ten, kdo má politickou většinu ve Sněmovně. Sněmovně se také zodpovídá. A není-li s ním Sněmovna spokojena, může mu vyslovit nedůvěru a vlády se chopí někdo jiný.

Všechny tyto instrumenty parlamentní demokracie se prezidentovi Miloši Zemanovi podařilo vyloučit ze hry. Ignoroval fakt, že ve Sněmovně je většina, která může sestavit vládu, a sestavil vládu svoji. Ignoroval fakt, že tato vláda nedostala důvěru, a nechal ji v klidu vládnout dál. Všechny kontrolní prvky Poslanecké sněmovny vůči vládě byly vyrušeny a o budoucnosti vlády rozhodoval jen prezident České republiky. Byla to jeho vláda. Vláda prezidenta České republiky.

Podružným důvodem pro žalobu, ale možná důležitým důvodem pro některé z vás, může být fakt, že tato vláda reálně plnila přání prezidenta České republiky, realizovala jeho osobní přání a jeho osobní preference.

Pokud chcete namítnout, že i předchozí prezidenti přistoupili ke jmenování úřednických vlád, pak vás musím upozornit na jednu podstatnou okolnost. Předchozí úřednické vlády vznikly vždy po přímých jednáních prezidentů se Sněmovnou. Vznikly se souhlasem Sněmovny a získaly její důvěru. V předchozích případech úřednických vlád působili prezidenti jako skuteční mediátoři, kteří se snažili vyřešit politickou krizi ve spolupráci s Poslaneckou sněmovnou. V případě úřednické vlády Jiřího Rusnoka prezident toliko zneužil politickou krizi k tomu, aby ustanovil vládu, která bude pod jeho osobní kontrolou a bude realizovat jeho program, jeho přání, jeho osobní zájmy.

Druhý skutek – pod bodem B – se týká situace, kdy prezident republiky bezprostředně po volbách do Poslanecké sněmovny konaných ve dnech 25. až 26. října 2013 usiloval prostřednictvím neveřejných a utajených jednání o to, aby se nominantem vítězné politické strany na předsedu vlády nestal její předseda Bohuslav Sobotka, ale jiná osoba, která by byla pro prezidenta republiky přijatelnější. Následně zatížil proces jmenování vlády nepřiměřenými průtahy, které vedly k tomu, že vláda, jež měla od samého počátku ustálenou většinu v Poslanecké sněmovně, byla jmenována až 95 dní po volbách.

Tento skutek, kdyby stál sám o sobě, může mít možná nejmenší závažnost. Sám o sobě by možná ani nebyl dostatečně silným důvodem pro podání žaloby, ale v kontextu skutků dalších do žaloby nepochybně patří. Znovu opakuji, že touto žalobou se neřeší excesy v jednání prezidenta republiky. Řeší se jeho systematické a kontinuální porušování Ústavy s motivem realizovat své osobní zájmy. I v tomto konkrétním případě se prezident republiky neostýchal porušit své ústavní povinnosti při plnění své role v souvislosti se jmenováním nové vlády k tomu, aby realizoval své osobní přání a preference. I když v daném případě lze říct, že došlo i k realizaci přání prezidenta postavených spíš na jeho osobních antipatiích a zášti vůči některým aktérům těchto událostí.

Třetí skutek – pod bodem C – popisuje situaci, kdy prezident republiky v období nejméně od 4. května 2017 do 9. května 2017 opakovaně deklaroval záměr vyhodnotit veřejně avizovanou demisi předsedy vlády Bohuslava Sobotky tak, že její důsledky vztáhne pouze na

jejího předsedu, do kteréžto funkce poté jmenuje jiného předsedu vlády s předpokládaným zachováním mandátu vlády jako celku. Prezident republiky poté odepřel vyhovět návrhu předsedy vlády na odvolání ministra financí Andreje Babiše ze dne 5. května 2017.

Při tomto skutku lze jednak sledovat pokračující realizaci prezidentského mandátu na základě osobních antipatií prezidenta k určitým osobám, a naopak začátek mocenského paktu mezi prezidentem republiky a Andrejem Babišem, vše za cenu porušování Ústavy. Výklad Ústavy ve věci následků ve věci premiéra je zcela nesporný. Je jasný nejenom ústavním právníkům, ale byl jasný i prezidentu republiky v době, kdy on sám ještě prezidentem nebyl. Prezident tímto vyjadřováním popřel sám sebe, což se bohužel stalo vcelku typickým průvodním znakem výkonu jeho mandátu.

Pro žalobu je podstatné, že prezident republiky veden motivem osobních antipatií veřejně deklaroval svůj záměr porušit Ústavu a následně Ústavu zcela jednoznačně porušil, když odmítl vyhovět návrhu premiéra na odvolání ministra financí. Premiér vlády je za vládu odpovědný. Je odpovědný za kroky jednotlivých ministrů a jeho základní pravomocí je vyřadit z vlády takového ministra, za jehož kroky nadále odmítá odpovědnost nést. Musí to tedy být premiér, kdo výsadním způsobem rozhoduje o tom, kdo členem vlády bude a kdo ne, za koho odpovědnost přijme a za koho ne. Role prezidenta při odvolání člena vlády je ryze formální. Pokud prezident odmítne vyhovět návrhu premiéra na odvolání člena vlády, stává se taková vláda vládou prezidenta, a nikoli vládou premiéra, a to přesto, že premiér na rozdíl od prezidenta za takovou vládu nadále nese odpovědnost.

Čtvrtý skutek – pod bodem D – popisuje situaci, kdy prezident republiky poté, co jím jmenovaná vláda Andreje Babiše nezískala dne 16. ledna 2018 důvěru Poslanecké sněmovny a následně dne 17. ledna 2018 podala demisi, otálel se jmenováním předsedy další vlády do 6. června 2018 a dalších členů vlády až do 27. června 2018. Prezident tak prodlužováním vládnutí vlády v demisi, aniž by hledal politické řešení, které by odstranilo překážku nezískání důvěry této vládě, vytvořil situaci, kdy vláda bez důvěry fakticky vládla bez jakékoli odpovědnosti Poslanecké sněmovně více než pět měsíců od okamžiku, kdy bylo postaveno najisto, že tuto důvěru nedostala.

Argumentace k tomuto bodu by v podstatě kopírovala argumentaci k bodu A, tedy k úřednické vládě Jiřího Rusnoka. Prezident ignoroval vůli Poslanecké sněmovny a nechal u moci vládu, která ztratila důvěru Sněmovny a podala demisi. Pět měsíců! Po celou dobu těchto pěti měsíců to byl toliko prezident republiky, kdo jediný mohl, obrazně řečeno, lusknutím prstů činnost vlády ukončit. Tedy tato vláda byla ohledně své budoucnosti zcela závislá na vůli a přání prezidenta republiky. Nebyla to vláda premiéra Andreje Babiše. Byla to opět po dobu těchto pěti měsíců vláda prezidenta republiky.

Pátý skutek – pod bodem E žaloby – se týká situace, kdy prezident republiky odepřel jmenovat ministrem zahraničních věcí Miroslava Pocheho poté, co mu předseda vlády Andrej Babiš dne 25. června 2018 jeho jmenování navrhl. U tohoto skutku je třeba předestřít, že bude vyžadovat určitou míru dokazování, zejména prokázání toho, jak přesně se Andrej Babiš v této věci zachoval, jak přesně formuloval své návrhy na jmenování ministra zahraničí, a k prokázání toho jsou v žalobě navrženy důkazy.

Tím se tento bod společně s bodem F, o kterém ještě bude řeč, liší od všech dosud prezentovaných bodů předchozích. U bodů A až D totiž není žádného sporu o tom, jak události skutkově proběhly. Proto se návrhy důkazů omezují převážně na zprávy z médií, zejména ČTK a veřejnoprávních médií, které souhrnně popisují zcela nesporný skutkový děj. A těžiště posuzování těchto případů z hlediska Ústavního soudu bude spočívat zejména v právním posouzení nesporného skutkového děje. U bodů E a F je situace odlišná v tom, že sporný je i samotný skutkový děj. S tím Senát při koncepci žaloby počítal a navrhl důkazy

k prokázání skutkového děje tak, jak má za to, že proběhl. S touto situací počítá i zákon, když při dokazování v procesních pravidlech odkazuje zákon o Ústavním soudu na trestní řád. Podle jeho pravidel bude dokazování probíhat, včetně výslechů svědků či vyžadování informací od třetích subjektů.

Z hlediska koncepce celé žaloby se však opět jedná o žalobní skutek, kdy prezident republiky se porušením svých ústavních povinností domáhá přímého vlivu na sestavování vlády. Opět je třeba zopakovat, že za vládu je odpovědný premiér a z hlediska politické odpovědnosti politické strany účastné na sestavování vlády. Jen ty mohou rozhodovat o tom, kdo se stane členem vlády a kdo nikoli. Lze připustit situaci, kdy prezident vybočí ze svých pravomocí při jmenování členů vlády zcela ojediněle a svůj krok precizně a pochopitelně odůvodní. V daném případě se však jedná jen o další krok prezidenta v realizaci jeho trvalého přání mít kontrolu nad vládou České republiky, a při odůvodnění jmenování či odvolání člena vlády se řídí toliko svými sympatiemi či antipatiemi a nepředkládá pro své vybočení ze svých ústavních povinností ani jediný smysluplný argument.

Šestý skutek – pod bodem F – je skutkem, kdy prezident republiky vyvíjel dne 29. května 2018 neprocesní a neformální tlak na předsedu Nejvyššího správního soudu JUDr. Josefa Baxu s cílem ovlivnit rozhodnutí tohoto soudu v konkrétní věci, jíž byl účastníkem. Jak jsem řekl již před chvílí, tento skutek bude vyžadovat dokazování i prokázání tvrzeného skutkového děje a bude stát zejména na svědeckých výpovědích. Naopak z hlediska právního hodnocení se zdá zcela zřejmé, že máloco může být hrubým porušením Ústavy než právě nedovolená a nezákonná ingerence do rozhodování soudů. Povinností nás všech je budovat důvěru v právní stát a nezávislou justici. Nezřídka se této své povinnosti zpronevěřujeme, ale málokdo jde tak daleko jako prezident republiky, který důvěru (nedůvěru?) v nezávislou justici vyvolává nejenom slovy, ale i konkrétními činy.

Pokud bude v následné diskusi řeč o jednání poslaneckého podvýboru, který se danou situací zabýval, tak bych dopředu rád řekl, že závěr tohoto podvýboru nijak nezpochybňuje oprávněnost tohoto skutku v žalobě. Závěr podvýboru byl, že nezávislost justice nebyla ohrožena. Nikoli, že nebyla ohrožována. Ten dokonavý stav byl způsobem toliko morální integritou oslovených soudců. Ti nátlaku na svoji osobu odolali a díky jim za to. Nic to však nemění na tom, že ovlivnit jejich rozhodování se prezident republiky pokoušel. To, že v tomto svém snažení byl neúspěšný, nemá na daný žalobní skutek žádný vliv.

Sedmý skutek – pod bodem G – je nejaktuálnější a všem dobře známý. Týká se neodvolání ministra kultury Antonína Staňka a nejmenování ministrem Michala Šmardy. Argumentace k tomuto bodu je v podstatě totožná jako k bodu neodvolání ministra financí Andreje Babiše. Navíc je na tomto bodu výrazně většinová shoda ústavních právníků, že se jedná o hrubé porušení Ústavy ze strany prezidenta.

Zastavím se tedy toliko u argumentace, proč ústavní žaloba nemohla být postavena toliko na tomto žalobním bodu.

Jak jsem řekl v úvodu, Senát má odpovědnost nejenom za podání žaloby, ale i za to, k jakým skutkům bude případně mlčet. Pokud by svoji žalobu postavil toliko na jednom skutku, opět by tím všechny ostatní skutky prezidenta legitimizoval a učinil de facto součástí ústavního pořádku České republiky.

Za druhé, pokud Ústavní soud rozhodne, že se prezident dopustil hrubého porušení Ústavy, pak ze zákona prezident ztrácí svůj mandát a právo znovu ho nabýt. A já si nedokážu představit, že by Ústavní soud rozhodl o ztrátě mandátu prezidenta republiky na základě jednoho izolovaného skutku, byť nesporně hrubým porušením Ústavy je. Ba co víc, ani já sám si neumím představit, že bych před veřejností hájil názor, že prezident má být zbaven mandátu proto, že neodvolal či nejmenoval ministra kultury. Každý následek protiprávního

jednání má být přiměřený závažnosti takového protiprávního jednání a zákon o Ústavním soudu bohužel nepřipouští variabilitu následků. Následek je jenom jeden, a to fatální – ztráta mandátu. Tedy musí to být žalobce, v daném případě Senát, který koncipuje svoji žalobu tak, aby případný následek ztráty mandátu prezidenta byl přiměřený proviněním, která prezidentovi v žalobě klade za vinu.

A třetí důvod. Tato žaloba nemá ambici jakkoli v uvozovkách trestat jednotlivé excesy prezidenta. Její ambicí je prokázat, že prezident České republiky kontinuálně porušuje Ústavu a ústavní pořádky, a má i ambici prokázat motiv, pro který to prezident dělá. A k tomu jeden skutek, byť zcela nesporný, nepostačuje.

Posledním žalobním skutkem – pod bodem H – je soubor osmi dílčích skutků, které ve svém součtu tvoří osmý samostatný skutek hrubého porušení Ústavy.

Při koncepci této žaloby jsme vycházeli např. z publikovaného názoru ústavních právníků Kysely a Wintra. Ti ve své odborné publikaci došli k závěru, že hrubého porušení lze dosáhnout jednak intenzitou jednotlivého skutku, nebo trváním více skutků méně závažných. Koneckonců takováto definice hrubého porušení je uznávána a uplatňována např. i v právu mezinárodním. Senátní žaloba obsahuje oba tyto způsoby hrubého porušení Ústavy. Pod body A až G popisuje sedm samostatných skutků, z nichž každý je z hlediska své intenzity samostatným hrubým porušením Ústavy, a pak obsahuje bod H, kde osm méně závažných skutků je v důsledku svého trvání a kontinuity jednání osmým samostatným hrubým porušením Ústavy. Těchto osm dílčích skutků už vám nebudu představovat samostatně. Jedná se o soubor jednání, při kterých prezident systematicky porušoval své ústavní povinnosti nebo zákony, k jejichž dodržování se zavázal složeným prezidentským slibem, tedy porušil Ústavou předepsaný prezidentský slib. Původně obsahoval tento bod dvacet samostatných skutků. Byl zúžen, když jsme jako autoři žaloby slyšeli argumentaci našich kolegů, že zejména skutky postavené na verbálních projevech by žaloba obsahovat neměla. Ponechali jsme tedy skutky postavené na konání, či naopak nekonání prezidenta a obsažené jsou též skutky, ke kterým se Senát již dříve vyjadřoval a přijatými usneseními vyzýval prezidenta k nápravě.

Tady bych zdůraznil argument, že Senát přistoupil k schválení žaloby jako k poslednímu možnému řešení. Již dříve se snažil korigovat prezidenta v jednání, které považoval za protiústavní, přijatými usneseními. Prezident je ignoroval. Nestála mu ani za reakci, za odpověď, natož aby si z nich něco vzal. Možná u těchto přijatých usnesení Senátu by oprávněně mohl přistát bonmot, že to bylo chození se špendlíkem na hrocha, jak zaznělo na jednání ústavněprávního výboru Sněmovny. Když se tedy špendlík minul účinkem, přistoupil Senát k iniciaci ústavní žaloby a tu považuje za adekvátní a dostatečně silný nástroj k regulaci jednání, které považuje za protiústavní. A upřímně, nevím, jaký jiný silnější nástroj na prezidenta ke korigování jeho jednání v rozporu s Ústavou by mohl být použit než ústavní žaloba, která může vést až ke ztrátě jeho mandátu. Potřebné je k tomu jediné – souhlas Poslanecké sněmovny. Pokud nebude dán, bude to Sněmovna, kdo z připravené ústavní žaloby udělá jenom další špendlík.

Tolik tedy k popisu a představení jednotlivých žalobních skutků a nyní ještě k dalším právním nebo i politickým otázkám, které s představenou žalobou souvisí a nezřídka byly předmětem diskuse.

Prvním je definice hrubého porušení Ústavy. Zaznívá výtka, že Ústava neobsahuje definici hrubého porušení, a pokud neexistuje tato definice, tak je to chyba Ústavy, a nelze tedy vůbec delikt hrubého porušení aplikovat. Obávám se, že takový argument je nepochopením fungování práva. To, že Ústava mluví o deliktu hrubého porušení Ústavy, má svůj důvod. Znamená to, že ne za každé porušení Ústavy může být prezident Ústavním

soudem postižen. Znamená to, že se musí jednat o porušení určité míry intenzity nebo porušení nějaké důležité povinnosti či principu. Co přesně za takové hrubé porušení může být považováno, je pak už otázkou výkladu soudní praxe nebo např. důvodové zprávy či odborných komentářů.

V případě ústavní žaloby pro hrubé porušení Ústavy žádné soudní rozhodnutí nemáme, tedy judikatura nám chybí. To, že hrubé porušení není definováno judikaturou, ale neznamená, že nelze žalovat. To by byl začarovaný kruh. Nelze žalovat, protože není judikatura. A judikatura nikdy nebude, protože nelze žalovat. Tahle situace jen klade vyšší nároky na koncepci žaloby ze strany žalobce. On sám musí vytvořit argumentaci pro to, že žalované porušení Ústavy je porušením hrubým. A tomu Senát dostál. Pečlivě zdůvodnil, proč vytýkané porušení Ústavy je hrubé a jaké důležité principy porušeny byly, např. zcela základní princip, že vláda je odpovědna Sněmovně. A to, že hrubé porušení není definováno přímo v Ústavě či zákoně, chyba opravdu není. S pojmem hrubého porušení bez definice obsažené přímo v zákoně pracují úspěšně i jiné zákony. Lze zmínit např. § 55 zákoníku práce – ukončení pracovního poměru pro zvlášť hrubé porušení povinností, nebo § 820 občanského zákoníku – hrubé porušování povinností rodiče, či § 2266 občanského zákoníku – hrubé porušení povinností pronajímatele. A dalo by se tak pokračovat dál. Absence definice hrubého porušení přímo v zákoně zjevně není překážkou k tomu, aby dané ustanovení zákona, které hrubé porušení vyžaduje, mohlo být aplikováno.

Další diskutovanou otázkou byly žalobní skutky z prvního volebního období, které jsou obsahem žaloby. Ústava ani příslušný zákon vůbec nerozlišují, v jakém volebním období se měly odehrát skutky, které jsou předmětem žaloby. Stanoví v tomto směru jedinou podmínku pro podání žaloby, a to, že žaloba může být podána pouze v době, kdy prezident svůj mandát vykonává, jiného limitu tam není. Kdybychom teoreticky připustili, že ústavní žalobu na prezidenta lze podat jen pro skutky z aktuálního volebního období, a to by tedy byl extrémně zužující výklad zákona, tak bychom vlastně vytvořili praxi, kdy prezident v závěru svého volebního období je zcela nepostižitelný. Vidíte sami, že proces podání ústavní žaloby trvá minimálně šest měsíců, tedy na jakékoli skutky prezidenta posledního půlroku jeho mandátu by vůbec nebylo možné žalobou reagovat. Takový závěr, taková situace je nepřípustná. Koneckonců kulatý stůl špičkových ústavních právníků, který se konal toto pondělí na půdě Poslanecké sněmovny, se jednoznačně shodl na tom, že žalování skutků z prvního volebního období nepředstavuje vůbec žádný problém a je možné.

Když už jsem u tohoto kulatého stolu, byl obsazen špičkami odborníků a ústavních právníků z České republiky. Ten panel byl opravdu velmi reprezentativní. Bohužel na tuto poslaneckou akci dorazili jen čtyři poslanci. Proto se vám pokusím závěry tohoto kulatého stolu k projednávané žalobě přiblížit.

Většinová shoda přítomných právníků byla na tom, že aktuální žaloba je právní text, který si zaslouží posouzení Ústavním soudem. Stejně tak byla většinová shoda na tom, že prezident republiky posouvá náš systém od parlamentního k semiprezidentskému. A pokud k tomu budeme mlčet, pak takový posun, byť odporuje naší Ústavě, akceptujeme.

Diskuse byla o tom, jak široká má žaloba být. Zda méněskutková, tedy žalovat jen to, co je ložené, nebo naopak, zda má být tak komplexní, jak je. Tedy žaloba, která nestaví na prokazování excesů, ale na prokazování celého komplexu jednání, kterými se prezident si snaží přivlastnit pravomoce, které mu nenáleží. Prokázat jakýsi koncepční přístup k destrukci našeho ústavního systému.

Rozdílné názory panovaly na to, jaké skutky ze žaloby jsou nejzávažnější. Někdo za ně považoval kauzy neodvolání ministrů, jiný udržování vlád bez důvěry u moci. Ovšem shoda

byla na tom, že žaloba skutky hrubého porušení Ústavy obsahuje. A také, že uzná-li Ústavní soud vinu prezidenta byť v jediném žalovaném skutku, bude žaloba úspěšná.

Konečně také rezonoval názor, že v situaci, kdy je ze strany prezidenta nesporně destruován ústavní systém České republiky, měl by Ústavní soud i na základě předkládané žaloby stanovit mantinely pro výkon prezidentské funkce.

A nezamlčím ani diskutovaný názor, že aktuální situaci v první řadě mají řešit politici. Zejména premiér, který submisivně přenechává své pravomoci prezidentovi.

Tedy taková odborná diskuse se vedla. A projednávaná žaloba z ní vyšla se ctí. Jako právní text, který má doputovat až k Ústavnímu soudu. A až ten o některých dílčích otázkách autoritativně rozhodne.

Samozřejmě registruji, že proti této odborné polemice ústavních právníků stojí i odborné názory některých vás poslanců, pregnantně shrnuty do vyjádření: je to slátanina. Nebo: je to takový paskvil, že to nebudu ani číst.

Můžete mít různé názory pro odmítání vydání souhlasu s podáním žaloby proti prezidentovi. Třeba je pro vás podstatné to, že prezident je připraven udělit abolici premiérovi. Nebo jste vděční za to, že prezident přijde osobně na váš stranický sjezd a pomáhá vám tak legitimizovat vaši existenci, kterou jste jinak svými minulými skutky zcela ztratili. Anebo jste prezidentovi vděční za to, že dovolil vašemu předsedovi udělat si s ním selfičko a on se pak mohl pochlubit na svém facebooku, jak si potykal s prezidentem. Všechny tyhle důvody můžete mít. Tak je tu ale projevte! Neschovávejte se za frázi, že žaloba je právní paskvil! Proti takovému konstatování stojí názor renomovaných ústavních právníků. Tak projevte odvahu a řekněte, co vás ve vašem rozhodování opravdu vede!

Další námitka byla kampaň. Zaslechli jsme i jiné úhybné manévry, které mají odůvodnit neochotu některých podpořit souhlas s podáním žaloby. Prý je ta žaloba jen kampaň. A tedy nebyly to hlasy z klubu ANO. Prý je konání některých senátorů v souvislosti se žalobou jen součástí jejich předvolební kampaně. Já vám k tomu tedy řeknu jednu věc. Tahle žaloba není dílem žádného jednotlivého senátora. Je to společně vyjádřená vůle Senátu Parlamentu České republiky. A pod žalobu samotnou se podepsalo 37 senátorů. A víte co? Pod žalobou se podepsali i senátoři, které skutečně za rok čeká obhajoba jejich mandátu. A kandidují ve volebních obvodech, kde prezident Miloš Zeman získal v posledních volbách 60 % hlasů. Přesto žalobu podepsali.

Apeluji na některé z vás: Přestaňte vidět politiku jen svojí optikou! Skutečně existují politici, v daném případě senátoři a senátorky, kteří dělají věci jen podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Bez ohledu na to, co udělá s jejich politickými preferencemi. Prosím vás, abyste neuráželi mé kolegy a kolegyně, kteří se pod žalobu podepsali nebo pro ni hlasovali, prohlášením, že je to kampaň.

Pokud byste mi chtěli namítnout, že nevíte, kdo pro žalobu hlasoval, protože hlasování bylo tajné, tak bych rád připomněl, že tajné jednání a hlasování o žalobě je předepsáno jednacím řádem Senátu. My jsme si nemohli vybírat. Přesto si myslím, že nenajdete senátora nebo senátorku, u kterého byste mohli pochybovat o tom, jak hlasoval. Nikdo se svou volbou netajil.

A ještě jednu drobnou poznámku k hlasování. Zaznělo v médiích, že žaloba byla v Senátu schválena jenom o tři hlasy. To prý má snížit její váhu. Senátní žalobu schválilo 48 z přítomných 75 senátorů. Ke schválení bylo třeba 45 hlasů. Tedy pro žalobu hlasovalo přesně o čtyři procenta více senátorů, než bylo pro schválení třeba. Prezident republiky dostal v posledních prezidentských volbách přesně o 1,36 % více, než bylo potřeba pro to, aby byl zvolen. Takže ten výsledek v Senátu prosím nezlehčujte. Pro schválení žaloby v Senátu byla

přesně třikrát tak velká rezerva, než měl prezident pro své zvolení v posledních prezidentských volbách. A také jsem nikde neslyšel řečeno: ten mandát prezidenta je slabý, protože prezident dostal jen o 1,36 % hlasů více, než potřeboval.

Zpátky k meritu žaloby. Blíží se závěr. Role Senátu a Sněmovny.

Poslední diskutovanou otázkou je role Sněmovny a Senátu při podání žaloby. Já musím odmítnout tezi, že Senát je něco jako policejní vyšetřovatel a Sněmovna něco jako státní zástupce. To také zaznělo na jednání ústavněprávního výboru. Tak to opravdu není! Senát je žalobce i vyšetřovatel v jednom. Je ten, kdo podání žaloby iniciuje. Ten, kdo ji musí sestavit a nést odpovědnost za její text. A také ten, kdo ji bude případně hájit před Ústavním soudem. Sněmovna je ta, kdo k podání žaloby dá, či nedá souhlas. Každá z komor českého Parlamentu, Senát i Sněmovna, nese odpovědnost za své rozhodnutí. Neexistuje žádný vztah podřízenosti mezi komorami ve věci této žaloby, jak by mohlo dělení na policistu a státního zástupce evokovat.

Z toho také plyne jedna zásadní věc: Senát nepíše žalobu tak, aby se líbila Sněmovně, aby Sněmovnou prošla. Senát píše žalobu tak, aby s ní jako žalobce byl úspěšný před Ústavním soudem. Nemůže se ohlížet na to, co si Sněmovna přeje, nebo ne. Sněmovna ponese za svoje rozhodnutí svoji vlastní odpovědnost. Proto ať bude vaše rozhodnutí jakékoli, nebude to ani porážka, ani vítězství Senátu. O úspěchu, či neúspěchu Senátu jako žalobce může rozhodnout jen a pouze Ústavní soud. Ale pokud byste se rozhodli nedat souhlas k podání žaloby, tak jeden poražený bude. Poraženým bude parlamentní demokracie, která se dobrovolně a bez odporu nechá přejet systémem prezidentským.

A znovu zopakuji paradox, že v současné době je to právě Senát, který se parlamentní demokracii snaží hájit. A to přesto, že jeho práva ohrožena nejsou. Senát vůči vládě žádné pravomoci nemá. Práva, která jsou uzurpována prezidentem, jsou práva vaše. Jsou to práva Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat, a to vystoupením druhého ze senátorů, pana senátora Goláně, pokud si to přeje. Ano. Ještě paní kolegyně zpravodajka (Ožanová) nechá čas panu senátorovi. Tak máme úvodní slovo a potom teprve začneme zpravodajskou zprávou. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomáš Goláň: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já samozřejmě budu stručný, budu věcnější. Samozřejmě, sliboval jsem to tady vaší zpravodajce.

Já jsem chtěl zdůraznit jednu věc. My tady neřešíme něco, co je jenom aktuální. To, co je důležité na tomto dnešním jednání, přijde pro futuro, pro budoucnost. Je to ochrana skutečně parlamentní demokracie. Je to ochrana každé politické strany, která tady sedí. Dneska ta žaloba má primárně chránit sociální demokracii, která nejvíce utrpěla jakýmisi zásahy prezidenta. Nicméně musíme si uvědomit, že kdokoli, kdo tady sedí, může příště, až budeme mít jiného prezidenta, pocítit stejnou chuť zasahovat do stanovení vlády, jednotlivých ministrů, zasahovat dále do její práce. Nějakým způsobem tuto práci kazit třeba i v případě zahraniční politiky. Toto je věc, která má opravdu nastavit do budoucna mantinely. Mantinely něčeho, co tady nemáme.

Žaloba určitě není dokonalá. Jsou věci, které i pro mě jsou úplně diskutabilní. Nicméně neexistuje žádný precedens. Žádná žaloba tady nikdy nebyla. Nemáme na čem stavět.

Nemáme z čeho vycházet. Můžeme vycházet ze zvyklostí, nicméně ty zvyklosti někdo musí nastavit. A pokud si uvědomíme, jak funguje právní systém ve vyspělých společnostech, veškeré principy a výklady zákonů provádějí soudy.

Nikdo z vás tady neumí říct, zda ta žaloba je dobrá, či špatná, tak, aby to dokázal posoudit jako Ústavní soud. Ani já nevím, jestli ta žaloba je relevantní, či nerelevantní, zda všechny body jsou v pořádku, či nejsou. Ale vím jednu věc, protože dlouho působím ve správním soudnictví: že pokud sedm bodů bude špatných v jakékoliv žalobě, ale osmý bude pro soud dostačující, stačí to k tomu, aby soud rozhodl ve prospěch žaloby. Tady se nejde na procenta, kolik bodů je dobrých a kolik špatných, jeden jediný bod stačí k tomu, aby žaloba, jakákoliv žaloba, i žaloba na prezidenta byla úspěšná. A nikdo jiný to nemůže vyslovit, posoudit, říct než Ústavní soud. A nemůžeme si myslet, že Ústavní soud bude předpojatý vůči prezidentovi. Všichni velmi dobře víte, kdo jmenoval Ústavní soud. (Zvýšeným hlasem.) Ústavní soudci jsou jmenováni prezidentem. I přesto, že jsou jmenováni prezidentem, věřím, že budou nestranní, pokud vy jim dáte šanci tu nestrannost projevit.

Apeluji na to, abychom se v rámci diskuse věnovali jednotlivým bodům, technikáliím a vysvětlování, co je důležité a co nikoliv. Abychom se neuráželi, protože urážkami nic nevyřešíme.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Tomáši Goláňovi. Konstatuji, že tento sněmovní tisk projednal ústavněprávní výbor Poslanecké sněmovny, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 561/1.

Požádám nyní o slovo zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Zuzanu Ožanovou, aby nás informovala o jednání výboru. Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Senát požádal Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky Miloši Zemanovi k Ústavnímu soudu pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku podle článku 65 Ústavy České republiky. K přijetí souhlasu Poslanecké sněmovny s podáním ústavní žaloby je potřeba třípětinové většiny všech poslanců.

Dne 6. 9. 2019 věc projednal ústavněprávní výbor a přijal toto usnesení:

"Po vyjádření senátora Mgr. Václava Lásky, zpravodajské zprávě poslankyně Ing. Zuzany Ožanové a po rozpravě ústavněprávní výbor

- I. konstatuje, že
- 1. ústavní žaloba proti prezidentu republiky Miloši Zemanovi byla předložena Poslanecké sněmovně Senátem v souladu s článkem 65 odstavce 2 a 3 Ústavy České republiky;
- 2. tříměsíční lhůta stanovená v článku 65 odstavci 3 Ústavy České republiky k přijetí souhlasu Poslanecké sněmovny s podáním ústavní žaloby k Ústavnímu soudu končí dne 30. října 2019 ve 24.00 hodin. Nevysloví-li Poslanecká sněmovna souhlas do tohoto termínu, platí, že souhlas nebyl dán;
- 3. k předložené ústavní žalobě nelze podávat v Poslanecké sněmovně žádné pozměňovací návrhy;
  - II. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby

- 1. ústavní žalobu projednala do výše uvedeného termínu;
- 2. jednala o ústavní žalobě veřejně;
- 3. pověřila předsedu Poslanecké sněmovny, aby o výsledku hlasování v Poslanecké sněmovně informoval neprodleně písemně předsedu Senátu;

III. pověřuje

- 1. zpravodajku výboru, aby o jednání ústavněprávního výboru a ústavní žalobě informovala Poslaneckou sněmovnu při jejím projednávání této žaloby;
- 2. předsedu výboru, aby toto usnesení předložil neprodleně předsedovi Poslanecké sněmovny."

Tolik k usnesení ústavněprávního výboru.

K žalobě samé. Žaloba je vymezena skutky A až H, přičemž pod písmenem H jsou rozvedeny skutky opět pod písmeny a) až h). K jednotlivým skutkům jsou doloženy důkazy, a to převážně zprávy ČTK. Dále jsou ve velmi malé míře zastoupeny tiskové zprávy Kanceláře prezidenta republiky, případně jiné tiskové zprávy a zprávy z médií. Po vymezení jednání následuje odůvodnění jednotlivých skutků, stať k projednatelnosti návrhu a na závěr stať k materiálnímu znaku ústavního deliktu.

Článek 65 odstavec 2 Ústavy České republiky uvádí, ve kterých případech může být podána ústavní žaloba na prezidenta. Těmito důvody jsou

- 1. velezrada;
- 2. hrubé porušení Ústavy nebo jiné součástí ústavního pořádku.

Senát navrhuje podání ústavní žaloby pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součástí ústavního pořádku. Hrubým porušením se míní tak závažné porušení, za které Ústavní soud může rozhodnout o tom, že prezident republiky ztrácí prezidentský úřad a způsobilost znovu jej nabýt. Dle ustanovení paragrafu 104 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, buď Ústavní soud ústavní žalobě vyhoví a rozhodne, že se prezident republiky dopustil velezrady nebo hrubého porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku, anebo ho ústavní žaloby zprostí. Jakmile by byl nález, kterým bylo ústavní žalobě vyhověno, vyhlášen, ztrácí prezident republiky prezidentský úřad a způsobilost znovu jej nabýt.

Doporučuji, by Poslanecká sněmovna projednala ústavní žalobu do 30. 10. 2019.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a konstatuji nejdříve, že došly další omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny. Nejdříve omluva pana ministra vnitra a místopředsedy vlády Jana Hamáčka, a to z pracovních důvodů na dnešní celý den. Dále se omlouvá od 10.45 do 11.45 hodin z pracovních důvodů paní poslankyně Věra Adámková. Dále se omlouvá ministr zdravotnictví Adam Vojtěch na celý jednací den z pracovních důvodů a omluva kolegyně Dražilové už odpadla, protože se omlouvala od 9.30 do 10.00 hodin.

Nyní, než zahájím rozpravu, konstatuji, že před zahájením rozpravy se s přednostním právem přihlásilo osm poslanců a poslankyň. Nejdříve se přihlásil předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, víte, že já u tohoto řečnického pultu vystupuji zřídka, výjimečně, chápu tak

výkon své funkce, ale domnívám se, že při této mimořádné události je vystoupení předsedy komory žádoucí, nezbytné.

Když jsem zvažoval, jak pojmout svůj projev, tak samozřejmě jsem mohl postupovat bod po bodu, hledat právní nedostatky v materiálu, který máte před sebou, a dá se tam najít. Mohl jsem se také věnovat třeba jednotlivým politickým motivům jednotlivých senátorů. Ale já před vás předstupuji s ambicí ovlivnit atmosféru dnešního jednání, protože, vážené poslankyně, vážení poslanci, je to poprvé v dějinách, co Poslanecká sněmovna projednává žalobu proti prezidentu republiky. Je to historická chvíle z pohledu dějin naší ústavnosti. Možná si to v tom každodenním shonu tak neuvědomujeme, a proto je logické se zamyslet nad smyslem žaloby i nad přístupem k této věci.

Prezident republiky je stejně jako my volen občany. Volba prezidenta a volby do Poslanecké sněmovny jsou občany nejvíce prožívané, pro což hovoří největší účast v těchto volbách ze všech voleb, které se u nás konají. I přes možnou rozdílnost politické orientace je obsazení Poslanecké sněmovny i úřadu prezidenta republiky výsledkem demokratického rozhodnutí voličů, k nimž musíme mít úctu, neboť lid je zdrojem veškeré moci u nás. Z rozhodnutí voličů máme my poslanci i prezident republiky právo vykonávat po stanovený čas svůj mandát a pravomoci, které nám Ústava dává.

Žaloba na prezidenta republiky má být výjimečným řešením mezních situací, které v naší historii nastaly například v roce 1939, kdy prezident Emil Hácha odevzdal osud Čech a Moravy do rukou nepřátelské německé říše. Rozhodně nemá být pokračováním politického boje jinými prostředky, ať by tento politický boj byl jakkoliv vyhrocený.

Historie je učitelka život. V dějinách Spojených států, jak se říká nejdéle kontinuálně fungující demokracii na světě, které jsou dávány za vzor dlouhodobé demokracie, byla první ze dvou žalob na prezidenta Spojených států podána v roce 1868. Stalo se tak po krvavé občanské válce Severu proti Jihu. Tehdejší prezident Abraham Lincoln si ve své státnické moudrosti na konci války uvědomil, že vítězství ve válce je jedna věc, ale obnovení jednoty státu je věc druhá. Proto si pro druhé funkční období on, republikán ze Severu, vybral roku 1864 jako svého viceprezidenta demokrata z Jihu Andrewa Johnsona. Andrew Johnson zůstal věrný Unii a odmítl oddělení jižních států, tento symbol nové éry Lincoln – Johnson se však radikálně změnil v okamžiku, kdy byl Lincoln zavražděn a náhle se tento demokrat z Jihu stal prezidentem. Řada severních republikánů neunesla to, že jim po vyhrané válce má vládnout člověk, kterého vnímali jako reprezentanta poražených, a rozhodli se jej odstranit. Nikoliv vraždou, ale žalobou. A protože na něj neměli skutečný delikt, jak ho najít, zažalovali ho za averzi vůči Kongresu, za pohrdání Kongresem.

Tato historická paralela je pro mě velmi silná, a proto o ní teď chci hovořit. Podle americké ústavy, samozřejmě situace je trochu jiná, analogie není přesná, podává žalobu Sněmovna reprezentantů a soudí Senát za předsednictví předsedy Nejvyššího soudu. Pro odsouzení je nutná dvoutřetinová většina senátorů. Žaloba byla podána, politická scéna byla plná nenávisti, kdy mnozí poslanci a senátoři, si to představte, v přítomnosti prezidenta Johnsona, kterého chápali jako Jižana, nosili zkrvavené košile na důkaz prolité krve své nebo svých synů ve válce Severu proti Jihu. Odpůrci prezidenta si byli jisti jeho porážkou, protože rozhodujícím se stal hlas republikánského senátora ze státu Kansas Edmunda Rosse, který byl zvolen poté, co jeho předchůdce, sympatizant prezidenta, v důsledku veřejné štvanice spáchal sebevraždu. Ross byl velkým kritikem prezidenta. K hlasování o vině prezidenta došlo 16. května 1868. Ross nesouhlasil s prezidentem v politickém ani v osobním životě, přesto hlasoval pro prezidentovu nevinu. Bylo to rozhodující, protože k odsouzení chyběl jeden jediný hlas.

Ross odmítl chápat žalobu na prezidenta jako pokračování politického boje. Uvědomil si, že Johnson byl zvolen prezidentem stejně jako on senátorem z vůle voličů a že prezident rozhodoval v rámci svých ústavou daných pravomocí, byť se Kongresu nelíbilo, jak rozhodoval.

Proto jiný významný americký prezident John Fitzgerald Kennedy zařadil Rosse mezi sedm osobností do své knihy Profily odvahy, kde oslavuje osoby, které svými činy pomohly americké demokracii. Já jsem tuhle knížku dostal krátce po svém zvolení do Poslanecké sněmovny od jednoho dobrého známého s věnováním a pro inspiraci. A čas této knihy nyní nastal.

Při hlasování o žalobě Senátu je dobré si pamatovat, že nejde jen o to, co zítra napíší noviny, co teď vysílá televize, či co bude za chvilku na internetu, ale také o to, zda se toto hlasování bude v budoucnosti hodnotit jako vítězství ústavních demokratických pravidel, nebo jen jako pouhé pokračování politického boje novou formou. Každý z vás poslanců si musí zvolit, jakým způsobem chce dnes, a omlouvám se za ten lehký patos, jakým způsobem chce dnes obstát před dějinami.

Takže vám děkuji za pozornost. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Poslanecké sněmovny za jeho vystoupení. Dalším vystupujícím s přednostním právem je pan předseda Tomio Okamura. Připraví se předseda poslaneckého klubu hnutí ANO s přednostním právem, Jaroslav Faltýnek. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, to, že tu dnes budeme řešit žalobu na prezidenta republiky, není proto, že by prezident porušoval Ústavu. To vědí i ti, kdo tuhle smyšlenku šíří. Faktem totiž je, že prezident Zeman nekonal nic jiného, než co před ním dělali Havel a po něm prezident Klaus. Havlovi se tleskalo, Klaus byl s nechutí tolerován a Zeman už je zažalován.

A hned v úvodu řeknu stanovisko SPD. Žalobu na prezidenta Zemana nepodpoříme. Všichni prezidentovi žalobci se ohánějí demokracií, ale všichni víme, že největší bojovník s demokracií byl jejich guru Václav Havel, který vždy a všude tlačil zákulisní elitářské dohody a politické kšefty a který mařil zákon o referendu i o přímé volbě prezidenta jen proto, že by tehdy přímou volbu proti Dubčekovi prohrál.

Proč tu jsme? Senátor Václav Láska několikrát opakoval, že cílem žaloby není sesadit prezidenta, tedy prokázat mu hrubé porušování Ústavy, ale – cituji – "že cílem je stanovit mantinely pro výkon prezidentského mandátu".

Bezesporu chápu, že někomu se může zdát Ústava v některých bodech nepříliš přesná, a chápu, že její výklad, který nevadil u Havla, tak jim u Zemana pije krev. Ale senátorům a zjevně i mnoha poslancům ušlo, že od toho, aby se určovaly pravomoci prezidenta, nejsou soudy, ale zákonodárný sbor, který má pravomoc měnit Ústavu. Za sebe bych dodal, že tuto pravomoc by měli mít občané v referendu, ale bohužel antidemokraté z demobloků a jiných spolků skutečnou demokracii odmítají a návrh zákona o referendu z pera SPD vytrvale blokují.

O co tedy jde? Kupodivu nejde jen o předvolební divadlo těch, kteří nemají jiný program než boj se Zemanem. To je jen fasáda pro lidi z ulice. Ale samotným cílem těchto lidí je zpochybnění demokracie. Prezident republiky byl zvolen v přímé volbě, dostal 2 853 390 hlasů. A oproti panu senátoru Láskovi a jeho necelým 13 000 voličů má prezident víc než 220krát silnější mandát.

Prezident a jeho úřad jsou v našem ústavním systému protiváhou zákonodárnému sboru a exekutivě. Je to tak od prvopočátku naší samostatné republiky a od počátku tu byl vždy boj stranických elitářů s prezidenty, za kterými stáli občané. Naše první, takzvaná prozatímní ústava byla původně ještě kancléřštější než třeba současná německá. Stanovila, že parlament volí nejen předsedu vlády, ale celou vládu. Když to po návratu z emigrace zjistil Masaryk, velmi ostře se proti tomu postavil a prosadil klasický parlamentní systém, tedy že vládu a její členy bude jmenovat on. Nečekal dokonce ani na definitivní ústavu, ale ihned prosadil novelu té prozatímní, viz ústavní zákon č. 271/1919 Sb. To, že jsme od té doby až do roku 1948 měli klasický parlamentní systém, ve kterém byl prezident pojistkou proti parlamentu, je ústavněprávní odkaz prezidenta Masaryka a jeho osobní zásluha. Bohužel jeho cíl zavést v Československu demokracii po vzoru Švýcarska se mu už nepodařilo prosadit. Československú ústava sice s referendem počítala, ale jeho znění bylo velmi kompromisní. Zamítlo-li Národní shromáždění vládní návrh zákona, mohla vláda vypsat referendum a nechat ho schválit občany.

Vážené dámy a pánové, to, co sledují zákulisní hráči v boji s prezidentem, je boj proti demokracii, proti moci lidu. Silný prezident volený občany totiž znamená silnou protiváhu politických partají a samozřejmě proti dosud silným nevoleným mocenským centrům, která českou, ale i evropskou politikou hýbou. Já přitom dlouhodobě říkám, že přímá volba ještě není přímá demokracie. Tou je také přímá odvolatelnost přímo voleného politika, pochopitelně odvolatelnost občany, nebo také přímá volba nebo odvolatelnost zákona, tedy referendum.

Pokud vám, dámy a pánové, vadí prezident a jste demokraté, dejte občanům šanci, ať rozhodnou oni, ne obskurní raketýři jako pan Láska, ať rozhodnou občané v přímé volbě, zda jejich prezident má ve funkci zůstat, nebo ji opustit. A zde bych rád připomněl, že návrh ústavního zákona z pera SPD, který zavádí přímou volbu a odvolatelnost politiků, tady leží ve Sněmovně již téměř dva roky a právě pseudodemokratické strany tzv. demobloku tento zákon odmítají. Demokracie je prosazování vůle a moci lidu, ne několika manipulátorů, kteří se jen za demokracii schovávají, ale fakticky je pro ně ten nejhorší sen.

Drahé dámy a pánové, jsme pro občany opravdu drazí a nevidím důvod plýtvat tady naším časem nad právním nesmyslem, který je pouze politickou a marketingovou exhibicí, která má jedné straně přinést body a druhou poškodit, vzbuzovat nenávist a rozdělovat společnost. To je cílem těchto politiků z tzv. demobloku. K tomu, že jsme pro občany drazí, bych připomněl, že hnutí SPD bylo jediné, které tady navrhlo zamrazení platů politiků. Vy jste nás ale přehlasovali a náš návrh jste zamítli! Pokud chcete, aby měl prezident mantinely, aby byl odpovědný, pak ta nejlepší cesta je schválit zákon o referendu, který navrhuje SPD, ve kterém bude možné hlasovat i o odvolávání politiků. Říkám úmyslně politiků, protože pořádat petice za odvolání prezidenta Zemana, Babiše nebo Okamury je pro některé z vás skvělá představa, ale jak jistě víte, že ještě víc by přímá odvolatelnost ohrozila mnohé z vás. A bližší je košile než kabát. Bližší je flek ve Sněmovně než nějaká demokracie, na kterou si přece pro vás stačí jenom hrát.

Mluví se o tom, jak prezident ohrožuje politickou stabilitu či pověst naší země, ale copak nevidíte, že na senátní žalobě je nejtrapnější skutečnost, že chce formálně pouze získat od Ústavního soudu nějaké mantinely prezidentových pravomocí, a ve skutečnosti nikdo ani nepočítá s tím, že se tak zpackaný spisek k Ústavnímu soudu vůbec dostane? Ústavní žalobou na prezidenta přitom autoři riskují stabilitu státu a poškozují pověst naší země, jen aby získali údajné řešení svých teoretických sporů o výklad Ústavy.

Dámy a pánové, prezident v české tradici je úplně jiná funkce než v sousedním Slovensku, Rakousku nebo Německu. Prezident v našem pojetí je skutečně třetí pilíř moci a díky přímé volbě je to zástupce většiny občanů vůči partajní moci. Bylo tomu tak za první

republiky, bylo tomu tak mimo jiné i za Havla a je to tak i dnes. Je dobře, když je jakýkoliv náš prezident aktivní, tak jak to lidé v naší zemi od prezidenta čekají. A za sebe bych usiloval, aby měl přímo volený a nejlépe také přímo občany odvolatelný prezident větší kontrolní pravomoci proti moci parlamentní. Je úsměvné, když někdo chce být prezident a zároveň deklaruje, že bude neaktivní a funkci bere jen jako protokolární záležitost. Pokud někdo chce být VIP kladečem věnců, tak by to měl zkoušet jinde. Občané v přímé volbě naopak očekávají silnou autoritu, která je bude zastupovat vůči stranické moci. Naším cílem přece musí být posilovat demokracii a kontrolní mechanismy, které zvyšují odpovědnost těch, co vládnou.

V České republice není demokracie, ale něco co politologové nazývají stranickou oligarchií. To je nezdravý model, který se zvrhává v korupční klientelistický systém. My bychom měli naopak tento model co nejvíce narušit a prosadit přímou, tedy skutečnou demokracii. Ta skutečná demokracie stojí na vyváženém dělení moci mezi exekutivou, legislativou a občany s tím, že exekutiva vládne podle mantinelů daných zákonodárci a nad tím pak stojí občané, kteří prostřednictvím lidového hlasování, tedy referenda, mají kontrolní moc jak nad legislativou, tak nad exekutivou. To je model, který prosazuje nejen SPD, ale také z velké části prezident. Takový model je ale smrtící nebezpečí pro všechny, kdo žijí ze současného oligarchistického korupčního systému.

Blíží se 30. výročí 17. listopadu. Vím, že drtivé většině uniklo, co lidé v ulicích chtěli. Ne, nebyl to kapitalismus se zločinnou privatizací, tuneláři, bezdomovci a ani vláda stranických elit. Lidé chtěli v prvé řadě přímou demokracii, chtěli sociální jistoty a solidaritu. Nechtěli okupovat jiné země, ale chtěli rozpustit Varšavskou smlouvu i NATO a mimo jiné chtěli přímou volbu prezidenta. To všechno a ještě víc jim navzdory slibům nové elity ukradly a v naší zemi udělaly pravý opak a nejen to, a ještě mají drzost považovat se za vykladače a dědice 17. listopadu.

Dámy a pánové, mohl bych tu rozebrat bod po bodu tu snůšku hloupostí v žalobě, ale myslím, že daleko důležitější je zamyslet se nad jejím skutečným smyslem, kam a proti čemu míří. Každý soudný člověk přece ví, že prezident je ze své funkce podle Ústavy neodpovědný a že prezident má sice povinnost ministra Staňka odvolat, ale také má právo požadovat za něj kvalitní náhradu a povinnost počkat s odvoláním až do doby, než mu premiér nabídne za Staňka přijatelného nástupce. Odvolat ministra na základě nějaké koaliční smlouvy na příkaz šéfa jedné strany je dokonce proti duchu Ústavy, protože ministry jmenuje a odvolává prezident na návrh premiéra, nikoliv podle diktátu stranických šéfů, nebo dokonce na základě koaličních smluv, které nemají v Ústavě žádnou oporu. Zmiňuji to opět proto, aby bylo vidět, kde je jádro sporu, zda prezident má být podřízen rozhodnutí partají a jejich úmluv, nebo svému svědomí, občanům a Ústavě. Prezident, ať už je jím kdokoliv, musí být odpovědný skutečně jen občanům a řídit se v prvé řadě dobrými mravy, ne tím co by chtěly nakazovat partajní elity, ať už vládní, či nevládní.

SPD bude hlasovat proti žalobě a naopak vás, dámy a pánové, vyzývám, pokud máte problém s prezidentem, dejte šanci, ať o něm rozhodují voliči v demokratických volbách, a pojďme místo předloženého spisku projednat zákony z pera SPD o referendu a o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, které tady již dva roky leží, a ostatní strany nám je tady ve Sněmovně blokují. K tomu bych ještě přidal, že nám tady leží i zákon na přímou hmotnou odpovědnost politiků a všech, kdo hospodaří s veřejnými penězi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci místopředsedovi Tomiu Okamurovi, pokračovat budeme stále přednostními právy. Připomínám, že ještě neprobíhá rozprava, není se tedy možné přihlásit k faktické poznámce, a to ani navrhovatelé, ani

zpravodajka, protože teprve v probíhající rozpravě, do které je zatím osm přihlášených, bude možné plně akceptovat všechny body jednacího řádu.

Nyní pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Hezké dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, dámy a pánové, páni senátoři. Já se pokusím to svoje relativně krátké vystoupení rozdělit na dvě části. První část bude nějaká moje osobní úvaha, a protože jsem zemědělec, nejsem právník, tak jsem samozřejmě, protože mě tady ta problematika zajímá, konzultoval ten návrh ústavní žaloby s některými právníky a rád bych se s vámi podělil o svůj názor po této konzultaci s právníky, nejenom ústavními.

V prvé řadě bych nechtěl komentovat ani nebudu komentovat ten aktivisticko-agresivní předvolební projev pana senátora Lásky, plný nepravd a nesmyslů. A na druhé straně si myslím, že je dobře, že Senát vyslal takového svého představitele a že to možná i některým dalším kolegyním a kolegům otevřelo oči. Ta nenávist vůči prezidentovi Zemanovi, ta z něho úplně stříkala. A já jsem úplně mokrý, seděl jsem tady a... jsem úplně postříkaný – (potlesk a pobavení v sále) – tou nenávistí vůči prezidentovi České republiky. Také jsem bedlivě, i když jsem tady neseděl stále, ale na monitorech poslouchal projev pana senátora Goláně. A zapamatoval jsem si z něho jednu věc, že vlastně, a je to ve stenu, ověřoval jsem si to, že vlastně účelem žaloby, ústavní žaloby na prezidenta republiky je ochránit sociální demokracii. To je zajímavé zjištění. To je poprvé, co to zaznělo. A je dobře, že to zaznělo a že známe tu pravou motivaci návrhu ústavní žaloby.

Nicméně, kolegyně, kolegové, měli bychom si na začátku naší debaty říct, co je vlastně cílem ústavní žaloby na prezidenta republiky. Podle mého názoru je cílem 48 senátorů, kteří podávají tuto žalobu, zbavit mandátu prezidenta Miloše Zemana. To tady zaznělo poprvé zcela jasně z úst pana senátora Lásky. To je jasný politický cíl téměř dva roky po prezidentských volbách. O čem tedy bude dnes Sněmovna rozhodovat? O tom, jestli máme rádi prezidenta Miloše Zemana? Ne. O tom už rozhodli voliči v roce 2018. My máme rozhodovat o tom, jestli prezident porušil Ústavu tak hrubým způsobem, že je to na úrovni velezrady, kolegyně, kolegové. Velezrady! A co je podle Ústavy velezrada? Položme si tuto otázku. Dneska ráno jsem se do Ústavy díval. A budu citovat: "Je to jednání směřující proti svrchovanosti a celistvosti republiky, jakožto i proti jejímu demokratickému řádu."

Ústavní žaloba je mimořádný institut, má řešit mimořádnou situaci a nemá být využívána v běžném politickém boji. Protože trestem je politický rozsudek smrti. Tak to prostě je. Snaha o odvolání přímo voleného prezidenta mi přijde jako pokus změnit výsledek fotbalového utkání poté, co dávno skončilo. Vážení, volby prezidenta skončily v lednu 2018. Ten výsledek nezměníte. Budete se s tím muset smířit.

Ještě pro pořádek uvedu pár čísel. Už o nich tady hovořil můj předřečník, místopředseda sněmovny Tomio Okamura. 48 senátorů – a já nebudu osobní, na rozdíl od něho, protože kdybych byl osobní a srovnával hlasy pana senátory Lásky, Goláně a mě, tak bych prohrál. Dostal jsem nejméně preferenčních hlasů z těchto tří politiků. Nicméně 48 senátorů přímo volených našimi občany, tak je volilo zhruba 500 tisíc voličů. Zhruba. Spočítáno přes palec. A chtějí zbavit úřadu přímo voleného prezidenta republiky, kterého volilo 2 853 000 občanů. 2 853 000 voličů.

Je třeba, aby tady jasně zaznělo, že naši senátoři, ale ne všichni, jenom ti, co nemají rádi Miloše Zemana, ho chtějí touto cestou zbavit úřadu prezidenta.

Takže toto byly, kolegyně, kolegové, moje osobní názory. A nyní prosím stručně k nějaké právní analýze té ústavní žaloby, toho návrhu.

Za prvé bych rád uvedl, že ta žaloba je velmi nepřehledná, nekonzistentní a nemá předepsané náležitosti. Zprávy České tiskové kanceláře, novinové články, jež mají být důkazem k jednotlivým žalovaným skutkům, nejsou, kolegyně, kolegové. Opravdu nejsou. A mám s tím mnoho, mnoho vlastních zkušeností. V jednom týdnu, když jsme tady řešili kauzu Kapsch a všichni jste se mi smáli, tak v tom týdnu o mně vyšlo 153 článků a zpráv ČTK. A to jsou ty relevantní důkazy pro žalobu podle našich vzácných, vážených kolegů senátorů. Tak vám držím palce.

Jednání prezidenta je žalobou hodnoceno zcela nepatřičně extenzivně. Součástí žaloby není popis právních následků, které by nastaly v případě, že by Ústavní soud této žalobě vyhověl, a tedy svým výrokem konstatoval, že prezident republiky se dopustil hrubého porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku. Těmito následky jsou dle zákona u Ústavního soudu ztráta prezidentského úřadu a způsobilost jej znovu nabýt. Lze tak tedy jen polemizovat, zda bylo účelem a záměrem tyto právní následky do žaloby neuvádět, resp. je zastřít. Ale já už jsem tady řekl, že poprvé pan kolega senátor Láska to tak řekl jasně, že cílem je politická smrt prezidenta republiky. A je dobře, že to tady zaznělo. Ať občané České republiky vědí, kdo tady chce zbavit úřadu prezidenta republiky Miloše Zemana.

Další věc, kterou bych chtěl říct, je, že žalobou definované skutky nedosahují podle mého názoru intenzity hrubého porušení Ústavy, kdy intenzita by musela být obdobná jako u velezrady. Hrubé porušení Ústavy nebo ústavního pořádku bylo doplněno do Ústavy v roce 2013. Původně tedy byla pouze velezrada.

Definice hrubého porušení Ústavy nebo ústavního pořádku neexistuje. Neexistuje, avšak vzhledem k sankci u tohoto ústavního deliktu, stejné jako u velezrady, lze jednoznačně dovozovat nutnost nejvyšší míry závažnosti ústavního deliktu. Je zde tedy třeba vysokého stupně závažnosti porušení. I hrubé porušení Ústavy by svou závažností mělo odpovídat třem chráněným zájmům, já už jsem tady o nich hovořil, které nalezneme v definici velezrady, a to je svrchovanost republiky, její celistvost a demokratický řád. Ústavní žalobou podle mého názoru není prokázáno hrubé porušení žádného z těchto zájmů.

Dále bych rád řekl, že podání žaloby by mělo být spjato s okamžitou reakcí na tvrzenou nezákonnost jednání prezidenta republiky s takzvanou vysokou naléhavostí. Ústavní žaloba musí být podána vždy bezprostředně po tvrzeném porušení ústavního pořádku ze strany prezidenta. Skutky předchozího volebního období prezidenta, se domnívám, tak nelze absolutně hodnotit jako porušení Ústavy, když tyto jsou spjaty s předchozím volebním obdobím a mandátem prezidenta, a navíc jeho nový mandát byl přece legitimizován volbami a těmi 2,8 milionu hlasů a voliči prezidenta Miloše Zemana asi věděli, když ho volili, co dělal v minulém volebním období, jak se choval, jak mluvil, jak vystupoval, a přesto byl zvolen prezidentem České republiky.

Tato časová podmínka v případě žalovaných skutků A, B, C zde naprosto chybí, já je nebudu vyjmenovávat a opakovat, pan senátor Láska je všechny definoval ve své úvodní řeči, protože prezident nyní vykonává nový mandát, jak už jsem řekl, na základě nové volby, a nebyly-li tyto skutky A, B, C zažalovány do doby skončení předchozího mandátu, jsou podle mého názoru již nežalovatelné.

Co se týče skutků D a F, ani tyto nesplňují podmínku bezprostřednosti, tedy okamžité reakce na tvrzený přešlap prezidenta republiky. Pouze u skutku G lze z hlediska časové bezprostřednosti shledat tuto podmínku za relativně splněnou, avšak u tohoto skutku zcela absentuje intenzita závažnosti, a to hrubé porušení ústavního pořádku.

Co se týče skutku H, pak jde o kumulaci drobných diskutabilních jednání či kroků prezidenta, které byly činěny v rámci jeho svěřených kompetencí. Nedošlo k vybočení z jeho Ústavou vymezeného rámce jednání, kdy tyto tedy nelze jakkoli kvalifikovat jako hrubé porušení ústavního pořádku. Ani jednotlivé dílčí skutky nemohou svou intenzitou dosáhnout závažnosti porušení Ústavy, vyžadovaného ústavněprávními předpisy pro podání ústavní žaloby. Nicméně jsme tady slyšeli ve vystoupeních, že se to nakumulovalo do jednoho balíku a ten balík je podle názoru 48 našich senátorů tím závažným porušením Ústavy naší země.

V této souvislosti je potřeba upozornit, že přípustnost žaloby u skutku G by byla pouze po předchozím vyvolání takzvaného kompetenčního sporu. Víme, že jsme tu debatu tady v minulosti, v minulých měsících, zažívali, prožívali, přežívali. Čili po předchozím vyvolání této kompetenční žaloby podle zákona o Ústavním soudu, který (?) by vyvolal premiér podáním žaloby na prezidenta republiky u Ústavního soudu, ale k tomu nedošlo. Tento předpoklad naplněn nebyl, a proto ani v tomto ohledu, domnívám se, není ústavní žaloba projednatelná.

Dále je nutné akcentovat, že doposud žádný ze zákonodárců neoznačil jednání prezidenta za protiústavní, když prezident republiky se pohybuje konstantně v mantinelech, které mu Ústava dovoluje a nezakazuje. Jak vyplývá i z usnesení Ústavního soudu ve věci ústavní žaloby na prezidenta Václava Klause z března 2013- /cituji – "je úkolem samotného ústavodárce, aby znění ústavních norem formuloval natolik určitě a zřetelně, aby byly srozumitelné všem adresátům". Všem. A já se v tuto chvíli dívám na svoji vzácnou kolegyni paní profesorku Válkovou a z tohoto místa ji prosím, pokud bude dnes vystupovat, tak aby se této pasáži odborně věnovala, protože já hloupý zemědělec nejsem schopen diskuse s ústavními právníky na toto téma.

Právní předpisy, a tedy i Ústava České republiky, musí být formulovány tak, laicky se to domnívám, abychom jim rozuměli všichni. A to je, kolegyně, kolegové, na nás. Na nás, na senátorech, abychom se nad tím zamysleli. Je tady v Poslanecké sněmovně komise pro Ústavu. Nevím, ale předpokládám, že taková komise může být i v Senátu. Bylo by dobře, abychom si sedli k této debatě a podívali se, jestli stávající Ústava ve všech svých aspektech reflektuje to, že tady máme přímo voleného prezidenta občany České republiky.

Dále bych rád řekl, že v případě žalobou tvrzených skutků nelze dovozovat porušení Ústavy tím, že prezident jednal v rámci příslušné právní normy dle zákonného přípustného výkladu jeho kompetencí. Do dnešního dne se odborná veřejnost neujednotila na tom, co prezident v tomto směru může a nemůže, resp. musí a nemusí, a je zcela absurdní klást takové domnělé porušení Ústavy prezidentovi k tíži.

Existuje zde i nadále více než zřejmá názorová nejednotnost, o jejíž vyjasnění by se měl zasloužit především – (Výkřiky zprava ze sálu: Ústavní soud. Řečník se směje, ze sálu se ozývá smích a potlesk.) Děkuji za nápovědu. Nicméně já na to mám jiný názor a s dovolením bych ho řekl, pokud jsme v demokratické diskusi. Já se domnívám, že by to měl být kompetentní zákonodárce, nikoliv Ústavní soud.

Ústavní žaloba ve své podstatě popírá právo volby a úlohu prezidenta jako představitele výkonné moci, která má své kompetence. Zákonem o přímé volbě prezidenta došlo ke změně původní koncepce rozložení moci v Ústavě z roku 1992, kdy pozice prezidenta byla fakticky posílena. Postavení prezidenta již nevychází z vůle Parlamentu, ale z vůle lidu. Právě naopak, pokud by prezident republiky bez řádného uvážení jmenoval členy vlády, takové jednání by mu mohlo být kladeno k tíži.

Dle výkladu Ústavy musí prezident návrhům předsedy vlády vyhovět, ledaže by se jednalo o případ, kdy by jejich jmenování bylo v rozporu s ústavním pořádkem nebo obecnou právní úpravou. Je tak zcela zřejmé, že prezident musí uvážit, zda navrhovaná osoba je

vhodná lidsky, morálně, odborně, zdravotně způsobilá, kvalifikovaná. V opačném případě by mohl prezident ad absurdum na návrh předsedy vlády zcela slepě jmenovat i osobu nevhodnou a nezpůsobilou. Do rukou prezidenta skládají slib osoby navrhované předsedou vlády, a to po předchozí sofistikované úvaze prezidenta republiky. Za tuto volbu nese prezident odpovědnost a je garantem takového člena vlády.

Nutno zdůraznit, že dle článku 59 Ústavy je součástí prezidentského slibu, že bude úřad zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Osočení prezidenta republiky z porušení Ústavy je tak v přímém rozporu s prezidentským slibem jakožto součástí našeho ústavního pořádku.

Takže závěrem mi dovolte pár zásadních názorů na tuto ústavní žalobu. Podle mého názoru, a už jsem to řekl v úvodu, je ta žaloba neprojednatelná. Žalovanými skutky prezidenta nedošlo k hrubému porušení Ústavy. Srovnání s velezradou – s velezradou – neobstojí. Není splněna časová podmínka. Skutky A, B, C z prvního volebního období již nelze žalovat. Skutky D, E, F nesplňují podmínku bezprostřednosti podání žaloby. Prezident se pohybuje konstantně v tradičních mantinelech nevybočujících z rámce Ústavy. A přímá volba prezidenta zásadním způsobem posílila postavení prezidenta jako představitele moci výkonné, který je fakticky odpovědný lidu. To už jsem tady říkal několikrát. A prezident není odpovědný Parlamentu, a to v souladu se svým ústavním slibem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Jedna omluva, poslanec Petr Sadovský se omlouvá z dnešního jednání od 11 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Pokračujeme vystoupeními poslankyň a poslanců s přednostním právem před otevřením rozpravy. Na řadě je poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, vážení senátoři, dovolte mi, abych vás seznámila se stanoviskem poslaneckého klubu sociální demokracie. Poslanecký klub sociální demokracie aktivně nepodpoří Senátem předloženou žalobu na prezidenta republiky. Vede nás k tomu následující právní hodnocení a také politické hodnocení věci.

Právní hodnocení. Sněmovna musí podle Ústavy souhlasit s žalobou, aby ji mohl posoudit Ústavní soud. Podobný souhlas zná Ústava například i u jmenování soudců Ústavního soudu, kdy Senát musí souhlasit s návrhem prezidenta na ústavního soudce. Souhlas dalšího ústavního aktéra, ať Senátu u ústavních soudců, či Sněmovny u žaloby na prezidenta republiky, neznamená, že nedojde k hodnocení a posuzování obsahu návrhu. Naopak. Další ústavní aktér je tam právě k tomu.

Seznámili jsme se podrobně s návrhem žaloby. Za skutky porušující Ústavu pokládáme nejmenování a neodvolávání ministrů na návrh předsedy vlády. Takovou moc z Ústavy prezident nemá a ani nemůže mít. Přímá volba prezidenta a posílení některých jeho kompetencí se totiž netýká jeho moci nad vládou. Naopak, touto poslední velkou změnou Ústavy byl předseda vlády posílen. Návrh na odvolání ministra je jeho oprávněním a prezident republiky zde má Ústavou uloženou povinnost konat. Stejně tak návrh na jmenování ministra je oprávnění premiéra. V obou případech jde o to, že je to předseda vlády, kdo exekutivně vládne vládě a republice, vláda se zodpovídá Sněmovně. Jsme parlamentní demokracií.

Ústavní soud může na základě ústavní žaloby rozhodnout o tom, že prezident ztrácí prezidentský úřad i způsobilost jej znovu nabýt. Ústavní žaloba tvrdí hrubé porušení Ústavy. Většina skutků vypadá jako telefonní seznam hříchů prezidenta republiky v rovině odlišných politických názorů, ideologie či vidění světa. Většinu skutků poslanecký klub nepokládá za porušení Ústavy, natož hrubé porušení Ústavy. I když některé v ústavní žalobě politické názory mohou plně odpovídat politice sociální demokracie a hlásí se k nim i poslanecký klub, ústavní žaloba není prostředek pro soutěžení na politickém kolbišti. To jsou v parlamentní demokracii volby. Ústavní žalobu na prezidenta republiky, zde rozumíme jakéhokoli prezidenta, poslanecký klub pokládá za krajní prostředek, který má zabránit hrubému porušování Ústavy nebo jeho opakování a je poslední možností, kdy běžné prostředky politické komunikace a výkon oprávnění z Ústavy jednotlivých ústavních aktérů jsou vyčerpány.

U porušení Ústavy, o které nemá poslanecký klub sociální demokracie pochybnost, to je nejmenování a neodvolávání ministrů, se ale opakuje jedna ústavně významná okolnost, a sice že se předseda vlády mající ústavní oprávnění k obraně Ústavy a postavení vlády rozhodl těchto nevyužít a současně svými kroky vytvořil prostor pro politickou diplomacii, nebo možná politické spojenectví mezi předsedou vlády a prezidentem republiky. Nedošlo k podání kompetenční žaloby, naopak předseda vlády sám opakovaně konal v souladu s avizovaným stanoviskem prezidenta republiky. Prezident republiky a předseda vlády jednali v politickém souladu. To je podstatné. Ústavně má konat při obraně vlády a jejích ústavních kompetencí, a tím i povahy parlamentní demokracie, právě a v prvé řadě předseda vlády.

Nyní mi dovolte ještě politický komentář. Navrhovatelé říkají, že se nikdo nepostavil krokům prezidenta republiky, pouze Senát. Také slyším, a samozřejmě nejsem za to ráda, že sociální demokracie sekunduje rozebírání parlamentní demokracie. Obé musím radikálně odmítnout. Nikdo kromě sociální demokracie v tomto i v minulém období nevzdoroval krokům prezidenta republiky ústavními či konkrétními politickými kroky a nikdo nevzdoroval a nepokračoval v obraně Ústavy a formy parlamentní demokracie přes politické ztráty tak jako sociální demokracie.

Ústava se totiž nechrání jen žalobami. Naopak. Ústavní aktéři, orgány i činitelé mají chránit Ústavu a jednat podle ní. Sociální demokracie je součástí vlády i proto, aby hájila parlamentní demokracii. Bez jejích kroků a za jiného složení vlády by se možná, anebo spíše zcela jistě – vystoupení některých řečníků mě o tom přesvědčuje – možná stala praxe jmenování a odvolání ministrů v gesci v rukou prezidenta běžnou. To se však nestalo. Stejně jako nedošlo k dalším skutkům typu neodvolání ministrů. Ministr Babiš (?) i ministr Staněk byli prezidentem odvoláni. Nedošlo ani k výměně hlavy minulé vlády s tím, že by vláda zůstala dále pracovat kromě premiéra ve stejném složení. Nedošlo k tomu. A to se samozřejmě nestalo automaticky. Hlavním aktérem, kdo trval na ústavním postupu prezidenta, byla sociální demokracie.

Dovolte mi tedy říct závěr, sociální demokracie je přesvědčena, že prezident republiky porušil Ústavu u nejmenování a neodvolání ministrů ve funkčním období této vlády. Koneckonců se na tom shodují a skoro se dá říci, že jenom na tomto se shodují, ústavní autority. Senátoři odmítli podání takové jednoskutkové žaloby. Nedali se touto cestou, a to během přípravy žaloby, ani po podání žaloby víceskutkové. Zde s odkazem, že žaloba je již podána. Sociální demokracie proto bude skrze stálé komise pro Ústavu Senátu a Sněmovny usilovat o zpřesnění kompetencí ústavních aktérů v Ústavě včetně prezidenta republiky, a to do konce funkčního období této vlády. Parlamentní demokracie je přitom pro sociální demokracii nezpochybnitelná.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni Valachové. Nyní má slovo pan místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala, připraví se pan předseda klubu Farský. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, páni senátoři, vážení členové vlády, my jsme tu v takovém zvláštním formátu, který si myslím, že bychom neměli dále pěstovat. A to je, že zde probíhá rozprava jenom těch, kteří mají přednostní právo, a není otevřena řádná rozprava. Myslím, že se musíme k těmto postupům na grémiu Poslanecké sněmovny vrátit a vytvářet prostor pro to, aby zde mohli vystupovat s rovným právem všichni poslanci, kteří mají zájem mluvit a mají zájem reagovat.

Já bych měl zájem a mám i tedy právo přednostní reagovat na některé svoje předřečníky. Neudělám to, udělám to pouze v jednom případě, kdy se vaším prostřednictvím, pane předsedající, obrátím na předsedu Tomia Okamuru a požádám ho, aby když vystupuje a hodnotí třeba události listopadu 1989, tak aby nemluvil za všechny občany, kteří tehdy byli na náměstích a kteří vyjadřovali svoji politickou a občanskou vůli.

Rozhodně tedy ať nemluví za mě a moje přátele, protože my jsme v listopadu 1989 nechtěli rozpouštět NATO, my jsme v listopadu 1989 rozhodně nechtěli všeobjímající přímou demokracii a my jsme v listopadu 1989 určitě nechtěli přímou volbu prezidenta. My jsme chtěli úplně jiné věci. My jsme chtěli svobodu a demokracii. Svobodu a demokracii máme, jsme za to vděčni a nemyslím si, že by nám pan předseda měl podsouvat tyto věci a mluvit za všechny občany, kteří tehdy na náměstích byli. Chápu, že pan předseda Okamura žije ve svém fikčním světě, ve kterém jedním z největších nepřátel je neexistující demoblok. Já mu tyto jeho představ neberu, to je v pořádku. Ale co mu chci vzít, je to, aby si osoboval právo mluvit za lidi, kteří v listopadu 1989 nechtěli rozpouštět NATO, nechtěli přímo demokratické postupy, ale chtěli fungující parlamentní demokracii, ale hlavně chtěli svobodu. To je to podstatné. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Já nebudu mluvit skutečně dlouho, budu mluvit velmi krátce, i když sama ta žaloba je dlouhá a některá vystoupení, která jsme tady slyšeli, taky byla dlouhá. Ale já bych chtěl spíš připomenout jednu věc, která mi připadá podstatná a kterou, jak jsem poslouchal svoje předchůdce tady u toho řečnického pultu, si možná ne všichni dostatečně uvědomují, a to je, o čem tady vlastně hlasujeme. A co je ústavní úloha Poslanecké sněmovny v této věci. To bude vlastně obsah mého vystoupení.

My tu nerozhodujeme o naší ústavní žalobě na prezidenta republiky. Poslanecká sněmovna nemá kompetenci podávat ústavní žalobu na prezidenta republiky a tuto kompetenci má Senát. Já jenom připomínám, dámy a pánové, že v Ústavě se píše o ústavní žalobě Senátu. Ne Parlamentu, Senátu. A také se v ní píše, že Ústavní soud posuzuje ústavní žalobu Senátu. Neposuzuje tedy společnou žalobu Senátu a Poslanecké sněmovny, ale posuzuje žalobu Senátu. To se mi zdá důležité a myslím, že to může usnadnit i rozhodování řady kolegů. Protože rozhodujeme v tomto konkrétním kontextu o tomto konkrétním dokumentu. My tedy nejsme iniciátorem žaloby jako Poslanecká sněmovna. My ji nepodáváme a naší roli, roli Poslanecké sněmovny, rozumím tak a tak je podle mě podána v Ústavě, že jsme v tomto procesu jakousi ústavní pojistkou demokratického systému.

Můžeme si klást otázku – já si ji samozřejmě kladu – jestli máme důvody pro to, abychom tu pojistku využili, abychom ji zapnuli, nebo takové důvody nemáme, a ústavní žalobu pustili dál. Já jsem přesvědčený, že ty důvody pro to, abychom tu pojistku zapnuli, nemáme. Samozřejmě můžeme přemýšlet na tím, a mnozí z nás to dělají, že argumenty použité v této žalobě jsou třeba nedostatečné nebo je jich tam moc různé kvality a v různém,

příliš dlouhém časovém úseku, že ta argumentace je třeba slabá. Takto můžeme uvažovat. Ale já myslím, že tu máme Ústavní soud, kterému můžeme věřit, že to, co připravili kolegové senátoři, Ústavní soud dokáže posoudit. Já Ústavnímu soudu věřím.

Nebo můžeme mít pochybnost o tom, zda Senát při přípravě té žaloby z jakýchkoli důvodů ztratil demokratickou legitimitu, a je na nás, abychom mu to připomněli. Nemyslím si, že takové důvody nastaly. Já nemám pochybnost ani o Ústavním soudu, nemám pochybnost ani o legitimitě Senátu a to velmi významně usnadňuje moje rozhodování a myslím, že by to mohlo usnadňovat i rozhodování mnohých z vás.

To slovo usnadňuje jsem zvolil záměrně, protože – myslím, že jsme to i veřejně celkem jasně řekli – my jsme v Občanské demokratické straně preferovali jinou podobu ústavní žaloby. A naši senátoři podporovali v debatách v Senátu jinou podobu ústavní žaloby – jednoskutkovou žalobu. Jsme přesvědčeni, že by měla větší šanci, a jsme přesvědčeni, že ta síla argumentace by byla mnohem silnější.

Takže rozumíme pochybnostem o tom znění, které je tu připraveno. Ale jak jsem řekl, nebudu ani já, ani moji kolegové zpochybňovat legitimitu Senátu, nebudu zpochybňovat ani argumenty Senátu a důvěřuji Ústavnímu soudu, že žalobu posoudí s největší vážností a odpovědností. A mám dokonce i naději, že při jakémkoli výsledku Ústavního soudu dostane prezident, předseda vlády, ale i my zde v Poslanecké sněmovně jakýsi návod, respektive budou vymezeny hranice, jasně řečeno, které hranice se nesmějí překračovat. A takto taky rozumím žalobě Senátu a v tomto záměru, v tomto cíli, má tato žaloba moji podporu.

A dámy a pánové, přiznejme si, že takovýto pokus se všemi nedostatky je určitě lepší, než neústavní podřízenost, kterou projevuje vůči panu prezidentovi předseda vlády, který si nechal de facto odejmout významnou, podstatnou ústavní kompetenci vybírat členy své vlády.

Já jsem konzervativní politik, přiznám se, že vůbec nemám z této situace radost. Ale jako zodpovědný politik mám pocit, že musím a chci chránit ústavnost, chránit parlamentní demokracii a především musím a chci chránit pravidla. A v tomto vidím smysl ústavní žaloby Senátu, v tomto mám víru v Ústavní soud, který bude posuzovat, a proto budu spolu s naším poslaneckým klubem hlasovat pro to, abychom toto posouzení Ústavním soudem umožnili. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Fialovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Farský. Ještě předtím přečtu došlou omluvu předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan Josef Hájek mezi 14. a 17. hodinou. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já připomenu situaci roku 2013, protože má hodně co společného s dnešní situací. To byl rok, kdy v Poslanecké sněmovně měla vládní koalice jasnou většinou 101 hlasů. Tato většina byla prezentována prezidentovi. On tedy tak svým způsobem nás vtipně požádal o to, že pokud máme 101 podpisů, tak chce, aby byly všechny notářsky ověřené. Na to Sněmovna nereagovala. A prezident v tu chvíli nerespektoval výsledek voleb a jmenoval vládu Jiřího Rusnoka a jeho spřízněných osob.

Poslanecká sněmovna tehdy reagovala, reagovala zcela zásadním způsobem, protože měla jasný cíl, a to zachovat parlamentní demokracii a zachovat postavení Poslanecké sněmovny. Může to znít absurdně, ale tak to prostě je. Poslanecká sněmovna v tu chvíli nemohla udělat nic jiného než se rozpustit. Kdyby totiž v ten moment respektovala to, že prezident jmenuje nikým nezvolenou vládu a Poslanecká sněmovna bude fungovat až do termínu řádných voleb roku 2014, v tu chvíli by tuto situaci označila za normální a do

budoucna kdykoli prezidentem znova realizovatelnou. Sněmovna reagovala tím nejsilnějším v tu chvíli možným způsobem, který měla, a to svým rozpuštěním, aby uhájila pozici Poslanecké sněmovny.

Dnes jsme ve velice podobné situaci. Ať už to byl rok 2017, nebo léto roku 2019, prezident premiéra nenechává skládat vládu, jakou on si přeje, za jakou on nese politickou odpovědnost, ale určuje mu, kdo v té vládě má být. Některé členy přijímá, některé nepřijímá, některé odmítá dlouhodobě odvolat. Prezident v tu chvíli přejímá pravomoc premiéra. Premiér má šanci se bránit. Může podat kompetenční žalobu. Kdyby ji podal, možná bychom tady nemuseli dneska řešit tuto ústavní žalobu. Premiér se rozhodl ji nepodat. A pak už je jenom jedna záchranná brzda, která zabrání tomu, aby prezident prostě válcoval parlamentní demokracii, a to je nechat rozhodnout Ústavní soud, kde ty hranice jsou.

My jsme dneska v situaci, kdy je tady žaloba, která byla podpořena většinou Senátu, jsme v situaci, že bychom ji z mého pohledu a z pohledu klubu Starostů a nezávislých měli nechat posoudit Ústavním soudem. Je to v zájmu Poslanecké sněmovny. Je to v zájmu Parlamentu. Je to v zájmu budoucnosti každého poslance a každého, kdo půjde do voleb do Poslanecké sněmovny. Protože pokud dneska se rozhodnete ústavní žalobu zamítnout, tak rozhodujete za Ústavní soud. Ne ti, kteří ji pustí k Ústavnímu soudu a nechají Ústavní soud rozhodnout o tom, kde jsou ty hranice, aby ty hádky, které tady probíhaly a probíhat budou, jednou mohly být ukončeny. Aby ten orgán, ta instituce, která jediná může vykládat Ústavu, nám dala jasné stanovisko.

Když dneska ústavní žalobu nepodpoříte, rozhodujete za Ústavní soud. A co v tu chvíli říkáte? Že vám nevadí, že prezident po příštích parlamentních volbách, nebo možná i dřív, nebude respektovat výsledek voleb. Že vám nevadí, že pověří sestavením vlády kohokoli. Dokonce to nemusí být ani člověk, který se voleb účastnil. Že vám nevadí, že taková vláda bude vládnout třeba půl roku, rok bez důvěry. Dneska, když tuto ústavní žalobu zamítnete, tak toto vzkazujete prezidentovi. Když tuto ústavní žalobu zamítnete, tak vzkazujete prezidentovi: dělejte si po volbách, co chcete, jmenujte, koho chcete.

To, co dneska vám může připadat výhodné, protože prezident Zeman opakovaně říká, že v podstatě bez ohledu na výsledek příštích voleb bude pověřovat sestavením vlády Andreje Babiše, se také lehce může postavit proti vám. Dneska si svým rozhodováním teoreticky předplácíte to, jak za dva roky bude prezident rozhodovat při sestavování, při pověření sestavením nové vlády. Ale tímhle předplatným prodáváte parlamentní demokracii, protože vy jeho roli, kdy on překračuje své pravomoci – a na tom se shodnou ústavní právníci, otázka je, jestli je to považováno za hrubé, nebo jenom porušení Ústavy –, vy ji prostě potvrdíte a řeknete, že takto je to v pořádku a takto má dál jednat.

Když se ve volbách rozhodne, že nebude jmenovat předpokládaného, proč ne, alespoň mezi vámi předpokládaného vítěze voleb Andreje Babiše, a vybere si třeba – ať vás trochu vyděsím – vybere si třeba mě, neuděláte s tím vůbec nic. Protože se tak prezident rozhodne a protože vy dneska nebudete hlasovat pro postoupení žaloby k Ústavnímu soudu. (Reakce v sále.) Ano, použil jsem velice absurdní příklad právě proto, abych vám co možná otevřel oči. Protože nerozhodujete o příštích dvou třech letech svého setrvání ve Sněmovně a ve funkcích, ale rozhodujete o tom, jak bude vypadat parlamentní demokracie příštích dvacet a více let v České republice. Prosím, nepoškoďte ji.

K vystoupení pana kolegy Faltýnka, který říkal, jak to bude hrozné, když se to dostane k Ústavnímu soudu, jak prezident přijde o funkci – já bych to vůbec tak nepředjímal. Až mě překvapilo, jak moc se ve své řeči bál toho, aby náhodou ústavní žaloba neskončila u Ústavního soudu, aby snad Ústavní soud nerozhodl o tom, že prezident bude zbaven funkce.

Já to nedokážu odhadnout. A dokonce si nemyslím, že to tak může skončit. Překvapilo mě, jak moc se takového konce po přečtení ústavní žaloby bojí pan Faltýnek.

Já určitě budu hlasovat pro to, ať ústavní žalobu, kterou zpracovali senátoři a kterou schválili, abychom poskytli Ústavnímu soudu. Já nebudu rozhodovat svým hlasováním o tom, jestli prezident jednal správně, jestli porušil Ústavu, nebo neporušil Ústavu. Já svým hlasováním dávám důvěru Ústavnímu soudu, že on tak rozhodne. A jeho rozhodnutí budu také respektovat.

Prosím, učiňte tak také. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Špičák hlasuje s náhradní kartou číslo 15.

Na řadě je s přednostním právem pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip, po něm vystoupí pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, začnu trochu netradičně. Myslím si, že máme před sebou, a svým způsobem to tady řekl pan předsedající Petr Fiala ve svém vystoupení, že máme před sebou krok, který poměrně jednoznačně říká, jestli dáme, nebo nedáme souhlas s tím, aby návrh žaloby na prezidenta republiky přešel k Ústavnímu soudu. To je realita. Máme tady před sebou rozhodnutí, jestli máme mantinely, o kterých se tady hovořilo, stanovovat my jako zákonodárci, nebo je máme svěřit moci Ústavního soudu. Ano, není Ústavní soud součástí soudní soustavy. Není typickou součástí soudní moci. Občas mu říkáme, že to je orgán moci zákonoberné, tedy že může zrušit zákon, a že to tedy není úplný přestup z té zákonodárné moci do moci soudní.

Ale na druhou stranu, kdo z nás, pokud chceme chránit parlamentní demokracii, řekne, že se alibisticky zbaví svého práva stanovit zákonem určité mantinely a ty také vyžadovat od moci výkonné a od moci soudní. Já to dělat nechci. A se mnou řada dalších. Nemám žádný důvod, aby za mne rozhodoval Ústavní soud. Opravdu vůbec žádný.

Pokud jde o samotnou žalobu, dovolte mi říct, že nemám vůbec v úmyslu komentovat ty body, které jsou v bodě A, B, C a H. V A, B, C jde o skutky, které jmenuje ústavní žaloba, které proběhly před 27. lednem 2018, a Ústava České republiky stanoví ve svém článku 2, že lid je zdrojem veškeré státní moci, vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní, a z toho také vyplývá, že tyto skutky nemohou být posuzovány. Každý senátor, každý poslanec, byť by byl vydán například k trestnímu stíhání, tak musí být po volbách vydán znovu, protože každý zákonodárný orgán, ať je to českého parlamentu, rakouského, německého, Evropského parlamentu, prostě musí znovu rozhodnout, jestli ten lid rozhodl tak, že znovu nabyl imunitu, nebo nenabyl. Ano, tyto skutky jsou neprojednatelné. Jsou neprojednatelné. A nezlobte se na mě.

Pan senátor Láska hovořil o tom, jak by to odůvodňoval někdo v Senátu. A já si nedovedu představit, že bych šel zpátky na univerzitu v Brně, na právnickou fakultu, a tam znovu skládal zkoušku z teorie státu a práva, případně z ústavního práva a říkal, že jsem zapomněl, že ten lid je zdrojem veškeré moci a že jsem tohle nepochopil. Opravdu, nemám to v úmyslu opakovat. A že to nepochopili někteří, kteří tvořili ústavní žalobu, to je jejich problém. Ale nenuťte mě stát před Ústavním soudem a vysvětlovat, že jsem tam postoupil tzv. ústavní žalobu, která absolutním způsobem nerespektuje článek 2 odst. 1 Ústavy České republiky. To neudělám, protože si svého vzdělání vážím a nemám v úmyslu ho vyhodit kvůli nějaké politické avantýře několika lidí.

Pokud jde o jmenování prezidentem republiky, já si nedovedu představit, že by se kdokoli z prezidentů České republiky, ať to byl Václav Havel, Václav Klaus, nebo Miloš Zeman, chtěl stát automatem na podpisy. Jestli si někdo představuje, že ten spolupodpis znamená, že ten jeden má více práv než ten druhý, tak je na omylu. Obrovském omylu. Nejde o žádný automatický podpis. Prosím vás, nechtějme od ústavních činitelů automat. Chtějme od nich zásadně, pořádně dokumentované rozhodnutí. Odůvodněné. Chtějme po nich důkladnou přípravu toho rozhodnutí. Chtějme jednání. Ne že jeden den se rozhodneme a druhý den to platí. Takhle to v politice opravdu chodit nemůže.

A pokud někdo opravdu pohrdal parlamentní demokracií a vyjádřil to svou neochotou někoho jmenovat, tak to byl Václav Havel, který absolutně nerespektoval Poslaneckou sněmovnu volebního období 1998 až 2002, která Václavu Havlovi navrhla Ing. Františka Brožíka jmenovat viceprezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu. Václav Havel to nepodepsal, nekomentoval, ti, kteří dnes vyčítají Miloši Zemanovi ta pochybení, tak v té době mlčeli a tleskali Václavu Havlovi. Ale to bylo pohrdání parlamentní demokracií, to nebyl návrh předsedy vlády, který je odpovědný Poslanecké sněmovně. To byl personální návrh Poslanecké sněmovny toho konkrétního volebního období. Také jsme to neřešili ústavní žalobou na prezidenta republiky. Nebyl důvod. Protože jsme chtěli jednáním dosáhnout toho, že nedojde ke krizi ústavního systému a ke sporu ústavních institucí, který se dá vždycky jednáním nahradit. Ano, řešit se to muselo až po nových volbách, protože nová Poslanecká sněmovna zvolená v roce 2002 nemusí převzít usnesení Poslanecké sněmovny předchozí, platí princip diskontinuity v ústavním systému pro Poslaneckou sněmovnu, na rozdíl od principu kontinuity v Senátu. A když jsme požádali – nikoli že bychom křičeli na Václava Havla, požádali jsme slušně Václava Havla, aby nám sdělil, zda má v úmyslu Františka Brožíka imenovat, tak nám, když došel dopis, uvolnil ruce nové Poslanecké sněmovně, která nebyla vázaná minulým usnesením, nepřevzala ho do svého politického materiálu a zvolila jiného kandidáta na funkci viceprezidenta Nejvyššího kontrolu úřadu, který pak byl jmenován. Ano, i to je možnost, jak jednat mezi sebou v rámci ústavních institucí.

Senát se vydal jinou cestou, že bude prezentovat svoji nevůli, neschopnost respektovat jiný názor, což je mj. obsahem celého písmene H. ústavní žaloby, která není o ničem jiném, než když mám na něco jiný názor, tak ten, kdo má názor odlišný od mého, tak ten musí být postaven před soud. Kde jsme se to ocitli? To je o otázce práva na vlastní názor? Práva na svobodu slova? To opravdu nemůže prezident republiky říct svůj názor a to právo mají jenom senátoři? Nebo někdo jiný? Tomu opravdu nerozumím. Proč to dělají? Jestli si opravdu myslí ti, kteří sepisovali tu ústavní žalobu, že tohle bude společnost přijímat, že to bude spojovat společnost, že to bude znamenat nějaký posun v ústavním systému, tak jsou na omylu, protože právo na vlastní názor si těžko kdo nechá vzít. A já se nezlobím, že mají jiný názor. Já se zlobím na to, že používají systém ústavní žaloby a žádají Sněmovnu o souhlas s tou ústavní žalobou, abych já popíral právo někomu na názor. Neudělám to a nebudu hlasovat pro něco takového.

Takže dovolte mi shrnout. Ta ústavní žaloba není textem, který by měla Poslanecká sněmovna posunout k Ústavnímu soudu. A znovu opakuji, nemám v úmyslu si v parlamentní demokracii ubírat vlastní pravomoc, nemám v úmyslu nikomu brát právo na vlastní názor a nemám v úmyslu, aby parlamentní demokracie byla pokřivena způsobem, který ukazuje na to, že někdo má dělat něco okamžitě bez důkladné úvahy, bez toho, aniž by jasným způsobem řekl svůj názor na věc, na osobu, na konkrétního člověka. Protože i o tom je personální rozhodnutí. A myslím, že bychom si měli možná v ústavní komisi Poslanecké sněmovny dát jako jeden bod další vymezení kompetencí mezi Senátem a Sněmovnou.

My jsme často stavění do situace, kdy Senát, který, ano, nemá žádný vztah ke státnímu rozpočtu, se nám snaží svými pozměňovacími návrhy vnutit svou vůli, která je důležitá pro

schválení státního rozpočtu, která je důležitá proto, aby fungoval ekonomický systém. Tvůrci Ústavy – a je tady mezi námi myslím z těch poslanců z let 1992 až 1996 asi jenom jeden – přece dobře věděli, proč nemá druhá komora Parlamentu České republiky mít vliv na státní rozpočet. Protože regionální zájem, který by převážil, by mohl zbourat celý ten křehký systém, který v Poslanecké sněmovně dojde ke kompromisu v tom konkrétním roce pro ten rok následující. Ať to byla vláda ODS, sociální demokracie, jakékoli koalice, tak vždycky, vždycky se respektovalo, pokud jde o státní rozpočet a jeho součásti včetně zákonů, které musí být do 30. září předloženy Sněmovně, aby se na nich mohl státní rozpočet stavět, do toho ta druhá komora nemluvila. Anebo minimálně a případně se shodly kluby na tom, aby vůbec mohlo k tomu dojít, aby se nezdržoval legislativní proces a aby to bylo.

Já jsem podporoval projednání té ústavní žaloby v Poslanecké sněmovně. Nemyslel jsem si nikdy, že by bylo vhodné senátorům nevyhovět a prostě tříměsíční lhůtou jenom nechat propadnout tu jejich ústavní žalobu s tím, že jsme se jí nezabývali. A z jednoho prostého důvodu – abychom si vyjasnili tu kompetenci. Dlouhou dobu jsem usiloval o zákon o styku obou komor. Byl to jeden z nedostatků ústavního systému. Napravili jsme ho v podstatě po 25 letech platnosti Ústavy. Z ústavního systému nám chybí jenom zákon o referendu, byl tady už připomenut. Ale to je diskuse, kterou máme vést se Senátem. Ne nad žalobou, kterou, nezlobte se na mě, bych jako advokát před Ústavním soudem nechtěl zastupovat, protože bych se musel za její obsah stydět.

Klub KSČM nepodpoří, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s ústavní žalobou na prezidenta republiky. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Z pracovních důvodů se od 14.30 do 19 hodin omlouvá paní poslankyně Miloslava Rutová.

Nyní jsou s přednostními právy před otevřením rozpravy ještě přihlášeni pan předseda Radim Fiala, pan předseda Michálek a pan předseda Výborný. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, pokud se budeme dívat na problém podání senátní žaloby na prezidenta republiky pouze úzkým pohledem české politiky, musel bych především říct, že trestuhodně maříme čas projednáváním politické ješitnosti kolegů ze Senátu, kteří zřejmě nemají nic lepšího na práci. Maříme čas, který bychom měli věnovat práci pro voliče. Pro občany této země. Situace je ale přece jen trochu jiná.

Jestliže pohlédneme na návrh žaloby v širším politickém kontextu, pak zjistíme, že zapadá do řady událostí, které se dnes odehrávají na významném spektru světové politiky. Protože tady už dnes zaznělo mnoho právních analýz celé té žaloby a pravděpodobně ještě zazní, dovolte mi, abych se právě věnoval tomu širšímu kontextu.

Ve Velké Británii, která je kolébkou evropské i světové demokracie, dnes prožíváme politickou krizi zcela záměrně vyvolanou lidmi, kteří odmítají respektovat výsledek referenda a odmítají připouštět i možnost tuto krizi řešit prostřednictvím demokratických parlamentních voleb. Ve Spojených státech považovaných za pilíř svobody probíhá dnes pokus odvolat zvoleného prezidenta. V řadě zemí se organizují mediální a protestní kampaně, jejichž smyslem je jediné: popřít výsledek voleb, pokud se nehodí, odvolat vládu a nedemokratickým způsobem ovlivňovat politiku země. Používám pro to pojem majdanizace politiky. V případě České republiky to znamená, že o rozhodování v České republice by rozhodovala organizovaná síť aktivistů – a jak říkají někteří jejich experti: potřebujeme do ulic dostat 3,5 % populace – a nikoli voliči v demokratických volbách.

O co tedy dnes v politice jde? Tento týden to popsal velmi výstižně americký prezident Donald Trump ve svém vystoupení v OSN. Jde o střet globalistů a vlasteneckých sil v jednotlivých zemích. Vlastenců a patriotů, kteří odmítají vzdát se národních zájmů a přeměnit společnost v globalizovanou masu pracovních sil a spotřebitelů. Globalisté nepotřebují skutečnou demokracii. Proto jí také valem ubývá. I v prostoru Evropské unie, neboť se zmocnili projektu evropské spolupráce. Proto dnes majdanizují politiku, vystupují proti referendu, přímé volbě a odvolatelnosti politiků. Referendum a přímá volba politiků, to jsou věci, které jim komplikují jejich schopnost manipulovat demokracii. Základním nástrojem pro manipulaci s demokracií je systém politických neziskových organizací s politickým programem, které infiltrovaly státní správu. Infiltrovaly ji proto, aby mařily výsledky voleb a fakticky zajistily podřízení českého státu nadnárodním zájmům bez ohledu na jakýkoliv výsledek voleb.

Účelovost této žaloby, kterou dnes máme projednávat, vyniká především ve srovnání s kroky, které ve svém úřadě učinili předchůdci prezidenta Miloše Zemana. Především mám na mysli kroky prvního českého prezidenta Václava Havla. Každý objektivní a nezaujatý pozorovatel politiky musí konstatovat, že prezident Zeman využívá velmi široce svých pravomocí, ale mantinely Ústavy neporušuje. Jediným a troufnu si říct zásadním politickým hříchem současného prezidenta je, že je ve svém jednání politicky nezávislý, neboť má silný mandát od svých voličů. Je nezávislý na zákulisí politických kabinetů a je schopný se rozhodovat pouze na základě své politické odpovědnosti a svého svědomí vymezeného přísahou prezidenta na Ústavu České republiky. To je v očích globalistické lobby neodpustitelný hřích, neboť tito lidé ničí vše, co nemohou kontrolovat. Proto brečí, že dovolili přímou volbu prezidenta. Proto dnes podávají žalobu a chtěli by přímo voleného prezidenta odvolávat.

Není pochyb o tom, že politický střet, o kterém mluvil prezident Spojených států amerických Donald Trump, se bude prohlubovat. Čas velmi dobře ukáže, že to bude střet zásadní a velmi ostrý. Každý politik v této zemi bude muset postupně jasně říct, jestli chce, aby tato země měla budoucnost, jestli chce, aby tato země byla vlastnictvím českého národa, anebo reprezentuje cizí zájmy a těmto cizím nadnárodním zájmům chce sloužit.

Dnešní hlasování o návrhu, který přišel do Senátu, je jedním z lakmusových papírků, kdo a kde, na jaké politické pozici v této podle mého názoru zásadní věci stojí. SPD bude bránit naše národní a státní kořeny, budeme také bránit zásadní demokratické principy, a tedy i přímo zvoleného prezidenta. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené dámy, vážení pánové, já bych byl velmi nerad, abychom se tady přesvědčovali politickými argumenty, protože o tom teď tady nejednáme. Skutečně smyslem tohoto jednání není na základě politiky některé strany, ať už je to SPD, nebo ODS, nebo libovolná jiná strana, rozhodovat o tom návrhu, který nám postoupil Senát. My bychom se měli snažit o maximální objektivitu, nikoliv o politiku. A neměli bychom stavět svá rozhodnutí na tom, jak se prezident republiky Miloš Zeman někde nevhodně vyjádřil, nebo jakou prosazuje politiku, nebo jestli se pohybuje dobře v manévrovacím prostoru, který mu Ústava dává, nebo jestli někde porušuje zásady politické kultury. A neměli bychom si tady především měřit hlasy v různých typech voleb. To si myslím, že je opravdu nedůstojné a pro projednání ústavní žaloby zcela irelevantní. Měli bychom to vzít poctivě, tak jak Ústava mluví o hrubém porušení Ústavy, a měli bychom vzít v úvahu ustálené ústavní konvence.

Začnu tedy tím, že si musíme uvědomit, že není zcela vhodné a přiléhavé srovnávat právní úpravu, která zde byla za prezidenta republiky Václava Havla a Václava Klause. Neboť v roce 2012 došlo právě k novele Ústavy, kterou byla zavedena skutková podstata hrubého porušení Ústavy. Do té doby nebylo možné volat prezidenta republiky k odpovědnosti za hrubé porušení Ústavy, které však nedosahovalo intenzity velezrady. Takže v tomto je ta situace podstatně odlišná.

Abychom tu otázku tedy rozhodli poctivě, měli bychom se zamyslet nad tím, jestli podle našeho názoru došlo k hrubému porušení Ústavy. Pro mě jsou stěžejní zejména dva ty skutky, které jsou uvedeny v žalobě, kterou nám postoupil Senát Parlamentu České republiky. A teď se snažím opravdu nepřihlédnout k těm záležitostem, které podle mne mají povahu spíše porušení politické kultury a určité důstojnosti, která patří k úřadu prezidenta republiky.

Tím prvním z nich, o kterém se hovoří neustále ve veřejném prostoru, jsou průtahy v odvolávání, které přesáhly rozumnou mez. Podle článku 74 Ústavy České republiky prezident republiky odvolá člena vlády, jestliže to navrhne předseda vlády. Já si myslím, že abychom správně rozuměli tomuto ustanovení, tak je potřeba se podívat do komentáře k Ústavě.

Já zde budu citovat, a z toho také vycházím, komentář k Ústavě, který je v ASPI. Autorem je brněnský právník Pavel Molek, který uvádí: Procedura odvolání člena vlády je jedním z příkladů, kdy prezident republiky vystupuje pouze v roli příslovečného notáře, který stvrzuje danosti, jež sám nemůže ovlivnit. Zde je touto daností návrh předsedy vlády, který představuje dostatečnou a zároveň nezbytnou podmínku – a jedinou ústavně předpokládanou podmínku – odvolání člena vlády.

V současné úpravě je nicméně odvolání člena vlády prakticky plně v rukách předsedy vlády. A pokud on prezidentovi republiky jeho odvolání navrhne, nemá prezident žádné uvážení, zda tak skutečně učiní. To plyne již z povahy samotného fungování vlády, v níž z pozice jejího předsedy plyne jeho dispozice, pozitivní i negativní, s tím, koho chce mít ve svém týmu. Nemůže být tak nucen k tomu, aby v něm nadále někoho trpěl proti své vůli.

Obdobně Mikule, tedy profesor Mikule, konstruuje povinnost prezidenta republiky návrhu vyhovět a člena vlády odvolat bez zbytečných průtahů. K tomu pouze dodáváme, že zbytečnými průtahy při této proceduře jistě není případné vyjednávání prezidenta republiky s předsedou vlády a konkrétním ministrem, případně dalšími podstatnými aktéry, zda na svém návrhu předseda vlády trvá. Tato dočasná smírčí role je však tím jediným, co může učinit nad rámec prosté povinnosti návrhu vyhovět, a pokud v této smírčí roli neuspěje a předseda vlády nevezme svůj návrh zpět, musí prezident člena vlády bezodkladně odvolat.

Takže já si myslím, že na jednu stranu určitě není správné, že se zpochybňuje role prezidenta republiky, že má určitý manévrovací prostor v rámci toho vyjednávání, pokud obdrží návrh od předsedy vlády. A na druhou stranu je potřeba akceptovat, že pokud ten návrh tam je a to vyjednávání nevede k dosažení smíru, k tomu, aby si to předseda vlády rozmyslel, prezident republiky nemůže v těch průtazích nadále pokračovat. To si myslím, že je jediný způsob, jak ústavně konformně postupovat.

Já jsem chtěl připomenout, že v důsledku těch průtahů s odvoláváním ministra kultury došlo mimo jiné i k tomu, že byla zrušena památková ochrana lázní v Teplicích, které vlastní pan Jaroslav Třešňák, který dal panu prezidentovi Zemanovi tři miliony korun na kampaň. Pan prezident republiky již 12. 7. selhal v těch vyjednáváních, nedosáhl revize postoje předsedy vlády, a přesto otálel až do konce července, s tím, aby splnil svoji ústavní povinnost. Takže já se domnívám, že v tomto ohledu prezident republiky využil manévrovací prostor a následně se dopustil průtahu, aby udržel u funkce člověka, který mu byl na základě

politických dohod blízký a který – shodou okolností – zrovna těsně před koncem výkonu svého mandátu vyhověl sponzorovi prezidenta republiky.

Druhý skutek, který já považuji za porušení Ústavy České republiky, nikoliv pouze porušení politické kultury nebo nějakých nepsaných pravidel, je porušení článku 82 Ústavy České republiky, podle kterého soudci jsou při výkonu své funkce nezávislí a jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat. Tuto věc jsme projednávali na podvýboru ústavněprávního výboru, který byl svolán z mé iniciativy a kde jsme konstatovali, že nebyla porušena nezávislost justice, a to v důsledku toho, že ti soudci měli vlastní morální integritu a nenechali si do výkonu své soudcovské činnosti zasahovat. Současně jsme také vyzvali moc výkonnou, aby už nepokračovala v těchto způsobech ovlivňování rozhodování nezávislých soudů.

Já bych chtěl citovat několik zásadních výroků, které považuji za velmi problematické, ze strany pana doktora Baxy, bývalého předsedy Nejvyššího správního soudu: Já vám dám funkci, vy mně rozhodnutí. Prezident republiky zopakoval svůj výrok, že si mě dokáže představit jako předsedu Ústavního soudu, a pokračoval s tím, že Nejvyšší správní soud projednává případ žaloby, kterou na něj podali vysokoškolští docenti a Karlova univerzita kvůli tomu, že je nejmenoval do funkce profesorů. – Pokud bývalý předseda Nejvyššího správního soudu vznese takto závažná obvinění, tak se domnívám, že by to měl Ústavní soud posoudit. Nemůžeme přece připustit, aby se vysoké ústavní funkce, jako je funkce předsedy Ústavního soudu, staly předmětem kšeftování, aby se prezident republiky scházel se soudci a tlačil na ně, aby oni zajistili na svých soudech, že v jejich věcech jim někdo vyhoví. Takže toto považuji za druhý skutek, kterým došlo k porušení Ústavy České republiky.

Je třeba říci, že oba tyto skutky se staly v současném volebním období, a tedy je lze posuzovat. Domnívám se, že vydržování vlastního podporovatele na funkci ministra kultury s cílem, anebo s tím, aby došlo současně k ovlivnění rozhodování ve prospěch sponzora prezidenta republiky, a obchodování s funkcí šéfa Ústavního soudu je hrubým porušením Ústavy, a proto i já i náš poslanecký klub budeme hlasovat pro to, aby žaloba, která obsahuje tyto skutky, byla postoupena Ústavnímu soudu k rozhodnutí. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a s přednostním právem ještě před rozpravou je přihlášen pan předseda Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si na úvod dovolím říci, že považuji za poměrně nešťastnou situaci, kdy tady vystupujeme s přednostními právy a kdy není možné na některé výroky, které podle mého názoru nepřispívají ke kultivované debatě na půdě Poslanecké sněmovny – a nerozumím těm emotivním výrokům třeba předsedy klubu hnutí ANO pana Jaroslava Faltýnka, přijdou mi některé zcela zbytečné. A podotýkám, jednací řád hovoří jasně, že faktická poznámka poslance má mířit k tomu, co bylo aktuálně vyřčeno, a nikoli komentovat něco po třech hodinách. Nerozumím tedy tomu, proč už v rámci této první části rozpravy, tedy rozpravy s přednostními právy, nemohou tyto faktické připomínky zaznít. Považoval bych to za logické, protože poslanec má právo se vyjádřit k tomu, co zazní zde od pultu na půdě Poslanecké sněmovny. Nicméně pojďme k tomu bodu, který zde projednáváme.

Dnes projednávaný návrh ústavní žaloby, a to chci zdůraznit, podle mne není testem nějaké naší loajality k Miloši Zemanovi. Není to ani hodnocení jeho práce, není to hodnocení jeho hříchů. My naopak jsme ve zcela mimořádné situaci. Já chci říct, že mě netěší tato situace, a nechci tady vést nějaký souboj s Milošem Zemanem ani nikým dalším. A už vůbec

tady neplatí ten argument, který tady dnes opakovaně zazníval, o váze mandátu Miloše Zemana a dalších, který by měl prý vyplývat z počtu voličů, kteří ho podpořili. Já jsem přesvědčen, dámy a pánové, že je toto zcela lhostejné. Váha, síla mandátu kohokoli přece není odvislá od počtu voličů, ale od toho, že byl v demokratických volbách skutečně zvolen. A já bych si velmi přál, aby všichni ústavní činitelé respektovali pravidla hry. Kdo jiný by už tak měl činit, kdo jiný by měl být příkladem pro veřejnost, pro naše děti, pro naše rodiny? Neustále a někdy možná z úst některých i zlomyslné zpochybňování toho, co ještě před pár lety bylo zcela jasné a nezpochybnitelné, považuji za velmi nebezpečný trend pro celou naši společnost.

Dnes projednávaná žaloba, o jejíž důvodnosti jsem – a celý poslanecký klub KDU-ČSL – přesvědčen, je vlastně vstřícným krokem pro budoucnost. Je vstřícným krokem pro respektování Ústavy, základních principů dělby moci a kompetencí jednotlivých ústavních činitelů. Nechceme, abychom stále museli řešit to, co se nám opakovaně se současným prezidentem vrací. A je škoda, že tolik času tady věnujeme Miloši Zemanovi a spolku kolem něj, že se nevěnujeme zlepšování kvality života českých rodin, že neřešíme rychle i problémy českého školství, že neřešíme rychlejší budování dopravní infrastruktury, že neřešíme tu nehoráznou situaci s exekucemi v České republice, problémy českého zemědělství a venkova, a mohl bych pokračovat dál a dál.

Výtka, že je to právě kvůli naší snaze projednat tento návrh žaloby, neobstojí. Bohužel konání hlavy státu se i v posledních dnech posunulo do roviny, kdy již není možné mlčet, a je naší odpovědností tyto kroky skutečně nepřejít mlčením. Ano, dámy a pánové, já jsem přesvědčen, že zažíváme absurdní okamžiky. Mnohdy máme pocit, že byly překročeny už všechny možné limity, myslitelné i nemyslitelné. Veřejně dané sliby neplatí, největší zásahy do konání orgánů činných v trestním řízení se avizují veřejně a předem, vlády a ministři zde vládnou bez důvěry Poslanecké sněmovny, nejvyšší představitel státu praktikuje zahraniční politiku často toho jediného azimutu bez jasné koordinace se zahraniční politikou reprezentovanou vládou. A když už tu takovouto neutěšenou situaci máme, nespoléhejme na to, že to za nás někdo vyřeší. Nevyřeší, řešení je na nás a na naší odpovědnosti k občanům České republiky, na naší odpovědnosti vůči Ústavě tohoto státu. Proto považuji za správné využít ústavní pravomoc a kroky prezidenta republiky nechat posoudit Ústavním soudem.

Miloš Zeman dělá politiku tak, jak ji vždycky dělal. Využívá všech možností, mezer, skulin, dvojsmyslů, aby si prosadil svou. Je zjevné, že postupnými kroky se snaží posunout náš systém parlamentní demokracie k systému poloprezidentskému. Ano, prezidentovi jde o moc a překolíkování politického hřiště ve svůj prospěch. A bohužel se nemohu zbavit dojmu, že se politikou skutečně baví. Ale zapomíná, že má jinou roli, roli prezidenta, od kterého se čeká něco úplně jiného: důstojnost, uměřenost, oddanost zásadám a pravidlům daným zákony a Ústavou, upřednostnění zájmu státu před zájmem vlastním. Čeká se od něj příklad pro nás, pro naše děti, čeká se od něj zájem o budoucnost naší společnosti, našeho národa i našeho státu. Právě takového prezidenta bych chtěl přát naší zemi a spolu se mnou i celá KDU-ČSL. Miloš Zeman takovým prezidentem nebyl, není a bohužel nebude.

KDU-ČSL tedy podpoří návrh ústavní žaloby tak, jak nám byl postoupen Senátem Parlamentu České republiky, právě proto, aby každý další prezident věděl, jaká je jeho role, jak daleko může zajít, jak silně může to či ono bořit, zdržovat, odmítat, vetovat, někdy možná sabotovat, a naopak aby věděl, co prezident ze zákona a z Ústavy má a musí, k čemu je zavázán a z čeho se bude odpovídat. Je to jasná situace. A já tady chci zdůraznit, že nejsme v roli soudců. My tady naším hlasováním nevynášíme výrok či rozhodnutí o vině a trestu nikoho, ani Miloše Zemana. My jsme tady spíše v roli nějakého pomyslného výhybkáře. Ten vlak, který k nám přijel ze Senátu, můžeme posunout a výhybku přehodit buď do depa, kde

celý návrh ústavní žaloby zůstane navždy zaparkován, anebo naopak výhybku přesunout tam, kam se má, to znamená k Ústavnímu soudu, který jediný může v této věci rozhodnout.

Mohu mít některé, možná i opodstatněné, výhrady k formulování návrhu ústavní žaloby, jak nám ho Senát postoupil. Mohu diskutovat o tom, jestli některé skutky zde popsané jsou skutečně závažným porušením pravomocí hlavy státu, ale dvě věci jsou z mého pohledu, a nakonec i z toho, co říkají ústavní kapacity, zcela jasné. Jmenování Rusnokovy vlády v situaci, kdy na půdě Sněmovny byla jasná vládní většina, bylo zjevným porušením Ústavy České republiky. A stejně tak článek 74 Ústavy říká, že prezident republiky odvolá člena vlády, jestliže to navrhne předseda vlády. A když se podíváme, a všichni známe nedávnou historii s odvoláváním a neodvoláním ministra kultury, je zjevné, že zde prezident republiky nekonal tak, jak mu Ústava přikazuje.

Znovu opakuji, my zde nesoudíme, ale my zde pomáháme. Pomáháme pro všechna další volební období. Jedině Ústavnímu soudu přináleží rozhodnutí v tom, jak má vypadat rozložení výkonu státu moci, v tomto případě jedné složky výkonné moci, a to prezidenta republiky. A co by nám to, dámy a pánové, přineslo? Už bychom my ani nikdo další nemuseli do budoucna řešit ty věčné spory o kompetence hlavy státu. My už to se současným prezidentem nějak zvládneme, více, nebo méně, lépe, nebo hůře. Ale já bych si přál, velmi bych si přál, abychom v našem demokratickém státě všichni respektovali zákony, a byli tak příkladem veřejnosti. Přeji si, abychom měli prezidenta, který ví, co může, co musí a respektuje fungující parlamentní demokracii. A bohužel, jak jsem říkal, jsme ve zcela mimořádné situaci, kdy se jeví jako nutné, aby tyto mantinely výkonu prezidentské funkce byly vyloženy a potvrzeny nejvyšší autoritou. A tou v tomto případě není, jak říkal pan předseda Faltýnek, kompetentní zákonodárce, to je přece nesmysl, to všichni víme, ale jedinou možnou autoritou je Ústavní soud.

Poslanci KDU-ČSL, stejně jako všichni přítomní senátoři KDU-ČSL na půdě horní komory Parlamentu, podpoří to, aby tento návrh projednal Ústavní soud. KDU-ČSL si je vědoma odpovědnosti vůči naší společnosti dnes i do budoucna. Chceme žít v zemi, kde ústava není trhacím kalendářem, kde právo není ústavními činiteli ohýbáno přes koleno, jak se komu zrovna zlíbí, nebo jak zrovna vyhovuje jemu a jeho mocenským zájmům a bojům. Proto znovu opakuji, nesoudíme, ale pomáháme. Pomáháme, aby budoucnost naší země byla i nadále postavena na principech právního státu a respektu k demokracii.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké poledne. Nyní tedy již nemám žádnou žádost s přednostními právy, takže otevřu obecnou rozpravu. K panu senátorovi Tomáši Goláňovi. Vy jste žádal o slovo. Jako navrhovatel nemáte přednostní právo, takže vám doporučím faktickou poznámku, nebo budete až jedenáctý v pořadí v obecné rozpravě. Takže s faktickou, ale až po panu místopředsedovi Pikalovi, protože musíte jakoby na někoho reagovat. Takže si připravte maximálně dvouminutové vystoupení, až vystoupí pan místopředseda Pikal. To platí tedy pro vás senátory, že kdyžtak s faktickou můžete na dvě minuty průběžně reagovat.

Prosím, pane místopředsedo, máte slovo v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane předsedající, děkuji za slovo. Nejdřív bych se vyjádřil k tomu, co se tady objevilo, že tedy je smutné, že proběhla nějaká rozprava, ve které ostatní poslanci neměli rovná práva a nemohli reagovat. Já bych všem svým kolegům doporučil, aby se podobně jako já přihlašovali až do rozpravy s přednostním právem, nikoliv před ní. Já jsem se přihlásil již 24. 9. v jednu hodinu a vystupuji nyní.

A ještě bych se chtěl předtím, než zahájím svůj projev, omluvit všem poslancům, kterým nevyhovoval termín expertního kulatého stolu, který proběhl v pondělí. Naprosto rozumím tomu, že v pondělí je poslanecký den, který má být v kancelářích, a rozhodně nikomu nevyčítám, že se nemohl na ten stůl z tohoto důvodu dostavit. Bohužel mezi termínem jednání ústavněprávního výboru a dnešním jednáním se nám nepodařilo najít jiný vhodný termín. Z kulatého stolu byl přenos, záznam a byly vám z něj rozeslány nějaké závěry, takže věřím, že nebyl zbytečný a že si je všichni prostudujete.

Nyní již k věci. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení páni senátoři, vážená vládo, vážení zástupci veřejnosti, Miloš Zeman je můj prezident. Je prezidentem nás všech odleva doprava, celé České republiky, především je prezidentem této vlády. Je to tak, můžeme s tím nesouhlasit, můžeme proti tomu protestovat, ale to je tak všechno, co s tím můžeme dělat, abych si vypůjčil slova klasika. Můžeme nesouhlasit zejména s tím, jakým způsobem vykonává svůj prezidentský úřad, na tom se tady jistě neshodneme, ale to není úplně předmětem dnešního jednání.

Prezident v souladu s Ústavou a zákony uspěl v demokratické přímé volbě s pomocí přiměřeně rovné a férové kampaně a slíbil tuto Ústavu a zákony této země zachovávat. Ten slib tady již byl několikrát zmiňován a já ho asi nebudu v tento moment citovat. Ale protože v demokratické republice, v právním státě nerozhoduje diktatura většiny, ale je to vláda práva podle zákonů, a o tom se tady dnes bavíme, o tom, že existují nějaké zákony a nějaká práva, která se vztahují na všechny, a i prezident, kterému úřad propůjčuje nezanedbatelné pravomoci a plnou nezodpovědnost výkonu úřadu, by neměl být zcela vyviněn ze všechno konání, ale měl by být zodpovědný vůči Ústavě a vůči zákonům, stejně jak je zodpovědný vůči svým voličům, jak tady zaznělo. A jedinou výjimkou z této nezodpovědnosti prezidenta je ústavní žaloba, a proto pokud je naznáno, že prezident vybočil ze svých pravomocí nebo že nějak překračuje hrubým způsobem Ústavu, tak je potřeba konat. Nemáme v tuto chvíli my jako parlamentní komora podle mě jinou možnost.

Smyslem ústavní žaloby je vyslovit prezidentovi nedůvěru, popravdě, a to za splnění dvou podmínek. Za prvé, pokud prezident nekoná v souladu s Ústavou, nebo pokud velezradou rozkládá celistvost či demokratické zřízení státu, a také pokud politické reprezentaci, tedy nám a senátorům v Parlamentu, s těmito kroky, které by bylo možno vykládat jako porušení Ústavy, nesouhlasíme.

Tedy nejdříve k těm skutkům. Je zde skutek neodvolání člena a je zde otázka jmenování a udržování vlád bez důvěry. Tohle jsou podle mě neoddiskutovatelné skutky, kdy dochází k porušování Ústavy, ať už přímo její litery, nebo toho smyslu, kde vláda má být zodpovědná Sněmovně, nikoliv prezidentovi.

Další kategorií jsou potom nějaké výklady ohledně toho, že demise premiéra není jeho demisi osobní, nikoliv demisí celé vlády, nebo nejmenování ministrů. Zde spatřuji také posun ústavního pořádku, tak jak jej známe, nicméně je zde třeba konstatovat, že tyto kroky byly možné kvůli jisté slabosti premiérů, respektive vlády, která umožnila prezidentovi tyto hranice takto posouvat. Pokud však my jako politická reprezentace nesouhlasíme s tímto posouváním, musíme se ozvat a jinou možnost než ústavní žalobu v tuto chvíli nevidím.

Další kategorií pak je skutek ovlivňování moci soudní, to už tady okomentovali jiní, takže k tomu již nebudu nic dodávat.

A poslední, kterou bych zmínil a považuji za jaksi prokazatelnou a důležitou z té žaloby, je překračování zákonů. Může se zdát, že porušení zákonů nemůže být hrubým porušením Ústavy, nicméně prezident jejich dodržování jasně slibuje při převzetí úřadu, a proto považuji za dobré je zmínit. Jedná se o navrhování kandidáta do Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, který nesplňuje zákonné požadavky, a potom ignorování

jakéhokoliv dalšího konání tak, aby mohla být tato rada řádně obsazena, a je tím vlastně ohrožováno fungování tohoto úřadu.

Jinou, obdobnou věcí je potom nejmenování profesorů, a to přes soudní rozhodnutí. Za tyto věci je dle litery Ústavy zodpovědná vláda, nicméně myslím, že i konání prezidenta v tom má jistou roli.

Tolik tedy ke skutkům, které jsou dle mne určitě dostatečné a zjevné k tomu, aby bylo možno konstatovat nějaké překročení ústavního rámce.

Druhou otázkou je, jestli skutky posouvání našeho ústavního pořádku směrem k systému poloprezidentskému nebo směrem k systému, kde o složení vlády spolurozhoduje prezident a vláda odpovědná jemu, jestli nám tyto věci vadí. Lze namítat, že toto je nutný důsledek přímé volby prezidenta, která mu dala větší mandát. Já bych však byl nerad, abychom si nechávali takhle posouvat význam Ústavy tím, že se změnilo něco, ale nekonstatovali jsme to ať už zákonným, nebo ústavodárným rozhodnutím, nebo tím, že tedy budeme takhle to mlčky trpět. Takže s přímou volbou nebyly spojeny žádné změny pravomocí v Ústavě a možná to byla chyba našich předchůdců, že na tu změnu přímé volby nereagovali také tím, že by se vyjasnili pravomoci prezidenta. Ale já bych se klonil k tomu, že tedy ústavodárce v tu chvíli nechtěl, aby se posunuly pravomoci prezidenta k tomu, že může více a proaktivněji zasahovat do složení vlády, než by odpovídalo čisté liteře Ústavy a ústavnímu výkladu předtím.

Tedy dnes stojíme před politickým rozhodnutím, jestli s tímto posouváním našeho ústavního rámce, posouváním naší parlamentní demokracie někam jinam, jestli s tím souhlasíme, nebo jestli nám to teď i v budoucnu vadí.

Ještě zde byly zmiňovány nějaké věci ohledně jednotlivosti těch skutků apod. Ústavní soud se bude zabývat každým tím skutkem zvlášť, takže pokud vám jeden z těch skutků připadá jako porušení ústavy, pravděpodobně hrubé, tak bych vás chtěl poprosit, abyste hlasovali pro tu ústavní žalobu, aby se s nimi mohl Ústavní soud vyrovnat jednotlivě a jednotlivě je posoudit, jak to jistě udělá.

A pak bych se chtěl obrátit k těm, kteří tvrdí, že tato ústavní žaloba je právní nesmysl, marketingová exhibice, negramotnost, kampaň a podobně. Pokud je pro vás ta žaloba tak pitomá, prosím, abyste ji podpořili, aby ji Ústavní soud mohl odmítnout, hodit žalobcům na hlavu, a tím je znemožnit. Tím veškeré jejich záměry v tom udělat si kampaň myslím dokonale utnete. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan senátor Tomáš Goláň. Vaše dvě minuty, pane senátore. Prosím, máte slovo. A připraví se s přednostním právem paní ministryně Alena Schillerová a následně paní poslankyně Pekarová. Prosím, vaše dvě minuty.

Senátor Tomáš Goláň: Děkuji. Nebudu už všechny tady přivítávat, spustím rychle. Budu reagovat na pana předsedu klubu ANO pana Faltýnka. Prostřednictvím pana předsedajícího bych mu chtěl vzkázat, že Senát má stálou komisi pro práci s Ústavou, to znamená, že takovýto institut u nás také existuje.

Chtěl bych vám všem vysvětlit, co to Senát je. Asi málokdo z vás tam byl, ale v Senátu je 81 vítězů. Tam každý jde se svou vlastí osobou, se svou vlastní osobností a ty strany jsou až na druhém místě. To znamená, říkat, že tohle je politická záležitost zrovna v Senátu, to vycházíte z toho, co zažíváte tady, ale tam to určitě není.

Další věc. Podsouvat mně, že jsem součástí jako demobloku, je naprostá demagogie, protože já jsem absolutně nezávislý člověk, který si platil všechny volební výdaje, všechno si platí sám, a už tím, že jsem se stal senátorem jako jeden z největších odborníků v daních, tak já nepotřebuji být něco víc. Pokud tady bude prezident, nebo bude kdokoliv jiný, já z toho nebudu mít vůbec žádný užitek.

K těm jednotlivým věcem. Když se podíváme na historii, zmínily se tady Spojené státy, tak se podívejme, co se děje ve Spojených státech dneska. Začíná impeachment kvůli jednomu telefonickém rozhovoru a my se tady odvoláváme na nejstarší demokracii a tady máme těch skutků několik.

K víceskutkové žalobě chci říct tolik, že pokud říkáte, že jednoskutková by byla lepší, tak ten jeden skutek tam je. Ten tam je, ten je tam uveden, a pokud ty ostatní skutky nebude probírat Ústavní soud, tak tím jedním konkrétním, tím se zabývat bude, takže je jedno, jestli je jednoskutková, nebo více skutková.

Dále bych chtěl říct panu Faltýnkovi, prostřednictvím samozřejmě pana předsedajícího, že vzpomněl z mé řeči pouze jednu část o sociální demokracii, ale zapomněl na to, co jsem říkal na konci: Veďme tu debatu odborně, apoliticky a nenapadejme se osobně. To, co tady předvedl, bylo osobní napadání tady pana senátora Lásky.

Velmi rychle bych chtěl říct k srovnávání volebních hlasů senátora Lásky a pana prezidenta. Já třeba mám voličů 110 tisíc. (Předsedající: Čas!) Pan prezident jich má 8,5 milionu. Je to nesrovnatelné! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení s přednostním právem ministryni financí Alenu Schillerovou a připraví se paní poslankyně Markéta Pekarová. Paní ministryně, máte slovo. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Páni senátoři, dámy a pánové, já jsem nemínila vystupovat a budu mluvit velmi krátce. Já tu sedím jako členka vlády, považuji to za svou povinnost, poslouchám velmi pečlivě diskuzi a argumenty. Nebudu vůbec osobní vůči nikomu, ale celou dobu, co tu sedím, dostávám desítky zpráv od lidí, od cizích lidí, které neznám. Píšou mi na messenger, píšou mi na e-mail, píšou mi do zpráv. Jsou to vzkazy typu: Jak to můžete vydržet? Prostě není tam jediný vzkaz na podporu této žaloby. Jsou tam vzkazy na podporu prezidenta a vzkazy typu, jak se tady vlastně utrácí peníze daňových poplatníků, jak se tady mlátí prázdná sláma.

A dokonce si dovolím – nepoužívám tvrdé výrazy – jeden z nich citovat: "Je to opoziční a senátorská špína." Děkuji vám. (Potlesk z řad ANO. Bouchání do lavic zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní obecná rozprava. Takže budeme pokračovat v obecné rozpravě. Požádám o vystoupení paní poslankyni Markétu Pekarovou. Teď mi naskočila jedna faktická, je to od pana poslance Čižinského, tak paní poslankyně Pekarová vám dá prostor. Pojďte, dvě minuty máte na faktickou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Já bych rád zareagoval na paní ministryni. Skutečně mi přijde naprosto nepřijatelné zaprvé útočit takto proti Senátu a zadruhé útočit takto proti svobodné diskuzi v Parlamentě. To končí vždycky diktaturou. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další na faktickou poznámku mám předsedu poslaneckého klubu Pirátů Jakuba Michálka. Zatím poslední faktická. Pane poslanče, máte slovo, dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Nezlobte se, paní ministryně, ale opravdu nemůžete říkat o naší horní komoře Parlamentu, že to je špína, senátorská špína. To je opravdu nehorázné použití výrazu na půdě Poslanecké sněmovny. Domnívám se, že ministři vlády by měli opravdu vážně používat slovník, který je důstojný pro jednání této komory. Je to opravdu nedůstojné, to, co tady předvádíte. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Naskočily mi tady další faktické poznámky, konkrétně dvě. Takže jako první vyzývám k vystoupení paní poslankyni Miroslavu Němcovou a připraví se na faktickou poznámku pan poslanec Marian Jurečka. Takže paní poslankyně, prosím, dvě minuty, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já se chci vymezit, pane místopředsedo, také vůči slovům paní ministryně financí. Je to opakující se útok na fungování parlamentní demokracie, který zahájil před časem její šéf, předseda vlády Andrej Babiš, svými pověstnými slovy, že Sněmovna je zbytečná žvanírna, a kdybychom tady zbytečně nežvanili, tak by se udělala spousta užitečných věcí pro lidi, kteří už to nemůžou poslouchat. Tohle pokračování v této rétorice, která víme, odkud vlastně vzešla, od koho ji Andrej Babiš převzal a k jakým koncům vedla v té zemi, je úplně odporným způsobem diskuze, kterou vy nastolujete tady na půdě Poslanecké sněmovny. Já si prosím toto vyhrazuji.

A jestli chcete citovat to, co vám chodí, tak se podívejte třeba na jiné ohlasy, které jsou v listu vašeho majitele pana Andreje Babiše iDNES. Podívejte na tu diskusi, která tam má několik stovek ohlasů, co si myslí lidé o tom, co tady vy předvádíte! Jestli už tedy chcete postupovat v diskuzi tímto způsobem. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tedy požádám o vystoupení... přečtu pořadí faktických poznámek. Takže pan poslanec Marian Jurečka, pan poslanec Výborný a pan poslanec Lubomír Španěl. Takže pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty. Pan poslanec Marian Jurečka. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážená paní ministryně Schillerová, já se tady chci ohradit vůči vašemu útoku vůči horní komoře Senátu. Nejenom za naše senátory klubu KDU-ČSL, ale i za ostatní kluby, které tam jsou.

Ale především prosím pěkně také za klub senátorů ANO! (S důrazem.) Myslím si, že paní Zdeňce Hamousové, panu místopředsedovi Větrovskému, panu senátorovi Adámkovi, panu senátorovi Ciencialovi, Duškovi, Kolibovi a Václavcovi určitě vaše slova musí vadit! Prosím pěkně, když nemáte respekt vůči jiným politickým stranám, které mají v Senátu své senátory, mějte ten respekt aspoň vůči těm vlastním, kteří vás tam reprezentují.

Já jsem v Senátu strávil desítky hodin a mám před horní komorou Senátu Parlamentu ČR velký respekt. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení předsedu KDU-ČSL, poslance Marka Výborného. Takže máte slovo. Prosím, dvě minutky. **Poslanec Marek Výborný**: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně Schillerová, já plně respektuji váš názor na tento projednávaný bod – návrh ústavní žaloby. Na to samozřejmě máte naprosté právo a také ho tady můžete říct, ten svůj názor prezentovat, nikdo vám ho nebere, a vyjádřit ho potom hlasováním. Ale prosím, velmi prosím, zanechme těchto útoků na základní pilíře našeho fungování jako demokratického státu, a tím je samozřejmě Parlament jako celek. To znamená jak Poslanecká sněmovna, tak Senát. Je to věc, která nemá zde, na tomto místě, vůbec co zaznít. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám zatím poslední faktickou poznámku. Takže vyzývám poslance Lubomíra Španěla a připraví se tedy paní poslankyně Pekarová, pakliže nebude další faktická. Prosím.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jenom stručně. Světe, div se, já musím poprvé souhlasit s paní poslankyní Němcovou prostřednictvím pana předsedajícího. Protože my tu kolikrát prožvaníme tolik času, a přitom máme tolik důležité práce. To snad lidé vidí u těch televizních přijímačů a tak dále.

A ještě na stranu Pirátů. No, chovejme se důstojně. Vy jste nám už také posledně předvedli, jak se umíte chovat důstojně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tedy obecná rozprava. A já vyzývám paní poslankyni Pekarovou a připraví se paní poslankyně Ožanová. Paní poslankyně, máte slovo, prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážení páni senátoři, vážení poslanci, poslankyně, vážené torzo vlády, mně na úvod taktéž nedá a budu reagovat na paní ministryni, na její slova. Totiž mně také přicházejí různé zprávy na různé kanály, ať už je to e-mail a další. A třeba jedna z nich byla, jak to můžeme vydržet poslouchat. Musím říct, že se s tím občas ztotožňuji. A zejména pak ve chvíli, kdy jsme třeba poslouchali předsedu poslaneckého klubu ANO, který tady předvedl vůči senátorům nesmírně, nesmírně trapný útok. A já se jim vlastně jménem nás, těch, kterým se to nelíbí, chci omluvit. (Poslanec Faltýnek hovoří z místa.) Prosím, takhle se spolu tady nehovoří, prostřednictvím předsedajícího. Mohl byste se to po těch letech už naučit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, diskutujme přes mikrofon, aby to slyšeli všichni a bylo to v záznamu. Takže paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Existuje spousta dobrých důvodů, proč bychom měli být hrdi na Českou republiku a na lidi, kteří jí svými činy dělají dobré jméno v zahraničí. A existuje také několik důvodů, které pocity hrdosti nevyvolávají. Jedním z nich je i ten, že jsme po třiceti letech demokracie v této zemi poprvé svědky naprosto výjimečné situace, kterou je ústavní žaloba na prezidenta republiky. Žaloba, která je dle názoru naprosté většiny expertů na ústavní právo odůvodněná a opodstatněná. Žaloba, která nám nikomu nedělá radost, jelikož již ze své podstaty upozorňuje na morální chaos současné české společnosti, záměrně nastolený částí nezodpovědných politiků v čele s prezidentem země. Žaloba, jejíž projednání je však nyní zcela zásadní pro jasné nadefinování toho, kam až se svými pravomocemi může hlava státu zajít a jak určující je pro faktické naplňování základního zákona této země aktuální politický rozmar.

Je zcela nezanedbatelné, že žaloba obsahuje ne jeden, ne tři, ale hned osm klíčových bodů, na kterých je postavena. Miloš Zeman se totiž systematicky a kontinuálně ve své prezidentské funkci snaží držet otěže exekutivní moci pevně v rukou a dopomáhá mu k tomu do velké míry i neschopnost a někdy až směšná servilita vládních politiků v čele s premiérem, kteří v obavách o svoji další budoucnost, nejenom tu politickou, jdou na ruku tomuto postupu. Prakticky je tak zde naplňován formát poloprezidentského systému, který se opírá o umělou legitimitu postavenou na absolutním počtu hlasů ve volbách, která však nikomu neukládá právo obcházet Ústavu a na hlas lidu se přitom odkazovat. Ať už se jmenuje Miloš Zeman, nebo jakkoliv jinak.

Příkladem neústavního chování je mimo jiné svévolně jmenování vlády tzv. odborníků v roce 2013, kterou vedl Jiří Rusnok a která zde vládla více než sedm měsíců, aniž by alespoň na vteřinu měla šanci získat důvěru v Poslanecké sněmovně. Vláda těchto odborníků však nebyla ničím jiným než vládou kamarádů Miloše Zemana. Uspěli tak ti, kteří se kvalifikovali svou loajalitou k prezidentovi země, namísto těch, kteří disponovali parlamentní většinou a nabídli vládní řešení na politické úrovni. Tak jako mnohokrát předtím a koneckonců i mnohokrát poté se potvrdilo, že k dovršení vrcholných exekutivních funkcí v této zemi pak stačilo jediné – vlísat se do přízně Miloše Zemana.

Na podobném principu pak stojí i další skutky žaloby, založené například na odmítnutí jmenování ministrů dle osobních sympatií prezidenta, byť je tato pravomoc dána jasně předsedovi vlády. Ten ovšem svou nečinností před prezidentem i určitým panáčkováním rovněž legitimuje jeho neústavní chování. Posledním příkladem bylo absurdně komediální představení s nejmenováním pana Šmardy ministrem kultury, které nás chtě nechtě provázelo celé letošní léto.

Důležitou součástí žaloby, na kterou bych ráda upozornila, je i chování a činy prezidenta v oblasti zahraniční politiky. V naprostém rozporu s oficiální politikou vlády, což je podstatou tohoto bodu žaloby, totiž současný prezident zastává postoj, který je vstřícný k autoritativním režimům a podlamuje naši důvěryhodnost tam, kde máme opravdové spojence, v Evropské unii a v NATO. Letos na jaře prezident prohlásil, že je agentem České republiky. Poněkud příznačně se tak stalo pro ruskou agenturu v jednom rozhovoru. Ta sídlí v zemi, která má z prezidentova dlouhodobého vystupování a názorů neskrývanou radost. Pokud tak tento agent z České republiky působí jako hlavní nástroj ruské propagandy směrem ke střední Evropě, nedělá svoji práci příliš dobře. A nechceme snad tolik, pokud si přejeme mít prezidenta, jehož nejsilnější stránkou není poklonkování Číně a Rusku s proklamovaným cílem efektivní ekonomické spolupráce a diplomacie, která za sedm let přinesla více řečí než reálných činů. Možná se pletu, ale třeba se brzy podaří prodat do Číny pár prvních traktorů.

Za neméně důležité, možná dokonce ještě důležitější než naplnění faktických bodů, na kterých žaloba stojí, považuji to, jak symbolická je a jakou zprávu vysílá české společnosti. Prezident by měl jít příkladem všem občanům v dodržování norem, na jejichž nohou stojí duch moderní české státnosti. Místo toho ale střílí Ústavu do obou kolen. Dává naprosto jasně najevo, že pokud jste bezmezně loajální správným lidem, vyplatí se vám to. Pokud se snažíte obcházet pravidla, vyplatí se vám to. Pokud nastolíte režim rozděl a panuj, vyplatí se vám to.

A tohle je věc, kterou jako Poslanecká sněmovna svým hlasováním o projednání žaloby stále můžeme změnit. Můžeme nabídnout určitý symbol a aspoň částečně zbavit společnost pocitu apatie a zmaru, která je nejlepším podhoubím pro ty, kteří to s naší zemí nemyslí dobře.

Miloš Zeman se v současné době těší velké podpoře veřejnosti, což je fakt, který nelze přehlížet. A právě tato důvěra ho zavazuje k tomu, aby se choval zodpovědně, šel příkladem a ctil zákony této země, nikoliv aby je využíval ke svému prospěchu, k prosazení svých

politických cílů nebo k odměnění těch, kteří mu v naplňování jeho ambicí pomáhají. Pokud takto nečiní, je na nás, abychom se ozvali a udělali vše pro to, aby byl s důsledky svých činů konfrontován. Tuto konfrontaci už ze své podstaty ale nemůže realizovat Poslanecká sněmovna. Tu může realizovat Ústavní soud. Ten je k tomu povolán. My však musíme být ti, kteří tomuto rozhodnutí nebudou stát v cestě. TOP 09 tak učiní a já vás žádám, abyste tak učinili také a nechali rozhodnout Ústavní soud.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení paní poslankyni Zuzanu Ožanovou a připraví se pan poslanec Jan Čižinský. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, k projednávané věci jsem požádala o stanovisko profesora doktora Aleše Gerlocha, CSc. Stanovisko je obsáhlé, proto si dovolím je zkrátit a přednést zkrácený výtah.

Základním problémem podaného návrhu je skutečnost... (Odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid, aby se paní poslankyně mohla soustředit na svoje vystoupení. Jestli máte něco, co nesouvisí s projednáním bodu, prosím do předsálí. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Základním problémem podaného návrhu je skutečnost, že nijak neanalyzuje, co se z právního hlediska rozumí hrubým porušením Ústavy či jiné součásti ústavního pořádku, což je nezbytný předpoklad pro úspěšné podání ústavní žaloby. Nelze vycházet z toho, že je věcí výlučně Ústavního soudu, aby sám interpretoval Ústavu a v ní vymezené pojmy, aniž by navrhovatel argumentačně zdůvodnil, proč se domnívá, že určité jednání vykazuje znaky hrubého porušení Ústavy, a to z důvodů dále rozebraných. Je proto úkolem ústavního žalobce, tedy Senátu, aby Ústavnímu soudu předložil takovou interpretační alternativu, ze které bude vyplývat, že se prezident dopustil protiprávního jednání, které znaky hrubého porušení Ústavy vykazuje.

Role Senátu se nemůže omezit na pouhý popis jednotlivých kroků prezidenta republiky a jejich hodnocení z hlediska politického, to je z hlediska souhlasu či nesouhlasu s jejich obsahem či podstatou. Pokud takto Senát postupuje, trpí návrh nedostatky od samého počátku. Samotná Ústava totiž hrubé porušení Ústavy či ústavního pořádku nijak nespecifikuje, což je vážný ústavní deficit, neboť není vymezena na rozdíl od ústavního deliktu velezrady hmotněprávní, tedy věcná stránka daného deliktního jednání.

Jelikož oba ústavní delikty jsou z popsaných důvodů zjevnou obdobou trestných činů spojených se závažnou sankcí, musí se i zde uplatnit ústavní pravidlo vyjádřené v článku 39 Listiny základních práv a svobod, podle kterého jen zákon stanoví, které jednání je trestným činem, což znamená, že zákon, či v tomto případě Ústava, či alespoň zákon o Ústavním soudu, musí po skutkové stránce vymezit povahu daného deliktního jednání. S ohledem na princip dělby státní moci je nepřípustné, aby povaha deliktního jednání, to je skutkový základ takového jednání, byla vymezena až v rozhodovací soudní praxi. Bylo by to stejné, jako kdyby trestní zákoník pouze stanovil, že trestný čin je činem hrubě porušujícím právní řád, načež by soudy v jednotlivých případech rozhodovaly o tom, jaké jednání trestným činem je a jaké nikoliv.

Z uvedených důvodů je vůbec otázkou, zda lze ústavní žalobu pro hrubé porušení Ústavy či některé součásti ústavního pořádku podat, pokud není nijak vymezeno, jakou věcnou podstatu takové nepřípustné jednání má mít. Nepochybně totiž nemůže jít o jakékoliv

porušení ústavního pořádku, nýbrž o takové porušení ústavního pořádku, které má ústavněprávní dimenzi, to je dotýká se výkonu ústavně stanovených pravomocí prezidenta republiky.

Předložená ústavní žaloba takový charakter v mnoha aspektech nemá. Vytýká-li se například prezidentovi republiky, že se snažil ovlivňovat extradiční proces, jde o jednání, které, i kdyby k němu došlo, není výkonem vlastních pravomocí prezidenta republiky, jinak řečeno, i kdyby se prezident angažoval v otázkách, které přísluší dle Ústavy či zákona rozhodovat jiným orgánům státu, nelze jen proto uvažovat o hrubém porušení Ústavy či jiné součásti ústavního pořádku, a to tím spíše, že prezident republiky je oprávněn podle článku 64 odst. 2 Ústavy mimo jiné projednávat s vládou nebo jejími členy otázky, které patří do jejich působnosti.

V případě článku 63 Ústavy lze uvažovat pouze o jediném zřejmém porušení pravidel výkonu pravomocí prezidenta republiky, a to nečinnosti prezidenta republiky. V takovém případě je však otázkou, zda je prezident v konkrétní situaci bezdůvodně nečinný, nebo zda své pravomoci vykonává, avšak jsou zde adekvátní důvody jeho prodlení. Zde je nutné vycházet z toho, že Ústava zpravidla přesné lhůty pro prezidenta republiky nestanoví. Výjimkou může být například vyhlašování voleb.

O porušení pravidel pro výkon pravomocí prezidenta republiky lze uvažovat spíše ve vztahu k pravomocím zakotveným v článku 62 Ústavy. Musí se však jednat o pravomoci, které je prezident povinen vykonávat, nikoliv o pravomoci, které může vykonávat. Typicky možnost vrátit Parlamentu přijatý zákon je právem prezidenta republiky, nikoliv jeho povinností, a proto nelze prezidenta vinit z toho, že nevetuje přijatý zákon, i kdyby šlo o zákon kupříkladu protiústavní. Obdobně tomu je u jeho oprávnění navrhnout přezkoumání ústavnosti zákona nebo mezinárodní smlouvy z hlediska souladu s ústavním pořádkem podle zákona o Ústavním soudu.

Proto je nezbytné z jednotlivých pravomocí prezidenta republiky, jejichž výkonem nemůže prezident hrubě porušit Ústavu, identifikovat ty, které prezident republiky musí vykonávat, a to navíc jen ty, u nichž je způsob jejich výkonu jednoznačně Ústavou stanoven. Zde pak nelze přehlédnout, že naprostá většina pravomocí prezidenta uvedených v článku 62 nemá jednoznačná pravidla ohledně způsobu výkonu těchto pravomocí. Z toho pak vyplývá, že prezident má diskreci co do způsobu výkonů takových svých pravomocí.

Ústavní žaloba vychází z toho, že prezident republiky je pouhým vykonavatelem vůle jiných ústavních činitelů či ústavních institucí, aniž by mohl činit autonomní rozhodnutí. Postavení prezidenta republiky nikdy nebylo koncipováno tak, že by prezident byl považován za pouhého vykonavatele rozhodnutí jiných. Tím spíše tomu tak nemůže být od okamžiku, kdy začal být úřad prezidenta obsazován přímou volbou, což nutně zvýšilo legitimitu úřadu prezidenta republiky co do možnosti autonomně rozhodovat o určitých otázkách.

Otázkou, kterou ústavní žaloba vůbec neřeší, je povaha deliktu vymezeného jako hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku. Z celkové konstrukce ústavního deliktu, kterého se může dopustit prezident republiky, vyplývá, že nejzávažnějším je velezrada, hrubé porušení Ústavy je až na druhém místě. Z toho pak zjevně plyne, že ústavodárce rozlišuje mezi prostým porušením Ústavy a porušením hrubým. Prosté porušení Ústavy pak zůstává bez sankce, sankcionováno je až hrubé porušení Ústavy.

Samotná ústavní žaloba tento aspekt vůbec nerozlišuje, vychází jednoduše z toho, že veškerá jednání vytýkaná prezidentovi republiky jsou bez dalšího, alespoň ve svém souhrnu, hrubým porušením Ústavy. Takový přístup stěží může obstát. Ústavní žaloba je vybudována na konceptu, podle kterého je hrubým porušením Ústavy řada jednání či kroků prezidenta, které jsou v žalobě popsány. Přitom ústavní konstrukce spočívá v tom, že deliktem je již jedno

jediné jednání prezidenta republiky, které je možné označit za hrubé porušení Ústavy. To lze dovodit z dokonavého vidu – porušení, které ústavodárce použil v článku 65 Ústavy –, nikoliv nedokonavého vidu – porušování. Nedostatečnou intenzitu dílčího protiústavního jednání prezidenta republiky nelze nahrazovat tím, že namísto jednoho hrubého porušení je prezidentovi vytknuto opakované či kontinuální, nezávažné, často pouze domnělé porušení ústavního pořádku v různých aspektech. A přitom právě na tom je ústavní žaloba vybudována v rozporu s ústavní konstrukcí, ústavní odpovědností prezidenta republiky. Právní předpisy v některých případech volí takovou konstrukci deliktu, kdy za deliktní považováno buď závažné protiprávní jednání, nebo opakované méně závažné protiprávní jednání. Takovou konstrukci však Ústava nezvolila, a proto je bez pochybnosti založena na tom, že deliktní je pouze hrubé, nikoliv jakékoli porušení Ústavy či jiné součásti ústavního pořádku, a to i porušení jednorázové.

Ústavní žaloba je v rozporu s ústavně danou konstrukcí i v tom, že vytýká prezidentovi jednání spojená s výkonem pravomocí, které nejsou zakotveny v ústavním pořádku. Příkladem je vytýkané nejmenování vysokoškolských profesorů nebo navržení kandidáta do Rady ÚSTR v rozporu se zákonem. Nejde o pravomoci ústavní, nýbrž zákonné, a proto nemůže být toto tvrzené porušení výkonu pravomoci prezidenta republiky ústavně nijak relevantní. K nápravě, případně ne tvrzené nezákonnosti postupu prezidenta republiky slouží jiné prostředky ochrany, jako jsou kupříkladu správní žaloba či neakceptování daného návrhu.

Dalším nedostatkem ústavní žaloby je skutečnost, že nerozlišuje, ve kterém volebním období došlo k údajnému porušení pravomoci prezidenta republiky. Z ústavní konstrukce je zjevné, že prezidenta republiky lze žalovat pouze za jednání, kterých se dopustil v daném funkčním období. Ke stejnému závěru dospěl Ústavní soud v nálezu spisová značka Pl. US 17/13 bod 41 a 42. Cituji: "Ústavněprávní deliktní odpovědnost pro velezradu je vázána na výkon funkce úřadu prezidenta. Jakmile prezidentská funkce z jakéhokoliv důvodu zanikne, ztrácí její dřívější nositel, bývalý prezident, zásadní způsobilost být nadále jako žalovaný účastníkem řízení o ústavněprávním deliktu." Nelze též nevzít v úvahu, že opakovaným zvolením se prezidentovi republiky se dostává nové legitimity k výkonu jeho úřadu.

Jednotlivá vytýkaná pochybení prezidenta nejsou v ústavní žalobě vůbec rozlišena z toho hlediska, zda se jedná o neústavní výkon prezidentových pravomocí, nebo zda jde o projevy či jednání prezidenta, která za výkon pravomoci nelze považovat. Je nezbytné definovat jednotlivé prvky skutkové podstaty ústavního deliktu, tj. je jeho objekt, subjekt, objektivní stránku a subjektivní stránku. Ústavní žaloba opět tyto aspekty, které právní teorie a praxe spojuje s každým druhem deliktního jednání, nijak neanalyzuje.

Ústavní žaloba vychází při popisu údajných deliktních jednání z toho, že každé vytýkané jednání prezidenta republiky je deliktem, aniž by se zabývala tím, jaký je objekt takového deliktního jednání a zda byl jednáním prezidenta dotčen. Ústavní žaloba vychází z ryze doktrinální konstrukce českého ústavního systému jako systému parlamentního, ve kterém prezident má mít pouze formální a reprezentativní postavení. Tak tomu však vzhledem k textu Ústavy nikdy nebylo a není, tím spíše ani nyní po zavedení přímé volby hlavy státu.

Není v této souvislosti bez významu, že i předchozí prezidenti České republiky mnohdy nevykonávali své pravomoci čistě formálně a reprezentativně. Kupříkladu podle Ústavy je prezident povinen podepisovat přijaté zákony. Již za prezidenta Václava Havla se však nastolila praxe, podle které některé zákony prezident ani nevetoval, ani nepodepsal. Zákon pak byl v rozporu s Ústavou vyhlášen bez podpisu prezidenta republiky. Již z toho je zřejmé, že od počátku vytvoření současného ústavního systému byla respektována určitá míre diskrece na straně prezidenta republiky.

Podobně nelze nepřipomenout, že Václav Havel či Václav Klaus odmítali některé jim předložené personální návrhy. To souvisí s tím, že se jedná o pravomoci podle článku 62 Ústavy, kde Ústava dává u jmenování ústavních činitelů prostor pro diskreci, neboť nestanoví, že prezident republiky je návrhem vázán. Otázka hodnocení důvodu pro odmítnutí konkrétního návrhu, respektive zamítavého prodlení při posuzování návrhu, je zřejmě věcí politické, respektive společensko-politické povahy. V tom se tyto pravomoce liší od pravomocí, které prezident vykonává podle článku 63 Ústavy.

Uvedený aspekt má nepochybný význam u těch tvrzených deliktních jednání, u kterých je prezidentovi republiky vytýkáno, že nepostupoval bez zbytečného odkladu, aniž by však Ústava stanovila konkrétní lhůtu pro rozhodování či jednání prezidenta republiky. Princip jednoty právního řádu by totiž v takovém případě vyžadoval, aby i jiné ústavní instituce postupovaly bez zbytečného odkladu tehdy, není-li stanovena konkrétní lhůta. Příkladem může být řízení před Ústavním soudem, který též nemá stanoveny žádné lhůty pro své rozhodování, přičemž nikoliv ojediněle bez zbytečného odkladu o návrzích k němu podaných nerozhoduje.

Jednotlivá porušení pravomocí prezidenta republiky musí být také skutkově prokázána. Kupříkladu je prezidentovi vytýkáno, že zasahoval do nezávislosti justice. Takové jednání má potenciálně povahu trestného činu. Avšak prezident republiky je vybaven indemnitou. Nelze nahrazovat nemožnost trestního postihu postihem cestou ústavní žaloby, a to navíc za situace, kdy závěr o takovém jednání je možno činit až po provedeném dokazování. Tvrzení o tomto jednání se opírá pouze o prohlášení bývalého předsedy Nejvyššího správního soudu a je v rozporu jak se závěry podvýboru Poslanecké sněmovny pro justici, tak příslušného státního zástupce, který trestní oznámení o této věci podané odložil.

Ústavní delikt hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku není ani v Ústavě ani v zákoně o Ústavním soudu vymezen. Je tak porušena zásada nullum crimen sine lege. Prezident republiky musí mít možnost předem vědět, jaké jeho jednání by mohlo naplnit skutkovou podstatu uvedeného ústavního deliktu, a to obdobně, jak je tomu u velezrady. Stejně tak musí být omezen v tomto směru i Senát podávající ústavní žalobu, Poslanecká sněmovna, jejíž souhlas se vyžaduje, a Ústavní soud, který o ní rozhoduje. Tento stěžejní atribut demokratického právního státu Senát ve své ústavní žalobě nijak nereflektuje.

Senát jako ústavní žalobce nemůže vycházet z rozdílnosti názorů mezi ním a přímo lidem volenou hlavou státu, ale měl by podrobně argumentovat a dokázat naplnění jednotlivých aspektů ústavního deliktu. Není namístě pouze popsat a shrnout různá jednání prezidenta republiky, navíc z velké části z prvního volebního období hlavy státu. Přes neurčitost skutkové podstaty uvedeného ústavního deliktu je zřejmé, že se musí jednat o hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku. Ústavní žaloba podle článku 65 Ústavy je výjimečným právním prostředkem kontroly výkonu pravomoci prezidenta republiky, který zásadně není z výkonu své funkce odpovědný – článek 54 odst. 3 Ústavy.

Senát nevyhodnotil rozpor zákonné úpravy sankce s ústavní úpravou. Stávající znění zákona o Ústavním soudu nediferencuje sankce z hlediska ústavního deliktu velezrady a neurčitého ústavního deliktu hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku, ačkoliv ústavní úprava tyto dva delikty rozlišuje a dává i možnost sankce ztráty prezidentského úřadu a způsobilosti znovu jej nabýt.

Tolik ze stanoviska pana profesora Gerlocha.

Dámy a pánové, po prostudování žaloby a seznámení se s různými, často protichůdnými stanovisky, se musím také k věci vyjádřit. V tiskové zprávě ze dne 3. listopadu roku 2009 k nálezu Ústavního soudu ve věci Lisabonské smlouvy je uvedena věta – cituji: "Ústavní soud zdůraznil, že je soudem, nikoliv místem pro nekončící diskuze."

S tímto se zcela ztotožňuji. Proto se domnívám, že bychom neměli Ústavní soud zatěžovat právními nedodělky sloužícími výhradně ke zviditelnění některých subjektů a jejich politických názorů. Politická debata nepatří na půdu Ústavního soudu.

Doporučuji Sněmovně nedat souhlas k podání navržené ústavní žaloby proti prezidentovi republiky.

Na závěr mi nezbývá, než se vyjádřit k tomu, co dnes přednesl pan senátor Láska. Právě dneska pan senátor Láska zmínil vid dokonavý a nedokonavý u usnesení podvýboru pro justici, s tím, že nebyla nezávislost justice ohrožena, a nikoliv ohrožována. Ano, souhlasím, vid dokonavý a nedokonavý má různou interpretaci, ale na toto je zapomínáno přímo v žalobě, kdy Ústava říká, že se jedná o hrubé porušování, nikoliv o... o hrubé porušení, nikoliv o hrubé porušování. Takže v jednou případě se smíme videm dokonavým či nedokonavým zabývat, v dalším případě už to neplatí.

Další bylo, že chybí judikatura. No, ona nechybí. Víme, že skutky z minulého období dle judikatury jsou nežalovatelné. Ale na to opět pan senátor zcela zapomněl.

Potom se také hovořilo o kulatém stolu. Že byli přítomni pouze čtyři poslanci. Prosím vás, v pondělí, tak jak už pan místopředseda Sněmovny, pan Vojtěch Pikal, zmínil, opravdu poslanci vykonávají práci ve svých regionech a jsou většinou přítomni ve svých poslaneckých kancelářích. Proto svolání na tento termín opravdu s prominutím – mohli se dostavit pouze poslanci, kteří se nezabývají prací v regionech, nebo jsou z blízkého okolí Prahy. My ostatní jsme tu možnost prostě neměli. Rádi bychom přišli, ale neměli jsme tu možnost.

Co mě velice udivilo, bylo to, že se říká, že to není politické, ale potom najednou se říká: Vy budete hlasovat tak a tak, protože si na Facebook dáváte fotku se Zemanem, protože se chcete zviditelnit. Prosím, myslím si, že toto bylo zbytečné, toto nepatří do této debaty.

Můžu říct, že jsem se cítila velmi dotčena vyjádřením, že existují politici, senátoři a senátorky, kteří rozhodují dle svého svědomí. Chtěl pan senátor říct, že já nerozhoduji podle svého svědomí? Prostřednictvím předsedajícího panu Láskovi. Já rozhoduji podle svého svědomí. To, že mám jiný názor na věc, ještě neznamená, že nemám svědomí a že svědomí má jenom ten, kdo souhlasí s panem senátorem Láskou. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já přečtu dvě omluvy. Paní poslankyně Andrea Brzobohatá se omlouvá od 14.30 do 18 hodin z důvodu návštěvy lékaře a pan poslanec Jiří Ventruba se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Nyní máme tři faktické poznámky. A jelikož ve 13 hodin budu muset přerušit jednání, tak nevím, jestli na všechny dojde. Takže paní poslankyně Miroslava Němcová, připraví se pan poslanec Jan Lipavský a připraví se pan poslanec Vít Rakušan. A následně, pakliže už nebudou další, tak v obecné rozpravě pan poslanec Čižinský. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Chtěla bych se vyjádřit k tomu, co zde citovala paní poslankyně Ožanová z textu pana doktora Gerlocha, kdy podle něj neexistuje definice hrubého porušení Ústavy. Chtěla bych zde odkázat na to, že výklad tohoto termínu poskytli ústavní experti Jan Kysela a Jan Wintr, myslím, že to bylo v roce 2017, kdy konstatují, že hrubým porušením Ústavy se rozumí jednorázové porušení pravidla či principu zásadní důležitosti, ale také opakované porušování Ústavy, které v důsledku podvrací ústavní systém. Tak k tomu toto doplním.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další na faktickou poznámku pan poslanec Jan Lipavský a zatím poslední přihláška na faktickou poznámku, pan poslanec Vít Rakušan. Takže pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych doplnil jenom fakticky informace, které zazněly od paní poslankyně Ožanové. Pan doktor Gerloch byl navržen prezidentem tento rok na ústavního soudce. Senát jej nepodpořil, dostal 19 hlasů z 64.

A k té příležitosti – profesor z Cardiff Law School doktor Jiří Přibáň s ním učinil nějakou zkušenost v 80. letech a okomentoval to slovy – cituji: "Aleš Gerloch přednášel teorii socialistického státu a práva neostalinistickým dialektem, který již v době perestrojky nebyl nutný ani vyžadovaný. Gerlochův talent nespočíval v odbornosti, ale ve schopnosti kombinovat osobní ambice s neosobní loajalitou se všemi, kteří byli momentálně u moci. Skutečnost, že okupoval místo vedoucího katedry na více českých univerzitách a v několika právních oborech, není projevem geniality ducha, ale tristního stavu vysokého školství."

Já bych chtěl říct, že pro mě je to prostě určitým symbolem jakýchsi neonormalizačních pořádků, které se tady snaží zavádět Andrej Babiš s Milošem Zemanem – kam vítr, tam plášť. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Vít Rakušan. Je 58, ale já budu vstřícný a nebudu vás přerušovat, pakliže naplníte celé dvě minuty. Prosím máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za vstřícnost. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Vaším prostřednictvím k paní poslankyni Ožanové. Já jí vlastně velmi děkuji za to její vystoupení, které tady měla. Ona nám tady citovala jeden z odborných názorů na celou tu situaci kolem pana prezidenta a jeho případného porušení ústavnosti v naší zemi. V pondělí byl v Poslanecké sněmovně seminář, kde právníci s vysokým renomé prezentovali názor přesně opačný.

Takže suma sumárum to prostě vede k tomu závěru, že ono se skutečně asi primárně nemůže jednat o tu politickou diskusi, kterou tady vedeme, ale diskusi ryze odbornou. A jedinou autoritou v naší zemi, která je schopná posoudit, zda bylo konání prezidenta za hranou Ústavy, nebo nebylo, je Ústavní soud. Takže veškeré argumenty, že tady jsou různé názory vážených právníků proti sobě, prostě a jednoznačně svědčí pro to, že by právě ústavní žalobu na prezidenta Ústavní soud měl projednat a měl tady vytvořit nějakou právní jistotu pro budoucnost, kterou prostě postrádáme.

Vlastně za to vystoupení děkuji. Doktor Gerloch si myslí něco jiného než odborníci, kteří se zúčastnili pondělního semináře v Poslanecké sněmovně. Nechť rozhodne Ústavní soud. Naším dnešním hlasováním tomu můžeme napomoci.

A ještě krátká poznámka k paní ministryni Schillerové. Já jí také děkuji, protože její nehorázné vystoupení na půdě Poslanecké sněmovny, kdy naše kolegy z horní komory označuje za špínu, nebo cituje ve zprávách, kdy ona říká, že tady vlastně jenom žvaníme, místo abychom pracovali, tak v té chvíli paní ministryně Schillerová spustila neuvěřitelnou řadu moc hezkých zpráv, které nám chodí. A některé neoznačují úplně hezkým jménem i samotnou paní ministryni.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla zatím poslední faktická poznámka v tuto chvíli. Jenom bych teď připomněl další postup. Je tady ještě přihlášen pan poslanec Patrik Nacher, ale vám už teď prostor nedám. Ale protože ve 14.30 pokračujeme ústními interpelacemi, jenom upozorňuji, že poté, až budou vyčerpané ústní interpelace, tak budeme pokračovat, takže je potřeba sledovat, to je na poslance Patrika Nachera, který je s faktickou připraven, proto v podstatě neprodleně na něj přijde pořadí, až tedy kontinuálně přejdeme na projednávání ústavní žaloby zase. A následně se připraví pan poslanec Jan Čižinský.

Zatím vám přeji do 14.30 dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, je 14.30, budeme tedy pokračovat v dnešní schůzi. Než otevřu další bod, seznámím vás s omluvenkami. Omlouvá se nám od 15.00 hodin do konce dnešního jednání pan poslanec Kott, omlouvá se nám mezi 14.30 a 15. hodinou z pracovních důvodů pan poslanec Hnilička, omlouvá se nám paní poslankyně Válková mezi 14.30 a 15.30 z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Plzák od 15.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní tedy v souladu s jednacím řádem a schváleným pořadem otevírám bod

317. Ústní interpelace

Jako první budou ústní interpelace určené předsedovi vlády a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky jako celek, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo poslanci Janu Lipavskému, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády, a jako další se připraví pan poslanec Valenta. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, interpeluji vás dnes v otázce postsovětské Mezinárodní investiční banky a Mezinárodní banky pro hospodářskou spolupráci. Nejdříve v krátkosti celou kauzu shrnu a připomenu, jak se k dané problematice nedávno usnesl Senát Parlamentu České republiky, a položím v závěru samotné interpelační otázky.

Česko je součástí obou reliktů z dob komunismu a RVHP. Ty dodnes slouží zájmům Kremlu a realizují především projekty na ruských zájmových územích v bývalých republikách Sovětského svazu. Mezinárodní investiční banka sice podporuje také firmy, které sídlí v Česku, většinou mají však ruského majitele, jako to bylo například v podivné kauze firmy Pilsen Steel a zmizelých 50 milionů eur. Vy sám jste v roce 2014 chtěl zbavit Česko účasti ve všech zbytečných majetkových účastech. Proč se tak dosud nestalo, mi zůstává záhadou.

Nicméně teď se situace ještě více vyostřuje, Mezinárodní investiční banka se přesouvá do Budapešti. Tam bude sídlit s diplomatickým krytím, což samozřejmě problematizuje celou věc z hlediska špionáže a praní špinavých peněz.

Chtěl bych říci, že oceňuji snahu Senátu Parlamentu České republiky a konkrétně senátora Pavla Fischera. Senát přijal v kauze obou bank 18. září usnesení, ve kterém vyzývá vládu, aby se zasadila o vystoupení České republiky z Mezinárodní investiční banky a z Mezinárodní banky pro hospodářskou spolupráci. Výbor také odmítl navyšování kapitálu. K této výzvě já se přidávám.

Pane premiére, pokládám tedy tyto tři otázky:

- 1. Odmítl jste při jednání v Mezinárodní investiční bance další navyšování kapitálu?
- 2. Připravíte kroky v souladu s českým a mezinárodním právem nezbytné pro vystoupení České republiky z Mezinárodní investiční banky? Pokud ano, tedy kdy?
- 3. Dokončíte v souladu s vládní politikou a výzvou zahraničního výboru Senátu kroky vedoucí k vystoupení Česka z Mezinárodní banky pro hospodářskou spolupráci? (Mpř. Pikal: Čas, pane poslanče.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Než pozvu dalšího řečníka – paní poslankyně Melková se nám omlouvá od 14.30 do 18.00. z pracovních důvodů.

Nyní prosím pana poslance Valentu, který bude interpelovat ve věci nesrovnalosti ve vládním financování NNO. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, odpovězte mně prosím písemně na fakt, že Nejvyšší kontrolní úřad prověřil dotace ze státního rozpočtu, které rozdělil nestátním neziskovým organizacím Úřad vlády České republiky a čtyři ministerstva – Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství, a to v letech 2016 a 2017. Úřady při rozdělování dotací však nepostupovaly jednotně a nevyměňovaly si průběžné informace o schválených projektech, což by přirozeně měly. Kontrola také zjistila miliardové rozdíly v informacích o tom, kolik stát poskytl na dotacích v letech 2015 a 2016. U příjemců dotací provedená kontrola také zjistila, že v několika případech nedodrželi podmínky dotace.

V České republice bylo podle Českého statistického úřadu na začátku roku 2016 téměř 121 tisíc nevládních neziskových organizací, přičemž dotaci dostalo téměř 7 tisíc z nich. V roce 2016 na jejich účtech přistálo podle údajů z rozpočtového informačního systému celkem 12 miliard a v roce 2017 to bylo 14 miliard korun. Strategie vlády ve vztahu k neziskovým organizacím na léta 2015 až 2020 ale vznikla bez předchozí analýzy toho, jaké služby společnost od nich skutečně potřebuje. V Radě vlády pro nestátní neziskové organizace bylo v kontrolovaných letech více zástupců neziskového sektoru než zástupců státu.

Ptám se proto také: Nemohli mít rozhodující vliv na obsah strategických materiálů, a získávat tak dotace ve svůj prospěch? Nespatřujete v obsahu zveřejněných informací jistý nepořádek, chaos, nesystémovost či nespravedlnost ve vládních rezortech a na vašem Úřadu vlády? Já ano. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Děkuji za dodržení času. Tím jsme vyčerpali všechny ústní interpelace na předsedu vlády, takže budeme pokračovat rovnou interpelacemi na ostatní členy vlády.

A já vyzývám pana poslance Podala, aby přednesl interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce a zahájil tím tímto blok. Prosím.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, členové vlády. Vážený pane ministře, dovoluji si vás interpelovat ve věci populace vlků v České republice a důsledky s tím spojené. Odhady naznačují, že od roku 2018 do roku 2019 se populace vlka ztrojnásobila. V roce 2018 byly škody způsobené vlky cca 1,5 milionu korun. Majitelé ovčí farmy Šonov na Broumovsku si nárokují v letošním škody 800 tisíc korun a farmář René Zimmel si nárokuje škodu přes 2 miliony korun. Pastevectví je jedním z posledních tradičních oborů zemědělství, spoluvytváří zdravou krajinu a pomáhá zadržování vody v půdě. Problémy s vlky jsou i v dalších zemí EU. Ve Francii bylo více než 90 % útoků vlků na farmách, které přijaly doporučená ochranná opatření. Na Slovensku je uplatňována kvóta 70 kusů vlků.

Dále uvedu některé požadavky chovatelů. Rajonizace vlčí populace, stanovení únosného počtu vlků, vyřazení vlka ze seznamu kriticky ohrožených druhů, hrazení 100 % přímých i nepřímých nákladů spojených s vlky a vyplácení reálných náhrad v krátkém čase.

Žádám o řešení ze strany vašeho ministerstva, a to tak, aby nepřišlo stejně pozdě jako v případě kůrovcové kalamity.

Na závěr bych chtěl jen říci, že nám jde o to, aby se vlk nažral, ale ovce aby zůstaly celé. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr, stejně jako pan premiér, je omluven z důvodu zahraniční cesty, takže stejně jako on zašle na vaši interpelaci odpověď do 30 dnů písemně.

Nyní prosím paní poslankyni Zahradníkovou, která bude interpelovat pana ministra Plagu ve věci stížnosti neziskových organizací na chystanou novelizaci vyhlášky 27/2016 o společném vzdělávání. Prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Vážený pane ministře školství, v rozhovorech pro Učitelské noviny jste opakovaně uvedl, že některé neziskovky, jako je např. tzv. Česká odborná společnost pro inkluzivní vzdělávání, kterou vede Klára Laurenčíková Šimáčková, podaly stížnost na Českou republiku v Bruselu ohledně chystané novelizace vyhlášky č. 27/2016 o společném vzdělávání.

Můžete prosím konkrétně uvést, kteří lidé a které organizace tuto stížnost podaly, co bylo konkrétně předmětem této stížnosti, jak vyřizování stížnosti přesně probíhalo a co bylo výsledkem jednání v Bruselu? Byly tyto stížnosti hlavním důvodem, proč novela inkluzivní vyhlášky nebyla doposud vydána? Kdy bude novela inkluzivní vyhlášky publikována ve Sbírce zákonů a odkdy bude účinná?

Termíny se již několikrát posouvaly. Nejprve se hovořilo o září 2018, následně v lednu o lednu 2019, pak o jaru 2019 a nakonec o říjnu, který zřejmě také nestihneme. Považuji za alarmující, že několik kosmetických změn ve vyhlášce Ministerstvo školství připravuje tak dlouhou dobu. Velmi ráda bych nejen já věděla, jaké pozitivní změny tato vyhláška do budoucna přinese. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Děkuji za dodržení času. A nyní prosím pana poslance Nachera, který bude interpelovat ministra Vojtěcha ve věci ochrany dobrého jména českého zdravotnictví a obyvatel ČR před podvodným šmejdím byznysem. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Je možná nezvyklé, že koaliční poslanec interpeluje ministra. Nicméně si myslím, že tematika šmejdů je zásadní věc, která se dotýká těch nejslabších, a proto si myslím, že zaslouží proti tomu bojovat a informovat o tom na všech různých fórech.

Byznys šmejdů, tedy těch podvodníků, kteří pod maskou podnikatelů systematicky snaží poškozovat zejména ty, kteří se neumějí bránit, se přenesl z těch předváděcích akcí do poněkud sofistikovanější formy, kterou bych nazval časopisová reklama, kde ve volně prodávaných časopisech, např. TV magazín, TV pohoda, Rytmus života, Na kafičko, Pestrý svět atd., jsou celostránkové inzeráty, kde se prezentují, a to je to nejhorší, různé smyšlené, nesmyslné zázraky z oblasti zdravotnictví, tady koukám na kolegy, tak těm se z toho musí zamotat hlava, a to zejména ve spojení s tzv. akcí slevového klubu, či akce klubu lovců příležitostí. Jde o různé zázračné brýle, preparáty na vracení vynikajícího sluchu, vyléčení bolesti páteře, zastavení rozvoje cukrovky apod. Jinými slovy věci, na které jsou lidé – nikoliv spotřebitelé, ale lidé – velmi, velmi citliví.

Proto bych se chtěl zeptat pana ministra zdravotnictví, protože to sice je reklama, takže by se to mělo řešit v zákoně o regulaci reklamy, otázka je, jestli je na to ten prostor a jestli to splňuje do puntíku to, že je klamavá reklama, já si myslím, že ano, ale někdy je to prostě úplně na hraně, tak bych se chtěl zeptat (upozornění na čas) pana ministra... Tak pardon. Jaká efektivní opatření učiní k tomu, aby nadále nebylo poškozováno zdravotnictví, dobré jméno českého zdravotnictví a nedával se prostor pro tyto šmejdy.

Podněty pro tyto (upozornění na čas) inzeráty nebo vůči nim jsme na Ministerstvo zdravotnictví zasílali. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím o dodržování času. Pan ministr je omluven na celý den z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

Takže já nyní prosím pana poslance Lipavského, který bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci pohrobků RVHP. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, interpeluji vás dnes v otázce postsovětské Mezinárodní investiční banky a Mezinárodní banky hospodářské spolupráce. Česko je součástí obou reliktů z dob komunismu a RVHP. Ty dodnes slouží zájmům Kremlu a realizují především projekty na ruských zájmových územích, v bývalých republikách Sovětského svazu. Mezinárodní investiční banka sice podporuje také firmy, které sídlí v Česku, většinou však mají ruského majitele, tak jak to bylo např. v kauze Pilsen Steel i zmizelých 50 milionů eur.

Mezinárodní investiční banka se přesouvá do Budapešti a bezpečnostní komunita varuje, že by se mohla stát místem, odkud budou do Evropy snadněji proudit špioni a špinavé peníze. Připomínám, že zaměstnanci banky i jejich rodinní příslušníci mají speciální diplomatickou imunitu, která je činí pro evropské právo prakticky nedotknutelné, a jejich činnost je netransparentní. Banka se také může stát nástrojem k obcházení ruských sankcí. Jakákoliv spojitost s Mezinárodní investiční bankou je podle mého názoru tedy pro Česko

reputační problém. Chtěl bych říct, že oceňuji snahu Senátu Parlamentu ČR, konkrétně Pavla Fischera a výboru, jehož on je předsedou, kde 18. září přijali usnesení, které vyzývá vládu, aby se zasadila o vystoupení ČR z těchto bank.

Já bych vám proto chtěl položit tři otázky.

Za prvé, jestli ČR odmítla při jednání Mezinárodní investiční bance další navyšování kapitálu.

Za druhé, jestli vláda a Ministerstvo financí připravuje v souladu s českým a mezinárodním právem kroky k vystoupení ČR z Mezinárodní investiční banky, případně kdy.

A jestli dokončíte v souladu s vládní politiku a s výzvou senátního výboru kroky vedoucí k vystoupení Česka z Mezinárodní banky hospodářské spolupráce a vypořádání závazků, které s tím jsou spojeny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. A prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, uvedla bych, jak ty věci jsou. Česká republika je členem dvou bank z doby RVHP, a to Mezinárodní investiční banky, která byla založena v roce 1970, a Mezinárodní banky hospodářské spolupráce z roku 1963.V té MIB, v té první, má Česká republika vklad 37,7 milionu eur a v MBHS má 26,7 milionu eur.

V roce 2014 MF, Ministerstvo financí, důkladně zanalyzovalo členství v obou těchto institucích a konzultovalo jej dále s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem průmyslu a obchodu. MIB prošla úspěšnou transformací – to je ta, na kterou se ptáte, ta, co mění sídlo. V roce 2012 disponuje mezinárodním ratingem renomovaných ratingových agentur s průměrem AA minus. Dodržuje veškeré sankce ze strany EU a Spojených států amerických, má moderní interní procesy a hlavně z jejích služeb benefitují české podniky, celkově v hodnotě asi 221 milionů eur od roku 2012. Čili členství v MIB z tohoto pohledu se jeví jako jasně pozitivní a opodstatněné. A v současné době je jediný mandát vlády, a to je formou usnesení, a to je souhlas s přesunutím této instituce do Budapešti. Vláda ČR tento krok podpořila, zejména z těch důvodů, že banka bude blíže českému trhu. Navýší se počet evropských zaměstnanců, a zároveň se banka stane atraktivnější pro nové akcionáře.

A přesun sídla, jde jenom o tuto technikálii. My neřešíme v tuto chvíli, vláda neřešila účast v této bance. Řeší pouze přesun sídla. A přesun sídla do Budapešti v rámci ratifikace změny statutárních dokumentů MIB nyní projednává Senát, konkrétně zahraniční a hospodářský výbor. V tuto chvíli máme k dispozici pouze doporučení zahraničního výboru. Hospodářský výbor bude danou otázku dále projednávat na konci října.

Ze strany některých senátorů vyvstala potřeba diskutovat i samotné členství, byť není předmětem toho, co teď se řeší, včetně výhod a nevýhod. Ministerstvo financí jako gestor spolupráce s MIB se dané diskuzi nebrání, říkám otevřeně, ale je to potřeba oddělit od procesu ratifikace, který souvisí s přestěhováním tohoto sídla. Takže zmiňovaná potenciální bezpečnostní rizika, navíc případné vystoupení ČR z MIB, nebudou eliminována. Naopak, jako člen MIB má ČR o činnosti banky přehled a může vykonávat akcionářskou kontrolu. Co se týče... Protože ještě tím přesídlením. Ještě jedna poznámka. Na území vlastně EU, tak z pohledu uplatňování sankcí by vznikla paradoxně jednodušší a příznivější situace, kdy činnost MIB by musela být pod dohledem regulátora členského státu EU.

Ta druhá banka – teď budu mluvit o té MBHS – naopak, transformací neprošla a v podstatě se už léta nachází ve fázi stagnace. A v této souvislosti toto diskutovala vláda v roce 2017, působení dál ČR v této organizaci, a přijala odpovídající usnesení v režimu vyhrazeném. Já o něm nemohu mluvit, prosím, pane poslanče, ale mohu vám jenom říct, že prostě činíme nezbytné kroky jako Ministerstvo financí, abychom zabezpečili usnesení vlády, co se týče té druhé banky.

Ptal jste se mě na otázku, zda jsme navýšili jmění nebo rozhodovali o navýšení jmění. Byli jsme, myslím, že dokonce jediná země, která nenavýšila jmění, která to odmítla.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Pan poslanec bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Tak já bych se chtěl zeptat, jaký bude dopad, pokud neprojde ta ratifikace změny sídla za ČR. To je můj dotaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď na doplňující dotaz, jestli má zájem.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: To je správná otázka, pane poslanče, kterou teď analyzujeme. Protože to přestěhování sídla v podstatě proběhlo. To znamená, že oni už jsou přestěhování do Budapešti, ta MIB. A v tuto chvíli vlastně by to měly členské země ratifikovat, pokud můj právní názor, ale budeme o tom samozřejmě konzultovat na více... To je čerstvá...

Za prvé, nebudeme předjímat. Máme zatím stanovisko pouze zahraničního výboru. Čekáme na stanovisko hospodářského výboru, tam se přerušilo jednání. Pak to půjde na plénum, a pokud plénum nebude ratifikovat tento přesun sídla, tak nastává právní problém. My ho analyzujeme. Neumím domyslet důsledky, které by to mělo. Myslím si, že to je zbytečný problém, protože tady jde skutečně jenom o technickou věc přesunu sídla. Pokud položíme na stůl otázku našeho členství v MIB, zatím položena nebyla nikdy, to znamená, že nikdy vláda o tom nejednala, to není jenom věc Ministerstva financí – já jsem vás seznámila s tím, co Ministerstvo financí zanalyzovalo v předcházejících létech – tak to můžeme řešit, ale teď jde skutečně o technický přesun, ke kterému už de facto v podstatě došlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Posuneme se dále. Prosím pana poslance Michálka, který bude interpelovat pana ministra Kremlíka ve věci výběru generálního ředitele Českých drah. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, mně vadí, že vláda před volbami slibovala transparenci a ve skutečnosti na Ministerstvu dopravy se teď realizuje výběrové řízení, které vypadá jako zmanipulované. Jde o to, že pan Babiš a pan Kremlík dali politickou trafiku, post šéfa Českých drah s platem půl milionu korun, panu bakaláři Nebeskému, potom co jeho manželka odeslala za Českou republiku úřednickou odpověď, že s dotacemi Agrofertu je všechno v pořádku. Takže ze 32 uchazečů nejlepší je pan bakalář Nebeský.

Tak si to trošku zrekapitulujme. V květnu přišla zpráva auditu k dotacím, vyřizuje to paní Nebeská, náměstkyně paní Dostálové, paní Dostálová říká, že to je nezávislá úřednice, vůbec to nejde ovlivnit, pan Babiš se schází s panem Nebeským, v červnu pan Kupec říká, že

bude odvolán a nahrazen panem bakalářem Nebeským na základě vyjádření pana Čočka, pan Kupec je odvolán, ratingová společnost Moody's nás varuje, že je to neprofesionální, nebo že tady hrozí politické ovlivňování, paní Matušovská to interpeluje, je vypsáno výběrové řízení, kde jsou uměle snížena kritéria na řízení z 300 na 100 osob ve firmě, a paní Nebeská v srpnu odesílá odpověď za Českou republiku, aby v září pan bakalář Nebeský porazil 31 ostatních kandidátů. Jeho kvalifikace je, že byl původně výpravčí, potom projektový manažer a poradce, technický ředitel ve firmě, která zbankrotovala, nikdy neřídil velkou firmu a měl zodpovědnost za IT na Ministerstvu pro místní rozvoj, kde měl na starosti mimo jiné šíleně špatný projekt NEN.

Takže je tady evidentní, že tady šel pokyn od premiéra, abyste instalovali tohoto člověka do vedení Českých drah. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Já bych vás chtěl poprosit, abyste neřešili problémy Agrofertu na úkor státu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji za slovo. Předně bych chtěl říci, že Ministerstvo dopravy a České dráhy postupují transparentně. Já musím odmítnout osobní napadání paní Nebeské. Paní Nebeská tady mezi námi není. Paní Nebeská je vážně zdravotně nemocná. Trpěla rakovinou. Velmi mě mrzí, že pan poslanec takto napadá paní Nebeskou. Myslím si, že by stálo za to, aby se omluvil. Takovéto osobní lidské invektivy nejsou správné a nepatří ani do politiky.

Pokud jde o průběh výběrového řízení, fakta jsou taková. Pan Kupec skončil, a to na základě informací, které sdělila dozorčí rada. Jednalo se o režimové informace v zájmu České republiky. Další komentář s ohledem na tyto informace nebudu poskytovat.

Pokud jde o samotné výběrové řízení, výběrové řízení vyhlašovaly České dráhy. Byla ustavena výběrová komise, která byla složena z odborníků. Členkou byla Taťana Molková, paní profesorka z univerzity. Členem dozorčí rady byl také pan Kocourek. Dále tam byl předseda dozorčí rady pan Pospíšil, který s ohledem na svoji kandidaturu odstoupil z této výběrové komise. Dalšími členy byl pak pan Tomáš Čoček, pan Jan Vrátník a prezident Svazu průmyslu a dopravy pan Hanák. To byla výběrová komise.

Následně dozorčí rada stanovila výběrová kritéria a bylo vyhlášeno výběrové řízení. Do výběrového řízení bylo k 31. červenci přihlášeno 32 uchazečů. Výběrová komise zúžila těchto 32 uchazečů na 14, kteří splnili kritéria. Následně probíhaly pohovory s těmito 14 uchazeči. Následně dne 23. září proběhlo poslední zasedání a výběrová komise doporučila 5 uchazečů. Dne 25. září byl zvolen pan Václav Nebeský předsedou představenstva a pan Michal Kraus členem představenstva. Takže to jsou fakta.

Já jako ministr dopravy nemám žádné pochybnosti o průběhu výběrového řízení. Z mého pohledu je důležité, aby České dráhy v tomto novém složení a ve spolupráci s dozorčí radou připravily České dráhy na liberalizaci železničního trhu, aby České dráhy tuto liberalizaci využily i k tomu, aby hledaly nové příležitosti, hledaly nové trhy. Očekávám od tohoto vedení, které má moji plnou důvěru, aby zlepšilo finanční stav Českých drah včetně obhájení pozitivních ratingových stupňů. Chci, aby se nové vedení Českých drah soustředilo na zvyšování kvality a komfortu pro cestující včetně zajištění obnovy vozového parku na dálkové i regionální úrovni.

Já musím odmítnout tyto osobní výtky zejména vůči paní Nebeské i vůči samotnému procesu výběrového řízení. Na výběru se podíleli lidé, kteří mají odbornou a mravní reputaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance, jestli má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Ano, mám několik doplňujících dotazů.

Za prvé – proč byla snížena výběrová kritéria.

Za druhé – proč váš první náměstek pan Čoček už v červnu, tedy před vypsáním výběrového řízení, věděl, kdo vyhraje, kdo tam bude dosazen.

Za třetí – to je opravdu pan bakalář Nebeský to nejlepší, co jste v České republice našli na řízení Českých drah s půlmilionovým platem a druhou nejvýznamnější funkcí ve státních firmách?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Mě mrzí, že z úst pana poslance nezazněla omluva. Je skutečně nedůstojné, pokud je tady napadána paní, která je vážně nemocná a která se tady nemůže bránit osočování. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Pokud jde o kritéria výběrového řízení, tak kritéria výběrového řízení stanovila dozorčí rada. Tady jsem vám vyjmenoval odborníky, kteří se na těch kritériích podíleli. To je druhá věc.

Pokud jde o opakované napadání pana Nebeského, tak on byl vybrán mezi 32 uchazeči. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím pana poslance Vymazala, který bude interpelovat nepřítomného ministra Hamáčka ve věci zátahu na letní rekreaci. Prosím.

Poslanec Tomáš Vymazal: Vážený nepřítomný pane ministře, Policie České republiky ve spolupráci s Celní správou v červenci a srpnu letošního roku udělala dvojici zátahů proti hudebním festivalům Let It Roll a Hip Hop Kemp. Údajně mělo jít o opatření směřující proti extrémnímu výskytu užívání psychotropních látek na těchto festivalech. Zátahy na obou festivalech donutily tisíce návštěvníků několik hodin čekat ve frontách na policejní kontrolu, zatímco jim program jejich draze zaplaceného festivalu utíkal doztracena.

Zkusme to rozebrat podrobněji. Z 9641 zkontrolovaných lidí byly během obou festivalů nalezeny psychotropní látky u pouhých 376, to je méně než 4 % z kontrolovaných osob. Když to číslo uvážíte vzhledem ke statistikám užívání psychotropních látek v české společnosti, tak vám musí dojít, že byste nevyhnutelně měli větší úspěšnost i v mateřské školce nebo v libovolném kostele.

Kolikpak to, pane ministře, vlastně stálo peněz? Původním cílem akce mělo být ochránit zdraví návštěvníků před nebezpečnými látkami. Ve skutečnosti měla akce za výsledek ale jen to, že bezpečné, leč ilegální konopí u mnoha návštěvníků vystřídal legální, leč toxický alkohol. Uvážíme-li, že policie načapala jen každého 25. kontrolovaného člověka, je třeba si uvědomit, že se na těch ostatních 24 dopustila jen čisté buzerace, zatímco černý trh s psychotropními látkami ani nepošimrala za uchem. Toho všeho se navíc dopustila na lidech, kteří se jen chtěli bavit, chtěli si užít prázdniny nebo dovolenou.

Když mi poslanci za ČSSD podepisovali návrh novely za legalizaci samopěstování konopí, myslel jsem, že všichni stojíme na straně osobní svobody a zdravého rozumu. Když jsem ale viděl video, kde čtveřice policistů prošacuje batoh, následně z něj vyndá stan, důkladně jej rozepne a převrátí naruby, aby v něm nakonec našla jeden sáček s jedním gramem konopí (upozornění na čas), došlo mi, že se musím ptát na spoustu věcí – na které už není čas, takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a pan ministr na vaši interpelaci odpoví do 30 dnů písemně.

A nyní prosím pana poslance Kupku, který bude interpelovat ministra Kremlíka ve věci dostavby Pražského okruhu. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane ministře, já jsem si dneska přečetl na internetu, že ŘSD požádalo o stanovisko EIA pro stavbu Pražského okruhu pro část 519 Suchdol – Březiněves a uvádí jako termín zahájení výstavby rok 2024. Předtím jsem si ale přečetl na podobných serverech, že vy sám uvádíte jako začátek výstavby severní části Pražského okruhu rok 2026, a v lednu letošního roku hovořil váš předchůdce Dan Ťok o tom, že se začne v roce 2020, 2024. Tak jsem z těch termínů zahájení výstavby nesvůj a chtěl bych se zeptat na to, jak to vlastně je. Jestli s tím termínem ve skutečnosti nějak vážně počítáte, nebo jestli generujete náhodná čísla zahájení výstavby Pražského okruhu.

Vzhledem k tomu, že všichni víme, že je to jedna z klíčových dopravních staveb, jedna z klíčových dopravních infrastruktur České republiky, tak nám nepochybně všem záleží, velké řadě z nás velmi významně i s ohledem na ochranu životního prostředí, na tom, jak se dostáváme do hlavního města nebo jak putujeme po České republice. Znamená to samozřejmě také významný argument pro rozvoj české ekonomiky tak, aby dopravní infrastruktura v Čechách fungovala lépe.

Můj dotaz tedy zní, jednak jak je to s těmi termíny zahájení výstavby, jak vážně s tím zahájením ve skutečnosti počítáte, jak se připravují jednotlivé stavby Pražského okruhu v té severní části 518 až 520 i té části, která by se snad měla začít budovat v roce 2021, a to je část 511 Běchovice – dálnice D1.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji moc. Pokud jde o silniční okruh kolem Prahy, tak mě na něm stejně tak záleží, jsem Pražan, jako hlavnímu městu Praha a jako okolním obcím zejména kolem Prahy.

Jaký je aktuální stav? Než vám ukážu mapku aktuálního stavu, tak chci říct jednu věc. Já chci, aby všichni měli stejné informace ve stejný čas. Pokud se budete dívat na můj facebookový profil ministra dopravy, tak uvidíte, že se na něm začínají objevovat tyto aktuální mapy. (Ukazuje mapy do pléna.) Toto je mapa, která se týká (nesroz.) okruhů kolem Prahy, nebo takzvané D0. Tyto mapy se budou týkat všech dálnic, které budujeme. Tam uvidíte detailně, jaký je konkrétní stav výstavby kterého konkrétního úseku včetně detailního popisu, včetně termínu, včetně opatření k urychlení přípravy a výstavby, případně úkolů pro ministra dopravy, jak by dané věci mohl pomoci.

A teď konkrétně odpověď na dotazy. Nejblíže zahájení v současné době je stavba 511, která pojí D1 – Běchovice. Aktuálně probíhá územní řízení, které řeší Praha 22 Uhříněves.

Dne 24. července 2019 proběhlo veřejné projednání územního řízení. V roce 2020 se předpokládá vydání územního rozhodnutí. Od 1. června letošního roku paralelně probíhá příprava dokumentace pro stavební povolení. Zároveň probíhá majetkoprávní příprava. V současné době byly obesláni vlastníci pozemků dotčených stavbou. Tyto kroky jsou paralelně zajišťovány z důvodu možnosti zahájení výkupu pozemků a zahájení inženýrské činnosti pro stavební povolení bezprostředně po vydání pravomocného územního rozhodnutí.

Pokud jde o severní část okruhu, ta dlouhodobě naráží na odpor dotčených městských částí a obcí, které jsou účastníkem územního i stavebního řízení a mohou se zapojit do procesu posuzování vlivu na životní prostředí do EIA, podávat námitky, podávat odvolání, podávat samozřejmě žaloby. Odhadovat průběh a výsledky, a hlavně dobu trvání těchto procesů lze z logiky věci jen velmi nepřesně.

Já vám řeknu jednu zajímavou informaci. Já jsem si nechal na Ministerstvu dopravy a ŘSD udělat předběžnou analýzu, nebo získat informace, jak dlouho trvalo vydání pravomocných stavebních povolení na modernizaci D1, která nás všechny trápí. A z informací, které jsem získal, to trvalo 444 dní. Bylo vydáno stavební povolení a nabylo právní moci až po 444 dnech. Nebudu říkat, kolik peněz to nás a daňové poplatníky stálo. Takže jakékoliv obstrukce nejenom že vedou k prodlužování procesu, než komunikaci můžeme užívat, ale zejména vedou, jak rostou ceny prací, ceny staveb, k navyšování ceny.

Pokud jde o předpokládané zahájení jednotlivých úseků. Takže tento úsek 511 Běchovice – D1, tak tam se předpokládá územní řízení v roce 2021. Pokud jde o silniční okruh 518 Ruzyně – Suchdol, tam se předpokládá rok 2026, aktuálně probíhá zjišťovací řízení EIA. A pokud jde o silniční okruh 519 Suchdol – Březiněves, tam se předpokládá rok 2026. Pokud jde o silniční okruh kolem Prahy 520 Březiněves – Satalice, tam se pracuje s roky 2027, 2028. Aktuálně probíhá precizace technického řešení s cílem zahájení přípravy dokumentace EIA.

Ale já chci říct ještě jednu věc. Protože chci, aby i hlavní město Praha, aby Ministerstvo dopravy a ŘSD byly jednotné, aby udělaly maximum pro urychlení přípravy dostavby, požádal jsem pana primátora Hřiba a jeho kolegy, aby se se mnou sešli. V tuto chvíli máme již počátkem října domluvený termín schůzky, kde budeme situaci ohledně silničního okruhu kolem Prahy detailně projednávat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Jestli má pan poslanec zájem o doplňující dotaz. (O slovo se hlásí znova ministr Kremlík.)

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Můžu ještě jednu věc? Já tady nechám k dispozici, jak říkám, toto je na mém facebooku, detailní přehledovou mapku, pane poslanče, nechám ji tady k dispozici. A plus k tomu popis. (Zanechává na stolku zmiňované materiály.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Nicméně taky vyzvu sál k většímu klidu. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Já jsem si vědom toho, že prosadit výstavbu nejenom dopravní stavby, ale vlastně jakékoliv stavby vůbec jednoduché není, to nezpochybňuji. Tím víc je ale potřeba, aby ti, kteří to chtějí prosadit, do toho šli s veškerou vervou, jednali s těmi, kteří přicházejí s námitkami, aby iniciovali jednání, jak tu zaznělo, aby argumentovali, aby se hádali, aby vysvětlovali veřejnosti, proč ta stavba musí být, protože těch reálných překážek je samozřejmě celá řada.

Já přece jen musím vrátit tu základní otázku. Kde se odehrál ten posun mezi zahájením stavby – rok 2024 a rok 2026? Proč to je, proč k tomu došlo? Protože to samozřejmě celou řadu lidí, kteří na to čekají, zneklidňuje. A pak samozřejmě doplňuji tu otázku tím směrem, co všechno chystáte právě pro osobní jednání s těmi, kteří vůči tomu okruhu mají ještě výhrady, jak chystáte vysvětlování a argumentaci pro veřejnost. Protože bez toho ta stavba nebude stát ani v roce 2024 a nezačne se stavět ani v roce 2026.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času a pan ministr bude odpovídat. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Jenom velmi stručně. Odpovím na vaše otázky, pane poslanče, jsou na mém facebooku. K jednotlivým stavebním úsekům se na to podívejte a zjistíte, jaký je aktuální stav.

Pokud jde o rok 2024, tam nebylo řečeno, že se začne roku 2024, ale po roce 2024. Tím bych jenom zareagoval. A věřte jedné věci. Já dělám maximum pro to, abychom urychlili přípravu. Chci říct konkrétně, co jsme udělali teď na Ministerstvu dopravy. V současné době kolegové vyhodnocují všechna odvolací rozhodnutí ve věci dopravní infrastruktury. A chceme se podívat na to, kde investorské organizace chybovaly, všechny tyto informace přenést na investorské organizace, aby se z těchto případných chyb poučily a aby se neopakovaly. Takže děláme věci uvnitř ministerstva, děláme věci, pokud se týkají legislativy.

A pane poslanče, budete mít možnost, na podzim zde bude v Poslanecké sněmovně předložena další novela čtyřistašestnáctky, podílet se aktivně na urychlení přípravy, ve své podstatě přípravy staveb. Jak říkám, já nechci, aby Ministerstvo dopravy bylo rekordmanem pro délku staveb a pro cenu staveb. A dívejte se na můj facebookový profil. Tam uvidíte, co všechno děláme pro to, abychom těmito rekordmany nebyli, abychom dobu přípravy staveb zkracovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A než pozvu dalšího řečníka, seznámím vás s omluvenkou. Pan poslanec Volný se nám omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat nepřítomného ministra Vojtěcha ve věci domácí péče je zásadně ohrožena. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Téma domácí zdravotní péče je dlouhodobé, vrací se nám i na výbor pro zdravotnictví. Organizace nás oslovují. A já jsem se rozhodla vyslyšet touto interpelací to volání, protože se zdá, že už je to opravdu v krizi.

Vím, že dnes proběhlo jednání na ministerstvu. A jde o to, že domácí zdravotní péče vlastně poskytuje možnost lidem zůstat doma, i když jsou často i velmi těžce nemocní. Současně ulevuje přetíženým nemocnicím, aby zkrátka nemuseli být ti lidé hospitalizovaní. Stejně tak je dobré si říct, že vlastně z ročního rozpočtu veřejného zdravotního pojištění domácí zdravotní péče čerpá pouze 0,3 %. Na druhou stranu z údajů od organizací mám, že hrubá mzda sestry v domácí zdravotní péči za minulý rok byla podle úhradové vyhlášky 18 500 korun, čili naprosto neudržitelné.

Proto mě zajímá, zda provede Ministerstvo zdravotnictví přehodnocení současného systému plateb pro domácí zdravotní péči, zda zvýší hodnotu bodů pro ty příslušné odbornosti. Jde o to totiž, že od roku 2015, kdy byla zavedena regulace formou tzv. průměrné úhrady, postupně poskytovatelům klesá příjem od zdravotních pojišťoven, a přitom vše

ostatní narůstá, ať už náklady, nebo i to, že stárne populace. Potíž je zejména u obzvláště náročných pacientů, protože se hradí podle průměrné úhrady na jedno rodné číslo. Takže tak jak to dnes je, to je neudržitelné. Poskytovatelé jsou ve stále hlubších problémech a lidé nemají tu domácí péči, na kterou by měli mít i právo, a navíc je to levnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času, pan ministr odpoví na vaši interpelaci písemně.

Prosím pana poslance Bělicu, který bude interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci odměny pracovníků OSPOD. Děkuji.

Poslanec Josef Bělica: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, ode dne 13. 7. 2018, kdy bylo ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí vydáno stanovisko k určení platových tříd u sociálních pracovníků OSPOD č.j. MPSV-2018/62891-231, jsou vnímány snahy MPSV přispět k odstranění nerovností, ke kterým nyní v praxi dochází, nicméně to MPSV dělá matoucím a zavádějícím způsobem.

Ministerstvo práce a sociálních věcí vyjma několika právně nezávazných stanovisek s cílem zlepšit pracovní ohodnocení sociálních pracovníků OSPOD však dosud nezaujalo k dané problematice jasný a zavazující postoj. Tyto kroky Ministerstva práce a sociálních věcí stále nejsou podloženy závaznou právní normou, jejíž dodržení by bylo obhajitelné v případě finanční kontroly obce s rozšířenou působností ve věci hospodaření se státními finančními prostředky.

Současná praxe je taková, že v rámci jednoho zaměstnavatele a odboru dochází k rozdílnému hodnocení sociálních pracovníků přesto, že vykonávají v rámci sociální práce téměř shodné činnosti. Zajišťování sociálně-právní ochrany dětí jako výkon pracovní činnosti je striktně zařazeno do 10. platové třídy dle nařízení vlády č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů. Tato skutečnost je hlavní překážkou, která limituje tajemníky úřadů k zařazení sociálních pracovníků OSPOD do 11. platových tříd. Tvrzení, že celá situace je na posouzení tajemníků obcí, neobstojí, neboť tajemníci zařazují do platových tříd dle platné legislativy. Dle této legislativy jsou pracovníci OSPOD jednoznačně taxativně zařazeni do 10. platové třídy.

V důsledku výše uvedeného vás žádám o konstruktivní řešení a jasnou odpověď: Proč Ministerstvo práce a sociálních věcí vydává opakovaně nezávazná stanoviska ve výše uvedené věci, když lze situaci řešit jednoznačně změnou legislativy (předsedající upozorňuje na čas), např. nařízením vlády nebo třeba zveřejněním ve Věstníku vlády pro orgány obcí a krajů? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní ministryně odpoví na vaši interpelaci písemně. Než pozvu dalšího řečníka, seznámím vás s nějakými omluvenkami. Pan poslanec Kytýr se omlouvá mezi 16. a 21. hodinou z důvodu jednání, pan poslanec Mališ se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů, pan poslanec Řehounek se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou z důvodu nemoci, pan poslanec Vyzula se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Matušovská se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní prosím pana poslance Jelínka, který bude interpelovat nepřítomného ministra Vojtěcha ve věci "má 5G technologie negativní vliv na zdraví obyvatelstva"? Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, je běžné, že zavádění moderních technologií vždy vzbuzuje u části obyvatelstva obavy. V současné době se velmi aktivně pracuje s tématem zavádění 5G technologií. Jelikož je to technologie pro šíření rychlého internetu s budoucností internetu věcí, jejím technologickým základem je elektromagnetické šíření signálu na v současnosti velmi vysokých frekvencích.

Česká republika uplatnila nadnárodní směrnici v nařízení vlády č. 480 Sb. z 22. listopadu 2000 o ochraně zdraví před neionizujícím zářením. Veškeré nebezpečí působení elektromagnetického záření se zúžilo na zahřívání živé tkáně elektromagnetickým zářením. Vychází z toho, že 2 watty na kilogram pro lokální měrný absorbovaný výkon je bezpečný limit. Při aplikace směrnice se vychází z předpokladu pulzního fungování digitálního přenosového zařízení ve třídě 1/10, tzn. že při 2 wattech je to kumulovaně 0,2 wattu a absorbuje se zhruba 50 %, z toho vychází limit 0,1 wattu pro zaměstnance a pětkrát méně pro ostatní obyvatelstvo, tzn. 0,02 wattu.

Zúžením celé problematiky na zahřívání živého organismu při předpokladu pulzního fungování ve třídě 1/10 se v době nástupu technologie 5G nemůžeme spokojit. Jistě si pamatujete předpověď počasí, kdy byla sdělována pouze teplota, tlak a stav srážek. V současné době jsou předpovědi doplněny o biopředpověď, UV index, sluneční aktivitu a geomagnetické pole.

Pokud si alespoň částečně připustíme, že tyto hodnoty působí na živé organismy, je má otázka následující: Jak ministerstvo reaguje na zavádění technologií 5G, zda se touto otázkou Státní zdravotní ústav zabývá a zda dochází (předsedající upozorňuje na čas) k testování předpokládaných zařízení 5G na území naší republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan ministr na vaši interpelaci odpoví písemně. A než pozvu dalšího řečníka, tak zde opět mám nějaké omluvenky. Paní poslankyně Malá se nám omlouvá mezi 15. hodinou a půlnocí z pracovních důvodů a pan poslanec Kalous se nám omlouvá mezi 15.15 a 19.15 z důvodu nemoci.

A nyní prosím pana poslance Munzara, který bude interpelovat paní ministryni Dostálovou ve věci vlastnického bydlení. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, děkuji, že jste přítomná, ale prosím, můžete mi vysvětlit, co máte proti vlastnickému bydlení? V rozhovoru pro Blesk a pak dokonce E15 jste uvedla, že máme veliký podíl vlastnického bydlení a že máme příliš levné hypotéky, které ho posilují, což chcete změnit. Musím říct, že mě tento radikální postoj poměrně dost překvapil a také zaskočil. Protože tím jste vlastně řekla, že chcete dále zkomplikovat pořizování vlastnického bydlení střední třídě, a tedy mladým lidem.

To mě vede k následujícím otázkám: Co vám tak vadí na tom, že se lidé chtějí zodpovědně sami postarat o vlastní bydlení? Co vám také vadí na tom, že mnozí nechtějí platit za půjčení cizí nemovitosti, ale chtějí investovat do vlastního majetku? Navíc podotýkám, že vlastnictví nemovitosti je i forma určitého majetkového zajištění a jistoty na stáří, protože v případě potřeby mohou takovou nemovitost prodat.

Vy jste řekla, že budoucnost vidíte v nájemním bydlení. Ale když budete znesnadňovat přístup k vlastnickému bydlení, budete jen zvyšovat poptávku po nájemním bydlení, a tím i cenu nájemného. Zmenší se tak prostor pro soukromé úspory a investice lidí, kteří budou muset platit vysoké nájmy za půjčení cizí nemovitosti. Váš plán ve svém důsledku povede ke snížení životní úrovně majetkového zabezpečení lidí a střední třídy.

A tak se chci zeptat: Proč chcete, aby lidé ztráceli svoji finanční nezávislost, a co vám vadí na osobním vlastnictví? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za prostor. Já to vezmu asi od toho, abych odpověděla konkrétně na otázku. Postarat se o vlastní bydlení není to samé jako vlastnické bydlení. My samozřejmě čelíme velkému celospolečenskému problému, že spousta lidí bohužel na vlastnické bydlení nedosáhne. Proto je snaha státu posílit maximálně nájemní bydlení a družstevní bydlení. Takže je samozřejmě potřeba si tyto věci vyjasnit. Stát musí bohužel reagovat na to, co se tady stalo v roce 1991, kdy stát převedl obcím více jak 600 tisíc bytů a obce všechny tyto byty prodaly. A proto když dneska samozřejmě řešíme skupiny obyvatel, které nedosáhnou na tržní bydlení, tzn. nejsou si schopny pořídit bydlení na trhu, tak stát se naopak snaží pomocí programu Výstavba a dalších pomoci obcím obnovit obecní bytový fond, aby samozřejmě si to bydlení obstarat neboli zajistit si vlastní bydlení mohlo daleko více lidí.

Absolutně odmítám tvrzení, že my jsme nějak vyhrazeni proti vlastnickému bydlení, protože naopak my samozřejmě budeme podporovat i družstevní bydlení, které svým charakterem ze začátku je forma nájemního bydlení, ale ve finále je to samozřejmě forma vlastnického bydlení. A víte moc dobře, že na Ministerstvu pro místní rozvoj přes Státní fond rozvoje bydlení je otevřen program pro mladé lidi právě na pořízení vlastního bydlení, zejména samozřejmě v těch menších městech a na venkově, protože Ministerstvo pro místní rozvoj tím zároveň řeší i vylidňování venkova.

A pokud se tady chceme bavit v číslech, tak samozřejmě na základě sčítání domů, bytů a lidí v roce 2011 jsme měli 4 104 635 bytů. Z tohoto počtu pouze 902 000 bytů je nájemních. A z tohoto počtu 900 000 bytů nájemních jenom 342 000 bytů vlastní obce. Takže tady samozřejmě tím, že my jsme určitým opravdu fenoménem v rámci Evropy, kdy 70 % je vlastnického bydlení, např. v Německu je podíl nájemního bydlení 51,7 %, v Rakousku 55 % a v Dánsku 62,2. Ovšem tyto ukazatele a údaje nejsou absolutně v žádném rovnítku s tím, jestli MMR podporuje, nebo nepodporuje. Ale my musíme reagovat na celospolečenskou poptávku tím, že skutečně je ve velkých městech významná poptávka po nájemním bydlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz, tak prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Paní ministryně, děkuji za vysvětlení. Nicméně tím, že to takto, to sousloví, bylo použito, dokonce ve dvou rozhovorech za sebou, tak to skutečně vypadá tak, že vám vlastnické bydlení vadí a chcete zmenšit jeho poměr a chcete zvýšit poměr nájemního bydlení. Kdybyste říkala "chceme kromě vlastnického bydlení podporovat i nájemní bydlení", tak by to vyznělo úplně jinak než jak to, co říkáte veřejnosti, vyznívá. To je první poznámka.

A druhá poznámka. Bohužel, my vidíme i tady při projednávání daně z nabytí nemovitosti, správních poplatků na návrh na vklad, zákona o České národní bance, že skutečně vlastnické bydlení se reálně komplikuje. Takže když si to člověk spojí, tak to tak skutečně vypadá. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně bude chtít reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já jenom opravdu v rychlosti. Samozřejmě ten rozhovor, o kterém hovoříte, mluví o velkých městech. My ve velkém městě skutečně budeme napřimovat podporu z pohledu státu do nájemního bydlení. Ale znovu říkám, absolutně tam není rovnítko to, že bychom nepodporovali vlastnické, protože každý ví, že podporujeme půjčky pro mladé lidi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a posuneme se k další interpelaci, kterou přednese pan poslanec Třešňák na nepřítomného ministra Vojtěcha ve věci obsazování orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne. Vážený pane ministře, tuším, že na přelomu června a července tohoto roku byly již na program schůze zařazeny obě verze novely zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách řešící primárně volby do orgánů těchto pojišťoven. Na jejich projednání se však doposud nedostalo.

Proč to zmiňuji? Ústavní soud již 4. září 2018 zrušil právě tu část zákona řešící volby do oborových zdravotních pojišťoven, a to ke dni 30. 9. 2019, což je příští pondělí. Pokud budu citovat z důvodové zprávy ministerské novely, která tento stav měla napravit, tedy stejně jako naše poslanecká verze, tak v té ministerské najdu následující větu: Lze očekávat paralyzování klíčových orgánů zdravotních pojišťoven, přičemž zejména u správní rady bude mít taková situace s vysokou pravděpodobností vliv na celkové fungování zdravotní pojišťovny.

To tedy chápu takto: Díky tomu, že zákon nebyl prosazen k projednávání ani do prvního čtení, tak nám v současné době hrozí paralýza šesti oborových zdravotních pojišťoven, které hospodaří celkem se 40 % peněz ve zdravotnictví. Moje otázka tedy zní, jaké budou další kroky ministerstva k zajištění fungování pojišťoven tak, aby nikdo nemohl zpochybnit platnost kroků správních rad, které byly zvoleny na základě zákona, který právě zrušil Ústavní soud. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji, pane ministr vám odpoví písemně.

A já nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat pana ministra Kremlíka ve věci příroda, nebo beton. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, bohužel v úterý neprošla novela zákona o vnitrozemské plavbě, která obsahovala také pozměňovací návrh paní Jany Krutákové na vyjmutí Berounky ze splavněných řek. Tento pozměňovací návrh byl podpořen napříč politickým spektrem. Berounka je krásná řeka, kterou využívají nejen vodáci, ale i jiní turisté, a prochází cennými přírodními oblastmi. Její tok je minimálně dotčen lidským zásahem.

Na druhou stranu mají dotčené obce na březích Berounky informace, že Ministerstvo dopravy stále počítá s jejím splavněním a připravuje projekt, jehož realizace by měla stát několik miliard korun, a do koryta řeky by se nalily tisíce kubíků betonu. Je to zvláštní, pokud by ministerstvo ve svém napjatém rozpočtu a v době snižování investic na výstavbu infrastruktury našlo v uvozovkách nepotřebné miliardy na vybetonování Berounky bez jasného přínosu. Navíc dojde k velmi zásadnímu a necitlivému zásahu do přírodního koryta řeky.

Vážený pane ministře, jaký je váš aktuální záměr se splavněním Berounky? A ptám se, zda se informace dotčených obcí zakládají na pravdě. Pokud by do Sněmovny přišel opět návrh na vyjmutí Berounky ze splavnění, podpoříte ho? Čemu tedy dáte přednost? Přírodě, nebo betonu? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená veřejnosti, otázka je jednoduchá: beton, nebo příroda? Ale bohužel takto jednoduchá odpověď není.

Teď bych se vyjádřil na váš dotaz.

Vynětí vodního toku Berounka ze seznamu vodních cest dopravně významných, využitelných, bylo navrhováno v souvislosti s projednáváním poslaneckého návrhu novely zákona o vnitrozemské plavbě. Tato problematika pak byla předmětem pozměňovacího návrhu uplatněného k uvedenému sněmovnímu tisku. Ministerstvo dopravy tehdy zaujímalo k této navrhované změně nesouhlasné stanovisko, a to z následujících důvodů:

Důvodem navrhované změny je obava z realizace záměru splavnění uvedeného úseku vodního toku Berounka, na němž nepanuje shoda. Je třeba si uvědomit, že samotné zařazení předmětného úseku Berounky mezi vodní cesty dopravně významné, využitelné, nezakládá samo o sobě zákonnou povinnost realizovat zde stavby plavebních stupňů, a nepředstavuje tedy automaticky ohrožení předmětů ochrany, které se v dotčené vodní cestě vyskytují. Tedy v přírodě. V případě budoucí výstavby plavebních stupňů tedy beton... na předmětném úseku vodní cesty půjde ve smyslu zákona o posuzování vlivu na životní prostředí vždy o záměr podléhající buď posouzení vlivu na životní prostředí, nebo o záměr podléhající zjišťujícímu řízení. Tak zde se bude tedy posuzovat příroda, nebo beton. Posuzovat budou odborníci.

Význam stávajícího zařazení vodního toku Berounky v příloze číslo 2 zákona o vnitrozemské plavbě tak v zásadě spočívá v možnosti financování případného budoucího zajištění konkrétních plavebních podmínek na této vodní cestě prostřednictvím státního investora, Ředitelství vodních cest, a to z prostředků Státního fondu dopravní infrastruktury. Tudíž otázka beton, nebo příroda bude předmětem posuzování, které je k tomuto rozhodování příslušné.

Nelze opomíjet skutečnost, že stavby umožňující zajištění konkrétních plavebních podmínek mají současně i jiné využití – energetické, protipovodňové, vodohospodářské, přičemž řada z nich v poslední době s ohledem na narůstající extrémy počasí nabývá na významu. Vyřazení vodní cesty z přílohy č. 2 tedy nezabrání předložení záměrů, které mohou dotčené předměty ochrany ohrozit, a to nejen z hlediska rozvoje vodních cest, ale zejména z hlediska budování staveb k jiným účelům.

Čili nechme rozhodnout to, zda beton, nebo příroda, příslušné kompetentní orgány.

Ministerstvo dopravy v současné době zahájilo proces přezkumu účinnosti regulace v oblasti vymezení vodních cest dopravně významných, využitelných. Účelem tohoto přezkumu je vyhodnocení významu budoucího zajištění konkrétních plavebních podmínek na těchto vodních cestách, a to s ohledem na plány rozvoje city logistiky, potřeby průmyslových podniků, význam z hlediska odpadového hospodářství a rozvoj osobní vodní dopravy a samozřejmě i rekreační plavby. V důsledku toho by mělo dojít k upřesnění a aktualizaci vymezení vodních cest dopravně významných, využitelných.

Tento proces hodnocení se má opírat o analýzy dalšího rozvoje vnitrozemské vodní dopravy v České republice. Bez řádné aktuální analýzy významu využitelnosti předmětného úseku vodního toku Berounka by přijetí navrhované právní úpravy bylo zcela nekoncepční a v rozporu s odpovědným přístupem k tvorbě práva, tudíž nemohu vyhovět vašemu požadavku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně bude mít zájem o doplňující dotaz, předpokládám. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Tak to mě moc mrzí, že nemůžete vyhovět mému požadavku. Ale není to můj požadavek. Je to požadavek všech starostů měst, která jsou na Berounce, a také městských částí v Praze. Na Ministerstvo dopravy putoval jejich otevřený dopis a uváděli řadu důvodů, proč není vhodné Berounku splavnit. Nejenom že tam žijí různí říční živočichové, kteří by byli ohroženi, ale například prohloubením koryta by bylo nutné také vybudovat jezy a plavební komory, a jak uváděl pan starosta Kořínek, to jsou obrovské peníze, které jsou ekonomicky nezdůvodnitelné přínosem toho, že by případně pár lodiček mohlo dojet od soutoku s Vltavou až do Černošic. A navíc by tato část byla velmi ohrožena při povodních, jak se také uvádí (upozornění na čas) v tomto dopisu. Takže vás prosím, abyste se o něj také zajímal. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr bude mít zájem o odpověď na doplňující dotaz. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Jenom k té primární otázce, jestli příroda, nebo beton. Já říkám pouze jednu věc – nechme o tom rozhodnout příslušné orgány státu v rámci posuzování vlivu na životní prostředí. A pokud by se tam někdy skutečně stavba realizovala, tak to, že v tom zákoně tato skutečnost bude, umožní financování z prostředků Státního fondu dopravní infrastruktury.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci řízení krize v lékařské posudkové službě – sebehodnocení. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Lékařská posudková služba zajišťuje jednu z klíčových agend státu, kdy vlastně přiznává příspěvky, nárok na příspěvky na péči či na uznání invalidity, posuzuje zdravotní stav lidí. Takže je to opravdu velice důležitá agenda. Jsou to statisíce řízení ročně, zhruba čtyři sta, čtyři sta třicet tisíc správních řízení či úkonů. To jsou obrovská čísla. Já tady mluvím proto, že tisíce posudků jsou v prodlení a že se zdá – a to by mě zajímalo, to je má první otázka –, že nejsou nyní platné žádné akreditace pro vzdělávání nových posudkových lékařů. To je má první zásadní otázka.

Ta druhá je, zdá se také, že není cesta ven z tohoto průšvihu. Posudkoví lékaři jsou většinou vysokého věku a nebylo zatím představeno schůdné řešení. Já jsem ale našla na webu Evropské komise a i na webu MPSV odkazy na evropské řešení, srovnání toho, jak se to dělá v jiných zemích – Belgii, Francii, Holandsku, v Norsku, Velké Británii, a sice zavádění takzvaného sebehodnocení, kdy by člověk, který potřebuje toto posouzení, vyplnil podrobný dotazník. Zajímá mě, zda na tento projekt, který MPSV dříve spoluorganizovalo, byl i workshop v Praze 2017, 2018, naváže testování toho takzvaného projektu WD FAB. A sice, je tam ještě patrně možnost, abychom se jako země připojili. Učiníme to? Může to být jedna

z cest. Pokud se ministerstvo domnívá, že to cesta pro řešení posudkové služby není, tak mě zajímá zdůvodnění. Vzhledem k těm zemím, kde to už funguje, a třeba i Spojených státům a řadě dalších, kde také něco podobného mají, se domnívám, že za prověření, navíc za využití evropských peněz, by to stálo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím o větší klid v sále. Nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ministryni Schillerovou ve věci kauzy Finančního úřadu Příbram – ředitel, který nedržel krok a ústa. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, začátkem týdne média informovala o personální změně na Finančním úřadě v Příbrami, který dodatečně vyměřil daň z přidané hodnoty pro společnost Primagra, která patří do holdingu Agrofert, který ještě donedávna vlastnil premiér Andrej Babiš, než ho vložil do svěřeneckého fondu. Doměření daně bylo ve výši 1,5 milionu korun a oprávněnost doměření následně potvrdily i odvolací orgány. Poté přišla pro ředitele odměna. Hodně trpká odměna, kterou nečekal nikdo. Přišla personální reorganizace a byl převelen do Prahy mimo své bydliště s více než hodinovým dojezdem na pracoviště. A ano, nejednalo se o povýšení.

Vážená paní ministryně, v době, kdy spouštíte ve školách vzdělávací program, který říká, že daně se mají platit, tedy se určitě mají i vybírat, se dozvíme tento příběh. Není to paradox? Finanční úřad doměří oprávněnou daň a následně za to je potrestán jeho ředitel? Není to signál, že úředníci finančních úřadů mají rezignovat na výběr daní nebo se toto přivírání očí má týkat jen některých daňových subjektů? Není tato kauza další skvrnou na pověsti Finanční správy? Připomínám, že ta před časem ignorovala informace svých německých kolegů o možných daňových machinacích, a divme se, i tehdy to bylo v zájmu společnosti pana premiéra Babiše. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď na tuto interpelaci.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, nejdřív se budu věnovat té první kauze. Čerpám z vyjádření Finanční správy, protože do její kompetence spadá jak problematika státní služby, tak problematika vyměřování či doměřování daní. Takže cituji s ohledem na to, co mi mohla sdělit Finanční správa, jak se věci mají.

Takže pokud se týká případu Ing. Karla Trefného, který do roku 2016 zastával pozici ředitele sekce územního pracoviště v Příbrami, tak v souladu se zákonem o státní službě na všechna místa představených ve státní službě proběhla výběrová řízení. To znamená, to byla akce, která se týkala všech pozic ředitelů sekcí, odborů územních pracovišť, to znamená, že i pozice tohoto pana inženýra, který... (Obrací se k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám potom přidám čas a poprosím kolegyně v sále, aby své jednání případně přesunuly jinam, nebo aby se usadily.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Byl to případ i pana Ing. Trefného, který neobhájil post ředitele ve výběrovém řízení. Na místo ředitele sekce Územního pracoviště v Příbrami byl ve výběrovém řízení v souladu se zákonem o státní službě vybrán jiný žadatel, který byl následně na toto místo jmenován. Ing. Trefný, který

vybrán nebyl, byl poté převeden na místo se služebním působištěm v Praze, proti čemuž podal odvolání na Generální finanční ředitelství, které bylo zamítnuto. Proti rozhodnutí Generálního finančního ředitelství podal žalobu u soudu a domáhal se jeho zrušení. Krajský soud v Praze v rozsudku uvedl závěr, že dosavadním služebním působištěm je obec, ve které zaměstnanec dosud vykonával službu, tedy Příbram. V návaznosti na toto rozhodnutí soudu bylo rozhodnutím ředitele Finančního úřadu pro Středočeský kraj určeno panu Trefnému služební působiště Příbram. Soud ve věci umístění zaměstnance rozhodl v jeho prospěch, což Finanční správa plně respektovala.

V otázce samotného výběrového řízení soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že ve výběrovém řízení na ředitele územního pracoviště v Příbrami neshledal, a teď prosím, paní poslankyně, cituji přímo z citace Finanční správy, že soud řekl v odůvodnění, neshledal ze strany Finanční správy žádné pochybení ve věci toho výběrového řízení a potvrdil tak, že výběrová řízení na volná služební místa v orgánech Finanční správy zaručují vysoký stupeň objektivity a transparentnosti při výběru vhodného uchazeče tím, že jsou striktně stanovena zákonem o státní službě. Podstatou celé záležitosti je tedy skutečnost, že Finanční správa pouze nesprávně určila a odůvodnila obec služebního působiště a po prohraném soudu tuto chybu neprodleně napravila.

Ještě nad rámec interpelace, ale trošku jsem tam cítila ten osten, upozorňuji, že pan Trefný, protože to uváděl i v médiích, vy jste zřejmě z tohoto mediálního výstupu citovala, neuvádí zcela pravdivou informaci. A toto je věc, kterou mi Finanční správa sdělila oficiálně, takže já ji tady na mikrofon říkám. Dle stanoviska Finanční správy kontrolu u daňového subjektu zmiňovaného Ing. Trefným neprováděli pracovní FÚ v Příbrami, ale z pověření Finančního ředitelství v letech 2010 až 2011 pracovníci Finančního úřadu Praha-západ. A Finanční úřad v Příbrami byl pouze aprobantem, čili celá kontrola se provedla na Praze-západ, byla předána do Příbrami a Příbram podepsala na základě zjištění Prahy-západ pouze rozhodnutí o vyměření daně. Takže abychom byli korektní, takto mi to Finanční správa sdělila a takto to tady uvádím.

Vy jste tady provedla v poslední větě takovou spojku, ono to nesouvisí s touto kauzou, na mediální tvrzení, která se týkají německé finanční správy a té další kauzy, což je jiná kauza, než je tato, co spojujete s panem Trefným. A já samozřejmě nemám žádné informace o šetření německé finanční správy. Nemůžete je mít ani vy, ani já, protože podléhají striktně daňové mlčenlivosti. Ale jenom vám řeknu, jak vlastně fungují takovéto zprávy, takovéto informace jiných zahraničních správ.

Tento typ zprávy, jak jsem se dočetla v médiích, a čerpám také jenom z médií, má takzvaný charakter, říká se tomu spontánní informace. Takže země Evropské unie pošle speciálním kanálem, speciálním chráněným systémem, jiné členské zemi tuto spontánní informaci, kde žádá o prověření. Ta přijde tímto systémem přes Generální finanční ředitelství, specializovaný útvar pro mezinárodní spolupráci, a ten to rozdistribuuje místně příslušným správcům daně, což v tomto případě, této německé finanční správy, a čerpám z médií, zdůrazňuji, byl Finanční úřad pro hl. m. Prahu. A Finanční úřad pro hl. m. Prahu, a to jsem si v médiích dohledala, to šetřil. Nikdy nepopřel, že by to nešetřil.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní ministryně, je to zajímavé, ale bohužel, i když jsem vám přidal, už vám došel čas. Prosím případně paní poslankyni o doplňující dotaz.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, paní ministryně. Jako vy čerpáte z informací od Finanční správy, tak já zase jako opoziční poslankyně čerpám ze zpráv z tisku. Čili tedy vylučujete nějakou přímou souvislost mezi vyměřením pokuty a odvoláním pana

ředitele. V tisku také bylo uvedeno, že on navíc ještě nesouhlasil s plošným a nekompromisním používáním zajišťovacích příkazů, a to tak, že měl opačný nástroj, že to není první nástroj zabezpečení úhrady daně, ale poslední. Takže tuto přímou souvislost mezi jeho neznovujmenováním a tím, že byla vyměřena pokuta a v souvislosti s jeho výroky, tedy odmítáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Paní ministryně bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Odmítá to Finanční správa, která mi dala toto stanovisko. Odmítá přímou souvislost. Já jsem čerpala z jejich stanoviska, nebyla jsem toho účastna. Jestli pan Trefný odmítal, nebo neodmítal nějakou praxi, k tomu samozřejmě nejsem schopna se relevantně vyjádřit. Nakonec víte, že praxe se změnila, že se vytvořila nová metodika. Debatovali jsme to podrobně několikrát na rozpočtovém výboru.

Ještě k Německu, musím to dopovědět. A tyto spontánní informace jdou chráněným systémem na speciální útvar, na Generální finanční ředitelství, oddělení mezinárodní spolupráce, nebo tak nějak se jmenuje, a ti to rozdistribuují na úřady. A v tomto případě to byl Finanční úřad hl. m. Prahy. A Finanční úřad hl. m. Prahy nikdy nepopřel, dal dokonce mediální vyjádření, že by to nešetřil. To znamená, že to nebylo nikde zameteno. Sám finanční úřad potvrdil, že to šetřil. Co nemůžeme vědět, nevíme, s jakým výsledkem. Výsledek podléhá striktně daňové mlčenlivosti, nevíte to vy, nevím to já, ale šetřili to.

A ještě pro vaši informaci technicky. Ta spontánní informace když nateče z toho členského státu, ten úřad ji šetří, tak odpovídá té členské zemi ten výsledek. To znamená, to má určité specifické postupy stanovené zákonem o mezinárodní spolupráci při správě daní. Takže tam někde něco zamést na jakékoliv úrovni je velmi, velmi složité.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Než se posuneme k další interpelaci, paní ministryně Dostálová se nám omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní prosím paní poslankyni Majerovou, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci plánu výchovy a péče v mikrojeslích. Prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Vážená paní ministryně práce a sociálních věcí, přečetla jsem si a vyslechla na Českém rozhlasu komentář paní Jany Jochové, který se týkal plánu výchovy a péče v mikrojeslích a obav z indoktrinace ideologie zvané genderismus. Stejně tak jsem zaznamenala reakci vaší mluvčí vašeho ministerstva, která jakékoliv obavy vyvrací. Mé vlastní obavy se však tímto vyjádřením rozhodně nerozptýlily. Obzvlášť když jsem se podívala podrobněji na zmiňovaný plán výchovy a péče v mikrojeslích. Vaše ministerstvo ústy mluvčí tvrdí, že na tvorbě tohoto dokumentu pracovaly dvě pedagožky. To je sice pravda, ale ne úplná. Členkami autorského týmu jsou dále Veronika Šprincová z Genderové expertní komory, společně s ní Markéta Štěpánová z nevládní neziskové organizace Gender Studies, či Halka Jaklová ze společnosti Aperio, která je úzce personálně propojena s organizací Česká ženská lobby, jejichž hlavním tématem je právě genderová rovnost.

Mohla byste mi prosím objasnit, v čem tkví přínos těchto dam při utváření plánu výchovy a péče v mikrojeslích? Už to, že mluvčí jejich podíl fakticky zamlčela, ve mně vzbuzuje značnou nedůvěru. Děkuji za vyjádření.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. A nyní prosím pana poslance Munzara, který bude interpelovat paní ministryni Maláčovou ve věci programu péče v jeslích. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Losování vyšlo tedy úplně neuvěřitelně za sebou. (S úsměvem.)

Vážená paní nepřítomná ministryně, v plánu péče a výchovy o děti v mikrojeslích se uvádějí mimo jiné následující věty: Speciální pozornost věnujeme stereotypnímu rozdělení rolí muže a ženy a zařazujeme aktivity, které toto vnímání nabourávají. Při čtení pohádek vybíráme mimo klasických českých nebo evropských i pohádky z jiných kulturních okruhů, vybíráme také příběhy, ve kterých se vyskytují různé modely rodiny, nebo které nepracují s tradičními stereotypy v rolích mužů a žen. V závorce – v seznamu literatury uvádíme několik příkladů na genderově a environmentálně citlivou literaturu pro děti.

Zdůrazňuji, že se jedná o plán péče a výchovy pro děti od šesti měsíců do čtyř let, tedy pro děti, které zatím nemají rozvinuté kritické myšlení a přijímají a přejímají to, co jim jejich autority řeknou. Kdyby bylo v plánu péče napsáno, že se má vzbuzovat úcta k druhým lidem a k respektu ke svému okolí, přírodě, k jiným národům, pak bych tu dnes nestál a souhlasil bych. A zároveň jsem bohužel marně hledal nějaké podpůrné věty k výchově také k tradičním hodnotám. Nebylo by lepší nechat to ale na rodinách, jaké hodnoty svým dětem předají, a nesnažit se o nějakou ideologii v mikrojeslích? Já se nechci vracet do doby, kdy museli rodiče doma dětem uvádět na pravou míru to, co se jim snažili vštípit ve vzdělávacím systému.

Takže se chci zeptat, zda se budou podobná doporučení péče a výchovy dětí týkat také jeslí podle vámi připravovaného zákona? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji za dodržení času. S další interpelací vystoupí pan poslanec Michálek, bude interpelovat ministryni Benešovou, která je také nepřítomna, a to ve věci možných škrtů v rozpočtu Probační a mediační služby. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl jsem se zeptat paní ministryně, jestli plánuje škrty v oblasti Probační a mediační služby, protože to jsou informace, které se teď poměrně šíří mezi odbornou veřejností, a myslím si, že to je potenciální problém, protože Probační a mediační služba má poměrně důležitou úlohu v tom, aby se nám dařilo snižovat recidivu a aby nemuseli daňoví poplatníci platit tolik peněz za vězně, kteří jsou ve vězeních. Takže já bych byl velmi rád, kdyby mě paní ministryně mohla ujistit, že tyto obavy jsou plané a že žádné nápady na snížení peněz na Probační a mediační službu nehrozí. Naopak si myslím, že ta probace a mediace by se měly zintenzivnit a časem bychom měli směřovat k tomu, že budeme dávat méně peněz na věznice a na represivní aktivity.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Velice děkuji za tuto interpelaci. A nyní prosím paní poslankyni Kovářovou s poslední interpelací, a to na ministra Zaorálka ve věci Zemanovo kladivo. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací k prezidentovu takzvanému kladivu na hejtmany. Jedná se o seznam historických památek v jednotlivých krajích, které jsou v havarijním stavu. Pomocí tohoto seznamu prezident na svých cestách po krajích vyzývá hejtmany, aby s těmito památkami něco dělali. Rovněž je nabádá, aby trestali a pokutovali majitele památek, kteří se o ně nestarají. S tímto se pan prezident odkazuje na příslušný paragraf v památkovém zákoně, který umožňuje neukázněným majitelům uložit pokutu v maximální výši 2 miliony korun.

V první řadě bych se ráda zeptala na to, co jako ministr kultury uděláte pro to, aby vlastníci s těmito památkami mohli skutečně něco dělat. Bude pro ně snazší třeba dosáhnout na dotaci? Nebo budete prezidentův tlak ignorovat a kraje necháte, aby si poradily samy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní poslankyně, za dotaz, nebo interpelaci. Chtěl bych paní poslankyni ujistit, že já tedy docela oceňuji tady tuto iniciativu a snahu pana prezidenta. Mně je dokonce, bych řekl, přímo sympatická. Myslím si, že to je docela... to, že systematicky takto postupuje, a skutečně v těch krajích to zvedá, počet, kolik mají zanedbaných památek. Já si myslím, že to je dokonce velice dobrá aktivita. Já to chápu jako pomoc Ministerstvu kultury, ne jako... Takže to si myslím, tady se naprosto nedá mluvit o tom, že by tady bylo něco k rozporování. To si naopak myslím, skoro si myslím, že to je pro prezidenta něco, co bych dal jako příklad.

Samozřejmě když se podíváte detailně na ty kauzy, tak zjistíte, že jsou velmi rozmanité. Vy dobře víte, že ne vždy jde o majetek státu. Někdy to je majetek obce, někdy jsou to privátní osoby. Každá ta kauza je jiná. Dokonce jsem se teď setkal s případem, že dotyčný si v podstatě tu památku koupil proto, aby ji nechal spadnout. I takové situace jsou. A když se tím zabýváte, tak zjistíte, že každá vyžaduje trochu jiný přístup. Vy můžete jednat s obcí, abychom to nějak řešili. A myslím si, že skutečně v některých případech jde o věci alarmující. A dokonce i to, co říká prezident, že by se mělo používat, pokud v takovém případě, to pokládám za naprosto opodstatněné. Když už tedy není nic jiného, tak aspoň ty lidi musíme hledat, jak je trestat. Protože to, že tady máme památky, které chátrají a které někdy dokonce hyzdí, jak jsem si všiml, i docela středy míst a obcí, to znamená, že jsou docela viditelné, to je ostuda, protože víte, že máme sousedy, kde se o tyto věci dokážou postarat. A já si prostě připadám, že to je jako naše hanba, pokud někdy máme dokonce na viditelných místech památky, které takto chátrají.

Co bych ale možná trochu uvedl jako korekci, je to, že jsem přesvědčen, že v této zemi za poslední léta přeci jenom se investovaly peníze. To znamená, že bychom se měli zmínit o tom, že se tady skutečně hodně věcí opravilo. A to udělali částečně i soukromníci a investoval stát. Můžete říci, že to nebylo dost. Ale přesto z těch 40 tisíc zhruba takto chráněných objektů v tom kladivu, je jich asi 700, pokud se nepletu, takže je to tedy pohyblivý seznam, to není definitivní číslo. Ale když se podíváme tedy na to, co se za těch řekněme 30 let opravilo, tak je to taky slušné dílo. Ale samozřejmě jsem si vědom toho, že je tady celá řada památek, na které je velmi smutné se podívat, a že bychom se měli snažit je řešit.

Jenom vám chci říci, že opravdu přístup musí být velmi diferencovaný. I ty nástroje jsou diferencované. A podle mě k tomu patří i ty pokuty, pokud už není jiná cesta. Hlavně mi vadí třeba ty památky, které jsou vyloženě na očích a hyzdí prostě obce. Hyzdí dokonce veřejné

prostory, je to viditelné. A vypadáme jako někdo, kdo se není schopen postarat. I pro toho, kdo tady přijede, tak to prostě je hanba.

Takže bych udělal určitou klasifikaci, pořadí toho, co nejvíc hoří, a snažil se potom, a teď podle toho, jaký je to typ, jaký je vlastník, hledat individuální přístup. Mám v plánu jednat v některých obcích, dokonce už jsem něco i stihl, a hledat společně s nimi, co může udělat stát, co může udělat obec, abychom opravdu využili všech prostředků. Tady bych skoro navázal na tu aktivitu pana prezidenta. Je dobře, že to zvedá. A my bychom i tady měli odvádět svou práci.

My jsme se o tom s prezidentem bavili vlastně v době, kdy jsem nastupoval. Myslím si, že v tomhle nemáme žádný spor. A já docela vítám, já opravdu vítám, že on takto jezdí, že o tom mluví a že to téma zvedá. Chválím ho za to.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, paní poslankyně. Má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Údajně i vás pan prezident nabádal k větším trestům a využívání příslušného paragrafu, o kterém jsem hovořila. A to mě vede k položení otázky, v kolika případech byl tento paragraf v posledních letech použit a jaká byla výše uložených sankcí. Má prezident pravdu? Využívají ho příslušné orgány nedostatečně? A pokud ano, proč jsou tak zdrženlivé? Můžete mi prosím poskytnout statistiku, která by to dokumentovala? Samozřejmě vím, že ji nemáte v hlavě, tak jestli by bylo možné, zda něco takového je schopno Ministerstvo kultury dodat.

Možná si odpovím sama na některou z těch otázek. Vy jste říkal, že bylo opraveno 700 ze 40 tisíc památek. 700. A tam bych řekla, že příčinou některých neopravených památek je právě nedostatečná výše v dotačních programech, které se týkají kulturních památek.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Omlouvám se. Asi jsem to nějak neřekl přesně. Ale 700 je zhruba počet těch ohrožených. To kladivo, o kterém jste se zmiňovala vy, tak to obsahuje seznam i s fotografiemi těch zhruba 700 ohrožených. Takže 40 tisíc je těch kulturních památek, které máme evidovány, a 700 je těch, které jsou, že bychom s nimi měli něco dělat.

A jenom pro přesnost musím říci, že mě pan prezident přímo nenabádal k tomu trestání. Takže když jsme se o tom bavili, tak jeho hlavní poselství bylo v tom, že památky nemohou mluvit a že je třeba se jich zastávat. A vlastně mu šlo spíš o to, aby i stát se angažoval, aby se zvětšovalo množství těch prostředků a bojovalo se za to, aby jich bylo víc. To bylo to hlavní téma. Takže on se mnou ani tak nemluvil o trestech. O tom mluvil zřejmě jinde.

Já pouze souhlasím s tím, že vzhledem k tomu, že jsem sám teď narazil na případy, které mi připadaly docela, že to člověka zvedne, když si někdo koupí památku pro to, aby ji v podstatě nechal chátrat, protože to z nějakých důvodů je pro něj výhodné, tak tyto případy mě vedou k tomu, že souhlasím s tím, že tady si myslím, že je namístě trestat, prostě nenechat to jen tak bez odezvy.

A ten seznam, to vám opravdu z hlavy neřeknu. To se pokusím vám nějak zajistit a dodat, jak často to bylo použito. A mně připadá, že tady ale není nějaká univerzální odpověď,

že by se dalo odpovědět jednoduše a jednoznačně. Mám pocit, že současný Národní památkový ústav v tomhle sehrává pozitivní roli, protože jsem se bavil s některými, kteří mají památkově chráněné objekty, které rekonstruují, a de facto od nich dostávám poměrně chválu na tu spolupráci s Národním památkovým ústavem. Takže mně připadá, že tady to celkem funguje. A jde o to ale, jestli opravdu všichni takto mají zájem o spolupráci a jaké mají často skutečné zájmy. A tady by se měly bránit obce. Ty obce by měly mít schopnost se bránit. (Upozornění na čas.) Nebo ten stát těm, kteří s tím spekulují. A tady jsou na místě ty tresty.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To byla poslední dnešní interpelace. Konstatuji, že dnešní jednací den jsme projednávání ústních interpelací ukončili. Končím tento bod. A než otevřu další bod, tak bych vyhlásil desetiminutovou přestávku, než se vrátíme zpět k ústavní žalobě, abychom se mohli připravit. Děkuji a prosím přestávku do 16.10.

(Jednání bylo přerušeno v 15.59 hodin.) (Jednání pokračovalo v 16.10 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat, a to v přerušeném bodu číslo

256.

Žádost Senátu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky Miloši Zemanovi k Ústavnímu soudu pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku podle čl. 65 Ústavy ČR /sněmovní tisk 561/

který jsme přerušili před polední přestávkou, sněmovní tisk 561. Jsme v otevřené rozpravě a před polední přestávkou byl přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Patrik Nacher, který je přítomen, a může tedy s faktickou poznámkou vystoupit. Ještě než mu udělím slovo, požádám sněmovnu o klid, aby tady bylo dostatečně důstojné prostředí pro pokračování v diskuzi. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Tak teď to bude volání na poušti nebo do zdi, protože jsem chtěl reagovat na slova kolegy Lipanského (správně Lipavského), který tady není, tak mu to třeba kolegové vzkážou, nebo nevím jakým způsobem, když je tady poloprázdný sál v této chvíli.

Chtěl jsem reagovat na to, že právě jeho kolegové nás tady často moralizují, že máme jít po té věcnosti a že nemáme napadat nositele nějaké myšlenky. Sir Humphrey Appleby by to v Jistě, pane ministře, říkal, že se člověk má soustředit na hráče, ne na míč. A měli bychom se soustředit na míč. To je ta věcnost.

A kolega Lipanský (vysloveno opět Lipanský) se tady pustil do profesora Gerlocha – já ho osobně neznám, viděl jsem ho dvakrát třikrát v životě na nějaké akci – protože prostě má jiný názor. Tak nechť to konfrontuje s jeho názorem. Někteří ústavní právníci mají tento názor, jiní mají odlišný, ale začít tady jednak argumentovat tím, co o něm řekl někdo jiný, nějaký jiný profesor, a citovat tady Wikipedii, a zároveň zapomenout třeba sdělit takovou informaci, že byl v roce 2001 jmenován profesorem – od kohopak? Od pana prezidenta Havla. Tak mně toto přijde opravdu jako neúnosné kádrování. Prostě konfrontujte kolegyni

Ožanovou, která to tady citovala, s těmi názory a nekádrujte toho jejich nositele, což je profesor Gerloch. Stejně tak jako argument, že ho volilo 19 z přítomných senátů za ústavního soudce, také není důkaz kvality či nekvality, protože kdybychom čistě teoreticky tady o tom hlasovali třeba my a pro profesora Gerlocha by třeba čistě teoreticky bylo 120, tak byste vy tady vystoupil a řekl, že je naopak velmi kvalitní? To je dotaz. Asi byste to neřekl.

Jinými slovy, chtěl jsem říct, jaký byl krásně vidět rozdíl mezi vystoupením kolegy Lipavského a kolegy Rakušana, který také vlastně ten projev mojí kolegyně Ožanové zkritizoval, ale vzal ho na vědomí a šel po tom obsahu, a ne, že si vytáhl Wikipedii, profesora Gerlocha a začal tam hledat nějaké věci. Pane kolego, vám bylo 16 let, když on se stal profesorem. Přestaňte! Přestaňte s tímhle! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Milana Brázdila, poté pan poslance Ferjenčík – také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Pane prezidente, ne prostřednictvím pana předsedajícího, ale prostřednictvím tady některé z těch kamer, dobrý den. A dobrý den vám všem. Kolegyně, kolegové, šest let pozoruji, že většina z vás sem přijde k tomu pultíku a začne slovy: vážený pane premiére, vážený kolego, vážený bůhví kdo, provede řeč a v podstatě na konci té řeči spíš drží v ruce kudlu, kterou by nejraději vrazil do zad tomu dotyčnému. Ale začne slovy vážený. A dokonce jsou mezi námi, ne tady ve Sněmovně, ale takoví lidé jako pan Polčák, který čeká, nebo si přeje smrt někoho, smrt svého prezidenta. Možná není jeho prezident, ale smrt našeho prezidenta či prezidenta České republiky. To je hrůza! Mně jako ať člověku, ale jako lékaři, záchranáři, když tady zkolaboval pan Schwarzenberg a ležel tam, bylo jedno, jestli je takového názoru, nebo onakého, ale rozhodně bych si nepřál jeho smrt. Já jsem šel, a bylo nás víc, a my jsme mu pomohli.

A tak dovolte, pane prezidente, a vy budoucí prezidenti, kdo slavíte svoje narozeniny, já vám přeju zdraví, a vy jste to teď prokázal svým vyšetřením, a dobře to oslavte. Mějte se! (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Brázdilovi, nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl stručně reagovat na kolegu Nachera. Je tady dokonce. Kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste hodně citlivý na to, když někdo komolí jména, tak poprosím, abyste o kolegovi Lipavském mluvil jako o kolegovi Lipavském. Tak to je jedna věc.

Druhá věc. Já myslím, že kolega Lipavský upozorňoval právě na to, že pan profesor Gerloch je v této věci ve střetu zájmů, protože ho s panem prezidentem váže řekněme blízký vztah, dělal pro něj nějaké posudky, pan prezident ho nominoval na ústavního soudce a z toho důvodu je asi obtížné brát to jeho vyjádření jako skutečně nezávislé. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Josef Hájek, také s faktickou poznámkou. Poté kolega Nacher, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych reagoval tady na kolegu Brázdila. Já nebudu zdravit pana prezidenta, protože on určitě tráví čas smysluplněji a nedívá se na tento přenos. Já mu to vyřídím, až ho někdy potkám.

Každopádně to, co tady řekl kolega Brázdil o výroku pana Polčáka, to je prostě hnus, hyenismus a jinak nechci dávat další slova, protože to by to musel tady pan předsedající vypnout. Každopádně ale jsem si v té souvislosti vzpomněl na pana Topolánka, který v roce 2010 pro časopis LUI při neformální diskuzi se vyjádřil ne zcela pěkně o Židech, o svých kolezích tenkrát, panu ministrovi Slamečkovi a o panu premiérovi Fischerovi, a ODS spustila takovou kampaň, že vlastně ho to stálo politickou kariéru, přišel o post předsedy atd. To určitě tady kolegové jsou tady ještě pamětníci z ODS, paní Němcová prostřednictvím pana předsedajícího si na to určitě vzpomene. A jak je možné, že na takovýto výrok – výrok pana Topolánka byl pětiprocentní svým rozsahem – nikdo nereaguje? Nikdo nereaguje! Kde jsou výzvy: pane Polčáku, odstup! Kde jsou? Já jsem je nezaznamenal. Takže já vyzývám Milion chvilek pro demokracii, jestli skutečně ten boj za demokracii myslí upřímně, tak na nejbližší demonstraci bude mít plakáty, bude vyzývat pana Polčáka, aby odstoupil ze svého postu europoslance! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Hájkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Patrik Nacher také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Za prvé se chci omluvit za to zkomolení slova. Ano, už si budu pamatovat, pan Lipavský, už to nespletu. Opět tady není, takže zase to říkám jeho kolegovi.

Nicméně na tom zbytku nemám co měnit, protože kdyby to řekl tak, jak to řekl kolega Ferjenčík, tak je to úplně něco jiného. To je ten kontext situace, kontext toho, kdo to píše, ve vztahu k tomu, ke komu píše nějaký názor. Stejně tak jako já jsem se vyjádřil k senátorům, kteří byli v této věci velmi aktivní a byli zároveň poražení prezidentští kandidáti. To je také kontext. Ale on tady tohle nedělal. On tady začal citovat něco, co kdo dělal před rokem 1989, citace názoru na nějakého jiného profesora, když byl v roli studenta. To kádrování, to je přece rozdíl! V tom je ten rozdíl.

Takže za to zkomolení jména se omlouvám, ale tam skutečně si myslím, s tím kádrováním prosím přestaňte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Miroslava Němcová také s faktickou poznámkou a zatím je poslední přihlášená k faktickým poznámkám, pokračuje pan kolega Čižinský. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Chci reagovat na tu odbočku v naší diskuzi, která se týká výroku pana Stanislava Polčáka. Já s těmito výroky nesouhlasím, ale právě tak nesouhlasím a přála bych si, abychom to tak vnímali, s výroky prezidenta republiky Miloše Zemana, který říkal, že by rád střílel novináře. Myslím si, že to stojí za stejnou pozornost a úvahu jako výroky jiných, které považujeme v tomto kontextu za stejně nevhodné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a pokračujeme v diskuzi. Slovo dostane pan poslanec Jan Čižinský, připraví se Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Dámy a pánové, rád bych se vrátil k ústavní žalobě, čeká nás důležité hlasování. Každý z nás má rozhodovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, tak to má být vždy a tak to má být i dnes.

Navrhuji tedy, abychom o ústavní žalobě hlasovali tajně. Tajná volba je svobodnou volbou každého podle jeho svědomí a podle slibu, který každý z nás skládal. Vím, že se pohybuji na tenkém ledě. Může být namítáno, že nejde o transparentní postup. Dnes jde o respekt k Ústavě. Jde také mimo jiné o respekt k výsledku budoucích voleb ze strany prezidenta i budoucích prezidentek či prezidentů. Tajná volba umožní těm poslancům, kteří by se veřejně báli hlasovat jinak, než jak jim nařídil jejich šéf či klub, aby hlasovali podle svého svědomí. I Senát jednal o ústavní žalobě neveřejně. Jde o mimořádnou situaci, proto navrhuji také mimořádně hlasovat tajně a umožnit každému hlasovat podle jeho svědomí.

Jednotlivé kluby tady deklarují, jak budou hlasovat. Podle stanovisek klubů ústavní žaloba nemá žádnou šanci, nedostane se k Ústavnímu soudu. Pojďme tedy umožnit tajným hlasováním zjistit, zda ústavní žaloba bude, či nebude předána Ústavnímu soudu, bez ohledu na šéfy a kluby, ale ohledem na svědomí každého z nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Čižinskému. O návrhu, který je procedurální, budeme hlasovat po vyčerpání rozpravy, protože jde o způsob hlasování, nikoli o procedurální návrh ve smyslu např. přerušení, podle § 63. Děkuji.

Pokračujeme tedy vystoupením pana poslance Jaroslava Foldyny, připraví se Marian Jurečka.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, děkuji za hlas. Pokusím se říci pár slov, jak ta diskuse pro veřejnost asi vypadá. Myslím si, že určitě veřejnost, která se na to dívá, tak z velké části není ústavními právníky, nečte analýzy ústavních právníků, ale dívají se na politiku a svým selským rozumem se ptají, co se to v té české Sněmovně vlastně odehrává.

Možná začnu od konce. Budeme v tajné volbě rozhodovat, protože je demokratičtější než ta veřejná? Předtím tady, podle zvyklostí naší demokracie, volilo prezidenta 200 poslanců a 81 senátorů. Přišli, a nemyslím si, že je to velmi rozdílná skupina, která dneska chce žalobou napadat prezidenta, která řekla – my chceme přímou volbu. Tady se velmi plédovalo pro to, aby volby prezidenta probíhaly přímo, nikoli prostřednictvím poslanců a senátorů. Chceme přímou volbu! Dneska jdete a slyšíte, jak je to špatné, veřejnost není schopna vybrat, protože dostává různé informace, fake news tomu říkají. Fake news je možná to, když přijme senátní výbor rozhodnutí z veřejných zdrojů, tedy třeba z České televize, a to rozhodnutí je postavené na ne zrovna přesných a korektních informacích. To je také fake news. Já si myslím, že přímá volba je velmi demokratická a že posuzování mandátu podle toho, jestli někoho zvolilo deset nebo dva miliony lidí, nemá velkou oporu v té logice kolem té demokracie.

Prezidenta České republiky Miloše Zemana zvolilo 2 853 390 hlasů a posledních senátních voleb se zúčastnilo 114 tisíc obyvatel. Kdybych šel podobnou logikou a řekl, že mandát senátora získá jen ten, když se voleb zúčastní 10 % oprávněných voličů, část republiky by si za tři senátní kola vydechla, zavřeli by a zhasli v Senátu. To je výsledek, jak to v této chvíli na české politické scéně vypadá. (Hovoří velmi naléhavě a čím dál emotivněji.) A

vypadá to tak proto, že ti, kteří umí stahovat králíky, dělat dřepy, točit se dokola, běhat do půl těla po pražském náměstí, ti dneska chtějí prezidenta vyhnat před soud, aby se pokusili získat to, co nezískali volbou, ale rozhodnutím nezávislého soudu. Ale mezitím se jim podaří naplnit Letenskou pláň za pět korun tisíce demonstranty, kteří budou řvát "jak je ten prezident špatnej"! Pak přijde jeden z těch a řekne "škoda, že ten Zeman neumřel, když umře, tak se to vyřeší"! Jednou těm lidem dojde trpělivost a oni to vyřeší za vás!

To je ta atmosféra, která se tady rodí. Ti lidé, kteří prohráli volby, protože sice umí stahovat králíky, umí dělat dřepy, umí se točit dokola, a dokonce běhají po Praze a mají možná určitě hezčí tělo než stávající Miloš Zeman, v demokratických volbách prohráli. A dneska se tady snaží prostřednictvím soudu zvrátit tu demokracii a hledat jinou cestu.

A proto já pro žádnou takovou cestu hlasovat nebudu. A oni to dobře vědí, že žádných 120 poslanců se tady nenajde. My se tady vzájemně zdržujeme, ale to patří k té demokracii, o které tak rádi a horlivě vyprávějí.

Takže přátelé, to, co tady odsud vypadne, až se lidi budou dívat na ČT24, bude, že si velká část republiky poklepe na hlavu a bohužel zase bude vnímat tu politickou scénu tak, jak ji vnímá, a velká část jich zas nepřijde k volbám, protože řeknou, že je to trapné.

Takže moc vám tedy není za co děkovat, páni senátoři, umíte sice, někteří z vás, dobře stahovat ty králíky a máte někteří pěkná těla, když běháte po Václaváku, ale veřejnost dala prostor selskému rozumu, vlastenectví a zdravé politice, kterou dělá Miloš Zeman!

Takže děkuji vám, přátelé, všem, kteří nebudete hlasovat pro to, abychom udělali změnu v naší politice tím, že odsoudíme Miloše Zemana, protože tomuto se nedá v této chvíli věřit, co ti pánové nám přinesli a předvedli. Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Foldynovi. Nyní dvě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Josef Hájek, poté Miroslav Kalousek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych ještě zareagoval na slova paní Němcové prostřednictvím pana předsedajícího, i pana Čižinského.

Já se také neztotožňuji s výrokem pana prezidenta Zemana, to naprosto souhlasím s vámi, že bychom měli takový výrok odsoudit. Ale jaká mediální pozornost byla dána výroku pana prezidenta a jaká mediální pozornost výroku pana Polčáka? No, téměř žádná. A teď mi paní Němcová prostřednictvím pana předsedajícího odpovězte, kdyby nějaký poslanec ANO řekl nějaký výrok obdobný výroku pana Polčáka, co by se dělo? Byly by demonstrace, on-line přenos České televize, Milion chvilek by běhal s transparenty kolem bydliště toho našeho poslance – a teď je ticho po pěšině. Je to fér? Já si myslím, z mého pohledu určitě ne.

Ještě bych zareagoval na pana Čižinského. Prosím vás, jaká tajná volba? Přece každý poslanec hlasuje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, jestli hlasuje tajně, nebo veřejně. To potom chcete říci, že bychom o důvěře vlády nebo nedůvěře vládě měli hlasovat tajně, aby se ten poslanec nebál? Myslím si, že to je špatně. Můj názor je – vyjádřeme se k tomuto návrhu zřetelně, jasně, zpříma. Já s tím skutečně nemám problém a myslím si, že většina našich kolegů také ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hájkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska, a pak pan poslance Válek také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte dvě krátké poznámky k předřečníkovi, jedna souhlasná, druhá nesouhlasná.

Já se shodně s panem poslance Foldynou domnívám, že dnes si mnoho lidí poklepe na hlavu, to bezpochyby ano. Nicméně rád bych připomněl znovu, co je naším úkolem. Pan poslanec Foldyna varoval před tím, abychom neodsuzovali prezidenta republiky. Říkal, děkuji těm, kteří nedovolí, abychom odsoudili Miloše Zemana. To prosím pěkně není náš úkol. Náš úkol není nic jiného, než buď umožnit, nebo neumožnit, aby senátní žalobu posoudil Ústavní soud. Nic víc, nic míň. Máte tak malou důvěru v objektivitu Ústavního soudu, že se bojíte, aby se mu ta žaloba dostala na stůl? Anebo velmi dobře víte, jak by to dopadlo, a proto se bojíte?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Válka. A dále přihlášený čekající kolega Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem tady celé to vnímal úplně stejně jak prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Kalousek, protože jsem nechtěl vůbec vystupovat, a teď jenom si dovolím, a já doufám, že se nebudete zlobit, prostřednictvím pana předsedající pane poslanče Hájku, na takovou drobnou repliku.

Jednak se mně velmi líbí, že dáváte na stejnou misku vah pana poslance, europoslance Polčáka a pana prezidenta. Nevím, jestli je to čest pro pana prezidenta, nebo pro pana poslance Polčáka. To si každý musí promyslet. Ale faktem je, že výroky europoslanců za hnutí ANO prostě také nikoho nezajímají. Dokonce mám někdy pocit, že ani hnutí ANO. A pan poslanec Polčák je poslanec v Evropském parlamentu, tak možná to je ten důvod, proč ta reakce veřejnosti nebyla tak silná.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní bude vystupovat pan poslanec Marian Jurečka, připraví se pan poslanec Miroslav Grebeníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, páni ministři dva, kolegyně, kolegové. A také zdravím dnes výjimečně i veřejnost na galerii, protože i dopoledne i teď je vidět, že tady je zájem veřejnosti, dopoledne byl větší, o toto téma je. A musím říct, že mě mrzí, když jsem dneska slyšel pana předsedu Sněmovny Vondráčka, který pročítal počty omluvených poslanců, kolik je dnes omluvených poslanců, mnoho z nich ještě večer tady bylo mezi námi, byli zdraví, plní síly a dnes se do rána záhadně ztratili. Já chápu, že může se stát ledacos, ale přece jenom není obvyklé, aby u tak důležitého tématu jedna čtvrtina poslanců a poslankyň chyběla. Protože si myslím, že chápu různé povinnosti v krajích, odborné konference, zahraniční cesty, ale myslím si, že jsou určité okamžiky, kdy se hlasuje např. o důvěře, nedůvěře vládě, případně když se tady projednávají ústavní zákony, Ústava, případně věci, které souvisí s Ústavou, tak si myslím, že by mělo být povinností, pracovní normální povinností poslance tady dneska být, ať se na to téma ten poslanec dívá jakkoliv. Ať už je pro, nebo proti. Ale myslím si, že to má nějakou důležitost a vážnost.

Já si dovolím začít trošku netradičně, než mí předřečníci dnes. A dovolím si tady přečíst dva sliby. Ten první je slib poslance a senátora. "Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí."

A pak si dovolím přečíst slib prezidenta republiky. "Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí."

A tady se dostávám k podstatě svého dnešního vystoupení, kdy si kladu otázku, tak jak si to tady kladou předkladatelé senátní ústavní žaloby, jestli pan prezident nevybočil z rámce toho svého slibu. Jestli respektuje Ústavu a zákony této země. Protože každý občan, každá firma musí respektovat zákony, které se na ni vztahují. A v okamžiku, kdy je porušujeme, tak máme mít před tím zákonem rovnost a má ten zákon mít na nás všechny stejný dopad.

Já nejsem právník. A nejsem ten, kdo by se specializoval na problematiku ústavněprávního výboru. Ale v této věci jsem se snažil poslouchat ty lidi, kteří k tomuto tématu mají co říci. A mé rozhodnutí, proč jsem se rozhodl tady dnes v hlasování, které možná s vysokou pravděpodobností tedy asi nebude úspěšné v tom slova smyslu, abychom dokázali tuto ústavní senátní žalobu posunout k Ústavnímu soudu, ale já jsem se rozhodl toto úsilí podpořit. A vycházím asi, řekněme, opírám to své rozhodnutí o autoritu, která v této věci je opravdu povolaná. A sice když jsem poslouchal v posledních měsících vyjádření předsedy Ústavního soudu Pavla Rychetského, tak si myslím, že on v těchto věcech ty věci poměrně jasně pojmenoval. A já si tady dovolím některé odcitovat.

Předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský řekl v rozhovoru pro Český rozhlas Plus: Nečinnost prezidenta Miloše Zemana, který nerozhodl o návrhu premiéra Andreje Babiše na odvolání ministra kultury, není podle něj v souladu s ústavním pořádkem. "Absolutním pánem vlády je premiér a premiér má, dá se říci, neomezenou kompetenci, koho si prostřednictvím prezidenta do vlády nominuje a koho prostřednictvím prezidenta z vlády odstraní," zdůraznil šéf Ústavního soudu tzv. kancléřský princip české Ústavy. Právě fakt, že Ústava neukládá v této věci prezidentovi žádnou lhůtu, čímž argumentuje Zeman, podle Rychetského znamená, že hlava státu nemá prostor pro úvahy a má tuto povinnost splnit bez zbytečného odkladu. "V tomto bodě je Ústava nekompromisní." To říká člověk, který, si myslím, že je opravdu velice kompetentní na problematiku ústavního práva. A my jsme dneska v situaci, kdy bychom se měli rozhodnout, jestli právě těmto lidem, kteří této problematice rozumějí, nedáme šanci, aby posoudili to, jestli prezident ČR se pohyboval mimo rámec Ústavy.

Mimochodem, kdekoliv a kdykoliv demokraté nečinně přihlíželi k podkopávání principů státu, tedy i respektování ústavy, vedlo to následně k oslabení anebo rovnou k likvidaci demokracie jako takové, a k nástupu různých forem totalitních režimů. A tady máme prezidenta, který zkouší, kam až může v rámci Ústavy se dostat, kdy může prolomit, ohnout. A já si myslím, že je důležité, abychom tady dali prostor pro to, aby se jednou provždy jasně okolíkovalo hřiště a řeklo se: Toto je v souladu, toto není.

V minulosti tady byly u předchozích prezidentů také určité pochybnosti, jestli i oni nevybočovali z rámce Ústavy. A proto jsem přesvědčen, aby pro budoucnost se tady v těchto věcech i právě formou posouzení, které by měl provést Ústavní soud, v těchto věcech udělalo jasno.

Dovolil bych si doplnit ještě pár momentů, které souvisí přímo s Ústavou, ale také s kompetencemi našeho pana prezidenta a ctění, jeho ctění naší legislativy a rozhodnutí třeba soudů. Musím říct, že mně vadí, pokud prezident ČR nerespektuje a nevykonává své pravomoci. Jako je např. otázka jmenování vysokoškolských profesorů, kteří z pohledu vysokoškolského zákona i vnitřních předpisů Karlovy univerzity splnili veškeré předpoklady pro to, aby byli jmenováni profesory. A v okamžiku, kdy prezident píše dopisem ministru školství a argumentuje etickým kodexem školy a docentovou – a teď cituji – morální degradací, a vyvozuje je z Ošťádalových kontaktů s komunistickou Státní bezpečností, tak

mně to ve světle toho, koho je prezident ochoten následně jmenovat premiérem, přijde více než úsměvné.

Pak je to také otázka nerespektování soudů v kauze novináře Peroutky. Tady mě mrzí, že pan prezident prostě neuměl přijít a chlapsky říci: Spletl jsem se. Omlouvám se. Omlouvám se rodině. A bohužel ten soud zbytečně se musel odehrát. Nás daňové poplatníky to stálo bezmála 200 tisíc korun.

Chybujeme každý. I já jsem se z tohoto místa, v této Sněmovně několikrát omlouval za věci, které jsem řekl třeba nepřesně, nebo kde jsem třeba pochybil.

Pan předseda Faltýnek tady měl velké emotivní vystoupení. Cítil se býti tady potřísněn láskou a byl z toho celý mokrý, jak on sám říkal. Přiznám se, na mě to tak nepůsobilo. A hlavně když pan Faltýnek říkal, že tady není definice, která by říkala, co to je hrubé porušení Ústavy. Tak ona už tady dneska jednou zazněla a já ji tedy znovu odcituji, protože ta definice je dána. Shodli se na ní také odborní ústavní právníci pan Kysela, pan Wintr v roce 2017. A jasně říkají: Jednorázové porušení pravidla či principu zásadní důležitosti, ale také opakované porušování Ústavy, které v důsledku podvrací ústavní systém. Jasně tyto věci definovali.

Pan kolega Faltýnek tady také ještě říkal, že když se dohraje fotbalový zápas, tak prostě je odehráno, nedá se s tím nic dělat. Říkal to ve vztahu k těm minulým prohřeškům pana prezidenta, o kterých hovoří senátní ústavní žaloba. Ale ono v tom sportu funguje také to, že když se zjistí, že ten sportovec hrál nefér, že dopoval, tak následně jsou mu například i ty ceny, které získal, ta umístění odebrána. Jedna věc je, že nevrátíte ten zápas, ale druhá věc, že jasně řeknete, kde je fair play. A já chci, aby to fair play platilo i tady u nás v politice v České republice.

A trošku mi to připomíná takový ten nešvar, který se tady rozmáhá v poslední době, a to je, že sice jsme si všichni rovni, ale někteří jsme si rovnější, a prostě takové ty papalášské manýry, že na některé lidi spravedlnost jako že by neměla metr. A já si myslím, že by bylo dobré, abychom toto umožnili.

A já mám závěrečné shrnutí. Mám zásadní otázku, kterou si kladu při rozhodování: porušil prezident Ústavu? Já to nevím. Nevím, jestli došlo k hrubému porušení Ústavy, ale právě proto, že to stoprocentně nevím, tak chci, aby to mohl posoudit Ústavní soud, který je k tomu kompetentní. Naše role dnes je o tom, zda svým hlasováním vyjádříme to, zda si myslíme, že je zde důvod pro to, aby některé kroky prezidenta byly Ústavním soudem přezkoumány. A já si myslím, že ty důvody zde jsou.

Asi největší otazníky vzbuzují situace jako neodvolání ministrů Staňka a bez zbytečného odkladu jmenování ministra Šmardy nebo udržování vlády v demisi u moci, obzvláště v případě vlády Jiřího Rusnoka. To jsou pro mě ty důvody, kdy bych byl rád, aby to posoudil Ústavní soud. A já se možná budu plést, možná se bude většina z nás plést, ale byl bych rád, kdyby Ústavní soud ten prostor, pro který mimo jiné tato instituce je tady zřízena a je definována v našem ústavním pořádku, abychom tuto příležitost tomu Ústavnímu soudu dali, abychom také viděli, jestli výroky, které ve veřejném prostoru řekl předseda Ústavního soudu Rychetský, jestli to tak vidí také ostatní soudci Ústavního soudu.

Děkuji vám za pozornost a za racionální zvážení i těch argumentů, které jsem se tady snažil říci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jurečkovi. Než dám slovo s přednostním právem paní zpravodajce, je tady faktická poznámka pana poslance Zdeňka Podala. Pan kolega Grebeníček je připraven, ale s přednostním právem tady bude paní zpravodajka.

Konstatuji došlé omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Petr Pávek od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání, dále se omlouvá od 16.30 do konce pracovního dne z pracovních důvodů paní ministryně financí a místopředsedkyně vlády Alena Schillerová, ruší svou omluvu Josef Hájek, který už hovořil, a od 17.15 se omlouvá pan poslanec Petr Nacher.

Na základě otázek, které jsem dostal, konstatuji k návrhu pana kolegy Čižinského, že § 70 odst. 5 neřeší způsob hlasování o této věci, a budeme tedy muset na konci před závěrečným hlasováním rozhodnout o způsobu hlasování o návrhu na vyslovení souhlasu s podáním ústavní žaloby Senátu k Ústavnímu soudu. Čili o způsobu hlasování budeme rozhodovat na konci. Proto jsem kolegu Čižinského upozornil na to, že to není procedurální návrh v klasické podobě podle § 54.

Nyní tedy paní zpravodajka Zuzana Ožanová s přednostním právem, připraví se kolega Grebeníček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedající. Já jen velmi krátce zareaguji. Já se nebudu vyjadřovat k celému projevu kolegy Jurečky. Jenom mě překvapila jedna věc, že definice hrubého porušení Ústavy a ústavních pořádků je dána vyjádřením některých právníků. Nevím, co by na to řekli zkoušející u studentů právnické fakulty, zda by potom prošli zkouškou. Opravdu, definice nemůže být dána vyjádřením skupiny právníků.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy faktické poznámky Zdeňka Podala a Mariana Jurečky. Nejdříve kolega Podal. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, musím říci za sebe, jsem hrdý na svého prezidenta. Nestydím se za to, měl jsem tu čest mu pomáhat v jeho volební kampani. Jsem přesvědčen, že byl nejlepším kandidátem a své voliče nezklamal. O jeho popularitě svědčí výsledky průzkumu veřejného mínění.

Tuto žalobu považuji za okopávání kotníků našemu prezidentovi. Naštvaní lidé nejsou vždy moudří. Jelikož má pan prezident neuropatii nohou, jak je známo, nepovažuji za moudré mu ještě okopávat kotníky. Alespoň já žalobu odmítám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jurečka s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovolím zareagovat na kolegyni Ožanovou, která na mě reagovala. Prosím pěkně, zrovna v případě pana profesora Kysely si myslím, že pokud je někdo šéfem katedry, tak asi u zkoušek studenty zkouší. Běžně se v legislativě dělají výklady, aby následná praxe věděla, jakým způsobem legislativu v praxi vykládat a aplikovat. A jestliže tito renomovaní pánové, které jsem citoval, dali v této oblasti výklad, tak si myslím, že má poměrně vysokou právní relevanci, a netroufl bych si tyto věci zpochybňovat. Předpokládám, že kdyby u zkoušky u pana profesora Kysely nějaký studenty byl a měl tuto otázku, tak předpokládám, že ji zodpovídá v tomto duchu, protože prostě je to takto vyloženo. Pokud budeme tyto věci zpochybňovat, tak klidně potom budeme zpochybňovat mnohem závažnější věci v našem právním řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Je tu ještě jedna faktická poznámka pana poslance Výborného. Kolega Grebeníček ještě posečká. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Já budu velmi stručný, pane místopředsedo. Já bych chtěl zareagovat na paní kolegyni Ožanovou, resp. na pana kolegu Jurečku. Samozřejmě, máme tady různé názory právnických kapacit, něco říká profesor Gerloch, něco jiného doktor Kudrna, něco jiného profesor Kysela. Takhle bychom mohli postupovat dál a dál. Ale přesně to je ten důvod, proč si myslím, že bychom všichni měli v zájmu té věci a v zájmu toho rozhodnutí, skutečného rozhodnutí, tu věc prostě posunout k Ústavnímu soudu, protože tam to už není o souboji právnických kapacit, ale je to o rozhodnutí Ústavního soudu. Ten jediný, tato jediná instance, může říci, jak se ta věc má nebo nemá. A pak to musíme všichni respektovat, protože ten, kdo rozhoduje o tom, jestli něco je nebo není v souladu s Ústavou, v tomto případě konání prezidenta republiky, nejsme ani my, a podotýkám, není to ani nikdo z těch ústavních právníků, to je jejich odborný názor, ale ten jediný, kdo může říci "tak to je a tak to má být a tak se ten dotyčný má chovat nebo nemá chovat", je Ústavní soud.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než se kolega Grebeníček ujme slova, konstatuji došlou omluvu paní poslankyně Margity Balaštíkové od 17.30 do konce jednacího dne.

Nyní pan poslanec Miroslav Grebeníček, připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, když jsem zaznamenal, že většina senátorů se rozhodla podat ústavní žalobu proti prezidentovi republiky, který byl zvolen občany v přímých volbách, první, co se mi vybavilo po všech účelových kampaních hlavních aktérů a po všem politickém pletichaření, je otázka legitimity a racionality takového kroku, a to zejména s ohledem na tradiční politické přetahování a skutečnost, že ani experti, a dnes to tady několikrát zaznělo, na ústavní právo se neshodnou v názorech na některé postupy prezidenta.

A vybavily se mi i mnohé jiné skutečnosti, třeba ta, kdy Miloš Zeman v někdejším Federálním shromáždění prohlásil, že si musíme vážit hodnot, které prošly zkouškou času a které se po čtyřiceti letech vracejí. Mluvil i o tom, že začátkem padesátých let minulého století se v Mníšku pod Brdy začala těžit ruda bohatá na kov jako marxismus na myšlenky.

Miloš Zeman v červenci 1990 vůbec asi netušil, že Britové o devět let později v anketě BBC zvolí myslitelem tisíciletí právě Karla Marxe. Jistě, Miloš Zeman měl v uplynulých třiceti letech i další úlety. Třeba ten, kdy v roce 1991 veřejně prohlásil, že v kvalifikačním rozvoji z hlediska změn výchovně-vzdělávacího systému jsme na padesátém místě na světě za Nepálem, což však zdaleka neodpovídalo skutečnosti. Jsem dalek toho, abych bral či chytal kohokoliv za slovo. Je ovšem skutečností, že jsem Miloše Zemana ostře kritizoval, především v roce 1999, kdy jako premiér bez jakýchkoliv připomínek souhlasil s bombardováním Jugoslávie.

Dnes ovšem posuzujeme zcela jiné záležitosti, neboť Miloš Zeman byl opakovaně zvolen prezidentem. V té souvislosti považuji za nepochybné, že původně slabé postavení prezidenta republiky voleného Parlamentem a poplatného konkrétním politickým stranám, jejich tahanicím a leckdy podivným dohodám, se velmi proměnilo. Zatímco postavení Senátu se v očích občanů propadá a je obecně velmi nízké, jak o tom svědčí i mizerná a nereprezentativní volební účast, postavení hlavy státu naopak nabylo přímou volbou na váze.

Prezident přímo volený občany, jak jsme toho svědky, přestal být závislý na stranách a zájmových skupinách, které navrhovaly a adorují jeho předchůdce a oponenty.

Proto dnes vinit současného, přímo občany voleného prezidenta z toho, že (co?) již dříve dělali jeho Parlamentem volení předchůdci, považuji za zpozdilé. Je v tom ze strany konkrétních stran a osob jistá dávka pokrytectví. Pokud se většina senátorů postavila proti prezidentovi republiky, pak při všech kritických výhradách, které k současné hlavě státu mám, považuji snahu senátorů a jejich stran a spojenců o žalobu spíše za pokus vyřizovat si účty. Řeč je o mediálním natřásání politického peří.

Dovolím si tvrdit, že argumenty senátní žaloby nejsou dostatečně silné. Zaznamenávám pokusy vykládat kroky či nedostatky hlavy státu jako neústavní, za hranou Ústavy, přestože takové svou povahou nebo intenzitou nejsou. Žalobní snahy jednookých, kteří považují své oponenty a prezidenta za výlupky nectnosti a sebe samy za vyvolené, vševědoucí, spasitele, nesdílím.

V tomto okamžiku vnímám jako kritické a naléhavé zcela jiné problémy české společnosti a české politiky. Jsou zde vážné problémy sociální, ekonomické, životního prostředí, otázky zajištění míru a bezpečnosti republiky a občanů. Nemyslím si proto, že bychom se měli místo toho všeho vyčerpávat zástupnými tahanicemi mocichtivých a ješitných exhibicionistů.

Žalobní návrh Senátu v předložené podobě v konkrétních společenských souvislostech a okolnostech jsem nucen považovat za takový případ zástupného sporu. A právě proto nehodlám, podobně jako moji straničtí kolegové, žalobu Senátu na prezidenta České republiky Miloše Zemana podporovat. Jak se někdy říká, Bůh nám zachovej našeho pána, jiný by mohl být ještě větší rána. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Grebeníčkovi. Mám tady jednu faktickou poznámku pana poslance Vlastimila Válka, kterému udělím slovo k faktické poznámce. Připravena je paní poslankyně Helena Válková. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane přesedající. Já jsem se přihlásil, protože mě zmátl konec toho projevu, kdy prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Grebeníček drtivě zkritizoval mnoho činů prezidenta Zemana – a myslím, že byl v tomto směru zatím nejostřejší zatím ze všech vystoupení – postupně definoval, co všechno prezident udělal špatně a kdy co porušil, a na začátku velmi bravurně zdůvodnil, proč bychom měli tu ústavní žalobu podpořit. A líbí se mi, jak to řekl, protože jasně definoval – ano, dvě skupiny odborníků se nemohou shodnout, dvě skupiny odborníků mají rozdílný názor, zda se jedná o porušení Ústavy, nebo nejedná.

No, kdo jiný by měl rozhodnout, jak to je? A já budu velmi rád, a doufám, že to tak dopadne, že ten Ústavní soud řekne ne, nedochází k porušení Ústavy, pan prezident koná správně. Koneckonců je to i můj prezident. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce panu poslanci Válkovi. Nyní paní poslankyně Helena Válková, připraví se paní poslankyně Helena Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, moje role nebude úplně snadná, protože můj projev, který jsem si jako ostatní připravila,

protože je to velmi významná příležitost, která zřejmě vstoupí do historie parlamentního projednávání – jak tedy už naznačil náš pan předseda Poslanecké sněmovny pan Vondráček – právě závažností obsahu této materie, byla již obsahem vystoupení řady mých předřečníků. Takže pokud se vám bude zdát, že něco jenom parafrázuji, je to tak. Jsou to názory, které sdílím stejně. Přesto si troufnu některé myšlenky, které tady ještě nezazněly, vám ve svém projevu zprostředkovat.

Tak za prvé. A je to to, čím jsem se netajila a co říkám i svým kolegyním a kolegům na klubu. A můžeme říci, že se snažím i v tomto směru určitým způsobem zprostředkovat srozumitelně – ne vždy se mi to daří – poznatky a znalosti z oblasti teorie práva.

Za prvé. Rozhodně si nemyslím, že bychom měli zapomenout na jeden ze základních principů dělby moci a přenechat Ústavnímu soudu to, co patří pouze nám, suverénnímu zákonodárci. Jedině my jsme ti, kteří by měli definovat, co je hrubým porušením Ústavy a ústavního pořádku. Myslím si, že spoléhat se – dokonce já jsem o tom osobně přesvědčena – na to, že tento problém za nás vyřeší Ústavní soud, je nejenom lehkomyslné, ale je to i nezodpovědné.

Musím udělat odbočku. Studenti právnických fakult se již v prvním ročníku v rámci předmětu teorie práva učí rozlišovat výklad. Výklad systematický, výklad autentický, výklad doktrinální. A – a za to se vyhazuje, nebo se přinejmenším nedávají jedničky – je tam takový chyták. Co to je tedy zákonná definice, zákonné vymezení. Například – teď mě napadá z mé oblasti – duševní porucha, § 123 trestního zákoníku. Tam mám zákonnou definici, tam se jí můžu držet. Jinak všechno ostatní jsou jenom nezávazné výklady.

Čili systematický výklad, a to vám budu za chvilku demonstrovat, si myslím, je ten výklad, kdy z kontextu celého systému, v tomto případě Ústavy a dalších ústavních předpisů, které zahrnujeme pod širší pojem ústavního pořádku, lze něco dovodit. Je nezávazný, je to vodítko.

Za druhé. Další takový výklad je výklad autentický. Kdo ho podává? Ten, kdo je autorem příslušné normy – Parlament. Máme takový výklad?

Za třetí. Výklad soudní, v tomto případě pouze výklad činěný Ústavním soudem. Ale ten platí jenom inter partes, tzn. mezi stranami. Ten za nás problém nevyřeší.

A pak samozřejmě výklad, o kterém se tady obecně celou dobu vypráví, a to je výklad vědecký, doktrinální, prestižní, který podávají kapacity ústavního práva v případech, kdy chybí zákonná definice. Tento výklad není závazný.

Já bych řekla, že tady nejsou jenom dvě skupiny. Jak jsem nastudovala vyjádření a literaturu, minimálně se mně rýsují tři skupiny, ale ono možná že je více názorů na to, co to je a co to není hrubé porušení Ústavy prezidentem republiky.

Ale mně z toho vyšlo celkem jednoduché poselství pro nás. My musíme tuto mezeru, o které mimochodem hovořil můj předřečník, nyní předsedající místopředseda Poslanecké sněmovny pan poslanec Filip – my bychom si za prvé neměli, dokonce nesmíme tuto kompetenci vzít a my bychom měli tuto mezeru co nejdříve vyplnit. Máme zde komisi pro Ústavu a je to jeden z úkolů, kterým bychom se měli zabývat. Se mnou samozřejmě také trošku hnula některá vyjádření a snažila jsem se, myslím úspěšně, nechat si to až na to svoje vystoupení a samozřejmě se nemusím potom vyjadřovat k tomu, že když profesor Gerloch údajně straní panu prezidentovi, tak pan profesor Kysela – a teď nechci říkat, v zájmu koho nejvíc vystupuje, kde je zaměstnaný, pro koho zpracovává posudky, to bych mohla takto pokračovat u ostatních expertů, pana kolegy Kudrny, Wintra, ale já se nechci dotknout těch, které teď nebudu jmenovat tím, že je nebudu jmenovat. Prostě každý z nás včetně mě pracujeme pro někoho, ale určité principy musíme ctít.

A tady je třeba říct první závěr. Nemáme definici. To, co je tady předestíráno, jsou nezávazné výklady a my se jimi nemáme nechat vést, zmást a tu odpovědnost a současně náš úkol a povinnost definovat a zlepšit, zdokonalit Ústavu právě v této kritické oblasti co nejdříve naplnit. A jednoduchý ten úkol určitě nebude. To je první bod, na který jsem chtěla zde upozornit.

Druhým bodem je to, že ten systematický výklad – a teď už to ale můžete brát, že Válková vám tady říká svoje nezávazné, byť třeba více či méně odborné právní názory, vy se jimi můžete řídit, vést, ve své argumentaci je můžete použít, ale také nemusíte. Pochopitelně sáhnu do oblasti, která je mi nejbližší, oblasti trestního práva.

Ono z toho systematického výkladu – nemusí se mnou kolegové z ústavního práva stoprocentně souhlasit – mně to připomíná, jak velezrada, tak hrubé porušení Ústavy, takové kvazitrestní delikty. A tady budu aplikovat jeden ze základních principů nejen trestního práva, ale zejména trestního práva. My nemůžeme nikdy někoho stíhat, obžalovat a odsuzovat za něco, co je vágně vymezeno, kde chybí definice. To je skutečně, jak už tady bylo řečeno, jako kdybychom stíhali někoho za trestný čin nebo zločin, zvlášť závažný zločin, který velmi hrubým způsobem porušuje právní řád a ohrožuje naše spoluobčany. To prostě nejde. Na to existuje velice stará latinská zásada, která nám říká, že bez zákonného vymezení určité skutkové podstaty, určitého jednání, neexistuje ani vina a ani nelze uložit žádný trest.

Já bych si dovolila nesouhlasit s jedním závěrem, byť byl velmi expresivní a výmluvný, že by se takový trest pro prezidenta republiky v případě, že by ústavní žaloba byla úspěšná, rovnal trestu na doživotí. Byl by to trest zákazu činnosti. Byť ty důsledky by byly fatální a byly by fakticky jako trest smrti nebo trest na doživotí. My nemáme trest smrti, ale zazněl tady ze strany pana poslance Faltýnka trest smrti.

Nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege – platí to tady, je to zločin, byť sui generis, a my na něj musíme tuto zásadu aplikovat. Čili za druhé, porušili bychom tady tím, že nemáme ústavně vymezenou skutkovou podstatu těchto deliktů, jeden ze základních principů, na kterých je postaven právní stát a o kterých se učíme, když při výuce učíme studenty v oblasti teorie práva. Ale jak říkám, je to výklad, je to výklad systematický a řekněme doktrinální, ale rozhodně není pro vás výkladem závazným.

Další závěr, který z toho, co zde zaznělo, jsem chtěla zdůraznit – a toto už není nic původního. Existuje diskontinuita výkonu moci včetně moci výkonné a včetně výkonu prezidentské funkce. Takže tady bych poukázala na srozumitelné, stručné a správné vyjádření pana poslance Michálka, který říká, že bychom se měli zabývat, pokud, tak jenom dvěma údajnými delikty. Říkám údajnými, protože tady zatím nepadlo ani rozhodnutí o podání žaloby, a to tedy takové to obstruování resp. neplnění určitých ústavních povinností v souvislosti s odvoláváním a jmenováním. A ten druhý delikt – zasahování do nezávislosti soudní moci.

Tak já začnu tím druhým deliktem, protože si myslím, že předmětem naší úvahy a dalšího rozboru by se měl stát jenom ten první jmenovaný delikt. Ten druhý vylučuji jako členka podvýboru, který se zabýval právě možným ovlivňováním soudní nezávislosti, kdy na můj opakovaný dotaz pan bývalý předseda Nejvyššího správního soudu dr. Baxa odpověděl, že tyto intervence nezasáhly do nezávislosti soudní pravomoci, a už je celkem jedno, jak se zde opět nezávazným výkladem dovozovalo – z důvodu silné morální integrity těch dotyčných soudců – samozřejmě myslel zejména sebe, což dobře chápu, protože ho znám a jeho morální integrita je jistě velmi silná. Pouze mě překvapilo, dovolte mně takové povzdechnutí, že pokud se mu to stalo, že s tím váhal dva a půl roku... Ale v každém případě chápu, že k některým rozhodnutím člověk dospěje až po delší době. A prostě nedošlo. Nedošlo k tomu, že by ta nezávislost byla ohrožená. A my vůbec nevíme – já vycházím

z toho, co nám bylo řečeno – co si pánové řekli. Tady neproběhlo žádné vyšetřování. Čili mohu tomu věřit, a nemusím tomu věřit. Kdyby tam byl pan prezident, říkal by zřejmě pravý opak. A toto musíme prokázat. Zatím se neprokázal ani výsledek, natož příčinná souvislost, natož jednání. Bylo to jednostranné slyšení jednoho z účastníků, který je logicky podjatý. Logicky, protože hájí svoji věc. Čili bylo by to porušení jednoho ze základních procesních pravidel – slyš druhou stranu. Takže já to vypouštím, to opravdu není možné.

A pokud jde o ten mnou v pořadí jako první jmenovaný delikt, tzn. nečinnost prezidenta republiky, tam si myslím, že bychom se měli vždycky, a já už jsem to říkala v jiné souvislosti v médiích, zamyslet, jestli ta nečinnost je zdůvodněná, nebo nezdůvodněná. Protože já si velmi vážím pana předsedy Ústavního soudu Rychetského, který zde byl citován, nicméně je to opět veliká autorita i pro mě, ale nezávazná. To je jeho pojetí. Já mám jiné. I když nejsem ani soudkyní Ústavního soudu. Já vnímám absenci lhůt v Ústavě pro rozhodnutí prezidenta republiky tak, že tato lhůta, pokud je zdůvodněně nenaplněná okamžitě, neprodleně, tak není porušena. A je to můj výklad. Heleny Válkové. Nezávazný.

Takže ostatní, o čem se tady hovořilo, bohužel, anebo bohudíky pro vás, protože je pozdní odpoledne, nemusím opakovat. Mohu vysvětlovat, ale řadu těch argumentů, které jste už slyšeli od řečníků, které asi si dovedete dovodit, na které tzv. straně stáli, bych podpořila. Na druhé straně odmítám zásadně jakýmkoli způsobem podporovat politické pokračování v boji o to, kdo by měl nebo neměl být prezidentem formou podání ústavní žaloby, protože ústavní žaloba opravdu není nástrojem, prostřednictvím kterého by se měla vyvozovat politická nebo politicko-právní odpovědnost. V tomto smyslu souhlasím s tím, co říkala paní zpravodajka Ožanová.

Takže závěrem samozřejmě, ani nemusím tajně hlasovat, jsem proti podání ústavní žaloby a ten hlavní důvod je, že Ústavnímu soudu bychom svěřili kompetenci, která patří pouze nám jako suverénům, zákonodárnému sboru, a porušili bychom princip dělby moci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Vyvolala dvě faktické poznámky, a to pana poslance Lipavského a Dominika Feriho. Kolegyně Gajdůšková ještě posečká. Nyní pan poslanec Lipavský k faktické poznámce. Máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych chtěl moc poděkovat paní poslankyni Válkové za její příspěvek. Ta zmínka, že každý pro někoho pracujeme, to mi přišlo opravdu jako sonda do duše nějakého přemýšlení, do světa, kde někdo pro někoho pracuje. Samozřejmě lidé chodí do práce, mají zaměstnání, ale akademici mají třeba své působiště, nebo lidé mají své zaměstnavatele, a není to tak, že by někdo pro někoho musel pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Dominik Feri, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já tu situaci paní kolegyni Válkové prostřednictvím pana předsedajícího nezávidím. Protože ona musí najít právní pokličku na politický hrnec a to se hledá opravdu velmi složitě. Citovat tady latinské maximy nullum crimen sine lege nebo nulla poena sine lege mi přijde poněkud nemístné, protože zákon o Ústavním soudu i Ústava vymezují jasně, co je to provinění nebo co je to protiústavní jednání a jaký trest je s tím spojený.

Co se týče těch skutkových podstat, tak definovat je v Ústavě, si myslím, že je naprosto nerozumné. A z jakého důvodu? Protože zákonodárce přece nikdy nemůže postihnout veškerá protiústavní jednáním, která mohou nastat. Když tam dáme pevně nějakou lhůtu, kterou ten prezident musí dodržet, tak to může odporovat reálnému životu. Když tam dáme: Odvolá ministra do 15 dnů, do 30 dnů – třeba může nastat nějaká situace, kdy bude potřeba vést politická jednání, velmi složitá politická jednání. Třicet dnů nebude stačit. Dopustí se pak automaticky hrubého porušen Ústavy? Skutečně, to považuji za velmi nevhodné.

Podívejme se na situaci v Americe, jak je to koncipované v Americe. Ano, v americké ústavě je, že když se prezident nebo viceprezident dopustí nějaké zrady, nějakého uplácení nebo je obviněn z uplácení, tak může proběhnout impeachment. Ale také je tam velké okno na to, že jsou to jiné podobné zločiny, nebo jiná široká provinění právě proto, aby se tam nechalo velké okno pro ten reálný život, který prostě zákonodárce nemůže postihnout. A vyjmenovávat tam, že prezident se dopustí hrubého porušení Ústavy, když raz, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, tak to prostě není vhodné, není to praktické. A ten výklad nám poskytne závazný právní –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce. Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní zpravodajka a poté pan poslanec Marian Jurečka, také s faktickou poznámkou. Máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím, Dominiku, já se domnívám, že to bylo zcela nevhodné vyjádření vůči osobě paní profesorky Válkové týkající se nějaké pokličky. Já si paní profesorky vážím a domnívám se, že názory, které říká, tak skutečně myslí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marian Jurečka také s faktickou poznámkou. Kolegyně Gajdůšková je připravena. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já taky říkám názory, které si myslím, a dovolím si tady dvě věci trošku okomentovat. Já si myslím, že tady je aspoň za mne důležité, pokud má fungovat právní demokratický stát, aby tady zůstaly ty tři pilíře: moc zákonodárná, výkonná a soudní. Tak to bylo nastaveno. Myslím, že to funguje dobře, má to určitou logiku. A já si neumím představit, že by moc zákonodárná začala v některých oblastech suplovat moc soudní. Přiznám se, to mě překvapilo. Já nevím, jakým způsobem bychom tady měli posuzovat, jestli něco je, či není v souladu s Ústavou a podobně. Od toho opravdu je tady kompetentní orgán, který má k tomu erudici, má k tomu vybavení.

A teď ještě k té jedné podstatě, která byla v diskusi zmiňovaná, otázka toho, dokdy prezident má konat a jestli máme dávat lhůty do Ústavy, nebo ne. Prosím pěkně, já ještě jednou tady ocituji to, co říkal pan předseda Ústavního soudu Rychetský. Právě fakt, že Ústava neukládá v této věci prezidentovi žádnou lhůtu, čím argumentuje Zeman, podle Rychetského znamená, že hlava státu nemá prostor pro úvahy a má tuto povinnost splnit bez zbytečného odkladu. V tomto bodě je Ústava nekompromisní, dodala vysoká autorita, předseda Ústavního soudu České republiky. A myslím si, že doba dva a půl měsíce není něco, co by vyhovovalo této definici.

Ale proto, jak jsem říkal i já ve svém vystoupení v závěru – já si neosvojuji právo o tom rozhodovat a říkat je vinen, není vinen a podobně. Jenom říkáme, je tady autorita, které to postupme, a nemusíme se tady vyčerpávat dlouhými diskusemi. Už to mohlo být třeba za

dopolední jednání klidně schváleno, pokud by byla dobrá vůle. A pak by nám tedy senát (ÚS?) buďto těm, kteří to podporujeme, dal nepřímo za pravdu, nebo by naopak strhal to, jak tady někteří kritizovali, jak je to napsáno a koncipováno, tato senátní ústavní žaloba.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Heleny Válkové a následuje vystoupení kolegyně Gajdůškové. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Už vás nebudu unavovat nějakým příliš teoretickým výkladem, ale podívejte se prosím, milý pane kolego, poslanče Feri, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, na to, jak je vymezena velezrada. Tam bychom problém neměli, pokud by byla naplněna. Ta v Ústavě je dostatečně vymezena. A z toho pochopíte, co jsem myslela absencí analogického vymezení hrubého porušení výkonu pravomocí prezidenta republiky. Doporučuji jako studium dnes večer.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegyni Válkové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Gajdůšková. Připraví se kolega Lipavský. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážení páni ministři, paní poslankyně, páni poslanci, nejsem právník, nemohu se tedy zapojit do této právnické debaty. Jsem v této chvíli řadový poslanec, bavím se s lidmi. Dovolím si podívat se na celou věc jejich úhlem pohledu.

Stanovisko klubu sociální demokracie je známé, prezentovala ho zde Kateřina Valachová a já ho sdílím. Jen bych ráda řekla proč. Ještě na úvod možná chci říci, že jestliže nám záleží na ústavnosti a vládě práva v naší zemi, musíme se prostě bavit o konání pana prezidenta. Z tohoto důvodu je obsah ústavní žaloby od senátorů důležitým impulsem k diskusi. Ona ta dnešní diskuse není marná. Sama o sobě je podle mého názoru velmi cenná. Já bych se tady senátorů skutečně zastala. Senát je ústavní pojistka a oni se této role ujali. Ale otázka je, zda je odpovídající reakcí na některá konání a výroky, a tady zdůrazňuji, přímo voleného prezidenta skutečně ústavní žaloba, která má vést ke zbavení jeho mandátu.

Vyhlášení klubu sociální demokracie, že aktivně nepodpoříme podání ústavní žaloby, není rozhodnutí žádného stranického sekretariátu. Tady bych se velmi a velmi osobně ohradila. Nevím, jak v jiných politických stranách, ale u nás se rozhodnutí tvoří v diskusi v našich volených orgánech, s našimi členy, s našimi občany. Ti v tomto případě, upřímně řečeno, moc nechápou, co tady řešíme. Říkají nám, jste tam pro nás, přestaňte se zabývat sami sebou, protože tuto diskusi trošku tak vnímají, že se zabýváme sami sebou, a řešte problémy lidí. Poukazují na dlouhé čekací doby na lékařská vyšetření a zákroky, nemožnost zajistit bydlení pro mladé, odpovídající péči pro seniory a miliony problémů a byrokracie při komunikaci s úřady, sociální problémy nejen ve vyloučených lokalitách, ale i samoživitelek a samoživitelů, problémy životního prostředí, dopravy.

Kateřina Valachová mluvila o právní kvalitě textu. Od občanů, ale mezi právníky pak je velká pochybnost o tom, zda je odpovídající reakce na konání přímo voleného prezidenta jeho zbavení mandátu. O tom už jsem mluvila.

Řekli jsme také na klubu sociální demokracie, že většinově nebudeme ani proti této žalobě.

Ústavní systém právního státu a jeho samostatná existence je dána dělbou moci mezi mocí zákonodárnou, výkonnou a soudní. To zde několikrát zaznělo a ví to každý žák základní školy. Ústava, první zákon státu, pak zakotvuje vyvažování těchto mocí, vzájemnou kontrolu, brzdy i protiváhy, a tedy i nástroje, jak onu rovnováhu udržet. Tady chci připomenout, že Parlament má v rukou vůči prezidentovi, který je součástí moci výkonné, dva nástroje. Jeden je ústavní žaloba, kterou projednáváme. Druhý je přenos kompetencí prezidenta na další ústavní činitele, pokud prezident konat nemůže. Jen připomenu, se skromností sobě vlastní, že jsem to byla já, kdo inicioval a pak také podal za Senát ústavní žalobu na Václava Klause v roce 2013 za jeho amnestii, kterou zbavil trestu ty, kteří byli odsouzeni za hospodářské trestné činy nejen v devadesátých letech. A byla jsem pak velmi zklamaná, že Ústavní soud se tehdejší žalobou Senátu nezabýval se zdůvodněním, že mandát Václava Klause, tehdejšího prezidenta, již tehdy končil. My jsme tehdy očekávali, a teď mluvím za tehdejší senátory, to, o čem mluví senátoři i dnes, že Ústavní soud dá jasné vyjádření k tomu, co je a co není v souladu s Ústavou pro budoucnost. Nestalo se tak.

Mluvíme-li o budoucnosti, musím se trochu vrátit i do minulosti, a to k Miloši Zemanovi samotnému, o němž a jeho konání ten text, který projednáváme, je. Jednotlivé kroky, které jsou zde popisovány, se do vysoké míry týkají sociální demokracie. A mě by zajímalo, zda si navrhovatelé položili otázku, zda prezident šel na hranici ústavnosti jen ve vztahu k sociální demokracii, nebo jen autoři žaloby chtěli, aby sociální demokraté byli v situaci, kdy návrh nemohou nepodpořit. K tomu by mě vedla i ta ranní vyjádření k tomu, že vlastně ta žaloba chrání sociální demokracii. Ale dámy a pánové, sociální demokracie je suverénní strana, nepotřebuje chránit. Musí se umět postarat sama o sebe. A tak jak znám vnitřní poměry v sociální demokracii, vztah k Miloši Zemanovi máme vyřešen. Je pravda, že Miloš Zeman v akci "čisté ruce", v boji proti korupci, přivedl sociální demokracii do vlády. Vlády sociální demokracie a uplatňování principů sociálně tržního hospodářství, vládnutí na základě sociálního dialogu pak znamenaly, že zůstaly přes všechny snahy toto rozbourat a privatizovat vše za každou cenu dostupné veřejné služby, Česká republika je dnes fungujícím evropských sociálním státem. U toho na začátku Miloš Zeman stál a to mu nelze upřít.

Vládní angažmá sociální demokracie, mimo jiné, znamenalo a znamená, že Česká republika je dnes šestou nejbezpečnější zemí na světě a dnešní informace je, že Česká republika je také sedmou nejpokročilejší zemí na světě podle indexu cílů udržitelného rozvoje Organizace spojených národů. Miloš Zeman ale skončil v čele sociální demokracie v roce 2003. To, co by se možná mohlo rozvíjet dál, si nechám až na popis do svých pamětí. Nebudu se v této chvíli k tomu vyjadřovat. Nemůže zde nikdo ale apelovat na nějaký náš dluh nebo submisivitu vůči Miloši Zemanovi. Za sebe jen říkám, budiž odpuštěno. Současnou žalobu nahlížím a jako sociální demokracie nahlížíme jen z pohledu dělby moci ve státě.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, není asi sporu, že podle Ústavy měl prezident konat bezodkladně při podání návrhu na odvolání a pak jmenování ministra. Nakonec jste se někteří opírali i o vyjádření takových renomovaných právních kapacit, jako je Pavel Rychetský. V době, kdy se tak dělo, zhruba v červenci, jsem řekla, že ústavní systém musí reagovat, a na dotaz novinářů jsem připustila, že iniciativu senátorů podpořím. Navrhovala jsem ale v té době použít článek 66 Ústavy, kde se říká, že pokud prezident nemůže konat, usnesením obou komor Parlamentu přejdou jeho kompetence na další dva ústavní činitele, kterými je premiér a předseda Poslanecké sněmovny. Ústavní právníci ale tenkrát tvrdili, že toto ustanovení je myšleno pouze pro případ, že prezident je naprosto nemohoucí. Dnes ale o této věci již někteří právníci opět mluví. Z mého pohledu, řekněme laického, prostě česky: pokud někdo nekoná, co konat má, tak zřejmě z nějakého důvodu konat nemůže. Ústava České republiky nedává prostor pro úvahu, zda ústavní činitel konat chce, nebo nechce. V tomto případě mu nedává vůli. To mi připadá odpovídající reakcí na situaci, kdy byla vláda

neúplná, protože prezident odmítl respektovat deklarovanou vůli premiéra ke složení jeho vlády, myslím tím článek 66 Ústavy. Situace se ale od té doby změnila. Ministr kultury je jmenován naprosto podle ústavních pravidel.

Dámy a pánové, já musím slyšet, co mi říkají občané, a to dokonce i ti, kteří Miloše Zemana nevolili nebo absolutně nesouhlasí s jeho postoji v zahraniční politice. Zrušení mandátu přímo voleného prezidenta není odpovídající reakcí na současný stav, jakkoliv se v minulosti prezident možná pohyboval na hraně Ústavy či se pokoušel jít až za její hranu. O tom mluvila Kateřina Valachová. Nemohu proto hlasovat pro navrhovanou žalobu, ale vzhledem k popisu situace, kterou obsahuje, nemohu říci, že bych popis mohla příliš rozporovat. Nemohu tedy být ani proti ní. Při hlasování se zdržím. Pokud ale nastane v budoucnu situace, kdy prezident, ať jím bude kdokoliv, nebude konat, i když konat podle Ústavy má, a já u toho ještě budu, budu iniciovat spuštění článku 66 Ústavy České republiky.

Děkuji za trpělivost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Je tady jedna faktická poznámka, a to pana poslance Mariana Jurečky. Připraven v rozpravě je pan poslance Lipavský. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovolím navázat na paní kolegyni Gajdůškovou. Když jsem v posledních dvou měsících mluvil s lidmi, s občany, tak mi naopak říkali: jak je možné, že tady v tomto státě může platit dvojí metr? My musíme dodržovat zákonné povinnosti, my jako rodiče musíme plnit to, co nám zákon ukládá, dát dítě do předškolní výchovy, dát daňová přiznání, respektovat pravidla silničního provozu. Když to nerespektujeme, přijde trest, přijde sankce. Tady je prezident, který je schopen někoho křivě obvinit, soud mu uloží se omluvit. On nerespektuje rozhodnutí soudu, my jako daňoví poplatníci za celou tuto anabázi zaplatíme bezmála 200 tisíc korun. Za koho z nás by zaplatil někdo soudní výlohy, kdybychom někoho křivě obvinili a měli nést následně náklady řízení? Nikdo to za nás nezaplatí. Zaplatili by to ti občané. A lidé říkají: přece není možné, ať je to hlava státu, nebo kdokoliv jiný, vysoce postavený ústavní činitel, aby nerespektoval zákony a Ústavu tohoto státu.

Takže bych byl rád, abychom tady dali prostor pro to, aby se mohlo ukázat, jestli mohou mantinely platit pro všechny stejně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka, a to od paní kolegyně Gajdůškové. Kolega Lipavský posečká. Máte slovo k faktické poznámce, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Já bych ráda reagovala na slova pana poslance Jurečky. To je trošku nedorozumění. Pokud i někdo ve vztahu ke svým dětem nesplní nějakou povinnost, jak o tom mluvil, tak ale není zbaven rodičovských práv. Dostane prostě sankci. A to je to, o čem jsem mluvila. Zbavení mandátu přímo voleného prezidenta, byť se možná pohybuje na nějakých hranicích nebo možná někdy i v nějakém čase za hranicemi, není prostě adekvátní sankce. Ona o tom tady mluvila paní poslankyně Válková. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Slovo má pan kolega Lipavský, připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane místopředsedo, vážení páni senátoři, vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, o čem tedy dneska debatujeme, když je asi znám výsledek? Není to jenom prázdné řečnické cvičení? Domnívám se, že není.

Já jsem si důkladně pročítal žalobu a našel jsem tam bod, který se velmi, velmi dotýká i toho, co řešíme my zde v Poslanecké sněmovně. Je to bod E, který řeší kauzu novičok. Já teď budu trošku číst, abychom měli ten kontext, a projdeme si takovou časovou linku a dojdeme až do momentu, který začíná být velice zajímavý.

Po předchozím útoku nervově paralytickým jedem s označením A-234, který patří do skupiny typu takzvaně novičoků vyvinutých v někdejším Svazu sovětských socialistických republik, na bývalého agenta vojenské zpravodajské služby Ruské federace Sergeje Skripala ze dne 4. března 2018, který byl spáchán ve města Salisbury, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, označila za jeho strůjce předsedkyně vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irska Theresa May dne 12. března 2018 s nejvyšší pravděpodobností Ruskou federaci, přičemž posléze byla tato skutečnost potvrzena. Samozřejmě Rusko se tehdy snažilo na tuto situaci reagovat a 17. března 2018 se to snažila vyvrátit tisková mluvčí Ministerstva zahraničních věcí Ruské federace tvrzením, podle kterého od 90. let 20. století Česká republika a některé další státy prováděly intenzivní výzkum látek ze skupiny novičoků.

A teď to začíná být zajímavé, protože se do této kauzy dostává Česká republika. Okamžitě ministr zahraničí, tehdy Stropnický za ANO, vydává negativní stanovisko, kde se k tomu ohrazuje. Záhy nato vystupuje Karla Šlechtová, která jaksi mluví o našich mezinárodních závazcích. Opět se striktně ohrazuje. A Ruská federace toto tvrzení opakuje 21. března sdělením Ministerstva zahraničních věcí, kde zase znovu říká, že považuje Českou republiku za zemi, které prováděly vývoj látek ze skupiny novičoků. 26. března premiér Andrej Babiš oznámil záměr vlády připojit se k vyhošťovací operaci a následně byl vyhoštěn, tuším, jeden, možná až tři příslušníci ruské mise Ruské federace v České republice.

Pokračujeme dál. V tu chvíli se do toho vkládá prezident Zeman, který vydává tiskovou zprávu, ve které informuje, že přijme ředitele BIS, kterého následně přijímá a veřejně mu ukládá, veřejně, on o tom prostě prezident mluví, že má zjistit, jestli se nevyvíjel nebo neskladoval nervový plyn ze skupiny novičoků, a to již v průmyslových nebo vědeckotechnických zařízeních. Už to samotné, že zadá úkol tajné službě veřejně, je těžko myslitelné. Na to reaguje výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu Parlamentu České republiky, který to 3. dubna odsoudil, že to znemožňuje splnění zadaného úkolu. To jsme 3. dubna.

Pokračujeme dál. Dne 26. dubna tiskový mluvčí BIS na dotaz ČTK uvedl, že zadaný úkol byl splněn a výsledek bude předán prezidentu republiky v zadaném termínu. Zároveň prezident republiky zveřejnil informaci, že zadal také úkol Vojenskému zpravodajství, takže prezident vlastně rozehrál takovou vlastní zpravodajskou hru, a samozřejmě zadání bylo stejné jako u BIS. Prezident oznámil, že se v České republice v malém množství a pro účely testování vyráběla ve Vojenském výzkumném ústavu v Brně nervově paralytická látka označovaná jako novičok A-230, která patří do skupiny novičoků, přičemž byla po testování zničena. Zároveň uvedl prezident, že Bezpečnostní informační služba dospěla k závěru, že tato látka mezi novičoky nepatří. To znamená, on vytvořil fiktivní rozpor mezi těmito dvěma

službami. To se následně dozvíme, že vlastně bylo vyvráceno na jednání Parlamentu. Prezident tehdy označil za pokrytectví předstírat, že se nic takového v České republice nedělo.

Na toto vystoupení prezidenta reagovala v ten samý den zase ministryně obrany Karla Šlechtová, která uvedla, že veřejné vyjádření prezidenta republiky nemůže komentovat, protože prezident mluvil o informacích, které byly v režimu utajeném. To znamená, on porušoval tehdy zákon, vyzrazoval nějaké véčkové nebo téčkové informace. Takže už na to samotné vyzrazení se dalo hledět jako na trestný čin. Nicméně je to prostě trestný čin, který nelze kategorizovat do těch činů, které... teď se zabýváme tou ústavní žalobou.

Každopádně důležité je říct, že následně se proti tvrzení prezidenta ohrazovala vláda. Vláda se jednoznačně vyjádřila, že obě zpravodajské služby konstatovaly shodně ve svých zprávách, že testována byla pouze látka typu A-230, která byla získána mikrosyntézou, to znamená v množství, které nemůže být za žádných okolností použito pro takovýto typ útoku. A dále se vyjadřoval zahraniční výbor Poslanecké sněmovny 10. května, opět se k tomu vyjadřoval výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu Parlamentu České republiky 14. května. A všechny tyto výbory konstatovaly, že se ty zprávy zpravodajských služeb shodují, protože tam poslanci a senátoři byli seznámeni s obsahem těch zpráv, nebo s tou klíčovou částí těch zpráv.

A teď se dostáváme do 31. května, kdy v Poslanecké sněmovně, zde, tady, v tomto sále proběhla mimořádná schůze. O té následně pohovořím.

Ústavní žaloba jaksi konstatuje, že vzhledem k výše uvedenému se tak prezident republiky svým přístupem a tvrzením, které bylo v rozporu se skutečností a vycházelo z nepravdivé interpretace utajovaných informací poskytnutých zpravodajskými službami, jejíž obsah tím byl současně veřejně vyzrazen a který zároveň podpořilo stanovisko Ruské federace v rozporu se soustavnou a veřejně opakovanou, prezentovanou oficiální zahraniční politikou stanovenou vládou, která postupovala na základě ověřených zpravodajských informací o útoku na Sergeje Skripala ve spolupráci s ostatními členskými státy NATO a na podporu jednoho ze členských států NATO Spojeného království Velké Británie a Severního Irska.

Přeskočím ty části, které hovoří o vyzrazení informací. Ta druhá část zní: "... se dopustil jednání v rozporu s chráněnými zájmy dle článku 1 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, který stanoví, že ochrana životů a zdraví je základní povinností státu, přičemž dle článku 54 odst. 1 Ústavy je prezident republiky hlavou státu a jako takový by tedy neměl jednat v rozporu s těmito základními povinnostmi ani ohrožovat zájmy České republiky, čímž zároveň porušil slib prezidenta České republiky dle článku 59 odst. 2 Ústavy, podle kterého slíbil věrnost České republice, a svůj úřad má zastávat v zájmu všeho lidu."

Na závěr je také nutno dodat, že prezident republiky na svém postoji a přístupu setrval. On nikdy nezměnil názor, neomluvil se, řekl, že to byla chyba, nebo nějaké nedorozumění. On jaksi toto stanovisko stále drží. A to dokazuje například rozhovor poskytnutý ruské televizní stanici NTV, který byl zveřejněn 9. prosince 2018, a v tom zopakoval své tvrzení, že se novičok v České republice vyráběl. Takže to je ze strany prezidenta.

A nyní ze strany této Sněmovny, která na žádost 55 poslanců svolala mimořádnou schůzi 31. května, aby se touto otázkou zabývala. A proč je to relevantní? Je to relevantní z toho důvodu, že ti samí poslanci, kteří tehdy vyobstruovali jednání Sněmovny k tomuto jednání prezidenta k této kauze, budou nyní rozhodovat o té žalobě. Přečtu ten stenozáznam. On je krátký, takže to není zas takový problém.

Návrh pořadu předložený skupinou poslanců, usnesení Poslanecké sněmovny k údajné výrobě a testování látky novičok na území České republiky. Jsme tedy 31. května 2018 devět hodin nula jedna. Předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 14. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Schůze byla svolána podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu a na základě žádosti 55 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby ve čtvrtek 24. května tohoto roku. Prosím vás, abyste se všichni přihlásili svými kartami – přihlásili svými kartami – a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Dále přeskočím dlouhý blok omluv, protože to není relevantní pro to, o čem mluvíme. Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Janu Krutákovou a poslance Jiřího Valentu. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím. Můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Pan předseda Vondráček pokračuje: Nicméně v tuto chvíli konstatuji, že není Sněmovna usnášeníschopná, je přihlášeno pouze 34 poslanců. V závorce – chvíli čeká. Ještě jednou poprosím, aby se poslanci přihlásili svými kartami. Následuje komentář od stenografů: Další poslanci se nepřihlašují, počet přihlášených stoupl pouze na 39. Zleva se ozývají hlasy: Učíme se od vás.

Já doplním jako pamětník této Sněmovny, že to s velkou pravděpodobností byl pan poslanec Hájek, který se tím tady nadšeně prezentoval, že to okopíroval z nějakého předchozího jednání Sněmovny, že se tedy vládní koalice naučila trik s obstrukcí, že poslanci přišli do sálu, ale porušili jednací řád, protože podle zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny – část věnující se hlasování na schůzích Sněmovny § 6 odst. 2 – první věta zní: "Poslanec se po vstupu do jednacího sálu přihlásí prostřednictvím hlasovacího zařízení." Což poslanci především ANO, ale pravděpodobně i dalších stran, KSČM, SPD, neučinili, protože tím chtěli vyobstruovat jednání Poslanecké sněmovny. Můžeme si samozřejmě ověřit, kdo byl tehdy přihlášen. Vlastně nemůžeme, protože neexistuje žádné hlasování, aby se to zjistilo. Takže je to vlastně nezjistitelné. Ale zcela velmi dobře víme, kteří poslanci to byli, z jakých stran to je. To je prostě evidentní.

Pan předseda Vondráček pokračuje: Vzhledem k tomu, že kvorum není ani zdaleka naplněno – ještě počkáme chviličku. Asi čeká. V tom případě mi nezbývá, než přerušit tuto schůzi na neurčito až do okamžiku, kdy dojde k nějaké dohodě předsedů poslaneckých klubů, což tedy tímto činím. K mikrofonu se blíží poslanec Bartošek – v závorce. S přednostním právem pan předseda Bartošek. Ne, ne, ne, přerušil jsem. V tom případě je přerušena schůze na neurčito a poprosím přestávku v délce trvání do 9.20, abychom mohli nastavit zařízení, a můžeme pokračovat v programu 13. schůze.

Schůze byla přerušena v 9.07. Celkově tedy trvala šest minut. Byl to rychlý proces. A ti samí poslanci, kteří ji tehdy vyobstruovali, abychom se nemohli bavit o novičoku, dnes budou zamítat žalobu, která zcela jednoznačně a pregnantně ukázala, jakým způsobem se zachoval prezident republiky proti ústavnímu pořádku České republiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Lipavský. Vyvolal několik faktických poznámek. Já ale předtím přečtu došlé omluvy. Z jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá od 17.45 do 19.00 z pracovních důvodů pan poslanec David Štolpa. Dále se omlouvá z rodinných důvodů mezi 17.40 a 18.00 pan Robert Králíček. A poslední omluva je od Jany Levové, a to od 18 do 21 hodin.

Faktická poznámka – první od pana poslance Jaroslava Foldyny. Dále kolega Luzar, Feranec a Růžička. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuju za poznámku, pane předsedající. Já jsem si to rychle musel poznamenat. Chtěl bych, pane předsedající, upozornit pana kolegu Lipavského, protože jsem si to vyslechl a úplně jsem se vyděsil. A v zásadě jsem si uvědomil to, že bych ho chtěl doplnit. V našich lesích, přátelé, neřádí žádný kůrovec. V našich lesích řádí ruský brouk a toho brouka přivezl Miloš Zeman v krabici od cigaret. Takže to na mě udělalo ten dojem, to jeho vystoupení, pana kolegy Lipavského. Takže bojme se těch ruských brouků. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Leo Luzara. Máte slovo, pane poslanče, s faktickou poznámkou.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ke kolegovi Lipavskému vaším prostřednictvím. Kdyby toto vystoupení měl kterýkoli jiný člen Parlamentu z jiné politické strany, tak bych to bral. Ale zrovna od Pirátů použít tento konkrétní případ... Mně vyvstalo, jak jsem to poslouchal, jiné jméno. Nějaký Edward Snowden – se jmenuje – vynesl maily americké tajné služby, vydal je na veřejnost, prozradil. Jaké byly reakce oficiálních míst? Kdybych vzal kolegu Lipavského, jak tady toto četl, tak přesně tak se americká administrativa postavila proti němu. Přesně tytéž argumenty, přesně tak, a ještě by ho chtěli zavřít, možná i popravit za vlastizradu. A Piráti, dámy a pánové, stojí v jedné lince s těmi, kteří tohoto dle mého názoru odvážného mladého muže, který se odvážil vytáhnout tu korespondenci, kterou jsme si měli možnost číst a dozvědět se, jak funguje zahraniční politika Spojených států amerických, na světlo světa. A zrovna Piráti! Chápete to? A poslechněte si nebo přečtěte si ten záznam, co tady řekl, jaké argumenty používal, a podívejte se na to, jaké argumenty používají američtí žalobci vůči Snowdenovi, když žádají o jeho vydání a jeho souzení. Najdete tam nádhernou paralelu a je to krásný příklad pokrytectví Pirátů, o co se tady v této věci jedná. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Milan Feranec, připraví se s faktickou poznámkou pan kolega Růžička. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já rovněž budu reagovat na pana poslance Lipavského. To, co jste řekl, mě vyděsilo. Fakt mě to vyděsilo. Vy jste se pozastavil nad tím, že budou rozhodovat poslanci. A podle vaše názoru by neměli ti správní. A kdo má rozhodovat? Ti, které si zvolíte v pirátském referendu? Zatím tady poslanci jsme a budeme rozhodovat. Že vám se to nelíbí, mi přijde skutečně divné a pro mě je to děsivé, ta vaše revoluční spravedlnost, to revoluční právo, jak říkáte, kdo může, nebo nemůže rozhodovat! Fakt je to pro mě děsivé! Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferancovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Pavel Růžička s faktickou poznámkou, poté paní kolegyně Langšádlová. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já jsem se zhruba před dvěma hodinami byl seznámit s výroční zprávou Vojenského zpravodajství za rok 2018, kde jsem podepsal, že tato zpráva je v režimu tajné, a přede mnou tam byl podepsán pan poslanec Lipavský. A já se chci zeptat, co ho opravňuje k tomu, aby z této zprávy tady veřejně citoval. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011 a ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Paní poslankyně Langšádlová s faktickou poznámkou, dále pan kolega Hájek s faktickou poznámkou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Nečetla jsem zprávu, nebyla jsem podepsána, ale to, že prezident Zeman v případě kauzy Skripal hájil ruské zájmy a ne zájmy České republiky, to lze naprosto jednoznačně dovodit z veřejných zdrojů. A věřím, pane kolego, že když jste si tu zprávu přečetl, stejně vy, kteří jste si přečetli zprávu BIS, byť i její veřejné části, tak musíte vědět, že na Českou republiku je veden útok ze strany zejména Ruska a Číny a že ta situace je vážná a že prezident Zeman velmi často stojí na straně Ruska a Číny a nehájí české zájmy, ale zájmy těchto mocností.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Josef Hájek, dále kolega Lipavský také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, omlouvám se, ale musel jsem vystoupit, protože mě pan kolega Lipavský prostřednictvím pana předsedajícího jmenoval. Já mám tu výhodu, že mám sloní paměť. Já si naprosto ten den pamatuji. Byla mimořádná schůze, kterou svolalo, teď nevím přesně to číslo, jestli 52, 53, 54 poslanců. My jsme sem přišli ráno a vás tady bylo 30 a my jsme si pouze testovali, jaký je skutečný zájem vás, těch, kteří svolali tuto mimořádnou schůzi, se jí zúčastnit. To byl ten důvod, proč jsme si ty kartičky vytáhli. A jelikož jste nepřišli v dostatečném počtu, tak jsme vás nedoplnili. Kdyby vás tady těch 52, tak schůze pokračovala. Možná si kolega Bartošek vzpomene prostřednictvím pana předsedajícího, že jsme spolu o tom potom večer diskutovali v Komentářích a událostech.

A ještě bych chtěl využít tohoto momentu, že je přímý přenos, takže bych chtěl našim občanům oznámit, že vyšetřovací komise OKD finišuje se svou zprávou, měli bychom ji projednávat na říjnové schůzi a doufám, že Česká televize zajistí přímý přenos. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Josefu Hájkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Lipavského, poté pan kolega Jurečka. Máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tak já také využiji toho, že je přímý přenos. Chtěl bych pozdravit svoji maminku, protože to je unikátní příležitost, jak to takhle říct na mikrofon.

Děkuji panu poslanci Hájkovi prostřednictvím pana předsedajícího, že se tady jaksi přiznal k tomu, že to byli oni, kdo vytáhli ty kartičky, že testovali tu přítomnost. To je také skvělé. Testovali jste to skrze porušení zákona.

Ale teď k tomu skutečně závažnému, co říkal pan poslanec Růžička. Ano, seznamoval jsem se s výroční zprávou Vojenského zpravodajství za rok 2018, nicméně z této zprávy jsem nijak zde necitoval. Citoval jsem z toho dokumentu, který je veřejný, a to z té ústavní žaloby. Jinak kdybyste jaksi poté, co jste se seznámil s tou výroční zprávou, tak věřím tomu, že budete hlasovat pro tu žalobu. Děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Marian Jurečka. Dále pan kolega Holík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Dobrý podvečer. Já si dovolím technickou reagovat na kolegu poslance Kubíčka (Hájka). Nevím, jestli je úplně fér říkat, že poslanec přijde ráno do práce, do sálu, rozhlédne se a zjistí, že tady někteří jiní kolegové nejsou, tak si vytáhnu kartičku proto, aby jednání schůze nemohlo pokračovat. To mi přijde zvláštní. Já to neumím třeba vysvětlit lidem, kteří běžně pracují, že by prostě přišli do práce, rozmysleli si, že tam kolegové nejsou na lince, a oni se odhlásili a prostě seděli tam se založenýma rukama a řekli: dneska, protože kolega nedošel, nebudeme pracovat. To je prostě pro mě zvláštní argumentace a já to nemám rád. Já prostě takové faktické fauly nedělám, a když teď třeba byly věci, kdy vám, současné koalici, tekla voda do bot, když jste potřebovali například už v časové tísni schválit některé mandáty pro zahraniční mise, tak jsme se nechovali takticky, ale chovali jsme se v zájmu České republiky. A jestliže i v jiných oblastech bezpečnosti může být polemika o tom, jestli zájem České republiky není ohrožen, tak si myslím, že tyhle taktické věci do práce poslanců, zodpovědných poslanců, nepatří! (Potlesk poslanců KDU-ČSL a Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jaroslava Holíka a potom pokračuje kolega Grospič, který čeká. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že tady probíráme poměrně vážnou věc, ústavní žalobu Senátu na prezidenta České republiky. Jsem ale hodně překvapen, že toto vážné téma měníme na pozdravy svých rodinných příslušníků. Ano, změňme název tohoto bodu na panoptikum! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Stanislava Grospiče, připraví se Miroslava Němcová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, já volně navážu v té rozpravě k senátnímu návrhu ústavní žaloby rozměrem, který se právě týká vztahu Ústavy, ústavního zákona o Ústavním soudu. Chtěl bych poukázat na to, že pokud by Ústavní soud o žalobě rozhodoval, pak jeho rozhodnutí nelze dle mého názoru jednoznačně očekávat, že by v něm vymezil jakési mantinely pro budoucí jednání prezidenta, a tedy že by stanovil, kdy se prezident svým jednáním dopustil hrubého porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku, jak očekávají někteří zřejmě mí tady kolegové v Poslanecké sněmovně a jak vedeme neustále spor o tom, o čem vlastně rozhodujeme a jestli my někam ten spor posuneme, nebo neposuneme, a jestli vůbec je to spor.

Vedla mě k tomu pondělní diskuze, která byla vedena k projednávané žalobě tady ve Sněmovně v rámci kulatého stolu, kde jsem sice nebyl přítomen, ale měl jsem možnost se s tím poměrně podrobně seznámit, a asi každý z nás to obdržel také v podobě sdělení Rekonstrukce státu, vyslovené názory vztahující se k rozhodnutí Ústavního soudu, resp. k uložení tedy předmětné sankce. Přestože v diskuzi na pondělním kulatém stolu byly shledány určité nejasnosti ohledně automatické či volitelné povahy sankce, bylo také fakticky poukázáno na to, že zákon o Ústavním soudu není zcela v souladu s Ústavou. Došlo i ze strany pozvaných ústavních právníků, kterými byli pan doktor Kudrna, pan docent Wintr, k tomuto problému a k vyslovení i názorů, že některé nekorespondují s dikcí Ústavy a podporují dikci zákona o Ústavním soudu. To si myslím, že je podstatné.

O co jde? Ústava ve svém čl. 65 odst. 2 říká, poslední věta stanoví, že Ústavní soud může na základě ústavní žaloby Senátu rozhodnout o tom, že prezident republiky ztrácí prezidentský úřad a způsobilost jej znovu nabýt. Tady si dovolím zdůraznit slovo "může", protože dikce § 104 zákona o Ústavním soudu upravující nález a jeho právní důsledky, pokud jde o ústavní žalobu Senátu na prezidenta, je od citovaného znění Ústavy zcela odlišná. Toto ustanovení už nedává Ústavnímu soudu možnost volby, ale jednoznačně v podstatě stanoví sankci, a z citovaného ustanovení vyplývá, že pokud Ústavní soud žalobě vyhoví a rozhodne, že se případně prezident republiky dopustil hrubého porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku a toto své rozhodnutí vyhlásí formou nálezu, ztrácí prezident republiky tímto prezidentský úřad a způsobilost ho znovu nabývat. Vyplývá to z § 104 odst. 2 citovaného zákona o Ústavním soudu.

Z toho je zřejmé, že Ústavní soud o ztrátě prezidentského úřadu i nezpůsobilosti jej znovu nabýt nerozhoduje, ale dochází k ní ze zákona, a tato skutečnost neodpovídá znění Ústavy České republiky.

Mě k tomu vede právě to, že Poslanecká sněmovna, její členové, tedy poslanci, jsou ti, kteří musí posoudit, zda Senátem předložená žaloba splňuje veškerá kritéria k tomu, aby byla postoupena Ústavnímu soudu, a zda v ní uvedené určité skutkové podstaty jsou zpracovateli žaloby dostatečné a relevantně prokázány. Nic to nemění na mém názoru a mých vyjádřeních k napsané žalobě. Proto se nemohu tím pádem ztotožnit ani věcně, ani právně s tím, že by v dané věci neměla úřadovat Sněmovna. Sněmovna samozřejmě rozhoduje.

Bylo zde zmíněno, že se k danému problému vyjádřil i předseda Ústavního soudu pan doktor Rychetský. Takže podle něho prezident Ústavu v podstatě porušil, učinil tak několikrát, je to veřejně zaznamenatelné. A mě to vede k další úvaze, a sice že předseda Ústavního soudu svými prohlášeními v podstatě nevyloučil z rozhodování o žalobě prezidenta, a zda neovlivnil ostatní, třeba i ústavní soudce. Protože k tomu, abych si tyto otázky položil, zda se Ústavní soud jinými slovy vlastně nediskvalifikoval o případné žalobě rozhodovat. Protože Ústavní soud není sice součástí obecné soustavy soudů, nicméně svými pravidly a svým jednáním by měl ctít to, že rozhoduje buď ústavní soudce jako takový, nebo v kolegiu, nebo v celém plénu, ale nemůže individuálně sdělovat svůj názor veřejnosti a podsouvat jí určitou domněnku, byť z hlediska profese určitým způsobem kvalifikovanou.

Myslím si, že na to si musíme odpovědět každý samostatně, musíme to zohlednit při posuzování žaloby Senátu Parlamentu ČR, kterou se dnes tady zabýváme. Ale myslím si, že to je jen další důvod k tomu, abychom nedémonizovali skutky současného prezidenta republiky, abychom je věcně posuzovali se skutky prezidentů předchozích. V podstatě není to ani důvod k tomu, aby Poslanecká sněmovna se ztotožnila z mého pohledu se žalobou, tak jak ji předkládá Senát Parlamentu České republiky. Proto si myslím, že bychom ji neměli souběžně posouvat dále, ale měli bychom ji odmítnout. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci. Další v rozpravě přihlášenou je paní poslankyně Němcová. Přihlásí se pan poslanec Klaus. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane ministře, kolegové ze Senátu, dovolte mi, abych začala své vystoupení v podstatě faktickou poznámkou, kterou jsem nemohla pronést ve chvíli, kdy by bylo záhodno, protože dnešní formát našeho jednání byl specifický, to znamená, že ještě předtím, než byla otevřena rozprava, v níž mohou zaznívat faktické poznámky, zde bylo asi deset přednostních práv, nebo vystoupení s přednostním právem, která zabrala spoustu času, zazněla zde spousta věcí, na které by bylo možno reagovat . Já jsem na část z nich chtěla reagovat, ale faktickou poznámku tehdy uplatnit nebylo možné. Takže teď reaguji na něco, co zaznělo v rozmezí 10.20 až 10.40, bylo to vystoupení pana místopředsedy Sněmovny Tomia Okamury, který nazval našeho kolegu parlamentního senátora, pana kolegu Lásku, obskurním raketýrem.

Myslím si, že přispěje k politické kultuře, ke vztahu mezi námi, ke vztahu mezi naší komorou a horní komorou Parlamentu, když budeme ctít nějaká pravidla. Dokonce pan senátor Goláň ve svém úvodním slově řekl: věnujte se tomu, co jsme vám napsali, o co vás žádáme, abyste se k tomu vyslovili, ale vystříhejme se prosím – řekl to i ve vztahu k sobě – vystříhejme se prosím osobních útoků. Načež opět byla zahájena rozprava tímto útokem. Za sebe se panu senátorovi Láskovi omlouvám, myslím si, že takhle to být nemá. My si můžeme sdělovat své názory a můžeme je mít velmi odlišné, nemusíme spolu souhlasit, ale ta společenská pravidla by nám měla pomoci k tomu, abychom svá stanoviska mohli říkat na nějaké úrovni.

Nyní k tomu, co máme projednávat. Senát jako celek nám předložil žalobu, která – kdo jste si ji, a nepochybuji, že většina z nás si ji pročítala, věnovala se jí – má 55 stran. Je to komplikovaný, z mého pohledu, nejsem právník, je to v některých částech komplikovaný právní text. Dodám, že tato žaloba má osm bodů, ve kterých jsou vymezeny skutky, které senátoři, členové horní komory Parlamentu České republiky, považují za důležité pro to, aby detailně popsali to, jak s výkonem své funkce zachází prezident Miloš Zeman.

V bodě A, který mě samozřejmě zajímal, protože jsem pamětník těch věcí, bych chtěla přičinit některé konkretizující poznámky. Nemění se tím vůbec význam toho bodu, ale možná pomůže naší společné úvaze, když si tuto dobu připomeneme trochu detailněji.

Bod A – pracovně ho nazývám úřednická vláda Jiřího Rusnoka a dalších přátel Miloše Zemana.

Některá data: 17. června roku 2013 podává demisi vláda premiéra Petra Nečase. Pak probíhá týden vyjednávání mezi politickými stranami uvnitř Poslanecké sněmovny, mezi parlamentními stranami a prezidentem republiky o tom, které ty okolnosti, jak a v jakém složení by mohla vzniknout nová vláda. Je to zhruba týden. Osm dní po demisi vlády Petra Nečase, tedy 25. 6., jmenuje prezident Miloš Zeman Jiřího Rusnoka premiérem.

V tom týdnu, kdy ta jednání probíhala, vznikly některé požadavky ze strany prezidenta. Jedním z nich bylo, že si přeje, aby vytvořená většina, kterou jsme deklarovali, byla stvrzena písemně 101 podpisem poslanců, kteří chtějí podpořit vznik nové vlády na tom konceptu, který jsme tehdy oznamovali. Prezident tento seznam 101 podpisů dostal. Okamžitě na to reagoval tím, že mu to nestačí, že potřebuje, aby těch 101 podpisů bylo notářsky ověřeno. Řekli jsme mu, že to neuděláme, protože to odporuje všem myslitelným pravidlům vztahu jednání Parlamentu a prezidenta republiky. Takže výsledkem bylo, že fiktivně prezident republiky vedl jednání o tom, zda by mohla vzniknout vláda, o které věděl, že se může opřít

o většinu v Poslanecké sněmovně, a mezitím už vyjednával svoji vládu, což dokládá to, že vznikla týden, osm dní poté, kdy byla podána demise Petra Nečase.

Jmenoval tedy Jiřího Rusnoka. Ten krátce nato představil ministry své vlády. Byli to všichni přátelé Miloše Zemana z tehdejších dob. V dnešní vládě zasedají dva tito přátelé – současná ministryně spravedlnosti Marie Benešová a ministr zemědělství Miroslav Toman. Ti byli v té úřednické vládě Miloše Zemana. K tomu chci dodat ze svého pohledu, zcela jistě subjektivního, ale jsem o tom přesvědčena, že toto byla svévole prezidenta republiky, kterou chtěl obejít Parlament. Věděl, že je tady většina, která může potvrdit vládu, která by se opírala o většinu v Poslanecké sněmovně, která by umožnila Poslanecké sněmovně plnit její funkci, tedy kontrolovat vládu, tak jak jí ukládá Ústava. Tento princip prezident záměrně obešel. Vznikla tak tedy vláda jeho přátel, kterým byl z nějakých důvodů zavázán za podpory, kterých se mu dostalo v prezidentských volbách.

Dodám jenom, že 7. srpna nezískala důvěru Poslanecké sněmovny vláda Jiřího Rusnoka, ale zůstala u vlády až do 29. ledna 2014. Sedmého srpna 2013 nedostala důvěru – a do ledna, do konce ledna 2014, zůstává u vlády.

Mezitím ale byly parlamentní volby. Ty probíhaly ve dnech 25. a 26. října 2013. Volby vyhrála tehdy Česká strana sociálně demokratická. Jejím lídrem byl Bohuslav Sobotka. A následovalo to, co všichni víme, lánský puč, protože pan prezident si nepřál jmenovat Bohuslava Sobotku premiérem. Proto vytvořil uvnitř své kdysi strany takový vnitrostranický puč, vybral si ty, které do vlády chce, a tím pádem se zasekla všechna možná logická a solidní vyjednávání o tom, jak vláda vznikne, a Jiří Rusnok vládl až do toho ledna 2014, tedy sedm měsíců od demise vlády Petra Nečase, tři měsíce od voleb.

K tomu dodám, pro vaši úvahu, že tehdy prezident Zeman ve velmi složité politické situaci potřeboval osm dní na to, aby vedl jednání, která vedla k sestavení nějaké vlády. Teď nechám stranou jaké. Zatímco – a to byla jeho, stoprocentně jeho vláda, tu měl sfouknutou hned, tam nebylo vůbec nad čím přemýšlet. Za osm dní tady byla na stole. Zatímco když bylo po volbách a měl respektovat vůli voličů, většinu v Poslanecké sněmovně, tak mu trvalo tři měsíce, než umožnil nastoupit vítězi voleb, sestavit vládu a nastoupit do funkce předsedy vlády. Myslím teď Bohuslava Sobotku. A když už to porovnám, ta vyjednávání, s tou komedií, které jsme byli svědky během letošního léta, kdy k odvolání a nominování jednoho ministra kultury potřeboval pan prezident dva měsíce, tak to už mluví samo za sebe.

Ta lánská schůzka, která je obsažena v bodu B ústavní žaloby, já ji hodnotím jako opravdu snahu prezidenta republiky ovlivnit a upozadit Poslaneckou sněmovnu a rozhodovat podle toho, jak on chce tu vládu mít sestavenou. V tom vidím kolizi s ústavním rozdělením mocí.

Pak je tady bod D – vláda Andreje Babiše bez důvěry. Opět některá data. Parlamentní volby se konaly 20. a 21. října 2017. První vláda Andreje Babiše byla jmenována 13. prosince 2017. Nezískala důvěru a vědělo se, že nezíská důvěru. A to se stalo 16. ledna 2018. V tu chvíli byl opět pověřen Andrej Babiš vyjednáváním, sestavováním, a jeho první vláda vládla v demisi, tady vládla pět měsíců, uměle udržována prezidentem republiky, který nevyvíjel dostatečnou aktivitu k tomu, aby umožnil vznik nové, normální vlády, která by se mohla opřít o většinu v Poslanecké sněmovně, a taková jednání ani nevedl. Došlo z mého pohledu k jednoznačnému omezení funkce Sněmovny.

A dodám k tomu, že ještě na rozdíl od toho roku 2013, kdy byly ty absurdní požadavky o nutném seznamu 101 podpisů notářsky ověřených, tak v případě Andreje Babiše žádný takový požadavek... nebo byl formálně vznesen, ale potom od něj prezident ustoupil a řekl, že nic takového nepotřebuje. Z toho je vidět jeho odlišný přístup k jednotlivým aktérům na

politické scéně. A dá se z toho dovodit, že ten, kdo mu je sympatický, tak tomu vytváří podmínky, aby na té politické scéně mohl fungovat lépe než ti druzí.

Bod F – tlak na justici. Nemohu si odpustit aktualizovat ta zjištění, s nimiž přicházejí senátoři, o vývoj aktuální. Protože jsme svědky toho, že poté co bylo zastaveno trestní stíhání ve věci Čapího hnízda pana předsedy vlády Andreje Babiše, tak prezident republiky velmi vehementně, dramaticky vyzýval k tomu, aby se nedej bože nikdo k tomu nevyjadřoval, ať už z opozice, ať už z občanů, jak je nesmírně důležité nechat konat orgány činné v trestním řízení, potažmo celou justici bez jakéhokoliv tlaku, aby mohly opravdu svobodně a nezávisle rozhodnout.

To všichni podepíšeme. To se dobře říká. Nikdo nepřizná, že by si myslel, že by to i mohlo být jinak. Ale prezident sám proti těmto slovům se ukázal ve světle svých činů. Vždyť tady máme popis toho, jaký tlak vyvíjel na justici ve chvíli, kdy předseda Nejvyššího správního soudu doktor Josef Baxa dostává od prezidenta nabídku do vedení Ústavního soudu za to, když ve věci, která se prezidenta, v níž je činný, když tam zamhouří oko a rozhodne ji ve prospěch prezidenta. To přece je úplně enormní porušení povinností a vztahů, které mají panovat mezi mocí výkonnou, zákonodárnou atd. Tady je jednoznačná, jednoznačná dramatická role prezidenta republiky, který destruuje nezávislost naší justice a orgánů činných v trestním řízení a vyvíjí na ně přímý tlak.

Je tady bod G, což je výměna (ministra) kultury. Už jsem se ho trošku dotkla. A v podstatě bych řekla, že o něm mluvila většina z nás jako o jednom z těch bodů, které mají nejvyšší relevanci, úspěch na to, že by mohly u Ústavního soudu uspět ve smyslu, že zde došlo skutečně k porušení Ústavy. Je to ta výměna ministra kultury. K tomu dovolte dva citáty.

Ústavní právník Jan Kysela, citát z 18. 7. 2019, Blesk. Cituji: "Ptáte-li se mě na konkrétní případ ministra Staňka, tak jelikož si myslím, že povinnost prezidenta republiky je nepodmíněná a že ji tedy nesplnil už po dobu více než šesti týdnů, tak nemám žádnou pochybnost, že prezident republiky už po řadu týdnů Ústavu porušuje. Mám pocit, že ji porušuje hrubým způsobem, protože jí porušuje vědomě. Pravidlo, které porušuje, je mimořádně důležité. Takže z mého pohledu podmínka pro podání ústavní žaloby ze strany Senátu se souhlasem Sněmovny je splněna."

Druhý citát. Ústavní právník Jan Wintr, 20. 7. 2019, televize Nova, Televizní noviny. Cituji: "Podle mě to je evidentně hrubé porušení Ústavy, protože Ústava jasně říká, že – prezident míněno – je povinen odvolat ministra na návrh předsedy vlády. Ignoruje to ustanovení Ústavy stejně, jako kdyby policie zítra přišla do Lán zatknout prezidenta za zneužití pravomoci úřední osoby s tím, že přehlídne v Ústavě, že prezident má imunitu. Podle mě to je evidentní, hrubé porušení Ústavy. A jsem přesvědčen, že Ústavní soud by tak rozhodl, pokud bude ta ústavní žaloba podána."

To je k tomu bodu, který popisuje události kolem výměny ministra kultury. Myslím, že není k tomu co dodávat. Snad pouze to, co mě zaujalo v úvodu během těch vystoupení s přednostním právem, kdy vystupovala paní kolegyně Kateřina Valachová se stanoviskem poslaneckého klubu ČSSD, kdy – nemám to úplně přesně – ale ve stenozáznamu si každý z vás může zjistit, jak přesně slova volila, ale řekla, že stanoviskem poslaneckého klubu ČSSD je to, že došlo k porušení Ústavy v tomto bodě, tedy neodvolávání ministra Antonína Staňka, na tom že je shoda. Vezmu-li to tedy vážně, tak shoda senátorů, části Sněmovny a expertů se projevuje v tom, že byla v tomto bodě porušena Ústava, a jak jsme byli upozorněni v úvodu, stačí jeden bod z té žaloby, který může vést k tomu, aby Ústavní soud mohl vynést nějaký verdikt. A my tím Ústavním soudem nejsme, to zde bylo opakováno mnohokrát, a je

důležité, aby Ústavní soud tuto materii do ruky dostal a aby nám řekl, kde skutečně ty mantinely leží.

V bodě H je popis dalších dílčích skutků, mezi něž bychom každý z nás mohli přiřadit ještě něco z toho, jak pozorujeme, že prezident republiky svou funkci vykonává nebo nevykonává. Já se zastavím u jednoho bodu, který v souvislosti s 30. výročím znovunabytí svobody a demokracie v naší zemi považuji za velmi důležitý. Týká se toho, že prezident republiky odmítl jmenovat některé profesory s odůvodněním, které se vztahuje k jejich působení před rokem 1989. Mínil tím spolupráci s StB a členství v komunistické straně. Já určitě toto vidím jako vadu, ale divím se, proč prezident republiky, když mu toto vadí, se stejným přístupem a konzistentně nepřistupuje úplně ke všem. Jak to, že mu tato vada nevadí u současného premiéra, která je úplně stejná? Jak to, že mu tato vada nevadí u předsedy parlamentní strany, která tuto vládu podporuje? Není jejím členem, ale písemně se zavázala, že ji bude podporovat. Jde o stejnou vadu. Tam prezidentovi republiky nevadí, tyto osoby bere jako ty, které chce preferovat, opakovaně říká, že Andreji Babišovi dá kdykoliv jmenování opět, o předsedovi oné nejmenované politické strany, ale všichni víme, že mluvím o KSČM a jejím předsedovi Vojtěchovi Filipovi, nemá pochybnosti, že by měl být tím, kdo bude tuto vládu dále protežovat a držet. Tato nekonzistence je pro mě zarážející a dokládá to, že prezident republiky jedná výsostně účelově, a to nikoliv v zájmu toho, co potřebuje demokratická společnost, co potřebuje vztah moci zákonodárné, moci výkonné a moci soudní, ale jedná přímo proti tomu a tyto vztahy destruuje.

To by mohl být i závěr toho, co jsem si tady poznamenala jako věci, které chci zmínit. Jsem přesvědčena o tom, že Senát udělal dobrou práci. Nemusí uspět. Tato debata, která trvá už řadu hodin, ukazuje, že naše pohledy se liší. Může nám Ústavní soud říci – a řekne-li, tak já za to budu velmi vděčná – v čem jsme se mýlili, v čem jsme měli pravdu, ale nikdo jiný než on nám to nemůže říci. Proto považuji tuto práci za velmi cennou. Dokonce sama pro sebe si říkám, byla bych velmi ráda, kdyby skutečně ta žaloba dospěla k Ústavnímu soudu, protože by to byla logická tečka za těmi spory, které se ve společnosti vaří, za těmi úvahami, které vedeme mezi sebou, protože by přišlo nějaké rozřešení té věci. Jestliže k tomu nedojde, svět se jistě nezboří, ale ta cennost toho materiálu pro mě zůstane v tom, že bude existovat nějaký opravdu přesný, detailní popis toho, jak si v jedné historické etapě počínala hlava státu a jak nebezpečně destruovala nejenom ústavní pořádek, ale v důsledku toho také celou společnost, která – když jsem mluvila o tom 30. výročí vzniku – určitě směřovala k něčemu jinému než k tomu, aby se musela zabývat tím, jestli platí základní věci, tedy první zákon naší země, Ústava, a jestli ten, kdo ji má dodržovat první, tedy hlava státu, tak koná, nebo nekoná.

Je mi velmi líto, že toto jednání musíme vést, ale z mého pohledu Miloš Zeman se opravdu podílí na destrukci Ústavy a záměrně, cílevědomě, opakovaně a soustavně koná tak, aby oslabil roli Poslanecké sněmovny.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Černohorský ruší svoji omluvu, je přítomen. Pan senátor Láska se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Václav Láska: Pane předsedající, děkuji za slovo. My jsme se dohodli, že závěrečné slovo k té naší materii bude mít kolega Goláň, ale já mám na srdci jednu věc, pro kterou jsem využil tuto faktickou poznámku.

Podívám se teď doprava a chtěl bych poděkovat řečníkům, kteří dosud přišli z této části Sněmovny, ono se to možná za chvilku změní, ale ti, co přišli doteď. Já jsem si dobře vědom

toho – byl jsem účasten těch jednání v Senátu – že řada z vás má trošku jinou představu o tom, jak by ta žaloba měla vypadat, že jste měli jinou představu, snažili jste se třeba prosadit jinou podobu té žaloby, přesto ale v tuto chvíli jste všichni byli připraveni respektovat většinovou vůli Senátu, a přestože ta žaloba v plném znění nemusím vám všem osobně korespondovat, dokázali jste pro ni najít slova podpory a vyjádřili jste respekt vůči horní komoře. Za to vám velmi děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Klaus, připraví se pan předseda Kalousek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážení kolegové, ukradli jste mi moje dětství, moje sny (smích v sále, potlesk) a teď jste mi ukradli i celé odpoledne, kdy tady sledujeme plejádu vystoupení, která se liší na lidi, kteří prezidenta Zemana nemají rádi, mají s ním politické souboje, a lidi, kteří z levicové strany spektra ho rádi mají.

Naše hnutí Trikolóra se na této debatě nechce podílet a budeme se držet věcných věcí. Nepodpoříme ústavní žalobu na prezidenta a vedou nás k tomu tyto důvody:

Za prvé důvody ústavní. Pokud by zákonodárci chtěli, jistě by napsali do Ústavy: premiér jmenuje ministry nebo prezident jmenuje ministry do tří dnů a podobně. Neudělali to, napsali to jinak. Tím dali prezidentům České republiky jistý prostor pro jejich politickou činnost, a jak pan prezident Havel – například ministr Ruml byl v demisi asi osm měsíců od května do listopadu –, tak pan prezident Klaus tuto možnost využívali. Pan prezident Klaus tuším odmítl odvolat nebo rekonstruovat Grossovu vládu za ministry US-DEU. Tím znemožnil rekonstrukci a vláda mezitím padla. Netvrdím, že tehdejší zákonodárci při rozpadu federace napsali Ústavu špatně nebo nejasně. Jenom připomínám, že jde o lidský konstrukt, nikoliv o zásah prozřetelnosti.

Pokud si položíme otázku, zda se současný prezident Zeman chová fatálně jinak než oba jeho předchůdci, tady náš názor je, že ano, že se trochu jinak chová, ale myslíme, že to je zejména kvůli tomu, že má maličko jiný mandát. Ty miliony hlasů přímých voličů ho samozřejmě k takové nedůvěře k Parlamentu a k Senátu posilují. A tady musím říci, že bohužel ti stejní populisté, kteří dnes nejvíce křičí o neústavnosti, jsou ti, kteří tuto významnou změnu, přímou volbu prezidenta, prosadili, aniž přitom jasně vymezili či omezili prezidentovy pravomoci. Je to zejména ČSSD, Občanská demokratická strana a další.

No a to jsme u důležitého bodu. Když se politické změny dělají z populistických důvodů, krátkodobých – tehdy si mysleli, že prezidentem bude někdo jiný a že občané tento jejich krok nějak strašně výrazně ocení – tak to nepřináší většinou společnosti nic dobrého. Ovšem nepřináší to nic dobrého ani těm zmíněným politickým subjektům, protože prezidentem se nečekaně namísto jejich Pitharta a spol. stal úplně někdo jiný a jejich samotná voličská podpora poklesla čtyřikrát nebo třikrát v některých případech. Nyní tedy viděli hodně lidí na demonstraci. Přináší se zase jakoby toto politické řešení a opět to nikomu, ani jim samotným, nic nepřinese.

Pak tu máme meritum věci a to je ta nečinnost při odvolávání – Staněk, Šmarda a podobně. Tady musím říci, že kdybychom byli upřímní, tak můžeme uvažovat i o žalobě sami na sebe. Protože zákon nám například ukládá projednat zprávu o České televizi, a jak tady tak sleduji, tak ještě není projednána zpráva za rok 2016. A zákonodárce jistě taky nemyslel původně, že tu zprávu budeme projednávat za 76 let. No ale činíme tak, protože některé politické strany mají nějaké politické záměry, nechtějí tu zprávu projednat, aby televize něco a podobně. A proto to různě protahují a zdržují. A jistě bychom byli všichni velice hákliví na to, kdyby na nás někdo dával žalobu, protože bychom křičeli: my jsme demokratický fenomén

zvolený lidem a my si sami určíme, kdy budeme projednávat jakou zprávu, a nikdo nám do toho nesmí nic říkat! V tomto musím říci, že jakoby ten prezident je na tom stejně. Je také fenoménem politické scény zmíněným v Ústavě a také je asi alergický na to, když mu někdo něco říká.

Tohle všechno, co jsem dosud řekl, je ale vedlejší. Náš hlavní argument, proč se Trikolóra nepřipojí k ústavní žalobě, je tento: My věříme Ústavě České republiky, která začíná slovy "všechna moc pochází z lidu", to znamená z voleb. Ať prezident Zeman dělá něco dobrého, nebo špatného, od toho je tady lid, aby ve všeobecných demokratických volbách rozhodl, a nikoliv aby to rozhodovali soudci, prokurátoři, policisté a další, protože různé převraty, soudy, policie a třeba chunty, to známe z Latinské Ameriky, ale není to to, na co my přísaháme.

Takže my jsme velice kritičtí, nebo mně osobně se velice nelíbí řada kroků leckoho, včetně třeba současného pana prezidenta, ale není to věc, která by se měla projednávat ústavní žalobou na prezidenta. Děkuji vám. (Potlesk poslanců vládní koalice a KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Z dnešního jednání se od 18.30 do konce jednacího dne omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská, pan poslanec Jaroslav Bžoch se omlouvá z dnešního jednání od 18.45 do 19 z důvodu nemoci. (K řečnickému stolku přichází poslanec Miroslav Kalousek.) Já se omlouvám, pane předsedo, mezitím sem ještě přišla faktická poznámka. Pan poslanec Martin Kupka bude mít v tomto případě přednost. Prosím máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Já myslím, že je jasné, že tu nejde, jak zaznělo, o to, kdo má a kdo nemá rád pana prezidenta Zemana. My jsme tu předložili celou řadu jasných argumentů, odvolávali jsme se na názory relevantních ústavních právníků, kdy dochází k porušení, nebo minimálně k obcházení Ústavy.

Je také jasné, a je to jeden ze základních demokratických principů, že nám všem byla z rozhodnutí lidí z jejich voleb svěřena jenom naše moc, abychom ji v okamžiku, kdy bude mandát naplněn, zase odevzdali. A samozřejmě se může stát, že v tom období uděláme chyby, nebo se dokonce zpronevěříme tomuhle základnímu principu. A pak je zcela namístě, aby pokud – přirozeně to nemají posuzovat politici, ale ti, kteří jsou k tomu povoláni, jako Ústavní soud, tak aby pak takové přešlapy zvážili. Na tom přece není nic špatného, na tom není nic, co by odporovalo demokratickým principům. Naopak toto s demokratickými principy souvisí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Marek Novák ruší svoji omluvu, je přítomen. Pan předseda Kalousek má slovo, připraví se pan poslanec Feri. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, myslím si, že k věci samé zaznělo už vše. Bohužel se také domnívám, že zaznělo i více, než mělo. Já jsem bohužel už pamětník, takže mohu s jistotou říct, že za 23 let existence Senátu se žádnému poslanci Poslanecké sněmovny nestalo, že by byl v horní komoře vystaven takové spršce urážek a tolika hloupých dehonestujících výroků, jaké dnes zazněly na adresu našich kolegů, kteří přišli tenhle materiál předložit.

Jako člen Poslanecké sněmovny bych nad tím chtěl vyjádřit své hluboké politování a rád bych vás, vážený pane senátore Lásko a vážený pane senátore Goláni, ujistil svou úctou. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Feri, který je v tuto chvíli posledním přihlášeným do všeobecné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já už nechci reagovat na to, co tady bylo vysloveno, jenom bych rád vznesl návrh, a byl bych rád, aby byl zaznamenán, abychom hlasovali podle jmen. To, o čem budeme teď hlasovat, je z hlediska ústavněprávního jedno z nejdůležitějších hlasování ve státě. Má podobnou relevanci jako hlasování o důvěře vlády. A to je ex lege podle jmen a myslím si, že bychom měli zachovávat stejnou formu. Čili navrhuji, abychom o tomto hlasovali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Zaznamenal jsem váš návrh. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Se stanoviskem našeho klubu a naší politické strany k projednávání ústavní žaloby vystoupil pan předseda Fiala a paní poslankyně Němcová. Já se chci jenom vyjádřit za náš klub ke způsobu hlasování.

My nebudeme podporovat ani tajné hlasování, ani hlasování po jménech. Jsme pro, abychom hlasovali veřejně. Debata byla veřejná, my se za svůj názor nestydíme. Když hlasujeme u normálního hlasovacího zařízení, tak jsem si jistý, že nejenom že každý si může dohledat na webu, jak jsme hlasovali, ale mnohá média, mnozí novináři zveřejní výsledek hlasování.

Já osobně nevidím rozdíl mezi hlasováním veřejným a hlasováním po jménech. Ano, máme v jednacím řádu předepsané případy a situace, kdy se musí podle zákona hlasovat po jménech, tak jenom na vysvětlení. My budeme podporovat veřejné hlasování standardním způsobem. Každý, kdo bude chtít, si může zkontrolovat nebo najít, jak hlasovali členové našeho poslaneckého klubu, případně jiných poslaneckých klubů. Tolik na vysvětlení k návrhům, které podávali kolegové jak z poslaneckého klubu KDU, tak z poslaneckého klubu TOP 09.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je ještě nějaký zájem vystoupit ve všeobecné rozpravě? Zájem není, takže všeobecnou rozpravu končím. Budeme mít ještě podrobnou rozpravu, ale pokud je zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě, tak dám slovo panu senátoru Tomáši Goláňovi. Prosím máte slovo.

Senátor Tomáš Goláň: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, s velkým zájmem jsem si vyslechl všechna vystoupení. Chtěl bych na všechna reagovat jedním způsobem. Bylo tady hodně řečeno, hodně útoků. A hodně útoků bylo na pravicové strany, které sedí na pravé straně, že si něco vymyslely a že to je nějaký jejich politický boj. Jediný, kdo to vymyslel, jsem byl já. Já řekl, že poté co prezident vytvářel tlak na bývalého předsedu Nejvyššího správního soudu doktora Baxu, budu iniciovat v Senátu debatu o tom, aby vznikla žaloba – já jsem to pojal špatně – za velezradu na prezidenta. Byl jsem upozorněn, že velezrada se nedá použít na tento čin, takže ta klasifikace přešla na hrubé porušení Ústavy.

Já nejsem příznivcem žádné strany. A pan Faltýnek řekl, že ví, odkud vítr věje, protože jsem řekl, že chráním především sociální demokracii. Spousta lidí ví, že jsem před asi dvěma

lety napsal, že přeji sociální demokracii, aby skončila na smetišti dějin, takže to asi nebude ten hlavní důvod, proč jsem tu žalobu inicioval. Ta žaloba není vedena na Miloše Zemana jako osobu. Je vedena na to, jakým způsobem vykonává svůj prezidentský úřad.

Ta žaloba má chránit i vlády budoucí. Podívejme se do budoucna. Za tři a půl roku bude nový prezident. Tento prezident se může snažit ještě více přiklonit systém parlamentní k systému prezidentskému, jak to naklání dneska Miloš Zeman. A vězte, že to můžou být strany ANO, ČSSD a další, které dneska podporují vládu, které budou tímto prezidentem bity, omezovány, a bude porušována Ústava v jejich neprospěch. A věřte, že pokud budu senátorem, i na vaši podporu budu iniciovat takovouhle žalobu na prezidenta republiky.

Všechny ty pravicové strany jste napadli naprosto neprávem. Já jsem byl ten, kdo je přesvědčoval v Senátu, že je třeba něco udělat. A proč? Protože mám tři syny a mám nějakou budoucnost. Nejsem schopen vidět jenom na konec svého mandátu, který končí příští rok na podzim. Jsem schopen vidět mnohem dál. A já vám chci říct, že vy byste měli vidět taky mnohem dál, protože se to týká každého z nás.

Nedávno mi jeden můj kamarád, spolužák z vysoké školy, řekl: No, tu moc, co teďka máš, to je adrenalin, co? – Já jsem vůbec nerozuměl, co mně říká. Pro mě je moc obrovská odpovědnost. Je to pro mě někdy i hrůza, abych nerozhodl špatně. Studuju všechny zákony, abych o nich dobře hlasoval. Pro mě je moc pouze odpovědnost. A odpovědnost jsou schopni unést ti, co se nebojí. Ale tady jsme viděli útoky lidí, kteří se báli. Kdo útočí? Kdo křičí? Kdo kope? Ten, kdo se bojí. A někteří se báli. Přitom jsem úplně celou debatu uvedl tím – zkusme o tom mluvit věcně, probírejme žalobu, probírejme jednotlivé body a bavme se o tom, co udělal Senát dobře a co udělal špatně.

Senát žalobu neuměl udělat jinak. Nikdo tu žalobu nedělal. Nikdy. Neexistuje precedens, neexistuje vzor, neexistuje nic, čeho se Senát mohl chytit. Senát se snažil s nejlepším vědomím a svědomím vypracovat něco, co by bylo přijatelné i pro vás a co by tady sloužilo jako jakýsi vzor pro budoucnost. V tomto směru si myslím, že Senát odvedl výbornou práci a vůbec si nezasloužil ty útoky, které tady na něj zazněly.

Myslím si, že každý by měl hlasovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Ale pokud jsem tady kritizoval některé útoky, musím říct, že i ze strany odpůrců žaloby tady zazněla výborná vystoupení, jako paní Valachové – velmi si ho vážím, protože to byla odborná diskuse, i ze strany paní Gajdůškové, která řekla, proč nebude hlasovat, bez toho, aby k tomu přitáhla politiku a jakékoli narážky na účelovost a napadala opozici, případně senátory.

Závěrem prosím všechny, aby se zamysleli nad tím, kdy budeme mít podobnou příležitost si něco do budoucna nastavit. Já si myslím, že teď nastala vhodná doba. A na základě tohoto vás všechny prosím, abyste tuto žalobu podpořili. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: To bylo závěrečné slovo pana senátora Goláně. Se závěrečným slovem po všeobecné rozpravě vystoupí také paní zpravodajka, paní poslankyně Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, úkolem zpravodaje je spíše shrnutí. Já bych jen zrekapitulovala, že tady padly jak důvody, proč podpořit vydání souhlasu se žalobou, tak důvody, proč nepodpořit vydání souhlasu se žalobou. Připomněla bych, že ústavněprávní výbor se nijak k této věci nevyjádřil,

pouze doporučil, aby věc byla projednávána veřejně. Domnívám se, že je na nás samých, abychom se každý rozhodli podle toho, co jsme vyslechli, jak budeme hlasovat.

Dále tady padly návrhy na způsob hlasování. Nejprve padl návrh na hlasování tajnou volbou, posléze po jménech, posléze se přiklonil pan předseda Stanjura k tomu, abychom hlasovali standardně. Je na nás, jakou volbu si zvolíme. Já se více k této věci nebudu vyjadřovat, ani nebudu doporučovat či nedoporučovat, jak by měli poslanci hlasovat. Nechám to na svědomí každého z nás.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Ještě otevírám podrobnou rozpravu. V podrobné rozpravě se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě, předpokládám, není.

Konstatuji, že od 18 hodin se omlouvá pan poslanec Špičák do konce jednacího dne, pan poslanec Bžoch naopak ruší svoji omluvu, je přítomen.

Jak nám řekla paní zpravodajka, zazněly dva návrhy na způsob hlasování. Podotýkám, že § 70 odst. 5 způsob hlasování neřeší. Ty dva návrhy, které zazněly, jsou návrh pana poslance Čižinského na tajné hlasování, návrh pana poslance Feriho na hlasování podle jmen. S oběma těmi návrhy se musíme vyrovnat hlasováním. Já jsem přivolal poslankyně a poslance do sálu. Vidím, že je žádost o odhlášení, všechny jsem vás odhlásil, prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. (Děje se.) Nyní jsme připraveni na hlasování.

Budeme nyní hlasovat o návrhu na tajné hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 210, přihlášeno 128 poslanců, pro 2, proti 118. Návrh nebyl přijat.

Druhý návrh, se kterým se nyní vyrovnáme hlasováním, je návrh na to, abychom hlasovali podle jmen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 211, přihlášeno 128 poslanců, pro 18, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Nyní přistoupíme k hlasování. Je zde s přednostním právem přihlášen pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Protože vidím, že především v řadách vládní koalice řada poslanců chybí, předpokládám, že ještě nestihli přijít na hlasování, tak vás poprosím o... (Řada poslanců volá ne!) ... O osm minut přestávky, osm minut, aby především vládní poslanci mohli dorazit do svých lavic a vyjádřit svou vůli hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Bartošek má právo požádat na přestávku pro jednání poslaneckého klubu KDU-ČSL. Je to tradice v této Sněmovně, že takovéto žádosti předsedající bezprostředně vyhoví. Já tak také činím. Budeme pokračovat v jednání za osm minut.

(Jednání přerušeno v 18.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.55 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 18.55, skončil čas určený na přestávku pro jednání poslaneckého klubu KDU-ČSL a vrátíme

se k našemu hlasování. V tuto chvíli vás požádám o klid, protože přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky Miloši Zemanovi k Ústavnímu soudu pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku podle čl. 65 Ústavy ČR, podle sněmovního tisku 561/0."

Máme již nastavený potřebný počet hlasů, kterých je v tomto případě 120. Znovu slyším žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Návrh usnesení jsem přednesl, potřebný počet hlasů je nastaven, nic nebrání tomu, abych zahájil hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 212, přihlášeno 130 poslanců, pro 58, proti 62. Konstatuji, že návrh usnesení nebyl schválen.

Děkuji pánům senátorům a paní zpravodajce. Končím projednávání tohoto bodu a končím dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 27. září 2019 Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 34. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje kartou náhradní.

O omluvy z jednání dnes požádali tyto poslankyně a poslanci: Jan Bartošek – pracovní důvody, Jiří Běhounek – zahraniční cesty, Petr Beitl – zdravotní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Stanislav Blaha – pracovní důvody, Jiří Bláha do 10 hodin – pracovní důvody, Marian Bojko – pracovní důvody, Petr Dolínek od 11.20 bez udání důvodu, Jaroslav Foldyna – pracovní důvody, Petr Gazdík – pracovní důvody, Pavla Golasowská – pracovní důvody, Tomáš Hanzel – osobní důvody, Tereza Hyťhová do 9.45 – zdravotní důvody, Václav Klaus – pracovní důvody, Barbora Kořanová od 10.20 – pracovní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk – zdravotní důvody, Petr Pávek – pracovní důvody, Marie Pěnčíková – zdravotní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody, Julius Špičák do 12 hodin – pracovní důvody, Helena Válková do 10 hodin – pracovní důvody, Jiří Ventruba – pracovní důvody, Ondřej Veselý – pracovní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Ivo Vondrák – pracovní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Richard Brabec – zahraniční cesta, Karel Havlíček – zahraniční cesta, Vladimír Kremlík – pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody.

Tak. A vzhledem k tomu, že máme pátek 27. září, máme dva oslavence. Naše paní kolegyně Barbora Kořanová, která tu – zrovna jsem četl její omluvu, slaví 35 let. A pan ministr Tomáš Petříček dnes slaví 38 let. Všechno nejlepší, hodně zdraví. (Potlesk.)

S náhradní kartou číslo 16 hlasuje pan ministr Hamáček.

Dnešní jednací den bychom měli zahájit projednáváním bodů z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 220, 221, 229 a 232, sněmovní tisky 220, 337, 435 a 454.

Po bloku třetích čtení máme pevně zařazené body 144, sněmovní tisk 458 – novela zákoníku práce, prvé čtení, a 319 – informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě.

Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodů dle schváleného pořadu schůze – zákony druhé čtení. (Hluk v sále.) Já vás poprosím všechny o klid. A ptám se, kdo má zájem o vystoupení k pořadu schůze. S přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl následující změny pořadu schůze na dnešní den.

Jako první bod našeho dnešního jednání bych chtěl na základě žádosti Ministerstva životního prostředí navrhnout bod č. 18. Jedná se o druhé čtení vládního návrhu o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Je to sněmovní tisk 483.

A dále na 13 hodin dnešního dne napevno zařadit bod č. 20. Jedná se o vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a zákonů souvisejících. Je to sněmovní tisk 391, druhé čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda volební komise pan poslanec Kolovratník se hlásí k pořadu schůze.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak děkuji za slovo. Přeji dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já jménem volební komise vycházím vstříc požadavkům kolegů klubu Pirátů, pana předsedy, který předjednal zařazení druhého kola volebních bodů na dnešek, po dohodě s předsedy koaličních klubů. Takže prosím o pevné zařazení oněch druhých kol volebních bodů ze středy, a je to bod č. 254 – návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře a 255 – volba členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení. Jsou to druhá kola, tedy bez rozpravy. Pouze tajná volba ve Státních aktech. A prosím o zařazení těchto dvou bodů pevně dnes ve 13.30 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě někdo k pořadu schůze? Pan předseda Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane vicepremiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych rád za poslanecký klub KDU-ČSL nechal zařadit, a to jako první bod dnešního programu, věc, která se dotýká – a jsem přesvědčen, že tu informaci by Poslanecká sněmovny měla slyšet, protože má bezprostřední dopad i do státního rozpočtu a týká se včerejší informace nebo rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Protože antimonopolní úřad zásadním způsobem v tuto chvíli zasáhl do výběru mýta na dálnicích a silnicích I. třídy.

Ta informace znamená, že pokud by skutečně smlouva, která byla vládou podepsána s konsorciem firem CzechToll, SkyToll, měla být neplatná, ač je tam ta, přiznám se, pro mě nepochopitelná dvanáctiměsíční lhůta, která to odkládá, tak to samozřejmě může znamenat obrovský problém i pro státní rozpočet a škody v řádu miliard korun, protože se pohybujeme skutečně někde okolo jedenácti, dvanácti miliard ročně, tedy jedné miliardy měsíčně. A já myslím, že informaci o tom, jakým způsobem v té věci vláda bude pokračovat, postupovat, si Sněmovna zaslouží právě s ohledem na dopady do státního rozpočtu a také do jedné z priorit vlády, ke které se samozřejmě hlásíme asi tady úplně všichni, a to je výstavba dopravní infrastruktury v ČR.

Vnímám, že tady pan ministr Kremlík není. My jsme o tom s ním hovořili. Já bych uvítal, kdyby se té věci třeba stručně za vládu někdo vyjádřil, třeba pan vicepremiér Hamáček. Nicméně pokud tedy tomu tak nebude a tento bod na jednání pléna zařazen nebude, nám stačí skutečně velmi stručná informace v tuto chvíli, tak očekáváme a budeme ten bod zařazovat na říjnovou schůzi. A věřím, že pan ministr Kremlík ty informace dodá, protože tato věc – a já jsem rád, že pan předseda Faltýnek kýve hlavou – je zájmem skutečně nás všech. Chceme znát informaci, jakým způsobem si vláda s tou situací, která tady nastala po tomto – ač ne pravomocném – rozhodnutí ÚOHS, jakým způsobem vláda bude postupovat, a Ministerstvo dopravy. Děkuji pěkně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Faltýnek. Opětovně žádám o klid v sále.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já jenom velmi stručnou reakci na vystoupení pana předsedy Výborného. To, co říká, je všechno pravda. A já jsem včera hovořil s panem ministrem Kremlíkem, který mě požádal, aby náš klub nepodpořil dneska zařazení tohoto bodu do pořadu schůze s tím, že počítá, že se k tomu vyjádří na začátku příští schůze v říjnu. Takže my jako klub hnutí ANO nepodpoříme tento návrh. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jen pro doplnění – četl jsem omluvu pana ministra dopravy. Ptám se, zda ještě někdo k pořadu schůze. Nikoho nevidím, takže se vypořádáme hlasováním s těmi návrhy, které tu zazněly.

Nejprve bychom hlasovali o návrhu pana předsedy Faltýnka, abychom dnes jako první bod zařadili bod číslo 18. Jedná se o druhé čtení tisku 483, emisní povolenky. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 213, přihlášeno 153, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Faltýnka zařadit bod číslo 20, sněmovní tisk 391, zákon o realitním zprostředkování, pevně na 13.00 dnes.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 214, přihlášeno je 155, pro 85, proti 14. Tento návrh byl také přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Kolovratníka, abychom zařadili pevně na 13.30 body 254 a 255. Jedná se o volbu členů Rady České tiskové kanceláře a volby členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 215, přihlášeno 157, pro 121, proti 18. Tento návrh byl také přijat.

Další hlasování bude o zařazení nového bodu, který navrhuje jménem klubu KDU-ČSL pan předseda Výborný, a to je Informace vlády o situaci v souvislosti s rozhodnutím Úřadu na ochranu hospodářské soutěže v otázce mýta.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 216, přihlášeno 157, pro 74, proti 34. Tento návrh přijat nebyl.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které tu zazněly, a budeme pokračovat dle doplněného pořadu schůze. Vzhledem k tomu, že prošel návrh na pevné zařazení bodu 18, otevírám bod

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 483/ - druhé čtení

Z pověření vlády a vzhledem k tomu, že pan ministr Brabec je nepřítomen, návrh přednese ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Dámy a pánové, prosím o klid! Jestliže máte něco k řešení, prosím v předsálí.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Důvodem, proč Ministerstvo životního prostředí přistoupilo k novelizaci tohoto zákona, je skutečnost, že evropský systém emisního obchodování byl pro nadcházející období let 2021 až 2030 novou evropskou směrnicí revidován. Účelem této evropské úpravy je zefektivnit celý systém tak, aby skrze cenu povolenky motivoval účastníky k investicím do nízkouhlíkových technologií, a snižoval tak emise skleníkových plynů. Připomínám, že zákon, který předkládáme, žádný systém emisního obchodování nezavádí. Ten tu je už patnáct let a jeho ambice se určují na evropské úrovni.

Tato novela umožňuje České republice, aby využila několik flexibilit, které mají členské státy k dispozici. Těmi jsou zejména modernizační fond, kompenzace nepřímých nákladů a vynětí malých zařízení z emisního obchodování.

Modernizační fond se zavádí na podporu investic do projektů rozvíjejících obnovitelné zdroje energie, zvyšujících energetickou účinnost a snižujících emise skleníkových plynů. Přibližně polovina modernizačního fondu je na uvedené účely přednostně určena pro výrobce elektřiny zahrnuté v EU ETS, způsobilými příjemci však mohou být i ostatní podniky, domácnosti a municipality. Celkový objem prostředků pro Českou republiku v tomto fondu v období let 2021 až 2030 je závislý na ceně povolenky. Odhadujeme jej na více než 100 mld. korun.

Další nástroj, který je návrhem upravován, jsou takzvané kompenzace nepřímých nákladů. Ty jsou určené pro energeticky náročná odvětví průmyslu, která jsou ohrožená zahraniční konkurencí. Kompenzovat se jimi bude zvýšení cen elektřiny v důsledku nákladů spojených s emisemi skleníkových plynů. Vláda bude podle navrhovaného znění zákona každoročně k tomuto účelu určovat částku, tedy celkovou sumu prostředků, které budou k dispozici, a Ministerstvo průmyslu a obchodu bude rozhodovat o poskytnutí kompenzace jednotlivým oprávněným žadatelům.

Předkládanou novelou zákona se také umožňuje vynětí malých zařízení s emisemi do 2 500 tun oxidu uhličitého za rok z emisního obchodování. Tato zařízení ve svém součtu představují pouhých 0,07 emisí v rámci celého systému EU ETS v České republice a jejich vynětí ze systému tedy zvýší jeho účinnost, zatímco podnikům sníží administrativní náklady.

Dámy a pánové, zdůrazňuji, že tento zákon dokázal téměř nemožné, a sice že obsahuje kompromis mezi ochranou životního prostředí, podporou průmyslu a dopady na státní rozpočet. I proto byl zákon předložen bez rozporů z meziresortního připomínkového řízení. Tento kompromis vznikal velmi těžce za náročných jednání. Každá strana by ráda viděla nějakou úpravu ve svůj prospěch, ale dosažená kompromisní rovnováha je velmi křehká a pro výrazné změny v ní už není prostor. Cením si toho, že se podařilo tak široký kompromis nalézt, a prosím vás tedy, abyste to uvážili i v případných úvahách o pozměňovacích návrzích a tyto byly maximálně konstruktivní.

V tomto směru bych chtěla ocenit výsledek projednávání návrhu oběma výbory, který byl v rámci prvního čtení přikázán jak hospodářskému výboru, tak výboru pro životní

prostředí, které oba doporučily návrh schválit v předloženém znění, jelikož větší zásah by rovnováhu narušil a ohrozil celý koncept této novely. Byla by to škoda zejména u takto komplexního zákona, který umožní vysoké investice do energetiky a průmyslu, přinese výrazné snížení emisí skleníkových plynů a znečišťujících látek a který zajistí čisté příjmy státního rozpočtu a podporu zaměstnanosti.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu, dále byl tisk přikázán výboru pro životní prostředí. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 483/1 až 4.

Já teď poprosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Pavel Pustějovský, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych vás rád seznámil s usnesením hospodářského výboru číslo 205 ze 4. září 2019 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 483.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí výkladu náměstkyně ministra životního prostředí paní Bereniky Peštové a mé zpravodajské zprávy a po obecné a podrobné rozpravě

- I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 483 ve znění předloženého vládního návrhu zákona;
- II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona;
- III. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru;
- IV. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Děkují za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď poprosím zpravodajku výboru pro životní prostředí paní poslankyni Danu Balcarovou, aby nás informovala o projednání návrhu na jejich výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych vás ráda seznámila s usnesením výboru pro životní prostředí, s usnesením, které bylo schváleno dne 12. června 2019, v němž se členové výboru pro životní prostředí shodli na tom, že doporučují schválit vládní novelu v předloženém znění. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji paní předsedkyni. Otevírám obecnou rozpravu, do které máme několik přihlášek. Jako první je přihlášená paní poslankyně Balcarová. Já jí opětovně předávám slovo, tentokrát do obecné rozpravy.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo po druhé. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla krátce pohovořit o této problematice, která je širší než jenom tato novela. Jde vlastně o to, že systém ETS byl ukotven v Pařížské dohodě a je to nejsilnější nástroj pro omezení skleníkových plynů, jehož sekundárním užitkem je to, že peníze, které plynou ze systému obchodování s emisními povolenkami, jsou určené na ochranu klimatu a životního prostředí. To si myslím, že je potřeba zdůraznit, že s tímto cílem byl tento systém navržen a vlastně se k němu přihlásily státy, které se přihlásily k Pařížské dohodě.

Česká republika má strategie, jak přistupovat ke klimatické změně i jak transformovat svůj energetický průmysl. Nedávno byla zřízena komise, pracovní skupina, tzv. uhelná komise, která má za cíl právě nastavit odklon České republiky od závislosti na fosilních palivech. A toto všechno bude potřeba financovat a právě systém ETS přináší prostředky, které jsou opravdu velmi – nebo řekla bych, že jsou dostatečně vysoké na to, aby pomohly tuto změnu nastartovat. Současně naše krajina, všichni si to uvědomujeme, potřebuje prostředky na to, aby byla realizována důsledná adaptační opatření. Naše krajina potřebuje ozdravit, naše lesy potřebují ozdravit, naše půda potřebuje ozdravit, takže peníze určitě na adaptační opatření potřeba jsou.

To, co tady zmiňovala paní ministryně financí přede mnou, když říkala, že při návrhu novely došlo ke kompromisu, jak peníze ze systému ETS rozdělit, říká, že byl kompromisní a že je potřeba myslet i na Ministerstvo financí, aby byly peníze do státního rozpočtu. Já s tím zásadně nesouhlasím. Myslím, že peníze ze systému povolenek by měly primárně jít do ochrany klimatu a životního prostředí, tak jak už jsem řekla.

Současná novela navrhuje, aby zastropování peněz, které půjdou právě do ochrany klimatu a do životního prostředí, bylo na 8 mld. Přitom minulá novela umožňovala to zastropování na 12 mld., takže to bylo mnohem vyšší číslo. A když si představíme, že do roku 2030 do státního rozpočtu nebo do České republiky z tohoto systému odteče 150 až 180 mld. korun, tak prostě opravdu máme tady hodně velký batoh peněz, které můžeme pozitivně využít na to, co teď velmi potřebujeme.

Chtěla jsem zdůvodnit, proč navrhuji, aby zastropování zůstalo stejné, aby zůstalo na těch 12 mld. Protože využití prostředků, když si vezmeme jenom z fondu životního prostředí, tak ty peníze prostě potřeba jsou a je možné je efektivně využít. Podle analýzy, kterou jsem si nechala zpracovat, se dá předpokládat efektivní čerpání na úrovni 5,6 až 7,6 mld. pro životní prostředí. Ještě vlastně druhá část – těch 12 mld. se bude dělit na dvě poloviny. Jedna půjde pro Ministerstvo průmyslu a obchodu a druhá půjde pro Ministerstvo životního prostředí, takže v té současné novele je navrženo, že by jenom 4 mld. byly určené pro životní prostředí. Takže já tady chci zdůraznit to, že je potřeba více peněz, a proto to zastropování jde vlastně proti smyslu potřeby využít finance pro boj s klimatickou změnou a na adaptační opatření.

Takže bych ráda řekla, že 3 až 4 mld. ročně se dají využít velmi efektivně v programu Nová zelená úsporám v oblasti rodinných domů, 2 až 3 mld. ročně na energeticky úsporné renovace obytných domů a 0,6 mld. ročně na dofinancování renovací vládních budov a plus v příštích třech letech zbývá dořešit desítky tisíc kotlů v rámci kotlíkových dotací. Takže to je pro mě argumentace pro to, aby nebylo zastropováno čerpání pro životní prostředí a do Státního fondu životního prostředí na 4 mld., ale aby ta částka mohla být až 6 mld.

Další můj pozměňovací návrh míří na to, aby peníze, které budou určeny na životní prostředí a do rekonstrukce průmyslu, vlastně adaptace na klimatickou změnu tak, aby došlo

aspoň k začátku toho nastavení k nízkouhlíkové ekonomice a klimaticky neutrální ekonomice, tak já tam vlastně navrhuji, aby ty peníze, které už jednou budou určené do těchto programů, nemohly být převedeny do státního rozpočtu nebo někam jinam nějakým jiným zákonem. Takže tam vlastně dávám napevno, že tyto peníze budou využity v systému pod Státním fondem životního prostředí. A tím důvodem je to, že v minulém roce, v roce 2018, když pro Ministerstvo životního prostředí bylo ze systému ETS určeno 6 mld., tak pouze 2 mld. 100 (mil.?) byly využity a zbytek byl – nevím, jak to nazvat – prostě zůstal ve státním rozpočtu. Takže nebyl využit. Argumentace, že řešitelská kapacita Státního fondu životního prostředí to nedokázala absorbovat, tak si myslím, že ten názor, nebo ten argument je velmi lichý, protože pakliže Státní fond životního prostředí není schopen tolik peněz využít, tak by měl zvýšit svoji kapacitu. Měl by personálně posílit, stejně tak i při rozdělování těch peněz by bylo potřeba více na ně dohlížet, tak aby byly využívány efektivně a transparentně.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Petr Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné dopoledne. Vážený pane předsedo, vážení kolegové, dovolte mi uvést celkem tři pozměňovací návrhy včetně jejích odůvodnění, ke kterým se později přihlásím v podrobné rozpravě.

Začnu tím, který podle mého názoru má nejširší a nejdůležitější problematiku, protože samotná vládní novela nebere ohledu na regiony nejvíce postižené těžbou, ale i na další oblasti, na které se soustředila samotná směrnice 87/2003. Jistě to obchodování s emisními povolenkami je mechanismus vázaný právě na emise oxidu uhličitého a ten skutečně hranice krajů ani národních států nezná. Ale právě tři uhelné regiony, Ústecký, Karlovarský a Moravskoslezský kraj, jsou zároveň těmi nejvíce strukturálně postiženými. Už jen samotná těžba, zpracování a spalování uhlí zanechávají v těchto regionech největší dopady nejen na životním prostředí, ale i na samotném hospodářství regionu a zanechávají mnoho dalších negativních sociálních dopadů. Právě na to upozornila již skupina senátorů v únoru tohoto roku a vláda to bohužel v samotné novele nijak nereflektovala.

Paní ministryně Schillerová zde uvedla, že zákon je dlouho projednávaným kompromisem a že pro žádné pozměňovací návrhy již není prostor. Tento argument mně, při vší úctě, paní ministryně, připadá poněkud lichý a tak trošku i jako pohrdání Poslaneckou sněmovnou, a to včetně poslanců z vládních lavic, kteří také dnes přikládají pozměňovací návrhy.

K výše uvedenému jsem proto právě předložil i pozměňovací návrh původně pod číslem 3225, 3332, v nejnovější verzi, ke které se pak přihlásím, pod číslem 3333, který právě řeší nejen přednostní podporu a vyšší hodnocení projektů směřujících do těchto uhelných regionů. Dlouhodobé strukturální znevýhodnění těchto regionů a nedostatek investic do nízkoemisních a udržitelných technologií si žádá právě nacházení dalších cest k systémové podpoře jejich dalšího rozvoje. A mimo jiné uvedený pozměňovací návrh dále explicitně říká, že z modernizačního fondu nelze financovat výstavbu spaloven odpadů a rozšiřuje oblasti i mimo energetiku tak, aby například bylo možné z tohoto fondu financovat investice do bezemisní dopravy.

Další pozměňovací návrh, 3226. Zmíněný modernizační fond má v novele přímo stanovené složení poradního orgánu ministra životního prostředí, tedy té rady modernizačního fondu, složeného ze zástupců Ministerstva životního prostředí, Ministerstva financí a Ministerstva průmyslu a obchodu. Dlouho se vedla v hospodářském výboru i podvýboru pro

energetiku diskuse, zda je nutné přímo v zákoně takto pevně definovat. V mém prvním, v tom zmíněném alternativním návrhu k tomuto tématu navrhuji rozšíření této rady na 11 členů o další subjekty a instituce, a to včetně třech zástupců Poslanecké sněmovny, Asociace krajů a dalších. Druhou alternativou je pozměňovací návrh 3330, který naopak to ustanovení o složení rady úplně vypouští.

K mému třetímu pozměňovacímu návrhu, který na rozdíl od modernizace, tedy investic, řeší přímo provozní podporu trakční dopravy. A já se vlastně divím vládě, že nehledá možné nástroje, jak naplňovat cíle státní energetické koncepce, takže by vlastně podobné návrhy měla podpořit. Protože státní energetická koncepce schválená v roce 2015 předpokládá, že do roku 2030 znatelně snížíme spotřebu ropných paliv v dopravě a naopak zvýšíme využití elektrické energie z 8,6 petajoulu na 15,6. Bohužel ten současný vývoj je zcela opačný a spotřeba ropných paliv v dopravě místo poklesu roste o 4 procenta. Jednou z příčin je i skutečnost, že elektrická energie pro dopravu je zatížena jak platbou příspěvku na obnovitelné zdroje, tak i platbou za emisní povolenky. Výrobci elektřiny totiž spadají do oblasti EU ETS a spotřebitelé paliv nikoliv. Ve svém důsledku pak zdražují tato regulativní opatření cenu silové energie. Dopravcům za současného stavu nezbývá, než vyšší cenu elektrické energie promítnout do ceny za dopravu, a tím demotivovat cestující a přepravce od zájmu o dopravy s elektrickou trakcí. To potom vede ke změně přepravního trhu směrem k uhlovodíkovým palivům a diskriminaci elektrické trakce vůči spalovacím motorům platbou příspěvku na obnovitelné zdroje v ceně elektřiny.

Navrhovaná změna tedy spočívá v doplnění § 7 o nový odstavec, který umožní hradit dopravcům část provozní ztráty ve výši odvedené platby za podporu obnovitelných zdrojů energie.

To je za mě v tuto chvíli vše a k uvedeným pozměňovacím návrhům se poté přihlásím i v podrobné rozpravě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jan Schiller.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, pane předsedo. Dobrý den všem. Dámy a pánové, já hned řeknu paní ministryni, že tady přednesla, nebo představila tento návrh zase opět způsobem jí vlastním, stručně a věcně. A já asi na rozdíl od kolegů jsem poslouchal a zaujala mě tam, nebo spíše řídí mě ta jediná věc, a to že to je křehká dohoda kompromisů, kdy skutečně jsme se dohodli, my, jakoby ze životního prostředí, a průmysl. To se stává, dá se říct, zřídka a měli bychom doopravdy tento křehký kompromis držet dál. Proto jsem si připravil pozměňovací návrhy také, ale myslím si, že ne až tak zásadní, který by tento kompromis nabourávaly.

Já třeba na rozdíl od pana kolegy Třešňáka, vaším prostřednictvím pane předsedající, si nemyslím, že bychom měli tyto peníze z emisních povolenek dávat do nějakých věcí, které řeší spalování a zpracování uhlí, ale každopádně v mém pozměňovacím návrhu, ke kterému se později přihlásím v podrobné rozpravě, mám dánu větu, že při posuzování budou zvýhodněny projekty realizované v regionech postižených útlumem těžby uhlí. A to je právě ten velký rozdíl v tom, že budou jenom v těchto regionech, nebo by měly být do těchto regionů, protože dá se říct, že jsou shodné s regiony v restartu, které jsou, a pokud tam necháme, že by to bylo i v regionech postižených vlastně spalováním uhlí, dá se říct, že by to bylo potom na celou republiku, protože spalování uhlí probíhá všude, nejenom v těchto regionech. Já z toho regionu pocházím, vím, že se tam udělalo hodně práce, a bylo by potřeba, aby skutečně s příchodem emisních povolenek další finance tam plynuly, protože ještě hodně práce nás

čeká. Proto dávám tento pozměňovací návrh, kde skutečně by ta část měla jít právě tam, kde to uhlí a kde ty elektrárny a ta těžba nejvíc škodily.

Druhým pozměňovacím návrhem je víceméně taková technikálie, kde se tak nějak trošku vypustilo Ministerstvo životního prostředí, aby se vyjadřovalo k některým věcem, a doplňuje se tam jenom, že vykonává působnost členského státu Evropské unie. Plní úkoly klimatu vyplývající z použitých předpisů Evropské unie. Ten důvod je hlavně ten, že gestorem uvedeného nařízení je sice Ministerstvo průmyslu, ale určitá část v něm upravených agend spadá do kompetence Ministerstva životního prostředí a ta, dá se říct, z tohoto návrhu nebo z této novely vypadla.

A posledním pozměňovacím návrhem, tam se shodujeme asi s panem kolegou Třešňákem ohledně modernizačního fondu, kde v návrhu bude, že modernizační fond se zřídí a obsazení bude určovat Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo průmyslu a Ministerstvo financí. A já se domnívám, že není úplně nezbytně nutné, aby poradní orgán a jeho složení stanovil přímo zákon, a nechal bych to čistě na ministerstvu nebo na vládě, která by si mohla tento poradní orgán zvolit prostě podle potřeby. Takže striktně bych je určitě nezavazoval k tomu, aby nějakým stylem nějaká komise nebo nějaká rada vznikala a přesně bychom viděli složení. Já si myslím, že ta ministerstva se rozhodnou sama.

Tím jsem chtěl představit svoje tři pozměňovací návrhy, ke kterým se později přihlásím. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy je dále přihlášena opět paní poslankyně Balcarová. Ptám se, zda má zájem o vystoupení, nebo všechno řekla během prvního vystoupení. Má zájem. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěla zmínit ještě o jednom svém pozměňovacím návrhu, kterým mířím právě na složení rady modernizačního fondu stejně tak, jako předřečník kolega Schiller. V současném návrhu je, že rada modernizačního fondu je složena z pěti lidí, kteří jsou zástupci Ministerstva financí, Ministerstva životního prostředí a Ministerstva průmyslu a obchodu. Já v návrhu, který podávám, v tom pozměňovacím návrhu, uvádím, že by bylo vhodné, aby tuto radu jmenovala vláda, a to na základě transparentnosti a přiměřenosti a potřeb, které takový orgán, který bude rozhodovat o desítkách miliard do českého průmyslu, aby byl stanoven takto širší a bohatší, tak jak je tomu u jiných orgánů, které i o menších penězích takto rozhodují ve větším kolektivu.

Opravdu to, že by pouze tři resorty rozhodovaly o tolika penězích, si myslím, že je problematické, protože vlastně moc by byla v tuto chvíli zúžena pouze na tři ministerstva. A všichni vnímáme, že peníze, které by měly jít na transformaci české ekonomiky a průmysl, se netýkají pouze životního prostředí, netýkají se pouze průmyslu, týkají se také dopravy, týkají se i zdravotnictví, týkají se i sociální problematiky, takže si myslím, že by ta komise, ta rada měla být mnohem širší, aby se tam všechny ty potřeby a všechny požadavky, které společnost bude mít, mohly uplatnit a byly tam reflektovány. Takže proto jsem vlastně navrhla ten pozměňovací návrh, ve kterém chci, aby radu jmenovala až vláda a nebyla takto pevně stanovena v zákoně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Zahradníka, který je přihlášen do rozpravy, připraví se pan poslanec Čižinský. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem vystupoval k tomuto zákonu již v prvním čtení. Zmínil jsem tehdy věc, která tady zatím nezazněla, a proto bych ji chtěl připomenout, a to je cena povolenky a její nárůst, který jsme zaznamenali v minulém období vlastně na pětinásobek, a významně to ovlivnilo celý ten systém. Dokonce jsme museli sáhnout i do změny daňových zákonů, měnili jsme zákon o dani z přidané hodnoty.

Zmínil jsem také věc, která je, řekněme, spíše obecnějšího charakteru, a to je to, co obsahovala ta důvodová zpráva, odkaz na výzkum Stanford University, který říká, že vlastně při situaci, kdy by došlo k předpovídané klimatické změně a očekávanému, byť tedy limitovanému nárůstu teploty do roku 2100, tak by se hrubý domácí produkt u nás na hlavu zvýšil od 102 procent, tedy teď to vezmu velmi nekorektně, ale jako by to oteplení bylo v jiném ohledu prospěšné. Ale na druhou stranu proti tomuto názoru máme jiné názory.

Teď se rozšířila ta debata o klimatické změně právě probíhajícím klimatickým summitem v New Yorku a projevem Grety Thunbergové. A v naší televizi jsem zaznamenal, že jedna z očekávaných možností je také to, že by se úplně změnil charakter proudění v Atlantickém oceánu a projevilo by se to vlastně omezením účinku Golfského proudu, který otepluje, nebo vlastně udržuje charakter klimatu, který známe po staletí a tisíciletí u nás, a pravděpodobnost tohoto jevu ten dotyčný vědec, který tam vstupoval, uvedl jako padesát na padesát. Čili byla by u nás zima. Museli bychom hledat cesty, jak se ohřát, a ne jak se ochladit.

Ještě bych chtěl zmínit jednu věc a to je, že je potřeba podle mého názoru se zabývat novými technologiemi. Ale na to prostředky stržené za dražby emisních povolenek myslí. Technický rozvoj, technologický pokrok je tam z toho financován. My zatím pořád jenom vyrábíme elektrickou energii tím, že ohříváme vodu v kotli, ať už uhlím, nebo plynem, nebo jadernou reakcí, a to proháníme turbínou, kromě tedy větru, vody a solární energie. Takže tady by podpora možných nových, možná i zásadně nových způsobů získávání energie z hmoty byla namístě.

Jedním z takových způsobů výroby tepla, energie, který je ohleduplný ke klimatu, který podporuje centralizaci, je teplárenství. My máme u nás 1,5 milionu obyvatel napojených na centrální zásobování teplem, 40 procent domácností, je to 1,5 milionu domácností, tedy 4,5 milionu obyvatel odhadem, a dvě třetiny produkce těch tepláren souvisí s kogenerací, takže kogenerace je postup, který by zasloužil podporu.

Umožnil by samozřejmě zabránit případnému rozpadu centrální soustavy zásobování teplem. Pokud by k rozpadu té soustavy vlivem nějakých ekonomických důvodů, třeba mimochodem zdražením povolenek, kterému teplárny čelily asi před dvěma lety, došlo, tak ty vzniklé menší zdroje by vypadly ze systému EU ETS a spadly by do systému sdíleného úsilí, kam patří 60 procent všech emisí, a musím říci, že tam pak by ty jednotlivé malé zdroje nepřispívaly příliš dobře k plnění těch ambiciózních klimatických cílů, ke kterým jsme Evropskou unií, ale i světovým klimatickým alarmismem tlačeni.

Takže můj návrh spočívá v tom, že bych chtěl, abychom podpořili možnost podpory kogenerace, kogenerační výroby tepla našimi teplárnami.

Nyní, jak to chci udělat. V paragrafu 7 odstavec 4 po té změně jsou vypočteny aktivity, které je možno financovat z výnosů dražeb, a jsou tam uvedeny různé položky, na které je účelově vázán tento výnos. Já navrhuji, aby se do toho seznamu také zavedla podpora kogenerační výroby elektřiny a tepla, tedy konkrétně, že by se v paragrafu 7 odstavec 4 za slova "zásobování tepelnou energií" vložila slova "podpora kogenerační výroby elektřiny a tepla", co by podle mého názoru pomohlo udržet konkurenceschopnou soustavu centrálního zásobování teplem v naší republice, která má tak obrovský význam.

Pak se v podrobné rozpravě ke svému návrhu přihlásím. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další je přihlášen pan poslanec Čižinský, připraví se paní poslankyně Mračková. Máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Hezký den, děkuji za slovo. Já bych možná zareagoval na předřečníka. Ten průzkum ze Stanfordské univerzity, to je jenom protažení křivky růstu HDP a je tam také křivka, jak se naše Země otepluje, to znamená, když se to protáhne dál, tak samozřejmě z toho nelze vyvodit, že oteplování je nějaký jev, který je pozitivní. Co se týče HDP, tam prostě oni jenom protáhli tu křivku, co se zvyšuje, a koreluje to s křivkou, jak se planeta otepluje. Ale myslím, že skutečně to nejde vykládat, jako že se máme těšit na to, že se nejvíc oteplí, a pak tady budeme mít největší ráj ekonomiky a HDP bude nejlepší. Tak to skutečně není a vlastně jsme se i o tom ve výboru bavili.

Druhá věc je, že samozřejmě pokud měníme ovzduší, a v současné době oproti době před sto lety je o čtvrtinu více uhlíku, tak si prostě také otravujeme svůj vlastní vzduch, který dýcháme, a je otázka, jak je to zdravé pro člověka dýchat jiný vzduch, než lidstvo kdy zažilo.

Ale já bych tady rád představil svůj pozměňovací návrh. Je to návrh, který se dotýká § 7, tedy dražby povolenek a využití výnosů z dražby. Jedná se mi o to, že skutečně není rozumné tak dramaticky omezovat náklady na zateplování, protože je připravována spousta opatření, spousta programů. Od roku 2022 budou zateplovací programy rozšířeny i na rodinné domy, také na vládní budovy, to znamená, že pokud to snížíme radikálně, tak se vystavujeme nebezpečí, že ekonomickou páku, kterou zateplování je, lidé jsou ochotní, obec a stát jsou ochotné do zateplování investovat, když dostane dotaci, bychom nebyli schopni použít, protože zastropování by bylo příliš přísné.

Takže navrhuji, aby to bylo zastropováno částkou 10 mld., aby tam byla vložena ještě slova "v platném znění". Skutečně si myslím, že naše ekonomika nebude v dobré kondici, pokud nebudeme používat zateplovací páku, jak ji můžeme použít. Je to tisk 3339.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Připraví se pan poslanec Munzar.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych si tady také dovolila stručně uvést pozměňovací návrh, který, troufnu si říct, není pouze za mě, ale i za mé kolegy poslance jak z Karlovarského, tak Ústeckého kraje, protože víte, že tyto kraje jsou strukturálně postižené, a právě z výběru emisních povolenek jde nejvíce finančních prostředků do státního rozpočtu.

Jak tady již zaznělo, cena emisní povolenky se každý rok zvyšuje. Je to určené burzou, a v roce 2017 byla cena emisní povolenky 144 korun, v roce 2018 už to bylo 399 korun. Od roku 2013 byl příjem do státního rozpočtu v rámci emisních povolenek zhruba 32 mld. a z Ústeckého a Karlovarského kraje jenom v minulém roce odešlo do státního rozpočtu 8 mld. Chtěla bych říct, že Ústecký a Karlovarský kraj jsou strukturálně postižené kraje, a to především svými ukazateli. Jsou na tom nejhůře z hlediska HDP, jsme pořád pod hranicí 75 %, troufla bych si říct i pod 65 %. Máme nejhorší vzdělanostní strukturu, máme největší odliv obyvatel. A jsem také velmi ráda, že v tuto chvíli to řeší Ministerstvo pro místní rozvoj programem Restart. Přesto tím, že dochází k neustálému nárůstu ceny emisních povolenek, v těchto regionech hrozí, především tedy zdůrazňuji v Karlovarském kraji, že útlum těžby může přijít v daleko dřívějším horizontu, než jak je plánováno a na jaké jsou zásoby uhlí.

Bude to mít obrovský vliv na region, protože dneska jsou tam zaměstnány tisíce lidí a region na to musí být připraven.

Karlovarský kraj má v současné době založenou takzvanou uhelnou platformu, kde připravuje koncepci, protože kraje na případný útlum těžby musí být připraveny a musí to být připravený řízený proces. Také děkuji panu ministrovi Brabcovi a panu ministrovi Havlíčkovi, že vyslyšeli naše slova a zřídili uhelnou komisi i na centrální úrovni, kde jsou zastoupeny všechny kraje: Karlovarský, Ústecký i Moravskoslezský. Přesto si myslím, že pokud bude uhelná komise v budoucnosti rozhodovat o časovém horizontu, kdy by k případnému útlumu těžby v České republice mělo dojít, a řekla jsem to jasně, protože jsem také členkou této uhelné komise, že k tomu musí být zároveň to B, co s těmi regiony bude. Ten proces musí být připravený a řízený ve všech oblastech.

Proto jsem přesvědčena o tom, že tím, že nejenom z našich regionů odchází finanční prostředky, odchází ze všech regionů, ale z těchto dvou regionů v největší míře, protože dnes 50 % finančních prostředků z emisních povolenek putuje, a zaznělo to tady, na Ministerstvo životního prostředí v rámci Zelené úspory na zateplení budov, tak druhých 50 % míří na Ministerstvo průmyslu a obchodu. Pozměňovací návrh, který v tuto chvíli předkládám, spočívá v tom, že těch druhých 50 % by mělo mířit do regionů, odkud finanční prostředky odchází, to znamená, pokud odejdou 2,5 mld. z Karlovarského kraje, tak by se 2,5 mld. měly do Karlovarského kraje vrátit. Dohled by nad tím mělo Ministerstvo financí, které by schvalovalo jednotlivé projekty, které by se týkaly restrukturalizace a infrastruktury, které by byly spojené s jednotlivými regiony.

To za moji stranu. V podrobné rozpravě se přihlásím k tomuto pozměňovacímu návrhu. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Omlouvám se panu poslanci Zahradníkovi, který se přihlásil s faktickou poznámkou ještě předtím, než jsem dal slovo paní poslankyni. Nyní má možnost zareagovat na debatu. Po něm další faktická poznámka, pan poslanec Pražák. Zřejmě se jedná o omyl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, já jsem čekal, že na moji nekorektní poznámku ohledně 102 % HDP bude nějaká reakce. Udělal to pan Čižinský, reagoval na to.

Chtěl bych vás, pane předsedo, poprosit, abyste vzkázal panu Čižinskému, že poznatek jsem nezískal jako známý klimaskeptik tím, že jsem pilně surfoval po internetu a tam jsem našel výzkum Stanford University a teď vás tady s ním otravuji a snažím se vám ho nějak předložit. Ten odkaz i samotná zmínka na ten fakt nárůstu HDP na hlavu je součástí důvodové zprávy k tomuto zákonu, kterým se tady právě zabýváme. Ten nám sem předložil pan ministr Brabec. Čili nositelem této informace je ten nejpovolanější ochránce klimatu a ochránce životního prostředí, pan ministr Brabec. Takže jsem si jenom dovolil tlumočit něco z jeho důvodové zprávy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Slovo dám panu poslanci Munzarovi, který je přihlášen do rozpravy.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Než představím svůj drobný pozměňovací návrh, tak mi dovolte, abych se vyjádřil k systému jako takovému. Vy o mně dobře víte, a už jsem to tady říkal v prvním čtení, že nejsem příznivcem systému emisních

povolenek, a to ne proto, že by mi nezáleželo na životním prostředí, ale proto, že tento nástroj, který se sice tváří jako nástroj ochrany životního prostředí, je pro mě ve skutečnosti umělý finanční derivát, který uměle zvyšuje náklady pro zařízení, a tedy konečnou cenu pro spotřebitele. A důvod, proč tomu tak je, je vetknut přímo vedví (v ledví) toho navrhovaného zákona, protože je to zvyšování přerozdělování peněz prostřednictvím státu. Jestli je to skutečně nástroj ochrany životního prostředí, se můžeme podívat na už zmíněné centrální zásobování teplem, které tady zmínil můj kolega Zahradník, protože 40 % domácností je napojeno na centrální zásobování teplem a postupně může takto uměle se zvyšující cena vést k tomu, že se lidé začnou odpojovat od centrálního zásobování teplem, a my si můžeme klást otázku, zda je ekologicky příznivější a ekonomicky efektivnější než centrální zásobování teplem mít u každého domu malou decentralizovanou jednotku na výrobu tepla. Samozřejmě je to otázka a je to na delší diskusi. Každopádně pro mě je to další dodatečné zdaňování spotřeby energií.

Na tomto zákoně je vidět, že se tady de facto tvoří takový nový medvěd, na kterého se vrhli tři hráči v České republice. Je to Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo životního prostředí a také třetí hráč, Ministerstvo financí, které si chce také uzmout svůj díl z medvěda do bezedného státního rozpočtu. Můžeme mít pochybnosti, nebo někdo má jistotu, že ty prostředky takto sebrané budou v každém okamžiku využívány efektivně, ale to dnes nevíme.

Pro mě ten systém je otázka i konkurenceschopnosti České republiky, našeho průmyslu. Směrnice o emisním obchodování umožňuje takzvané kompenzace zvýšených nákladů pro energeticky náročný průmysl. A okolní státy, včetně velmi ekologického Německa, to maximálně využívají. Navržený zákon tuto možnost také připouští. A já jen doufám, že vláda bude myslet i na konkurenceschopnost více než na potřeby bezedného státního rozpočtu a některé prostředky, které se z něho neefektivně vynakládají.

A nyní k mému návrhu. Jak jsem avizoval, on je skutečně drobný, technický, ale myslím si, že je docela důležitý. Na mě se obrátili zástupci energetického průmyslu, a přiznávám to, kteří mě upozornili na jednu drobnost v tomto zákoně, protože v tomto zákoně se obecně mluví v některých bodech o provozovateli takzvaného zařízení. Nicméně provozovatel zařízení může být i ten, který není zapojen do emisního obchodování, a to jsou ta malá zařízení a při velmi extenzivním výkladu takto navrženého zákona by mohly do některých povinností, které mají být pouze na ta zařízení, která jsou účastníky obchodování s emisními povolenkami, tak by se to na ně mohlo vztahovat. Proto můj návrh pouze mění označení z "provozovatele zařízení" na "účastníka systému obchodování". Z mého pohledu to věcně nic nemění. Je to jenom pouze upřesnění. Takže to bude můj návrh, který načtu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní a pánové. Budeme pokračovat. To bylo vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara. Ještě než dám slovo k faktickým poznámkám paní kolegyni Balcarové a Pražákovi, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Jiřího Bláhy od 10 hodin do 14 hodin a ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Venhoda.

Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, ráda bych reagovala na pozměňovací návrh, který nám tady představila paní kolegyně Vildumetzová. Velmi se obávám toho, že by takový velký objem peněz ze systému emisních povolenek šel přímo do krajů. Všichni máme zkušenosti, když velké peníze

rozděluje kraj, jak to může dopadnout. A v tomto případě, jak navrhuje paní kolegyně Vildumetzová, by vlastně o těch projektech rozhodoval pouze kraj a pak by to schvalovalo Ministerstvo financí. To znamená, žádný nezávislý orgán, který by dokázal posoudit vlastně efektivitu těch projektů. Myslím si, že je plno podniků a firem, které mohou přijít s projekty, které pokládá za velmi dobré a kvalitní, ale to posouzení je velmi důležité, aby posuzovali odborníci z ministerstva, hlavně z Ministerstva průmyslu a obchodu, protože ty peníze by měly být primárně využity na transformaci energetiky, na ekonomiku, na rekultivaci území po těžbě, na vytváření nových pracovních příležitostí právě v postižených regionech. To je samozřejmé, že tam by ty peníze měly jít primárně. A také proto i v uhelné komisi je pracovní skupina, která se bude speciálně věnovat těžbou a uhelnou energetikou postiženým regionům. Takže ten směr je určitě dobrý, že by to mělo jít primárně tam, kde je to nejvíc zatíženo, ale na druhou stranu rozhodování by mělo být transparentní a mělo by být na základě opravdu potřeby. A pro Piráty je toto velmi důležité, aby peníze, které už jednou do naší ekonomiky přitečou, byly použity transparentně a efektivně.

A chtěla jsem tady zmínit, že ještě máme dva další fondy, o kterých se tady moc nemluví, a to je Modernizační fond, který právě půjde primárně na transformaci ekonomiky. Tam jsou ty peníze, které mají jít do regionů. A další je Inovační fond, o kterém bude rozhodovat Komise a na který si Česká republika může sáhnout, pakliže představí kvalitní projekty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová s faktickou poznámkou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Kolegyně, kolegové, musím reagovat na svoji předřečnici paní Balcarovou z České pirátské strany. Mě velmi udivuje, co tady teď přednesla i v souvislosti s tím, že v jejím plénu sedí Petr Třešňák z Karlovarského kraje. A musím říct, že pokud tady někdo zpochybňuje seznam projektů, které předloží jednotlivé kraje, pokud tady někdo zpochybňuje, že takové projekty nebudou transparentní, já jsem tady jasně řekla, že náš kraj má v tuto chvíli zřízenou uhelnou platformu a připravuje jasnou koncepci, kterou pak bude v plné míře naplňovat. A jestli jste si, paní Balcarová prostřednictvím pana předsedajícího přečetla ten pozměňovací návrh, tak to konečné slovo z hlediska seznamu projektů by mělo Ministerstvo financí. A já doufám, že znáte, jaký je legislativní proces v rámci jednotlivých resortů. Pokud Ministerstvo financí něco schvaluje, tak se ptá ještě ostatních resortů, aby se k takovému materiálu vyjádřily. A prosím vás, chtěla bych říct, že Karlovarský kraj je transparentní a chce postupovat transparentně. A udivuje mě, že Česká pirátská strana tady vůbec může toto říct na mikrofon. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Dolínka. Dále je v očekávání pan kolega Jurečka, řádně přihlášený do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Dobré dopoledne. Já musím říct, že jsem na straně jak paní kolegyně z Pirátů, tak paní hejtmanky. Já za sebe dlouhodobě prosazuji, a za Karlovarský kraj, kde mám tu šanci mít částečně své působiště také jako poslanec, že je dobře, aby ty peníze šly do krajů, odkud přicházejí, protože si myslím, že kraje potřebují peníze nejenom přesně do jednotlivých obcí, kde se třeba těží, ale do celého kraje. Celý kraj je zatížen. Ale zase souhlasím s paní kolegyní z Pirátů, že komise pěti úředníků, při vší úctě k úředníkům, kde jsou dva jmenovaní za průmysl a obchod, dva za životní prostředí a jeden úředník za

finance, což je absolutně anonymní komise, která bude rozhodovat o sto miliardách, není správně.

Takže já si tady právě myslím, že je velmi dobře, že peníze mají jít do toho kraje, kde vznikají, a ta komise má zmizet ze zákona a má být nahrazena jinou formou, jak o tom mluvili kolegové Piráti. A když uděláme tento průnik, tak si myslím, že peníze budou směřovat tam, kam patří, a zároveň o nich budou rozhodovat odborníci, kteří o nich mají rozhodovat, a ne pouze úředníci, při vší úctě k úředníkům samozřejmě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Jurečka ještě posečká, s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Třešňák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Nebudu reagovat na předchozí přestřelku, pouze chci doplnit pana kolegu Dolínka, abychom zde nesměšovali dvě věci. Modernizační fond, který zde byl zmiňován předtím a který jsem i já zmínil, že by z něj měly být právě podporovány regiony, ten má tu radu složenou z těch pěti ministrů. To je skutečně pravda. Nicméně ten pozměňovací návrh pravděpodobně, tak jak byl zmíněn paní poslankyní Vildumetzovou, počítá s tím, že čerpá přímo z výnosů z emisních povolenek, a tím kontrolním orgánem je tam Ministerstvo financí. Tak abychom nesměšovali výnos z emisních povolenek a Modernizační fond.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pokračujeme v diskusi, a to vystoupením pana poslance Mariana Jurečky. Stále máme rozpravu obecnou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, paní ministryně, milé kolegyně, kolegové, možná na úvod si dovolím dvě poznámky k panu předsedajícímu. Vzpomněl jsem si teď, když tady paní kolegyně Balcarová končila svoji faktickou s výrazným přesahem přes limit, tak si pamatuji, jak jste mě usekl na sekundu přesně, když tady bylo téma církevních restitucí a já jsem měl technickou. Tak prosím pěkně, měřme všem stejným metrem, když řídíte schůze. To je první věc.

Druhá věc – s tím očekáváním jste mě trošku pobavil. Nevím, možná někdo má nějaké překvapení, ale myslím, že nás už je doma dost. Tak tolik jenom reakce.

Ale teď už vážně. Já jsem rád, že tento bod tady byl zařazen, protože nejenom že tento týden se mluví o klimatické změně globálně v rámci i summitu OSN, ale myslím si, že to je opravdu téma, které by mělo zajímat nás všechny odleva doprava, které zajímá dnešní mládež, která chodí do ulic. A někteří se těmto aktivitám vysmívají. Ale myslím si, že to, na co tito lidé upozorňují, byť formou, se kterou možná někdy nemusím zcela souhlasit, je věc, která je extrémně vážná.

Než se dostanu ke svému pohledu na tuto novelu zákona ve druhém čtení, tak si jenom dovolím zmínit pár věcí, protože byť jsem profesí rostlinolékař, tak jsem bioklimatologii jako předmět v rámci studia vysoké školy studoval. Tehdy byl naším profesorem pan profesor Žalud, který je dnes jednou z výrazných osobností, která se k této problematice vyjadřuje. Funguje také jako člen expertního týmu v rámci Akademie věd, pracoviště Czech Globe.

Myslím si, že to, na co i on a jeho kolegové upozorňují, jsou věci, které bychom měli brát vážně. Protože pokud se podíváme na to, co říká vědecká obec, tak za těch posledních 10 tisíc let růst emisí skleníkových plynů, ať už je to oxid dusný, ať je to metan, nebo oxid

uhličitý, tak za těch 10 tisíc let to období zhruba 200 let je obdobím, kdy to, co se tady v přírodě po celé to období ukládalo, tak my způsobem našeho života tyto látky extrémně rychle propalujeme do ovzduší. Tím logicky tyto plyny a jejich složení zůstává i v rámci atmosféry, zvětšuje se skleníkový efekt, který je samozřejmě důležitý pro planetu, protože bez skleníkového efektu by se naše planeta v rámci vesmíru výrazně proměnila a ochladila. Ale to, jakým způsobem tyto emise zesilují ten efekt skleníkového efektu, je opravdu pro nás velice varující. Protože když se podíváme na to, jakým způsobem se to projevuje do globálního klimatu, tak zhruba za posledních více než 100 let došlo ke zvýšení průměrné teploty v rámci světa o zhruba 1 °C, v rámci České republiky, v rámci severní polokoule, na našem území je toto zvýšení zhruba za posledních 130 let o nějakých 1,3 až 1,4 °C. To jsou opravdu vážné informace.

Když se mě veřejnost ptá, jak na to ti vědci přišli, tak je potřeba si uvědomit, že oni vycházejí z toho, že berou vzorky z ledovců, ať už z pólů, nebo z vysokohorských ledovců, kde jsou schopni potom identifikovat složení atmosféry, a právě těch tzv. skleníkových plynů, v různém časovém období a prokázat to, že opravdu činností člověka, tím, jakým způsobem využíváme fosilní paliva, jaké máme technologie, tak to klima, ty dopady, které tady zažíváme, my jako lidé výrazným způsobem ovlivňujeme.

Myslím si, že i ty signály, které dostáváme, i to, že každé z posledních tří desetiletí bylo v blízkosti zemského povrchu teplejší než kterékoli předchozí desetiletí od roku 1850, to je také vážná hrozba. A když se podíváme na Českou republiku, tak vlastně všechny roky, které můžeme považovat za výrazně teplejší v tomto století nebo v tomto tisíciletí na území České republiky, tak byly rekordní. To jsou výrazná varování. Rok 2018 vlastně nejteplejší, co máme teploměry v Klementinu na území České republiky. A když se podíváme na tu dlouhodobou křivku, tak od roku 1881, když jsme začínali průměrnou teplotou na území České republiky, tak ta průměrná teplota byla pod 7 °C. Teď už jsme někde na hranici 8 °C a jsou lokality, třeba stanice, která měří v Brně-Tuřanech, tak vývoj je takový, že už se dneska dostáváme k průměrné teplotě přes 10 °C. A ty trendy, kdy se to, řekněme, modeluje, tak hrozí, že do konce roku 2100 např. v Brně-Tuřanech může být průměrná teplota až někde k 14 °C. Samozřejmě jsou to určité scénáře, ale ty scénáře je potřeba brát vážně, protože ty scénáře právě modelují to, jakým způsobem se bude vyvíjet další emise skleníkových plynů v rámci České republiky a v rámci světa.

My tady dneska právě máme novelu zákona, která výrazným způsobem to, co tady zmiňuji, všechny ty hrozby, tato novela může promluvit právě do toho, jaká dokážeme přijmout opatření. Já sám za sebe tuto novelu vítám. Vítám některé prvky, které přináší. Ale chtěl bych poprosit především koaliční většinu tady v Poslanecké sněmovně, aby zvážili otázku toho stropování. Já se tážu, jestli je opravdu dobré z hlediska hospodářského rozhodnutí říkat, že finanční prostředky, které získáme z emisních povolenek, v plné výši nevrátíme na opatření, která by mohla vést k tomu, nejenom že budou snižovat emise, ale ta opatření budou také národohospodářská, budeme schopni snížit náklady domácností, náklady firem, budeme schopni zvýšit konkurenceschopnost. To jsou prostě investiční peníze. Ty peníze, pokud je všechny, nebo větší část, jak tady bylo naznačeno v pozměňujících návrzích, ponecháme tomu účelu, tak jsou to investiční peníze podporující ekonomiku tohoto státu, podporující malé a střední firmy.

Takže já bych byl rád, abychom jako Sněmovna zvážili pozměňující návrhy ať už kolegyně Balcarové, nebo kolegy Čižinského, který se snažil udělat alespoň nějaký kompromisní návrh. Abychom to opravdu zvážili, protože ta situace je varující. A pokud řekneme, že jenom 8 miliard z emisních povolenek ponecháme na ta pozitivní opatření, tak se ten zbytek rozplyne ve státním rozpočtu na náklady státní správy, na náklady spousty věcí,

které nejsou tak důležité pro budoucnost této země, pro budoucí generace. Takže prosím pěkně, zvažme tyto záležitosti.

Pokud jde o to složení komise, já jsem se k tomu vyjadřoval na hospodářském výboru. Já považuju za výrazně nešťastné vůbec to dávat do zákona. Nebývá to obvyklé. Pokud v České republice spravujeme tak velké finanční prostředky např. v rámci jednotlivých operačních programů, tak to nedělá žádný pětičlenný tým, který by dával nějaké priority, ale dělají to tzv. monitorovací výbory, které mají zastoupení zhruba od 20 do 30 lidí napříč resorty, napříč odbornou veřejností, a takovýmto způsobem se při správě těchto desítek či stovek miliard korun postupuje. Tady já bych byl opravdu rád, aby to vládní koalice přehodnotila, příp. ať si složení tohoto výboru definuje např. nařízení vlády. Ale ať tyto věci neděláme zákonem. Protože když se za dva, za tři roky zjistí, že je potřeba, aby tam měly zastoupené své lidi ještě jiné resorty, protože je to důležité pro celou tu problematiku a její provázanost, tak v ten okamžik budeme muset zase tyto věci měnit zákonem.

Takže tolik několik mých poznámek k této opravdu za mě velice důležité problematice. A možná, když jsem tady mluvil – a tím to uzavřu – o těch varovných signálech a zmiňoval jsem Klementinum, já vám teď tady řeknu ten rok 2018 i v přesných číslech. V Klementinu měříme od roku 1775 a ta průměrná teplota za rok 2018 byla 12,8 °C. Bylo to víc jak 3,5 °C, než je dlouhodobý průměr na tomto stanovišti. Takže si myslím, že i to jsou pádné argumenty pro to nebrzdit finanční prostředky, které mohou pomoci dělat taková opatření, která zmírní dopady klimatické změny na nás, na obyvatele v České republice, a zároveň pomohou zvýšit konkurenceschopnost, pomohou snížit náklady domácností a firem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. To byl poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. V tom případě se ptám, jestli je zájem o závěrečné slovo – paní ministryně, paní zpravodajka, zpravodajové jiných výborů? Není tomu tak. (Hlásí se zpravodajka.) Máte zájem, paní zpravodajko? O závěrečné slovo po obecné rozpravě? Až v podrobné, dobře.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Slovo jako první má paní poslankyně Dana Balcarová v podrobné rozpravě a připraví se pan poslanec Petr Třešňák. Máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych se ráda přihlásila ke svým třem pozměňovacím návrhům, které jsou nahrány v systému pod čísly: 3295 – to je pozměňovací návrh zastropování výše výnosů z emisních povolenek; druhý pozměňovací návrh je nahraný v systému pod číslem 3296 a je to pozměňovací návrh, který se týká toho, aby u peněz, které už jednou byly přiděleny, nebylo možné změnit jejich účel a aby třeba nezůstaly ve státním rozpočtu; a třetí pozměňovací návrh je nahraný v systému pod číslem 3294 a míří na složení rady Modernizačního fondu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Balcarové. Nyní pan poslanec Petr Třešňák, připraví se pan poslanec Schiller. Máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Dovolte mi přihlásit se k pozměňovacímu návrhu číslo 3226, který rozšiřuje radu Modernizačního fondu na 11 členů; dále k pozměňovacímu návrhu 3227,

který se týká podpory elektrické trakce; dále k návrhu 3330, který ruší ustanovení o radě Modernizačního fondu; a k návrhu 3333, který se týká podpory strukturálně postiženích regionů z Modernizačního fondu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh. Nyní další přihlášený do podrobné rozpravy Jan Schiller, připraví se paní poslankyně Balcarová ještě jednou. Ne? Dobře. Tak v tom případě kolega Zahradník. Máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji za slovo. Tak jak jsem říkal v obecné rozpravě, tak bych se rád přihlásil ke svým pozměňovacím návrhům, a to pod čísly 3304, což je svěření nebo začlenění agendy pod Ministerstvo životního prostředí, část klimatickou. Pozměňovací návrh 3305, což řeší zvýhodnění právě těch projektů v regionech postižených těžbou uhlí. A 3306, což znamená zrušení povinnosti, aby byla jednoznačně personálně obsazená rada Modernizačního fondu, a je to čistě na rozhodnutí vlády nebo ministerstev. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Schillerovi. Nyní pan poslanec Jan Zahradník, připraví se pan poslanec Jan Čižinský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já se chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který se týká podpory kogenerační výroby elektřiny a tepla, který jsem zdůvodnil a přednesl v obecné rozpravě a který je uložen jako sněmovní dokument číslo 3324. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní pan poslanec Jan Čižinský, připraví se paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Pane poslanče Čižinský, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Omlouvám se, já jsem dostatečně nerozuměl. Já bych se jenom chtěl přihlásit k tisku 3339. Zdůvodňoval jsem ho tady předtím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Mračková, připraví se kolega Munzar. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu pod číslem 3217, který jsem řádně uvedla v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní poslední přihlášený do podrobné rozpravy, pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já se chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému, pod číselným označením 3321. Je to technické upřesnění transpozice článku směrnice do paragrafu zákona, který ty články zavádí nový režim tzv. optoutovaných zařízení, tedy výjimku z účasti na systému obchodování. Zařízení v tomto režimu nemají povinnost ověřovat výkazy emisí, například a následně vyřazovat emisní povolenky. Ale v tomto zákoně je napsáno obecně provozovatel zařízení, ač

z důvodové zprávy vyplývá, že tím předkladatelé zákona mínili ta zařízení, která jsou účastníky systému obchodování, tak při nějakém extenzivním výkladu se toho držet někdo nemusí. Proto navrhuji tento pozměňovací návrh, který zpřesňuje definici z provozovatelů zařízení, na účastníka systému obchodování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Protože nepadl žádný návrh, o kterém můžeme hlasovat po druhém čtení, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni financí a místopředsedkyni vlády Aleně Schillerové, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 18.

Podle schváleného pořadu schůze se budeme dále zabývat zákony ve třetím čtení. Nejdříve bodem číslo

220.

Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - třetí čtení

Z pověření vlády, které tady mám z 5. září přiloženo, uvede tento tisk paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová. Požádám ji tedy o přítomnost v sále, vím, že tady byla. (Ministryně přichází z předsálí.) Kolega Luzar je připraven u stolku zpravodajů, a tedy mohu konstatovat, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 220/3, který vám byl doručen 12. září 2019, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 220/4.

Ptám se paní ministryně spravedlnosti, jestli chce před otevřením rozpravy za vládu vystoupit jako navrhovatelka. Ano, tak v tom případě slovo má ministryně spravedlnosti vlády České republiky, paní Marie Benešová. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, máme zde ve třetím čtení tzv. nominační zákon, který byl v podstatě předkládán už jednou a navazuje na věcně obdobný návrh zákona, který byl předložen v minulém období Ministerstvem financí. Tehdy ovšem nebyl schválen. Současná vláda připravila obdobný návrh zákona, jehož cílem je povinnost jednotlivých ministerstev provést při výběru osob do řídicího orgánu právnické osoby s majetkovou účastí státu, která spadá do působnosti tohoto ministerstva, otevřené transparentní výběrové řízení na danou pozici. (Neklid v sále.)

Navržený zákon upravuje i postavení, složení a působnost výboru pro personální nominace. Ve druhém čtení už jsem jej podrobně představovala, tak budu tentokrát stručnější a spíš se zaměřím na pozměňovací návrhy.

Chtěla bych zmínit, že pozměňovací návrhy –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás na chvilku přeruším a požádám kolegy a kolegyně o klid ve sněmovně, abyste mohla dokončit své úvodní slovo. Pokud diskutujete jiné téma, než je nominační zákon, prosím zásadně v předsálí. Já počkám ještě, kolegové, aby tady byl dostatečný klid.

Děkuji, můžete pokračovat.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Pozměňovací návrhy byly projednány hospodářským výborem Poslanecké sněmovny jako výborem garančním na jeho schůzi 18. září 2019. Za předkladatele lze sdělit, že se stanovisky garančního výboru k jednotlivým pozměňovacím návrhům, jak jsou obsaženy v usnesení hospodářského výboru, souhlasím, a konkrétně to znamená, že doporučuji vyslovit souhlas zejména s pozměňovacím návrhem hospodářského výboru, který je uveden jako pozměňovací návrh A, a s kompromisními pozměňovacími návrhy poslance Vondráčka a dalších označenými jako C2 až C10.

Mám za to, že zákon je v podstatě posunem k lepšímu, a proto vám děkuji za pozornost a dovoluji si vás požádat o podporu k tomuto velmi důležitému vládnímu návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti za úvodní slovo. Otevírám rozpravu, do které se s přednostním právem hlásí zpravodaj. Tak pokud ne, tak v tom případě pan poslanec Marian Jurečka je přihlášen do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte mi se vyjádřit k tomuto vládnímu návrhu nominačního zákona. Jsem rád, že tento návrh po několika pokusech i po několika letech do Poslanecké sněmovny až do třetího čtení dorazil, a vlastně tak navazuje na snahy, které byly započaty již v roce 2014 s koaliční vládou Bohuslava Sobotky, kdy tehdy nejenom politici, ale i veřejnost kriticky vnímala způsob obsazování orgánů firem s účastí státu, kdy se mluvilo o tom, že to jsou trafiky, že tam jsou dosazováni lidé bez odborné kompetence, bez znalostí, s různou pochybnou minulostí a podobně, a že to je věc, kdy si toto ministři jednotlivých resortů dělají naprosto bez jakýchkoli pravidel a podle vlastního uvážení. Samozřejmě je to vždycky zodpovědnost toho daného ministra, je to jeho politická, profesní, je to otázka jeho cti, ale víme v minulosti, že opravdu docházelo k tomu, že lidé v těchto orgánech mnohdy působili až směšně, když neměli na to erudici, a přitom tam byli nominováni.

Nicméně k tomuto návrhu zákona si dovolím ještě pár poznámek, protože ten původní návrh, který tady vláda odeslala, tak z mého pohledu to byl vlastně nic neříkající zákon, protože vlastně on jenom orámoval to, co už běželo od roku 2014, kdy tady prostě vláda svým nařízením zřídila vládní výbor pro nominace. Tehdy ministři posílali své nominace tomuto vládnímu výboru. Já si osobně pamatuji, že třeba i mně tento výbor jeden návrh odmítl. Ten uchazeč neprošel výběrovým řízením, nebo obhajováním se před touto výběrovou komisí. Nicméně ale tato vládní novela vlastně ponechávala ten stav, tak jako byl v předešlém období, to znamená, sice pošleme návrh uchazečů nebo návrh nominantů na vládní výbor pro personální nominace, ale stejně nakonec se ten ministr může rozhodnout jakkoliv, a nejsou vlastně ani žádná základní pravidla pro to, co ti uchazeči musejí splňovat.

Proto jsem rád, že tady po diskuzích došlo k dohodě napříč politickým spektrem, kterou zastřešil předseda Sněmovny Radek Vondráček, a že pozměňovací návrhy, které jsme k tomu měli z vícero politických stran, včetně toho mého, jsme dokázali spojit do jednoho velkého komplexního pozměňovacího návrhu, který řeší aspoň některé základní věci tak, aby ten zákon nebyl impotentní, ale aby měl nějaký smysl, proč vůbec zákon děláme. Ten zákon říká, že jsou nějaká pravidla, která pokud nejsou dodržena, tak prostě některé věci mají také sankci. (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Ještě jednou žádám kolegy a kolegyně, pokud diskutují jiné téma, než je nominační zákon, tak zásadně

v předsálí. Pokud chtějí diskutovat k tomuto zákonu, nechť se přihlásí do rozpravy. Ale opravdu ti, kteří se přihlásili, chtějí říct své stanovisko, mají právo na to, aby ho vyslovili v prostředí, které je důstojné pro projednání zákona ve třetím čtení.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji vám. Zavádějí se tady tedy jasná pravidla, alespoň základní, elementární požadavky pro to, co daný uchazeč musí splňovat ze zákona, to znamená, je to o otázka jeho bezúhonnosti, nedluží státu ten člověk, otázka minimálního věku. To jsou základní principy, které musí být splněny vůbec pro to, aby uchazeč mohl být nominován do toho procesu. Pokud to nesplňuje, tak ten výbor má možnost tohoto uchazeče odmítnout.

Pak se také tímto pozměňovacím návrhem upravuje i ochrana soukromí lidí, kteří budou nominováni, proto pokud je vládní výbor odmítne, nedoporučí, tak abychom v uvozovkách o těch neúspěšných uchazečích jako veřejnost si nemuseli přečítat někde v médiích. Je to především z důvodu jejich ochrany, aby případně oni z nějakých svých budoucích kariérních kroků apod.,nebyli nějakým způsobem hendikepováni. Takže to je tato věc.

A pak samozřejmě se tady zavádí, že výbor pro personální nominace musí vydat vysloveně doporučující, nebo nedoporučující stanovisko. To, jakým způsobem kompetentní ministr na rezortu s tím naloží, to bude už na jeho uvážení, ale minimálně bude muset vždy zdůvodnit, proč se rozhodl, pokud ten daný uchazeč neměl doporučující stanovisko.

Takže to jsou některé věci. Pak se tady samozřejmě ještě zavádí i postupná obměna členů tohoto výboru tak, aby pokud – uvidíme, jak ještě dopadne hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, ale jeden z nich říká, že by ten výbor měl kontinuitu přes funkční období vlády, a ta je zajištěna tím, že vlastně funkční období těchto členů se bude zavádět postupně. To znamená, když budou teď jmenováni, tak jeden z nich bude na rok, na dva, na tři a potom na čtyři, a tak potom postupně už budou rotovat v tom svém funkčním cyklu. Takže si myslím, že jsou to úpravy, které dávají logiku, mají smysl, tak aby nominace do orgánů firem s majetkovou účastí státu měly transparentnější a lepší pravidla, tak jak se po tom tady volalo a mluvilo několik let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Nyní je přihlášen pan poslanec Tomáš Martínek, ale s přednostním právem pan kolega Jakub Michálek a předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Kolegu Michálka jsem viděl, že se hlásí do rozpravy. Jestli tomu tak je, tak v tom případě podle pořadí přihlášených máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my nominační zákon samozřejmě podporujeme. Máme velkou radost, že se dostal teď do třetího čtení. V tomto volebním období jsme ho už předložili, už jednou projednávala Poslanecká sněmovna. Náš návrh Pirátů, bohužel tedy, ten byl širší, a obsahoval i vlastnickou politiku, ten byl zamítnut. Následně jsme jednali s panem předsedou vlády Babišem, takže vláda znovu předložila ten svůj návrh z minulého volebního období. I když ten návrh není tak, řekněme, důsledný, jako byl náš původní návrh, tak ho podpoříme a v budoucnu budeme usilovat o to, aby se do zákona dostala i vlastnická politika, to znamená, aby byla jednoznačně určena pravidla a strategie, podle kterých stát vykonává svá vlastnická práva v ČEZu a v dalších důležitých akciových společnostech, které jsou ovládány státem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Marian Jurečka, poté s přednostním právem Zbyněk Stanjura. A ještě předtím, než udělím slovo panu poslanci Jurečkovi, konstatuji omluvu došlou panu předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se Věra Procházková mezi 12. a 14. hodinou z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovolím tady zareagovat na kolegu Michálka, protože on tady hovořil i o té záležitosti, že chtějí Piráti včlenit do tohoto zákona tu oblast vlastnické politiky státu, to, aby tady byly definovány strategie atd. Já jsem přesvědčen ze své osobní zkušenosti, kterou jsem měl, že toto do tohoto vládního návrhu zákona nepatří, že prostě jestliže tady máme zákon, který se týká pravidel pro nominace osob, tak si myslím, že pokud tady máme zákon o majetku státu, tak tam to patří daleko více, a pokud chceme ten legislativní proces dělat kvalitně a dobře, tak bych byl rád, kdybychom – a tak jsem to říkal i na hospodářském výboru – se domluvili a ještě v tomto funkčním období této Sněmovny realizovali novelu zákona o majetku státu a tam vetkly priority toho, jakým způsobem a jak strategicky se v těchto věcech mají jednotlivé rezorty chovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Michálka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Jenom abych to dovysvětlil. My jsme samozřejmě zvažovali i tu otázku, jestli to včlenit do zákona o majetku státu. Jednali jsme ohledně toho s náměstkem ministryně financí panem Landou a ti nám sdělili, že se jejich legislativci domnívají, že do zákona o majetku státu to nepatří. Takže já doufám, že se nám podaří v následujících dvou letech najít zákon, kam to patří. Já nevidím problém v tom, proč by to nemohlo být v tom či kterém zákoně. Mně to je v podstatě jedno. Myslím si, že možné jsou oba dva způsoby, dokonce když se podíváme do zahraničních právních úprav, tak skutečně možné jsou oba dva způsoby. Některé státy to mají tak, či jinak, když už tedy vlastnickou politiku mají, což jsou typicky severské státy, kde má stát poměrně významné akciové společnosti, a logicky tedy chce nějaká pravidla, aby se ten poměrně velký majetek nastřádaný z peněz daňových poplatníků nerozkrádal.

Takže já budu určitě podporovat, aby se vlastnická politika udělala, a doufám, že budeme dále jednat i pod patronátem pana předsedy Vondráčka o tom, aby se nám to podařilo do některého zákona ve zbytku volebního období doplnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, připraví se kolega Tomáš Martínek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejprve zareaguji na své dva předřečníky.

Já myslím, že debata o vlastnické politice státu je mnohem podstatnější než debata nad tímto konkrétním návrhem zákona. S tím já souhlasím, na tu debatu jsme připraveni, až na ten patronát. Jinak jsme na tu debatu připraveni. A myslím, že není pravda, že došlo k politické

shodě u tohoto návrhu zákona napříč politickým spektrem. S námi ke shodě nedošlo. A já vám to vysvětlím na jednoduchém případě.

Toto je typicky návrh zákona, který je a) zbytečný a b) ve smyslu starého dobrého českého přísloví, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Podívejme se na veřejné zdroje v posledních měsících a položme si (otázku), jak by fungoval výběr nového šéfa Českých drah, kdyby tento zákon už platil. Úplně stejně! Nejdřív byl nápad pana ministra, že prostě si vybral svého budoucího generálního ředitele. Nemělo to dobrý ohlas, tak premiér zasáhl a říká: bude transparentní otevřené výběrové řízení. Tak se připravilo výběrové řízení, pak se zjistilo, že předem vybraný uchazeč nesplňuje kvalifikační představy, tak se to trošku upravilo. Pak proběhlo transparentní otevřené skvělé výběrové řízení – a kdo v něm vyhrál? Čirou náhodou, absolutně čirou náhodou člověk, kterého chtěl pan ministr dopravy jmenovat rovnou bez výběrového řízení. Představme si, že bychom tam měli povinnost ministra respektovat doporučení výběrové komise. Dopadlo by to stejně. Já na náhody moc nevěřím, mně to připadá jak příběh do večerníčku. Jak ten předem vybraný kandidát pak v tom otevřeném skvělém transparentním řízením vyhraje a všechny ostatní kandidáty porazí.

Takže já se vrátím k našemu názoru na tuto problematiku. Plnou politickou odpovědnost za nominanty nese ministr. Je na jeho uvážení, zda osloví někoho přímo a jmenuje. Zda si udělá jedno, dvě, tři výběrová řízení. Jednokolové, dvoukolové. A je na jeho zvážení, zda bude respektovat nebo nebude respektovat doporučení těchto výběrových komisí. Takže na tom konkrétním příkladu Českých drah je vidět, že není důležité, jestli formálně provedeme výběrové řízení. Já lituji všechny ostatní účastníky toho výběrového řízení, protože udělali křoví minimálně na jedno místo v představenstvu. Dobře. Dejme tomu, že o to druhé místo proběhla regulérní soutěž. Ale o to jedno místo, které bylo volné, proběhlo tzv. výběrové řízení, protože to místo už bylo plné! Dopředu!

A pokud ten zákon schválíme, tak se nic na této praxi nezmění. Pokud se ministr rozhodne, že tam chce svého člověka, tak ať si ho tam dá. Ale ať nese plnou politickou odpovědnost za jeho výkon v té funkci. Protože co my tímhle vyrábíme? Za prvé tato stínová výběrová řízení budou probíhat nadále. Neříkám, že vždy, ale mohou. Ale současně dáme alibi tomu ministrovi. On zinscenuje stínové výběrové řízení, jeho favorit čirou náhodou vyhraje – ta náhoda je v uvozovkách, ono to v tom stenozáznamu pak není úplně poznat, takže to jsou uvozovky. Čirou náhodou vyhraje, on ho jmenuje, s odvoláním na tento zákon. Když pak ten člověk selže ve své funkci, co řekne ten ministr? To ne já, to byla ta výběrová komise, ti mi ho doporučili.

To je i v případě Českých drah. V tomto případě pokud selže – já si to nepřeji, ale pokud selže nový generální ředitel v české evropské funkci, co nám řekne ministr dopravy Kremlík? Vždyť on vyhrál to výběrové řízení. Tu odpovědnost nesou ti členové, kteří to posuzovali. A já jsem jim věřil. Já jsem jenom potvrdil, resp. nechal jsem potvrdit, protože stát tam má většinu v Českých dráhách, že jo, takovou malou většinu, sto procent. To znamená, má tam úplně všechno. A ta výběrová komise nese odpovědnost. Já nic, já ministr!

Proto se u tohoto návrhu zákona zdržíme, protože tu problematiku neřeší.

A skončím tím, čím jsem začal. Mnohem podstatnější je debata o vlastnické politice státu. Já jsem v minulých týdnech interpeloval tři ministry vlády, kde je největší podíl těch státních účastí. Já – přestože to byla spíše informativní interpelace, dostal jsem informace, které jsem požadoval – tak já vám slibuji, že vyslovím s těmi interpelacemi nesouhlas. A můžeme o té problematice debatovat aspoň v rámci písemných interpelací. Byly to rezorty Ministerstva financí, Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva dopravy. A díky tomu, že vyslovím nesouhlas s jejich odpovědí, tak nám vytvořím prostor pro debatu o vlastnické

politice státu ještě předtím, než začneme psát paragrafy. Takže to opravdu považuji za mimořádně důležité. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS. Nyní je přihlášen pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych také jenom říci, že jsem rád, že se návrh tohoto zákona dostal do třetího čtení tohoto návrhu zákona, který jsme v obdobné podobě také předkládali. Jsem rád, že došlo i k nějakému kompromisu na pozměňovacím návrhu, který předkládáme společně s panem Vondráčkem, panem Michálkem a panem Jurečkou. Stejně tak jsou připraveny případné ještě další pozměňovací návrhy, pro které lze hlasovat, které mohou ještě zpřísnit současné znění toho návrhu i daného kompromisu.

Takže samozřejmě vás žádám o podporu. A samozřejmě budu hlasovat i pro kompromisní návrh, protože si myslím, že je to i tak zlepšení stávajícího stavu i původního vládního návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Jakub Michálek. Potom zpravodaj v řádné přihlášce – ještě v rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl říct prostřednictvím vaším, pane předsedající, panu kolegovi předsedovi Stanjurovi – nepředbíhejme. Máme tedy ještě ten výbor pro personální nominace. A jsem velmi zvědav na to, jak posoudí případ generálního ředitele Českých drah. My ten zápis budeme sledovat s velkou pozorností, aby vypořádal všechny výhrady, které byly vzneseny, a ujistil nás, že ten člověk, který byl vybrán, tak je, nebo spíše není nejlepším kandidátem na tuto pozici, a aspoň měl kvalifikační předpoklady.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan zpravodaj ještě v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, nechtěl jsem zneužívat funkci zpravodaje, chtěl jsem se přihlásit touto formou diskuse.

Tento zákon je kompromisní zákon. Nelíbí se mi trošičku argumentace, která tady zazněla ohledně alibi. To alibi si ministři budou vždycky hledat. Ale je tady aspoň naznačen klasický postup výběrového řízení, klasický postup toho, jak ty funkce jsou obsazovány. A jeho dodržení je někde dáno. A je možno ho kontrolovat. Ten minulý postup, který je obecně uplatňován, toto neumožňoval. A pokud bych měl vašim prostřednictvím, pane předsedající, ke kolegovi Stanjurovi, to alibi by fungovalo, pokud by to bylo hned následně po jmenování toho člověka, kdyby propadl úplně z nějakých důvodů. Ale samozřejmě ohledem času každý v té řídicí funkci, nebo v té manažerské funkci, popř. dozorčí funkci, podle typu, kde bude, bude reagovat na aktuální věci. Z toho se ministr prostě vyvléct nemůže, že tam má své lidi, kteří zastupují stát, pokud je to státní, popř. polostátní organizace. A nemůže se zbavit zodpovědnosti jak za tu politiku, která sice nebude asi přímo definována ze zákona, to znamená tu vlastnickou politiku státu, ale ani za ty lidi, kteří tam zastupují stát. A to by si ministři vždycky měli uvědomovat.

Já si myslím, že si to uvědomují, že když přebírají ministerstva, tak to ministerstvo má nějaké podniky, má nějaké zastoupení v těchto podnicích a musí dbát na názor a zájmy státu, protože tam ti lidé nejsou sami za sebe. To je zase apel na druhou stranu těch, co hovoří o tom, že tam mají být samí odborníci, že to mají být lidé jenom z tohoto odborného pohledu. No ne. S tím bych nesouhlasil. Oni jsou tam za český stát. Za ministerstva. Mají razit politiku státu v těchto organizacích. A to je základ. A samozřejmě ta odbornost k tomu přináleží. To je logické. Ale nerad bych se dočkal toho, že jenom z jejího odborného pohledu třeba na energetiku bude blokovat energetickou politiku státu v tomto podniku. To bych velice nerad, abychom se dočkali této situace, kdy člověk, který je nominant státu, by takhle postupoval. Protože on je přece odborník v té oblasti a on předává, dává větší důraz na environmentální situaci, kterou on jako odborník obhajuje oproti zájmu státu.

Čili ona je ta vyváženost, a hledat v tom zastoupení a v té politice i v tomto zákoně bude na budoucnosti a uvidíme, jak se bude vyvíjet. Samozřejmě tento zákon, ten návrh, je apelem. Je apelem, kterým veřejnost poukazovala na ty minulostní – použiji-li výkaz aféry, asi ano, je to možné použít. Ty minulostní případy, které se děly a které znevěrohodnily mnohé členy v orgánech.

Z druhé strany chci upozornit na to, že tady máme nejenom ty řídicí a výkonné, ale máme tady i dozorčí orgány. A tady zopakuji dlouhodobou politiku Komunistické strany Čech a Moravy, že my trváme na tom, aby v dozorčích orgánech byla v rámci státních a polostátních podniků zastoupena celá šíře politického spektra této Sněmovny, abychom měli informace a měli možnost dozorovat, zdůrazňuji dozorovat, výkon státu v těchto organizacích, protože to je jedna z povinností nás politiků, a politiků opozice dvojnásob, abychom hlídali výkon práva státu v těchto organizacích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. V rozpravě je ještě přihlášen k faktické poznámce pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Tak já v mnohém, co tady zmiňoval kolega Stanjura, musím souhlasit. Ten zákon není dokonalý. Ten zákon není schopen stoprocentně zajistit, že někdy v budoucnu od přijetí tohoto zákona ministr neudělá chybu, nebo případně tam bude ministr alibista, který se bude zaštiťovat podobně, jak tady bylo zmíněno.

Ale ten zákon zavádí například i takové možnosti, že třeba ten výbor pro personální nominaci bude moci toho uchazeče odmítnout. Například v minulosti třeba odsouzený, pokud se nepletu, Karel Březina, který byl odsouzený za trestný čin, který souvisel s výkonem jeho funkce v Pražské plynárenské, tak tento zákon, když to říkám na tomto konkrétním příkladě, bude dávat tu pravomoc, že ten výbor takového člověka vůbec nebude prodávat. Odmítne ho prostě. Takže není to, že by ta norma neměla vůbec žádný smysl. Jak jsem zmiňoval ve svém předchozím vystoupení, nějaké mantinely to dává.

Já se teď ještě vrátím k Českým dráhám, které tady byly zmíněny. Samozřejmě, on to ukazuje, ten způsob personálních záležitostí, asi i na vedení toho resortu. Jestliže v Českých dráhách máme za posledních šest let čtvrtého ředitele, tak to prostě není normální stav. Je to zodpovědnost dané strany, která ten resort spravuje, a těch ministrů, kteří tam působí. Takovýto podnik s takovýmto obratem s takovým počtem zaměstnanců v privátní sféře by měl asi větší personální stabilitu než životnost ředitele Českých drah jeden a půl roku, jako to vidíme v posledních šesti letech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Protože už nemám nikoho přihlášeného do rozpravy ve třetím čtení, ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně? Není zájem. Pan zpravodaj nemá zájem.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil stanoviskem garančního výboru. O totéž požádám paní ministryni.

Nejdříve ale, než udělím slovo zpravodaji, požádám sněmovnu o klid. Jsme ve třetím čtení a budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Návrh není kontroverzní a myslím si, že by bylo důležité vzhledem k tomu, že může mít velký vliv na personální politiku státu, abychom velmi pečlivě sledovali jednotlivé pozměňovací návrhy.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás seznámil s návrhem procedury, jak ji schválil hospodářský výbor na svém jednání dne 18. září.

Hospodářský výbor doporučuje, aby procedura byla následující.

První hlasování, pokud by byly legislativně technické úpravy – takovéto úpravy nemáme.

Čili prvním hlasováním začneme pozměňovací návrh A, je to usnesení hospodářského výboru, hlasovat jako celek. Pokud by pozměňovací návrh A byl přijat, pak jsou pozměňovací návrhy C1 a C11 nehlasovatelné. Nebude-li pozměňovací návrh A přijat, hlasovat o pozměňovacím návrhu C11 poslance Vondráčka.

Další hlasování by bylo hlasování B o pozměňovacích návrzích poslankyně Pastuchové. Hlasovat o nich jako o celku.

Další hlasování je komplexní pozměňovací návrh poslance Vondráčka, který je číslován C2 až C10. Upřesním před hlasováním, o jaké body se konkrétně jedná. Toto hlasování by bylo jedním hlasováním. Pokud by byl přijat pozměňovací návrh C7, tak pozměňovací návrh P1 pod číslem D 2458 poslance Martínka je nehlasovatelný, protože je totožný s C7. Bude-li přijat pozměňovací návrh C4, C5 a C8, je pozměňovací návrh D 2358 poslance Martínka nehlasovatelný. Bude-li přijat pozměňovací návrh C10, je pozměňovací návrh C2 pod číslem D 2458 poslance Martínka také nehlasovatelný, protože je totožný s C10.

Tady je drobounká legislativní úprava, doporučení legislativy v rámci nehlasovatelnosti. V původním materiálu se to objevilo později.

Další hlasování, pokud by tedy pozměňovací návrh komplexní C2 až C10 poslance Vondráčka neprošel, tak bychom hlasovali pozměňovací návrhy poslance Martínka.

Další hlasování by byl pozměňovací návrh D 2901 poslance Martínka. Ten by se hlasoval jako celek.

Další hlasování je pozměňovací návrh E poslance Michálka. Ten by se také hlasoval jako celek.

Na závěr hlasování by byl zákon celkový.

Tolik procedura hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Má někdo připomínku k proceduře hlasování? Pokud nikdo, já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu procedury, kterou přednesl zpravodaj, ke které nebyla žádná připomínka, rozhodneme v hlasování číslo 217.

Hlasování jsem zahájil a ptám se, kdo je pro proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 217, z přítomných 166 pro 166. Návrh byl přijat.

Budeme tedy postupovat podle procedury. První návrh, pane zpravodaji?

Poslanec Leo Luzar: První hlasování je o pozměňovacím návrhu A hospodářského výboru, který se týká změn věku, kdy se nahrazuje číslovka 28 číslovkou 25 v návrhu, a účinnost tohoto zákona.

Doporučení hospodářského výboru je kladné, tedy ano. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 218. Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 218, z přítomných 172 pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Leo Luzar: Vzhledem k přijetí tohoto návrhu se staly některé návrhy nehlasovatelné, to znamená C1 a C11.

Doporučuji tedy hlasovat pozměňovací návrh B kolegyně Pastuchové. Tento návrh přihlíží k rovnému zastoupení mužů a žen ve výboru a vyrovnané zastoupení členů výběrové komise, v krátkosti.

Stanovisko výboru je negativní. (Stanovisko ministryně je negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 219 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 219, z přítomných 172 pro 3, proti 129. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Leo Luzar: Nyní se dostáváme k hlasování o komplexním pozměňovacím návrhu C2 až C10 poslance Vondráčka, kdy je schváleno hlasování jedním hlasováním. Jedná se o body, které hovoří o změnách, že se zrušuje profesní životopis, mění se v § 14, výbor posoudí, jestli nominovaná osoba splňuje podmínky a další body, nominovaná osoba dále nesmí ke dni jmenování nebo navržení do funkce, a zase vysvětlené body, projednání nominace upravuje § 15, pořizuje záznam z jednání, v krátkosti upravuje § 16, stanovisko výboru není pro ministerstvo závazné, upravuje společná ustanovení, v § 20 ministerstvo jmenuje nominované osoby, jejichž nominace nebyla výboru předložena, čili upravuje postup, který upřesňuje tento zákon.

Stanovisko je doporučující. (Ministryně doporučuje.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hlasování číslo 220, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 220, z přítomných 172 pro 150, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Leo Luzar: Tím jsme se vypořádali v rámci nehlasovatelnosti s návrhy kolegy Martínka. Přesto je tady jeho pozměňovací návrh D 2901, který bychom teď měli hlasovat. Zní, že v § 1 odst. 3 doplňuje: Tento zákon se rovněž použije při výběru osob jmenovaných vládou do orgánů zdravotních pojišťoven, Všeobecné zdravotní pojišťovny apod.

Doporučení hospodářského výboru je negativní. (Ministryně nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 221. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 221, z přítomných 172 pro 35, proti 106. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Dalším hlasováním by mělo být hlasování o pozměňovacím návrhu písmeno E kolegy Michálka. V krátkosti se jedná o vlastnickou politiku a její rozpracování v rámci návrhu tohoto zákona.

Doporučení je negativní. (Ministryně rovněž negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 222. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 222 z přítomných 172 pro 30, proti 133. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, nebo se staly některé návrhy nehlasovatelné. Souhlasí všichni navrhovatelé, že tomu tak je? (Ano.) Můžeme tedy hlasovat o návrhu jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o výběru osob do řídicích a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon), podle sněmovního tisku 220, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 223 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 223 z přítomných 172 pro 119, proti 3. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 220.

Ještě kvůli zápisu pan předseda výboru pro evropské záležitosti. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom krátce. Při zpětné kontrole včerejšího hlasování 212, tedy o návrhu ústavní žaloby na prezidenta republiky, jsem na sjetině zjistil, že mám uvedeno nepřihlášen, nicméně byl jsem v sále, hlasoval jsem. Hlasoval jsem pro posunutí této ústavní žaloby na Ústavní soud. Hlasování nijak nezpochybňuji, pouze bych poprosil uvést do stenozáznamu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji panu poslanci. A nyní ještě konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, od 12 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Julius Špičák. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní se budeme zabývat bodem číslo 221. Jde o

221.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zaujala místo ministryně spravedlnosti Marie Benešová a zpravodaj garančního výboru, kterým byl ústavněprávní výbor, pan poslanec Marek Výborný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 337/4, který byl doručen dne 12. září 2019. Usnesení garančního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 337/5.

Nyní se ptám navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Ano, je tomu tak, paní ministryně vystoupí. Prosím, paní ministryně, máte slovo. (V sále je velmi rušno.)

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Já děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem tady ve druhém čtení podrobně představovala vládní návrh zákona o státním zastupitelství, který se dostal do třetího čtení. Jedná se, abych připomněla, o návrh ryze adaptační, jehož prostřednictvím dochází k adaptaci nařízení Rady EU 2017/1939...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní ministryně. Dámy a pánové, prosím o klid, ať slyšíme, co nám paní ministryně říká. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: ... kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení úřadu evropského veřejného žalobce, a dále k implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady EU 2017/1371 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie. Jedná se spíše tedy o technicistní předpis, který umožní řádnou aplikaci přímo použitelného předpisu Evropské unie. Připomínám, že u této směrnice bohužel uplynula implementační lhůta 6. 7. 2017 a již bylo zahájeno nenotifikační řízení, kdy byla Česká republika oficiálně Komisí vyzvána, ať se vyjádří k tomu, že dosud nebyla notifikována plná slučitelnost českého právního řádu s požadavky (nesrozumitelné) směrnice.

Já proto naléhavě žádám Poslaneckou sněmovnu o schválení předloženého návrhu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a otevírám rozpravu. Do rozpravy je s přednostním právem přihlášen pan předseda Výborný, po něm s přednostním právem pan místopředseda Sněmovny Tomio Okamura a v rozpravě je také přihlášen pan poslanec Feri. V tomto pořadí budou kolegové vystupovat. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, pane ministře, já bych rád jednak splnil svoji povinnost zpravodaje garančního ústavněprávního výboru k tomuto tisku. Ústavněprávní výbor projednal po druhém čtení 23. září tento tisk na svém jednání, přijal k němu usnesení, v rámci kterého potom také budu dávat stanoviska v rámci hlasování. Chci jenom, tak aby to bylo už dopředu známo, sdělit, že stejně tak jako paní ministryně považujeme za důležité tuto normu schválit právě proto, že implementační lhůta už uplynula. Ta věc jde samozřejmě za vládou, Ministerstvem spravedlnosti, ale i za Poslaneckou sněmovnou, to si řekněme také, protože tento tisk tady projednáváme už více než rok. Na základě i toho dlouhého projednávání jsou tam některé v zásadě legislativně technické pozměňovací návrhy, které budou potom doporučeny ke schválení, a dále jsou tam některé pozměňovací návrhy, které se týkají také sdílení majetku v rámci mezinárodní justiční spolupráce. Jsou to návrhy, které byly vlastně konzultovány s předkladatelem, Ministerstvem spravedlnosti, a ústavněprávním výborem jsou doporučeny ke schválení.

Pokud jde o pozměňovací návrh C pana poslance Michálka, který byl načten řádně ve druhém čtení a který se týká státních zástupců, resp. tedy odvolávání vedoucích státních zástupců, nejvyššího státního zástupce, vrchních státních zástupců, také jejich jmenování a všech těch dalších okolností, tak tady bych rád sdělil, že ústavněprávní výbor k tomuto pozměňovacímu návrhu stanovisko nepřijal.

Tolik tedy za ústavněprávní výbor. Jako celek navrhuje ústavněprávní výbor tuto normu schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Z pracovních důvodů se v době od 11.00 do 13.00 omlouvá pan poslanec Marek Benda.

Nyní s přednostním právem místopředseda Sněmovny Tomio Okamura, po něm s přednostním právem předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, hned na úvod říkám jménem hnutí SPD kategorické ne tomuto zákonu, který zavádí v České republice institut evropského žalobce. Jde zcela nepokrytě a nepochybně o cílený útok na suverenitu unijních zemí v oblasti justice a do budoucna bezpochyby půjde o skvělý nástroj na trestání a vydírání neposlušných členských států. Pominu přitom fakt, že zavedení a financování úřadu evropského žalobce bude stát evropské daňové poplatníky desítky milionů eur. Jak uvedla také šéfka Vrchního státního zastupitelství v Praze Lenka Bradáčová, evropští žalobci budou dohledovým orgánem nad regionálními státními zástupci, tedy nad českými státními zástupci, kteří budou nadále aplikovat naše právní předpisy. Paní doktorka Bradáčová dále výslovně upozornila, že ztratí suverenitu, a to tím, že budou podléhat evropskému žalobci. Je tedy otázka, k čemu vůbec takový žalobce je, když vlastně jen dubluje českého státního zástupce a jde v podstatě o zbytečný zásah do suverenity českých států a jejich trestněprávní politiky.

Jak jsem řekl v úvodu, cíl návrhu je jasný. Zcela nepokrytě a nepochybně jde o cílený útok na suverenitu unijních zemí v oblasti justice, ale do budoucna bezpochyby půjde o skvělý nástroj na trestání a vydírání neposlušných členských států. Proč to všechno? Komu ku prospěchu? měli bychom se ptát, když evropský žalobce nepřináší nic nového. Toto konání má samozřejmě jediný cíl. Silný centralistický eurostát, který zruší národní státy, a k tomu směřují ostatně všechna evropská nařízení. Jen hodně naivní člověk si může myslet, že to je nějaký konečný návrh, kterým vše končí. Evropský žalobce je první krok k odstranění institutu národních státních zástupců, přesně jejich podřízení Bruselem vedenému centrálnímu

úřadu. Další překážkou na cestě, kterou se Brusel bude snažit odstranit, budou české, přesněji národní nezávislé soudy a policie. Pod záminkou nezávislosti budou podřízeny opět bruselské byrokracii.

Česká republika, resp. její vláda, patří mezi dvacítku zemí, které s tímto návrhem na evropského žalobce souhlasily. Takže tady vidíme v praxi, jak vypadá obrana českých zájmů ze strany vlády v Bruselu, o které se například členové předchozí i současné vládní koalice s nepochopitelným ostychem bojí pochlubit. Ano, takto ostudně pošlapává české národní zájmy koalice hnutí ANO a ČSSD. Zajímavé je, že v posledních měsících tu padají různá obvinění, že se někdo snaží ohrožovat nezávislost státních zástupců. Ostatně v tomto smyslu tady budeme hlasovat i o pozměňovacím návrhu ze strany Pirátů. Ovšem zarážející je, že když tady budeme tedy hlasovat o skutečném ohrožení nezávislosti českých státních zástupců, nebo dokonce o jejich přímém podřízení někomu v zahraničí, tak to nikomu nevadí a Piráti a další se neozývají a všichni v podstatě hlasují proti tomu, resp. pro to, aby čeští zástupci přestali být nezávislí, a hlasují naopak pro jejich maximální závislost ještě na někom v zahraničí. To je opravdu opět typická pokrytecká záležitost, když vidíme, že si někdo účelově tady něco říká, něco navrhuje, ale když je tady skutečné ohrožení nezávislosti českých státních zástupců, tak ještě pro to dokonce hlasuje, aby tu nezávislost čeští státní zástupci ztratili a ještě aby byli závislí na někom ze zahraničí. To je opravdu neuvěřitelná záležitost, na kterou my chceme tady poukázat. Protože zavedení institutu evropského žalobce v České republice je skutečným faktickým útokem na suverenitu české nezávislé justice.

Takže ti, kteří chtějí upřímně hájit zájem České republiky a jejich občanů, prosím, nehlasujte stejně jako SPD pro tento zákon. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, k té apokalyptické vizi pana předsedy Okamury, kde nám hrozí ovládnutí českých soudů evropskými soudy a ovládnutí českých zákonů evropskými zákony, bych snad chtěl jenom dodat, že Soudní dvůr Evropské unie v Lucemburku už existuje mnoho let a už mnoho let existuje povinnost našich soudů v případě, že jde o aplikaci evropského práva a je tam potřeba položit předběžnou otázku, tak se obrátit na Soudní dvůr Evropské unie a ten potom odpovídá na tu předběžnou otázku. Stejně tak samozřejmě existuje v postavení českého práva vůči evropskému právu povinnost aplikovat přednostně evropské právo a u nařízení je tam přímý účinek a v případě, že Česká republika neimplementuje směrnice, tak jsou tam samozřejmě mechanismy, které vedou k tomu, aby Česká republika svoje závazky vyplývající z mezinárodních smluv o Evropské unii dodržela.

Takže to už tady dávno existuje a teď tuto soustavu doplňujeme o prvek evropského žalobce. A logicky, když sem Evropská unie, to znamená bohaté západní státy, nalijí 50 miliard korun každý rok, čisté peníze pro Českou republiku, tak logicky asi nechtějí, aby se ty peníze tady rozkrádaly. Chtějí mít nějaký efektivnější způsob kontroly využití těch peněz, ne že si budeme posílat nějaké papíry. Já tohle považuji za pozitivní prvek, že ty evropské peníze budou pod větší kontrolou, nebude tam hrozit, že se budou rozkrádat, protože Evropská unie má samozřejmě větší zájem na tom, aby se ty prostředky kontrolovaly, zatímco tady má každý zájem jenom na tom, aby se to utratilo, a to, že se to využívá na nesmysly v řadě případů, to je až zájem druhotný.

Ale teď k tomu, co já považuji za nepodstatnější na našem dnešním rozhodování, a to je problematika nezávislosti státních zástupců na moci výkonné, čili na vládě. Podle současného

systému má vláda možnost odvolat nejvyššího státního zástupce kdykoliv a bez uvedení důvodu. Myslím si, že to je nekoncepční, a na kulatém stolu, kde byli přítomni zástupci politických stran i expertů, se ukázalo, že to je řešení, které je ojedinělé a které vytváří poměrně velkou závislost státních zástupců na moci výkonné. Je samozřejmě pravda, že státní zástupci jsou zařazeni do moci výkonné, ale to ještě neznamená, že realizují vůli vlády a mají být na ní tímto způsobem závislí. Naopak, ty kreační a regulační mechanismy mají být nastaveny tak, aby umožnily státnímu zástupci nezávislost, aby mohl nestranně prověřovat kauzy. Teď to máme v naprosto akutním případu, kdy nejvyšší státní zástupce prověřuje živou věc, ve které jde o předsedu vlády, a současně ten samý nejvyšší státní zástupce může být vládou odvolatelný.

Já jsem přesvědčen, že v tomto systémovém rozhodnutí se nemůžeme spoléhat na osobní statečnost jednotlivců. Máme tady příklady, ať už je to konec pana Leo Steinera, který zastavil dotace pro Agrofert, zemědělské, a následně byl v zásadě donucen k tomu, aby skončil na příslušném úřadě, nebo šéf finančního úřadu Karel Trefný, který doměřil Agrofertu daň. Opět skončil. Rozhodnutí bylo soudem prohlášeno za nezákonné. Takže osobní statečnost může vést v řadě případů jenom k tomu, že člověk na tom úřadě skončí. Proto v řadě případů to funguje tak, že státní zástupci a jiné další funkce jsou odvolatelné, nebo soudci atd., jsou odvolatelní pouze v kárném řízení na základě iniciativy, která může vzejít z Ministerstva spravedlnosti, ale ve výsledku o ní rozhoduje nezávislý kárný soud.

My jsme přišli tedy po tom kulatém stolu s vlastním návrhem společně s panem předsedou Stanjurou a s panem předsedou Výborným, který má poměrně vysokou podporu mezi opozičními stranami, a paní ministryně přislíbila, že s vlastní novelou přijde v červnu tohoto roku. Do dnešního dne neznáme konečný výsledek toho, co se projednávalo na Legislativní radě vlády, ve vládě to není, v Poslanecké sněmovně to není, přesto, že paní ministryně slibovala, že to má být už v červnu.

S těmi věcmi, které se navrhují, opravdu musím říct, že spokojeni nejsme. Paní ministryně tam uvažuje snad o tom, že by rozhodující hlas v komisi pro výběr těch představitelů státních zastupitelství měli losovaní soudci. Takže jsme se dostali k tomu, že ty lidi budou vybírat tedy losem vybíraní lidé, soudci, kteří mají samozřejmě odbornost v tom svém oboru, což je souzení a rozhodování, nestranné rozhodování sporů mezi občany, právnickými osobami, ale asi nemají úplně tu odbornost pro výběr lidí do funkcí představitelů státních zastupitelství, byť by šlo třeba o soudce trestní. Tím samozřejmě neříkám, že tam nejsou výjimky, lidé, kteří mají takové zkušenosti, ale určitě v okamžiku, kdy se navrhuje los, tam bude docházet k případům, kdy budou vylosováni lidé, kteří tyto zkušenosti a potřebnou odbornost v této oblasti nemají. (V sále je velmi hlučno.)

Takže já bych vás chtěl poprosit, abyste podpořili, pokud chcete nezávislé, to, aby byl nejvyšší státní zástupce nezávislý na vládě a mohl skutečně nestranně, bez obav z jakéhokoliv tlaku rozhodovat o té živé kauze, i do budoucna, aby se podílel na výběrových řízeních, která budou vypsána na šéfy vrchních státních zastupitelství, a nikoliv aby to bylo tak, že vláda si tedy dosadí v příštím volebním období jak nejvyššího státního zástupce, tak vrchní státní zástupce, tak abyste prosím podpořili ten náš návrh, který v ústavněprávním výboru nedostal ani negativní, ani pozitivní stanovisko. Logicky vláda je proti tomu, vládě to samozřejmě vyhovuje, že může působit svým tlakem na nejvyššího státního zástupce už tím implicitním, a myslím si, že i kdyby byl člověk, který má sebevětší osobní statečnost, tak pokud to chceme nastavit systémově dobře, je potřeba zvolit řešení, ve kterém vláda nebude moci bezdůvodně a okamžitě odvolat nejvyššího státního zástupce.

Děkují za pozornost a za podporu našeho pozměňovacího návrhu pod písmenem C.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Omluvy. Pan poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá od 11.20 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Kobza se omlouvá od 13.00 do 19.45 hodin, tedy do konce jednacího dne, z důvodu jednání ve volebním kraji.

Následují faktické poznámky. Nejprve vystoupí pan poslanec Lubomír Volný, po něm pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl vaším prostřednictvím, pane předsedající, poděkovat panu Michálkovi za to, že nám potvrdil, že jsme Evropskou unií již dnes legislativně částečně okupovanou gubernií, že v mnohém nejsme suverénní natolik, abychom mohli rozhodovat sami o sobě. Taky bych mu chtěl poděkovat za to, že veřejně potvrdil, že tento stav nejen že vítá, ale že bude aktivně pracovat na tom, aby se ta ztráta naší národní suverenity dále prohlubovala ve prospěch Evropské unie a ve prospěch Bruselu.

Poslanci hnutí Jednotní nepodpoří tady v Parlamentu nikdy žádnou legislativu, která by vedla k vytvoření EU zatykače, EU prokurátora, EU soudce nebo EU armády. A co se týká ekonomické výhodnosti našeho členství v Evropské unii, ten věčný spor mezi tím, kolik miliard korun dostane z Evropské unie a kolik stovek miliard korun odteče z České republiky ve formě dividend, už bylo jednoznačně zodpovězeno. My živíme Evropskou unii, nikoliv Evropská unie nás. My máme dotace na věci, které mnohdy nepotřebujeme, díky kterým jsme vydíratelní a Bruselem ovladatelní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou, po něm paní poslankyně Válková a paní poslankyně Langšádlová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Opravdu nejdu reagovat na pana poslance Volného. Mám prosbu. Od dvou předřečníků předcházejících v rozpravě zazněl snad více než desetkrát termín nezávislost státního zastupitelství, nezávislost státních zástupců. Já velmi prosím, abychom s tímhle termínem zacházeli opatrně. Nezávislé rozhodování mají v naší justiční soustavě pouze soudy a soudci. Podle zákona, který stále platí, má státní zastupitelství nestranný výkon působnosti. A aby bylo zřejmé, já podpořím ten pozměňovací návrh pana poslance Michálka. Podpořím ho jako větší pojistku právě pro ten nestranný výkon působnosti, ale velmi prosím, abychom opatrně zacházeli se slovem nezávislost. Víme, nebo aspoň někteří z nás vědí, že je tady velká ambice státních zástupců vytvořit ústavní čtvrtý pilíř nezávislé moci, a to by byl stát, ve kterém bych opravdu nechtěl žít. Tak prosím zacházejme opatrně s tím pojmem nezávislost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, dvě minuty naštěstí krátce uplynou.

Za prvé, rozhodně jsem chtěla podpořit slova pana poslance Michálka, pokud jde o ten první tematický blok, to znamená podporu vzniku instituce evropského žalobce včetně jeho argumentace. Nikdo z nás určitě nechce, aby toky, které tady probíhají někdy méně, někdy více kontrolovaně, někdy více, někdy méně ze strany státních zastupitelství objektivně

vyšetřovány a posuzovány, nadále byly předmětem zbytečných politických debat, a pokud tady bude další funkce, která do toho vnese nestrannost a objektivitu, jedině dobře. Čili v tomto ohledu ano.

Pokud jde o tu druhou otázku, určitě paní ministryně na to bude reagovat konkrétně, protože na rozdíl ode mě zná přesný časový harmonogram. Ale přátelé, tady skutečně jde o hodně. Je to zákon, respektive komplexní novela zákona o státním zastupitelství, která za chvíli, za chviličku přijde do Sněmovny, a my bychom si neměli nechat ujít tu příležitost o ní diskutovat ve výborech, jít na kompromisní návrhy, třeba i některé návrhy, které jsou obsažené v tom současném návrhu pana poslance Michálka a dalších. Nicméně to, co se teď stalo, že narychlo budeme ve třetím čtení, pod tlakem, teď hledám ten vhodný výraz, politické aktuální situace znásilňovat řádný legislativní proces, před tím varuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Langšádlová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Já bych tady chtěla reagovat na jeden z rozšířených mýtů, který tady dnes opět padl a který se týká výnosů, dividend, které odchází z České republiky směrem na západ, a dokonce jsem bohužel i z úst jednoho z ústavních činitelů, vysokých ústavních činitelů, kdysi v Senátu při jednání s předsedou Komise Junckerem toto slyšela, kde se dají na jednu stranu výnosy, které jdou z České republiky, vlastně dividendy, které odchází na západ, proti tomu vlastně ty peníze, které sem z Evropské unie přichází.

Já bych chtěla říci, že je naprostý nesmysl tyto dvě veličiny porovnávat. Ty výnosy vychází často z investic, které sem přišly v devadesátých letech, ve chvíli, kdy tady nebyly pracovní příležitosti, nebyli jsme konkurenceschopní, a je logické, že výnosy si investor zkrátka bere. My bychom se měli snažit o to, aby tady ty peníze zůstávaly, aby je reinvestovali, a pro to vytvářet podmínky. O tom není pochyb. Ale porovnávat tyto dvě veličiny, porovnávat výnosy, výnosy z dividend a proti tomu dotace, které sem jdou v rámci Evropské unie, je zkrátka naprostý nesmysl. A moc prosím všechny, kteří něco takového používají, aby se nad tím zamysleli. Je to naprostý nesmysl a jsou to veličiny, které naprosto nemůžeme porovnávat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji. Já jsem chtěla jenom reagovat na připomínku pana poslance Michálka, že vláda dosud nepředložila svůj vládní návrh. Bohužel nepředložila proto, že pan nejvyšší státní zástupce si vymínil, že 2. 10., což byl nejbližší možný termín, chce ještě tento vládní návrh, který je připraven, prošel Legislativní radou vlády a prošel v podstatě všemi podstatnými hlasy, projednat na protikorupční radě vlády. Já jsem mu vyhověla, protože si myslím, že to je potřeba. Takže 2. 10. 2019 bude tento vládní návrh projednáván na protikorupční radě vlády a potom ihned bude odbaven přes vládu do Poslanecké sněmovny.

Pokud jde o návrh pana Michálka, myslím si, že to do tohoto zákona nepatří, že se jedná o tisk 524, a takovou ukázku zneužívání legislativního procesu, protože tady byl načten bez jakýchkoliv diskusí a nebyl projednáván vůbec na žádném z výborů, které jsou podstatné pro takovouto normu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Výborný s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, bych chtěl reagovat na paní poslankyni Válkovou, které si vážím, ale myslím, že slova o znásilňování legislativního procesu jsou skutečně těžko akceptovatelná. Vy to určitě dobře víte. Návrh podal kolega Michálek řádně ve druhém čtení. Návrh byl také poté řádně projednán na ústavněprávním výboru. Ano, některé návrhy mohou být podávány ještě dříve, potom jsou na ústavněprávním výboru projednány dvakrát, ale žádné znásilnění legislativního procesu tady nenastalo. A stejně tak bohužel nemá pravdu paní ministryně, protože když se podíváte na tabuli, tak je tam novela zákona o státním zastupitelství. Čili pokud je zákon takto otevřen, tak samozřejmě kdokoliv z nás může podávat jakékoliv pozměňovací návrhy.

A co chci zdůraznit, a to je klíčové, tady jsou tři novely zákona o státním zastupitelství, které směřují ke stejné věci. A když jsme opakovaně žádali, aby tyto tisky byly projednány zde na plénu Poslanecké sněmovny, tak jste to byli vy, vaše vládní koalice, která tomu zabránila. Čili teď říkat, že tady je něco znásilňováno, si myslím, že skutečně není přijatelné. Není to tak. Pouze tady poslanci chtějí projednat něco, co už tady stejně ve Sněmovně leží.

A pokud paní ministryně říká, že něco zdržuje nejvyšší státní zástupce, tak tato věc je taky trochu jinak, protože na kulatém stolu 15. května jsem i já, paní ministryně, z vašich úst slyšel příslib, že do konce června bude vládní novela v Poslanecké sněmovně. Nestalo se tak, proto situace je dnes v tom stavu, jak to máme při projednávání tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme ve faktických poznámkách. Nyní pan poslanec Benešík, po něm pan poslanec Ferjenčík a paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, jenom stručná reakce k tomu, co tady zaznělo před několika minutami.

Nadřazenost evropského práva právu domácímu máme od 60. let, objevuje se to v judikaturách už od 60. let. Lisabonská smlouva, která byla přijata po našem vstupu do Unie, toto pouze popsala a popsala dávno aplikovanou praxi. To není nic nového. A o tom, že to takto je, občané věděli před referendem o vstupu České republiky do Evropské unie. Já si nemyslím, že občané České republiky jsou hloupí. Oni v jediném celostátním referendu, které jsme měli, rozhodli, že s tímto souhlasí. Většina s tím souhlasila a myslím si, že zejména politici, kteří tak propagují přímou demokracii a referenda, by toto měli respektovat.

Co se týče evropského žalobce, KDU-ČSL je k návrhu velmi rezervovaná. My jsme to nepodpořili. Ale jedná se o takzvanou posílenou spolupráci, kdy členské státy dobrovolně tuto spolupráci chtějí posílit a přidávají se k tomuto projektu. Nás k tomu nikdo nenutí, je to naše svobodné rozhodnutí. I když znovu opakuji, že já osobně a KDU-ČSL má velké výhrady, ale respektujeme většinu v české Poslanecké sněmovně, našich českých poslanců volených přímo občany České republiky, kteří toto prostě chtějí.

Co se týče dotací, směšovat privátní finance z dividend, například z investic 90. let, a veřejné prostředky z evropského rozpočtu, bych řekl, že není správné. Je to přímo zavádějící.

A co se týče dotací, já jako bývalý starosta mohu říct, že ročně jsme měli 7 milionů na investice, to nám zbylo z RUD a z vlastních zdrojů, ale za čtyři roky jsme proinvestovali 111

milionů například do čistírny odpadních vod, úpravny vody. Samozřejmě bez Evropské unie by to nešlo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, čas. Omlouvám se. Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl za prvé paní ministryni upozornit, že naštěstí se od doby jejího působení změnil jednací řád Sněmovny, takže garanční výbor projednává zákon i po druhém čtení, takže pozměňovací návrh kolegy Michálka byl řádně projednán ve výboru. Takže není pravda, že bychom obešli ústavněprávní výbor. To za prvé.

A za druhé jsem se chtěl zeptat. Paní ministryně, vy jste uváděla, že váš návrh prošel Legislativní radou vlády všemi podstatnými hlasy. Tak jsem se chtěl zeptat, podle jakého klíče dělíte členy Legislativní rady vlády na podstatné a nepodstatné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Válkové, po ní pan poslanec Volný. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milý pane kolego, vaším prostřednictvím, Výborný, ano, použila jsem nadsázky. Mně se také nelíbí legislativní znásilňování, ale už jsem se zřejmě infikovala občas expresivními výrazy této Poslanecké sněmovny a po včerejšku není divu. Trošku jsem to přehnala, není to legislativní znásilňování, ale je to přinejmenším nestandardní. Proč nestandardní? Já to vysvětlím. Protože toto měla být implementační novela, novela, která implementuje evropskou směrnici dokonce pod více sankcemi, když bychom jí včas neimplementovali. A už ji včas nebudeme implementovat. Takže to je za prvé. V tomto ohledu si myslím, že skutečně nemáme k implementačním novelám připojovat i jiné novely, byť jde o stejný institut.

A za druhé. Pokud jde o usnesení ÚPV o spojení, tam bych jenom chtěla upozornit, že na posledním ÚPV jsme přijali usnesení, v rámci kterého žádáme o spojení všech tisků, které se budou týkat státního zastupitelství. To je první statement. A druhý, ani tam nedošlo k doporučení tohoto návrhu, který je opravdu takový přívažek implementační novely. Ne přílepek, protože to je zase něco úplně jiného, věcně to je takový přívažek, národní, a tam nedošlo k tomu, že by tento návrh, který načetl velmi zajímavě a kreativně pan poslanec Michálek při posledním projednávání, byl doporučen. Nezaujali jsme žádné stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Volný s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já jsem tady byl dvakrát jmenován svými kolegy, tak si dovolím na ně krátce zareagovat.

Nejprve vaším prostřednictvím k paní kolegyni Langšádlové, která bohužel není zrovna přítomna. Debaty o tom, nakolik je členství v Evropské unii pro nás ekonomicky přínosné, nebo není, porovnávání výše dotací a výše vyvážených dividend, se naprosto běžně dějí a probírá se to v ekonomické komunitě. To je nějaká věc, se kterou se prostě budete muset srovnat. A tyto debaty se tady budou velice často opakovat, protože to je prostě fakt.

K panu kolegovi Benešíkovi. Docela mě prostřednictvím pana předsedajícího zaráží neustálé opakování referenda o vstupu do Evropské unie, kterému dneska v opačném gardu aktivně KDU-ČSL brání, protože referendum o vstupu do Evropské unie probíhalo za nějakého konkrétního právního stavu. Ti lidé tehdy schvalovali konkrétní stav legislativy a neschvalovali to, že do budoucna se budou ty šrouby utahovat natolik, že ve své podstatě Poslanecká sněmovna bude na úrovni krajského úřadu, který z většiny pouze schvaluje evropskou legislativu. To zaprvé.

A za druhé to referendum o vstupu do Evropské unie mělo nulové kvorum a rozhodovala prostá většina hlasů. To znamená, že kdyby přišel jeden jediný člověk, jeden jediný občan České republiky, a hlasoval proti vstupu do Evropské unie, tak bychom do Evropské unie nikdy nevstoupili. Dnes, když zaznívají stejné návrhy na zopakování referenda ve stejných hodnotách, jako byly tehdy, tak je to zejména KDU-ČSL, které nám neustále omlácí o hlavu, že my jsme demokraté, tak je to KDU-ČSL, které v tom při každé příležitosti aktivně brání.

Takže ne. Občané České republiky nejsou hloupí. Tak jim přestaňte bránit v tom, aby vám to mohli dokázat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Jiří Mihola se omlouvá z dnešního jednání od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Je zde faktická poznámka pana poslance Benešíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Občané v referendu schválili systém, tak jak bude. To, že jsme část pravomocí v tom referendu přenesli na společné instituce Evropské unie, schválili občané v této zemi. To znamená, že současný stav je na základě tohoto referenda. Pokud se to prostě někomu nelíbí, tak skutečně se musí zeptat, proč toto občané v roce 2003 schválili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme v obecné rozpravě, do které je přihlášen pan poslanec Feri. Připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, byl jsem trpělivý, dočkal jsem se. Velmi děkuji panu předsedovi Michálkovi, že se snažil vysvětlit panu místopředsedovi Okamurovi smysl evropského veřejného žalobce. Ale obávám se, že ta fakta, která snesl, ho úplně nezajímají, protože ten důvod, proč pan místopředseda Okamura vystoupil, je prostý. Prostě se to jmenuje evropský veřejný žalobce. Evropský. A to stačí pro to, aby to vyvolalo jeho reakci.

Co se týče pana předsedy Volného prostřednictvím pana předsedajícího, mně přijde naprosto zvrácené snažit se poukazovat na dividendy v tom gardu, jako kdyby bylo snad nutné, vhodné a rozumné to nějakým způsobem osekat, možná ty investory vypudit, jenom abychom byli uspokojeni a řekli jsme si, no tak dobře, žádné dividendy z Česka neodplouvají. Ne. Ta ambice by měla být úplně odlišná. Ta ambice by měla být, aby naši čeští investoři, naši čeští podnikatelé investovali v zahraničí a ty dividendy plynuly ze zahraničí k nám. To by měla být především naše ambice.

Pan předseda Michálek, nebudu to vůbec nějak zastírat, mě trošku překvapil. Překvapil mě svým pozměňovacím návrhem, který skutečně není přílepkem a který je v pravdě trochu nestandardní, protože se netýká té materie. Ale doba je nestandardní. Není úplně běžné, že by

tolik lidí demonstrovalo nebo vyslovovalo veřejně, ať už fyzicky, nebo na sociálních sítích, svůj názor, že státní zastupitelství, soustava státního zastupitelství by měla být nezávislá. A u té nezávislosti bych se rovněž rád zastavil.

Neotvíral bych otázku ústavní polohy státního zastupitelství, protože když otevřeme zákon o státním zastupitelství a do toho ještě otevřeme Ústavu a budeme sáhodlouze debatovat o tom, co je to státní zastupitelství, jak je ovlivňováno, kým je ovlivňováno, na základě jakých pokynů rozhoduje otázky atrakce a tak podobně, tak se nikam nedobereme. Debaty o tom, jestli máme mít ústavní systém, nebo tedy polohu státního zastupitelství v Ústavě, jako má Francie, to znamená ta nezávislost, anebo jestli nám vyhovuje tady ta poloha sui generis, vlastně řekněme něco, co lehce stojí mezi soudy a mocí výkonnou, ta debata by nás opravdu vyřadila z fungování a nepřijali bychom tak velmi potřebnou novelu zákona o státním zastupitelství.

Pan předseda Michálek nás trochu překvapil. Ale předloha, kterou předložil, ten pozměňovací návrh je rozumný. Skutečně jsme to diskutovali. Ono také co tam chcete vymýšlet. Musíte opravit odvolatelnost. Musíte opravit nějakým způsobem kárné řízení, kárná provinění a omezit nějak funkční období, tu polohu vedoucích státních zástupců.

A proto my ten pozměňovací návrh předložíme. Za předpokladu, že by neprošel, tak jsme na ústavněprávním výboru přijali usnesení, kterým jsme vyzvali předsedu Poslanecké sněmovny, aby prosazoval aktivně na organizačním výboru spřažení několika předloh, které tu už buď jsou, to znamená návrh Nezávislých a Starostů, TOP 09, návrh pirátský a návrh senátorský, abychom to všechno projednávali dohromady ještě s tím návrhem vládním. Kdy ten sem přijde, to je ještě pořád ve hvězdách. To nevíme. Co nám zbývá jiného, než na paní ministryni a ten návrh počkat. Uvidíme, jaké ústupky se tam ještě podaří prosadit. Ale skutečně měli bychom lpět na tom, abychom ty předlohy projednávali dohromady a našli nějaký vhodný kompromis.

Ono nejde jenom o samotný paragrafový text. Nejde o to, jak je to napsané, ale jde taky o kontext přijetí. To znamená, když se tady bude ministerstvo, potažmo vláda snažit natvrdo něco prosadit a uspokojit tak požadavky, ať už laické, nebo odborné, tak ale opomíná klíčovou věc, a to je důvěryhodnost, to znamená, nakolik bude ta novela působit důvěryhodně směrem k veřejnosti, nakolik se s ní dokáže veřejnost ztotožnit, nakolik bude uspokojena tím, že podmínky nezávislého výkonu v rámci soustavy státního zastupitelství jsou garantovány a uspokojivě zachovány.

Děkuji. My tedy podpoříme pozměňovací návrh předsedy Michálka. A obecně bych to doporučil podpořit i z toho důvodu, že může nastat komplikace v Senátu. Může se stát, že senátoři předloží a pošlou nám ten návrh zpátky, což bych za situace, kdy už je rozjetý nenotifikační infringement, nepovažoval za úplně šťastné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Pokusím se opět pouze proto, že jsem byl jmenován, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego Feri, neporušit ani druhou ani třetí dohodu, a pokud možno co nejjednodušeji vysvětlit vám své stanovisko. Já nemám nic proti tomu, že tady někdo investoval v 90. letech nebo v prvních dvou dekádách tohoto století. Já jsem rád, že ti lidé tady investovali. Nevadí mi, že tady vydělávají své dividendy. Co mě trošičku mrzí, je to, že nemáme podobnou legislativu jako v některých jiných evropských zemích, které by buďto motivovaly, nebo přímo nutily ty investory, aby ty zisky nevyváželi celé.

Kdybych měl porušit druhou i třetí dohodu a vytvořit si nějakou domněnku a urazit se a chtít vám něco vrátit, tak bych řekl, že mně by připadalo spíš zvrácené, že byste preferoval, aby čeští investoři investovali v zahraničí a přiváželi ty zisky sem. Já bych preferoval, aby i čeští investoři, ať už ti nejdrobnější, anebo ti největší, prostě investovali do technologií, kdy budeme vyrábět výrobky s vysokou přidanou hodnotou tady u nás doma a abychom ty zisky nemuseli odnikud přivážet, ale prostě je tady doma měli. Ale jak jsem říkal, pokusím se ty dohody neporušovat, tak si to osobně neberu.

A jenom se vám snažím vysvětlit, že lidé mají právo vědět, že Evropská unie nám něco dává a zároveň nám něco ten systém bere. Oni mají právo se rozhodnout, jestli ten poměr mezi dotacemi a tím vyvezeným ziskem jim stojí za to, aby měli pozitivní vztah k Evropské unii jako takové a k té legislativě v té praxi, anebo ne. Je to legitimní debata. Je oprávněné se o tom bavit. Není na tom nic špatného. Takže neberte to osobně a pojďte si o tom popovídat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Feri bude reagovat faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Prostřednictvím pana předsedajícího se obávám, že pan poslanec Volný vychází z jaksi pochybených východisek. Totiž on slučuje Evropskou unii a občany Evropské unie. Evropská unie nám skutečně něco dává, dává i z našeho, protože do rozpočtu Evropské unie přispíváme, ale co si za to bere, no tak to si berou právě ti investoři, občané Evropské unie, ať už fyzické, nebo právnické osoby. A pakliže byste chtěl, aby nám nic nebrali, tak to znamená jediné – to znamená opravdu zadrátovat hranice, úplně se od toho kapitálu odříznout a říct si: no tak teď jsme konečně spokojení, teď si tady hrajeme za vlastní na vlastním a všechno je v pořádku. Ale takový svět já tedy rozhodně nechci, stejně jako nechci excesivní zásahy státu do svobodného podnikání. A myslím si, že ty podmínky, tak jak jsou nastavené evropskou legislativou, jsou vysokým standardem, který ve světě nemá obdoby skutečně, tzn. volný pohyb osob, zboží, služeb a kapitálu, to je něco, co nám mnoho států závidí, čeho se těžko dosahovalo. A rozhodně na tom nechci vůbec nic měnit. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Bude reagovat pan poslanec Volný. Máte slovo, prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Po tomto svém vstupu vám uděluji, pane kolego Feri prostřednictvím pana předsedajícího, právo posledního slova, abychom mohli dál pokračovat v projednávání zákona.

To, co nám Evropská unie bere, je suverenita. A to je to, oč mně běží a oč běží mnoha občanům v České republice. Evropská unie má nejpropracovanější systém v mnoha legislativních oblastech. A zřejmě možná i z toho důvodu má jednu z nejpomaleji rostoucích ekonomik. Má takovou byrokracii a takovou legislativu, že když nějakému muslimskému teroristovi odebere Holandsko jeho občanství, tak díky formálním nedostatkům mu to občanství musí být vráceno.

Já chci volný pohyb osob, kapitálu, služeb, chci, aby můj syn mohl cestovat a pracovat v zemi dle vlastního výběru, v kultuře, která se mu bude líbit. Zase na druhou stranu nechci, aby žil v zemi, která bude tak přebyrokratizovaná a tak legislativně upravená, že si nebude moct upéct ani špekáček na své vlastní zahradě, protože bude třeba produkovat příliš velkou uhlíkovou stopu. To je to, čeho já se děsím, to je to, co já nechci, to je to, o čem – opakuji –

nehlasovali občané v referendu o vstupu do Evropské unie v roce, kdy se o tom hlasovalo, protože nic takového netušili. Nic takového netušil nikdo z nás.

Takže druhý můj bod, kterým se vracím k panu Benešíkovi, je – pokud se oháníte přímou demokracií a referendem o vstupu do Evropské unie, schvalte prosím vás obecný zákon o referendu, který bude mít stejné hodnoty jako ten zákon o referendu o vstupu do Evropské unie, který je prozatím jediný v naší historii.

Já už v této debatě opravdu nebudu pokračovat a uděluji všem případným zájemcům právo posledního slova. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Benešík se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, doufám, že to bude to poslední. Já jsem to referendum použil právě v souvislosti s těmi, kteří pro to referendum horují. Já nejsem příznivcem referend, obecných referend o složitých otázkách. Já chápu, že můžou být místní referenda, že můžou být krajská referenda o tom, jestli postavíme bazén nebo spalovnu, tomu rozumím. Ale referenda, která jsou takhle složitá, o tak složitých otázkách, toho já příznivcem nejsem. Takže já tady nehoruji pro referenda. Já jsem to použil jako příklad vůči těm, kteří za ně horují. Myslím si, že ve Spojeném království, ve Velké Británii, vidíme, jak dopadají taková referenda.

Já jsem zastáncem zastupitelské demokracie, protože občan si nás politiky platí dostatečně na to, abychom ty věci nastudovali, abychom ty věci prodiskutovali a poté na základě sofistikovaných informací a často velmi dlouhých porad s odborníky rozhodli. Myslím si, že proto si nás občan platí, ne aby on trávil polovinu života tím, že si bude studovat věci, na které ani nemá čas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Monika Jarošová se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Valachová, připraví se pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, vážená paní ministryně, dovolte mi, abych přednesla stanovisko za klub sociální demokracie. My evropského veřejného žalobce podpoříme nikoliv z toho důvodu, že bychom snad chtěli poklonkovat Bruselu, ale chceme průchod zákona a práva pro naše občany i podnikatele tak, jak se pohybují volně, jak tady bylo popsáno, na území Evropské unie, protože o tom ten zákon je. Je to vládní zákon a je přirozené, že má naši podporu.

Nyní, co se týká pozměňovacího návrhu Jakuba Michálka. Tady chci navázat na to, co prohlásila ministryně spravedlnosti, protože to je skutečně tak, že vládní návrh, ano, byl paní ministryní spravedlnosti podán, to je úplná pravda, stejně jako je pravda to, že má zasednout protikorupční rada a má také zasednout koaliční rada, kde bude hnutí ANO a sociální demokracie komunikovat právě o vládním návrhu zákona o státním zastupitelství. Z tohoto důvodu poslanci a poslankyně sociální demokracie nepodpoří tento pozměňovací návrh v tomto návrhu zákona, který se týká úplně něčeho jiného, a samozřejmě usilujeme jako sociální demokraté o shodu s paní ministryní i shodu s hnutím ANO. Tedy bude na těch

následujících týdnech. A já věřím, že k té shodě dospějeme a vládní návrh velmi brzy doputuje do Sněmovny.

Sama za sebe mohu říct, že jsem ráda, že směřujeme k tomu, abychom všechny návrhy, které směrem ke státnímu zastupitelství zazněly, byly projednávány v rámci seřazených bodů v rámci jedné rozpravy. Osobně si myslím, že to je legitimní a bývá to i dobrá praxe v rámci Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní jsou zde faktické poznámky v tomto pořadí: pan poslanec Staněk, pan předseda Michálek, pan předseda Farský. Pardon, to nebude faktická poznámka, to bude s přednostním právem v případě pana předsedy Farského, ale samozřejmě faktické poznámky mají přednost. Pan poslanec Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nedá mně to, abych se nevyjádřil k určitým výrokům kolegy Benešíka, kterého si velmi vážím, ale velmi důrazně protestuji proti rétorice, že si nás občan platí, že jsme tady proto, abychom jako dobře zaplacení politici něco nastudovali, něco přednášeli, o něčem rozhodovali. Dobře placeni by měli být především úředníci. Když přijde na můj názor, tak poslanci by nemuseli být placeni vůbec. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Michálek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Mě trošku překvapuje, že sociální demokracie změnila názor, protože pokud se správně pamatuji, tak pan předseda Chvojka na ústavněprávním výboru můj návrh podpořil. Ale na druhou stranu ten obrat, podle kterého by to měla posoudit protikorupční rada vlády v čele s Andrejem Babišem, to považuji opravdu za korunu a výborný manévr sociální demokracie, protože se tím dovršuje proces, kdy trestně stíhaný premiér Andrej Babiš (nesouhlasný šum poslanců z řad ANO), o jehož trestním stíhání se celou dobu jedná, tak současně může jako šéf vlády odvolat nejvyššího státního zástupce, který teď přezkoumává to jeho zastavené trestní stíhání, a nyní jako předseda protikorupční rady vlády bude schvalovat i ta pravidla, podle kterých se budou odvolávat ti nejvyšší státní zástupci. Takže já děkuji sociální demokracii, že s tou protikorupční radou tomu nasadila korunu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Valachová, potom je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Kohoutek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: K poslanci Jakubu Michálkovi. Zřejmě mu chybí, a mě to tedy překvapuje, nějaká mezera ve vzdělání z hlediska toho, jakým způsobem rozhoduje koalice nebo vláda, protože to bylo podstatné. My jsme nedospěli ke koaliční dohodě. Je zcela logické, že pokud někdo je součástí koalice, tak nejprve usiluje o vládní návrh, mimo jiné prostřednictvím předsedajícího i proto, a to je to kouzlo, že to potom není debata o sice správné věci, ale s nulovým výsledkem, ale že potom je to debata opřená o většinu v Poslanecké sněmovně, a o to, že skutečně dojde k té změně, kterou my potřebujeme a kterou sociální demokracie pokládá za nutnou.

Moje názory na nestrannost a nezávislost státního zastupitelství jsou všeobecně známy, jsou konzistentní asi 20 let, takže je těžko předpokládat, že bych je hodlala měnit. To, že korektně chci vyjednávat a chci většinu v Poslanecké sněmovně, to je spíš projev určité míry zkušenosti a státotvornosti než naopak.

Co se týká protikorupční rady, tak ano, předsedá jí předseda vlády, ale já se v tomto ohledu, a myslím si, že jsem vždycky důvěřovala policii, státnímu zástupci z hlediska jakékoli fáze řízení ohledně trestního stíhání Andreje Babiše, tak v tuto chvíli se ohrazuji, protože v tuto chvíli je trestní stíhání pravomocně zastaveno. A rovnost před zákonem v tuto chvíli samozřejmě platí i pro premiéra.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kohoutek s faktickou poznámkou. Pak jsou s faktickými poznámkami přihlášeni pan předseda Kalousek, pan poslanec Feri. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kohoutek: Dobrý den, víceméně kolegyně Valachová to už řekla. Trestní stíhání premiéra bylo pravomocně zastaveno. Já chci jenom říct, že se děsím doby, kdy bychom měli mít ministra spravedlnosti, který nebude respektovat právní stát. A jestliže je trestní stíhání pravomocně zastaveno, tak ani na půdě Poslanecké sněmovny si potenciální stínový ministr spravedlnosti nemůže dovolit říkat o někom, že je trestně stíhaný, za situace, kdy toto trestní stíhání bylo pravomocně zastaveno. Bůh nás chraň! Děkuji. (Potlesk části poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké poledne a po vás vyzývám k faktické poznámce pana poslance Dominika Feriho. Prosím, máte slovo. Vaše dvě minuty, pane poslanče, prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já už jsem to tady zmiňoval: co nám zbývá jiného, než čekat na ten vládní návrh. S tím se prostě nedá nic dělat. Ale co bych rád – vzhledem k tomu, že jsme v opozici, musíme počkat na vládu (nesrozumitelné) tady v té věci. Ale co bych rád slyšel od ministryně nebo od zástupců poslaneckých klubů vládních, tak je určitá garance toho, že to budeme projednávat všechno dohromady. To přece není nic proti ničemu mít to ve sloučené rozpravě, projednávat to. Paní ministryně tady říká – můžeme. Když to řekne na mikrofon, budu naprosto spokojen. A když to budeme projednávat, můžeme snáz dojít ke kompromisu a můžeme se o těch věcech detailně bavit. A klíčová je ta důvěryhodnost, jak bude působit, když se tady na sílu protlačí vládní návrh bez toho, aby bylo dopřáno sluchu opozici, senátorům a občanské veřejnosti. To znamená, když tady paní ministryně vystoupí a řekne ano, nebudeme jako všechny ostatní opoziční návrhy, tady nám leží návrhy rok a půl už, nebudeme to tady nechávat ležet ladem skladem, projednáme to dohromady, tak vám snad i zatleskáme. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní se vrátíme do obecné rozpravy v tom smyslu, že tady nemám další faktickou poznámku, takže s přednostním právem pan poslanec Farský. Prosím. A připraví se pan poslanec Grospič. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jedním ze základních předpokladů fungujícího právního státu a demokracie je důvěra ve spravedlnost. V to, že když se jako ten slabší v konfliktu dostanete do nějakých

problémů, tak se dočkáte spravedlnosti. Může to trvat déle, může to trvat kratší dobu, ale k té spravedlnosti se dopracujete.

My jsme ve speciální situaci v České republice, a pořád v ní jsme, přestože trestní stíhání premiéra bylo zastaveno, tak od chvíle, kdy se premiérem stal trestně stíhaný člověk, který zprostředkovaně přes Ministerstvo vnitra má pod sebou policii, přes Ministerstvo spravedlnosti má pod sebou státní zástupce, tak prostě důvěra ve spravedlnost je v ohrožení a je oslabena. A bylo to od první chvíle jasné, že to dopadnout dobře nemůže. Protože v případě zastavení, ukončení, osvobození si část občanů bude myslet, že se ke spravedlnosti prostě nedostane ten, který je dostatečně silný, dokáže včas vyměnit klíčové lidi a v podstatě si tu svoji svobodu nějakým způsobem vynutí na systému. V případě odsouzení, kdyby premiér byl odsouzen, mohli bychom naprosto počítat s tím, a zaslechli jsme to už dopředu, že bude říkat, že si jde koupit trestní stíhání, že jsou všichni zkorumpovaní a že nerespektuje výsledek soudu a práce orgánů činných v trestním řízení.

Ať by to dopadlo zastavením v případě premiéra, nebo odsouzením, vždycky by to pro českou společnost znamenalo, že její velká část bude v tu chvíli přesvědčena o tom, že spravedlnost v České republice nefunguje. To byl prostě nevyhnutelný závěr od prvního momentu, kdy se premiérem stal trestně stíhaný člověk. To je také důvod, proč jsme nechtěli, aby jím byl. A to byl také důvod, proč jsme pana premiéra přesvědčovali, ať to nedělá. Že prostě ve výsledku uškodí společnosti. A říkali jsme mu, vždyť vy jste to sami moc dobře věděli, vždyť jste i ve vlastním kodexu měli, že pouhé sdělení obvinění znamená, že budete vyloučeni ze strany, z hnutí ANO a že přijdete o všechny funkce. Moc dobře jste to ještě v roce 2015, 2016 věděli, ale včas jste to zrušili, aby se takový člověk mohl stát premiérem.

Tento krok a pozměňovací návrh pana Michálka pod písmenem C má ambici a nese v sobě posílení důvěry ve spravedlnost. Protože státní zástupce, nejvyšší státní zástupce, nebude jednoduše odvolatelný na každém jednání vlády bez uvedení důvodu. Nebude v té velice složité situaci, která pak narušuje jakoukoli důvěru v jeho finální rozhodnutí. Ne u mě, já ho respektuji, stejně jako naprosto respektuji zastavení trestního stíhání premiéra. Beru ho a respektuji právě proto, že mám velký respekt ke spravedlnosti, a ty politické půtky, které tady vedeme, jsou pro mě zlomkem proti tomu, jak si přeji, aby tento stát fungoval, aby fungoval spravedlivě a aby ve spravedlnost byla důvěra.

Ale v tuto chvíli máme výjimečnou možnost důvěru v právní stát posílit. A není důvod, proč to písmeno C dneska neschválit. Jednali jsme o něm ve výboru, byl diskutován, neslyšeli jsme námitky k jeho obsahu. Slyšeli jsme o tom, že je to přílepek, což pravda není, slyšeli jsme o tom, že je potřeba spěchat, což také pravda úplně není, a určitě se to tím nijak nezpomalí, když to dneska budeme schválit.

Za klub STAN tedy říkám, že naše hlasy s chutí k pozměňovacímu návrhu pana Michálka připojíme. Právě ze základního důvodu, že chceme, aby důvěra ve spravedlnost v této zemi byla posílena. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou vyzývám poslance Pavla Růžičku, aby se vyjádřil. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já se musím ohradit, protože pan poslanec Farský tady lže. Lže před Sněmovnou. Prosím vás, etický kodex hnutí ANO se měnil kvůli mně. Podívejte se na mě! Kvůli mně. Tak abych mohl kandidovat do Poslanecké sněmovny. Takže ne kvůli panu premiérovi, ale kvůli mně. Jsem jediný poslanec, kterého Poslanecká sněmovna nevydala. A v průběhu mého poslaneckého mandátu na mě státní zástupkyně trestní stíhání zastavila.

Takže pane poslanče Farský prostřednictvím pana předsedajícího, nelžete Poslanecké sněmovně! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další faktickou poznámku pan poslanec Jiří Mihola, zatím poslední faktická. Pan poslanec Jiří Mihola mi naskočil. (Poslanec Farský si spletl tlačítko.) Vy jste to zmáčkl omylem? Aha, takže to byl omyl, ale teda pane poslanče, neměl byste mačkat tlačítka jiných poslanců!

Chcete se vyjádřit? Tak prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, lehce to vysvětlím. Já sedím u stolku, do kterého si pan kolega Mihola zatlačil svoji kartu a já jsem, sedě u toho stolku, ji namáčknul. Je to chyba, přiznávám, jednoznačně. A nemůžu ho teď odvolat, nemůžu to udělat jinak, než se to pokusit vysvětlit. Já mám kartičku u vedlejšího stolku. Samozřejmě se za to omlouvám a doufám, že slovo i tak dostanu. Děkuji.

Já jsem jenom zmiňoval ten kodex, který si nedokážu přesně vybavit, kdy byl změněn, ale prostě ve volbách byl propagován jako ten, že ve chvíli, kdy bude kterýkoli ze členů hnutí ANO obviněn, vyšetřován, obviněn, tak v tu chvíli přichází o členství v hnutí ANO a všechny funkce. A to z kodexu hnutí ANO zmizelo a takový člověk byl navržen hnutím ANO na premiéra. To je pro mě ten rozpor, který jsem zmiňoval, ale můžeme se vrátit prosím k té podstatě, k důvěře ve spravedlnost. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jinak se tedy nyní vrátíme do obecné rozpravy, do standardních přihlášek chci říct. Takže nyní požádám o vystoupení pana poslance Grospiče a připraví se pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, ukazuje se v diskuzi, že státní zastupitelství a jeho postavení bez ohledu na kauzu, která tady rezonuje a jíž se část kolegů poslanců a politických stran a hnutí a různých občanských aktivit, třeba Rekonstrukce státu, Milion chvilek, snaží vyvzdorovat v České republice, je velké téma, a je také potřeba říci pro ty, kteří jsou pamětníky ve Sněmovně, že nejednou už byl téměř před schválením nebo před předložením návrh zákona, který by novelizoval nebo zcela jinak pojímal postavení státních zástupců, ale nikdy nedošel v podstatě průchodu touto Poslaneckou sněmovnou a rozděloval názory nejen politicky, ale i myslím si, a to je podstatné říct, věcně a odborně.

Návrh, který tady dneska máme, má za sebou už poměrně dlouhý osud v Poslanecké sněmovně a my jako Komunistická strana Čech a Moravy jsme se k němu příliš nehlásili, a to z jednoduchých důvodů. Předkládaný vládní návrh implementuje do našeho právního řádu předpisy EU s cílem řešit, a to nikdo nezpochybňuje, postavení státních zástupců, kteří budou jmenováni do funkce evropského žalobce, evropských pověřených žalobců, a chce jim umožnit řádný výkon jejich činnosti v rámci trestního řízení. V souvislosti s tím se předpokládá, že jim bude umožněno nahlížení do rejstříků, registrů, evidencí, databází a seznamů, a to za účelem získávání potřebných informací, a to ve stejném rozsahu a stejným způsobem, jako je získává státní zástupce pro účely trestního řízení s nadřazeným postavením. To je podstatné vnímat. A součástí navrhovaných změn je i požadavek, aby v centrální evidenci stíhaných osob, jejímž správcem je Nejvyšší státní zastupitelství, byly zpracovány i určité kategorie osobních údajů, které jsou vedeny daným úřadem ze spisů, a jde o to, aby tyto centrální evidence stíhaných osob byly úplné a poskytly komplexní obraz o trestních řízeních vedených v České republice, a zejména, aby shromažďovaly údaje a nahlížení do nich, jež by

byly tedy v souladu s citovanými předpisy EU, ale aby také samozřejmě se nekřížily s tzv. GDPR.

Ale je zřejmé, že úřad bude tedy plnit úlohu před příslušnými vnitrostátními soudy, včetně řízení o mimořádných opravných prostředcích, a to je závažný problém, přičemž je stanoven systém sdílení pravomocí mezi úřadem a vnitrostátními orgány, ale nadřazují se orgány EU nad suverenitu a působnost České republiky v otázce trestního posuzování, a to i nad mezinárodní dvoustranné, bilaterální dohody, a to na základě evokačního práva úřadu, tj. převedení právního případu přímo úřadu, a tedy bude v zásadě platit, že pokud se úřad rozhodne svou pravomoc vykonat, je tím dána překážka, aby se příslušné vnitrostátní orgány zabývaly a vedly trestní stíhání pro týž skutek, a vnitrostátní právo se pouze použije v rozsahu, ve kterém není daná věc upravena. To vyplývá z nařízení Rady EU 2017/1939. A co je podstatné, že v případě, že se případ řídí vnitrostátním právem i citovaným nařízením EU, má vždycky toto nařízení, čili Evropská unie, přednost.

Postavení státních zástupců tedy a vůbec státu České republiky a ochrana českých občanů se plně vkládá do rukou – v tom navrhovaném výčtu – jiného orgánu, tedy EU. A z tohoto pohledu si myslím, že to je věc nesmírně vážná, diskutabilní a neměli bychom být příliš z ní nadšení tím, že jsme součástí evropskounijního establishmentu, že i v tomto případě musí ČR vyhovět těmto věcem, byť chápu, že předchozí vlády se k tomu zavázaly a máme povinnost transkripce do právního řádu.

Já bych tady chtěl ještě upozornit na jednu věc, která se tady cituje v souvislosti s těmi politickými kauzami, které tady běží, a řekl bych, že mně třeba vadí, tak jak se tady bavíme o postavení státních zástupců, to, jak se oni zhostili některých politických kauz, kdy by měli být zárukou nestrannosti, odpovědnosti, být si vědomi, jak probíhá a za jakých pravidel trestní řízení, a přitom někteří z nich komentují tyto věci veřejně, přitom tyto věci veřejně komentuje a sdílí určité obavy nebo rozpoložení jejich stavovská organizace Unie státních zástupců, která k tomu vůbec není oprávněna, a naopak by měla vést státní zástupce a své členy k tomu, aby dodržovali předpisy, tj. zákon o státním zastupitelství, Ústavu ČR, právní řád, trestní zákon, trestní řád. Čili tyto věci jsou na hluboké zamyšlení a možná, že ne až tak opačně to, co se sem předkládá, že s touto změnou, kdy se vzdá Česká republika části suverenity, musíme také nutně přijmout garanci a záruku, že vláda nebude zasahovat nijak do státních zastupitelství.

Tady bych chtěl říci, že postavení státních zástupců je upraveno v Ústavě ČR, pro ty, kteří si to neuvědomují, v hlavě třetí, kde se jasně říká, a má název tato hlava, že se jedná o pojednání moci výkonné, a patří do oddílu vlády, která začíná článkem 67 a končí článkem 68, kde se říká: Státní zastupitelství zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení, vykonává i další úkony, stanoví-li tak zákon. A v odstavci 2: Postavení a působnost státního zastupitelství stanoví zákon. Tak samozřejmě činí zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, které (?) v úvodní preambuli v § 1 obecná ustanovení toto rozvádí, ale chová se samozřejmě v souladu s Ústavou, to znamená, bere státní zastupitelství jako součást moci výkonné, to znamená součást, která zastupuje veřejnou žalobu a zastupuje ji primárně za ústřední orgán moci výkonné a státní správy, tedy za vládu.

Jinak bych chtěl podotknout, že jakékoliv úpravy, a rozumím tomu, že to je otázka diskuze, postavení moci, pravomoci vlády musí být podvázány tomu, že primárně zastupuje právě veřejnou žalobu státní zastupitelství. Nemůže vláda být nečinná a čekat jenom na určitý moment porušení předpisů nebo uběhnutí lhůty, na kterou jsou státní zástupci jmenováni. To si myslím, že by si žádalo přehodnocení Ústavy, byť je takový koncept možný, ale pak si myslím, že to chce široký politický konsenzus, a nemůže se dít to, co se kolikrát děje, kdy pod nějakým veřejným tlakem se rychle přijme nějaká změna, například přímá volba prezidenta,

aniž se upraví Ústava, a pak z toho má kdejaký ústavní právník, kdejaká politická strana podle toho, na čí straně momentálně stojí, hlavu zamotanou.

Z hlediska ústavního začlenění státních zastupitelství v členských státech EU je potřeba rozlišovat tři zhruba skupiny, plus minus, pojetí tohoto začlenění. V jednom případě státní zastupitelství se projednává o soudní moci a státy takového ústavního zastoupení jsou například Belgie, Francie, Itálie, Nizozemí, Portugalsko, Řecko a Španělsko. Druhou možností je pojmout postavení státního zastupitelství sui generis jako samostatný orgán – třeba se k tomu dopracujeme v České republice – Irsko, Švédsko. Ale také poslední možností je, že státní zastupitelství vůbec není upraveno ústavě – například v Dánsku, Finsku, Lucembursku, Německu, ale i v sousedním Rakousku nebo Velké Británii. Ale co je podstatné, velice často se stává, že nejvyšší státního zástupce je v postavení jednoho z náměstků Ministerstva spravedlnosti nebo příslušného daného ústředního orgánu státní správy.

Já si myslím, že ten návrh samotné transkripce je špatný, že znehodnocuje postavení České republiky v rámci EU, a pozměňovací návrhy, které tady načítají kolegové, třeba piráti, pro něž má část z vás silné mínění, si myslím, že byť by mohly mít relativní pointu, jsou na širokou diskuzi, nikoliv na unáhlené přilepení k tomuto návrhu zákona. Komunistická strana Čech a Moravy tento návrh zákona nepodpoří bez ohledu na to, jaké pozměňovací návrhy k zákonu přijdou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Nyní mám tady jednu faktickou poznámku, a to je pan poslanec Jakub Michálek, takže předseda klubu Pirátů. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Jakub Michálek: Jenom krátká prosba. Prosím, nezpochybňujme vyjádření libovolných stavovských organizací se vyjadřovat veřejně a prezentovat svoje názory. Já některé stavovské organizace nemusím. Na druhou stranu tady v tom projevu zaznělo, že je zpochybňováno oprávnění Unie státních zástupců vyjadřovat se k takto zásadní změně zákona o státním zastupitelství. Unie státních zástupců podle toho, co jsem si našel na internetu, je také dobrovolný stavovský a soukromý spolek. A samozřejmě se jako každá jiná soukromá instituce může vyjadřovat k takto důležitým záležitostem veřejného zájmu. Myslím si, že tato část projevu odpovídala spíše právní úpravě, která platila před třiceti lety.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní záhy naskočily další faktické. Takže pan poslanec Grospič a připraví se pan poslanec Pražák. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Grospič: Vaším prostřednictvím, pane předsedající, na svého předřečníka bych chtěl říci, že mám pocit, že právě oni tou svou změnou evokují situaci, která tady nejenže byla před třiceti lety, která tady možná byla někde, když se lámal osud Rakouska-Uherska a rodila se nová Československá republika.

Ale já jsem nezpochybnil vyjádření Unie státních zástupců k novelizaci zákona o státním zastupitelství. Já jsem zpochybnil právoplatnost jejich vyjadřování k průběhu trestního stíhání a zastavení trestního stíhání Andreje Babiše a k výrokům směřujícím na kompatibilitu úřadu, zastávání úřadu prezidenta. A to si myslím, že je porušení stavovské cti a úkolů této organizace. Toho by si státní zástupci, kteří jsou členy této instituce, měli primárně být vědomi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní nemáme žádné přihlášky na faktickou poznámku. Pan poslanec Pražák stáhl. Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy, proto se rozhlédnu po sále, zdali je nějaký zájem ještě vystoupit. Nikoho nevidím, takže já, pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Táži se na případná závěrečná slova. Paní ministryně nemá zájem. Pan poslanec Výborný nemáte zájem. Takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já zagonguji. Svolám poslance do jednacího sálu.

Jenom nahlásím, že pan poslanec Julius Špičák má náhradní kartu číslo 15.

Takže prosím zpravodaje garančního výboru pana poslance Marka Výborného, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Je tady zájem o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. (Chvilku čeká.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vládo, dámy a pánové, ta procedura nebude nijak složitá. Ústavněprávní výbor doporučuje hlasovat v tomto pořadí: Nejprve pozměňovací návrhy pod písm. A1 až A3, a to společně jedním hlasováním. Následně pozměňovací návrh B. Pokud bude pozměňovací návrh pod písm. B schválen, stává se nehlasovatelným pozměňovací návrh A4. Následně by se hlasoval návrh pod písm. C. A následně návrh zákona jako celek. Žádné legislativně technické další návrhy nebyly zaznamenány, čili není potřeba o nich hlasovat v bodě jedna.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Takže já dám hlasovat o proceduře.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 224 přihlášeno 159 poslanců, pro 157, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Nyní budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích A1 až A3, tak jak je přijal na svém zasedání 3. dubna garanční ústavněprávní výbor. Jenom pro upřesnění, jedná se o tři pozměňovací návrhy. Jednak tedy, že pro účely zákona o základních registrech se zřizovaný Úřad evropského veřejného žalobce považuje za orgán veřejné moci. Dále o způsobilosti státního zástupce vykonávat svou funkci. A třetí část se týká zákona o mezinárodně justiční spolupráci ve věcech trestních, mimo jiné také sdílení majetku a právě těch věcí, které upravují v tomto zákoně i postavení evropského veřejného žalobce.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já jsem se chtěl zeptat techniků, jestli to hlasovací zařízení pana poslance Pražáka je v pořádku, protože mi tady opakovaně naskakuje faktická poznámka, že pan Pražák mi tady opakovaně hlásí, že žádnou nepodával. Takže pan poslanec je schopen hlasovat z jiného místa, chápu to dobře? (Poslanec Pražák ukazuje, že ne.) Ne. Dobře. Takže z důvodu toho, že se nám porouchalo hlasovací zařízení pana poslance Pražáka, tak patnáct minut pauza na základě žádosti tedy techniků. (Námitky z pléna. Nesouhlasí.)

Vyžádali si patnáct minut. My se tady sejdeme ve 12.41. (Poslanci namítají, aby si pan poslanec Pražák přesedl jinam.) Ono to nejde, protože pan Pražák se nemůže odhlásit z toho zařízení z technických důvodů, takže se nemůže přihlásit jinam. To je také ten technický

problém, který tam dneska aktuálně je. Takže patnáct minut pauza. Sejdeme se, jestli správně počítám ve 12.41. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.41 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Budeme pokračovat. Jenom pro informaci – důvodem byla voda v hlasovacím zařízení. Já bych poprosil zpravodaje, pana poslance Marka Výborného, aby se dostavil k mikrofonu.

Skončili jsme tím, jestli si dobře pamatuji, že jsme si odhlasovali proceduru, a nyní budeme pokračovat, pane zpravodaji, hlasováním o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Je to tak?

Poslanec Marek Výborný: Ano, je to tak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, máte slovo. Vy jste nám ho představil, myslím.

Poslanec Marek Výborný: Já si ještě počkám, až poslanci usednou. (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Prosím o klid Poslaneckou sněmovnu, abychom mohli pokračovat. Ještě jednou je tady žádost o odhlášení. Ano, je to správně, protože jsme měli poruchu hlasovacího zařízení. Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Já to raději řeknu ještě jednou. Hlasovací procedura bude následující. Budeme hlasovat pozměňovací návrhy A1 až A3, a to společně jedním hlasováním. Čeho se týkají, to už jsem řekl, tak to asi opakovat nemusím. Následně potom budeme hlasovat návrh pod písmenem B. V případě, že tento bude schválen, je nehlasovatelný návrh pod písmenem A4. Následně budeme hlasovat návrh pod písmenem C a potom návrh zákona jako celek. To je navržená procedura. Prosím o její schválení, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže budeme hlasovat o schválení procedury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 225 přihlášeno 155 poslanců, pro 154, proti 1. Konstatuji, že návrh procedury byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Můžeme tedy přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem A1 až A3, jak byly mnou již představeny. Garanční ústavněprávní výbor doporučil přijmout. (Ministryně: Souhlasné stanovisko.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 226 přihlášeno 157 poslanců, pro 130, proti 19. Návrh byl přijat.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Pak zde máme návrh pod písmenem B, to je můj pozměňovací návrh, který byl podán v souladu s Ministerstvem spravedlnosti, tak abychom zareagovali na délku projednávání v Poslanecké sněmovně. Je velmi jednoduchý, týká se účinnosti, která nabývá – tento zákon nabude účinnosti prvním dnem prvního kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. Nic jiného by nedávalo smysl, ani ten návrh A4. Děkuji za podporu.

Ústavněprávní výbor doporučuje. (Ministryně: Souhlasné stanovisko.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? V hlasování číslo 227 přihlášeno 158 poslanců, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Tím se stal nehlasovatelným pozměňovací návrh A4. Můžeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem C, který tady podrobně představil pan poslanec Michálek. Stanovisko ústavněprávního výboru nebylo přijato. (Ministryně: Zásadní nesouhlas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? V hlasování číslo 228 přihlášeno 159 poslanců, pro 52, proti 89. Návrh byl zamítnut.

Jestli mám správné informace, jestli to správně sleduji, tak o všech pozměňovacích návrzích bylo hlasováno.

Poslanec Marek Výborný: Je to tak, pane místopředsedo. Můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 337, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 229 přihlášeno 159 poslanců, pro 116, proti 27. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji.

Nyní přečtu jednu omluvu. Paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová se omlouvá od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího tisku. Jedná se o

229.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon

č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů/sněmovní tisk 435/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zemědělství Miroslav Toman a zpravodaj garančního výboru, kterým byl zemědělský výbor, poslanec Pavel Kováčik. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 435/3, který byl doručen 12. září 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 435/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemáte zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Otevírám rozpravu, do které se přihlásil s přednostním právem pan poslanec Pavel Kováčik, a připraví se pan poslanec Jan Zahradník.

Já vás poprosím o klid, aby se pan poslanec mohl v klidu vyjádřit! (V sále je mimořádně velký hluk.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Vzhledem k tomu, že máme za necelou třičtvrtěhodinu zařazen další pevně zařazený bod, tak budu velice stručný. Byl bych rád, aby bylo jasné, že veterinární zákon, jehož novelu teď schvalujeme, adaptuje nařízení o úředních kontrolách v oblasti veterinární péče, upravuje veterinární podmínky chovu hmyzu jako hospodářských zvířat, je-li určen k lidské spotřebě nebo výrobě zpracované živočišné bílkoviny, stanovuje veterinární a hygienické požadavky na tyto podniky, které chovají hmyz, zakotvuje průkaz prohlížitelů zvěřiny a včelstev, zpřísňuje oznamovací povinnost chovatelů z pěti fen starších jednoho roku na tři feny – to je opatření proti množírnám, zvyšuje zde také sankce za porušení povinností, zpřesňuje okruh subjektů, které jsou povinné, s nějakou výjimkou.

Další opatření, boj proti množírnám, bude obsahovat vzápětí přicházející v rámci několika málo týdnů zákon na ochranu zvířat proti týrání. Zpřesňuje a doplňuje obsah mimořádných veterinárních opatření v souvislosti s bojem proti africkému moru prasat, stanovuje kompetenci kraje podílet se na zabezpečení mimořádných veterinárních opatření a zpřesňuje možnost poskytnutí náhrad, které vznikly v důsledku opatření proti africkému moru prasat pro uživatele honitby nebo pro zemědělce.

V průběhu projednávání ve druhém čtení anebo v zemědělském výboru byly podány pozměňovací návrhy, s jejichž obsahem vás velmi stručně v průběhu hlasování seznámím. Rovněž tedy zemědělský výbor projednal na své schůzi dne 18. září 2019, navrhl nebo doporučil hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, doporučil návrh procedury a seznámím vás s ním až v průběhu, kdy budu vyzván k tomu vlastnímu aktu. Nyní moje slovo v obecné rozpravě končí, děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a v obecné rozpravě tedy vyzývám dále, aby se vyjádřil pan poslanec Jan Zahradník, připraví se paní poslankyně Červíčková. Jenom upozorňuji, že máme ve 13 hodin pevně zařazený bod.

Poslanec Jan Zahradník: Ano, vážený pane místopředsedo, je to pravda, ve 13 hodin máme druhé čtení realitního zákona, jestli se nepletu. Já jsem se přihlásil proto, abych podpořil svoje dva pozměňovací návrhy D1 a D2, které se týkají útulků...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A já vás poprosím o klid, aby se pan poslanec mohl opravdu v klidu vyjádřit. Prosím vás o klid!

Poslanec Jan Zahradník: Ano. Konkrétně registrace útulku pro zvířata veterinární správou. Ten první pozměňovací návrh doplňuje do § 42 větu, která umožňuje krajské veterinární správě neprovést registraci, pokud žadatel nesplňuje podmínky stanovené zákonem pro kvalitu toho útulku, případně prováděcími právními předpisy. Další pozměňovací návrh pak má dvě části, první říká, že stejně tak by měla postupovat veterinární správa, nebo lépe řečeno měla by mít možnost zrušit registraci, pokud v průběhu činnosti ten útulek vykazuje, že neplní povinnosti dané zákonem. A konečně třetí, vyzývám v něm nepřímo ministerstvo, aby připravilo prováděcí právní předpis pro provozování útulku, tedy zřejmě nějakou vyhlášku. Všechny ty tři návrhy jsou jednak pod bodem D1 a jednak pod návrhem D2. Děkuji a předem prosím o podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Červíčkovou a připraví se pan poslanec Bendl. Takže paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi stručně zareagovat na některé dezinformace, které se včera objevily v souvislosti s mým pozměňovacím návrhem k novele veterinárního zákona na sociálních sítích a rovněž jsou rozesílány e-mailem. Zda se jedná o dezinformace účelové, či z neznalosti, zde rozebírat určitě nebudu. Jen bych se ráda vyjádřila k těm bodům z mého pozměňovacího návrhu, které byly právě dezinterpretovány.

Vymezení pojmu útulek vychází z příslušných ustanovení občanského zákoníku, který upravuje zákonný režim toulavých a opuštěných zvířat. Tento režim platí již od roku 1964 a jasně z něj plyne, že obec, nikoli nálezce může svěřit zvíře provozovateli útulku a že místně příslušnou obec nelze z procesu umístění nalezeného zvířete do útulku za žádných okolností vyloučit. Jedná se o zcela běžnou úpravu, která platí i v jiných evropských zemích. Navrhovaná definice tak zcela odpovídá doktrinálnímu vymizení pojmu útulek a v této souvislosti odkazuji na stanovisko Ústřední komise pro ochranu zvířat, což je poradní orgán Ministerstva zemědělství na úseku zvířat, podle kterého se útulkem rozumí: útulek je zřízený obcí nebo útulek zřízený soukromou osobou, která s obcí spolupracuje při zabezpečení péče o opuštěná a toulavá zvířata, přičemž není možné, aby existoval soukromý útulek pro zvířata, ve kterém by soukromé osoby bez spolupráce s obcí shromažďovaly opuštěná a toulavá zvířata. Dle českého právního řádu není možné, aby taková péče probíhala bez vědomí a spolupráce s obcí. Dále odkazuji na tu samotnou definici obsaženou ve studii Parlamentního institutu. Akcent na nezbytnou spolupráci s obcemi zaznívá dlouhodobě i od vedení Státní veterinární správy, což je zřejmé i z mediálních výstupů.

Další dezinformace se týká povinnosti uzavírat smlouvy s obcemi. Rozhodně není pravdou, že by můj návrh zaváděl povinnost uzavírat smlouvy s obcemi. I z toho, co jsem již uvedla, jasně vyplývá, že obce mají v procesu péče o toulavá a opuštěná zvířata hlavní slovo. Právě proto je v mém návrhu obsaženo sousloví "po dohodě", která implikuje jedinou povinnost, a sice informovat obce o nalezených zvířatech tak, jak stanoví právě již ten zmíněný zákon z roku 1964. Náležitosti dohody jsou věcí domluvy mezi dvěma stranami. Může se tak stát při osobním jednání, ve formě elektronické či e-mailové komunikace. Obcím, které nemají dostatečné kapacity starat se o bezprizorní zvířata, resp. nemají finance na to, uvedenou péči hradit, nic nebrání v tom, aby zvířata nadále ponechala v režii zákonných spolků. Ostatně tento model bývá v praxi zákonnými spolky i preferován.

Ráda bych zdůraznila, že můj pozměňovací návrh dopadá pouze na útulky, to je na zařízení, která pečují o zvířata toulavá či opuštěná. Můj návrh se nijak netýká ostatních kategorií zvířat, např. zvířat darovaných či vykoupených z problémových chovů, zvířat

dovezených ze zahraničí ať již legálně, či nelegálně, anebo zvířat úředně odebraných, pro která platí režim vymezený obecně závaznými právními předpisy, zejména občanským zákoníkem, zákonem na ochranu zvířat proti týrání a trestním zákoníkem. Zákonné spolky, které pečují o ostatní kategorie zvířat nad rámec zvířat toulavých či opuštěných, budou moci samozřejmě nadále působit dál. Jak jsem již uvedla, můj návrh dopadá skutečně pouze na útulky a na zvířata toulavá či opuštěná, a to zcela v souladu se zákonným režimem, který platí od toho daného roku 1964, kdy byl přijat občanský zákoník číslo 40. Jakékoli zprávy o tom, že by ostatní zařízení kromě útulků měla být zakázaná, jsou zcela liché a nepodložené.

Závěrem bych ráda podotkla, že body obsažené v mém pozměňovacím návrhu, jež se týkají režimu útulků, nejsou body změnovými. Nedochází tedy nikterak ke změně platného stavu. Cílem je pouze formulačně zpřesnit režim toulavých a opuštěných zvířat v souladu s občanským zákoníkem s cílem zamezit obcházení zákonných povinností. Důvodem k podání návrhu byly četné stížnosti jak občanů, tak především místních samospráv. Problémem u některých útulků je v současné době fakt, že se vedle skutečných zatoulaných či opuštěných zvířat starají i o zvířata nejasného původu a v nejednom případě požadují po obcích úhradu nákladů za péči.

Návrh byl samozřejmě konzultován s řadou ochranářských zařízení a útulků v čele s největší sítí českých útulků, renomovanou organizací Liga na ochranu zvířat. Pokud jde o jasná pravidla pro provoz útulků z hlediska hygieny chovu, odkazuji na znění pozměňovacího návrhu kolegy Zahradníka. Můj pozměňovací návrh toto neřeší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Petra Bendla, připraví se pan poslanec Marian Jurečka. No, máme dvě minuty. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Já se pokusím být maximálně rychlý. Já jenom cítím povinnost vyjádřit se k pozměňovacímu návrhu pod písmenem C, který otevíral pro mě nebezpečně možnost zavedení povinného vzdělávání u veterinárních lékařů, což by zkomplikovalo život a zhoršilo veterinární péči v České republice. Potkal jsem se s panem rektorem, on mě ujistil, že takovýto zájem v žádném případě nemají. Viděl jsem návrh vyhlášky, který stanoví, že by nešlo o povinné vzdělávání, ale naopak nepovinné. Věřím, že se tak stane a že žádná povinnost pro veterináře nevznikne. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní vyzývám posledního přihlášeného do obecné rozpravy pana poslance Mariana Jurečku. Nebudu teď číst omluvy, abych vám neubíral čas. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já se omlouvám, že to je minutu před 13. hodinou, ale aspoň stručně chci vyjádřit své určité rozpaky nad pozměňovacím návrhem pod označením B3, kdy je možná dobře míněná snaha paní kolegyně poslankyně Červíčkové, ale nevím, jak v praxi bude naplnitelná, protože pokud tady v § 42 odst. 7 vložíme větu "Provoz útulku pro zvířata bez spolupráce s obcí při zabezpečení péče o toulavá a opuštěná zvířata se zakazuje.", tak jak prosím pěkně vyložit, jakým způsobem bude v praxi vyhodnocovat ono "bez spolupráce". Myslíme tím tedy rozhodnutí, usnesení zastupitelstva dané obce, města, nebo jakou formu spolupráce, co to bude znamenat případně pro ty útulky, které tam už dneska jsou zřízené a které v tento okamžik třeba nebudou mít deklarovanou onu spolupráci, která není přesněji naznačena?

Takže vidím tady v tomto bodu docela velký problém a já osobně jej nehodlám podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji. Máme třináctou hodinu, takže já přerušuji tento bod, přečtu ještě dvě omluvy a následně předám řízení. Takže se omlouvá pan poslanec Vít Rakušan mezi 13. a 14. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji, a omlouvá se ještě pan poslanec Ondřej Benešík od 13. do 13.30 z pracovních důvodů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dobré odpoledne. Na tento moment máme pevně zařazený bod 20, což je

20.

Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Prosím, ujměte se slova. A prosím o klid v sále.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já děkuji za slovo. Dovolím si předložit druhé čtení návrhu zákona o realitním zprostředkování, který by měl primárně chránit klienty a zpřehlednit realitní trh. Co se týká výboru, tak garančním výborem je hospodářský výbor, který nepřijal žádný pozměňovací návrh a návrh zákona jako celek podpořil. Ústavněprávní výbor se zabýval problematikou úspor finančních prostředků, přijal a navrhl pozměňovací návrh a návrh zákona podpořil jako celek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Děkuji za aktualizaci tabule. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 391/1 až 6.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Patrik Nacher a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já to tentokrát velmi zkrátím, protože my jsme to zařadili na pevný bod, tak aby to mělo smysl, abychom doprojednali druhé čtení, ale v 13.30 je další pevný bod, tak pouze řeknu, jak se to projednávalo.

Ústavněprávní výbor, jak již bylo řečeno, přijal jedno usnesení, přijal pozměňovací návrh Heleny Válkové, Táni Malé, Dominika Feriho, najdete to pod číslem 391/6.

Garanční výbor, hospodářský nepřijal žádný z pozměňovacích návrhů, které se týkaly zejména problematiky úschovy, pojištění a vzdělávání. Přijal to v té podobě tak, jak to do výboru přišlo. Hospodářský výbor se sešel 25. června a vlastně mě pověřil, abych tady přečetl, že doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 391 v té podobě, jak byl navržen, protože nebyl přijat žádný pozměňovací návrh.

Pokud jde o věcné věci, k tomu se potom vrátím jako zpravodaj ve třetím čtení. Teď bych nerad zdržoval, ať to fakt stihneme, ať má smysl, že jsme to zařadili na pevný bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Dominika Feriho, aby nás informoval o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, ústavněprávní výbor se tomuto tisku opakovaně věnoval a 18. září jsme schválili usnesení, kterým doporučujeme zákon schválit, a zároveň jsme také schválili pozměňovací návrh, jak již zmínil Patrik Nacher. Schválili jsme ho jako sněmovní tisk 391/6, kde najdete plné znění, a k jeho obsahu se vyjádřím v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Takže já otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli je sedm přihlášených. Jako první je přihlášený pan poslanec Feri, připraví se pan poslanec Kalous. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji ještě jednou za slovo. Zkusím to opravdu ve stručnosti, ať to stihneme.

Vyprofilovaly se s postupem času, a paní profesorka Válková a taky kolegyně Malá, se kterou jsme na tomto návrhu pracovali, vyprofilovaly se v zásadě tři cesty. Jedna cesta je zachovat současný stav, co se úschov týče, další cesta je úschovy zakázat a určit jenom nějaké kvalifikované subjekty, banky, notáře, advokáty, zahraniční banky, které je budou moci poskytovat, a mezi tím je schválený pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, to znamená povolit, ale navázat na velmi přísné podmínky. V tomto duchu byl ten návrh zpracován. Přizvali jsme ke spolupráci, dohodli jsme se s ministerstvem a ministerstvo přizvalo ke spolupráci Českou národní banku a Ministerstvo financí FAÚ. To znamená, po této stránce je ten návrh vycizelovaný, ale já bych byl přesto rád, on je to totiž kompromis, a byl bych rád, aby se kompromis dělal mezi něčím a něčím. A pakliže bych se tady nepřihlásil k pozměňovacímu návrhu, který zapovídá úplně ty úschovy – protože to nebylo úplně přesvědčivě odmítnuto ústavněprávním výborem, prostě byly tam významné pochybnosti o tom, že realitní zprostředkovatelé by neměli poskytovat ty úschovy – takže kdybych ten návrh nenačetl, tak už ve hře bude jenom kompromis a původní vládní předloha, což bych nepovažoval za šťastné, protože by to vlastně ani kompromis nebyl, byl by to jenom ústupek. Čili z toho důvodu se potom v podrobné rozpravě přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, aby bylo ve hře úplně všechno a (nesroz.). Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Válka. Jestli to platí? Nevypadá to. Takže prosím pana poslance Kalouse do obecné rozpravy, připraví se pan poslanec Dolínek. Prosím.

Poslanec Adam Kalous: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych v rychlosti zdůvodnil podstatu svého pozměňovacího návrhu, kterou je doplnění živnostenského zákona. Je to navrženo z důvodu zpřístupnění oboru realitního zprostředkování těm, kteří dosáhli na bakalářskou úroveň vzdělání a po prvním roce zjistili, že chtějí v oboru nemovitostí pokračovat a mají zájem se v tomto oboru dále vzdělávat. Můj

pozměňovací návrh tedy umožňuje získání živnostenského oprávnění pro činnost realitního zprostředkovatele absolventům bakalářského studia v jiných oborech než v písmenu A a s kratší dobou praxe než v písmenu C a vhodně doplňuje škálu možností pro získání živnostenského oprávnění pro činnost realitního zprostředkovatele. Je tedy vhodné umožnit mladým lidem na začátku kariéry vstoupit do tohoto odvětví a pomoci jim nalézt uplatnění v oboru nemovitostí, ve kterém je nakumulováno dle Českého statistického úřadu 85 procent veškerých fixních aktiv v ekonomice v České republice. Limitace přístupů do nemovitostního odvětví je nutná pro celkové pozvednutí nemovitostního trhu, na druhou stranu stále bude potřeba mnoho odborníků, kteří budou schopni poskytnout kvalifikované služby realitního zprostředkování na dostatečné úrovni, a tyto služby se takřka dotýkají každého z nás. Uvedu jeden příklad, a to je mezinárodně uznávaný kurz se zaměřením na nemovitosti, který má velmi vysokou kvalitu a který by splnil právě výše uvedenou definici té navrhované změny, a je to program MBA, který je organizován katedrou financí podniků a oceňováním na fakultě financí a účetnictví na vysoké škole ekonomické, kdy tento MBA program spojuje ekonomický, právní a technický pohled na nemovitostní trh v místním regionálním i mezinárodním kontextu.

Děkuji vám za podporu, za pozornost, a potom se ještě přihlásím do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Dolínka, připraví se pan poslanec Pour do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Dovolte, abych se nejprve věnoval obecně tomuto zákonu, následně třem pozměňovacím návrhům, ke kterým se potom ještě samozřejmě přihlásím. Asi nemusím v té obecné rovině v jedné oblasti, když chci mluvit o úschovách, hovořit o rozdílu mezi bankami, advokáty, notáři a dalšími kancelářemi, nicméně mně to nedá a jsem rád, že se objevil kompromisní návrh na možnost úschov, který, doufám, že Sněmovna podpoří. A nedá mi to, abych zde nepromluvil o tom, že v minulých měsících zde zaznívaly věci typu, že realitní kanceláře jsou nespolehlivé, že mohou připravit klienty o jejich peníze v úschovách a podobně. Já si myslím, že je to velmi neférové a ta diskuse byla jednostranná a ne úplně férová, protože bych zde mohl dokázat několikrát na řadě případů, mohu citovat, i kdy to bylo popsáno, kdy advokáti zneužili úschov a peníze byly odneseny.

Proto já jsem měl původně daleko rozsáhlejší vystoupení, ale díky tomu kompromisnímu návrhu, a pevně věřím, že paní ministryně jej podpoří, to vynechám a jsem rád, že takto je upraveno. Jediné, co bych ještě zmínil u těch úschov, je, že realitní kanceláře budou moci přijímat úschovy pouze bezhotovostně, oproti tomu advokáti stále mají možnost do výše – teď je to zhruba 250 tisíc – přijímat v hotovosti, takže to není paní ministryně Dostálové, ale zaměřit se na to, zda bychom náhodou i do budoucna se neměli podívat na advokáty, abychom tam odstranili ty hotovostní příjmy, protože přece jenom stále nám to v něčem hrozí.

A ještě jedna věc, která nezazněla v té diskusi moc jasně, a to je, že si musíme uvědomit, že když někdo využije úschovu, a v tomto případě i tu realitní kancelář jako úschovu, tak je to přesně nástroj proti praní špinavých peněz. Nejhorší asi je, když si někdo kupuje mezi sebou nemovitosti, a nebudu říkat, odkud jsou ti lidé, ty peníze jdou takřka bez bank a bez úschovy z ničeho, a pak je těžko dohledat, jak ty peníze vznikly, kde se ztratily a podobně. Takže si myslím, že je dobré nechat ten nástroj tak, aby ten pohodlný způsob realitní úschovy byl, a tím zabezpečoval i naplňování našich cílů v oblasti boje proti korupci a praní špinavých peněz.

Co se týká dalších pozměňovacích návrhů, které jsou už konkrétně moje, jeden se týká pojištění realitního zprostředkovatele. Původně navrhované ustanovení § 7 odstavce 1 stanoví minimální výši pojištění pro všechny realitní zprostředkovatele, tedy pro osoby, kterým bude vydáno živnostenské oprávnění a budou vykonávat realitní činnost, přitom nerozlišuje, zda vykonávají činnost přímo ve vztahu ke klientům, nebo jako zástupci realitní kanceláře. Já navrhuji, aby tam v případě pojištění došlo ke zvýšení těch pojistek. Věc je jednoduchá, samozřejmě realitní trh v některých menších obcích nedisponuje takovými nemovitostmi, aby pojistky musely být vysoké, ale velmi dobře víme, že již okresní města, natož krajská a především hlavní město Praha disponují nemovitostmi, které razantně přesahují požadované pojistky. Proto já navrhuji, aby to pojištění bylo vyšší, a je to právě ochrana klienta. Podobně jako u těch úschov jsme řešili ochranu klienta, tak i zde to řešíme.

Pak je tam jedna drobná záležitost, týká se výpovědi smluv. Sledovanému záměru zákona, kterým je ochrana spotřebitele, odpovídá stanovení maximální délky výpovědní lhůty smluv a já tam navrhuji, aby bylo jasné, že to je se spotřebitelem, to znamená, s tou fyzickou osobou, ale aby realitní kanceláře nebyly tlačeny do toho, že s právnickou osobou musí mít pouze měsíční výpovědní lhůtu, protože například u velkých developerských projektů není silnější hráč realitní kancelář, ale ten developer. A tam ze zákona, jak je navržen, vyplývá, že by během měsíce byla také povinná výpovědní lhůta, a já navrhuji, aby právě právnické osoby si to mohly upravit i jinak, protože například by bylo vhodné, aby tři měsíce měla realitní kancelář na to, aby třeba mohla mít výpověď upravenou se svým klientem, což je ten developer. Přece jenom jsou to velké projekty, realitní kancelář do toho musí jít velmi otevřeně a ne vždycky je garantováno, že ty zisky přijdou.

Poslední pozměňovací návrh se týká vzdělání realitního zprostředkovatele. Tady už o tom bylo hovořeno. Já tam navrhuji některé úpravy tak, aby podmínkou pro výkon realitní činnosti bylo uznání vysokoškolského vzdělání získaného v magisterském studijním programu, a další věci, jak jsou uvedeny v pozměňovacím návrhu.

Vzhledem k tomu, že máme limitovaný čas, nebudu s tím dále zdržovat. Požádám kolegy, aby si to přečetli. Myslím si, že je důležité, aby lidé pracující v realitním sektoru, v těch kancelářích, byli lidé, kterým můžeme věřit. Často naše investice do bydlení je ta největší v našem životě, a proto by nás měl provázet někdo, kdo na to má vzdělání, praxi a solidnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana poslance Poura, připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, leží před námi návrh zákona, který považuji za důležitý. Dotýká se sice tématu, ve kterém se běžně člověk zase tak často nepohybuje, nicméně několikrát za život se s ním většina občanů setká. Jedná se o nákup, prodej či pronájem nemovitostí a o odbornou asistenci ze strany realitních makléřů. Pro běžného občana toto bývají jedny z největších transakcí v životě. Proto podporuji záměr předkladatele dát tomuto druhu podnikání legislativní rámec. Jsem rád, že cílem zákona je kultivace realitních prostředí a zvýšení důvěry v realitní kanceláře.

Rád bych nyní odůvodnil svůj pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Podle původního návrhu v podobě, v jaké se dostal do Poslanecké sněmovny, byly realitní kanceláře oprávněny poskytovat, byť ne nabízet, úschovu finančních prostředků v souvislosti s realitním obchodem bez omezení. Následně se objevil pozměňovací návrh, který toto navrhuje zcela zakázat a úschovy provádět pouze prostřednictvím vyjmenovaných

osob. Po vyslechnutí odůvodnění obou těchto postojů jsem se rozhodl předložit kompromisní návrh, který má za cíl stanovit hranici takzvaného menšího obchodu, kdy by úschovy mohly poskytovat i realitní kanceláře, a většího obchodu, kdy by tyto úschovy byly poskytovány pouze bankami, zahraničními bankami, notáři nebo advokáty. Tuto částku jsem navrhl ve výši 890 tisíc korun, kdy tuto výši dále odůvodním.

Ve vládou předloženém návrhu zákona se v ustanovení § 4 navrhuje úprava, dle které se realitním zprostředkovatelům zakazuje nabízet, nikoli poskytovat, úschovu za účelem zajištění plnění z realitní smlouvy. Při projednávání předloženého návrhu zákona v prvním čtení bylo zástupkyní předkladatele, paní ministryní pro místní rozvoj, při odůvodnění zvolené úpravy uvedeno, že je potřeba rozlišovat velké obchody a malé obchody s tím, že v malých obchodech má být umožněno poskytování úschovy realitními zprostředkovateli, ve velkých obchodech by měla být úschova svěřena profesionálům. V navrhovaném textu zákona však k žádnému rozlišení na malé a velké obchody nedochází a možnosti poskytování úschov jsou upraveny pro všechny obchody stejně.

Pozměňovacím návrhem tedy navrhuji stanovit hranici, do které by bylo umožněno poskytovat úschovy realitním zprostředkovatelům, s tím, že v případě vyšší částky by realitní zprostředkovatel mohl zprostředkovat pouze u notářů, advokátů, bank, zahraničních bank. Při stanovení výše této hranice jsem vycházel z údaje obsaženého v důvodové zprávě k návrhu zákona, kde na straně 28 vláda uvádí, že průměrná hodnota realitního obchodu zprostředkovaného vybranými velkými realitními kancelářemi i zástupci menších realitních kanceláří činila v letech 2015 až 2017 cca 890 tisíc korun. Tudíž navrhuji, aby výše uvedenou hranicí byla právě částka 890 tisíc korun.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Zahradníka do obecné rozpravy, připraví se paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem o tomto zákoně tady mluvil již v prvním čtení, a tak se spíše omezím na vysvětlení a zdůvodnění svých pozměňovacích návrhů. Předložil jsem jeden pozměňovací návrh, který ovšem má jedenáct bodů, a s těmi vás teď seznámím.

První návrh spočívá v tom, že navrhuje zrušit § 4. To je ten inkriminovaný paragraf, který zakazuje realitnímu zprostředkovateli nabízet úschovu za účelem zajištění plnění z realitní smlouvy, ledaže by to bylo úschovou u banky zahraniční nebo domácí nebo u notáře nebo advokáta. Můj názor je ten, že klient je dostatečně soudný na to, aby se mohl rozhodnout, zdali je realitní kancelář dostatečně důvěryhodná, aby případně její nabídku na úschovu peněz mohl využít, anebo zdali dá raději přednost úschově své finanční částky u banky nebo u advokáta nebo u notáře. Otázka, zdali banky, advokáti nebo notáři, při vší úctě k těmto institucím, jsou nějak čestnější nebo důvěryhodnější než jiní lidé, mezi které patří pak ti realitní makléři... Jejich důvěryhodnost je také mimo jiné podpořena tím, že jsou ze zákona ze své činnosti pojištěni, takže tady to pojištění pak může krýt jejich případná pochybení.

Takže můj první návrh je zrušit § 4, tedy dát realitním zprostředkovatelům, makléřům, možnost úschovu nabízet.

Na něj se pak váže přímo návrh č. 3. V § 7 je pak uvedeno pojištění realitních zprostředkovatelů. Navrhuji, aby pokud by byl schválen můj první návrh, tedy by byl § 4 zrušen, aby se hlasovalo o variantě č. 1 mého návrhu, a ta spočívá v tom, že se pojistná částka

navyšuje z 1 750 000 korun na 25 000 000 a částka, která je tam vyšší, 3 500 000, aby se nahradila částkou 50 000 000, tedy aby se významně zvýšila pojistná částka, na kterou by se museli realitní makléři pojistit.

V případě ale, že by můj návrh na zrušení § 4 nebyl schválen, pak považuji povinnost pojištění makléřů za zbytečnou, neboť oni pak nemají, jak způsobit svému klientovi nějakou finanční škodu, když nebudou s jeho penězi přímo disponovat. Pak navrhuji § 7, definující pojištění makléřů, zrušit a ostatní návrhy přečíslovat.

Vrátím se zpátky k návrhu č. 2, který definuje právní bezúhonnost realitního zprostředkovatele. Tady podotýkám, že bezúhonnou fyzickou osobou, která je tedy členem statutárního orgánu a musí být bezúhonná, nemusí být přímo majitel právnické osoby, ale je to tedy fyzická osoba, kterou on správou své firmy pověřil, tedy aby bezúhonnost padla na osobu, která je členem statutárního orgánu, zástupcem právnické osoby anebo která je v postavení obdobném postavení člena statutárního orgánu. Čili požadavek na bezúhonnost přímo majitele je bezpředmětný a nadbytečný.

Čtvrtý návrh se týká toho, o čem jsem tady mluvil v prvním čtení, že je tady určitý zmatek ve slově "zájemce", který je zřejmě podle zákonodárce, tvůrce zákona, vyměřen osobě, která přichází za realitním makléřem, je vlastníkem nějaké nemovitosti, kterou mu přináší jako předmět prodeje, a chce, aby se jí makléř ujal a na trhu ji uplatnil. Pak je tedy skutečně třeba udělat smlouvu o realitním zprostředkování. Někdy ale, zejména pak v § 11 odst. 1, je slovem "zájemce" myšlen ten, kdo přichází a chce si koupit, reaguje na nabídku, kterou makléř dává nemovitost na trh, a chce si ji koupit. Tady navrhuji, aby jeho pozice byla upřesněna, aby se o něm nemluvilo jako o "zájemci", ale jako o "zájemci o nabytí práva k nemovité věci", nebo přesně řečeno jako o tom, kdo má zájem o nabytí práva k nemovité věci, zkráceně tedy pak bude používán termín, bude-li to schváleno, "zájemce o nabytí práva k nemovité věci". Čili odlišit tyto dvě věci, upřesnit používání termínu "zájemce" v našem zákoně.

Stejně tak se tento zmatek objevuje v § 12, čili navrhuji opět nahradit slovo "zájemce", pokud se jedná o toho, kdo má zájem nemovitost koupit, slovem "zájemce o nabytí práva k nemovité věci". Zdůvodnění je stejné jako u bodu 4.

- § 12 odst. 4 navrhuji zrušit, a to proto, že "zájemce o nabytí práva k nemovité věci" neuzavírá žádnou realitní smlouvu, ten usiluje o to, aby s ním byla uzavřena kupní smlouva, aby nemovitost mohl koupit. Čili tady je zbytečné, aby tady byla nějakým způsobem zmiňována realitní smlouva.
- Opět § 13 mylně manipuluje s tím, kdo má zájem o nabytí právě k nemovité věci, čili jej navrhuji vypustit.
- V § 14, který tady mám před sebou, se mluví o tom, že nelze zájemci uložit povinnost, tedy tím pádem, který je spotřebitelem, tady píšete, čili "zájemci o nabytí práva k nemovité věci", aby musel uzavřít realitní smlouvu. Čili tady přidávám větu: "Tím však zájemce není zbaven povinnosti uhradit realitnímu makléři náklady a ušlý zisk."
- § 18 a bod 9 mého návrhu to už myslím zmiňoval kolega Dolínek. Tam je výpovědní lhůta jeden měsíc, podle mého názoru je krátká. Realitní zprostředkovatel vynaloží spoustu práce při shromažďování podkladů pro naplnění realitní smlouvy. Navrhuji, aby výpovědní lhůta byla nikoliv měsíc, ale tři měsíce.

Desátý bod mého návrhu – § 19 odst. 4 upřesňuje smlouvu, jejíž pozdní uzavření má být důvodem k zániku práva na provizi, jako smlouvu realitní, aby bylo jasné, o co se jedná.

A konečně poslední, jedenáctý bod – v § 26, což je účinnostní paragraf, vzhledem k tomu, že rok "2020" už bude za chvilku, leden je blízko, někteří makléři by nestihli své patřičné změny provést, navrhuji, aby byl nahrazen číslem "2021" tedy, aby se platnost a účinnost zákona posunula na rok 2021.

V podrobné rozpravě se potom ke svému návrhu přihlásím. Děkuji. (Velký hluk a neklid v sále!)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a zvu dalšího řečníka, jímž je paní poslankyně Válková. Mám tady pana předsedu Fialu s faktickou poznámkou. Chcete vystoupit teď? Ne, dobře. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, dovolím si být opravdu velmi stručná, protože tady už to řekl výstižně pan kolega poslanec Feri vaším prostřednictvím, pane předsedající, když upozornil na to, že náš pozměňovací návrh si osvojil ústavněprávní výbor tím, že ho schválil.

V podstatě se po věcné stránce jedná o tři základní změny a upřesnění. Umožňuje nadále realitním kancelářím poskytovat úschovy, ovšem za výrazně přísnějších podmínek: kromě písemné formy na samostatné listině musí být taková žádost podána zájemcem, smlouva o úschově musí být v písemné podobě. Je tam všechno popsáno a vše je přesně identifikované, a tím pádem i kontrolovatelné tím, kdo bude kontrolovat. K tomu se vyjádřím za chvilku. Čili ano, i nadále smí realitní kanceláře poskytovat úschovu, nicméně podmínky jsou přísné. – První.

Druhá. V případě, že se v této oblasti dopustí nějakého přestupku, porušení zákona, tak je to kvalifikováno jako přestupek a lze za to uložit pokutu až do 500 000 korun.

A třetí věc, která je důležitá. Samozřejmě někdo musí i kontrolovat dodržování povinností, a to jsme se nakonec po dlouhých diskusích dohodli, že budou dělat obecní živnostenské úřady. Přestupky, které jsou přesně stanovené v pozměňovacím návrhu, potom bude projednávat i ministerstvo.

Takže za mě je to všechno. Já se v podrobné rozpravě k návrhu přihlásím. Je to návrh, který vyvolal pan poslanec Dominik Feri, paní poslankyně Malá a já. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Ještě máme minutu, takže bych pozval k mikrofonu pana poslance Munzara, jestli to ještě stihne. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Paní ministryně říká, že to během jedné minuty stihnu. Obávám se, že během jedné minuty skutečně nedokážu říct důvody, které mě povedou k tomu, abych navrhl zamítnutí zákona do třetího čtení jako celku. Rád bych to tady zdůvodnil. Nechtěl bych to říct takhle jednou větou. Proto mi dovolte, abych řekl aspoň, že máme s tímto zákonem tři základní problémy.

Zaprvé ten základní problém je, že de facto pod rouškou ochrany spotřebitele... (Odmlka pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, rozumím vám. Požádal bych sněmovnu o klid. A je tedy 13.30 hodin, takže projednávání tohoto bodu již nestihneme. Já ho přeruším, protože v tuto chvíli máme pevně zařazený bod. Požádám vás, abyste neodcházeli ze sálu, protože nás ještě čeká hlasování.

Před otevřením dalších bodů mě požádal o vystoupení s přednostním právem pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás požádal jménem poslaneckého klubu SPD (o přestávku) na poradu klubu poslanců SPD z důvodu, že dnes bylo ráno změněno jednání, které jsme neiniciovali, hlasovali jsme proti a musíme se poradit. Moc vám děkuji. (Reakce v sále ohledně délky přestávky.) Do konce dnešního jednacího dne, čili do 14.00.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čili do 21 hodin, protože jednací den končí ve 21 hodin. Prosím, abyste upřesnil svůj návrh. A ještě se mi hlásí pan předseda Michálek.

Poslanec Radim Fiala: My máme možnost dávat přestávky jenom dvě hodiny, tak maximálně dvě hodiny.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Děkuji. Pan předseda Michálek se ještě hlásil s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem trošku překvapen postojem SPD, že chce končit 30 minut před koncem pracovní doby. Ale jestli potřebují čas na to, aby se poradili, tak to samozřejmě respektuji a ta volba proběhne na příští schůzi, předpokládám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Je tady žádost o přestávku, která poněkud nabourává to, co bylo domluveno. Teď nevím, jestli mám svolat poradu předsedů klubů, nebo jestli někdo tedy navrhne vyřazení zbývajících bodů. Pan předseda Fiala? Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuju vaším prostřednictvím předsedovi Pirátů, předsedovi klubu Pirátů, který chápe naše rozhodnutí. Je to opravdu věc strategie. Nicméně, vážený pane předsedající, zdvořile mi dovolte, abych navrhl vyřazení všech zbývajících bodů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano. Děkuji. Máme zde návrh na vyřazení všech zbývajících neprojednaných bodů z pořadu této schůze. Myslím, že ten návrh je jasný. Svolám ještě kolegy do sálu. Žádost o odhlášení v tuto chvíli nevidím. Vidím, takže vás odhlásím. Ještě jednou svolám kolegy do sálu. Přihlaste se prosím znovu svými kartami. Budeme hlasovat o vyřazení všech zbývajících bodů. Počkám, až se nám počet přihlášených ustálí. Ano, vypadá to, že jsou všichni přihlášeni, co jsou přítomni.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro vyřazení všech zbývajících bodů z pořadu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 230 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 36. Návrh byl schválen. Tím jsme vyřadili všechny body z pořadu této schůze.

Než přeruším schůzi, seznámím vás ještě s omluvenkami. Omlouvá se nám pan poslanec Špičák od 13 hodin do 14.30 z důvodů nemoci a pan poslanec Výborný mezi 13.00 a 13.30 z důvodu pracovního jednání. Tyto omluvy jsem nečetl, protože jsem chtěl dát prostor projednávaným bodům. A to je skutečně v tuto chvíli vše, protože nám již nezbývá nic na pořadu schůze.

Děkuji vám za účast a přeji vám příjemný zbytek dne. Sněmovna bude příště jednat od úterý 15. října. Děkuji vám a přeji ještě jednou pěkný den. A pro úplnost, končím 34. schůzi Poslanecké sněmovny, protože jsme projednali vše.

(Schůze skončila ve 13.35 hodin.)